UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteráque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-313

Visual Library

H G T M

SVIDAE HISTORICA, CAE-

teráque omnia quę ulla ex parte ad cognitionem rerum ſpectant:

Opus iucunda rerum uarietate, & multiplici eruditione refertum:

Liberalitate Magnif. & Generoſi uiri D. CAROLI VILLINGERI, *Baronis à Schœneberga: Cæſareæ Maieſtati à conſilijs: opera ac ſtudio* HIER. VVOLFII *annis abhinc* XVII, *in Latinum ſermonem conuerſa: nunc uerò & emendata, & aucta.*

Acceſsit nunc demum Rerum & uerborum extra ordinem Alphabeticum memorabilium INDEX, priore editione (multis ſanè locis deprauata) propter publicam calamitatem, prætermiſſus.

DE PRIORE ET HAC EDITIONE.

Peſte meam uallante domum, uaſtante librarî:
Editus hic properè eſt, nec ſine labe liber.
Nunc poſitis nouus exuuijs, nitidusq; iuuenta,
EVSEBII *prodit munere Epiſcopij.*

Cum Cæſ. Maieſt. & Chriſt. Gallorum Regis gratia & priuilegio ad annos X.

BASILEAE,
Ex officina Heruag. per EVSEBIVM Epiſcop.
CIↃ IↃ LXXXI.

AD MAGNIFICVM, ET GENEROSVM VIRVM AC DOMINVM, D. CAROLVM VILLINGERVM, Baronem à Schœneberga, Cæsareæ Maiestati à consilijs, &c.

HIERONYMI VVOLFII IN SVIDAE *conuersionem, Præfatio.*

SAPIENTER facis, generose Baro, & magnitudine ingenij tui, ac familiæ, fortunæq; splendore dignum, qui, quod ocij res domestica & publica tibi concedũt, in sacrarum & profanarum literarum conferre soleas lectionem. Quarum illæ nos, ad ineuitabile mortis discrimen uincẽdum, & ad alterã illam uitam, beatamq; immortalitatem cogitandam, excitãt & præparant: alteræ, præter honestissimam & maximè synceram uoluptatem, ad breuis huius & calamitosi æui curriculum, minore cum molestia & solicitudine, atq; etiam tutius & honestius conficiendum, instructiores reddunt. Etsi autem nullum disciplinæ ac literarum genus, atq; adeò ne liber quidem ullus est, è quo fructus aliquis, ab homine acuto, & ueritatis amante, capi non possit: Philosophia tamen & Historia (doctrinam Religionis, uti par est, semper excipio) principatum tenere uidentur. Quarum laudes, cum à multis ueteribus, ijsq; præstantibus uiris, tam Græcis quàm Latinis, descriptæ sint, nec ignotæ Amplitudini tuæ: tũ his de rebus breuia quędam Ciceronis testimonia, propter adolescentes maximè, tanquã oracula, proferemus. Ac de Historia prius, quę popularis quædam & crassa philosophia est: cum Philosophia nihil ferè sit aliud, nisi quædã subtilior & accuratior historia. Nam illa quidem, consilia, mores, facta, & fata hominum describit: qui sunt exigua particula rerum uniuersitatis: hæc, totam naturam, omnemq; mundum animo collustrat, nec nisi in cõtemplatione & admiratione, atq; amore immortalis Dei acquiescit. Sed Ciceronem iam audiamus. Is igitur: Historia, inquit, est testis temporũ, lux ueritatis, uita memoriæ, magistra uitæ, nuncia uetustatis. In hac & narratur ornatè: & regio sępè, aut pugna describitur: interponuntur etiam conciones, & cohortationes. Huius prima lex est, ne quid falsi dicere audeat: deinde, ne quid ueri non audeat: ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo, ne qua simultatis. Has enim leges negligere, est à ueritate discedere. Hactenus ille facundiæ Romanæ parens (qui utinam omnibus literatis esset in manibus) de historia: in qua tractam ait quandã, & fluentem expeti, non contortam & acrem orationem: negatq;, puram & illustri quicquam esse breuitate dulcius. Quæ si seruentur, in ea non modò uoluptatem esse, sed etiam utilitatem: quã copiosè Diodorus Siculus, breuiter & neruosè Polybius & Liuius explicant. Et hæc quidem de historia. Nũc eundem Ciceronem etiam Philosophiæ patronum audiamus: quam perhibet artem esse uitæ, commẽtationem mortis, animi culturam, & morborum eius medicinam: quæ extrahat uitia radicitùs, & præparet animos ad satus accipiendos, eaq; mandet his, & tanquam serat, quæ adulta, fructus uberrimos ferant. Donum item & inuentum Deorum: matrem omniũ artium, omnium benè factorum, beneq; dictorum: ducem uitæ, uirtutis indagatricem, expultricem uitiorum: quæ medeatur animis, inanes solicitudines detrahat, cupiditatibus liberet, pellat timores: eam deniq;, cui qui pareat, omne tẽpus ætatis sine molestia possit degere: & cuius tractatio optimo atq; amplissimo quoq; sit dignissima, sed tum ualeat multum, cum sit idoneam complexa naturam. Hactenus sapiens & eloquens ille uir: cuius excellentiam cogitans, sæpè peccare mihi uideor, qui meas nugas potius legendas obtrudam, quàm uel alios ad eius diligẽtem lectionem adhorter, uel saltem ipse frequentius maioreq; diligentia in eo legendo uersor. Quòd

Religio. *Philosophia.* *Historia.* *Historia.* *Cicero.* *Cicero de philosophia.*

si tantum utilitatis affert Philosophiæ lectio, id est humana sapientia (quæ quantula sit, sapientissimus quisq; maximè intelligit) quanto maior fructus atq; uberior, è lectione Theologica, id est diuina sapientia capietur? Quanquam, si quis uerè consideret, probatissimi quique ueteres Theologi, Græci præsertim, nec oratoribus eloquentia, nec philosophis rerum humanarum cognitione cesserũt: ne dicam, longo interuallo utrosque ab iis esse superatos. Qui mihi non credit, legat Basilios, Chrysostomos, Gregorios, Nemesios, alios complures. Valdè itaque probo Amplitudinis tuæ studium, & istam legendi & sacra & historica, siue delectationẽ, siue occupationem: eoq; libentius morem gessi uoluntati tuæ, cum posthac nihil in publicum edere, sed Bibliotheca mea tandem aliquando & ipse frui iampridem statuissem. quæ quidem nonum iam mensem mecum expostulat, qui in tãta copia & uarietate optimorum librorum, uni Suidæ nauem operam, cæteris neglectis omnibus. Sed Xanthippen meam facilè, uti spero, placabo, si hoc labore tandem defunctus, tam eam curare & adamare deintegrò cœpero, quàm hactenus neglexisse uideor. Solet enim omnis offensa prior, apud placabiles animos, nouis officiis non mitigari modò, sed prorsus etiam aboleri. Editionis autem an æquè futura sit expedita defensio, equidem dubito. Suidam enim paucis esse notum, ex eo conijcio, quòd primùm, ut opinor, Mediolani est editus, à Chalcondyle: pòst Venetiis ab Aldo, postremò annis abhinc uiginti Basileæ à Frobenio: cui in tanto eorum numero, qui se studiosos, utriusque linguæ perhiberi uolunt, ferè semissem exemplorum superesse, non sine admiratione, ac potius cum indignatione accepi, propter uel ignorantiam, uel amentiam nostri seculi, uanitatis (nouitatis dicere uolui) adeò appetentis, & uetustatem adeò negligentis. Quantum enim nugarum pelagus uno sæpè atque altero anno distrahitur? Qui igitur Suidam ignorant, uel ipsius nominis offendentur insolentia. Qui norunt, nec tamen pernorunt satis: è Lexico nihil nisi uerborum explicationem petendam esse putabunt. In qua opinione & ipse fui, qui nunquam antehac continenti ordine scriptorem hunc legerim: sed si quid in Græcis oratoribus occurrebat obscurius, eum consuluerim, simplicitate inscriptionis deceptus. Videtur enim hic autor, quisquis fuit (comperti enim de eo nihil habeo, nisi quòd nec ignobilem hominem fuisse (quidam monachum putant) & non adeò uetustum: ut qui Chronologiam suam ad annum à Christi natiuitate 1018 perduxerit.) Atque adeò, cum Metochiten Logothetam citet, qui sub Palęologis uixit: apparet, eum uix annis ab hinc CCC Lexicon hoc composuisse. In quo nimirum & uerborũ & rerum locos communes, unà cum historiis, ordine alphabetico persequi uoluit: ut eâdem opera & mentem & linguam instrueret: & memoriæ fragilitati expedita inquisitionis ratione mederetur: idque, mea quidem sententia, non malo consilio. Rerum enim & uerborum, humanæq; mentis magna est inter se affinitas, & naturale quoddam uinculum societatis: & hic Rerum, Mentis, & Verborum ternio, ab ipsa natura institutus, nisi per amentiam & calamitatem diuelli non potest. Res enim quæ in hoc amplissimo totius mundi, & illustri theatro conspiciũtur, animus humanus lumine rationis diuinitùs insito, pro uirili cõtemplatur & cognoscit. Inspectas & cognitas, notis quibusdam insignit, discernit atque eloquitur, aliisque communicat. Nam, ut philosophus ait, uerba sunt animi affectionum quædam notæ: ipsæ uerò affectiones subiectis rebus excitantur. Ita fit, ut non soliuaga sit cognitio, sed humani generis societati seruiat: ad quam homo cùm natura ipsa fertur, tum inopia & necessitate mutui auxilij compellitur. Itaque sæpè auditores meos monere soleo, ut copiosissima quæque Lexica & Græca & Latina & uernacula studiosè legant, atq; inter sese cõferant: & uacua charta (ubi opus esse uisum fuerit) inserta, maximè quæque uel memorabilia, uel sibi usui futura breuiter notent, additis suorum codicum numeris, & ab ineunte ætate uiaticũ obliuioni senectutis præparent. Scio alios tradi Locorum cõmunium ordines, quos equidẽ nõ improbo: sed hũc alphabeticum & res uerbis iungentem adolescentiæ studiis magis accommodatum esse iudico. Atq; utinã & hoc qualecunq; consiliũ, adolescenti mihi datũ, & ea copia optimorum librorum, quæ nunc est, etiam tum fuisset. Quantã enim uariæ lectionis gazam nunc in promptu haberem, quæ animo, uarietate studiorum & occupationum

Theologica scripta.

Suidas à paucis lectus, & intra annos 64 uix 3000 exempla distracta.

Loci cõmunes rerum & uerborum.

Res. Mens. Verba.

num distracto, bona ex parte exciderunt: nec sine molestia iacturaq; temporis, cum opus est, inquirendæ sunt, nec tamen semper reperiuntur. Fit enim (ut imbecillitatem ingenij mei fatear) aliquando, ut non modò quod legi, & audiui, non satis meminerim: sed illud etiam dubitem, an & ubi legerim, atque audiuerim? Quanquam hanc hęsitationem meam, libri mei marginum annotationibus plerunque refellunt. Quòd si adolescens memoria non nimis fretus fuissem, sed in longitudinem potius consuluissem: nunc multò essem promptior atque uberior, & minus occupatus. Et hæc admonendę adolescentiæ causa scripta sint. Nunc ad Suidam redeo: qui idem spectasse, ut dixi, uidetur, in suo Lexico. Præterquam enim quòd istiusmodi uolumina nihil aliud sunt nisi copiosa quædā & perfecta grammatica, omnesq; huius artis partes explicant atq; illustrant: fieri nullo modo potest, quin, uerbis per optimorum autorū exempla declarandis, multa scitu dignissima in medium afferantur: obiterq; & aliud agendo ea discantur, quæ ad omnes disciplinas facilius percipiendas maximo sint adiumēto. Quod cum ita sit, & Suidæ non tam explicationem uerborum, quàm rerum memorabilium annotationem propositam fuisse constet: nullus ęquus iudex, Generose Baro, uel tuum studium, uel meum laborem reprehendet. Etsi enim multa in hoc opere desiderantur, quædam etiam fortasse redundant (quod enim scriptum proferes, in quo nemo quicquam desideret?) tamen multa scitu digna in eo cōtinentur. Atq; adeò præstare censeo, uiri doctissimi Chalcondylis Demetrij, qui hoc opus annis abhinc quinque & sexaginta edidit, hac de re uerum, ut legendo cognoscetur, testimonium huc ascribere. Is igitur sic ferè ait, ut nos quidē de Græco uertimus. Liber hic multiplicem utilitatem non studiosis tantùm adolescentibus, sed & cuiuis ætati magnum & fructum & uoluptatem affert: nec ijs modò qui in Poesi & eloquētia uersantur, sed & Dialecticis, & Physicis, & Ethicis, ijs deniq; omnibus, qui ullū doctrinæ genus tractant, plurimùm proderit, si attentè legatur. Nec enim uerba tantum historicorum & oratorum, & quorumuis eloquentium autorum interpretatur (quam rem liber præcipuè profitetur) sed & multas uarias q; historias, quæ non temerè alibi reperiuntur, eò quòd libri & Græci & Romani & Hebræi, unde hæc sumpta sunt, perière, complectitur. Adhæc diuersa decreta philosophorum, & quęstiones partim Physicas, partim Dialecticas, nec paucas de moribus, & ad omnem uirtutem pertinentes: uitas item uirorum integerrimorum & sanctissimorum, nec non illorum etiam, qui uoluptatibus & uitijs dediti, contrariam rationem secuti sunt, luculenter admodum, ornateq; exequitur. Vnde non modò bonos & præstantes imitari queas, eorumq; uestigijs insistere: sed & eorū, qui diuersum uitæ iter ingressi sunt, rationē ac uæsaniam potius, pro uirili fugere & auersari. His omnibus uelut condimenta quædam aspergit, magnam prouerbiorum copiam, atq; etiam concinnam somniorum explicationem. Ac fuit hic liber non ita pridem & in Græcia & in Italia ita rarus, ut qui eum haberet, eo gloriaretur, quasi thesaurum insignem, & Amaltheæ (quod aiunt) cornu possideret: qui nunc typographiæ beneficio, paruo ære omnibus communicatur. Hactenus ille. Quamobrem lectione dignissimum esse hoc opus, nec sine causa uel ab Amplitudine tua, tam diu, & tantoperè expetitum, uel temerè à me in Latinū sermonem conuersum esse, constare arbitror: nec quin grata eius lectio & iucunda sit futura studiosis, admodum dubito. Supereſt, ut de interpretādi atq; editionis ratione aliquid dicam. Conuersionem Latinam tantum edimus, tum ne Frobenianæ officinæ, præclarè de re literaria meritæ, incommodetur, ac Græcæ linguæ periti ad Græcum potius Suidam quàm Latinum emendum incitentur: tum ne Latinè tantum docti, sumptu inutili, & libri mole superuacanea onerentur. Verborum & exemplorum, quæ nihil haberent memorabile, prætermissa est expositio: quia res tractare, non explicare uerba, propositum nobis fuit: & extant illa in uulgatis Lexicis, diligentius & copiosius pleraque declarata. Illud quidem operam dedi, ne quicquam scitu dignum præterirem: eaq́ue de causa ne leuicula quidem, ac potius ridicula quædam ascribere sum grauatus, quæ pro suo candore quisque interpretetur.

Demetrius Chalcondyles de Suida.

Interpretationis ratio, & editionis.

Sunt mala, sunt quædam mediocria, sunt bona plura:

ut Homericum uersum ad nostrum institutum nonnihil inflectam. Delectum nō interpretis, sed Lectoris esse oportere censui. Quid ego probem aut improbem, satis scio. Quid alijs, in tanta & uoluntatum & opinionum discrepantia, probaturus essem, prospicere non potui: nec ullam uidi morosa iudicia mitigandi rationem commodiorem, quàm quæ autor haberet omnia conuertendo, idq; quanta fide & perspicuitate licuit. Ac sudandum mihi sæpè fuisse, & hæsitationem atq; * ignorationem meam ingenuè confitendā, tot asteriſci passim additi facilè ostendent. Quibus amotis, si quis totidem Soles reposuerit, hoc est, si deprauata correxerit, obscura declararit, mutilata expleuerit, ambigua distinxerit: eum ego uirum iudicabo. tantum abest, ut obtrectatores hunc laborem, elementario puero potius, quàm Vuolfio mandandum fuisse dicant. Nullum disciplinæ genus est, è quo non aliquid delibarit Suidas: quarum uocabula quàm difficulter, ac potius nullo modo, Latinè reddi possint, sciunt docti. Citantur ex autoribus (quorum nomina sæpè tacentur) loca penè innumera, quorum stylus atq; oratio est dissimilima, quorundam etiam (recentiorum præsertim) si dicere liceat, affectata atq; inepta. Itaq; chamæleontem fieri me oportuit, & pro subiecto solo, subinde colorem mutare: aliquando etiam uocibus uti minimè Latinis, nedum Ciceronianis. Nam ubi Græci ταυτότητας, ἐσίας, ὑπάρξεις, & id genus alia contra uulgati sermonis consuetudinem sibi confinxerunt: ego identitates, & essentias, & substantias, breuitatis docendiq; causa, dicere cur dubitarim? Quæ si cui displicuerint, is & Latini sermonis inopiam, & ipsius argumenti uarietatem, nō meam negligentiam aut inscientiam accuset. Illud etiam monendus est Lector, cum eadem sententia sæpius in diuersis literis citata, non rarò inueniatur: me semel eam posuisse contentum, cramben repetitam apponere noluisse, nisi fortè obliuione factum sit aliter. Relegendi enim totius operis facultatē ademit typographus, cui & χαράγραφα, & αὐτόγραφα mea, ex interuallis mittenda fuerunt. Vnum adhuc restat, quo expedito, finem faciam. VILHELMVS Xylander Augustanus, uir doctrina & ingenio præstanti, Græcarum literarum & Aristoteleæ philosophiæ in Heidelbergensi Academia doctor, cum ei pro nostra amicitia, me hanc lucubrationem habere præ manibus significassem, ex similibus scriptoribus, id est Lexicis, & commentarijs Græcis, à Suida prætermissa, supplenda cēsebat: iudicio eius cum meo planè cōgruente. Sed fuisset is totius triennij labor: quantum mihi uitæ spacium uix, ac ne uix quidem polliceri ausim: & gratias ago Deo, qui me à lue passim in uicinia mea grassante, & angulum, in quo delitesco, penè obsidione premente, clementer hactenus conseruari: ne, ut Protesilaus domum imperfectam, sic librū hunc ego inchoatum relinquerem. Addant alij plura, qui uolent: ego uersando, uertendo, & scribendo, & rescribendo, & scripta corrigendo, ita sum defessus, & exhaustus, ut quiete & ocio magnoperè sit opus, & animus ab his operis propemodum abhorreat. Ingraueſcit ætas: & ualetudo, quę nunquam bona fuit, indies fit deterior: acies oculorum deficit: nec est ea uel animi alacritas, uel memoriæ firmitas, quæ fuit: immaturo utiq; senio, quod minus miror: illud magis, me in tot tam diuturnis doloribus, qui uel elephantum conficerent, tamdiu potuisse uiuere. Quadragesimum annum multum excessi, à quinquagesimo propè absum: rude me donari tempus, emeritum siue pugilem, siue militem, post tot luctas & certamina. Si coronas nullas merui, at plagas accepi plurimas. Siue igitur boni aliquid meis scriptis inest (quod utinam ita esset: & ut esset, operam dedi) abundè præstitum est. Siue tantis laboribus frustra confecti, actum egimus, quod maleuoli dicunt: nimium:

Quod reliquum est ævi, si quid supereſſe uolunt Dij:

instituendæ adolescentiæ, & muneri nostro publico impendamus: quo ita post hac erimus occupati (si tamen erimus) ut nostro iumēto, quod aiunt, alias occupationes accersere nō sit necesse. Tu uerò Generose Baro, quicquid hoc est operis, tui studio confectum, ut licuit: & meæ erga T. A. obseruantiæ qualecunq; specimen,

Cur non locupletatus Suidas.

cimen, æqui boniq́ue facias uelim: meq́ue unà cum genero tuo, illustri Barone D. CASPARO Breunero, Cæsareæ Maiestati à consilijs, & illustrissimi Principis CAROLI Archiducis Austriæ Camerario, uiro uerè nobili & generoso, cõmendatum habere digneris. Nam de filio tuo IACOBO, præclaro iuuene, qua hactenus & modestia & industria fuit, non dubitandum esse puto, quin & paternũ eruditionis amorem, & aui sui, cuius nomen habet, clarissimi uiri, & apud summos imperatores Maximilianum I. & Carolum V. in grauissimis Romani imperij negocijs summa fide & autoritate spectati, uirtutem sit imitaturus, & decora atque ornamenta utriusq; cumulaturus. Quòd si amicorum communia sunt omnia: quantò magis parentis & filij, unici præsertim, & obsequentissimi? Is igitur, pro hac arctissima necessitudine, & Suidæ dedicationem, & Vuolfij defensionem ex æquo ad se pertinere iudicabit. Vale: Augustæ Vindelicorum.

Cal. Ianuarij, Anno Domini M D LXIIII.

Amplitudinis tuæ

Obseruantissimus,

Hiero. Volfius, Aug. Reip. Bibliothecarius, & utriusq; linguæ professor.

AD EVNDEM CVM EI LIBRVM IAM ABSOLVTVM offerret.

ENmonimenta fero magni diuturna laboris
Hæc, GENEROSE BARO, fortè probanda tibi.
Pocula dent alij, dent rara nomiſmata, gemmas
Et quicquid precio præſtat, & arte ualet.
Illa tamen uel ſors rapit inuida, uel terit ætas
Longior: in tenebris abdita ſæpè latent.
Sed quæ MERCVRIO ſunt edita ſcripta fauente
Fixa manent, genio non pereunte libri.
Et rediuiua ſuis progreſſibus uſa uireſcunt
Sæpius, & uolitant docta per ora uirûm.
Ergo VILLINGERA DOMVS decorare Camænas
Perge, tibi ſolidum perge parare decus.
Hoſpitibus MVSIS melius tua gloria creſcet.
(Si tibi fortè placet POSTERITATIS honos)
Quàm ſi te celebrent faſtoſa palatia regum.
Scilicet iſta breui tempore pompa manet.
Inclyta perpetuos, non inuida durat in annos
Ex Aganippeo uertice FAMA uolans.
Non ullis ſpacijs, non tempore clauditur ullo
Cynthius hanc oriens occiduusqúe uidet.
Quod ſupereſt, ſtudiumqúe ſuum, Muſasqúe tueri
VVOLFIVS exoptat, teqúe ualere diu.

AD DOMINVM IACOBVM VILLINGERVM CAROLI F. Iacobi N.

Miſſa patri Latij dudum monimenta SVIDAE
Sunt quoque iure tui nota patrocinij.
Indice qui redit in lucem locuplete nouo auctus,
Complexo uaſti uerbaqúe reſqúe libri.
Hunc igitur læta, IVVENIS GENEROSE, clientem
Fronte cape, & grati muneris inſtar habe.
Parua quidem (fateor) ſunt Muſica dona: ſed æui
Longinqui ſpacijs nobilitata uigent.

AD

AD MAGNIFICVM ET GENEROSVM VIRVM AC D. D. IACOBVM VILLINGERVM, CAROLI F. IACOBI N. Baronem à Schœneberga, &c. in Suidam recognitum & auctum,

HIER. VVOLFII PRAEFATIO.

QVOD *parens tuus, Magnifice & Generose uir, Domine & Patrone colende, annis abhinc sedecim cupiebat, ut Suidas Græcè Latinéq; simul ederetur, nullos sumptus recusans (Est enim rara & singulari quadam & erga me &* OPORINVM *liberalitate usus) id nunc præter expectationem meã accidit. Nã tũ quidem eius optatis Græcorũ Codicũ multitudo, quæ in Frobeniana bibliotheca supererat, obstabat. Nuper uerò ijs maxima ex parte distractis,* EVSEBIVS *Episcopius, uir industrius, & optimos quosq; scriptores tam Græcos quàm Latinos edendi, & hæreditariam officinam ornandi studiosissimus, pro necessitudine nostra. (Multum enim eius benignitati debere me fateor, ut qui & lucubrationes meas, post Oporini obitum, magnis impensis, incerto distractionis euentu, calamitosis hisce temporibus excudere, laboresq; meos, laborante re mea familiari, liberaliter sit remuneratus) is igitur inquam à me petijt, ut Græcum Suidam, tollendis (quantum à me fieri posset) mendis, prælo suo adornarem: eaq; re tacturam suam, quam tardè distrahendis nonnullis meis scriptis faceret, eo officio compensarem. Hanc ego querimoniam hominis de me præclarè meriti, magis ne doleam, an mirer, haud facilè dixerim. Permolestum enim est, euentum expectationi nostræ non respondisse: & unde lucrum & gratiam sperabamus, damnum & contemptum nobis accurrisse. Neq; etiam quicquam minus sum ueritus, quàm, cum prima mea scripta, minus accurata, & expolita, tanto studiosorum applausu excepta fuissent, ut & in Italia, & Gallia, & in Germania sæpius excuderentur: ne ea quæ senex, aucto nonnihil iudicio & doctrina, singulari studio elaborassem, neglecta & contempta iacerent: præsertim cum anno 1565. à republica Augustana Francofurtum, augendæ bibliothecæ publicæ ergò, fuissem ablegatus, in Oporini taberna omnis generis libris refertissima, ne unum quidem folium meorum operum superesse uidissem. Quæ res non exiguum calcar mihi addidit, in olim cæpto, & iam penè derelicto scribendi genere pergendi: meq; monimenta, ære peremiora (ut Horatij uerbis utar) exacturum confidebam. In uno certè Aeschine & Demosthene Græcè Latinéq; uarijs collatis exemplaribus, exornando, integrum triennium, noctes diesq; continenter laborãdo, cõsumpsi. Quod opus etsi næuos quosdam, nescio cuius Alastoris inuidia & perfidia contraxit: eiusmodi tamen est, ut, ab affirmandi temeritate natura alienus, affirmare nõ dubitẽ, nihil unquam simile in hoc genere, uel characterum elegantia, uel fide & puritate interpretationis, uel amplitudine & splendore chartæ, in publicum prodijsse. Hos ergo eloquentiæ Græcæ proceres, ob quorum os (ut uetus poeta de Telamone scripsit) non Graij modò, sed & Latini & Barbari ora non ita pridem obuertebant sua, nunc ita floccipendi, ut periculum sit, ne rugoso piperi tunicas præstent: quis homo doctus non obstupescat? Memini, me puero, si quando Græci cuiuspiam autoris pauculæ pagellæ Græcè Latinéq; ederentur, non secus atque à Romanis cœlo delapsa anatilia fuisse à studiosis adolescentibus excepta. Nunc ipsa copia parit fastidium: quoq; maior est discendi utranque linguam, & bonas artes, nullo propemodum negocio, nulla impensa, perdiscendi occasio: eò maior est desidia, & optimæ cuiusque rei despicientia. Sed ab hoc tanto libro parando tenuiores precij magnitudo fortasse deterret. Iidem uerò quid afferent, cur specimen Demosthenicum negligant, suo usui peculiariter destinatum? In quo habent tres orationes Olynthiacas, uario genere interpretationis illustratas: habent rationem expeditissimam utriusque linguæ cognoscendæ: habent Plutarchi, Luciani, Libanij, Suidæ opuscula iucũdissima lectu, atq; utilissima, uel ob rerum cognitionẽ, uel ob styli uarietatem. Eiusmodi certè is libellus est, ut quã in scholã receptus, diligẽterq; explicatus fuerit: nõ mediocri doctrina studiosos adolescentes possit instruere, & optimos quosq; autores suo Marte perlegẽdos præparare. Et hic quidẽ tãquã necessarius et hospitij designator, suos heros antecessit. Nõ longo interuallo secuta est Gnomologia Demo-*

Demosthenica & Isocratica: utraque præclaris sententijs, & loquendi modis exquisitis refertissima, & adolescentibus non tantùm obiter inspicienda, sed ad uerbum ediscenda. Sed & hæc iacent (ut audio) ac paucos inueniunt emptores. Quid causa esse dicemus? Num iuuentus mea probanda fuit, senectus contemnenda est? Aliter Ouidiana Minerua iudicat, cum ait:

—Non omnia longior ætas
Quæ fugiantur habet: seris uenit usus ab annis.

Num diuturna bella, quæ continuata quadam serie loculos omnium mortalium exhauriunt, neque legibus autoritatem debitam, neque Musis ocium necessarium relinquentia? Est hoc fortassis aliquid: sed in hoc non sunt omnia. Nam cum nugacissimi & seditiosissimi quiq; libri auidissimè emantur: satis apparet, non nummorum, sed iudicij inopia, & quadam animi peruersitate, erudita ueterum & diserta scripta negligi, & ea tantùm celebrari, quæ opibus & dignitatibus homines indignissimos augeant: cognitione eruditarum linguarum, & liberalium artium, earumq; parente philosophia sine quibus (quantumuis se iactitent plerique, fucosis ornati titulis) solida eruditio nec parari nec constare potest: penè ad Antipodes relegata. Quæ nostri seculi intemperiæ, tametsi me iam ætate fessum, morbis & laboribus exhaustum, in ocij quasi portum quendam, non allicere sed compellere deberent: tamen, cum me non mihi soli, sed reipublicæ literariæ natum existimem: non modò in Græco Suida emendando maiore cum molestia, quàm in ullo alio opere (Idem enim labores seni multò accidunt quàm iuueni graviores) Episcopio (ut dixi) gesti morem: sed ultrò, nec minore cum defatigatione, Latini quoq; correctionem & locupletationem suscepi. Nam cum Lutetianos quosdam typographos interpretationem meam prælo subiecturos audirem: non cessandum mihi duxi: cum ea multis locis sit corruptissima: Indice quoque, qui nunc locupletissimus est adiectus, destituatur. Quòd autem illa prior interpretatio mea adeò (ut dictum) corrupta sit, illud in causa est, quòd pestilentia, & circa meum diuersoriolum, & Basileæ in Oporini ædibus, sæuiente: utrique nostrum humani aliquid accidit, ut mortem singulis momentis, tanquam Tantali saxum, impendentem non quidem immodicè metuentes, solicitis tamen animis (Neque enim ij sumus, quos si fractus illabatur orbis Impauidos feriant ruinæ) expectantes, ea tranquillitate animi careremus, quæ aliquid laude dignum in quocunque genere elaboraturis, est necessaria. Huc accedebat, quòd Oporino, in tanta perturbatione familiæ, & operarum mutatione, meis autographis, uariè (ut primo conatu solet) interpolatis, perplexis, lectuq; aliquando ipsi mihi difficilibus utendū fuit: cum chartas, quas purè descriptas ei miseram, perdidisset. Vnde tot errata extiterunt, ut ego ipse multis locis conuersionem meam intelligere, nisi Græco archetypo adhibito, non potuerim. Quod cum ita esset: etiam existimatio mea postulare uisa est, ut illius primæ editionis incommodis, pro uirili mea, uel cum somni & ualetudinis dispendio, mederer. Quam gratiam ab ijs, qui Suidam Latinum passim flagitant, sim initurus: equidem nescio: & (uerum ut fatear) non magnopere curo, officij conscientia contentus. Tuam tamen Amplitudinem, Magnifice & generose uir, in limine renouati & aucti non parua accessione huius operis, compellandam esse duxi. In quo excipiendo si paternam humanitatem & liberalitatem imitatus fueris: erit quod & ego mihi gaudeam & nomen tuum, ut liberalium studiorum Mecœnatis, à bonis & doctis uiris celebretur. Vale Augustæ Vindelicorum, Anno uirginei partus

M D LXXX. Idibus Augusti, natali meo
quinto & sexagesimo.

INTERPRES LECTORI.

Libellum de Re militari prætermisi, cùm quòd uerba quæ Græcis responderent, me destituebant: tum quòd plerag; in ipso Suida, ut licuit, explicata sunt, in sua quæg; litera. Ad hæc, ex libello de Re militari, qui inter opera Ciceronis extat, & è Vegetio, atg; alijs rei militaris scriptoribus, omnia hæc rectius petentur. Denig; me eum esse fateor, qui, utcung; ista uerterem, ipse tamen sine Græcæ linguæ cognitione meam interpretationem non satis fuerim intellecturus. Aliorum quidem industriæ non obsto: imò & hortor & oro, ut qui possunt, edant meliora. Vale, χ ἀντὶ μὲν τῶν δεδομένων χάριν, ἀντὶ δὲ τῶν παραλελειμμένων συγγνώμην. Augustæ Vindelicorum, Cal. Ianuarij, Anno

M. D. LXIIII.

SVIDAE HISTORICA, CAETERA QVE OMNIA QVAE VLLA EX PARTE AD cognitionem rerum ſpectant: à mendis repurgata & aucta.

HIERONYMO VVOLFIO OETINGENSI interprete, utriuſq; linguæ in Auguſtanæ Reipublicæ Annea Schola profeſſore.

Ἀ.) Ah ah, facem ne mihi admoue, uerba ſunt Oreſtis matricidæ, Furias extimeſcentis.

ἄ.) Agathias. Vah, audaciſſima cera iſtud effinxit. De imagine cerea, ſolerter expreſſa.

ἀ.) Quiſq; ſuas ædes repetat.

ἄ.) Euripides in Medea: confectis ijs, quæ inſtitui: & ea quæ uolo, conſecuta. Sophocles. Ea petis, quorum compos fies. EVCLVS, Vates, oracula poemate edidit.

ABAE, oppidum Phocicum & Italicum: itemq; Cariæ urbs, cui ab heroe Abanomen eſt inditum. Fuit autem Abis templum Apollinis, & oraculum, Delphico antiquius.

ABACAENVM, oppidũ Siciliæ. Herodianus ait Caricam eſſe urbem: quã nos reperire non potuimus.

ABBACVM, pater excitationis, ſeu ſurrectionis.

ABANTIS, Eubœa uocatur. Heſiodus in Aegi** de Io. In diuina inſula Abantide: Quã olim Abantidem dij immortales uocabant. Eã tunc Eubœam à boue Iupiter appellauit. Dicta ſic eſt ab Abante Argiuo: aut à filio Neptuni & Arethuſæ: ut tradit Ariſtocrates.

ἄβαξι.) Logotheta in S. Theclæ martyrio: Tryphæna, animo concitata, mortuorum inſtar conſpiciebatur, iacens apud monimenta.

ἀβάσκαν(Θ).) Is uerò ſine ulla inuidia res ab Antipatro geſtas celebrat apud Cæſarem.

ABBA, pater. Veteres patrem ſuopte ingenio uocabant Deũ. ut Moſes: Deũ, qui te genuit, reliquiſti. Et Malachias: Deus qui nos genuit, & pater. Qui autẽ gratia præditi ſunt, idem Spiritus ſancti impulſu faciunt, qui eſt ſapientiæ ſpiritus, quo inſipientes ſapientiã cõſequuti ſunt: quem eundem doctrina Chriſtiana ſpiritũ eſſe potentiæ declarat, quo & ægrotos ſanabant, & mortuos in uitam reuocabãt. Vt enim ſpiritus eſt prophetiæ, & ſpiritus linguarum: ſic etiam ſpiritus eſt adoptionis. Quemadmodũ igitur eũ prophetico ſpiritu prædituin eſſe nouimus, qui, gratia incitante, res futuras prædicit: ſic etiam ſpiritũ adoptionis eum intelligimus, quẽ qui conſequutus eſt, illo mouente patrem appellat Deũ. Quem ut maximè germanum eſſe oſtenderet: Hebræorum quoq; uoce uſus eſt. Neq; enim dixit Pater, ſed Abba pater: quo uerbo liberi maximè ingenui, patres compellare ſolent. *Spiritus adoptionis.* *Abba pater.*

ABARIS SCYTHA, Seuthæ filius, oracula ſcripſit, quæ Scythica dicuntur: nuptias Hebri fluuij, luſtrationes, & Deorum originem, ſoluta oratione: Apollinis aduentum ad Hyperboreos, uerſu. Venit è Scythia in Græciam. Huius eſt Fabuloſa illa ſagitta, quæ è Græcia uſq; ad Scythas Hyperboreos tranſuolarit, eiq; ab Apolline data fuerit. Huius etiã Gregorius Theologus, in funebri oratione in magnum Baſilium, mentionem fecit. Aiunt autem, cum peſtilentia toto terrarum orbe graſſaretur, Apollinem tã Barbaris quàm Græcis conſulentibus Oraculum, reſpondiſſe: Oportere à populo Athenienſi uota fieri pro omnibus. Multarum igitur gentiũ legatis ad eos proficiſcentibus, etiam Abaridem, Hyperboreorũ nomine, legatum ueniſſe aiunt. Tempus aduentus illius, controuerſum eſt. nam Hippoſtratus eum tertia Olympiade aduenisſe dicit: Pindarus tempore Cræſi Lydorum regis, alij XXI Olympiade. *Abaridis ſcripta.* *Sagitta uolucris.* *Athenienſium uota pro depellenda peſtilentia.* *Tempus controuerſum.*

ABARES internecione Bulgari deleuerunt. Abares aũt hi, Sabinóres expulerant, cum ipſi à gentibus, littus Oceani accolentibus, profligati fuiſſent: quæ quidem gentes ſuam regionem deſeruerãt, ob caliginem ex Oceani æſtu obortam, & gryphum multitudinẽ ingruẽtem: quam non ceſſuram prius, rumor erat, quàm genus humanũ deuoraſſet. His itaq; malis agitati, impetum in finitimos fecerũt. Qui igitur ſe defendebãt, *Abares, Sabinóres, Bulgari.* *Caligo.* *Gryphes.*

Saraguri. Hunni. cum uim inferentium ſuſtinere impetũ non poſſent,aliò migrabãt: ut & Saraguri,ab Hunnis Acatiris pulſi.Sed de his in hiſtoria Bulgarorum plura dicemus.

Venus. Priapus. ABARNOS,ſiue ABARNIS nomen urbis,& regionis: promontorium Parianæ: Lampſaci promontorium, à Phocica Abarnide. Alij ſcribunt Aparnis, quaſi inficialem dicas: quòd Venus, cũ Priapum deformem Lampſaci peperiſſet,inficias iuerit, & regionem illam Aparnida uocarit.

ABAS, ſophiſta: Commentarios hiſtoricos,& artem dicendi reliquit.

ἀβδέλυκτα) Aeſchylus in Myrmidonibus:Atqui ego ab iſtis(amo enim)nequaquam abhorreo.

ABDERA, * mare: & urbs Thraciæ. unde Abderita,nomen patrium:ab Abdero Herimi F.amaſio Herculis:quẽ Diomedis equi diſcerpſerunt: ut Hellanicus & alij dicũt. Hinc oriundus fuit Democritus philoſophus. Ephorus & urbem Abderum uocat. Complures Abderitæ à tabularum ſcriptoribus memorantur:Nicænetus carminis heroici ſcriptor,& Protagoras: quem Eudoxus narrat,INFERIOREM &SVPERIOREM RATIONEM feciſſe: diſcipulosq; docuiſſe,EVNDEM &LAVDARE &VITVPERARE. Altera Abdera urbs eſt Hiſpaniæ iuxta Gades: ut Artemidorus tradit,libro 2. deſcriptionis terrarũ.

ABELVS Adami filius,opilio,caſtus & iuſtus.Qui cum ſacrificio de grege facto litaſſet: à Caino fratre per inuidiam occiditur.Fuit aũt Cainus agricola, qui poſt iudicium deteriore uita conflictãs, perpetuò gemuit,& tremuit.Nam Abelus cum primos ouium fœtus offerret Deo:ſe Dei quàm ſui amantiorem eſſe declarabat: eaq; de cauſa uoluntas eius probata fuit. Cainus autem,cum per impietatem primitias ſibi uendicaſſet,& ſe cũdas fruges obtuliſſet Deo : meritò eſt repudiatus.Ait enim Scriptura: Factum eſſe poſt dies aliquot, ut Cainus de terræ frugibus offerret. Itaq; Cainus eo nomine reprehenditur, quòd non primitias, ſed ſecundas fruges poſt dies aliquot natas,obtuliſſet Deo.

Cainus parricida & gemit & tremit. *Primitiæ.* *Cainus ſui quàm Dei obſeruantior.*

ἀβελτεροκόκκυξ,fatuus cuculus:de homine uano & fatuo.

ἀβέλτερος.)Menãder in Perinthia:qui nactus dominum ſocordem & leuem, Eum decipit famulus : neſcio quid'nam is palmarium præſtiterit,aucto eius tor-

pore, qui torpebat dudum.

ἀβελτερώτατος.) Ariſtophanes. Interim homines ſtupdiſſimi hiantes, tanquam Mammacuti,Melitidæ ſedent.

ἀβελτερία.) Eò dementiæ mentes eorum ſunt impulſæ, ut altera factio alterius interitum magis exoptaret, quàm uictoriam de hoſtibus.

ABSALOMVS,mota cõtra patrẽ Dauidẽ ſeditione, in bello peremptus eſt.

ABIAS,Roboami filius,Salomonis nepos, bellum intulit Hieroboamo Salomonis ſeruo, unoq; die ſuſtulit uiros potentes mille quingentos.

ABIMELECHVS, Gedeonis filius, fratres ſuos ex ingenuis mulieribus procreatos, uiros LXX, in uno lapide interfecit:de quibus nullus eſt relictus, præter Ioathamum,natu minimum. Qui cũ fuga ſalutem quæſiuiſſet, Abimelecho cum populo prætereunte, in cacumen Garizimi, id eſt ſacri montis, aſcendit: ſublataque uoce,talem ad eos ſimilitudinem dixit.Audite me Sicimitæ,& Deus uos audiet. Arbores magno ſtudio profectæ ſunt ad inaugurandum ſibi regem,& oleæ dixerunt: Regina noſtra eſto. Quibus illa:Num,inquit, pinguedine mea relicta, quam & Deus & homines in me celebrant, imperium in arbores capeſſam ? Tum arbores ficui: Ades, & imperato nobis.Quibus illa reſpondit: An relicta dulcedine mea, & præſtãte fœtu,arboribus imperitem? Ibi arbores uiti dixerunt: Ades,& imperato nobis.Tum uitis: Num uino meo relicto, quo mortales exhilarantur, regnum in arbores exerceam? Tandem omnes arbores rubo dixerũt: Age uerò tu noſter rex eſto.Ibi rubus dixit arboribus: Si me regem ueſtrum uerè creatis: agite,ſuccedite umbræ meæ.Sin minus : ignis è me egreſſus omnes Libani cedros deuoret. Nũc igitur uos,ſi patrem meum, eiusq; familiam ſic tractaſtis, ut ius fasq; poſtulat, Abimelecho ancillæ filio Sicimorũ rege creato:& ille è uobis, & uos ex illo uoluptatem capiatis. Sin minus egrediatur incendium ab Abimelecho,& principes ueſtros,eorumq; domos deuoret. A Sicimitis item egrediatur incendiũ, atq; Abimelechum deuoret. His dictis, aufugit Ioathamus è conſpectu fratris Abimelechi. Is uerò cum triennium Iſraelitis imperaſſet, Deus tandem ſpiritũ improbum miſit:hoc eſt,acre diſſidium inter Sicimitas & Abimelechum excitauit,

LXX fratres Gedeonis interfecti.

Ioathami parabola.

Oleæ.

Ficus

Vitis.

Rubus

Recentium datio præferenda probatis, ingratis omnia, & commutatio.

uit,ut eius familia improbata,piaculum iniustæ cædis LXX filiorum Gedeonis, in caput eius conuersum uellent. Itaq; profectus ad turrim quandã expugnandam,& ostium eius incendẽdi causa aggressus,caput ictus est, deiecto à muliere saxi molaris fragmento. Tũ armigerũ iussit,stricto se gladio perimere, ne à muliere cæsus diceretur. Puer igitur eũ traiecit. Sic Deus pœnas exegit scelerum Abimelechi in patrẽ, LXX fratrib. occisis, admissorũ:& omnẽ Sicimitarũ impietatem in eorũ capita conuertit, secundum orationẽ & parabolam Ioathami.

ABILA,Phœniciæ urbs, patria Diogenis,celeberrimi rhetoris. unde gentile nomen,Abilenus.

ἄβιοι.) Abij, gens Scythica, uel Thracia: sic dicti, siue quòd iuxta flumen Abianum habitent:siue quòd nullam certam sedem tenentes,curribus circumuehantur. Appellantur autem ab Homero iustissimi homines, quòd cum Amazonibus Asiam armis inuadere noluerint. Aeschylus Gabios uocat in Prometheo soluendo.Deinde ueniet(inquit)ad populum iustissimum omnium,& maximè hospitalem,Gabios: ubi nec aratrũ est, neque fossor secat bidente aruum: sed sponte consitæ terræ ferunt uictum copiosum mortalibus.

ἀβίωτον.) Is uitam sibi acerbam putabat, nisi ea urbe potiretur.

ABILYX,seu Abila, mons Africæ, oppositus Calpæ:quæ est in Europa,iuxta fretum Gaditanum.

AVITVS,nomen uiri, qui tugurium exercitatorium,hoc est monasticam cellam struxit.

ἀβλέπημα.) Ferebat ille ac dissimulabat errata,& lapsus rudis plebeculę.Prudentiorum autem,& doctiorum peccata grauiter & iniquo animo patiebatur. Atilli conniuentibus oculis, nec audẽtes Philippum intueri,opitulabantur.

ἄβλητα βέλη.)Tela nondum coniecta, quæ uenenum recèns illitum atq; integrum retinent.

ἀβλητρόν.)Aelianus uita excessit placidè ac tranquillè, leni morte, qualem & Homerus laudare uidetur, defunctus.

ἀβουλία.) Is nõ satis animaduersa regis sententia, summa temeritate rem gessit.

ABOLLA urbs Siciliæ.

ABONI murus, oppidulũ ponti Euxini:unde nomẽ patriũ, Abonotichita.

ABORIGENES,gens Italica: sic dicta usq; ad bellum Troianũ. Deinde Latini appellati sunt. Oraculum:

Abite inquirentes Siculorũ Saturniã terram
Atq; Aboriginũ cotylam,ubi insula uehitur.
Quibus permisti, decumas mittite Phœbo.
*Et capita Saturnio,& patri mittite *uirum.* *lumina.

ABOTIS urbs Aegypti.

ἄβρα.)Nec omnino ancilla, neq; formosa ministra,Habra dicitur:sed puella, dominæ ministra honorata: siue uernacula siue non. Menander in Ementito Hercule:

Mater obiit sororum duarum harum.
Alit autem eas cõcubina quędã patris.
quæ ministra matris earum fuit, Sicyonia. Et, * ministram mercatus uice amicæ:huic quidem tenendam non dedit, sed seorsim alit, ut ingenua dignũ est. *
In perfido. Putabam aurum ubi accepisset senex,ancillam statim ab emptione, fore habram. Iamblichus. Sed quia id, quod ad custodem domus attinebat, etiam alia quadam Habra præsente, tenue quiddam & rarum erat: puellæ suadet ut clam parentibus aufugiat.

ABRAHAMVS,Patriarcharum princeps quo populus Hebræorum gloriabatur olim, priusquã temerè à Deo desciuisset:atq; ab illo alienatus, eius unigeniti filij sanguine se cõmaculasset.Hic è Chaldæorum terra fuit oriundus: qui omnem ætatem in obseruatione stellarum,earumq; rerum quæ in sublimi fiũt, consumunt.Exercitatus igitur more patrio in cœlestium siderum motu,sagaciter animaduertit, magnificentiam rerũ conditarum, in oculos incurrentium, nõ in ijs consistere:sed aliquem habere opificem, qui moueat & dirigat aptum illum & concinnum siderum incessum, mundiq; totius constitutionem. atq; ex magnitudine & elegantia rerum conditarum,autorẽ earum quantũ licuit contemplatus, non in his restitit, neq; desiderium suum in eo consumpsit: sed ultra sidera euectus, & omnem intellectui obuiam, cœlosq; superantem compagem peruagatus,ab inquirendo nõ destitit, donec is cuius desiderio flagrabat, ei se patefecisset, typis quibusdam & imaginibus, & ijs rationibus quibus se is qui cerni non potest, conspiciendũ præbet: eumque translatum è patria, in Cananæa collocasset, anno ætatis eius nono & nonagesimo.atque id ætatis orbum liberis adhuc,parentem admirandi & beati uiri Isaaci effecit, ut haberet

Iudæorum defectio.

Chaldæi astrologi.

Abrahamus è cœlesti opificio deprehẽdit opificem.

Patefactio diuina.

Isaacus imago Christi. unigenitum & primogenitum filiũ, qui iam tum imaginem arcanam unigeniti & primogeniti filij repræsentaret: atque hoc ei munus eximium dedit, ut seruus, amicus, & pater, quantum ad carnem attinet, unigeniti filij appellaretur, qui mũdum uniuersum fabrefecit. Hic sacras literas reperit, & eam linguam excogitauit, cuius Hebræi periti fueruut, ut eius discipuli & posteri. Vnde etiam Græcorum literę originem duxerunt: quamuis Græci, opinionis errore, aliter hac de re scripserint. Testimonio est appellatio Alpha, primæ & principis literę, nomen ab Aleph Hebraico sortitę, nomine beato, primo & immortali. Huic & coniectationis somniorũ libros Græci surreptos, sibi uendicarunt. Testis est Iosephus, uir planè admirandus, huius pronepos: qui somnia Pharaonis sic exposuit, quemadmodum euentura erãt. Hoc ita se habere Philo, Hebraicus philosophus, in uita uiri ciuilis, testimonio suo confirmabit, (Philo inquam ille, de quo dictum est, Philo Platonissat, & Plato Philonissat) uidelicet, cultum imaginum cœpisse à Serucho, ac uiguisse usque ad Tharæ tẽpora, patris Abraami. qui Abraamus natus annos 14, Dei cognitione illustratus, patrem his uerbis commonuerit: Quid seducis homines, ob perniciosum lucrum: hoc est, ob imagines? Non est alius Deus, nisi cœlestis ille, totius mundi opifex. Itaque cùm uideret homines creaturæ cultum deferentes, magno labore oberrans, uerum Deum animo religioso exquirebat. Cum autem cœlũ aliàs sudum, aliàs nubilum cerneret: cogitabat cum animo suo, id non esse Deum: eodemq; modo neq; Solem, neque Lunam, quòd illum occultari & obscurari, hanc deficere & desinere cerneret, censuit esse Deos: atque adeò astrorum motum (nam à patre Astronomiam edocebatur) animi dubius, non sine molestia tractabat. Tandem illi Deus apparuit, & è terra sua exire iussit, & suos cognatos relinquere. Itaque sumptis patris simulacris, ijsque partim confractis, partim exustis, cum eo terra Chaldæorum excessit. qui, cùm Carram peruenissent, diem suum obijt. Inde oraculo monitus, egressus cum uxore Sara, & consobrino Loto, & omni instrumẽto in Chananæam terram, sibi debitam, peruenit: quam Chananæi per uim occupatam incolebant. Pòst, fame orta, Chananæa terra relicta, in Aegyptum concessit: ubi Saram uxorem eius rex Abimelechus rapuit. Cui Deus, terrore iniecto, membrisque laxatis: Redde, inquit, homini coniugem suam. nam uates est, uotaque pro te faciet, ut uiuas. Quam nisi reddideris, scito & te & tua omnia moritura esse. Sic coniuge inuiolata recepta, uotisque factis, effecit ut Abimelechi & familiæ eius illa laxatio membrorum curaretur. Ex eo tempore honorẽ ei rex habebat, ac uerbis eius auscultabat. Abrahamus itaque Aegyptijs religionis & multiplicis doctrinæ magister extitit. Idem Abrahamus à bello reuertens, gratulatione honorifica Melchisedeci regis Salemæ, qui sacerdos erat Altissimi, exceptus est oblatis panibus & uino. Abrahamus uerò illi decimas omnium rerum dedit. Idem porrò Melchisedecus erat sine matre, sine patre, sine origine generis, instar filij Dei. Deploranti autem Abrahamo orbitatem suam, Deus in somnis stellas ostendit: ac prædixit, eâdem multitudine fore progeniem eius. Is uerò Deo credidit, eoque nomine iustus est habitus. At Sara, quippe sterilis, indulsit Abrahamo, ut ex ancilla susciperet liberos: unde ei natus est Ismaelus. Deus autem Abrahami nomen ei indidit, annos nato nonaginta nouem: cum prius Abrahamus diceretur. Eodemque modo Saram appellauit Sarram, litera r geminata. Tum Abrahamus Ismaelem, & omnes suos circumcidit. Dominus item Abrahami hospitio usus, promisit fore ut Sarra filium ei páreret. quo illa audito, risit: unde puer Isaaci nomen est consecutus, quod apud Hebręos suauem risum significat.

Abrahamus Hebraicarũ literarum inuentor. *Alpha. Aleph.* *Ἐνειροκριτικά.* *Iosephus.* *Philo de Thara & Abrahamo.* *Imagines.* *Inuestigatio Dei.* *Migratio Carra.* *Chananæa.* *Aegyptus. Abimelechus. Sara.* *Melchisedeci gratulatio.* *Promissio sobolis numerosa.* *Ismaelus.* *Circumcisio.* *Isaac.*

ABRETTANE, Mysiæ regio, à Brettia nympha dicta.

ABRINATAE seu Abinatæ gens pontica.

ABROGASTES Frãcus, robore corporis & asperitate animi flammæ similis, proximus à Baudone. In hoc fuit cõstans & exquisita modestia, & odiũ irreconciliabile auariciæ. Vnde diuitiis gregario militi nihil pręstabat. Quapropter Cæsari Theodosio utilis uidebatur: ut qui ad Valentiniani mores uiriles & iustos, suam quoq; grauitatem adiungere, & regiam instar rectæ & immotæ columnæ sustentare posset, ne quid in aula damni aut peccati admitteretur.

Abrogastes Germanus Francus. Baudon. Theodosius. Valentinianus.

AB-

ABROCOMAS, ſatrapa Artaxerxis Perſarum regis.

ABRI, gens iuxta Adriam.

ἀβροδιαίτη.) Romani, quippe uiri bellícoſi, laborumque tolerantes, à deliciis abhorrebant.

ABROTONON, genus herbæ fruticoſæ. Eſt autem amariſſimum, calefaciẽs & ſiccans in tertio gradu, ui præditũ diſſipandi & incidendi. cum oleo tritum, ſi toti corpori inungatur, algores periodicos ſanat: atq; uſtũ magis, quã non uſtũ, alopeciis medetur, oleo tenui adhibito.

ABRON, Phryx aut Rhodius grammaticus, Tryphonis diſcipulus, Romæ docuit, Hermippo autore: ſeruili genere ortus.

ἄβρων βίος.) Abronis uita: De ſumptuoſis. Abron enim Argiuus quidam dues fuit. Quanquam à delicijs etiam Abronia uita dici poteſt.

ἀβρότερον.) Delicatiores ipſis, & Sybaritici moris pleni erant.

ABYLLI, gens iuxta Troglodyticã, prope Nilum.

ἀβυδλιὸν ῥῆμα.) Abydenum auctariũm: de ijs dicitur, ob quorum intẽpeſtiuum acceſſum moleſtiis afficimur. Nam Abydeni, cum hoſpitem aut ciuẽ conuiuio exceperint, poſt unguẽtum & coronas, pueros oſculandos circumferunt: quorum clamores & nutricũ ſtrepitus conuiuas turbant.

ABYDOS, urbs Helleſpõti, Aegypti, Iapygiæ. Prouerbium, Ne temerè Abydum calces: id eſt, ne auſis eam ingredi. De hominibus uanis & calumniatoribus. uſurpatur. Nam qui Mileſiam Abydum incolebant, ob calumnias & molliciem malè audiebant.

ἄβυδος ἢ ἀβυδλιῶν φλυαρία.) Abydena loquacitas. De magnis nugis.

ABYDON, Straboni Macedoniæ locus eſt. Vnde: *Hinc procul ex Abydone, ubi perfluit Axius arua.*

ABYRTACE, eſt intritum barbaricũ, quod ex porro & naſturcio, & mali punici granis, & id genus alijs cõficitur, acre ſcilicet. Theopompus 1 heſeo:

Ad Medos uenies, porri ubi & naſturtij
E copijs Abyrtace parabilis,

ABYSSVS, ædes fuit Proſerpinæ, in qua multum auri ab omni æuo intacti aſſeruabatur. Nomen ex eo factum eſt, quòd id aurum uulgo non cerneretur, humi abſconditum. Abyſſum, Sacræ literæ naturam aqueam dicunt.

ἀγαθὰ *κιλίκων ἔχει.) Ciliconis bona habet. De diuite uſurpatur: à Ciliccone, homine opulento. *κιλίκων.

AGATHARCHVS Samius, Eudemij filius, pictor inſignis.

ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.) Bona etiam eſt polenta poſt panẽ. De ijs qui ſecundaria uel largiũtur, uel amplectuntur.

ἀγαθῆς τύχης νεώς.) Bonæ fortuæ templum: quid ſignificet, haud obſcurũ eſt.

AGATHIA, urbs Phocidis, unde Agathenſis.

AGATHE oppidũ Ligurũ Gallorũ, quod & ἀγαθὴ τύχη, id eſt, Bona Fortuna dicitur: unde Agathinus.

Agathe inſula Lyciæ.

AGATHIAS, Scholaſticus Smyrnæus, ſcripſit hiſtoriam poſt Procopiũ Cæſariẽſem, rerũ tempore Belliſarij tam in Italia quã Africa geſtarũ: hoc eſt, & ea quæ Narſes in Italia geſſit, & Lazica atq; Byzantina. Idem alios quoque libellos partim ligata, partim ſoluta oratione cõpoſuit: ut Daphniaca, ſiue Laurea: & circulum nouorũ Epigrãmatum, quæ ipſe de ſui temporis poetis collegit. Floruit eodem cum Paulo Silentiario, & cõſule Macedonio tempore, & Triboniano, ſub Imperio Iuſtiniani. *Procopius. Belliſarius. Narſes.* *Silentiarius. Tribonianus.*

ἀγαθοεργία.) Damaſcius: Vt uno uerbo rem omnem cõplectar, id quod Pythagoras dixit, Dei quandam ſimilitudinẽ homini ineſſe: ille re ipſa palàm declarauit, & benefaciendi alacritate, & exprõpta in omnes benignitate, tum ea quæ animos à terra omni prauitate referta reuocat, tum ea quæ corpora etiam ex iniqua & nefaria calamitate eripit: denique res externas etiã pro uirili curabat. *Beneficentia Deo ſimiles facit.*

ἀγαθοεργοί.) Agathoergi, id eſt, benefici, ſeu ſtrenui dicebãtur, qui fortitudinis habita ratione (ab) ex Ephoris deligebãtur. Heſychius. Agathoergi, qui ex equitibus egrediuntur, quotannis quini: ut Herodotus narrat. Sic apud Spartanos.

ἀγαθοθέλεια.) Non ſatis eſt ad rem gerendam recta uoluntas, ſed uiribus etiã, & attentione eſt opus. *Vires. Attentio.*

ἀγαθὸς δαίμων.) Boni genij nomina inſula eſt in India. Moris antiqui fuit, à cœna ſorbêre merum: quod BONI GENII poculum uocabant. Alij dicunt, primum poculum ſic dici: ſed diſceſſuros, IOVIS SERVATORIS nomine bibiſſe. Diem item cuiuſq; menſis ſecundum ſic appellabant. Fuit & Thebis ſacellum BONI GENII.

ἄγραφοι νόμοι καὶ ἄγραφα.

ὅπου πολὺ γὰρ μεγαλῶν.) Arist. lib. 1. de Animo, meminit libri de Philosophia quo sentẽ tias Plat. nõ mãdatas literis, exposuerit.

ἀγαθῶν ἀγαθίδες.) Bonorũ glomi, bonorũ mare, bonorũ myrmecia, bonorũ cumulus: apud Comicos, & alios scriptores, pro multis bonis & magna felicitate usurpantur.

AGATHON Ttagicus, ob molliciẽ infamis fuit. Vnde Aristophanes:

Agathon ubi est? me iam relicto hinc exijt. Vbi gentiũ est? Beatorum in conuiuio.

Hic Agathon bonis morib. fuit prædi-tus amicis charus, in uictu splẽdidus. Aiunt etiã Platonis conuiuiũ, eo conuiua tore esse scriptum, multis ad eas epulas philosophis cõuocatis. Fuit & alius Agathõ, comœdiarũ scriptor, Socrate magistro usus, q̃ ob molliciẽ malè audiebat.

ἀγαθώνιος αὔλησις.) Agathonius tibiæ cantus: id est, mollis & dissolutus: aut neque laxus, neque acerbus, sed temperatus atq; suauissimus.

AGATHONIVS (fortassis Arganthonius, de quo Herodotus & Cicero) rex Tartessi.

ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.) Boni sunt uiri lachrymabundi. De ijs qui multũ propensi sunt ad misericordiã. Fortasse: Viri præstantes sunt multis digni lachrymis: quòd eorum interitum clades publicæ sequi solent.

B scorto rex.

AGATHOCLES, tyrannus fuit, & (ut ait Timæus) prima ætate publicus catamitus, paratus ad obsequium intemperantissimorum hominum:

Graculus triteſtis omnium uolentium

Nates præbere solitus. Eum mortuum uxor sic lamentata esse & luxisse fertur:

Vxoris luctus.

Cur non ego te? cur non tute me quoq;?

Agathocles pistrinum unde coepit

Excellẽtes aũt ingenij atq; animi dotes Agathoclẽ hũc habuisse necessariò, ex eo cõstat: quòd anno ætatis circiter decimooctauo Syracusas, prope quas natus fuerat, cõfugiens à rota figlina, à fumo, à limo, nõ multo pòst, talibus fundamentis innitens, omnem Siciliã suæ ditionis fecit. Carthaginenses in summa discrimina adduxit: denique in imperio senex uitam exegit, appellatione regia.

ἀγαθὸν.) Bonũ id uulgo dicitur, cuius aliqua est utilitas: propriè uerò aut idem quod utilitas, aut nõ diuersum ab ea. Vnde & ipsa uirtus bona est: & id bonũ, qđ est eius particeps. Quare bonũ trifariã dicitur: ueluti bonũ, unde aliquid existit ueluti actio, & uirtus: à quo, ut uir bonus

Stoicæ argutiæ.

uirtutis particeps. Aut sic: Bonũ est id, quod naturà perfectũ est, ratione præditi, aut tanquã ratione præditi, cuiusmodi uirtus est: ut id quod est particeps uirtutis, cuiusmodi sunt actiones secundũ uirtutẽ: &, bonos uiros esse (πτῶσις) Accessiones: ut lætitia, ut tranquillitas animi, & similia. Item bona quædam animi sunt, quædam externa, quædã nec animi nec externa. Animi, ut uirtutes, & eius actiones: externa, ut honestã habere patriã, uerũ amicum, & horum felicitatẽ. neq; externa, neq; animi: ut, si quis in sese sit uir bonus & felix. Prẽterea, alia bonorum sunt finalia, alia efficiẽtia: alia & finalia & efficiẽtia. Ac amicus, & quę ex eo capiuntur utilitates, efficientia bona sunt. Fiducia uerò, elatio animi, libertas, delectatio, tranquillitas, hilaritas, omnis actio uirtuti consentanea, finalia sunt. Efficientia & finalia, quatenus felicitatẽ efficiũt, efficientia bona sunt: quatenus uerò eã explẽt, ut partes eius sint, finalia: uelut, amicus, libertas, & delectatio. Iã bona animi partim sunt habitus, partim affectiones, partim neq; affectiones neq; habitus. Affectiones sunt uirtutes, habitus uerò studia (πάθημα τε.) Neq; habitus, neq; affectiones, ueluti actiões. In genere aũt parua bona sunt felices liberi, cõmoda senectus: absolutũ bonũ, sciẽtia. Iã alia semper adsunt, ut uirtutes: alia nõ semper, ut lętitia, ambulatio. Omnia porrò bona expediũt, cõferunt, sunt opportuna, utilia, cõmoda, honesta, cõducibilia, iusta, expetẽda. Bonũ est, qđ ab omnib. appetitur. Itẽ bonũ est, unde pendẽt omnia, cũ ipsum à nullo alio pendeat, id est, Deus. Bonũ multa significat: ac decẽ genera, hoc est, decẽ Categoriæ de bono prædicãtur. 1. Facere: quia quædã sunt efficiẽtia boni, quę bona dicũtur: ut quod suauitatẽ aut uoluptatẽ efficit, aut deniq; utile est. nã quod in edulio bonũ est, bonũ ideò est, quòd efficit bonum. 2. Qualitas sub prædicamẽto Qualitatis. Aliquãdo uerò Quale de animo dicitur. Nam cum bonũ de animo dicimus, qualitatẽ eius exprimimus: ut esse modestũ, fortẽ, iustũ. Qualia enim sunt ea, quibus inest qualitas. Iota sẽres etiã habet in homine. nã cũ bonũ de eo dicimus, qualem eũ, id est, hoc alio'ue modo affectũ esse significamus: ut modestũ, fortẽ, iustũ, prudentẽ. 3. Interdũ bonũ, Quando, id est tẽpus significat. nã qđ suo tẽpore fit, bonũ dicitur.

Diuisio Bonorum.

πλικά. μιγικά.

Bonorum attributa. Boni appellatio.

Bonũ per omnes categorias peruagatur. Effectiũ.

Qualitas.

Quando.

4. Bo-

4. Bonum etiã Quantũ significat. nã mediocre, quod neq; redũdat, neq; deficit, quantũ est, quatenus tãtũ dicitur: id est, modus inter nimiũ & parũ. 5. Dicit̃ porrò bonũ aliqd, ut essentia: ut Deus, Mẽs. 6. Dicitur &, ut Ad aliqd. sic bonũ est, qđ alicui aptũ est. 7. Et in Patiẽdo: ut curari, doceri, bonũ quiddã est. 8. Et in Vbi: ut, in Græcia & salubrib. locis uersari, in locis pacatis & trãquillis esse. 9. Erit etiã in Situ: ut cũ is sederit, cui sedere expedit: & cubuerit, cui cubare expedit, ut febricitanti. τὸ ἔχειν, habere, seu habitus: ut, armatum esse ad bellũ, ornatũ ad nuptias, est bonũ. Bonus dicitur etiã prudẽs: sed non eadẽ est boni & prudẽtis ratio. nam boni uocabulum latius patet. Bonus enim dicitur modestus, fortis. Dicuntur boni & cæteri: & qui sciunt aliquid. Bellicosos quidẽ bonos dicimus, tã iaculatores, quã eos qui manibus rem gerunt.

AGATHYRSA, Polybio Siciliæ oppidum est. Vnde Agathyrsanus.

AGATHYRSI, Gens est in Aemi recessibus, siue ab Agathyrso Herculis filio, siue (ut Pisander autor est) à thyrsis Bacchi, sic appellata.

ἄγαλμα.) Dat argentũ, ut elaboret statuam summæ artis: addita magnitudine, & exposita natura lapidis. Simulacrũ Mineruæ est Athenis: Et est simulacrũ, detestatio uastationis, Antiochiæ.

ἀγαλματοποιοὶ.) Statuarij, seu opifices solertes numerantur, Lysippus, * Apelles, Polycletus, Phidias.

ἀγαλματοφορούμενος.) Philo, simulacra siue formas rerũ intellectarum in semetipso ferens.

ἄγαμαι.) Amicũ magnifacio ꝓpter mores, & ob animi ꝓbitatẽ. Aelianus. Menelai pugnã aduersus Priami filiũ, Paridẽ, neq; laudo neq; miror. Eqdẽ cùm istos uiros miror: tum Acarnanẽ maximè, & præillis. Nã cũ sciret q̃ eis euẽtura essẽt: eorũ uiris illis socius esse uoluit. Mirati fidentiã hominis, eum equo imponunt.

ἀγαμὸς.) Agamus, urbs iuxta Heraclcã Ponticam: unde Agamius.

AGAMEDE.) Lesbi locus.

AGAMIA.) Promontoriũ, & portus iuxta Troiam, sic dictus, quòd ibi Hesione cœto exposita fuisset.

ἀγανὸς.) Atthide scriptura tibi mânet cera perennis: Sitq; coronatum tempus in omne caput.

ἀγανόφρων.) Suauissimæ tranquillitatis fortunata facies.

AGAPETVS Synadorũ episcopus, quem Eusebius Pamphilus multũ celebrat, mentionẽ faciẽs ingentiũ eius miraculorũ: ut sunt translationes montiũ & fluminũ, & mortuorum resuscitationes. quem, dũ miles esset, Maximinus ut Christianũ occidere uoluerit, ꝙ multos eius facta supra modum mirari uideret. *Miracula.* *Maximinus.*

ἀγαπητὸν.) Tãta erat ducũ uæcordia, ut eis cordi esset pugnã cõmittere: quamuis non oẽs socij expeditionis adessent.

ἀγάπη ὐ περπερεύεται.) D. Paulus, CHARITAS, inqt, nõ ꝓperã neq; temerè agit.

AGAPIVS Atheniẽsis philosoph⁹, post Procli obitũ, sub Marino, in admiratiõe fuit, ob discẽdi cupiditatẽ: cum subinde q̃stiones ꝓponeret, explicatu difficiles. *Discendi studium.*

Agapius Alexandrinus genere, à puero in liberalibus artibus educatns, & disciplinæ medicæ enarrator fuit. Byzantium profectus, ludum insignẽ aperuit: uir & magnitudine ingenij, & fortunæ prosperitate clarus. Nã & ob artẽ suam fuit illustris, & magnã pecuniã collegit. *Medicus fortunatus.*

ἀγαπῶ.) Acquiesco in bonis meis, & diliges Deum toto animo.

ἄγγαρος.) Quasi aliud agens atq; obiter edebat: ut q à Natura ipsa capę cibũ cogeretur, & munere quodã in ea re necessitatis, & graui opere perfungeretur.

ἀγαπισμὸς.) Menander in unà prandẽtibus. Qualis inter eos fuit malè conciliatus mutuus amor.

ἀγγάρεια.) necessitas inuitis imposita, & ui extortum ministerium.

ἄγγαρος.) Angaros uocabant Persę regũ nũcios. Mittit Angarũ ex fidelissimis ad Babyloniũ, propter optimũ Personã. Angari, tabellarij, alijs alij succedentes: ijdem & Astandæ dicuntur à Persis. Menander in Sicyonio: Nauigans appulit: hostis iudicatur. Si quid molle habet: onera baiulare cogitur.

ANGARI & Astandæ, fuerunt Persarum regij nuncij, quorum subinde alijs alij in itinere succedebant. *Postiliones.*

ἀγαρικὸν.) Agaricũ radix est, trũco adnascẽs, laxæ naturæ, aeria & terrea substantia cõstans, discutiẽdi ui prædita, & incidendi crassa, maximè autem obstructiones uiscerum purgandi.

AGASICLES, nomen uiri: qui peregrinus cum esset, & Alimusijs patrocinaretur, in ciuitatem fuit ascriptus.

ANGELIVS, sub Valente Constantinopolitanus episcopus, uitam egit Apostolicã, nũquã calceis usus, unaq; tunica con- *ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων*

contentus: dicti Euangelici obseruator.

Angeli incorporei. ANGELI, solius apprehẽsione mentis circumscribuntur. Nam cum ante Solem extiterint, neq; loco, neq; corpore, neq; tempore cõtinentur. Angelos malos Scriptura supplicij ministros uocat: quemadmodum diem malum, diem ultionis: & iram, & furorem, & afflictionẽ Dei. Neq; enim de natura eius, aut uoluntate loquitur.

Angeli mali. Dies malus.

ἀγαθεὶς.) Et homines & urbem miratus, triduum ibi commoratur.

ἀγβάτανα.) Acbatana, oppidulum Syriæ, quod nunc Batanæa dicitur. Vnde Bataneotæ. Demetrius ait, duplicia esse Acbatana, altera Medię, altera Syrię. Sed Charax Persicam urbem Ecbatana scribit: quam & Epiphaniã aiunt appellatã.

ἄγε.) Age Diogenes, quod te fatũ abstulit? Canes me mordicus arripuerunt. Græcum distichon totum breuibus syllabis constat.

ἄγειν καὶ φέρειν.) Agere & ferre, est latrocinari & rapere. At ille cũ in aduersam ripã traiecisset, è uestigio & pagos Sclauorũ incẽdebat: & agros populabat, omniaq; diripiebat. Nec eñ qsquã Barborũ illius loci, cominus cum eo cõgredi tum audebat, qui se in condensas syluas abdiderant.

ἀγέιρει.) Ille, cũ latêre uellet, & caput & barbã radit, & Aegyptia ueste indut⁹, qualẽ Isidis cultores ferũt, & sistrũ quatiens, & alias atq; alias urbes ꝓuagãs, & Diuæ stipẽ colligebat, & necessariũ uictũ, famis remediũ, grato animo accipiebat.

Formido. ἀγθεια.) Romãi (.i. Byzãtini, ut opinor) ex metu turpe fœd⁹ cũ Hunnis fecerũt.

Scythæ. ἀγερωχία.) Scythæ sunt cõtemptores, & supra modũ superbi. Agathias. Equo cõscenso agilimo, & animoso: q nõ insolẽter exultaret. Idẽ. Vt gloriã & fortitudinis laudẽ apud posteros consequereť.

Gustatus. ἄγδυσος.) A qua, ꝓ se qualitatis expers, saporẽ aliquẽ accipe põt. Principia eorũ

ποτὸν. ἄποτον. quæ gustatu sentiũtur, esse dicunt, id qđ potari, & nõ potari potest. In hæc eñ primùm gustabile (si ita dicere liceat) diuidiť, atq; in liqdo potissimũ cõsistit: & sapor ex admistione aridorũ accedit, & ut

Sapor. id qđ bibitur, gustatui gratũ sit, ob admistionẽ boni saporis, efficit. sic & id quod bibi neqt, eũdẽ offendit ꝓpter admistionẽ mali saporis. Est aũt utrũq;, tã impotabile q̃ potabile, gustabile. Gustabile aũt est, & impotabile, nõ ut perficiẽs, sed ut corrũpẽs gustatũ, ꝓpter maliciã saporis. Potabile uerò, ut cõseruãs, & ꝓficiẽs ei⁹ partis, cui gustãdi uis à natura est insita. Hac itaq; ratiõe gustabiliũ principatũ tenẽt, potabile, & impotabile. Quoniã uerò potabile liquidũ est, liqdũ uerò tactu ꝓcipiť: quatenus qdẽ liqdũ est, sub tactũ: quatenus aũt tali sapore prædituũ, sub gustatũ cadit. Hoc igiť cõmune est tact⁹ & gustat⁹: tact⁹ qdẽ, ut ꝓpriũ ei⁹ sẽsile: gustat⁹ aũt, ut materia, & uehiculũ gustabiliũ.

Tactus gustatui munic.

ἀγηλατεῖν.) Et tu mihi, unà cum rerum istarum autore, magno tuo malo uideris piacula pulsurus esse.

ἀγῆλαι.) Eupolis in Municipijs. Impõnamus nunc istis & nos geminas Iresionas, & uenerabũdi accedamus. Saluete. Accipimus. Aristophanes in pace: Et te sacris uictimis, & magnis supplicationibus, ô Diua, nos uenerabimur semp. Hermippus in Pistricib. Age nũc uenerabor Deos, & suffitum faciam, incolumi filio.

ἀγήλειον.) Mutian⁹ Roman⁹ honorari se *Honorari.* ab omnib. supra oẽs uolebat: nec id modò ægrè ferebat, si qs quã ipsi fecisset iniuriam: sed illud etiam, nisi maximũ honorem habuisset.

ἄγημα.) Agema, agmẽ regẽ antecedẽs elephãtorũ, & equorũ & peditũ. Alij sic appellari aiũt optimã aciei Macedoniçe partẽ, & armis & robore corporũ firmã.

ἀγησὸς.) Agessus, urbs Thraciæ, unde Agenius.

ἁγίασμα.) Sanctificatio dicitur diuinum templum. Dauid. Facta est Iudæa sanctuarium eius.

AGESILAVS, illustris & generosus Lacedæmoniorum rex, qui à multis oratoribus celebratur.

AGETAS, Aetolorum dux.

ἄγιον.) Hagium locus Scythiæ, in quo Aesculapius colebatur.

Tripl. nominis & trinitatis mysterium.

ἅγιος.) Sanctus, sanctus, sanctus Dominus. Qui dicũt Deũ infinities sanctũ esse, & hæc uerba perperã interpretari audẽt, eos aptè dictũ hoc cõuincit: Exquisiui faciẽ tuã Dñe, Faciẽ tuã Dñe quærã, Ne auertas faciẽ tuã à me: qđ sanctã Trinitatẽ prædicat, ut & illud: Immola Deo sacrificiũ laudatiõis, & ꝓsolue Deo uota tua, & reliqua. Per hæc eñ & alia multa uet⁹ Testamẽtũ ꝓclamat, se nõ uni⁹ ꝓsonę dominatũ significare, sed triũ. Quiuerò dicũt, Sãctus, immortalis, crucifix⁹, ora cõprimãt ob hoc dictũ: Exarsit anim⁹ me⁹ cupiditate Dei, sãcti illi⁹, illi⁹ uiuẽtis.

AGIS, Pausaniæ filius, aliquãdo in agrũ Mantinensiũ impressione facta, cos in op-

in oppido cõclusit: & murũ, amne præterfluente in eũ cõuerso, deiecit. Cõstabat enim is crudo latere: q̃ quidẽ contra arietes tutior est coctili, & saxis. nã ea q̃dem cõfringũtur, & è iunctu̇ris exiliunt. Crud⁹ aũt later nõ pinde laborat: uerùm ab aqua, nõ min⁹ q̃ à Sole cera, dissoluit.

ἄγκαρα.) Ancara, urbs Italię. Vnde Ancarates.

καὶ διετίθει.) Disponebat machinas, quà opportunissimũ uidebatur, & anfractus (ἀγκῶνας) & uallum utrinq; iaciebat.

ἀγκῶνας δέ.) Omnia q̃ in sõnis amplecti mur, modestiã & ornatũ uitæ significãt.

ἀγκῶνες.) Fieri fortasse non potuit, ut aduerso flumine nauigarent, ob magnitudinem incidentiũ flexuum: qui deuitandi erant, nauibus aliò conuersis.

ἀγκὼν.) Ancõ (id est cubiti flexus) domiciliũ fuit in aula regia Gelimeris obscurissimũ (quod genus Anconas uocãt Carthaginẽses) in quod cõijciebãtur omnes quibus tyrannus infensus erat. Eo in loco, tẽpore Bellisarij, multi oriẽtales mercatores inclusi erant: qui cũ eo temporis articulo interficiẽdi essent, à custode carceris fuerunt dimissi.

τῷ ἀγκῶνι ἀπομναμόμενοι.) Cubito se emũgẽtes: puerbiũ. Biõ philosophus: Meus, inqt, pater libert⁹ fuit, cubito se emũgẽs. Quo dicto, salsamentariũ fuisse indicabat. Est & aliud Prouerbium, γλυκὺς ἀγκὼν: Dulcis cubitus.

ἀγκυλομῆτα.) Ancylometæ dicuntur, qui perplexis & obliquis cõsilijs utũtur.

ἀγκυλοχείλης.) Adũcas manus dicebat habere Cleon, ad furandũ & rapiendũ.

ἄγκυραν.) Anacharsis Scytha philosophus, qui sub Crœso floruit, reperisse fertur ancoram, & rotam figulinam.

ἀγκυρῶν.) Ancyron. Aegypti urbs: unde Ancyropolita.

ἄγκυρον.) Ancyrium. Vrbs Italiæ. Vnde Ancyrius & Ancyriensis.

ἀγκὼν.) Ancona urbs Piceni. Vnde Anconius & Anconitanus.

ἄγλιγες.) Vos, ut agrestes mures, allio rũ capita marra effoditis. Aristophanes * pro πισσακι habet Suidas πασσαλωτὰς, id est, clauis affixa, ut opinor.

ἀγλωττία.) Nunc humi elinguis, & muta prostrata iaceo. iritatrice æmulatione recusata. De anicula hæc dicuntur.

ἄγνημα.) Rem tantillam ignorarunt, quam nemo uel mediocriter Dialecticę peritus, ac non prorsus rudis, ignorasset.

ἀγνὸς.) Agnus seu uitex. Chionides in heroibus. Ego medius fidius nihil mihi differre uideor à uitice in cauerna enatã Plato. Est & platanus hæc ualde ampla & alta: itemq; uiticis altitudo & densitas peramæna.

AGELAEA.) Minerua prædatrix & militaris. Videtur iste esse è uulgariũ hominum numero.

AGESTA, est machina bellica, è lapidibus, lignis, & terra excitata. Fortassis ab aggerendo.

ἄγετᾶ.) Sororẽ eius Iuba Mauritanus uxorem ducit.

ἄγδυσον.) Ingustabile, bifariam dicitur: uel quod nunc insipidum est, sed saporẽ accipere põt, ut aqua qualitatis expers: uel, quod alijs sensibus subiacet, ut strepitus: aut quod exiguum habet gustatũ: ut aquosæ sorbitiones: aut quod habet malum gustatũ, ut uenena. Ac quæ horum percipiat gustatus, quæ non, perspicuum est. In alijs item sensibus, hæ quatuor significationes cognoscuntur.

ἀγείρει.) Mores eius sancti erãt, & ipse nulla re ijs similis, qui stipẽ colligũt. Herodotus. Is magna cũ manu profectus, septingẽta Atheniẽsiũ domicilia uastat.

ἀγίζω.) Aristophanes. Hæc sacra in sacrum quendam conijciebat. Domum uictimariam sanctificans ingredere.

οἱ δ' ἑσπερίδες.) Alij occidentalia montiũ, alij orientalia cacumina petite, quæsitum uiri exitum malum.

ἀγνώμονες.) Sophocles. Phœbo mihiq; nolite aduersari.

ANCYRA urbs siue Galatię, siue Phrygiæ. Qui nunc Ancyrani, quondam Gallogræci dicebantur.

AGLAVRVS, filia Cecropis. Est & Mineruæ cognomen.

ἄγμασι.) Amphorarum fragmenta in loca palustria coniecerant.

ἀγναπόστατον βάτον αὖον.) Impolitissimus rubus aridus. De moribus duris, & pertinacibus.

ἀγνὸς.) *Aranea ignorat liberos ut educet: Quîs enutritis, interit à charissimis.* De ijs qui cõtra semetipsos aliquid moliuntur.

ἀγνότερον πηδαλίου.) Gubernaculo purior. De ijs qui castè uiuũt, eò quòd semper in mari est gubernaculum.

ἀγνώτας.) Ignotũ mihi hominẽ adduxit, qui & ei ipsi ignotus erat. Illi, modò ab agricultura dimissi. Vel, agricultura modò relicta discrimẽ belli adierũt, sibi prius ignotum. Aelianus de prouidẽtia:

Aie-

Aiebat meretricium esse quæstum, uiro ignoto sui facere copiam.

ἀγόμενον διὰ θεατρῶν κύων, μαστιγᾶται.) Canis per Curiales ductus, flagellatur. Nemine uim propulsante, securi admodum omnia uastabant & diripiebant.

ἀγνώμονες.) Sophocles: Mihi cauete, Phœboq; aduersarier.

AGNVSIVS.) Agnus municipiũ est tribus Acamantiæ, aut Demetrianæ, aut Attalicæ. unde Agnusius, qui est ex eo.

Legati uiolati. HAGNIAS.) Hunc unà cum socijs legationis, captum esse perhibent, atq; interfectum à Lacedæmonijs.

AGNONIA.) Vrbs Thraciæ, ppe Amphipolim, ab Agnone duce Atheniensium condita. Vnde Agnonites, pro Agnoniates.

Iudæi. ἀγνώμονες.) Theologus: O uel Iudæis stolidior. ceanum.

AGNOTES.) Gallię populus, iuxta O-

Ignoratio. ἄγνοια.) Si quis ignorationẽ, scientiæ priuationem esse dicit, errat. Est enim ignoratio, habitus prauus & errans.

Inferiæ. ἀγόνους χοὰς.) Libationes steriles & irritas, Theologus appellat inferias, & libationes quæ fiunt defunctis.

ἀγονία.) Pubes interibat, neq; mulieres neq; greges quadrupedum pariebãt. At accelera. Non est cunctandum. Emam enim, quæ iusseris, uniuersa, mulier.

Sterilitas. ἀγονία γῆς.) Dianam iratã, ut eum ulciscereturꝰ sterilitatem agris immisisse.

ἀγορά.) AGORA. Vnde Agoræus, oppidum Chersonesi.

AGRAEI, & Agraenses, gens Arabica: itemq; alia prope Acarnanes.

Cercopes. ἀγορὰ κερκώπων.) Forũ cœtus, seu concio Cercopum. Hi Ephesij fuerũt, quos Omphales iussu uinxit Hercules: sed matre illorum deprecante, ueritus est occidere. Prouerbium hoc dicitur in homines malicioſos, & improbos.

ἀγορανόμοι.) Aediles, magistratus fori, & rerum uenalium curatores. Sorte autem quini deligebantur in Piræum, totidem in ipsam urbem.

ἀγορᾶιος νύς.) Forensis mẽs: uilissima, futilis, socors. Forensis Mercurius, qui in foro colit. Aristophanes: Per Mercuriũ forẽsem peierabo, uel inspectãtib. alijs.

ἀγοράσω.) In foro uersabor armatus, exemplo Aristogitonis. Harmodius & Aristogiton, è myrti ramis districtis gladijs, tyrannum prostrauerunt.

ἀγορᾶς ὥραν.) Tempore fori siue conuẽtꝰ. Pherecrates. Potãt subinde & ebrij fiunt, priusquam forum compleatur. 20

ἄγος.) Thucydides. Lacedęmonij missis legatis, iusserũt Athenienses exigere piaculum Mineruæ: quod erat commissum in Cylonem Olympionicen, uetere illum Athenienſem.

ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.) Festum agunt fures: Comica festiuitate significatur furandi impunitas.

ἀγὼν ὃ λέγεται σκήψεις.) Certamen nõ admittit excusationes. In eos qui excusando nihil proficiunt.

ἀγὼν προφάσιν οὐκ ἀναμένει.) Certamẽ prætextum nõ expectat. Prouerbium in homines natura segnes, & negligentes: aut ab ijs usurpatur, qui non admittunt uerba eorum qui se excusant.

ἀγωνιῶμενοι.) Pugnaturi cũ hoste, absistunt sine pugna.

ἀγωσῷ.) Epigrãma. Non latet Gratias nec lætabundã Academiã. Tuum beneficium accedẽti cubito Anconæ narro.

ἄγωσαν.) Quamobrem confecta pari pondere uictoria aurea, decies mille aureos pendente, Romam legatos misit, qui eam populo afferrent.

ἀγωγὴ.) Polybius. Qui peregrinos milites conquirebat, & Lacedæmoniũ adduxit, uirum Laconica disciplina eruditũ, & in re bellica mediocriter uersatũ.

ἀγώγιμον.) Ipsi mercatores indemnes præstãdi sunt, eorumq; merces tuendæ.

ἀγωγὸν.) Pisides. Ad Tigridis canales (ductores) se cõuertit. De Chosroe uerba fiunt.

ἀγὼν.) Thucydides. Ad certaminis progressus locũ, aurigam alligauit, suspẽdit.

ἀγωνάρχαι.) Sophocles. Arma mea neq; certaminis præsides ꝓponẽt Græcis, neq; carnifex meus. Aiacis uerba.

ἀγωνιῶν.) Polybius. Multæ urbes mediterraneæ Persarum perculsæ metu, se cũ Romanis coniunxerunt.

ἀγωνιῶν.) Gallorũ * leuitatẽ ꝓtimescẽs, & insidias, q̃ uitæ suæ struebant. Solicitꝰ erat, ne stipendia milites deficerent, uel, Metuebat milites, ne stipẽdia deficerẽt.

AGONIS, nomen meretricis.

ἀγώνισμα.) Magnopere studuerunt eũ comprehendere. Aristophanes. Equidẽ optarim, me incidere in ferã quampiã, & certamen obijci, quo præmium aliquod hoc itinere dignum consequerer.

AGRA, siue Agræ, Cereris fanũ extra urbem, ad Ilissum, in quo parua Initia celebrãtur, imitatione Bacchanalium: ubi & Herculem initiatum fuisse ferunt.

AGLAV-

AGLAVROS, filia Cecropis: cuius tres filiæ fuerunt, à rebus quibus fruges augentur, nominatæ, Drosos, Herse, Agraulos: id est, pluuia, ros, serenitas. παρὰ τὴν ἀγλαΐαν τοῦ ἀέρος, opinor, ἄγλαυρος. Nam ἄγραυλος aliud est: significans in agro degentem.

AGRAVLOS, Cognomen * Minervæ, quòd sub dio agat.

AGRAVLE, municipiũ Athenis Erechtheiæ tribus, quod & Agryle: & Sardiniæ urbs, Athenienſium colonia.

ἄγραφα ἀδικήματα.) Facinora, quorũ pœna legibus definita non est.

ἀγραφὶς δίκη.) Actio deletæ scripturę. Qui à iudicibus mulctati, ærarij fiebant: eorum nomina ij quibus quouis tẽpore id negocij dabatur, in tabulas referebãt, addita mulctę summa: quã qui dissoluerat, delebaẽ. Cũ itaq; quispiã in ærarios relatus, nõ soluto debito, deletꝰ esse putabaẽ: in eũ cuiuis ciui hęc actio dabaẽ.

ἀγράφου μετάλλου δίκη.) Metalli non inscripti actio. Qui argenti fodinas excolebãt, si quod nouum opus inchoaturi erant, rẽ ad eos quos populus huic curationi præfecerat, deferebãt, & inscribebantur ea de causa, ut partẽ noui metalli uigesimã quartam populo penderẽt. Si quis ergò clàm in fodinis laborare uideretur, eum hac actione persequi licebat.

ἀγρέμων.) Prædã è cano mari nactus, id est, piscę marino capto.

ἀγρεύσια.) Tergemini tibi hæc retia dedicarunt fratres.

AGRESTIS Pan: alius atq; alius, ob aliam prædam. Fortassis unus auceps, alter uenator, piscator tertius fuit.

ἀγρεία ἀοιδή.) Agrestis cantilena. Aristophanes. Quàm agrestis es & uæcors? & à musis alienum est, Poetam conspici agrestem & hirsutum.

AGRIANES, acies & ordo militaris.

ἀγρία ἀοιδή.) Cantilena rustica.

ἀγρία μέλιτται.) Agrestis apis. In ualde improbos, & crudeles.

ἄγριον ἐπιβλέπει με.) Elephanti recurrebant, & barriebant horrendũ: torueq; intuebantur. Is uerò immanitatẽ & sæuiciam cõcitabat, & irritabat, si quo fortè castello potiebatur.

ἀγριοπιὸς.) Aristophanes de Aeschylo. Ego noui istũ & pernoui, & iã pridẽ perspexi: hominẽ qui heroes agrestes induxit, ptinaciore lingua prędituũ, effrẽni, incõtinẽte, hiãte, insupabili loquacitate, iactabũdos uerborũ fasciculos uolutãtẽ.

ἄγρι.) Missis satellitũ sæuissimis, abripuit mulierẽ, & ui stuprauit quiritantẽ & plorantem. Et, orcus est sæuus opifex.

ἀγρίας.) Acharnenses à Comicis perstringebantur, ut rustici & asperi.

ἀγριότης.) Mirus quidam scilicet in isto homine fuit ad eam rem impetus.

ἀγρόνομοι.) Vocalis cicada roscidis guttulis ebria. Agrestẽ cantat Musam in solitudine resonantem. (buisti.

ἀγρότας.) instar temulenti rustici recu-

ἀγρόπις.) Dedicauit pellem leoninam Teucer Arabs, & ipsam agrestem fundã.

ἀγροπέρας.) Hanc tibi agrestis Dionysius ipse oleæ dedicauit clauam.

ἄγροικος ὀργιλῶς.) Noster herus est rusticè iracundus.

ἄγοι.) Isæus. Damnum mihi dedit Xenocles, Eumathen in libertatem uindicando, me eam in seruitutẽ adducẽte.

ἀγριωπὸς.) Peccatum toruo uultu, intemperanter seſe efferens. Peccatum.

ἀγρίπτης ἀπαρπότερος.) Oleastro sterilior. Prouerbium.

ἀγρὸς πηγὴ.) Agri fons. De diligẽtibus, & cõtinenter operi cuicũq; incũbẽtib.

ἀγροικία.) rusticitas: per translationẽ duricies est morum. Duricies autẽ propriè corporum est.

ἄγροικος ἐξ ἄστεως.) Rusticus ex urbe, uel ab urbe alienus. Vel: Ego sum rusticus, tu uerò urbana. Nihil mirũ, hominẽ suis reb. intentũ, & moderatis moribus, ob uitam ruri actam, ab urbana muliercula subactũ, & seruitute oppressũ esse.

ἀγροίκως μὴ καταφρόνει ῥήτορος.) Rusticũ ne despice oratorẽ. Ne uiles quidem esse contemnendos.

ἀγροίλη.) Agrœle municipium tribus Erechtheię: cuius municeps Agrœleus, uel Agrœlensis. (dæ sunt leges.

τὰς νόμους μεγάλως ἄγειν.) Magnificien- Lex.

AGYRENA, siue Agyrion, urbs Siciliæ: unde Agyrenæus.

AGYRIVS, siue Agyrrius. Demagogus Athenis nõ obscurus. Agyrius nescit se Patronomi barbam habere. Fuit autẽ tibicen Patronomus, grãdi barba. Patronomus.

Agyrrius, ob molliciem infamis, qui pẽdere etiam publicè dicebatur.

Agyrrius dux effœminatus, Lẽni præfectus, qui poetarũ mercedẽ imminuit.

ἄγραυρος.) Homerus. Aura gelida ante auroram aspirat.

ἀγυιεύς.) Hagyeus est lapis supnè acuminatus, quẽ ante fores statuunt, uel Apollini, uel Baccho, ac potiꝰ utriq; sacer.

Sic

Sic etiam aræ quę ſunt ante ædes, appellantur. Vnde Sophocles, ritus Athenienſium ad Troiam transferens, ait: Lucet compitalis ara, fragrãs igni myrrhæ: ſtillas barbaricas boni odoris ſpirans. Dicitur & Apollo Hagyeus: Pherecrates in Crapatalis. O here Apollo: ob hæc memento mei.

ὁ ἀγύρριος.) Agyrrius prætor effæminatus, qui Lẽno præfuit, & præmia Poetarum minuit.

ἄγυρις ἢ ἀγυρισμὸς.) Is pro uirili elaborauit in arcano rerum diuinarum cultu propagando.

ἀγύρτης.) Apion in Epigrammate: Metragyrtes, id eſt, Gallus, genitalem uenã cum abſcidiſſet.

ἀγύρτης δόλιος.) Fraudulentus circulator, qui in lucris tantum eſt oculatus. Reprehendebat eum ob immodicũ ſtu-
Diuinatio. dium diuinationum, ut qui ſubinde reſ ſuas circulatorum fidei cõmiſſas uellet.

Sardanapalus. ANCHIALIA, & Anchiale, urbs: quã
Tarſus. uno die rex Aſſyriorum Sardanapalus, ut & Tarſum, condidit. Anchiale, urbs Ciliciæ, finitima Tarſo & Zephyrio, condita ab Anchiale, Iapeti filia. Vnde fit Anchialẽſis. Fluuius uerò Anchalæ propinquus, Cyduus, Parthenius. A quo pòſt Tarſus eſt Parthenia dicta. Eſt & alia Anchiale Illyrica, à Parijs ædificata: iuxta quam ſinus eſt, Eneſtedon appellatus: in quo eſt Scheria. Sardanapali autẽ eſt & hæc inſcriptio: Hæc habeo, q̃ edi: quæq; exaturata libido Hauſit: at illa iacẽt multa & præclara relicta.

ἀγχίαλος.) Sophocles: Fili Telamonis, è circumflua Salamine: &, Diuinum Homerum Inclyta in maritimo tumba tenet ſcopulo.

ἀγχίαλος καὶ ἀμφίαλος.) Non omnes urbes maritimæ ſunt etiam mari cinctæ: ut Alexandria, uicina quidem mari, non autem in mari eſt. Inſulę uerò ſunt & ἀγχίαλοι, & ἀμφίαλοι.

ἀγχίβυς.) Copiæ propinquæ, & inter ſe uicinæ fuerunt.

Docilitas. ἀγχίνοια.) Tres ſunt partes εὐμαθείας,
Solertia. docilitatis: ἀγχίνοια, ſolertia: μνήμη, me-
Memoria. moria: ὀξύτης, acumen. Ac memoria qui-
Acumen. dem eſt, retentio eorum quæ didiceris: acumen, celeritas ingenij: ſolertia, ex ijs quæ didiceris, eorum quæ non didiceris inueſtigatio.

ἀγχίνοια.) Intelligẽtia, ſeu habitus inueniendi officij ex tempore, ſiue ſagacitas quædã, nulla mora cogitationis interpoſita. Damaſcius de Iſidoro loquẽs: Acuta, inquit, & ſolertis ingenij ui, quæ paulo momẽto multa percurreret, prõptiſſima intelligentia, cognoſcendo ueſtigia earum rerum quæ indagarentur.

ἀγχίνους.) Cum imperator cõcionem habuiſſet: ſacer conuentus ſolertiam illius & prudentiam collaudauit.

ἀγχίσπορος.) Damaſcius. Robur generoſi animi, & Dijs cognati.

Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστέαν.) Notho non eſſe additionem hæreditatis.

ἀγχίστροφοι.) Procopius. Ad manus uẽtum eſt, & acre prælium commiſſum: & utriq; conuerſi, alteri alteros perſequebantur. Et iterum: Ac uos, explicata phalange, conuerſi, aduerſi occurrite perſequentibus. Et iterum: uiciſſitudine fortunæ Theramenes.

ἀγχόπερ.) Herodotus. Anguſtior ui debatur & propior aditus.

ἄγχουσα.) Herba, cui⁹ rubra radice mulieres faciem rubefaciunt. Anchuſa, & tuum fucum dolore afficiet.

ἀγχώμαλος.) Cum æquo Marte dimicaſſent, neq; uiuum quenquã cepiſſent, neque longius progreſſi eſſent, diſceſſerũt. Et rurſus: equeſtre prælium acre cõmittitur, & multitudine pugnantiũ par, & uirtute conſimile.

ἄγχων.) Is dextram mulieris premens & conuertens, eripit ei gladium.

ἀγχίστροφοι.) Theramenes, qui uarius & uerſutus eſſet, tempori ſeruiebat in congreſſibus, ad potentiorem ſubinde partem ſeſe inclinans.

ἄδακρυς πόλεμος.) Bellum abſque lachrymis. De ijs qui extra omne periculum ſunt, & facilimè ac præter ſpem bene rem gerunt.

ADAM primus homo, Dei manu formatus, ad imaginem & ſimilitudinem opificis & conditoris effectus, & habitatione paradiſi honoratus. Hic iure primus ſapiens appellatur, ut primò conditum ſimulacrum, & imago picta diuinitùs: ut omnium gratiarum plenus, & omnes animi corporiſq; ſenſus puros & inuiolatos circũferens. Radij enim quidam, ut ita dicã, ex eius animo effulgentes, diuiniſq; cogitationibus & actionibus referti, ſagaciter citraq; errorem peculiarem cuiuſq; rei naturam penetrabant: ut qui non ab hominibus probatus fuerit, quorũ iudicia ſæpe labaſcunt, ſed ab autore uniuerſi Deo, cui⁹ omnis cognitio, omne iudiciũ rectũ eſt, priuſ-

quam

quam notiones moueantur ab animo quasi parturiente,& tandem pariente tales cogitationes. Nam, ut Scriptura dicit, cum Deus omnia iumenta, bestias, serpētes & uolucres fecisset: adduxit ea ad Adamū, ut is uideret, quomodo nominanda essent. eaq; sunt earum nomina,quæ Adamus eis imposuit. Quid hac uoce & testimonio est euidentius? quid hac sapientia & cognitione sublimius? Nam ijs nominibus naturam & uim insitam cuiq; animāti ueluti penicillo expressit,non præmeditatus, nulla cogitatione susceptā,*nihil eorū ante perpessus quæ homines postea discunt. Neq; uerò multis atq; adeò innumeris ætatibus elapsis,quisquā uel minutissimi animalis nomē mutare, aut amplitudinem ingenij, atq; cognitionis quæ in illo fuit assequi potuit: quin potius omnes homines per totum orbem dispersi in oraculis illius immutabilibus acquiescunt. Neq; uerò hic primogeniti hominis substitit excellens dignitas:sed & seminum, stirpiumq; discrimina, radicum & herbarum uires, & quæ defensionis ac medicinæ causa cuiuis animāti Natura tribuit, distinxit,& explicauit. Hic de statim conspectā muliere,nō ut ex humano ore locutus est: sed quasi diuina uoce in eo resonante, celebratissimum illud & admirabile oraculū instar uatis est elocutus. HOC nūc,inquit,est os ex ossibus meis, & caro ex carne mea: hæc uocabitur uirago,quòd è uiro suo sumpta sit. Hic igitur is est, qui probauit omnia, & omnibus regulas & amusses exquisitas, & limites irrefragabiles circundedit. Huius inuentum sunt artes,& literę:huius sunt scientiæ,tam disertæ quàm mutæ: huius sunt uaticinationes, sacrificia, lustrationes,leges & instituta. Huius sunt omnia inuēta,omnes doctrinæ, & quicquid ad uitam degendam utile est, & necessariū. Hæc est prima illa statua, diuinitùs illud uocatum simulacrū, ad quod omne humanum in effingendo artificium dirigitur: quamuis in ea diuina & admiranda effigie elucubranda magis ac magis deficiant, cum illa nullam habeat ansam, quam apprehendat is qui post eum uel fingit,uel pingit: donec homicida,desertor & impostor diabolus, eum de statu atq; ordine deiecit, & præcipitem egit, usque adeò ut in abrupta & tenebrosa quædam loca, & usq; ad tristes Erebi recessus deuolueretur.Ex eo cœpit Naturā hominum deprauari & adulterari, ac tyranni figuris & notis informari. Hinc adulterina sapientia exorta est, cum uera illa effugisset, atq; in cœlum subuolasset,unde descēderat.Hinc impostor,Dei quoq; nomen usurpauit, uarieq; distribuit: in Saturnos, Ioues, & Neptunos, suopte mutato nomine: &, qd' est summè nefariū, in nomina fœminea & obscœna beatam & ineffabilem deuolucre naturam sceleratus ille nō dubitauit, ut in Rheas illas, Veneres, Mineruas, aliasq; infinitas & monstrosas brutorum species & formas, quas improbitatis opifex & defectionis autor coloribus exornauit,& signis cœlauit.Hinc ortę sunt Aegyptiorum improbæ de Osiride, Typhone & Isidе narrationes,& Brachmanū Gymnosophistæ,& importunę phantasiæ, & quæ in admiratione est Scytharum oratio, & Thracum orgia, & Phrygum tibiæ & Corybantes. Hinc est lubrica illa & cruciatu plena Chaldæorum astrologia. Hinc est mendacij obstetrix poesis,& Græcanicarum nugarum fabulosa pompa. Hinc Orpheus, & Homerus, & nefariorum partuum pictor Hesiodus. Hinc est Thaletis gloria:hinc inclytus Pythagoras, & sapiens Socrates, & Plato, Academiæ Athenienſium celebris illa iactantia.Hinc Parmenidæ,Protagoræ,Zenones. hinc Porticus, Areopagi,Epicurei.hinc Tragœdorum lamētationes & planctus, & Comicorum ioci atq; risus.Hinc dolosa Apollinis obliqui & falsidici oracula,& reliqua Græcanicæ arrogantię ludibria,& portēta.Deniq;,ne longius producam orationē, putribus & fœtidis fabulis immorando:omnes in suos humeros creaturas suscepit impostor, & hominem suæ ditionis fecit instar mancipij: & loca cœlo uicina peruagans, & terra ambulans, & omnia tanquam oua cōtinens,ut ipse alicubi gloriatur, putabat solium suum in nubibus cœli esse collocandum, seq; fore similem altissimo.Verùm Dei filius unigenitus,& sermo ęternus,misertus hominis, ut à Dracone decepti, è gremio patris ipse sese demisit, & caro factus de Spiritu sancto & sancta uirgine Deipara Maria, & per uenerādam crucem & supplicium suum deiecto aduersario, in terræ partes infimas descendit,indeq; prolapsum Ptotoplastum eduxit, restituta imagini prima pulchritudine, & naturæ pristina integritate. Hinc abolitus est omnis

Diabolus se pro Deo colui uult.

Falsa sapientia.

Diaboli uaticinationes & arrogantia.

Dei filius diaboli debellator.

mnis tyrãni principatus, & ditio, posteaquam religionis lumen splendore solari illustrius, omni creaturæ illuxit. Et hoc lumine diuina sapientia rursus resplenduit, & linguas piscatorum acuit, & insipientes sapiẽtum doctores effecit. Hinc

D. Ioannes. Tonitrus filius, illud, IN principio erat sermo, è cœlestibus nubibus intonuit, & omnem orbem terrarum illustrauit.

D. Paulus. Ex hoc lumine Paulus in tertium cœlũ tollitur, & non aspectabilia aspectat, & arcana audit oracula, & omnem terram percurrit ut uolucer & aerius, Euangelium IESV annuncians. Hinc Petrus IESVM filium Dei uiuentis uocauit: & regni cœlestis claues suæ fidei commissas accepit, ut fidelibus aperiret, infidelibus occluderet diuini tẽpli ingressum. Hinc greges martyrum simulacra deijciunt, & alacres ad mortem currunt: uerbera pro coronis, cruorem suum loco purpuræ circumferentes, uictores inclyti. Esto igitur Protoplastus initium huius literæ, meo quidem instituto & ratione, ut flumen, fons & mare, ut radix, rami & surculi, & totius naturæ humanæ primitiæ atque exordium. Ferunt ab Adamo ad diluuium annos esse 2200. A' diluuio ad turris ædificationem, annos 525. Ab ædificatione turris ad Abraamum, annos 425. Ab Abraamo ad exitũ Israelitarum ex Aegypto, annos 430. Ab exitu ad Salomonij templi ædificationem, annos 757. Ab ædificatione templi usq; ad captiuitatem Israelitarũ, annos 425. quæ summa collecta in unum, facit annos 4880. A' captiuitate ad Alexãdrum Macedonem regem, 318. Ab Alexandro ad Christum Deum nostrũ, 303. qui collecti omnes, faciunt 5500. A' Christo ad magnum Constantinum, 318. A' Constantino ad Michaelem Theophili filiũ, 555: quorum omnium summa est, 6375. A' Michaele ad Romanum Constantini Porphyrogeneti filium, anni reperiuntur 120. A' Porphyrogeneto usque ad obitum Ioannis Tzimisci, anni 25.

Sancti martyres.

CHRONOLOGIA.

ADAMIAEVS, ab Adamo ortus.

ἅδης.) Orcus, est opifex agrestis.

ἀχαρνεῖς.) Acharnenses ridebãtur tanquam agrestes & duri.

Apollonius. ἀδάμας.) Apollonius ueluti secũ ipse colloquebatur. Noui, inquit: & uidetur mihi: & quò ruitis? &, sciendum est: &, Sententiæ breues, & adamantinæ.

ἀδάμαστος.) Sophocles. Nunc Iouis truculenta F. Virgo dea Eum euertit, in rabiem actum.

ἄδεν.) In fabulis: οὐδὲ οἱ οὐδ' αἴθων ἄδε πάρδαλις: οὕνεκα θυμοῦ ἐμπλείη. Nec illi ardens placebat pardalis, propterea quòd esset furoris plena.

ἀδεὲς δέδιας δέος.) Tuta times. Prouerbium, in eos qui non timenda metuunt.

ADECTO, nomen dæmonis.

ἀδέητος.) Antipho I. Veritatis. Itaque nihilo eget: neq; à quoquam quicquam expectat: sed infinitus est & abundãs. De deo hæc dici puto.

ἀδεκατεύτους.) Victimarum partem decimam in Curiam dabant.

ἀδελφὸς παρείη.) Frater adsit. Cognatorum auxilia in periculis præferẽda esse alijs, significat.

ἀδέλφειος.) Halyattes Lydorũ rex sorori suæ uitium obtulit. Incestus.

ADER sceleratus homo, qui seditionem mouit contra Salomonem, Idumæus fuit, regio genere. Cum autem Ioabus, Dauidis dux, Idumæam subegisset, atque omnes adultos, & qui arma ferre poterant, occidisset sex mensium spacio: hic ad Pharaonem Aegypti regem fuga est elapsus, qui homini comiter excepto & domum dedit, & agrum unde uiueret. Adultum adeò dilexit, ut etiam uxoris suæ sororem ei desponderet: ex qua natus ei filius, cum regijs liberis est educatus. Audita porrò in Aegypto Dauidis & Ioabi morte, Pharaonem orauit, ut in patriam sibi ire liceret. Rege interrogante, qua re egens à se discedere cuperet? tum quidem dimissus non est: sed pòst, eo demum tempore, quo Salomonis res ob admissa peccata, & Dei ob illa indignationem afflictæ erãt, permissu Pharaonis Aderus in Idumæã uenit: regnoq; Syriæ potitus, Israeliticam terram incursionibus uexauit, & Salomonem infestauit. Idumæa statio.

ADERCON, urbs Iberiæ. Seditiosi, cum Romanos uiderẽt, malam inibant concordiam: interq; se cõferebant, quid mouerẽtur, qua de causa spiritum sibi tribus intercludi muris paterentur? Iusserunt eum liberè dicere, quicquid uellet. Is uerò ea de re gratijs actis, de Romanis conquerebatur, infortunio suo exaggerato.

ADIMANTVS, Corinthiorum imperator Themistoclẽ uocauit exulem, ob urbem Athenarum desertam, & uastatam à Barbaris. Cui Themistocles: Themistocli clastis pro urbe.

Quis,

Quis, inquit, exul est, aut urbe caret, cui ducentæ triremes suppetant? Huius etiam Plato meminit in Protagora. Fuit enim inter duces illorum temporum. Perstringebantur autem à Comicis ut improbi, Cleon, Myrmex, Nicomachus, Archemorus cum Adimãto, Leucolophi filio.

ἄδειν κελεύονθ'.) Canere iubet, quasi cicadam conuiuio excepisset.

ἄδης ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.) Canis, quasi Delum nauiges. De homine inerti, & uoluptario.

ἀδηλία.) Incertos belli euentus minimè secũ reputans homo superbus, facilè se capturum esse Barbarum sperabat.

ἀδηλώσας.) Cum sordido cultu se dissimulasset: falcem cepit tanquam agricola. Puto de Codro dici.

ἄδην.) Vino & rebus cæteris affatim Galli implebantur, cùm natura intemperantes: tùm regionem incolentes, Cerealibus frugibus exceptis, cætera sterilem, & incommodam. Corporibus præterea, quæ sunt eis magna & delicata, & molli distenta carne, crapula & ebrietate intumescebant, & ingrauescebant, ut in cursu & labore nihil ualerent: & sudore atq; anhelitu, sicubi necessitas urgeret statim fathiscerent.

ἀδη.) Orce inexorabilis, cur amabilem amicam rapuisti? Scilicet Venus tuum etiam animum amore incendit.

ἀδήωτον.) At illi cum suos agros uastarinollent: bis mille argenti pondo se daturos pepigerunt.

ADIABENE, regio media inter fluuios Tigridem & Euphraten: uocatur & Mesene, quasi Interamniã dicas. uel, regio sita ante Mesopotamiam uersus Orientem, ultra Tigridem. In ea bitumẽ est, quæ naphtha dicitur. Est autem Adiabene sortita nomen, à difficili transitu, propter fluuiorum frequentiam. Illic sita est etiam Niniue. Bitumen porrò ædificia ita firmat, ut coctilibus lateribus & minutis lapillis immistum, ferro quouis robustiora faciat. Illic etiam sunt Auerni fauces, è quibus dirus halitus expirat: qui quoduis terrestre animal, quemuis alitem perimat, si olfecerit duntaxat ex propinquo. Qui si spargeretur, habitari locus ille non posset. Verùm recta linea ascendit: & cum paululum emerserit, rursus infringitur. Vnde uolucres altius uolantes euadunt, & animalia quæ in circuitu pascuntur.

ἀδιάδραστον.) Percelli queas animo pœna huic irrogata, quàm ineuitabilis sit Iusticia, reputans. *Iusticia ineuitabilis.*

ἀδιαφορία.) Indifferens bifariam dicitur. uno modo, quod neque ad felicitatem, neq; ad infelicitatem quicquam confert: ut sunt diuitiæ, existimatio, sanitas, uires, & huiusmodi. Licet enim uel sine his beatum esse: cum ea, prout usurpantur, uel ad felicitatem, uel ad calamitatem referantur. *Vsu bona.* Alio modo indifferens dicitur, quòd neque appetitionem, neque declinationem ciet: cuiusmodi est, pares habere capillos, aut impares: extendere digitum, aut contrahere. *Appetitum non mouentia.* Sed superiora indifferentia non eâdem ratione dicuntur, ut quæ appetitionem aut declinationẽ cieant. Quare ex eis quædam eliguntur, cùm cætera siue eligas, siue reijcias, nihil interfit. Ac indifferentium alia dicunt προηγμένα, principalia, antecedentia, seu prælata: alia uerò ἀποπροηγμένα, secũdaria, postposita, seu reiecta. Principalia, quæ habeant dignitatem: secundaria, quæ indignitatem. *Principalia. Secundaria.* Dignitatẽ uerò inesse ijs quæ ad uitam rationi consentaneam aliquid conferant, atque in omni genere bonorum uersentur: quæque media quædam facultas sint, & utilitas, ad uitam naturæ consentaneam adiuuans: quod perinde est ac si dicas, opes & sanitatem prodesse ad uitam secundum naturam degendam. *Dignitas. Indignitas.* τὴν δὲ ἀξίαν, ἀμοιβὴν δοκιμασίαν. Dignitatem siue æstimationem pendêre à iudicio censoris. Bonam habitudinem esse permutationem æstimatoris, quam homo peritus rerum statuat: quod perinde est ac si dicas, permutare frumentum cum hordeo quo mulus pascatur. Principalia & prælata itaq; sunt, quæ dignitatẽ habent: ut in animo acumen, ars, progressio, & similia: in corpore, uita, ualetudo, uires, bona habitudo, integritas animi atq; sensuum, pulchritudo: in rebus externis, diuitiæ, nobilitas, & similia. *Principalia.* Secũdaria uerò & reiecta, in animo stupor, inertia, & similia: in corpore, mors, morbus, imbecillitas, mala habitudo, mutilatio, deformitas, & similia: in rebus externis, paupertas, obscuritas, inimicitiæ, & consimilia. Neq; præponuntur neq; reijciuntur, quæ neutro modo se habent. Ad hæc, principalium quædam propter sese præponũtur, quæ-

Secundaria.

dam propter alia, quædam & propter ſe & ꝓpter alia. Propter ſeſe: (δι αὐτὰ πρηγμένα) ut ingenij bonitas, progreſſio ad uirtutẽ, & ſimilia. Propter alia: (δι ἕτερα) diuitiæ, nobilitas, & ſimilia. Propter ſeſe, & ꝓpter alia (δι ἄμφω) uires, ſenſus acres, integritas. Propter ſe, quòd ſecundũ naturam ſunt. Propter alia, quòd non paruas afferunt commoditates. Eadem ratio eſt Secundariorum, contraria ratione adhibita.

Deus non lædit.

ἀδικεῖν.) Non lædi Deum, probatum & euidens eſt. A' quo enim lædetur?

ἀδικία.) Veritatem in iniuſticia detinent, qui Dei cultum in idola cõferunt.

ἀδικίς.) Nomen actionis, cũ quis non ſoluit quod debet. idq; ſimplum penditur, ſi ante nonum Senatus conuentum ſoluatur: ſin minus, duplum.

Omne uitium, perniciosum.

ἀδικία.) Iniuſticiam Plato morbũ animi eſſe dicit. Quòd ſi nullus animi morbus eſt utilis: omne uitium ei nocet, penes quem eſt. Iniuſticia igitur res noxia eſt, cum naturam ipſam lædat, * cui ſua non tribuit, & aliena ſibi uendicat. Præterea, quia cùm ciuilem ſocietatẽ, tum contractus omnes corrumpit: & aduerſa, & contra naturam eſt hominibus, qui naturà ſunt ſociabiles.

ADMETI melos, & Harmodij. De rebus facilibus & expeditis. nam talia

Scolia.

ſunt carmina, quæ σκολιὰ, id eſt obliqua dicuntur.

Mendaciũ.

ἀδόλως.) Mendacium perplexum eſt, & dolo plenum.

Diſciplina militaris.

ἀδοξέητος.) Iniuſſũ Imperatoris uincere, non probatur apud Romanos, ſed ignominioſum habetur.

παράδοξα.

ἀδοξότατος.) Admirabilia ſunt probatis contraria: nec tamen eiuſmodi, quæ fieri nequeant.

ἀδώνειοι (κῆποι, horti) καρποί.) Adoniæ fruges, dicuntur horti penſiles.

ADONIS & Byblus in Libano luctu ſolenni deplorabantur.

ADONIDIS horti conſtabant lactuca & fœniculo, quæ in teſtis ſerebant. Vtuntur prouerbio, de rebus immaturis, aut intempeſtiuis, & leuibus, non radicatis, non diuturnis, & in ſuperficie tantùm hærentibus.

* ἄδων τὴν σπιθαμὴν τῷ βίῳ πρὸς ἄνηθον.) Cantãs uitæ ſpithamen ad anethum. De tenacibus & ſordidis.

ἄδωρα.) Sophocles, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα: Hoſtium munera non ſunt munera, neq; proſunt. Sententia eſt: ne maxima quidem inimicorum eſſe concupiſcenda, amicorum autem uel minima. Et Aelianus. Vterq; infauſto puellæ potitus fato, ſuopte in lecto (ut Tragicus poeta diceret) ſeſe iugularunt. 32

ἀδρανὲς.) Dedicauit hoc, ſenectutis uel ritus imbecillitatem. Item, maiorem iuuentutis partem tranauit, imbecillitate ſenectutis uictus.

ADRASTIA dicitur Nemeſis, ſeu uindicta diuina, ultrix ſuperborũ & petulantium uerborũ: uel ab eo, quòd nemo illam poſſit effugere: uel ab Adraſto Talai F. rege Argiuorũ, qui principiò felix, tandẽ calamitoſus factus eſt, quod inſolẽter Thebanos exagitaſſet, qui Nemeſeos fanũ extruxerant. Itaq; cũ Epigoni, hoc eſt eorũ liberi qui ad Thebas occuberant, bellũ cõtra Thebanos renouaſſent, ſolus Aegialeus, Adraſti filius, in eo cecidit. Demetrius Scepſius ait: Adraſtiã nõ aliud eſſe quàm Dianã: indito nomine ab Adraſto, qui eã conſecrarit. Antimachi de ea uerſus huiuſmodi extant:

Eſt q̃dã Nemeſis dea maxima, cui tribuerũt
Omnia Dij ſuperi: ſed primus condidit aram
Fluminis Aſopi propè ripam Adraſtus: ab illo
Nomen Adraſtiæ tenuit, cultumq; ſacrorũ.

ADRIANVS Romanorũ Imperator, filius fuit uiri ſenatorij & prætorij, nomine Afri. Natura fuit doctrinæ & utriuſq; linguæ amans: ac ſcripta quędam ſoluta oratione, & poemata omni genere carminũ reliquit. Nã ſupra modũ æſtuabat ambitione: qua fiebat, ut omnia etiã minutiſſima ſuſciperet tractanda. Nã & pingebat, & fingebat: neq; quicquã erat uel paci, uel bello aptũ, uel regiũ, uel priuatũ, quod nõ ſcire ſe ꝓfiteret. Et hoc quidẽ nihil incõmodabat hominib. ſed acerrima inuidia, qua ꝓſequebat oẽs qui aliqua re excellebãt, impulſus, multos artifices depreſſit, multos occidit. Nã cũ ipſe uellet oẽs in omnib. ſuperare, uiros ꝓeſtãtes oderat. Eo factũ eſt, ut & Galatã Fauorinũ, & Mileſiũ Dionyſiũ rhetores deprimere ſtuderet, cùm alijs reb. tũ uerò aduerſarijs eorũ, hominib. partim nulli⁹, partim minimi precij extollendis. Hic quanquã in Epiſtola quadã, præter alia magnifica uerba, illud ẽt iureiurãdo cõfirmat, Se neq; publicã utilitatẽ uſquã * neglecturũ, neq; ullũ ſenatorẽ occiſurũ, ſibiq;, ſi qcquã ſecus egiſſet, exitiũ imprecaẽ: tamẽ multa ei crimini data ſunt.

Fuit

Fuit sanè in congressibus suauis, & singulari quadam gratia præditus, & Græcè Latinèq; disertissimus: sed tamen clementiæ non magnam laudem est adeptus, & coaceruandæ publicæ pecuniæ fuit studiosus. Eo fuit ingenio, ut non uiuentibus duntaxat, sed mortuis etiam inuideret. Homeri quidem certè gloriam extenuare, & Antimachum illius loco celebrare instituit: cuius etiam nomen prius multi ignorabant. Hæc igitur in eo reprehendebantur, & nimia solicitudo, & superuacanea curiositas. Sed hæc uitia corrigebat & pēsabat diligentiâ: cæteris in rebus prudentia, magnificentia, dexteritate. Nam neque bellum ullum concitauit, & exorta repressit, nec per iniuriam cuiquam opes eripuit: multisque tum Rebuspublicis, tum priuatis hominibus multa est largitus. Superstitiosissimus fuit in uaticinationibus, cæterisq; speciosis nugis obseruandis. In delicijs habuit Antinoum quendam, cuius nomine populosam urbem condidit. Ac tandem stellam quandam & ipse uidere se dicebat, quæ Antinoi esset, & familiares suos ita fabulantes libenter audiebat: quòd ex Antinoi anima, utiq; illa stella facta esset, ac tum primùm conspecta, & quendam Soranum Batauum celebrauit. Is, cum in Pannonijs Danubium armatus tranasset, Barbaris admirationi fuit.

* *Locus est mutilus, & corruptus. Sed puto de Sorano hic agi, cuius Epitaphium in historia Batauica Gerardus Nomagius recensetiquod propter elegantiam, & rei admirabilitatem, ascribendum censui. Est autem huiusmodi.*

EPITAPHIVM SORANI BATAUI, Aelio Hadriano Augusto autore.

Ille ego Pannonijs quondam notissimus oris,
Inter mille uiros primus, fortisq; Batauos,
Hadriano potui qui iudice uasta profundi
Aequora Danubÿ cūctis tranare sub armis:
Emissumq; arcu dum pendet in aere telum,
Ac redit, ex alia fixi, fregiq; sagitta: (quam,
Quē neq; Romanus potuit, neq; Barbarus un
Non taculo miles, non arcu uincere Parthus:
Hic situs, hîc memori saxo mea facta sacraui.
Viderit, an ne aliquis post me mea facta sequa
Exēplo mihi sum, primus qui talia feci. (tur.

ADRIANVS rhetor, Herodis discipulus, sub Marco Antonino floruit, & æmulam Aristidi rhetori scholam Athenis habuit. Docuit etiam Romæ, & à Commodo * id muneris est consecutus, ut exempla literarum in codicem referret. Scripsit Declamationū & Transformationum libros septem, de Formis orationum libros quinque, de statuum proprietatibus libros tres, Epistolas, & Demonstratiui generis orationes, Phalaridem, & Consolationem in obitum Celeris. *αὐτιγραφεὺς.

ADRIANI, urbs Mysiæ, quę nunc Bithynia dicitur.

ἀδρίας.) Adria, pelagus. Quæ re in uoce Arethusa. Adria urbs, & iuxta ipsam sinus Adria, itemq; fluuius, ut tradit Hecatæus. Regio illa pecudibus bona est: adeo ut (αἱ αἶγες capræ) bis in anno pariant, & gemellos: sæpè etiam ternos & quaternos: interdum & quinos hœdos, & plures. Ferunt & gallinas bis in die oua ponere: sed omnibus auibus (πασῶν ὀρνίθων omnibus gallinis) esse minores. Ciuis & accola, Adrianus: & Adriaticum pelagus.

ἀδυνατα.) Impossibile est, quod non admittit ueritatem: id est, quod uerum esse nequit: ueluti, Terra uolat.

ἀδυνατα ϑηρᾶς.) Impossibilia uenaris. Prouerbium, de ijs qui maiora uiribus suis aggrediuntur.

ADYNATI, hoc est corpore mutilati. Athenis, si à Senatu quingentorū approbati essent, quotidie (ut quidā aiunt) binos: (Vel, alij binos, alij singulos) ut alij, singulos obolos ex ærario accipiebant: Philochoro autore, nouenas drachmas in mensem. *Curatio pauperum.*

ἄελπτον.) Aiax apud Sophoclem: Nihil est desperandum. Nam & sanctum iusiurandum expugnatur, & durus animus. Aristophanes: *Nil desperandum.*

Quàm multa insperata sunt in longa uita?

ἀελπτέοντες.) Cum desperarēt, se Græcis fore superiores.

ἀείναος.) At Iustinianus in singulos dies uastabat pro expilabat suos subditos.

ἀηδὴν.) Daphnis tibicen tremulo senio fessus, manus ignauas hancce onerantem Pani ruricolæ pastoralem dedicauit clauam.

ἀέρα λέρειν.) Aerem cedere.

ἀεροβατεῖν.) In aere ambulare. Socrates apud Aristophanem: In aere ambulo, & contemplor Solem: ne trahat humorem in nasturcia ἀερονηχεῖς νεφέλαι. In aere natantes nubes.

ἀέσυμεν.) Noctu quieuimus, quam-

uis animis æstuantes atque soliciti.

ἀετιδεῖς.) Pulli aquilaru: imd est, regum & principum filij.

ἀέτειον πτερὸν καὶ κρέας.) Aquilina ala & caro.

AETIVS, Syrus Antiochenus, Eunomij magister, pauperibus & uilibus parentibus natus. Pater eius infelicior cæteris ad militiam delectis obijt, hoc admodum puero relicto: qui extrema conflictans inopia, in aurificinam se cõtulit, & summus artifex euasit. Cum autẽ eius ingenium maiora studia desideraret, disciplinas eruditas amplexus, ad Paulinũ se confert, recẽs Antiochiam Tyro profectum, Constantino adhuc regnante. Hunc audiens, uires impietatis suæ satis euidenter demonstrabat in quæstionibus, quæ cum aduersarijs agitabantur: neq; iam à multis ei resisti poterat. Post Paulini obitum, cum Eulalus uicesimus tertius ab Apostolis sedem teneret, multi eorum qui ab Aetio arguebantur, indignati se ab homine opifice & adolescente ui exagitari: conspiratione inita, eum Antiochia expulerunt. Expulsus Anazarbum peruenit: & iam celerrimè omnibus uiribus instructus, subinde maiores quàm pro datis occasionibus reportabat fructus: neq; desistebat unquã uel aduersarios cõuincere, uel uili amictu & uictu uti. * Hic hæresiarcha fuit, Impius cognominatus, sub Cõstantino Magno. Etsi autẽ idem sentiebat quod Arius, eiusq; opinionem stabiliebat: tamẽ ab Arianis discernebatur. Fuit prius etiam homo hæreticus Aetius, magno studio defendendi Ariani dogmatis incitatus. Nam cum Alexandriæ pauca didicisset, Antiochiã, unde oriundus erat, profectus, à Leontio, qui per id tempus episcopatum Antiochenũ tenebat, diaconus creatur. Statim igitur euocabat suos auditores, ex Aristotelis Categorijs differens, ut in litigiosis orationibus probè uersatus: & literas componebat ad Cæsarem Constantium. Etsi autem Arianam doctrinam tradebat: tamen à suis, propter perplexitatem rationum, quas illi non intelligebant, hæreticus habebatur is, qui illis assentiretur. Itaq; illorum ecclesia expulsus, alienus ab illis esse putabatur: & adhuc ex eo sunt, qui tũ Aetiani, nũc Eunomiani dicũtur. Nã Eunomius, notarij illius, & ab illo eruditus in hæretica dictiõe, factioni illi p̃fuit.

Ex aurifice hæreticus.

Paulinus.

Aetius Antiochia pulsus, Anazarbum petit.

Ariani acumen Aetij suffragatoris ferre nequeunt.

Aetiani. Eunomiani.

ἀετὸν ἵππαλεκτρυὼν διδάσκεις.) Aquilam uolare doces. In eos qui docere instituunt alios, ipsis doctoribus doctiores.

ἀετὸν καὶ σκάραβον μαιεύσομαι.) Aquilæ scarabeus ego ero obstetrix. De ijs qui potentiores, lacessiti iniuria, ulciscũtur. Fertur enim scarabeus aquilæ oua perdere.

ἀετῷ γῆρας, κορύδῳ νεότης.) Aquilæ senectus est corydi adolescẽtia. Nam aquila etiã senescens, omnibus auibus præstat.

ἀετὸς ἐν νεφέλαις.) Aquila in nubibus. De ijs qui non facilè capiuntur: quòd aquila in nubibus non capitur.

AZIOTAE, Troica gens, ab Azea dicuntur & azei.

ἄζηλον βίον.) Vita non inuidiosa: id est, uilis & misera. E fortunatis ærumnosam uitam agentes, te conueniunt.

ἀζήμιον.) Aristophanes: Ita'ne putas te nobis delusis impunè abiturum?

ἀζωία.) Municipium tribus Hippothoontiæ: unde ἀζωιεὺς, popularis.

ἀζησία.) ἡ ἀμαθία τῶν ἀζησίαν μεμηλότων, Ceres Proserpinam quærit. De ijs qui diu quæritant aliquid.

ἀεὶ.) Sapientem semper decet sui esse similem: in acribus doloribus, amissis liberis, in longis morbis. qualis fuit Apollonius Tyaneus.

ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.) Semper bene cadunt Iouis tesseræ. Prouerbium hoc alij de ijs qui merito suo & semper felices sunt: alij de ijs qui iustas pœnas luunt, interpretantur.

ἀεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλήσιος.) Semper rusticus in sequentem annum est diues. De ijs qui spe aluntur, fore ut è calamitatibus euadant, sed in easdem subinde recidunt.

ἀειδέστερον.) Aes informe atq; obscurius acceptũ, informant & expoliũt. Adeóne improbum facinus me cõmisisse putas?

ἀειδὴς.) Anima non cernitur.

ἀειχὲς.) Itáne rursus præter meritum in calamitates incidis?

ἀειεσὼ.) Antiphon ęternitatem sic appellat, quòd semper in eodem statu permaneat: sicut εὐεσὼ felicitas dicit, quòd bonus status sit.

ἀεικῶς.) Qui sit adeò indignè & miserabiliter interfectus: miserabiliter, quòd per insidias & uim: indignè, quòd eum securi per ignominiam percusserunt.

ἀειλογίαν προτείνεσθαι.) Semper paratũ esse ad referendas rationes.

ἀεί με τοῖς τοῦ πολέμου διώκουσιν.) Sẽper me tales

tales hostes persequantur. De hominib. effœminatis dici solet, ac nullius precij.

ἀειπαρθένους.) Semper uirgines appellant Furias, quòd nullis largitionib. corrũpi à maleficis possint, quò minus eos persequantur. Sophocles:

Adiutrices imploro & semper uirgines
Furias, pedetentim incedentes.

ἀείπλανα.) Nugacia uetulæ labia.

μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα.) Homerus: Ne mihi auferto suauissimum uinum.

ἀεί τις ἐν κύδωνος.) Semper aliquis est in Cydonis ædibus. De hominibus ad suscipiendos hospites paratis: quòd Cydon Corinthius maximè hospitalis fuisse perhibetur.

ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι σύνεσμεν.) Semper cum amatoribus sumus. Aristophanes de auibus. Nam amatores suis amicis generosas aues donare solebant. Psitaci & similes aues sunt opportunæ amoribus.

ἀειφυγία.) Successura illis esse omnia ex sententia, si homicidam ab exercitu perpetuò relegassent.

ἀηδόνειος ὠδὴ, καὶ ἀηδόνειον μέλος.) Luscinia cantus. Nec quantum lusciniæ dormiunt. De uigilantibus. Iouis uerò nuncia phibetur Luscinia, quod uer significet.

ἀλλ' ἐμέγ'.) Cum animo meo cõgruit gemebunda uolucris, quæ subinde Itynmœsta deplorat, nuncia Iouis Sappho:

Veris nuncia, luce uociferans Luscinia.

ἄημα.) Vehemens etiam flatus uentorum sopit gementem pontum: & omnia domans somnus, quibus compedes iniecit, eos soluit, nec semper captiuos tenet. Nos uerò cur nõ discamus modestiã? Ego aũt nũc sanè intelligo, cũ essem inimicus, inimicitias ita esse moderandas, quasi rursus essem amaturus: & aduersus amicum obsequijs atq; officijs eò usq; progrediar, quasi non semper mansurus sit amicus. Plerisq; enim mortalibus infidus est amicitiæ portus.

ἀήσσατος.) Semper inuictus maneo, ex quo natus sum.

ἀΐδας.) Orcus, id est sepulchrum.

ἀΐδος κυνὴ.) Orci galea. Prouerbium, de ijs qui præstigijs quibusdam sese occultant. Huiusmodi enim est Orci galea, qua Perseus usus Gorgoni collum præcidit. Refertur etiam ad eos qui promissam comam alunt.

ἄϊδρις.) Ego ubique surdaster & omnium ignarus neglexi. Theologus: Senex equidem sum, & multorum malorum gnarus.

ἀΐξας.) *Insiluit in nidum pullos tegentem*
Et partu matrem priuauit ingens serpens.

ἀΐσσουσι.) Polybius: Ferunt Marcum Porcium Romę auditis Scipionis rebus gestis, rogatum ab alio, Quid audisset? respondisse: *Scipio.*

Hic sapiens unus: reliqui simulacra uagãtur.

ATHAMAS coronatus inducitur, tã quam uictima propter Phryxum immolandus: sed liberatur ab Hercule uiuere Phryxum affirmante. Quo exemplo usus Aristophanes, se æquè perterritum esse ait, atque Athamantem iamiam sasacrificandum.

ATHANARICHVS S. Nicetã, id est Vincentium excruciauit, & magnũ Christi martyrem effecit.

ἀθάνατος.) Immortalis, de animatis: ἄφθιτος, corruptionis expers, de inanimis usurpant philosophi. Plato, cũ immortalẽ esse dicit animã, subiungit: nõ propriè sic dici, quòd immortale & essentia & actione sit immutabile. Animã uerò natura quidẽ statuit immutabilẽ, non aũt etiam actione. Sic cœlestia quoq; corpora non propriè immortalia dixeris. nam & ipsa, quamuis nõ essentiã, locũ tamen mutant. Affectio quædã est uitæ, & accidens, immortalitas. Vide plura, in uoce πάθος. Qui uerò immortalitatem definit, priuationem mortis, errat. neque enim priuatio mortis est immortalitas: sed sita est in habitu & dispositione (ἐν στερήσει, ἕξει, διαθέσει.) *Plato de anima.*

ἀθάνατοι.) Immortales dicebãtur, decẽ millia Persarũ, cuiusmodi Xerxes Darij filius habuit. Hos Ardaburius sub Theodosio imperatore cecîdit, & deleuit. *Persæ immortales. Ardaburius.*

ἀθέμιστα.) Piasus Thessalus, Larissã filiã suã incesto, & infelici amore deperijt. *Piasus.*

ἄθεον.) Impiũ, & Dei cõtemptus est, immortalitatẽ animi nõ tueri, nec eam ad Dei similitudinẽ reducere, & cũ Numine firmissimis & indissolubilib. uinculis copulare: aut è contrario, id quod in nobis diuinum est, detrahere & deprimere, ad terrestrem & nefarium & Gigãteum atq; Titanicum carcerem. *Diuinitas humani animi tuenda.*

ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον.) Mineruæ felem. Prouerbium, in eos qui propter paruã similitudinẽ deteriora cũ pręstantiorib. cõparant: ut si quis propter glaucos oculos, felem Mineruæ conferat. *Iniqua comparatio.*

ἀθηνᾶς ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ.) Mineruæ simulacrum hastam tenet, ad significandam constantiam, & fortitudinem: clypeum item, quòd omnes insidias sapi *Sapiẽtiæ per Mineruam significatio.*

entia repellat. Minerua enim, & Mens, idem ſunt. Galeam porrò illi tribuũt, eo quòd ſapientiæ altitudo ſub aſpectum non cadit: & oleam, ob naturæ puritatẽ. Lucis enim materia eſt olea: & Gorgonem in eius pectore collocant, ob mentis celeritatem. Nam τὸ γοργὸν uelocitatẽ ſignificat.

Conuiuiorũ deſcriptio.

ATHENAEVS Naucratita grãmaticus, uixit tempore Marci. Scripſit librũ Dipnoſophiſtarum, in quo cõmemorat eos, qui inter ueteres ſplendidi conuiuatores habiti ſunt. Alexãder Magnus, nauali prælio uictis Lacedæmoniis, muro Piræeum circundedit, hecatomben immolauit, omnibus Athenienſibus epulum præbuit. Alcibiades cum Olympia uiciſſet, totum conuentum cõuiuio excepit. Idem & Leophron fecit, Olympiæ uictor. Et Empedocles Agrigentinus, qui cum Pythagoricus eſſet, & animalibus abſtineret, Olympiæ uictor, bouem è thure, myrrha & precioſis aromatibus confectum, inter eos qui ad ludorum celebritatem conuenerant, diſtribuit. Et Ion Chius, cum Tragœdiam Athenis uiciſſet, unicuique Atheniẽſium dedit uaſculum Chij uini. Tellias Agrigentinus, homo hoſpitalis, cum aliquando 500 equites hyberno tempore apud eum diuertiſſent, unicuiq; dedit tunicam, & uas uini. Epicharmus Syracuſius, ad ſingula conuiuiorum fercula uerſiculos, & adagium adiecit. Id carmẽ Clearchus Solenſis Dipnologiam, alij Opſologiã, Chryſippus Gaſtronomiam, nominibus ab epulis, delicijs, & uentre factis, alij luxuriam uocant. In Platonis conuiuio, conuiuæ fuerunt XXVIII.

Alexandri cõuiuium.

Alcibiades.

Leophron.

Empedocles.

Ion.

Tellias.

Epicharmi dipnologiæ.

Minerua propitia.

ἀθηναίων δυσβουλία.) Athenienſium temeritas. De ijs dici ſolet, qui præter ſpẽ, & contrà quàm par eſt, rebus ſecundis utuntur. Nam Athenienſes in malè conſulendo ſuis rebus, exercitati erant: ſed Minerua eorum mala conſilia ad felicẽ exitum perducere ferebatur. idq; dictũ apud eos uſitatum fuit, ὦ πόλις, ὡς εὐτυχεῖς μᾶλλον, ἢ καλῶς φρονεῖς; O' urbs, ut fortuna maiore quàm prudentia uteris? Et Ariſtophanes in Nubibus: *Aiunt temeritate præditam eſſe hanc urbem: Sed Deos tamen ea quæ uos peccetis, conuertere in melius.*

ὅτι αὐτόχθονες.) Indigenæ ſiue Aborigines, & Athenienſes dicebantur, & Arcades & Aeginetæ & Thebani, uel quòd primi terram coluiſſent, uel quòd aduenæ non eſſent.

ἀθήνη.) Athene, urbs Laconiæ: Athenæ, urbs Atticæ.

ATHENODORVS, miles Atheniẽſis. Eſt & alius diſcipulus Dionyſij Areopagitæ: ſcripſit uaria. & alius Sophiſtes, frater Gregorij Thaumaturgi.

Athenodorus, Stoicus philoſophus, ſub Octauiano Romanorũ Imperatore. * Sub quo aliter fieri nõ potuit, quin imperij licentia ratione deſtituta, cõmunis eſſet calamitas. Ab eo tẽpore Athenodori potiſſimũ cõſiliis auſcultauit. Cum aũt Tiberius Auguſto in Imperio ſucceſſiſſet, adulatores ab imperatore munerib. & honoribus affecti, maxima imperia inuadebant. Viri autem boni & quieti, qui uitam eandem non amplectebantur, nõ iniuria dolebant eadẽ ſibi nõ tribui. Ita fiebat, ut urbes ſeditionib. & tumultib. implerentur: & gubernacula munerarijs magiſtratibus cõmiſſa, uitam in pace moleſtã hominib. elegantiorib. redderent, & rei bellicæ ſtudiũ debilitarent. Iis temporibus quoq; ſaltatio Pantomimorum introducta eſt, antè nòn uſitata: multaq; præterea, quæ multorum malorum cauſæ extiterunt. * Athenodorus omnibus rebus cùm naturæ, tum rectæ uoluntatis, fuit ad Philoſophiam inſtructus *, uiuente Proclo ſplendidè præerat diſcipulis: quem Salluſtius ob ſtudiũ admiratus, eum hominem igni ſimilem eſſe dicebat, propinqua omnia incẽdenti. * Tamẽ perſuaſit Athenodoro, ut nõ philoſopharetur.

ἀθλητὰς.) Effecit, ut non hæc tantum eis ineſſent, ſed in aliis iniurijs atque flagitijs ſtrenuè ſe exercerent. A' quibus enim flagitijs, à quibus facinoribus erant alieni? Quid honeſti, quid probi, non in eis deſiderabatur?

ἀθλητὴς.) Romani uirũ in bellis exercitatum, aduerſus Hannibalem mittunt.

ATHMONIA, municipium eſt trib. Cecropiæ: unde Athmonenſis.

ἀθῶος.) Prouerbiũ, Laui manus meas inter innocentes: hoc eſt, innocentiæ ſtudui, nec facinorum fui ſocius.

ἄθως καλύπτει πλευρὰ λημνίας βοός.) Athos obumbrat Lẽniæ bouis latus. Prouerbium, de ijs qui aliquib. moleſti ſunt, aut incõmodant. Nam bouem, quæ Lemni eſt ex albo lapide facta, mõs Athos umbra ſua tegit.

ἀθρήνιον.) Athreniũ, id eſt abſq; fletu, eſt Muſarum locus.

ATHRIBIS, urbs Aegypti.

ἄθρυ-

ἄβρυπλος.) Damascius: Victus rationē sortitus est moderatā, & uirilē, quæ nec affligeret ob paupertatē: neq; ob diuitias luxu corrūperet: sed mediā, & elegantem, & planè Dorio modo concinnam.

ἄβυρμα.) Non decet uiros ludicris puerorum immorari.

ἀβυρογλωττία, καὶ ἀθύρωτον, ἢ ἀπύλωτον στόμα.) Lingua sine foribus, & os sine ianua: id est, lingua effrenis & petulans.

ACADEMIA, gymnasium fuit Athenis suburbanū & nemorosū, in quo Plato uersabatur, ab Hecademo quodā heroe nominatū. Olim enim Hecademia uocabatur. Aristophanes in Nubib⁹: Descendes in Hecademiā, sub caprificis decurres, albo calamo coronatus, cū *mo desto æquali, milacem redolens, & ociū, & populū, folia protrudentē, uerno tēpore: gaudens cum platanus & ulmus resonuerit. Fuerunt præterea duo gymnasia, Lyceum & Cynosarges. Academia, dicitur schola philosophorum.

ἀκάθαρτος.) Impurus, id est, peccator, homo sceleratus & flagitiosus. Improb. enim impuro est animo: purus uerò, probus homo.

ἀκακήσιον.) Acacesiū, nomē montis, & urbs Arcadiæ, ab Acaco filio Lycaonis. unde Acacesius, & Acacensis.

ACACIVS, patriarcha Cōstantinopolitanus, uir, si quisquā alius, ueerandus. Nā cū ὀρφανοτρόφος, id est pupillorū educator fuisset, & res eorū probè administrasset, omnib. acceptus fuit: & familiaritate cū Leone imperatore contracta, supra modum illi placuit: adeò ut is de reb. tum publicis, tum priuatis, eum primùm consuleret: & quando Senatū conuocabat, etiā hunc accerseret, & totius deliberationis initiū ab eo caperet. Hic Acacius, animaduersa Leonis Macellæ in eos, à quib. offensus esset crudelitate, eiusq; ingenio exquisitè deprehenso, & id à solis laudantibus capi posset: operā dabat, ut omnia eius & dicta & facta miraretur. Itaq; facilè eum dicto audientē habuit, atq; eius iracundiā facilè repressit: & multis, quibus princeps offensus erat, saluti fuit, & perpetuò exilio damnatos in patriā reuocauit. Hic post obitum Gennadij patriarchæ Constantinopolitani, studio Zenonis sacerdos designatus est, ut aptus gubernationi. Cum igitur omnes ecclesias in sua potestate haberet, solicitam curam impendit ijs qui eis præerant: quorū sagaciores eius imaginem in templis consecrarunt. Cū igitur uniuersè omnib. in Ecclesijs eius imagines ostenderentur: opinati quidā sunt, eum ex ambitione dedicationem illam imperasse. eamq; suspicionem nō parū cōfirmabat pictura tēpli iuxta naue (τὸ ἐκ ψηφίδων γραφὴν δημιουργηθέντων) è calculis elaborata. Cum enim totum opus sub Gēnadio fuisset perfectum, in insigni templi loco eum effinxerunt, & inter hunc, Seruatorem Gennadio dicētem: Soluito templum hoc. & Acacio: Post te hunc excitabo. Ob tales igitur imagines Acacius, quamuis benignus & officiosus, opinionem insanæ cupiditatis gloriæ est consecutus. *Acacij imagines.*

ACACIVS, orator uehementissimus sub Iuliano & Libanio rhetore, qui incusabat Iulianum, & eius iudicia reprehendebat: unà cum Tusciano Phryge, qui & ipse orator erat uehemens.

ἀκαλανθὶς.) Genus auis, aut canis: fortasse & notis blandiatur, ignotos allatret.

ἀκαλήφη.) Pherecrates in Trāsfugis:

Aedepol permolesta res est malè canentem
Audire. Malim equidem interim
Vrticis esse coronatus.

ACAMANTIA tribus, una è x. ab Acamante Thesei F.

ἄκανθα.) Spinas peccata uocat Dauid: ut inutilem stirpem, & pungentem.

ACAMATIVS Heliopolita, reliquis ciuibus humanior: sed ita rudis, ut cum neque antè neque pòst in ullo disciplinæ genere quicquam didicisset, tamen se Philosophum uocari uellet, & hoc se nomine apud omnes uenditaret: neque Heliopolitarum quisquā eum aliter cognominabat, quàm Philosophum. Hoc igitur probrum esto humanæ insciticæ. Cum aūt nos Heliopolim peruenissemus: commentum hoc philosophiæ Acamatij penè extinctum erat. Voluit præterea etiā unus esse ex haruspicibus. Verùm hoc ueniam meretur, quòd utcunque talia consequi potuit, præsertim apud homines imperitos. *Philosophus sine doctrina.* *Fucum facere imperitis facile est.*

ἄκανθα.) Bellua (cetus) cū magno impetu irruisset: uincula dirupit spina.

ἀκανθὶς τέττιξ.) Acāthia cicada. Prouerbium de mutis, & à Musis alienis.

ACANTHVS, urbs Thraciæ, ultra montem Athon: uel quòd spinis circūdata sit, uel ab Acantho quopiam.

ἀκαρὲς.) Aristophanes. Nescio qmōdo te insinuaris. Qui cum multis domineris, nihil inde fructus capis, præter pexiguū illud,

illud, quod fers: idq; ſubinde tibi tanquam oleum paulatim inſtillant, uitæ tibi propagandæ cauſa. Volunt enim te pauperem eſſe. Et, Nudus paulo momẽto foras elapſus ſum. Plutus queritur, ſe à prodigo homine exiguo tempore eiectum, id eſt, opes conſumptas eſſe.

Vita breuis.

ἀκαρίδιος.) Breuiſſima eſt, uita hominũ, nec multo pòſt oẽs iacebimꝰ extẽti.

ἀκαρπότερος ἀγρίππου.) Minus fructuoſus oleaſtro. De pauperrimis dicitur.

ἀκαρπότερος.) ſterilior Adonidis hortis. De iis, quæ nihil præclarũ gignunt. Sic aũt appellantur herbæ quæ in teſtis plantantur *Vvurtz ſcherben.*

ACAS, poeta Tragicus.

Veritas. Importunitas.

ἀκατάβλητος λόγος.) Ratio quæ euerti non poteſt. Acatæus, equus celeber.

ἀκάτειρα.) Acatira, nomẽ urbis, & Acatiri, gentile: ut & * Saraguri pulſi, ſedes quærentes, ad Acatiros Hunnos ſe contulerunt.

ἄκαιρος εὔνοι', οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.) Intẽpeſtiua beneuolentia nihil ab odio differt. Sic Hippolytus Phędræ, ſe amore illius flagrare dicenti, reſpondiſſe fertur.

ἀκενόσπουδον.) Marcus imperator philoſophus, ait à Diogneto ſe didiciſſe contemptum inanium rerum, & animaduerſionem diligentem.

ἀκέων.) At ſedete, & tacitè epulamini.

ἀκερδὴς χάρις.) Beneficium lucri expers: id eſt, quod datur cum non decet.

ἀκέραιον συνειδὸς.) Damaſcius: Nihil rerum humanarum eſt cum bona conſcientia comparandum. Eſt autem agendũ cum hominibus uti decet. Ac tametſi id quod habetur bonum, uero bono contrarium fuerit, nunquã tamen illud huic eſt præferendum, neque pluris quidquã faciendum quàm ueritas: neque periculum detrectandum orto certamine, neque laborioſum munus ex ignauia recuſandum. Veritati cedat & iniuſtæ laudis fructus, & amicitiæ neceſſitudo, & cognationis neceſſitas.

Conſcientia.

Veritas uincat.

ἀκέραιον.) Ex M. Antonini ſcripto: Etiãſi annorũ tria millia uicturus eſſes, & toties dena millia: tamẽ memẽto neminẽ amittere uitã aliã, niſi eã quã degit: aut aliã degere, quàm eam quã amittit. Eôdem igitur recidit & longiſſimum & breuiſſimum uitæ ſpacium. Id enim quod adeſt, par & æquale eſt omnibus: & qd' amittitur, * non par: eaq́ue ratione puncti inſtar, quod perit, habendum. Neque enim præteritum, neq; futurum amittit quiſquam. Quod enim non habeas, id tibi quis eripiet?

Neq; præteritũ neque futurum cuiquam poteſt eripi.

ἀκεσίας ἰάσατο.) Aceſias medicatus eſt. De iis quorum curatione morb. ingraueſcit. Apparet Aceſiam aut imperitum aut infelicem fuiſſe medicum.

Aceſius Nouatianorum epiſcopus, qui à magno Conſtantino rogatus, an decreta concilij admitteret, & limitem fidei, & definitionem feſti Paſchalis? (ὁ ὅρος τῆς πίστεως. ὁ ὁρισμὸς τοῦ πάσχα.) aſſenſus eſt. Imperatore autem denuò interrogãte, cur ſe ipſe ſegregaret? quæ ſub Deciana perſecutione eueniſſent, edocuit: & acrimoniã auſteri canonis protulit, non oportere ijs qui poſt baptiſma, peccatũ (quod ſacræ literæ mortale uocant) in ſe admiſiſſent, diuina myſteria cõmunicari: ſed ad pœnitentiam quidem illos eſſe cohortandos: ſpem uerò remiſſionis non à ſacerdotibus, ſed à Deo expectandam, qui peccatis poſſet dare ueniam. His ab Aceſio dictis, reſpondit Imperator: ô Aceſi, ſcalis appoſitis tu ſolus cœlum conſcendito. Horum neq; Euſebius Pamphilus, neque quiſquam alius mentionem fecit. Nam illi quidem multa prætermittunt, ſiue affectu aliquo, ſiue reſpectu perſonarum. Sic ait Socrates in Eccleſiaſtica hiſtoria.

ἀκέσματα.) Fuit in Galeotide quidã, q & morbos uerbis ꝓpulſare, & anni tẽporũ intemperiẽ & ſterilitatẽ, & penurias ꝓfligare ſacrificijs quibuſdam poterat: & mutationes excogitare, atq; efficere: & demonſtrare bonas parandarũ opũ rationes. Hunc in Cretam munerib. à Minoe pellectum ferunt, ut celebrem illũ Glauci interitum inueſtigaret.

ἀκέφαλος.) Secta ſine capite, cui Seuerus præfuit.

ἀκέφαλος μῦθος.) Sine capite fabula. Prouerbium, de ijs qui nihil ſolidi narrant.

ACE, urbs Phœniciæ: alij Ptolemaidem aiunt olim ita dictam. Demetrius uerò non ipſam urbem, ſed eius arcem ſic appellari dicit.

ἀκηδὴς.) Sepulchrũ ſine reuerẽtia & miſericordia deſtruit, deq; ſaxis illis turrim cõſtruit: unde urbs capta eſt. Cõſpicatꝰ naufragi cadauer inſepultũ, & neglectũ, pręterire nõ ſum auſus: ſed mortuũ ſepelij, & ſpectaculũ Soli minimè gratũ humano inſtituto, occultaui. Romani hoſtes ſuos iacêre inſepultos paſſi nõ ſũt.

ἀκηδὲς, τὸ ἄλυπον.) Illa quidẽ peracerba lupis, ſed grata capellis.

ἀκιδα-

ἀκιδαλία.) Acidalia, nomen fontis.

ἀκήλητον.) Epigrāma de Orpheo: Hic & implacabilis grauē Clymeni .i. Orci animum, & mentem aſperā lyra deliniit.

ἀκήματα.) Balnea ſunt remedia laborum. Defatigatio mari diſcutitur, neruis cōmodiſſima. Cæterùm relaxata muſculorum compage, inungunt oleo corpora, ne aqua conſperſa rigeſcant.

ἀκίβδηλον.) Synceros eſſe aiūt uiros bonos, & cautos, & res ſuas poſſe efficere meliores ea præparatione, qua & mala tegantur: & bona quæ eis inſint, abſq; oſtentatione cōſpiciātur. Nihil enim eos habere fictū, neq; in uoce, neq; in uultu.

ἀκηρυκίει.) Qui hoſtes adire uolebant, ſecuritatis cauſa caduceū gerebāt. Eos cū lædere nefariū & impiū habebatur.

ἄκιδνον.) Homerus:

Nihil imbecillius homine tellus alit.

ἀκκιζόμενον Σκύθης τὸν ὄνον.) Scytha recuſans aſinum. De ijs qui uerbo quidē aliquid auerſantur, reipſa uerò cōcupiſcunt. Quidam enim aſini cadauer conſpicatus: Scytha, inquit, ecce paratam tibi cœnam. Is uerò in præſentia quidem aſpernatus eſt, pòſt uerò epulatus.

ἀκίνητα κινεῖν.) Mouere non mouenda: cuiuſmodi ſunt ſepulchra, aut altaria. Deijs qui excedunt modum.

ἀκληρώμασι.) Hac potiſſimùm de cauſa in calamitates incidiſſe mihi uidetur, quòd omnia tentauit, & omnibus rebus ſeſe immiſcuit.

ἀκληρίας.) Is uerò putabat, ſe rationē inuenturum, qua calamitates ppulſaret.

ἀκλητὰ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.) Inuocati comeſſatum ad amicos ueniunt amici. Sic,

αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν ἀγαθοὶ ἐπὶ δαῖτας ἵενται:

Vltrò bonorum boni ad conuiuia tendunt.

ἄκλητος ὁ θεὸς ϗ καλέσμενος παρέσται.) Et inuocatus Deus, & uocatus aderit. Hoc oraculum redditū eſt Lacedæmonijs. Neque enim negligit Deus uirtutis ſtudioſos, ſed pręſtò eſt abſq; omni ſenſu. Neq; enim uocē requirit, ut edoceatur quid ſit opus: neq; aures, ut cognoſcat.

ἀκμαῖος.) ἐν ἀκμῇ καιρῷ, per ſummā occaſionē, in ipſo tēporis articulo: ἐν ἀκμῇ ϗ ἐξύητι κινδύνῳ. In ſummo diſcrimine.

ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωϊνός, reb. gerēdis aptiſſimum tempus eſt matutinum.

ἀκμῇ) Iſocrates: κρεῖττον τὸ ἀκμῆς τοῦ καιροῦ τυγχάνειν. Seruare modū eſt optimū. in Epigrāmate: Sine macula, ſine rugis, lanugine recens natis par, frondoſis adhærens adhuc ramis. Et: Quanta in Heroibus olim fuit ira, cuius pars adhuc inimica in inanimis reſtat ramis?

ἀκμὴ καλεῖ, καιρὸς καλεῖ.) Ipſum tempus atque occaſio uocat. Ipſum imperium in acie nouaculæ erat adhuc. Procopius: Summam ille occaſionē in præſentia amiſit, quam pòſt recuperare nūquam potuit. *Occaſio.*

ἀκμὴν ἔτι.) Iam nobis non eſt opus multis uerbis: Ne, ſi me adeſſe cognouerit, fallacia excidam. *Maledicentia. Inuidentia.*

ἀκόλαστος.) Aelianus: Homo Arcas Euteliades nomine, eo morbo laborabat, ut & petulanti atq; effreni lingua malediceret omnibus: & eos, quibus ſecundæ res eſſent, odiſſet.

ἀκόλῳ τὰ χείλη ὁ σύκῳ βύσσεις.) Fruſto panis labra, non ficu ſunt obturanda. Monet hæc oratio, res ſtrenuè adminiſtrandas eſſe.

ἀκόλουθον.) Finis ſuperiorib. factis fuit conſentaneus. Cōſequens eſt, quod ineſſe alteri neceſſe eſt. Repugnans, quod non ineſſe, neceſſe eſt. *Conſequens. Repugnans.*

ἀκόνιτα σιτίζεις.) Cōtē paſcis. De iis qui cibo quidē utūtur, ſed corpus nō augēt. *ἀτροφία.*

ἀκονιτὶ.) Sine puluere: id eſt, abſq; labore & certamine. Sumptum à pugilibus.

ἄκ.) A' Deo remediū petunt: eisq; oraculum redditur, inferias eſſe faciendas Aetolis per iniuriam interfectis.

ἀκόη καλῶς.) Auditus fit non exterioris aeris in aurem ingreſſu, ſed per contactum aeris auribus inſitum. Argumento eſt, quòd audimus in aqua, aqua in aurem non ingreſſa. Nam ſi quidē ingreſſa fuerit: corrumpit, & expellit aerem inſitum, qui auditui inſeruit. Quòd ſi abſq; medio meningem attigerit, lædit eam ictu: atq; etiam cauitatibus inſinuata, corrumpit & lædit organum auditus. Nam ea res multis incommodauit. *Auditus quo modo fiat? Aqua auribus incommodat.*

ACVSILAVS Cabæ F. Argiſilaus è Cercade urbe prope Aulidē, hiſtoricus antiquiſſimus, deſcripſit genealogias ex æneis tabulis, quas pater eius quendam ædium ſuarum locum fodiens reperit. *Genealogiæ ex æneis tabulis.*

Acuſilaus Athenienſis, Agathocliæ F. Athenis eloquētiam adamauit, & ſub Galba Romam profectus Rhetoricam docuit: & locupletatus, Athenienſibus moriens reliquit centū millia drachmarum, ex uſuris. *Pecunia Reipub. donata.*

ACCO mulier ob ſtulticiā famoſa, quā aiunt, cū ſe in ſpeculo contueretur, ſecū ipſam eſſe collocutā, quaſi cū altera, & ſpon- *Fatua.*

ἀκκίζεσθαι. & ſpongia clauum percuſſiſſe. Verbum aũt ἀκκίζεσθαι, non modò ſtulticiæ ſignificationem habet: ſed etiam de ijs uſurpatur, qui aliquid uerbis auerſantur, quod re ipſa cupiunt.

Subitus interitus. ἄκραντον.) Antequã ea uerba prorſus eſſet elocutus, ſagitta uolucris eum celeriter abripuit ad immortales.

Incontinentia. Intemperantia. ἀκρασία.) Incontinentia turpiter agit, contra uoluntatem ſuam: ἀκολασία intẽperantia, ultrò & uolens.

ἄκρατον.) Sparſa fama eſt à Macedonibus, aquilam aduolantem, alis expanſis, & Solis ardorem & pluuiæ uim ab eo auertiſſe.

ἀκραιφνές.) Fabius magiſtratu abiens, monebat Aemylium, ut bello ducendo, incitatum & indomitum Hannibalis ingenium frangeret.

Iuſta paupertas. ἀκραιφνῆς, ἀκηροφανῆς.) Epigrãma: Ex paupertate, ut ſcis, innoxia & iuſta, Venus hæc accipe dona Leonidæ.

Sententiæ boni uiri. ἀκριβής.) Exquiſita ſententia, & accurata dicitur, quæ cõficitur ex neceſſariis. Vir bonus autem, etiam de ijs quæ fieri poſſunt, ſententias habet. Itaq; rectius ita dicitur: Omnem boni uiri ſententiam & perſpicuam eſſe, & diſtinctam, & uerã. Perſpicua etiam eius ſententia eſſe poteſt, qui quid ſentiat, ipſe exponit: ut de uoluptate. Liceat etiam uirum bonum, curioſum dicere, quòd res cœleſtes & naturales inquirit: ſi φιλοπραγμοσύνη, πολυπραγμοσύνη interpreteris.

Io. Baptiſtæ cibus. ἀκρίς.) Genus animalculi. Præcurſor ueſcebatur locuſtis, & melle ſylueſtri: quod ab arboribus collectum, Manna uulgò dicitur.

Danae Acriſij F. ἀκρισία.) Cum mulier quædam nomine Danae, ægrè iudicio ſe ſiſteret, ſapiẽs quidam ad eam ex tempore dixit: κρίθητι καὶ σὺ, οὐκ εἶ Δανάη, ἡ ἀκρισίου θυγάτηρ: Iudicium de te fiat. neq; enim es Danae Acriſij filia. Acriſios autem dicitur Græcè, quaſi abſq; iudicio.

Eruditi ſermones loco Muſicæ. ἀκροατής.) Damaſcius: Audiebat ueterum ſermones, eruditione quadam temperatos. Eaq; cõſuetudo adhuc durat apud eos, nõ ſecus atq; aliqd qd' delectatiõis cauſa auditur, ut fiſtula aut cithara.

ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν.) Spolia Pygmæorũ coloſſo accõmodare. Prouerbiũ, de ijs qui fruſtrà laborant.

ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.) Extremo prehenſo, tenebis mediũ. Prouerbiũ, de rebus explicatu & intellectu difficilibus.

ἀκρόπολις.) Damaſcius: Munitiones clariſſimæ ſunt eâdem ferè natura. quod ita intelliges, ſi, quid arcibus accidat, conſideraris. Quæ cum ad defenſionem contra hoſtes, & ſecuritatem facere plurimũ uideantur iis, apud quos ſunt, & ad libertatis conſeruationem: ſæpenumero ſeruitutis exiſtunt cauſę, & euidentium malorum, ut ait Polybius.

ἀκροσφαλεῖς.) Inuadi iuſſit Hunnos carentes pedibus, & in ambulando uacillantes. Hunnus enim ſine equo haud temerè terram attigerit.

ἀκροσφαλεῖς.) Vt omnia atrocia & periculoſa ſunt hominũ? ut & bene cũ eis, & malè agatur. Decet autem, dum extra calamitatem es, proſpicere aduerſa. Et dum bene uiuis, tum maximè uidere, ne beatitudo illa pereat, te imprudente.

ἀκροχειρίζεσθαι.) Prehendebãt ſummas aduerſarij manus, easq; frangebant: nec dimittebant prius, quàm eum defatigatum eſſe animaduerterent.

ACRON (ſummũ Latinè dicere poſſis) Agrigentinus medicus, F. Xenonis, (docuit) ſtuduit Athenis unà cũ Empedocle. Antiquior itaq; eſt Hippocrate. Scripſit de arte medica lingua Dorica: de ſalubri uictus ratione lib. I.* Eſt & hic ex ijs qui quædam de uentis notarunt. Extat de hoc Epigramma Empedoclis ridiculum:

ἄκρον ἰατρὸν ἄκρων ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου, κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης: uel ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

Sũmũ medicũ Acronẽ Agrigentinũ, Acri F. Tegit præcipitiũ ſummũ patriæ ſummæ: uel, Sũmi cacuminis ſepulcrum Sũmum detinet.

Hoc quidam Simonidi tribuunt.

ἀκρώρεια.) Mons in tres diuitur partes: in ἀκρώρειαν, cacumen, ſeu iugum: ὑπώρειαν, latera montis: τέρμα ἢ πόδας, finem & radices.

ἀκταίη.) Ranarũ turbã uidi littoraliũ.

ἀκταίων.) Vna eſt de Actæonijs canib. quæ ſcilicet dominum ſuum lacerarũt. Dici poteſt de infidis ſeruis.

ACTE, ppriè pars quædã Atticę maritima, unde Actites lapis. Sic aũt uocarũt Atticã, uel ab (Actæo) Actæone rege, uel quòd pleraq; mari adiacet.

AQVILA philoſophus, Cõmentarios Logicos ſcripſit, de ſyllogiſmis.

Aquila Grammaticus, Muſicus.

AQVILEIA, urbs Italię populoſa, ad mare porrecta: cuius ciues Aquileiẽſes dicuntur.

ἀλλὰ γὰρ.) Eupolis: Homines timidi nũ quam

quam de hoſtib. triumpharunt. Prouerbium, in eos qui ob animū degenerem nihil præclari gerere poſſunt.

ἄλλα δ' ἀλλαχῇ καλὰ.) Alia ſunt alibi pulchra.

ἀλαζονεία.) Pleroſque inuaſit infelix æmulatio ex aliorum inſolentia, & importunitate.

ἀλαζονοχαυνοφλύαρος.) arrogãs, inflatus nugator.

ἀλαζών.) arrogans, qui ſibi tribuit, & plura de ſe iactat quàm debet, & præſtare poteſt. ἀλαζόνας propriè uocant mendaces, cum ſe de rebus quas ignorant, di cturos profitentur.

ἀλαλκεῖν.) Quid defunctos gemimus ob filios? quando repellere à liberis Orcum ne Dij quidem poſſunt?

ἀλαλκομεναί.) Alalcomenæ urbs eſt, quã audio neq; edito atq; arduo tumulo ſitam eſſe, neq; mœnibus circundatã.

ALALCOMENIVM, urbs Bœotiæ, ab Alalcomeneo: qui & Mineruã Alalcomeneidem dedicauit.

ἀλλὰ μὲν.) Alia quidem Leuconis aſinus, alia Leucon geſtat.

ἀλλ' *αὐτέποτε.) At huic ancoræ reflauit Deus. De rebus ex inſperato factis. Nautæ enim ſæpe iacturi ancorã, aut appulſuri, retroaguntur.

ἀλλαντροπώλης.) Trophęi loco ſtatuerũt Imperatori ſignũ, & ſuſpenſis de eo farciminibus, hoſtib. cum riſu inſultarunt.

ἀλλὰ νῦν ὦ θεοὶ πατρῷοι συγγένεσθε.) At nunc, ô Dij patrij, adeſte nobis.

ἀλαοσάμενος.) Mutilari ſe infelix homo, mero impulſus, ſuſtinuit: fuitq; exẽplo & documento omnibus, ne ſimilia lucra affectarent.

ἐς δ' ἀλαοσκοπίλω εἶχε.) Prouerbiũ Homericum, Non cæcum ſpeculatorẽ adhibuit, uel egit.

ἀλλ' ἄπαν ῥᾴοιτ' ἂν ἤδη.) At omnia fieri iam poterunt. Prouerbium illud uetus laudo: Nam ſub lapide omni ſcilicet eſt, ne orator mordeat, circumſpiciendum. Prouerbium autem eſt: Sub ſaxo quolibet Dormit ſcorpius, caue.

ἄλας ἄγων καθεύδεις;) Salem cũ uehas, dormis? Prouerbiũ, de ijs qui in magno periculo dormiunt, & ceſſant. Nam mercatori cuidam, qui ſale nauẽ onerarat, accidit ut ſentina aſcendente, ſal liqueſceret. Vnde & illud Prouerbium: Salis onus unde uenit, eò redijt.

ἅλασιν ἀλλᾶσιν ὕει.) Sale uel farciminib. pluit. Prouerbium, de magna felicitate:

ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν μεγαρικὴ τις μηχανὴ.) At nobis eſt Megarica quædam machina. Improbitas enim obiiciebatur Megarẽſibus, qui alia dicerent, alia facerent. *Bilinguer.*

ἀλάστωρ.) Alaſtor acerbus, & ſanguinarius dæmon, ea ulciſcens & edens facinora, quorum non liceat obliuiſci.

ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥέπτω κατ' ἄρον.) At iſta quidem ſecundo & uento & flumine procedant. Tibi autẽ dico, ut ſis in alios improbus, mihi uerò uerũ ſemper dicas. *Nemo ſe fallit uult.*

ALBANI, nomẽ gẽtis Galatarũ, quorũ terrã felicẽ eſſe aiunt, & frugiferã: gignere item uinum & ſuaue, & multum.

ἄλγησις.) Ariſtophanes in Cerealibus: O ſenex, ſenex, inuidię uituperationem audiui, ſed nullum ex ea dolorem ſenſi.

ALAEENSIS, nomen municipij.

ALEAS, urbs Theſſalica: ũde Aleẽſes.

ἀλέγω.) Homerus: Non magis curo, ſi me fœmina inuaderet. Opem feres & uiro & paupertati.

ἀλέκτωρ.) Gallus bibit, & non mingit. Myxus non bibit, & mingit. Dicitur hoc carmen aduerſus dyſuriam aſini. *Aſini dyſuria.*

ἀλεκτρύων.) Galli gallinacei me uentrem habere dixit: nam citò concoxiſſe argentum. *Argenti concoctio.*

ALEXANDER Philippi & Olympiadis F. regnũ Macedonię ſuſcepit anno ętatis decimo octauo: obijt 33. Hic & pulcherrimus fuit, & laborioſiſſimus, & ingenio acutiſſimo, & fortiſſimus, & honoris auidiſſimus, & bellicoſiſſimus, & numinis ſtudioſiſſimus, ac in corporeis quẽ uoluptatib. cõtinentiſſimus: laudatarũ uerò animi uoluptatũ prorſus inſatiabilis, acutiſſimus iudex, quid in reb. adhuc incertis facto eſſet opus, ſagaciſſimus cõiector è præſentibus futurorũ, & exercitus ordinandi peritiſſimus, & ad omnia pulchra & honeſta aptiſſimus. Præterea fuit humanus & religioſus. nã cũ aliquando Thebanis tãto perè iratus eſſet, ut & ciues ſub haſta uenderet, & urbẽ ſolo æquaret, pietatẽ erga Deos in occupatione urbis non neglexit: ſed ſumma diligentia cauit, ne uel ab inuitis ullum templum aut lucus uiolaretur. *Alexandri ætas.* *Virtutes.* *Religionis obſeruantia.*

ALEXANDRI Magni magniloquẽtia in periculis, non tam ſuperbiæ quàm fiduciæ tribuenda uidebatur. Roxanen, Oxyartæ Bactriani filiam, quam pulcherrimam inter Aſianas mulieres, poſt Darij uxorem, ſibi uiſam eſſe dixerunt Alexandri comites, adamauit. Eam cum aſpexiſſet Alexander, ſtuprare noluiſſe fe- *Magniloquẽtia.* *Roxanes coniugium.*

runt,quamuis amore captum, ut captiuam: sed uxorem ducere nõ dedignatũ esse. ob quod Alexandrũ ego laudo magis,quàm reprehendo. Nam Darij quidẽ uxoris, quæ pulcherrima in Asia dicebatur, uel amore captus nõ fuit: uel sibi imperauit, quãuis & iuuenis, & in summis successibus, cũ homines maximè solent insolescere. At is uerecundatus est, & magna modestia usus, unà cum glorię nõ absurda cupiditate. Itaq; fertur eunuchus quidã, uxoris regiæ custos, fuga elapsus ad Dariũ uenisse: quẽ ut uiderit Darius, primùm quæsiuisse, an sui liberi, uxor & mater uiuerent? Vt aũt audierit uiuere, & reginas uocari, & honorificè tractari, & pudicitiam tueri uxorẽ suam: Darium manib. in cœlũ sublatis, sic esse precatũ: At ô rex Iupiter, cuius curæ distributio regnorum commissa est, tu maximè quidem mihi Persarum & Medorũ conserua imperiũ, cui id largitus es. Sed si omnino me diutius Asiæ regem esse non sinis, nemini alteri nisi Alexandro meum imperium tradito. Sic ne ab hostibus quidem modesta facta negliguntur. Et hæc Arrianus tradit. Nearchus autem scribit, ab amicis, qui ægrotantem curarent, eum obiurgatum, quòd in prima acie dimicaret: militis enim id esse munus, non Imperatoris. Quæ uerba molestè tulerit Alexander, quòd & uera esse intelligeret, & meritò se reprehendi agnosceret. Et tamen ob impetũ animi in prælijs, & gloriæ cupiditatem, ut ij qui alia quapiam uoluptate uincuntur, pericula uitare noluerit.

Vxor Darij formosißima non uiolata ab Alexandro.

Darij uotum pro Alexandro.

Alexãder sæpe militem egit, se ducem esse oblitum.

ALEXANDER Macedo admirabilẽ uitã egit: testimonio sunt res eius bello gestæ. Neq; enim in toto terrarũ orbe uir unus reperiri potest, qui tantis successibus & rectè factis excelluerit. Nã & optimorũ uirorũ cõsuetudine usum, & eruditione ijs parẽ fuisse cõstat, qui summã laudẽ sunt assecuti: & rem bellicã aggressus, ea gessit, quæ plus reperiant admirationis quàm fidei. Bello enim Dariũ regem adortus, summa ui deuicit: qui pacem petens, nuptias Roxanes filiæ ei obtulit. Idem omnibus gentib. triumphatis, animo corruptus est: & in studiũ corporearum uoluptatum delapsus, & Persica stola induta, decies mille iuuenum custodia munitus, & trecentis pellicib. utens, omnem Macedonicorũ regũ consuetudinem Persica cõmutauit, & suorũ quosdam in calumniã adductos sustulit. Post in Indiam profectus, à Candace regina priuati hominis habitu cõprehẽsus est, quę ei dixit: Rex Alexander, imperium mundi suscepisti, & captus es à muliere. Cum ea pacem fecit, & regnũ eius inuiolatum custodiit. Idem in octingentos uiros incidit, qui olim in Græcia capti à Persis, & præcisis manibus mutilati erãt: quos humanissimè excepit, & magnis muneribus consolatus est. Cum in paludem Alexandrinam peruenisset, diadema amisit: & imbre uehementi delato, ægrè ad terram enatauit. A Cassandro, duce suo, ueneno propinato, conuulsus est: & sic post tantos successus uitam cum morte commutauit. Alexander, si quisquam alius, Musicis audiendis est delectatus. nam Timotheus tibicen ante eum stetit: qui cùm aliquando sonũ, qui Mineruæ arduus appellatur, fistulasset, usque adeò Alexandrum cantilenis perculit, ut inter audiendum ad arma concitaretur, ac diceret: Talem esse oportere cantum regium. Venerat autem is Timotheus ad eum, magno studio accersitus.

Alexandro nemo reb. gestis & laudibus par.

Luxuriant animi reb. plerunq; secundis.

ALEXANDER Mammeæ F. unà cũ illa imperauit, & eius arbitratu administrauit omnia: quę undiq; imperiũ custodiebat, eiq́ue persuadebat ut longissimo tempore ius diceret, quò illa occupatione distractus, tempus nõ haberet ad peccandum. Fuit natura mitis, & mãsuetus, & ad humanitatem propensissimus. Itaque cum imperium ad annos quatuordecim tenuisset, sine cædibus regnauit: quamuis aliqui in summa crimina incidissent: adeò ut post Marci obitum, Alexandri imperium sit admirationi. Querebatur de matre, & molestissimè ferebat eius auariciam, quòd ea malis artibus fiscum augeret: à qua coactus, multa faciebat. Nam mater summum in eũ exercebat imperium, quæ eum à turpibus rebus, & Imperatori indecoris arcebat, & omnium disciplinarũ magistros clàm accersebat, cum ille palæstris & gymnasiis magnoperè delectaretur, & magistros repelleret: eò denique impulsus, ut omnes scenicos, & in publicis theatris celebres ad sũmos magistratus euheret. Qua de causa ciuibus inuisus fuit.

Alexãder Milesius, qui & Polyhistor, & Cornelius cognominatur, propterea quòd captus, Cornelio Lentulo fuit uẽditus, eiusq; pędagogus factus est, & postea manumissus. Fuit autem Romę Syllæ tem-

læ temporibus. Laurenti perijt, ædibus, in quibus erat, flāma cōsumptis. quo eius uxor audito, laqueo sibi consciuit necem. Fuit aūt grāmaticus, Cratetis discipulus: & libros scripsit innumerabiles, & de Roma libros quinq;, in quibus ait: Hebræam fuisse mulierem, Moso nomine, cuius scriptum sit lex Hebræorum.

Alexāder, Hierapolis episcop⁹, & martyr, nouem capitibus cōscripsit, quid noui Christus in mundū intulerit. quæ oratio reconditis sententiis est referta.

Alexander, Antiochenus episcopus, temporibus Ioannis Chrysostomi, uitā egit summo sacerdotio congruentē. Nā cum ante episcopatum in spjritali palæstra se exercuisset longissimo tēpore, ut strenuum pugilem se conspiciendū prębuit, tum concionibus populum erudiendo, tum conciones uita confirmādo. Hic Porphyrio successit, ac ille quidem sapientia præcellebat: Alexander autem exercitatione: & eruditione, & inopi uita, & flumine linguæ, & infinitis aliis gratiæ prærogatiuis.

Alexander Aetolus, ex urbe Pleurone, Satyri & Stratocleæ F. grammaticus. Hic etiam tragœdias scripsit, & inter septem Tragicos recensetur, qui Pleias cognominabantur.

Alexander Aegæus, philosophus Peripateticus, præceptor Neronis Cęsaris, unà cum Cheræmone philosopho filiū habuit nomine Cælium. Hic Neronem uocabat lutum sanguine maceratū. Malorum discipulorum, ut opinor, peiores fuerunt magistri. Virtus enim doceri, & uitium excoli potest. Fuit & alius Alexāder Aphrodiensis, philosophus, & alius Numenij F. rhetor. Rhetor item alius cognomento Claudius: & alius rhetor Casilonis F. frater Eusebij rhetoris, Iuliani discipulus: & alius Alexāder, Alexandri causidici F. Cilix, Seleuciēsis rhetor, qui πηλοπλάτων, id est luteus Plato cognominabatur.

ἀλεξίκακον, ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον.) id quod uitium expurgat, & curat, malaq; depellit.

ALEXIS Thurius (Thurij, Sybaris olim dicti) Comicus, Menandri Comici F. edidit comœdias 245. Filium habuit Stephanum, qui & ipse Comicus fuit.

ἀλέξασθαι.) Xenophon: Multum interest, utrum se defenderent prouinciam tenentes? an inter proficiscendum, hostilem impetum propulsarent?

ἀλεξόμενον.) In priuatis iniurijs legūlatores & iudices, quicquid damni datum fuerit, non propulsanti uim, sed iniustè impetum facienti, expensum ferunt. Itē: Optabat Cyrus se tamdiu esse superstitem, dum & bene & malè merentes referenda gratia superaret. *Defensio concessa legibus.* *Cyri uotum.*

ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις.) Mores cuiusq; regionis, in qua fueris, sunt imitandi.

ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας.) Abi, & Megaclis columnas ede. In eos qui decoxerunt, neq; sibi quicquā reliqui fecerunt de uetere opulentia, præter uacuas ædes, & inanes nobilitatis titulos. *Nobiles decoctores.*

ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κ' οὐκ ὀνήσιμα.) *Hostilia dona.*

Verum est quod uulgò iactitant prouerbium:
Hostile munus nil habere muneris,
Malis refertum.—

ἄλευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς.) Caue uirum maiorem.

ALEVADAE, familia Larissæ Thessalicæ nobilissima, à rege Aleua oriunda.

ἀλειπής.) Alipes, id est, perennis (ut opinor) fons Ephesi.

ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς.) Theologus, id est Gregorius Naziāzenus, sic eos appellat, qui ad uirtutem alios exercent.

ἁλεῖς σοφισταὶ, ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς.) Sophistæ piscatores: id est captatores uerborum, & aucupes syllabarum argutuli.

ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν.) At si quis uestrûm est initiatus in Samothracia: nunc precari tempus est, ut eius qui cochleare petit, distorqueantur & frangantur pedes, ne huc redire possit. In Samothracia fuerūt initia quædam, quæ ad certa pericula ꝓpulsanda conferre putabantur. Ibidem & Corybantum mysteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, in quo canes immolabant. Qui autem sacris illis initiati erant, se & ex ærumnis, & è tempestatibus euasuros putabant. *Samothracū superstitio.* *Canum immolatio.*

ἀλείψας.) Ad tolerantiā exercens eos, qui iniurias accipiebant.

ἄλη, ἡ πλάνη.) Neminem ille putabat se fortitudine superaturum: & eò usq; iam error eius inualuerat, ut habitu Achillis sumpto, itaq; conscenso equo in circo equestri superbiret. *Ardelio.*

ἀλλ' εἶ.) Plato: At, post festum, quod aiunt, uenimus, neglecta occasione. *Cessatio.*

ALLEGORIA, metaphora, cū aliud scribitur, aliud intelligitur. Allegorica somnia, quæ alia per alia declarant: Theorematica, sic à contemplatione dicta, quæ id quod uisum est, repręsentant. *Somnia allegorica, Theorematica.*

Nouum testamentum.

ἄλλη δόξα ἡλίκ.) Alia est gloria Solis. Solem appellat nouũ Testamẽtũ, ut quod perfectum habeat lumen Solis iusticiæ.

Veritas.

ἀλήθια.) Veritas est rerum diuinarum & humanarum dux.

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρα.) Veriora quã quæ ad Sagram gesta sunt. De reb. quæ ueræ cum sint, non creduntur tamen. Sagra locus est Locridis. Locrenses autem aiunt Epizephyrios bellum cum finitimis Crotoniatis gerentes, auxilia petiisse à Lacedæmoniis. Cum uerò illi se habere exercitum negassent, & Castorẽ ac Pollucem dare illis dicerent: Locrenses è scommate augurio capto, naui auersa precatos esse Geminos, ut nauigarent unà. Cum itaq; eodem die uicissent, eodemq; die uictoriæ ex Italia famæ, Spartam usq; perlatę, primùm abrogata fuisset fides: re deniq; comperta, dici solitũ hoc de rebus ueris illis quidem, sed non creditis: Veriora sunt hæc igitur ijs quæ ad Sagram gesta sunt.

Sagra. Locrenses Epizephyrij. Crotoniatæ.

Amor sapientiæ.

ἀληθινὸς ἔρως.) Verus amor, qui pulchritudine corporis nõ est attonitus. Verus in eo philosophiæ amor excitatur. Proinde omnib. terrenis uinculis abruptis, & omni honorum & pecuniæ spe conculcata, se confert ad Proclum.

Honesta uita, mors.

ἀλλ' ἤ.) Sophocles: Homini generoso aut est honestè uiuendum, aut honestè moriendum. Omnem rem audisti.

ἀληλεσμένον βίον.) Vitam molitam: alij de ijs qui glandibus uictitant, accipiunt: alij de ijs qui facilimè agitant, ut intelligatur uictus paratus & promptus, copiæq; rerum necessariarum. Aliud prouerbium: Neq; enim spinæ, inquit, sunt. Videtur autem refricare memoriam uitæ mutatę, quę agrestis & spinosa fuerit, priusquam ratio terræ & sationis haberetur. Ἀ secuta igitur pòst diligentia, dictam esse uitam molitam.

ALLELVIA, ualet Hebraicè, Laudate Dominum, aut, eum qui est.

ἄλλω.) Aliam exhaurimus, affluit alia. De iis quorum labor est irritus: ductum à nauis sentina.

ἄλλῳ δρυῒ βαλάνιζε.) Aliã excute quercum. De ijs qui subinde aliquid petunt, aut ab ijsdem perpetuò mutuò sumunt. Est & aliud prouerbium: Satis quercûs. De iis qui cibis lautiorib. inuentis, fastidiunt eos quibus non delectantur.

Terræ maris q; commutatio.

ἄληξ.) Alex, nomẽ loci. Hic est Halipe dum, uolutabrũ equorũ, planicies maritima, id qđ hactenus mare fuit: & rursus in campũ mutatũ, aratro proscinditur. 56

ἀλίβας.) Vel mortuus, uel fluuius apud inferos: uel acetum, quòd non libetur, cum sit uinum mortuum. Acetum

ἀλίβυες ζεύγνυ.) Bigæ, seu iugales Olim Hamippi dicebantur equi duo, collo coniuncti, quorum alteri auriga, alteri armatus insidebat.

ALIGERNES, propriũ nomẽ Gotti cuiusdã, cuius sagittæ stridore multo & incredibili celeritate ferebãtur: ut si in lapidẽ aliquẽ, aut aliquid aliud durũ & solidũ incidissent, id omne ui impetus rũperetur. Is igitur Romanũ quendã thoracatum cõspicatus, è superiore loco telo cõiecto, statim uirũ cum ipso thorace & scuto transfixit. adeò & robore cæteris præstabat, & tam robustas ad trahendũ arcum manus habebat. Agathias. Sagittæ rius.

ἁλιεὺς πληγεὶς νῦν οἴσω.) Piscator ictus sapiã. Piscator captos pisces manib. tractãs aliquãdo ictus: Sapiã, inquit. Prouerbiũ simile est illi, Factũ & stultus intelligit.

HALIZONES, Bithyni: quod terra eorũ est mari disiuncta, & quasi peninsula, Euxino Ponto & propontide interuenientibus. Ephorus Halizonas habitasse ait intra Mysiã, Cariã, & Lydiã. Fortassis autem propter diuitiarum insolentiam sic dicti sunt, quasi ἀλαζόνες, arrogãtes & insolentes.

HALIMON, herba instar arboris, iuxta mare nascẽs, quę & lac & semẽ gignit.

ALIMVS. Vnde Alimusius: municipium est Leontiæ tribus.

ἁλίπεδον.) Maricampus. Locus in quo olim mare fuit, rursusq; terra factus est.

ἁλίπλαγκτος.) Erromarinus. Sic appellatur Pan, siue ꝙ Athenien. sib. in nauali prelio tulit opẽ: siue ꝙ Typhonẽ retib. cepit: siue ꝙ piscatores Pana, ut pastoralẽ deũ, uenerantur: siue ꝙ in choreis instar maris reboat: siue quòd Echonem amat (uocis imaginem.)

HALIROTHIOS, filius Neptuni. Et de Homero: Sacrosanctũ os Mundi uniuersi Maritima, ô hospes, occulit arena.

ἅλις.) Satis aphyę. Distentus enim uẽter est edendo.

ἀλιτήριοι.) Ex eo dicebãtur, ꝙ cũ fame laboraretur Athenis, paupes molẽtiũ farinas diripuerũt. Ab obseruatiõe eorũ q̃ molerẽt, factũ est uerbũ. Quî fieri potuit ne homo iste malꝰ q̃spiã geniꝰ existeret?

ἀλιτρέ.) Nunc à quopiam deo, & animo conscelerato hoc est ortum.

ALTHAEA, genus agrestis maluæ, secun-

ſecundum medicos: quæ diſſipat & maturat tubera, purgat & alphos. Eius uerò ſemẽ lapides cõminuit. Eſt & nomen proprium, & urbs Olcadum, gentis Hiſpanicæ, quæ uicina eſt Carthagini, quã & nouam urbem uocant.

ALTHAENVS, nomen fluuij.

ἀλθηφίας.) Vitis Althephia, & Anthedonia, & Hyperia: ab Althephio, & Hypero, & Anthedone ſic appellata. Oraculum: Bibe uinum feculentũ, quia non habitas Anthedone, nec in ſacra Hypera, ubi uinum defecatũ bibiſti. Alcamenes, nomen uiri Lemnij.

ALCANES Ephraimiticæ tribus ciuis mediocris, cuius nomẽ in principio libri Regum * Hercanas ſcribitur, Harmathaim urbem incolens. Is cum duas haberet uxores, Annam & Phenennam, ex hac ſuſceperat liberos, illam uerò ſterilem conſtanter amabat. Alcane aũt Siloam, qua in urbe tabernaculũ Domino fixum erat, cum uxoribus ad rem diuinã faciendam profecto, & in conuiuio partes uxoribus & liberis diſtribuente: Anna liberos alteri aſſidere utrinq; conſpicata, in lachrymas erupit, orbitatemque ſuam & ſolitudinem deplorauit: mœſticiaq; uiri conſolationem ſuperante, in tabernaculum abijt, ſupplicatura Domino, ut liberos largitus, matrem ſe faceret: pollicita ſe primum partum miniſterio diuino dedicaturam, qui uictus uſitata ratione non uſurus eſſet. Ei precanti, Eli ſacerdos interuenit, & ut ebriã abire iuſſit. Illã uerò, aquã ſe bibere dicentem, & propter orbitatẽ mœſtam, ſupplicare Deo: bono animo eſſe iuſſit, quòd Deus ipſi filium daturus eſſet, quem illa Samuelem (quaſi Adeodatum, aut Deoptatũ dicas) appellauit.

ἀλκαία.) Logotheta in S. Marcelli uita: Draco ingenti magnitudine leonem cauda feriebat: Leo uerò, etſi dolebat, tamen arrecta cauda ſe ad ultionem incitabat.

ALCAEVS, filius Herculis & Omphales, homo procerus & fortis, & ſtrenuus bellator.

Alcæus Athenienſis tragicus, quem nõnulli primũ tragicũ fuiſſe perhibent.

Alcæus Mitylenæus: deinde Athenienſis, comicus antiquæ Comœdię quintus, Micci filius, ſcripſit fabulas decem.

ALCETAS, Moloſſorum rex: ſed & alius, tribunus Alexandri.

ALCIDES, ἀλκέως παῖς.) Hercules, nomine ab auo ducto. nam Alcei filius fuit Amphitryon.

ἀλκὴ.) Heſiodus:

Vires Aeacidis dedit alti rector Olympi,
Mentem Amythaonidis, Atridis diuitias q;. *Aeacidæ, Amythaonidæ.*

Polybius: Eloquentiæ uis & mortem cõtemnere ſolet. *Eloquentia.*

ALCIBIADES, Clinię F. Periclis è ſorore nepos, Athenienſis philoſophus & orator: diſcipulus primũ Sophili, deinde Socratis, cui (ut quidã ferũt) in deliciis fuit. Sed & ſeruo natũ quidã tradiderũt. Is Athenienſiũ Imperator cũ fuiſſet, magiſtratũ ſibi abrogatũ moleſtè ferẽs, ob Mercuriales ſtatuas cõfractas, ad Tiſſaphernẽ Perſam defecit: bello q; aduerſus Atheniẽſes cõcitato, ijſdẽ reconciliatus eſt. Cęterũ Pharnabazo, apud quẽ diuerſabatur, eum occiſuro, in Phrygiæ pago, meretriculæ cõſuetudine utẽs, tale ſomniũ uidit. Putabat ſe ueſte amicę indutũ, cõburi abſq; capite. Itaq; ſatellites tabernaculo eius incẽſo egredi coactũ, in fuga uulnerant, & caput eius Pharnabazo afferunt. Hic olympię uictor, omnes eos qui ad ſpectaculum conuenerant, conuiuio excepit. Alius fuit Alcibiades huius proauus: quem, & paternum item auum, bis oſtraciſmo eiectum ait Lyſias. *Alcibiadis perituri ſomnium.* *Alcibiadis proauus.*

ALCIDAMAS Eleates Aſianus, Dioclis F. eius qui Muſica ſcripſit, diſcipulus Gorgiæ Leontini.

ALCIMACHVS dux, ex Anagyraſio municipio: alius uerò fuit Macedo, cuius meminit Hyperides.

ALCIMENES Megarẽſis, tragicꝰ. Eſt & alius Alcimenes comicus, Atheniẽſis.

ALCIPHRON philoſophus è Magneſia, quæ ad Mæandrum eſt.

ALCMAN Lacon (ἀπὸ μεσσόας) Meſſoates: ſecũdũ uerò Cratetẽ * Ptoontem, Lydus Sardianus, lyricus, filius Damantis, ſiue Titari. Vixit aũt 27 Olympiade, Ardie Halyattis patre in Lydia regnante. Cũ aũt eſſet magnus amator & ſeruili genere ortus ſcripſit carminũ libros 6, & * Natãtes: primus autor, ne Hexametri ad lyrã canerentur. Vſus eſt aũt Dorica lingua ut Lacedęmonij. Eſt & aliꝰ Alcmã, unus è Lyricis, quẽ Meſſena genuit.

ALCMANICVM genus, quo crebrò uſus eſt Alcman, utrinq; uerbo inter no mẽ collocãdo. Vt & apud Homerum:

Vndas quà Simois cõmiſcuit, atq; Scamãder.

ALCMAEONIDAE, genus illuſtre, & ſplendida familia quædam Athenis, ab Alcmæone, qui Theſei tempore uixit:

xit:ut Actæonidæ,ab Actæone:

ἀλκτῆρες.)diuinæ & desideratæ amicitiæ custodes.

ALCYONII dies,sereni. De numero controuersia est. Simonides enim in Quinquercionibus, undecim eos esse dicit,itemque Aristoteles in historia de Animalibus: Demagoras Samius VII. Philochorus IX. Fabulam aũt de ijs Hegesander in Cõmentarijs sic narrat: Alcyonei gigãtis filias fuisse, Phthoniam, Anthen, Methonen, Alcippã, Palenen, Drimo, Asteriã: quæ se post obitum patris de Canastræo, Pellenę promõtorio, in mare præcipitarint, & ab Amphitrite factæ sint aues, Alcyones à patre cognominatæ.unde dies sereni & tranquilli dicuntur Alcyonij.

Alcyoneus gigas.

ἁλμή.)Salsedo non inest illi. De homine insuaui & insulso.

ἁλμυρὸν.) aqua salsa calidior est dulci.

ἀλογεῖν.)Talingis,arma & uiros bellicosos negligere statuit: sed scortorũ & scurrarum uti consuetudine.

ἀλογιστία.)Polybius:Pleriq; refragabãtur, quorũ alij incogitantiã, alij insaniam esse dicebãt, temerè in acie uersari, & uitã quasi ꝑ ludũ & iocũ in discrimẽ adducere. Idẽ alibi:Humanũ genus nõ minus ꝑ incogitantiã, quã ꝓpter naturã peccat.

ἀλογίου δίκη.) Actio quæ in eos datur, q gesti magistratus rationẽ nõ reddũt.

ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.) Aliũ noctua, cornix aliũ sonũ edit. Prouerbiũ in eos qui inter sese nõ consentiunt.

ἄλογοι ἐρανισταὶ.)Sodales aut largitores qui portionẽ suã nondũ cõtulerũt, ex ordine in orbem redeũte, cum nomina in stipe soluenda proferuntur.

ALOE, medicamenti genus, primo gradu calefaciens, tertio exiccãs, amica stomacho, abstergẽs, & dissipans, & aluũ purgans. Lota uerò minus quidẽ abstergit, sed magis fouet stomachũ. (ris.

HALONES⁹, parua insula Aegei ma-

Insomniæ pœna.

ἀλοώμενος.) Cicuri elephanto eũ subiecerunt, ut metuens ne à bestia cõculcaretur, somno abstineret.

ALOPE, Cercyonis filia, è qua & Neptuno est natus Hippothoon: à quo tribus Hippothoontia nomen habet.

Prusias.

ἀλλοπρόσαλλος.) Non modò timidus fuit Prusias rex: sed & in rebus aduersis ab alio ad alium defecit.

ἄλλος βίος.) Alia uita, alia uictus ratio. Prouerbium, in eos qui uitam mutant in melius,

ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς.) Alter hic est Hercules. Prouerbiale, de ijs qui ui aliquid agunt. Primùm de Theseo dictum, siue de Dactylorum Idæorum Hercule, siue de Alcumenæ filio accipiatur.

ἄλλοτε.)*Ipsa dies aliquando parens, aliquãdo nouerca est.*)De ijs, quibus res aliàs ꝓsperæ sunt, aliàs aduersæ.

ἀλλότρια βάλλειν.)Aliena iácere. De ijs qui in ludenda alea aberrant.

ἀλλότριον.)Alienam messem metis. In eos qui rebus alienis fruuntur.

ἀλλ' οὐ γὰρ.) Neq; enim est impudentib. naturâ mulieribus quicquam peius ad omnia, nisi aliæ mulieres.

ἀλλ' οὐδ'.)At ego prostratus non iacebo: hoc est, Non despondebo animũ, nõ me angoribus dedam.

ἀλλ' οὐδέ γ'.)At nec proloqui fas, quod factu est nefas.

ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμαρτίαν.) At non propter pedis erratũ ad lyram. Prouerbium, in eos qui alterius criminis rei aguntur, quàm quod ipsi defendunt.

ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.) At nefas est hæc cuiquam dicere, præterquã discipulis. Hoc perstringendi & criminãdi causa inserit. Alienũ est enim philosophis cælare & inuidere, cũ eorũ sit liberaliter omnia cõmunicare.

ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.) Vulpecula denuò nõ capitur laqueo. &, Vulpecula semel in laqueum.

ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.) At nihil inest remedij annulo, nulla incantatio, contra sycophantæ morsum. Qui amuleta uendũt, aliud ad aliud prodesse dicũt: & medicatũ annulũ appellãt, qui fascinũ & uenena propulset: cum sycophantæ morsus sit serpentib. nocẽtior.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσα.) Athenienses literis sortiebantur de decem tribubus, quarum primæ litera erat α, secundæ β: & sic ordine usq; ad κ. Nam cum decem essent tribus, deni deligebantur iudices. Cui ergo α obtigerat, is primus dicebat ius, & reliqui eodem modo.

ἀγοῦ με.) Duc me hospes, siue ancillã, siue uxorem mauis. Euripides in Andromeda.

ἀλῶα.) Arealia, festũ est Athenis, qd ait Philochorus inde dictum esse, quòd homines tum in areis uersentur: idq; celebrari mense Decembri.

ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.) Sarcina salis unde uenit eò abiit. In eos q suis facul-

facultatibus ipsi utuntur, nec de ijs quicquam alijs impertiunt.

ἀλῶναι.) Maximè cauens, ne periurij conuinceretur.

ἀλώνητον ἀνδράποδον.) Sale emptũ mancipium. De hominibus nihili, ac barbaris: quòd mercatores, sale in mediterranea importato, mancipia emebãt. Thraces item sale mancipia uendebant.

ALOPECE, Municipium tribus Antiochiæ.

ἀλωπεκίζειν.) Vulpinari. De ijs qui fallere instituunt.

ALOPECONNESOS, Vrbs est Hellespontiæ Chersonesi, ex Oraculo condita: quo iussi essent, quo in loco uulpinos catulos uidissent, eo in loco urbem condere. Tradunt Aenum Thraciæ esse urbẽ, in quam Græci primùm Alopecõnesios habitatũ miserint: deinde Mitylenis & Cumis habitatores accersierint.

ἀλώπηξ.) Vulpes munerib. non capit. De ijs qui nõ facilè munerib. flectuntur.

ἀλώπηξ.) Vulpecula bouẽ agitat. Prouerbium, de eis quæ nulla ratione eueniũt. κερδοῖ σωώνγε κερδοσυόλῳ μεσσδόκα: Vulpeculæ familiaritate utẽs, uulpinam calliditatem expecta.

ἅλως.) Ad hæc quid dicitis, q Prouidentiã errare temerè, & esse fabulã dicitis? & Cętera philosophis & egẽtib. impertiebãt gratis, ob bonitatẽ & liberalitatẽ.

ἅλως ἀδεῖς.) Frustrà canis. De ijs qui frustrà laborant.

ἅλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.) Frustrà consumis aquam. In eos qui frustrà studẽt eloquentiæ. Translatum ab ijs, qui in iudicijs ad aquam dicebant.

ἀλωτὸν.) Quicqd inuestigat, capit: effugit, qd negligit. Euripides: Ne unquã deprehẽdar in facinore, uel calamitate.

ALPES, mõtes lõgè porrecti, quos natura quasi murũ Italię excitauit, altitudine nubes superãte: itaq; lõgè ptẽsi, ut totã Italiã distinguant, usq; ad eas quæ fauces dicũtur. Sunt & Alpes mõtes, q Gallos & * Aeluros separant: ubi accidit, ut crebra castella essent, quo loco Gotthi ab antiquo habitãtes, excubias agebãt.

ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν ἀτοσὶ.) Hic sale detersus iuuari posset. In deliros: trãslatio sumpta à fictilib. uasis & uino. Sal enim inijcitur, ne facilè uappescat, aut acescat. Nã eos q præ ebrietate quasi despiũt, pfundere solem⁹ oleo sale misto. Nec utres tantũ sic detersi iuuantur, sed & deliri meli⁹ habere incipiũt. Significatur aũt, hominẽ esse crassũ, q uelut coriũ aruina inunctũ, extẽdi & molliri queat.

ἀλσίνη.) Herbæ gen⁹, refrigerãtis & humectãtis, cõsimiliter atq; helxine. Vnde ad feruores & inflammationes confert.

ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο.) Alij laborarunt, alij fructum cœperunt. De ijs qui præter spem hæreditatem ercuerunt.

ἀλλοίωσις.) Alteratio est, mutatio è specificato in specificatũ, eodẽ subiecto manente. Cum autẽ passio bifariã dicatur: ea quæ ad interitũ ducit, propriè dicitur passio & alteratio. Quæ uerò ad pfectionem, nõ propriè dicitur passio aut alteratio, sed potius ortus seu generatio. *ἀλλοίωσις.* *πάθος.* *γένεσις.*

ἄλλοις μὲν γλῶτται, ἄλλοις δὲ γόμφοι.) Alijs lingua, alijs molares. Eo quòd alteri sint loquaces, alteri uoraces.

ἀλυάττης.) Halyattes, Lydorũ rex, ut bello strenuus: sic adeò luxurios⁹, ut aliquãdo etiam sororẽ suam stuprarit. Genuit autẽ Halyatten, qui adolescẽs fuit insolens atq; intemperãs: sed uir factus, tẽperantissimus & iustissimus & fortissimus euasit. Bellũ gessit cũ Smyrnæis, urbẽq; cœpit. Hic genuit Crœsum. Bello autẽ Cariæ illato, suis denũciauit, ut exercitũ Sardis adducerent: atq; inter cæteros, Crœso ẽt natu maximo filiorũ, & Adramyttij & Thebæi campi duci designato. *Correcta pecc. cata adolescentiæ.* *Smyrna.* *Crœsus.*

ἄλυτον.) *Malæ sub fine senectæ*

Pauperies nobis membra uorans oritur. *Inops senectus.*

ALPHA, Ab Hebræo Aleph. Sũt em̃ sacrę literę Abrahami inuẽtũ: quãuis aliter atq; aliter delusi Græci, sibi eas adscribãt. *Abrahamus inuentor literarum.*

ALPHEVS fluuius. Homer⁹: Latè per terrã Pyliã fluit. Hic statim à fontib. occulit̃: & lõgo spacio sub terra fluẽs, iuxta Lycoã Arcadiæ emergit. Nõ multũ autẽ à fontib. ad x stadia occultatus, rursus exorit̃: ac deinceps Megalopolitanũ agrũ pfluens, initiò tenuis, deinde crescit. & conspicuè iam dictam regionẽ peruagatus, ad decẽ stadia, ad Lycoã puenit. Iãq; Lusij aqs auctus, planè trãsiri neqt.

ALPHEVS fluuius Arcadicæ urbis, quæ sita est ad Pelopõnesum: & per mare Adriaticũ penetrãs in mare Siculũ, & salsedine nulla infectus, in Sicilia insula emergit ad fontẽ Arethusam, quasi eius amator. A tita quidẽ iste currit, quasi Alpheũ spirãs: id est, adeò expeditè currit, ut Olympic⁹ cursor, à prętefluẽte amne. *Arethusa.*

ἄμα.) Demosthenes in oratione pro Oratoribus: Mors non est cordatis miserabilis. Hæc enim à primo statim ortu decreta est omnibus. *Mors.*

ἅμα δίδυ καὶ λάμβανε.) Simul da & accipe. Prouerbium, in ingratos & infidos.

HAMADOCI duo fuerunt, pater & filius, q̃ Philippo ſuppetias uenit in bello aduerſus Cerſoblepten.

ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον.) Dictum ac factum. Prouerbium, de rebus quæ citò ac ſubitò conficiuntur.

αὐτῆς ἀμάλαις οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις.) Cũ ipſis frugibus. Prouerbiũ, in eos q̃ internecione delentur: quaſi dicas, funditùs.

ἅμ' ἠλέκτῃ καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.) Simul ac miſeritũ eſt, occidit gratia. Prouerbiũ, in eos q̃ beneficiorũ ſtatim obliuiſcũtur.

Omnia ſunt ingrata: nihil feciſſe benignè, eſt.

AMAZONIA ædes, quam Amazones condiderũt. Sic ſcribit Iſæus de conſecratione Amazonis. & Amazonũ cornu, locus Atticæ, ubi Theſeus Amazones ſuperauit. Sic & Cumæ dicebantur, ubi Amazones habitarunt.

AMAZONICVM, Bœotiæ locus: & Amazonia, Meſſapiæ urbs.

AMAZONES, feminea gẽs ad Thermodontẽ, quam nũc Sauromatidas aut Sauropatidas uocãt, à ueſcẽdis lacertis.

ἀμαθέσι.) Noctu agebat exercitũ, hoſtes ignaros eorum quæ agerentur, opprimere cupiens.

ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. uel, σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον. Rudius & planius mihi dicito.

AMATHVS, urbs Cypri antiquiſſima, ab Amathe Herculis filio, aut ab Amathuſa Cinyræ matre, in qua Adonis Oſiris colebatur: quẽ, quãuis Aegyptiũ genere, Phœnices & Cyprij ſibi uendicãt.

AMATHE, urbs Phœniciæ & Siciliæ.

AMALASYNTHA, uel Amalſuida, id eſt ἑρανοπλατὴς, ἢ ἑρανόσοφος, cœleſti prædita ſapientia, mater Atalarichi, ſtudioſiſſima iuſticiæ, & uirago excellens: quandiu gubernauit urbẽ, neminem omniũ Romanorũ in corpore punijt, aut pecunia mulctauit: ac ne Gotthis quidẽ indulſit, ad eos uiolandos incitatis. Voluit & filium eo uictu, quo Romanorũ principes, uti: & Scholam literatoris frequẽtare iã coegit: tresq; ſenes è Gotthis delectos, quos omniũ prudẽtiſſimos & optimos eſſe norat, familiariter cũ Atalaricho uiuere iuſsit. Quæ Gotthis minimè placebãt, qui cupiditate iniurijs afficiẽdi populi, barbarico more magis ab eo ſe regi uolebãt. Et cũ aliquando mater puero publicè delinquẽti, alapã impegiſſet: is lachrymis oppletus, inde in cõclaue uirile ſe cõtulit. quod cõſpicati Gotthi, grauiter ferebant: & Amalaſynthæ maledicẽtes, affirmabant, uelle eam puerum q̃ primùm è medio ſublatũ, ut ipſa marito alteri nupta, eſſet impij participeps. Itaq; cõgreſſi querebãtur, nec ſibi nec populo regẽ rectè educari. Literas enim multũ à fortitudine abhorrere, & inſtitutionẽ ſenilẽ ad ignauiam & animi abiectionẽ plerunq; tendere. Oportere igit eũ, qui in rebus gerẽdis audax, & illuſtris gloria futurus eſſet, magiſtrorum metu liberatũ, in armis exerceri: addentes, dũ flagellũ timeret, nunquã fore ut enſem aut haſtã contemnendã duceret. Itaq;, Regina (inquiunt) Pædagogis iſtis ualere iuſſis, Atalaricho pueros familiares adiungito, qui eum, pari ætatis flore pręditi, ad uirtutẽ, more patrio incitent. At Regina, non aſſenſit illa quidem: ſed metu inſidiarum ab illis, omnia conceſſit, quæ Barbari uoluerunt.

Barbari moderatum regnum ferre nequeunt.

AMALTHEAE cornu. De copioſa, proſpera, feliciq; uitæ ratione:

Hic ubi Amaltheæ uita eſt mihi diuite cornu.

Amalthea enim nutrix Iouis: ab eo dicta, quòd non molliretur.

AMAN, regis Darij procurator, pollicitus eſt, ſe decies mille talenta regi collaturum, ſi Iudæos perdidiſſet. Quo impetrato, literæ omnibus gẽtibus ſcriptæ ſunt, ut uno die Iudæos omnes delerẽt. Priuſquã uerò hęc conficerẽtur, Mardochæus p Eſtherẽ regi inſidias cõparatas detexit. Is igit ſcriptis reuocatis, in crucẽ egit Amanẽ, Mardochęo ab illo paratam: plurimiq; ex inimicis à Iudæis ſunt occiſi, quib. ij dies feſti ac ſolennes ſunt.

AMMANITAE, Gens Nabatæorum Arabum, ab Ammano Lothi & filiæ minoris filio.

AMANVS mõs iuxta Ciliciã, à Tauro pcedens: dictus Amanus ex eo, q̃ Oreſtes aſportata è Tauris Diãa, unà cũ Iphigenia, in eo monte inſania liberatus eſt.

ἅμαξαν βοῦν ἕλκει.) Currus bouẽ trahit. Prouerbium, quando præſtantior à deteriore regitur:

Fertur equs auriga, nec audit currus habenas.

ἁμαρτάδας.) Mulierũ peccata nõ modò in maritos recidũt, ſed liberos magis ẽt attingũt: q̃ ob diuturnã cũ matribus cõſuetudinem, opinionẽ afferunt alijs, earum ſe fore ſimiles natura ac moribus.

ἀμαρυγάς.) Ariſtophanes: Quàm celeris eſt Muſarũ fama? inſtar impetũ equorum. Verba enim alata ſunt.

ἅμα

ἄμας ἀπήτων, οἱ δ' ἀπηρνῆντο σκάφας.) Falces repetebã ego, illi uerò ligones negabãt. Prouerbiũ, in eos q̃ alia repetũt: alia ijs, à quib. repetunt̃, habere se negantib.

AMASIA, Vrbs Pontica, patria Strabonis, Stoici philosophi.

AMASIS, primus mortaliũ Cyprum subegit, tributo imposito.

AMASTRIS, Vrbs Põti, à Persica muliere Amastride. Amastrianus, gentile.

ἄμματα.) Nodi. In homines distortis ingenijs: à Pelusiotis, qui ad Casium degũt, naturali arte nodos nectentibus, & plicas plicis cumulãtibus. Epigramma.

Aureus intactæ dirupit uincla puellæ,
Ferratis Danaes Iuppiter in thalamis.

AMACHIVS, sub Iuliano desertore, siue transgressore, paruæ urbis Phrygiæ princeps, acer Ethnicæ religionis defensor. Macedonius autẽ quidã, & Theodulus, & Tatianus, studio Christianismi incitati, cũ tẽpla aperirẽtur, noctu impetu in ædẽ facto, statuas cõfringunt: eaq̃; de causa multos cruciatus & supplicia perpessi, tandẽ foco & crati impositi, & igni ustulati, fortitudinẽ suam declararũt: Si, inquiũt, Amachi assũ desideras, cõuerti to nos in altera latera, ne semiassi palato tuo min⁹ sapiamus. itaq̃; cõsumpti sunt.

ἄμαχον κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.) Pindar: Natura insiti mores occultari nequeunt. Quisq; suũ opus repræsentare studebat, cùm regem id incredibiliter urgere uiderent. Incredibili superbia inflammatus, se iam esse hominem pœnitebat.

ἀμβάτας.) Mors equorum non molesta erat sessoribus: comedebant eã eos.

ἀμβλυώσεσθαι.) Nec in adolescentia insolescere, neq; in senectute torpescere.

ἀμβολία.) *Cum semel assuêris, semper cessatio crescet.*

AMBRACIA, Thesprotiæ urbs est, in Ambracico sinu: Corinthiorũ colonia.

AMBROSIA, siccus cibus. Nectar, quasi νέκλαρ, potus deorũ: illa ab immortalitate, hoc à cõferenda iuuẽtute dictũ.

Ait hæc ambrosiæ gutta est, & nectaris almi.

ἀμβρόσιον.) Fuit Amorum & Charitum illa puella, diuinum quoddam germen.

AMAEA persecuta est Azesiam: id est, Ceres Proserpinã. De ijs qui longo tempore aliquid quærunt.

AMELIVS, Apamensis philosophus, discipulus Plotini, præceptor Porphyrij, æqualis Ammonij & Origenis.

ἀμετρεῖ.) Qui placẽtas immoderatè edunt. Prouerbium.

ἀμειδεῖς.) *Asti iras leni tristes, neq; collige damna.*

ἀμειδητόν.) *Expertes risus lemures Proserpina quamuis.*
Sub terra moderaris.—

AMIPSIAS, Athenienſis comicus.

AMEN, fideliter, uerè.

AMERIVM, Vrbs Italiæ: unde Amerinus.

ἀμησάμενον.) Multum nutricius planxit, aggesto manibus multo puluere super nubilum Andromaches caput.

ἀμήσαντες.) Nunquam in agro Corinthiaco messorem egit, nec unquã acerbæ paupertatis gustum cepit.

ἀμήχανον.) Damascius: Desiderio incredibili diuini afflatus, quasi p diuinationem inuenienti ueritatẽ similis erat.

ἄμμιγα.) Propter doctrinæ eruditionem, qua homo suauissimus ornabatur inter Musas & Charites.

ἀμίλκας.) Hamilcar, qui & Phabeas, Carthaginensium dux, ætate florens, robustoq̃; corpore: & (quod in re militari plurimùm ualet) eques optimus, & audaciſſimus. Huius Hamilcaris filiũ fuisse tradunt Hannibalem, qui aliquot annis pòst longo bello Italiam afflixit, maximumq̃; Romanis terrorem incussit. *Hannibal.*

AMNISVS, Cretæ fluuius.

ἀμνοκῶν.) Aristophanes, de Cleone, homine inquieto, & sycophanta: obscruas quis ciuis sit ouillis moribus, & non improbus, & litium fugitans. Sunt enim qui ex ignauia & probitate morũ mulctari malint, quàm ius suũ persequi. Tales igitur, inquit, Cleon perterritos metu negociorum, facilè exagitabat.

ἀμνοὶ τὰς τρόπας.) Agninis moribus homines: id est, placidi, simplices, probi, ut agni: aut etiam molles.

ἄμμον μετρεῖν.) Arenã metiri. De rebus inanibus & quæ fieri nequeunt.

AMORRAEVS, Seõ rex Amorræorũ.

AMVS Aegyptius, adolescens uxorẽ ducere recusabat. Cum autẽ è cognatis quidam urgerent, ne coniugiũ despiceret, sed uxorẽ duceret: obtẽperat, & init matrimonium: multisq̃; monitis uirgini persuadet, ut ante cõgressum, uitæ mundanæ renunciaret. Quod ambo cum fecissent, in Nitrię montẽ secesserũt: & exiguo tẽpore unà exercitati, pòst seorsim idem fecerunt. Huius Ami animũ in cœlum recipi, uidit Antonius. Idem Amus, nunquam se nudum uidit: Indecorũ esse monacho dicens, uel suum ipsius corpus *Castum connubium & sanctum dã uortium.* *Antonius Ami animũ in cœlum recipi uidit.*

pus conſpicere nudum. Fuit & alius mo
Didymus uetè monachus. nachus Didymus, qui cum xc uixiſſet annos, nullius hominis conſuetudine uſus fuit uſq; ad obitum.

ἄμουσα.) Ariſtophanes: Muſis indignũ eſt, cõſpici poetam agreſtem & hirtum.

ἀμώμενοι.) Ariſtophanes: Alienas haſce ſpicas demetẽs, ligno alligatas ſiccat, & uẽdit. De Cleone, alienis fruẽte laborib.

HAMMON, Græcus ſiue Ethnicus deus. Ariſtophanes in Auib. Nos aues, ſumus uobis Hammon, Delphi, Dodona, Phœbꝰ Apollo, hęc oracula. Primùm enim percontati auẽ, id eſt augurijs conſultis, ſic rem gerendam ſuſcipitote.

AMMONIANVS Grammaticus, Syriani cognatione ornatus, atq; etiã innata ſimilitudine tam morũ quàm corporis, & (ut ait Homerus) *Et ſpecie & magnitudine, & ſtatura proximè ad illũ accedens.* Nam & corpore pulchro proceroq; fuit uterq;: acceſſit ſanitas, & robur nihilo inferius reliqua bonitate naturæ, tã totius quàm partiũ: & cõfirmatus fuit animus ad res optimas in utroq;. Sed Deo charior Syrianus, & germanꝰ philoſophus: alter uerò enarrationẽ poetarũ, & gręcę dictionis correctiõe artẽ occupatã diligebat. Hic Ammonianꝰ ille fuit, cui cõ-
Aſinus quadrupes philoſophaſter. tigit aſinũ habere ſapientiæ auditorem.

AMMONIVS philoſophus Alexandrinus, cognomento Saccas, profanus è Chriſtiano factus, ut ait Porphyrius, Ammonij Alexãdri diſcipulus, qui & in ſchola ſucceſſit Ariſtarcho* prius quàm monarchia potiretur Auguſtus.

AMONTIANVS, Romanus ſenator fuit.

AMOPIES, Piſæi nothus filius.

AMORIVM & Amôros, urbs Phrygiæ maioris. Amorienſis, nomẽ patriũ.

ἀμπεχόμενος.) Itáne infelix bobus amiſſis, albam ueſtem induis?

Stoicis cur paria ſint peccata.

ἀμπλάκημα.) Placet Stoicis, paria eſſe peccata. Nam ſi nec uerum uero, nec falſum falſo magis eſt quicquã: ita neq; fraus fraude, neq; peccatũ peccato maius eſt. Nã qui c ſtadijs Canobo abeſt, & qui uno, ex æquo Canobi nõ ſunt: ſic & maius & minus peccatũ æquè abſunt à rectè facto. Alij, quorum & Heraclides Tarſenſis eſt, imparia eſſe peccata dicũt.

ἀμπλακὼν.) Verſus Ibyci ueniebat in mentem: Ne quo peccato in Deos admiſſo, honorẽ ab hominibus conſequeretur. Refertur autem Ibycia hęc ſententiola ad ſacerdotium.

ἄμπωτις.) Virum bonum & ſapiẽtem nihil eorum quę mirabilia uidentur, mirari decet: cuiuſmodi ſunt fœda barathra, quæ Charonia dicũtur, & maris æſtus, & calidarũ aquarũ fontes, & igniũ eruptiones. Neq; etiã in ſolitudine deget uir bonus & ſapiens, natura ſocietatis amans, & actuoſus.

ἀμοιβή.) Gratia ſanctiſſimis illis reſpõdens moribus, ei relata eſt, çum fortuna ubiq; ſecundiſſima uteretur: nec in ullo, qd' gerẽdũ ſuſcepiſſet, uoti impos fieret.

ἀμοιβὸν.) Pœnas dabis malis facinoribus conſentaneas.

ἀμοιρῆσαι.) Malus homo infelicẽ exigat uitam.

ἀμυγδαλῆ.) Morſu difficiles ſunt amyg-

ἀμιώσαντο.) Cratinus in Pylæis: Inſtituit eos urbs, & publicis impenſis aluit, ad pubertatem uſq;, ut olim peſtem depellerent à patriã.

AMYNIAS, legatus Pharſalum profectus, ibiq́ue cum ſolis Peneſtis, quum apud Theſſalos ipſe Peneſta eſſet nullo minor, congreſſus eſt.

ἀμυνόμενοι.) Fuit hoc Romanis in more poſitum, cauere ne unquã iniuſta inferre arma uiderẽtur: ſed potius propulſare bella; nec niſi neceſſariò ſuſcipere. Vident & me & te, itaq; ſentiunt: me re ipſa malè tractatum, uerbis te ulciſci. &, Nomine Domini ſum eos ultus.

ἀμύξεις.) Prouerbium: Ne ſpina quidẽ punget bonos. In Epigrammate:
Sta, ſpeculare, tuum pectus ſine fruge laceſſe.

AMYRIS inſanit. Prouerbiũ in cordatos dicitur. Is enim à Sybaritis oraculũ de Reipub. fortuna percontatũ miſſus, cũ Apollo reſpondiſſet, tũ perituros Sybaritas, cum homines pluris feciſſent Deos: cõſpicatus ſeruum ad ędem ſacrã flagris cædi, ac pòſt, cũ ad monumẽtum patris eius à quo cædebatur cõfugiſſet, abſolui: oraculo intellecto, poſſeſſionibus ſuis in pecuniã redactis, abijt in Peloponneſum. Quod igitur ratione fecerat Amyris, id Sybaritæ uniuerſi inſaniæ tribuerũt. Tandem uerò illa inſaniæ opinio in admirationem eſt conuerſa.

ἀμύσσειν.) Cũ è ſuo exercitu prodiiſſet, coruꝰ dextro uiri brachio inſidet, aduerſus Gallũ in certamine ruens: tũ unguib. malas & faciẽ eius laniando, tũ alis oculos obtegẽdo, roſtroq; cædẽdoq; effecit, ut Valeriꝰ ſine diſcrimine uinceret: & uictoria, & cognomento Coruini auctus.

ἀμυστὶ πεῖν.) Strenuè bibere, uno ſilicet

cet ſpiritu, & oculis nõ conniuentibus. Commodus Romanorũ Imperator certamine defatigatus, è poculo * uxoris ſuę dulce uinũ frigefactum, ſtrenuè bibebat. Quapropter id quod in cõuiuijs ſolet dici, omnes acclamarũt, ζήσειας, id eſt, uel Viuas, uel Vixeris: hoc eſt, excedas è uita. Itaque fieri poteſt, ut hoc qui dicit, nõ tam bene precetur, quàm execretur.

ἀμφέχανε.) *Aſt illos mors atra abſorbuit omnes.*

ἄμφηκες.) Ariſtophanes in Nubibus: Qualẽ educaui filiam? Ancipiti lingua illuſtrem?

AMPHIBOLIA, dictio binas res, uel plures ſignificãs: quod ad uocẽ attinet, ut eadẽ pluribus de rebus intelligatur.

ἀμφίδοξον.) Hi uerò non cenſuerunt anceps ſibi diſcrimen adeundum, cum ſine dubitatione poſſent uincere.

ἀμφιδρομία.) Quintus ab ortu infantis dies, quo manus purgant, quæ partũ adiuuerunt, & infantem curſim circumædes ferunt. Dona itaq; cognati mittũt, polypodes plerunq;, & ſepias. Decimo uerò die nomen imponunt puero.

AMPHICTYONES, ex urbibus & populis ſelecti iudices. Fuit enim cõcilium Græcanicum ad Thermopylas. Sic autẽ dicti ſunt, uel ab Amphictyõe filio Deucalionis, uel quòd circũ Delphos habitarẽt. Qui cum rex eſſet, hos duodecim populos conuocauit: Ionęs, Dorienſes, Perrhœbos, Bœotios, Magnetes, Achęos, Phthiotas, * Molienſes, Dolopes, Amanes, Delphos, Phocenſes.

ἀμφιορκία.) Cũ accuſator & reus, furtaliquos criminantes, iurant. Quod cũ ſæpe fruſtra fieri animaduerſum eſſet, legem tulerũt Athenienſes, in eos qui aliquos in carcerẽ ob furti crimẽ conijcerent, ut conuicti M. drachmas ſoluerent. Sed & ij qui bona ciuium tanquã publicata proſcripſiſſent, calumniæ conuicti, tantidem & ipſi mulctabantur.

AMPHION uetuſtæ Muſicæ inuentor, de quo Iulianus apoſtata in Epiſtola quadã ait: Et ocio abundas, & uales ingenio, & philoſophiã diligis, ut qui maximè. Quæ tria inter ſeſe coniuncta, uel Amphionẽ efficere poſſent, uetuſtæ Muſicæ inuentorem: tẽpus ſcilicet, Dei ſpiritus, amor canendorũ hymnorũ. Neq; enim inſtrumẽtorum penuria his obſtare ſolet. nam & hæc, trium illorum compos, inueniet. An non enim hunc ipſum accepimus, nõ harmonias modò, ſed ipſam præterea lyrã excogitaſſe, ſiue diuini ingenij ui, ſiue diuino quodam munere atq; inexplicabili adiumento? Atq; etiam ueterum pleriq; in tria hęc maximè uidentur intenti fuiſſe, ſeriò philoſophati, nec aliud quicquam requirentes.

AMPHIPOLIS, prius Acra dicta, & urbs Martis, & Eion, & Myrica, & Crademna, & Anadræmus, urbs Thracię, quõdam nouem uiæ. Aiunt autem Amphipolin dictam, quòd is locus circumcirca habitaretur: uel, quòd eã Strymon flumen ambit.

AMPHIS, Comicus Athenienſis.

AMPHISSA, Vrbs Locridis, ſic dicta, quòd maribus circundetur.

ἀμφισβήτησις.) Exteri dicunt: Controuerſia referatur ad iudicium: iudiciũ in argumẽta inquirat: inquiſitio, ꝙ æquum eſt, definiat: definitio ſcribatur: ſcripta confirmentur ipſis rebus: & omnis concertatio ſopiat̃, & amicitia refloreſcat. Neq; enim temerè iudicandum eſt.

ἀμφίστομος φάλαγξ.) Acies ſic inſtructa, ut manipulorum ſemiſſis terga ſibi inuicem obuertat.

AMPHITRVO, Filius Alcæi.

ἀμφιφορῆα.) Epigrãma: Quis me Bacchо fictã amphoram? Quis me animoſi nectaris ſuſceptricem, Cererе impleuit? Quę eſt Bacchi aduerſus me inuidia? Nũ penuria ſua generis ſpicarum, utrunque probro affecit? Spoliatus enim eſt Bacchus, Ceres uerò cum ebrietate familiaritatem non contrahit.

ἀμφιφῶντες.) Placentarum genus, quę tum parabantur, cũ ſol manè & luna ſupra terram apparebant: ſeu quòd eas ferebant faculis ardẽtibus circumcirca infixis, ut tradit Apollodorus.

ἀμφοτεροδέξιος.) Ambidexter, qui læuã pro dextra habet, (ἀῤῥωστέραν, quid ſi δεξιωστέραν, id eſt robuſtiorem?) infirmiorem eam habet.

ἀμφοτερόπλουν.) Cum quis nauticã uſuram facit, ea cõditione, ut debitor hinc illuc nauiget, & illinc huc.

ἄμφω.) Non una manu donans, ſed utraq;. De ijs qui benignè & affatim omnibus largiuntur.

ἀμφωτίδες.) Vſq; ad ambas aures. Prouerbium, de nimium repletis.

ἀμφοῖν ποδοῖν.) Vtroque pede: id eſt, omnibus uirib. Ariſtophanes: Auolamus è patria utriſq; pedibus: pro, utriſq; alis.

αἰναβολή.) Aelianus: Apollo & Iupiter biennium diſtulerunt Phalaridis interitum, Phalaris.

tum, eò quòd humaniter Charitonẽ & Melanippum tractasset.

Melanippus. Chariton.

ANAGALLIS, Corcyræa illa grammaticà, quę Sphæræ inuentionem Nausicaæ Alcinoi filiæ ascribit.

Nausicaa sphæræ inuentrix.

Anagallis, genus herbæ. Est autẽ duplex: utraque abstergens, ui tepida & attrahente prædita, ut festucas attrahat, & mucum narium expurget.

ἀναγκαία τράπεζα.) Vilis & inops mẽsa. Et Sophocles ait: O here Aiax, sorte ineuitabili non ullum est maius homini bus malum. Necessarium bifariam expli cant: aliàs, ea quæ naturæ ordine consequuntur: ut si ignem necessariò rutilum dicamus, & albũ lac: Aliàs de eo quod necessariò fit: ut & hic necessariæ fortunæ uis dicitur.

Necesse natura.

ἀναγκαῖόν ἐστιν.) Necessarium est, quod, cum uerum sit, falsitatem non admittit: aut, quamuis admittat, res externę tamẽ ei aduersantur, quo minus sit falum: ueluti, Virtus prodest. Nõ necessarium autem est, quod & uerum est, & falsum idẽ esse potest, rebus externis nihil aduersan tibus: ueluti, ambulat Diõ. Democritus Abderites, nihil ex eo quod non sit, nasci ait, aut in nihilũ recidere: & atomos infinitos esse & numero & magnitudine, ac ferri in mundo rotatos, atq; ita omnia concreta gignere, ignem, aquam, aerem, terram. Nã & hæc esse ex atomis constituta, quæ propter firmitatem nec patiãtur, nec mutẽtur. Cæterùm omnia gigni necessariò, uertigine seu rotatione atq; agitatione efficiente ut gignantur: quam necessitatem dicit. Sic autem ea quæ sunt diuidit, uel ut sint, uel ut necessariò sint: ut, quòd homo est animal. Nam quod omni adest, & semper adest, id necessariò est. Aequè necessarium est, Deum ęternum esse. Alia contingenter. & horum ipsorum contingentium alia plerunq; fiunt: ut hominem quinq; digitis esse præditũ, & in senectute canescere: alia rarius: ut horum contraria, hominẽ quatuor aut sex habere digitos (*nã in his hæc ita se habẽt) aut senem hominem non canescere, aut nõ peregrè abire, aut lauare, aut non.

Democriti atomi.

Necessitas.

ἀνάγκη.) In Epigrammate: Vide, ut docuerit necessitas sapientissima, etiã Orci reperire effugium.

ἀνάγκῃ δὲ θεοὶ μάχονται.) Necessitati nẽ Dij quidem repugnãt. Prouerbium monet, ijs quæ adsint, contentum esse oportere. Simile illi: Si carnes non adfuerint, in salsamentis acquiescendum. 72

ἀνάγκης ἄτρακτον.) Necessitatis fusum appellat legum tabulam.

ἀναγν.) An nõ quiuis impurus est, si mihi erit exulandum?

ἀναγωγία.) Hæc illi accidebant ex corrupta disciplina, cũ exercitum haberet ebrietate & licentia neglectũ atq; pditũ.

ANAGYRVS, municipiũ est Erechtheiæ trib. cuius municeps Anagyrasius.

ANAGYRASIVS dæmon, & lucus Anagyri, in municipio Anagyrasiorum. Anagyrasius dæmon, quòd uicinum senem lucum ipsius excidentem ultus fuerit. Anagyri herois quidam lucum excidit. Ille uerò pellicem illius impulit, filiũ eius ut deperiret. Quæ cum puero persuadere concubitum nõ posset, eum intentati stupri criminata est apud patrẽ. Is eum priuauit oculis, & obstruxit. Deinde pater ipse se suspendit, pellex uerò in puteum se præcipitauit. Hoc refert Hieronymus in commẽtario de Tragœdiarum scriptoribus, Euripidis Phœnicem his comparans.

ANAGYRVS flos, qui tritus olet. unde prouerbium, Anagyrum moues: de ijs qui ipsi sibi mala accersunt. Est autem ea stirps præstans remedium, fœtidum & acre, calidę & dissipantis facultatis. Semen uerò tenuius est, & uomitum ciet. Quidam Onagyrum dicunt.

ἀνάδικα.) Irrita faciens ob sordes decreta iudiciorum.

ἀναδρομαὶ.) Ascẽdatur, sed sine lapsu. Versus hic perpetuò in promptu habendus. Sic leui momẽto maximæ res labascunt, sine iudicio administratæ.

ANAZARBVS urbs Cilicię, ab Azaba conditore. unde Anazarbensis. Neua Romanorum imperator, terræmotu collapsa Ciliciæ Diocæsarea, senatorem misit Anazarbum nomine: qui eam instauratam, cum olim Cyinda diceretur, deinde Diocæsaria, de suo nomine Anazarbum dixit.

ἀναθεσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστι.) Antiphon in scripto de Prouidentia: Transponere uitam tanquam talum nõ licet. hoc est: De integrò uitã instituere, ante actæ ætatis ratione improbata.

ἀνάθημα.) Petenti Pelopi donarium ãgnæ aureæ, ut eius loco alia poneret, respondit Apollo: Quod uolo, dato: ne dato, quòd nolo.

ἀνακαλέμενος.) Studebat ille recolligere suorum beneuolentiam, & excitare ani-

re animos post acceptam cladem.

ἀναλυπήρεα ἢ ἐπαύλεια.) Dona quæ dantur sponsis, tum à marito, tum à domesticis, tũ ab amicis, cùm primùm reteguntur, ut à uiris conspiciantur.

ANACAEA, Municipiũ tribus Hippothoontiæ.

ἀνάκειον, ἢ ἀνώγεον.) Carcer in quẽ cõijciebantur improbi serui, & liberti patronorum desertores.

ἀνακεχωρηκότων.) Epaphroditus Chæronensis parauit XXX. M. librorum, eorumq; bonorum, & minimè uulgarium.

ἀνάκειον.) Mons, aut Castoris & Pollucis ædes, & ἀνάκλορον dicitur.

ἀνακλητικὸν.) Marcus Antoninus: Expectato dũ receptui canatur. Id est: facilè relinqto uitã, ut neq; iureiurãdo, neq; ullius hominis testimonio sit opus.

ἀνακοὶ.) Castor & Pollux.

ANACREON Teius, lyricus, siue Scythini, siue Eumeli, siue Parthenij, siue Aristocriti filius: scripsit Elegias & lãbos Ionica dialecto. Vixit tẽpore Polycratis Samij tyrãni, Olympiade 52. Alij sub Cyro & Cambyse eum statuunt, Olympiade 45. XXV. Pulsus Repub. propter Histiæi motum, Abdera Thracię urbem se contulit, uitam in amoribus exigens & puerorum, & mulierum, & carminum: scripsitq; uitiosa carmina, & lambos, & quæ Anacreontia dicuntur.

ANACYNDARAXVS, Rex Nini, Persicæ regionis.

ἀναλαμβάνειν.) Philosophis curæ fuit, uestem etiam modestè induere: quiq; id negligerẽt, eos deridebãt. Plato in Theęteto: Possunt illi quidem expeditè & scitè quoduis obire ministerium: sed ita uestem dextrè induere, ut est dignum ingenuis, ignorant: neq; etiam, harmonia orationis adhibita, occurrere Deo. Alexis de ueste sic inquit:

Vnum existimo hoc illiberale
Esse, ambulare incompositè in uijs,
Vnde nunquam bonus existit finis.
*Nihil enim nos * neq; per alios accipere decet*
Honorem tribuentes. Fert autem utentibus
Gloriæ quendam cumulum, uidentibus uerò
uoluptatem,
Et ornamentum uitæ. Huiusmodi præmium
Quis nõ paret, qui quidẽ sapere se ꝓfiteatur?

ἀναλαμβάνειν.) ἐαλωκέναι περὶ τὴν μάχης, Captum esse ante pugnam.

ἀναλέγειν.) κρατεῖν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων, Prima coitione uincere hostes.

ἀναλήψεσθαι.) Profitebantur, eã se eadem uirtute in posterum correcturos.

ἀναλίσκειν.) Aristophanes Pluto:

Delector parsimonia, ut si quis alius:
Rursus sumptibus faciundis, cum est opus.

ἄναλκις.) Non modò magnum discrimen uirum imbellem non admittit, sed & uir magnus in nullum certamẽ paruũ descendit: sed ubi alij fugã saluti suæ cõsulunt ex ignauia, ibi ipse periculum intrepidus adit.

ἀνάλογον.) Proportio magnitudines inter sese confert, de quibus idem auferri potest. Quæ proportionem inter sese habent, ea etiam similia sunt inter sese. Proportio.

ἀνάλυσις.) Definitio, est oratio, quæ per resolutionem absolutè effertur de definito, & summatim. Definitio.

ἀνάλυσις.) Modorum figuræ in figurã resolutio. Resolui enim dicuntur syllogismi compositi, cum ad simplices reducuntur, & ad ꝓpositiones, unde cõstant. Hinc Aristotelis Analytica dicuntur.

ἄναμμα.) Ignita, & astra cætera quidã ali putãt: Solẽ magno mari, qui sit tardũ quoddam incendium: Lunã uerò aqua dulci, quę sit aere mista, & terrę finitima.

ἀναμασσώμενοι.) Vix iudices inquisitione adhibita rem cognouerunt.

ἀναμαχέμενοι.) Atis eũ redire iussit, & acceptã cladẽ iterato prælio corrigere.

ἀναμετρήσαιμι.) Ne quãdo Rhegiũ naiuiges: neq; magnũ illud mare trãsmittas.

ἀνάμνησις.) Recordatio est, phãtasmatis seu uisionis inuentio, quæ auspicata ab animo, penetrat usq; ad uita præditũ corpus. Recordati enim terroris alicuius obiecti nobis, expallescimus: & nauigationis recordati, nauseamus. Ac quomodo dicimus in recordatione ab animo proficisci motum? An quasi non ille ipse recordetur? sed ut de sensibus dicimus? Motus enim profectus ab ijs quæ sentiuntur, ad illud usq; trãsit, in quo iudicandi & sentiẽdi sita est facultas. Is uerò spiritus est. Eodem modo & de recordatiõe dicimus, à spiritu, in quo animus & principium motus sit, in recordatione fieri secus, quàm in sensu. Vbi enim desinit sensus, ibi principiũ est recordationis, quæ est uisi inuentio, cum existeret in spiritu. In eo enim uisa existunt, in quo & sentiens anima est constituta. Ab his igitur quæ in spiritu sunt, qui animæ sedes est, reliquijs, quæ uisa dicimus, reliquias è sensuum apprehensionibus tenet. Ab his principium motionis in recordatione oritur. Repetens igit uisum, *Obscura & intricata de recordatione disputatio.*

quod prius habuit, hoc est, eũ qui prius fuit in spiritu locum, recordatur, & per quod instrumẽtum id sentiebat. atq; ita afficit corpus unà cũ sensus instrumẽto.

ἀναμοχλεύοντων.) Eos ui grassantes & fores amoliẽtes, ecce dracones maximi represserunt.

ἄνανος.) Ananus zelotas in templum cõclusos, præsidio imposito, obsidebat.

ἀναπαγώνιστος.) Impetum Romanorũ nemo sustinere ac propulsare poterat.

ἄναπτες.) Iucunda quidem & delectantia dicimus facilia & expedita: Molesta uerò, ardua, aduersa, difficilia.

ANAXAGORAS, Anaximenis Milesij discipulus, uir doctus, Hegesibuli filius, Clazomenius, cognomẽto MENS, quòd materiam & mentẽ rerum omniũ custodem diceret. Hic ille est, qui Solem ignitã esse massam dixit: hoc est igneum lapidem. Pulsus est autẽ Athenis, quamuis Pericle patrono: & Lampsacum profectus, annos LXX natus, inedia sibi necem cõsciuit. Fuit autem ab Atheniensibus in carcerem coniectus, ut qui nouam de Deo, hoc est de Sole, opinionẽ afferret. Idem Anaxagoras, in Olympijs, cum minimè plueret, uellere tectus stadium ingressus, tempestatem imminentẽ sic prædicere uoluit: aliaq; multa prędixit. Hic patria Clazomenio, agros suos gregibus & camelis depascendos reliquit. de quo Apollonius Tyanensis dixit, eũ ouibus potius quàm hominibus fuisse philosophatũ. At Thebanus Crates opes suas demersit, ut nec pecudib. nec hominibus essent usui.

Mens. Materia. Sol. Exilium. Obitus. Carcer. Prædictiones. Apollonij dicterium. Crates.

ANAXANDRIDES, Anaxãdri F. Rhodius è Camiro, in ludis Philippi Macedonis uersatꝰ Olympiade CI. Vt alij tradũt, Colophoniꝰ. Fabulas scripsit LXV, uicit X. Hic primus amores & stupra uirginum in scenam produxit.

Amores & stupra.

ANAXIBIVS, dux Lacedæmoniorũ.

ANAXILAS, comicus poetã.

ANAXIMANDER, Praxiadis F. Milesius philosophus: cognatus, discipulus, & successor Thaletis: primꝰ æquinoctiũ inuenit, & solstitia, & horologia, & terrã in medio sitã esse docuit. Inuenit & gnomonem, geometriæ deniq; compendiũ edocuit. Scripsit de natura rerum, terræ ambitum, de stellis fixis, Sphæram, & alia quædam.

Anaximandri inuẽta.

Anaximander, Anaximandri F. Milesius, iunior, historicus, uixit temporibus Artaxerxis cognomento Memoris. Scripsit Symbolorum Pythagoricorũ enarrationẽ, cuiusmodi est: Staterã ne transgrediaris, Ignem gladio ne fodito, de integro pane uesci noli, & reliqua.

Symbola Pythagoræ.

ANAXIMENES Eurystrati F. Milesius philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesij, quidam & Parmenidæ tradiderunt. Vixit Olympiade LV. cum Cyrus Persa Sardibus captis Crœsum regno euertit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampsacenus orator, discipulus Diogenis Canis, & Zoili, Amphipolitani grãmatici, eius qui Homerum insectatus est, præceptor Alexandri Macedonis, quem & in bellis est secutus. Hic regem Alexandrũ Lampsacenis iratum, quòd Persis studerent, & atrocissima quæq; minitantem, legatus à Lampsacenis missus, ut quorum & uxores & liberi & patria periclitarentur, tali arte circumuênit. Nam cum Alexander, causa eius aduẽtus cognita, p Deos iurasset, se contraria precibus eius factu rum: Anaximenes, Hoc (inquit) Rex beneficium in me conferto, ut uxores & liberos Lampsacenorũ sub corona uendas, & templa incendas, & urbem solo æques. At Alexander cũ has preces nulla arte, nulla solertia, iureiurando obstrictus, eludere posset, uel inuitus Lampsacenis pepercit. Vltus etiã est Theopompum Damostrati F. Anaximenes inimicum sibi: non quidem incallidè, sed maxima cum inuidia. Nam cũ rhetor esset, & rhetorum uerba imitaretur, librũ scripsit ad Athenienses & Lacedæmonios, historia maledica exquisitissimè expressa: inscriptoq; Theopompi nomine, in eas urbes librum misit. Vnde inimicitiæ aduersus Theopompũ tota Græcia exarserunt. Nemo etiã ante Anaximenem dictionem ex temporalem inuenit.

Ἀναξιοπαθῆντες.) Indignati Cretenses, eum, quippe ex adulterio natum, non receperunt.

ANAXIPPVS comicus, poeta nouę Comœdię, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore.

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uehire in quietẽ è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum? τίς εἰς ἀνάγνα λίθον; τίς εἰς ὄνα πόκας;) Quis ad Auæ ni (sicci) lapidẽ? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atque inanibus. Nec enim asini flocci quicquã prosunt.

ἀνάπτε-

ἀναπειστηρίαν.) Hyperbolus à Comicis perstringebat ut indoctus & rudis. Verbis magistrorum habetur fides.

ἐπαγγέλλονται.) Profitētur, se malarum artium curam suscepturos: ut in quibus potissimùm elaborent.

ἀνάπηρος ψυχὴ.) Mutilatus animus, cæsus, non sanus, sed afflictus atq; inutilis.

ἀναπίπτειν.) Thucydides: Parua clade accepta, deficiunt. uel, cum uincuntur: minimè cessant & trepidant.

ἀναπλάκητοι.) Sophocles: Atroces comitantur calamitates, atq; ineuitabiles.

ἀναπόδοτός ἐστι δόσις ἡ δωρεά.) Donum est, pro quo nihil redditur.

ἀναπολεῖ.) Aelianus: Solus marinus scarus pastum ruminat, sicut & balātia quæ ruminant.

ἂν ἀπολῆς τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσσων, ὁμοίως ὕδωρ μένει.) Etiamsi aqua tundenda humeros perdideris, tamē aqua manebit. De ijs qui laborem inanem capiunt.

ἀναῤῥηθῆναι.) Alios ꝓclamari & coronari iubet: alios perēni supplicio affici.

ἀνάριστος.) Vtiq; impransus tam longū diem durare nequeo.

ἀναριχᾶσθαι.) Tenuibus & longis funiculis paratis, per eos, manibus annitēs, arrepet in cœlum.

ἀναριθμητος.) Sophocles: Vniuersa longum & innumerabile tempus, tam obscura illustrat, quàm illustria obscurat. Heraclitus:

Vnus homo tricies mihi mille, sed innumeri
Nullus: & in campo sic loquor Elysio. (sunt

ἀνάῤῥοπον.) Francicæ copiæ impressione facta in Romanos, pedestrem exercitum propellunt, & terga dare cogūt. Menander. Cum Abares non conferti descenderēt: uisum est ducibus statim eos inuadere, & ita eorum descensum retrò agere.

Δειναὶ ἅμ' ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι.) Sophocles. Se comitem coniungit ineluctabile fatum.

ἀνασεσυρμένην.) Facetum, appellant uenustum: urbanum, ingeniosum: ineptū, simplicem & apertū. quibus consequēs est, ut & austerus existimetur rusticus, & iustus inurbanus, & immansuetus.

ANASTASIVS Romanorum Imperator, mutatus in deterius, uniuersum imperium Aristocratiam effecit, magistratibus omnibus uendendis, & delinquentibus ignoscendo, inexplebili pecuniæ auiditate incensus. Vnde factum, ut prouinciæ militaribus catalogis exhaustis, ꝓuinciales rebus insuetis & peregrinis percellerētur. Neq; enim armis infestos Barbaros propulsabat, sed pecunia subinde pacem redimebat. Ad hæc, in bona defunctorū inquirebat, & communem omnibus paupertatē donabat. Quorum enim ipse rem familiarem auferebat, ijs paulo pòst, pietatis nomine distribuebat: & quarum urbium incolas nudabat, earum ædificia renouabat, ut & patriam studiosè exornaret, tribusq; coronis circūdaret. Sub hoc Libycæ urbes grauiter sunt afflictæ, ab ijs qui Lazici dicebantur. Pręfecerat enim his nepotem ex filia Marinum, hominem adolescentem, leuissimoq; præditū ingenio: rursusq; post illum Basianum * filium. Is uerò suis factis quouis modo superioris prætoris intemperijs superatis, effecit ut priorem statum desiderarent, quāuis & neces & ademptas sibi opes recordarentur. Ita, si dicere liceat, Marini cognati, eius freti beneuolētia, supra modum Afrorum & Aegyptiorum opibus sunt distenti.

Largitiones è rapinis.

Lazici Africæ compilatores.

Marinus.

** puerum, τὸν παῖδα.*

Anastasius Silētiarius, pòst factus Imperator, hęreticus: sub quo fuit S. Theodosius cœnobiarcha. Is Imperator longum murum struxit LX milliaribus ante urbem, à Septentrionali mari uersus meridiem milliaribus L extentum, latitudine pedum XX. Propugnacula etiā Iuliani portui opposuit. Idem & magnū triclinium in Blachernis extruxit, quod & hodie Anastasiacum dicitur: & cisternam Mocisiam. Hic sub Euphemio patriarcha Cōstantinopolitano, cathedra parata, cum quibusdam cœtus agitabat. Verùm Euphemius minitabundus ei dicit: Vt aut, si frequētaret ecclesiam, cum ea consentiret: aut nequaquam eam, ad peruertēdos simpliciores, ingrederetur. Sin secus (inquit) feceris: resecta tua coma, te in triumpho ducam coram populo. Ex eo tempore quieuit, felicis illius gloriæ causa retinendæ.

Theodosius cœnobiarcha.

Lōgus murus.

Euphemius patriarcha cohercet Imperatorem.

ἀνάστασις.) Cum mors cōtra naturam ingressa esset: resurrectio secundum naturam successit. Nam Protoplastus ante lapsum immortalis fuit. Dicitur autē resurrectio, quòd plasma peccato perditū, per iusticiam instauratur. Nam si Adam in mādato perseuerasset, uiuus permansisset. Resuscitatio igitur est secunda statio, & patientiæ diuinæ finis.

Mors.

Resurrectio.

ἀναστήσας.) Hominē templo reductum quęstionibus subiecit. &, Eam in templū pro-

Templi religio.

profugam educere non ausa fuit.

Dubitatio. ἀνάστρῳ.) Nūqd rectè uiuimus, & in luce? An uerò sine Luna & astris nauigamus?

Perpetuò ærumnosi. ἀνάσσι τάδε πάντα λέπαρχε.) Hæc omnia tibi, candide taure, imponentur. Prouerbiū, in eos qui nec post labores relaxantur. Metaphora sumpta est à bobus, q cū ab opere soluuntur, solent agricolæ robustissimo iugum & uasa imponere.

ἀναπυρβακῶς.) Aristophanes: Vrbé nostra uniuersa perturbata.

ANATOLIVS, magister Theodosij Imperatoris, homo ambitiosus: qui dū res conficere studebat, pecuniæ parcere non soleret.

ἀνατραπέντες.) Vino affatim & imperitè hausto, collapsi temerè iacebant singuli, & ut casus tulerat.

ἀνάπτει.) Persuadere tu quidē mihi cupis, sed nondum illud dicis.

ἄνανδρον.) Nihil ego arcani dixerim. Ille pudore calamitatis lachrymis oppletꝰ, reticebat, qd sibi accidisset eloq ueritus.

ἀναυμαχίας ὄφλημα.) Quemadmodum desertæ militiæ & aciei pœnæ erant: sic & naualis prælij deserti conuicti, & ipsi & eorum posteri ignominiosi erant.

ἀνάφλυστος.) Municipiū Antiochiæ tribus. Quidā tñ historici, Anaphlysti tanquam urbis meminerūt. Fuerūt aūt Anaphlystus & Sphettus, Trœzenis filij.

Concordia collegarū. ἀναφορᾶι.) Quod ab alterutro iussum fuisset, ab utroq; iussum uideri, ne ad alterum quicquam referretur.

ἀναφρονήσαντες.) Igitur pleriq; ad se reuersi, uires suas expendebāt, mutabātq; sententiam.

Gnyrus. Caduia. ANACHARSIS Gnyri F. Græca matre natꝰ, Scytha, philosophꝰ, Caduiæ Scytharū regis frater. Versibus scripsit leges Scytharū. De frugalitate humanæ uitæ uersus DCCC. Hic & ancorā, & rotā figulinam inuenit. Vixit tēporibus Crœsi. Cum autē in Scythia Græcanico ritu sacra faceret, fratris insidijs est interfectus. Sed quidam eum tradūt extrema ætate, cum ad C uixisset annos, decessisse.

ἄνδιχα.) Sis apud deos Anacreon, gloria lonum, nec absq; iucundis cōuiuijs, neq; absq; lyra.

ANDOCIDES, Athenicnsis orator, unus è X illis principib. Leogori filius, ex posteritate Telemachi, filij Vlyssis & Nausicaæ, autore Hellanico. Aeschines contra Timarchum. Deinde Mercurium Andocydis dictum, nō Andocydis, sed Aegeiæ trib. esse donariū. Et ipsū Andocydē in oratiōe de Initijs, Aegeiæ tribus id esse donariū dixisse. Duris itaq; temerè illum Andocydis esse dicit.

ἄνδρα.) Arrianus: Virū esse ꝓpteradolescentiā audacē, ob imperitiā rerū, uaecordē: ob robur corporis, & in acie decertādi temeritatē, uulgò gratū. Iam ne grauissimarū quidē rerum consilia inter paucos familiares capi, sed coram omni multitudine. Qui uerò refragentur, eos uinciri, & uinctos nihilo minus sequi.

ἀνδραποδοκάπηλον.) Mancipia sunt perfida, diūq; captant occasionem à dominis aufugiēdi, & nouos atq; ignotos dominos inquirendi. Serui autem à Græcis ἀνδράποδα dicūtur, quasi pedes uirorum: quod serui subiecti sint dominis, ut pedes toti corpori.

ἀνδραποδώδης θελύς.) Seruilis pilus. De fatuis. Plato: Seruiles adhuc pilos in animo gerēs, prę inscitia. Fuit & tōsura quędam peculiaris seruorū, quam Athenis manumissi mutabant. Audiebantur hęc è multis in conuentu, uiris nec moderatis affectibus, & (quod aiunt) seruilē adhuc pilum præ se ferentibus.

ἀνδράεκον.) Mirari Gothos, horrere illos homūcionē. (Vel, se mirari, Gothos horrere hom.) in thalamo obseruātem, in umbra atq; delicijs enutritum, in quo prorsus nihil uiro dignū conspiceretur.

ἀνδράχνη.) Portulaca herba refrigerās in tertio gradu, humectans secūdo. Itaq; fluxiones expellit, suaq; uiscositate stuporem dentiū, è rebus acidis contractū, lenit. Ob constipationem autem, dysenterias & hæmorrhagias iuuat.

ἀνδρεῖα.) Qui fortitudinem, timorū continentiam dicit, errat.

ἀνδρεία.) Nō ciuilis illa uirtus, sed maior hac, eodem nomine, quæ iracūdiam animi domat.

ἀνδριαντα γαργαλίζειν.) Statuā titillare. De ijs rebus dicitur, quæ fieri nō possūt.

ἀνδρικῶς.) Viriliter irruite, & utraque maxilla tuburcinamini. Nullus enim, ὁ ærumnosi, candidorum dentium usus est, nisi aliquid mandant.

ἀνδρὶ λυδῷ πρᾶγματα ἔχω, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.) Lydo nihil erat negocij, sed is ultrò emit. De ijs qipsi mala sibi accersūt.

ἀνδρὶ πεινῶντι κλέψ' ἀναγκαίως ἔχον.) Homini esurienti furari necesse est. De ijs qui aliquid necessariò faciunt.

ἀνδρόγυνος ἦν ὁ Διόνυσος.) Etiam Bacchus est semiuir: ut qui & agat quæ uiri sunt, & patiatur quæ mulieris.

AN-

ANDROCLIDES Syneſij Lydi Philadelphienſis filius, tempore Porphyrij philoſophi docuit. Meminit enim eius in opere De ſui temporis doctoribus.

ἀνδροληψία καὶ ἀνδρολήψιον.) Cũ homo Athenienſis extra Atticam perierat, & ij apud quos cædes perpetrata erat, facinoris ſuſpectum non dedebãt: lege permiſſum erat, tres illius urbis ciues perducere Athenas, cædis pœnas daturos. Demoſthenes in oratione cõtra Ariſtocratem: Ad hæc, ipſa lex, ſi neq; pœnas ij irrogarint, apud quos facinus perpetratũ fuerit, neq; ſontes dediderint: in eos uſque ad tres pignora capere iubet.

ANDROMACHVS Rhetor, Syrus, Neapolitanꝰ, Zonę aut Sabini F. Nicomediæ docuit ſub Diocletiano impatore.

ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κράνιον.) Hominis ſenis uua paſſa eſt calua. Ex parte totum intelligitur. De ijs qui nullã ad rem ſunt idonei, eo quòd totum corpus ſit infirmũ. Et: ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι. Hominis ſenis maxillę ſunt baculi. De ijs qui in ſenectute multum comedunt. Et, ἀνδρὸς γέροντος μὴ ποτ' εἰς αὐγὴν βλέπειν. Hominis ſenis nates intueri noli. De ijs qui ad quædam ſunt inutiles. & ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Viri calamitoſi amici diffugiunt. De ijs qui ab amicis in reb. aduerſis deſerũtur.

ANDROTION, Andronis F. orator Athenienſis, & demagogus, diſcipulus Iſocratis.

ANDRON, fuit unus de CCCC.

*ANDRONIVS aſinus. De magnis & ignauis corporibus: quòd ibi permagni & ſegnes aſini naſcerentur.

ἀνδρωνῖτις.) Quod prouerbio dicitur, relicto uirili domicilio in gynæceum ſe comeſſatum contulit.

ἀναίμονες.) Logotheta de S. Daniele. Incruenta ſiti, hoc eſt, angelica. Nam ſanguinẽ angeli nõ habẽt: unde nec edunt.

ANAEA Vrbs Cariæ, eregionè Sami, ab Anæa Amazone ſic dicta. Menelai Peripatetici, & Melanis hiſtorici patria. Vnde Anæus, & Anaites. Eſt & Phrygiæ urbs Anæa: unde Anæęus & Anæeus. Gaudent enim Phryges hac terminatione in εύς.

ἀναιρεθὲς.) Scipioni cũ Carthaginenſibus ita conuenerat, ut obſides darent, & elephantes ſuos, & triremes: ut neq; milites conſcriberent, neq; mercenarijs militibus uterentur, neq; aduerſus quẽquam, abſque conſenſu Romanorum, bellum ſuſciperent.

ἀναισίμως.) Mulieres ſuffocarũt, ne frumentum abſumerent.

ἀναίσχυντος.) Homo impudens, & ferreus. De ijs qui frontem perfricuerunt, & mores non mutant.

ἀνεβάλετο.) Arrianus: Reliqui agri uaſtationem differebat, exiſtimans ceſſuros eſſe Athenienſes.

ἀνέγνωσαν.) Herodotus: Coniectores crucibus affixit, qui ei perſuaſerant ne Cyrum occideret. *Regibus uaticinari nõ tutum.*

ἀνεδήσαντο.) Is ea quę agẽda erant, rectè adminiſtrãs, multis uictorijs eſt ornatꝰ.

ἀνεδίδοτο.) Is uerò conuocatis amicis, deliberandũ ꝓpoſuit, ꝙd agendũ eſſet?

ἀνέμβατος.) γηροβόροις βελέεσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων. Membriuoris telis imperuius antea Amorum.

ἀνέλπιστον βίον.) Vitam ſpei expertẽ, pulcherrimã dicũt Atheniẽſes: in qua nõ à ſpe pẽdemus, ſed bonis paratis fruimur.

ἀνεμοκοίτας.) Qui uẽtos ſopiunt: cuiuſmodi familiam Corinthi fuiſſe tradunt. *Ventiſopiæ.*

ἀνέμου πεδίον.) Venti campus. De hominibus inconſtantibus, & leuibus.

ἀνέμους γεωργεῖς.) Ventos excolis. De ijs qui nullũ ſui laboris fructum capiũt. nam uentus quidem omnia producit, & auget: nihil autem aufert niſi paleas, nullius præterea rei particeps.

ἀνέμῳ λαλέγῃ.) Vento loqueris. De ijs qui non exaudiuntur.

ἀνέμων στάσεις.) Populares non modò uentorũ, ſecundũ ꝓuerbiũ, ſtatiões, ſed & ſuorũ hominũ mores optimè norũt.

ἀνεμώνη.) Herba, cuius duo ſunt genera, ſylueſtris & hortenſis: & hæc quidem fert florem rubrum, illa uerò puniceum. Vtraq; autem uim habet acrem, abſtergentem, attrahentem & aperientẽ. Itaq; & phlegma prouocant, & lepras remouent adhibitæ, & lac detrahũt (ꝓuocãt.)

ἀνεννόητον.) Non temerè agendũ in uita, quaſi ludas aleã, nulla pugnæ cogitatiõe ſuſcepta, aut barbaricę neceſſitatis. *Securitas periculoſa.*

ἀνεῳγμέναι μυσῶν θύραι.) Patẽt Muſarũ fores. De ijs ꝙ alacriter uel imptiunt, uel accipiũt pulcherrimã quamꝙ; doctrinã.

ἀνεπίδικα.) In eorũ qui teſtamenta nõ fecerunt hæreditatẽ agere, ſinit lex genere proximos: & in bona, quæ aliquis aut filius, aut nepos defuncti ſibi uendicat.

ἀνεπισήμαντον.) Indecorum fuerit, Haſdrubalem, uirum fortem, nõ prædicare.

ἀνεπιστάθμοῦτος.) Polybius: Permittere Philippum regem, ut Thaſij neque præſidio *Libertas.*

ſidio teneantur, neque tributa pendant, neq; præfectos habeant.

ἀνεπιστάτητον.) Nõ decet huiuſmodi res inconſideratas præterire.

Initiatio. ἀνεπόπτευτον.) Demetrio peculiare qddam præter cæteros contigit, ut ſolus & initiaretur ſimul, & arcana intueretur, & præfinitum tempus à maioribus nõ obſeruaret.

ἀνεπτερούτο.) Cratinus: Animo eſſe uolatico: hoc eſt, in bonam ſpem erecto.

ἀνερίναστος.) Incaprificatus. Prouerbiũ, in eos q ea quæ cœperint, nõ cõſeruãt.

ἀνέρριπτον.) Iacta eſt alea: hoc eſt, diſcrimen aditum.

αἱ ἀράχναι νήθουσι καὶ τὰς ἐναερίους ὁδοὺς.) Araneæ telas ſuas etiam in aere texunt.

ἀνέρρωσεν.) Nicanor ægrotauit, ſed Deꝰ ſæpe eum confirmauit.

Ex metu pœnæ rebellio. ἀνέσειον.) Cretenſes pœnam metuentes, populũ incitabant: hortãtes, ut libertatem ab omni æuo traditam retinerẽt.

Abari. ἀνεσόβησαν.) Abari duris & tumidis animis p̃diti, cõtẽtiões inter ſeſe excitarũt.

ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων.) Sine baculo nõ ambulans. De Cleomene duce Atheniensium, qui præter mala cætera, infaniam quoq; ſimulabat. Nam cum ſe ciuibus inuiſum eſſe ſciret: baculum ferẽs ambulabat, quo propulſaret eos, à quibus impeteretur.

ἀνέφερεν.) Partim metu exanimatus, partim diuino mandato confirmatus.

Deo placendum. ἀνέφερεν.) Non ad popularem atq; inanẽ gloriã, uitã ſuã referebat: ſed omnia Deo mandãs, illius nutu agebat omnia.

ἀνεφρόνησεν.) Cum ad ſe redijſſet, ac facinus reputaret, & ſacrilegiũ conſideraret, duplices illi cogitationes ſubibant.

ἀνέχει.) Thucydides: Copiæ pecuniæ bella ſuſtentant.

ἀνέχει.) Laborum tolerantiſſimus, ac duræ uitæ atq; aſperæ aſſuetus.

ἀνέχομαι.) Nõ fero ſolem nudo capite. Fero tuam audaciam. Medicus fœtorẽ tolerat. Falſam orationẽ non ferebat.

Oraculum bello Xerxis datum Athenienſibus. ἀνεῖλεν.) Lacedęmonij muniebãt Iſthmum. Athenienſes uerò percontantes oraculum, Apollo primùm fugere iuſſit, atq; inſtantibus reſpondit:

Murum Mineruæ ligneum dat latè proſpiciens Iupiter: qui ſolus ſit inexpugnabilis, teq́; liberosq́; tuos defendat. Neq; uerò tu equitatum expectato, & pedeſtrẽ, qui eſt magnus, ex Aſia exercitum quietus: ſed recedito, tergo obuerſo. Nam aliquando etiam aduerſus eris. O diuina Salamis: tu uerò perdes filios mulierum, uidelicet cũ Ceres diſſipatur, aut congregatur.

Hæc enarrauit Themiſtocles Neoclis filius (qui propter profuſionem (uel licentiam) libertatem abdicatus fuit) hoc modo: Murum ligneum eſſe naues: Salaminem uerò Apollinem non dicturum fuiſſe diuinam, ſi liberos Gręcorum perditura eſſet: ſuaſitq́;, ut iuxta Salaminem claſſe pugnarẽt. Propterea q́; ſapiens eſt appellatus, & Imperator deſignatꝰ. Vtq́; inimicitias, quę cum Aeginetis intercederent, deponerent: & urbe relicta, uxores atq; liberos Trœzeniorum & Aeginetarum fidei cõmitterent, monuit. Alibi. Miſerunt Spartani conſultum Oraculum, indignationẽ numinis placare cupientes. quibus ſic Apollo reſpõdit: *Parem equidẽ & Delum & Calauriam ſtatuo. Et Pythonem diuinam, & Tænarum uentoſam.* ἀνελεῖν autem pro uaticinari capitur, ſiue quòd ſupernè accipiat ſpiritum, & impleatur Deo uates: ſiue quòd tollatur ignorantia. Idem uerbũ & de interfectione uſurpamus, ſiue quòd ſupernè capiatur ſpiritus uiri, qui in ꝓfundo eſt: ſiue ex contrario, ꝙ cognitio tollatur.

ἀνειρύσω.) Si me ut è morbo eripuiſti, ſic etiam ex inuiſa paupertate liberaueris: capellam tibi immolabo.

ἀνεῖτο.) Cũ Narſes Italiæ dux in omnibus prudẽtia magnificentiam temperaret, eiusq́; prudentiæ Roma eſſet particeps, totusq́; pendêret à Deo, neq; tamẽ idcirco ad iniuriã declinaret: ſtatim flumen cum * exercitu traiecit.

ἀνεῖχε.) Charietton, qui prius etiã * clarus eſſet, atq; inuictus, & inſigni audacia terribilis, omnes latrocinio prohibuit.

ANETHVM, genus herbæ, qua in cõdimentis utuntur.

ἀνήκει.) Dicendi facultate non ita quidem excellentes, ut magnum quiddam & ſplendidum per eam ad alliciendam multitudinem præſtare poſſent: ſed frugalitate uitæ, & morum ad moderationem conformatione, magna pręditi autoritate, non exiguas turbas hi quoque ſibi aſciſcebant.

ἀνήκοος.) Liberalis inſtitutionis, & doctrinæ rudis. Nã dum ſcholam frequentaret, nihil aliud didicerat, niſi literas, easq; malas malè pingere.

ἂν ἡ λεοντὴ μὴ ἐξικνῆται, πρόσαπτε καὶ τὴν ἀλωπεκήν.) Si leonina pellis non ſuffecerit, etiam uulpinam aſſuito. Senſus eſt: Si aperto Marte uim propulſare nequiueris

ris, calliditate utere. Et Homerus:

Siue dolo, seu ui uel apertè confice, uel clam.

ἀνήνασθαι.) Homerus αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. Veriti quidē sunt negare, sed & polliceri non ausi.

ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.) Vir fugiens non expectat lyræ strepitū. Prouerbium, de ijs quibus celeriter omnia conficienda sunt.

ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει.) Vir uiro præstat. nam Luculli exercitu, crebras mouente seditiones: Pompeius accepto milites dicto audientes habuit.

ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτραν.) Perinde facit homo, ac si nauis rupi supplicaret. De stupidis prouerbiū dicitur: metaphora sumpta à naui, quæ scopulo alliditur.

ἀνίβας.) Carthaginenses ducem designarunt Hasdrubalem, Barcæ generū. Is uerò nō ita multo pòst arte imperatoria factum celebrem Barcæ filiū, uxoris suæ fratrem, in Hispaniis adolescentem cum haberet, belli amantem, & exercitui charum, sibi legauit. Magnam itaq; partem Hispaniæ ad se traduxit, cum & eloquentia polleret, & adolescēte ad ea quę uim postulabant, uteretur. Erat autem natura bellicosus Hannibal, & semper inquietus. Tādem deliciis deditus fuit insuetis, & amicam habuit homo agrestis. Statim itaq; paulatim illi uertebantur omnia. Tradit & Polybius, Hannibalē, adolescentem quidem fuisse: sed impetu militari plenum, consiliis pollentem, iam olim ad Romanorū inimicitias incitatum. Hannibali ab Ammone prędictum tradunt, eum mortuum terra Libyssa tectum iri. Is itaq; spem conceperat, se Romano imperio euerso, in Libya decessurum. Sed cum Flaminius, Romanorum imperator, eum comprehendere uiuum studeret: supplex ad Prusiam cōfugit: ab eoque repulsus, dum in equum insilit, stricto ense digitum uulnerat. Stadia uero non multa progressum, & febris inuadit ex uulnere, & mors occupat. Locum autem, in quo mortuus est, Nicomediēses Libyssam uocabāt. Athenienses etiā oraculo Dodonæo iussi fuerunt Siciliā condere. Neque procul ab ipsa urbe tumulus est Sicilia, non magnus. At illi, uerbo non intellecto, longinquas expeditiones & Syracusanum bellum susceperunt. Mirabili quodam & ad imperandum nato uirum eum fuisse ingenio, & in gerendis rebus multum aliis præstitisse, illud argumento maximo est, quòd XVII annis sub dio exactis, plurimasq; gentes, easque barbaras peruagatus, & plurimis peregrinis auxiliis usus ad desperatos & inopinatos conatus, à nemine ultrò desertus est eorum, qui semel ad eum se contulerant, deditionemque fecerant. * id quod etiam nunc uiget. Idem Hannibal magnitudinē suæ de Romanis uictoriæ, & hostium calamitatis ob oculos ponere studens, tres medimnos Atticos, aureis annulis plenos, in Libyam misit, quos equestris & Senatorij ordinis uiris inter legendum spolia detraxerat. Quidam Carthaginenses ab Hannibale ad hostilem exercitum explorādum missi, à Romanis excepti fuerūt. Quos ad se perductos, Publius nullo incommodo affecit: sed circuire iussos exercitū, cœnatosq; dimisit incolumes, Hannibali renūciaturos, quæ ratio esset exercitus Romani.

Victoria Cānensis.

Scipionis fiducia.

ἀνιδρωτὶ.) Absq; sudore ad prandium nō ueniebant Cyri milites: quo & suauius cibū caperent, & rectius ualerent.

Labor ante cibum.

ἀνίει.) Nec à quæritādo desistebat, nec accipiendo satiabatur.

ἀπληστία.

ANNICERIS, Cyrenæus philosophus, Epicureus fuit, quamuis Parabatæ discipulus, qui Aristippū audierat. Fuit Anniceridi etiā frater, Nicoteles nomine, philosophus, cui⁹ discipulus illustris fuit Posidonius. Ab hoc secta Anniceria dicitur. Fuit autē * sub Alexandro.

Epicurus.

Parabates.

Nicoteles.

Posidonius.

ἀνιπτοῖς ποσὶν.) Illotis pedibus tectū conscendens: hoc est, sine ulla cura & præparatione. Prouerbium, in eos qui inscitè ad opera & actiones aliquas accedunt. Homerus:

Illotis pedibusq́; & humi recubantes.

ἄνισον.) Sciendum, quædam contraria, priuatione alterius dici: uelut impar, cōtrarium quidem est pari, sed nomen priuans. neq; enim suam quandam naturā significat: quemadmodū malum, quod est bono contrarium: sed negationē cōtrarij in eo, quod utrunque recipere solet, significat. Impar enim non par est in magnitudine, quę paritatem solet recipere. Eodemque modo dissimile, in ijs quæ similitudinem recipiunt. Tale quiddam igitur est priuatio. Negatio enim in ijs est, quæ habitum admittere possunt: non tamen prorsus priuatio est dissimile, sed contrarium, illud pari, hoc simili. Differunt autem à priuationibus propriè dictis, quòd à priuatione reuersio non est ad habitū: hæc uerò mutari

Cōtraria priuantia.

Priuatio.

Negatio.

possunt in opposita. Nam & impar fieri potest par: & dissimile, simile.

ἀνθεμίδων.) Lucus hic, ô Diana, etiam Gratijs currentib. possit in floribus symbola leuia collocare.

Violatus præco. ANTHEMOCRITVS, Atheniensis præco à Megarensibus interfectus, cum eis sacræ terrę cultura interdiceret. Isęus in Oratione aduersus Calydonem: Balneum iuxta statuam Anthemocriti, hoc est, ad portam Audacem.

ANTHEMVS, urbs Macedonica. Est & Syriæ urbs.

ἀνθέμων.) Zeuxis pictor in æde Veneris Cupidinem pinxit elegantissimum, rosis coronatum.

Gruum solertia. ἀνθ' ἕρματος.) Grues uolantes in ore ferunt calculos, firmandi sui causa, ne à uentis aliò rapiantur.

HERMIONE, Pelopōnesi oppidum est, Cereris & Proserpinæ asylū, ubi supplices defensionem habent.

ἀνθεστηριὼν.) Octauus mensis apud Athenienses, Baccho sacer: quem sic dictū ferunt, quòd tum pleraq; terra nascentia * deflorescant.

ἄνθεια ἢ ἄντεια.) Nomen urbis, & meretricis, & epitheton Iunonis.

ANTHEDON; urbs Bœotiæ, unde Anthedonium uinū. Homerus: & urbs prope Gazam, unde Anthedonites.

—*Extremamq́; Anthedona.*

ἀνθηρὰ.) Xenophon: In Musicis noua & florida placent. Aues * utiles & floridas in ædibus alimus: non floridas comedimus. Aristophanes: Vidisti ó cūcta ciuitas, cordatū uirum, præstanti sapientia, quēadmodū icto fœdere, possit merces uendere: quarū aliæ domi sunt utiles alias deuorare tepidas decet.

Phalanx Macedonica. ἀνθομολογησόμεθα.) At ille coram quibusdam Romæ post hæc confessus est, se nihil uidisse terribilius atq; atrocius phalange Macedonica.

ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν.) Carbones thesaurus erāt. Prouerbium, in eos qui bona sperant, sed ijs rebus affliguntur, unde bona expectabant.

Explicatio somnij. ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.) Per carbones incedere, significat damnum ab inimicis. ὀνειροκριτικόν.

ἀνθρώπινον.) Meretricē quibusdā persequentibus in casam confugisse, quam ille humanitatis causa susceperit.

Felicitas insolens, Calamitas diligens. ἀνθρωπίνως.) Polybius: Atq; accidit, ut in rebus secundis humaniter uti potestate non possent: in aduersis autem cauti essent, atque prudentes.

ἀνθρωποδαίμονες.) Dæmones cū essent, humanū corpus subierūt: factiq́; anthropodæmones, hoc modo uniuersum terrarum orbem concusserunt.

ANTHROPVS, proprium nomē pugilis Olympionicæ, cuius in Ethicis meminit Aristoteles.

ἄνθρωπος.) Homo homini Deus. Prouerbium, de ijs qui ex insperato ab homine cōseruantur (eoq́; illum celebrāt) & ob eum celebrantur. Et, Homo Euripus: &, Fortuna Euripus: &, Animus Euripus: de hominibus qui facilimè mutātur, & inconstantibus.

ἄνθρωπος λυπησολόγος.) Homo alijs maledicendo molestus.

ἄνθρωπος πρόδοξος.) Qui re non satis expensa opinatur.

ἄνθρωπος φιλοπραγματίας.) Homo curiosus.

ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται.) Homo (tribus) quinq; rationib. fit melior, quàm prius fuit. Primùm collocutione cum Deo. necesse est etenim, ad Deum qui accedit, eum illo tēporis articulo ab omni separari improbitate, & ad Dei similitudinem pro uiribus sese conformare. Deinde benefaciendo. Dei enim hoc est, & diuinæ imitationis. Postea in morte. nam si animus uiuente animante aliquantulum à corpore seuocatus, seipso fit melior, atq; etiam in somnis per somnia, & in raptu ex morbis diuinat: multo fit utiq; præstantior, cum prorsus à corpore separatur.

ἄνθρωπος.) Homo qui aui sui nomen dicere non posset, ac ne patris quidem, nisi ex cōiectura: è specula piscatoria in principalem currum insiliit.

ἄνθρωπος.) Humanum genus cū callidissimum esse uideatur animaliū multis rationib. summæ nequicię conuincitur. Nam cæteræ quidē animantes corporis sui cupiditatib. seruiētes, ob eas solas impingunt. At hominū genus etiā opinionibus corruptum: non minus ex incogitantia, quàm natura peccat.

ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῳ στερκτέον.) Si carnes nō adfuerint, salsamēta boni consulenda erunt. Monet prouerbiū, ijs quę adsint, contentos esse nos oportere.

ἀνόδοντον.) Pherecrates in Coriannis: *Homo senex, sine dentibus molit.*

ἀνόητα.) Væcordiam appellarunt res uenereas, & libidines: fortasse, quòd uæcordes atq; amentes reddunt.

ἀνόνητα.) Sophocles: Corpora uasta, atq;

atq; inutilia,in grauia mala diuinitùs incidere,dixit uates. De Aiace fit sermo.

ἄννων κέρασον.) Prouerbiũ, de iis qui nouum aliquid repererunt.nam Annus Aegyptius furnum ad coquendos panes inuenit.

ἄνω κάτω.) Sursum deorsum:Omnem mouere lapidem.

ἀνώμοτος.) Vir hic etiam absq; iureiurando est fide dignus.

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. *Iurauilingua,mentem iniuratam gero.*

ἄνω ποταμῶν.) Aduersus fontes fluunt amnes.De ijs quæ contra rationẽ fiunt, aut dicuntur.Cuiusmodi est,si homo impudicus modestum uocet impudicum. (nam flumina è superiore loco defluũt) Hoc est,de ijs qui sua peccata atq; errata in alios conferunt.

ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες.) Bona pro bonis. Prouerbiũ,de iis quibus pro acceptis beneficiis gratia refertur.

ἀνταπάκλασιν.) Quod per refractionẽ ab alio traducitur. Fit aũt hoc à uoce, cũ resonat: & in solari luce,cũ in lęue quiddam,aut lympidissimã aquam incidit.

ἀνταμύνασθαι.) Quamuis grauissimè afflictus,& paternis ædibus per iniuriã expulsus:tamen iram repressit.

ἀνταποκρῖναι.) Apud Aristotelẽ dicitur, non afferre instantiam aduersus ea quæ dicuntur.sed argumentari per alia quædam,& uicissim ratiocinari,cur id quod ostenditur,uerum nõ sit.Nam quæ ratio demonstrare conatur, animũ nõ esse immortalem, eo quòd forma sit materiæ coniuncta: nullam autem formam materiæ coniunctam posse à materia separari:ei rationi si quis non aduersans, per alia demonstrare studeat, interitus expertem esse animam,siue quia id sumat, doctrinam esse recordationẽ:siue quòd per se moueatur: is contrà argumentatur,non facit instantiam,

ἀντέρως, qui & Apollonius, Alexandrinus grãmaticus,Romæ docuit sub Claudio,qui post Caiũ imperauit: * sub quo etiam Heraclides Ponticus fuit,auditor Apionis Mochthi.Feruntur eius libri de Grammatica duo: & celebratũ hoc nomen Anterotis in ijs extat, pro mutuo ipsorum amore. Nam Chariton & Melanippus amore mutuo correpti fuerũt. ac Chariton amator erat: Melanippus uerò amasius, erga diuinitùs afflatum amicum animo incensus,parem desiderij stimulum præ se tulit.

ἀντ' Εὐεργεσίης ἀγαμέμνον' * ἄτισαν ἀχαιοί.) Pro beneficio Agamemnonẽ mulctarunt,aut despexerunt Achęi.Prouerbiũ, in eos qui bene meritos cõtemnunt,aut contumeliis afficiunt. * ἄτισαν.

ANTIGENIDAS,filius Dionysij,celeberrimus tibicen.

ANTIGENIDES Satyri filius,Thebanus Musicus,aulœdus Philoxeni.Hic calceis Milesijs primus usus est;& in Comessatore,crocotum palliũ induit.Scripsit carmina.

ANTIGONVS, appellatus fuit Euergetes, id est benefactor.nam Cleomene rege Lacedæmoniorum pugna uicto,etiam Sparta potitus, cum suo arbitratu & de urbe & de ciuibus statuere posset: tantum abfuit ut in uictos sæuiret,ut patria Reipublicæ forma & libertate restituta, maxima beneficia publicè priuatimq; cõferret in Lacedæmonios. Nec eo tantùm tempore benefactor est habitus,sed & defunctus seruator. *Antigonicleãmentia in Spartanos.*

ἀντίδοσις.) Si qui publicum aliquod obire munus,sibi mandatum,paupertatem excusantes,recusabant:suam rem familiarem cum illorum permutaturi, dicebãt:se illorum opibus acceptis,id munus obituros.Itaq; ij quibus id mandatum erat, aut id obire cogebantur, aut permutare facultates.

ἀντίθεσις,καὶ ἀντίθετον.) Figura orationis est,qua inter se contraria opponũt,uel ex parte,uel uniuersè.

ἀντὶ κακοῦ κυνὸς σοῦ ἀπαιτεῖς.) Pro malo cane suem exigis.Prouerbiũ, in eos qui bona pro malis repetunt.

ἀντικατηγορεῖσθαι.) Proprium uicissim prædicatur cũ re,atq; conuertitur, quæ & soli inest,& semper,& omni:ut homini,ridendi facultas. *Proprium.*

ἀντικείμενα.) Opposita quadrifariã opponuntur:Aut ut affirmatio & negatio, aut ut contraria, aut ut habitus & priuatio:aut ut ea quæ inter se cõferuntur, id est relatiua. Atq; in unaquaq; oppositione sua quædã est cõsequentia,à qua cõsequentia præscribitur quo pacto instituenda sit cõfirmatio & confutatio.Verùm nõ omniũ oppositionũ est eadem consecutio:sed in contradictione cõsecutio uicissim cõmeat.Nam si bonũ suaue est:quod non suaue, non est bonum: non autem,non bonum non suaue. *Oppositio quadruplex.*

ANTICLIDES, scripsit * de reuersionibus.

ANTICYRA,cognomentum scorti, & no-

& nomen loci cuiusdam. Anticyræ duæ sunt urbes: una Phocidis, ut Demetrius Callatianus tradit: altera Maliensium, ut Apollodorus. Ibi helleborum optimũ nasci perhibent. Fuit & uir quidam Anticyreus, à quo Herculem post insaniam helleboro purgatũ fuisse aiunt. Hinc est gentile, Anticyreus & Anticyræus.

ANTIMACHVS Colophonius, Hipparchi filius, grãmaticus & poeta. Quidã Panyasidis poetæ famulũ fuisse, falsò tradunt. eius enim & Stesimbroti auditor fuit. Vixit antè Platonem.

ANTIMACHVS alius Heliopolitanus, Aegyptius, qui Cosmopœiã, id est ortum siue conditionem mundi uersib. heroicis 3780 descripsit.

Antimachus Psecas, poeta Melicus, id est qui cãtilenas seu carmina scripsit. Cognomentũ sortitus à minuta pluuia, ꝙ familiares differẽdo paulatim quasi irrigaret, atq; doctrina sua aspergeret. Fuit & alius Olympicus, ob hoc ipsum Psecas cognominatus. Putabatur autẽ hic Antimachus decretũ fecisse, ut ne quis nominatim in scena ꝓstringeretur. Qua de causa multi poetæ nõ accesserũt, chori petendi causa. Vnde constat * multos saltatores esurijsse. Alij dicunt, eum, cũ bonus poeta esset, * malum fuisse choragum, & sordidè tractasse saltatores.

ἀντιμάχε καταπυγοσύνης ἀνάπλησον.) Antimachi te mollicie & impudẽtia implebit. Hic enim ut effœminatus, ob formę elegantiã, & alius eiusdẽ nominis, ob improbitatem, à Comicis perstringebatur: & tertius Psecas dictus, & quartus argẽtarius, & quintus historiographus.

ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσει:

Pluribus antestat populis licet unus, amore
Quẽ Deꝰ ex animo cõplectitur, autor honorũ.

ANTIOPE, filia Nyctei, quam à ciue quodã corruptã, pater Lyco fratri misit puniẽdã. Qui eã grauidã cõspicatus, misertus est mulieris. Itaq; Zethũ & Amphionẽ peperit, quos idẽ in montẽ abiecit. *Zethus. Amphion.* Sed uxor eius Dirce, Antiopen à marito amari suspicata, eã in montẽ abductã, & tauri collo alligatam, ardentib. facib. ad cornua tauri additis, perditum ibat. Ea uerò flente, tumultuq; orto, concursus est factus agricolarũ: inter quos Zethus & Amphion, matrem agnitam liberarunt, eodemq; supplicio Dircen affecerunt. Iidem Thebas condiderunt: ipsiq; & posteri eorum, regnum usque ad *Dirce. Thebarũ conditores.* Laium & Iocastum, qui nomine mutato dictus est Oedipus, tenuerunt. 92

ANTIVM, oppidum stadijs 300 Roma distans.

ANTIOCHIA, urbs cõdita à Seleuco, nomine imposito à filio Antiocho.

ANTIOCHIS, nomẽ trib. Athenis.

ANTIOCHVS rex, initiò uidebatur magnarũ esse rerũ cupidus, atq; audax, & in exequẽdis deliberatis strenuus. Verùm progressu ætatis factus deterior, hominũ de se expectationem fefellit. Nam è pueris Alexandri Macedonis exiit radix peccatrix. Hic Epiphanes filius Seleuci Philopatoris, cum esset homo callidus, atq; auarus, multas q; rapinas fecisset, & prædas egisset: magnã pecuniã coegit: atq; intẽperantia, & uæcordia insigni mimis deditus, in conspectu omniũ insanis mulierum amorib. indulgebat. Magnaq; cũ multitudine, curribus, elephantis, & classe ingenti, Aegyptũ subegit. Vnde cum furore reuertens, etiam Hierosolymis ui expugnatis, 80000 hominũ interfecit. Itaq; sanctuariũ ingredinõ dubitauit: erectoq; altari, & idolo, abominatione uastitatis, impositò, tẽplũ impuris uictimis profanatũ, Iouis Olympij ædẽ appellauit: in altoq; solio sedẽs, militib. armatis stipatus, satellites iussit, Hebræos singulatim arreptos cogere, ut suillas carnes, & idolis immolatas gustarent: & à nefario cibo abhorrentes, percruciatũ interficere. Multis igitur cõprehensis, etiã Eleazar quidam è primarijs scribis, homo prouecta ætate, inquinato cibo repudiato, flagris cæsus, cum VII liberis & matre Solomonide occiditur. Horũ & Theologus in sermone de Maccabæis meminit. Cæterùm tyrannus ob stupefactus, maioreq; furore percitus, omnib. sacris uasis ablatis, totaq; urbe spoliata, & iumentis in frusta cõcisis, & ingenti strage hominũ edita, superbè locutus, Antiochiã rediit: ac post biennũ bello aduersus Persas suscepto, præfectũ misit, qui ab Hierosolymitanis urbibus tributa exigeret. Qui cũ aduenisset, Hierosolymitanos benignè allocutus, atq; in urbẽ receptus, magna eam clade effecit: murisq; dirutis totam incendit, temploq; profanato & multis occisis & captis, discessit, præside ad Iudæos excarnificandos relicto. Verũ enimuerò Matathias quidã sacerdos, qui V filios haberet, quorũ & Iudas Maccabæus fuit, zelo plenus, impetu facto præsidem interfecit, &

cit, & Græcorum aras ſubuertit. Antiochus igitur magnis eũ cum copiis inuadit. Sed bello inualeſcẽte, Eleazar Iudæ frater pręclaris facinoribus editis, opprimitur ab elephanto, quem ſubierat, uentre illius enſe percuſſo, quòd eo tyrannũ uehi putabat. Antiochus aũt à Perſica expeditione, re malè geſta, reuerſus, infeliciter uitam finit.

ὅπῳ αὐτὸς αὐτίοχος.) Idẽ Antiochus Iudaicã gentẽ quæ ob (inſolita) cõſueta tributa, ſeditionẽ mouerat, rurſus ſubegit tẽpliq; donariis ſpoliatis, & omnib. perueſtigatis, ſigillũ inuenit, librũ tenẽs manibus, promiſſa barba: cui & lucernula auro diſtincta aſtabat. Hæc ſuillo inũcta *ſanguine, in tẽplo reliquit: & Iudęis incolis, multis talẽtis mulctatis, quę tributi nomine pẽderẽt, in Syriã eſt reuerſus.

ANTIOCHVS præpoſitus, apud Theodoſium iuniorem delatus, honore excidit: & publicatis bonis, in ſacerdotum ordinem cooptatus eſt, edicto ab Imperatore promulgato, Ne eunuchus inter patricios cenſeretur.

Antiochus transfuga, natione Cilix, principiò Cynicã ſectã præ ſe ferens, ea re militibus plurimum in bello profuit. Nam eos magno gelu afflictos cõfirmabat, in niuem ſe abijciens, ibiq; uolutãs. Vnde & opes & honores à Seuero & Antonino eſt conſecutus. Quibus rebus elatus, cum Teridate ſe coniunxit, atque ad Parthos transfugit.

ANTIPATER Iolai, ſiue Iuli filius, ex urbe Macedoniæ Paliura, dux Philippi deinde Alexãdri, & regni ſucceſſor: * diſcipulus Ariſtotelis. Reliquit epiſtolarum libros duos, & hiſtoriam, Perdiccæ res geſtas in Illyrijs. Fuit & tutor filij Alexãdri, qui Hercules dicebatur: ac ſolus ex Alexandri ſucceſſoribus, Deũ appellare Alexãdrum recuſauit, impiũ id eſſe ratus. Vixit annos 79. Succeſſorem reliquit filium Caſſandrum, qui matrẽ Alexandri Olympiadem ſuſtulit.

ὅτι τ' ἀθηναίων.) Cũ Athenienſes Antipatro urbem dedidiſſent, Demagogi ſibi metuentes, ut qui ad rebellionẽ ciues incitaſſent, exulatum abierunt, ne in ſe culpa conferretur. Hos Athenienſes indicta cauſa condemnarunt (quorũ fuit & Demoſthenes orator, & Hyperides, & Himeræus) capitali in eos lata ſententia. * Nulla in re moderatiore fuit animo, quòd ingenium improbitati aſſuetum non mutatur, nec id edicto legum uincitur ſine ultimo ſupplicio (nam uires eius ſunt inuictæ, quocunq; inclinarit) neque metu deterretur ab audacia, neque uerecundia obluctando ſatis uirium habet, ut ei legum obedientiam perſuadeat.

Antipater, ſuſcepto Macedoniæ regno, à Græcis Lamiæ in Theſſalia eſt obſeſſus. Sed Aetolis primùm, deinde cęteris digreſſis, euaſit: ac uictor x Oratores poſtulauit, quos ei dediderunt Athenienſes: Demoſthenem, Hyperidẽ, Lycurgum, Polyeuctum, Ephialtem: Thraſybulum, Charetem, Charidemũ, Diotimũ, Patroclem, * Caſſandrum.

x. Oratores dediti Antipatro.

Antipater Nicolai Damaſceni hiſtorici pater, uxorẽ habuit Stratonicã, Nicolai matrẽ: qui clari fuere Damaſci, & temperantia, & reliquo ſplendore. Nam cum opibus plurimum excellerẽt, minimè ijs efferebantur: & gloria nemini ſecundi, parui id æſtimabãt. Antipater uerò etiã eloquẽtia præſtãs, nemini per eã nocuit: ſed & plurimum adiuuit nõ Rẽpublicã modò, ſed etiã ciues plurimos. Nã iuſticiæ, ut ſi quis alius, ſtudioſus, plurimas ciuium inter ipſos contentiones arbiter honorarius diremit: plurimas etiã pãtriæ cũ finitimis regulis. Quapropter ab omnib. colebatur. plurimas legationes obiit, tutelas geſſit, honorib. omnibus eius loci functus. Moriturus, Nicolao filio, & eius fratri Ptolemæo, diligentiſſimè mandauit, ut Ioui thuribulũ, quod prius uouerat illi deo, pararent ſe defuncto: ſignificans opinor, ſanctitatẽ erga deos etiam morientibus eſſe conſeruandam, quamuis nullum iam fructũ inde percepturis.

Stratonica. Nicolaus Damaſcenus.

Voti exoluendi ſolicitudo. Epicureũ deo lyrium cũ ſuperſtitione cõiunctum.

αὐτιπελαργεῖν, καὶ αὐτιπελάργησις.) Prouerbium, de ijs qui gratiam referunt. Ariſtoteles ea quæ de ciconijs ferãtur, uera eſſe affirmat: idemq; facere etiam aeropodas. Itaque in ſceptris ſupernè ciconiam effingunt, infernè hippopotamũ: ut ſignificent, uiolentiam ſubiectã eſſe iuſticiæ. Nam ciconiæ quidem iuſtè agunt, & parentes ſenio confectos in alis geſtant. Hippopotamus autem animal eſt iniuſtiſſimum.

Ciconia. Aeropos. Hippopotamus. Diſcite iuſticiam moniti, & non temnere diuos.

αὐτὶ πέρκης σκορπίον.) Pro perca ſcorpium. De ijs qui deteriora melioribus præferunt.

αὐτιποιηθείπε.) Polybius: Aratus, animaduertens Antigonũ uirum eſſe ſtrenuum, prudentem, fidei ſeruantem: & reges neminem naturâ iudicare uel inimicum,

Aratus. Antigonus.

Reges natura inimici nemini. micum, uel hoſtem: ipſum regem alloqui, & amicitiã cũ eo iungere inſtituit.

Craſſus. ἀνπῤῥόωϖ.) Craſſi & legionum ſtragi
Pacorus. parem fuiſſe Pacori arq; exercitus eiuſdem interitum, tradunt.

ANTISTENES Atheniẽſis, ex oratore philoſophus Socraticus, primũ * Peripateticus uocatus eſt. Deinde Cynicũ egit. Fuit obſcuri patris filius, & Thraciæ matris. Conſcripſit tomos x. primũ Ma-
Magica. gicum, in quo narratio eſt de Zoroaſtre, illius doctrinæ autore: qđ opus alij Rho-
Cynicæ ſectæ autor. doni, alij Ariſtoteli adſcribũt. * Hic Cynicæ ſectæ princeps fuit: ſic dictæ, quòd
Diogenes pugione pro medico utendum cenſet. in Cynoſarge gymnaſio doceret, Diogenis canis & reliquorũ præceptor. qui qui dẽ longo & immedicabili morbo laboranti Antiſtheni, pugione porrecto: Si, inquit, amici eges officio. * Adeò ille mortem acerbam non putauit, ut infirmitas in delicijs ei eſſet.

ANTISSA, urbs Lesbia: ordine ſequens Sigrium: unde fuit Terpander Antiſſæus, celeberrimus citharœdus. Sic dicta eſt ab Antiſſa, Macaris filia. In ſcriptis Philonis eſt & inſula una Cycladũ: & tertia in India: quam recenſet Philo, & Demodamas Mileſius.

Dialectica. Rhetorica. ἀντιῤῥόφης.) Ariſtoteles Dialecticam Rhetoricæ ex altera parte quaſi reſpondere dixit, quòd utraque probabilia & pleriſq; probata tractet.

Tactus. ἀντίτυπον.) Ariſtoteles: Cum omnes reliqui ſenſus in certo quodã genere uerſentur, tactus non habet unũ quoddam genus eorum quæ tanguntur.

ὅτι καὶ αὔτη.) Tactũ etiã in uno quodã genere rerũ, quæ tactu ſentiuntur, uerſari: ſed id nõ eſſe manifeſtũ uidet. Quódnã igitur illud eſt? Dicimus, ἀντίτυπον ſoli-
ἀντίτυπον ſolidum, tactus obiectum. dũ id eſſe, nõ illud quidẽ quod oppoſitũ molli, tactui nõ cedit: ſed quoduis naturale corpus, obuiũ tactui, & ſubiectũ: ut diſtinguatur à corporib. mathematicis, quæ neq; tangũt, neq; tactui reſiſtũt. Quicquid igitur quouis modo tactui reſiſtit, hoc ſolidum & conueniens genus eſſe rerum quæ tanguntur dicimus.

ANTIPHANES, Athenienſis comicus, iunior Panætio. Fuit & alius Antiphanes Caryſtius Tranus, temporibus Theſpidis.

Antiphanes, Demophanis filius, aut Stephani & matris Oenoæ, Cianus: uel, ut alij, Smyrnęus: ſecundum Dionyſiũ, Rhodius: mediæ Comœdiæ comicus, quibuſdam autoribus, ſeruili natus genere. Vixit Olympiade XCIII. ſcripſit comœdias CCCLXV. uel, ut alij, CC LXXX. Vicit XIII. Filiũ habuit Stephanũ, comicũ & ipſum. Obiit in Cio, annos natus LXXIIII, caſu pyro ictus.

ἀντιφερίζειν.) Ariſtophanes: Tu Themiſtocli te æquas, qui urbem noſtram impleuit, cùm eam exhauſtam reperiſſet.

ἀντίφθογγον.) pica, dudũ & paſtorũ & ignatorũ & piſcatorum uoces imitata.

ANTIPHON Atheniẽſis haruſpex, & uerſificator, & rhetor, dictus Logomagirus, quaſi uerborum coquum dicas.

Antiphon, Sophili filius, Athenienſis, Rhamnuſius municeps: cuius magiſter qui fuerit, ignoratur: & tamẽ forenſis dictionis poſt Gorgiam principatum tenuit. Fertur Thucydidis fuiſſe magiſter, cognomento Neſtor.

Antiphon, Athenienſis coniector, de interpretatione ſomniorum ſcripſit.

ἀντλεῖν ἀμφοτέραις.) Vtraquẽ haurire manu. Prouerbium, de ijs qui ſtudioſe aliquid faciunt.

ἀντωδή.) Sæpè quidem crepui uocalẽ, uelut Echo quædam, ludicram reſonantibus labijs harmoniam: nunc humi prolapſa, elinguis & muta iaceo, imitatrice æmulatione repudiata.

ἀντωμοσία.) actio contra aliquem iureiurando firmata, de iniurijs quas ſibi factas diceret. Scripta enim quædã deferebãt ad magiſtratus, tam actores quàm rei, de controuerſia, ex æquo utriq; iurantes: alteri ſe uerè accuſaturos, alteri ſe uerè eſſe reſponſuros.

ANTONINVS, Romanorum imperator, Seueri filius, præter cætera malacædibus etiam gaudens. Itaque milites, uim faciendi & rapiendi poteſtate data, nulla iam re à latronibus differebãt. Talia cum ageret, & facinoribus ſuis agitatus, & moram in urbe perоſus, Roma diſceſſit, ut & legiones curaturus, & prouincias inſpecturus. Ad Iſtrum cũ perueniſſet, Germanos accolas ſibi conciliauit, ut & auxilia ab eis acciperet, & ſatellites, & eorum habitu uteretur. Sic & Barbaris & militibus erat charus, comis erga omnes: qui cõmilito potius ab eis quàm imperator diceretur. In Macedoniã ſe Alexandrum uocauit. Pergamum ubi peruẽnit, & ad Achillis tumulũ, eo floribus & coronis ornato, Achillẽ imitabatur. Perq; Aſiã & alios populos Antiochiam profectus, & aliquãdiu ibi moratus, Alexandriã perrexit, urbis Alexãdri

dri desiderių causatus. Quã cũ omni exercitu ingressus, sic est ab Alexandrinis susceptus, ut nemo unquam imperator. Ad Alexandri monumentũ cũ uenisset, chlamydem quã gestabat, & anulum, & cingulũ, & si quid aliud pretiosum habebat, loculo illius imposuit. Populus itaque animi illius ignarus, gaudebat. Cũ enim eos in se & matrẽ multa dicteria iecisse cognouisset, publico edicto pubẽ omnẽ in planicie quadã cõuenire iussit, se in Alexandri honorẽ phalanges instituturũ professus. Quę cũ bona spe plena præstò esset, ordine astantes contẽplatus, ipse quidem abiit, sed immissis militibus omnes trucidauit: tanta cæde edita, ut Nilus uniuersus rubesceret.

ὅτι Σεβῆρος.) Traditur Seuerus, omnibus rebus, ad animi corporisq; uirtutẽ pertinentibus, Antonium studiosè excoluisse: ut iam imperator quoq; & magistris uteretur, & magnam diei partẽ philosopharetur. Vtebatur & siccis unctionibus, & ad 850 stadia equitando conficiebat. Adhæc natando etiam, in fluctu quoq; & tempestate, exercebatur. At ille his rebus aliquo modo quidẽ robur corporis auxit: disciplinæ autẽ adeò est oblitus, quasi ne nomẽ quidẽ illius unquã audiuisset. Neq; tamẽ indisertus fuit aut imprudẽs: sed & multa acutissimè prospexit, & expeditissimè est elocutus. Nã & licẽtia potestatis elatus, & temeritate quicquid in buccã incidisset, incõsidera te eloquendi, & impudẽtia quiduis prætendi, sæpe scopum attingebat.

ANTONINVS, imperator optimus fuit, & Numæ, imperij administratione maximè cõparandus: sicut Traianus Romulo uisus fuit similis. nã & priuatã uitã Antoninus optimè & honestissimè exegit, & in imperio melior etiã & modestior esse uisus est: nemini asper aut molestus, sed aduersus omnes bonus & lenis. In bellis gloriã æquitatis potius quàm emolumenti spectabat, prouincialiũ salutẽ amplificationi præferens imperij: summũ iusticiæ studium habebat: reipublicæ negociis bonos uiros prẽficiebat: administrationem eorum honorib. apud sese remunerans, improbos uerò sine ulla asperitate à republica remouebat. Itaq; non suis tantum, sed & peregrinis admirationi fuit: ut quidã finitimorũ Barbarorum, armis positis, cõtrouersias suas imperatori disceptandas permittẽt. Cum autem in uita priuata pecuniã ingentem habuisset, suscepto principatu, suas opes omnes in militum & amicorum munera insumpsit: in ærario autem publico copias omnis generis pecuniæ reliquit, & Pij cognomentum ex moribus primus est consecutus. *Cognomẽ tum Pij.*

ANTONIVS Saturninus, homo infamis & uæcors, à Vespasiano in Senatũ ascriptus, perquàm ridiculo sophismate. Dignitatem enim ei tribuit: improbitati præmio dato: quod quãuis lucri nihil afferret: præclarum tamen esset.

Antonius Alexandrinus, eloquentia minus perfectus atq; excultus, sed sanctissimus, & ueritatis amantissimus, animo ad Dei cultum tam uulgarem illum, quàm arcanum confirmato. Itaq; Gazã multo augustiorẽ fecit, quàm prius fuerat. Politica negocia aggressus, causam sororis immoderatius egit, acerrimeq; defendit, neq; tẽpori parcens, quod frustra cõsumebatur, neq; famæ secundioris habita ratione. Malè enim tum audiebat, non quidẽ ut iniurius: sed ut iuris, id est litium nimis amans. Nam ob eam litem Byzantium quoq; profectus, æquo contentiosior esse uisus est. Ac uictis aduersarijs, sororem alteri uiro despondit: ipse uerò ętatis reliquũ quietè & in ocio exegit, rarius in philosophia, sed frequẽtius in templis uersans. Ingenio fuit simplici, propensus ad benefaciendum, præsertim in rebus sacris. Atq; ego etiã plurimũ illi me debere fateor: ac ut dij gratiam illi in Beatorũ insulis referant, quorum contubernio fruitur, precor. *Contentiosus* *Beatorum insulæ.*

ANTRONES, urbs Thessaliæ, quæ maximos asinos habuit: unde Antronius asinus. Zenodotus uerò scribit, Maritimam Antrona.

ANTYLLVS, orator.

ἀνοινάρεϊος.) Prouerbiũ αὖ οἶνον αἰτῇ, κονδύλως αὖτῷ δίδε.) Vinũ ubi petierit, tu colaphũ illi dato. Prouerbiũ, de ijs qui bona petentes, accipiũt mala. Phrynichus: Historia de Cyclope sumpta uidetur, q uinum petens excæcatus est. *ἄνοινον καὶ ὧν ἐχ ὡδὶ ἀδικῶν. ἀλλ' ὡς φίλον λαβὼν.*

ἀνύπαρκτον.) Pindarus: τί δέ τις; τί δὲ οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. *Quid uerò aliquis? Quid nullus? Vmbræ somnium homines.*

Homerus:

Nihil homine terra nutrit imbecillius.

ἀνυσιχωλέρα.) Polybius: Vnum ingeniũ quibusdam temporib. plus efficit, quàm uniuersa multitudo. ut Archimedes Syracusis plus præstitit, quàm multi (Syracusani) Romani.

ANYTVS, Anthemionis filius, orator Athenienſis.

ἄξεις.) Xenocles Carcini filius, perſtringebatur ut impolitus poeta, & allegoricus.

ἀξία ἠκύων βρώματος.) Dignus eſt canis iſto cibo. De ijs quibus aliquid meritò contingit.

ἀξιόμαχος.) Neq; multitudine uirorũ neq; ulla re alia pares nobis in certamíe.

ἄξιον.) Ariſtophanes: Vt impingatis, tamen è precioſo ligno. alludens ad puerbium. E` pulchra arbore uel ſuſpendi libeat. Hoc igitur dicere uult: Præſtat ſtre nuis uti ducibus, & probatis, quàm ignauis. nam ſi quid patiendum eſt, præſtat pati à forti, quàm ab ignauo.

Leo me uel deuoret.

πρέπω ὅρκῳ πιστὸς ὤν.

ἀξιόχρεως.) Tanta fuit autoritate, ut cũ Athenis iniurato teſtimoniũ dicere nõ liceret, huic id ſoli pmitterẽt Atheniẽſes.

ἄξιος.) Sophocles: Mulier iracunda, itemq; uir, caueri facilius poteſt, quã homo taciturnus.

ἄξιον τειχὸς.) Pilo dignum. De re uili, & nullius precij.

ἄξιος ὀδὲ μόνος.) Ne uno quidem dignus: id eſt, nullius precij. De alea ſumpta locutio.

ἄξιος ὀβελίσκου, καὶ ἄξιος ἑστιατόρων.) Dignus obeliſco: &, Quantiuis precij. De ualde honoratis & precioſis.

Dei munus pax & libertas.

ἀξιώματα.) Polybius: Senes à rege petũt, ne à dijs ſibi data eripiat: hoc eſt, perpetuam pacem & libertatẽ. Is uerò per interpretem lecta epiſtola, poſtulatis eorum annuere ſe dixit.

ἀξίωμα. AXIOMA pronunciatũ, è propoſitione recta uel obliqua ortũ habet: eſtq; uel uerum, uel falſum: aut res perfecta, quæ, (quantum in ipſa eſt) uel negari poteſt, uel affirmari. ueluti, Dies eſt, Dion ambulat. Eſt autem axioma dictũ à philoſophis, ex eo, quòd uel admittatur, uel repudietur. Nam qui diem eſſe dicit, poſtulare uidetur, eſſe diem. Quæ ſi ſit, uerum ſit axioma propoſitum: ſi non ſit, falſum. Differt autem Axioma ab Erotemate & Pyſmate. Eſt enim axioma imperans, adiurans, imprecans, conditionale, appellatiuũ. Nã axioma eſt, quod cũ efferimus, uerum eſſe aliquid aut falſum pronunciamus. Interrogatio uerò, eſt quidẽ res perfecta, ut & axioma, ſed reſponſum poſtulãs: ueluti, Eſt ne dies? hoc uerò neq; uerum, neq; falſum. itaq; Dies eſt, axioma: Nunquid dies eſt? erotema. Pyſma uerò, res ad quam ſymbolicè non licet reſpondere ut in interrogatione, *næ: ſed dicendum, in hoc habitare loco. Reliqua ſunt perſpicua axiomata. Sic Ariſtoteles eas quoque propoſitiones appellat, quæ demonſtrationem requirunt, & quæ non demonſtrantur: ut fert eius conſuetudo.

Axioma.

ἐρώτημα.

ῥῆμα.

ἀξίωσιν.) Iudicio eripuit eum ficta modeſtia, & dignitatis amplitudo, & ſociorum facinoris apparatus.

ἄξονες.) Axes dixerũt Athenienſes Solonis leges, q̃ ligneis tabulis inſcriptæ eſſent. Fuerũt rotũda figura: ſed ut ad anguſtias anguli, inclinati, triquetri apparerent. Aſſeruabantur autem in Prytaneo.

Inuiſibile quid dicatur.

ἀόρατον.) Inuiſibile ſeu inaſpectabile quadrifariam dicitur. Vel id quod prorſus uideri nequit: ut ea quæ alteri ſenſui ſunt ſubiecta: ſicut neq; uox neq; odor cerni poteſt, & ſimilia. Vel q̃d cerni quidẽ poteſt, ſed nõ cernitur, id quod eſt in priuatione: ut quod facultate perſpicuũ eſt, remoto lumine. Vel quod ita inuiſibile dicitur, quòd incõmodi uideatur. tale autem eſt, uel quod ob exuperantiã ſplẽdoris uiſum corrumpit: uel * quod propter obſcuritatẽ nõ agit in ſenſum. Apprehendit igitur uiſus τὸ ἀόρατον, non id cuius natura eſt non cerni. nam τὸ Nõ cerni, ratio eſt quæ iudicet per inſtrumẽtum ſenſus, * non tamen ipſe ſenſus. Id uerò quod per priuationem ἀόρατον dicitur, ſenſus apprehendit. Iudicant enim oculis etiã animalia rationis expertia, q̃ tenebræ ſint, per accidens, eò quòd nõ patiantur à rebus uiſibilibus: ideoq; in cauernis quieſcunt. Videndum autẽ, ne fortè etiam, id quod priuatione inaſpectabile eſt, phantaſia ſit quæ iudicet, & non uiſus: ſiquidem ſenſus in iis quæ patiuntur, iudicium habẽt. Cum autem in tenebris nõ patiuntur, ſunt inefficaces: quare ſolo actu contemplantur. Cũ uerò nihil agunt, quo modo iudicent?

Philoxenus. Dithyrambus.

ἄορυ πέτρα.) Arrianus: Ingens rupes eſt in India. Eſt & lacus (Auernũ Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̃ etiã Herculi fuit imperuia.

ἄπαγε.) Eijce hoſpitem in tempeſtate. Prouerbiũ, de hominibus importunis.

ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.) Abduc me in Latomias. Prouerbiũ, de ijs qui indignitates nõ ferũt. Aiunt enim Philoxenum Dithyrambopœũ, Dionyſij cõſuetudine utentẽ, inepta illius poemata nõ laudare ſolitũ. Quare tyrannũ iratũ, hominem abduci in Latomias, ac deinde revocari

uocari iussisse, sperantẽ, ab eo laudaũ illa iri. Quæ cum is probare non posset, his uerbis uti solitum.

ἄπαγε μόθον (μῦθον ἢ μόθωνα.) ἀπὸ κώπης. Auferbellum (fabulam uel saltationẽ) à remo. Prouerbium in homines importunos, & seriàs res agentibus molestos.

ἀπαγορεύειν.) Magistratib. palàm interdicta auaricia. &: Id Simon Petre negas, quod mox tibi accidet.

ἀπάδει.) Repudiatum fœdus, tanquã maiestate Romanorum indignum.

ἀπαθέσται.) Placabilem esse decet, ac tolerantem idiotarum, & ab ostentatione alienum: atq; omnibus sese accommodare: ut quauis adulatione acceptior sit eius congressus: comem & uenerabilem omnibus: neq; unquam speciẽ iræ præbere: amantissimum ac placidissimum, absq; strepitu.

ἀπαθῆ.) Perturbatione uacuũ esse aiũt sapientem, eò ꝙ in nihil eorũ quæ nolit, incidat: uacare alium perturbatione, hominẽ nihili scilicet, qui sit durus atq; inexorabilis. &, Valetudo extra periculum magis est in morte, quàm in uitâ.

ἀπαλλάξας.) Xenophon: Superuacánea uasa remoueamus. Orabat populus ut quàm longissimè ab Armenia pelleretur locomes: quòd nunquam futurũ esset, ut is nouis rebus moliendis abstineret, si in prouincia esset.

ἀπαλγῶντες.) Polybius. Acarnanes, cũ aduersus se aduẽtare Aetolos audissent: partim rebus desperatis, partim animis irritatis, audax quoddam facinus susceperunt. &, Eos præ magnitudine frigoris desperantes confirmauit.

ἀπαλέξαθαι.) Nos hæc propulsare nullo modo possumus, sine te, Rex.

ἀπαληθεύειν.) Is aliquanto tẽpore pòst est deprehensus, omnia retegente, & ueritatem aperiẽte: hoc est, doli illius sunt animaduersi.

ἀπαλοὶ θερμολετσίαις, ἁβροὶ μαλθακδυνίαις.) Molles calidis balneis, teneri mollibus lectulis. De ijs qui luxu & mollicie diffluunt.

ἀπαμφιᾶ.) Reteget simulationem incallidã hanc meam, quamuis latêre studeam, ebrietas aliquando.

ἀπαυθήσαιτα.) Aristophanes: ὁ me beatissimam, cui caput unguentis optimis est delibutum. Nã hæc in capite permanent longo tempore. Cætera omnia defloruerunt, atq; auolarunt.

ἀπαυθ' ὅμοιά, καὶ ῥόδωπις ἡ καλὴ.) Omnia similia sunt, etiam formosa illa Rhodôpis. Significat, omnes mortales æquè casibus esse obnoxios. *Morte æquamur.*

ἄπαντα γάρ τοι βρωτὰ πολιορκημένοις.) Omnia sunt esculenta in obsidione. De re necessaria dicitur. Qui enim obsidentur, sæpe etiam tetris rebus uescuntur.

ἀπαντᾶν.) primò diluculo ædes dominorum frequentant.

ἅπαντα τόλμης πλεῖα κ' ἀναισχυντίας.) Omnia plena sunt audacia atq; impudẽtia. De petulantib. & inuerecundis.

ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς.) Semel elocutus est Deus: hoc est, omninò fiet quod dixit.

ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ δέκατον χλωρὸς.) Semel ruber, & decies pallidus. Prouerbium, de ijs qui æs alienum contrahunt.

ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγλω.) Semel uulpes in laqueum. Simile est illi: At nõ denuò uulpes in laqueum.

ἀπαξιῶν.) Appianus: At populus Martiũ, consulatũ petentẽ, nõ fecit consulẽ: non quin eo honore dignũ putaret, sed quòd ferociam hominis metuebat,

ἀπαράκλητοι.) Liberi Thraces rapiendi causa sequebantur non uocati.

ἀπαῤῥάξειεν.) Vt, si hos de tumulis deiecisset, & ipse loca superiora teneret, facilius eos qui in planicie esset cõfecturus.

ἀπαραιτήτως.) Obuios omnes per iracundiã, repudiatis precibus, occidebãt.

ἀπαρτὶ.) Aristophanes Pluto: Homines dextros & modestos deinceps locupletabo.

ἀπαρτιζόντως.) Definitio, est oratio quę per resolutionẽ sic effertur, ut neq; desit quicquã, neq; redundet. Herodotus: Pythio Lydo Xerxes ait: Ne 400 myriadibus 7000 desint. *Definitio.*

ἀπάρχεσθαι.) Sume de re tenui tenue donũ. Si uerò dederis plura, Deus, multas primitias offeremus.

ἅπασαν τὴν ἰσίαν ἠμφίασται.) Omnes suas opes induit. De ijs qui nihil quicquã possidẽt præter uestes, quib. sunt induti.

ἄπασι ἐχῖνος τραχύς.) Omnes echinus est asper. Prouerbium, in homines difficiles & morosos.

ἀπατούρια.) Festũ publicũ, quod mẽse pyanepsione, (uel Iulio uel Octobri) triduo celebrabatur ab Atheniẽsib. quo in ciuitatẽ ascriptus fuit Sitalcę filius, Thracũ regis. Vocãt aũt primã diẽ Dorpiã, ꝙ Curiales ueſperi unà cõiuarentur: alterã Anacrusin, à sacrificãdo: tertiã Cureotin, eo quòd adolescentes & puellas in curias inscriberent. Causa festi est huiusmodi. *δορπία. ἀνάκρουσις. κουρεῶτις.*

modi. Bellum fuit Athenienſibus aduerſus Bœotios de Celænis, loco quodam in cõfinijs. Cũ autẽ Xanthius Bœotius ad ſingulare certamẽ Thymœtẽ, Athenienſiũ regẽ, prouocaret, idq; ille recuſaret: Melanthus Meſſenius, qui tum fortè aderat, à Periclymeno Nelei filio oriundus, pactus regnũ, cõditionem accipit. Dum uerò inter ſe dimicarent, apparuit Melãtho à tergo Xanthij, quidã nigra caprina pelle indutus. Eũ igitur iniuſtè facere dixit, qui cũ altero aduenirent: itaq; illũ reſpicientẽ interfecit. Ex eo & feſtũ Apaturia dicit, ab impoſtura: & Bacchi Melanægidis ædes eſt extructa. Alij dicunt, à patribus propter inſcriptionẽ filiorum cõnuenientibus, ἀπατήρια uocari, quaſi ὁμοπατόρια.

Xanthius. Thymœtes.

Melanthus. Strategema.

Bacchus Melanægis.

ἀπ' αὐγείρου θέα.) Ab alno ſpectaculum. De ijs quæ eminus ſpectantur. Nam ſupra theatrum erat alnus, ex qua ſpectabant, qui locum non habebant.

ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ μελιτέως.) Indoctior Philonide Melitẽſi. Is Philonides cùm magnus erat, tum indoctus, & homo porci inſtar. Ariſtophanes eũ perſtringit, ut paraſitos alentem, & ob Laidis amorem Corinthi degentem. Suillus aũt cum ſodalibus ſuis dicitur, quòd illos appellaret apros: Laidem Circen, quòd amatores ueneficijs irretiret.

Philonides.

ἀπόψιον.) Ex eadem gente Turcorum uiri adfuerunt, quos malorum depulſores eſſe perhibebant.

Aueruncatores malorum.

ἀπαθεμάζει.) Ariſtophanes: Nam quid agit Iupiter? Aut nubibus pulſis cœlum ſerenat, aut idem nubibus obducit.

ἀπαγτέων.) Phocylides: Debitor improbi uiri eſſe caue, ne ubi dederit, moleſtus ſit intempeſtiuè repoſcendo.

ἀπειλία.) Polybius: At Perſeus cũ id unũ ſibi propoſuiſſet, aut uincere aut mori: tunc animo fractus, metu cedebat: ſicut * ij qui eminus equites conſpiciunt.

** Speculatores equites, uel equitum.*

ἀπεδοκίμαζε.) Deniq; modeſtis moribus præditos, & uitę ſuę rationẽ habẽtes improbabat: ſumptuoſos aũt, & uino atq; aleæ deditos, honorabat atq; euehebat.

Luxurioſus princeps.

ἀπέθανεν.) Obiit. i. eò abiit unde fuit.

Obire. Abire.

ἀπέκειντο.) Palmarum glandes, quales in Græcia cernimus, famulis reponebãtur: heris uerò ſepoſitæ, erant ſelectæ.

Auicula.

ἀπεκτόνασι.) Oderunt quidem Thraſonem, pater: ſed non occiderunt.

ἀπέθρισεν.) Tuum caput feles præmordit, cæteraq; rapuit omnia, nec tamẽ inuidas maxillas ſatiauit.

ἀπεκαρτέρησεν.) Lycurgus in Cretã profectus, necem ſibi cõſciuit inedia: ne leges quas tulerat, ſolueret.

Lycurgus.

ἀπεκαύθησαν.) Multis præ frigore manus & pedes aduſti perierunt.

Rigor.

ἀπελαύνομαι.) Sic ij impurũ & materiæ concretum ſpiritum animis expulerũt.

ἀπελλαῖος.) Apellæus, apud Macedones menſis December.

ἈΠΕΛΛΕΣ (Cous) Colophonius, ab Epheſijs in urbem aſcitus, pictor, diſcipulus Pamphili Amphipolitani, & ante hunc Ephori Epheſij, Pythij filius, frater Cteſiochi, qui & ipſe pictor fuit.

ἀπελλικῶν.) Apellicontis Teij bibliothecam nactus eſt Sylla.

Bibliotheca.

ἀπελείπετο.) Maximam apud Barbaros de ſe iuſtíciæ opinionem reliquit.

ἀπελωβήθη.) Sophocles: Furore noctu correptus inclytus Aiax, cladẽ accepit.

ἀπενιαυτήσαι.) Apollonium Tyaneum ferunt, ob fruſtrationem amatoriã, annum in Scythia exegiſſe. Et Herculem, cum, ut lex iubet, annum exulaſſet, luſtratusq; eſſet, Athenas redijſſe.

Apollonius. Hercules.

ἀπεπίσθουν.) Romani loca ſyluoſa propter inſidias ſuſpecta habebant: in cãpeſtribus & apertis bene ſperabant. At Romani labore Inferorum & res Orci inquirendi defuncti, iuxta Comara caſtellum caſtrametati ſunt.

Romani.

ἀπέρατον.) Choſroes pacẽ quæ infinita dicebatur, euidẽter fregit. Ioſephus: Iram in eũ qui læſiſſet, effundere ſe pfeſſus. Alibi: In una occaſione ſpẽ ſuam omnem figere, non utile eſſe duxit.

Pax. Ira.

ἀπεύχεσθαι.) Quod circũſcribi aut definiri nõ poteſt: idq; trifariã, loco, tẽpore, cõprehẽſione. Ac Deus quidẽ harũ rerum nulla circũſcribi poteſt. Quæ uerò ſenſu pcipiũtur, circũſcribi etiã poſſũt.

Deus.

ἀπεψιλλπιγκλοι.) Quos tuba non circũſonuit, rudes, indocti.

Ars militaris.

ἀπερυθριάσας. Ariſtophanes: Præſtitiſſet tum perfricuiſſe frontem, quàm credita pecunia uexari negocijs. De ijs qui mutuam dant pecuniã. Alibi: Semel rubicũdus, & non decies pallidus.

ἀπεῖπερος.) Neq; puer Agamemnonides, nec qui apud Acherontẽ imperat Deus, inultũ iſtud facinus patietur.

ἀπεῖ-

ἀπέῤῥιψεν.)Ille qui & dicacior esset atque altiloquus,uerba quædam superba & audaciora effutiit.

ἀπερῦντα.)Mittũtur à rege literæ, quæ Barbarorum aggressionem inhiberent.

ἀπεῤῥωγὼς.) Ab amabili cõiugio auulsus. τῶν ἐμῶν μένεων ἀπερωεὺς.) Homerus: Meorum conatuum interpellator.

ἀπεσκευάζετο.)Res preciosas,plurimis adhibitis,illic deposuit.

ἀπεσκολλυμένος.)Capillum uerticis nõ tondebant,dijs consecratum.

ἀπεσκύθιζον.)Cutem capitis unà cũ pilis Scythæ resecabant.

ἀπέσπασε.)Spartani ad Tænarum supplices sedebant,incolumitatem orãtes. At illi crudeliter auulsos peremerunt.

ἀπεσπούδαζεν.)Nec Epicuri disputationes contemnebat.

ἀπεστάτει.)Eunapius.Nõ abstinebat cognomẽto Leonis. Nã sic & animal istud facere solet. Sophocles. Magnus erat * caluus,modo canescente capite.Neque multum à forma tua abhorrebat.

ἀπεσταύρουν.)Lapidibus & laterib.utentes,& arbores cædentes, & materiã aggerentes,sicubi opus erat, obstruebant.

ἀπέστησεν.)Polybius: Illum neq; tenebrę,neq; magnitudo tempestatis unquã ab instituto deduxit:sed & hæc, propulsando,& aduersam ualetudinẽ,exercendo, sedebat, perpetuis successibus usus.

ἀπέστην.) Eucrates, dux Atheniensiũ, qui Styrax uocabatur, homo auarus & proditor, à XXX tyrannis interfectus. Alij cicutam bibisse aiunt.

ἀπέστω.) Socrates de iis qui philosophari uellent,dicebat,ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. Somnus animo iucundissimus,recedat ab oculis.

ἀπεσχοίνισεν.)Cũ Senatus funib.includitur:cæteri omnes excluduntur.

ἀπετάφρευεν.) πόνος ὄκνῳ πόλεμος. Labor est pigriciæ inimicus & inuisus. Menander. Antea Romani uallũ nõ iaciebant: neq; adeò rẽ illã norant, priusquã Mauricius Pauli F.orientalis belli dux fieret. Is uerò pręturã adeptus, quæ illi ad imperiũ obtinendũ dux fuit:illud opus,per socordiam intermissum,in integrum restituit.Romani enim ab eo ita abhorrebant,ut in obliuionem ueniret.

ἀπετέμετο.) Cum in Sinopensium Isthmum penetrasset:quò minus coirẽt, incolas interclusit.

ἀπέτισεν.) In epigrãmate. Vitulo fera icta pro sanguine sanguinem rependit.

ἀπετρίψαντο.) Nõ singula modò crimina refutarunt,sed & honorificè domum redierunt.

ἀπετρύετο.)Si hoc certamẽ Herculi ꝓposuisset Eurystheus,ualde eũ afflixisset.

Inimici multa docent.

ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοὶ.)Ab inimicis multa discũt sapientes. Nã cautio seruat omnes. Ac ab amico quidem istud nõ disces, sed inimicus ultrò extorquet.Menãder: Nõ'ne ab iisdẽ,per quos perijmus,conseruabimur,inimicos? Nãdum hostes timemus,ab eis iuuamur,& ab inimicis multa edocemur utilia ad custodiã & prouidentiã.urbes certè quidem ab inimicis, non ab amicis didicerunt,& alta mœnia extruere, & naues parare longas:quæ disciplina conseruat liberos, familiam,pecuniam.

Romani nusquam detrectant pugnã.

ἀπειθεῖν.)Aelianus:Romani ubicũq; in hostes incidebant, ibi utiq; pugnabant, siue aduersa essent loca illa, atq; aspera: siue cõmoda ad recipiendas legiones, atq; campestria.

Orphei Lyra.

ἀπειθῶ.) Cui & quercus paruerunt,& inanimis rupes comitem se præbuit.

ἀπειροκαλία.) Romani iã uictores fastu efferebantur, sua potẽtia ad Libyã usq; illius propagata. At sum ineptus qui per uulgata narrem denuò.

Hæreditatis.

ἄπειροι γῦπες.) Infiniti egentes uultures.De iis qui propter hæreditatẽ aut lucrum alicui assident: quod uultures ad cadauera aduolant.

ἀπέφθου χρυσίου.)Aurum sæpius excoctum fit obryzum.

ἀπεφλαύριζεν.) Is uerò aduersabatur, & ea quæ dicerentur,contemnebat.

ἀπεχθησόμενος.) Norat Antenor, se regij filij inimicitias suscepturum.

ἀπέχω.)Relata est nobis gratia,si qua debita fuit.Et,Fratri seniori debetur obtemperandi officium.

ἀπέχομαι.) Vtinam Adamus arbore scientiæ abstinuisset.

ἀπεχώρησε.)Ad Mannũ se contulit,uiolata fide regi data,& conculcato iureiurando,quod iurauerat.

ἀπεχρήσατο.) Aristophanes. Lemniæ mulieres maritos, sobolem procreãtes, interfecerunt. Et, Ita'ne non satis habuit uicisse hostes: sed & Apollinis ædẽ spoliauit?

ἀπεψησάμην.) ψευδόπτωμα,id est,falsus seu mendax casus dicitur: cum lapsi resurgentes abstergunt puluerem, ne arguantur cecidisse. Aristophanes: Abstersisti nobis populum, & è turpi fecisti pul

chrum: quemadmodum Medea fertur Bacchi nutricibus iuuentam reddidisse. At Senatus de actis sententiã ferẽs, hominẽ absoluit, quòd illud piaculum, eo uim non inferente, sed propulsante, cõmissum esset. Educibus duo ante iudicium exulatum abierunt: Cononẽ uerò * repudiarunt (*absoluerunt.)

ἀπεψηφισμένοι.) Suffragiis reiecti dicebãtur, qui in albũ ciuitatis per fraudẽ inscripti, ciues non erant.

ἀπεῖδεν.) Imperator cũ ardẽs ira Getã toruè aspexisset, eũ morte mulctauit.

ἀπείπατο.) Abnegata patria, Thurius est proclamatus. Interdixit, ne quis omniũ uel cibũ uel somnũ caperet, aut thoracẽ deponeret. Repudiato beneficio & munere propter fractam fidem.

ἀπείρηκα.) In extremo uitę itinere uersans consenuerat: & laboribus cõfectus uidebatur. Propterea Medi parati, fœderis satietate affecti, denuò belli cupiditate exarserunt.

ἄπειρος.) Publicarũ nauiũ Athenis altera Salaminia dicebatur, altera Paralus.

ἀπεῖχε.) Quantum abesset ab admiratione regis & fastus: eo declarabat, ꝙ ne aspectu quidẽ digna esse illa censebat.

Philosophiæ odium.

ἀπῆγε.) Salustius à philosophia dehortabatur adolescentes, alterutra de causa: siue ut magistros offenderet, illorumque odio philosophicis scholis insidiaretur: siue quòd magnitudinem illius uitæ instituti reputans, omnes eo mortales inferiores ducebat.

ἀπηγόρευον.) Cum labore deficiebant, se refocillabant.

ἀπηλλάγησαν.) Laborioso morbo sumus liberati.

ἀπήλαυσε.) Neq; Cleon neq; Brasides quãuis calamitatis illius autor, maledictis appetitus est, quasi irascente scriptore. Marcellinus de Thucydide.

ἀπήλγησαν.) Populus uniuersus, statim cladem illam miseratus, clamorẽ ad cœlum usq; sustulit.

ἀπηνέστερον:) Nõ est pręceps, neq; etiã periculosus saltus: & fecit quod dixerat.

ἀπήνη.) Præter corporis & currus ornatum, etiã canistra & pocula, & cætera ad sacrificiũ pertinentia, argentea & aurea omnia, in solennibus progressionibus Aemyliam, Scipionis uxorem, consequebantur.

ἀπηνθράκιζε.) Aristophanes: Integrũ taurum assabat.

ἀπηξιωμένον.) Omnes eius consilij socij, dedignati sunt arma capere. uel, omnes senatores recusarunt.

ἀπηρείσατο.) Is in summa desperatione, tandem tali cuidam spei in præsens innixus est inopiæ depellendæ.

ἀπήρτα:) Nauticus exercitus, ubi promontoriũ, multũ in flumen prominens, nauigationẽ ab itinere nõ prohibebat, iuxta exercitum nauigabat.

ἀπήρυκεν.) Is solus substitit, & depulit belluam. Moles continuas ingerendo, obstabãt quò minus muri lęderẽtur.

ἀπηχὲς.) Non contumeliosè reprehẽdendi sunt, qui barbarũ aliquid aut absonum protulerunt. Inusitatam & detestabilem expectans mortem.

ἀπήχθη.) Apollonius lingua utebatur Attica: neque eius uox Cilicũ pronunciatione corrupta est, cum Tarsi uersaretur.

ἀπηνθηκὼς.) Cũ ethnici defloruissent, res Christianorum procedebant.

ἀπήντα.) Omnia ei, uti prædicta fuerant à uatibus, euenerunt. Nec tamen euenerunt ea quæ sperarat.

ἄπιν κρατῶν τὶς, ἀστοχεῖ τῶν ἐλπίδων.) Apidem si quis tenet, spe sua frustratur.

APPIANVS, Romanã scripsit historiã, quæ Imperatoria dicitur. Ac tres eius primi libri ea cõtinent, quæ Romani cõtra Italos adhuc de imperio & principatu certantes gesserunt. Alia uerò, quæ Galli & Afri in Italia & egerunt & perpessi sunt: & sicubi quæpiam Italiæ pars uel necessitate, uel insidijs uel errore ad eos se contulit, in Gallica & Libyca historia referuntur. Conscriptum ibi quoque extat, ut in bellis Romanorũ ciuilibus, Italia in factiones diuisa fuerit. Atque etiã res gestas aduersus Celtas, hoc est Germanos Rheni accolas: & Galatas, hoc est Gallos & causas bellorum, & fœdera uel uiolata uel conseruata, & tumultus Celtarum usq; ad Caium quartus liber continet. Si quid autem Celtæ nõ suo nomine, sed uel aliquib. Italis opẽ ferentes, uel mercede cõducti gesserunt, id in eorũ historiis refertur: ac tantum admonendi ergò illorum meminit Appianus. Scripsit Romanos libros 9.

APPIA uia, ab Appio Romano Censore ita dicitur, qui eam lapide molari constrauit, & aquæductus fecit.

APIDES dij fuerũt, qui colebãtur ab Aegyptijs, notã habẽtes in cauda & lingua, qua cognoscebat̃, eos esse Apides: qui cũ gignerẽtur ex interuallo (ut ferebant)

bant) è Lunæ lumine, festum magnũ eis instaurabant: & sacerdotes quidã nato illo boue immolabãt, omnis generis epulis appositis, eum quasi conuiuio excipientes.

APIS, Deus Aegyptius, qui nomine Lunæ colebatur. Ac is bos ita Lunæ sacer erat, ut Mneuis Soli. Apis Aegyptius medicinam primus in Græciam trãstulisse dicitur. Ochus Apidẽ occisum coquis tradere uoluit in frusta dissecandũ, & in cœnam coquendum.

APICIVS, Romanus lurco, magnas opes in uentrẽ insumpsit, dum Cinturis Galatiæ multis squillis (longè enim ibi maiores sunt, quàm Smyrnæ) & gammaris Alexandriæ uescitur. Cum autẽ in Libya nasci grãdes squillas audiuisset, nullum diẽ moratus soluit. Sed cũ eas esse paruas uidisset, gubernatorem statim in Italiã reuerti iussit, nec appellere ad terram. M. Apicij nomen, ob luxũ & profusiones & delicatã uitã, cæteraq; flagitia, celeberrimum est. Cõsules erant Iunius Blæsus & Lucius. Blæsus igitur ad cõuiuiũ inuitatus, ueluti lembũ adducit Asconiũ Pędianũ inuocatũ. Licebat enim cõuiuis, etiã alios tanquã umbras adducere. Itaq; Apicius opes suas & in amicos, & in ignotos effundebat. Audiui autẽ ei cõcęnationi, quendã nomine Isidorũ, in palæstris attritũ, interfuisse: hominẽ senẽ illũ quidẽ, & ꝓuectæ ætatis, annos unũ & nonaginta natũ: sed firmũ & mẽbris integris, robustis laterib: & torosis brachijs, * summisq; manib. q & acutũ cerneret, & facilimè audiret, ut nemo eũ annos LX natum crederet, & scypho * in callis ebibẽdo certasse cũ adolescẽtibus, & in uoracitatis & bibacitatis certamẽ descẽdisse, itaq; iuueniliter egisse. Vna uerò eũ re uictũ esse dicũt, ꝙ citius à cœna discesserit. Senes uerò & alij dicebãt, artẽ palæstricã in causa fuisse: atq; etiã Iunius Blæsus. q cũ hoc diceret, natꝰ esset annos LX. Lõga ætate usum fuisse. Cõsulẽ quoq; Seruiliũ audio: q cũ ad annũ XC. uixisset, toto corpore fuisse incolumis ꝑhibeť, & oẽs sensus integros singulari quadam felicitate conseruasse.

ἀπίων.) Apion Plistonici filius, cognomẽto Mochthus, id est labor, Aegyptiꝰ: secũdũ Heliconiũ, Cretẽsis grãmaticus, discipulus Apollonij Archibij. Audierat & Euphranorẽ senẽ, & ultra centũ annos natum, Didymi magni alumnus. docuit Romæ sub Tiberio Cęsare, & Claudio: successor Theonis grãmatici, æqualis Dionysij Halicarnassei. Scripsit historiam de singulis gentibus, & alia.

ἄπλαστος.) Vnà cum his suauis quædã grauitas, & uerecũdia germana affatim ornans philosophum: iam notum etiam adolescentem illi faciebant.

ἀπεκτόνασι.) Odere quidẽ, pater, Thrasonem, sed non occiderunt.

ἄπληστος πίθος.) nexplebile dolium, illud apud Inferos pertusum. De ijs qui multum comedũt: à Danaidum fabula, quę aquam in id dolium hauriebant. Iuxta id dolium cruciantur eorum animę, qui sacris initiati non sunt. *Profanorũ animæ.*

ἁπλοῦν θύλακον πάτει.) Simplicẽ saccum calca De rebus aut hominibus uilibus.

ἁπλότης.) Simplicitas est duplex: alia cordata & iusta: alia uęcors & iniqua. Ac ingenij uarietas alijs insita est cũ iusticia & prudentia, alijs cum iniuria & inscitia. *Simplicitas duplex. Calliditas.*

ἁπλῷ λόγῳ.) Apud Aristotelẽ dicitur quod absq; adiectione prolatũ, uerum est. Nam Aethiops alicubi albus, dentibus scilicet, non etiam simpliciter albus est. Quod uerò, ut uerum sit, adiectionẽ requirit: id nõ est simpliciter uerum. Nã Aethiops non est albus, sine adiectione: cum uerò secundum quid adijcitur, uerum fit. dẽtibus enim est albis. Sed & boni uiri quidam dicũtur secundũ aliquid. Nec nuda tantum uerba fecerunt: sed & tribunal sublime excitatum est: & in eo Neronis statuæ collocatæ. *τὸ κατάτη.*

ἄπλωτα πελάγη τὰ ἀτλαντικὰ.) Maria Atlantica sunt innauigabilia.

ἄπνους.) Aiũt Empedoclem Pausaniæ tradidisse apnun, hoc est spiritu carens medicamentum: quod sit huiusmodi, ut XXX dies cõseruet sine potu, spiritu & cibo corpus. Fuit autem magus, deque se dicit: *Apnun medicamentum. Empedoclis magia.*

Medicamenta quæ & mala & senectutẽ propulsant
Audies: tibi enim soli ego ista omnia conficiã.
Et sedabis indefessorũ uẽtorũ uires, qui in terram
Ruentes flatibus rura corrumpũt.
Et uicissim, si uoles, réduces uentos adduces,
Et efficies ex imbre nigro tempestiuã siccitatẽ
Hominibus, & efficies ex æstiua siccitate
** Flumina fœcunda, quæq; in æstate spirant,*
Et redúces ex Orco defuncti animam uiri.

** Flamina.*

Cum aliquãdo Etesiæ ita uehemẽter flarẽt, ut fruges læderẽt: iussit asinos excoriari, & utres fieri, eosq; in promõtorijs extendi, ut uentũ exciperẽt. Quo sopito, appellatus fuit κωλυσανέμας, quasi *Ventorum auersio. κωλυσανέμας.*

Vetiuentũ aut ꝓhibitorẽ uẽtorũ dicas.

ἀποβάτης.) Desultor. Equestre quoddam certamen, à descendendo sic dictũ, quo (ut Theophrastus lib. 20 de legibus scribit) soli Græcorum Athenienses & Bœoti utuntur.

ἀπὸ βαλβίδος.) A' repagulo : hoc est, ab initio.

ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἐφ' ἵππους.) A' tardigradis asinis ad equos. De ijs qui è tenui re ad maiora perueniunt.

ἀπόγνοια.) Thucydides. Nauigia cremarunt, ut desperatis cæteris omnibus terram occuparent.

ἀπογράφειν.) Qui Reipublicæ pecuniã debebant ex mulcta, nec nono senatus conuentu persoluerãt, in carcerẽ includebantur, repudiatis etiam spõsoribus.

Descriptio Augusti.

ἀπογραφὴ.) Cæsar Augustus monarcha uiros xx ꝓbatissimę uitę delectos, in oẽs ꝓuincias misit, per quos & homines & opes descripsit: edixitq́;, ut iustã in de partẽ in ærariũ inferrent. Hæc descriptio prima facta est, cũ ij qui eũ antecesserũt, qd nõ possessorib. eriperẽt: ut locupletibus publico essent crimini diuitiæ.

ἀπόγραφον.) Onesicritus secundũ locum obtinet, ut exemplum exemplaris. Xenophon intelligendus est.

ἀποδέκται.) Receptores. Magistratus sorte lecti decẽ pro numero tribuũ, qui accipiebant & asseruabãt tabulas ærariorũ. Deinde ęs alienũ inquirebant, & persolutã pecuniam cũ senatu distribuebãt in expensas necessarias : delebantq́; eos qui persoluerant quod debuerant.

Demõstratio. Definitio.

ἀπόδειξις.) Demonstratio à definitione differt. Ac primum quærendum, una'ne ratio sit, qua omniũ rerum definitiones cõtineantur, an multæ? si una, quæ'nam ea sit? sin multæ, quot & quæ? Quòd si & tot & tales descriptione aut definitione inuenerimus, alia mox nobis occurret inquisitio : quibus methodis, quibus in rebus sit utendũ? eoq́; animaduerso, cũ definitio ex generibus sit, & differentijs: quod rei propositæ sit genus, quæ differentiæ? Vt differẽtijs, quæ rẽ constituũt, cũ genere cõiunctis, definitionem eius explicem⁹. Est & alia difficultas. Cui eñ primùm aliqd inest, id per se quoq; est. Per se aũt est, cuius est substantia. Nõ aũt si quid per se est, id etiã primùm est. Nã animal quidẽ homini per se inest, nõ aũt primùm: eo quòd etiãsi homo nõ sit, animal tamẽ erit. Animal igitur homini nõ primùm inest. Eodẽq́; modo figura inest triangulo per se quidẽ, sed nõ primùm. Propria uerò & germana demonstratio fit ex ijs quæ per se & primùm insunt, & (paucis ut dicã) q̃ ex causis effectus probat, πεκμηριώδης demõstratio dicit: id est, absoluta. cuiusmodi est, si ex illuminatione lunæ ostendatur, eã esse globosam. Si enim eo ꝙ globosa esset, ita eã illuminari ostẽderetur: ea ꝓpriè demõstratio fuerit, cum è causa effectus demõstraretur. Cæterùm ea ostensione hic nõ utimur, quòd effectus, quantũ ad nos attinet, naturâ est euidẽtior, q̃ causa. Absoluta etiã demõstratio est, cũ è fumo ignis inuenitur, atq; deprehenditur. Ac tũ quidẽ πεκμήριον, hoc est argumentũ dicitur, cũ omnino effectũ causa sequitur. Argumẽtum autẽ est signũ irrefutabile. Sin non omnino sequatur : signũ quidẽ dicitur, sed argumentũ non est, eo ꝙ irrefutabile non est. cuiusmodi sit: Pallida est, quia peperit. neq; enim pallorẽ partus omnino seqtur. Demõstratio autẽ est methodus, quæ * ꝑ ratiocinationes colligit, cũ ex ueris & primis ratiocinatio cõficitur.

Materia germanæ demonstrationis.

ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων.) A' bis septẽ fluctibus. Translatio est ab ijs qui propter cædes factas lustrãtur. Hi etenim bis septem undis uestes suas eluunt.

ἀποδοκιμάσας.) At Hannibal prima corũ armatura improbata, simulac prima pugna uicerat, statim Romanorũ armis suas copias exornauit.

ἀποζεῦν.) Ea re familiari contentus, unde uictitare liceat.

ἀποθανεῖν.) Si quis mortẽ ipsam per se tantũ intueatur, & distinctione cogitationis, ea quę in ipsa apparẽt, reijciat: nõ iam aliud eã existimabit, q̃ naturæ opus. Naturæ autẽ opus qui timet, puer est. Et quidẽ nõ naturæ modò mors est opus, sed & ei cõducibile. Nam quomodo attingit homo Deum, & qua sui parte?

ἀποθέσθαι.) Cum nullũ sibi tẽpus inesse abire uellet, ocium hybernũ in res quasdã utiles ac necessarias cõferre instituit.

ἀποθνήσκοντας.) Occũbere in bellis eos uideo, qui uitã plurimi faciũt: & eos euadere, qui uitam pro nihilo putãt. Itaq; & ego pugnabo tanquã moriturus, meq; uictorem fore scio. Lacon enim sum à primo ortu, & noui quid magistratus ad Leonidam scripserint: Pugnãto, ut mox morituri: & non morientur.

ἀποθεωθῇς.) Aedes saltatricis ne ingreditor, ne fortè iacturam existimationis facias.

ἀπὸ

ἀπὸ ἵππων ἐπ' ὄνους.) Ab equis ad asinos. De ijs qui ad deteriora se conuertunt.

ἀπὸ καλῆς ξύλου.) De pulchro ligno uel pendêre libeat. Sentêtia est, præstare generosis uti ducibus, & probatis, quã improbis. Nam si quid mali sit ferendũ: ferendũ potius esse à bono, quàm malo.

ἀπὸ καταδυομένης ὅ, τι ἂν λάβῃς, κέρδος.) E' naue submergenda quicquid eripueris, in lucro deputandum.

ἀποκήρυκτον.) Qui abdicatos dicit esse improbos, omnino dicere uidetur, necessariò tales eos esse. Nec tamen res ita se habet. Fieri nanq; potest, ut abdicatus aliquis non sit talis. Themistoclem certè quidem dicunt abdicatum fuisse, qui tamen improbus non fuit. Alij dicunt, ἀποίητον eum dici, qui à naturali patre in aliam familiam ultrò transfertur: ἀποκήρυκτον, qui pœnæ causa ejicitur.

ἀποκναίειν.) Menãder in Inuiso: Cur nõ dormis? Es mihi molestus obambulando. Alibi: Sub Iustiniano à tributorum exactoribus afflicti homines, & usuris debitorũ perennibus uexati, mortis cupidi uitam inuiti traxerunt.

ἀποκτιννύναι.) Cratin⁹ in Bubulcis: Aduersus cœlum etiam uelitando, minis occidit.

ἀπολαβόντες.) Exercitũ angustis conuallibus & aditu difficilibus circumuentum, turpem facere pactionẽ coegerũt.

ἀπόλεμος.) Imbellis erat, ac prę podagra neq; manus eius neq; pedes officiũ faciebant. De ijs usurpatur, qui cum nullam belli causam haberent, hostilia tamen fecerunt.

ἀπὸ λεπτῆς μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.) A' tenui filo pendêre uitam. Eorum qui in tali pelago nauigant, uita, à filo tenui pendet. Prouerbium, de ijs qui in extremo discrimine sunt constituti.

APOLLINARIS, ex Laodicæa Syriæ, temporibus Constantini & Iuliani Parabatæ, usq; ad Theodosiũ maiorem, æqualis Gregorij & Basilij, Cappadocũ illorum admirabiliũ. Fuit autẽ notus utriq;, & Libanio sophistæ, & alijs. Hic nõ modò grãmaticus & poeta dexter, sed multo magis etiam in philosophia fuit exercitatus, & orator insignis. Soluta oratione contra impiũ Porphyriũ scripsit libros XXX, & uersibus heroicis totam Hebræorũ scripturã persecutus est. Epistolas itẽ scripsit, & multos in sacrã Scripturam cõmentarios. Apollinaris etiam Philostorgius in sua historia mẽtionem fecit, hoc modo: Apollinaris, inquit, ijs tẽporibus Laodiceæ Syriacę florebat, & Basilius Cęsareæ Cappadocię, & Gregorius Nazianzi, qui eiusdẽ Cappadociæ locus est. Hi tres uiri tũ Homousion cõtra Heterousion defendebant: lõgo interuallo superiores ijs omnibus, qui & priùs & pòst, ad meã usq; ætatẽ, causam eandem egerũt, ut puer præijs iudicaretur Athanasius. Nã & in profanis hi literis maximos progressus, & sacræ Scripturæ lectione, expromptaq; memoria, magnum habebant usum: præsertim Apollinaris, qui & Hebręam linguã intelligeret. Atq; etiã quilibet eorũ in suo genere plurimum stylo ualebat. Apollinaris scribẽdis cõmentarijs longè præstabat: Basilius in genere demonstratiuo erat splendidissimus: Gregorij aũt cũ utroq; cõparata oratio, altiorem tenebat locũ. nam & Apollinari dicẽdo uberior, & Basilio grauior erat. Cum autẽ tanta essent & dicendi & scribendi pręditi facultate: ijs etiã fuêre moribus, quibus oculi multitudinis maximè allicerentur. Itaque & aspectu, & oratiõe, & scriptis passim editis in suã sentẽtiam & familiaritatẽ pertrahebant omnes, q̃ ulla ratione pertrahi commodè poterãt. Hæc de ijs obiter Philostorgius Arianus scripsit.

APOLLINARIS post Paulũ Samosatenũ præses Laodiceæ, alterius delyrij autor. Nã cum Ariani prorsus inanimẽ Domini carnem dicerent: hic carnẽ animã uitali præditam assumpsisse dicebat Dominũ, mentẽ uerò nostrã non admisisse. Neq; enim opus fuisse ait illi carni humana mente, quæ à diuino uerbo, qđ illã subijsset, gubernaretur: ac ne admittere quidẽ aliam uim, prẽter diuinã. Hoc fundamento iacto, unã esse naturã contendit uerbi & carnis: ut quæ imperfecta sit ad hominẽ constituendũ, eoq́; nefas esse * naturã dici. Post hũc extitit Theodorus Mopsuhestiæ Ciliciæ præses. Fuerũt autẽ duo Apollinares, pater & filius: pater Alexãdrinus, qui Laodiceæ in Syria ducta uxore, filiũ habuit Apollinarẽ. Floruit uterq; cum * Epiphanio rhetore, eumq́; florẽtem est amplexus. A' quo cum eos Theodotus Laodiceæ episcopus nullo pacto posset auellere: utrunq; *ob consuetudinẽ illius mulctauit. Quã rem contumeliam ratus Apollinaris filius, & sophistico fretus acumine: & ipse nouam hæresin instituit, quæ nunc uiget, inuentoris nomine celebris. Alij dicunt,

ἐμούσιον. ἑτεροούσιον.

Genera dicendi diuersa, Apollinaris, Basilij, Gregorij.

Mores.

Apollinariana hæresis. Arriani.

Theodorus. Duo Apollinares.

** Libanio.*

Theodotus.

** à communione exclusit.*

Ingenia præstantia non irritanda.

cũt,eos à Georgio diſſenſiſſe, quem abſurda quædam docere uiderent. Hic Apollinaris gradus in natura diuina ſtatuere nõ dubitauit, & fabulas quaſdam diuinis promiſſionibus adiunxit.

Xanippus. Ἀπολογισμὸς.) Polybius: At Xanthippus facto prælio cũ aduenisſet, magiſtratibus rationes euidentes expoſuit, quibus de cauſis nunc cladem accepiſſent, & quo pacto poſſent hoſtem uincere.

Ἀπόλογος ἀλκίνου.) Apologus Alcinoi, de nugatoribus & loquacibus.

APOLLODORVS Athenienſis comicus fabulas fecit XLVII, uicit V.

Apollodorus Gelous comicus, Menandri comici æqualis. Eius fabulæ ſunt, Apocarteron ſiue Adelphi, Deuſopœi, Hieria, Grammatodipnus, Pſeudeas, Siſyphus, Aeſchion.

Apollodorus Tarſenſis, tragicus, cuius fabulæ ſunt, Acanthoplex, Tecnoctonos, Hellenes, Thyeſtes, Hicetides, Vlyſſes.

Apollodorus, Aſclepiadis filius, grãmaticus, unus ex Panætij, Rhodij philoſophi, & Ariſtarchi grammatici diſcipulis, genere Atheniẽſis, primus autor uerſuum qui Tragiambi dicuntur.

APOLLOPHANES Atheniẽſis, comicus antiquus: cuius fabulæ ſunt, Dalis, Iphigeron, Cretenſes, Danai, Centauri.

APOLLO Patrous, Pythius, quem publicè paternum uenerantur Athenienſes ab Ione. Qui cum (in Atticam colonos duxiſſet) Atticam incoluiſſet, Athenienſes ab eo dicti ſunt Iones, & Apollo paternus appellatus.

Ion.

Apollo Iouis miniſter.

ὅτι ὁ Ἀπόλλων.) Apollinem eſſe miniſtrũ patris, & ab eo accipere oracula, & reddere hominibus, tradunt. Hinc Iouis fama, id eſt oraculum. Virgilius:

Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo.

Homerus: Iouis nũcia fama edocuerat.

E' plebeia muliere regina.

APOLLONIAS, Attali, patris Eumenis regis, uxor: quæ plebeia cum eſſet, regina euaſit, eamq; dignitatẽ uſq; ad extremum uitæ diem retinuit, non meretricijs illecebris, ſed modeſtia & urbana grauitate atq; integritate. Filios peperit quatuor, quos omnes inſigni beneuolentia & pietate uſq; ad obitum eſt proſecuta quamuis nõ paruo tempore marito ſuperſtes. Cæterùm Attalus & fratres cum domi eſſent, bonã famam ſunt conſecuti, dum conuenientem gratiam & honorem matri tribuunt. Ducentes enim matrem utraq; manu inter ſe mediam, in templa & per urbem ibant cum ſuo comitatu. Quibus de cauſis ſpectatores magnopere ꝓbabãt adoleſcẽtes, & uenerabãtur: & Cleobidis ac Bitonis factũ commemorãtes, horum inſtitutũ & inſignem alacritatem regiæ excellentiæ faſtigio æquabant. Hæc Cyzici geſta ſunt, pace cum Pruſia conſtituta.

Filiorum pietas in matrẽ.

APOLLONIVS LACVS. Attalus Aſiæ rex, Nicomedis Monodõtis regno armis potitus, cum ille Romanorum opem imploraſſet, id reſtituit: matremq; ſuam Apolloniadem defunctam, in maximo Pergami templo condidit, quod ipſe extruxerat: uicinumq; lacum illius nomine appellauit.

APOLLONIVS Alexandrinus, Sillei filius, poeta Epicus, id eſt uerſus heroici ſcriptor, Rhodi commoratus, Callimachi diſcipulus, æqualis Eratoſthenis, & Euphoriõis, & Timarchi, ſub Ptolemæo, cognomento Euergeta: ſucceſſor Eratoſthenis in Alexandrinę Bibliothecæ curatione.

Apollonius Tyaneus, philoſophus, Apollonij filius, matre ciue illuſtri natus: quo grauida mater, dæmonẽ aſtantem uidit, qui diceret, ſe eum eſſe quem illa geſtaret in utero. Eſſe autẽ ſe Proteũ Aegyptium: unde Protei filius eſt habitus. Floruit ſub Claudio, Caio, & Nerone, uſq; ad Neruã, ſub quo deceſſit. More Pythagorico tacuit quinquennium. Pòſt in Aegyptum abijt: inde Babylonẽ ad Magos, inde ad Arabes, & ex omnibus illis locis infinitas illas & celebratas præſtigias coegit. Scripta eius ſunt: Initia, ſiue de ſacrificijs: Teſtamentum, Oracula, Epiſtolæ, Pythagoræ uita. Huius uitam philoſopho dignam deſcripſit Philoſtratus. Hic Apollonius modeſtia Sophoclem ſuperauit. Is enim ſenex, ab agreſti & furioſo domino ſe profugiſſe dixit: at Apollonius, pro uirtute & temperantia ſua, ne adoleſcẽs quidem à rebus uenerijs eſt uictus. Eundem ſcribit Philoſtratus, diuinius Pythagora ſapientiam tractaſſe *, & imperia ſuperaſſe: & cum temporibus fuerit neque antiquis, neq; recẽtibus, ignorari ab hominibus, in quàm uera philoſophia, quàm philoſophicè prudẽterq; ſit uerſatus. Ac alius aliud in eo uiro commendat. alij uerò, quia magos Babyloniorũ & Indorũ Brachmanes, & Aegyptios Gymnoſophiſtas adijt, magum eum cenſent, & ut inſipientem impe-

imperitè criminantur. nam & Empedocles ipſe, & Pythagoras, & Democritus, magorum uſi conſuetudine, multaq; diuina effati nondum illa arte cenſentur. Plato item in Aegypto uerſatus, multis prophetarum & ſacerdotũ dictis in ſua ſcripta relatis, & pictoris inſtar rudi delineatione coloribus illuſtrata, magus nõ habetur, quamuis maxima omniũ propter ſapientiam ſuſcepta inuidia. Neque etiam, ob præſenſionem & multas prædictiones rerum futurarum, doctrinæ illius inſimulari debet, niſi eodem crimine Socrates etiam cõdemnetur, & Anaxagoras: qui Olympiæ ſereno cœlo, penulatus ſtadiũ eſt ingreſſus, ad imbrem prædicendum. cui cum alias quoq; tribuant prædictiones, Apollonium negãt è ſapientia uaticinatum eſſe. Operæpretium itaq; mihi uidetur, non negligere uulgi amentiam, & accuratè uirum hũc deſcribere, tum quibus temporibus aliquid dixerit aut fecerit: tum quibus ſapientię rationibus id fuerit conſecutus, ut admirãdus ac diuinus habeatur. Collegi autem illa partim ex urbibus, quæ illum adamarunt: partim è templis, quæ ritibus uiolatis, ab illo inſtaurata ſunt: partim è ſcriptis aliorum ad illum, aut ipſius ad alios. Scripſit autem regibus, ſophiſtis, philoſophis, Eleis, Delphis, Indis, Aegyptijs: de Dijs, de moribus, de legibus * quicquid tandem egit omiſſis eius actis. Certiſſima uerò ex Damide audiui. Hic Apollonius Tyaneus memoria, ut ſi quis alius, ualuit: taciturnus, plurimæ lectionis, ac iam centenarius, memoriæ firmitate Simonidem ſuperauit. Extat & hymnus eius, quem Mnemoſynæ cecinit: in quo ſcribit, Omnia quidẽ tempore marceſcere, ipſum uerò tẽpus, Mnemoſynæ beneficio, & ſenectutis & mortis eſſe expers. Huius Apollonij oracula uide in uoce Timaſion.

APOLLONIVS alius Tyaneus, philoſophus iunior, ſub Adriano Imperatore, ut tradit Agreſphon in Synonymis.

Apollonius Alexãdrinus, cognomento Dyſcolus, id eſt, Difficilis, pater Herodiani, Technographi grãmatici, qui hæc ſcripſit: De partitione orationis partium libros IIII. De conſtructione partium orationis, IIII. De uerbo ſiue uerbali. V. De uerbis deriuatis in μι deſinẽtibus, I. De uerbalibus uerbis ſeu nominalib. I. De nominibus ſecundũ dialecticum. (I.) De fœmineorum nominum caſu recto, I. De denominatiuis, I. De comparatiuis & dialectis Dorica, Ionica, Aeolica, Attica. De figuris Homericis. De mentita hiſtoria. De paſſionibus. De tonis coactis lib. II. De tonis curuis librũ I. De accẽtibus, V. De elemẽtis. De præpoſitionibus. De Didymi probabilibus. De compoſitione. De diuulſis bifariam enunciatis. De particula τὶς, id eſt quis. De generib. De ſpiritibus. De poſſeſſiuis. De coniugatione.

Apollonius, Archebuli ſiue Archebij filius, ſcripſit de Homericis dictionibus ordine alphabetico.

Apollonius Aphrodiſienſis, põtifex & hiſtoricus. Scripſit hiſtoriã Caricam, de Trallibus: de Orpheo, & eius ſacris.

APOLLINIS ſimulacrũ, citharã manibus tenens fingũt: quòd ſol ſit harmonia uniuerſi, & cum cæteris ſtellis commiſtus * & condat, & animalia gignat. *Apollinis ſtatua.*

ἀπολοίμαν.) Vtinam pereat, malicia.

ἀπὸ λύκου θήρας.) A` lupi uenatione (θύρας ianua.) De ijs q ſtatim re infecta abeunt. Alij, de crudelibus atq; agreſtibus.

ἀπολυμαίνεσθαι.) θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακὰ. Aqua marina, natura purgatrice eſt prędita. itaq; redũdãtia ex cremẽta in mare nõ redundãs abijcimꝰ.

ἀπομάττεσθαι.) Fabulantur, Bacchum à Titanibus malè acceptum, & gypſo inunctum fuiſſe, ne agnoſceretur. Ac eum quidem morem eſſe obſoletum: pòſt autem ſolitum luto inungi, ritus cauſa. *Bacchus Titanes.*

ἀπὸ μηχανῆς θεὸς.) Deus à machina. De rebus mirabilibus, & inopinatis. Nã tragici poetæ, cũ in ſcenam introducebant facinus, quo ſpectatores aut percellerẽtur, & miſerarentur calamitoſos, tanquã indigna fortuna uſos, aut facinoroſos atq; nefarios odiſſent: deos ſolebant introducere, nõ ex ipſa ſcena progredientes, ſed ſupernè ex machina aliqua, quã prius quidẽ uiderãt ſpectatores: ſed quę illo die agitata, Dei uultũ exhiberet, ut eo pacto turbæ fabulæ ſedarentur.

ἀπὸ μισθωμάτων.) Vnicuiq; deo aliquot agri iugera aſſignabant: è quorum locatione ſumptus fiebant in ſacrificia. Neq; enim è religione, ſed è locatione rẽ diuinam faciebant.

ἀπόμοιρα.) Pars exercitus, utres geſtantes, cinere & fauilla plenos, pugiunculis iſtos perrumpentes, aerem turbidum reddebant.

ἀπὸ νανάκης.) A` Nannaco. De rebus aũt hominib. antiquiſſimis & uetuſtiſſimis.

ἀπό-

ἀπόναδαι.) Non illi contigit, ut imperio frueretur. nam ſeptimo eius die, ex morbo deceſſit.

* ἀπονέμει τὸ ἀμάξης, τῶν δὲ ὄνων οὐδὲν μέλει.) Curato currum, aſini nihil ad nos. De ijs qui ſua curant, negligũt aliena: eo quòd qui proprium currũ habent, aſinos conducticios negligunt.

ἀπονομὴ.) Partem eorum, quæ è fodinis eruebantur, accipiebat reſpublica: aut unicuiq; mercenario pars quædam tribuebatur.

ἀπ' ὄνου. ἀπ' ὄνου καταπεσών.) De aſino delapſus. De ijs qui rem equeſtrem aggreſſi, ne aſinis quidem uti ſciunt. Plato autẽ philo

ἀπὸ νοῦ. ſophus effert, quaſi ἀπὸ νοῦ eſſet, non ἀπ' ὄνου. Sic, inquit, & non quaſi ore indomito præditus, quòd ui orationis incitatũ (ſecundum prouerbiũ) mente excidat.

Venetorum inſolens habitus. ἀπόνοια.) Procopius: Homines iniurijs affecti, ad uæcordiam conuerti ſolẽt: id quod & Venetis accidit ſub Iuſtiniano. Ac primùm factioſi, nouam capillorum rationem inierunt. Radebant enim eos ſecus quàm alij. Nam myſtacem & barbam nuſquã attingebant, ſed quàm pro

Perſici & Maſſagetici capilli. miſſiſſimam ſemper alere, more Perſico, ſtudebãt. Capillos uerò anteriores uſq; ad tempora detondebant: poſteriores quàm longiſſimos dependêre, nulla ratione, ut Maſſagetæ, ſinebant. Qua de

Hunnica tõſura. cauſa tonſura illa Hunnica dicebatur: ueſtesq; precioſas geſtabant. Iulianus: Nõ

Prouidẽtia. præuidere in re gerenda, quid fieri, quid non fieri poſſit, extremæ dementiæ ſignum eſt.

Gallici gladij. ἀπροξυσφῆντας.) Polybius: Gladij Galatarum ita ſunt parati, ut primo impetu unam plagam inferant: deinde ſtatim ita curuantur & inflectuntur in longitudinem & latitudinem, ut niſi ſpacium recedendi & pede corrigendi dederis, celeriter alter ictus illorum ſit irritus.

ἀποπάτημα.) Eupolis in Chryſogene: Quid em̃ is eſt? excrementũ uulpeculæ.

ἀποπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις.) Ablegate ad x I remos. Eſt celeuſma nauticum, hoc nomine.

ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πέτρας εἰς κῦμα.) De quinq; rupibus in fluctum inſilire. De ijs qui tædio malorum, difficultatem aliquam non recuſant.

ἀπόπειρα.) Damaſcius: Verè fiebat, ut Germani philoſophiæ amatores adoleſcentes, tanquã aurum igni ſpectarẽtur.

Plebs uæcors. ἀποπηδᾶν.) Reſilire prudentem orationem à populo non poſſe.

ἀποπληξία.) M. Verus Antonini frater, inopinato interit, multa ſanie & flatu ſpiritu intercluſo. Quem morbum filij medicorum apoplexiam uocant.

ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.) Rũpetur tenſus funis. De ijs qui aliquid ui & neceſſitate agunt: uel ad agendum alios cogunt.

ἀπορρῶγες.) Rupes undique prærupta ſuberat, nec ullus patebat aſcenſus. Timon erat extorris: inacceſſis obſtaculis incluſus: Furiarum propago: qui hominum oſor dicitur. Hunc ait Euanthes de pyro delapſum, factum eſſe claudum: & cum medicos non admitteret: putrefactione eſſe mortuum. Ac poſt obitum, eius ſepulchrum quoq; adiri nõ potuiſſe, à mari abrũptum, in uia quæ à Piræco Simium ducit.

ἀποσαφῶντες.) Iſidori oculi celeritatem ingenij declarabant.

ἀποσεμνύει.) Aeſchylus grauitatis cauſa diu tacebat, ingreſſus theatra: & in principijs fabularum, præſtigijs quibuſdam utebatur.

ἀπόσιτος.) Ieiunus dies & noctes duas ſæpè manebat, & paſchatis diebus cibo abſtinebat, exigua uictitans aqua.

ἀποσκυλαζόμενος.) Scribit, ut quouis modo è medio tollat Alcibiadem. Periculum propulſant, re ipſa probantes, ſe Romanos eſſe.

ἀποσκευή.) Pòſt hæc, copias omnes & uaſa cum his coniunxit: ut in præſentia commeatus eis ſuppeteret. Nam in futurum, impedimenta, & lixas atq; calones non curabat. Cogitabat enim, ubi hoſtilem agrum attigiſſet: ſibi uicto nõ opus fore commeatu. Sin uictor exiſteret: cõmeatum non defuturum.

ἀπόσπονδον.) Omiſſa inuiſa iſta ebrietate, & omni cœno alienigenarum cantionum. Piſides.

ἀποσοραΐζει. τὸ εἰς κόρακας: Ad coruos, contumelia fuit apud ueteres.

ἀποσκυθίσαι.) More Scythico, unà cum pilis cutem incidere capitis.

ἀποστασίου δίκη.) Actio in libertos, patronorum deſertores, aut ad alium patronum ſe conferentes: aut ea quę leges iubent, non facientes. Ac cõuictos, ſeruos eſſe oportet: uictores uerò, deinceps plànè liberos.

ἀποστασίου δίκη.) Habebat & inquilinus quilibet patronum, unũ ex ciuibus, per quem & cenſum ſolueret quotannis, & cætera gereret. Si quis igitur inquilinus patro-

patronum nō habebat, aut censum non soluebat, aut se pro ciue gerebat, falsò in ciuitatem ascriptus: quilibet actionē in eum habebat, quæ ἀποστασίου δίκη uocabatur. Dabat autem actionem Polemarchus ἀποστασίου καὶ ἀποστασίου, & hæreditatū & pupillarium causarum.

ἀποστέρησις.) Cum eleemosynam indigentibus nō præbemus, æquè atq; fraudatores punimur.

ἀποστῆναι.) Discedere à suo quemq; ingenio, semper est difficile. Quanquam multis id accidit, ut aliorum sententijs inducti, mutarent mores.

ἀποστολικὴ πολιτεία.) Apostolicæ uitæ ratio hæc est: oculorum diligentia, linguæ continentia, corporis subactio, animus humilis, cogitationis puritas. Cum uerberaris, ultrò te offer: cum spoliaris, ne litiga: inuisus, dilige: cum expelleris, tolera: malè audiens, benè precare. Mortuus esto peccato: unà cum Christo sis crucifixus: omnē dilectionē transfer in Dñm.

ἀποστοματίζειν.) Cratinus: Equidem literas non didici, neq; scio: sed ex tempore dicam tibi. Satis enim memini.

ἀποστρακισθῆναι.) Testulę suffragio pulsum esse ab Athenienſib. Cimonē ferūt, quòd cum sorore Elpinice rē habuisset.

ἀποστυγῶντες.) Fabricio, duce belli aduersus Pyrrhū designato, cum è regione castra haberent exercitus, quidā noctu p occasionē eum adijt, se ueneno Pyrrhū necaturum pollicēs, si pecunia daretur. Quem Fabricius ob id facinus perosus, uinctum Pyrrho remittit. Quod factū is admiratus, exclamasse fertur: Vnus Fabricius is est, qui difficilius à sua uirtute dimoueatur, q̄ Sol à cōsueto suo cursu.

ἀποσυκάζειν.) Olim ficus in precio fuerunt apud Athenienses, quas si quis furari diceretur, puniebatur. Vnde sycophanta, ab accusando propter ficus.

ἀποτιθέμενοι.) Odontomantes, gens Thraciæ, læuigabant & pilis nudabant, & præcidebant pudenda. Quidā iudęos esse dicunt.

ἀποτοιχίζων.) Ventrem ita obsepsi, ut nullo ueneno posthac lædar, quamuis affatim hausto.

ἀποτιμητὴς.) Qui pupillorum rem familiarem à prætore conducebant, pignora locationis exhibebant ijs quos ille mittebat, qui ἀποτιμητὴς, id est ęstimatores dicebātur. sic etiam uxoribus de dote cauebatur, ædibus aut fundis tanti precij pignori oppositis.

ἀποτίμου.) Sophocles inhonoratam deam appellat Famem, quòd, cum deorum sit de hominibus bene mereri, illa perdat atq; occidat. *Fames.*

ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα.) Persolues porcē racemos: hoc est, plus repēdes quàm deuorasti. De ijs qui pœnas dant maiores delicto.

ἀποτρόπαιοι.) Vel odio digni, uel depulsores malorū. Putabantur enim esse, qui id præstarent.

ἀποτροπιαζόμενοι.) Solēt in eorū quos occiderūt capitibus abstergere gladios, quasi auersantes & expiantes facinus in cæde perpetratum. *Homicidarum mos.*

ἀποτρύειν.) Non est tibi bona spes deserenda. Neq; enim rex omnia gubernans Iupiter, mala hominibus quæ leniri nequeant, decreuit. *Sperandū.*

ἀπότριπτον ἄλφιτον.) Farinam esculentā primus inuenisse fertur Epicharmus.

ἀποφαντικὸς λόγου.) Pronunciatū, Oratio quæ sensum rectum effert, siue affirmando siue negādo. Speciatim uerò ea, qua quis non assentitur, siue inficiatur. Legēdum uidetur ἀποφαλικὸς, in ea significatione.

ἀπόφανσις καὶ ἀπογραφὴ.) Scriptis declarandum est in permutatione fortunarum particulatim, quas quisque habeat facultates.

ἀπόφημα.) Lingua indocta & rudis, cùm alia tum & hac ratione mala attrahit: atq; etiam in maledicta prolabitur.

ἀποφθίμενον.) Teucer cadaueri Aiacis dicit: Vides ut te Hector tandem etiam mortuus fuerit interfecturus. *Mortuus oē cidit uiuum.*

ἀποφράδες.) Dies atri, quibus defunctis inferias offerunt, & ad res gerendas inauspicati. Polybius. Magna hęc Romanis clades fuit, tum propter multitudinē & dignitatē, tum ob nobilis familiæ internecionē. Ac diem illū atrum ducunt.

ἀποψηφισθέντα.) Si quis peregrinus, & nō ciuis esse uidebatur, eum populares in municipiorum suffragijs repudiabāt. Deinde in ius uocatus, peregrinitatis ac cusabatur. Cōuictus uænibat, ut peregrinus: absolutus, pro ciue habebatur. *Peregrinitatis actio.*

ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.) Perdidisti uinum, infusa aqua. De ijs qui superiora rectè facta paruo quopiam malo euertunt: aut de ijs etiam, qui dona sua adulterant, nec syncera largiuntur. Prouerbiū hoc, autore Chamæleonte libro de Satyris, natū est de Cyclope Aristij. *Delictum. Corruptela.*

ἀπώμοτον.) Eupolis in Vrbibus: Quid *Licentia pō tentum.*

est qd' licere sibi nō putēt Athenienses?

Vltio. ἀπώνατο.) Temeritatis suæ pœnas dedit, intempestiuè de Theudeberto Francorum rege locutus.

ἀπωτέρω.) Inquiram in istud scelus, idq; ulciscar, nō propter remotiores tantum amicos, sed & mei ipsius causa. Nā quisq̄s homicida ille fuit: fortassis meipsum quoq; manu eadem sublatum uolet.

Seruile ingenium exilio dignum. ἀπωσὸς.) Sophoclis Teucer: Patria deniq; pulsus eijcerer: qui non liberaliter, sed seruilem in modum locutus essem.

Stoicorū uir bonus. ἀπραγμοσύνη.) Ocium, quidam dicūt esse plantā, quæ in Academia nascatur. Allegoria est, significans, philosophiam non ingerere se rebus alienis, sed suum agere negocium.

ἀπράγμων.) Viros bonos quietos esse decere, cauereq; ne quid cōtra officium faciant: ac uino quidem ad hilaritatem usuros, nec tamen ebrios fore, neq; etiā insanos: obiectum tamen iri uisa absurda ex melancholia uel delyrio, non quidem ratione rerum expetendarum, sed præter naturam.

Vindicta. ἄπρακτα.) Nō inulta ista præteriri posse, cum dij nullum facinorosis suppliciū irrogarint.

Casus bellici. ἀπροβέτως.) Polybius: Ea quæ in bellis præter animi sententiā eueniunt, nō res gestæ, sed casus atq; euētus dicēda sunt.

Subita mors. ἀπροϊδής,) Orci improuisus contexit recessus.

ἀπρόσιτον.) ἀκατάληπτον, Imperceptum est, quod indagatū & inquisitum nequit percipi, ut maris profunditas. ἀπρόσιτον, Inaccessum: quod ne inquisitionis quidem initium admittit, ut natura Dei.

ἀπτέα.) Ei uidebatur, rem suscipiendā esse, priusquā cæteri quoq; ad nouarum rerum studium impellerentur.

Musarum & Sirenum contentio. ἀπτέρα.) Aptera, urbs Cretæ, à Musarū & Sirenū cōtentione, in Museo (q̄ locus est iuxta urbē, & ad mare) facta. ubi cum Muse uicissēt in arte Musica, Sirenes pre dolore abiectis alis, factæq; * populi arbores, se in mare abiecerunt. Vnde urbs Aptera: id est, sine alis, & uicinæ insulæ populi siue albę. Alij à Glauco Cyrenęo dictam putant. Ciuis, Apteræus.

* alba.

Viuentes lugendi. ἀποίμωξον.) Me uiuentē deplorato potius quàm triobolum. Ego enim pereo. & Aeschylus in Myrmidonibus: Antiloche, me uiuentē deplorato potiꝰ, quàm illum mortuum.

Defunctis parcendū. ἀποιχόμενα.) Moris antiqui fuit, defunctis non maledicere.

ἄπυρα.) Zeno uictu sine igni utebatur, & tenui pallio.

ἀπφῶ.) Eliseus propheta ait: Vbi est occultus iste Eliæ Deus? Aquā cm̄ Eliæ uellere cū percussisset, ea diuisa nō erat.

ἀράξης.) Araxes fluuius Armeniæ, & Thessaliæ. Sic em̄ & Peneus uocabat, ab Araxante. Hinc fit locale, Aqua Araxia.

ἄραβες.) Arabes uirtute multum præstant alijs, sagittis utentes uiri longitudine: arcumq; intendunt nō manibus, sed neruo pedibus insistentes.

ἀράβιος ἄγγελος.) Arabius nuncius, sicut Arabius tibicē: de quo Prouerbiū, Nunquid ego Arabiā cōmoui tibiam? Ponitur de ijs qui continenter garriunt. Olim autē, ut aiūt, ingenui tibia non discebāt, quòd sordidū id haberetur. Mancipia uerò pleraq; barbara atq; Arabica fuerūt: de quibus Prouerbiū: Drachma quidē una canit, quatuor desinit. Cātharus in Medea: Citharœdus Arabius excitauit gregem istum.

ἀράγε.) Nūq̄d ego istud unquā uisurus sum? id est: Nū tā pręclarè mecū agetur?

ARAROS, filius Aristophanis comici, & ipse comicus, qui primùm fabulas edidit Olympiade CI. quarum sunt Caneus, Campylion, Panos partus, Hymenæus, Adonis, Virguncula.

ἄραδον.) Quò magis successionis amplitudo uerbis augebat, eò minꝰ ille suasionib. mouebat: q̄ id onus maius esset, q̄ quod sui humeri sustinere possēt. Etenim si me q̄s, inq̄t, ad sacerdotiū uocaret: faterer eqdē, rē cā esse Deo gratissimā atq; sanctissimā: & tm̄ timorē imbecillitatis meæ nō dissimularē. Itaq; me submitterē, & uerecundās, ꝓpter ingentē sacerdotij maiestatē, cederem (nō secundum Pindarū) de deteriore: sed (secundū meipsum) de præstātiore. ἀφίσταμαι, μέντοι τὸ χείρονος, ἀλλὰ τὸ κρείττονος.

ἀραττόμενα.) *Nunc sonitu crebro faciem sine fruge lacessis.*

ἄρατος.) Aratus dux, ut Polybius ait, cætera q̄dē uir ꝓfectus in reb. gerēdis. nā & eloquētia, & cōsilio, & (decretis cælādis) cōstātia pollebat. In ferēdis itē ciuilibus dissensionibus mitis, & amicis cōciliandis & socijs adiūgēdis nulli secundus. Præterea ad actiones, fraudes, insidias contra hostes comparandas, & prudentiā sua atq; audacia ad exitum perducendas, solertissimus. Sed idē cū sub dio agendum erat, ut segnis in consilijs, ita (timidus in rebus gerēdis, & piculoꝰ) audax

audax in insidijs: cæterùm periculorum fugitans. Vnde factum, ut trophęis contra se spectantibus Pelopōnesum implerit, eaq; ratione subinde ab hostibus facilè subigeretur. Ita naturæ hominū, nō in corporibus modò, sed in animis etiā, & multo quidem magis, uarietatem habent: ut idem uir non tantum in diuersis parum sibi cōstet, in his dexter & solers, in illis siniſter atq; ineptus: sed in eiusdē etiam generis actionibus idem sæpe & sagacissimus sit, & stupidissimus, itemq; audacissimus & ignauissimus. Neq; uerò hęc admirabilia atq; absurda sunt, sed consueta potius, & nota ijs qui animum aduertunt. Nonnulli enim in uenationibus audaces sunt ad sternendas feras, ijdēq; in armis & aduersus hostes formidolosi: atq; etiam in eadē re bellica uiritim qdē atq; seorsim alacres & strenui, publicè uerò & turmatim inefficaces.

ARATVS Solensis, è Cilicia (est enim & Cypri urbs Soli) Athenodori filius. Fratres eius fuerunt, Myris, Calondas, Athenodorus. Auditor fuit grammatici Ephesij Menecratis, philosophi Timonis & Menedemi: natus Olympiade CXXIIII, temporibus Antigoni regis Macedoniæ, cognomento Gonatæ, filij Demetrij Poliorcetæ: eiusq; familiaritate usus est, & apud eū obijt: æqualis Antagoræ Rhodij & Alexandri Aetoli, uersus heroici scriptor. Composuit libros hos: Phænomena, quorum initium mirabile est, æmulatione Homerica: Hymnos in Pana, Spondophoros, Ludicra, Astrologiam & Astrothesiam, commodam Pharmacorum theriacorum compositionē: Anthropogoniam, id est ortum hominum: Epithyticum in Theopropium, id est, carmina, re diuina peracta: De Antigono, Ethopœias, Epistolas: Epigrammata de Phila Antipatri filia, uxore Antigoni: Anatomen in Pausaniam Macedonē: Epicedium Cleombroti, Correctionem Odysseæ, Epistolas item soluta oratione.

ARAPHENIVS, Municeps Aegeiæ tribus.

ἀράχνειον νῆμα, ἢ ἀραχναῖος μίτος.) Aranceia tela, seu filum. De re subtilissima.

ἀράχνη.) Cratinus in Pityne: Aranearū plenum habes uentrem.

ARACHOSII.) Nomē gētile, & Arachosia, prouincia. Arachosia, urbs non procul à Massagetis: à Semiramide condita: quę & Cophen, dicitur: cuius incolæ Arachosij & Cophenij dicuntur.

ARBAZACIVS Isaurus, sub Arcadio imperatore, quem ob rapacitatem Harpazacium appellabant. fuit enim tribus hisce affectibus * quasi firmissimis & Vulcanijs uinculis constrictus, in ijsque constanter perseuerauit: insano amore, ebrietate, auaricia. Adeò porrò summū studium suarum illarum, ut putabat, uirtutum habuit, ut in ijs ita exercitatū esse, non experto incredibile uideretur. Psaltrias enim tot in conuictu suo habuit, quot neq; ipse, nec alius quisquam è ministris numerare potuit. ac ratiocinatores eius militarium operum, militū quidem numerum norant, multitudinē uerò scortorum ne ambabus quidem manibus ipse numerare potuisset. Sicut igitur Orontes Persa dixisse fertur, minimū manus digitum & decies mille & unum significare: sic etiam illi scorta & singulatim, & per dena millia numerabant.

Harpazacius, pro Arbazacio.

** consensu quodam.*

Imperator scortorum, non militū.

Orontis Persæ dictum.

ARBACES, rex Medorum, tempore Sardanapali, uir & modestia uitæ & rebus gerendis præstans, in uenationibus & bellis uersatus: qui cū & antè res magnas gessisset, & maiores animo concepisset: audita uita & moribus regis, cum animo suo reputans, Asiæ imperium in hoc esse statu: quòd uiro strenuo careret: consilium de toto principatu init.

Dux strenuus ignauum regem euertit.

ARBELA, siue Arbelæ, oppidulum Siculum, cuius ciues decipi facilè putabantur. Vnde prouerbiū: Quid non fies, Arbelas profectus?

ἄρβηλα.) Arbela, urbs Persica, ab Arbelo, Athmonei F. cuius incolæ Arbelitæ dicūtur. Fœmininum, Arbelitis: possessiuum, Arbeliticus.

δράκαλέον.) Euripides in Bacchis: Mole stū est sapienti, inter stultos multa loqui.

Tacendum apud stultos.

ἀργὰ ῥήματα.) Ociosa uerba, quæ nullum animi fructum ferunt.

ARGANTHONIVM, mōs Cij insulę.

ARGAEVM, Cæsariæ mons.

ἀργέος υἱός.) Argei filius, telū alio conjecturus, fratris sui pectus infeliciter ferit, eumq; interficit.

ἀργείους ὁρᾶς.) Argiuos uides: (ἀργείως Argiuè, uel, Argi instar.) Prouerbium, de ijs qui fixis oculis & toruè intuentur.

ἀργεῖοι φῶρες) Argiui fures: de manifestè improbis. Argiui enim ob furta malè audiebant. Aristophanes in Anagyro.

ARGINVSAE, insulæ eregionè Lesbi sitæ, ab Argino quodam.

ἀργυρόπους δίφρος.) Soliū argenteis pedi

bus Xerxis regis,in quo ſedens prælium nauale ſpectabat.Repoſitum autem fuit in uirgineo Mineruæ thalamo.

ARGOLAE, genus ſerpentum,quos Alexander Macedo Argo Pelaſgico Alexandriã tulit, & in flumẽ ad aſpides tollendas cõiecit. Cũ uerò Ieremiæ ῥpheta oſſa ex Aegypto Alexandriã tranſtuliſſet,illos idem propheta occidit.

ἀργὸν ἔτος.) Annꝰ ocioſus ſeptimus q̃ſq; apud Iudæos fuit,æquè ac ſeptimꝰ dies.

Explicatio ſomnij.

ἀργῶς κινεῖσθαι δυσχεῖς ποιεῖ τροίζους.) Segnis motio calamitoſos facit greſſus. ὀνειροκριτικὸν. (cidico.

ARGVSA,urbs Eubœę,in agro Chal

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου,καὶ πάντα νικήσεις) Argenteis lanceis pugnato, ſic omnia uinces.De ijs qui monẽt,ut res arduæ largitionibus conficiantur. Hoc enim oracula Pythia Philippo quaſi per ambages ſignificauit, eum proditionibus ſuperaturum eſſe Græciam.

Largitionibus pugnãdum.

ARGYRIPPA, urbs Apuliæ, à Diomede condita.

ἀργύρῳ κρίνουσι λαλοῦσι.) Argenti fontes loquũtur. De indoctis quidem,ſed propter ingẽtes opes liberius loquentibus.

ARDABVRIVS, filius Aſparis,generoſi animi uir,Barbaros Thraciam incurſantes ſæpè fortiter repulit. Huic igitur præmium uirtutis Imperator Martianus ducatum Orientalium legionum decreuit. Cum autẽ ibi pacata eſſent omnia: dux ad ocium ſe deflexit, & muliebres delicias. Gaudebat enim mimis & præſtigiatoribus, & omnibus ſcenicis ludicris:& huiuſmodi ineptijs totos dies exigẽs, gloriæ inſignia prorſus negligebat. Cętetùm Martiano Imperatore,ſtrenuo illo quidem, ſed citius defuncto, Aſpar ultrò curauit,ut Leo illi ſuccederet.

Bello ſtrenuus, pace luxurioſus.

Filio ignauo uir ſtrenuus præfectus.

ἀρδάνιον.) Vas aquaticum, quod proforib. defunctorũ collocabatur,ut ingredientes & egredientes ſeſe aſpergerent.

Vxeichbrũnen.

ἀρδεάται.) Ardeatæ,nomẽ gentis. Ardea eſt urbs Italiæ, ab uno ex filijs Vlyſſis & Circes ita dicta:q̃ &Troia uocabat.

ARDETTVS,locus Athenis ſupra ſtadium Panathenaicum, iuxta municipiũ quod eſt infra Argyleos, in quo omnes Athenienſes publicè iuſiurandum Heliaſticum dabant. Nomen habet ab Ardetto heroe quodam,qui primus Athenienſes iureiurando adegit. Theophraſtus in libro de Legibus, cum morẽ abolitum eſſe refert. (lyrica.

Ἥρως ἡλιαστικὸς.

Ardettus heros.

ἀρδιαῖος.) Ardiæus, ab Ardia, urbe Il-

ἄρασο.) Euripides : Nullum adeò dici atrox poteſt malum, neq; diuinitùs infli cta calamitas, cuius onus natura humana non admittat.

ἔστ οὐκ ἂν ἄραιντ' ἀδ' ἑκατὸν ἀγύπται.) Quos ne C. quidẽ Aegyptij ſuſtulerint. Sępe ſcriptores Aegyptiorum tanquam baiulorum meminerunt.

ARETHVSA, fons Siciliæ inſulæ, in quem influit Alpheus, Elidis, Arcadicæ urbis fluuius, per Adriaticum mare pelagus ſubiens : neque ſalſedine imbutus, quaſi fontem illum deperiret.

ἀρεοπαγίτης.) Areopagita. De tetricis, & ualde ſeueris, ac raciturnis. Item ἄρεος νεοττὸς ἢ παιδίον, Martis pullus, & Martis filiolus:de hominibus audaciſſimis.

ARAENVS.) Nomen fluuij.

ἆρ' ἐστίν; οὐκ ἔνεστιν. ἡ γνώμη πλανᾷ: καὶ φημι καὶ ἀποφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ;) Nunquid eſt? Non ineſt: animus me decipit. Et aio,& nego,nec habeo quid dicam?

ἀρετὴ.) Gloria & exiſtimatio. Virtus, affectio rationi conſentanea, & ipſa per ſeſe expetenda, non ob metũ aut ſpem, aut externũ aliquod commodũ : in eaq; ſita eſt felicitas, ut quæ ſit animus ad totius uitæ conſenſionem comparatus.

καὶ διαστρέφεσθαι.) Ac peruerti rationis particeps animal,aliàs exterarum rerum probabilitate, aliàs autoritate familiarium. Nam naturam quidem facultates dare nõ peruerſas : uirtutem autem eſſe perfectam, ut fortitudinem : eamq; aut extra contemplationẽ,ut eſt ſanitas: aut ſitam in contemplatione,cuiuſmodi eſt prudentia. Ac diſciplinabiles quidẽ eſſe, & contemplatrices,quæ è pręceptis cognitionis conſtent:ut eſt prudẽtia & iuſticia. Extra cõtemplationem uerò,quæ ita ſpectentur, ut extendãtur ad eas quæ ex præceptis conſtent: ſicut ſanitas & uires.Nam hilaritati,quę contemplatione cernatur, accidere ut comitetur ſanitas, ad eamq; extendatur,ſic ut ſtructuræ fornicis robur accedat. Dicuntur aũt extra contemplationem eſſe, quòd non habeant aſſenſionem,ſed accedant extrinſecus: ut ſanitas & fortitudo. Virtutem autem aliquid ſubſiſtens eſſe,illud argumẽto eſt,quòd Socrates,Diogenes, Antiſthenes, per progreſſiones facti ſunt tales. Itemq; uitiũ, eò quòd uirtuti opponitur. Iam doceri poſſe uirtutem, ex eo perſpicuum eſt, quòd ex improbis fiunt boni. Sunt autem duo genera uirtutis: unum contemplationis, alterũ actionis.

Alij tria statuũt, rationem differẽdi adijcientes. Posidonius quatuor facit: quidam plura, nonnulli unam prudentiam. Principes uerò esse, Fortitudinem, Prudentiam, Iusticiam, Temperantiam. reliquas his subiectas: magnanimitatẽ, continentiam, tolerantiam, solertiam, consilium. Eadem est & uitiorum ratio. Decet autem uirũ uirtute præditum, & contemplari & agere ea quæ sunt agenda. Quæ uerò agenda, eadem & expetenda & ferẽda, cõstanterq; tuenda sunt. Itaq; alia facienda sunt optione, alia tolerantia, alia perseuerantia. Estq; idẽ prudens & fortis, & iustus & temperans. Versatur autem unaquæq; uirtus in suo quodam genere: ut fortitudo in rebus tolerãdis, prudentia in agendis & non agendis, & neutris; itemq; cæteræ.

ἀρετὴ δέ ἐστι.) Virtus habit⁹ est optimus: seu habitus, per quẽ id in quo ea est, optimum fit, & suum munus rectissimè præstat. Virtus secundum naturam est, uitium contrà.

ὅτι δὲ πᾶσαι.) Nõ q̃libet uirtus est scientia, cum sit alia cognitionis, morũ alia. Quæ autẽ ad mores pertinent, in cognitione non consistunt.

ὅτι φασὶν οἱ.) Stoici negant quicquam inter uirtutẽ & uitium esse interiectum. Peripatetici uerò, progressionem dicũt intercedere. Nam ut lignũ, inquiũt Stoici, aut curuum aut rectum: ita hominem aut iustum aut iniustum esse oportet. & sic in reliquis.

ὅτι αἱ πολιτικαὶ.) Ciuiles uirtutes nos ornant, meliores q; reddunt, definiendis & moderandis cupiditatibus atq; affectibus, & falsis opinionibus simplici ueritate tollendis. Nam & definitæ sunt, & immoderata atq; indefinita respuunt. Ciuiles uirtutes Plato alibi purgatiões dicit.

πόσαι ἀρεταί.) Virtutes sunt quatuor. Prudentiam enim sequitur consilium & intelligentia: Temperantiam, modestia & ornatus: Iusticiam, æqualitas & gratia: Fortitudinem, constantia & grauitas.

ὅτι ἀποβλητή.) Virtutem ebrietate aut insania posse amitti: ob firmam aũt perceptionem non posse amitti, atq; etiam seipsa contentam esse dicunt. Alij uerò hoc negantes, eam egere uiribus & ualetudine & facultatibus affirmant.

ὅτι ἀρετή.) Virtus est rerum oppositarum. Opposita uerò sunt, quæ tollendis contrarijs constant: cæcitas, uisus: affirmatio, negatio, & similia.

ὅταν ἀπίδοι τις.) Si quis Romanorũ disciplinã intueatur: uirtutis esse munus, non fortunæ donum, cognoscet. *Romanorum uirtus.*

ἀρετῶ.) Virtutis studio teneor. Procopius: Vtriq;, alteri despatiõe uitæ, studio uirtutis alteri, magno impetu irruebant. *Virtus. Desperatio.*

ARIANI. Sciendum, apud Arianos etiam sectas fuisse, tali ex causa. In dies singulos apud eos cõtentiosis quæstionibus sermones eorum in absurda quædam deducebantur. Cũ enim in Ecclesia credatur Deus pater esse filij uerbi: quæstio inter eos incidit, An posset etiã, priusquam extitisset filius, Deus uocari pater? Nam cum Dei uerbum non ex patre gigni, sed (ex ijs quæ non sunt) nõ ex ijs quæ sunt extitisse opinarentur: in primo & summo capite lapsi, non immeritò in absurdam de nudo nomine contentionem inciderunt. Dorotheus enim ab ijs Antiochia accersitus, negabat patrẽ esse, aut uocari posse, si filius nõ extitisset. Marinus uerò, quem ante Dorotheum è Thracia uocarant, articulo tẽporis arrepto (dolebat enim sibi prælatum esse Dorotheum) cõtrariam sententiam defendebat. Itaque fit inter eos, ob modò dictam dictiunculam, dissidium: & seorsim uterq; conuentus agitat. Qui autem patrem nõ orto filio esse asserebant, Psathyriani dicebantur, quòd Theoctistus quidam Psathyropola (siue placentarũ siue diuinarum imaginum uenditor) Syrus, uehementer hanc sententiam defenderet. eosque secutus est etiam Selenas Gotthorum episcopus. Sed & hi paulo pòst dissenserunt, Marino cum Agapio contendente, quem ipse Ephesi episcopum designarat. Hi uerò non de religione, sed de principe sede, pusillis animis inter se litigabant. Ac dissidium istud ad annos triginta quinq; durauit, usq; ad iuniorem Theodosium. *Arianorum sectæ. Nimis altero cando ueritas amittitur, dissidium augetur. Dorotheus. Marinus. Selenas. Agapius. Ambitio, non ueritatis amor.*

ARIVS, hæresiarcha sub Constantino magno, ex cõsecratis presbyteris unus, cum perturbare omnia uellet, condemnatus à Nicenæ synodi trecentis & octodecim sacris patribus, insolito & nouo genere mortis interijt. Nam in urbis foro, uentris onere urgente, cum ad cloacam secessisset, unà cũ stercoribus intestina omnia effudit. *Mors fœdâ & insolita.*

ἀρεία.) Aria & Arium, Persica regio: cuius incolæ, Arij & Arienses. Ariania, gẽs finitima Caduſijs.

ἄρειος πάγος.) Arius pagus, id est, tumulus Martius, prætorium Athenis, in quo

duo ſenatus erãt: unus Quingentorum, qui ſingulis annis ſorte creabantur: alter Areopagitarum, perpetuus, qui cauſas capitales diſceptabat, & alia Reipublicę negocia, magna grauitate adminiſtrabat. Areopagus autem dictus eſt pagus, quòd in tumulo & edito loco ſitũ eſſet id prætorium: Arius à marte, ſiue quòd is cædibus præeſt, quæ ibi iudicabantur: ſiue quòd haſtã is ibi defixit, in iudicio aduerſus Neptunũ de Halyrrothio, quẽ occiderat, cum Alcippæ, filiæ ipſius & Agrauli, Cecrope natæ, uim intuliſſet, ut refert Hellanicus lib. I.

Areopagita.

ἀρήιος.) Alcæus: ἄνδρες πόλεως πύργος ἀρήιοι. Vrbis turres, uiri mauortij.

ἀρήτιον.) Aretini, nomen gentis.

ἀῤῥηφορεῖν, ἢ ἀῤῥηνοφορεῖν.) Quatuor uirgines nobiles deſignabãtur, ſed duæ eligebantur, quæ auſpicarentur texturam pepli Mineruæ, & eorum quæ ad id pertinebant, candidam ueſtem geſtantes. Quòd ſi auro ornarẽtur, ſacrum id erat.

ἄρης.) Quaſi ſine uerbis, Mars: ꝙ in bello nõ dicto, ſed facto eſt opus. Homer⁹:

In bellis opus eſt manibus, uerbisq; ſenatu.

ἄρης τύραννος.) Mars eſt tyrannus. De ijs qui rem ui peragunt. Aiebat, iuuentutem eſſe ſelectam, & Mauortijs armis ſeptam.

ARCHESIVS Monachus, adoleſcẽtes qui deliquerant, non ſegregabat, ſed eos qui profecerãt. Dicebat enim, adoleſcentem ſegregatum fieri cõtemptorem: eũ uerò qui profecerit, maturè ſentire ſegregationis dolorem.

Adoleſcentes nõ excludendi è cœtu.

ἄῤῥητον.) Quo pacto dicam ea, quæ dicenda non ſunt?

ARRIANVS, Poeta heroicus, qui Georgica Virgilij uerſibus reddidit: & Alexandriadem ſcripſit, de Alexandro Macedone libris XXIIII. & poemata de Attalo.

Georgica Virgilij græcè uerſa.

Arrianus Nicomedienſis, Epicteteus philoſophus, cognomẽto nouus ſeu iunior Xenophõ: Romę fuit ſub Adriano, Marco & Antonino imperatoribus: ad conſularem uſq; dignitatem euectus, ut Heliconius ait, ob eruditionis excellentiam. Scripſit libros quàm plurimos.

ARIBARZANES, à Xerxe rege, à quo ſatrapa Phrygiæ creatus fuerat, defecit. Miſſis itaq; copijs, illum rex, in poteſtatem redactum, in crucem egit.

Supplicium apoſtatæ.

ARIGNOTE Samia, diſcipula Pythagoræ maioris, & Theanûs, philoſopha Pythagorica: ſcripſit Bacchica, atq; etiã Cerealia, ſiue epigrammata de Cereris myſterijs. Inſcribitur id opus & Sacer ſermo. Scripſit & Initia Bacchi, & alia philoſophica.

Philoſopha.

ἀριθμῷ.) Pythagorei omnia numerũ eſſe dixerunt. Numerus autem denario completur. Denarius porrò ex quaternario cõponitur. Quapropter numerũ omnem quaternionem eſſe dixerunt.

ἀρίμα.) Arima montes. Homerus. In Arimis, ubi aiunt Typhoti eſſe cubilia. Alij eſſe in Cilicia: alij in Syria: alij in Pythecuſis fabulam illam extitiſſe dicunt, iuxta Tyrrhenos. Dicuntur & Arimi.

ἀρίμασποι.) Arimaſpi gens Hyperboreorum. Vnde Arimaſpêus.

ARION Methymnæus Lyric⁹, Cyclei fili⁹, Olympiade XXXVIII. Quidã etiã Alcmanis fuiſſe diſcipulum tradiderũt. Scripſit cãtica, q̃ Prooemia dicũtur, uerſib. circiter 2000. Fert̃ & tragici modi inuẽtor extitiſſe, & primus chorũ inſtituiſſe, & dithyrambũ ceciniſſe: itaq; nominaſſe id qd̃ à choro caneret̃: & Satyros induxiſſe, qui uerſibus loquerentur.

ARISBE, urbs Bœotiæ.

ἄριστα χωλὸς ὑφεῖ.) Optimè claudus ſubat. Prouerbium, de ijs qui ſua mala bonis alienis præferunt.

ARISTARCHVS, natione Samothrax, Alexãdrina ciuitate donatus, Ariſtarchi fili⁹, uixit CLVI Olympiade, ſub Ptolemæo Philometore, cuius etiã filiũ erudijt. Fert̃ ſcripſiſſe ultra DCCC libellos, Cõmentariorum tãtum. Diſcipulus fuit Ariſtophanis grammatici, & cũ Cratete Pergameno grammatico plurimas cõtentiones habuit. Diſcipuli eius grãmatici ad XL fuerũt. In Cypro, cũ aqua intercute laboraret: inedia ſibi necẽ conſciuit. Vixit annos LXXII: relictis liberis Ariſtarcho & Ariſtagora: qui ambo ſimplices fueruut, adeò ut Ariſtarchus uenderetur, quem tamen Athenienſes redemerunt.

ARISTARCHVS Tegeates, poeta Tragicus, cum ex morbo quodã ab Aeſculapio recreatus, gratiam pro ſanitate referre iuberetur, tragœdiã ſibi cognominem edidit. At uerò Dij pro ſanitate mercedem nunquam uel repetent, uel recipient. Quomodo enim? cum nobis maxima quęq; benigno & bono animo gratis largiãtur, ut & Solem uideamus, & Dei tãti ſine mercede radijs omnia illuſtrantibus fruamur, & aquæ uſum, & ignis opificis infinitas acceſſiões, & uaria ſimul

simul atq; utilissima adiumenta: & ut aerem trahamus, eiusq; flatu uitam sustentemus. Volunt itaq; hisce paruis neque ingratos esse nos, neq; immemores: & per hæc ipsa nos reddunt meliores. Hic Aristarchus æqualis fuit Euripidis: qui primùm ad eam quę nũc est, prolixitatẽ tragœdias extendit. Tragœdias edidit septuaginta, uicit duabus. Vixit ultra cẽtum annos.

ARISTARCHVS Athenis accersitus, dictaturam Ephesi tenuit. Vocarunt autem eum populares, quòd præclarè fideliterq; annos quinque ipsis præfuisset. Athenis discessit, cum Harpagus Cyrum, Cambysis filium, unà cum Persis ad defectionem impulisset.

ARISTAENETVS, siue Aristænus. Philopœmen & Aristænus Achęi, ita inter se iuncti fuerũt, ut nec eodem essent ingenio, nec eãdem Reipublicæ sectam sequerentur. Nam Philopœmẽ quidem & animo & corpore ad omnes bellicos usus ab ipsa natura factus erat: alter autem ad Reipublicæ gubernationem, & deliberationes quæ eloquentiam postulabant. Iam secta Reipublicæ ita inter se differebant. Nam cum Romanorũ amplitudo iam & Philippicis & Antiochicis temporibus prorsus cum Græco imperio implicaretur: Aristænetus Rempublicam ita temperabat, ut quicquid Romanis accommodatum esset, alacriter faceret, interdum etiam iussa illorũ anteuerteret. Interim tamen operam dabat, ut leges seruare uideretur, eamq; speciem prætendebat, si qua illarũ, Romanorum literis apertè refragaretur. At Philopœmẽ, si quid eorũ quæ postulabãtur, consentaneũ legib. erat: & societati, cõcedebat omnia, & sine detrectatione adiutabat. Si quid uerò præter illas mãdassent: adduci non poterat ut ultrò paréret: * sed à magistratib. primùm id approbandũ, deinde iterũ petendũ esse asserebat. Quòd si ne sic quidem persuasissent: tãdem uelut deos obtestatus, cedebat, & imperata faciebat.

ARISTAEVS, siue Aristius, unus ex Gigantibus, quem in Aetna Sicilię mõte solum euasisse ferunt, nec igni cœlesti tactum, nec Aetna oppressum.

ARISTEVS, siue Aristion, Samius, aut Platęensis, ab adolescẽtia Demosthenis amicus, ab eoq; recõciliandi causa missus ad Hephæstionẽ. Meminit huius Hyperides, in oratione cõtra Demosthenẽ.

ARISTEAS Democharidis aut Caustrobij filius, Proconnesius, qui Arimasporum Hyperboreorum historiam libris tribus heroico uersu descripsit, qui Arimaspij dicuntur. Huius animam tradunt, cum uellet, exijsse, & remeasse. Scripsit & soluta oratione Theogoniã, id est ortum deorũ, uersibus mille. Vixit Crœsi & Cyri temporibus, Olympiade quinquagesima. *Aristeæ anima Peripatetica, ut & Hermotimi Clazomenij.*

ἀριστερὰ.) Sophocles de Aiace, Nunquam tu læua, Telamonis nate, fuisti Mente prius.

ARISTIDES, Adrianensis sophista, (Adriani autem urbs est Mysiæ, quæ nũc Bithynia dicitur) Polemonis Smyrnæi rhetoris discipulus, filius Eudæmonis philosophi, & flaminis Dialis in patria. Athenis Herodẽ audiit, Pergami Aristoclẽ. Vixit sub Antonino Cæsare, usq; ad Commodum (Terminum apud neminem reperias.) Orationũ eius nullus finis reperitur. nã sunt aliæ aliter cõfectæ.

ARISTIDES, Lysimachi filius, cui quamuis pauperi, propter uitæ integritatẽ, iniurato, fides habebat. Cũ aliquãdo Calliam reum sibi condonari petijsset, impetrauit. Qui cum aurum ipsi uicissim misisset, eo repudiato: Calliæ quidem uita, inquit, Aristidis paupertate eget: sed paupertas Aristidis, Calliæ opes cõtemnit. Hic aliquando Themistocli in Republica gerẽda aduersatus, cũ unà legationem obirent: Inimicitias, inquit, intra patriæ fines deponamus, & Reipublicæ causa cõsentiamus. Fuit aũt uir adeò bonus, ut, cum ostracismo pellendus esset, & rusticanus quidã homo, qui non nosset Aristidem, ei testulam inscribendi sui nominis causa obtulisset: rogarit, quare ab Aristide offensus esset? illeq; respondisset, insigni eius bonitate: riserit, nomenq; rustici inscripserit. Idem relegatus, in Aegina uitam egit. In eo exilio cum Xerxes Græciã inuadens, per legatos 3000 daricorũ ei obtulisset: negauit se, dum ea uictus ratione uteretur, Persicas diuitias curare. Fortè autẽ tum pane cibario uescebatur. Fuit Miltiadi similimus, uterq; optimus. Aristides quidem iustus, Miltiades autẽ Marathoniæ pugnæ dux. Quæ pugna præcipuè memoratur, quòd reliquæ res gestę toti Græciæ sunt cõmunes, illa propriũ opus est Athenienſium.

Aurum Calliæ repudiatum.

Inimicitiæ depositæ ob rẽpublicam.

Ostracismus.

Xerxis aurũ repudiatum.

Miltiades. Marathonia pugna.

ARISTIPPVS, Aritadæ filius, Cyrenæus philosophus, Socratis auditor: à quo

Cyrenaica secta.

Mercenaria philosophia. quo secta Cyrenaica initiũ duxit. Primus Socraticorũ mercedẽ institutionis exegit. Inimicus Xenophonti fuit: ea dexteritate ingenij, ut & tẽpori & loco se accõmodaret. Ac ijs quidẽ quæ aderant fruebatur, uoluptatemq; sectabatur: ad eas uerò delicias fruendas, quæ non adessent, laborem nullũ capiebat.* Vnde canis regius à Diogene uocabatur. Scitè dicta eius plurima sunt, & optima. Eũ assiduè filia eius Arete audiuit: cuius F. Aristippus minor dict⁹ est Metrodidactus, id est à matre edoctus. Hũc audiuit Theodorus, primùm cognomento Atheus, id est impius, siue absq; Deo: deinde Theus, id est deus. Hunc Antipator, Antipatrũ: Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Hegesias* Pisithanatos, id est, psuasor mortis, Hegesiã Anniceris*, non is qui Platonem redemit.

Versatile ingenium.
Arete F. Aristippus Metrodida ctus.
Theodorus.
Antipater.
Epitimedes.
Parabates.
Hegesias.
Anniceris.
Chronologia repugnat.
Voluptarius.
Pecunia abiecta.

Aristippus Socratis discipulus, in rebus omnib. uoluptatem amplexus, & festiuus. Ferunt seruulum, qui de pecuniæ onere quereretur, iussum ab eo abijcere id quo premeretur. In nauigatione ,,pter opes quas uehebat, insidiis appetitus, eas in mare abiecit: Harũ, inqt, interitus, mea salus erit. Subinde ridebat Antisthenẽ, ,,pter seueritatẽ. Ad Dionysiũ Siciliæ tyrannum profectus, potando uicit: indutusq; purpura saltationẽ est auspicatus. Plato uerò stola illa repudiata, cum Euripidis uersus recitasset,

Antisthenes.
Omnium horarum homo.
Plato.

Non possum fœmineam induere uestem
—Vir natus, & è uirili stirpe:

Aristippus uerò ea accepta, cum risu, ex eodem poeta subiecit,

—Etenim in Bacchica insania,
Animus sobrius non corrumpetur.

Pro amico intercedens, cum nihil impetraret, genua tyranni est amplexus, uotique compos factus: Non ego, inquit, huius adulationis autor sum: sed Dionysius, qui aures habet in genibus.

Aures Dionysij in genibus.

ARISTOGENES Thasius medicus libros scripsit 24. Vnũ de ratione uictus. De facultate unũ. De uenenatis animalibus unum. De tuenda ualetudine unũ. Epistolas, Naturalium adiumentorũ cõpendium ad Antigonum.

Aristogenes Cnidius, medicus, Chrysippi philosophi seruus, à medicinis fuit Antigono, cognomento Gonatæ.

ARISTOGITON, Cydimachi, aut Lysimachi filius, orator Athenienſis, matre libertina, cognomento Canis, ob impudentiam: occisus est ab Athenienſib.

Canis.

Orationes scripsit, defensiões aduersus Demosthenẽ (oratorẽ) ducem, aduersus Lycurgũ, cõtra Timotheũ, cõtra Timarchũ, contra Hyperidem, contra Thrasyllum, Pupillarem. De hoc Aristogitone quærito, nunquid ille sit Harmodij sodalis? (Chronologia repugnat.)

Aristogiton Cydimi filius, sycophanta. Huius pater cũ esset ærarius, in carcere obijt. in quem postea hæres eius mulctæ Aristogiton est cõiectus, matre eius publicè uendita. In carcere furatus tabulam, & à captiuis condemnatus eius cui ea fuerat, nasum præmordit: & Zobiam, quæ eum è carcere fugientem susceperat, ab eo iam in Republica potẽte, gratiã repetentẽ, ad inquilinorũ forũ duxit: sororẽ suã uendidit, ut peregrè abduceretur. Hyperidẽ, ob decretũ post Chæronensem cladem factum, legum uiolatarum reum egit: sed non peregit.

ARISTODEMVS, Aristocratis filius Cumarum in Italia tyrannus, uir clarissimo natus genere, Mollis dictus à ciuibus: progressuq; temporis cognomentũ illud ipso nomine celebrius habuit, siue quòd in puericia fuisset effœminatus, & muliebria passus: siue quòd mitti ingenio, & tardus ad iram esset. Aristodemus cõpendium uniuersæ Herodiani doctrinæ ad Danaum scripsit.

ARISTOCLES Messenius * Italus, philosophus Peripateticus, cõposuit libros de Philosophia X, utrũ Homerus præstantior, an Plato? Recenset aũt in ijs omnes philosophos, eorumq; opiniones. Scripsit etiã præcepta Rhetorica, & de Serapide, libros de moribus IX.

Aristocles Lampsacenus, philosoph⁹ Stoicus, scripsit libros 4. Enarrationũ in libros Chrysippi, & de ratione singula eloquendi & cogitandi.

Aristocles Pergamenus sophista, sub Traiano & Adriano, scripsit Artem rhetoricam, Epistolas, de Rhetorica lib. v. Declamationes ad Imperatorem, ob auri distributionem.

ARISTOCRATES Rhodiorũ dux, aspectu uenerãdo, & penè terribili. Qua re Rhodij eũ ex omnib. planè parẽ impe rio, & dignũ principatu iudicarunt. Sed spe sua frustrati sunt. nã cum ad res gerẽdas tanquã ad ignem uentũ esset, instar adulterini nomismatis, expectationi hominum de se non respondit.

ARISTOMENES Athenienſis comicus, ex ijs qui antiquã comœdiam secuti sunt.

ti sunt, belli Peloponnesiaci tẽpore; Olympiade LXXXVII cognomento Thyropœus, id est ianuarum (uel, aspiratione dempta caseorum) factor.

ARISTONICVS, Alexandrinus grãmaticus, scripsit de notis in Theogonia Hesiodi: & de Verbis extraordinarijs in Iliade & Odyssea Homeri.

Aristonicus, Ptolemæi regis Aegypti eunuchus ille quidem fuit, sed unà cum rege educatus à puero: ac progressu ætatis plus uirilis audaciæ atq; animi habuit, quàm pro eunucho. Nã & ingenio militari fuit, & in armis plurimùm sese exercuit: nec in ijs minus quàm in congressibus ualuit, & sensu cõmuni (quod rarum est) prẽditus fuit, & ad benè merẽdum de hominibus propensus.

ARISTOXENVS, filius Mnesiæ, qui & Spintharus, Musici, è Tarento Italiæ. sed Mantineæ uersatus, philosophus enasit, ac Musicæ non infelicem nauauit operam: & patris & Lampri Erythræi auditor, deinde Xenophili Pythagorici, ac deniq; Aristotelis: quẽ defunctũ contumelijs insectatus est, quòd Scholæ successorem Theophrastũ reliquisset, cum ipse magnam apud Aristotelis auditores autoritatẽ obtineret. Fuit Alexandri tẽporibus, & successorũ, ut sit ab Olympiade CXI, æqualis Dicæarcho Messenio. Composuit Musica, philosophica & historias, & in omni genere disciplinarũ aliquid scripsit (& de numero.) Numerus librorum eius est CCCCLIII.

Aristoxenus Cyrenæus, præ insignibus delicijs lactucas horti sui uino mulso uesperi irrigabat, & uirides placentas sibi remitti dicebat.

ARISTOTELES Nicomachi filius, & Phæstiadis. Nicomachus autem medicus fuit, ex genere Asclepiadarum, à Nicomacho filio Machaonis, ortus Stagira, urbe Thraciæ, philosophus, discipulus Platonis balba uoce. Fratrem habuit Arimnestum, sororem Arimnesten. Filiã ex Pythiade, Hermiæ eunuchi filia: qui licet contusis testiculis, tamen eam genuerat. Nupta fuit tribus maritis filia Aristotelis: susceptisque liberis, decessit ante patrẽ. Habuit & filiũ Nicomachum ex Herpyllide cõcubina, quã post Pythiadẽ ab Hermia eunucho, quẽ in deliciis habuerat, abduxit. Is Hermias princeps Atarnei fuit, quę regio est Troadis, seruus cũ fuisset Eubuli Bithyni. Peripateticę sectæ præfuit annos 13: inde dictę, quòd in ambulacro siue horto docuerat: Academia, in qua Plato docuerat, relicta. Natus est Olympiade 99, Chalcide obiit, aconito hausto, ꝙ ob hymnũ in Hermiã eunuchũ scriptũ, in ius uocatus esset. Alij morbo decessisse dicũt, anno ætatis 70.

Mors Aristotelis.

Aristoteles. Timæus contra Aristotelẽ dicit, fuisse eũ leuẽ, audacẽ, petulantẽ, insipientẽ, indoctum, hominẽ inuisum, quiq; precioſam tabernã medicã clausĕrit, & in quamuis aulam & scenam insiluerit: atq; etiam uoracem, lurconem, ad palatum omnia referentem. Quæ mihi uix à circulatore & scurra in iudicio uerba effutiente, ferri posse uideantur.

Timæus in sectator Aristotelis.

Aristoteles scriba Naturę fuit, calamũ mente imbuere solitus: quem fortasse nihil rerum utilium, quamuis artificiosius & accuratius elaboratum, recusare atq; aspernari decuit.

Scriba naturæ mente pro atramento usus.

ARISTOPHANES Rhodius, siue Lindius (Aegyptium alij dixerunt, alij Camiriũ) ab Athenienſib. ciuitate donatus, Comicus, Philippi filius, in scenicis ludis uersatus Olympiade* CXIIII, tetrametri & octametri inuẽtor. Filios habuit Ararotem, Philippum, Philetærum comicos. Quidam eum seruo natũ tradiderunt. Fabulæ eius LIIII. Nos aũt in quibus laborauimus, hæ sunt: Acharnẽses, Ranæ, Pax, Concionantes, Cerealia celebrantes, Equites, Lysistrate, Nubes, Aues, Plutus, Vespæ.

* *Chronologia repugnat, nisi sit alius ab eo qui insectatus est Socratem.*

Aristophanes Byzãtius grãmaticus, filius Apellis, tribuni militũ, discipulus Callimachi & Zenodoti (sed hunc adolescens, illum puer audiuit) atq; etiã Dionysij Iambi, & Euphronidæ Corinthij siue Sicyonij. Vixit Olympiade XLV.

ARISTON Platonis pater.* Et Platonis, filij Aristonis, dogmatũ plenus est: neq; Timæus eũ fugit, quamuis in arte Grãmatica (geometrica contemplatione) maximè uarius, & naturæ motionũ indagator: neque Phædon, neque Gorgias, neque alius quisquam elegantiori & solertiori facundia prædituſ, qualis est Parmenides.

Multiplex eruditio.

ARISTONYMVS comicus. Ex fabulis eius est Sol algẽs, quã Athenęus in Dipnosophistis citat. Vixit Ptolemæo Philadelpho regnãte, & successore eius Philopatore. Ac post Apollonium regię Bibliothecæ præfuit annũ agens LXIIII. Cum aũt res suas composuisset, tanquã ad Eumenem se receptrurus, in carcere ad tẽpus est custoditus: sed dimissus, ex

stran-

strãguria deceſſit, anno ętatis LXXVII. Scripta eius permulta ſunt.

ARISTYLVS & Ariphrades ab Ariſtophane perſtringũtur, ut homines obſcœni & flagitioſi, &c.

ἀρκάδας μιμέμενοι.) Arcadum imitatores. Prouerbium, de ijs qui aliis laborãt. Nam Arcades cum bellicoſiſſimi Græcorum eſſent, priuatim quidem uicerũt neminem: aliorum uerò ſocij, multos. Sic Plato Piſandrum Arcades imitari dicit, quòd comœdias à ſe factas, inopia coactus, alijs traderet.

δρκαδίαν μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς, οὐτοι δώσω.) Arcadiam à me petis: rem magnam petis, quam nõ dabo. De ijs qui magna & inutilia petunt.

ARCADIVS grãmaticus Antiochenus, ſcripſit de Orthographia, de Conſecutione partium orationis, Onomaſticum admirabile.

ἄρκευθος.) Iuniperus, genꝰ ſtirpis ſpinoſę, cuius odorẽ omnia reptilia auerſãtur.

*ἄρκης. *ἄρκυ παρέσης τὰ ἴχνη ζητεῖς.) Vrſa præſente, ueſtigia quæris. De ijs qui ea ſe quærere ſimulant, quæ adſunt.

ἀρκλεῦσαι.) Apud Brauronios, mulieres ex oracuło, depellendæ peſtilentiæ cauſa, ob cicurem urſam interfectã immiſſæ, Dianæ initiabantur.

ARCTINVS, Telei filius, à Naute oriundi, poeta, diſcipulus Homeri, autore Artemone Clazomenio, in ſcripto de Homero: uixit Olympiade IX, CCCC annis poſt bellum Troianum.

ἄρκτος.) Vrſus uel urſa, animal: & ſidus quod perpetuò mouetur. Arcturus aũt dicitur & ipſe integer Bootes, & quę ſub eius cingulo eſt ſtella. Appellatur & Arctophylax.

ἅρμα.) Harma locus Atticę. Prouerbiũ ὅταν δ' ἅρμαλος ἀστράψῃ: Cũ per (Currũ) Harma fulgurauerit. De ijs quæ tardè fiunt.

Crudelitas inuiſa. HARMATIVS plurimũ potuit apud Zenonidẽ imperatricẽ, & ipſum Baſiliſcũ. Eſt aũt occiſus à Zenone imperatore, ac cæde eius ciues admodũ ſunt gauiſi. Nam ſub Leone quoſcũq; Thraces, q ſeditionẽ mouerant, cepiſſet, hos manibus amputatis dimiſerat. Cæterùm Oa- *Onoulus ingratus.* noulus quidã eũ interfecit, quẽ Harmatius pauperẽ & recèns à Barbaris ueniẽtem, humaniter ſuſceptum, Comitẽ primùm fecerat: deinde præfectũ Illyriorũ, & ad cõuiuia multo argẽto inſtruxerat. Sed is Barbarica perfidia, & ſanguinaria manu, gratiam illi retulit.

HARMATVS. Cum Baſiliſcus imperator Harmato, ut cognato, liberũ aditũ ad Zenonidẽ uxorẽ permitteret: ac diutius cõſuetudo duraret: amboq; forma inſigni eſſent, deperire inter ſe cœperũt. Hinc oculos in ſe inuicẽ cõijciebant, & uultus ſubinde cõuertebãt, & arridebãt inter ſeſe. Hinc dolor ex amore ortus, uultu tegebatur. Cũ uerò animos ſuos Danieli eunucho, & Mariæ obſtetrici aperuiſſent: uix ijs medicati ſunt coitꝰ medicina. Itaq; Zenonis Baſiliſco blandiri, ut amator principẽ in urbe locũ teneret. Cũ aũt Theodoricus uideret, Harmatũ ab omnib. coli, ſeq; uinci ab adoleſcẽte, qui capillos tantum & alias corporis exercitationes curaret, indignabatur. At Harmatus cùm auri affluentia, tũ honorũ magnitudine inflatus, neminẽ ſibi fortitudine præſtare putabat: ac tantũ in eo uæcordia ualebat, ut Achillis habitu equo cõſcenſo, in Hippodromo ſe iactaret. Quò magis aũt ea gloriolę inſania teneretur, acclamationib. infimæ plebeculæ fiebat, quæ Pyrrhũ illũ appellaret. Quod ſi eò faciebat, quòd rubicunda eſſet facie: rectè dicebat. Sin ad laudẽ fortitudinis, deliniebat, ut adoleſcẽtem. neque enim heroes petebat, ut Pyrrhus: ſed mulieres deperibat, ut Paris.

ARMENII. Interiores Indi & Iberes & Armenij ſub Conſtantino Magno baptizati ſunt.

HARMODII melos. Prouerbium, de rebus duris. Nam cantilenæ de Harmodio ſunt eiuſmodi. Harmodius & Ariſtogiton, Athenienſes, tyrannos aggreſſi, (Hipparchus) Hippiã ſuſtulerunt, cũ gladios myrti ramis inuoluiſſent.

ὅτι ἡ ἁρμονία.) Harmonia exiſtit ex iis quæ inter ſe apta ſunt. Oportet enim eſſe fides, deinde certa ratione intẽtas eſſe, & ſic exiſtere harmoniã. Non pugnat autem cũ ijs quæ apta ſunt, ſed illa ſequitur: itaq; ſe habet, ut illa quæ apta ſunt, ſe habent. Harmonia eſt fidium concentus. Anarmoſtia uerò, eſt animati corporis morbus, & infirmitas, & turpitudo. Ac morbus quidẽ immoderatio elemẽtorũ: infirmitas uerò ſimilarium partiũ: turpitudo, inſtrumẽtalium.

HARMOSTAE, prętores, qui à Lacedęmõiis in ſubiectas urbes mittebãtur.

ARNE. Vrbs Bœotiæ.

ἀρνίον σοι λελάληκεν) Agnus tibi locutus eſt. Agnus in Aegypto, ut aiunt, uoce humana locutus eſt. Inuentus autem eſt * regium

regium draconem alatum habere ſupra caput, longitudine IIII cubitorum, ac cuidam futura prædixit.

ARNVPHIS Aegyptius philoſoph⁹, Marco philoſopho Romanorum Imperatori familiaris. Cum autem aliquādo Romani ſiti laborarent, effecit ut ſubitò nubes obſcuræ exiſterent, & ingentem pluuiam effunderent, cū tonitruis & fulgoribus crebris. Alij dicūt, Iulianū Chaldæum hoc miraculum edidiſſe.

ἀγροικία μαίτις.) Ruſticana uates. De ſegnibus & ignauis. Est autem locuſta uiridis, admodum tarda, quæ Mantis dicitur: cuius motionibus quidam obſeruatis, diuinant, * rus habere pedes.

ἀῤῥωστημα.) Infirmitas à morbo differt. nā infirmitas morbus eſt cū imbecillitate: morbus uerò opinio uehemēs rei q̄ expetenda uideatur. & ut in corporibus ἐμπλοκαί quædam, id eſt incōmoda in quæ facilè inciditur, dicūtur, ut catharr⁹ & diarrhœa: ſic etiā in animo ſunt ὁλκαὶ πάθους, id eſt affectus procliues, ut Inuidentia, miſericordia, & id genus alia.

HARPYIAE, rapaces dæmones.

HARPOCRAS, familiaris fuit Ammonio, homo Aegyptius, ſub Zenone imperatore: quē cū Nicomedes Ammonij doctrinā tenere audiſſet, properè cōprehendere ſtuduit. At hic, ſiue ab initio quid futurū eſſet odoratus, ſiue præmonitus, ſubitò nuſquam comparuit.

HARPOCRATION Argiuus, Platonicus philoſophus, Cæſaris familiaris. Scripſit cōmentariorū in Platonē libros 14. Vocabulorū Platonicorū libros 2.

Harpocration, Caius dictus ſophiſta. Scripſit de Antiphontis figuris, de Hyperidis & Lyſiæ orationibus, & alia.

Harpocration, Aelius dictus, ſophiſta, ſcripſit de ignoratis oratorū dictionib. de iis quæ uideantur à Rhetoribus ignorata eſſe: & argumenta orationū Hyperidis: Emētitam eſſe Herodoti hiſtoriam: De ordinib. ſeu aciebus apud Xenophōtem: De arte rhetorica: De ideis, ſeu figuris, ſeu dicendi generibus.

Harpocration, Valerius dictus, rhetor Alexandrinus: uocabula decem Oratorum, & Floridorum collectanea ſcripſit.

ARSACES Parthorum rex, in prælio haſta in latere ictus, occubuit: uir & corpore pulcherrimo atq; cōſpicuo, & animo planè regali, & rei militaris peritiſſimus: idēq; ut erga ſuos clementiſſimus, ſic in euertēdo aduerſario acerrimus; & Parthis maximè deſideratus.

Arſaces Parthus, Macedonib. qui Perſicum regnum annos CCXCIII tenuerunt, eiectis, Parthis regnū peperit. Hinc Arſacidæ dicti ſunt Parthorum reges. *Macedones pulſi ab Arſacē.*

ARTAPHERNES, dux Perſarum.

ARTEMIDORVS Daldianus (urbs Lydiæ Daldis eſt) philoſophus, ſcripſit de interpretatiōe Somniorum lib. 4. de Auguriis, & manuum inſpectione.

Artemidorus Pſeudariſtophanes culinaria uocabula coegit.

ARTEMIVS, q & Anaſtaſius, Romanorū Imperator, cū Sarracenorū claſſē petere urbē ſenſiſſet, Ioannē bello præfecit, magnæ Eccleſiæ diaconū, ratiocinatorem tributorum, quem Generalem dicunt. Is cum Rhodum appuliſſet, orta ſeditione, à populo interficitur. *Ioannes diaconus à ſuis militibus interfectus.*

ARTEMISIA præclarè ſe geſſit bello Perſico, ut de ea rex diceret: Viros mulieres eſſe factos, mulieres uiros. Fuerunt aūt Artemiſiæ duæ, ambæ Cariçæ nationis, & reginæ: quarū prior (Lygdamidis) Damidis filia, bello Perſico interfuit. Iunior uerò, cuius & Demoſthenes in Oratione de libertate Rhodiorū meminit, filia fuit Hecatomni, uxor & ſoror Mauſoli: cuiꝰ obitū, autore Theopōpo, ita luxit, ut tabe correpta, ex mœrore decederet. *Vos iuuenes animos geritis muliebres, Illa uirago uiri.* *Hecatomnus Mauſolus.*

ARTEMISIVS, apud Macedones menſis Maius dicitur.

ἄρτι,) Modò, paulo antè, partē prēteriti tēporis cū eo cōiungit quod nūc eſt.

αὐτίκα, mox uel ſtatim, tempus futurū cum eo coniungit quod nunc eſt.

ἄρτιος ἀριθμὸς.) Par numerus, XXXII. Pariter impar, qui ſtatim in imparem diuiditur: ut XIIII, cuius ſemiſſis VII.

ἀρτιδαῆ.) Hunc argenteum nummum in natalem tuum diem mitto qui recentem adhuc officinam ſpirat.

ἀρτιζόμενοι.) Homo callidus, & ad incertos Fortunæ caſus inſtructus.

ἄρτι μῦς πίτης γεύεται.) Modò mus picem guſtat. De ijs qui ſerò ſentiunt, quò ſint redacti.

ἀρτίσομος.) Ille jam uino madidus, rectè eloqui non poterat.

ARTVS, tyrannus Meſſapiorum, cū quo hoſpitium conſtituiſſe Athenienſes, ait Polemon.

ἄρτος.) Annus uel Anthropus clibanum, ἄνος ἢ ἄνθρωπος κρίβανον. De ijs qui nouum aliquid excogitarunt, prouerbiū dicitur. Nam Annus Aegyptius, ad torrendos panes furnum inuenit.

ARY-

ARYBAS, Alcetæ filius, Molossorum rex.

ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν.) Citharam pulsare, antiquũ est: hoc est, ineptum, nullius precij.

Sancta insciitia cum sophistanõ cõmittenda. Spirido.

ἀρχαϊκὸν.) Sectatores pietatis, quã Spirido simplex esset, & antiqua uirtute, atque etiã Græcarũ literarũ planè rudis: p hibuerũt, ne prodiret in mediũ, & in Cõcilio cum sophista congrederetur.

ἀρχαιότερα τὰ διφθέρας λέγεις.) Antiquiora diphthera dicis. De ijs qui putida & antiquaria dicunt. Nam in uetustissima quadam membrana, Iupiter ea quæ facta sunt descripsisse perhibetur. *Iouis tabulæ.*

ἄρχε.) Bellum adolescens, amicitiã senex debet auspicari. πολέμῳ ἄρχεσθαι δίκαιον τὸν νέον, φιλοφροσύνης δὲ τὸν πρεσβύτην.

ἀρχέγονος.) Sepulturam illi negarunt, quam antiqua Natura lege sanxit.

ARCHEDICVS comicus. Fabularũ eius est Thesaurus, & Frustratus: ut ait Athenæus in Dipnosophistis.

ARCHEDICVS, comœdiarum scriptor, qui in Democharem Demosthenis nepotem scripsit.

ARCHELAVS, Apollodori aut Midonis filius, Milesius philosophus, à secta Physicus appellatus, ex Ionia primus Physiologiã duxit, Anaxagoræ Clazomenij discipulus. Huius Archelai discipulũ fuisse tradũt Socratẽ, nonnulli etiã Euripidẽ. Cõposuit Physiologiã: statuitque iustum & turpe non esse natura, sed lege. Composuit & alia quædam. *Socrates. Euripides. Archelai nefarium & impiũ dogma.*

ὅτι βασίλειος.) Basilius episcopus Irenopolis, uti nomine, ita & ingenio & exercitatione Basilio Cæsarienſi similis: scripsit contra Archelaum presbyterum Coloniæ.

ἀρχέπολιν.) Sophocles: Ne me inhonoratum ex hac urbe ablegate, sed diuitijs & autoritate conspicuum.

ἀρχή.) Principatus alius naturalis est, ut leonis inter animalia, aquilæ inter aues: alius delectu constat, ut rex hominũ. Marinus: Principatus, inquit, nõ modò principiũ nobis extitit, neq; (ut prouerbio dicitur) dimidium totius, sed ipsum potius totum & uniuersum. *Principatus genera. Marinus.*

ἀρχαὶ.) Principia rerũ duo sunt, Agẽs & patiens. Ac patiens est natura qualitatis expers, ut terra, materia: agens uerò, ea quæ illi inest ratio, Deus. Differunt autem principia & elementa, quòd illa qui dem sunt ortus & interitus expertia: elementa uerò in conflagratione mundi corrumpuntur. Illa præterea sunt incorporea, & informia: hæc formata sunt. *Principia, Agens. Patiens. Principiorũ & elementorum discrimen.*

ἀρχὴ.) Animam Aristoteles ait ueluti principium esse animalium, ut effectricem, finem, formam. Hæc enim propria principia sunt. Ac ut effectricẽ quidem, quòd moueat animal sola uolũtate, nec aliquã molitionẽ desideret: ut formam, quòd ea sit quæ informet animal, atque omnino animata. Dicũtur enim animatæ formæ idipsum esse quod sunt, secundum animam. Optimum enim quodq; in reb. animatis, earũ forma est. In animatis aũt, anima est optimũ. Vt finem porrò, quòd animæ causa est corpus. Nam id quidem alicuius gratia extitit: hæc uerò ea est, cuius gratia extitit. Vnde etiam instrumentales animalium partes aliæ atq; aliæ sunt, pro animæ, qua quodque prædituũ est, proprietate. Iam anima remotior causa est animaliũ, natura uerò propinqua. Eorum uerò quæ animã necessariò sequuntur, partim sequuntur ipsam, partim totum animal: hoc est, id quod ex anima & corpore cõstat. Ac animæ quidẽ passio est intellectio: hæc enim eius propria est. Cæteræ uerò passiones, sensio, uisorũ impressio, iræ concitatio, appetitio, & si quid eiusmodi, communia sunt corporis atq; animæ.

ὅτι πέντε.) Dixit quidã, principia rerum omnium esse quinq;, οὐσίαν, ταυτότητα, ἑτερότητα, κίνησιν, στάσιν: hoc est (si Græcorum licentiam sequi liceat. Cur uerò docendi causa magis id illis, quàm Latinis liceat? Neque enim in concione Athenienſi magis ita loquebantur olim, quàm in foro Romano) essentiã, identitatem, alteritatem, motionem, stationem. Genera uerò dicebat non ut ea sunt de quibus tractant Peripatetici, quæ alia ab alijs diuiduntur, cũ ab unoquoq; cathena quædam subalternorum generum & specierum oritur: sed quòd tam latè pateant, quàm ipsa natura rerum. Est enim in omnibus essentia, secundũ quam esse cuiusq; est. Est & identitas, quòd ex uno rerum principio sumus. Habemus & alteritatem: quoniam ea quæ sunt, multitudo sunt. Vbi autem multitudo, ibi diuersitas. Est & motio in omnib. ijs quę sunt. Motionem autem dico, nõ imperfectã, sed efficacem cuiusq; actionem. Omnia enim sua quadã actione sunt prędita, atque ipsa etiam inanima. Nam uicina si bi uel calefaciunt, uel frigefaciunt, uel humectant, uel siccãt, aut aliquid huiusmodi

modi agunt. Etiã ſtatio cernitur in ombus,qua nec inanima carent: nõ eò tantum quòd ipſum totum ſtat,ſed quòd & ipſa manſio in immobilitate, ſtatio eſt. Quatenus igitur mobilia manent, aut ſemper, aut ad certum tempus:hoc ipſo à ſtatione non ſunt aliena.

ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.) Magiſtratus uirũ oſtẽdit.De ijs qui ante magiſtratũ boni fuerũt,in ipſo magiſtratu uiolenti. Apophthegma Solonis eſſe dicunt:Ariſtoteles uerò & Theophraſtus,Biantis.

ἀρχὴ ἥμισυ παντός.) Principium dimidium totius. De ijs qui aliquid auſpicantur,quod bene procedit.

ἀρχῷ ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον, ἢ τελευτῷ.

Principijs obſta:ſerò medicina paratur.

Cum mala per longas inualuêre moras.

Significat prouerbium, malum atq; periculum facilius initiò propulſari, quàm auctum atq; conſummatum.

ἀρχὼ μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄμεινον μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.) Principiò non naſci,eſt terrigenis optimũ,neq; intueri radios acuti ſolis:natũ uerò, quàm celerrimè fores Orci intrare. De ijs qui uixerunt infeliciter.

ἀρχὴ σκυρία.) Principatus Scyrius. De rebus uilibus, quæq; nihil habent emolumenti:eo quòd petroſa & aſpera, propereaq; inops eſt Scyrus, nec quicquã gignit memorabile. Alij Theſeum dicũt Lycomedis regno inſidiantem, & uxorem eius corrumpere ſtudentem,præcipitatum eſſe. Theſeum aũt oſtraciſmo pulſum fuiſſe Athenis,refert Theophraſtus in opere de Primis temporibus.

ARCHIADAS Cyprum Demetrio proditurus,deprehenſus, & in iudicium adductus,fune de quo aulæa pendebãt, ſe ſuſpendit. Verè enim prouerbio dicitur,uanos homines,uanas, propter cupiditatem,inire rationes. Nam & hic se D.talentã ratus accepturum, etiam ſuas opes & ſpiritum amiſit.

ARCHIAS * Syracuſius,& Myſcelus Achæus, Delphos eodem tempore uenerunt,oraculum de urbibus, quas conditurі eſſent, conſulturi, ut intelligerent uitam & ſibi & urbibus decretam. His ita reſpondit Pythia:

Regionis & urbis habitatorẽ populũ habẽtes,
Adeſtis Phœbũ rogaturi,quã ĩ terrã ueniatis:
Enĩuerò agite,cõſiderate bonorũ utrũ eligatis
Copiã ut habeatis opũ,ã ſuauiſſimã ſanitatẽ?

Hæc cũ audiuiſſent:Archias, homo auarus,opulentiã optat, neq; ſpe fruſtratus eſt.nã Syracuſana urbs opũ magnitudine oraculum cõprobauit. Myſcelus uerò,cũ ſemetipſum & urbẽ ſuã ualere uellet:fructũ uoti ſui tulit.Quàm enĩm Croton ſalubris urbs ſit,ex eo cõſtat,q & robuſtos habet incolas, & multos præſtantes pugiles genuit. Diuitiæ igitur & ſanitas ambæ dona ſunt. Sed robuſtus & ſanus animus eligit meliora. Id q & hi declararũt,quorũ alter prudẽtior fuit,alter nõ prſus ingenuꝰ. Humanorũ igit bonorũ alterũ grauius eſt, alterũ ſecundariũ: ut & à Platone,& carmine qd σκολιὸν, id eſt curuũ ſeu obliquũ dicitur,declarat.

Syracuſæ diuites.

Crotoniatarum ualetudo.

ARCHIBIVS, Apollonij filius,grammaticus,epigrammatum Callimachi enarrationem ſcripſit.

Archibius Ptolemæi filius, Leucadius,ſiue Alexandrinus grammaticus, ex iis qui Romæ uſq; ad Traianum Cæſarẽ docuerunt.

ARCHIGENES,Philippi filius Apamenſis, medicus, Agathini diſcipulus, qui Romæ ſub Traiano medicinam fecit. Vixit annos LXIII, multaq; medica & phyſica ſcripſit.

ἀρχιδάμιος πόλεμος.) Archidamiũ bellum. Sic belli Peloponeſiaci primi anni dicebantur,ab eo ſcilicet, quòd Archidamus impreſſionẽ in Atticã feciſſet.

ARCHILOCHVS:Virorũ bonorum dij ne poſt obitũ quidem obliuiſcũtur. Archilochi certè quidem(ſi quis obſcœnitatẽ eius & maledicentiã tollat, & uelut maculã eluat) cætera præſtantis, Pythius uel mortui eſt miſertus: idq; in bello,ubi Mars cõmunis eſt. Nã cũ eius interfector,nomine Calondas, cognomẽto Coruus,Deũ neſcio quid rogaturus, Delphos ueniſſet:Pythia illum, ut neſarium repulit:ea quæ uulgò circumferũtur,elocuta. At ille belli caſus excuſare, ac dicere, ſe diſcrimen aut faciendi aut patiendi adijſſe:petere à Deo,ne ſe odiſſet,ſi ſuo fato uiueret: adiurãs ſe potius nõ eſſe mortuum, quàm occidiſſe. His miſericordia commotus deus,eum abire in Tænarum iuſſit, ubi * Tettix ſepultus eſſet, ut Teleſiclij filij animã leniret, & inferiis placaret. Cui mandato cũ ille paruiſſet,indignationem dei euaſit.

Archilochus Apollini charus.

Manes placati.

** Cicada.*

ἀρχίλοχον πατεῖς.) Archilochũ calcas, uel teris: id eſt,ſtudioſè legis. ut in illo, ἀλλ' ἐν ἀίσωπον πεπάτηκας. Prouerbium, in maledicos & conuiciatores.

ARCHIMEDES, Trallianus philoſophus,

phus,commentarium in Homerum ſcripſit,& Mechanica.

ἐννέα ἄρχοντες. ARCHIPPVS Atheniẽſis, comicus antiquus, ſemel uicit Olympiade XCI.

ἄρχων.)Principes fuêre IX: Theſmothetæ ſeu Cẽſores VI,prętor,rex, polemarchus.Ac ante Solonis leges non licebat eis unà ius dicere: ſed rex ad Bucoleum ſedebat, prope Prytaneũ: Polemarchus in Lycæo:Prætor iuxta ſtatuas heroum, à quib.cognomina tribus habent,poterantq́; planè pronũciare de controuerſiis.Pòſt autem ex legibus Solonis,nihil aliud ab eis gerebatur,niſi quòd *aduerſarijs actionem dabant.

Et magiſtratus populi, et populus magiſtratuũ rationem habere debet.

ἄρχων χρόνος πημάτων.) Initium malorum tempus. Magiſtratui omnia ad populi utilitatem referenda ſunt. Sed Hegias æquum cenſebat, ut non magiſtratus populi tãtum rationem haberet,ſed uiciſſim ipſius etiam à populo ratio haberetur: quẽq; enim ſibi melius eſſe malle,quàm alteri. Iſidorus autem ait, ſe magiſtratui,ſi ſui etiã rationẽ habeat, ita parêre,ut uni de ijs qui pareãt, & ipſi quoque curationẽ deſiderent. Magiſtratum enim,ſi ueritas ſubtilius limetur,nulla re egere. Quatenus autem homo ſit artifex,egêre:ut medicina medicũ, ſi ægrotauerit. Ipſa quidem medicina nũquam ægrotarit, nec medicus arti medicinæ cõformis.Itaq; ne magiſtratus quidem, quatenus arti gerẽdi magiſtratus eſt cõformis.Sed ſi ratio differendi ſpectetur, ſic argumentandũ eſt.Relatiua non dici tantum de ſe inuicem, ſed affecta etiam eſſe inter ſeſe.Magiſtratus ergo cum populo,& populus cum magiſtratu eſt cõiunctus,nõ uerbo tantùm,ſed etiam reipſa. Itaq; ſi quid populo prodeſt magiſtratus adminiſtratio,ei etiam proderit, à quo is adminiſtratur.

Magiſtratus, quatenus homo, curationis & ipſe eget: ut medicus ægrotãs, medicinæ.

Plato ab Archyta conſeruatus.

ARCHYTAS Tarentinus Heſtiæi filius, aut Mneſarchi, aut Mnaſagoræ, philoſophus Pythagoricus, qui Platonẽ cõſeruauit,ne à Dionyſio tyrãno occideretur:præfuit Italorũ Reipublicæ, dictator creatus à ciuibus,& circumuicinis Grẽcis,ſimulq́; philoſophiam docuit, & celebres multos diſcipulos habuit,ac multos libros ſcripſit,& Empedoclis fuiſſe* magiſter non obſcurè perhibetur.

* diſcipulus.

ἀρχύτα πλαταγή.) Archytæ crepitaculum: Prouerbium. eſt enim inſtrumenti genus,quod ſonum & ſtrepitum edit.

Moneta ænea,ferrea,coriacea, teſtacea.

ἀσσάρια.) Numa, alter à Romulo rex Romanorum,primus ex ære & ferro factam monetam donauit Romanis:cum omnes,qui eum anteceſſerant, coriis & teſtis ad eam rem uterentur. Eam monetam, Tranquillo autore, numos de ſuo nomine appellauit.

HASDRVBAL Carthaginẽſium dux fuit,iactabundus & arrogans, rebuſq́ne gerendis & imperatoriæ facultati minimè par.Signa uęcordię illius ſunt,quòd aliquando in Panoplia * purpura marina indutus, cum Guluſſa Numidarũ rege cõgreſſurus, decem gladiatorib. comitatus aduenit, & ad XX pedes ab eo receſſit,foſſa & uallo obiecto: regiq́; innuit,ut propius accederet, quo alterum audire poſſet. Cæterùm Guluſſa, homo ſimplex,more Numidico ſolus acceſſit,rogauitq́;, Quémnã timens armatus adeſſet?illo reſpondente,Romanos: * Non igitur,inquit Guluſſa,te in urbem cõtuliſſes,nulla urgente neceſſitate.Fuit autem natura carnoſus,abiectaq́; panoplia,uentrem etiam diſtenderat: & colore præter naturam aduſto, ut uideretur in ſolennibus ludis alicubi commoratus,taurorum ſaginatorum inſtar,& non tot malorum cauſa fuiſſe,quæ nemo dicendo exequi poſſit. Itaq; ſi reſponſa illius ſpectares, uirum admirarêre, & orationis magnificentiam: cum tractationem rerum,degenere & abiecto eius animo percellereris.

Haſdrubal, Carthaginenſium dux,cũ belli ſuaſor, difficulter ad rerum magnarum aggreſſionẽ peruenirẽt: quicquid Romanorum captiuorum habuit,in murum,quo loco Romani conſpicere poſſent, perduxit, & aliorum oculos,aliorum linguas,aut neruos,aut pẽdenda ferreis uncis euellit:aliorum plãtas ſuccidit, aut digitos execuit, aut cutem à reliquo corpore diripuit, & omnes adhuc ſpirantes præcipitauit. Acta quidem ille populum incitabat, ut in ſola pugna ſpem ſuam collocaret:ſed cæres longè aliter cecidit,quàm ipſe cogitabat. Nam Carthaginenſes, ex horum ſcelerum conſcientia, formidoloſi potius,quàm alacres fiebant: & Haſdrubalem, qui omnem clementiæ locum ſuſtuliſſet, oderant. Maximè autem Senatus in eum uociferabatur, quòd ſuperbè crudeliterq́ue feciſſet, in tot domeſticis calamitatibus.At ille quibuſdam è ſenatoribus occiſis, & iam in omnibus formidoloſus, pro tyrãno potius quàm pro duce ſeſe gerebat; quaſi hac una re

tutus

tutus futurus, si terrori ciuibus esset, eaque de causa difficilis aggressu.

ἄπαρ.) Ochus Persa Mendesiũ hircum Fauno sacrum, immolauit, eoq; uariè parato, ijs epulis saturatus est homo infelix: & magnam Aegyptiorum multitudinem, ab uxoribus & liberis auulsam, inclementer in Persiam abduxit.

ἄθεοι.) Impij, quorũ religio aut multos, aut nullos habet deos, quiq; Deum ignorant.

ἀσίλγεια.) Selge, urbs est Pisidię, in qua homines malè uiuebãt, & promiscua uenere utebantur. Cõmentarius Demosthenis contrà, Pamphyliæ urbem esse dicit, in qua ciues omnibus uirtutibus ornati fuerint.

ἄσ.) Tot sordibus, tãta nausea, & corpus meum & animus cõplentur, ut molestia illa me ad uomitum urgeat.

ASIA, regio Orientis. ἀσιάδ῾ κρέμασε, id est citharæ trichordis pulsatio: quæ primùm Asiæ, quæ urbs Lydiæ est, in Tmolo sita, inuenta esse dicitur.

ASINIVS Pollio Romanus, libros XVII. historiæ Romanæ composuit, primusq;, Græcorum res gestas Latino stylo est persecutus.

ἀσθένεια.) Fortunã, infirmitatẽ seu morbum dicunt, singulari quadam ratione: & infirmos eos, qui penuria laborant.

ASCALON, urbs Syriæ, à fratre Tantali, unde Ascalonites.

ASCANIA, lacus Nicææ.

ἄσκηθον.) Theologus: Vita sine apparatu & luxu.

ASCLEPIADES Diotimi filius, Myrleanus (urbs hæc est Bithyniæ, quæ nũc Apamea uocatur) à prima uerò stirpe fuit Nicænus, grãmaticus, discipulus Apollonij. Vixit sub Attalo & Eumene Pergamenis regibus. scripsit Philosophicorum librorum correctiones. Docuit & Romæ sub Pompeio Magno: & Alexandriæ sub * Ptolemæo adolescens uersatus est. Scripsit multa.

ASCLEPIADAE, medici, ab Aesculapio, qui ex eo nomẽ habet, quòd corpora integra & salua conseruet.

AESCVLAPIVS, medicinæ inspector, uel Pausonem & Irum, uel alium quempiam inopum curabit.

ASCLEPIODOTVS, à puero acutissimus, & eruditissimus æqualiũ habebatur, neq; unquã inquirere causas miraculorũ tã naturæ quã artis opificiorũ desistebat. Itaq; breui tẽpore colorũ, qb. uestes tingũtur, mistiones & ornamẽta oĩs generis prorsus cognouit. Ad hęc ligno rũ infinitas differẽtias, quomodo eorũ uenæ uel rectæ ꝓcedãt, uel implexæ sint. Iam lapidũ & herbarũ uariæ facultates, & formæ tã earũ quæ obuiæ sunt, q̃ rarissimarũ, inquirebãtur, & omni studio reperiebãtur. Multũ aũt fatigabat cuiusq; generis artifices, assidẽdo frequenter, & de singulis accuratissimè inquirẽdo: stirpiũ uerò historiã, magni, & animaliũ pluris etiã faciebat: ea quæ cerni poterãt, oculis perlustrãdo: quæ nõ poterãt, audiẽdo ꝓlixissimè persequẽs, & ueterũ hisce de reb. scripta lectitans. Fuit aũt genere Alexãdrinus. Huius crebra experiẽtia, & bonũ propositũ cognoui: & patre, qd' ad piã alacritatẽ attinet, & excitatã in Deũ ardentẽq; spẽ, nõ multò inferiorẽ deprehendi, sed philosophia superiorẽ, & reliquarum disciplinarũ præparatione ornatiorem. Itaq; sub eo Veneris urbs maiore sanctitate refloresçebat. Iam uerò etiã ultra fines arcana illa iura propagãbat, cùm Alexandriã usq; Osiridis cultricem, tum in multa loca Orientis, Magis dedita. Cum autem urbanitate grauitas temperata esset, consuetudine sua familiares plurimũ delectabat: & cum à puero usq; ad senectutem ingenio ualeret, plurima sacris contulit ingenij sui inuenta, & rationes, tum statuis ornandis, tum hymnos quibusdam adijciendo. &, ut homo rei familiaris & rusticæ peritus, mortuo patre, debita multa dissoluit: &, quamuis iustum quæstum faceret, plurima tamen impendit, cùm ob sacrum institutum, tum ob ciuilem ambitionem: quæ necessaria esse uidebatur, & familiæ ipsius usitata. Itaque tandem & ipse patrimoniũ relinquere filiabus obæratum est coactus. Hæc grati animi ergò, pauca pro multis reddẽdo, à me scripta sint.

ἀσκὸν δέρειν.) Vtrem excoriare. De ijs qui se aliquid summo studio facturos pollicentur.

ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.) Vter in pruina. Vter calescens fit laxior, & inflatus extumescit: in pruina durescit, & densatur: sic natura corporis luxu & deliciis diffluit & intumescit, disciplinæ uerò exercitatione fit humilis & depressa. Cuius rei testis est diuus Paulus, se corpus suum cohercere & subigere clamitans, ne, cùm aliis prædicarit, ipse improbetur. Eodem modo & Dauid propheta, persequente Saulo (inquit Theodoretus) uincebat affect⁹:

Ligna. Lapides. Herbæ.

Historia stirpium, animaliũ.

Superstitiones Aegyptiacæ.

Ex liberalitate obæratus.

Luxus. Frugalitas.

D. Paulus.

Dauid.

pace uerò potitus, deliciarũ insultus & noxã est expertus. Pòst, corpore subacto legũ diuinarũ renouauit memoriam.

ἀσκὸν τίλλειν.) Vtrem uellere: prouerbium Atticũ, de rebus inanib. & nihili.

ἀσκὸς κτησιφῶντος.) Vter Ctesiphontis. Hũc ut uẽtrosum deridet Aristophanes.

ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.) Vtre terrere. De ijs qui temerè & inaniter terrere conãtur.

Virgilius. Mollibus in pratis unctos saliere per utres.

ἀσκωλιάζειν.) Ascolia festum celebrant Atheniẽses, quo per caprinos utres, inflatos & unctos, in medio theatro, cùm ridiculi causa, cum delaberentur, saliebãt: tùm in Bacchi honorẽ: quòd caper uitibus sit infestus. Vnde epigramma:

κ' ἢν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ.

Rode caper uitẽ: tamẽ hinc, cum stabis ad arã,
In tua quem fundam cornua Bacchus erit.

ἄσκοπος λώβη.) Improuisum malum: hoc est, mors.

ἀσώματον.) Incorporeum duplex est: aliud numero, sicut angeli, ut Michael, Gabriel, distincti numero: aliud non, ut uniuersalia.

ASOPVS, fluuius Thebarum.

ASOPODORVS, & Didymachias frater eius, ob paruitatẽ corporis perstringebantur.

Luxus. Sordes.

ἀσωτία.) luxus. Vtrunq; ex æquo auersandũ est, tam facere sumptus, quos non oportet: quàm quos oportet, non facere. quorum hoc sordium est, illud luxus.

ἀσπάλακος τυφλότερος.) Talpa cæcior: quæ est animal muri simile, sub terra degens, carens oculis.

ASPASIA, celeberrimi nominis, Milesia genere, diserta, quã Periclis & magistrã & amicã fuisse tradũt: duorũq; bellorũ extitisse causam putãt, Samij & Pelopõnesiaci. Ex hac Pericles nothum filiũ sibi cognominem suscepisse creditur.

Vna meretrix duorũ bellorũ causa.

ASPASIAE duæ meretrices fuerũt, quarũ unius cõsuetudine usus est Pericles, & ob quam iratus decretum cõtra Megarenses scripsit, ne Athenis reciperentur. Vnde illi ab Atheniensib. reiecti, se ad Lacedæmonios contulerunt. Cæterùm Aspasia sophistria fuit, & eloquentiæ magistra. Pòst etiam uxor eius facta est. Harpocration. Cum * Lysicli demagogo nupsisset præbitorem habuit.

Decretum contra Megarenses.

* Pericli.

ASPASIVS, Tyrius sophista & historicus, scripsit de Epiro & rebus Epiroticis, historiæ miscellaneæ lib. XX. de Arte dicendi & alia.

Aspasius Demetriani critici mathematici filius, Rauẽnâs, sophista sub Alexandro Mãmęę: scripsit aduersus maledicos & ad Aristonẽ orationes diuersas. Audiuit Pausaniã & Hippodromũ, & Romæ diu claruit docenda rhetorica.

ἀστάθμητος.) Incertæ & instabili fortunæ non fidendum.

ASTANDAE, tabellarij aliis alij succedentes, qui & Angari dicuntur: nomina Persica sunt.

ASTARTE, à Gręcis Aphrodite, à Latinis Venus dicit̃. Nomẽ ab astro factum est. eius enim esse Luciferum fabulãtur.

Astarte dea Sidoniorum, & Chamos deus Ammonitarum, quos coluit Salomon. ductis peregrinis uxoribus: quę cũ Israeliticis fuerunt DCC. & concubinæ CCC. Ex his omnibus natus illi est filius Roboam, isq; ex peregrina, regno indignus. Neq; enim multitudo uxorum bonam gignit sobolem.

ἀστάφις.) Prouerbium: Viri seniscalua, uua passa est.

ASTELEBE, urbs Lydiæ, cuius ciues Astelebæi.

οἱ δὲ ἀστεμφεῖς.) At pertinaces isti, & eloquentiæ atq; poeticæ contemptores, nec deorum nec hominũ nolentes usuri consuetudine uidentur. * Inopia uerò ingenij ne ad parua quidem eis sufficit.

ASTERIA, seu Asteris, urbs Lydiæ, cuius ciuis Asterius, seu Asteriota.

ἀστέρων τέθριππος.) Stellarum quadrigæ, id est currus Solis.

ἀστεῖα λέγειν.) Vrbanum aliquid, & limatum loqui. Comica est complexio.

ἀστὴρ.) Stella, q̃ capra dicit̃, fulgente, uehementes uenti spirãt. Vnde ἐπαιγίζειν.

ἀστὴρ ἄστρου διαφέρει.) stella, una est: astrũ, seu astrothetema, è plurib. stellis cõstat.

ἄστρα βλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει.) Astra intueri res pulcherrima est uiris. ὀνειροκριτικόν.

ἀστράγαλος.) Balthassar, Nabuchodonosoris filius, cœnæ accumbens, in aduerso pariete uidit aliquid humanæ manui simile, quæ Hebræo sermone scriberet, quæ nemo intelligere poterat. Daniel uerò accersitus, eam scripturam sic interpretatus est. Digiti quos uidisti, Dei uiuentis manus est, ac scripsit: Se mẽsam esse, & consummasse regnum tuũ. Quo Balthasar audito, afflictus est, & paulo pòst à Dario Medo interfectus.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librũ medicũ de asinorũ curatione scripsit, & somniorum interpretationem.

ἀστρα-

ἀστραπή.) Fulgur, incẽsio nubium inter se attritarum, aut à uento ruptarum.

ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.) Fulgur è pelui. De re nihili, quòd fulgores è fontib. & uasculis nihil possunt.

ASTRONOMIA, astrorum distributio. Primi Babylonij hanc per Zoroastrẽ inuenerunt, quẽ secutus est Ostanes: qui animaduerterant, ea quæ natis accidèrent, à cœlesti motu defluere. Ab his Aegyptij & Græci acceperunt, natosq; ad astrorum motum retulerunt.

ἄστροις πικμαίρεσθαι.) Astris notare. De iis qui longum & desertum iter faciunt, ac patriæ situm astris indagant.

ὅτι μαγεία.) Magia & Astrologia cæpit initium à Magusæis. Nam Persæ ab incolis Magog & Magusæi dicuntur.

ASTYAGES grãmaticus scripsit artem grammaticam, de dialectis, de uersibus, regulas nominũ, & in Callimachũ poetam commentarium.

ASTYANASSA, Helenæ, Menelai uxoris, ancilla: prima decubitus in coitu inuênit, & de rerum uenerearum formis scripsit. Hanc postea imitatæ sunt Philænis & Elephantine, quæ huiusmodi nequiciam euulgarunt.

ASTYDAMAS maior, filius Morsimi, Philoclis nepos, quorum, uterq; fuit tragicus. Scripsit tragœdias CCXL. uicit XV. Hic cũ auditor fuisset Isocratis, ad scribendas tragœdias se contulit.

Astydamas minor, superioris filius, tragicus & ipse. Fabulæ eius sunt, Hercules, Satyricus, Epigoni, Aiax furiosus, Bellerophontes, Tyro, Alcmene, Phœnix, Palamedes.

ASTYDROMIA, apud Afros ueluti natalis urbis fuit: & Theodœsia festũ, in quo colebãt Bacchũ & nymphas: innuẽtes opinor, sobriã & bonã mistionem.

ASTYNOMI decem fuerunt, V in Pirzeo, & totidẽ in ipsa urbe: quib. curæ erant tibicinæ & psaltriæ, & stercorũ repurgatores, & similia.

ἀσύγχυτον.) Impermisti natura, neque à ferro destruitur, neq; igni cõsumitur.

ἀσσυρία.) Assyria, uetustum imperiũ, quod ad fabulosa tẽpora refertur, * exiguam Asiæ partem tenuit. Deinde Medicum, Assyrio destructo, non ultra quartam ætatem durauit. Persæ uerò Medis deuictis, * amplius CC annis regnũ tenuerũt. Macedonum uerò principatus, Persico regno euerso, post Alexãdri obitũ uergere cœpit in deterius, sub eiusq; successorib. per se defecit, euersus à Romanis. Nam Græcorũ potentiã nõ est operæpreciũ cum eis cõparare: siquidem Athenienses solã orã maritimam annos LXVIII tenuerunt. Lacedęmonij uerò & Pelopõnesi & reliquæ Græciæ * non totos XXX potiti annos, successores Thebanos habuerunt. At Romana Respublica uniuersi orbis, quatenus nõ inaccessus est, annos * DCCXLV tenuit imperiũ, usq; ad consulatũ Cl. Neronis secundũ, & Calphurnij Pisonis, cũ nullũ parem haberet aduersarium.

Athenienses. *Lacones.* *Thebani.* *Romani.*

ASSYRII, à quodã gigante Syro dicti, unde & regioni nomẽ est inditũ. Ab Assyriis etiam Syri dicũtur: aut ab Assur filio Semi, nepote Noæ: qui Assur primus urbẽ magnam, Niniuen postea dictã, cõdidit. alij, Assyrios Persas dicunt.

Assyrij, populus. Rebus omnib. tranquillis nihil obstabat, quò minus plurimùm crescerent. Pòst aũt, multa & continentia bella exorta, & motus aliorum cõtra alios infiniti, & intestini tumultus extitêre. Hæc sub Cæsare contigerunt.

ASPHALTITES lacus, ubi bitumen gignitur, pici simile, quo medici etiam utuntur.

ἀσφάραγον.) Herba est asparagus, ad purgationes utilis.

ASPHODELVS, stirps est squillæ instar, longis folijs, & caule esculento. semẽ quoq; eius frigitur, & radix cõcisa cũ ficubus maximã habet utilitatem, Proserpinæ & Manibus sacra. Rhodij Proserpinã & Dianã asphodelo coronant. Hesiodus: Ignorant homines, quantũ utilitatis sit in malua & asphodelo.

ἀσχαλίδασμα.) Ille neglectum sui ęgrè ferens, & irritorum laborum pertæsus in pedes se quàm ocyssimè coniecit.

ἄσχολον.) Noli absq; necessitate dicere ad aliquem, aut scribere, te occupatũ esse: neq; huiusmodi excusationibus sæpius explere scribendi officiũ apud familiares, urgentia negocia causando.

ἄτλα.) Mortales quæ oculis cernunt, ueriora putant, quàm ea quorum probatio obscura est: Damascius. Isidorus poetica quædam meditabatur, nõ pro facultate, sed pro cupiditate sua. Minimè autem illis afficiebatur, ut quæ ad eius animum non penetrarent: sed ultra cogitationẽ & linguã non procederent.

ATTAGEN auis, lacustria loca & plana incolens, uarijs plumis: unde seruisti gmatiæ, Attagenes dicuntur.

Acastus. ATALANTA, Acasti uxor, Pelei amore capta, de coitu eũ appellat. Recusantem, apud maritum defert, ut pudicitiæ suæ insidiatũ: uerita ne ipsa prior accusaretur. Is igitur insidias Peleo parat. Peleus. Qui, re animaduersa bellum illi infert, Tyndaridæ. adiutoribus accersitis Tyndaridis & Iasone, illius inimico, suo amico: quòd una in Argo naui essent uecti: & Iolco expugnata, uxorem Acasti interficit.

Iason. Iolcus.

ATALARICHVS, filius (Amalasuithæ, Himmelsuueit.) Amalasunthæ, rex Gotthorum. ἀρανοπλατὴς, ἢ ἀρανόσφ.

ATTALVS rex, frater Eumenis, cui nulla ad externum imperiũ subsidia suppetebant (si iungas, ἀδεὶ τῶν ἐκτὸς: cui nihil rerum externarũ suffragabatur) præter diuitias: quæ cum prudentia & audacia tractatæ, omnino quẽuis conatum multum iuuant. Sine his aũt, plerisq; malorum & interitus ex parte causa esse cõsueuerunt. Nã & inuidiã gignunt, & insidias, & ad perniciem corporis atq; animi uim magnã habẽt: ac pauci animi sũt qui opulentiæ facultate hæc propulsare possunt. At hic ad nihil aliud instituit uti sumptibus, nisi ad (regiã munificentiã) regni recuperationẽ, quo nihil maiꝰ aut pulchrius dici potest: ut qui eius instituti initiũ duxerit nõ modò à beneficẽtia in amicos, & gratia: sed à bellicis etiã operib. Nã cũ regnarit, & uixerit annos 72 & ex his 44 regnarit: modestissimè uixit, & honestissimè, cum uxore & liberis. Fidẽ erga omnes socios & amicos conseruauit, & his ipsis pulcherrimis operibus est immortuus: itaq; principatũ firmauit, ut ad liberos & nepotes regnum propagaret. Hic Attalus imperio potitus, ingenij atq; animi sui specimẽ edidit, Ariarathe in regnum reducto.

Diuitiæ cum prudentia et audacia.

Incommoda diuitiarum.

Regni recuperatio.

Attali uirtutes.

ὅτι ἄτταλ(φ.) Attalus Apolloniæ filiꝰ, Asiæ rex, ita decessit, ut Pythiæ oraculũ Attalo maiori redditum in eo compleretur, quod fuit huiusmodi: (*gio, Bono animo es Tauricorne, potiêris honore re Et filiorum filij, sed horum filij non item.*

Oraculũ Attalo maiori datum.

ATARNEVS, oppidulum eregionè Lesbi situm, unde Atarnites. uel, Atarna, oppidum intra Mysiam & Lydiã prope Lesbum, cuius ciuis Atarneus ut Vlysseus: fœmineum, Atarnis.

ἀτέκμαρτον.) Aristophanes in Auib. Homo instabilis, incertũ quò uolitans.

ἄτη.) Noxa, diabolus est aduersariꝰ. Sophocles: Equidẽ nihil scio: sed me eius miseret, quãuis inimici, calamitosi tamẽ eò quod cum graui noxa conflictatur.

Inimico miserabilis.

ATTILA, Scytharum dux.

ATTIS, apud Phryges maximè colitur, ut famulus matris Deûm.

ἀτλικὰς.) Attici ut tardi, & negligere occasiones soliti, perstringuntur. Attici negligere

ATTICA fides, & Atticus testis. De ijs qui fidem inuiolatam seruant.

ATTICAE literæ, id est antiquæ. nã XXIIII elementorum grãmatica multo pòst apud Ionas inuenta traditur.

ATTICVS, episcopus Cõstãtinopolitanus post Arsaciũ *qui sub Chrysostomo procuratorẽ egit, genus duxit Sebastia, urbe Armenię. Ab adolescentulo in philosophia eruditꝰ est à monacho Macedonicæ sectæ. Qui aũt tũ Sebastiæ in philosophia excellebant: ex Eustathij schola ꝓdierãt: quẽ episcopũ & ducem optimorũ huiꝰ loci monachorũ cognouimus. Sed cũ ad uirilẽ ætatẽ peruenisset, ad catholicã Ecclesiã transiit. Et quia ingenio magis quã doctrina ualebat: ad res gerẽdas fuit idoneus: ad insidias & faciendas & ꝓpulsandas paratus. Moribus blandis, & beneuolẽtiã hominũ ad se alliciẽtib. In sermonib. Ecclesiasticis mediocris: ut ij nec scriptiõe digni, nec planè indocti auditorib. uiderentur. Nã homo diligens, si quãdo ociũ dabatur, in celeberrimis Græcorũ scriptorib. uersabaꝰ: quorũ quia rudis esse putabatur, cũ (ex horũ scriptis aliquid proferebat.) de his differebat: etiã doctos sæpè latebat. Dicebatur secũ sentientib. bonus, aduersarijs formidabilis esse: facileq; cũ uellet, terrorẽ incutere, & rursus benignum se præbere. Et hũc quidẽ talẽ fuisse tradũt. Hic Atticus pòst liberalẽ institutionẽ, uereeũdus & prudẽs fuit. Vnde factum, ut Ecclesiæ sub eo multũ crescerẽt. Nec enim domesticos fidei tãtùm in officio cõtinebat: sed & sectarios prudentia sua percellebat: nec lacessendos illos ullo modo statuebat, sed territos rursus mitigabat. Ac ne doctrinæ quidẽ & eloquẽtię negligẽs fuit: ut qui lectiõi ueterũ no ctes etiã impenderet. Quare nõ * tradu cebatur à sophistis sapiẽtiæ amatorib. in cõgressib. iucũdꝰ & gratꝰ, apud tristes seuerus: oía deniq;, ut Apostolus præcipit, fiebat omnib. Senex oratiões à se elabo ratas memorię mãdabat: quas ꝓ cõcione haberet. Pòst aũt, unà cũ exercitatiõe parta audacia: ex tẽpore, & quidẽ splendidissimè docebat: & scriptione ualere iussa, ad exercitationẽ se contulit. Nec tam mẽ tales erãt eius sermones, ut ab auditorib. magnifierẽt, aut literis mãdarẽtur.

ἀτιμα-

ἀπμαγέλε.) Cornu uaccimulgus tauri fregit, armentum deserentis.

ἀτιμότροι.) In Orco Thersites nihil honore cedit alijs.

ATLAS, terram & cœlum gestare dicitur in fabulis: unde ferrei humeri illi tribuuntur. Prouerbium, ἄτλας τὸν οὐρανὸν ὑποδέξω: Atlas cœlum suscepisti. In eos qui magnas res aggressi, in mala incidũt.

ATLANTICA maria, Occidentalis Oceanus, & Orientalis, & omnia maria innauigabilia.

ἄφλμοι.) Sunt omniũ animantiũ ignauissimi, timidis animis, fugę magis gnari.

ATOMA.) Sic nominarũt Gręci corpora partium expertia, uel quòd nihil patiantur, uel ob paruitatẽ: ut quæ nec sectionem nec diuisionem admittant. Sic uocãt tenuissima & minutissima corpora, quæ in radijs solis per fenestras admissis sursum deorsumq; agitari uidentur.

ἀτοπίας πολέον πρᾶγμα.) Res admiratione plena. uel, absurdissima.

ATOSSA, Cyri filia, Darij uxor.

ATRABATICAS. In festiuitatibus & triumphis, & legatis præsentibus, induebant tunicas & chlamydas uarias ex auro & purpura, aut aliàs sumptuosas: in uulgarib. aũt cõgressibus, pullo colore.

ἀτρέως ὄμματα.) Atrei oculi, id est acres & duri. Nã Atreus ex criminatione suspicatus, fratrẽ Thyestẽ rẽ habere cũ Aerope uxore sua, filios Thyestis concîsos & coctos patri epulandos apposuit: extremis mẽbris puerorũ tandem illatis, quo ille calamitatem suam intelligeret.

ἀτρόμητον.) Tauri promissa palearia, & ferreos Atlantis humeros, & comam Herculis, grauemq; barbam, & Leontis oculos Milesij gigantis, nec Olympius Iupiter sine tremore uideret.

ἀτροφῆσαν ἐμαράνθη.) Nutritione non admissa, emarcuit.

ἄτρωτον.) Ab huiusmodi affectibus magis inuulneratus permansit, quàm à ferro Aiax.

ἄτρυτον.) studio literarum, & indefessis laboribus incũbẽdo, gloriã eorũ qui & ingenio & ætate superiores erant, suo nomine obscurauit. Et: Iusticia omnia intuens, peruigil est natura, & diuina & indefessa. &, Industria esse indefatigabili.

ἀτυφία.) Sapiẽtem, expertem esse dicunt fastus. Aequè enim affectus est erga gloriam & contemptum.

ἀοιδὸς.) Etiam cãtores & poetas olim fuisse modestos, & philosophorum habitu præditos, ex eo apparet, quòd Agamemnon Clytemnestræ talem castigatorẽ reliquit: qui primò uirtutes mulierum commemorando, uirtutis in ea studium excitaret. Deinde cum in familiari consuetudine iucundum se præberet, animum à prauis cogitationibus auocaret. Quapropter Aegisthus illã nõ prius corrupit, quàm poetã occidisset. Demodocus autem Veneris & Martis cõgressum canit, non ob suauitatem, aut quòd facinus illud approbet: sed ut illos in delicijs educatos, à prauis cupiditatib. deterreat (semper enim illis conuiuia & cithara cordi erant) & delectatione moribus eorũ consentanea illos demulceat. Facit & Phemium canentem Senatui illorum. Sirenes item canũt Vlyssi, ea quibus maximè delectaretur, quæq; eius & ambitioni & scientiæ multiplici essent cõsentanea: dicuntq;, quisquis suos cantus audierit, eum & cũ delectatione recedere, & doctiorem.

Poeta loco philosophi apud Clytemnestram relictus.

Demodocus.

Phemius.

Sirenes.

AVGARVS, uel Agbarus, uel Abgarus, Edessæ rex, tẽporib. Traiani Imperatoris, cui illuc profecto munera obtulit.

AVGEAS, Atheniẽsis Comicus, mediæ comœdię. Ex fabulis eius sunt, Agrestis, Purpura, Bis accusatus.

αὐγοειδὲς.) Illud etiam ex eo se audisse referebat Isidorus, habere animum aliquid in se iubaris instar, quod uehiculũ dicatur, astrorũ simile atq; æternũ. Idq; alios intra caput, alios in dextro humero cõclusum habere: id quod nemo aliorum tradidit.

Iubaris instar aliquid uel in capite, uel in brachio.

AVGVSTVS Cæsar, Octauianus & Sebastus cognomine, de sua uita & rebus gestis libros scripsit XIII: & Aiacẽ atq; Achillẽ, tragœdias. Huic cũ uisum esset numerare oẽs Romani imperij incolas, ut sciret quanta esset multitudo: reperit myriades CCCCX.M. & XIII uiros.

AVGVSTVS Cæsar, nepos Iulij ex sorore, à quo & mensis Augustus nomẽ habet. Dicuntur autem augusta, preciosa, magna, insignia. Nam sub eo IESVS CHRISTVS, Deus & seruator noster, carnẽ assumpsit è sancta Deipara & semper uirgine Maria.

IESVS CHRISTVS.

AVGVSTALE appellatũ est, ꝙ Idib. Octobris prouinciarũ præsides, & ministri Augustales, in Augustali (largiebantur) saltabant, uelut in foro rerum uenalium, in honorem Tiberij. Eum locum sic appellabant ab Augusto. Collocauit & magnus Constantinus in aprico Da-

phnes, ſtatuam ſuæ matris: unde locum Auguſtale appellauit. Auguſto Cæſare mortuo, Tiberius & Druſus in funere præceſſerunt, cadauer prorſus nō attingentes (id enim nefas erat principibus) teſtamentum uerò eius uirgines Veſtales aſſeruabant.

Tiberius. *Druſus.*

Oraculum de Chriſto.

Auguſtus Cæſar, re diuina facta, percontabatur Pythiam, quis poſt ſe regnaturus eſſet? Cui illa reſpondit:

Puer Hebræus iubet me, dijs beatis imperans,
Hanc ædem relinquere, & in Orcum redire:
Iam abito tacitus ab aris noſtris.

Auguſtus autē ab oraculo reuerſus, in Capitolio aram erexit, Romanisq; literis inſcripſit, HAEC ARA EST PRIMOGENITI DEI.

Ara Auguſti.

AVDENAEVS, Ianuarius à Macedonibus dicitur.

AVDOD, Iudex Iſraelis, qui hoſtium DC. buri uno die occidit.

αὐαίνεται.) ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τὸν δέ γε κῦδος ἀέξοι. *Tabidus intereat LIVOR, tua GLORIA creſcat.*

αὐαίνω λίθος.) Auæni lapis, ſeu ſiccitatis, Athenis fuit. De mortuis autē & rebus nihili dicitur, eo q̄ mortui ſicci ſunt.

ἀΰεις.) Zeno Cittieus ſchola exiēs impegit, digito pedis uulnerato. Manu igitur percuſſa terra, illud ex Niobe ait: ἔρχομαι, τί μ' ἀΰεις; Venio, quid me uocas? ſtatimq; ſuppreſſo ſpiritu deceſſit, anno ætatis X C. uel, ut alij tradūt, LVIII, ægro tauit nunquam.

αὐλώας.) Cum ſol nunc ſolus omnem humiditatem conſumat: quid mali non perpetiemur, ſi uxore ducta, filium ſui ſimilem genuerit?

αὐθέντης.) Mithridates mādauit, ut Romani tollerētur: miſitq; literas ad urbes, regio ſigillo munitas: iuſſitque uno die mandata exequi, ne qui, re præcognita, ſibi cauerent. Vt enim Romani omnes occiderentur, edixit, & præmia non ipſis tantùm interfectoribus, ſed & populis apud quos cæderentur, pro numero cæſorū propoſuit: cōtraq; magnas pœnas cōminatus eſt ijs, qui illis pepercisſent.

Romanorū cædes in regno Mithridatis.

αὖθι.) Perſa ſum, parētibus Perſicis natus. Perſa ne indigena? Sic domine. Ignē autem inquinare, eſt nobis ſæua morte acerbius.

Ignis reuerentia.

AVLAEA. Polybius: Hæc omnia rex per aulæum audiens, ridebat.

AVLAE. Nauale Ciliciæ, prope Tarſum, cuius incolæ Aulæotæ.

αὐλητὸς βίον ζῆν.) Tibicinis uitā agere. De ijs qui ex alieno uiuunt: eo quòd tibicines ſacrificantibus obſeruatis, immunes degunt.

AVLIS, urbs Bœotię, è regione Chalcidis: in qua Græci conuenerunt.

AVLVS Poſthumius, familiæ quidē & gentis præcipuæ fuit: ſed ſuapte natura garrulus & loquax, & inſigni nequicia. Græcā inſtitutionē & linguam à puero expetiuit, in eaq; re multus fuit, ac potius immodicus: ut iā propter illū, etiam natu maioribus, & ſumma præditis autoritate Romanis, Græcitas inuiſa eſſet. De quo poema ſcripſit, & hiſtoriam rerum inſtituit, cuius in Proœmio ueniam petit à lectoribus, ſi Romanus homo Græcam dictionem non aſſequatur, nec diſpoſitionem conuenientem obſeruet. Quod eſt magnarum ineptiarum argumentū: perinde ac ſi pugil aut quinquercio, nomine ſuo in gymnicis ludis dato, in ſtadium progreſſus, cum pugnandum eſſet, ueniam à ſpectatoribus peteret, ſi labores & plagas ferre non poſſet. Perſpicuum enim eſt, talem hominem ridiculū fore, ſtatimq; daturū pœnas. Quod ipſum cauere decebat etiam iſtos hiſtoriographos, ne quid cōtra decorum auderēt. Fuit & uoluptatis & laboris amās.

Oſtenſa ſacrificantibus.

AVXENTIVS Mopſuheſtię epiſcopus, ex ijs qui cōfeſſores nominātur, homo illuſtris in exercitu Licinij imperatoris, & è ſcribarū numero, quos notarios Romani uocant. Cōfeſſionis genus huiuſmodi fuit. Erat in quadam palatij aula fons aquæ, & in eo Bacchi ſtatua, & uitis ampla, totum complexa locum, atq; inumbrans. Quò cum Licinius, per cauſam delectationis, ueniſſet, Auxentio & alijs multis è comitatu ſequentibus: uitem intuens, uuam magnā & maturam è palmitibus dependentem uidit, eamq; Auxentium reſecare iuſſit. At ille ſtatim femori appēſo pugione ſtricto, reſecuit, nihil ſuſpicans. Licinius autem: Ponito, inquit, uuā ad Bacchi pedes. At ille: Abſit, Imperator: Chriſtianus enim ſum. Tū ille: Igitur apage te, relicta militia. alterutrum enim facias, neceſſe eſt. At hic nihil cunctatus, & zonam ſoluit, & ſtatim alacer palatio exceſſit. Ephori autē aliquanto pòſt, eum Mopſuheſtiæ epiſcopum crearunt. Frater eius iunior Theodorus fuit, Athenis eruditus, cui & ipſi tandem Tarſenſis eccleſiæ epiſcopatus contigit. nam Aetius cum antehac ipſe Eudoxium ipſum, & alios magni precij homi-

Licinius Imp.

Zona ſolutio. Epiſcopus Tharſensis. Theodorus.

Aetius. Eudoxius.

homines docuisset, posteaquam Eunomium ad docendi munus promouerat, plerunq; suo loco ad docēdos alios illo utebatur, eos præsertim qui perfectiorē doctrinā requirebant. Nā ille quidē principijs tradēdis insignis erat: hic uerò ijsdem elaborandis, & perspicuè simul & magnificè explicādis longè præstātior.

αὔξη.) Non concedendū eis esse, ut ad magnā potentiam extollātur: sed incrementa eorum summa ui prohibenda.

αὔξεσθαι.) Augeri, propriè de animatis, & partes habentibus dicitur: nō, si lapides lapidibus, grana granis cumules.

AVRELIANVS Imperator, in re militari exercitatissim⁹, animo indomito, & ad crudelitatē prono, multos illustres ciues à Zenobia conuictos, occidit, homo sæuus, & sanguinarius: & dux magis necessarius, q̄ optabilis impator, omni tēpore difficilis & inaccessus, ut nec domestico sanguini pepercerit. Nā filij uxorem indicta causa occidit. Militariū autē ordinum & euanidæ ac dissolutæ disciplinæ strenuus instaurator fuit.

AVSONIVS sophista, qui epistolas & alia quædam ad Nonnum scripsit.

Ausonius Pontus, mare Siculum, ab Ausone Vlyssis & Calypsonis filio, qui ibi regnauit.

AVSONES REGES, ab audēdo omnia: quòd mandatis eorum satisfiat.

αὐστηρὸς.) Austeros esse dicunt omnes sapientes & bonos, quòd nec ipsi ad gratiam loquātur, neq; blanditias aliorum admittant. Atq; etiam alium esse austerum, qui perinde dicatur arq; austerum uinum, quo quidem in medicamentis utantur, in conuiuijs non item.

αὐτάγγελον.) Comprehensum in carcerem duci iubet, ne in castra reuersus, ea nunciaret ipse, quæ utilius cælarētur.

αὐτάρκεια.) Polybius: Vir laude & admiratione dignus, præsertim ob frugalitatem uitæ, & continentiam, quæ innata quædam illi philosophia fuit, multis experimentis comprobata.

αὐτῆς ἀμάλαις.) Cum ipsis manipulis. De ijs qui funditùs pereunt.

αὐτερέτης.) ijdem & milites, & remiges.

αὕτη ἡ ἡμέρα.) Hic est dies, quē fecit Dominus: hoc est dominicū Pascha, 25 Martij. Si igit̄ tertio die resurrexit Christus, ut ipse dixit (oportere filiū hominis occidi, & tertio die resurgere) quamobrē octauus dicitur dies Dominicus? Tertiꝰ dicitur à supplicio & cruce: octauus ab opificio & resurrectiōe. Principiū enim huius aspectabilis mundi eo fuit, & uerum lumen, Christus, eo resurrexit.

αὕτη γε χρήσεων ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.) Hic bonorum uirorum morbus est. De ijs qui probri loco aliquid commemorant de quopiam, quod est laudandum.

αὐτὴ κάμινος, αὐτὸς ἕλκυσε καπνὸς ἢ τροχός.) Ipse caminus, ipse traxit fumus siue rota. De ijs qui consimilia peragunt.

αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἕσπασεν.) Hoc quidem filum nihil attraxit. De ijs prouerbium dicitur, qui nihil impetrant. Metaphora sumpta à piscatoribus.

αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.) Ipsa nunc sapientia uiuit. De quodam uiro celebri.

αὐτὴ νῦν αὐθεῖ ἡ μοῦσα.) Ipsa nūc floret Musa.* Simile priori, & de magis politico.

αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα, ἃ μέλλει καρπὸν ἕσεσθαι.) Statim & plantæ conspicuæ sunt, fructum laturæ. De ijs qui à primo initio ad bonum finem tendunt.

αὐτὸ.) Ipsum in cōpositione philosophi dixeruut, quod propriè diceretur, & ideam per id exprimebāt: ut cùm αὐτοάνθρωπον, id est, ipsum hominem dicebant.

αὐτάπλότης.) Rex moribus erat simplicissimis, ac potius ipsa simplicitas, & tacens quędam æquitas: ad largiendū propēsus & incitatus: in rebus gerēdis grauis atq; industrius.

αὐτόδαξ τρόπος.) Aristophanes: Ingenia uestra ueritus, & mordaces mores.

αὐτὸ δείξει.) Res ipsa monstrabit. Prouerbium.

AVTOCLIDES: Cedonides, & Thersāder, ut magni pædicōes, pstringebant.

AVTOCRATES, Comicus antiquus, Athaniensis. Ex fabulis eius sunt, Tympanistæ. Scripsit & tragœdias multas.

αὐτοκλόνα.) Sic ab inimicis ministra cædis mittebātur dona, p̄ speciē beneficij, ui letali prædita. De Aiace & Hectore. Hostilia dona.

AVTOLYCVS Areopagita, qui cum Chæronensi bello domesticos suos ablegasset, deprehensus, & à iudicibus condemnatus est.

αὐτὸν κέκρακας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.) Ipsum ianuæ limen pulsasti. De ijs qui ueritatem dicunt.

αὐτοπαθῶς.) Is cū interrogaret, singulorū rationē reddebat: sed q̄stiōes nō spōtè & fortiter sustinebat. Et, Hannibali, cū uideret simul & grauiter & uerè locutꝰ, fides habita est. Et, Antiochꝰ, cū Hānibal studiosè & uerè cōtra Romanos dixisse uideret: priorē ab eo suspitionē amouit.

αὐτὸν

αὐτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.) Cum te ipsum non alas, canes alis. De inopibus, qui se alios alere uelle pollicentur.

Ipse, de corpore.

αὐτὸς.) Ipse, de corpore dicitur. Distinguunt enim animas & corpora. Homerus: Multas egregias animas. Sequitur: Ipsos uerò lacerãdos. & Aristophanes: Mens quidem foris est: ipse uerò intus ascendens facit tragœdias.

αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ.) Ipse se canit. De ijs, q̃ in rebus gerẽdis demõstrãt, quales sint.

αὐτὸς γὰρ εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πηγύαν.) Ipse mali fontem reperit. De ijs qui sibi mala accersunt.

Diuinæ autoritatis simulatio.

αὐτὸς ἔφα.) Prouerbiale, à Pythagora philosopho ad uitam trãslatum. Is enim ut orationi suæ & uitæ, autoritatem cõciliaret, in cõgressibus aiebat, Ipse dixit: hoc est, Non meus, sed Dei sermo est.

αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει.) Ipse nũc aliquid agito, deinde deos in uoca. Prouerbiũ simile isti, σὺν ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει, Cum Minerua & manum moue: nõ debere nos opis diuinæ fiducia sedere ignauos. Vsurpatur de mulierib. ijs præsertim, quibus aliqd operis faciendũ est.

αὐτόστοιχος.) Qui in hac uita uult ætatem sanctè agere: is sui iuris esse uult, & suum agere negocium.

αὐτότατος.) Ipsissimus. Comico ioco dicitur. Nã * infinita nomina intẽdi non possunt. Quòd si pronomẽ pro substantia ponitur: incrementum, ut alię partes, non admittit.

αὐτοτελεῖς.) Polybius. Hæc prudentiæ Romanorum gratia dicta sint, & eorum uæcordiæ, qui exterorum cõsensum negligentes, satis in suis copijs pręsidij sibi esse putant.

αὐτοσχέδιον.) Aelianus: Romani nec successum contra leges, nec uictoriam partam, cuius nõ particeps fuisset magistratus, probabant ne quicquam temerè populus ageret. Et, Se magnis de rebus esse missum, quę obiter & temere cõfici nullo modo possent.

Indigenæ.

αὐτόχθονες.) Athenienses, indigenæ dicũtur: siue quòd terram ignauam primi coluerunt, siue quòd non fuerunt aduenæ. Indigenæ uocabantur & Arcades, & Aeginetæ, & Thebani. Erichthonium & Vulcanum è terra extitisse ferunt.

Terræ filij.

Cleonis importunitas.

αὐτόχρημα.) Aristophanes: Paphlago decipi non potest. ipse enim omnia perspicit. nam alterum crus Pyli, alterum in concione habet. Cum autem eius passus tantum distent: hauddubiè est anus inter Chaones.

αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τυρὸν.) Cũ ipsis calathis caseo uesceris.

αὔχημα.) Neq; de fastu, quo nunc utuntur, quicquam remittent ultrò: neq; potestatem tibi dabunt, quicquid è re ipsorum esse censueris, agendi. &, E' quo splendore & fastigio primo, ad qualem finem & animi deiectionem peruenit?

ἀφανὲς.) Cum meridies tum esset; omnia erant nocte obscuriora.

ἀφανὴς οὐσία.) Obscurę opes dicuntur, quæ sunt in nummis, mancipijs & uasis: apertæ, q̃ in ædibus & fundis. Sic Lysias.

APHAREVS, Athenienſis orator, filius Hippiæ sophistæ & Plathanes, priuignus Isocratis oratoris, cuius filius putabatur. Floruit Olympiade XCV, quo tẽpore & Plato.

ἀφαυανθήσομαι.) Aristophanes: Alienas metit spicas, easq́; ligno alligatas siccat, ut uendat: hoc est, Cleon alieno labore, Demosthenis scilicet, partam gloriã ad Sphacteriam, uerbis in se transmouet.

ἀφαυροτέροις.) Neq; enim cũ imbecillus sit, diuini & recti iudicij momẽta nouit.

ἀφεδρείαι.) Heraiscus cũ impuram mulierem loquentem audiebat, statim dolebat caput: eoq́; argumento eam menstruis laborare intelligebat.

ἀφαιρεῖν κροκίδας.) Tollere fila. De ijs qui faciunt omnia per adulationem.

ἀφαιροῦμαι.) Cum potestas sanam ei mentem ademisset.

ἀφελὲς.) Clamitat ille barbarum sanè quiddã, & simplex, sed utile tamen: prius fugandas esse apes, ac tũ per ocium auferendum esse mel.

ἀφέλεια.) Damascius ait: Isidorũ unà cum simplicitate ueritatem etiam supra modũ amasse, atq; probasse: adeò ut palàm eloqueretur amplius quàm necesse esset, & nihil ꝓrs⁹ in se haberet simulatũ.

ἀφέλεια. μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν.) Odi simplicẽ, odi nimis modestã.

ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσι.) Omisso fune pedẽ persequũtur. De ijs qui necessarijs prætermissis, superuacanea pluris saciũt. ὑπέραι sunt funes nautici, quibus antennarũ cornua traducuntur. πόδες, funes qui infrà uelum continent.

ἄφες ἀπὸ βαλβίδων.) Emitte carceribus me & istum.

ἀφέται.) Locus Athenis, ubi classis Xerxis cladẽ accepit, propter portuum incommoditatẽ. Vnde Boream Atheniẽsium adiutorem perhibẽt. nam Apollo eos

eos cognato uento ſacrificare iuſſerat. Cognatus autē eis eſſe dicitur, propter Orithyiam.

ἀφειδήσας.) Agathias: Hic, quippe adoleſcēs, quiq; animi impetus nondū prorſus inhibere & cohercere poſſet, ſed cupiditati gloriæ ultra modū indulgeret, ac plus quàm prouidentię conſtantiæq; tribueret, hoſtes inuadebat.

ἀφίξομαι.) Aelianus. In ſomnis uidit ſibi effodi oculos, & ſupplicans ut excęcatio differretur dixit, ſe biduo pòſt uenturum: nec fefellit. Nam poſt tot dies interfectus eſt.

κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.) Mouebo talū q eſt in ſacra linea: Ad incitas mihi res redijt. In ludo talario linea eſt, quæ ſacra dicit̄.

ἀφιλότιμος.) Nemo erat adeò ſocors & iners, quin conſpecto Moſe, percelleretur dignitate formæ illius.

ἀφιδρύμασι.) Statim natu maximi ciuitatis aderant ſupplices, uetuſtiſſima deorum ſimulacra geſtantes.

Aphthartodocetes.) Sic ſecta q̄dā appellat̄, ab opinione immortalitatis: ſiue, quòd nullā corruptionem eſſe ſentirēt.

ὁ ἀφθάς σοι λελάληκεν.) Aphthas tibi locutus eſt. Prouerbiū. Fuit Aphthas uates quidam. Aphthas etiā Bacchus dicitur.

APHTHONIVS ſophiſta, ſcripſit in Hermogenis rhetoricā progymnaſmata.

APHVSIA, inſula quædā, in qua exularunt D. Theophanes poeta, & frater eius Theodorus, cognomēto Scriptus ſiue pictus, uterq; confeſſor.

ἀφύτλιαι ἀνθρώπων ἀφράσυνες.) Miſera hominum incogitantia.

AFRICANVS (cognomēto Sextus) Sextus dictus, philoſophus Afer, qui Celos deſcripſit libris XXIIII. Sunt autē phyſica quædā, è ſermonibus & incātamentis, & ſcriptis quibuſdā characterib. conſtātia, remedia & alios effectus polli centia. Cōtra hunc ſcripſit Origenes de libello Suſannæ, qui extat in Daniele.

Africanus: Carthago, quæ & Africa & Burſa dicitur, poſt primam ędificationem finitimis Afris annos DCC dominata, euerſa eſt à Scipione Africano: qui cum id cognomē ab auo hæreditarium haberet, tum ſuapte uirtute & ſimilitudine rerum geſtarum id conſecutus eſt.

ἀφροδισίῳ ὄρκος οὐκ ἐμπίνιμος.) Iuſiurandum Venereum non eſt noxale. De ijs qui ob amorem ſæpe peierant.

ἀφροδίτη.) Venus. Huius ſimulacrum fingunt pectinem ferens. Accidit enim aliquādo, ut Romanæ mulieres prurigine peſtilēti laborarēt; & cū omnes raderentur, nulli eis uſui pectines fuerūt. Sed uotis Veneri nūcupatis, receptiſq; capillis, eā ſtatua honorarūt, pectinē ferente: & barbata, ꝙ & maſcula & fœmina habeat inſtrumēta, quippe omnis generationis præſes. Ac à lūbis quidē, & ſupernè uirū dicūt, cætera fœminā. Fingunt & equo inſidentem: ꝙ Aeneas filius eius, cum uſq; ad occaſum nauigaſſet, equo cōſcenſo tali ſtatua matrē ſit ueneratus.

Venus barbata.

Venus equeſtris.

AFRI, nomen gentis, Carthaginenſes: ab Afro Libyæ rege, filio Saturni, Phillyra nati.

APHYAE, duarum ſororum meretricum nomina apud Hyperidem.

ἀφύα ἐς τὸ πῦρ.) Apua in ignē. Prouerbium, de ijs quorū finis eſt celerrimus, nam aphya citiſſimè coquitur.

ὅτι Νικομήδει.) Cum Nicomedes Bithyniæ rex apuam deſideraſſet: Apicius, delicat⁹ ille, piſciculū eū imitat⁹, appoſuit ꝑ aphyis. Apparatio aūt huiuſmodi fuit. Gōgylidē (rapū) fœminā in longa & tenuia fruſta diſſecuit, faciē aphyę imitat⁹: affuſoq; feruēti oleo, & ſale addito, ac pauerib. inſpſis, appetitū regis ſedauit.

Rapum pro piſce.

ἀφ' ὑψηλῆ μὲ καταγελᾷς.) E ſublimi derides me: id eſt, prſus cōtēnis. Trāslatio ab ijs, qui è ſuperiore loco uerba faciūt.

ACHAZ, rex Hieroſolymorū, argentū quod in theſauris habebat, miſit Theglaphalaſari, Aſſyriorū regi, petēs defenſionē cōtra Syros & Iſraelitas. Itaq; ille Damaſcum obſedit: ubi cū eo cōgreſſus Achaz, arā ſpectauit magna cū delectatione: cuius exemplū Hieroſolyma ad Vriā ſacerdotē miſit, iuſſitq; ſimilē ibi quoq; extrui. Reuerſus, in ea Syrorū dijs immolauit, clauſo Dei tēplo. Huic in regno ſucceſſit filius Ezechias, Rabua Zachariæ filia natus, religioſiſſimus omnium.

Ara Syriaca.

ACHAIA, Gręcia. Mummius Conſul aduerſus Corinthios miſſus, Metello uictoriam in manibus habenti eripuit: & Achæos iam fatigatos, circa Iſthmū aggreſſus, debellauit: Corintho totius Gręciæ tum principe urbe, primo impetu capta. Qua de cauſa etiam nunc Achaiam Romani Græciam dicere uidentur: ſubactæ genti, tū Græciæ præſidi, totius regionis nomine indito.

Mummius Metellus.

Corinthus.

ἀχαϊκὸν βέλος.) Achaicū telū. De ijs q ſagaciter iaculāt̄. nā Achæi fūditores tela in oppugnationib. ſolertiſſimè cōijciūt.

ACHANE mēſura eſt Perſica, quem-

admo-

admodum Artabe Aegyptiaca. Capiebat autem, ut tradit Aristoteles, medimnos Atticos XLV. Alij dicunt fuisse cistam, in qua missi ad spectacula, cõmeatum reponerent.

ACHAEA, Ceres, à sonitu cymbalorum & tympanorum, in quærenda Proserpina: aut à dolore.

ACHAEVS, Syracusanus, tragicus iunior, scripsit tragœdias X.

Achæus Pythodori, siue Pythodoridis filius, Eretriensis, tragicus, natus LXXIIII Olympiade, fabulas edidit XLIIII: alij XXX dicunt, alij XXIIII. uicit unã, paulò iunior Sophocle. Communiter autem artem ostentabant cum Euripide, ab LXXXIII Olympiade.

ACHERVSIA palus apud Inferos, quam traijciũt mortui. Numulus quem portitori dant,* Danace uocatur.

ACHERON, fluuius apud nferos fabulosus: eo quòd doloribus fluat. Aristophanes in Ranis, Bacchum territurus: Acherontius, inquit, scopulus, cruore stillans.

Acheron, locus in medio uniuersi, in quo aqua & exhauritur, & absorbetur, usq; ad paludem uniuersi: tenebrosus, & lucis expers: purgatorio similis, & non supplicio, abstergens & purgans peccata hominum.

ἀχηνία.) Aristophanes in Amphiarao: Morbo coactus, an amicorum inopia? νόσῳ βιασθεὶς, ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;

ACHIAS propheta, temporibus Ieroboami, regis Hebræorum: cuius filius cum ægrotaret, uxorem suam, mutato habitu, ad Achiam misit, de ualetudine filij quæsituram. Cum autẽ ad eum iam senio cæcutiẽtem ingressura esset, Deus uati apparet, ac utrũq; indicat: cùm Hieroboami uxorẽ adesse: tum quid illi respondendum esset. Quæ cum ut peregrina accederet, exclamat ille: Ingredere mulier, quid te dissimulas? Deum enim nõ fallis. Redi ergo ad maritum. Hæc dicit Dominus: Quoniam ego te magnũ è paruo & nullo effeci, & regnum, à Dauidica familia auulsum, tibi cõtuli: tu uerò immemor horum, relicto mei cultu, deos conflatiles colis: te rursus destruã, & omne tuum genus euertã, efficiamq́; canibus & uolucribus cibũ. Huius supplicij & populus erit particeps, qui terra bona expulsus, ultra Euphratem dispergetur, quòd tuam impietatem secutus est. Filium uerò tuum reperies mortuum. itaq́; accidit.

Ingratos punit Deus.

ACHILLES Statius, Alexãdrinus, qui de Leucippe & Clitophõte scripsit, & alia amatoria libris VIII: tandem factus est Christianus, & episcopus. Scripsit & de Sphæra, & Etymologia, & Historiam miscellaneam, in qua multorũ magnorum & admirabilium uirorum meminit.

ἀχίλλειος εὐχὴ.) Achilleum uotũ. ἦ ποτ' ἀχιλλεῖος ποθὴ ἕξεται υἷας ἀχαιῶν,

Certè olim Græcis erit exoptatus Achilles.

Camillus Romanorũ dux Achilleum uotum fecit, ut Romani aliquando Camillum desiderarent: eiusq́; non multò pòst reus est factus. Nam cum Galli urbem tenerent, plebs ad Camillum confugit, eumq́; rursus dictatorem dixit: ut in Gallica historia perscriptum est.

ἀχθοφόρον.) Prouerbiũ, οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγύπτιοι. Quos ne C quidẽ Aegyptij baiuli sustulerint. Sæpè fit Aegyptiorũ mentio, ut qui sarcinas ferre consueuerint.

ἄχος.) Dolor silentium ferens: facessat iste luctus. nemo enim est, quem mala non opprimere soleant.

ἀχρὰς.) Thrasybulus, Lacedæmoniorum legatis refragaturus, qui fœdus petebant, largitione corruptus, se ex syluestrium pyrorum esu in rauim incidisse simulans, tacuit.

ἀχραδοῦς.) Achradus, Atticæ municipium: cuius municeps Achradusius.

ἀχραδινὴ.) Achradine, insula urbẽ continens: quam oppugnauit* Marcus, Romanorũ prætor. Sed & Achradine pars est Syracusarum. Charax eam & regionẽ & insulam uocat. Gentile est Achradinæus, & Achradinus.

ἀχρειόγελως ἄνθρωπος.) Homo ob res inutiles & nihili ridens atq; gaudens.

ἄχρηστα.) Prouerbiũ, εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν: In res inutiles sumptus ne conijcito. Ne benefacias seni, ne puero inuido: Ne loquaci mulierculæ, ne infanti, ne uicini cani, ne garrulo remigi: Neque in saltatriculæ domũ insilito, ne illis rebus inhiãs, malo à meretricula ictus, de gloria deturberis: Neq; parentes senio confectos, à quibus instar pulli gallinacei nutritus es, plagarum puerilis ætatis memor, Iapetos, hoc est fatuos & delyros appelles: ut uerecundiæ statuam expleas.

ἀχρηστία.) Appianus: Horatius, cũ pedibus uti non posset, consulatu excidit, quòd

ꝙ nec dõi nec militiæ utilis esse posset.
ἄχρι κόρου ἀναίδητον ἢ φένακος.) Vsq; ad fastidium fatuus, aut fallax. Prouerbiũ.

ACHRYLIS, Phrygia.

ἀψίκορον.) Cõstantem decet esse erga amicos, & nusquã fastidiosum. Et, Gnarus fastidij Numidarum & leuitatis aduersus homines.

APSINES, celeber sophista Atheniensis, Onasimi sophistæ pater: cuius filius alter Apsines fuit.

Apsines Gadareus sophista, à Pane, ut tradunt, satus Smyrnæ, discipulus fuit Heraclidis Lycij, deinde Basilici: consularem dignitatem adeptus.

APSINTHOS, urbs Thraciæ, cuius regio Apsinthis.

ABSINTHIVM herbam quidã è Comicis Aspinthium uocant: quod nemo scilicet eam bibere sustineat.

ABSYRTVS, Prusaensis & Nicomediensis miles, qui sub imperatore Constantino in Scythia iuxta Istrum militauit. Medicinam equorum scripsit, & physicum librum de Veterinis. Scripsit & Cimon Athenienſis præclarum librum de Inspectione equorum.

B LITERA.

BAAL, Tyriorum deus.

βαβαταξεῖν.) Barbarica uox est. Assentitur autem Barbaricus deus. nam uoces nihil significantes, sunt uice assensionis.

βαβαὶ μύξον.) Papæ Myxus. De gloriantibus, & magna iactantibus. Fuit enim Myxus quidam Dianæ sacerdos, urbanus & gloriosus.

BABRIAS, seu Babrius, fabulas Aesopi uersib. choriambicis exposuit libris X.

BABYLAS, episcopus Antiochenus, qui uel Numeriano uel Decio, fato quodam, ecclesiam refertam ingredi studenti, proforibus stans, obstitit: se pro uirili daturum operam profitẽs, ne lupus gregem inuaderet. Ac ille quidẽ statim ab ingressu repulsus est, siue quòd populi motum timeret, siue quòd alioqui consilium mutasset. Sed cũ episcopi aduersationem iniquo animo ferret, in palatium reuersus, hominẽ ad se accersit: ac primùm se templi aditu excluſum expostulat. Deinde, si id crimen cõdonari sibi uelit, dæmonibus eum sacrificare iubet. At hic & crimen defendit, & conditionem respuit: quòd & pastoris munus sit, omni studio gregẽ defendere: & nequaquam committẽdum, ut uero Deo deserto, falsi nominis dijs & perniciosis dæmonibus immolaret. Quem cũ Imperator refragari uideret, cathenis & pedicis uinctum, ad suppliciũ capitis abduci iubet. Hic uerò dũ ad mortẽ ducitur, hæc Psalmi uerba canit: Reuertere anima mea ad requiem tuã, quia Dominus tibi benefecit. Ferũt etiã tres pueros fratres, admodũ adolescentulos, illius cõsuetudine utentes, unà abreptos ab Imperatore. Qui cũ & ipsi, quamuis omni ui adhibita, sacrificare recusarent: & ipsi occidi sint iussi. Eos ad carnificinæ locũ perductos, Babylas ante se gladio admouit: ne quis eorũ pterritus, mortẽ detrectaret. Quibus dũ capita præcidũtur, Ecce, inquit, ego & filioli, quos mihi dedit Deꝰ. Deinde & ipse collo pcussori porrecto, mãdauit ijs qui cadauer eius collecturi erãt, ut cathenas & pedicas unà secũ sepelirẽt: Vt, inqt, hæc iacẽti mihi sint ornamẽto. Ac, ut aiũt, etiã nũc cũ eo sitæ sũt.

Babylæ cõstantia.

Tres pueri.

Cathenæ ornamenta.

BAGADOLONIA, Cappadocię pars, uersus Austrum.

BAGOAS, eunuchi nomen.

βαδιστέα.) Eundum mihi est, quò me Sapientia & Deus ducit.

Quà eundum.

βάθος.) Profunditas phalangis est, qcquid frontem sequitur, & ordo à primo pilo usq; ad eum qui claudit agmen.

βάθρα.) Cum nuper admodum nacti cauponam, eius subsellia ornarent, & paimentũ uerrerent, nũc chlamydas prętextas induũt, easq; aureis fibulis astringunt, & sigillis aureis uinciunt digitos.

βαθύπλουτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν.) Prædiuitem esse Laphriam (ceruinam) Dianam.

βαθύπαπα.) Aelianus. Cum serenũ esset, solq; splenderet: subitò & improuisò concurrisse nubes quàm densissimas, & maximum imbrem erupisse.

βακαΐδης, καὶ βακαντικὸς.) Bachantus, scholasticus suo negocio non intentus, uel, homo ociosus.

βαθυγνώμων.) Profundi ingenij homines, & occulti animi, Rufinus & Gildo, Theodosij imperatoris procuratores.

βακκαῖοι.) Vaccæi, gens Hispanica.

βάκηλον εἶναι.) Bacelum esse, id est eunuchum: Prouerbium, in dissolutos & effœminatos, cuiusmodi sunt castrati.

BACIS, epithetum Pisistrati. Fuit autem uates. Philetas Ephesius tres fuisse scribit Bacidas: unum ex Eleone Bœotiæ, alterum Atheniẽsem, tertium Arcadem ex urbe Aphya: qui & Cydas & Ale

tes fuerit dictus. Theopompus in IX rerum Philippicarum, de hoc Bacide cùm alia multa mirabilia narrat: tũ, olim Lacedæmoniorum uxores furore correptas, ex Apollinis oraculo ab hoc lustratas fuisse.

Lacænæ à Bacide sanatæ.

βακτηρία, καὶ σύμβολον.) Baculus & symbolum. Qui sorte in iudicum numerum asciti erãt, à publicis seruis accipiebant baculum & symbolum, atq; ita ius dicebant. Prætorium autem erat baculo cõcolor. Symbolũ uerò, facto iudicio, reddentes, triobolum auferebant: quæ erat iudicij merces.

Triobolum.

βάκτρον.) Panopliam nunc cum senili baculo commutaui. Et, loco plectri, baculo tremulas firmamus manus.

Bacchi comites.

βακχαὶ.) Bacchæ, Satyri, Panes, Sileni, sunt Bacchi comites.

βακχεύων.) Ad ipsam rem absoluendã ferebantur, sobrio quodã furore ad conflictum incitati.

βάκχης τρόπον.) Bacchæ instar. De semper tetricis & taciturnis: quia Bacchę tacent. Bacchum non ipsum modò deum, sed omnes orgia celebrantes Bacchos appellabant, (atq; etiam) nec tamen ramos etiã mystæ gerebãt. Pisides. Videre erat, multos Bacchantes Inuitos ultimã absoluere saltationem.

BACHYLIDES Ceius, ex insula Ceo, urbe Iulide (habet enim ea insula quatuor oppida: Iulidem, Carthiam, Coressiam, Pœeessam) Medonis filius, Bachylide pugile nati, cognatꝰ Simonidis Lyrici, & ipse Lyricus.

BANCHYRIS. De hominibus iustissimis. talis enim fuit hic Aegypti rex.

βαλανεώτης.) balneator. De curioso & inepto. ἐμαυτὸν βαλανεύσω: Mihi ipse balneator ero.

βαλανεῖον.) Dicunt, turbam minuere aerem lauatione, quem ipsa attrahat. Est autem balneum, uia ad delicias. Cum olim balnea non essent, in scaphis & solijs lauabant ueteres.

βάλανοι.) Glandes palmarum, quales apud Græcos cernũtur, pro seruis reponebantur. Quę uerò ipsis dominis asseruabantur, erant selectæ, Et: Vinum bibebant de glande palmæ.

βαλάντιον.) Cũ accuratè perquisissent, esset ne amator pecuniæ, & sacculorum seruus: ꝓ ea ratiõe bellũ administrabãt.

βαλαντωτόμοι.) Qui uectigalia magna pecunia redemerant, ducebantur, mœchi, scorta, perfossores parietũ, crumenisecæ, plagiarij, & id genus homines.

βάλλ' ἐς κόρακας.) Abi ad coruos: id est, in malam rem.

VALENTINIANVS, Romanorum imperator.

VALERIANVS, Romanorum imperator.

βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἢ μακαιρίαν.) Abi ad Macariam: id est, ad Orcum. De ijs qui ꝑuirtutẽ pericula adeũt. nã Macaria Herculis filia, Eurystheo Athenas inuadẽte, uictimã se obtulit pro salute reliquorũ.

βάλλεται.) Nauis icta fulmine, periculum erat ne incensa mergeretur.

βάλλειν μήλοις.) Petere pomis. De ijs qui suis amoribus potiuntur.

βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.) Tela cõijce in eum qui artem tenet. In eos qui arti eidem deditis conuiciantur.

βακτηρία.) Baculus, & habitus, & palliolum siue triobolum. Per derisum hæc dicebantur in iudices Atheniensium.

BALEARES insulæ, solertes funditores habuerunt.

βάλλων σωκράτη.) Socrarem & Zenonem Bacchanaliũ dicterijs exagitat, eorumq́; discipulos tota terra mariq́; profligandos cẽset, ut pestes urbium & Reipublicæ. Nũc eosdẽ coronat, & uitæ strenuæ modestæq́; proponit exemplum.

βάλλων (βαλὼν) φεύξεσθ' οἴει;) Telo cõiecto fugam adornas? Aduersus eos, qui perpetrato facinore se euasuros putant.

BALTHASAR. Sic dictus est Daniel, ob honorẽ explicationis arcanarũ rerũ.

βάμμα σαρδιανικὸν.) Tinctura Sardinia, pro cruentatione. Nã insula maxima est Sardinia, uicina Italiæ, in qua nascuntur purpuræ præstantes & acutissimæ.

βάμμα κυζικηνὸν.) Tinctura Cyzicena. Impuram (deformitatem) elegãtiam sic dicunt Attici.

βάναυσος.) De his actis in Republica gloriatur, de quibus etiam uilis publicanus se iactare posset. Nã quod multa utiliter in urbe uendãtur, & annona omnibus abundè suppetat, eò sese effert.

βάξιν.) Sophocles: Si nunc in istis calamitatibus te aliquid à me perpessum, siue dictis siue factis existimas, quod fraudi tibi sit: ea fama effecerit, ut lõgiorem uitam non sim desideraturus.

βαπτὰ.) Tinctas seu uersicolores uestes gestabant sponsi, argumẽto corruptelæ.

BARATHRVM, hiatus seu fossa est instar putei, locus profundus & tenebrosus, Hippothoontię tribus in Attica: quò malefici conijciebantur, sicut Spartæ

tæ in Ceadam. In hoc ſpecu erant unci-
ni, alij ſupernè, allj infernè. Huc Phrygē
matris deûm ſacrificulū pro inſano con
iecerūt, quòd diceret: adeſſe matrem ad
filiæ inquiſitionem. At irata dea, ſterili-
tate agrū mulctauit. Cuius cauſa ex ora-
culo cognita, & ſpecū expleuerunt, &
deam uictimis placarunt.

BARBARISMVS, eſt uitium dictio-
nis, contra celebrium Græcorū aut La-
tinorum conſuetudinem. Soloecíſmus
autem, eſt oratio cõtra conſecutionem
contexta. ut, Ego ambulans paries ceci-
dit: pro, me ambulante.

βαρβάρης.) Apud Ariſtophanem ait
upupa: Ego aues, quæ prius barbaræ e-
rant, diu cum eis uerſata, loqui docui.

BARDINES fluuius, à magnis uor-
ticibus.

BARBIVS Philippicus, ſub tribus ty-
rannis imperauit: homo comis, & blan-
dis moribus, quamuis in cœtum Anto-
nij allectus, quem principatum illius gra
tia gerebat. Hunc igitur tum inſolentem
& purpuratum ob honorē, & in Roma-
norum foro ſublimem, acius dicētem,
herus agnouit, à quo olim aufugerat: tū
uerò pompa & gloria, & magiſtratu in-
ſignē. Actacitè aggreſſus, & ueſte à ter-
go prehenſa: Salue, inquit, ueteri ac ſer-
uili adiecto nomine. At ille percellitur,
ueteri domino facilè agnito, rogans ut
taceat. Domum ducit: maximáq; pecu-
nia numerata, ſe tandem redimit. &, pu-
dore Antonij, ob maculā hanc, ære em-
ptum mancipium animi dolorem ſilen-
tio diſſimulauit. Proinde ne hunc quidē
Fortunæ ludum tacendum putaui.

BARBITVM. Ariſtophanes: Quis iſte
habitus? Quæ uitæ perturbatio? Quid
barbitus cum crocoto loquitur? Quid
lyra cū uitta? Quid ampulla & ſtrophiū?
Quæ eſt ſpeculi & gladij ſocietas? Pro-
uerbia, de reb. diſſimilibus, & malè con-
uenientibus.

βάρις.) Suſcipe me quoq; (etſi te or-
nata turris premit) mortuum canē Dio-
genem.

βάρεις.) Turres eburneæ, ſunt Eccleſię
ubi uis terrarum: una uerò fide in ijs co-
litur Deus.

BARCE, urbs Lybiæ, quæ nunc Pto-
lemais dicitur: unde Barcæus.

βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τότων ἔχει.) Hæc
nobis minimè ſunt moleſta. Neq; enim
uerbis potius quàm factis uitam illuſtra
re ſtudemus.

βαρυσυμφορώτατον.) Se omnium morta
lium ærumnoſiſſimum eſſe ratus.

BARON, ſeu Varro, hiſtoricus. Epito
men ſcripſit rerum Alexandri.

βάσανος λίθος.) Lapis Lydius, ſeu in-
dex, quo aurum probant. De ijs qui uer-
bis aut factis in aliquid inquirunt. Exter-
ni (gentiles) dicunt: Controuerſia ad iu-
dicium referatur: iudicium probationes
examinet: examen decernat, quid fieri
oporteat: decretum ſcribatur: ſcriptum
ratum habetor: quod ratū eſt habitum,
re ipſa confirmetur: omnis concertatio
faceſſat: & pax refloreſcat. Et, Nõn teme-
rè iudicandum eſt.

BASSARICA, ſiue Dionyſiaca, Sote-
richus ſcripſit, ſub Diocletiano.

βασιλεύω.) Hoc unū ex omnibus non
rectè fecit, abuſus humanitate ſua, & &
conſeruauit, & regem fecit eum, qui &
malè conſeruatus eſt, & malè regnauit.

βασιλεὺς μέγας.) Rex magnus: id eſt,
Perſarum. nam cæteris, populorū adde-
bant nomina: ut rex Macedonū, rex La-
cedæmoniorum. Inter regē & tyrannū
hoc intereſt, quòd rex à maioribus prin-
cipatū certis conditionibus ſuſcipit: ty-
rannus uerò p uim ſibi uēdicat principa
tū. Sed his nominibus ꝓmiſcuè utūtur. *Rex. Tyrannus.*

βασιλεία.) Nō ſolùm liberi, ſed etiam
reges ſunt, uiri boni. Regnū enim prin-
cipatus eſt nemini obnoxius, qui ſolis
ſapientibus contingit. *Sapientes & liberi & reges.*

βασιλεία.) Neq; natura, neq; ius, ijs qui
nihil niſi homines ſunt, regna cõfert: ſed
ijs qui ducere poſſunt exercitum, & res
prudenter adminiſtrare. quális fuit Phi-
lippus, & Alexandri ſucceſſores. Nā eius
quidem filium naturæ coniunctio nihil
adiuuit, ob animi imbecillitatem. Ii ue-
rò qui nulla eū cognatione attigerūt, re-
ges totius penè orbis terrarū euaſerunt. *Regem uirtute & ſapientia oportet excellere. Philippus Alexandri F. & ſucceſſores.*

βασιλεία.) Regnum poſſeſſio eſt Rei-
publicæ, & nō Reſpublica regni poſſeſ-
ſio. Quare uiolentæ & cõtumelioſæ ex-
actiones, quaſi tyrannicæ graſſationes,
odio dignæ ſunt. Tributorū uerò poſtu-
latio q̃ oratiõe fit & humaniter, magni-
facienda eſt, tanquam curatio & tutela. *Violentia à regno aliena.*

BASILIVS, Cæſareæ Cappadocum
epiſcopus, quę olim Mazaca dicebatur:
Gregorij Nazanzeni epiſcopi amicus,
parentibus antiqua nobilitate claris or-
tus, Baſilio & Emmelia: uir præſtantiſſi-
mus, & in omni doctrinæ genere ſumm-
mus: ſcripſit plurima, inter quæ maxima
in admiratione ſunt Cõmentarij in opi- *Cæſareá, Mazaca. Scripta D. Baſilij.*

ficium VI dierum. Etiam contra Eunomium eximias scripsit oratiões, & opus de Spiritu sancto: & in Hexaemeron, IX sermones. Aliud opus Asceticum, id est, de exercitatiõe uirtutis & pietatis: aliud de Virginitate. Laudationem XL martyrum. Aliam de Gordio, aliam de Barlaam, aliam de Iulitta. In diuersos Psalmos: Sermones uarios de moribus: Epistolas, quibus nihil melius, cùm ad Libanium sophistam, tum ad Gregoriũ amicum, & alios complures. Obijt Basilius sub Gratiano Romanorum imperatore. Habuit fratres IIII: Gregorium, Nyssenum episcopũ: & Petrũ, ipsum quoq; episcopum: & alios duos, monachos.

Fratres D. Basilij.

Basilius Ancyranus, eiusdẽ urbis episcopus, arte medicus: scripsit cõtra Marcellum, & de Virginitate, & alia non pauca. Imperante Constantino, cum Eustathio Sebastiano Macedonianæ religioni præfuit.

Basilius alius, episcopus Irenopolis Ciliciæ, sub Anastasio imperatore, Basilio Cæsariensi & ingenio & uirtute similis. Scripsit contra Archelaum, Coloniæ presbyterum.

Βασίλεια.) Regia porticus. Duæ sunt porticus inter se uicinæ: una, Iouis liberalis, altera, regia. Est & tertia, quæ olim Panactia uocabatur, nunc mutato nomine Pæcile (uaria) dicitur.

Βασιλικὴ.) In Basilica post Milium stabat simulacrũ uirili specie auratum. Ibi fuit & Exammon, usq; ad Heraclium imperatorem, flexis genibus, Iustini tyranni. Ibi Terbelis concionatus est. Inter ea ingens erat elephantus, à Seuero confectus. Ibidẽ erat & magna frequentia custodũ. Erat & argentarius ibi libras uenditans. Cum autem taberna eius uastaretur: minabatur bestiario mortẽ, nisi belluam cohiberet. Illũ uerò nõ cedentem, faber librarum interficit, elephanto deuorandum obijcit. Bellua uerò nõ cicurata, ipsum etiam sustulit. Quo seuerus audito, belluæ sacrificiũ obtulit: eodẽq; in loco effictæ sũt statim imagines & belluę & bestiarij. Ibi & Hercules cultus est, multis oblatis sacrificijs: in circũ equestrem translatus. Sed sub Iuliano consulari Byzantium aduectus est in curru & naue, & columnæ decem.

Βασιλικὴ Δρομὴ.) Regia discursio, q̃ fiebat præsente Rege: qui unus Athenis erat è nouem principibus.

Βασίλειοι.) Pueri VI mille, q̃ iussu Alexandri Macedonis in Aegypto in re militari exercebantur.

BASILICVS sophista, scripsit de Figuris dictiõis: de Rhetorico apparatu, seu exercitatiõe: de Mutatiõe, & alia quędã.

BASILISCVS, Verenę impatricis frater, sub Leõe Impatore, Rusticio duce exercit⁹ successit. In pugnis qdẽ fortunat⁹, sed tardiusculꝰ, & impostorib. opportũ⁹.

Basiliscus, Romanorũ oriẽtaliũ Impator, pecuniã exegit ab Ecclesiarũ episcopis: & Acaciũ Cõstãtinopolis episcopũ ppemodũ pepulisset, nisi à multitudine eorũ, q̃ Monachi dicebãt, repulꝰ fuisset: hõo insigni auaricia, ut ne cerdõib. qdẽ & contẽptis artificib. parceret, oía q̃ plena esset lachrymarũ iter illas exactiões.

Βασκαίνει.) Demosthenes in oratiõe p Ctesiphõte: Nihil à me inuidè, nihil acerbè, nihil malicioſè gestum est in Repub.

BASSVS Corinthius: cũ hoc, Apollonio dissidiũ fuit. Parricida eñ hic & putabatur, & credebatur. Falsò aũt se profitebatur sapientẽ, effreni lingua præditus. Eius cõuicia & scriptis & sermonib. cõpescuit Apollonius: q̃ quicquid in eũ ut parricidã diceret, uerũ habebatur. Neq; enim tantum uirũ conuicia dicturũ, aut id elaturum quod nõ ita esset, putabant.

Βασσάρας.) Eupolis, Agite uerò utrum mauultis? cantilenæ expolitionem audire, an ueterem modum? utrunq; dices. Quibus ego auditis, eum modũ, qui mihi probabitur, auferam: quicquid acciderit, ad rationem referẽdo. (tibus.

BATA CARAS. De crassis & potẽ-

Βατά.) Omnia Alexãdro peruia & expugnabilia uidebantur.

BATALVS. Sic Demosthẽes adolescẽs cognominabaſ, tanquã effœminat⁹: cũ senuisset, Argas, à serpẽte hui⁹ nominis.

Βατὴρ.) *αὐτὸν κέκρεκας τὸν βατῆρα τῷ λόγῳ*, Rem acu tetigisti.

BATTOLOGIA, multiloquiũ à Batto quodam, qui prolixos hymnos fecit, in quibus eadem dicuntur sæpius.

BATTVS nomẽ ppriũ uiri, tenui uoce prædit⁹, & balbi. Vrbs Cretæ fuit Oaxus, cui⁹ rex Etearch⁹, cũ filiæ Phronimę, q̃ Ametor, id est sine matre dicebaſ, nouercã supinduxisset: mulier uirgini male facere, & q̃duis machinari aduersus eã nõ destitit. Deniq; corruptã & impudicã esse, marito p̃suadet. Is igiſ impiũ cõsiliũ init. Erat autẽ Oaxi Themiso Theræus mercator, quẽ hospitio susceptũ, iureiurando adigit, ut quicq̃d petijsset, id faceret.

ret. Traditigitur puellam, abductamq; in mari demergere iubet. At Themiſon uir prudens, eam miſeratus: quò tamen ſacramento Etearchi ſatisfieret, funibus alligatã in mare demergit, retractamq; Theram perduxit: ubi concubina facta Polymneſti, probati apud ciues ſuos uiri, anno exacto, Battum iſtum peperit.

BATTI ſilphium. De ijs quibus rari honores deferũtur. Nam Cyrenæi * Batto uni eximium dederunt ſilphium: & in una numi parte Hammonẽ, in altera ſilphium ſculpſerunt. Ampeliotæ uerò in Lybia, Delphis caulẽ ſilphij dedicarunt. Eſt autẽ ſuauis odoris, & magni precij. Battus conditor fuit Cyrenarum.

BATTON comicus. Fabulæ eius ſunt, Vna decipiẽs, Homicida, Benemerẽtes.

Βατράχειον.) Ranæ colore, ante laruas inuentas, faciem inungebant.

Βάτραχος ἁλιφία.) Rana Seriphia. De mutis: quòd ranæ Seriphiæ in Scyrũ perlatæ, non uociferabantur.

Βατράχῳ ὕδωρ, ὡς μαλῆ κέαρ.) Ranæ aquam, ut muſtelæ ſebum. De ijs qui ea dant, quæ alij libenter accipiunt.

Βατράχοις οἰνοχοεῖς.) Ranis uinum infundis. In eos qui illa præbent, quibus non egent ij qui accipiunt.

BARO & Demo, nomina mulierum ſapientum. Baro Demônem hoſpitio excepit.

Βάψαι τὴν κώπην.) Tingere remũ: pro nauigare. Remo madefacto ueniſti ad nauticos iudices. Dicunt & tinctores: Vbi imbuero, faciam nigrum.

Βδέλλα.) Hirudo, inquit Salomon, tres habuit filias chariſſimas, quæ tres nõ ſaturabantur: & quarta, quamuis diſerta, non expleta fuit. Hirudo', peccatum eſt: filiæ eius, Luxuria, Inuidia, Idololatria. quarta eſt, improba cupiditas.

Βδέλυγμα.) Omne ſimulacrum, omnẽ hominis effigiem Iudæi rẽ deteſtabilem appellabant.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Aelij Adriani impetatoris ſtatua ſic dicitur, qui urbẽ Hieroſolymam funditùs euertit. Nã poſt expugnationem Titi & Veſpaſiani, Iudæi cõſpiratione inita, Rempublicam ſuam recupare conati, mota ſeditione ad ſummam uaſtitatem ſunt redacti. Imperator autẽ urbis reliquias de ſuo nomine Aeliam appellauit.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Signum uaſtitatis, erant imagines quædam lege interdictæ, quæ in templum inferebantur: id quod Pilatus fecit, Imperatoris ſtatua noctu in templo collocata.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Antiochus Epiphanes, id eſt illuſtris, Seleuci Philopatoris filius, homo callidus atq; auarus, urbe ui capta, CLXXX millia Iudæorũ occidit. Reliqua uide in Antiochus.

Βαιὰ.) Sophocles: Aiax mihi pauca quidem, ſed ſemper celebrata dixit: Mulier, ſilentium mulieres ornat. Quo audito, ego deſtiti: ille ſolus exceſſit.

Βαίτη.) Pellis & in æſtate & in hyeme bona eſt. De reb. ad uſum accõmodatis.

Βεβαιώσεως.) Actio eſt, quam intendũt emptores uẽditori, ſi alio quopiam rem uenditam ſibi uendicãte, uenditionem non confirmet. Interdum etiam arabone tantum dato, ſi uenditor controuerſiam mouiſſet, is qui arabonẽ dederat, confirmationis litem mouebat ei qui illum accepiſſet.

Βέβηλος.) ἀείδω ξωτοῖσι, Μοῦσας δ' ἐπίστασθε βέβηλοι.

Nos canimus doctis: procul hinc, procul eſte profani.

Βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο.)

Bile redundabat mulier, commota furore.

BEELPHEGOR. Locus in quo Saturni colebatur idolum, cui initia bantur.

Βεκκεσέλλων, καὶ πρωσέλληνος.) Arcades, qui ſe ante Lunam eſſe natos iactabant, πρωσελλήνας, quaſi Antelunares dicas, ſeſe appellabant. (*Ouidius: Orta prior Luna (de ſeſe creditur ipſi) At magno tellus Arcade nomen habet.*) Prius autem nomẽ *Βέκος*, huiuſmodi habet hiſtoriam. Pſammitichus Aegypti regno potitus, cognoſcere ſtudebat, quæ nam gens omnium eſſet antiquiſſima? Cui inquiſitioni cum fruſtra multum temporis impendiſſet, alijs atq; alijs uetuſtatis gloriam ſibi uendicantibus, huiuſmodi rem cõminiſcitur. Duos infantes, recens genitos in conclaui remotiſſimo cõcluſit, ſiue capellis immiſſis, à quibus lactarentur: ſiue nutricibus adiunctis, quarum linguas, ne quem ex eis ſonum audirent, præcidiſſet. In hac nutritione triennio exacto, cum iam infantilibus, & nihil ſignificantibus uocibus relictis, cognoſcere uellet, quod uerbum infantes primùm elocuturi eſſent? quendam ex amiciſſimis tacitum ingredi conclaue iuſſit. Qui cum fores aperuiſſet: puelli manibus porrectis, Becos dixerunt, quæ uox panem lingua Phrygia ſignificat: unde Pſammetichus Phryges antiquiſſimos eſſe credidit. At ſi ue-

Pſammitichi ſtudiũ exquirendæ uetuſtiſſimæ linguæ.

Becos pánis, ain vuegg.

rum est,id quod loco priore dicitur,eos à capris fuisse nutritos, & non à muliere: caprinam uocem, toties auditã, imitatos esse, quis miretur? Itemq;, si fortè fortuna accidit, ut apud Phryges etiam talis uox extaret?

BELIAR Hebræa uoce desertorem & transfugã significat. Apostolus: Qúænam Christo est consensio cum Beliar?

BELLEROPHONTEM Prœtus uoluit literis ad Iobatem datis occidere.

Liberalitas in milites.

BELISARIVS dux,corpore pulchro & procero, uultuq; omniũ serenissimo: ità comis & accessu facilis, ut unus de multis esse uideretur,& militibus & plebi charissimus,ob summam erga milites liberalitatem. Nam siue qui in conflictu infaustè pugnassent,eorum uulnera, magna pecunia solabatur, strenuos uerò armillis & torquibus remunerabatur: siue equum aut arcum, aut quid uis aliud in pugna amisissent, statim aliud apud Belisarium in promptu erat. Agricolis autẽ ita parcebat, ita consultum uolebat, ut nunquam Belisario exercitum ducente, uis ulla eis illata fuerit. Nam res uenales ex animi sententia distrahebant:& adulto frumento ne ullus equus noceret,diligentissimè cauebat. Fructus porrò arborũ attingere licebat nemini. Fuit etiã modestus,temperans,planè uir bonus.

Clementia in agricolas.

BELENOPOLES,autore Aristophane,parasitus fuit.

BEMBINA,urbs Laconiæ.

Βέμβιξ.) Aristophanes: Nihil à trocho differre oportet. hoc est, agilem & uersutum esse.

Argyripa, Beneuentum.

BENEVENTVM. Diomedes in redi tu ab expeditione Troiana, à suis nõ receptus, sed expulsus, in Calabria urbem Argyrippam condidit, pòst Beneuentum dictam.

Cædes ob stuprum.

BENIAMIN. Sampsone Iudice Israelis,ob nefariũ stuprum LXXXVII hominum millia sunt interfecta.

Βέρεθρον.)

Nũc magis ac prius indefesso lumine triplex.
Inuicti barathri tecta tuere Canis.

Moderatio Vespasiani.

Βεσπασιανὸς.) Vespasianus imperator Romanorũ, adeò mitis & clemens fuit, ut nec delicta aduersus se & Rempublicam commissa, ultra exilium mulctaret. Nam inimicitias & offensas, statim animo eijciebat:& dicteria rhetorum ac populorum,quibus lacessebatur,leniter & modicè ferebat. Accessu facilis & comis, sæpè extra palatium diuersabatur: dignus qui uel cum optimis Imperatoribus cõparetur, ut qui & priuatam suã uitam multis & magnis rebus feliciter gestis illustrarit (nã Claudij Cæsaris dux contra Germanos & Britannos, tricies fortiter cum hostibus conflixit) & principatũ adeptus, moderatè & sobriè imperium administrarit. Visus ille quidem fuit auarior, sed non ita, ut sua cuiquam eriperet: opes non ad luxum, sed ad publicam utilitatem cõtulit. Ante hunc sanè haud ullum inuenias imperatorẽ uel largiorem, uel in distribuendis muneribus æqui & boni obseruantiorem.

Βεστῖνοι.) Vestini,gẽs Italię,feris morib.

Βετεραίους.) Veterani apud Romanos, cum XX annos militassent, à militia immunes erant.

Βέχειρες.) Vechires,gens Scythica.

BETHANIA,urbs Palæstinæ,cis Iordanem sita. In Ioanne euangelista falsò scriptum: Facta hæc sunt Bethaniæ, pro Bethabare,ubi Ioannes trans Iordanem baptizabat.

BEMARCHIVS Cęsariensis Cappadox,sophista, Imperatoris Constantini res gestas libris X descripsit. Declamationes itẽ scripsit, & orationes diuersas.

Βὴξ αὐτὶ προδῆς.) Tussis pro crepitu. De ijs qui animi dubij,se aliquid agere simulant:quòd pedentes,ut late ant,tussim simulãt. Prouerbiũ nouum, Βὴξ: Tussis hæsitationẽ cantoris arguit.

Βηρίνης.) Verinæ, magni Leonis uxoris duæ colũnæ fuerunt:una Septentrionalis prope beatum Agathonicum,post ascensum graduum: quæ quidẽ facta est uiuẽte adhuc Leone: Altera iuxta S.Barbaram,post eius obitũ: cum fratrẽ suum Basilicum coronasset: Zenone, genero eius exulante.

Βῆρος.) Verus, dux Romanorum,minimè industrius,sed ebrietatis morbo dissolutus ferè:unde inconsulta semper temeritate utebatur.

VIRVNIVM)nomẽ urbis. Apud Noricos aper diuinitùs immissus,agros uastabat: quem cum multi inuaderent, nihil proficiebant, donec quidã eum prostratum in humeros sustulit: cuiusmodi fabula & de Calydone refertur. Cum autem Norici sua uoce exclamassent, Virunus:urbs Virunium est appellata.

BESSA, municipium est Antiochiæ tribus.

BIANTIS Prienẽsis iudiciũ (Βίαντος πρηνέως δίκη.) Hic sapiens unus de VII, in

in agendis causis excelluisse fertur. Sed dicendi facultate rectè atq; utiliter utebatur. Hipponax: Causidicus Biante Prienensi præstantior.

BIBLINVM uinum, austerum: à uite Thracensi Biblina. Vnde, ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον ϛυγεῖ: Aquam bibens, uinum auersatur Biblinum.

βίβλοι θεοῦ, Libri Dei: id est, cognitio eius, æterna memoria. Dauid: Libro tuo omnes inscribentur.

BIDINE, urbs Scythiæ.

βιαιότερον.) Medicorum arte malum erat uiolentius.

βίαιοι.) Violenti dicebantur Phalaris, Echetus, Dionysius Casandrensium tyrannus, insignis iniquitate: & Lingis, frater illi, nothus.

βιαίων.) Actio de ui facta, nõ tantũ de stupro uirginum, sed in genere de quauis uiolentia dicitur: cuius conuictus tãtundem Reipublicæ numerat, quantum illi à quo reus peractus est.

BIZYA, urbs Thraciæ.

βινεῖν.) ἁδὺ τὸ βινεῖν. τίς ὀ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ χαλκὸν, πικρότερον γίγνεται ἐλλεβόρου.

Suauis amor. quis .n. neget? æra petẽte puella:
Fit tamen ille magis tetricus helleboro.

BINVS, nomen deę.

βιοδώρα.) Iellus alma dicitur, quòd alat, & uictum largiatur.

βίος μεμαγμένος, καὶ βίος ἀληλεσμένος, Vita subacta & molita. De uita sumptuosa, delicata & copiosa.

βίος.) * Philo: Christi Ecclesia duo uitæ ac morum genera præcipit: unum excellens, communi & humana uita sublimius: neque nuptias, neque sobolis pro creationem, neque opes aut facultates admittens: sed prorsus & undique à cõmuni uitæ consuetudine abhorrens. Alrum uerò submissius, & cum priore nulla ex parte comparandum: quod & modestas nuptias fert, & procreationem liberûm, & iustam rei familiaris curationem: quod & militibus quid agendũ sit præscribit, & agrorum & mercaturæ, omnis denique ciuilis cultus studium cũ pietate coniunctum admittit His & exercitationis tempus, & disciplinæ & auscultationis diuini uerbi est præfinitum, & secundus pietatis gradus attributus, fructum huic uitæ cõsentaneum gighẽs. Sancto Athanasio duo sunt uitæ genera, & uiæ: una moderatior, & uictu occupata quærendo, fructum ferens trigecuplum: altera angelica, & à mundo remota, fructum perfectum & centuplum ferens. Eodem modo etiam antiqua uita bifariam diuidebatur, in Pharisaicam & sublimem, & in deteriorem atque mundanam. Secundum philosophos autem tria sunt uitæ genera: unum in cõtemplatione, alterum in actione & moribus, postremum in disserendi subtilitate positum & occupatum. βίος θεωρητικὸς, πρακτικὸς, λογικός.

Vita Pharisaica, Mundana.

βίος ἀκανθώδης.) Vita spinosa, id est dura atque aspera, & antiquaria.

βίος ἐξηυλημένος.) De uita inutili: trãslatione à tibijs inutilibus sumpta.

BISALTIA, urbs & regio Macedoniæ: à Bisalto, Telluris & Solis filio. Lepores omnes qui in hac capiuntur, bina habent iecora. Ciuis, Bisaltius dicitur.

Bisaltij lepores.

βιϛονία.) —*Raptricemq; cohercens.*
Seminis, altiuolam, Bistoniamq; gruem.

βιτέλλιος.) Vitellius, Romanorum Imperator, successor Galbæ, omnibus probris refertus, inexplebili præsertim gulæ incontinentia, & uentris ingluuie. Sæpè enim, non interdiu modò, sed & noctu, cibum capiebat: & in apparandis, cœnis magna pars (uectigalium consumebatur.) publicorum ministrorum defatigabatur. Ferunt enim centena bina sestertia & semis in singulas cœnas insumpsisse: cum quidem & continenter & insatiabiliter impleretur, & continenter eructaret atque remoueret omnia: qua una re crapulam ferre potuit. Nam eius quidem conuictores pessimè habebant. Bebius certè Crispus, cum per aliquot dies ob morbum conuiuio abfuisset, argutè dixit: se, nisi ægrotasset, periturum fuisse. Insigne etiam Vitellij apud fratrem conuiuium celebratur, in quod præter cæteras impensas, duo millia piscium, & auiũ VII millia fuerint illata. Laudabat acta Neronis, & cadauer ei⁹ in obscuro quodam specu situm exornabat. Interfectus est à Vespasiani militibus, imperium sibi iam uendicantis.

Ebriosus porcus.

Bebius Crispus.

Neronis laudator.

βλακεννόμιον.) Tributũ stultorũ: quod Alexandriæ pendebant Astrologi, eo quòd à stultis consulerentur.

Astrologorũ tributum.

βλακεύεται.) Damascius: Oratione excitabat cessatores. Socordiam enim nullo uitio minorem, sed uitium potius omnium maximum iudicabat.

Socordia.

βλακεία.) Non ducum socordiæ atq; ignauiæ res committebat: sed ipse ductor exercitus à semetipso declaratus, in bellum ruebat.

Rex ipse dux.

βλάσφημος.) Maledicebant ei, ut qui trium hominum arbitrio non rectè cõmitteret omnia.

Ain gaißtrit inn augen.

βλέμμυες.) Blemmyes, gens Lybica.

βλεπεδαίμων.) Qui est distortis oculis, ueluti à dæmone percussus.

βλέπειν.) Planè me intuens, Martem uidere te putabis. De ijs qui se omnibus uiribus opem laturos & defensuros pollicentur.

Virtutem incolumem odimus, Sublatã ex oculis quærimus inuidi.

βλέποντες.) Sophocles: Age uerò ridẽto isti, & insultanto. Huiusce malis. Fortassis aũt, etsi uiuentẽ non desiderarunt, Defunctum lugebunt, urgente bello.

βλέπος.) Aristophanes: ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος. Eius faciei Atticus aspectus inest: id est, uultu est insidioso & confidenti. nam Attici ob impudẽtiam malè audiebant.

βλήδας.) Bledas: nomen Scythæ.

BLETYRI, & Scindapson, sunt inania uerba, nihilq; significantia. Iuba uerò Scindapsum, instrumentum Musicum: Bletyri, chordæ aliquid simile interpretatur.

Iuba.

βληχωνία.) Et qui ex interuallo multa poma edunt, & qui assiduè concũbunt, læduntur.

BLITTOMAMMA fatuus dicitur, à blito herba insipida.

βοαδρόμος.) Hic adiutor pro Ambracię defensione, scuto elato mori maluit, quàm fugere.

BOANERGES, filij tonitrui.

Explicatio somnij.

βόας θεωρεῖν εἰς κακὴν πράξιν φέρει Νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους.) Boues in somnis uidere, significat malum. Mortui boues significant famis tempus.

βόεια ῥήματα.) Bubula uerba: id est, grandia.

BOEDROMIA, festum quoddam est Athenis, ex eo institutũ, ꝙ Xuthus Athenienſibus, quo tẽpore sub Erechtheo rege, ab Eumolpo Neptuni F. oppugnabãtur, magno studio tulisset opem.

βολβός.) Aristophanes: Olla bulborũ deuorata. De hominib. libidinosissimis. Libidinem enim augent bulbi.

βόθυνος.) Fossa. Locus quidam propriè sic dictus in Sacra uia, cuius mentionem Isæus & Callisthenes facit.

βόλος.) Epigramma: Tigris uolucribus, piscibus Clitoros, Damis feris soli uagis struxit insidias.

βολίτου δίκη.) Actio de fimo. De ijs qui ob res exiguas rei fiunt. Solonis enim lex etiam fimi surreptores punit.

βομβυλιὸς ἄνθρωπος.) De homine inutili. Nã bombylij sunt quidẽ ex apum genere, sed fauos è luto conficiunt.

βοώνης καὶ βούτης.) Eius qui boues ad publica sacrificia coemeret, illustre munus Athenis fuit. Nam ex ijs & magistratus summi creabantur, & imperatores ferè deligebantur.

BOOTOS, qui & Arcturus, stella uicina ursis.

βορβοροτάραξιν.) Aristophanes eum appellat, qui rempublicam tanquam lutũ exagitet atq; perturbet.

βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.) Cœno lympidam aquam inquinans, nunquam inuenies potum. De ijs qui rebus pulcherrimis fœdissimas admiscent.

ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. ἰλὺν πεπλευκὼς τοῦ νοὸς νόει βλάβην.) Euidentes animi sordes significat lutum. Limo nauigato, mentis conijce noxam. hoc est: Si somniaris te in luto aut cœno uersari, peccata & errata tibi significantur.

BORIANTHO duce occiso, cũ quidam Barbari interfectores eius, præmia cœdis à Romanis, quorum gratiam captarant, postularent: respondit Scipio, Romanos nequaquam laudare solere insidias populi contra suos duces.

βοσκήσομεν.) Sophocles de Oedipode: At si mortalium non ueremini amplius Genus: saltem omnia pascentẽ flammã ueremini regis Solis. Tale scelus Retectum ita ostenditur, quod neq; Tellus, nec imber sacer, neq; lux admittit.

BOSPORVS, urbs circa Hellespontum, quam Bochanus Turcus sub Iustiniano uastauit.

BOSPORI duo sunt: alter Propontidis, alter Thraciæ, Philea autore.

βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ λύσιν.) Vuas edere, rnsolutionem imbris significat. ὀνειροκριτικόν.

βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.) Vua iuxta uuam maturescit. De iis qui se aliis exæquare contendunt.

βοτρυοσταγῆ.) Moribus suis & uitæ instituto, Botryis commentarios & Philænidis, ac cæterorum, qui obscœna scripsere, supergressus.

βοτρυόδωρος εἰρήνη Pax racemifera: ꝙ in ea uineæ colantur.

βουζύγης καὶ βουθοίνας.) Boũ iunctor ac deuorator Hercules dicitur, quòd Hyllo filio esuriẽte, unum ex bobus aratorib. Theodamantis mactarit, ac deuorarit.

BV-

BVTHIA, urbs Ioniæ: unde Buthęus.

βοῦθος περιφοιτᾷ) Buthus obambulat. De tardis & uæcordibus dicitur.

BVCAEA, urbs Phocidis.

BVCELLARII dicūtur Gallogræci.

BVCARAS, fluuius.

βουδόρῳ νόμῳ,) Taurina lege. De ijs qui boum instar excoriatione digni sunt.

BVLGARI delectati sunt Abarū habitu: mutataq; ueste, etiānum eo utūtur. Sub Iustiniano Rhinotmeto, ab amputato naso ita dicto, Terbelis Bulgarorū dux floruit, cui & ipse Iustinianus & Constātinus Heraclij filius tributarij fuerūt. Nā scutum quo utebatur in bello, supinum collocabat, & equi sui flagellū, & pecuniam, dum utrūq; tegeretur, ingerebat: & hasta in terra extēsa usq; ad ambas oras sericam uestem altè admodū accumulabat, ac cistulas auro & argento refertas militibus dabat: dextram auro, sinistrā argento replens. Iidem Bulgari, Abares ui subactos funditùs sustulerunt. Captiuos aūt Abares Crem ita rogauit: Vnde censetis ducem uestrum, & totam gentē perijsse? qui sic responderūt: Causa prima fuit, quòd pleriq; inter sese accusarunt, & fortissimos ac prudētissimos quosq; occiderūt. Deinde homines iniurij & fures, socij iudicum euaserūt. Deinde ebrietas. Magno enim uini prouentu omnes facti sunt ebriosi. Deinde corruptela munerum. Deinde negociatio: facti enim omnes sunt mercatores, & alios alij deceperūt. Ac excidium nostrū has habuit causas. Is uerò hisce auditis, Bulgaros omnes cōuocauit, legesq; huiusmodi cōstituit: Si quis aliquem accusarit, non audiatur prius quàm uinctus (quæstionib. adhibitus) examinatus fuerit: qui si calumniæ ac mendacij conuictus fuerit, occidatur. Nemini liceat furi cibū impertiri: qui uerò id ausus fuerit, publicus esto. Furi crura cōfringi, uineas oēs radicitùs extirpari iussit. Omni autem petenti non simpliciter dari, sed qd̄ satis esset dari iussit, ne denuò egeret. Qui secus fecerit, publicus esto.

βουλεύσεως ἔγκλημα.) Crimen deliberationis, aut suasionis (si ita Latini loquerētur) uel de insidiis uitæ alicuius factis, siue is perierit, siue euaserit insidias: uel ei qui aliquem falsò in ęrarios retulisset, intendebatur, idq; uel in Palladio prætorio uel Areopago.

βουλευτικὸς.) Factū .i. diuino cōsilio, ꝙ cum humana sapientia conferri nequit.

βούλει διαμάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπίλῳ;) Vis'ne decertare cū quadricipiti Geryone? Is uerò tres cristas in galea habuit, & multum negocij facessit Herculi.

βουλήσεται κἂν.) In Aegypto esse mallet, quàm malè iudicare. De re detestāda dicitur, quod Aegyptus latrociniis infamis esset: uel, Longissimè abesse mallet, ubi ab imbre non lęderetur. In Aegypto enim pluere negant. ut Herodotus: Thebis tum pluit, quod nunquam ad id tempus acciderat.

βούλησις.) Agētes & efficaces animi facultates sunt, uolūtas & προαίρεσις: id est consiliū, siue delectus. Ac uolūtas, est animi ratione præditi motio per sese. Proæresis, motio eiusdē cū bruta parte complexi. Nam cū extra materiæ cōcretionē est animus, sola uoluntate agit, ut qui in solo bono uersetur: cū materia uerò permistus, ob brutę partis coniunctionē, ꝓæresin habet. Itaq; interdum brutam, interdum ratione præditam partē antecedit proæresis, & huic illud anteponit. βούλησις. προαίρεσις.

βουλιμιᾷ.) Bulimon, seu Bulimiā morbi genus esse dicunt, in quo cum multū ederint, non satientur. Id malum urget, cum nix est: & defatigatos & homines & iumenta inuadit: siue quòd calor ob algorem & densitatem uniuersus inclusus corpori, alimentum prorsus consumit: siue quòd acris & tenuis aspiratio niuis dispersa, corpus incîdit, caloremq; corrumpit, foràs euocatum. Inexplebilis fames.

BVLINE, urbs iuxta Illyriā unde Bulinus, gentile.

BVLIS & Sperchis (Lacedęmonij) Atheniēses, ultrò in Persiā ꝓfecti sunt, daturi pœnas ob legatos Xerxis uiolatos.

βουλομένῳ.) Aristophanes: Malo, ó rex, benefaciēdo peccare, q̄ malè uincere.

βοῦν ἐν γνάθοις φέρει.) Bouem in maxillis fert. De hominibus uoracibus.

βουνὸς ὄρει προσέρπων πραγμάτων βίαν.) Collis ad montem arrepens, rerum uiolentiam notat. ὀνειροκριτικόν. Explicatio somnij.

βουολούσκοι.) Volsci, populus Italiæ, bello Romanis illato, & milites multos & urbes suæ gentis clarissimas amiserunt. Et cum Cn. Martius, uir apud Romanos illustris, impetu in medium agmē facto, fugientes in ipsam urbem persecutus, ciuib. suis portas aperuisset: & magna pecunia & multis captiuis à Dictatore donatus, cætera repudiauit, corolla & bellico equo contentus, unoq; ex captiuis amico, quem liberum dimisit. Cn. Martius Coriolanus.

βού-

Apes. βέπυς.) Apes taurorum filiæ dicuntur, quòd ex eorũ cadaueribus naſcantur. In Epitaphio Sophoclis: Semper tuus tumulus reſonet apibus, & Hymetteo melle irrigetur.

Crabrones. ἵππoι γὸ σφηκῶν γμεὴ, ταῦροι δὲ μελιασῶν. Ex equis crabrones naſcuntur: è tauris apes: ex aſinis ſcarabei.

BVRGAON, mons in Occidente.

BVRDIGALA, urbs Galliæ Celticæ, ubi Beliſarius uaria bella geſſit.

βῶς ἑβδόμη.) Bos ſeptimus. De hominib. ſtupidis. Nam cum pauperes animal nullum ſacrificare poſſent: taurum è farina fingebant. Cum aũt ex animalib. immolentur, ouis, porcus, capra, bos, gallina, anſer, ſeptimus immolabatur ex farina: qui quòd inanimis eſſet, in prouerbium abijt. Epigramma in bouem & caprum, in argentea tabula inciſos:

Victimæ uſitatæ.

Quî fit, cum bos ſis, ut terrã ſulcis nõ findas?
Sed ebrij ruſtici inſtar recumbas?
Cur non & tu ad paſtum curſitas,
Sed ut argenteum ſimulacrum aſtas hirce?
Aſto, ut tuam redarguam ignauiam.

βῶς ἑβδόμη.) Pemmata cornuta, ad imitationem Lunæ primùm apparentis. Bouem autem ſeptimum appellabant, quòd is bos poſt VI Lunas immolaretur: ut Euthycles tradit in Atalanta. Fuerunt & Lunæ pemmata, lata, rotunda, ut eſt apud Euripidem in Erechtheo, & apud Achæum in Iride. τὸν ἑβδομον βοῦν, ἡ σὸ φὴ παροιμία, Bouem ſeptimum, ſapiens celebrat prouerbium.

βῶς ἐν αὐλίῳ κάθη.) Bos in ſtabulo ſedes. De hominibus nullã ad rem utilib.

βῶς ἐπὶ γλώττης.) Bos in lingua. De ijs qui nõ audẽt liberè loqui, ſiue ob robur animãtis: ſiue quòd Atheniẽſiũ nomiſma bouem haberet inſculptum, quod liberius locuti péndere cogebantur.

βῶς ἐπὶ σωρῷ.) Bos in granario. Vel de delicatè uiuentibus: uel de triturãtibus, qui camo impediũtur, quò minus edãt.

βῶς εἰς ἀμητὸν.) Bos in meſſem. De ijs qui utiliter laborant.

βῶς κύπριος.) Bos Cyprius. De homine futili & ſtupido. Aiũt enim boues Cyprios ueſci ſtercoribus.

βῶς ὁ μολοσσῶν.) Bos Moloſſorum. De ijs qui multis negociis implicantur, & diſtrahuntur: nam Moloſſi fœdera inituri, bouem in multa minuta fruſta diſſecabant.

βῶς ἐπὶ ζυγὸν.) Bos ad iugũ. De ijs qui ſemper laborant.

BVSIRIS Aegypti rex, à quo & urbs nomen habet.

BVTIA, municipium eſt Oenæiæ tribus: unde Butadæ.

BVTES, ſacerdotium habuit, cuius poſteri Butadæ dicuntur: & Eteobutadæ, quaſi germanos Butadas dicas.

BVPALION, Corœbus & Melitides ob ſtulticiam perſtringuntur.

βυφόνια.) Feſtũ apud Athenienſes per antiquũ, quod poſt initia Cereris, in memoriam ueteris euẽtus, celebrari dicũt. Nam in feſto Iouis ferũt taurũ ſacras placẽtas deuoraſſe, paratas ad ſacrificium: quem Thaulon quidam arrepta ſecuri, ut tradit Androtion, ſtatim interfecerit.

BVCHETA, genere neutro, pluraliq; numero, Epiri urbs: ex eo, Philochoro autore, dicta, ꝙ Themis in Deucalionis diluuio, boue illuc aduecta fuerit.

βυκόλοι.) Panes, fœcundæ moderatores Arcadiæ.

BOLVS, Democritius philoſophus hiſtoriam ſcripſit, & artem medicã, quæ adiumenta naturalia continet.

Bolus Mendeſius Pythagoricus, ſcripſit de ijs qui nos lectione hiſtoriarum ad ſcientiam perduxerunt. De rebus mirabilibus: Naturalia * bipertita. Continet autem conſenſiones & repugnantias gemmarũ, ordine Alphabetico. De ſignis ex Sole & Luna, & urſa, & lucerna, & arcu cœleſti.

βῶλος ἄρουρα.) Gleba eſt aruum. De ijs qui per ambitionem parua magnis cõparant. ſimile illi, βελάθη ἐκ χαράδρας ὕδωρ. Aqua mari è cauerna ſuppetit.

βωμολόχος.) Agathias: Nõ eſt mei moris, inquit Narſes, gloriari dicterijs & uana ſpe. Pherecrates Tyrannide. Ne ubiq; iuxta aras ſemper in inſidiis collocati, βωμολόχοι (altarium inſidiatores) uocemur: Iupiter ingens infumibulum fecit.

BONOS, dux Myſiæ, quæ ad Iſtrũ flumen extenditur, uir ſummæ prudentiæ, in rebus ciuilibus & bellicis excellens, ſub Iuſtiniano imperatore.

βρόβηλα.) Pruna damaſcena, uentrem molliunt.

BRANCHIDAE, Didymis in agro Mileſio habitantes, in gratiã Xerxis, fanum Apollinis, eius loci Barbaris prodiderunt. Itaq; donaria penè infinita ſunt direpta. Sed ueriti proditores legum & magiſtratuũ ultionẽ, mercedẽ turpiſſimæ illius proditionis petunt, ut in quandam Aſiæ regionem trãsferãtur. Is uerò pro

pro ijs quæ malè & impiè tenebat, concessit, ut in eo loco habitarēt, unde nunquam in Græciā redituri essent: quò, timore illo & ipsi & genus eorū leuarentur. Cęterùm malis auspiciis sortiti locū urbē condunt, ac Branchidas appellāt, nō Milesios tantum, sed & ipsam Iusticiā se effugisse rati. Verùm non dormitauit Dei ꝓuidētia. nā Alexāder, Dario uicto, Persici regni potitus, cognito facinore, & familiæ illius propagationē perosus, omnes interfecit, improbos iudicans improborū posteros, ac falsi nominis urbem euertit atq; deleuit.

BRASIDAS, Tellidis filiꝰ, Lacedęmonius dux, Methonen, quę ad Atheniēses defecerat, bello recuperauit: & dux ad Pylū rē bene gessit, cū primus in nauim insilijsset: ubi & uulneratus est, & clypeū amisit. Post hæc fœdus annuū ictum est, qd' Atheniēses frangere cœperūt. Amphipolitæ uerò in Thracia, loco Agnonis, gloria uiri permoti, conditorem urbis eū asciuerunt. Bellum usq; ad Brasidæ & Cleonis obitum, annos durauit X. & dictum fuit Archidamium.

BRAVRON, locus Atticę, in quo Dionysia quinto quoq; anno agebātur, & ab ebrijs scorta multa rapiebantur.

BRACHMAN rex, qui regioni nomē indidit: scripsit leges Brachmanū, & Rēpublicam eius gentis sua dialecto.

BRACHMANES gens est religiosissima, & pauperis uitæ studiosissima, in Oceani habitans insula, hanc prouinciam diuinitùs sortita. Quò cum peruenisset Alexander Macedo, columnæ inscripsit: EGO MAGNVS ALEXANDER REX, HVC VSQVE PERVENI. In hac insula homines longæui habitāt. Viuunt enim annos centenos quinquagenos, propter insignem puritatem & temperiem aeris. Apud hos nulla quadrupes est, non ager, non ferrum, non ædificium, non ignis, non aurum, nō panis, non uinum, non carnis esus. Sed cū habeant liquidum & summum & temperatum aerem, ab omni lue & corruptione alienum: paucis pomis & lympidissima fruentes aqua, Deum syncerè colunt, & continenter adorant. Ac uiri quidē loca Oceano finitima accolunt: mulieres autem * ultra Gangen sunt, qui in Oceanum in parte Indiæ influit. Viri ad mulieres Iulio & Augusto mense traijciunt, qui apud illos sunt frigidiores, sole ad nos & septētrionē ascendēte. Qui cū temperati magis sint, in furias illos agere dicūtur: id quod de Nilo quoq; ferunt: qui nō more cęterorum fluminum exundet, sed media ęstate inundet Aegyptū. Itaq; cū * Sol septentrioni uiciniores regiones percurrit, & alios quidē fluuios infestat atq; minuit, ab hoc aūt plurimum abest: XL diebus cū uxorib. exactis, domum redeūt. Cum uerò uxor duos pueros peperit: uir nō amplius ad eā traijcit: neq; etiam illa (quæ earū pudicitia est) cum alio rem habet. Si uerò contigerit aliquā ex eis esse sterilem: ad quinque annos maritus ad eā traijciēs, eiusq; consuetudine utens, nisi pepererit, ea deinceps abstinet. Quapropter populosa non est eorum regio, ob castitatem. *Castitas & paucitas.*

βρεντήσιον.) Brundusium, regio Italiæ: inde dicta, quòd portus habeat ceruinis cornibus similes. Messapij autē βρένδιον ceruum dicunt.

βριθομένη.) *Morbifero senio dextera lassa iacet.*

βρόμος.) *Non uenti sonitum sistes, non grandinis irā.*

βροντὴ.) Tonitru, nubium strepitus, ex attritione aut ruptura. Fuit etiā machina quædā βροντεῖον dicta. Nā sub scena erat amphora, calculis marinis plena: erat & lebes æneus, in quē cū calculi deuoluerentur, sonitum edebant tonitru instar.

βρονταὶ καθ' ὕπνους ἀγγέλων εἰσὶ λόγοι.) Tonitrua in somnis sūt angelorū sermōes. *Somnij explicatio.*

BRVMALIA instituit Romulus, qui cū Remo fratre ex scorto natus & proiectus, atq; à muliere quadā nutritus fuit. Turpe aūt apud Romanos habebatur, aliena (quod aiunt) quadra uiuere. Itaq; unusquisq; in symposijs suū & cibū & potum afferebat, ne parasitus audiret, alieniq; deuorator. Hac igitur de causa Romulus Brumalia excogitauit. Dixit enim, necessariū esse ut rex suū senatū aleret in hyeme, cū uacarēt à bellis, auspicatus à primo usq; ad extremum. Iussit & à Senatu uocari milites, qui abituri (fistulabant) expectabāt uesperi, ut cognoscerent ubi cibum capturi essent. Et hoc excogitauit Romulus, ut ignominia sua liberaretur: ac prandium illud appellauit Brumalium, quod lingua Romana significat, de alieno uictitare. *Fabella Græca.*

βρούτιδες.) Brutides mulieres: ita dictæ, ueluti Sibyllæ & Prophetides. Omnes aūt numine afflatas, Sibyllas uocabant. *Sibyllæ.*

BRVTꝰ Romanorū prętor, scripsit Epistolas, & Polybij historici librorū epitomē. Admiratiōi est forma literarū eiꝰ. *Bruti stylus.*

βρύει.)

βρύει.) Vereor ne hulceribus ſcatens, afferas aliquid immedicabile, uel medicinam euertas. ἐισάγῃς τὸ ἀνιάτρευτον.

βρύκασα.) Dixit acuto ſtridens dente, Lacænæ inſtar.

Maddæ ſpõgiæ exprimũtur.

βρυλλον.) Ariſtophanes: Indies perpotantem & furantem alere uolo unũ prẽſidem: eumque, plenus ubi fuerit, afflictum percellam.

Explicatio ſomnij.

βρύσις.) παχὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας. Scaturigo lympida, animi diſcutit molestias. ὀνειροκριτικόν.

BRYTIDAE, familia Attica.

βρύχιος.) Sub imperatore Heraclio

Iſaurica ſtrages.

200000 uirorum Iſaurico bello perierunt. Qui cum ingentem pecuniam, unà cum auro, argento & prẽcioſis gemmis

Naufragiũ.

mitteret: illa omnia ſubmerſa ſunt ſub Sergio patriarcha.

βρύχων.) Dentibus frendens leo.

βοιωτία, καὶ βοιώτιος νόμος.) Bœotia, & Bœotius mos. De iis qui initio quieti, pòſt cum impetu irruunt.

βοιωτία ὗς.) Bœotius porcus. De ſtupidis & indoctis.

Infelix bubo, dirum mortalibus omen.

βύας ὤφθη.) Bubo cõſpectus eſt. Dion in Romanorũ hiſtoriis ait, eam auem cõſpectam portendere calamitates.

BYBLIS, ſoror Cauni, uterq; infelix.

βύβλον.) Hunc faſcem librorum Nicanori uendi iubet 400 aureis. Qui ſi recuſauerit, ſemper augeri numerum precij & auri, donec fatigatus tantũ det, quantum poſtrema æſtimatione poſtulatum fuerit.

βύβλος δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ ἔχειν μέγαν.) Bybli ſeu papyri fructus non poſtulat ſpicam magnam. De ijs qui ſuis bonis uti neſciũt: quòd byblus infirma eſt, nec magnum ferre fructum poteſt.

BYZANTIVM, ſub Seuero imperatore Romanorũ munitũ fuit muro præclaro, ex lapide molari quadrato. Fuerũt

Septem conſonantes turres.

autem turres ſeptem, à Thracia porta ad mare pertinentes: in quarum primam ſi quis inclamaſſet, aut lapidem coniecisſet, cùm ipſa reſonabat, tum eundem ſonnum ſecundæ & cæteris omnibus quaſi per manus tradebat,

Buccinæ Moſaicæ.

βυκάνη.) Buccinã argenteã excogitauit Moſes. Fuerunt aũt duæ: quarum una ad exhortationẽ & conuentum, altera ad conuocandos magiſtratus utebantur.

LITERA G.

GABAO, urbs: unde Gabaonitæ, populares.

GABINIVS, nomẽ ꝓpriũ Rõmanũ.

GABII, urbs Latinorum: unde Gabij, & Gabitæ.

GANGES rex Aethiopum, ab * Alexandro occiſus, ſtatura X cubitorum: ea formæ prẽſtantia, qualis nemo unquam mortalium fuit, fluuij Gangis filius. Hic patrẽ ſuũ Indiam inundantẽ, in mare rubrũ auertit, & cũ terra reconciliauit. Vnde terra illi & uiuenti copioſas fruges peperit, & mortui necẽ ulta eſt. Cum aurẽ Homerus Achillem Helenæ cauſa Troiam perducit, eũq; XII urbes mari, XI terra cepiſſe, & rapta muliercula indignatum, atq; etiam interdum immiſericordem & ſæuum extitiſſe tradat: Indum cũ hoc conferamus. Is igitur urbes LX condidit, eius loci primarias. Neq; uerò quiſquam eſt, qui uaſtationem urbiũ, inſtauratione glorioſiorem eſſe cenſeat. Scythas ultra Caucaſum incolentes, terram hanc cũ exercitu ingreſſos, profligauit. Longè autem præſtat liberanda patria ſua uirum fortem ſe præbere, quàm ſeruitute urbem opprimere.

GADARA urbs Cœleſyriæ, quæ & Antiochia & Seleucia dicitur. Gentile, Gadarenus.

γάδειρα, Gades, locus in occidente, finis & uelut effluxus noſtri maris in Atlãticum atq; Oceanum, quod ut uadoſum (reſonans) & tenebroſum traijci nõ potuit. γάδειρα uerò dicitur, tanquam terræ collũ. Hactenus ꝓgreſſus Hercules, cum ulterius tẽdere nõ poſſet, columnas ab indigenis ſumptas erexit: quib. ſignificaret, eò uſq; peruiam eſſe terram & mare.

GAZA, urbs Phœnicię: unde Gazęus.

GAZACA, urbs Mediæ maxima: unde Gazacenus, ut Mazaca Mazacenus.

CAIANVS, Arabius ſophiſta, diſcipulus Apſinis Gadarenſis. Fuit ſub Maximo & Gordiano. Scripſit de conſtructione lib. 5. Artem rhetoricam, Declamationes. Docuit Beryti.

CAIVS Iulius Cæſar, monarcha primus, ſcripſit metaphraſin Phænomenõ Arati, & artem grammaticam Latinè, & de ſua uita.

Caius Cæſar, cognomento Caligula, dicendi artem Latinè ſcripſit.

Caius Romanorum imperator principiò res imperij magnificè adminiſtrabat, & omnes ſubiectos populos, ut decet. Sed poſt biennium naturæ humanæ oblitus, * patris imitatione ſe deum fecit: ſuamq; ſtatuam in omnes urbes mi-

Gadara Seleucia

Tyrannus ſe deum fecit.

ſit, in templis collocandã, itemq; in Hieroſo-

rosolymitanum templum: edictoq; sanxit, ut * Iuuenis Caij templū diceret. Seruorū quoq; dominatū instituit, lege lata, ut ijs accusare dominos liceret, si qp eorū peccatū uidissent. Vnde ingens calamitas orbē terrarū omnē oppressit: cū serui maximis pœnis dominos subijcerēt. Quilibet enim cruciat⁹ ab hero suo illatos ulcisci uoluit. Quinetiam nefario furore correptus, uestes muliebres induebat, & comam plicis quibusdam ornādo, & fœminas imitando, & omnia flagitia perpetrando: festa quædam excogitabat, & Initia peregrina peragebat. Ac aliquando filia sua in gremio simulacri collocata. Hanc tu (inquit) genuisti, & pater eius legitimus es: Vsque adeò porrò impurus & nefarius extitit, tantāq; scelerū seriē cōnexuit, ut Tiberij delicta operuerit. Nam quæ * Augustus longo tempore acquisierat: hic uno effudit die: atque omnium maximus adulter, uxores desponsas & nuptas capiebat. * Nutricem suam has intemperias castigantem, ad uoluntariam necem compulit Sororum cōsuetudine usus est, & incesto coitu ex earum una liberos suscepit. eiq; ut semideæ templa extrui, & immolari iussit. Tali imperatori Romani traditi sunt, ut Tiberij facinora, quamuis atrocissima uisa, Caius tantū superarit, quantum Tiberius Augusti. Hic post Tiberiū regnauit, cognomento Caligula.

C. LATORIVS, cognomento Marcus. Ex hoc apparet, quanto Romani odio sint improbos persecuti, & quàm nō indulserint ijs, qui cōmunia naturæ iura uiolarent. Hic enim Samnitico bello tribunus militū adolescenti cuidam cōtubernali forma præstanti prædito, cū neq; blanditijs, neq; muneribus, neq; ullis officijs & obsequiis persuadere, ut copiā sui faceret, neque libidini suæ imperare posset: uim inferre parabat. Quæ hominis immodestia cū per tota castra innotuisset: id Tribuni publicā ciuitatis iniuriam rati, eum pro concione accusant. Itaq; omnibus suffragijs à populo capitis est damnatus. Neq; enim committendum putabant: ut ij qui potestate ualerent, ingenuis hominibus pro libertate propugnantibus, intolerandas & nefarias iniurias, cum masculi sexus ignominia, inferrēt. Extat & aliud exemplū multo admirabilius, de contumelia seruo facta. Publij F. unius ex ijs tribunis, qui deditione facta, sub iugum missi fuerant à Samnitibus, in magna inopia relictus, mutuū accipere necesse habuit: sperans, se liberalitate amicorum subleuatū iri. Ea spe frustratus, ac præfinito tempore elapso: nexus est ob æs alienum, homo admodum adolescēs, & formosa facie: Is cætera quidem seruilia officia domino præstabat: sed cum sui corporis facere copiam iuberetur: summa cum indignatione, summaq; ui repugnabat. Quā de causa flagris sæpe cæsus, procurrit tādem in forum: & loco editiore conscenso, tam fœneratoris petulantiam cōmemorabat, quàm uibices ostendebat. Populus itaq; indignitate rei cōmotus, & Reipublicæ id interesse ratus, tribunis accusantibus, capitis illum condemnauit. ob eumq; casum omnes Romani ob æs alienum nexi, lege perlata, pristinam libertatem recuperarunt.

Fœnerator ob ingenuū adolescentis contumelio sam tractationem capitis damnatus.

γαλαξίας.) Lacteus circulus, lumen in cœlo, quæ est refractio Solaris luminis, cum astra non illuminantur.

γάλα ὀρνίθων.) Lactis gallinacei haustus. De ualde fortunatis, & omnia possidentibus, aut raris de rebus. Aristophanes in Auibus: Dabimus uobis uberem sanitatem, felicitatem, pacem, adolescentiam, risum, choros, conuiuia, & lac gallinarū, usque adeò ut defatigemini præcopia bonorum.

Affluentiā rerum.

γάλα σκεδάζει δυσμενῶν συμβελίας: γάλα γαλιῶν πρόξενον πέλει τρόπων. Lac dissipat inimicorum consilia: ac tranquillos efficit mores. ὀνειροκριτικὸν.

Explicatio somnij.

GALATAE. Scipione Romanorū duce, & Hannibale Carthaginensiū, Romani Galatas in Asia euerterunt: qui fuêre pars quædam occidentaliū Gallorū. Olim enim relictis patriis sedib. Galli, Brēno duce, ad C C C M cōuenerunt: ac pòst diuisi, partim Græciā quæ intra Pylas est, partim Thraciam & Asiā petierunt, qui ad * X X circiter millia fuerūt, deuictisq; nationib. quæ cis Taurum sunt, Asianis penè omnibus, cæteris quidem tributa imposuerunt: ipsi aūt locis iuxta Halym fluuium occupatis, intra Bithyniam & Cappadociam consederunt. His bellum iutulêre Romani, quòd Antiochū in pugna ad Sipylum adiuuissent. & ad urbem Ancyram eos aggressi, X. M. militaris ætatis strauerunt: reliquos parêre sibi, traditis etiam gentibus, quibus imperabant, coegerunt.

Galatæ. Scipio. Hannibal. Brennus. Galatarum sedes.

γαλεάγρα.) tormēti genus. Deniq; in galeagrā coniectū, ferreis fibulis interpunctum

ctum undiq; in locis aſperis uolutarũt.

γαλῆ περτησία.) ſiue cuniculus, ſiue muſtela, ſiue feles Tarteſia: Tarteſus urbs eſt extra columnas Herculis, ad Oceanum, ubi maximæ naſcuntur muſtelæ.

Non uniusgeneris Galeni ſcripta.

GALENVS, celeberrimus medicus, Pergamenus, qui ſub Marco, Cõmodo & Pertinace imperatorib. Romæ fuit: filiꝰ Niconis geometræ & architecti. Multa ſcripſit, non tantùm medica & philoſophica, ſed etiam grammatica & oratoria. Quæ quia nota ſunt omnibus, recen ſere nunc ſuperuacaneum eſſe duxi.

γαλῆ χιτών.) Muſtelæ tunica. Prouerbiũ illi ſimile, Non decet muſtelam crocotus. De iniuſtis hominibus, & nihil proficientibus.

γαλιλαία.

GALILAEA, id eſt deuoluta: & Galilæi, olim Chriſtiani dicti ſunt.

GALIPSAS, urbs Thraciæ, nomen à Galipſo Thaſi & Telephes filio ſortita.

Bucellarij.

GALLOGRAECIA, Bucellariorũ regio: ijdem etiam Græcogalli dicuntur.

Galli ſacerdotes, prænuncij uictoriæ.

γναῖ℞.) Cnæus Romanorũ cõſul, in trãſitu ponte iunxit Sangariũ fluuiũ, profundũ & imperuiũ. Qui cũ ad ipſum fluuiũ caſtra poſuiſſet: aduenĩunt Galli ab Attide & Battaco, Peſſinuntiis ſacerdotib. matris deorum, qui unà cũ forma etiam ſigna habebant, dicentes: Annunciare deam uictoriã & dominatũ. quos Cneus humaniter ſuſcepit.

E uiris Galli, non uiri è Gallis.

ὅτι γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, οὐκ ἀπὸ δὲ γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται.) Prouerbiũ: Galli quidem ex uiris fiunt, ſed non item è Gallis uiri.

γάλλας τεμεῖν.) Gallos. id eſt caſtratos caſtrare. De rebus ſuperuacuis.

Conuiuia nuptialia.

γαμηλία.) Munus quod datur curialib. poſt nuptias: aut, uxorũ ad curiales introductio. Sic interpretatur Didymus grãmaticus. & prouerbiũ, γαμηλίαν ἐισενεγκεῖν, Nuptiale munus dare. Nã qui uxorẽ duxerat, priuſquam liberi naſcerẽtur, teſtibus adhibitis, in nuptiis dabat aliquid curialibus conuiuij loco.

γαμηλιὼν.) Gamelion, mẽſis Ianuarius.

GANOS, mons iuxta Thraciã: & Ganiada, loca Thraciæ.

GARGARA, urbs Troadis in uertice Idæ, nomẽ habẽs à Gargaro, Iouis & Lariſſę in * Sicalia filio: unde Gargarenſis.

Venter plenus leuior.

γαστὴρ.) Ventrem mihi obiicis, omniũ pulcherrimum probrum. Nam is quidẽ plenus, eſt leuior: uacuus uerò, grauis.

γαῦρον.) Ariſtophanes: Nihil æquè im

Hercules.

perterritum eſt, atq; Hercules.

γαῦρ℞.) Timaſius, quẽ Eutropius adducebat, homo ferox & inſolẽs & in militia uerſatus, honorẽ & gloriã & opũ affluentiã, ſummũ rerum humanarũ bonũ iudicabat, & ſuo arbitratu uiuendi licentiam: ut per ebrietatem noctis & dici diſcrimẽ ignoraret, ac Solẽ nec orientem nec occidentem uideret: cœleſtem uitã iudicans, auocationẽ à rebus moleſtis, & luxurioſam ſocordiã. Quibus à rebus cum ſe tandem auulſiſſet, animumq; ad gloriæ cupiditatẽ intendiſſet, è Pamphylia grauis reuertebatur.

γαῖα χάνοι.) terra dehiſcat, eũq; deuoret.

GEDEON, dux Hebræorum, prælio cum Madianitis, quibus adiuncti erant Arabes & Amalechitæ, cõmiſſurus, ſub meridiẽ in ſummo æſtu, diuinitùs admonitus, exercitũ ad flumen duxit: ut eos q recumberent, itaq; biberent, animoſos iudicaret (Sacræ literæ animoſos tradũt eos, qui canum inſtar aquã linguis lamberent, non qui manibus hauſtam biberent.) Qui uerò feſtinanter tumultuoſeque, eos exiſtimaret id metu hoſtiũ perterritos facere. Inuenti itaq; ſunt * ccc, qui manib. tumultuoſẽ biberunt.

Gedeon, iudex Iſraelis, cũ iis qui canũ inſtar biberãt, cecîdit Madiam, item Oreb & Zeb & Zeboe, & Salmona, principes eorum: & turrim Phanuel euertit, & magiſtratus eorũ ſpinis interfecit, qui VII annos Iſraelem preſſerant.

GELADAS, ſtatuarius, Phidiæ magiſter.

GELA, urbs Siciliæ, à flumine iuxta quod ſita eſt, quod pruinam multam gignat, quæ Opicorum & Siculorum lingua Gela dicitur: uel à Gelone, Aetnę & Hymari F. unde Gelęus nomen patrium non Gelous, quòd fortaſſe fit à Gelone. Ariſtænetus uerò 1. libro de Phaſelide, air Laciũ & Antiphemũ, fratres oraculũ Delphicũ conſuluiſſe. Cum autem Pythia nihil * ad interrogata reſpondiſſet: ſed Lacium ad Solis ortum nauigare iuſſiſſet: Antiphemo ridente, iuſſiſſe ab occaſu Solis nauigare: & quam urbem cõdidiſſet: Gelam nominare.

γελασείω.) Damaſcius: Negocij exitus etiam non cupienti ridere, magnum riſum extorquebit.

γελαστὴς.) Creon apud Sophoclẽ: Nec ut deriſor adſum Oedipe: Nec ut ueterũ malorum ullum tibi obijciam.

γέλγιθες.) Et allij capita potum inuitãt, & * pyra.

Larga

Large potorum uentribus acceſsiones.

γελᾶς παιδοφιλωτέρα.) Puerorū amantior quàm Gello: quæ cū immatura ætate obijſſet, putabatur inuadere pueros, & immaturas earum mortes procurare.

γελῶν καθ' ὕπνους, δυσφόρους ἔξεις τρόπους: Ridens in ſomnis, aſperis eris moribus.

εὐηρκελτικόν.

γέλως μεγαρικὸς.) Riſus Megaricus. Athenienſes Megarenſium intempeſtiuas comœdias deridebant.

γέλως (συγκρύσι Ⓖ) συγκροτέσι Ⓖ.) Riſus immodeſtus & inhoneſtus, qui fit cum plauſu pedum & manuum.

γελοῖ Ⓖ.) Prouerbium: Magis (ridiculum efficis) ridiculè facis, quàm qui granà tornare inſtituunt: aut, perinde facis ac ſi Myrmecides Phidianæ artis ſe æmulum præbeat.

γελοιότερον μελιτίδου.) Magis ridiculè q̃ Melitides. De ijs qui ob ſtulticiã malè audiunt. Melitides enim quidam fuit, quẽ pro fatuo exagitant comici: ſicut & Amphiſtides: quem tradunt magno labore uſq; ad quinq; numerare didiciſſe, ultrà uerò progredi non potuiſſe. Et ſponſam ſuam attingere non fuiſſe auſum: ueritũ ne à puella apud matrem accuſaretur. Amphiſtides autem ignorabat, ex utro parente natus eſſet.

γέμω.) Scipio cum * fratris filium auret ignauia & luxu diffluere, & ſeditionib⁹ agitari: negauit eũ hoſtes deuicturũ, priuſquã ſuos p̃ imperio cohercuiſſet.

GENNADIVS patriarcha Cõſtantinopolitanus, noctu ſacrariũ ingreſſus orandi cauſa, ſpectrum uidit diabolicum: idq; clamare audiuit, ſe illo quidem uiuente cedere: poſt uerò planè potiturũ eſſe Eccleſia.

γνωτῶ Ⓖ εἰ ἐκ βαλαντίου.) Nobilis es è crumena. De ijs qui ob diuitias haberi nobiles uolunt. Et:

Opibus potiòr eſt uir ſtrenuus.

γναμότατ Ⓖ.) Hei mihi miſeræ, ut malè habes, de me præclarè meritus? quam è morte eripuiſti?

γηρὰς.) Aetas quibuſdã ſeptenos cõtinet annos. Vnde medici uetãt, duas ætates habẽti, id eſt annos XIIII nato, uenã incidi, quòd ſanguine adhuc egeat, q̃ nondum in eo redundet: alijs trigenos. Vnde & Neſtorem Pyli ſepultum uolũt annos uixiſſe XC. Vnde τριγέρων καὶ τριτογήρων, id eſt ter ſenex dicitur.

GENETHLIVS, Genethlij F. Palæſtinus, Petræus, ſophiſtã, Minutiani & Agapeti diſcipulus: docuit Athenis, æmulus Callinici, illuſtris uiri. Solerti fuit ingenio, totãq; declamationẽ auditã memoriter recitauit. Obijt iuuenis, annos 28 natus. Scripſit ſermones ſeu diſputationes, & declamationes inter quas eſt Exul, ſemetipſũ uẽditur⁹ poſt Thebanũ excidiũ: Propemptic ũ ad ſuos amicos, Daduchũ, Aſclepiadem, & Panegyricos. *Memoria inſignis.*

γένεσις.) Anima in mundo (ſæpius naſcitur) oberrat, obliuione & improbitate onerata.

γένεσις.) Iſidorus, mundum deſpuens, animo ſemper erat in Deum intento: neque quicquam aliud aut agentem uideres, aut loquentem audires, quàm eadẽ de ijſdem, aut de uirtute & uitio. *Mens addicta Deo.*

γένεσις.) Antiquior fato eſt mens, & libera uoluntas. *Fatum. Mens. Voluntas.*

γενετυλλὶς.) dea Veneri iuncta, naſcendi cauſa, Genetyllis inde dicta. Alij Dianæ Genetyllidas, & partubus attribuunt.

γονηλικὴ.) Gignẽdi uis, præſtãtiſſima & precioſiſſima eſt naturaliũ animæ facultatũ. Proxima, uis creſcẽdi: tertia nutriendi. Nã huius quidẽ uirtus eſt, conſeruare (indiuiduum) ſpeciẽ. Iam antiſper enim ſalui ſumus, dũ nutrimur. Creſcendi uerò uirtus, ad perfectionẽ & modũ à Natura præfinitũ perducit. Quem tã animantes quã ſtirpes adeptæ, ad id quod Naturæ maximè propoſitũ eſt, hoc eſt ad gignẽdi facultatem accedũt. Is enim præcipuus Naturæ finis eſt, ob appetitionem æternitatis, quæ mortalibus per ſucceſſionem comparatur. Itaq; creſcendi uis, generandi collata facultati, materiæ locũ obtinet: ut nutriendi uis, ſi cum facultate creſcendi comparetur. *Vis gignendi, creſcendi, nutriendi.* *Natura æternitatem appetit.*

γονῆται,) Gentiles. Eiuſdẽ generis ſocietate cõiuncti: nõ quidẽ ratione cognationis & ſanguinis, ſed p̃pter familias in curias diſtributas: inter quos talis eſt cõmunitas: qualis inter municipes & curiales, cõſtituta lege. Olí em̃ in certas partes diſtributi fuerũt Athenienſes: quarũ maximæ trib. dicebãtur: eęq; IIII fuêre, imitatione quatuor anni tẽporũ. Rurſus unaquæq; tribus triparrita fuit: cuius pars quælibet (φρατρία τριττύς) curia & trens nominabatur. Rurſus curię ſingulæ in Gẽtes (γένη) ſo diuidebãtur: è quib. ſacerdotia gentilicia, & curiones ſorte legebãtur: ut numerus dierum anni CCC LXV compleretur. γονῆται tradit Philochorus, olim ὁμογάλακτας, id eſt collactaneos appellatos. *Athenarum diſtributio.*

Virtutes. ἡρικαὶ.) Generales, ſeu cardinales uirtutes IIII ſunt: prudentia, fortitudo, tẽperantia, iuſticia.

Geometria. γεωμετρία.) Geometria, ſcientia eſt eius quod ſciri, aut opinione comprehẽdi poteſt. Nam in his Geometria uerſatur, inuenta ab Aegyptijs, mandataq; literis, amplitudine terræ & diuiſione locorum prius edoctis.

Piſides. GEORGIVS, Diaconus magnæ Eccleſiæ, & Chartophylax, cognomento Piſides: opificium ſex dierũ tribus millibus uerſuum lambicorũ expoſuit. Scripſit de Heraclio imperatore, & bello Perſico, & Abarica, ſoluta oratione: laudationem martyris Anaſtaſij.

γέρα.) Luſtrato exercitu, & prẹmiis, ꝓut æquũ erat, in ſingulos diſtributis: ita demũ imperator mouere bellũ inſtituit.

γεράνδρυον μεταφυτευόμενον.) Vetus arbor tranſplantata. Prouerbium, de re impoſſibili: monens, ſenibus non mandanda eſſe opera iuuenum.

GERANIA, mons intra Megara & Corinthum: è quo Ino, Athamantem fugiens, in mare deſiluit.

Gruum uoe latus. γέρανοι λίθας καταπεπωκυῖαι.) Apud Ariſtophanẽ: Grues, quæ lapillos deuorarũt. De ijs qui prudẽter aliq̃d agũt. Grues .n. quia in ſublimi uolãt, & ob directũ impetũ aſpectus deorſum impeditur, lapillos geſtãt, quos laſſatæ uolatu deijciunt, ut ſentiant terrãne an mari ferantur. Quòd ſi in mare deciderit lapis, pergũt: ſi uerò in terram, requieſcunt.

GERASA, urbs Cœleſyriç, cuius urbes ſunt 14. Ex hac oriũdus fuit Ariſton, orator elegãs, ut Philo: & Ceryc⁹ ſophiſta: & Plato, orator iuriſcõſultus: qui de omni diſciplinarũ genere, tanquã de una, ex tẽpore diſſerebat. Idẽ in defenſionibus, & inter aſſeſſores, & pro tribunali legũ ẹqtati ſtudebat. Patriũ nomẽ eſt Geraſen⁹.

GERGETHES, nomen urbis.

γέραιρε σαυτὸν μεγαλορημόνων.) Prouerbium: Delecta te magnificè loquendo.

GERAESTVS, nomẽ portus, & pagi: in quo eſt Neptuni ẹdes: à Gereſto Iouis F. Incolæ Geræſtij dicuntur.

γεραίτερος.) Ferẽ ſermo quidã ſeniorũ:

Felix Atheniẽſium temeritas. *Quæcunq; inconſiderata & ſtulta cõſilia cæ-*
Omnia nobis bene uertere. (perimus,

Neptuno enim & Minerua de Attica decertantibus, cũ Minerua uiciſſet, Neptunũ dolore repulſç imprecatum urbi eſſe ferunt, ut Athenienſes perpetuò malè conſultarent. Quo audito, Mineruã adiciſſe, ut mala conſilia bene cederent.

GERES, nomen eſt populi pauperis, & calui Chaonũ, qui ob molliciem malè audiebant.

GERMANIC⁹, Frãcus. Germani qui Rhenũ flumẽ accolũt, Celtæ dicuntut.

γέροντα σωτὸν ἂν βλέπεις, ἕξεις γέρας.) Senẽ eſſe te ſi uideris, habebis præmiũ. εἰς γεροντικὸν. & Prouerbiũ: Ne quid unquã in ſenem beneficij cõtuleris. Monet, nõ ſine iudicio benefaciendum eſſe.

γέρων ἀλώπηξ οὐκ ἁλίσκεται πάγῃ.) Vetula uulpes laqueo non capitur. De ijs qui ob ſenectutem periti rerum ſunt, nec inſidiis opportuni.

γέρων βοῦς ἀπένθητος ὀλόμοις.) Vetulus bos lugetur à nemine. De ijs qui (ſuo tẽpore) purè mortui ſunt.

γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μόλις δ' ἁλίσκεται.) Vetulus ſimius capitur ille quidem, ſed tardè capitur. De ijs qui ſemel cladem acceperunt.

GESIVS, ſub Zenone fuit, arte medica celebris, genere Petræus: qui Domno Iudæo, præceptore ſuo, euerſo, & ſodalibus penè omnib. ad ſe pertractis, ubiq; notus magna gloria florebat, nõ ob medicũ tantũ apparatũ uel docẽdi, uel curãdi: ſed & ꝓpter cæteras oẽs diſciplinas. Quia enim uir erat honoris cupidus, & patiẽs laboris, cùm cæterarũ rerũ diligẽtia, nõ ingenio, longo tẽpore opinionẽ ſapientiæ ſibi cõparauit: tum in actione medica & diſputatione ſubtiliore, omnes ẹtatis ſuç medicos & iatroſophiſtas id eſt, medicinę doctores, ſupauit. Quãuis autem ſerò ſcientiam ſuam publicè oſtentare cœpiſſet: celeriter tamen euectus eſt, eaq; floruit, homo pompoſus & oſtentator: philoſophus parum accuratus, ſed medicus inſignis. Vnde & maximam pecuniam coegit, & Romanas dignitates non uulgares eſt adeptus. Probo autem probæ naturę generoſum animum. nam Heraiſcum, & dum quæreretur à Zenone imperatore, domi ſuæ occultauit, contempto periculo, & in fuga ex morbo defuncto, iuſta honorificè ꝓſoluit. Baſilicus uerò ea de cauſa miſſus, Agapium cæteroſq; philoſophos compreheſos in palatium perduxit.

γέροι.) Romani pilis humi defixis, & galeis impoſitis, eminẽ aſpiciẽtib. eã ſpeciẽ præbuerũt, quaſi in tumulo manerent.

γεφυρίζων.) Sylla uaſtatis Athenis, parum abfuit quin urbem per iracundiam funditùs euerteret, ob crebra Ariſtonis dicte-

dicteria,& ſuperbas irriſiones toto obſidionis tempore.

GEPHYRAEI(Herodoto autore)peregrini & aduenæ Athenis habitarũt.

γῆ.) Tellus,cum ſedes ſit omnium urbium,turrigera fingitur.

γηγενεῖς.) Terrigenæ, terra nati, ꝑpriè Adam & Eua:quia non è coitu orti. Per abuſionem,omnes homines. Ariſtophanes in Nubibus,philoſophos terrigenas appellat, quaſi impios,& deorum oppugnatores.Dicuntur etiam terrigenæ,qui terrena cogitant.

Terram,uetus opinio eſt,à uentis exagitatam moueri.

γῆ ζώντων) terra uiuentium:id eſt, uita quæ expectatur,remota à morte, & libera doloribus.

γῆ θάλατταν σὺν αναμίγνυσι.) Terræ mare miſcet:Prouerbium, de ualde iratis.

GETHVSA,urbs Libyę:unde Gethuſæus,Gethuſius, uel Gethuſites.

γῆ κληρουχικὴ.) Athenienſes hoſtili terra capta, ciuibus eiectis, agros inter ciues ſuos ſorte diſtribuebant.

γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος.) *Semper diſcendo plurima fio ſenex.* Prouerbium, de ijs qui ætate fiunt prudentiores.

γηραιὸς.) At ille quamuis ſenex, & longiſſimo iam tempore utroque pede captus,ita ut ne equo quidem uehi poſſet: tamen robuſtiſſimi adoleſcentis inſtar, laboribus non defatigabatur: ſed lectica in aciem ferebatur.

γηροτροφῶ.) Sophocles: Vt ſua ſenectꝰ perpetuò ab illo ſuſtẽtaretur: donec ad receſſus inferni dei peruenirent.

γῆρυς.) In epigrammate: Atramẽtario cum calamis, æuum propagat famã defunctorum ad poſteros.

γηρυόνῃ ξιφιάχεσι πεζαπίλῳ.) Cũ quadricipiti Geryone dimicare,qui Herculi multum negocij faceſſit:hoc eſt, aggredi hominem inexpugnabilem. Sic autẽ notat Ariſtophanes Lamachi galeam, quæ tres criſtas haberet.

γῆς ἄγαλμα.) Telluris ſimulacrũ.Mulierẽ fingũt Veſtã .i. tellurẽ,tympanũ geſtãtẽ,quòd terra in ſe uentos concludat.

γῆς βάρος, & γῆς σύντερα.) Telluris onus, & telluris inteſtina: id eſt, lumbrici. De hominibus nullam ad rem utilib.

γῆς ὀμφαλὸς.) Terræ umbilicus, templum Apollinis.

γιγαντιᾶν.) affectum eſſe inſtar gigantum,& tyrannico animo.

γίνεται.) Ea quæ fiunt, tribus rationib. fiunt:alia æquitate quadã, & propter tẽpora,ſeu diſpenſatione, κατ' οἰκονομίαν (ut uulgò dicunt)alia approbatione, κατ' εὐδοκίαν:alia conceſſione, ᾗ συγχώρησιν γενόμενα. ea quæ facta ſunt, utiq; euenerunt: γινόμενα uerò (ea quæ fiunt)uel eueniũt, uel non eueniunt. *Æquitas. Approbatio. Conceſſio. γενόμενα. γινόμενα.*

γλάμων.) Solent medici oſtentationis ergò patrias etiam plantarũ nominare, ut tithymallũ Laconicũ, Cyrænaicũ ſuccum,ut Smyrnæum. τί δ' ὦ νεοκλείδης ὁ γλάμων σὲ λοιδορῇ; Quid tum,ſi Neoclides lipp⁹ tibi maledixerit? Is malè audiebat, ut ſycophanta,& peregrinus,& fur. *Medicorum oſtentatio.*

GLANIS uates,frater Bacidis.

γλαῦκας εἰς ἀθλώας.) Noctuas Athenas. De ijs qui merces inutiles apportant.nã ea quidem auis frequens eſt Athenis. & γλαύκειον ᾠὸν, noctuinum ouum.

GLAVCVS Caryſtius pugil XXV Olympiade coronatus,etiam Pythia teruicit,Iſthmia decies, toto corpore robuſtus.Qui cum araret:uomerem caſu elapſum, manu pro malleo uſus, repoſuit. Quod conſpicatus pater,Olympiam eũ perduxit,luctaturũ. Qui cum, ut homo imperitus,ab aduerſariis uulneratus,ceſſurus eſſet:patrem clamaſſe ferunt, πῆγε τλὼ ἐπ' ἀρότρῳ, Ictum infer qualem aratro. Cum igitur uiolẽtius percuſſiſſet aduerſarium, uictoriam eſt adeptus. Statua eius rudibus eludentis ſpeciẽ præ ſe fert: quòd ſolers fuit manuum agitator. *Manus pro malleo.*

γλαῦξ ἵπταται, Noctua uolat. Noctuæ uolatus, uictoriæ ſignum habebatur.

γλαῦκες λαυριωτικαί.) Noctuæ Laurioticæ. De pecunioſis.nam in Laurio Atticæ ſunt auri metalla.Nummis autem ueteis noctuas inſculpebant.

γλαύκη τέχνη, Glauci ars.Prouerbiũ,de ijs qui aliquid facilè cõficiũt. à Glauco Samio quodã,cõflatiõis ferri inuẽtore. *Conflatio ferri.*

γλίχρον.) Ego uerò ab iſtis auelli uix poteram,& tenaciter iſti (εὐδείας fortaſſe, pro ἀληθείας) futilitati inhærebam: ut qui uerè per ſomnium locupletatus eſſem.

γλωσσαλγία.) Boni patris fili,ego quõ dam adoleſcens,linguam quidem ignauam,manũ aũt habui operoſam.Nũc repericlitata,uideo mortalibus linguã, nõ facta, omnium rerum eſſe ducem. *Linguæ. Manus.*

γλῶσσα ποῖ πορεύῃ;) Lingua quò uadis? Vrbem euerſura,& inſtauratura. Prouerbiũ,de ijs qui oratione ſua uel proſunt, uel nocent.

γλώσσαργον ἦθος.) De hominibus expeditis & garrulis.

γλωσσιματικά..) Lingua tu quidē polles. Virū ego uerò ſcio neminē Bonū, q̄ perpetuò uideri uult ſe rectè dicere.

Oratione ſemper uictor eſſe uelis.

γλῶττα.) Lingua pleriſq; ſaporib. humectatur, à nōnullis etiā ſiccatur: ut pipere, ſalſamētis, & alijs infinitis, quāuis ea guſtabilia ſint: nō quidē quatenus ſapida ſunt: ſed ob tactilem aliquā qualitatem, cuiuſmodi eſt ſiccitas. Neq; enim ſiccus panis ſiccat, aut etiā bellaria fortaſſe, & ſimilia: ſed quia ſicca ſunt, aut calida, humorem linguæ extrahūt. Linguā aūt facultate quidē oportere humidam eſſe, non aūt actu, ex eo cōſtat: quòd qui lingua ſunt aut humecta nimis, aut arida, hi guſtabilia non percipiunt. eaq; de cauſa humidior iuſto lingua ſapores nō ſentit, q̄ humor, qui ei ineſt, cū ſapidus ſit, & primùm illam attingat, linguæ tactus eſt, ipſe percipiendum ſe præbens, propterea q̄; non ſinens externa percipi. Cuius rei ſignum eſt, quòd ij qui aliū ſaporem prius guſtarunt, præſertim uehementiorē, poſteriores non percipiunt.

Humores. Sapores. Siccitas. Lingua facultate humida.

ὅτι τῇ γλώττᾳ.) Linguā natura fecit ad duas functiones: quarum una cōfert ad id ut ſimus: qui guſtatus eſt, & ſaporū di iudicatio: altera, ut nobis benè ſit, quantum ſcilicet ad ſermonē attinet. Sic eadē natura etiā reſpiratiōis duo munera fecit: unū ad id ut ſimus (nā ad interni caloris refrigerationem confert) alterum ad id ut bene ſit nobis, uidelicet ad ſermonē. Vocis aūt (id quod neceſſariū Naturæ munus eſt (καὶ Δαμωνῆς αἴτιον, lego) & cauſa conſeruationis) materia eſt, aer qui expiratur. Effectrix cauſa, natura eſt: inſtrumentalis, aſpera arteria, quæ eſt fiſtulæ inſtar. Ferè itaq; adoleſcentes magis uocales ſunt, quod læuem eā habēt: ſenes uerò minus, quod eādem aſperā. Finis linguæ eſt, ſignificatio: ideo tributa animāti, ut per eam animi affectiones declaret. Ac ſermonis quidem materia, eſt uox: effector uerò, animus rationis particeps: inſtrumenta, lingua, palatū & dentes: finis, explicatio cogitationum. Inſtrumentum uocis, ſunt fauces.

Guſtatus. Oratio. Reſpiratio. Adoleſcentes cur magis uocales.

τῶν πλωσῶν.) Volucres quæ linguam habent, & genas hominibus cōſimiles, uoces humanas imitari poſſunt: ut picæ, pſittaci, & ſimiles.

Volucres garrulæ.

γλώττῃ πολεμίζειν.) Lingua uti p gladio.

γλωττοστροφεῖν.) Verſare linguam, uerſutum eſſe in dicendo: aut negocia peruertere, & abundare uerbis. Ariſtophanes: Niſi linguam uerſare didicero, periero.

γλοιὸς.) Lubricus, ardelio: ſic dicuntur improbi, leues, mutabiles, ij qui animo claudicant, & nihil ſtabile cogitant, cum quidem aliud profiteantur, aliud ſentiant & agant, ob lubricum & perfidum ingenium. Vſurpatur etiam de inquinato, ſordido & tenaci. Translatio ſumpta eſt à denſato balneorum oleo: cui qui innititur, labaſcit.

γλυκεῖ' ὀπώρᾳ φύλακος ἐκλελοιπότος.) Dulcia poma ſunt abſente cuſtode. De ijs qui ſine labore fruuntur alienis.

τρώγων γλυκερᾷ πικρίας ἔξεις τρίπους.) Edens dulcia, moribus eris acerbis. ὀνειροκριτικόν.

Epigramma.

γλυκὺ μέλι κἠ πνιξάτω.) Dulce mel uel ſuffocet. Terpandro canente, & ad cantum hiante, quidam ficu in fauces eius coniecta, hominem ſuffocauit.

Terpandri cantus.

γλυκὺς ἀγκών.) Dulcis cubitus: p ſuauibus moribus.

γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.) Dulce bellū inexperto. De ijs qui ex imperitia res periculoſas ſuſcipiunt.

γλυκυσίδη.) Quæ & Pœonia dicitur, radix medica, ui laxandi (ut medici tradūt) prædita.

τὸ γλυκὺ ὕδωρ.) Aqua dulcis frigidior eſt quàm ſalſa.

γνάφαλα.) Viſus ſibi quidam frumentum tomēti loco habere in culcitra, marem genuit.

γνῶθι σεαυτόν.) Cognoſce te: Chilonis ſcitè dictum. Pertinet prouerbium ad eos, qui de ſe plus profitentur, quàm præſtare poſſunt.

Adulterina monetā.

γνῶθι σεαυτόν, καὶ τὸ νόμισμα παράχαραξον.) Cognoſce te, & monetā adultera. Pythica præcepta ſunt, quæ iubēt opinionem populārē contemni, ac à uulgari potius conſuetudine quàm à ueritate recedendum eſſe. (τὸ, Δὰ λεωφόρου μὴ βαδίζειν.)

γνωματεύων.) Alia diſputant, alia decernunt.

γνώμη.) Arrianus: Hic diuino fuit ingenio, dum uiueret, ac receſſit ad ſuperos.

Vis ingenii.

γνώμη.) Nullum ius armis potentius. Quiſquis enim uiribus potior eſt, æquiora ſemper & facere & dicere putatur.

γνώμη.) Qui putat uidere ſe ea quę nō uidet, in eo iam non tam oculi peccant, quàm ipſa mens.

GNOMONEM ſolariorum inuenit Anaximander.

γνωρίζω.) Eū ſi ego nunc tibi facio notum,

tum, id facio quod prouerbio dicitur, tuum tibi somnium ut narrem.

γνωεμιώτερον.) Notius bifariam dicitur: aut simpliciter & per se, ut prius posteriore: aut nobis, quòd est natura postremum, compositum scilicet.

γνώεμοι.) Pythagoras Samius discipulos habuit amplius DC.

γνῶσις.) Omnia cognoscuntur aut similitudine quadam, & (uenia uerbo nouo detur) identitate, aut dissimilitudine & diuersitate. Album enim, & albi & nigri collatione dijudicamus. nam quod est nigro contrarium, album est. AC naturam eiusdem & diuersi, in constituenda cognitione permistam esse perhibēt.

γνωσιμαχῆσαι.) Mutare sentētiam, amplecti id quod iustum & decorū est: aut, & suam imbecillitatem, & aduersariorū uires intelligere.

γνωτὸς.) *Mi Oedipe, nota, non ignota mihi*
Adestis expetentes. satis enim scio,
Vos laborare omnes: & cum laboretis ut ego,
Nemo uestrūm est qui æquè laboret.
Nā uester quidē dolor ad unū solum pertinet
Per sese, nec latius patet. Meus uerò animus
Et rempublicam, & me & te simul gemit.

GNYRI filius fuit Anacharsis, sed matre Græca natus.

γογγύλιον.) Mulieres, ut ne uoraces esse uideantur, placentas rotundas faciūt, quo frugaliores putentur.

γοητεία.) Goetia, magia & pharmacia, inuentæ à Persis & Medis, differunt. Magia enim est inuocatio dæmonum beneficorum, ad bonum aliquid efficiendū: cuiusmodi fuerūt Apollonij Tyanei oracula. Goetia, manes inuocatione elicit: dicta à lamētis & fletib. qui ad sepulchra fiunt. Pharmacia uerò, cū uenenū aliqd̄ letale certo modo paratū, p os ingerit̄.

GOLIATHES, uir Palæstinus ingēs, quatuor cubitorū & dodrātis, armis p̄ceritati corporis respōdentib. ornatus.

γολόασης.) Gulussa Numidarum rex.

γόνυ κνήμης ἔγγιον.) Genu crure p̄pius. De ijs qui (semetipsos plus alijs diligūt) alios plus semetipsis diligunt. (Lego ἢ τὰ τῶν ἑαυτὲς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων.) Nonnulli de ijs intelligunt, qui cognatis suis aliquid præstare debeant.

GORGIAS Charmantidæ F. Leontinus, rhetor, Empedoclis discipul⁹, magister Poli Agrigentini, & Periclis, & Isocratis, & Alcidamantis Eleatæ, qui & in schola illi successit. Fuit & frater Herodici medici. Etsi autē Porphyrius eum in Olympiadē LXXXX refert: tamen sciendū est, eū esse antiquiorē. Hic Oratoriæ disciplinæ uim elocutionis & artis tribuit: & tropis & metaphoris, & allegorijs, & hypallagis, & abusionibus, & traiectionibus, & cōduplicatis, & repetitionibus, & apostrophis, & cōparibus usus. Exigebat à q̄libet auditore minas XC. uixit annos CIX. Scripsit multa. *Inuenta Gorgiæ.*

GORGONES, tres mulieres, ad Tithrasum, siue fluuiū siue locū Africæ habitantes, uultibus adeò terribilibus, ut eas intuētes morerentur: quarū unā Perseus falcata hasta interfeciſſe traditur.

GORGVS, Messenius, nulli ciuiū opibus & nobilitate secundus, adulta ætate pugil celeberrim⁹ euasit. Nā & splēdore, & uitæ instituto, atq; ēt numero coronarū, nemini suæ ętatis cedebat. Idē gymnicis certaminib. relictis, cū ad Rēpub. gerēdā & patriæ negocia p̄curāda se cōtulisset: in eo q̄q; genere gloriā nō minorē illa uetere est cōsecut⁹. Nā & plurimū abesse à stupore, pugilib. inesse solito, & sūma industria prudētiaq; p̄dit⁹ esse, in publicis negocijs administrandis, putabat. *Idem & pugil & magistratus bonus.* *Pugiles stupidi.*

GORDIAEVS, Septēb. apud Maced.

GORTYNA, urbs Cretæ, ab heroe Gortye. Dicitur & Gortyn & Gortys: dicta & Lariſſa & Cremnia. Est & Gortys insulæ nomen.

οὐκέτι γενάσομαι τ̓ βάρβαρον, οὐδ̓ ἐπ̓ ἐμαυτῷ κλαύσομαι.) Desinā supplex esse barbaræ puellę, nec meam sortem deplorabo.

γωνία.) Aristophanes: Monstrans hisce regularum subtiliū rationes, & uerborum sinuosos flexus.

γράμματα.) Literas Phœnices inuenerūt, unde Phœnicię dictę sūt, quas cadmū ferūt primùm in Græciā attuliſſe. Medicinā Apis Aegyptius, quā Aesculapius auxit. *Literæ.* *Medicina.* *Apis.* *Aesculapius.*

γραμματικὴ.) Grammatica est scientia legendi & scribendi. γραμματιςὴς, Literator, qui prima elementa docet.

γραμμὴ, linea est, superficiei finis: aut longitudo tantùm sine latitudine. πρόβαινε νῦν ὦ θυμὲ, γραμμὴ δ̓ αὐτὴ: Progredere nunc anime mi, hi sunt carceres.

GRATIANVS audita Valētis patrui morte, dānataq; eius aduersus Christianos sæuitia, missos ab illo in exiliū celeriter reuocauit, restitutis bonis, & dānis compensatis: Legeq; cōcessit omnibus, ut securè & absq; cōtentione in suis eccleſijs cōuenirent, soliq; templis arcerētur Eunomiani, Photiniani, Manichæi. *Valentis edicta rescissa.* *Hæretici arcentur templis.*

γραῦς.) Anicula paupercula, capta pe-

Aquæ medicatæ.

dibus, ob bonam famam aquę Pæonię, huc uenit aliquando, cum baculo querno repens.

γραῦς ἀναπροτήσασα πολιὸν κονιορτὸν ἐγείρει. Anus ubi plaudere cœpit, magnum excitat puluerem. De ijs qui propter peritiam rerum, multa negocia mouent.

γραῦς.) Anus, instar equi sepulchrum habebis, in uoragine torrētis. De ijs qui meritò ultimo supplicio afficiūtur: sicut equi senio confecti, in torrētes & fossas præcipitantur.

γραῦς σέριφος.) Anus Seripha. De ea quæ uirgo consenuit. Metaphora sumpta à locusta agresti, quam anum Seripham & uatem uocant.

γραῦς χορεύει.) Saltat anus. De ijs qui aliquid præter ætatem agunt. nam adolescentulas decet saltatio.

γραῶν ὕθλος.) Aniles fabulæ. De uerbis inanibus.

γραφή τις καὶ λευκαῖος ὁ τοιοῦτον.) Non idē est (pictura) scriptura, & Leucęus. De ijs qui dissimiliter (pingunt) scribunt.

γραφεῖς.) In monimentis defunctorū pingebantur ampullæ olei.

Sycophantica minæ.

γράφομαί σε φόνων.) Reum te facio cædium, & uiolatarum legum, apud Rhadamanthum. Aristophanes: Arguam eū Medis prodidisse Græciam.

GRAECI, à pago quodā, aut à Græco.

GREGORIVS, Nazanzenus episcopus in Cappadocia, uir clarissimus, Basilij Cæsarienſis in eadē Cappadocia episcopi necessarius: non solùm grammaticus & ingeniosus poeta, sed multo magis etiam in philosophia exercitatus, & orator solers. Soluta oratione scripsit multa: ut eius opera uersuū millia XXX compleant, de quibus hæc sunt. De obitu fratris Cæsarij: Funebris in suū parentem: alia in Corgoniam sororē: de pauperibus amandis. Laudes Maccabæorū, laudes Cypriani, laudes Athanasij, laudes Heronis philosophi. Contrà Julianum imperatorem orationes duæ. De Spiritu sancto oratio una, Panegyricæ orationes X: aliæq; plurimæ, notę omnibus. Secutus est dicendi genus Polemonis Laodicēsis, qui Smyrnæ docuit, præceptoris Aristidæ rhetoris. Scripsit & alium librum uersibus hexametris, uirginitatis & cōiugij colloquium, & de alijs argumentis, diuersis & omnis generis uersibus, quorum summa est ad XXX millia. Superstes adhuc, alio ecclesię suę episcopo designato, ipse in agro uitam

Scripta Nazanzeni.

Dicendi genus.

solitariā exegit. Annos amplius XC natus, XIII Theodosij imperatoris anno, excedit è uita, haud dignum uirtutis suæ præmium consecutus, ut qui principis urbis sedem nō obtinuerit, prælatis deterioribus uiro uirtute & claritate uitæ omnibus antecellenti.

Gregorius, Nyssenus episcopus, frater Basilij Cęsarienſis, uir & ipse clarissimus, omniq; doctrina refertus, magis tamen eloquentiæ studiosus. Itaq; in ea multū profecit, & illustris euasit, ut quisquā ueterum. Scripsit orationem contra Eunomium egregiam, & librum admirādum de opificio hominis, & alios plurimos sermones, & in Cantica canticorum: & in Ecclesiasten: & ad sororē Macrinam, prolixam & perelegātem cōposuit orationem, aliaq; multa scripsit: & nunquā satis prędicatam laudationē protomartyris Stephani: itemq; uitam Gregorij, qui miraculis claruit.

Gregorius, qui & Theodorus Thaumaturgus, Neocęsarię Ponti episcopus: admodum adolescēs, ob doctrinā Græcarum & Romanarum literarū, è Cappadocia Berytum, inde Cæsaream Palęstinæ se cōtulit, unà cum fratre Athenodoro: quos seorsim etiam ad Christi fidem adductos, Origenes sui admiratores effecit. Annos igitur quinq; apud eū eruditi, in patriam remittuntur. A quo eum Gregorius discederet, Panegyricā grati animi ergò Origeni scripsit orationem: & omnibus indigenis conuocatis, ipso etiam Origene præsente, recitauit: quæ etiamnum extat. Scripsit metaphrasin in Ecclesiasten, breuem illam quidē, sed admirandam orationem. Scripsit & epistolas multas atq; uarias. Factus episcopus, signa & miracula, quæ uires hominis superant, edidit. Decessit sub Iulia no. Huius frater Athenodorus rhetor fuit. Scripsit & de Incarnatione & fide librum.

Gregorius frater Hermię philosophi, planè contrarius Hermię, supra modum acutus, & ad quæstiones & disciplinas expeditus: alioqui uerò nō quietus, nec placidis moribus, sed propè concitatis. Cum autem Athenis Alexandriam uenisset, in morbum incidit, ut paruus eius usus esset: nec ea uis ingenij, quæ pridē fuerat, supereſſet.

γρίφος.) ἴῳ ἐνὶ παῖδες ὄμπνον ἤναχον ἐν μεσσῶν γρίφον ἠφηνάμενοι. Griphus, perplexa oratio, & difficilis, quæ aliquid in se habet

habet reconditum: & γριφώδης λόγος. In lo pueri Homerum Moleſtia affecerũt, gripho Muſis propicijs cõtexto. ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ': ὅσσα δ' οὐκ ἕλομεν φερόμεσθα. Quæ cepimus, reliquimus: quæ non cepimus, ferimus.

GRONIA, urbs Phocidis: unde Gronienſis. A' Grynia, quæ eſt Troadis, fit Grynenſis.

τὸ Διώνος γρῦ.) Dionis gry. Prouerbium, de re parua & uili.

GRYLLVS Xenophontis F. qui in pugna ad Mantineam occubuit, & alter Diodorus.

GRYTTVS quidã, ut effœminatus, malè audijt. Alij Grypum ſcribunt, qui fuerit depygis.

GYAROS inſula, una ex Sporadibus, in qua mures ferrum corrodere ferũtur.

GYGES Lydus, & ipſe ſuſcepto regno, cum exercitu Miletum & Smyrnam eſt adortus, & Colophonem urbem cæpit. Præterea nihil memorabile geſſit, cũ regnaſſet annos duo de quadraginta. Hũc igitur his expoſitis miſsũ faciamus. Ardym uerò Gygis ſucceſſorẽ referam, qui & Prienenſes ſubegit, & Miletum oppugnauit. Hoc Sardibus dominante, Cimmerij ſedibus ſuis per Scythas uagabũdos pulſi, in Aſiam profecti, Sardeis urbem præter arcẽ cæperũt. Ardyi XLIX regni anno ſucceſſit Sadyattes: regnauit annos XII. Sadyatti Halyattes: qui Cyaxari ex poſteritate Deiocis, & Medis bellum intulit, & Cimmerios Aſia expulit, & Smyrnam à Colophone conditã euertit, & in Clazomenas impetũ fecit. unde tamen nõ ex animi ſentẽtia receſſit, magna clade accepta. Alias quoq; res geſſit, dũ imperauit: ſed has memoratu maximè dignas. Bellũ à patre ſuſceptũ, cum Mileſijs geſſit. Adequitans enim oppugnabat Miletũ, hoc modo: Cum ſegetes in agris maturæ erãt, cũ exercitu aderat, cũ fiſtulis & organis, & tibia uirili & fœminea. Quoties autẽ in agrũ Mileſiũ ueniebat: uillas neq; diruebat, neq; cremabat, neque fores auellebat, ſed ſuo loco relinquebat: uaſtatis q; agris & arboribus, recedebat. Nam cum mare tenerẽt Mileſij, locum obſidionis non habebat exercitus. Suburbanis uerò ædificijs parcebat Lydus, ut terrã conſererent, & excolerẽt, ut ipſorũ culturam uaſtare poſſet. Hac ratione bellum annos XI duxit: quo tempore duas magnas plagas accepêre Mileſij, in pugna ad Limeneiũ terræ ſuæ, & Mæandri planicie.

GYGIS anulus. De ſolertibus & callidis. Nam Gyges cũ paſtor eſſet, ac terræmotu humus diſceſſiſſet: cadauer inuẽnit, cui anulũ detraxit, ea ui præditũ, ut ꝓ cõuerſione palæ, cerneretur & nõ cerneretur. cui⁹ anuli opportunitate uſus, anteceſſore occiſo, regnũ ipſe occupauit.

γύης οὐκ ἔνες' αὐτῷ.) Dentale illi nõ inest. Prouerbium, in eos qui aliqua in re ſunt inutiles.

γύλιος.) Fiſcella militaris uaſcularia, oblonga, in acutum deſinens, ut ne frangatur: in qua reponebant caſeum, & oleas, & cæpas. Dicit' hęc penus militaris.

GYLON, cum Nymphæum, Ponti caſtellum, prodidiſſe crederetur, exulauit: & in Scythiam profectus, uxorem duxit: è qua ſuſcepit duas filias, quæ Athenas in patriam miſſæ nupſerũt, altera Philocharidi, altera Cleobulo.

γυμναστία.) Dialectica ad tria eſt utilis: ad exercitationem, ad cõgreſſus, ad philoſophicas diſciplinas. Exercitationem uel eã dicit, quæ fit inter diſſerendũ (accepta em̃ à ſocijs diſputationis problemata, ꝓbabilibus argumẽtis cõfirmat:) uel in utranq; partẽ diſſerendi rationẽ. Vſitatũ enim fuit hoc ſermonis genꝰ ueterib. ita ut ea ratione in pleriſq; cõgreſſibus uterẽtur: nõ in libris, ut nunc. neq; enim tũ erant tales libri: ſed theſi aliqua poſita, in ea exercẽtes inuentionẽ ſuam, argumẽtando rationes afferebãt, ꝓbabilibus rationib. ꝓpoſitũ aſſerẽtes. Huiuſmodi libros & Ariſtoteles & Theophraſtus ſcripſit, q ex ꝓbabilib. oppoſita cõfirmant. Ad talẽ igitur exercitationẽ utilẽ eſſe dicit dialecticã. Nã ſi quã methodum, qua argumẽta inueniantur, habeamus, quæ eſt locorũ cognitio, facilius argumẽtari poterimus. ut enim in oratorijs exercitationib. q diuidere q̃ſtiones norũt, & ordinẽ capitũ ꝓſpiciũt, facilius argumẽtantur: ſic etiã in dialecticis, qui methodũ norũt, ijs uberior argumentorum copia ſuppetit ad inſtitutũ. Eſt itaq; huiuſmodi exercitatio diſputationũ, utilis ad inuẽtionẽ eorũ q̃ inquirunt', & ueritatis: cũ animũ ad philoſophiã ita præparet, ſicut arte adhibita exercitationes corporis uires cõfirmãt. Eodẽ enim modo animi exercitatiões, adhibita methodo, animo ſuũ robur præſtãt. Suum autẽ animi ratione pręditi robur eſt facultas, qua uerũ & inuenit, & iudicat. Reliqua ſuo loco explicantur, in uerbo ἐντάξεις.

Dialecticæ utilitates.

In utranq; partẽ diſſerere.

Methodus, id eſt ars et perfecta rei cognitio, dẽ ſertos & copioſos facit.

Animi robur, ueri et inuẽtio, & dijudicatio.

GYM-

GYMNASIA tria fuerunt Atticæ, Academia, Lyceum, Cynosarges.

GYMNASIVS, Sidonius sophistes, Imperatoris Cõstantini tẽporibus. Scripsit declamationes, & in Demosthenem commentarium, & alia quædam.

γυμνῆται.) Hic olim animo uirili in nuda se exercuit uita.

γυμνοπαιδία.) Planipedia. Cœtus puerorum Spartæ Laconicæ, qui hymnos dijs canebãt, in honorem Spartanorum, qui Thyreis occubuerant.

Somnij explicatio. γυμνὸς καθεδεῖς, σῶν ἐστερημένος πραγμάτων.) Nudus sedẽs tuis cedes bonis. ἐναιροκριτικὸν.

GYMNOSOPHISTAE, philosophi apud Babylonios & Assyrios.

Miseriæ et inopiæ pro uerbia. γυμνότερος ἰαλέμου.) Nudior ialemo. De miserabilibus. Ialemos uox est, quæ in fletu usurpatur. Eodem modo dicitur, Nudior pistillo. Aristophanes uerò, Cæcior pistillo dixit. Nudior leberide: id est, exuuijs serpentis & cicadæ. Alij pro nudior aut cæcior, ponunt inanior. Sic, Nudior clauo: de egentissimis.

γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις.) Nudo excubias mandas. De ijs qui per inopiam exequi mandata nequeunt.

γυναικοϊέρακες.) Fœminaccipitres. In promptu habẽt isti uenerei nepotuli speciosas causas, quib. irretiãt mulierculas.

Alia prouerbia γυναικὸς ἀρ αὐτὴ τέτυξο.) Mulieri fuisti similis: apud Homerum.

γυναικὸς ὄλεθρος.) Mulieris pestis. De ijs qui miserabiliter perierunt: id quod accidit multis per mulieres.

γυναικὸς πυγή.) Mulieris nates. De ignauis, quòd domi est manendũ mulierib.

γυνὴ εἰς ἡρακλέους ἀφοιτᾶ.) Mulier fanũ Herculis non frequentat. De ijs qui res se indignas gerunt, ex eo quòd Hercules seruiuit Omphalæ.

γυνὴ στρατηγεῖ.) Mulier exercitum ducit. De re inopinata.

γυνὴ μεγάλη.) Magna mulier, quæ scilicet uiro pusillo dominatur.

Epicureus. γώνις.) Cuias est iste cinædus Malæ sapientiæ studens, & in impijs Epicuri sermonibus sese exercẽs, & uoluptatibus, quas ille homo, effœminatus uerres celebrabat?

γυπὸς σκιὰ.) Vulturis umbra. De nullius precij rebus.

γύργαθον φυσᾷς.) Gyrgathum inspiras. De ijs qui frustra laborant. Gyrgathus lectus est, in quo paralyticos & furiosos uersant.

DAGON, idolum Allophylorũ, cui captam testimonij arcã dedicarũt.

δάκες, ἢ δάκοι.) Daci, qui nunc Patzinacitæ dicuntur.

δακνόμενος.) Lacedemoniorum exercratio est: Vtinam ædifices, ac terrã geras, & equos alas, & uxor tua mœchum habeat: quòd hæc omnia sumptuosa & noxia sint.

DACIA, regio trans Istrum, in quam Traianus colonos misit, eandemq; Aurelianus reliquit, nam Illyria & Mysia afflicta, cũ fieri non posse crederet ut prouincia illa medijs fluuijs intercepta conseruaretur, colonos Romanos, inde eductos ex urbibus & agris, in media Mysia collocauit, eamq; Daciam appellauit: quæ nũc sita in medio, utramq; Mysiã separat. Stephanus. Dacia, regio prope Borysthenẽ. Dacos uocamus Daos. Getas uerò uersus Pontum uergentes: Daos (Dauos) qui è contrario ad Germaniã & Istri fontes incolũt. Apud Atticos seruorũ nomina sunt Daui & Getæ.

δακτυλιος.) Hannibal, Carthaginensũ imperator, Marcello consule interfecto, cadaueri astans, ut omnia uulnera in pectore esse uidit, ut militem probauit, ut ducẽ derisit: detractoq; anulo eius, epistolas obsignauit. Anuli è succino, & gburnei, prosunt mulieribus.

δακτύλου ἡμέρα.) Dactyli dies. De fortunatis. Dactylus enim quidã Athenis fuit, maximos adeptus honores.

DALDIS, urbs Lydiæ.

δαλὸς εἰς πῦρ.) Torris in ignem. Prouerbium.

δαμασίφρονα χρυσὸν.) Pindarus appellat aurum, quòd domet atque decipiat mentem.

DAMASCIVS, Stoicus philosophus, Syrus, Simplicij & Elamitæ Phrygum familiaris. Floruit Iustiniani Imperatoris temporibus. Scripsit commentarios in Platonẽ, ut de principijs, & philosophicam historiam.

DAMASVS Romæ episcopus, uersificator ingeniosus. Multa breuiter heroico carmine comprehẽsa edidit, & octogenarius sub Theodosio imperatore decessit. Scripsit & alia multa.

DAMASTES Sigeensis, è Sigeo promontorio Troadis, Dioxippi filius, ante bellum Pelopõnesiacum uixit, æqualis Herodoti, ex antiquissimis historicis. Scripsit de rebus in Græcia gestis. De parentibus,

tibus, & maioribus eorũ qui ad Troiam militarunt, libros duos: Gentiũ catalogum, & urbiũ: De poetis & sophistis, & alia complura. Fuit Hellanici discipulus.

DAMIANVS, Ephesius sophista, qui & in consules relatus est ab Imperatore Seuero, & Bithyniæ præfuit: & porticum Ephesiam, quæ ad templum porrigitur, instar tholi effecit.

DAMIS uir nõ indoctus, ueterẽ incolens Ninum, cũ Apollonio philosophatus, peregrinationes eius descripsit, quibus se interfuisse dicit: & sentẽtias & sermones & prædictiones. Nã Apollonius Antiochia Ninum uenit, ubi Damis hic eius consuetudine usus, quicquid ex eo didicerat, memoriæ mandauit. Dictio eius, ut Assyrij, tolerabilis fuit. Nã sermonis elegantiã, quippe apud Barbaros institutus, nõ habuit: sed describere sermones & disputationes, & quicquid uidisset, aut audiuisset, effingere, & tales commentarios cõponere, admodũ scitè potuit. Nec ita tamen in his elaborauit, ut duo hæc negligeret: fortitudinẽ, qua usꝰ Apollonius, Barbaras, & latrocinijs deditas nationes adijt, q̃ Romanis nondũ parebant: & eruditionẽ eam, qua more Arabico, uoces animaliũ intellexit. Atq; id, dum per Arabiam transiret, didicit.

DAMOCRITVS historicus, libros duos scripsit, De instruẽdis aciebus, De Iudæis: in quo ait, eos aureũ asini caput adorare: & septimo quoq; anno peregrinum exceptũ sacrificare, carne eius minutatim dissecta.

DAMOXENVS, Atheniensis comicus. E' fabulis eius sunt, Syntrophi id est, unà educati, (ut Athenæus ait in III Dipnosophistarum) & Seipsum lugens, ut idem ait in XI.

DAMOSTRATVS historicus XX libros scripsit Halieuticorum, id est, de re piscatoria: & de Aquatica diuinatione, & alia collectanea historica.

DAMOPHILVS philosophus & sophista, quẽ educauit Iulianus sub Marco imperatore consul. Scripsit complura, è quibus hæc in bibliothecis reperi: Philobiblum * primum de libris comparatu dignis, ad Lollium maximum: de Vita ueterum, & alia complura.

DANACE, nũmi nomẽ est, quẽ olim dabant mortuis, unaq́; cum eis sepeliebant, quo Acherusiam paludem transire possent, naulo portitori dato.

DAOCHVS, unus hic ex ijs est, qui res Thessalorum Philippo condonarũt.

DARICVS, nummus aureus, à Dario primùm inuẽtus. Huius Darij exercitus DCC millia expleuit absq; classe * cum equitibus. Naues uerò DC coactæ sunt aduersus Scythas.

DARICI, stateres aurei, tantundẽ ualebant, quantum Attici aurei: nõ à Xerxis patre, sed antiquiore quodam Dario dicti, quorum singuli ualere dicũtur XX argenti drachmas: ut quini Darici ualeant minam argenti.

DARIVS, quẽ deuicit Alexãder Macedo, à suorũ satraparũ quodã, Besso, occiditur: q & caput eius Alexãdro attulit. *Bessus.*

δασμολογῶ.) Plato quidem suos auditores immunes docuit: tu uerò tributũ illis imponis, tam ab inuitis quàm à uolentibus exigens.

δασμὸς.) Atheniẽses Minois classe territi, se tributum quodcunq; is postulasset, in Cretam missuros promiserunt. *Minos.*

δασπλῆτα.) Tuum ergo infaustum dissidium, ueluti acerbam noctem Acheronticam, id est, mortẽ, expauesco. Daspletis, Erinnys dicitur.

δασύπους,) Prouerbium, πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα: Priꝰ testudo cursu uincet leporẽ. De re quæ fieri nequit.

δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.) Lepus pulpamentum quærit. De ijs qui ab alio expetunt, quod ipsi habent.

δατεῖσθαι.) ἐς δατητῶν αἵρεσιν, in diuisorũ electionem: iudicij forma est. Nã qui societate aliquarum rerum deuincti erant, quas res alij diuidere uellẽt, alij nollent: uolentes in ius uocabant eos, qui nolebant, diuisorum eligendorum ergò. *Diuisores rerum communium.*

DATIS Persa, cũ Græcum sermonem affectaret, χαίρομαι ꝓ χαίρω, gaudeor pro gaudeo dixit: q barbarismus, Datismus dicitur. Is cũ noctu somniũ uidisset (qd' quidẽ cuiusmodi fuerit, non refertur) cũ primùm illuxisset dies, perq̃siuit naues: & cũ in Phœnicia quadã naue auratum Apollinis simulacrũ reperisset, & è quo templo id ablatũ esset, cognouisset: sua naue id Delum remisit, & in templo collocatum Delios id auferre iussit. *Barbarismus. Somnio sacrilegium repetitum.*

Datis, & (Intapheres) Artaphernes, Persarũ princeps sublato Mardonio, Darij duces, legatos in Græciã miserũt, urbiũ facturi periculũ, & terrã atq; aquam postulaturi. Ac insulares q̃dẽ oẽs assenserũt: Atheniẽses uerò indignati, legatos illos ꝓscripserũt. At Lacedæmõij utrãq; se daturos polliciti, coniectos in puteũ, terra *Legati proscripti & interfecti.*

terra obruerunt: se, quod postulatũ fuisset, præstitisse testati.

Δατὸς ἀγαθῶν.) Datus bonorum. Datus, urbis nomen est Thraciæ, ualdè fortunatæ, quæ auri fodinas habet.

DAVID propheta, ex maioribus Domini nostri IESV CHRISTI & Dei, rex factus, magnificum se præbebat, Domino omnipotente adiutore. Habebat secum uiros potentes XXXV, quorum minimus par esset cētenis, maximus uerò millenis uiris, robusti, & inuicti ab hostibus, scuta maxima & hastas gestantes, pedibus leuibus ut capræ in montibus currētes, armatura terribili, uultibus leoninis. Bellatorum, quos secum habebat Dauid, myriades fuerunt CCCXXXII, id est tricies ter centena & uiginti millia, ut ab archiduce eius Ioabo dinumerati fuerunt. Quæ res cũ Domino displicuisset, per Gadē prophetam sic cũ eo egit. Sic ait Dominus Deus. Trium tibi rerũ optio datur: aut ut triēnio terra fame uexetur, aut ut tres menses inimicos tuos fugias, aut ut tres dies pestis in regno tuo grassetur. Cui respondit Dauid: Tria ista me ab omni parte in arctum cogũt. Sed incidam in manus Domini. Proinde cum pestem elegisset, à diluculo usq; ad prandij tēpus, LXX millia perierunt. Tum Dauid: Ego, inquit, pastor sum, qui malè feci: hi oues sunt. Manus ergo tua me inuadat. Placatus itaq; Dominꝰ, manum suam auertit, & afflictatio desijt, & Dauid eo in loco altare struxit.

Heroum cohors.

Numeratio populi.

Optio triũ calamitatum.

Regis peccatum luit populus.

Dauid rex Israelis, cũ Saul ipsum persequens, semel atq; iterũ in manus eius incidisset, nec ulla esset ab eo affectꝰ iniuria, uir humanissimus sic allocutus est immanissimum: Cur tandem, ô rex, me persequeris? cur uitam meam petis? Dominus sit iudex inter me & te: is me eripiet è manu tua. Manus uerò mea te nõ petet. nã ut uetere parabola dicitur: Ab iniquis oritur scelus. Itaq; familia Dauidica inualescebat: Saulia uerò pessum ibat. Deniq; cum bello Saul ab exteris peteretur, Engastrimythi responso accepto, alacer aciem ingressus, & infra præcordia sagitta ictus, interijt. Dauid autē & bellator optimus, & legum obseruator accuratus fuit, & omnes hostes subegit: & paucis quibusdam incommodis corporis cōflictatus, diuinis flagellis castigabatur. Parũ enim abfuit, quin à filijs suis regno pelleretur, & hostibus ridiculus factus est. Sed hæc omnia pœnitētia & lachrymis correxit. Si quisquam alius, cùm alijs uirtutibus, tũ fortitudine fuit ornatus. In prælijs pro defensione populi, primus in acie uersabatur, laborando & pugnando milites ad rem gerendam cohortans: non Regis instar imperãdo, res & præsentes & futuras optimè & perspiciēs & administrãs, modestus, æquus, clemēs in calamitosos, nullius criminis reus, nisi stupratæ Vriæ uxoris. Opes tantas reliquit, quãtas nemo alius neq; Hebræorum, neq; exterorum regũ: tertiùm rex sacro oleo inauguratus.

Dauidis expostulatio cum Saule hoste.

Ab iniquis oritur scelus.

Saulis interitus.

Dauidis res gestæ et calamitates.

DAPHIDAS, Telmisensis grammaticus, Homerum & eius poesim mēdacij arguit: neq; enim Athenienses Iliacæ expeditioni interfuisse. Adeò maledicus in omnes, ut nec ipsis dijs parceret. Qua propter ei Pergami rex Attalus insidiabatur. Aliquando Delphos profectus, oraculũ derisit: deridendi causa rogans, Nũ equum reperturus esset? Cumq; responsum fuisset, celeriter esse reperturũ: passim iactauit, equum se nec habuisse, nec amisisse. In reditu autem ab Attalo comprehēsus, & è rupe, cui Equi nomē fuit, præcipitatus, interitu suo, & pœna impietatis, ueritatē oraculi cōprobauit.

Δαφνίνῳ φορῷ βαπτέον.) Laureum gesto baculum. sic dicere solent ij, quibus insidiæ struuntur, quòd laurus uim arcēdi mala habeat.

DAEDALVS quidã machinarum faber, uarietate operum suorum celebris.

Δαιδάλου πλοκά.) Dædali alæ. De ijs qui ex inopia sibi aliquid alieni asciscunt.

Δαιδάλου ποιήματα.) Dædali opera: de egregijs artificibus. Nam ueteres quidē opifices, clausos oculos faciebāt: at Dędalus eos aperuit, & pedes disiunxit.

Δαίμονα.) Tradunt philosophi, dæmones esse quosdam humanis præditos affectibus.

Δαιμόνιος ὁρμή.) Diuinus impetus.

Δαίμων.) Fortuna cuiusq;. Aristophanes in Pluto: Corpus suũ tenere Fortuna seruum nõ sinit, sed emptorem. Nihil miserius est eo qni passim circuit, & ea q̃ infra terrã sunt inqrit, & cõiecturis quibusdã animos familiariũ explorat. Neq; enim ille sentit, satis esse, sese intra suum cõtinere genium, eumq; syncerè colere. Cultus autē illius hic est, purum eum ab affectibus & uitijs, & querelis aduersus hominum facta cõseruare. Nam & diuina & humana omnia cõmunia sunt, propter cognationem. Est autem aliquando

do cæcitas ista propter bonorum & malorum ignorationem nō minor illa, quę albi & nigri discrimen ignorat.

δαισάνη.) Ante panem inuentum, frumentum ptisanæ instar coquebant.

δαῖτας.) Hesiodus.

Aeacidas magis arma iuuant, quàm pocula Bacchi.

DAETIS, Ephesi locus, ubi Ephesus Lydus caupo habitans, epulas prębebat hospitib. à quo urbs ipsa nomē habet.

δαιτὸς ἐΐσης.) Conuiuium ex æquo distributum, seu bonū: sic dicit Homerus. Nam primi quidē homines, quibus epularum copia non erat, ui alijs cibum eripiebant, ut immodestia illa cū cædibus cōiungeretur. Hinc ἀτασθαλίαν dictā putant, à lędendis scilicet cōuiuijs, ubi primùm peccare mortales cœperunt. Pòst, ordo quidam epularum institutus est, distributione facta.

δαιτρὸς.) Timæus ait, poetas & historicos ingenia sua ijs rebus quas sæpius inculcent, declarare. Hinc Homerū epulonem,* Aristotelem gulosum & delicatum, Dionysium tyrannum libidinosum esse: quòd alius cōuiuia, alius cōdimenta, alius lectulos & tapetas sæpius commemoret, atq; ita quisq; suum ingeniū & uitia sua prodat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

DEBBORA, prophetissa, & uirago.

δέδηγμαι τὴν καρδίαν.) Morsus corde sum: id est, indolui. θυμοδακὴς μῦθος, oratio mordens cor, in quo ira & uoluptas existit. & apud Homerū: Momordit Hectoris præcordia oratio. & Vlysses percusso pectore: *Perfer*, inquit, *& obdura cor nam grauiora tulisti.*

δεδοξοποιημένον.) Polybius: Cęteræ quidem animantes corporis seruiunt appetitionibus: humanum uerò genus etiam (opinionibus præditum) gloria ornatū, nō minus incogitātia q̄ natura peccat.

δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.) Etiam ignauis obtigit præda. De ijs, quibus res pręter meritum secundæ sunt.

δέδοικα.) Vereor ne plaga diuina sit. Quòd ni ita esset, quo pacto sanatus nihilo esset hilarior quàm ægrotans?

δέει.) Nicomachus, quippe deprehensus, in maximo erat metu.

δέημα.) Dij boni, ut ridiculæ sunt sponsæ preces, quibus me obtundit?

δεκαδοῦχος.) Post XXX tyrannos, X rerum potiti sunt: quorum quilibet, autore Lysia, decurio uocabatur.

δεκάρχαι.) Decurionum, quos in urbibus Lacedæmonij constituerint, subinde historici meminerunt. Philippus autem apud Thessalos nō decuriones, sed tetrarchas constituit; ut Demosthenes VI Philippica est autor. *Decuriones Attici.*

δεκάζεσθαι.) Si qui magistratum aut aliud aliquid ambiebant, denis hominib. aliqd largiebātur. Origo uocis est huiusmodi. Lycus heros est, cuius, lupi specie, statua fuit iuxta Atheniēsia prętoria: ubi largitionū captatores deni uersabātur. Vnde prouerbiū, Lyci seu lupi decuria. *Denorū conspiratio.* *Lupi decuria.*

δεκάπους σκία.) Decempes umbra. Olim qui ad cœnā uel inuitabāt, uel inuitabantur, obseruabāt umbram, atq; sub id tempus & cōuiuatores expectabant, & conuiuæ prodibant. *Hora conuiuij.*

δεκατεύειν.) Eorū quæ bello capta essent, decimæ dijs consecrabantur.

δεκάτην ἑστιάσαι.) Decimæ epulū præbere. Mos Atheniensiū ciuium fuit, decima ab ortu infantis nocte conuocari paternos maternosq; cognatos, ijsq; præsentib. & nomina pueris indi, & immolari dijs, & cōuiuio cœtum illū excipi. Aristoteles, idē die septimo factitatū scribit. *Decimæ. Nominis impositio.*

DECEBALVS Dacorū rex, & rei militaris erat intelligens, & in rebus gerendis atq; exequēdis solers: qui & per tempus cederet, & insidias strueret, & pręlio strenuus esset: recteq; & uictoria uteretur, & clade accepta, quid facto esset opus, sciret. Itaq; longo tempore cum Romanis æquo Marte bellum gessit.

δεκέλεια.) Decelea, municipium Hippothoontiæ tribus: dictū ab eo, qui Castorem & Pollucē Aphiduas perduxit: ut tradit Herodotus lib. 9.

DECELICVM bellum, extrema pars fuit belli Peloponesiaci.

DECIVS, Romanorū imperator, Philippi successor, edicto Christiani nominis homines capitis cōdēnabat, & deos adorare cogebat.

δελεάζοντες.) Scythopolitæ biduū quieuerunt, fiduciā eius eludentes: tertia nocte dormientem occiderunt.

δέλτος.) Zeno Cittieus successorem suum Cleanthem tabellis cæræ durioris comparabat, quæ scripturam ut uix admitterent, ita probè conseruarent. *Cleanthis ingenium.*

DELPHINIVM, est & Chij locus, & Athenis ædes Apollinis, ubi etiam erat prætorium eiusdem nominis.

δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπολεῖται.) Delphus homo, coronā quidem

habet,ſed peribit ſiti. Nã hi,ut Apollini ſacri,coronati ſunt:ſed qa rebus neceſſa rijs carent * nõ diſcedunt,uel remouẽt.

Delphynes draco. Pytho. DELPHI, templum Apollinis: ex eo dictum, quòd Delphynes draco ibi repertus ſit,quẽ Apollo occidit: & Pytho, quòd idem ibi computruit. Delphico promulgatum eſt oraculo, ut ſponſæ illius & monimentum eſſem, & hiſtoria.

δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.) Delphinum natare doces. De ijs qui aliquos in ijs rebus,in qb. ipſi ſunt exercitati,inſtituũt.

δελφῖνα πρὸς τὸ ἄραγον δεῖς.) Delphinum cauda alligas. De rebus q̃ fieri nequeũt, propter agilitatem ſcilicet, & lubricitatem caudæ delphini.

Explicatio ſomnij. Ξηρῶν φανέντων δενδρέων, κενοὶ κόποι.) Cum aridæ arbores apparuerint,ſignificantur inanes labores. ὀνειροκριτικὸν.

δενδρυάτειν.) Quercus ſubire, quib. ante inuẽta domicilia ſe ueteres tegebant.

DEXTRA Domini, diuinus nutus, & bonus impetus. Sophocles: Nunquam, Telamoniade, mẽs tua declinauit ad læuam. Id eſt, nunquam ſtultè feciſti.

DEXICRATIS comici Atheniẽſis, Athenæo autore, fabula eſt ὑφ' ἑαυτὸ πλανώμενοι: id eſt, qui ipſi ſeſe decipiunt.

Pes dexter, læuus. δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς παδονίπραν: Dexter pes in calceo, ſiniſter in pelui ſit prior. Ariſtophanes. De ijs qui res, ut decet adminiſtrant. innui uidetur neceſſario labori plus tribuendum, q̃ delicijs.

Quò fortuna, eõdem et fauor hominum inclinat. δεξιὸς.) Ariſtophanes: Subinde cõuerti ad molliora, ingenioſi hominis eſt, & eius qui natura ſit Theramenes.

DEXIPPVS.) Dexippi filius, cognomine Heremitus, orator Athenienſis, uixit ſub Valeriano & Galieno, & Claudio II. & Aureliano Impp.

Medicus bellum componit. Hecatõnus. Mauſolus. Pixodarus. Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, qui accerſitus ab Hecatõno Carũ rege, ut filios eius deſperatos, Mauſolum & Pixodarum curaret: ea cõditione illos ſanauit, ut bellũ quod tum ei cum (Cois) Caribus erat, deponeret. Scripſit & medicum librum unum, & de prædictionibus duos.

τὸ δέον, ſignificat τὸ ἀναγκαῖον, neceſſarium: ut cum dicimus, Omnia quæ nata ſint, interire oportere. τὸ συμφέρον, utile: ut cũ dicimus, utendum eſſe ambulationibus aut uictus certa ratiõe. τὸ καλὸν, honeſtum: ut cũ dicimus, iuſta eſſe faciẽda, legibus aut parẽtibus eſſe obtemperandum. Dicitur à uinciendo, ſeu ligando, δέον, quòd in officio cõtineat homines:

δέρας τὸ χρυσόμαλλον.) Aureũ uellus, qd Iaſon & Argonautę Põtico mari in Colchidẽ ꝓfecti, unà cũ Medea, regis Aeetæ filia, rapuerũt. Id uerò nõ ciuſmodi fuit, ut poetæ fabulãtur: ſed liber fuit in mẽbranis ſcriptus, qui cõtinebat, quomodo per artem fundẽdi, quam Chymiam dicunt, aurum eſſet faciendum. Meritò igitur tum id uellus aureum appellabãt, propter artem quæ in eo tradebatur.

δερκόμενος λαγωὸς.) Lepus dormiens uidere putatur.

DERCYLLIDAS * rex Lacedæmoniorum.

δερμόπτερα.) Solus ueſpertilio inter uolucres lac habet, & mammas præbet fœtui ſuo.

DAESIVS apud Macedones, Iunius menſis.

δεσμὰ τῆς ψυχῆς.) Animæ uincula ſunt, uenæ & arteriæ, & nerui. Cum uerò ipſa per ſe quieſcit, * uincula eius fiunt ante orationem facta.

δεσμοὶ τυρρηνοί.) Vincula Tyrrhena, quibus Tyrrheni ad captiuos uexandos utebantur.

δεῦρ' ἦξα.) Huc ꝓperaui celerius, quàm pedibus placeret.

δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς.) Ariſtophanes: Huc ito, ut plores. De ijs q̃ ſuo malo ſequuntur aliquem.

δηὖτοιὸς πονηρία.) Improbitas ita infixa, ut nequeat elui.

δεύτερος πλοῦς.) Altera nauigatio: cum quis ſecundis uẽtis deſtitutus, remis nauem impellit.

δέχεται κοὐ βῶλον ἀλήτης.) Glebam etiã, admittit erro. De ijs qui uel omnia in optimam partem accipiunt: uel ſimpliciter, qui nihil admittunt.

δεῖ δὴ χρημάτων.) Omnino pecunia eſt opus, ſine qua nihil rectè adminiſtrari poteſt. Demoſthenes.

δῆγμα.) Locus in Piræo, in quo frequentes conueniebant ciues & hoſpites, quò & rerum uenalium ſpecimina portabantur, ab oſtendendo dictus. Attici enim moris eſt, ab ijs rebus ipſa loca dici, quæ in eis geruntur.

δεῖκελον.) ῥείης πυργοφόρῳ δεῖκελον εἰσορόων: Rheæ terrigenæ ſimulacrum intuens.

δειλία.) Metus, timiditas, ignauia, uitiũ eſt in affectibus quibuſdã, deficiens, cõtrariũ & fortitudini & audaciæ. Ac quatenus uitium, & immoderatio, cõtraria eſt fortitudini, qa recedit à medio: quatenus uitiũ, conſentit cũ audacia: eidẽq; repu-

repugnat, quatenus in defectu cernitur.

δειλόπρ@ τὸ παρακύπτοντ@.) Timidior prospiciente. De ualdè meticulosis. Quidam enim Herculem timēs, speluncam ingressus, ex eaq; prospiciens, Hercule uiso diriguit: & saxū, in quod conuersus est, adhuc formā hominis repræsentat.

δειλόπρ@ πεισάνδρῳ.) Timidior Pisandro. Is timidissimus cum esset, * ne animam suam uideret, timuit, quæ uiuentē etiamnum reliquit.

δεμαλέος.) κέρβερε δεμαλέῳ ὑλακῷ νεκύεσσιν ἰάλλων ἤδη φελμαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν: Cerbere terribili latratu Manes agitans, Iam horribilē & tu metue mortuū.

δεῖμ@ καὶ Φόβος καὶ κυδοιμός.) Terror, & tumultus, ministri sunt Martis, Belli filij, qui unà & ipsi cum Marte malè tractati sunt, nihil reformidati à * Vulcano.

δεινὰ μὲν.) Admodum admodum perturbor ego doctus augur. Aues neq; addicunt, neq; abdicunt. Quid dicam, nescio. Pēdeo spe, neq; antè neq; retrò spectans. Et addicunt, & abdicunt: neq; credibilia sunt, neq; incredibilia.

DINARCHVS Corinthius orator, unus ex ijs qui cum Demosthene comparantur. Cuius fuerit filius, non traditum est. Scripsit secundum quosdam orationes CLX. sed uerius est LX tantum ab eo scriptas esse, omnes forēses: quarum aliæ publicæ sunt, aliæ priuatæ. Obijt, Peloponesi procurator ab Antipatro constitutus, Polysperchontis insidijs, post Antipatri obitum.

δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρώτερον.) Vrgente necessitate nihil est potentius. Necessitas enim deos etiam cogit, & (ut Plato ait) Ne dij quidem cogere necessitatem possunt.

δεινοκράτης.) Dinocrates Messenius, nō usu tantum, sed natura etiam aulicus & militaris homo. Ac quod ad res gerendas attinet, perfectum ille quidē aliquid præ se ferebat, sed solidi & firmi nihil suberat. Nam bellicis quidem in rebus promptitudine atq; audacia multū præstabat cæteris, in priuatis quoq; periculis elatus, & in alijs item affectionibus: in colloquijs iucundus & alacer, & in congressibus facetus & urbanus, unaq; amabilis. Sed in rebus publicis & cōmunibus, nec ingenium intendere, nec futura solerter prouidere, nec ad populum uerba facere ullo modo poterat. Nam cum aliquando magna patriæ mala cōmouisset, prorsus nihil sibi agendum putabat: sed idem uitæ institutum tenebat, sine ulla futurarum rerum prouidentia. Etenim & amoribus, & poculis, & recitationibus erat deditus, donec cum Titus paululum de negocijs cogitare coegit. Nam conspicatus eū in conuiuio, in longis uestimentis saltantem, tum quidem tacuit. Postridie uerò de patria nescio quid roganti: Equidem, inquit, Dinocrates, agā quod potero. Sed te miror, qui tantos in Græcia motus excitaris, posse in conuiuio saltare. Actum paulo uidetur factus modestior, animaduertisse, rē à se susceptam, & ab instituto uitæ & ingenio suo abhorrentem. Cæterùm quia cum Tito aderat, persuasum habebat, se res Messenias ex animi sui sententia primo impetu esse confecturum. *Titus.* *Fiducia & gratia principis.*

DINOLOCHVS, Syracusan⁹, aut Agrigētin⁹ comic⁹, Olympiade LXXIII, filius Epicharmi, aut (ut quidam tradūt) discipulus. Edidit fabulas XIIII, Dorica dialecto.

δεινὸν.) Graue quidem est, hospes, malum olim sopitum commouere: sed tamen causam execrationis aueo cognoscere. Callimachus: Quid lachrymas sopitas excitas? Aristophanes: Graue quidem est, adeò agresti animo esse uiros, ut & iaciant, & clamitent, & nihil æqui & boni audire uelint.

δεινὸς.) Tu sanè disertus, ego uerò tui auditor parum commodus, ut quem mihi esse inimicum & grauē cognouerim.

δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς αἰγύπτιοι.) Callidi sunt Aegyptij in plectendis machinis. De ijs qui admodum sunt uersuti, cuiusmodi fuerunt Aegyptij.

δειπνεῖν με δίδασκε.) Cœnare me doce. De hominibus gulosis.

DIPNOSOPHISTAE, Liber Athenæi utilis, in quo Vlpianus quidā κεἰθέκεἰθ@ dicitur, quod uerba κεῖπαι & ὀκεῖπαι subinde inculcaret, cum uel * de parte aliqua diei, uel de animalis natura loquebatur. Eaq; cōsuetudo illi fuit peculiaris, ut de nullo ferculo ederet, nisi κεῖπαι & ὀκεῖπαι, id est positum uel receptum est, aut non receptum, præfatus.

δειπνοφόροι.) Dapiferæ dicebātur, quæ in Mineruæ templo decumbētibus cœnam afferebant. *De ubitus in Mineruæ templo.*

DIRADES, municipium Leontiæ tribus. unde Diradiota municeps.

δεισιδαιμονία.) reuerentia numinis: timor, id est superstitio, dubitatio de fide. Criton in Geticis: Reges Getarū, impostura *Getæ.*

ſtura & præſtigijs ſuperſtitione inducta, & cõcordia inter ſuos conſtituta, iã magna ſpectãt. Polybius Megalopolita: Timæus, inqt, in alijs qdẽ accuſandis, multũ habet acrimoniæ & audaciæ: ſed narrationes ipſius, ſomnijs, & oſtẽtis, & fabulis ineptis, deniq; ſuperſtitione degeneri, & muliebribus præſtigijs ſunt refertæ. Aſclepiodot⁹ ſanctus erat, & religioſus, ac primùm ſuperſtitioſus: & adeò uerecundus, ut neq; * ſacrificia ſuſtineret, nec ullius arcani cõmemorationẽ. neq; enim hæc pertinere ad res quæ oriantur & occidãt, ſed Olympo digna eſſe, & ijs qui ſe in Olympo uicturos perpetuò exiſtimẽt. Religio media & interiecta eſt inter impietatẽ & ſuperſtitionem. Pyrrhus cũ Proſerpinæ fanũ ſpoliaret, p deriſum: Intempeſtiua (inquit) religio, ſuperſtitio eſt: & opes cogere ſine labore, prudẽtia.

Timæus hiſtoricus. *Arcana religionis.* *Religio.* *Pyrrhi impietas.* *Prudentia.*

δεισιδαίμων.) Milites ob oſtẽta religione moueri cum uideret, ſuopte ingenio & ſolertia populi metum alio traducere ſtudebat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

δῆβεν.) Hoc ueri ſpeciem quidem habet, ſed uim mendacij.

δηλίᾳ κολυμβητῇ.) Delius natator, pro peritiſſimo natandi uſurpatur, quiq; in ſumma natet aqua. Editus eſt ab Heraclito Epheſio liber, qui ab alijs inſcribitur Muſæ, ab alijs De natura: à Diodoto, Ac curatum gubernaculum & uitę amuſſis: ab alijs, Sentẽtia morũ: ab alijs, Mũdus, ſiue ornatus * modorũ ſeu morũ unius omniũ. Hoc igit̃ libro Heracliti, cognomento obſcuri ſeu tenebricoſi, cũ Euripides Socrati tradito, rogaret, quid ipſi de eo uideretur? illũ reſpondiſſe ferunt: Præclara quidem eſſe, quæ intellexiſſet: utiq; ea etiã, ſua quidẽ opinione, quę nõ intellexiſſet. uerùm natatore Delio eſſe opus, ne quis in eo ſubmergeretur.

Heracliti Epheſij liber.

DELVS, Apollinis inſula, una è Cycladibus: Quòd Delum cingãt, hinc Cyclades appellãtur: dicta uel à partu, uel à Diuinatione quòd repertu difficilia declararet. Eſt enim Apollini ſacra, hoc deo in ea primùm nato. Dicta fuit & Cynthos, à Cyntho, Oceãi F. & Apollo Cynthius: & Aſteria, & Pelaſgia, & Chlamydia. Quidam perperam tradũt & Zacynthum uocatam. Nicanor & Scythiadem appellaram ſcribit.

δήλιον.) Delium oppidulũ Bæotiæ iuxta Tanagram: & ædes Apollinis.

Tribuni plebis.

δημαγωγία.) Tribunatus plebis, nõ eſt, inquit Ariſtophanes, uiri muſici, & elegantis, aut boni: ſed rudis, & inſolentis.

δημαγωγὸς.) Flaminius popularis erat, ac perfectus tribunus plebis, ſed nec ad res graues & bellicas tractãdas ineptus.

DEMADES, Demeæ nautę filius, nauta, & naupegus ipſe etiã, & portitor: hoc quæſtu relicto, ad Rẽp. ſe cõtulit, factus orator Atheniẽſis, & demagogus, ut homo callidus & fortunatus. Scripſit rationes ad Olympiadẽ ſuorũ XII annorũ, hiſtoriã Deliã, & ortũ Latõæ liberũm. ludicia euertit, & oratoria certamina. Obijt ſub Antipatro. Cũ autẽ ꝓditor eſſet, inde plurimùm locupletatus, poſſeſſiones Bœoticas dono à Philippo accepit. Demoſtheni Olynthios defendẽti refragatus, Euthycratẽ Olynthiũ ignominia notatũ ab Atheniẽſib. decreto reſtituit in integrũ, & Athenienſiũ procuratorẽ effecit. Cũ geſti magiſtratus rationes referẽs, exploſus eſſet: peregrè abijt, Neq; ipſi ueſtri iuris (inqt) eſtis: & iuris in me nihil habetis. Scribebat aũt Philippo, & filiũ ad eũ mittebat: alebat equos, uictor Olympiæ. Decreta etiam fecit, ut Græci Philippo parẽrent. Ad Chæroneã capt⁹, dimiſſus eſt: & legat⁹, captiuos à Philippo impetrauit. Bis eſt uiolatarũ legum reus peractus. Rempublicã etiã ſub Alexãdro geſſit. (F. Caſſander, poſt Antipatrũ regno potitus, Thebas inſtaurauit.)

DEMADES, Laciades, Athenienſis orator, à ſuperiore Demade adoptatus, & demagogus, tibicina natus, pater & ipſe Demeæ oratoris. Ab Antipatro Caſſandri patre, Alexãdri ſucceſſore, in lacũ Amphipolitanum coniectus perijt.

DEMARATVS, ex Patroclis poſteritate, à Cleomene, ex (Euryſthenis) Euryſthei poſteris, qui Hippiã regni ſociũ eiecit, oriundus. Huius Demarati natiuitas cũ Ariſtoni patri nũciata eſſet: is ſubducta ratione, quod à nuptijs nondũ elapſi eſſent menſes X, negauit hũc ſuum eſſe filium, atq; ut nothũ abdicauit. Eiectus itaq; in Perſiã aſcendit, & poſt Darij obitum cũ Xerxen ad obtinẽdum regnum adiuuiſſet, eidem perſuaſit, ut expeditionem contra Græciam ſuſciperet.

DEMARCHI, olim Naucrari dicti, Panathenæa curabant. Cuiuſq; itẽ municipij princeps Demarchos dicebatur, & agros deſcribebat, & albũ aſſeruabat: & municipes, cum erat opus, cõuocabat, & ſuffragia dabat, & pignora capiebat.

δήμαρχοι.) Tribuni plebis. Populus Romanus

man⁹ priſtina diſciplina reuocata, tribunos creauit Sicinniũ & Brutũ, Cõſulari poteſtate, & annua dignitate, qui Rẽpublicam arbitratu populi adminiſtrabãt.

δημήτηρ.) Tellus mater, Ceres: & quia cuiuſque urbis ſedes eſt terra, turrigera fingitur, quaſi urbes gerens.

DEMETRIVS Phanoſtrati filius, Phalereus, (eſt autem Phalerum Atticæ portus, Phanos olim dictus) philoſophus Peripateticus, philoſophica ſcripſit, hiſtorica, politica, & de Poetis. Audiuit Theophraſtum, & populum rexit Athenis. Libros complures ſcripſit, adeò uenuſtus, ut per calumniã in delicijs habitus, & à quibuſdam à ſplendore Lampeto, & Charitoblepharos, propter elegantiam ciliorum diceretur. Ad magnã gloriam & potẽtiam euectus, & per inuidiã deiectus, & pulſus Athenis, in Aegyptũ uenit: & apud Soterem Ptolemæum degens, ex morſu aſpidis perijt, ſepultus in Buſiritide præfectura propè Dioſpolim in paludibus.

ὅτι δημητρίου.) Pater Demetrij Poliorcetæ, cum iam cõſenuiſſet, regni ſpes ad huius ſucceſſionẽ ducebat, ſimul & principatum, & armorũ beneuolentiã. Præſtabat autẽ & forma & proceritate, atq; etiam regijs armis ornatus, magnopere & excellebat & percellebat, atq; in magnam ſpẽ populos erigebat. Ad hæc clementia in eo, rege iuuene digna, elucebat, qua omnes reddebat alacres: adeò ut extraordinarij quoq; concurrerent, audiẽdi cauſa, ſoliciti de eius adoleſcentia, & cõtrouerſia iudicio armorum diiimenda.

Demetrius, cognomẽto Ixion, grammaticus Atramyttenus, tẽporibus Auguſti Cæſaris, Pergami degebat. Ideo ſic dictus, quòd in aurearũ bractearum Alexandrinæ Iunonis furto eſſet deprehenſus: aut, ut alij, quòd Euripideum Philotimum Ixione fabula ſpoliaſſet. Alij tradunt, quòd cũ Ariſtarcho magiſtro contenderit: quemadmodũ Ixion aduerſus deorũ immortaliũ beneficia ſe præbere ingratũ non dubitarit. Scripſit de uerbis in μι deſinẽtibus, & alia de pronominib. enarrationem Homeri atq; Heſiodi.

Demetrius Antigoni filius, & Ptolemæus, amicitiam & fœdus inter ſeſe pepigerunt, ob Græciæ totius liberationẽ, & ut alter alteri⁹ regnũ defenderet. Itaq; inter ſeſe certarunt, uter illa decreta reipſa magis comprobaret. Ac Macedoni cus princeps, Atticam ingreſſus, Munychia præſidium eijcit, interfecto Dionyſio duce: ac Demetrium Phalereum, qui rem ad paucorũ potentiam Athenis reuocarat, amouet: & patriam Athenienſibus, & Megarenſibus libertatem reſtituit, uti uetera urbium ſuarũ inſtituta retinerent. Ptolemæus autẽ inſigni clemẽtia & humanitate, reipſa declarata, in maiorem etiã libertatis ſpem Græcos erexit. Nam & uerborũ illecebris, & ipſis factis eorum fiduciam non dubiæ Græcię liberationis cõfirmabat, nulla ſuſpicione cupiditatis imperij. Proinde Græcas urbes pleraſq; omnes libertate donat, & fœdus Iſthmiacum denunciat, & iſthmia, ut libertate recepta, oleaginos ramos ferentes, ſpectare iubebat: Inde in Aegyptum ſoluit, Leonidæ Græci principatus curatione mãdata. Libyaq; uniuerſa potitus eſt, Ophella, Cyrenæo Dynaſta, inſidijs Agathoclis in Sicilia interfecto. Cæterùm pacta iſta & cõuenta inter Ptolemæum & Demetrium, non diu conſtiterunt.

Demetrius Phalereus.

Ptolemæus.

Leonidas.

Ophella.

Agathocles.

DEMOCEDES, Calliphontis filius, qui fuit Aeſculapij ſacerdos Cnidi, medicus Crotoniates: in Aegina & medicinã fecit, & matrimoniũ cõtraxit, & Polycratẽ Sami tyrannũ mercede duorũ talentũm curauit: & à Perſa Dario accerſitus, diu cũ illo fuit. librũ ſcripſit medicũ.

DARIVS rex in uenatu cum ex equo deſiluiſſet, grauiter diſtorſit pedẽ, ut talus è iuncturis emoueretur. Itaq; medicos Aegyptios, quos ſe præſtantiſſimos habere ſecum putabat, adhibuit. Qui cũ pedem torquerent, & uincirent, malum exaſperabant. Cum itaq; ſeptem noctes totidemq; dies præ cruciatu inſomnis exegiſſet: die octauo malè habenti quidam ſignificat, ea quæ de arte Democedis Crotoniatę Sardibus audiuiſſet. Darius igitur eũ quamprimùm adduci iubet. Quem, cum neſcio ubi inter Oroetę mancipia neglectum reperiſſent, in medium produxerũt, uinctum cõpedibus, & laceris ueſtibus indutum. Eum aſtantem Darius rogat, utrum artem noſſet? Negat ille: ueritus, ne prorſus Græcia ſibi carendum eſſet. Verùm cum Darius, animaduerſa diſſimulatione, flagra & ſtimulos proferri iuſſiſſet: ſe quidẽ non accuratè ſcire artem, ſed medici uſum conſuetudine, medicinã utcunq; tenere dixit. Pòſt, permiſſu regis Græcè locutus, remedijs efficacibus adhibitis, & ſom-

Captiuus, Regis medicus.

Amor Græciæ.

num ei conciliauit,& ſanitatē breui tempore reſtituit,deſperanti iam pedis integritatem. Autor eſt Herodotus hiſtoricus. Idemq; tradit, Atoſſam Cyri filiam, Darij uxorem, tuber in mamma habuiſſe: quod cū erupiſſet,latius ſerpſerit. Ac quandiu quidem id minus fuerit,reginā pudore diſſimulantē,dixiſſe nemini: ſed cum malè haberet, Democedem accerſiſſe,idq; monſtraſſe illi:qui ſe illam ſanaturū pollicitus, obteſtatur, ut ſibi uiciſſim operā nauet in eo quod petat: nihil enim cū ullo probro coniunctū,eſſe petiturum.Petijt autē reditum in Græciā.

Atoſſa.

DEMOCLES, peregrinus & adulter, cuius ſimiles Democlidæ dicuntur.

DEMOCRATIA.Polybius:Reſpublica ſublatis,inquit,inſidiatoribus,nō amplius mercenarijs militibus libertatem ſuam tuetur.

DEMOCRITVS, Hegeſiſtrati filius, aut Athenocriti,aut Damaſippi,eodem tēpore quo Socrates, uel LXXVII uel LXXX Olympiade, Abderites ex Thracia philoſophus, diſcipulus (ſecundum quoſdam) Anaxagoræ & Leucippi: ut alij uerò,Magorum, & Chaldæorum, & Perſarum. Acceſſit enim & Perſas,& Indos,& Aegyptios, ac ſingulorum doctrina eſt eruditus. Deinde reuerſus,familiariter uixit cū fratribus Herodoto & Damaſte.Præfuit & Abderis,eruditioni honore habito. Diſcipulus eiꝰ illuſtris fuit Metrodorus Chius:cuius uiciſſim auditores fuerunt Anaxarchus,& Hippocrates medicus. Cognomen autem habuit Democritus Sapientiæ & Riſoris, quòd inania hominū ſtudia rideret. Germani eius libri ſunt duo:Magnus Diacoſmus, id eſt gubernatio & diſtinctio naturæ rerum: & de natura mundi. Scripſit etiam epiſtolas. Hic Athenas nō adijt,ſed tantam urbē contempſit:nolens à loco mutuari gloriam, ſed loco gloriā impertiri ſtatuens. Cū Hippocrates ad Democritum ueniſſet,iuſſit afferri lac:idq; conſpicatꝰ,dixit eſſe capræ nigræ, quæ primùm peperiſſet. Sed & puellam quæ cū Hippocrate uenerat,primo die ita ſalutauit: Salue puella. Poſtridie uerò, Salue mulier.fuerat enim ſtuprata noctu puella.Iā ſenio cōfectus,cum morti uicinus eſſet, mœſtam ſororem, quòd initijs Cereris eſſet obiturus,bono animo eſſe iuſſit: & afferri ſibi quotidie calentes panes,quibus ad nares admotis, ſe uſq; ad feſtum ſuſtentauit: eoq; triduo elapſo,abſq; ullo dolore exceſſit è uita.

Peregrinationes & magiſtri.

Metrodorus.

Anaxarchus.

Hippocrates.

Σοφίαι γελασίνος.

Diacoſmi duo.

Magnanimitas.

Diuinationes.

Vitæ propagatio.

DEMOSTHENES Atheniēſis, filius Demoſthenis & Cleobulæ, orator, è Pœanienſi municipio: fuit (Hermippo autore) diligentior quàm ingeniolior: &,ut idem ait,ad uoluptatē propenſior. Vnde factū eſt, ut adoleſcēs Battalus uocaretur, ut qui ueſte muliebri ſæpe eſſet uſus: uirili autē toga ſumpta, Argas, qđ eſt ſerpentis genus. Animū ad eloquentiā appulit,cū Calliſtratū *cauſam Oropiorum agentē ſpectaſſet.Fuit & Iſæi,diſcipuli Iſocratis, aſſiduus auditor. Vſus etiā eſt orationib. Zoili Amphipolitæ,q Athenis docebat: & Polycratis, & Alcidamātis, Gorgiæ diſcipuli: atq; ipſiꝰ etiā Iſocratis.In eloquētiæ ſtudio ſodalē habuit Aeſionē Athenienſē,& Theopompum Chiū,philoſophū. Sedulò etiā Eubulidem dialecticū & Platonē audiuit. Obijt, cū Macedonis Antipatri metu in Calauriam profugiſſet, in æde Neptuni, hauſto ueneno, quod in annulo geſtabat:anno ætatis ſecūdo & ſexageſimo.

A L I T E R.

Demoſthenes orator, uir fuit & prudentia in excogitando, & in ijs quæ excogitaſſet,eloquētia mirabili. Vnde ſua ætate ſummus orator eſt habitus, cum & obſcura indagandi coniecturis, & res cognitas explicandi maxima ſolertia eſſet præditus. Ac ijs quidē temporibus, quibus habere conciones, & Rempub. adminiſtrare cœpit,magiſtratus nō optimè audiebant. Sed cum unus hic uir inter ſui temporis Athenienſes, Macedonum tyrānis magna libertate plurimùm eſſet aduerſatus, abſtinentiæ & integritatis laudem conſecutus, neque ab eis accepiſſe ulla munera uiſus eſt. Nā aliarum ciuitatum principes, ea tempeſtate, priuati emolumenti quàm boni publici cupidiores, redempti pecuniæ largitionibus,quò rem ſuam(ut putabant) in præſentia ſtabilirēt:ſui lucri cauſa publicam utilitatem negligere ſolebant. Quamobrem Athenienſes illis etiā delictis, quorum pòſt accuſatus eſt, ignoſecutus eius præclarus obitus effecit, ut eos decretorum ſuorum non obſcurè pœniteret. Certè non multo pòſt, nunciato Demoſthenis interitu,reſciderunt ea quæ metu Macedonum magis,quàm ex æquo & bono ſtatuerant: nec immunitatem tantum natu maximo è fami-

lia

lia Demosthenica, sed & ipsi æreã in foro statuam decreuerũt, his elegiacis uersibus basi eius subscriptis:

Si magni uires animos Demosthenis æquent,
Græcia non Macedûm Marte subacta foret.

ALITER EX EODEM.

Demosthenes gladiorum faber, Pæaniensis, Demosthenem oratorem filium habuit. Cui pupillo tutotes dati sũt tres, Aphobus, Demophon, Therippides. Qui cum & ipsum & patrimonium eius negligerent: ipse Isæo se erudiendum tradidit. Fuit autem adeò industrius, ut domi se includeret, rasa parte capitis, ut neque prodiret in publicũ, neq; ad se quenquam accedere pateretur. Eruditus, curatores reos tutelæ peregit. Rhetoricam docere cum uellet, ab eo instituto recessit, propter calumniam de Moschi filio, nobili adolescente, subortam. Pòst, orationes scribere aggressus, cum ibi quoq; crimini daretur, contrarias eũ edere orationes Phormioni & Apollodoro: eo etiam studio relicto, rempub. capessit. Quanquam autem balbus erat, & humerum indecorè mouebat, & imbecilli auditu, & spiritu infirmo: hæc tamen incõmoda correxit omnia exercitatione. Actionem item & pronũciationem eius, quæ præclara non erat, Andronicus excoluit. Functus est ædilitate, triremes instruxit, captiuos redemit, puellis elocandis adiumento fuit. In ædilitate autem à Midia uerberatus, ter mille drachmis, ut aiunt, placatus est. Cum Demæneto itẽ consobrino, quem uulneris inflicti accusarat, in gratiam redijt. Post Chabriæ ducis obitum, uxoris eius * Ctesippi filiæ nuptias ambiit, & adeptus est. In gerẽda Rep. Philippo est aduersatus: qui cũ Thebanos inuaderet, autor fuit ut societas cũ eis iniretur: quib. ad Chæroneam uictis, mille & quadraginta interfecti, bis mille capti sunt. Habuit charissimã filiã: eam elatam luxit. septimoq́; post eã calamitatẽ die, accepto nuncio de Philippo à Pausania interfecto mutata ueste, rem diuinã fecit. Aduersatus est etiã Philippi F. Alexãdro. Cui quũ Harpalus magna pecunia surrepta, ad Athenienses confugisset: Demosthenes, qui & ipse partem accepisse putabatur, Trœzenem in exilium profugit. Alexãdro Babylone mortuo, in patriã reuocatus est: sed Antipater, suscepto Gręcię principatu, decẽ Oratores sibi dedi per legatos postulauit. Quos cum dedidissent Atheniẽses: Demosthenes in Calauriam fugit. Archias autem ab Antipatro contra eũ missus, ui eum auellit à Neptuni æde, quæ asylum erat. At hic ueneno, quod sub anuli pala habebat, exucto, mortuus est. Fuit alius Demosthenes Thrax, qui soluta oratione tum Homericam Iliadem, tum Hesiodi Theogoniam exposuit: & compẽdiũ Demageti Heracleotę, & opus de Dithyrambopœis conscripsit.

Obitus in Calauria.
Archias.
Demosthenes Thrax.

δημοσιεύω.) Qui publicè designabãtur medici & ministri, gratis curabant.

δημοτικὰ.) Popularia sacra & inter sese differebant, & à (ἱερὰ δημοτικὰ, ὀργεονικὰ, γενικὰ) festiuis, & à gentiliciis.

δημοτικὰ.) Verba maximè popularia facit: Videtis, inquit, me salutem expetentem.

DEMOPHILVS, episcopus Cõstantinopolitanus, fœdo impetu facto, instar uagi torrẽtis omnia permiscuit, multum sordium in orationibus suis uehẽs, ut cognosces. Nam in cõmentariis Orationis à se habitæ (ubi securitatis eũ magis rationem habere decuit, cum scripta repeti memoria possint) cùm alia multa confusè dixit, tum nominatim de patre & filio loquens: Filium patris uoluntate sola natum absq; tempore, absq; medio, (Christum ministrum facit) ut minister esset, atque executor eorum quæ pater uellet. Posteaquam enim præsciens Deus (ἃ ἔμελλε πράττειν ἀδύνατα ἦν, τῆς ἀκρατήτου τάξεως τοῦ μέλλοντος αὐτὰ ποιεῖν θεοῦ ἐν τῷ γενέσθαι μέλλοντα) quæ facturus erat, impossibilia erãt, inuicti ordinis facturi ea Dei, in faciendo futura esse (aut enim ea oportebat omnia deos fieri, pro dignitate facientis, & ex his futuri erant dij: aut oportebat ea facta solui, ceræ instar igni admotæ) extitit igitur mediator & sequester tum eorum quæ futura erant, tũ eius qui eum genuerat Dei, filius: ut coniungens sese, ac demittens ad ea quæ fierẽt, uoluntatẽ patris exequeretur, & mediator esset Dei & nostri, qui per ipsum facti essemus. His uerbis Demophilus Deum uniuersitatis autorem dissimulãter imbecillitatis per mẽdacium arguit, & inuidentiæ: & filium omnibus rebus conditis inferiorem facit. Nam Deus quidem, autore Demophilo, imbecillis esset, si, cum uoluisset, essentiam omnibus donare non potuisset: neq; inuidiæ expers, si, cum liceret ei omnia deos facere, id callidè egisset, ut res ortæ non eiusdem cum ipso dignitatis participes

In scriptis cautiores quàm in dictis esse deberemus.

essent. Neq; etiam ulla res condita Filio non præstantior esset: si non propter sese natus esset, sed ob finē & usum ortus illorum. Quicquid enim ad aliorum usum refertur, id minus ijs esse necesse est ob quæ (lego δι' ἃ τοῦ) essentiā consequitur. Habet & alia multa nugacia.

Botryis & Philænidis commentarij.

Polybius Timæum arguit.

DEMOCHAREM nepotem ex sorore Demosthenis, irrumatum fuisse, scribit Timæus: indignum qui sacrum ignē sufflet, ac suis actionibus Botryis & Philænidis, aliorumq; obscœnorū scriptorum superasse commentarios. Polybius autem aduersus Timæum dicit: Hoc cōuicium & has significationes adeò non dignas esse uiro erudito, ut ne scortum quidem impudicissimum dicere auderet. At iste, ut fidem suæ obscœnitati atque impudentiæ conciliet, mendacium suum de uiro illo cōfirmat, cuiusdā sine nomine testimoniū inculcans. Fuit autē Demochares & dux creatus ab Atheniensibus, & alijs honoribus ornatus: quorum nihil illi contigisset, calamitatibus huiusmodi conflictanti.

Demochares uir honoratus.

δῆρις.) Ergo ne futurum erat, ut ego relicta inuisa Martis cōtentione, cœtus uirginum audirem?

Diabolus.

διαβάλλει.) Quenque prælatum sibi criminatur. Diabolus à criminando dicitur, quòd amicos etiam in odium adducere possit.

διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.) In ferrum & ignes ruendum est. In homines audaces & temerarios, qui pericula non reformidant.

Impius.

DIAGORAS, Teleclidis aut Telecly ti F. Melius, philosophus & canticorum scriptor: quē, cum seruus esset, ingenio hominis animaduerso, Democritus Abderites emit * c. minis, atq; instituit. Itaque & Lyricis studuit (tēporib. Pindaro & Bachylide posterior) cū Pindari & Bachylidis temporib. uiueret. Cognomen impij habuit. Scripsit orationes, quę ἀποπυργίζοντες uocantur, quasi turriū & munitionum destructrices dicas: in quib. opinionem de diis refutat. Corinthi degens decessit.

Refutatio opinionis de dijs.

Diagoras ab Atheniensibus proscriptus.

διαγόρας ὁ μήλιος.) Diagoras Melius: de prophanis & perfidis & impijs dicitur. Hic Melo capta, habitauit Athenis, & Initia sic contempsit, ut multos ab eo festo auerteret. Proinde ab Atheniēsib. ænea columna erecta, proscriptus est: interfectori talentum, ei qui uiuum adduxisset, duo pollicentibus. Idq; ob impietatem eius factum, cum Initia narraret omnibus, euulgaret & extenuaret, & eos qui initiari uellent dehortaretur. Aristophanes, τοὺς τεθνηκότας τυράννους ἀποκτείνειν: de Diagora loquens, uel hyperbole utitur: uel eos significat, qui rei capitalis damnati exulant.

διάγραμμα.) Aediles seu fori curatores, quantum cuiq; meretrici dandū esset, decernebant. In classibus item, cōferendo belli temporibus tributo, quantum cuiq; pro facultatibus conferendū esset, ij statuebant, qui διαγραφεῖς, quasi descriptores dicas, uocabantur.

διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι.) Per annulum trahi possis. De ijs qui uel morbo, uel mœrore sunt extenuati.

διαδρασιπολίτας.) Vocant timidos, & à publicis negociis abhorrentes.

διαζηλοτυπούμενοι.) Inuidia impulsi, res Scipionis gestas eleuare instituerunt.

διαείδεται) Homerus: In bello uirtus uirorum perspicitur: ac potius, excellēs ibi uirtus requiritur.

διάθεσις.) Animæ cum corpore cōiunctio, non est aliena & abhorrens, sed cognata & cōsentiens. Vestigia certè quædam ex motionibus animi transeunt ad corpus, & ex corpore ad animum: atque alia forma est ratiocinatricis partis, alia dolentis. atque etiam in reliquis, motionis animi uestigium apparet in corpore. Vnde & Physiognomones è forma corporis animi affectiones colligunt. Transire autem ab ijs quæ corpori accidunt, aliquid etiam ad animum: perspicuum est. Nam & cum dolente dolet, & eo bene affecto gaudet unà. Iam à corpore aliter atq; aliter affecto impediri animum: nemo ignorat. Id quod nequaquam fieret, nisi necessitudo quædā inter utrunque intercederet. Nam occipiti læso, uis memoriæ hebetatur: syncipiti, facultas ipsa ratiocinatrix læditur: eoque certo modo affecto, nulla alio modo absurda uisa concipit animus. Atq; etiam diuersæ animorum habitudines, & ad alios atq; alios affectus propensiones, ex eorum erga corpus habitudine, & cum eo consensione oriuntur. Vnde quidam, (ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπεσθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις) animi facultates corporis temperamentis consentaneas esse censuerunt.

διαθέσεις.) Affectiones seu dispositiones (ut uulgò uocant) cùm scientię sunt & artes, tum uerò uirtutes etiam. Arti autem

autem ineſt improbum & probũ. Nam artium aliæ bonæ ſunt, aliæ malæ. Scientiæ nomine, Ariſtoteles pro arte in genere utitur. Affectioni etiam, ut quæ genus ſit artis, improbum & probum ineſt. Diſpoſitiones dicuntur, ea quæ facilè mouentur, celeriterque mutantur: ut Caliditas, frigefactio, ſanitas, morbus. Nam ijs homo certo modo afficitur, celeriterque è calido frigidus, è ſano fit æger: niſi fortè quis ob diuturnitatem tẽporis in naturam conuerſam, inſanabilis ſit, ac propè immobilis, qui iam habitus dici poteſt. Ac eo differt habitus à diſpoſitione, quòd habitus difficulter mouetur, diſpoſitio uerò facilimè.

Ἀβάθης.) Erat & in cęteris prudens paterfamiliâs, & magnam diei partem ijs rebus impendebat, partim ipſe laborando, partim aliis præſcribendo.

Ἀβήκη.) Teſtamentũ, Abrahamo & reliquis patrib. à Deo facta promiſſio, ſe è ſemine eius excitaturum Dominũ noſtrum & Deum IESVM Chriſtum.

Ἀβήκλω Ἀβαθώμεθα.) Pactũ faciamus, cuiuſmodi Pithecus (Simius) cum uxore fecit. Quidam enim deformi facie, cõtinenter cum uxore iurgans coram amicis pepigit, ſe neq; uerberare neq; uapulare, neq; mordere, neq; morderi, neque mulierem capillis trahere, neq; ab ea teſticulis trahi uelle.

Ἀβεκαυμένον.) Ariſtophanes: Iſta quidem re nihil eſt opus, ſed eam tamen habere uolo.

Ἀβεκέσθαι.) Veteres, improbos nimos pertundere ſolebant.

Ἀβένης.) Dauid: Erubeſcant, qui ſunt improbi ſine cauſa.

Ἀβεχείρησεν.) Per omnẽ uitã ſuã ſibi rationes eſſe reddendas eorũ quæ adminiſtrarit apud uos, aut geſſerit, cõfitetur.

Ἀβιναιόμενος.) Ingens me urget deſiderium, quo conficior.

Ἀβκόσμησις.) Vniuerſitatis ordo. Media tellus eſt, puncti rationem obtinẽs: quam ſequitur aqua rotunda, forma eâdem prædita qua tellus, ut tellus in aqua ſit, poſt aquam aer globoſus, & circuli ſeu zonæ in cœlo quinq;.

Ἀβκώ.) Moſes in Deut. Accuratè audite fratres ueſtros, & iuſtè iudicate.

Ἀβλαγὴ.) O puchræ Veneri & Gratiis charis familiaris pax.

Ἀβλάβειαν πρὸς ἡμᾶς.) Reconciliandi nobis ſunt Lacones, qui fidum nihil habent, niſi quantum lupus hians. Prouerbium, de ijs qui aliena rapiunt. Vt enim lupis, ita nec his ulla fides eſt. *Lupus hians.*

DIALECTICA, eſt ſciẽtia ueri & falſi, & neutrius: ea uerò ſunt, quæ uel ſignificant, uel ſignificantur. Aut ſic: Methodus, quæ ex probabilibus de quauis re propoſita ratiocinatur. Dialectica dicitur à diſſerẽdo. Diſſerimus autem, interrogando & reſpondendo. *Ars diſſerendi.*

Ἀβάλογος.) Colloquium, oratio ex interrogatione, & reſponſione conſtãs, de rebus philoſophicis, aut ciuilibus, cum decenti morum expreſſione earũ perſonarum, quæ adhibentur, & orationis apparatu. Dialectica uerò eſt ars ſermonis, qua uel probamus aliquid, uel improbamus, interrogatione & reſponſione colloquentium conſtans. Eloquẽtiæ certè Platonicæ duæ ſunt ſummæ formæ. *Dialectica.*

Ἀβάληψις.) Pleriq; mortalium non ratione, ſed ex euentu iudicant. Polybius: Romani nõ impetu, ſed ratione gladiis utentes, & pectora & facies non uanis ictibus fodientes, uniuerſos cæciderunt. *Romanorum ictus.*

Ἀβαμαρτυρεῖν.) Teſtificari, id eſt prædicere tam contumaciæ pœnã, quàm obedientiæ fructum.

Ἀβαμαρτυρία.) Modus quidã præſcriptionis fuit (diuinationi Latinorum nõ abſimilis.) Priuſquã enim lis in iudiciũ deferretur: cuiuis licebat teſtificari, dari oportere actionem, aut non dari. Differt aũt à præſcriptione, quòd teſtificatio fit non modò à reis, ſed etiam ab accuſatoribus. Ac principiò producebat aliquẽ actor, qui teſtaretur, dandam eſſe actionem. Atq; de hoc iudiciũ principiò fiebat aduerſus ipſum teſtem, nõ aduerſus eũ cuius intererat. Quòd ſi actor teſtem non produxerat: reo quempiam producere licebat, qui teſtaretur, actionem nõ eſſe dãdam. atq; ita rurſus cum teſte res erat. Ac falſi teſtimonij actio dabatur tã aduerſus ſubſcriptores (ſi ita τοὺς Ἀβαμαρτυρήσαντας interpretari liceat) quàm aduerſus teſtes. Forſitan autem in iudiciis deſertæ clientelę teſtificari uetitum fuit: in ijs uerò ubi de patrono non aſcito agebatur, non item.

Ἀβαμαρταίνω.) A ſcopo mihi aberrare uidentur.

Ἀβαμεμετρημένη ἡμέρα.) Diuiſa & diſpertita dies. Menſura quædam aquæ eſt, ad certum diei interuallum fluens: eaq; menſe Decembri diuidebatur, quo maximę cauſæ maximis q; de rebus agebantur. *Clepſydræ.*

bantur. & quidem in tres partes distribuebatur: quarum accusatori una, reo altera, tertia iudicibus assignabatur.

Cogitatio unius tantum.

Διανοεῖσθαι.) Cogitare, actio est & progressio quædam, atq; explicatio animi. Nã scire quidẽ multa simul possis: simul aũt cogitare multa, nullo modo possis. Quisquis enim cogitat, unũ quiddã cogitat. Sicut enim fieri nequit, ut simul orationes multas habeas: sic nec multa cogitare simul possis. Oratio enim quædã est cogitatio ipsius animi, secũ loquẽtis.

Διάνοια δ' ἔλιπος.) Animus euripus. De hominibus qui facilimè sententiam mutant, & inconstantibus.

Διαξῖναι.) Capita malorum, rebus sese insinuantium, resecanda sunt.

Διαπαπαλάθησῃ χαμαὶ.) Humi clauis affigêris. Id est, accuratè in te inquiretur. Ab ijs sumptum prouerbium, qui coria humi extensa clauis affigunt, ne ardore solis corrugentur.

Διαπεσέσης.) Videbatur aliquid habere periculi, si se negocio illi admiscuissent, siue successissent insidiæ, siue excidisset.

Euangelij consensio.

Διαπεφώνηκεν.) Chrysostomus: Quatuor Euãgelistarũ nullus ab alio dissentit.

Διατεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ.) Aristophanes: Semper ad ignem uehementer esurimus, præter expectationem: pro Διαπίνομεν, assiduè bibimus. Cõuiuia enim hyberno tempore ad ignem fiunt.

Διαπιθηκίσαι.) Eludere instar simiæ, ludo maximè gaudentis animantis.

Διαπωλώσας.) Ὁ qui in Musicis atq; amoribus omnem ætatem enauigasti: id est exegisti.

Bene habet: salta. anus.

Διὰ πολλοῦ χρόνου.) Senex, ut paucis absoluam, diu non audijt tibiam: eaq́ue re exultans, saltare noctu nunquam desinit ad ueteres illas cantilenas, quib. Thespis certabat.

Διαῤῥεῖν.) Multum & celebre nomẽ hominis est.

Gallici gladij.

Διάῤῥησις.) Polybius: Romani concursu facto, & cominus congressi, Gallorũ impetum fecerunt irritum, adempta in altum tollẽdorum ensium facultate: qua Galli uti necesse habent, quòd eorũ gladij punctim non feriunt.

Porcorum morbi.

Διάῤῥοια.) Profluuiũ uentris, morb. porcorum immedicabilis. Βράγχη, rauis seu tussis, partis alicuius est corporis, quã subulci leuant infusione. χράδες, struma, febris cum dolore capitis, qui animaduertitur cum demittunt aures, & deiiciunt oculos. hanc ijdem curant pu

tribus carunculis resecandis. 236

Διασείων.) Aristophanes: Vt de maturis fructibus decerpere licet, atq; edere, de crudis nõ item: ita & Cleon dispiciebat, Cui calumnia fieri posset? quis esset inexpugnabilis? Ac maturos quidẽ iudicabat diuites, crudos uerò pauperes.

Διάσια.) Iouialia, festum Athenis beni gni Iouis: sic dictum, quòd precibus calamitates effugiant.

Διασκεδαννύναι.) Iosephus: Cõfusio nulla turbat ordinem, cui assueuerunt.

Διασολὴ.) Nõ est mirandũ, nos res gestas Scipionis accuratius referre, & omnia dicta illius insignitè cõmemorare.

Διατετικώτερον.) Polybius: Melius esse rati, atq; constantius, neq; occasioni, neque concionalibus & importunis affectionibus aduersariorum interesse.

Διατεθρυλλημένῳ τὰ ὦτα.) Is cui eâdem re sæpius inculcata, sunt aures obtusæ.

Διὰ τοίχου λαλεῖν.) Per parietẽ loqui. De ijs qui aliquid uel clã uel stultè agũt.

Διατριβή.) Vltrò cessabat, & aggressionem differebat, cùm quòd turbati essent ordines, tum quia præuidebat quid euenturum esset.

Δίαυλος.) Locus duorum stadiorum, aut mensura cubitorum CC, & longus circuitus: cum decurso stadio, à meta est ad carceres redeundum. Δολιχοδρόμοι, qui septena stadia currunt. * Octo genera sunt certaminum: Stadiũ, diaulos, dolichos, cursus in armis, pugilum compositio, pancratium seu quinquercionũ certamen, lucta & saltus.

Διαυχενίζεσθαι.) Militũ animos iritabat, & ad elationem atq; ferociã in adeundis periculis exercitatione excitabat.

Διαφανὲς.) Perspicuum esse dicunt, lucem, quæ pluribus insit, colores q́; transmittat. Ac luce quidem absente, facultate perspicuum est: actu uerò perspicuũ fit, præsente luce. Perspicua porrò sunt, non aer tantum & aqua, sed multa etiã ex solidis corporibus: ut splendidi lapides, cornua, uitrum, gypsus, & alia. Est igitur natura perspicui talis, ut in pluribus substantiis subiectis suum esse habeat, diuersa cum sit ab iisdem: id quod & in aliis qualitatibus cernimus. Perspicui particeps est & æternum illud cœleste corpus, & multitudo sphærarum, per quas in cœlo inerrante stellas uidemus. Ac sphæræ quidem perspicuæ sunt, sed astra non item: quare alia ab aliis obscurantur. Vnde euidenter constat, obscurari solem

solem interiecto lunæ corpore.

διαφέρω.) Punctum à uirgula differt tempore.

διαφθορὰ.) Mors, dissolutio compositi corporis. φθορὰ, corruptio est corporum mors, & immobilitas (ut ita dicam) instrumentorũ corporis, anima ab eo segregata. διαφθορὰ, Interitus, est diffusio corporis, & uniuersè deletio, & uermiũ esca. καταφθορὰ, Internecio, mors æterna, aut scelera. Ac φθορὰν, id est mortem subiit Domini corpus: non autem διαφθορὰν, id est interitum.

διάφοροι.) Torserunt multos eorum, quos putabant insigne aliquod opus, aut aliud quiddã preciosum occultare.

διὰ φροντίδος εἶναί τί τινι.) Aelianus: Deus quiescere illos iussit: sibi enim rẽ curæ esse.

διαψεύδονται.) Et ab honestate per errorem recedunt, & plerunq; suis cõmodis parum consulunt.

διαψήφισις.) Singulorum municipiorum ciues apud Atheniẽses conueniũt, & clam suffragia ferunt de peregrinitatis suspectis. Qui si plurib. suffragijs absoluti fuerint, absq; controuersia ciuitatem retinent. sin minus, amittunt. eaque iam ἀποψήφισις dicitur.

δίγλωττος.) Anacharsis legislator Scytharum, patre Scytha, Græca matre natus, duas linguas tenuit.

διδάξομαι.) Aristophanes: Deos precatus discam.

διδάσκαλον.) Sophocles: Mortales immodesti, magistrorum sermonibus euadunt mali.

DIDYMACHIAS, & frater eius Asopus, ob corporis breuitatẽ sunt traducti.

DIDYMVS, Ateius cognomẽto, philosophus Academicus, scripsit duos libros probabilium & solutionum, cauillationum, & alia multa.

Didymus, Didymi salsamentarij F. Alexãdrinus grãmaticus Aristarchius, uixit sub Antonio & Cicerone usq; ad Augustũ, cognomẽto Chalcenteros, quasi æneis intestinis prẹditus, ob assiduitatẽ lectionis & scriptionis. Dicunt enim eũ ultra libros MMMD. conscripsisse.

Didymus iunior, Alexãdrinus grammaticus, Romæ docuit. Scripsit probabilia, de orthographia, & alia plurima, eaque optima.

Didymus cognomẽto Claudius, grãmaticus: scripsit de erratis in Analogia Thucydidis, de Latina Analogia, Epitomẽ scriptorũ Heraclionis, & alia quædã.

Didymus Heraclidæ F. grãmaticus, apud Neronẽ uixit, ac ditatus est, insignis Musicus, & ad cantica appositus. *Nero.*

Didymus Alexãdrinus libros XV de re rustica scripsit. Didymi cognomentum est etiam Thomæ apostolo.

δίδυμον τεῖχος.) Geminus murus, urbs Cariæ. unde Didymotichitæ.

δίαιτα.) Criminum diiudicetionem alijs mandato.

διαιτηταὶ.) Arbitri ex ijs qui quinquagenarijs maiores, omnis criminis expertes essent, ex albo ciuitatis, ad transigendas ciuiũ cõtrouersias uel sorte, uel litigantiũ arbitratu lecti, diuersi fuerunt à iudicibus. Nam hi quidẽ in prætoriis certis appellationes ab arbitris factas iudicabant. in arbitrorũ uerò sentẽtia si aduersarij acquiescerent, lis finita erat: sin minus, ijdem crimina & prouocationes & testimonia, atq; etiam leges, & alia utriusq; partis argumenta in capsulas coniecta & obsignata ijs tradebant, qui rei actionem dare solebant. *Arbitrorum & iudicum discrimen.*

διεκπατῆσαι.) Ferunt Epimenidem, annum unum seçessisse, radicibus secandis occupatum. *Epimenides.*

διεξοδικὸς.) Dialecticã Alexander Aphrodiensis ait sic à Rhetorica differre, quòd Dialectica in omni genere facultate sua utatur, & non perpetua oratione, sed interrogatione & respõsione cõstet: unde totũ nomẽ habeat, & uniuersè atque in genere pronũciet. Rhetorica uerò neq; in omni materia uersetur, ut Dialectica (oratorẽ enim res ciuiles magis tractare) & perpetua & continenti oratione ferè utatur, ac de reb. singulis potius agat, & pro ratione circumstantiarum, fortunarũ, tẽporũ, personarũ, locorum, & similium orationem conformet, quæ singularium rerum sint. In huiusmodi enim argumentis & suasiones, & exornationes, & lites uersari. *Dialecticæ & Rhetoricæ discrimen.*

διεσκευασμένην.) Mittunt Cretenses quosdam per latrocinij speciem, cõmenticiis literis datis.

διετίτρη.) Afrorũ scaphæ paruæ, naues Romanas subeuntes, perforabant puppes, & gubernacula resecabant. *Nauticum strategema.*

διεφθαρμένος.) Iam Antonius Cleopatræ amore corruptus, omnibus in rebus libidini succumbebat. *Antonius.*

δι' ἔχθρας γενήσομαι.) Aristophanes: Neutri ero inimicus. Nã Aeschylum quidem iudico sapientẽ, Euripide uerò delector. *Aeschylus. Euripides.*

διεψεύ-

διεψεύσθησαν τοῖς λογισμοῖς.) Suis decepti sunt rationibus.

διάρχω.) Magistratus, nō quatenus magistratus est, à licentia magistratus expers te distinguitur.

διῆγε.) * Ioannes: Antiochus munitis locis occupatis ducebat bellū, & Hannibalem iuueniliter exultantem patientia sua molliebat.

διήκει.) Credo. nam uirtus tua longè lateq; celebratur.

διὰ μέσου καὶ.) Obsidionem annos nouē toleravit.

Διιπόλια.) Festum Athenienſiū, in honorem Iouis Vrbani, seu urbis custodis.

διηχὴ.) Facultas sonos per meningas, id est membranas cerebri & interiorem spiritum transferens.

διθυραμβοποιοὶ.) Dithyrambopœi, de rebus sublimibus, & nubibus multa fabulantur, & mirabiliter compositis uerbis utuntur.

DITHYRAMBVS, hymnus in Bacchū, qui à duplici partu sic dicitur. altero, ex utero materno: altero, ex femore Iouis, quasi p bipatētes fores egressum dicas.

διθυράμβων νῦν ἔχεις ἐλάττονα.) Dithyrābis minus mentis habes. De hominibus stolidis, & incogitantibus.

διιτρέφης ἀνέπλερωκε.) Dijtrephes impulit. De iis qui aliquid alicui persuadent.

διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πλεῖ.) Diitrephes uasis uinarij præditus alis. Hic homo curiosus & importunus fuit, qui oleaginis uasculis conficiendis locupletatus, magister equitum factus est, & tribunus plebis: homo nouus, rapax, improbus. Alij dicunt, in hominem pauperem dici, simulandi ac dissimulandi nescium: quasi dicas, qui nihil aliud habeat nisi dolij pedes, & ollæ umbilicum.

δικάζεσθαι βίαντος τῆ πριηνέως κρείττων.) Iudex Biante Prienensi præstantior: & Prienēse iudiciū. De iurisprudētissimis.

*δικαϊκὸν τρέχε.) Ad mentē tuā recurre, ut æquitatis ex ea regulam depromas.

DICAEARCHVS Phidiæ F. Siculus, Messenius, Aristotelis auditor, philosophus, orator, geometer: Scripsit dimensiones montium Pelopōnesi.* Græciæ uitam libris III. Rempublicā Spartiatarū: qui liber ut quotannis in Ephororū prætorio puberibus auscultantib. recitaretur, lege sancitū fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore obseruatum.

Reipublicæ Spartiatarū recitatio.

Dicæarchus, Lacedæmonius grāmaticus, auditor Aristarchi.

DICAEOGENES, tragœdias & dithyrambos scripsit.

DICAEOPOLIS urbs Thraciæ, propè Abdera. Forsitan est & alia quædam Dicæopolis. Stephanus Dicæa, urbs Thraciæ, à Dicæo, Neptuni F. Est & alia in Thytrenico sinu, Ionum colonia. Vnde Dicæopolites. Eadem appellata fuit & Dicæarchia & Puteoli.

δίκαιον πρᾶγμα.) Iusta res, & legi cōsentanea, & societati conseruandæ.

δίκαιος.) Iustus, ut est apud Aeschylū, non uideri, sed esse uolens, uerè profundum in animo & frugiferū sulcū habuit. Comœdia uirum bonum negat esse politicum, aut mansuetum.

δίκαιος.) Quidam è uiris sanctis dixit, non postulari ab omnib. ut alios seruēt: sed illud ab omnibus postulari, ut semet ipsos seruent. Et alius: Accuratè conserua to uitam tuam. Et propheta ille, Dei nomine: Cum se iustus auerterit à iustitia sua, ut iniustè faciat: omnia eius iustè facta obliuioni tradētur: in peccato suo morietur: neque iustitia eripiet iustum, quocunq; die errauerit.

δικαιοσύνη.) Iusticia, scientia est rerū expetendarum & fugiendarum, & neutrarum. Iusticia igitur, communis illa uirtus, quæ ab aliis uirtutibus æquiuocè distinguitur. Iusticia & Fortitudo differūt, cum sub eodem uirtutis genere collocentur. nam aliter iusticia mediocritas est, aliter fortitudo. Hæc enim duorum uitiorum, audaciæ & timiditatis: auariciæ illa, & negligentiæ sui iuris, unde iniusticia existit. In his enim uersatur iniusticia. In aliis item uersatur Fortitudo, in periculis scilicet tolerandis: in alijs iusticia, nimirum in pari, tum distributionis, tum contractuum.

δικαιοσύνη.) Iusticia, non ciuilis illa uirtus, sed maior, quamuis eiusdem nominis. Iusticia continet cuiusq; cæterarum uirtutum proprium munus, in imperando & parendo. Iusticia est abstinentia lucrorum. Iusticia & perfecta uirtus, & iusta petitio: ut in Psalmo, Exaudi Domine iusticiam meam.

δικαιότερος ἐκ παιδὸς ἢ τροφῆς.) Trutina iustior. De iis qui iusticiam diligunt.

δικαίωμα.) Nullum ius armis potentius. Quisquis enim potentia præstat, ea quiora semper & agere & dicere putatur. Archelaus à studio Physicus dictus, iustum & turpe non natura, sed lege atq; opinione censuit esse constitutum.

δικαιο-

δικαιώματα.) Legem uocat, eam quæ à Deo per Mosen data est: Mandata & edicta, eandem, ut quæ regio more mandata & imperata contineat. δικαιώματα, ut quæ iustum reddere possint eum, qui rectè faciat. κρίματα, ut quæ diuina suffragia demonstrent, iustasq; remunerationes eorum qui legi uel cõuenienter, uel cõtrariè uiuant. μαρτύρια, ut quæ testentur & denuncient, quas pœnas subituri sint ij, qui illa non obseruent.

δικαίως κ' ἀδίκως.) Aristophanes in Pluto: Hæc illa domus est, quã hodie pecunia repleri per fas & nefas oportet.

δίκελλα.) Nõ bobus & ligonibus, sed equis & gladiis uictum quærunt.

δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.) Lis litem parit, & noxa noxam. Prouerbiũ, in amantes litium, & iudicium iudicio cumulantes.

δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.) In ius uocabitur, etiam si asinus canẽ momorderit. De ijs qui paruas ob res calumniis exagitantur.

δίκην.) Veniemus de uiris nefariis & periuris sumpturi pœnas.

δίκην.) Ac is quidem instar pinus est extirpatus, proiectus in mare, pœnasq; dat cum sua familia.

ὅτι τὴν δίκην.) Iusticiam ueteres rectã esse dicunt, & immotam & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita se habere necesse est. Ius enim hanc naturam est sortitum. Hesiodus autem eã & uirginem esse dicit, & incorruptam, cùm quòd ad alia attinet: tum etiam quod ad lectulum uenereum, ius à nemine esse adulterandum, neque aliis rationibus inducto, neq; muliebribus illecebris seducto, innuens. Eandem ulcisci quoque dicit eos, qui iniuriis & improbis facinoribus studeant. Iis autem à quibus illa colatur, & terram ferre sua bona, & mare suppeditare fœtus suos, & uictum uberem suppetere. Audio quoq; illam & Iouis ipsius assidere solio, & optimorum consiliorum sociam esse. Homerus item potentiam eius magnam celebrat: cui qui honorem non habeant, ijs iratum fore Deũ: & ingentes imbres effundere, & torrentes inundare, & urbes delere, & arua & greges. hisq; pœnis affici iniuria & temeraria facinora.

δίκης ἀνάκρισις.) Non omnes controuersias in iudicio disceptari leges iubẽt: sed cum reus dandam esse actionem exceptione opposita negarit, prius de hoc sit iudicium: quæ controuersiæ inquisitio dicitur, aut diuinatio.

δίκης δικαιότερος.) Iusticia iustior. Oratio supra ueri fidem exaggerata, de hominibus ualde iustis.

δίκης ὀφθαλμὸς.) Iusticiæ oculus. Omnes homines confiteantur, iusticię, ut ꝓuerbio dicitur, oculum, qui nulli mortalium est contemnendus.

δικλὶς.) Epigramma: Galatea me cõspecto ambas fores cũ impetu clausit. *Infelix amator.*

δίκροτα.) Vniremes, nonnullas etiam biremes pararunt, quædam etiã & à puppi & à prora utrinque gubernaculis exornatæ erant: cùm ut ipsi non conuersi & accederent & recederent, tũ ut aduersariis tam prætereundo quàm recedendo incommodarent. *Vnius nauis bina gubernacula.*

δικροῖς.) Oratores clamosis concionibus pacificationem impediebant.

DICTATVRA, magistratus, à quo non est prouocatio, & obnoxia nemini potestas.

DICTATOR geminum habet magistratum, qui apud Romanos etiam Bisconsul dicitur. Erat autem magistratus ad tempus: aut, monarcha rerũ potiens. Nam cum Manlius, homo Latinus, & apud suos magnæ autoritatis, omne Latinum nomen concitasset, & magnam mercenariorũ manum coegisset, ut iniuriam affinibus suis factam, qui per ignominiã principatu deiecti essent, ulcisceretur: Senatus multitudine hostiũ perterritus, nouum imperij genus excogitat, designato tũ primũ dictatore, quasi suasorem & autorem rerũ conducibiliũ dicas, qui & cõsulibus superior esset, & regibus similimus. Nam & summa eius potestas erat, & potentia ad certũ tempus planè regia. Itaq; C. Cæsar & Octauius Augustus hoc nomine monarchiã inuadere statuerunt. *Bis consul.* *Manlius.* *C. Cæsar.*

δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶς.) Reti uentũ uenaris. De ijs qui frustrà & stultè laborant.

δίκτυον φυσᾷς.) Rete inflas. De æquè stultis.

DICTYS historicus, scripsit acta diurna, prætermissa ab Homero, IX libris. Res Italicas, de Troiana Rep. de raptu Helenæ & Menelao, & uniuersa Troiana historia. Cum autem sub Claudio imperatore Creta terræmotu discessisset, multis sepulchris apertis, in quodam, opus historicũ Dictyis est repertũ, quod bellum Troianum contineret. Qd' Claudius descriptum edi iussit. *Dictyis libri reperti.*

δῖνα.) Aristoph. uertiginẽ, id est cœli conuersionem, & nubes appellat deas.

DIOGENIANVS Heracleotes, Ponticus, grãmaticus sub Hadriano imperatore. Considerandum aũt est, an fortè sit ille ex Albace Heraclea Circia medicus, qui fuit omni doctrinæ genere eruditꝰ. Neq; enim manifestè reperi, eum esse ex Heraclea Ponti, quamuis in ea nonnulli opinione fuerint. Sunt autem hi eius libri. Omnis generis uocabula, ordine alphabetico libris v exposita: est autem Epitome uocabulorum è libris Pamphili CCCCV. & Zopyrionis epigrammatum florilegiũ: De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis: De fluminib. ordine alphabetico breuis descriptio: Collectio & tabula omnium uniuersæ terræ urbium, & reliqua.

Philosophorum diuersæ uirtutes.

DIOGENES philosophus, qui & canis. Celebratur Diogenis fortitudo, mãsuetudo Xenocratis, Aristotelis elegantia & eruditio, Theophrasti grauitas, Zenonis austeri & uiriles mores, Platonis maiestas, Polemonis cõtinentia. Nãho rũ nullus cum non ab omni parte præstans esset, multum tamen à cæteris differebat. Extat epigrãma de Diogene breuibus syllabis cõscriptum: Diogenes age dic, quod nam te tulit fatum ad orcũ? Canis me mordicus arripuit.

Diogenis epitaphium.

Diogenes, siue Oenomaus, Atheniensis tragicus, fuit sub id tempus, quo XXX tyranni profligati sunt. Fabulæ eius sunt, Achilles, Helena, Hercules, Thyestes, Medea, Oedipus, Chrysippus, Semele.

Diogenes Hicesij argentarij F. Sinopensis, ob adulteratam monetam patria exulans, Athenas uenit: & cum Antisthene congressus, uitam eius adamauit, Cynicam philosophiã amplexus: magnis opibus, quas habebat, despectis. Senex à Scirtalo pirata captus, & Xeniadę Corinthio uenditus, neq; ab Athenien sibus, neque à suis cognatis redimi uoluit: sed mansit apud emptorẽ. Obiit Olympiade CXIII, crure à cane morso: despecta que curatione, eadem die, qua Babylone Alexander, decessit.

Exilium. *Philosophia.* *Captiuitas. Seruitus.* *Obitus.* *Diogenis & Alexandri mors.*

Diogenes Antisthenis discipulus, primùm Cleon cognominatus, degebat in dolio. Huic sciscitãti, quo pacto primas ferret? respondit Apollo (nam in Rep. uersabatur) εἰ παραχαράξειεν, si perperam cuderet. Is igitur monetam adulterauit: eaque de causa profugus Athenas uenit. cũq; in Antisthenem cõtra gloriam differẽtem incidisset philosophatus est. In nauigatione à prędonibus captus est, & uenditus: ac præcone proclamãte, rogatus quid nosset: Imperare, inquit, hominibus. & Corinthium quendam hominem diuitem & luxuriosum conspicatus: Huic, inquit, me uendito. nam domino eget. Qui eo empto, & Corinthũ perducto, bonum genium suas ædes ingressum esse dixit. Tradunt Diogenem filiũ habuisse amatorem, nec, ut durum patrem, eius socordiæ indulsisse: sed prohibendo & cohercendo illius desiderio, malum illud magis iritasse, ut supra modum augeretur. Amor enim Diogene obstante magis inflammabatur, & morbus adolescentis magis exardescebat. Videns itaq; contumaciam illius mali, Delphos uenit, & indignabundus atq; ægerrimè ferens, rogat: Nunquãdo morbo illo filius liberandus esset? At Apollo cum parum prudentem senem cerneret, amatoriisq; necessitatibus nihil indulgentem, sic respondit:

Adulteratio monetæ.

Desinet filius tuus amare ubi leui adolescentis
Veneris desiderato conflagrarit eius animus æstro.
Iram itaque mitiga tristem, neque augeto
Prohibendo. Agis enim contraria tuis rationibus.
Si uerò ad tranquillitatem ueneris, obliuiscetur celeriter
Amorum, & sobrius factus turpem remittet impetum.

His Diogenes auditis, iram repressit, bona spe plenus, quòd modestiæ filij fide dignos sponsores haberet: simulque melior euasit pater, mansuetior & lenior factus. Idem hoc & tragicus Hæmon apud Sophoclem demonstrauit, qui Antigonem adamans, & duro patri Creonti aduersans, urgens malum, & amorem & patrem ultus gladio propulsauit.

Diogenes, siue Diogenianus, Cyzicenus grammaticus: scripsit institutа Cyzici patriæ, de Punctis librorum, de Poetica, de Elementis seu literis.

DIODORVS monachus, temporibus Iuliani & Valentis, episcopus Tarsi Ciliciæ: scripsit uaria, ut Theodorus anagnostes in Ecclesiastica historia memi-nit, quæ sunt: Interpretatio in totum uetus testamentum, Genesin, Exodum, & reliqua. In Psalmos: In 4 libros Regum: In ea quæ in Paralipomenis desiderantur. In Prouerbia: Quod sit discrimen contemplationis & allegoriæ. In Ecclesiasten: In Canticum canticorũ. In prophetas. Chronicon, quo erratum Eusebij Pam-

bij Pamphilí de temporib. corrigit: In 4 Euangelia: In acta Apostolorū: In epistolam Ioānis euangelistæ: Deum unū esse in Trinitate. Cōtra Melchisedecitas: Cōtra Iudæos. De resurrectione mortuorū: De anima, contra diuersas de ea sectas. Ad Gratianū capita: Cōtra astronomos & astrologos, & fatū: de sphæra, & septē zonis, & annuo astrorum progressu: De Hipparchi sphæra: De prouidentia, contra Platonem: de Deo & diis. De natura & materia, ubi tractat quid iustum sit: de Deo, & falsa Græcorum materia: Naturas quæ sub aspectum nō cadunt, nō ex elementis, sed unà cum elemētis esse factas ex nihilo. Ad Euphronium philosophum per interrogationem & responsionem: contra Aristotelem de corpore cœlesti: Quomodo calidus sit sol? Contra eos qui animal dicunt esse cœlum: Quomodo semper sit opifex, opificium aūt non semper? Quomodo uelle & nolle insit æterno Deo? cōtra Porphyrium, De animalibus & uictimis.

Diodorus cognomēto Valerius, philosophus, Teleclis discipulus, Alexandrinus, filius Pollionis philosophi, qui scripsit Atticam dictionem. Vixit sub Hadriano Cæsare.

Diodorus Siculus, historicus, scripsit Bibliothecam, quæ continet historiam Romanā, & uariam, libris XL. Vixit sub Augusto Cæsare, & ante illum.

Diodorus comicus, cuius comœdias Athenæus recenset in X Dipnosophistarum, Tibicinam: & in XII, Pupillam & Panegyristas.

DIOCAESARIA, q̄ nūc Anazarba dicitur, Ciliciæ urbs, olim Cyinda dicta.

DIOCLES Atheniēsis, aut Phliasius, antiquus comicus, æqualis Sannyrionis & Phillylij. Fabulę eius sunt: Thalatta, id est mare: Apes, Somnia, Bacchæ, Thyestes secūdus. Hunc reperisse Harmoniā in * Oxybaphis, in testaceis uasis, quæ bacillo pulsaret. Thalatta uerò, Athenęo autore, meretriculæ est nomen.

DIOCLETIANVS, & Maximianus huius gener, imperatores Romanorū. Sub his atrocissima cōmota est contra Christianos persecutio. Iusserunt enim in singulis prouinciis & urbibus, Christi Ecclesias euerti, & diuinas earū scripturas comburi: & quicunq; Christiani inuenirentur, eos cogi ut dæmonibus immolarent. Sed uicti multitudine eorum qui occidebantur, decretum promulgarunt, ut ijsdem dextri oculi eruerentur, cùm ob doloris acerbitatem, tum propter ignominiā cōspicuam, & Romanæ ciuitatis alienationem. Quos diuina ultio insecuta, meritò excîdit. nā alter quidem à Senatu iugulatus est, alter se suspendit. Hic Diocletianus homo uæcors, & Christi osor, ira & furore percitus, cōtra eos qui in Aegypto res nouas moliti erant, nō moderatè neq; humaniter potestate usus est: sed ꝓscriptionibus & cædibus illustrium uirorū polluēdo prouinciā peruasit. eodemq; tēpore ueterum scripta de fusione argenti atque auri cōquisita cōbussit, ne ex illa arte ditati Aegyptij, & pecuniæ freti copiis, in posterum rebellarent. Ingenio fuit uario & callido, sed singulari prudentia & acumine. uitia naturæ sæpè cælauit, res omnes asperiores in alios cōferendo: diligens tamen, & in rebus gerendis strenuus, & multa imperatorij cultus cōtra morem maiorum insolentius mutauit. Diocletianus & Maximianus abdicato imperio, ad uitā priuatā redierūt: ac ille quidē Salonas urbē Illyricā se cōtulit, alter in Lucanos abijt. Ac Maximianū qui dem relicti principatus pœnituit: Diocletianus autem tranquillè cōsenuit, ac triennīū summa cū uirtute exegit, ethnica religione tamen mordicùs retenta.

Dextri oculi eruti.

Chymia Aegyptiorum.

Calliditas Diocletiani.

Depositum imperium.

DIOMEA, municipium Aegeiæ tribus, à Diomo Herculis F.

DIOMEDIA insula, & διομήδειος ἀνάγκη, Diomedea necessitas. Prouerbiū, siue de Tydei filio: siue de Diomede Thrace, qui hospites rem habere cū filiab. deformibus, quæ allegoricè equæ dicebātur, coactos occidebat. Hinc equas habuisse fertur, hominū deuoratrices. Alij tradunt, cum Vlysses & Diomedes noctu furati Palladiū, in castra redirent: Vlyssem ponè sequentē, stricto gladio interficere uoluisse Diomedē: qui cōspecta umbra territus, Vlyssem, ense uerberans scapulas eius, præcedere coegerit. Vsurpatur de ijs qui necessariò aliquid faciunt. Diomedes in reditu ab Ilij expugnatione, à suis nō receptus, sed expulsus, in Calabriā abijt: & Argyrippam cōdidit, quæ nunc Beneuentum dicitur.

Equæ deformes puellæ.

Vlysses insidiatus Diomedi.

Argyrippa, Beneuentū.

DIONYSIVS Areopagita, episcop⁹ Athenarum, uir clarissimus, & in patria doctrina Græcisq; literis eruditissimus, ut in illis prętet omnibus. Cuiuslibet enim sectæ, quæ à Græcis celebrantur, peritissimus erat. Hic Paulum Athenis cōcionan-

Eruditio D. Dionysij.

Episcopatus Athenienſis.

cionantem audiuit, ac Chriſtum & reſurrectionem liberè Græcis annũciantem: & Pauli pręconio fide adhibita, ab eo epiſcopus Atheniẽſis eſt deſignatus. Hic Areopagita ſub Tiberio Cæſare, florente ætate in Aegyptum abiit, ſapientes eſus loci aditurus: unaq; cũ eo fuit Apollophanes rhetor, quẽ Polemon Laodicẽſis, Ariſtidis magiſter, aſſiduè audiuit. Ac tẽpore ſalutaris paſſionis ambo fuerunt unà Heliopoli in Aegypto: cumq; defectus Solis contra naturã accidiſſet (neq; enim interlunij tẽpus erat, ſed admirabiliter Luna in Solem inciderat) (rurſusq; à nona) ab hora ſexta uſque ad ueſperã, in ſolis oppoſitũ ſupra naturam eadẽ fuerat reſtituta. Nã cõgreſſus lunæ cœperat ab ortu, eaque ad ſolarẽ terminum progreſſa, deinde regreſſa fuit: nec rurſus ex eodẽ loco receſſus & repurgatio facta eſt, ſed econtrariò per diametrum: quę aliter fieri nequeunt, niſi iuſſu & adminiſtratione omnipotentis Chriſti, omniũ autoris: qui facit magna & ſtupenda, quorũ nõ eſt numerus. Quæ res nouæ, naturæq; captũ ſuperantes, Apollophanem impulerunt, ut quaſi uaticinans diceret: O præclare Dionyſi, uices ſunt rerum diuinarũ. Cui Dionyſius reſpondet: Aut Deus patitur, aut uicẽ patientis dolet. Huius rei Michael Syncellus Hieroſolymitanus in laudatione magni Dionyſij ita meminit: Adſumus expoſituri uobis cupidis audiẽdi, quæ uel eruditione ſine ſcripto per manus tradita, uel mãdata literis accepimus: Talis igitur ad nos ſermo peruẽnit, iam olim à patrib. filiis expoſitus de S. Dionyſio: cũ tẽpore ſalutaris paſſionis in meridie Sol occultaretur, ea re admirabili attonitũ, & ultra cognitionẽ humanã euectũ, intellecta, dixiſſe: Ignotus Deus patitur, ob quẽ uniuerſitas rerũ & caligine obducta, & concuſſa eſt: & eueſtigiò tempus, quo totum mundum peruagatum hoc miraculum contigerat, certis argumentis deprehenſum atq; annotatum, apud ſe cõſeruauit, quid eo denũciaret, ſolicitè expectãs. Meminit & ipſe horrendę illius ſolaris eclipſis in epiſtola ad magnũ Polycarpũ, Smyrnæ epiſcopum. Nam cũ Apollophanes, homo philoſophus, religione Græcus, indignaretur, & huic beatiſſimo uiro conuicia diceret: q cũ chariſſimus eius amicus fuiſſet, & popularis, patrios cultꝰ auerſaretur, & Chriſtianã fidẽ illis præferret, atq; amplecteretur, acerrimeq; defenderet, & Græcorũ rationibus contra Græcos uteretur: ea conuicia, eãq; indignationem refutare ſtudens, ac potius Polycarpo defenſionem ſuggerens, in quẽ ille, pridẽ cõmilito, dicteria illa iaceret, hæc ſcribit: Ais maledicere mihi ſophiſtã Apollophanẽ qui me parricidam nominet, Greçorum armis contra Græcos utentẽ. Atqui nos uerius aduerſus eũ diceremus, Græcos, atq; ipſum adeò Apollophanem diuinis contra diuina irreligioſè uti, per Dei ſapientiã diuinum refutare cultum ſtudentes. Qui cum rerũ cognitionem rectè dicat philoſophiã, quæ & à D. Paulo ſapientia nominatur: ad autorem & naturæ rerum & cognitionis earum ueris philoſophis eſſet aſcendendum. Rogato igitur eum, quid de admirabili illa in ſalutari cruce dicat eclipſi? Cui, ſapiens cum ſit, illud perſpiciendum erat, nunquam quicquam in ordine ac motu cœleſti mutari poſſe, niſi ab ipſo ordinis illius autore & conſeruatore moueretur: qui, ut ſacra dicunt oracula, facit & trãſmutat omnia. Scripta huius ſunt: Ad Timotheum Epheſi epiſcopum, qui & ipſe Pauli diſcipulus fuit, de diuinis nominibus libri 12. De coniũcta & diſtincta Theologia. De uirib. precationis. De beato Hierotheo. De uerecundia. & ſcriptione Theologica. De bono lumine, honeſto amore, raptu zeli. Malum neq; eſſe quicquã, neq; ex ijs eſſe quæ ſunt, neq; in iis eſſe quæ ſunt. De eo quod eſt: in quo etiã exẽpla ſunt de uita, de ſapientia, mente, oratione, ueritate, fide. De potentia, iuſticia, ſalute, redemptione. De magno & paruo, eodem, alio, ſimili, diſſimili, ſtatione, motione, paritate. De omnipotẽte, antiquo dierũ: in quo etiã agitur de æuo & tẽporibus, & quid *uelit ipſa eſſe idem? De pace: de Sancto ſanctorum, Rege regũ, Domino dominorum, Deo deorũ. Alius liber ad eundẽ Timotheũ, De eccleſiaſtica Hierarchia, continens cap. 15. De cœleſti Hierarchia totidẽ cap. cõſtãs. De myſtica Theologia cap. 5. De cœleſtib. ordinibus, & quot hi numero ſint? Circumferuntur & eius epiſtolæ: ad Caiũ cultorẽ 4. ad Dorotheũ miniſtrũ, 1. ad Sopatrũ ſacerdotem, 1. ad Polycarpum hierarcham Smyrnæ, 1. Ad Demophilum cultorem, 1. Ad Ioannem theologum apoſtolum & euangeliſtam, 1. Sciẽdum autem eſt, quoſdam prophanos ſapientes, ac maximè Proclum ſententiis atq;

Profectio in Aegyptum. Apollophanes. Polemon. Ariſtides.

Defectus Solis.

Apollophanis & Dionyſij colloquiũ de eclipſi. Michael Syncellus de eadẽ eclipſi.

D. Dionyſij defenſio contra Apollophanem.

atq; inuentis beati Dionysij sæpe esse usos, atq; etiã ijsdem uerbis. Vnde suspicari licet, uetustiores Athenis philosophos opera eius, quorũ ipse in epistola ad Timotheum meminit, suffuratos occultasse, ut ipsi autores diuinorũ eius sermonũ haberentur. Hic igitur Dei demõstrator Dionysius, iam prouecta ætate, ac plenus dierum spiritus, martyrio pro Christo perficitur, sub Traiano Cæsare: quo tempore etiam Deo plenus Ignatius certamen immortalitatis obiit.

DIONYSIVS Alexandri F. Halicarnasseus, orator, & omni genere doctrinæ excultus, sub Cæsare Augusto uixit. Ex huius posteris fuit Dionysius Atticista, sub Hadriano.

Dionysius Halicarnasseus, uixit sub Hadriano Cęsare, sophista, cognomento Musicus, quòd in ea arte plurimum se exerceret. Scripsit rhythmicorum commentariorum libros 24. historiæ Musicę libros 36, in quib. tibicinũ & cirharœdorũ & poetarum omnis generis meminit. Musicæ disciplinæ siue disputationũ libros 22. Quæ nam in Platonis Republica Musicè dicta sint? *præterea libros.

Dionysius Alexandrinus Thrax, à patre Tero Terus dictus, Aristarchi discipulus, grammaticus: Romæ sub Põpeio magno docuit, & * enarrauit Tyrannioni priori. Plurima Grammatica & Syntagmatica & cõmentaria composuit.

Dionysius Alexãdrinus Glauci F. grãmaticus & ipse, à Nerone usq; ad Traianũ docuit, ac Bibliothecis præfuit. Fuit & ab epistolis, & à responsis, & legationes obiit, præceptor Parthenij grãmatici, discipulus Chæremonis philosophi, cui etiam Alexandriæ successit.

Dionysius Mitylenæus, uersificator, Scytobrachiõ & sutor dictus: descripsit Bacchi & Mineruæ expeditionẽ, Argonautas libris sex, soluta oratione, Fabulosa ad Parmenonem.

Dionysius Byzantius, uersificator, descripsit nauigationẽ Bosphori, & de Thracis: quod opus est plenum Epicediis.

Dionysius Corinthius, uersificator, scripsit præcepta uitæ instituendæ, causarũ librũ unum, Meteorologica, & soluta oratione cõmentarium in Hesiodũ: Orbis descriptionem uersibus. Eadẽ reperi & in Dionysio qui de Gemmis scripsit: uter igitur sit autor, ignoro.

Dionysius Siciliæ tyrãnus, scripsit tragœdias & comœdias, & historica. Etsi autem alij quoq; tyranni fuerunt: Dionysij tamẽ tyrannis extremè & maximè afflixit urbes.

Dionysius filius Siciliæ tyranni, tyrannus & ipse, & philosophus, scripsit epistolas, & de poematibus Epicharmi.

Dionysius Milesius historic⁹, res post Darium gestas libris v descripsit, Orbis descriptionem, Persica, Ionica dialecto. Troianarũ rerum libros 3. Fabulosa, Circuli historici libros 7.

Dionysius Musonij filius, Rhodi⁹ aut Samius historicus: fuit ibidem fani Solis sacerdos. Scripsit historias locorũ libris 6, orbis descriptionẽ, historicæ institutionis libros x. Existimo Dionysium, qui orbem descripsit, Byzantinum fuisse, propter fluuium Rhebam. *Orbis descriptio.*

DIONYSII Alexandrini commentarium in Solomonem concionatorẽ reperi, ualde difertum.

Διονυσίων σκώμμάτων.) Bacchanaliũm dicterijs homines incessebat & deridebat, obliquo uultu atq; oculis: aliud pectore clausum, aliud lingua promptũ habebat. Os eius diris & acerbitate & dolore erat plenũ: quem iusto iudicio ipsa iustitia cõdemnauit, cum (ut Poeta dixit) inutile telluris pondus esset. Enimuerò in malam rem abijt, ut neq; sciatur neq; audiat ubi sit, cardine uersatilior in reb. agẽdis. Valeat, perierit, ne in silicernio q̃dẽ laudãdus homo fanaticus, qui cõfudit, miscuit & turbauit omnia, turpi uultu, Cyclopicũ monstrũ, attonitus captator diuitiarũ iram Dei non timens, neq; ineuitabilẽ Adrastiã reformidans: semper scurra, & malicioſè tenax, canib. impudentior, dæmonibus sæuior. *Insectatio nescio cuius.*

δι' ὀξείας δραμεῖν.) Per acutũ ensem currere. De ijs qui in pericula se conijciũt.

διοπετὲς.) Qui apud Græcos, id est homines profanos & Christianę religionis ignaros, simulacra instituunt, quò terrorem hominibus incutiant, statuam illam à Ioue missam esse, omni humano artificio & sumptu præstantiorẽ, dicunt: eãq; famam spargunt statuariis uel relegatis, uel occisis, ne eã manu factam dicãt. Eâdem ratione urbem Ephesiorum etiam esse deceptã, uel Alexandrinum simulacrum argumento esse potest. Ptolemæ⁹ enim artificibus ad conficiendam Dianæ statuam conuocatis, opere perfecto, magna spelunca effossa, doloque occultato, ibi eosdem cœnare iussit, qua in cœna ruina oppressi perierunt, dignam *Commentum de simulacris de cœlo missis.* *Cædes artificum.*

laboris sui mercedem consecuti.

Diopithes lege sua captus.

DIOPITHES, cum lege lata, ut qui urbanus in Piræeo pernoctasset, occideretur: ipse aliquando nocte oppressus, inuitus ibi mansisset: ab inimicis in iudicium uocatus est.

διὸς ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος.) Iouis aut regis cerebrum. id est, pulcherrimus cibus. Sic Persæ loquuntur, de ijs qui delicatè uiuunt.

διοσημία.) *οἱ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν,* Consules dimittunt concionẽ. De ijs qui negocia differunt. Nam Atheniẽses rationem ostentorum habebant.

διοσκορίδης.) Dioscorides Anazarbensis medicus, cognomento Phacus, ob lentiginosam faciem. Vixit apud Cleopatram sub Antonio. Scripsit libros 24, medicos, qui omnes multũ celebrant.

διὸς κόρινθος.) Corinthus Iouis F. De iis qui eadem inculcant. Prouerbiũ inde ortum est, quòd Megarenses, dum Corinthiis parêrent, mãdata illorũ ægrè ferebant, neç indignationem suã dissimulabant. Qua de re legati Corinthiorũ Megara cũ uenissent, nec populũ dicto audientẽ haberẽt: indignabundi exclamarũt: Nõ feret hæc Iouis filius Corinthus. Megarẽses aũt ferũt, ijs eiectis, exclamasse: Verbera Iouis filium Corinthum.

DIOSCORIVS, Myrẽus grãmaticus, præfectus urbi & prætorio, filias Leonis imperatoris Byzantij instituit.

διόσκουροι.) Castor & Pollux. Aelianus: Dioscurorũ (Castorũ) simulacra duo fuerũt, adolescentes proceri, nudis maxillis (id est imberbes, ut opinor) ambo simili figura, uterq; chlamyde ab humeris dependente, & enses gestabant de chlamydibus suspensos, & hastis innitebantur: alter dextra, alter sinistra.

διὸς κώδιον.) Iouis uellus: sic appellabãt ea quæ Ioui erant immolata; iisq; utebãtur in lustratione hominũ pollutorũ: eorumq; pedib. illa substernebant.

Olfactus.

δίοσμος.) Nõ est nasus instrumentũ olfactũ, sed cerebri recessus mãmæ similis.

Apollo Iouis minister.

διὸς φήμη.) Iouis fama, id est oraculum. Nã Apollo patris sacerdos est, & ab eo accipit oracula, eadẽq; hominib. reddit. Homerus: Iouis nuncia fama flagrabat.

διὸς ψῆφος.) Iouis suffragium: sic locũ dicitur, ubi de Neptuno & Minerua iudicium factum est. Vsurpatur prouerbium de rebus sacris, & non tangendis.

Quæ notiora quæ obscuriora sint?

διότι.) Tribus modis, id quod notius est nobis, consideratur (*τὸ ὅτι ἐστὶ. τὸ διότι ἐστὶ. τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον. τὸ μερικὸν καὶ διηρημένον. ἀσαφέστερα, σωφερώτερα.)* uno, Rem esse, quã cur sit. dilucidius enim illud est, primũq; cognoscitur. Etenim habere nos animã, eamq; immortalem, facilius uulgò intelligitur, quàm rationes quib. hæ sententię cõfirmantur. Deinde, Res uniuersa & cõfusa, notior est particulari & distincta: cuiusmodi est, scire simpliciter esse corpus, quàm esse tale corpus: hoc est, terrenum aut cœleste, aut hoc alio'ue modo tẽperatum. Tertio loco, Id quod, quãtũ ad nos attinet, prius est, natura posterius. Simplicibus enim, quæ natura prima sunt, composita nobis sunt notiora.

DIOTIMVS, nauarchus Atheniẽsiũ.

DIOPHANES Megalopolita, in rebellica multum exercitatus, ob finitimũ cũ Nabide & diuturnũ bellũ, perpetuò sub Philopœmene militauit, proceritate & robore corporis conspicuus, & formidabilis: bellator strenuus, & in armis excellens.

διὸ ὄχλου.) Aristophanes: Vt molestum hoc sit spectatoribus: tamen aliquid habet iucundum & comicum.

διῳδηκότα.) Ex eodem nati semine, pedem dextrum infernè tumidum habẽt, & gressum infirmum ac tardum.

διωκίσαντο.) Homines à Deo seiũxit impietas. Qui uerò per uirtutẽ & sanctitatẽ sese à rebus humanis ac studiis abducit, & ad ipsum Deũ cõfert: cùm uiuens eũ præsentẽ adipiscitur, tum defunctus ad eum commigrat.

διωλύγιον κακόν.) Ingẽs malũ. De iis qui magnum & atrox aliquid subeunt.

DION Hipparini filius, Syracusanus, philosophus Platonicus, uxoris Siciliæ tyranni. Dionysij prioris, Aristomaches, frater: Siciliæ tyrannide potitus, eiectoque prioris Dionysij filio Dionysio, uicissim ab huius fratre Nisæo est eiectus. Scripsit epistolas ad Platonem, & alios quosdam.

Dion Cassius, cognomento Cocceiꝰ, seu Cocceianus, Nicenus historicus, sub Alexãdro Mammeæ filio scripsit Romanæ historiæ libros LXXX, qui in Decades distribuuntur: Persica, Getica (*διοδικὰ*) Itineraria, Res gestas Traiani, uitam Arriani Philosophi.

DIon, Pasicratis filius, Prusaensis, sophista & philosophus, quem Chrysostomum appellârunt, magnificentiam ita affectabat, ut etiam leonina pelle indutus

tus prodiret. Corpore fuit tenui, & maximam ætatis partē exegit apud Traianū Cæsarem, ut etiā curru Imperatorio ueheretur. Scripsit, Vtrum mundus interire possit? Laudationē Herculis & Platonis. Pro Homero aduersus Platonem libros 4, de Alexandri uirtutibus 8.

DIOSIPPVS Athenienſis comicus. Fabulæ eius sunt, Leno, Auarus, Historiographus, Hæredipetæ.

διπλασιάσαι.) Conduplicare, bifariam dicitur: aut locū in quo phalanx est, manente uirorū eâdem multitudine, aut ipsum numerum. Fit autem utrunq; bifariā, uel manipulatim, uel iugatim: id est, uel secundum longitudinem, uel secundum latitudinem. Ac secūdum longitudinem fit conduplicatio uirorum, cū inter eos manipulos qui adsunt, interseruerimus aut implicuerim⁹ alios eis numeros, eâdem seruata phalangis longitudine, ut ex ista uirorum cōduplicatione tantum dēsitas accedat aciei. Secundum (latitudinē) profunditatem uerò, cum inter priora iuga inseruerimus aut implicuerimus alia numero eis paria, ut in profunditate modò sit densitas, in lōgitudine uerò fiat cōduplicatio loci, cū suprà dictam in longitudine densitatem raritate transferimus: aut cum ij qui adiecti sunt, secundū profunditatem se explicant. Nonnulli uerò hos improbant, præsertim uicinis hostibus: in utroq; autē cornu hostibus & equis extensis, conspectum conduplicationis absq; perturbatione phalangis efficiunt.

διπλόη.) Dupla uestis, pro externa uirtutis specie, intrinsec⁹ uitijs referta: deq; ijs qui amicitiā professi, hostibus aliquē produnt, aut alioqui prauis sunt morib.

τρία κάππα κάκιστα.) Tria pessima K, uel C: Cappadocia, Creta, Cilicia.

δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.) Bis septem plagis polypus densatus. De ijs qui pœna digni sunt. nā polypus captus sæpe cæditur, ut pinguis fiat.

δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν.) Bis & ter quod pulchrum est. Pulchra sæpius esse narranda.

δὶς παῖδες οἱ γέροντες.) Bis pueri senes. De ijs qui in senectute uidentur ineptiores esse.

δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.) Bis ad eūdē lapidē impingere, turpe est. De ijs qui denuò in eadē errata incidūt.

δισκεύων.) Nūc mihi crepundia sunt discus: id est, disco iaciendo ita nunc delector, ut olim puer crepundijs gaudebā.

δὶς κράμβη θάνατος.) Crambe repetita mors est. Occidit miseros crambe repetita magistros.

διοίσειν.) οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. Nihil habitu corporis à Chærephonte differes. Prouerbiū, de pallidis & gracilibus. nam talis natura & aspectu erat Chærephon, ut sapientiæ studio maceratus, unde & uespertilio dicebatur. Idem ualet, Nihil differes ab Heraclidis Pamphili tragici. *Studiosorū habitus.*

διφαλαγγία) Phalanx occeps, seu anceps quæ duces habet in medio collocatos, partim ad dextram, partim ad læuam. Extremi uerò agminis ductores foris utrinq; in flexibus * dispositos. διφαλαγγία dicitur etiam duarum phalangū ducatus, quæ continet uiros 819, quæ & pars & cornu à quibusdā dicitur: & ductor κεράρχης, tribunus.

διχοτομία φάλαγγος.) Dissectio phalangis, id est, in duas æquales partes sectio, quę cornua uocātur. ac læuum cornu dicitur etiā cauda: ut dextrum, caput.

διψὰς.) Hæc & prester dicitur: & causon, ab ardore: & melanurus, à nigra cauda: & ammoatis, quòd in arena degēs lædat: & cētris, ab aculeo. Genus serpētis, uipera min⁹, sed celerius occidēs: à quo morsi tāta siti exardescūt, ut rūpātur. Est aūt alba, & duas habet in cauda lineas.

διψῶ.) Deo placere uolo, & illum intueri, eiusq́; uolūtatem sequi, eiusq́; gubernaculo regi.

δόγμα.) Et opinabile, & ipsa opinio dicitur, quorū illud propositio est: hæc, existimatio. Plato quidē de ijs quæ cōprehendit, pronūciat: falsa redarguit, de obscuris sustinet assensionē. Ac de ijs q̄ ipsi probātur, pronūciat per IIII personas, Socratis, Timæi, hospitis *. Sunt aūt hospites, nō, ut quidā putârūt, Plato & Parmenides: sed figmenta sunt de decretis, expertia nominis *. Mundū alij ortū habere, alij ortum nō esse: alij animatū, alij inanimem esse statuerunt. Anaxagoras aūt & Pythagoras in Aegyptū profecti, & Aegyptiorū & Hebręorū sapientū usi cōsuetudine, rerum naturæ cognitione sunt imbuti. Posterioribus temporibus Plato etiā, ut Plutarchus in Parallelis, id est rebus gestis Græcorū & Romanorū inter se collatis, refert. Adhæc Aegyptij primi Solem & Lunā deos appellârunt, illum Osirin, hanc Isidem: à cursu nimirum, qui Græca uoce θεοὶ dicuntur, cum θεῖν currere illis significet. *Prudentia philosophica.* *Personæ Platonicæ.* *Mundus.* *Aegyptiorū sapientia.* *Osiris.* *Isis.*

δόκησις, opinio: id quod non eſt, cum eſſe putetur: uiſum quoddam, umbra & ſomnium.

Probatio magiſtratuum.

δοκιμασίας.) Approbatio, ſeu exploratio potius facta fuit 1. eorum qui (ut Latini dicunt) uirilem togam ſumebāt. II. eorum qui magiſtratū gerebant, & exercitui præerant. III. eorum qui Rempublicam capeſſebant, etſi nullo magiſtratu fungebantur. aliquādo enim & in horum uitam inquirebatur. IIII. Etiā equitum, autore Lycurgo. In primis autē inquirebatur in oratores rempub. gerentes, & decreta ſcribentes, num pudicè uixiſſent?

Humanitas gratioſa.

δοκιμαςῆρες.) Cum iam antè ualde Italis omnibus probaretur, maiorem etiā, ut fieri ſolet, gloriam humanitate conſequebatur.

δόλιχος.) Dolichus: id eſt, longus curſus * XXIIII ſtadia continet. Sic & decurſio equeſtris dicitur, à reflectēdo: ſtadium uerò, directus curſus eſt.

DOLOPES, gens Theſſalica.

δόμεν.) Heſiodus, ei dare iubet, qui det: & non dare ei, qui non det.

κᾀ δόμεν ὅς κεν δῷ, κᾀ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.

DOMITIANVS Romanorum Imperator, Titi frater natu minor, Neroni Caligulæ & Tiberio, qui peſſimè atq; turpiſſimè imperiū adminiſtrârunt, quàm patri aut fratri ſimilior. Nā cum principiò non peſſimè principatu fungeretur, ſtatim in magnam uæcordiā incidit, & auaricia & libidine infamis, ſupra modū iracundus, & in ſupplicijs irrogādis inexorabilis, præter cæteros odioſus & auarus. Quamprimùm certè quidem in omnium odium incurrit tantum, ut & patris & fratris gloriam extingueret. Nam & cędibus inſignium ſenatorum quotidie urbē inquinabat: & diuinos affectās honores, non ferebat ut cuiuſquā in Capitolio ſtatuæ aureæ & argenteæ, præter ſuas, collocarentur. Ac ne ſuorum quidem cædibus abſtinuit: ſed omnibus cognatis nefariam iniecit manū, neq; deos gentilicios neq; uindictam ueritus, & diuini & humani iuris contēptor, & omni genere nefariæ libidinis infamis, digna facinoribus præmia conſecutus, morte fœdiſſima pollutam & ſceleſtam uitam relinquit. Nam furijs agitatus, & cupiditate impij impulſus, atq; inuidia æſtuās, fratrem ueneno tollit. Neruam quoq;, ut imperio inſidiantem, pepulit: & Apollonium Tyaneum, ut Neruę amicū, com-

Degener ſucceſſor.

Crudelitas et arrogantia.

Titus.

Nerua.

Apollonius.

prehenſum totondit, & uinctum in iudicium adduxit. Cum uerò philoſophus illi non cederet, ſed eius acta rideret, uerecundia motus, eum dimiſit. qui quidē celebrem illum uerſum dixiſſe fertur:

ἀ μέν με κτανέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.

Me nō occides, nec enim hoc tibi fata dederūt:

atque eueſtigiò euanuiſſe. Hic & philoſophos & mathematicos Roma exegit. Sub hoc & Ioannes euangeliſta in Patmon relegatur, & Dauidici generis homines tolli iubētur: multiq; ſub eo Chriſtiani, martyres facti ſunt. Verùm Nerua theologum Ioannem relegatione liberat. * Adrianus uerò multis rebus reſtitutis, Lazis ſeu Colchis regem præfecit: ſed malo conſilio Perſis orantibus Meſopotamiam à Traiano partam cōcedit, Romaniq; imperij terminum Euphratē conſtituit. Hic Domitianus cum ob crudelitatem & immanitatē in maximo eſſet odio, conſpiratione ſuorum interficitur, cum Stephanus, libertus eius, meridiāti & exiliēti ictū nō lethalē intuliſſet.

DOMNINVS philoſophus, natione Syrus, ex Laodicea * ſiue Lariſſa urbe Syriæ, diſcipulus Syriani, Procli condiſcipulus, ut ait Damaſcius. Vir fuit cùm in Mathematicis diſciplinis probè uerſatus, tum in reliqua philoſophia exercitatiſſimus. Itaq; multa Platonica ſuis ſententijs euertit atq; corrupit. Proclo tamen illius corruptelæ atq; exagitationis iuſtas perſoluit pœnas, qui librum integrum aduerſus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platonicorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet. nam Aeſculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Atheniēſi, & Domnino Syro, prędcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus αἱμόπτοϊς dicitur, huic neſcio quo malo laborāti. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plutarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experrectus, & ulnis in lectulo expanſis, Aeſculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibulo templi dormierat) Quid, inquit, ô Domine, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri carnibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aeſculapius ſtatim ſono è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliam curandi morbi rationē ei prędcripſit. Domninus aūt ſecus quàm inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

rus, non Plutarchi exemplum, & tum & postea semp eas carnes comêdit. ac fertur, si quando unum id diem intermisisset, recruduisse morbū, donec ijsimperetur. Hunc iã prouecta ætate conuenisse fertur Asclepiades adolescēs, & uidisse, hominem illum habuisse aliquid magnificum & constans, qui non multum cum idiotis & hospitibus colloqui soleret: ijs præsertim, qui aliqua re excellere uiderentur. Itaq; & se ab eo tractatū esse asperius: & cū nescio quo de præcepto arithmetico assentiri illi noluisset, sed, ut adolescens, nihil cessisset, ac disputationem eius acrius coarguisset, à Domnini congressu exclusum esse.

δόξα.) Gloria, laus popularis: id est, laudari ab ijs qui nihil sciunt.

δόξα.) Ratiocinatrix animi pars, diuiditur in mentem, cogitationem & opinionē (αἰσθητὰ, διανοητὰ, δοξαστὰ.) Opinio uerò prorsus in rebus sensilibus uersatur. Nouit enim, albo disgregari uisum, & omnem hominem esse bipedem. atq; etiam eorum quæ cogitatione persequimur, nouit absq; ratione conclusiones: ueluti, animū esse immortalē nouit: cur uerò, non item. Opinabilia sunt igitur & in sensibilibus uniuersalia, & cogitabilium cōclusiones: atq; hæc cognitio dicitur opinio. Cur uerò anima sit immortalis, nō iam nouit opinio. cogitationis enim id opus est. Itaq; in Sophista benè definit opinionē Plato, rationū cogitationis terminationē. Vbi enim immortalem esse animā cogitatio cōcluserit, conclusionē solū nouit opinio. Cogitatiōis uerò est, ueluti uiam quandā cōficere, à propositione ad cōclusionē progrediēdo: unde etiam à Græcis διανοια dicitur:

δόξα.) Sophocles:

Quis ergo gloriæ, aut bonæ mihi famæ
Temerè fluentis usus est?
Si Athenas religiosissimas dicunt
Esse, & solas afflictum hospitem
Seruare posse, & solas auxilij copiam habere:
Vbi ista mihi sunt?

δόξα θεᾶ.) Dei gloriā opificem & præuidentē, simulacris attribuerunt (inquit Apostolus) sub specie hominum, uolucrum & aliarum rerum.

δόξαν.) Sophocles: Tute qdē opinaris ista, ego uerò prsus intelligo. Aristoph.

Coniectare licet, nequeo sed dicere certum.

Viro bono nō est opinandum: id est, non assentiendum falsò.

δορκὰς.) μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψομαι μάχης; Nū aduersus leonē caprea pugnā ineam? De ijs qui sunt uiribus impares.

δόρυ κηρύκειον, ἢ ἅμα δόρατι κηρύκειον.) Caduceum unà cum hasta. Prouerbium, de ijs qui simul & rogant & minantur.

DORYCNION, herba pota lethalis est, & odore & gustu lacti similis, ab eoq; dijudicatu difficilis.

δὸς.) κοὐ δὸς πᾶς ὁ βίος, λάβε δ' ἐδ' ἐπὶ ναυσὶν ἀκάτης.

Da, omnis uita est: cape uerò, ne in nauibus quidem audias.

δότε μοὶ λεκανίδα.) Date mihi peluim. De irascentibus, seq; præ bile uelle uomere simulantibus.

δουλεία.) Seruitus trifariam dicitur. primùm opificij diuini, deinde fidei, postremò degendæ uitæ ratione.

δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;) Cū seruus sis, comam alis? De ijs q aliquid cōtra rationē agūt. Ingenuorū enim est, esse comatos.

δούλων πόλις.) * Seruorū urbs in Africa est, ut scribit Ephorus lib. v: & alia Sacrorum seruorū, in quibus unus est ingenuus. Est & in Creta δουλόπολις, ut Sosicrates tradit in primo rerū Creticarū. Est & alia quædā in Thracia Poneropolis, id est urbs improborum: à Philippo condita fertur, collocatis ibi ijs qui ob improbitatem malè audirēt, calumniatoribus, falsis testibus, causidicis, & alijs improbis, ad bis mille; ut Theopompus XIII rerum Philippicarum scribit.

Seruorum & improborum urbes.

Cœtum præclarū.

δοῦλοι.) Serui Dei, naturâ sunt omnes: uolūtate uerò, qui dominatū Dei exoptatum amplectuntur. Sunt & improbi, uitiorum serui: boni uiri autē, liberi. Est & alia seruitus in subiectione sita, & tertia in possessione & subiectione: cui dominatus opponitur, malus & ipse. Neq; uerò liberi tantum sunt uiri boni, sed etiam reges. Magistratus enim regius nemini est obnoxius, quæ res ad solos pertinet sapientes.

Seruire deo, uitijs, hero.

Viri boni liberi, & reges.

DODECACRVNOS fons Athenis, à XII siphonibus: quem Enneacrunon uocat Thucydides, à numero nouenario: & ab elegantia Callirrhoen.

δωδεκάκρουνον στόμα.) Duodecim fontium os. Cratinus sese laudās in Pityna: Rex Apollo, inquit, quot uersus? quanta flumina? resonant fontes, duodecim fistulis ebullit os. Illissum in faucibus esse dixerim. Nisi quis ei os obturauerit, uerborum affluentia nos suffocabit.

δωδεκαμήχανοι.) De magna uarietate morū. Fuit nobilis qdā meretrix Cyrene,

Cyrene dodecamechanos.

ne, cognomento δωδεκαμήχανον, quòd XII gestus in concubitu effingeret. Euripides in Hypsipyle, Solem (ut opinor) aut Lunam, astrum δωδεκαμήχανον, à transitu signotum XII appellat.

δωδωναῖον χαλκεῖον, ἢ δωδωναίῳ χαλκείῳ, Dodonæum æs.) De garrulis. Demon enim narrat, Dodonæi Iouis oraculū lebetibus fuisse circundatū, inter sese contiguis: quorum uno pulsato, reliquos omnes ordine resonare, diu durante soni tus circuitu. Sed Aristoteles figmentum hoc esse dicit, ac duas tantum esse columnas (idque argui duali uoce δωδωναίῳ χαλκείῳ) quarum in altera lebes, in altera puer sit flagellum æneis loris tenens, quę uento agitata in lebetem impingāt, qui ictus concinnè resonet.

Oraculum Dodonæi Iouis.

DODONA, urbs Thesprotię Pelasgiæ, ubi Iupiter colebatur: & quercus erat, unà cum oraculo mulierum fatidicarum. Consultoribus autem accedētibus mouebat scilicet quercus, & resonabat. Dæmonum enim uoces inarticulatæ sunt. Illæ uerò dicebant: Hæc ait Iupiter:

Dæmonum uoces inarticulatæ.

δῶρα θεὸς πείθει, καὶ ἀνδροὺς βασιλῆας.

Quidam Hesiodiū uersum esse dicūt. Extat & apud Platonē III de Republica:

Munera, crede mihi, placāt homines q; deosq;,
Placatur donis Iuppiter ipse datis.

Nulla sancta societas, nec fides regni.

θωρηκτὸν.) *Quanta præditi sumus inuidia?*
En hoc regno, quod mihi Respublica
Dono dedit, non petenti,
Creon me fidus ille & uetus amicus,
Clàm circumuentum eiicere studet.

Doricaui tæ ratio.

δωριάζειν.) Corpus nudare ex parte, qa Dorienses cingula non habebant, & ferè tunicas gestabant. Spartæ autē puellę etiam nudæ conspiciebantur.

DORICVS, nomen quinquercionis.

δώριος αὔλησις.) Dorica cantilena, sicut Phrygia & Lydia. & prouerbium, à Doria ad Phrygiam.

δώριος οἰκονομία.) Dorica œconomia. Et probitatem & frugalitatem Polemō assumpserat Xenocratis, ueluti Doricā œconomiam.

δωροδοκία.) Actio dabatur Athenis in magistratus, qui dona cepisse uiderētur.

Ex Aristotelico Platonicus.

DORVS Arabs. hunc in philosophica historia narrat Damascius, acerrimū fuisse indagatorem ueritatis. Eundē Isidorus philosophus, cum initiò sentiret Aristotelicis decretis irretitum, & in ijs ab ineunte ętate educatum, neq; partim ob prouectiorem ætatē, partim propter assuetudinē, ad Platonis magnificæ sciētiæ subuolare posse sublimes & illustres sententias: hoc igitur eius ingenio perspecto, paulatim hominem reuocauit, & animum eius in magnū ueritatis campum deduxit: ut subtilitate illa Peripatetica, minutulas res colligente, reiecta, ad eam, quę per Prometheum quendā, unà cū igni lucidissimo, demissa est, dialecticam, quæ est purissima prudētiæ & mentis inspectio, accurreret, in eaq; uitę philosophicæ spem collocaret.

δὼς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, θανάσιμα δῶρα.) Quod datur, bonum est: quod rapitur, malū & lethiferum. Aelianus in Varia historia: Romanæ, inquit, mulieres, acceptis Pyrrhi muneribus, dixerunt: Videre quidē se, decere se illa, & digna esse eo qui misisset Pyrrho, sed gestare illa sibi esse nefas.

δωσίπυγος.) De puella simplici, & facili: à dandis natibus. Odi & obsequentem, & tergiuersantem nimis.

δραχμὴ χαλαζῶσα.) Drachma grandinans. Sub Diophanto drachma erat pecunia spectaculis destinata, q tēpore cū grādinaret, huic data est ioco occasio.

DRACONTIDES, unus è XXX tyrannis.

DRACON Athenensis legislator, cū in Aeginæ theatro ppter latas leges lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petasis, tunicis & uestibus capiti iniectis, suffocatus est, & in ipso theatro sepultus: uixit temporibus VII sapiētum, ac potius fuit illis antiquior. XXXIX certè Olympiade leges tulit Athenensibus, iam senex. Scripsit degendæ uitæ præcepta, uersuum tribus circiter millib.

Dracon Stratonicensis, grammaticus, scripsit artem, orthographiam, de cōiugatis nominibus, de pronominibus, de uersib. de Satyris, de Pindari carminib. de uersib. Sapphōis, de Alcæi carminib.

Dracon nepos, ex filio Thessalo, Hippocratis, illustris illius medici: pater Hippocratis: è quo rursus natus est Dracon, & ipse medicus, qui Roxanen Alexandri Macedonis coniugem curauit.

DRACO bestia, bisulcam habet linguam: eoq; modo orator. Aiunt drāconem captū, si caput eius uerberetur, mori. In Hiobo diabolus Draco dicitur: Torque perforabis labium eius.

DRAVS & Saus, fluuij secundā Pannoniam includētes, in Istrum deferūtur.

δραπέτης κλῆρος.) Fugitiua sors, quæ calidè tractatur: id quod de Cresphōtis & Ari-

Aristodemi liberis ferũt, Cresphontem hominem callidũ glebam madidam in urnam iniecisse.

δραστήριον.) Modestia & tranquillitas eius, coniuncta erat cũ acrimonia & fortitudine. Quãuis enim humanus & quietus esset: tamen in certamen negociorũ descẽdere coactus, nullo eorum erat inferior, qui in istis uolutantur.

δραχαρνεῦ.) Querne, id est stupide Acharnensis. Malè audiebant Acharnenses, ut agrestes & duri: Potamij, quod facilè admitterent ascripticios: Thymœtadæ & Prospaltij, ut litigatores.

DRACHMA, VI obolos continet: Drachmæ C, minam faciunt. εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμὰς: Ad porcellum emendũ mutua mihi tres drachmas. De ijs q uel morituri, uel initiandi erãt. Qui em̃ initiabãtur, porcellũ immolabant, ꝙ uiderentur in numerum piorum referri.

δρεπανηφόρα τέθριππα.) Falcati currus, aciem perturbabant: & in quos incurrebant, eos multũ tractos atrociter interficiebant, aliorum manibus, aliorũ pedibus aut armis prehensis.

δρέπεται.) *Cui sunt illustres proci,*
Plures quàm sponsæ Tyndaridis
Decerpentes gratiam, & uenalem Venerem.

δρέπομαι.) Eandem, quam tu, doctrinã decerpsi.

DRIXIPAROS, urbs Thraciæ.

δρίος.) Non amplius tu syluoso & umbroso saltu ruricola perdix Resonabis cantillans.

DRONGYLVM, locus Thraciæ.

DROMYCHAETES rex Odrysiorũ.

DRISON, urbs Epiri, & alia Thraciæ, quæ ab Iphicrate condita esse fertur.

δρόμῳ.)
Curriculo æquatis naturæ rebus gestis
Victoriæ abstulit inclytum præmium.
ἀργῶς κινεῖσθαι, δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβουσι:
τρέχειν καθ' ὕπνους εὐσθενεῖς ποιεῖ τύχας,
Segniter moueri, calamitosa efficit itinera:
Currere in somnis, firmas facit fortunas. ὀνειροκριτικὰ.

δρώπαξ.) Multos uideo ꝓpter ualetudinem ad nouaculã & dropacẽ cõfugere.

δρυΐδαι.) Druidæ, qui & Semnothei, philosophi Gallorum. (cam.

DRYMVS, urbs inter Bœotiã & Atti-

δρυμὸς.) In cõdensis syluis ultrò exardescit flamma, uehementi uento motis arboribus, & inter se collisis.

δρυοκοίτης.) Locustæ, agresti lusciniæ, & in quercubus cubanti cicadæ, cõmunem tumulum fecit Myro puella, uirginali profusa lachryma.

DRYOPES, gens iniusta circa Pythonem quã Hercules, cũ Erymanthio apro rediens, uictũ sibi negantẽ, profligauit.

DRYS urbs, alia Epiri, alia Thraciæ.

δρῦς.) Nõ amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius rupes duces. Homerus: Aut è quercu, aut è picea, quę nõ putrescunt imbri.

δυεῖν.) Polybius: Alterutrum eligendum, aut hoc, aut illud.

δύη.) Callimachus: δύην ἄποθεν ἀλάλκοι, ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. Noxam procul expellat, quam nemo expetit. In fabulis: Hoc eò fit, quòd nemo sua mala præuidet.

δυηπαθὴς.) Hic tibi iuxta areã laboriosa formica tumulum è gleba sicca struxi.

DYMAS * Phryx, Priamo, ꝙ Phrygib. opẽ tulisset, filiam Hecubam despondit. *Hecuba.*

δύναμις.) Damascius de Isidoro: Poetica quædam meditabatur, non facultatis suæ, sed cupiditatis habita ratione.

δύναμις.) Potentia, uis, potestas, facultas, etiã ad rerum fugiendarũ definitionem adhibetur: ut si quis dicat, διάβολον (calumniatorẽ) esse, qui criminari amicos, & in odium adducere possit: furem, qui aliena clàm surripere: sophistam, qui per sapiẽtiæ speciẽ quæstũ facere queat. Horũ enim nemo talis dicitur à facultate, sed à uoluntate. Facultatẽ enim boni habent mala faciendi: sed ea nõ faciunt, quia nõ uolunt. Est autẽ δύναμις instrumẽtale bonũ, propter aliud expetendũ. *Voluntas.* *Facultas.*

δυνάμει.) δύναμιν dicit Aristoteles de corpore: de incorporeo ἐντελέχειαν, de animo disserens. Nã corpora quæ in ortu & interitu uersant̃, facultate sunt, & substantia, & qualitate & quantitate, & loci mutatiõe. Facultate em̃ sum⁹ homines, in semine & mẽstruo sanguine: & facultate, pueri dũ sum⁹, uiri magnitudinẽ habemus. Ita se res habet in qualitate etiã. facultate frigidi sumus, dũ calemus: & facultate mouemur, dũ sedem⁹. Cœlestia uerò corpora facultate hac p̃dita sunt, in loci mutatione dũtaxat. Sol enim oriẽs, facultate medium cœli occupat: in eoq; loco dũ uersat̃, facultate óccidit. in reliquis etiã eius & cæterorũ astrorũ motionib. facultas in loci mutatione cernitur. *Facultas.* *Actus.* *Facultas motionis.*

ὅτι αἱ δυνάμεις.) Facultares tẽpore sunt actionibus priores: ratione uerò posteriores. Priores quidẽ doctrina, & magis perspicuæ nobis ad intelligendum sunt actiones, propter perfectionem, quàm facul-

facultates. Actio enim, pfectio eſt eius quod facultate eſt. ad hanc enim facultas refertur. Iam id ad quod refertur aliquid, eo prius eſt qđ ad id refertur: atq; adeò rerũ omnium finis tempore quidẽ posterior eſt, ratione uerò prior. Ratione etenim finem nobis proponentes, ea quæ ad illum deducunt, quærimus & comparamus.

Finis actione prior.

Archimedes. *δωάμεις.*) Piſides: Quinq; facultates Geometricas Archimedes in unã contraxit, ut machinis quibuſdam grandia onera mouerentur.

Genius bonus et malus. *ὅτι δύο δωάμεις.*) Cũ Philo dixerit, duas facultates (ſic Genios appellat) omnem animam occupare, unam ſalutarem, alteram pernicioſam: iſte ne per ſomniũ quidem ſalutarem ſenſit, quantus quantus eſt ex mera illa pnicioſa cõpoſitus.

Diabolus. DYNASTEN, id eſt principẽ uel potentem ſacra Scriptura diabolum appellat. Dauid enim ait, Eripuit pauperẽ potenti: hoc eſt, naturam humanam, ut eo tempore deſtitutam à Deo.

δύω τοίχας ἀλείφεις.) Duos parietes inungis, ſiue candefacis. De ijs dicitur, qui in utranq; partẽ inclinãt, & medios ſeſe præbent in diſſidijs, aut amicitijs.

Exilium felix. *δύω ἐτῶν.*) Cum in Græcia biennium manſiſſet, iniqui exilij fructum cepit.

DYRRACHIVM, olim Epidamnus, quòd propter cautes difficulter naues ibi applicarent.

Moroſitas intractabilis. *δυσαρεστόμενον.*) Difficile profectò eſt, homines moroſos monere, ſi eos q uobis benè uolũt, timetis: ijs uerò qui uos amare nolunt, ſubinde ſupplices eſtis.

DYSAVLES, homo indigena, cũ uxore Babo, è qua filias haberet Protonoen & Neſã, Cererẽ hoſpitio excepiſſe fert.

Bellum. *δυσεκλογίστων.*) Incerta ſunt belli munera, nec ratione comprehendi poſſunt.

Agapius. *δυσεπιβόλου.*) Agapius philoſophus in admiratione fuit ob diſcẽdi ſtudium, & dubitationum explicatu difficilium tractationem.

δυσηχὴς.) Scutum, quod Pythonem tumultuoſo è bello liberauit, in Mineruæ luco pendet.

δύσθυμος.) Sophocles: Mihi quidem ea quæ acta ſunt, non malam ſpem præbent. Sed ſi tibi malè ſentire uideor, teipſum, ut æquitas poſtulat, accuſato.

Gratia. *δυσκλεὲς.*) *Abſit, ut me Sol ita infamem uideat,*
Vt ſeruatorem meum non uicißim cõſeruem.

δυσκολία.) Sic appellatur in Dialecticis dubitationibus reſponſio, quæ Syllogiſmum corrumpit.

δυσκολοκάμπτης ᾠδάς.) Si quis perplexum aliquid in cãticis adhiberet, cuiuſmodi ſunt Phrynidis intricatę ambages, multis uerberibus afficiebatur, ut q Muſas aboleret.

δυσμαὶ βίου.) Occaſus uitæ, pro fine.

δυσμίσητος.) Arbores infeſtæ, ſi quando uiderint mœnia Troiana, ſiccam foliorum comam abijciunt.

δύσμορος.) Si manibus meis perieris, mater quidem dicar infelix, ſed in patria incolumi.

δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.) Fœtorẽ exiſtimato moleſtiam. *ὀνειροκριτικὸν.*

δυσωπῶ.) Sperans effecturum ſeſe, ut Iudæos puderet: quos, cum poſſet, non læderet.

δυσέκμαρτον.) Vbi uerò inuenietur ueſtigiũ ueteris impueſtigabile criminis?

κεῖται ὁ δυσράπελος.) Iacet moroſus iſte, ac difficilis.

δύστρος.) Menſis Martius apud Macedones.

δύσφορα.) Quod ſi difficilia iſta nobis ſucceſſerint, ab omni parte beati ſumus. Et, Ob res mediocres ingẽti dolore ſubinde ſuſpirans interis, nullo cum fructu. Cur res toleratu difficiles, fletum & luctum appetis?

δυσχερασμάτων.) Ad uitam quietam ſe recepit, odio difficultatum gerẽdæ Reipublicæ.

AI DIPHTHONGVS, ET AE.

AEane, urbs Macedoniæ, ab Aeano Elymi Tyrrhenorũ regis filio, qui eò migrauit: unde Aeanæus.

AIACEM tradũt reliquo corpore inuulnerabilem fuiſſe, ſola axilla excepta: propterea quòd Hercules cætera corporis membra leonina pelle inuoluerit: illam uerò nõ, quòd ſcilicet pharetram ibi geſtaret.

αἰακτείος γέλως.) Aiacis riſus. De ijs qui ſtultè rident.

αἰβοῖ.) Ariſtophanes in Auibus: *Euæ, Nihil eſt iucundius quàm uolare.*

αἰγαῖον πέλαγος.) Aegæũ pelagus. Theſeus, Aegei, regis Athenarum, filius, occiſo Minotauro, Cretæ potitus, Ariadnã Minois filiam uxorem ducit. Deinde patrem inuiſere, eiq; uictoriam illã annunciare uolẽti, quidam anteuertit: & Theſeum à mendacibus Cretenſibus prodi-
tum, & à Minoe immolatum eſſe, falſò nunciauit Aegeo. Quo ille nũcio acce-
pto,

pto, in mare se de promontorio præcipitauit. Vnde mari nomen factum, etiã hodie durat. Quo Theseus cognito: Ariadna uxore & Cretensi regno contempto, patri in Attico regno successit.

αἶγες.) Capellæ astro oriente, uehemẽtes uenti flant.

αἰγείρου θέα.) Alni spectaculum. Alnus Athenis fuit propè Bacchi templum, in qua, ante extructum theatrum, tabulata defigebant. Quibus uerò locus deerat, ij ex ipsa arbore spectabant.

αἰγιαλῶ λαλεῖς, ἢ ἀνέμῳ λαλέγῃ.) Litto riloqueris: aut, Cum uento disputas. De ijs qui non exaudiuntur.

AEGIENSES Argiui, Aetolis uictis Pythiã interrogarũt, quoti essent? Ea uerò illis respõdit: Aegienses neq; tertios esse, neq; quartos, ac ne decimos quidẽ.

AEGILIA, municipium Antiochiæ tribus: unde Aegilienses. Est & insula intra Cretam & Peloponnesum. unde Aegilius, ut Cytherius.

AEGILIPS, urbs Cephalleniæ.

AEGLES, id est splendoris, filiæ Charites. Probè genus Gratiarum descripsit. Eas eñ splẽdidas esse (putant) oportet.

ἢ αἶξ δῶσι τὴν μάχαιραν.) Capra gladiũ dedit: &, Capræ instar Corinthiacæ. De ijs qui sibi ipsi accersunt malum.

αἰγῶν ὀνόματα.) Caprarũ nomina. Capræ similes sunt. Nomina uerò ijs imponuntur, quę notis aliquibus distinguuntur. Prouerbium, de rebus inutilibus.

αἰγυπτιάζειν.) Callidè agere, & malis essemoribus. tales enim perhibentur Aegyptij. &, αἰγύπτιος πλινθοφόρος, Aegyptius laterifer. De baiulis.

αἰγυπτία κληματὶς.) Aegyptia clematis. De tenuibus & longis, qualis fuit Zeno Cittieus.

AEGYPTVS dictus fuit Mercurius, (Beli) Pici, qui & Iupiter, F. cũ Mestrem uenisset, ibiq; regno potitus esset: à quo & regio illa nomen accepit. Aegypti plagæ diebus XL acciderunt.

AEDESIA Hermiæ uxor, cognata magni Syriani, pulcherrima & optima Alexandrinarum mulierum, moribus marito similis, candida & generosa, iustitiæ nõ minus quàm modestiæ per omnem ætatẽ studiosa, & insigni amore & Deũ & homines prosequẽs. Quapropter etiã supra uires egentibus benefacere studebat, adeò ut Hermia quoq; defuncto, uidua cum pupillis relicta, eosdẽ sumptus in beneficentiam conferret. Vnde factũ, ut patrimonium liberis obæratum traderet. Qua de causa non deerant, qui illam reprehensam uellẽt. At illa, quę unũ thesaurum duceret spei melioris, si quis sacros & modestos homines onere inopiæ leuaret: nullis sumptib. parcebat, propter humanæ sortis cõmiserationẽ. eaq; de causa uel ab improbissimis ciuibus diligebatur. In primis aũt dabat operam, ut in philosophia filij erudirẽtur, & patris doctrinã unà cũ patrimonio consequerẽtur. Nã & publicam (τὴν δημοσίαν παιδὶ αἴτησιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε.) postulationem patri datã, pueris adhuc paruulis, cũ philosopharentur, conseruauit: id quod neminẽ alium uirum consecutum nouimus, nedũ mulierem. Omnes enim non mediocriter Aedesiã & honorabant, & uenerabãtur. Posteaquam autem cum filijs philosophiæ daturis operam Athenas nauigauit, Hierace Synesij fratre comitãte: magis etiam uirtutẽ eius cùm reliquus philosophorum cœtus, tum antesignanus Proclus sunt admirati. Hæc est Aedesia illa, quã puellam adhuc Syrianus Proclo despõsurus fuit; nisi deus quispiam illũ à coniugio reuocasset: aduersus Deum ita pia & sancta, & religiosa, ut multa illi diuinitùs ostenderentur, omnemq; uitam & à Deo & ab hominibus dilecta & laudata exegit. Eius uerò filij ex Hermia iunior Heliodorꝰ, natu maior Ammonius, fuerũt: quorũ hic studiosior, ille simplicior, & exercitatior in moribus & sermonib. Ambo enim sub Proclo sũt philosophati, matre pro pœdadogo usi: qui quidẽ eis, ut Hermiæ amici & familiaris filijs, impensius fauebat,

Hierax. Synesius. Proclus.

Heliodorus Ammon. ms.

ἀϊδὼς οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πενίκλῃ. uel, κεχρημένον ἄνδρα κομίζει: apud Hesiodum & Homerum. Verecundia homini egeno est inutilis, & repudianda. De ijs, quibus sua æquitas fraudi est.

ἀϊδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς.) Pudor est in oculis. uel, ꝙ qui læsos habẽt oculos, nõ uerentur: uel quòd eos qui adsunt, magis quàm absentes, uereri solent mortales.

ἀϊδοῖ εἶκειν.) Verecundiæ cedere: Pro, uereri.

ἀϊδοῖον.) Pudẽda, quæ & necessaria dicuntur à quibusdam: quæ qui magna haberet, Androsathon dicebatur.

ἄϊ ἄϊ.) Antiqui moris est, in calamitatibus alludere ad nomen infaustum: ut

Allusio ad nomina infausta.

apud Sophoclem facit Aiax, cuius nomen doloris significationem continet.

αἰέννυπνος.) Sēpersomnus dicit̃ mors.

Aquila. αἰετὸς.) Pisides: Aquilarū natura neq; siti uincitur, nec arenam desiderat firmitudo: sed & siti & frigore sunt supiores.

αἰεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκειεν.) Sēper metales hostes persequantur. De hominibus contemptis.

Adamatus. αἰεὶ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.) Pro διὰ στόματος. Mulieri perpetuò es in ore: quæ siue ouum siue malum nacta fuerit, Hoc (inquit) est Cinesiæ.

αἰεὶ τῷ γε γέροντι νέαν ποτὶ βάλλεο κούρην.) Sēper iunge seni florentē ætate puellā.

(αἰειεστὼ) αἰεὶ ἔστω.) Sēper esto, uel Semper essentia, uel semper subsistentia. pro æternitate usurpatur ab Antiphonte: sicut (εὐεστὼ) εὖ ἔστω, Benè esto, uel Bonus status, felicitas uocatur.

αἰεὶ φέρει τι λιβύη κακὸν.) Semper aliquid Africa gignit mali. De ijs qui alios uexant, & subinde noui quippiam excogitant mali. nam Africa maximè uarias gignit animantes.

AEZONEIS, municipiū trib. Cecropiæ, cui⁹ incolæ malè audiebāt, ut maledici. unde αἰζωνεύεσθαι, maledicere. Plato: Nihil ad ista dicā, ne me, quāuis qd̃ dicerem non deesset, Aezonensem putes.

AETHALIDAE, municipes Leontiæ tribus.

αἰθαλόεις θεὸς.) Fuliginosus deus, & inclytus artifex Vulcanus dicitur: quippe faber ærarius.

αἰθαλοκαμπίαι.) Fuliginis flexiones: id est fumi & mendacia.

αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσεις.) Aetherem tranquillum remigio transis. De frustra laborantibus.

AETHERIVS, heroicus Poeta, uaria scripsit, & epithalamium hexametro uersu in Simplicium fratrem suum.

αἰθεροβατεῖν.) Qui se in cœlo uersari, & ipsam attigisse cœlestem apsidem putabat, & inter astra uersari: ignorauit se carnifici traditū, & polluti instar proiectum iri. (Dixerat ille aliquid magni, cœloq́; gerebat Forte caput.)

αἰθὴρ.) aer sublimis, & supra aerem inflammatus à Sole locus.

αἰθίοπα σμήχειν.) Aethiopem abstergere. De frustra laborantibus.

αἴθικες.) Aethices, gens Thessalica in Pindo monte, temeraria & barbara, dedita latrocinijs.

AETHIOPIVM, Eubœæ loc⁹, ꝓpe Euripum.

αἴθοπα.) *usq; ad ipsos Oculos directa ardēte inuidia.*

αἰθιοπίδος γῆς ἡνίκα ἂν τακῇ χιὼν.) Euripides: Aethiopicæ terræ liquefacta niue. Aethiopiā ferūt primā densatā & firmatā, coluisse deos, & usam esse legibus: earumq́; rerū autores fuisse perhibent Mithram & Phlegyā, homines Aethiopes.

ἄρτεμις αἰθιοπία.) Aethiopica Diana, uel quòd eam Apollo ex Aethiopia abduxerit: uel ab ardēdo (est enim eadem quæ Luna) uel quòd Hecate (nā & hæc eadem est) semper faces teneat.

αἴθ' ὄφελες (θνεῖν ἠὲ) θανέειν, ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι.) Vtinā esses mortua, aut ultimùm saltares. Sic pueri dicūt, cū noctuā captam circumducūt. Illa uerò interdiu non uidens, ueluti saltat: aut percussa & moritura sese torquet, saltantis instar.

αἴθων λιμὸς.) Aethonia fames, id est maxima, ab Aethone quodam Solis filio, Eleo, qui, succiso Cereris luco, iustas persoluit pœnas, fame perpetua.

αἰθύης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηὸς.) Fulica seu mergo uolitāte soluerūt nauis funes. Nā cum hæ aues in mari se mergunt, pessimū id est omen nauigantibus. Causam autē eam esse dicūt, quòd trāquillo mari propter marinas belluas progredi non ausint: tempestatem uerò præsentientes progrediantur, quo tempore beluæ in profundo degant.

αἰκάλλει.) Demulcet aliqd animū meū.

αἴκε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο:

Si tulerit quæ fecit, erit ius ritè peractum.

Oraculum redditum de Aureliani cædibus & iniurijs.

ARISTOPHANES: Atheniensium quisquis ingreditur, uociferatur contra seruos: Quærite ubi mea sit olla? Quis caput deuorauit mẹnidis? patella hesterna mortua mihi est: hoc est, cōfracta. Vbi est allium hesternum? Quis oliuas arrosit? Hæc omnia sordida sunt.

αἰκία.) Verbera & malorū æqualitas, quæ cū multis tolerabātur, quamuis aliquid leuamenti haberent: tamen ne sic quidem in præsentia facilia uidebantur.

αἰκία.) Vulnus aut uerbera, legibus definitam pœnam nō habebant: sed is qui actionem intendebat, quanti æstimaret iniuriam, scribebat: eamq́; summam iudices moderabantur.

αἱ λαχάνων προσθῆκαι.) Holerum auctaria. De rebus nullius utilitatis.

AELIA, urbs Hierusalem.

AELIANVS Italus, Prænestinus pontifex

tifex & ſophiſta, Claudius dictus, cognomẽto Meliglosſus ſeu Meliphthongus, à linguæ & uocis ſuauitate. Docuit in ipſa urbe Roma, poſt Hadriani tempora.

Aelianus dux ſub Valente, fuit ex (ὧν δεκαπωέδρων) aſſeſſoribus, liber nimiũ, & à puero erecto animo, robuſtoq; corpore & agili, in rebus gerendis celer: nõ quidem doctrinæ expers, ſed nõ ita eruditus, ut ferociam animi atq; iracundiã domitam haberet.

αἴλινον.) Non mollijt audaciam tuam miſerabilis uox.

AELINVS, Calliopes filius.

αἷμα.) Sanguis, id in quo uita cõſiſtit, & quatuor humorũ noſtri corporis prę-ſtantiſſimus.

αἵματι κλαίειν ἢ στένειν.) Sanguine plorare, aut gemere.

αἵματος ἄσαι ἄρηα.) Sanguine ſatiare Martem.

AEMYLIA, Scipionis maioris uxor, in ſolennitatibus matronalibus magnificè colebatur, ut quæ conſuetudine & fortuna Scipionis uteretur. Nam præter ornatum corporis & currus, etiam caniſtra & pocula, & quæ ad ſacrificium pertinebant, aurea atq; argentea omnia illã ſequebantur. Ancillarum item & famularum comitantiũ multitudo iſtis rebus erat conſentanea. Has opes omnes ſatim poſt obitum Aemyliæ, Scipio matri donauit: quæ multis antè annis diuortio cum Lucio facto, non ijs erat inſtructa copijs, quæ nobilitatem eius decere uiderentur. Vnde cum ante id tẽpus domi ferè ſe continuiſſet, ſolenni quodam feſto, Aemylię ornatu & opib. cõſpicua, ijſdẽq; mulionib. & bigis & curru utẽs, matronis cauſam prębuit Scipionis pietatem & magnitudinẽ animi admirãdi.

AEMYLIVS conſul Perſeum Macedoniæ regẽ ſubegit: uir modeſtus, & res ſecundas pulchrè ferẽs, & cordatus. Nã regio cultu hominem excepit, & ad genũa procumbere uolẽtem erexit: Quid, inquit, uictoriam meam dedecoras? & in ſella regia iuxta ſe collocauit. Macedones uerò & Illyrios, uetere ſeruitute remota, liberos & ſui iuris eſſe iuſſit Senatus, tributo impoſito exiguo, & longè minore quàm pendere utriq; ſuis regibus ſoliti eſſent: ut omnes confiterentur, Romanos propulſandarum iniuriarum ergò potius, quàm regni Macedonici cupiditate bellũ geſſiſſe. Aemylius enim ſenatuſconſulto, omnibus audientibus (plurimi autem ex multis gentibus conuenerant) promulgato, liberos eos eſſe iuſſit. Et Europęos legatos ad ſe miſſos, magnificè excepit, ſplendoris etiam conuiuiorum ſtudioſus: cũ diceret, Eorundem uirorum eſſe, & bello uincere, & apparatu conuiuiorum diligentes & ſplendidos ſe præbere. *Splendor cõuiuiorũ.*

HAEMVS, Boreæ filius, & Thraciæ (mons.

HAEMONIVS, bello aduerſus Athenienſes Perſico uulneratus, Athenas cũ currit: & in Senatu cũ dixiſſet, Salui eſtote, ſalui ſumus, collapſus expirauit. *Fidelis nuncius.*

HAEMORRVS, ſeu Hæmorrois, genus ſerpẽtis, in petroſis ſpecubus degẽs.

AENEAS ſcripſit de Pyris, id eſt ignibus qui in ſpeculis accẽdũtur, & de Strategematibus commentarium.

AENICVS, Atheniẽſis comicus antiquæ Comœdiæ, cuius fabula eſt Antia.

AENIVS ſophiſta, cuius libri Metaboli dicuntur, à mutatione.

AENVS, urbs Thraciæ, ab Aeno Gonijs fratre: in qua Græci primùm Alopeconneſios, deinde Mitylenæos & Cumanos collocarunt. Vnde Aenites. Eſt & alia urbs ibidem Aenus, quæ Abſynthus uocatur.

αἰνοβίας.) Pro Abderis mortuum bellicoſum Agathonẽ, Omnis in rogo hæc lamentata eſt ciuitas.

αἶνος.) Oratio prouerbialis. Sermo quidã fertur: Virum, nõ uirum: auem, nõ auem tamen: in arbore, nõ arbore ſedentem: lapide, non lapide ictam peremiſſe. *Aenigma.*

αἶνος καὶ μῦθος differunt, quòd Aenos non pro pueris factus eſt, ſed pro uiris: nec ad delectationem tantum refertur, ſed & admonitionem aliquam cõtinet, ac diſſimulanter docet ac præcipit: id quod Heſiodum feciſſe conſtat.

ἡ αἶξ δῶσα τῷ μαχαίρᾳ.) Capra gladiũ ſuppeditauit. Corinthijs lunoni Acreæ, quæ à Medea dedicata fertur, immolantibus, (οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμισθωμένοι) conducti ad præbenda neceſſaria, ſe cultri, quem humi defoderant, oblitos eſſe ſimularunt: quem capra pedibus euerrit.

αἶξ ἐρανία, ἀμάλθεια.) Capra cœleſtis, Amalthea. De eo qui conſequitur quæ uult. Capram enim nutricẽ Iouis in aſtra translatam ferunt: cuius ortum qui obſeruet, omniũ uotorum fieri compotẽ.

αἶξ σκυρία.) Capra Scyria. De ijs qui beneficia faciũt irrita. Dicunt enim eas multum habere lactis: ſed cum eas mulſerint, euertere mulctram.

αἰξωνεύεσθαι.) Aexoneis, municipium Cecropiæ tribus, cuius incolæ ob maledicentiam malè audiebant.

αἰὼν.) Sophocles:

Antiquum dictum circumfertur,
Mortaliũ uitam nõ posse cognosci prius quàm
Aliquis obierit, bona ne sit, an mala.
Ego uerò meam scio etiam ante obitum
Et infelicem esse, & grauem.

αἰπεινὴ.) Altam abietẽ contentio impulit, ut malè loqueretur. &, Cũ altis abietibus certauit rub. At abies dixit: E' se dissecta & naues & templa confici.

αἰπὺ.) Leucadis altũ tenens, quẽ longè conspiciunt nauigantes, tumulum.

αἰπὺ.) Arduum ei futurum est, quamuis admodum prompto, pugnare.

αἴρεσθαι.) Cratinus in Trophonio: Nõ cibum capere, nõ somni sortiri partem.

αἶρε δάκτυλον.) Tolle digitũ. De ijs qui in certamine deficiunt. Sublatio enim manus, signum est, aliquẽ succubuisse.

αἶρε μασχάλην.) Tolle axillam. De saltatione dicitur.

αἶρε πλῆκτρον.) Tolle plectrum, seu calcar: id est, defende te. Metaphora sumpta à gallis gallinaceis, quibus ænei stimuli adduntur.

αἵρεσις.) Secta seu disciplina, quę rationem aliquam suo arbitratu sequitur, aut sequi uidetur. Hippobotus ait, IX sectas seu disciplinas esse philosophorum: Megaricam, Eretriacam, Cyrenaicam, Epicuream, Anniceriam, Theodoriam, Zenoniam seu Stoicam, Academicam, Peripateticam. * Sed neq; Cynicam, neq; Eliacam, neq; Dialecticã numerat. Pyrrhoniã uerò pleriq; repudiãt, ꝓpter obscuritatẽ. Nã si sectã intelligamus, inclinationẽ in decretis, q̃ cõsecutionẽ & ordinẽ habeat: Pyrrhonia dici non poterit secta. neq; em̃ habet decreta. Præterea ẽt electrix disciplina est à Potamõe Alexãdrino introducta, q̃ è qualibet secta, ea q̃ sibi ꝓbarẽtur, elegit. Iudicia ueritatis aũt esse dicit: aliud, à quo fiat iudiciũ, mentẽ scilicet: aliud, per qd', ueluti certissimum uisum seu phantasiã: principia rerũ uniuersarum esse, materiã & efficiẽtiam, effectionẽ & locũ. Ex quo enim, & à quo, & * quali, & in quo. Finẽ uerò esse, quò omnia referãtur, uitã omni uirtute perfectã, non absq; rebus quas natura corporis desideret atq; externis.

IX sectæ philosophorum.

Pyrrhonia nũ secta?

Potamonis electio.

κριτήρια.

Principia.

Finis.

αἱρετὸν.) Expetendum, trifariam dicitur: honestum, iucũdum, utile. Cui ergo hæc insunt omnia, quodq; ꝓpter omnia expetitur: id optabilius est eo', cui non insunt omnia, * ueluti prudentia.

Honestum. Iucundum. Vtile.

αἱρετώτερος.) βέλτιον, melius, latius patet quàm αἱρετώτερον, id est, magis expetẽdum seu optabilius. hoc enim in uno rerum expetendarum genere uersatur: melius uerò etiam in alijs. Nam & Theoretici, & Physici & Logici, quid sit melius exquirunt. Qui enim quærit utra melior sit essentia, mobilis' ne an immobilis? naturalem tractat quæstionẽ. Logicus uerò quærit, sit' ne melior inductio, an ratiocinatio? Theoreticus uerò, cum quęrit, magis' ne in actiõe uersetur, an in cognitione prudentia?

αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ ἢ αἰτίας.) Pedem tollere è luto, aut causa. De ijs qui nihil habere negocij uolunt.

αἴρειν.) Menãder Cecryphalo: Statim tollite mẽsas: Vnguẽta, coronas parato, libato. Idẽ in Synaristosis. Aliquis mihi det potum uelim. sed Barbara ista', Vnà cum mensa uinum etiam nobis abstulit.

αἱρεῖς.) Theologus: Ratio conuincit, non esse ponendum offendiculum.

αἱρήσω τάχα.) Fortasse capiam. Hoc dicere solẽt, qui aliquos persecuturi sunt.

αἱροῦντες ἡρήμεθα.) Captantes capti sumus. De ijs qui sperarũt se aliquibus superiores fore, à quibus uicti sunt ipsi.

αἶσα.) Non equidem inuideo, sed tua fata opto.

αἴσακος.) Ramus lauri, quem tenentes celebrabant deos.

αἴσιος.) Non fausta illis aspirauit fortuna. Cessatores enim nihil puduit.

αἰσίῳ.) Demosthenes se cum Aesio Atheniense in arte dicendi exercuit.

αἰσθάνεσθαι.) Dormiens, potentia sentit: uigilans, actu.

αἰσθήσεις.) Sensus quinque sunt: Visus acrior est auditu, hic olfactu, olfactus gustatu & tactu. Atq; adeò tactus ne sensus quidem esse uidetur. Nam cæterorum sensuum quilibet in una quapiam rerũ sensilium oppositione, & in intermedijs uersatur: ueluti uisus, in albo & nigro, & interiectis colorib. auditus in sono graui & acuto, & interiectis: olfactus in odoribus & fœtoribus gustatus in dulci & amaro, & interiectis saporibus. Cæterùm tactus in pluribus oppositionibus cernitur, non subalternis: ut in frigido & calido, & humido & sicco, & duro & molli, graui & leui, raro & denso, quæ ὑπάλληλα subalterna esse non possunt. Sensus maiorib. sensibilibus perceptis, non

non amplius unà cum illis minora perci pere possunt. nam qui acriores sapores gustauit, remissiores non percipit: & qui magnos strepitus audiuit, minores non sentit: & qui solē intuitus est, legere non potest, aut alia aspectabilia pcipere. Eadem & tactus est ratio. Mentis uerò contraria. Quo enim maiora intelligibilia comprehēderit, eo expeditior est ad minora comprehendenda. Ac sensus quidem immoderata sensibilia corrumpūt, mētem autem maiorum intelligibilium apprehensio acutiorem facit.

Communia sensibilia sunt quinq;. 1. motus. 2. quies. 3. numerus. 4. figura. 5. magnitudo. Communia uerò esse dicūtur, non quòd eorum quodlibet sub omnes sensus cadat: sed quòd singula sub plures, non unum, quędam etiam sub omnes simul. Nam magnitudo commune sensibile est uisus & tactus. Videmus enim magnum esse hominem, & tangēdo sentimus magnam aut paruam esse obiectam molem & interuallum: atque etiam nos strepitum audiuisse magnum aut paruum dicimus. Sed hic magnitudo proportione capitur, nō propriè. Magnitudinem enim dicimus continuam, in communibus esse sensilibus. Magnus autem strepitus, qualitatem significat intensam & remissā. Quare obscurus aut uehemens strepitus magis propriè dicitur. Figura communis est uisus & tactus, figura inquam, non quadrangulum aut octangulum. Hoc enim rationis est, dicere figuram esse, quæ una linea contineatur, aut tribus, aut quotcunq; tandē, sed simpliciter, circumscriptam esse. Omnis autem circumscriptio fit per aliquā figuram. Itaq; & brutæ animantes, cū in paruam altitudinē, terramq; editiorē inciderunt, ascendūt & pergunt. Sciūt enim circumscriptā esse magnitudinē, & trāsiri posse. Sin in editiorem & pręcipitē locum peruenerint, nō instituunt pergere, animaduersa figurę magnitudine. At numerus, cōmune sensibile est omniū. nā & uidemus quinq; esse homines, sed & tactu deprehendimus & audimus.

αἰσθόμενοι.) Cum Cæsaris alacritatem uidissent, & facta spei respondere animaduertissent.

AESOPICVS sanguis. De ijs q̄ p iniuriā occidūtur (nullo em̄ iure Delphi Aesopū pemerūt) & de ijs q̄ in p̄bra & mala nō facilè p̄pulsanda inciderūt. numen enim ob cædē illam Delphis succensuit.

AESOPVS, Mithridatis anagnostes, scripsit de Helena: quo in Opere dicit, piscē cetacei generis Pana uocari, in quo asterites gemma reperiatur, quæ accenditur à sole, atq; ad philtra faciat. Scripsit & Mithridatis encomium. *Pan.* *Asterites.*

Aesopus Samius, aut Sardianus. *Engiton Mesembrianū fuisse dicit, alij Cotiensem Phrygem. Fuit logopœus, hoc est inuentor sermonū & responsionum. Versatus est, & in precio habitus, apud Crœsum, antiquior Pythagora* xl Olympiade. Scripsit ea quæ sibi Delphis acciderūt, libris duobus. Ac potius quidam aiunt, Aesopum responsa scripsisse solùm. nā apud Delphos iniustè perijsse, præcipitatum ab incolis de Phædriadibus rupibus, liiii Olympiade: & famulum fuisse Xanthi Lydi. Alij, Samij uiri ladmonis: cui⁹ & Rhodopis ancilla fuerit, quā Thressam genere, Charaxus Sapphonis frater uxorem duxerit, ex eaq; liberos susceperit. *Delphica.* *Xanthus.* *Rhodopis.* *Charaxus.*

Aesopus fabularum poeta, nō fortuna magis quàm uoluntate seruus: *non tamen ob idipsum imprudens. nam cui lex liberam uocem adimebat, eum delineata consilio & uoluptate atque gratiā condīta dare decebat. Sic & medici ingenui, quod facto opus est, imperāt: sed qui idē & seruus est, & medicus: simul & assentādo & curādo hero necessariò est occupatus. Aesopū à cœna redeuntē ue sperī, audacula quędā & ebria allatrabat canis. tū ille ait: O canis canis, crede mihi, si mala ista lingua frumētū emeres alicūde, sape mihi uidereris. Aesopū quidā ferūt adeò dijs charū fuisse, ut & reuixerit: sicut Tyndareus, Hercules, & Glauc⁹. *Seruitutis blanditiæ.* *Fabula de cane.*

ὐδὲ τὸν αἴσωπον πεπάτηκας.) Ne Aesopū quidem triuisti: uel, Ne ad Aesopum quidem es progressus. De indoctis. *4. ἀναβιβάσεις, id est reuocati in uitam.*

AESCHINES Charini fartoris, aut Lysaniæ filius, Athenienſis, Sphettius, philosophus Socraticus. Dialogi eius sunt: Callias, Rhinon, Aspasia, Axiochus, Telauges, Alcibiades: & qui Acephali, id est absq; capite dicuntur, Phœdon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de uirtute, Erasistratus, Scythici. *Dialogi qui inter Platonicos habēntur.*

Aeschines Athenienſis orator, Atrometi literatoris & Glaucotheæ sacrificulæ filius, histrio fuit primùm, deinde scriba, pòst orator, & p̄ditor Cersobleptis ac Phocensiū: qui cū uiolatarū legū, seu falsæ rogatiōis reū fecisset Ctesiphontē, à quo corona Demostheni decreta erat,

uictus Rhodum conceſſit,ibiq; docuit.

Aeſchines Athenienſis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheę, Alcidamãtis Eleatæ in arte dicẽdi diſcipulus. Quidam etiam ſeruitutem ſeruiſſe parentes eius ſcripſerũt. Cum autẽ cauſæ cuiuſdã aduocatus,iudices corrupiſſet,unà cum eis in carcerẽ coniectus,aconito hauſto interijt: eorumq; res familiaris,ut orborum,publicata eſt. Veruntamẽ habitauit Rhodi,ac docuit, uictus à Demoſthene in cauſa de corona. Primus autẽ diuinitùs dicere dictus eſt,eò quòd extemporè diceret,tanquam numine afflatus.

Venenum.

Exiliũ Rhodium.

Auaricia philoſophica.

Aeſchines Lyſaniæ filius, ad Dionyſium in Siciliam petendę pecuniæ cauſa abijt. Plato ter emenſus Charybdim,ob Siculas opes emenſus eã eſſe fertur. Ariſtippus itẽ Cyrenæus *, & Helicon Cyzicenus,& * Phæton cum Rhegio exularet, ita Dionyſij ſubierunt theſauros, ut uix inde eminerẽt. Atq; etiam Cnidium aiunt Eudoxum aliquãdo ueniſſe in Aegyptum, ac profeſſum, ſe pecuniæ cauſa adeſſe,eaq; de re locutũ eſſe regi. Ac ne plures criminer, Speuſippum Athenienſem adeò ferunt auidum fuiſſe pecuniæ, ut ad Caſſandri nuptias in Macedoniam comeſſatum iret,& poemata frigida,cõpoſita à ſe,mercede cantillaret.

αἰσχρὰ.) Turpia eſſe illa, familiares eius norant,ac diſceſſum nec in preſentia decorum,nec in poſterum tutum fore.

AESCHRION Mitylenæus,uerſificator heroicns, comes itineris Alexandri, filius Philippi, Ariſtotelis diſcipulus & amaſius: ut Nicander Alexandrinus tradit,in libro de diſcipulis Ariſtotelis.

Turpitudinis 4. genera.

αἰσχρὸν.) Sophocles:Turpe eſt longam deſiderari uitam ab eo, qui in perpetuis malis uerſatur. Turpitudinis ſpecies ſunt quatuor: Iniuria, ignauia, immodeſtia, (ἄμορφον) deformitas.

AESCHYLVS,tragicus Athenienſis, Euphorionis filius, Cynægiri frater, qui unà cum ipſo in pugna Marathonia fortiter dimicarunt. Filios habuit duos tragicos,Euphorionem & Bionem. Certauit ipſe*nona Olympiade,natus annos XLV. Primus autor, ut perſonis pictis ac terribilibus, & calceis grandioribus Tragici uterentur.Scripſit elegias,& tragœdias XC. Vicit octies & uicies:uel,ut alij, decies ter. Cum autem collapſis tabulatis,eo tragœdiam agente, in Siciliã fugiſſet: teſtudine ab aquila in caput eius deiecta perijt,anno ætatis 58.

Euphoriõ. Bion. Inuenta.

Exilium et obitus. Aquila. Teſtudo.

αἰσχύνη.) Dedecus urbis eſt, peccatum ciuis.

αἴτησις.) Petitio eſt,contrarij in diſputationibus productio, ut accipiatur aliquid à reſpondente: & poſtea detur opera, ut quod illi contrarium eſt, ab eo ſumatur, eoq; pacto contradictio reſponſionum oſtendatur.

αἰτητὰ.) Rhodij,qui Perſeo pacem nõ tam peterent,quàm darẽt, ſuperbè cum Romanis ſunt locuti.

αἰτίζων.) Panes ille rogat,nõ enſes atq; lebetes.

αἴτιον.)Cauſa quadrifariã dicitur:ut materia,ut forma,ut finis,ut effectrix. Cauſarum item aliæ ſunt antecedentes, aliæ adiuuantes ſeu concauſæ, aliæ finales. (προηγουμενικὰ, συνεργὰ ἢ συναίτια, τελικά.)

αἰτιῶδες ψεῦδος.)Cauſale mendacium, quod aut à mendacio incipit, aut in id quod non eſt cõſequens deſinit, aut habet fini principiũ(non) conſequens:ueluti,Eò quòd nox eſt,Dion deambulat.

AETNA, magnus Siciliæ mons, ardens.hinc Aetnæum,pro magno:

αἰ οἰδίποδος ἀραί.) Oedipodis diræ: de ualde calamitoſis.

αἱ χάριτες γυμναί.) Gratiæ ſunt nudæ. Vel ſimpliciter & apertè gratificandum eſſe, uel ingratos ſuum ornamẽtum abieciſſe ſignificat.

ἄλφα.) Accipe alma Cytherias, id eſt Venus, poetæ Celeriter hæc inclyta dona Leonidæ. Et Homerus:

Rebus in aduerſis uenit immatura ſenectus.

ἔαδε.) Herodotus:Cupiebant illi quidem ferre opem,ſed non poterant.

ἔαρ..) Ver, tẽperies aeris: id anni tempus,quo ſol ad nos accedit,& ſanguis in corporibus abundat.

ἔαρ ϑερμὸν χρήζει.)Vere eget:nam uetere tunicam habet. Ariſtophanes: Multis ei uidetur opus eſſe hirundinibus. nã una hirundo non facit uer.

ἐβάσανον.) Omnes formas examinauit: omnia ſingulari iudicio expendit:rationes ſolertes & uarias excogitauit.

ἑβδομαδόμενα.) Infantium ſeptimos & decimos dies agebant:iiſq; nomina imponebant,alij decimo,alij ſeptimo. Ariſtoteles de Hiſtoria animalium: Plurimi pereunt infantes ante VII diẽ. Quamobrem nomina tũ eis imponũtur, quòd eos fore incolumes confidunt.

ἑκατὸν.) Decies mille pedes habentẽ Scolopendrã,ab Orione turbatus. Pontus,Iapygum eiecit in ſcopulos.

HE-

HEBRAEI, ab Hebere filio Salæ, qui inter populos terra distributa, suos appellauit Hebræos. Hic qa nō inter turris cōditores fuit: eius sermo nō est mutatus.

HEBRVS Thraciæ fluuius, è Rhodope, Thracio monte, profluens.

ἐβώων.) Aristophanes: Auro obturatur os oratorum.

ENGASTRIMYTHVS, uentriloqu⁹, quē nūc Pythonē quidā dicunt. Sophocles Sternomantin uocat, quasi uatem præcordialem dicas: Plato philosophus Euryclē, ab Eurycle tali uate. Philochorus libro 3. Diuinationū, etiam mulieres tradit engastrimythos, quæ manes euocarint: quali usus est Saul, quæ prophetę Samuelis animam elicuit.

ἐγήετο καὶ μαΐδρωνι συκίνη ναῦς.) Contigit & Mandroni ficulna nauis. De iis dicitur, qui supra dignitatē rebus prospe-
20 ris utentes, se gerunt insolentius. Mandron enim quidam nauarchus designatus fuit, indignus illo munere. Ficulna, p uili ponitur.

EGESTA, siue Aegesta, bellica machina è saxis, lignis & terra excitata: quā ciliciis, id est uelis è caprinis pilis confectis tegunt, iustæ densitatis & longitudinis, quæ longis cōtis suspensa illi præponūt. ita nec ignitæ sagittæ, nec alia tela pene-
30 trant, sed in uelis adhæresc unt.

ἔγγον.) Prouinciam sorte distribuit, talenti precio singulis: ratus, si fundis homines alligati essent, sic tranquillum & stabilem fore ciuitatis statum.

ἔγγον.) Lysias: Lege tutores iubente, rem pupillorū in fundis collocare, nos iste nauticos efficit.

ἐγκάθετος.) insidiator, dolos⁹ explorator.

ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς πάθημασι.) in cor
40 poreis affectionibus uolutari.

ἐγκαλῶ.) Nos turpissimorū propè facinorum accusamur.

ἐγκαλλωπισμός.) Rege id sibi mēdacium laudi ducente.

ἔγκαρπον.) Philippus Arsinoes cōsuetudine usus, illa prægnāte relicta, Olympiadem duxit uxorem.

ἐγκατεζεύξας.) Sophocles: Noua cōsilia cum nouis moribus coniunxit.
50

ἐγκαφῶν.) Eupolis: Rerum mearū ne minutissima quidem pars remansit.

ἐγκαίνια.) Encænia, festum quo noui aliquid gestum est, aut institutum.

ἐγκατα.) Lachares aufugiens, cū iam iam capiendus esset, Daricis aureis paulatim proiectis ante eos qui persequebātur, prorsus hisce illecebris omnem uim hostilem effugit.

ἐγκιλικίζεσθαι.) Improbis esse moribus; quo nomine gens illa malè audiebat. *Cilices.*

ἔγκλισιν.) Anaxagoras ait, supra uerticem esse terræ polum, qui semper appareat, deinde inclinari. *Polus.*

ἐγκονεῖτε.) Ite, festinate, pperate, qa morę nihil est loci: res in acie nouaculę est. *Festinatio.*

ἐγκώμιον.) Encomiū, multas res complectitur: ἔπαινον & laus, unam.

ἔγκοτος.) Quæ inuidia semper Thesidas, bonis pertinaciter infesta, semp tenet? *Inuidia.*

ἐγκρατέστερον.) Thucydides: Tum principatum firmarūt, tum ipsi magnam potentiam sunt consecuti.

ἐγκράτεια.) Continentia, est abstinētia malorum, affectio, quæ rectam rationē non transcēdit, & habitus inuictus à uoluptatibus. Si continentis inter se non consentiunt partes animi, boni autem uiri & sapientis consentiunt: uir bonus non erit continens, nisi continentiæ nomine pro temperātia abutaris, ac dicas: in quo sit quod uincat & uincatur, in eo non esse consensionem, id quod (non) contingat temperanti. Et quidem huiusmodi mutationū plena est loquendi cōsuetudo, ut significantissima quæq; uerba pro leuioribus usurpentur: ut dissecare & deuorare, pro secare & edere: cachinnari pro ridere, prudens pro callido, fortis pro audaci, lenis pro ignauo & stupido, liberalis pro luxurioso, frugi pro sordido. Sic & Callicles in Gorgia Platonis, modestos homines uæcordes appellat (τὰς σώφρονας εἰς ἠλιθίας μεταλαμβάνει.) Continentia uehemētes habet cupiditates: temperantia tranquillas atque domitas. Ac temperans cōsentientes inter se partes habet animi: nec alia in eo uincit aliam reluctantem. Continens uerò non dicitur, quòd careat affectib⁹: sed quòd afficitur ille quidē, nō tamen ducitur ab affectibus. Eadem est & incōtinentis & intemperantis ratio. *Continentia. Temperantia. Abusiones uerborum.*

ἐγκρατὴς.) Sæpe ægrotauit, sed confirmauit eum Deus. Cum sibi redditus esset, ualetudinem q; recepisset: nihil pensi habuit. Item: Dicebat Leogorus, se fortuitò potius, quàm Dei uoluntate recepisse ualetudinem. *Sanatio.*

ἐγκρίνει.) Non scilicet alios recipit, alios repudiat.

ἐγκρυφίας ἄρτος.) Panis cinere tect⁹. Tres aūt partes similaginis, unde subcinericius panis fiebat, triduanam panis *Sepultura Christi.*

uitæ sepulturam obscurè denotat.

Versatile theatrum. ἐγκύκληρα.) Machina lignea, prædita rotis: quæ conuersa, ea quæ uidebantur intus in ædibus geri, spectatoribus etiã ostendebat.

ἐγκύκλιος παιδεία.) Encyclopædia, per omnes disciplinas, per omnes rhytmos & motus agitatur.

Bilis piscium. ἐγκαρσίχολοι.) Iracũdi. Pisces bilem in capite habent.

ἐγγλωττογάστωρ.) Qui è linguæ prouentu uictitat: sicut ἐγχειρογάστορες, qui labore manuum uentrem placant.

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζυγὸν.) Ego uerò & tu iugum idem trahimus. De ijs qui in eadem calamitate sunt. Ego uerò surdaster ad omnia, ignarus omnium, ista neglexi.

EGO è bono in bonum transtuli: uel, à bono ad bonum me contuli: id est, è citharœdo factus sum tragicus. De ijs qui similiter aliquid faciunt.

Nicostratus histrio. Ego faciam omnia secundum Nicostratum, uel instar Nicostrati. Hic histrio fuit solertissimus.

Anguillæ. ἐγχέλεις θηρώμενος.) Anguillas captãs. De ijs qui priuati emolumẽti causa turbas concitant: quòd anguillæ turbata aqua & commota capiantur.

ἔγχεια.) Hasta, quæ sæpè gustauit lactes hostium.

Pietas in conuiuio. ἐγχεῖν.) Xenophon: Pueros infundere iussit, & precari deos.

ἐγχώριοι.) Indigenæ non modò uentorum stationes (ut prouerbio dicitur) sed & popularium suorum mores optimè norunt.

Credentiarius. ἐδέατρος.) Nomen quidem Græcum est, sed usus Persicus: prægustator principio fuit, & ante regem edebat securitis causa. Postea uerò usus obtinuit, ut totius ministerij & apparatus curator, ἐδέατρος diceretur.

EDEM, deliciæ & paradisus.

Abgarus. EDESSA, urbs Syriæ, quò Traianus cum uenisset, occurrit ei ante urbẽ Abgarus, dono adducẽs CCL equos, & paraphractos thoraces pro uiris & equis totidẽ, & telorum LX. M. Traianus uerò III thoracibus acceptis, reliqua omnia seruare ipsum iussit.

Traianus.

Syphacis æquissima sententia. ἐδικαίου.) Syphax auditis rebus gestis, pacificationem moliebatur: æquum cẽsens, ut neq; Romani Africã, neq; Carthaginẽses Italiam hostiliter inuaderẽt. Vtri aũt secus fecissent, se ijs opem laturum qui obtemperassent.

ἐδικαιώθησαν.) Dion: Omnes morte digni estis: non tamen ego uos oẽs morte mulctabo: sed à paucis quos cõprehendi, pœnas expetam: reliquos dimitto.

ἕδος.) Fortunæ patrio simulacro adorato, reditum orat.

ἑδώλια.) Sophocles: Antiquis opibus referta patris sedes.

ἐδωρήσατο.) Quicquid quibuslibet accõmodatum esset, id facere studebat.

EZECHIAS rex Hierosolymorum, Achazi filius omnium religiosissimus. Neq; enim idola solum subuertit, sed & statuas ipsas contriuit, & in iugis montium sustulit, & lucos succidit, & serpentem à Mose suspensum (adhuc enim ei omnes, odores incendebant) cum reliquis superstitionibus, inuisis Deo, deleuit, & Iudæos simulacrorũ cultores mulctauit, monimenta & reliquias impietatis excindens. Tantum enim à uera religione aberant, ut simulacra post ianuas depicta adorarent: ut si qui ex Ezechiæ ministris inquirerent, foribus apertis simulacra tegerentur. Ac solus regnauit ex uolũtate Dei. Fertur etiã tale quiddã. Fuit Salomonis liber remediorũ cuiusuis morbi, uestibulo tẽpli incisus. Eũ reuellit Ezechias, quòd populus, neglecto Deo, nec inuocato, sanationẽ malorum inde peteret. Bellum aduersus alienigenas extendit Gazam usq;, defectione facta ab Assyriis, quib. antè paruerat.

ἐθελοκάκως.) Imperatori exercitus erat contumax ob acceptam iniuriam: segniterq; dimicabãt, & fugiebant, obligatis corporibus, quasi uulnerati essent: & tẽtoria dissipabãt, & recedere cogitabant, imperitiam ducis accusantes.

ἐθηλύνθη.) Ferrũ cum mollire student, oleo: cum durare, aqua tingunt.

ἔθος.) Consuetudo, non est inuentum hominum, sed uitæ & temporis. Ac lex quidẽ similis est tyrannidi. terrore enim & ui cũcta perficit: cõsuetudo uerò magis humanitate regia. ultrò enim eã oẽs absq; necessitate sequũtur. Atq; etiã lex tanta ęquitate & humanitate referta est, ut & calamitosis utilior sit quàm cognati: & affectis iniuria robustior propriis ipsorũ uiribus: & patribus beneuolẽtior quàm filij: & filijs quàm patres, & fratribus quàm fratres. Multi enim ab amicis læsi, ad hanc confugiunt.

ETHNESTAE, Thessaliæ populus.

ἑκάβη.) Hecuba, quòd è longinquo ad uirum uenerit. Nam pater eius Dymas Phryx,

Phryx, obſes Priamo datus erat. unde Priamus Phrygibus fert opem.

HECADEMIA, olim uocata fuit Academia, ab Hecademo quodam heroe.

HECALE, heroina apud Callimachũ: quòd ad ſeſe uocet, ut quæ caſtellum patens habeat.

HECAMEDE, Neſtoris concubina: dicta à prouidentia, quòd longè in futurum proſpiceret.

HECATHAEVS, Abderites philoſophus, qui & Criticus grãmaticus eſt cognominatus, ut qui ea arte ualeret. Fuit ſub ſucceſſoribus (Alexãdri.) Libri eius ſunt de poeſi Homeri & Heſiodi.

Hecateus, Hegeſandri filius, Mileſius, fuit Darij temporibus, eius qui Cambyſi ſucceſſit: quo tempore Dionyſius etiã Mileſius fuit, Olympiade LXV, hiſtoriographus. Vnde fructum cepit Herodotus Halicarnaſſeus, illo iunior. Protagoræ auditor fuit Hecatæus, ac primus ſoluta oratione hiſtoriam edidit, ut alia ſcripta Pherecydes. nam Ageſilai adulterina putantur.

ἑκάτειον θεαγένους.) Theagenis Hecateũ ſimulacrum: quod ille ubique audiebat, (uel, quòd quocũq; iret, percõtabatur) qui Capnus (fumus.) Fuere Thragenes alij duo: quorũ alter de Homero ſcripſit: alter ob molliciem infamis fuit.

ἑκάτῃ.) Ex Hecate cognoſci poteſt, ſit'ne diuitẽ eſſe potius, an eſurire? Hæc enim ait, eos qui rem & opes habeant, ſingulis menſib. cœnã ſibi mittere: pauperes uerò homines eam abripere, priuſquã appoſita fuerit. Moris enim fuit, ut ſingulis menſib. diuites Hecatæ mitterent panes, & alia quædã, quæ pauperes auferebant. Hecatẽ alij Dianam, alij Lunam dicũt, quæ ſpectris horrẽdis ſeſe offerat, deuouentibus: quæ quidẽ ſpectra ſint homines draconis capitibus & ingẽti proceritate, ut eorum cõſpectu, qui uideant, percellantur.

HECATES inſula. Antè Delũ ſita inſulula, quæ à quibuſdã Pſamite dicitur, quòd placẽtis eius nominis dea colat.

ἑκατόμπεδον νεὼς.) Parthenon, id eſt Mineruæ delubrum, ſic Athenis dicebatur, non ob magnitudinem, ſed propter elegantiam.

HECATOMBAEON. Iunius apud Athenienſes, quòd eo menſe plurimę Hecatombæ immolarentur.

ἐκβάλλω.) Eiectus eſt Adã è paradiſo.

ἐκβιαστὴς.) Ambo ſunt uiolẽti inſcitiæ exactores. Extimulant nos ad requirendum ius. De Gregorio & Baſilio.

ἐκ μέγων.) Arrogantiam magnitudini animi finitimam effugit. *Arrogantia.*

ἐκδεδαρμένον λέγεις.) Excoriatum excorias. De iis qui fruſtra laborant.

ἐκδοὺς.) Nullum diuinum oraculum eſt irritum.

ἐκδοχὴ.) Polybius: Non rectè, Imperator, ſermones noſtros accipis.

ἐκδικος.) Sophocles:

Thebæ te non educarunt malum. *Vrbs bene morata.*
Neq; enim ſolent uiros iniuſtos alere.
Tu uerò urbem immerentem probro afficis
Ipſe tuam. Nam te longinquum tempus
Senem ſimul facit, & mente uacuum. *Delyrus ſenex.*

ἐκδυοῖν τρία βλέπεις.) Duo cũ ſint, tu tria uides. De ijs qui uel ſenio, uel alio malo hallucinantur, nec ſatis cernunt.

ἐκκένωφθ' ἡ μουσικὴ.) Extirpata eſt Muſica. Ferũt, olim in cõuiuijs eruditas quæſtiones eſſe tractatas. Pòſt, pſaltriis & cithariſtrijs introductis, quoſdã nouitatẽ illã accuſantes, hoc uſos eſſe prouerbio. *Sermones. Muſica.*

ἐκκείμενα.) Soli tibi uiuentiũ expoſiti ſumus. Neq; n. eſt ueritas res expoſita, neq; deiecta, neq; uenatione capienda.

HECEBOLIVS, ſophiſta Cõſtãtinopolitanus, ſub Cõſtantino ardenti Chriſtianiſmo ſimulato, ſub Iuliano fatuum gentilem ſe præbuit *. Proſtratus enim ante oratoriã domũ: Calcate me, clamitabat, fatuũ ſalem. Adeò leuis & temerarius & antè & pòſt fuit Hecebolius. *Religio temporaria.*

ἐκήλει.) Infinita ille cõmemorabat, p quæ audientes demulceret.

ἐκθεατρίζουσι.) Vulgus res geſtas fortunatorum imitari non ſtudet: ſed ſuperua canea quædam æmulans, inopiam iudicij ſuam declarat.

ἐκθῶ.) Ariſtophanes: Cum in curiam inani uentre accurriſſet, pleno excurrit. Peculator notatur his uerbis.

ἐκλεγόμενος.) Eo ſtatu rerum fretus, per ſe de ſumma rerum decernere properabat. Itaq; cum non occaſionem rerum, ſed ſuam ſpectaret: futurum erat, ut ab officio aberraret. *Non expecta ta occaſio.*

ἐκλεκτὸς.) Solomon: Manus delectorũ facilè uincet. Vincere fortaſſis eorũ etiã eſt, qui ſunt omni referti improbitate, uel metu uel pudore, corporis actionẽ magna ui prohibentium. Sed ſupernarũ rerũ amore nõ uinci ab inferioribus, eorum tantũ eſt qui Deum amant, quoſq; Scriptura electos uocat. *Locomotiuæ moderatio.* *Cœleſtium amor.*

ἔκλειψις.) Emanſio dicebatur, cũ quis pere-

peregrinitatis reus, in diiudicatione municipiorum se non sistebat.

ἐκκλήσεις.) Manifesta fuga hostes ad inuadendum euocabat.

Conciones Athenienſium.

ἐκκλησία.) Ternæ conciones ordinariæ fuerũt singulis mensibus, Calendis, die decimo, & trigesimo, quæ κύριαι dicebantur. σύγκλητοι, Indictæ, cum populus extra ordinem propter urgentia negocia conuocabatur.

ἐκκλησίαν.) Aristophanes: Non ne cõciones propter Plutum coguntur? Coimus enim aut ut nostra tueamur, aut aliena ut acquiramus. Perstringit autem Athenienses, qui propter triobolum iudicia frequentarent.

ἐκκλησίαι,) Corpus suum Ecclesiam uocat Christus, & per hanc sacerdotem agit ut homo: accipit autem ea quæ offeruntur, ut Deus (προσφέρει τὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος σύμβολα.) offert autem Ecclesia corporis eius & sanguinis symbola, totam massam per primitias sanctificans.

Explicatio somnij.

ἐκκλησίαις ἑστῶσιν ἔγκλησιν φέρει.) Stare in concione crimen affert. ὀνειροκριτικόν.

ἐκκλητεύειν.) Nomina eorum qui ad dicendum testimonium rogati, nõ aderant in iudicio, per præconem citabantur, ut necesse haberent testificari.

ἐκ λύκου στόματος.) Ex ore lupi. De ijs qui pręter spem aliquid ab aliquibus accipiunt. Ex fabula de lupo & grue.

ἐκμελὲς.) Theodosius imperator (ineptus) eneruatus erat, & inertissimus.

Maßilienses.

ἐκ μασσαλίας ἥκεις.) Massilia uenis. De effœminatis & delicatis. Massilienses enim ferunt muliebrem in morem uestire, delibutos unguentis, & colligatis capillis: eaq; mollicie turpiter sese gerere.

Epicurus.

ἐκνευρίσας.) Epicuri sermonib. animo eneruato & effœminato.

ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ.) Volens quidem, sed animo inuito. Prouerbium.

Voluntariũ.

ἑκούσιον, uoluntariũ: quod non à lege, sed à uoluntate pendet.

ἐκ παντὸς ξύλου * κοῦφον γένοιτ' ἄν.) E' quouis ligno * leue fiat. De reb. aspectu quidem uilibus, sed necessarijs. Alij de iis q̃ boni quidẽ habiti sunt, sed alij inuenti.

ἐκ περιουσίας, ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος.) Ex abundantia, ex superuacuo: id quo carere liceret. Necessarium est, sine quo esse non possumus: superuacaneum, cuius præsentia cum necessaria non sit, rebus necessariis, ut Aristoteles ait, suppetentibus, alia quædam pulchra comparantur. ueluti, uiuere quidem necessarium est: bene uerò uiuere, superuacaneũ. nã pręsentiâ bene uiuendi, quod (ut simus) necessarium non est, ornatur uiuere ipsum, quod est necessarium. Cæterùm meliora. inquit, necessarijs sunt superuacanea. Melius enim est bene uiuere, quã uiuere: & bene dicere, quàm dicere. Nõ semper tamẽ expetenda magis sunt meliora, quamuis per sese optabiliora. Nã quæ nos consequi nõ possumus, quamuis meliora iis quibus potiri licet, nõ tamen nobis sunt magis expetenda. Immortalitas enim præstantior est longæuitate: sed nobis non magis expetenda. Ac superuacanea partim & meliora sũt, & optabiliora: sicut bene dicere, quàm dicere: Partim meliora sunt, non tamen optabiliora. nam philosophari & contẽplari, melius quidẽ est quæstu: nõ tamen optabilius ijs quos urget inopia, quiq; aliter esse nequeũt. Sic etiã ualere ægrotanti est optabilius, quàm philosophari.

Necessarium. superuacaneum.

ἐκπλεύσειν.) Nunquam ita fore amentem, ut homines pluris faciat Deo.

ἐκποδῶν.) ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. Viri calamitosi nusquã compárent amici.

ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνηγαγον.) De multis paleis grana pauca coegi. De ijs qui magni laboris exiguum capiunt fructum.

ἔκστασις.) Dauid: Ego uerò dixi in raptu mentis: Abiectus sum. Putabam, inquit, cum peccassem, me procul abesse à curatione tua. nã à iusticiæ uia, in qua ambularat, recesserat, atq; impegerat.

ἐκτακτοὶ.) Elocati (si ita dicere liceat) uel extraotdinarij sunt quinque: præco militaris, buccinator, signifer, minister, caudæ ductor: quibus omnino est opus in agmine: præcone, ut uoce denunciet imperata: uexillifero, si uox ob tumultũ non exaudiatur: buccinatore, cum ob puluerem signum non cernimus: ministro, ut ea quibus opus fuerit, apportet: urago, ut non cõsecutos ad aciem perducat. qui, cum illi quatuor summum teneant locum, hic infimum occupat.

ἐκ (τετριμμένης confracto) τετρημένης κύλικος πιεῖν.) E' perforato calice bibere. De iis qui in religione errant, uel qui fidem soluunt.

ἐκ τιμημάτων.) Quatuor Athenis census â Solone instituti sunt, Pentacosiomedimnorum, equitum, zeugitarum, proletariorum.

ἐκ τι-

ἐκ τιθηνῶν.) A' nutricibus: id est, ab infantia.

ἐκτὸς πήλου πόδας ἔχειν.) Extra lutũ habere pedes. De ijs qui extra periculũ sunt.

ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω.) E' gustu cognosco. De iis qui ex paruo multa deprehendunt.

ἐκ τῶν παρόντων.) Cum uincerentur, è renata remedium à Deo petunt, & percõtantur Pythiam.

ἐκ τριχὸς κρέμαται.) E' pilo pendet. De iis qui in maximo sunt periculo.

ἐκκυβεύειν.) Ratus, ut poeta dicit, dolum esse: nullo modo statuit iácere aleã, & de summa rerum decertare, sed se intra uallum continuit.

ἐκφανεστάτας.) Polybius: Ferè quod in præsentia maximè dolet, insignem læticiam parit.

ἔκφορος.) Sentio me affectu transuersum agi.

ἐκφυλλοφορεῖν.) Si quis aut malè gesti magistratus suspectus, aut senatorio ordine indignus uidebatur, ut in ostracismo testula, sic oliuæ folio hic loco mouebatur, inscripto eius nomine, & in echinum coniecto.

ἐκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασι.) Polybius: Summo studio & celeritate succurrere Reip. & summæ rerum.

ἑλλάδιος.) Helladius Alexandrinus grãmaticus, sub Theodosio Imperatore iuniore uixit. Scripsit omnis generis uerborũ usum ex ordine alphabetico, Descriptionẽ ambitionis, Bacchũ siue Musam, Descriptionẽ balnei Constantiani, laudationem Theodosij imperatoris.

ἔλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα.) Splẽduerũt eorũ facta: id est, claros eos reddiderunt.

HELLANICVS Millesius, historicus, ambitum terræ scripsit, & historias.

HELLANICVS Mitylenæus historicus, filius Andromenis, aut Aristomenis, aut Scamonis, cui cognominem habuit filiũ. Versatus aũt est Hellanicus etiã cũ Herodoto, apud Amyntã Macedonũ regẽ, tẽporib. Sophoclis & Euripidis: etiam cum Hecatęo Milesio cõgressus, qui Persico bello fuit, & paulo antè, & usq; ad Perdiccæ tempora peruênit. Obiit Perperenæ, quę est eregione Lesbi. Conscripsit plurima, soluta oratione, & uersu heroico.

ἑλλανοδίκαι.) Hellanodicæ, iudices ludorum apud Eleos IX, aut X.

ELATEA, urbs Phocẽsium maxima, quam quidã Elatriã scribendã censent.

ἐλατήρ.) *Scies Alcmanem lyræ pulsatorẽ Laconicæ* Alcman.

Eximiũ quem Musarũ IX numerus habet.

ἐλάφειος ἀνήρ.) Ceruinus uir: id est, timidus, à natura animantis.

ἐλάχιστον.) Minimum. Sic Christus terrenas opes uocauit, cũ diceret: Qui fidelis est in minimo: hoc est, qui rectè nouit uiuere. & terrenas opes, quas Mãmonam uocat, in pauperes erogat. Talis igitur, q in minimo fidelis reperitur, etiã in magno fidelis erit: hoc est, in diuinis muneribus. Qui uerò in his diuitiis iniustus est, & eas sibi soli reponit: nimirũ etiã in diuinis munerib. infidus reperietur. Pecuniæ copias aũt alienas appellauit, ꝙ cũ diuitijs nõ nascimur, sed nudi potius: uereq; nihil in mundum intulimus, neq; efferre possumus quicquam. Minimum, id est, diuitiæ. Alienæ opes.

ὁρῶν ἔλαιον ἐκφύγῃς πᾶσαν βλάβην: Oleum uidens, effugies omne damnum. ὀνειροκριτικόν. Explicatio somnij.

ELEA, olim Hyle, Phocensium colonia, patria Zenonis, oppidũ uile, quod tantũ præstantes uiros posset gignere: quod ille Atheniensium magnificentiæ prætulit, uita in eo exacta, rarò Athenas profectus. Est & Elea urbs Italiæ, Byle nunc Velia, dicta à præterfluente fluuio. Zeno Eleates.

ELAEA, urbs Asiæ Aeolica, Pergamenorum nauale: quæ Cydonis nominabatur, à Mnestheo condita. Vnde fit Elaites ciuis & sinus. Est & urbs Phœniciæ Elæa, intra Tyrum & Sidonẽ, ut Philo tradit. Est & Elæa Bithyniæ nauale, ꝓpe Mysiam. Est & portus Aethiopiæ, & insulæ tres.

ELAEVS, urbs Thraciæ Chersonesi. Est & Argiuorum Elæus. Vnde Elęusius & Elæusia.

ἐλεγείρειν.) delirare. Hinc sunt qui elegiam dictã putẽt, quòd Theocles Naxi⁹ aut Eretriẽsis furore correptus, id carminis genus primus proclamarit. Theocles Elegorum autor.

ἔλεγος.) Lamentationes ad tibiã cantabantur: & ut in luctu tibia circum aras canerentur, regem Midam, Gordij filiũ instituisse ferunt: qui matrem defunctã in numerum dearum referre studeret. Midas.

ἐλέγχομεν.) Tota nocte reges arguim⁹. Et, Opera manus demonstrant.

ELEDONE, genus polypi, autore Aeliano, septempedis: sic dicti, quòd semetipse edat.

ἐλεεινὸς.) Romani ob acceptam cladẽ miserabiles: propter uirtutẽ laude digni.

ELEEMOSYNA. Fraudatio est, aliena ra-

na rapere & detinere: cum uerò eleemosynam non damus, æquè atq; fraudatores punimur.

ELELEV, acclamatio bellica (κέλευσμα πολεμικόν.) Achæus Eretriēsis in Philoctete sic adhortantē milites Agamemnonē facit: Tēpus est opē ferre, dux ego ero: Accipiatur gladij capulus manu: tuba alius quàm primum det signum: Tēpus est, accelerate, Eleleu.

Monacharū admiratrix.

HELENA imperatrix, Magni Cōstantini mater, omnib. ornata uirtutibus. Fuit aūt modestia, Christi imitatrice, cùm erga omnes, tum uerò erga sacrum monacharum habitū. Sæpe etenim eas, quę per omnem uitam uirginitatem tuerentur, conuocauit, & ipsa in lectulis collocauit, eisq; ministrauit, tam epulas apponendo, & calices prębendo, quàm aquā manibus affundendo, ancillę partes obiens. Sic etiā filiū suum, cuius æterna est memoria, instituit, ut uirtute animosus esset absque superbia: & Rempublicam summo studio curaret: Deoq; cū timore & tremore seruiret. Nam sub Magno Constantino baptizati sunt illustriores Indi, Iberes & Armenij. In apside fornicis fori duæ steterunt columnæ, Helenæ & Constantini, & crux in medio cū inscriptione: Vnus sanctus.

Constantinus Magnus.

Indi.

Iberes.

Armenij.

Statuæ.

HELENVS scripsit diuinationem è fissuris expansæ palmæ, utrū quis pcreaturus esset liberos, nec ne? & similia.

ἑλεπόλεις.) Instrumenta seu machinæ quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur urbes.

ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότοιο.) Liberę sunt ab aratris capræ. Prouerbiū, de ijs qui ab onere aliquo aut malis sunt immunes.

ἐλευθέριος Ζεύς.) Liberalis Iupiter, cui Seruatoris nomen adscriptum est, uel ꝙ libertini porticum illi uicinam extruxerint: uel quòd Græcos à Persica seruitute liberarit.

ἐλευθεριότης.) Liberalitas, inquit Vespasianus, beneficium est, syncero animo collatum.

ἐλευθεριώτερος σπάρτης. (Liberior ἐλευθερώτερος.) Liberalior Sparta. Obiniuctos & generosos animos, qui legū disciplinā sequentes, ne mœnibus quidē includi, nec nisi uictores è prœliis reuerti uoluerunt, neq; tyrannos tolerarunt.

Spartani.

ἐλεύθερος.) Solus liber est uir bonus & sapiens: improbi uerò & stulti serui. Libertas enim est, potestas suo arbitratu agendi: & liber, qui uadit quò libet.

Libertas.

ELEVSIVS & Marathonius, alter Cyzicenus, alter Cōstantinopolitanus (uide ἀνήκοντες) monasteria frequētia uirorū & mulierū instituerūt, atq; aliorū plurimorum cœtum ad se attraxerūt, ex ijs qui uitam frugi & asperam perfectissimā pietatis signum esse statuunt.

ἐλέφαντα ἐκ μύας ποιεῖν.) Elephantem è musca facere. De ijs qui res minimas oratione efferunt, & magnas faciunt.

ἐλέφαντος ἀδελφὸν λέγειν.) Ab elephante nihil differs. De magnis & stupidis, cuiusmodi est hoc animal.

ἐλεφάντινοι.) Annuli eburnei, & è succino mulieribus conducunt.

ἑλληνικὸν ἐπένδυσιν.) Aristophanes: Græco more uiro isti annuerūt: quasi nutus etiam Græcorum excellant.

HELLENOTAMIAE. Qui pecuniā tributorū asseruabāt, quàm olim Græci cōmuniter in Delo reponebant. Nā Athenienses, socijs uolentibus, Pausaniæ odio, susceptо Græcorū principatu, cōstituerūt, quib Græcis urbib. naues, quibus pecuniæ præbendæ essent, adulciscendū Barbarū, & prouincias eius uastandas. Tributum autem ordinatū fuit ab Aristide, talentûm CCCCLX.

HELICONIVS, sophista Byzātinus, annaliū cōpendium scripsit ab Adamo usq; ad Theodosium magnum, libris x.

Heliconius astronomus, scripsit apotelesmatica: id est, effectus ostentorum, & alia multa.

ἑλινύοντας.) Calamitatē utinā propulset. Cum aduenerit mane, quiescito parū in eius gratiā. Caue ne inter quiescendum & cunctandum elabatur occasio.

HELIXVS, illustris uir apud Mesopotamenses.

HELICHRYSVS, apij flos.

ἐλθεῖν, παρεισελθεῖν.) Apostolus subintrasse legē dicit: quasi, cum alio per obliquum irrepsisse.

ἕλκει μοιχὸς εἰς (μυχὸν angulum) μυχόν.) Trahit mœchus ad mœchum. Prouerbium.

ἑλόμενοι.) Xenophon: Illi imperabat, hi parebant: non quòd eum ducē crearent, sed quia uidebāt, cum solum ducis animo atq; prudentia præditum.

ἔλυσε.) Eunomianum lauit Belisarius diuino lauacro: suisque manibus susceptum, sibi filium adoptauit, ut Christiana fert adoptio.

ἐλπὶς.) Attici spem de expectatiōe cuiusuis euentus usurpabant, cum proprie sit

sit expectatio bonorum. nam & metuens expectat, sed non bona. Malorum enim expectatio est metus, bonorum uerò spes. Itaque impiorum, cum res quibus nihil firmi subest, expectēt, spes perit: quamuis rebus suauibus, tanquā permansuris fruantur.

ἐλοιδορούμεθα.) Agathias: Narsetem oēs insectabātur, insolentē & temerariū dicētes, q quidē re ipsa uiolētus & sanguinarius esset: sed pietatis & religionis perpetuo cultu fucum hominib. faceret.

ἐλύγωσεν.) Aurum etiam Danaes animum flexit.

ELYMAEI, gēs Sicula: ab Elymo, notho Anchisæ filio.

ἐμμαπέως.) Moris antiqui fuit, si quem per insidias occidissent, ac cædē expiaturi essent, ut extrema cadaueris amputarent, & torquem ex illis particulis cōfectum de collo suspenderent.

ἐμαυτῷ βαλανεύσω.) Mihi ipse ero balneator, uel glandes assabo. Hoc est, ipse mihi inseruiam, meum negotiū agam.

ἐμβαλόντα.) Hercules puer adhuc, magistrum Linum, ob acceptas inter docēdum plagas iratus, impatiens imperij, lapide occidit.

ἔμβαρός εἰμι.) Olim Piręeus insula fuit, unde etiam nomen accepit, à traijciendo scilicet: in cuius editissimo loco, Munychus à se occupato, fanū Dianæ Munychiæ condidit. Quo in loco cum ursa extitisset, eamq; Atheniēses occidissent: fames cōsecuta est. Cuius mali remediū fore, oraculū prodidit, si quis deæ filiam suam immolasset. Solus autē Embarus, pacta familiæ suæ perpetua illius sacrificij successione filiam suam exornatam immolauit. Vnde prouerbium extitit, ꝙ alij de prudētibus & cordatis, alij de delyris & insanis usurpant.

ἐμβελὲς.) Archimedes instrumēta fabre fecit ad omne telorū spaciū, ut eminꝰ adnauigātes maiorib. & robustioribus: sin illa trāsuolassent, minoribus peteret.

ἔμβολα.) Rostra ærea, nautica mœnia, hic sita sumus, Actiaci belli testimonia.

ἔμβολον.) Embolū dicitur, cum anceps ciphalangia cornua anteriora inter sese pommittit, posteriora disiungit: estque rhombi dimidium, instar literæ Δ.

ἔμβραχυ.) testatur Deus, se ne minutissimum quidem quicquam latêre posse.

ἐμβριθὲς. De imperatore Iustino inualuit opinio, eum & seuerum esse, & perquàm diligentem.

EMEA, locus prope Mycænas.

ἐμήδισαν.) post Marathoniam pugnam Thessali ad Medos defecerunt, (τὴν ἀπόφραξιν τῶν τεμπῶν δείσαντες) obstructionē Tempum ueriti.

ἐμπαροινοῦντες.) Iosephus: Per ludibrium & contumeliam res administrant.

EMPEDOCLES, siue Metonis, siue Archinomi, siue Xeneti F. fratrē habuit Callicratiden. Primùm, Parmenidē audijt, cui eum in delicijs fuisse tradit Porphyrius. Alij dicūt, Telaugis discipulū, filij Pythagoræ fuisse. Agrigentinus fuit, philosophꝰ Physicus, & uersificator. Hic aureā coronā gestans in capite, & aureis calceis indutus, & coronas Delphicas in manibus gerens, pertrāsibat urbes, ut opinionem diuinitatis consequeretur. Cum aūt senuisset: se in craterem Aetnę coniecit noctu, ne suum cadauer conspiceretur, itaq; perijt. sandalium tamen eius est ab igni eiectum.

Callicratides.
Parmenides.
Telauges.
Diuinitatis affectatio.

Empedocles, huius ex filia nepos, tragicus, tragœdias 24 scripsit.

EMPEDOCLEM Agrigentinū ferūt Pythagorę secutū esse sectā, quā & Apollonius Tyaneus est æmulatus. Deorum enim usum esse cōsuetudine, & ex eis didicisse fertur, quatenus hominib. & gaudeant, & offendantur: deq; natura (ἐκείνων lego, pro ἐκεῖθεν) eorū disseruisse. Nā cæteros quidem conijcere de diis, & inter sese dissimiles habere de ijs opiniones: ad Apollonium uerò uenisse Apollinem, eumq; se esse, professum esse: idq; cogniturum, se fuisse; etiamsi professus non fuisset: Mineruam item & Musam, & deos alios, quorum figuras & nomina mortales adhuc ignorent. Quicquid autem pronunciasset Pythagoras, id legem eius discipuli putabant, eumq;, ut â Ioue profectū, honorabant: & silentium diuinitatis causa tenebant. Multa enim diuina atque arcana audiebant, quæ tacere difficile esset, nisi antè didicissent, etiam silentium esse orationē (ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος.) Empedoclē aūt uitæ illi studuisse, uel illud argumento est: Valete. ego uerò uobis sum deus immortalis, nō amplius mortalis. Et: Etenim ego olim fui & iuuenis & puella etiam bos ille ex bellarijs Olympiæ confectus, & immolatus, eum arguit, qui Pythagoricam disciplinam probarit.

Iactatio cognitæ uoluntatis deorum.
Apollo uisus Apollonio, alijq; dij.
Autoritas Pythagoræ.
ἐχεμυθία.
Empedocles Pythagoreus.

ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.) Empedoclis inimicitiæ. De ijs qui pertinaciter inimicitias exercēt. Lysias: Equidē putabā inter nos

eã esse amicitiã constitutã, ut nec Empedoclis inimicitiæ nobis obstare possẽt.

EMPEDOTIMVS, scripsit de Physica auscultatione, de quo Apostata in Saturnalibus: Nos, inquit, Empedotimo & Pythagoræ credimus, & ijs quæ inde accepit Heraclides Ponticus.

ἔμπηρα.) Vxores, mutilatos & mõstrosos fœtus edebãt: illi uerò facinorũ suorũ prorsus obliti, Delphos uenerunt.

ἐμπεδῶν.) Thucydides VIII. Obiecta modò crimina cõsiderant, animis uerò lõgius nõ ꝓgrediũtur. Hierocles: Quis, inquit, philosophorũ, nõ & uxorem duxisset, & liberos suscepisset, si nihil obstitisset? Ignaro apud ignaros, ut ait Plato, plus fidei habetur, quàm scienti.

ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος.) Simulo me esse mercatorem, cum est militandum: Aristophanes.

EMPVSA, seu Onocole: spectrũ diabolicũ, ab Hecate immissum, & calamitosis apparens, qd̃ in uarias figuras se trãsformare putatur. inde dictũ, ꝙ uno pede incedat, alterũ uerò habeat æneũ aut asinũ. Putabatur aũt etiã in meridie apparêre, cum (τοῖς κατοιχομένοις lego) defunctis inferiæ ferrẽtur. Aristophanes in Ranis: At medius fidius belluam uideo magnã. Cuiusmodi? terribilẽ, multiformẽ. Iam enim bos fit, iã mulus, aliàs formosissima fœmina. Vbi est? accedã ad eam. At fœmina esse desijt, iam canis est. Empusa igitur est. Igne certè quidẽ tota collucet facies, & pedem habet æneum.

Tyranno fides non seruata.

ἐμπίνιμαι.) Saturninus Cos. tyrannidẽ inuasit. Cui Romani fidem dederũt, necessariò magis quàm ex animo: ac deductũ morte mulctarũt, iusiurãdũ impunè uiolari posse rati, pesti Reip. datũ.

ἐμπύρευε.) Ex igne uictimarũ diuinabãt.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ λευκαῖς κόραις.) Mihi curæ erit, & albis uirginib. Cũ Barbari qdã Delphos oppugnatũ irẽt, Apollo cõsultus respõdisse fertur: Mihi ista curæ erũt, & albis uirginibus. atq; unà cũ Diana & Minerua, quæ & ipsæ fana Delphis habent, uisus est irruere in hostes.

Cleonis clypei.

ἐμοὶ.) Tale facinus (inquit Cleon, pugnam ad Sphacteriã & Pylum iactitans) edidi, ut omnibus meis inimicis obturare ora possim, dum quicquam è clypeis Pyliis superfuerit. Solebant aũt arma hostilia in templis suspendere.

ἐν Φρεαττοῖ.) Phreattæum prætoriũ, ab heroe Phreato dictũ, de cædibus nõ uoluntariis pronunciabat Athenis.

ἐναγεῖς.) Damascius: Alios prorsus repellebat ut profanos, & insanabiles: neque eũ quicquã mouebat, ut eorũ familiaritatẽ admitteret: non opes ingentes, nõ splendor magistratus, nõ inuicta potentia, non ulla improbitas tyrannica.

ἐναγίζων.) Xantho Macedones immolant, & lustra peragunt equis armatis.

ἐναγωγὴ οἰκέτου.) Redhibitio famuli. Si quo morbo uenditũ mancipiũ laborabat, à uẽditore non indicato: lex emptori permittebat, uenditorẽ in ius uocare, causa prius apud magistratus exposita.

ἐν ἄλῳ κρύπτῃ ἢ δρακάζεις.) In area te occultas. De ijs qui latére nõ possunt, deq; rebus quæ fieri nequeunt. area enim undiq; conspicua est.

ἐν ἀμαθέσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.) Inter indoctos etiã Corydus loquitur. De iis q nõ accuratè differunt inter ineruditos.

ἐναντία.) Contraria, secundũ Aristotelẽ, sex modis inter sese implicantur: contrarietatẽ aũt faciũt trifariã inter sese implicata. Contraria uerò dicuntur, quæ multũ inuicẽ distant, aut quæ se mutuò tollunt. Hoc fundamẽto qui nititur, demõstrare nequit, unũ uni esse contrariũ. Possunt enim multa multũ distãtia capi, eaq; in eodẽ genere. Nã flauũ & pallidũ ab albo multũ distãt: sed & albũ tollunt, & ab eo tolluntur. Possunt & multũ distantia in diuersis generibus capi. (ἐν δὲ ἑνὶ τὰ δύο διέσηκε. In uno enim duo distãt) unum enim uni duo distant.

ἐναύειν.) Aelianus: Si quando publica lues grassabatur, sacri scribæ ad templũ hoc progressi, sacris ritè peractis, ex ara ignem accendũt: & rogis in urbibus accẽsis, fœtidi aeris corruptricẽ illam uim hebetant: & aere extenuato, morbũ ignis quod mirum uideri queat: extinguunt. Idẽ: Callixenus Atheniẽsis ꝓpter calumnias mercedẽ tulit impudẽtiæ & impietatis, ut in publico ciuiũ odio pauper, exclusus, fame periret. Neq; enim aquã illi præbebãt, neq; ignẽ capere sinebant.

ἐν δὲ ἀμαχανίῃ καὶ κάρκινος ἔμμορε τιμῆς.) *Reb. in ãbiguis, uel Carcin⁹ auctus honore est.* De uilib. hominibus, qui ob (πετοπέτειαν) petulantiã. M. πετοπέτειαν) perturbatum Reip. statum honoribus afficiuntur.

ἐν γῇ πενέσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν πλάνῃ.) Præstat in terra esse pauperem, quàm diuitem in mari.

ἐν δὲ δίχοστασίῃ καὶ ἀνδροκλέης πολεμαρχῶν.) In dissidio uel Androcles fit imperator. Et, In summis difficultatibus etiam

Car-

Carcinus honore potitur. Etenim inter amusos & Corydus loquitur. De iis qui cum uiles sint, propter tempus aliquod honore afficiuntur.

ἐνδεέστερος.) Subinde minus præstabat quàm res postularet. Itaq; omnia eius scripta sublimibus sententijs, & cognitione solida rerũ ornata uideas: sed uersibus constare parum concinnis.

ἕνδεκα.) Vndecimuiri, magistratus Athenis, q curabãt cõdẽnatos in carcere: & ad quos fures & plagiarij adducebãt.

ἐνδελεχισμὸς.) Frequentatio, perenne sacrificium. Moris enim fuit Hebræorũ, & mane & uesperi quotidie sacrificare.

ἐνδέξασθαι.) Non est ab iis amica oratio accipienda, qui se pro hostib. gerunt.

ἐνδόξοντι.) Aristophanes: Rectè periit, & opportunè Reipub. priusquam nobis (πὴ μυπλωτὸν ἐγχέαι) intritum infunderet: hoc est, ciuitatem perturbaret.

ἐνδέχεσθαι.) Spe uana illos alebat, nec Bellisarij uerbis parẽre sinebat.

ἐνδείκνυμι.) Deferebãtur & accusabantur, qui Remp. mala fide gerebant.

ἐνδεῖν.) Ne patiaris nos prædę esse calumniatoribus, delatoribus, cõmunib. prouinciæ pestibus.

ἔνδειξις.) Delatio. Si quis capite diminutus, aut ærarius magistratum gerere, aut ius dicere instituebat: hunc quiuis ciuium deferendi potestatem habebat. Itemq;, si quis uel in negocia, uel loca interdicta legibus, se ingerebat: ut impudicus in forum & concionẽ: uel si quis defunctis per iniuriam maledicebat. Qui aũt horũ criminũ alicuius cõuicti essẽt: de ijs statuebãt iudices, quid eis soluendum aut luendum esset.

ἐνδιδόει.) Oculis solis demulceor, quibus spes blanda inest.

ἐνδιος.) Quandiu meridies erat, & tellus adhuc calebat: tandiu erat uitro clarius, splendidum cœlum.

ἔνδοξα.) Probabilia, è quibus syllogismus dialecticus cõficitur, sunt, quæ aut omnibus probantur, aut plerisq;, aut sapientibus: & his uel omnibus, uel plerisque, uel nobilissimis & celeberrimis. Plurimum igitur antoritatis habebũt, & prima erunt, quæ omnibus aut plerisq; probantur. Omnibus, ut id quod expetendum sit, esse bonum, sanitatem, diuitias, uitam (qui enim secus dicunt, non ex animo loquuntur, sed propositũ tuentur. itaq; se rem habere declarant, eo quòd illa amplectuntur ipsi) & parẽtes esse honorandos. Plerisq;, prudentiam opibus esse potiorem: aut, animum præstare cor pori: &, deum esse. Sapientibus: ut Platoni, animum esse immortalẽ: & Aristoteli, cœlũ esse quintum corpus: &, felicitatem uirtute parari: &, uirtutẽ per se expetendam esse. Quia uerò hi ob sapientiã probantur, dicta etiã ista probantur. Differt autem probabile à uero, nõ falsitate (sunt enim quædã & probabilia, & uera eadẽ) sed iudicio ueritatis, pendente ab opinionib. auditorũ, quas habent de iis rebus. Probabilia omnino sunt, quæ aut omniũ, aut plurimorũ sentẽtiis probantur: ut, sanitatẽ expetendã esse. Circumscriptè autẽ & definitè probabilia, quæ certũ aliquẽ ex iis qui probantur autorẽ habẽt: ut Platonem, aut Aristotelem, aut Galenum. (ἄδοξα) Improbabilia, omnino sunt opposita probabilib. quæ cõtra omniũ aut plurimorũ opinionẽ dicuntur, * eò quòd Platonis opinioni repugnant. Neq; probabile, neq; improbabile est propositum, de quo hi ipsi neutro modo sentiunt: ueluti pares esse stellas, aut impares, uel capillos: aut de quo æquè utroque modo: ueluti, esse infinitũ, aut non esse: aut, uirtutes esse scientias, aut non esse.

Pleriſque. Doctis.

Probabilia. Vera.

Improbata & ueri diſsimilia.

Neutra.

ἐνδύεταί μοι τὼ λεοντὼ.) Leoninã mihi pellẽ induit. De iis q magnas res aggrediuntur. Metaphora ab Hercule.

ἐνδυμίων ὕπνον καθεύδεις.) Endymionis somnum dormis. De somnolentis p uerbium dicitur: quòd Endymio somnũ adamarit, & adhuc dormiat, & illius consuetudine utatur.

Aiax.

ἐναίρειν.) Tu solus clypeo texisti tuo naues spoliandas, & semper graue Troianorum prælium sustinuisti.

ἐναίσιμος.) Vtinã in uirũ bonũ incidã, neq; cum ullo mihi improbo res sit.

Votum uix ſperandum.

ἐννεάκρουνος.) Ennearunos & Dodecarunos fontes Athenis, à nouẽ aut duocim fiphonibus, olim Callirrhoe dict⁹.

ἐνεωίσκημμα dicebatur, cum aliquis se credidisse pecuniã ei dicebat, cuius bona publicabantur. Qui si sponsores dedisset, se nihil falsò postulare: ἐγγύας καταβολὴ dicebatur.

ἐνέργεια.) Actio latius patet, quàm motio: & motio, q̃ passio. Quicquid enim patitur, etiã mouetur: quicquid aũt mouetur etiã agit: sed nõ itidẽ id qd̃ patit̃, & in quo actio explicatur, mouetur. Nã actio quidẽ est uniuersa uis, ab habitu p̃cedẽs: motio uerò, est imperfecta, actio.

Actio. Motio. Paſsio.

Nã uia ꝓcedẽs ab eo ꝙ facultate primũ est, ad habitũ est motio. Omnis uerò generatio, & omnis actio, ꝓpter aliquẽ aliũ finẽ fit. Finis enim generationis, & eius quod generatur, est ipsum esse: & actionis atq; agendi, ipsum iam egisse (τὸ εἶναι, τὸ ἐνηργηκέναι.) Neq; tamẽ hoc uerũ est in omnib. Felicitas enim in agẽdo secundũ uirtutẽ nõ in egisse posita est. Cõsiderandũ igitur, sit ne actio finis facultatis, aut factio quæpiã, & opus? In quib. igitur rebus factio est, in ijs errãt qui actionẽ afferũt. Finis enim in ijs est opus, & quidẽ actione melius. In quibus uerò est nuda actio: sola actio cõstituẽda est. Multorũ enim finis est, nõ esse factũ, sed fieri. Etenim frui uoluptate malumus, quàm ab ea discedere: & contemplari, quàm contemplati esse.

Felicitas. *Actio.* *Opus.*

ἔνεστι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ χολή.) Est & formicæ & culici sua bilis. Monet, ne paruos quidem esse contemnendos.

ἐνετοὶ.) Homerus. Ex Henetis, unde genus est mulorũ agrestiũ. Heneti habitarũt iuxta Paphlagoniã. Dicũtur & Henetæ equæ. Est & Henetus urbs, è qua fuit Myrmex, Dialecticus philosoph⁹: ut tradit Diogenes lib. 2. Philosophicę hist.

ἐνέχυρον.) Lege interdictum fuit, ne qs arma oppignoraret.

Arma. *Aequanimitas.*

ἐνήθλει.) Sicille paupertatẽ ęquo & forti animo tolerabat.

ἔνι.) Aristoph. Quiduis cũ his subibo propter uirtutem, quæ natura illis inest. Inest aũt audacia, inest sapientia, inest amor Reip. cũ prudentia coniunctus.

Triũ mensiũ intercalatio.

ἐνιαυτὸς.) Annũ Hebræi secundũ Lunę cursũ numerãt, ut mẽsis apud eos sit 29 dierũ. Cũ aũt circulus solaris sit 365 dierum, Lunaris uerò 354: fit, ut inter Solarem annum & Lunarem discrimẽ sit dierũ 11. Vnde Græci & Iudæi octauo quoque anno tres menses intercalant.

ἐνιαυτὸς μέτωνος.) Annus Metonis, id est anni 19: quos Meton mathematicus dum circuitũ tẽporũ exponit, inseruit.

ENNIVS, poeta Romanus, quẽ Aelianus laude dignum esse dicit. Nam dũ Scipionem canit, & uirum illum magnificè extollere studet: solum Homerũ ait pro dignitate laudare posse Scipionem. Vnde cõstat, eum admirari solitũ poetæ ingenium, & uersuum eius magnificentiam, & admirabilitatẽ. Homerum igitur laudando ualere, & gloriam uirorum exaggerare atq; extollere posse (id quod in celebrãdo Achille demonstrauit) satis norat poeta Messapius.

Homeri admiratio.

ἐνίστασθαι.) Non esse cunctandum, sed bellum urgendum: ne priores affecti iniuriis, uim propulsare cogantur.

ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.) In æstate lænam deteris. De ijs qui rebus necessariis non in tempore utuntur.

ἔνθεσις.) Aristophanes: Vtinam malè, ut meruisti, sic amittas bolũ. De ijs qui pręter opinionem, & fortunæ beneficio, celebritatem sunt adepti.

ἔνθους.) Appianus: Scipio & habitu & aspectu sic cõformato, quasi numine afflatus esset, genium sibi familiarẽ adesse dixit, à quo incitetur in hostem.

ἐνθουσιασμὸς.) Afflatus diuinus, cũ animus totus illustratur à Deo.

ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.) Philoctetes apud Aeschylũ: Hic nec expectare uentus, neq; nauigare sinit. De ijs qui in impedita negocia inciderũt.

ἐνθυμήματα.) Enthymemata dicũtur oratorij syllogismi, in quib. maior propositio, ut nota, ab auditoribus aut iudicibus adijcitur: ueluti, Hic pœnam meretur, quia est ꝓditor. adijcit enim iudex, ut euidẽs: Omnẽ proditorẽ mereri pœnam. In quibus autem id quod prætermittitur, notum non est: in ijs enthymemate concludi nihil potest. Nam syllogismus certam quandam propositionũ compositionem significare uidetur.

ἐνθύμιον.) Actis consideratis, ac Mirmydonibus subactis, Acasto principatũ abrogauit.

ἐν καρὶ τὸν κίνδυνον.) In Care periculum. De iis q mercede uendũt suas difficultates, & alieno dimicãt periculo: eò ꝙ Cares mortaliũ primi mercede militarunt.

ἓν κηρίον.) Vnus fauus: de multis cõsentientibus, siue factiosis, siue cõiuratis.

ἐν λίμναις διονύσιον.) In paludibus: locus est Athenis, in quo Bacchus colitur.

ἐν μύρτου.) In myrti ramo ensem tenebo. Harmodius & Aristogitõ ense myrti ramo occultato, Hipparchũ tyrãnum occiderunt.

ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήθη.) In holmo dormiit. Alij Holmum dicunt oraculum, siue tripodes Apollinis dici: alij, uates effici eos qui in mortario dormierint.

ἐννοσίγαιος, καὶ ἐνοσίχθων.) Neptunus concussor terræ, ac terræ motuum autor.

ἔννους.) Sophocles: Vir sapiens noua ex ueteribus conijcit. id est, è præteritis pręsentia cognoscit.

ἔνοχος.) Timęus Ephorum insectatus est,

est,cũ ipse duorũ peccatorũ conuincat. Vnius, quòd acerbè accusauit alios ob ea,quib.est ipse obnoxius:alterius, ꝙ totum animũ corruptũ habet, qui talia ꝓnunciata scriptis suis inseruerit.

ἐνωμοτία.) Ordo quidã militaris apud Lacedæmonios XXV uirorum,inde dictus,quòd iurarent se aciẽ non deserturos.Alij dimidiũ λόχυ manipuli, & decuriã:alij quartã manipuli partẽ, ἐνωμοτίαν dicunt,cuius dux ἐνωμοτάρχης.

ἕνωσις.)Vnio, siue unitio, si ita dicere liceat, est seiunctarum rerum sociabilis cõcursus.inde dicta, quòd res in unũ cogantur.fitq; x modis,autoritate sacrarũ literarum:Essentia,ut in animo & corpore:Affectione,ut in sententiis, cum una est uoluntas:Appositione,ut in tabulis: Coagmentatione,ut in saxis: Temperamento,ut in liquidis, uino & aqua: Mistione,seu subactiõe,ut in siccis & liquidis,ut farina & aqua: Confusione, ut in ijs quæ liquescunt,ut pice & cera: Aceruo seu accumulatione,ut in siccis,ut frumento & hordeo καὶ σωαλοιφῇ: Cõdeletione,seu cõtactu,ut in ijs quæ auellũtur & restituuntur: ut in face quę ex igni procedit,& igni restituitur.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ δαιδάλεα μύσ.) In omni fabula est & Dædali flagitium.Pasiphaen aiunt taurũ adamantem, orasse Dædalum, ut ligneam uaccam conficeret,in qua ipsa delitescens ab illo iniretur. E᾽ quo concubitu prægnans facta, Minotaurum pepererit. Minos aũt quibusdam de causis iratus Athenienſibus, septenas uirgines, & totidẽ pueros, qui bestiæ illi obijcerentur, tributi nomine ab illis exegit.Prouerbium igitur in Dædalum,ut illorum malorũ autorem,eaq; reinuisum,iacitur.

ἐν ποίοις κρίνουσι.) In quinq; iudicũ genib.Olim quinq; iudices fuerunt,qui de Comicis ꝓnunciarẽt, suffragia in genib.habẽtes,quę nũc in tabellas referũt. Apud Homerum: (θεῶν ἐπὶ γούνασι κεῖται.) Deorum in genibus situm est.

ἐν πίθῳ τὴν κεφαλὴν μαυθάνειν.) A᾽ dolio figlinam auspicari. Prouerbium, de iis qui artium rudimentis præteritis, maiora capessunt:primisq; neglectis,in extrema se ingerunt.

ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἢ ἀποπατῆσαι.)In ęde Apollinis cacasse præstitisset. Cũ quidam Apollinẽ cõtemnerent, & in eius fano uentrem exonerarent: Pisistratus id facinus capite sanxit. Cũ uerò id edictũ ride-

rent,idq; plures facerẽt magis de industria: custodes cõstituit. Qui cũ quendã deprehendissent: eum uinctum iussit in uia flagris cædi, præcone proclamante: Iste uerberibus cęsus interficietur,quòd edictũ contempsit. Quæ res ita mouit Athenienses,ut si qui postea malè tracta rentur,aut delicti alicuius pœnas darẽt, hoc dicto uterentur.

ἐν πυρὶ βέβηκας.) Ignem ingressus es. Hoc dicendum est ijs,qui res lubricas & periculosas cupidè susciplunt: Ei qui in igne sit,citò esse recedendum.

ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.) Saltare in tenebris. De ijs quorum & labores teste carent,& opera sunt obscura.

ἐνσείσας δαίμονα.) Aelian⁹ in opere de diuinis actis: Ex oraculo quodã placare uoluit dæmonem,familiæ suæ infestũ. *Dæmon infestus.*

ἐνσάλιος.)Isidor⁹, si cui se opposuisset, inuictus manebat.

σύνταξις,καὶ παρασύνταξις.) Insertio,cũ ferẽtarij in phalangis interstitiis collocãtur, nudi singuli iuxta singulos armatos.

ἐντελέχεια.)Perfectio,& forma rei subiectæ:seu forma quæ ex certa elementorum collocatione,materiæ accedit, seu inseparabilis formà corporis. Etenim ἐντελέχεια est forma, & perfectio corporis. Dicitur autem ἐντελέχεια, id quod à corpore separatum est: ut nauta à naui. quæ ἐντελέχεια cũ extrinsecus sit,ordinat & exornat & perficit subiectum. Cum igitur ἐντελέχειαν brutam & naturalem animam dicit Aristoteles (τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει) inseparabilẽ formam entelechiæ dicit. Cum uerò rationis capacem animam ἐντελέχειαν appellat:ea de forma loquitur, quæ separata est. ἐντελέχεια est forma,inde dicta,quòd unum quiddam & perfectum & continens sit.Etenim forma unionis & perfectionis causa est materiæ. Nam & perfectio est subiecti: idque continet. Atque à sua forma quidque potissimùm, id quod est dicitur: ut statua nõ ab ære statua dicitur. *Entelechia separata.*

ἐντετυλανωμένας.) Anguillæ in beta coctæ,suauissimæ esse dicuntur. *Anguillæ.*

ἐντέτηκεν.)His pro uera,infixa est prorsus falsa opinio.

ἐντεύξεις.) Aristoteles sic appellat congressus & disputationes cum indoctis: à quorum colloquiis, cum sociabiles & humani simus, non est abhorrendum: sed opera danda,ut eis nostra prosit oratio.Neque uerò fieri potest, ut ex ueris *Indocti eruendi uerbis ad captũ eorum accõmodatis.*

& demonstrabilibus, cum eis conferamus, quæ prorsus intelligere non possunt, neque etiam discere uolunt. Quare ne fructum quidem ex ulla re tali capient, cuius nec principium capiunt. Si uerò è probabilibus, & ijs quæ illis ipsis placent, cum eis disputauerimus: ea quę dicemus intelligent, & à sententia facilè deducētur, si quid perperam posuerint. Qui enim uoluptatem bonum censet, eique seruit: huic si dicas, uoluptatē esse generationem, in natura sentiēte: talem uerò naturam non posse bonam esse, ꝙ generatio perfecta non sit: nihil autem imperfectum sit bonum. Si quis ergo per hoc indocto demonstrare conetur, uoluptatem non esse bonum: nihil profecerit apud eum, qui prorsus quid dictum sit, non intellexerit. Si uerò communibus & probabilib. propositis quęrat, an non uideatur ipsi, quod bonum sit, efficere bonos, sicut album albos, & calidum calidos? (καὶ τό τε τοῦ τεθέντος προανέρηται) ac tum aduersarium roget, an uideatur ei uoluptas facere bonos? in primis, id quod est euidens, sumet, eam non facere bonos. Concludet itaque ex illius opinionibus & responsionibus, non bonum esse uoluptatem. Itaque etiam à sententia illum abducet. Haud enim temerè quisquam, id quod ipse posuerit, inficiatur.

Voluptatem non esse bonum, indocto ut sit demonstrandum?

τἀγαθὸν ἀγαθοποιόν.

ἐν τήκων.) Auro liquefacto per os infuso, in aures argento, atque in nares, hominem occidit.

Aurea mors.

ἐν τήξας.) Infudit eorum animis dicēdi uim inexpugnabilē, & facundię suauitatem, ad persuadendum efficacissimam.

Apostolica eloquentia.

ἐν τομίδαι.) Quadrupedes castratas sacrificabant ob defunctos, ut steriles: mares uerò diis.

ἐν τὸς.) Athenis interdictum erat, intra diem septimum educere exercitum.

ἐν τῷ μέρει τὶς καὶ τὸ πῦρ.) Vicissim, siue per uices, aliquis ignem (fodicet. σκυλευσάτω, σκαλευσάτω) spoliet. Prouerbiū, in eos qui non ex æquo reip. conferunt.

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.) In nihil sentiendo uita iucundissima: dicit Sophocles, si quis mala sua non sentiat. Nā si quis ab eo probari amentiā dicat, perridiculum fuerit.

ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν.) In triuio sum cogitationū. Prouerbium, de reb. obscuris & ambiguis. Nā qui ad triuiū peruenit, qua uia sit ingrediendum ignorat.

ἐνυάλιος.) Enyaliū Sophocles distinguit â Marte, ut Genium illo minorem, belli præsidem.

ἐν νυκτὶ ἡ βουλὴ.) Noctu consiliū: propterea quòd nox ocium det, & deliberandi spacium, de rebus necessariis.

ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.) In puteo pugnare cum canibus. De ijs qui cum improbo quopiam pugnant, nec possunt euadere. Quid uerò agas, non in puteo, ut prouerbium habet, à canibus circumuentus: sed in profunda quapiam inuestigatione, mira dubitatione æstuās, quę à nemine mortaliū explicari queat, nisi Deo monstratore?

ἐξάγιστος.) Mendacium auersabatur nō secus ac aliam rem nefariam. Ob nefariā uoluptatem homines effœminati, omnes capillos componunt.

ἐξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασὺς.) Aristophanes: Homo forensis es & audax.

ἐξ ἀκεράστου.) Polybius: Non statim ac temerè, qui societatem regum aliquorū aut principum suadent, sunt proditores existimandi. Neq; illi etiam, qui, ob difficultates quasdam, autores patrię sunt, ut prioribus amicitijs & societatibus relictis, alias amplectantur. Nequaquam uerò. Tales enim sæpius optimè sūt de suis rebuspublicis meriti. Exempla è statu harum ipsarum rerum peti possunt. Subitò persuadere nō poterat, propter uerecūdiam, & regis successus.

ἐξακριβωθέντες.) Diodorus: Viri à rege, magnitudinis & proceritatis, & audacię atque ferociæ habita ratione, singulari studio delecti.

ἐξ ἁμάξης.) Lenæis, quæ à torcularib. nomen habent, Athenis poetæ in curribus sedentes, ridiculas quasdam cantilenas cantillabant. Vnde de plaustro loqui, apud Demosthenem.

ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκειν.) Ex arena funiculum contexere. De rebus quæ fieri nequeunt.

ἐξαναστὰς.) Thespiades, relictis Athenis, Thespiam in Bœotia condidit.

ἐξάντη.) Faxis, ó Iupiter, ne me iste morbus inuadat.

ἐξαπάτη.) Logotheta: Non ita multò pòst cognouerūt, non fallaciam, neque somninm fuisse quæ uisa essent, sed uigiliam & ueritatem.

ἐξ ἁπλῶν διπλασιάζων, ἢ πολυπλασιάζων.) Malles ne optione data, molestus esse amicis, ac suauiter uiuere? an particeps omnium, amicis (lego, καὶ οὐ τοὺς) nō esse molestus? Sophocles: ἀρ' ἐστὶ ταῦτα δισσὰ

διπλᾶ γ' ἐξ ἁπλῶν κακά: Non ne pro simplicibus gemina sunt hæc mala?

ἐξαρτήσας.) Fœdere facto, & pace constitutâ, subinde animo doloso belli causas contra finitimos quæritabat.

ἐξ αἱρέσεως δίκη.) Vindicta. Si quis aliquē pro seruo cōprehenderet, quē alius in libertatē assereret: licebat ei qui seruū sibi uendicabat, assertorem in ius uocare. quæ actio Vindicta dicebatur.

ἐξαιρετέα.) Carthaginē censebāt multi Romanorum euertendam esse, atque etiam Cornelius Cos. qui, ea incolumi, securos se esse posse negabant.

ἐξελιγμῶν.) Euolutionū duo sunt genera: unum per manipulos, alterum per iuga. & utriusq; generis ternæ species. 1. Macedonica, manipulatim posteriorem phalangis locū mutans, itemq; anteriorem superficiem in posteriorem cōuertens. 2. Laconica * mutans phalangis posteriorem locū, itemq; pro priore superficie sumens posteriorem. 3. Choria, quæ eundē tenet phalangis locum, singulis grauis armaturę militibus loca sua priora mutātibus: ut dux manipuli, caudæductoris, & hic illius locum occupet: & superficies quæ prius anterior fuit, sit posterior. Euolutiones autē secundū iuga fiunt, cū in resectionib. siue segmētis, cornua uolueris cōstituere. Segmēta uero in cornib. quò & media firmentur, itēq; dextra in sinistris, & sinistra in dextris.

ἐξελίξαντες.) Deinde uos phalangibus euolutis uersatiles estote, & aduersis p- sequentibus occurrite. Deinde quidam discursus in armis facti, & euolutiones & circuitus.

ἐξεμῶν.) Ne, q̄so, te, istud dicas, priusquā uomiturus sum, quò facilius id faciam.

ἐξενίσθη.) Hospitium Martis sunt uulnera & cædes.

ἐξ ἑνὸς τὰ πάντ' ὁρᾷ.) Ex uno uidet oīa. De ijs qui res negligūt, nec perspiciunt.

ἐξεπλάγησε τῶν φρενῶν.) Enauigauit extra mentem: id est, errore mentis afficitur.

ἐξεργάζονται.) Mercede conducunt iuuenes, & beneuolos sibi ad rem gerendam socios efficiunt.

ἐξ ἔρωτος.) Ex amore interdū morbus oritur, ut accidit Antiocho Seleuci F. cuius morbus est à medicis deprehēsus.

ἐξέστησαν.) Barbari cesserunt eis, ut potioribus.

ἐξεφύσησεν.) Aristophanes: Iniecta Megarici decreti scintilla tantum sufflauit bellum, ut is fumus uniuersis Græcis lachrymas excusserit.

ἔξεχε ὦ φίλε ἥλιε.) Aristophanes in Insulis: Dices ut pueri, Promine alme Sol: cū in frigore nubibus cœlū obductum est.

ἐξέχθη.) Hei mihi. Satis erat malorum profectò mihi ad extremam regionem, ubi exigerem ærumnosam uitam.

ἐξεῖη,) Xenophon: Norant omnes, licere eū adire & prandentem, & cœnantem, & excitare dormientem, si quid haberent quod ad bellum pertineret. *Accessu facilis dux.*

ἐξεικασμένος.) Aristophanes: Ne time. neq; enim tuam refert imaginem. Moris fuit, ut Comici laruas histrionibus darent, eorum similes quos insectarentur. *Larua.*

κἄτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.) Deinde expergiscebar. De ijs qui mentiuntur: ut qui somnia sua, non rem gestam narrent.

ἐξηκεστίδες.) Execestides notabatur, ut peregrinus & erro: quod genus, cū uias probè norit, dici solet, Ne Execestides quidem rectam uiam norit. De ijs igitur usurpatur, qui se expedire nesciūt, quiq; à recta uia aberrarunt.

ἐξῆλθεν.) Zenoni præter opinionē euēnit, quod prædictū fuerat. Accidit enim, ut in tumulo quodam, cui nomen idem esset quod urbi imperatrici, conclusus, uitam finiret. *Homonymiæ fallacia.*

ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὸν ἄμπελον.) Decepit uallus uitē. Quando seruator seruandum frustratur.

ἕξις.) Habitus est naturalis, cuiusq; actio atq; integritas: uelut, animi integritas sunt uirtutes: corporis, integritas membrorum, conuenientia partium, & sanitas. Horū uerò perturbatio, & error, & uniuersa sublatio, στέρησις, priuatio dicitur. διάθεσις & dispositio, siue affectio facilè mutatur: habitus non itē, cuius duæ sunt formæ, uirtus & uitium. *ἕξεως. στέρησις. διάθεσις.*

ἐξισταμένος.) Penes Marcellum summa rerum erat, ut nomine tantum & habitu cederet Iuliano, sed ueriorem principatum administraret. *Princeps qui rem gerit.*

ἐξιτηρίους εὐχὰς.) Preces & uota quæ fiūt uel cum iter ingrediuntur, uel cum discedunt è uita, uel, cum in aciem descensuri sunt.

ἐξοκέλλῃ.) Periculū nō paruum erit, capti (uel, deprehēsi, & cōuicti) si fuerimus.

ἐξομόσασθαι.) Testimonij dictionem iureiurando recusare.

ἐξ οὗ.) Ex quo, non materiam tantum significat apud profanos scriptores: sed usitatius est sacræ Scripturæ, uocem illam adhibere, cum de suprema causa loquitur. *Ex quo.*

quitur:cuiuſmodi: Vnº eſt Deus,ex quo ſunt omnia. Sed & de materia,eâdē uoce ueritatis oratio utitur: ut, Facies arcā è lignis nō putreſcentibus:&,Facies candelabrū ex auro puro: &, Primus homo è terra terrenus: &, E' luto confectus es tu,ſicut & ego.

ἐξβάλης δίκη.) Actio unde ui (ſi modò ſic uertere licet) de quouis dicitur, cui ſuum quouis modo uel eripitur,uel ereptum non reſtituitur. Quod ſi quis iudicio uictus, mulctam ſuo tempore nō ſoluiſſet: dupli condemnabatur. ac homo priuatus aliquid ſanè remittere poterat: ſed apud populum & rempub. nulla ualebat deprecatio.

ἐξ ἐρίδι.) Tametſi rebus ſecundiſſimis utitur,tamen infelix eſt iudicandus.

ἔξω βελῶν καθῆσθαι.) Extra teli iactū ſedendū eſt. Monet,cauēda eſſe pericula.

ἔξω γλαῦκε.) * Foras Glauce. Tempeſtatem enim ſignificat maximus ille.

Cleopatra ebria Marcotico.

ἐξώκειλεν.) Cleopatra eò inſolētiæ prouecta eſt, ut reginam reginarum ſe appellaret.

Paupertas.

ἐξωλέστερον.) Paupertas (inquit Ariſtophanes) beſtia eſt, qua nihil pernicioſius,& interitu dignius.

ἐξώλισθε.) Dionyſius ſecundus principatu pulſus, Corinthum abijt exulatum.

ἐξωμόσασθαι.) Rem aliquam uel propter morbum, uel ob aliam quampiam probabilem cauſam eiurare licet,itemq; recuſare iudicium.

ἐξωνήσατο.) Aurum ille quidem dedit, non tamen impunitatem redemit.

ἔξωρα.) Aliena ætate mea facio, neq; mihi decora.

Alcibiades.

ἐξωρχήσατο.) At ille per ebrietatem in ædibus (Polytionis)Pultionis,Initia Cereris uulgauit,& ſubſannauit.

Exploratorum munus.

ἐξσκοπιάτωρ.) Exploratorum munus eſt,rerum ſtatum omnem, & cōſilia hoſtium, locorumq; ſitum & cōditionem, & itinera indagare.

ἐξ οἴων ἔχω.) Nunc ó Lycie Apollo,pro facultatibus tibi ſupplico, atque obteſtor: alacer eſto nobis adiutor horum conſiliorum.

ἐξυβρίζοντα.) Iniuriæ (Decebali.) Decabelij eò progreſſæ fuerant, ut eius inſolentiam compeſci bello neceſſe eſſet.

ἐξ ὑποθέσεως.) Ariſtoteles ait, facultates quaſdam habitibus eſſe conſequentes ex hypotheſi, quibus homo utatur, ſi res poſtulet id, ad quod facultates ſint utiles: ueluti lenitatem,quæ habitus eſt, ſequitur ex hypotheſi facultas quæ imperare poſſit immoderatæ iræ,& iniuſtę, ſi quando inciderit. Ex hypotheſi igitur facultas lenitatem ſequitur. nam iratus ſi fuerit,iram uincet.

ἐξυπνιάζω.) Vino ebrij cadūt proni,ceruiſia ſeu hordeaceo uino ſupini.

ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα.) Feſtū multa habens. De ijs qui multas ſarcinas reponūt. Ductum ab ijs qui ad feſta properant, multas q; ſecum afferūt & uictimas,& ueſtes & panes,ne quare careant.

ἐώρημα.) Bellerophontes equo alato Pegaſo, cupijt in cœlum aſcendere. Id in ſcena repræſentabatur machina quadam,qua & deos, & eos qui in aere uerſantur,deducebant.

ἕως ὅ.) Quoad, quouſq;, donec, interim dum,tantiſper dum.In ſacra Scriptura ſæpè de re perenni poſitum reperitur. ut, Quoad poſuero inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum:id eſt,perpetuò. Item: Non reuerſa eſt columba ad Noe, donec ſiccaretur terra. Ea uerò nunquā reuerſa eſt. Et, Ego ſum,& donec conſenueritis (inquit Deus) ego ſum: id eſt, ſemper. Neq; uerò ſenectus hominum, Dei eſſentiam circumſcribit. Et illud in diuinis oraculis: Donec peperit filium ſuum:ita intelliges non quaſi(ut uæcordes Iudæi blaſphemant) copula deinde cū uirgine interceſſerit.Et,Donec ſublata fuerit luna: id eſt,omni huius uitæ tēpore. Et,Vſq; ad patres: i.uſq; ad finē.

ἐπαγαγέσθαι.) Vir qui ob uirtutem Numen conciliare poſſit.

ἐπαγγέλλει.) Rex humaniter eum ſuſceptum, bono animo eſſe iubet, ac petere ſi quid uelit. At ille pro Monato Praefecto F. intercedit,qui XXX annos in obſcuro carcere concluſus erat.

ἐπαγωγοῖς λόγοις.) Iubet eos blādis uerbis ab inſtituto deduci.

ἐπαγωγὴ.) Origenes, cum nihil nō interpretari uellet,in peccati tentationem ſe coniecit.

ἐπαγωγὴ.) Inductio eſt oratio, quæ per quædam uera ſimile (lego αὐτοῖς) illis uerum propriè concludit.Sunt autem duo inductionis genera. Vnum ex cōtrario, alterum ex conſequenti. Ac ex contrario,per quā ei qui interrogatur, in omni reſponſione contrarium occurret:ueluti, Meus pater aut idē eſt qui pater tuus, aut ab eo diuerſus. Quòd ſi diuerſus à meo patre tuus pater, diuerſus à patre meo cum ſit,non erit pater. Sin idem eſt cum

meo patre, pater meus erit. Aliud exemplū: Nisi animal est homo, lapis erit, aut lignum. animatus enim est, & per se mouetur. Animal igit̃ est. Quòd si animal, & canis & bos quoq; animal est: homo etiam, qui animal sit, & canis & bos erit. Atq; hoc inductionis ex contrario & repugnātia genus, ad redarguendum pertinet. Alterum uerò ex consequenti, est duplex. Prius, quod rem particularē per particularem ostendit.* Quæritur enim in eo: Hic ne occiderit? Demōstratio est, quòd eo tempore cruentatus sit inuentus. Est autē oratorium. nam in particularibus uersatur rhetorica, & non in uniuersalibus. Neq; enim uniuersè de iusto quærit, sed de particularibus iustis. Posterius genus est Dialecticum, cū (Particulare per uniuersale) uniuersale per particulare demōstratur: ueluti quæriť, Sit ne anima immortalis? &, Vtrum uiuentes oriātur è mortuis? Id in libro de Animo, per uniuersale quiddam demonstratur: quòd ex cōtrarijs oriantur cōtraria. atq; ipsum uniuersale è quibusdā particularibus colligitur, somnum scilicet ex uigilia nasci, & contrà: & maius è minori, & contrà. Locus è Topicis: Inductio & ratiocinatio instrumenta sunt Dialecticorū, per quæ fit exercitatio. ac per uniuersale ostēsio est ratiocinationis: per ea uerò quæ sub uniuersali continentur, inductionis. Subiungitur autē, ut syllogismo seu ratiocinationi enthymema, ita inductioni exemplum. & est Enthymema rhetoricus syllogismus, exemplū uerò rhetorica inductio. Est autem Inductio, per singularia ad uniuersalia ꝓgressio. Itaq; non rectè dicūt, qui inductionem dicūt orationem esse, à simili ad simile procedentem neq; enim uniuersale simile est, & quæ sub eo continentur. Est autē uniuersalis, ostendendi gratia, potissimùm inuenta inductio. Oratio uerò, quæ à similibus ad similia procedit, exemplū potius significat. nam ea oratio quæ per singularia fidem uniuersali facit, idq; ostendit, ea demū est inductio. Qui enim per uniuersale ostendit, omnibus in rebus optimum eum esse qui sciat: eò quòd sumit gubernatorē scientem esse optimū, aurigam item, & ducem, & medicum, & geometram, & musicū & fabrum: is inductione, omnibus in rebus optimū esse peritum & scientem, ostendit.

ἐπαγωγή.) E' doctrina de acie instruenda, Epagoge est, cum agmē agmini subiungitur. ut cum tetrarchia præcedit, reliquæ omnes tetrarchiæ succedunt: aut, Xenagia præcedente, reliquæ Xenagiæ sequūtur. Deniq; cum in itinere cohors cohortem sequitur: ut cum præcedentis cohortis tergiductoribus, sequentis cohortis duces coniungantur.

ἐπαίειν.) Dialecticam parū attigit,* ut pauca quædam intelligeret, nihil curiosius rimatus. Etenim uulgare istud, Si A sit, etiam B esse: esse autem A, ergo etiā B esse: iam uel cauponarū aniculæ sciūt.

ἐπακτὸν.) Acquisitam animo Photinus uirtutē dixit, & ei, cuius imitatione illā acquisierit, cognatā. Ac nisi animus eā acquirat, eundem fore cum eo, à quo illa sit. Nunc aliud esse hoc, aliud illud. *Virtus acquisita.*

ἐπακτία χώρα.) Antiquis temporibus uicatim habitantes Athenienses, in unū conductos Cecrops in tribus XII distribuit, & urbem à se Cecropiam cognominauit: duasq; tetrapoles, quę à quaternis urbibus dicuntur * utranq; constituit: tres reliquas ἐπακτίδας quasi appendices appellauit, eodēq; nomine tribus illis uicinus ager dictus est ἐπακτίας. *Athenarum distributio. Cecropia.*

ἐπαλαμᾶτο.) Aristophanes: Quid nam ad uictum quæritandum excogitauit?

EPAMINONDAS. In pugna ad Mantineam Epaminondas uulnere accepto, uiuus ex acie in castra relatus, manu uulneri admota, dolorē ferebat, socios intuens. Prælio aūt finito, eâdem remota, expirauit: sepultus eo loco, quo pugnatū fuerat. Monimēto statua est imposita, cū clypeo, cui draco inerat: qui significaret, eū ex genere (σπαρτῶν legendum, nō σπαρτιατῶν) Spartorū esse, id est eorū qui è satis à Cadmo draconis dentibus orti perhibentur. Vir artis imperatoriæ summam inter Græcos laudem adeptus, aut nulli certè secundus. Hic oraculo dato, ut pelagus caueret: nauem conscendere uerebatur. Sed Apollo de saltu, cui pelagi nomen esset, locutus erat scilicet. *Vulnus. Sepulchrū. Insignia. Oraculi ambiguitas.*

ἐπανετείνοντο.) Iis qui benè se gessissent, spes amplior proponebatur, cùm laudis & gloriæ, tum opū & dignitatū, si quod deinceps maius bonum obtigisset. *Præmia uirtutis.*

ἐπανέχειν.) Ingenio potius utendum, quàm libris parendum esse dicebant. *Ingenium.*

ἐπάρας.) Audacissimos homines spe beneficiorum ad nefaria facinora impulit. Falsò nunciata imperatoris morte, & multis in suas partes pollicitationibus pertractis facilè magnas copias coegit. *Pollicitationes.*

ἐπαρτήσας.) Aelianus: Ne benignè susciperet *Execratio.*

peret animas illorum, sed æternis suppli cijs mulctaret.

Constantia. ἐπαρτωμένων.) Tanta fuit illius uiri tolerantia, ut maximis terroribus impendentibus, & cruciatibus admotis, nihil arcani eloqueretur.

ἔπαρχος πραιτωρίων.) Prætorio præfectus, cui apud Romanos mun⁹ exactionis tributorum Orientis est mandatum.

Nuptialia dona. ἐπαύλια.) Sic dicũtur munera, quæ postridie nuptiarũ à sponsæ patre, tam spõsæ quàm sponso cum pompa mittebantur. Puer enim præcedebat, alba ueste facem incensam ferens. Hunc sequebatur mulier canistrum gestãs, cæteris ordine sequentibus, quæ aurum, patellas, smegmata, lecticas, pectines, lectos, alabastros, sandalia, thecas, pyxides unguentarias, interdum etiam sponso dotem unà afferrent.

Hecale hospitalis. ἐπαύλιον.) In Hecales epitaphio: Ambulato placidissima mulier eam uiã, quã acerbi dolores animi nõ sæpe conficiũt. Tuarum, mater, hospitalium ædium erimus memores, quæ cõmune omnium diuersorium fuerunt.

Clearchus philosophiam uitare iubetur. ἐπαύριον.) Dictum in Clearchũ (Heracleotam) Solensem, qui uaria scripsit: Discede ex Academia, & fuge philosophiam. Neq; enim tibi fas est ea frui, quę te uultu infestissimo intuetur.

Vxor. ἐπ' αὐτόπλῳ, ἐπ' αὐτοφόρῳ.) Re Carthagine palàm deprehensa: ultrò ab uxore se decipi est passus.

EPAPHRODITVS, Chæronensis grammaticus, Archiæ Alexandrini grãmatici alumnus: à quo institutus, à Modesto Aegypti præside emptus est. cuius filium * Pitelinum cum instituisset, Romæ claruit sub Nerone, usq; ad Neruam. quo tẽpore Ptolemæus etiam, Hephæstionis f. uixit, & alij multi uiri doctrina celebres. Cum autẽ subinde libros mercaretur, ad 30000 coegit, eosq; bonos & exquisitos, minimeq; uulgares. Corpore fuit magno, & nigro, instar elephãti. Habitauit in Phœnianocorijs, ubi binas habuit ędes. Decessit anno ętatis 75, scriptis compluribus relictis.

Epaphroditi Bibliotheca.

Phœnianocoria.

Aequitas Seuerit.s. ἐπαινέτης.) Arrianus, quæ ordine modesteq; gerebantur, laudabat: si quid secus fieret, statim reprehendebat, pòst etiam mulctabat.

ἐπαισχές.) Mihi quidem istud & indecorum est, & noxium: illi autem multò & fœdius & perniciosius. Obsidio quidẽ laboriosa, recessus aũt probri plenus.

ἐπεγχανὼν.) Vindicta non passa est hominem superbum & contemptorẽ, Meletis interitum deridere.

ἐπεκάλει.) Nemo unquam amicorum eum uel socordiæ, uel languoris & cessationis, ubi industria esset opus, uel ignauiæ, quæ pigriciæ & timoris filia est, accusauit. At iste sæpè crimina in amicos conijciebat.

ἐπεκήρυξαν.) Cum sitim tolerare non possent, pacem per præconẽ petiuerũt.

ἐπελπίζων.) Partim eos pollicitationibus in spem erigebat, partim exigua lucella distribuebat, partim opibus & dignitate superiores, cæteris spoliabat, publicatis eorum bonis.

ἐπεμβαίνων.) Fortunæ illorũ perquàm insciter, & inhumaniter insultabat.

ἐπεσπεγκεῖν.) Ister ait, moris fuisse Athenis, ut cognati eorum qui uiolenta morte perijssent, in efferendo funere hastam adhiberent, * aut in tumulo defigerent, eaq; ratione interfectoribus ultionẽ denunciarent.

ἐπ' ἐξαγωγῇ.) Baculis cædebatur, & peregrè uendebatur, ignauiæ & fugæ precium ferens seruitutem.

ἐπεπάμεθα.)
Omnia quæ uiui possedimus, affero ad Orcũ,
Nec ęquã hinc abiẽs Phœbe relinquo tibi.

ἐπέσεισεν.) Terrorem iniecit eis, quasi statim interficiendi essent.

ἐπεσάτει.) Ibi Clearchum esse ducem cognoscere licebat, qui hastam læua, dextra baculum gestaret.

ἐπεπίλησεν.) Sepiæ in piscatu emittunt atramentũ, ut turbato loco in quo sunt, piscatores lateant.

ἐπέφυ.) Vtraq; manu inhærere. τὸ δὴ λεγόμενον, ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ.

ἔπεχε.) Plato de ijs quæ certò comprehendit, pronũciat: falsa coarguit, de obscuris sustinet assensionem. Arcesilaus uerò quia de (lego πρὸς πάντων) rebus omnibus dubitabat, librum nullũ scripsit.

ἐπειδὴ τὸν ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετινάξαμεθα.) Tantali saxum à capite excussimus. De periculo, quod cum urgeret, præterijt. Vel de eo qui negociũ inchoatum reliquit.

ἐπειδὴ.) Quia uinum bibere uoluisti, unà etiam feces tibi sunt exhauriendæ.

ἐπειδὴ δειλότερος.) Epeo timidior. Cratinus comicus dicebatur, fortasse quòd in tribunatu Oeneiæ trib. ignauior fuisse uideretur. Epeus autem timidus fuisse perhibetur.

ἐπέ-

ἐπείρα.) Astydamia Peleum Aeaci F. adamauit. Qui cum recusasset, uerita ne se proderet, callidius quàm uerius dicit, se ab eo de stupro appellatam.

πεῖρα.) Periclitandi animi eius causa, pecuniam mittit, corruptelæ illecebras.

ἐπήβολος.) Si te beatum censes, ut uotorum compotem, & auro abundãtem: scito Fortunam quoq; senescere.

ἐπηγάγετο.) Vrbis incolas sine ulla uiolentia sibi conciliauit.

ἐπήγγελον.) Minos quóuis nauigabat, & multis, ut hospitiũ pararẽt, denũciabat.

ἐπήλυσιν.) Latronũ incursionẽ uitare.

ἐπιῳέμιος πλοῦτος.) Vẽtosæ diuitiæ: hoc est, fallaces & inconstantes. (bat.

ἐπίωσε.) Deus facta regis nõ approba-

ἐπήρεια.) Denunciauit ut obseruarent, ne qs fortè ex alio exercitu adesset, qui eis noceret.

ἐπίπληξιν.) Vijs intercluſis, non paruum urbanis terrorem incussit.

ἐπὶ ἀσπίδα.) Aspidi & basiliſco insistes. nam illa uenenum lethale immittit: hic etiam aspectu nocet.

ἐπιδεδήκασι.) Non ipsi quidẽ in uetere illa disciplina uixerũt, sed ijs qui in ea uixerant, succesſerunt, locutiq; sunt: eorumq; cõsuetudine facti doctiores, multa in suæ ætatis homines beneficia contulerunt, cùm aliarum rerum, tum ueterum historiarum uocales præcones.

ἐπιδολὴ.) Vectigal, siue mulcta, quasi adiectionem dicas, sub Iustiniano pestis improuisa extitit, prædijs impositũ, qđ possessoribus omnẽ uictus parãdi spem prorsus adimeret.

ἐπιδολὴ.) Polybius: Est, cũ & casus fortium uirorum conatibus obstitit. Est &, cum secundum prouerbium, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχε: Quamuis ipse bonus, tamẽ incidit in meliorem. Hoc tradunt de Hyllo Herculis F. & Euchemo (Tegeate.) Aegeate.

ἐπιδοῶμαι.) Experiẽtiam testem & regulam meorum sermonum inuoco.

ἐπίδοιον.) Cum quis Mineruæ bouem immolabat, immolabat & Pandoræ ouem cum boue.

ἐπὶ βύρσης καθέζεσθαι.) In corio sedere. Moris apud Scythas fuit, si qs ab alio iniuria afficeret, quã ulturus, se aduersario fore parẽ non putaret: ut boue immolato, carnes in frusta cõcisas elixaret, & corio humi extẽto insideret, manib. in tergũ reiectis: quo nullũ est apud Scythas maius supplicãdi genus. Qui uerò uolebat, parte carnium accepta, & dextro pẽde corio insistẽs, se pro uitili opem ei laturum pollicebatur. Estq; id sanctissimũ iusiurandum.

ἐπιδύτας.) Aristophanes: Oratoribus nummulis ora obturaui.

ἐπιψηφίσματα.) Polybius: Eorum est qui de bello rectè administrãdo deliberant, ut medicos in morbis, ita & ipsos nõ minus eorũ quæ accedere atq; existere solent, rationem habere, quàm mali primi. *Acceßiones.*

EPIGENES comicus: cuius fabulæ sunt, Athenæo in Dipnosophistis autore, Heraine, id est Iunonia: & Mnematiõ, id est paruum monimẽtum: & Bacchia, seu Bacchatio.

ἐπιγνώμονες καὶ ἐπιγραφεῖς.) Dicebãtur ij, qui cuiq; uel ciui uel inquilino quantum tributi pendendum esset, decernebant. Epidamnus olim dicebatur urbs, quæ nunc Dyrrachium.

EPIDAVRI cultus fuit Aesculapius: quæ urbs uicina fuit Argis. Limæra etiã dicta, siue à portubus, siue à pratis. Item Milisiaà placãdo: & Hæmera, quòd ara Aesculapij subinde uictimis cruentaretur. Demũ Epitaurus, & Epidaurus. Alij dicunt Limerũ esse Laconiæ, unã è centum illis urbibus: propterea quòd multos habeat portus.

ἐπὶ δελφινίῳ.) Delphiniũ prætoriũ Athenis, in quo causam dicebãt, q se fatebãtur cædẽ feciſse, sed secundum leges.

ἐπὶ δηλίῳ.) Deliũ Bœotiæ loc⁹ est, in q̃ Atheniẽses prælio uicti sunt à Bœotijs. *Delium.*

ἐπιδιετὴς ἦσθησαν.) Id est, XVI annos esse natum. nam pubertas seu adolescentia ab anno XIIII incipiebat. Ephebi porrò apud Athenienses dicebãtur usq; ad annum ætatis decimum octauum: cũ id nomen biennium tenuissent. Actum in album ciuitatis inscribebantur.

ἐπίδοσιν.) Cum philosopharetur, nihil eius progressus impediebat, & maximũ operæprecium faciebat.

ἐπιδακῆσαι.) Abari statuerãt, in belli motu sonitũ excitare cõfusum & agrestẽ, unaq; cũ fremitu bellico pulsare tympãa, ut tãtus tumult⁹ existeret, ut pcellerẽt & terrerẽt Romãos. Qđ Bon⁹ præcognitũ militib. indicauit, ne re subita cõsternarẽtur: sed id qđ futurũ erat, animis sibi repsentãtes, & opinione, assuescerẽt p id qđ nõdũ aderat, ei qđ futurũ erat. eosq; iuſsit, pulsatiõe tympãorũ audita, uicissi scuta concutere, & bellicũ clãorẽ tollere, & pœana cãere, & ligneas situlas collidere. *Clamor clamore eluſus.*

ἐπιε-

Ἀπεικῶς.)Piè admodum effugij habenas permittit Deo.

Ἀπαθανὴς.) Homo ſenex,ægrotus, moribundus.

Ἀπθυμία, eſt bruta appetitio: cui ſubijciuntur penuria, odium, contentio, ira, amor, indignatio, iracundia. Eſt autem
ἀπανίς. ἀπανίς, penuria,cupiditas quædam in fruſtratione, & ueluti ſeparata à re, fruſtra
μῖσος. tamen ad eã contendens,& anxiè. μῖσος, Odium, eſt cupiditas quædã nocẽdi alicui *,ſubinde longius progrediens,atq; dilatãs ſeſe.ὀργὴ,Ira eſt cupiditas ulciſcendi eum, qui læſiſſe iniuria uideatur. ἔρως, amor, cupiditas quædã rei præclaræ. eſt enim ſuſceptio laboris ob formã in oculos incurrẽtem. μῆνις, Indignatio, eſt ira inueterata, cum acerbitate & captatione occaſionis. θυμὸς, excandeſcentia, eſt ira inchoata.

ὀργὴ.
ἔρως.
μῆνις.

Altera quies. πυρὰς ἀπὶ καλάμης ἀρᾶν.)Exarare ſtipulas: Solent agricolæ altero quoq; anno terram incultã relinquere, ut ſolidas gignat fruges, ſi quotannis ſatione fatigata non fuerit.

Vita anteacta. Ἀπικαλχμένων.) Criminationibus quibuſdam fidẽ ſolet reorũ uita derogare.

ἀφυτικῶς fortaſſe. Ἀπικαλῶν.) Suſtulit homines,nihil cauſatus aliud, niſi utrunq; uirum ſapiẽtem atq; optimum eſſe.

Ἀπικαμπὴς παράταξις.) Acies inflexa, quæ cum medij in hoſtes irruũt, cornua à partibus poſterioribus rectà ſub ſe collocata habet.

Eleazari facinus. Ἀπικατίσεισον.) Ioſephus : Antiocho Hieroſolyma obſidente, Eleazarus Mathiæ F.altiſſimum elephantem conſpicatus ornatũ, eoq; uehi Antiochum ſuſpicatus, magna ſtrage hoſtium edita, aluoq; belluæ percuſſo, effecit ut ab elephante opprimeretur: nihil conſecutus aliud,niſi quòd rem arduã eſt aggreſſus, contritusq; perijt,

Proſcriptio. Ἀπικεκηρυχέναι.) Cũ urbs aut princeps aliquem alienæ ditionis ſublatum uolebat,interfectori, aut ei qui uiuum eũ adduxiſſet, pecuniam promittebat publico præconio. Ad hunc modum Græci,ei qui Xerxẽ uel uiuum uel mortuũ Athenas perduxiſſet, C talenta promiſerunt.

Nothorũ portio. Ἀπίκληρ(ος).) Lex Athenis fuit,ut ſi quis nothum haberet filium, legitima filia caperet hæreditatem,nothis autem V.minæ circitèr relinquerentur.

Iouis ſtatua. Ἀπικλύσασα.) Cleopatra multo auro in Eleos effuſo, conabatur Iouis ſtatuam emere.

Ἀπὶ κνάφω ἔλκεις.) Per ſpinas trahis: id eſt,corrumpis. ſumptum à fullonibus.

Ἀπίκωπ(ος).) Publio Cos. fœdus Romani fecerũt cum Carthaginenſibus,ne quam nauem pararẽt remigijs inſtructã, præter X triremes,& piſcatorias,& conſuetas illius loci, quarum nulla plus decem ſcalmis haberet.

EPICVRVS, Neoclis & Chœreſtrates F. Athenienſis, è Gargetio municipio: fratres habuit Neoclem & Chæredemum. Philoſophari cœpit anno ætatis 12, & peculiaris ſectæ fuit autor. Primum Sami uerſatus cum parẽtibus, deinde Mitylenis, unum annũ ſcholæ præfuit: pòſt Lampſaci, ac demum Athenis in ſuis hortis. Audiuit Nauſiphanem Democritum philoſophum,& Pamphilum Platonis diſcipulũ. Natus eſt Olympiade (109) 79, ſeptem annis poſt Platonis obitum.uixit uſq;* ad ſucceſſores Antigoni Gonatæ: Scholaq; eius permanſit uſq; ad Cæſarẽ primum, annos 235. quibus ſucceſſores habuit 14. Scripſit multa.numẽ nihili fecit. fratres habuit 3, qui infinitis morbis impliciti,miſerrimè perierunt. Atq; ipſe etiam Epicurus,adoleſcens etiamnum, haud facilè poterat è lectulo deſcendere,cæcutiens, & radios ſolis non ferens, amœniſſimo & ſplendidiſſimo Deo illi inimicus. Auerſabatur etiam ignis ſplendorem, & ſanguinẽ per inferiores meatus excernebat: corpore ita extenuato, ut iniecta ueſtimenta ferre non poſſet. Metrodorus item,& Polyænus, ambo eius ſodales, peſſimè omnium perierũt. Impietatis ſuæ fructũ tulit haud pœnitendum: à uoluptate ita uictus, ut poſtremò in teſtamento ſuo ſcriberet, ut & patri & matri & fratribus, & Metrodoro ac Polyæno ſodalibus,ſe mel quotannis immolaretur, ſibi uerò bis: maiore luxu ibi etiam probato, ſapiens ille:& menſæ ſaxeę conficerentur, & tanquam donaria in ſepulchro iuſſit collocari * leno iſte & helluo. Atq; hæc mandauit, cum non abundaret opibus, inſanus cupiditate: quaſi illæ quoq; unà cum ipſo eſſent morituræ. Epicurei Senatuſconſulto Roma ſunt exacti: & Meſſenij in * Arcadia, eos qui in eodẽ quaſi præſepi paſti eſſent, expulerunt, quos & peſtes adoleſcentum eſſe dicerẽt,& philoſophiæ labẽ imprimere, propter molliciem & impietatem. Eos itaq; ante Solis occaſum agro Meſſenio excedere iuſſerunt,ijsq; pulſis,à ſacerdotibus luſtrari fana,

fana, & à Timuchis (ſic enim à gerendis honorib. magiſtratus ſuos appellãt) totã urbẽ purgari, tanquã ſordibus & ſentina quadã liberatã. Ferũt & à Lyctijs in Creta, quoſdã ex Epicureis eò ꝓfectos, fuiſſe pulſos: legẽq; populari ſermone ſcriptã, qua effœminatæ ſapiẽtiæ ac degeneris & turpis inuentores, & dijs inuiſi Lycto pellerẽtur: Quòd ſi qs eò ꝓ audaciã ueniſſet, contẽpta lege: eũ in cataſta uinctũ iuxta curiã dies 20, nudũ melle & lacte perfundi, ut ab apibus & muſcis cõſumeret interim. Quib. exactis, ſi ſuperſtes eſſet adhuc, muliebri ueſte indutum de ſaxo præcipitari iuſſerũt. Epicurus libru ſcripſit quas κυρίας δόξας nominauit, peſſima ſui ingenij indicia: quę illud etiã continebãt, uniuerſitatẽ hãc temerè ferri, nõ uolũtate & iudicio deorũ: ac celebres illas atomos à ſe mutuò feriri & ſeparari, eq; his fieri aerẽ, terrã & mare: deinde cõmiſtiões diſtingui, & cõgreſſus, & prorſus in atomos reſolui, & ferri omnia temerè & fortuitò, nõ ſapiẽtia opificis gubernari, * ſine prouidẽtia permiſceri omnia, neq; gubernatorẽ, neq; rectorẽ, neq; paſtorẽ habẽtia *. nõ paſſus eſt eũ põpa Dei intereſſe, repudiato illius delyrio: ſed uerborũ eius uæcordiã & rabiẽ compreſſit, atq; ab Epicuro reſilijt, & eius opiniones ualere iuſſit.

EPICRATIS comici fabulæ ſunt, Mercator & Antilais.

EPICRATES orator fuit, & demagogus, hirſutus & barbatus admodum, cognomẽto Scutifer. Plato comicus: Rex barbæ, & Epicrates ſcutifer. &, Epicrate barbam non paulò pulchriorem habes.

Epicrates Athenienſiũ demagogus, cognomẽto Ephorus, cuius in oratiõe falſæ legationis meminit Demoſth. Alius eſt, cuius mẽtionem facit Lycurgus in oratione de Vectigalibus, quem aiũt rem D C. talentũm habuiſſe. Fuit & alius Epicrates, cuius meminit Demoſthenes in oratione contrà Aeſchinem.

ἐπικρεμαμένε.) Ob magnitudinem impendẽtis adhuc periculi, tolerabilia cætera omnia iudicarunt.

EPICTETVS Phryx Hierapolitanus, philoſophus, ſeruus Epaphroditi, ſatellitis, imperatoris Neronis, pede mutilatus ex fluxione, habitauit Nicopoli, urbe nouæ Epiri. Vixit uſque ad tempora M. Antonini: ſcripſit multa.

EPICYDES & Hippocrates fratres, duces Syracuſanorũ, Romanis lõgo tẽpore infenſi. Cum Syracuſanos ad bellũ cõcitare nõ poſſent, ad Leontinos Syracuſanis inimicos cõfugerũt, patriã accuſantes, ꝙ fœdus Hieronis de tota Sicilia ictũ ſibi ſolis * uendicarẽt. Qui cũ iritarentur, Syracuſani promulgarunt: ſi quis Hippocratis aut Epicydis caput attuliſſet, ſe auro id eſſe repẽſuros *. At Leontini Hippocratem ſibi ducem crearunt. *Hieronis fœdus.*

ἐπὶ λαχὼν.) Athenis ſortiebantur, qui ſenatores aut magiſtratꝰ fieri cupiebãt. Deinde, poſt unumquenq; eorũ cui ſors obuenerat, ſortiebatur alius: ut, ſi prior ille uel improbatus uel mortuus eſſet, eius ipſe loco uel in ſenatũ legeretur, uel magiſtratu potiretur. *Sortitio & ſubſortitio magiſtratuum.*

ἐπὶ λειψυδρίῳ μάχῃ.) Pugna ad Lipſydriũ. Locus eſt ſupra Parnethẽ, quẽ pulſi à tyrãnis, Alcmæonidis ducib. munierunt. Qui cũ à Piſiſtrato expugnatus eſſet: carmen quod σκολιὸν (quaſi curuum ſeu obliquum dicas) in eos canebatur. *Lipſydriũ. Alcmæonidæ. Piſiſtratus. Carmẽ σκολιὸν.*

Ah ah Lipſydrium prodens ſocios,
Quales uiros perdidiſti?
In prælio fortes & patricios.
Cum oſtẽdiſſent à quibus patribus orti eſſent.

ἐπιληςμόπαλον.) Ariſtophanes: Non tu hinc in malã rem, obliuioſiſſime & ſtultiſſime ſenecio?

EPILYCVS, poeta comicus. Ex fabulis eius eſt, Athenæo autore, Coraliſcus.

ἐπὶ μέγα.) Sybaritæ luxurioſiſſimè uiuentes, & magnis opibus aucti, & ſibi & alijs beati uidebantur. *Sybaritæ.*

ἐπιμελητὰς ἐμπορίε.) Athenis fori curatores ſorte legebãtur, quib. mãdata fuit rerum uenalium curatio: & ut frumenti, quod in mercatu Attico appelleret, binas partes in urbem perferri cogerent. *Lex frumẽtaria.*

ἐπιμελητὰ.) Apud Perſas, ut ſcribit Xenophon, curatores erãt, qui uulneratos in bellis curarent. *Vulneratorũ curatio.*

ἐπιμελητὰ.) Curatores etiã cœtuum in ludis deligebant, qb. curę eſſet, ne ſaltatores immodeſtè ſe gererẽt in theatris. *Diſciplinæ conſeruatio.*

ἐπιμελητὴς τ μυςηρίων.) Curator Initiorum. Apud Athenienſes Initia curat primùm is qui rex ſacrificulus dicitur. Deinde Curatores, qui quaterni à populo deliguntur, bini ex uniuerſis Athenienſibus, ſinguli ex Eumolpidis & præconibus qui κήρυκες dicuntur.

ἐπιμεμφόμενος.) Maximè de Perſis queribat, à qb. plurimis affectus eſſet iniurijs.

EPIMENIDES Phæſti, aut Doſiadę, aut Agiaſarchi F. & matris Blaſtæ: Cretenſis, Cnoſius, uerſificator. Cuius ani- *Anima emiſſaria, ut & Hermotimi Clazomenij.*

mam ferunt, quoad uellet, & excessisse è corpore, & in id esse reuersam. Eius defuncti cutem lõgo tempore pòst, literis distinctam, repertam esse tradunt. Vnde prouerbiũ, Epimenidea cutis: de rebus arcanis. Hic lustrauit Athenas à Cylonio piaculo, 44 Olympiade, iam senex. Versibus multa scripsit: Initia, lustrationes, & alia obscura. Vixit annos CL. quorum (LVII) VI dormijt.

Epimenidea cutis.

Ἐπινενησμένον.) Cum fatale iter, & diuinitùs mihi decretum confecero.

Ἐπινήσαντες.) Sarmẽtis ante mœnia & omnis generis sordibus cõportatis, fimoq; iniecto, ignẽ subiecerunt: tantoq; fumo excitato, ut abeuntes conspici nõ possent, obsidionem soluerunt.

Obsidionis solutio.

EPINICVS comicus, cuius Athenęo teste, fabula est Ὑποβαλλόμεναι, Subditæ.

Epinicus, præfectus urbis sub Basilisco, inexplebili pecuniæ auiditate & populos & urbes omnes cauponatus, iniquis edictis ꝓuincias impleuit. Quæ cũ *neq; magistratuũ ordines, neq; externæ trib. ferrẽt, fugerũt, & exactiones tributorũ reliquerunt: istiusq; auaro dominatu urgẽte, supplices in communibus tẽplis sederũt, furta illius arguentes. Cui magistratu per ignominiã abrogato, successorem dederunt Laurentium, magni fori principem oratorum, qui quascũq; causas defendebat, eas lucri sui causa ꝓrogare & extrahere non sustinebat.

Auarus exactor.

Laurentius orator.

Ἐπὶ ξυρᾷ ἀκμῆς.) In acie nouaculæ: in ipso negocij articulo.

Ἐπίκοι ἄρτος.) Panis naturæ nostræ congruens, uel quotidianus.

Ἐπὶ παλλαδίῳ.) Palladium, prætorium Athenis, in quo Ephetæ, id est arbitri honorarij, cædẽ nõ uolũtariã disceptabãt. Argiui ab Ilio redeũtes, cũ Phaleris appulissent, ab Atheniẽsibus, q̃ essent ignorantibus, sunt occisi. Pòst uerò cũ Acamas id eis indicasset, ac Palladiũ ibi inuentũ esset: ex oracuło prętoriũ ibi condiderunt, ut Phanodemus tradit. Clitodemus ait, cũ Agamemnon cũ Palladio Athenas delatus esset, Demophontem id rapuisse, & multos persequentiũ occidisse. Agamẽnone aũt grauiter id ferẽte, causam dixisse, quinquaginta Atheniẽsibus, ac totidẽ Argiuis iudicãtibus, qui ἐφέται, id est siue arbitri, siue cõmissarij dicti sint: quòd ab utrisq; cõtrouersia illis disceptanda permissa esset.

Argiuorum cædes.

Palladium.

Ἐπίπαστα.) Solebãt placẽtas aut panes cõficere, & bellaria quædã aut salsa inde

Irritamenta sitis.

re, unde multũ bibere cogerentur. Inuidus iste linxit publicè uẽdita, nũc stertit ebrius, in foribus supinus. Stertũt enim potissimùm supini, aut ebrij.

Ἐπίπνοια.) Polybius: Romani diuino quodã afflatu pleni, alacritatem animorum inuicto robore munierunt.

Ἐπιπόλαια.) Superficialia. Non ea quæ probabilia uidẽtur, sed quæ qualẽcunq; duntaxat speciem habent, & modica attentione coargui possunt: cuius generis sunt rixosæ propositiones, aut ratiocinationes. Cuiusmodi est: Qui uidet, oculos habet: unde concluditur, coclitem seu luscum oculos habere. Et, Quod dicis ex ore tuo egreditur, currum autẽ dicis, ergo currus ex ore tuo egreditur. Et, Quæ nõ amisisti habes: hoc sumpto cõcludes aliquẽ habere cornua, quòd ea scilicet non amiserit. Itẽ, Eum qui uisum habeat, uidere: dormientem autẽ habere uisum, ergo uidere. Talia probabile quiddam, idq; perquàm minutum & superficiale (si dicere liceat) habent.

Ἐπιπόλαιος.) Syluanus uir bonus erat, & in cæteris sanctus, moribus simplicioribus, atq; apertis.

Ἐπιπεπάιας.) Hannibal, Carthaginensium imperator, appositicios parauit catapillos, qui conuenirent pro insignioribus ætatum discriminibus, elegantiori uestitui: his q; subinde mutatis utebatur.

Ἐπιπροθεῖν.) Proclus uniuersæ philosophiæ Theologiam præferebat, sed uitæ ad uirtutem confirmatæ similem illi pietatem anteponebat.

Ἐπὶ πρυτανείῳ.) Prytaneum prętorium, cum telum siue lapis, siue quid eiusmodi in conspectu erat, ignoto autore cædis. Moris enim antiqui fuit, etiã res inanimas in iudicium adducere, & iudicare, an exterminandæ essent?

Ἐπίῤῥημα.) Aristophães: Si cui nestrũm libet, spectatores, nobiscum uiuere suauiter: iam nos Aues adeat. Nam quæ hic turpia sunt, legum arbitrio: hæc omnia sunt apud nos aues honesta.

Ἐπιστέξαι.) Xenophon: Tumultu orto, uiro Persæ sternendus est equus, & thoracato conscendendus: quæ omnia sunt factu difficilia noctu, & in tumultu.

Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκειν.) Contra teipsum Lunam detrahis. Thessalicæ mulieres Lunam detrahentes, dicuntur & oculis & pedibus priuari. Dicitur prouerbium in eos, qui ipsi sibi mala accersunt.

Ἐπι-

πίσσασι.) Omni genere fraudis ſupplices circumuênit.

EPISTHENES, infamis ob puerorũ amorẽ fuit, ſub Seuthe Thracum rege.

πίσκοπον.) Carduchi funditores optimi, ſagaciſſimè & lapides & plumbeos globos eiaculantur.

πίσκοποι.) Inſpectores & cuſtodes dicebantur ij, quos Athenienſes in ſuæ ditionis urbes, ad ſtatum rerũ cognoſcendum & conſtituendum mittebant: ſicut ἄρμοσαὶ, id eſt coagmentatores ſeu compoſitores, quos Lacedæmonij.

πὶ σπείρα σχοινίον.) Ad ſpiram funiculus. De ijs qui offerunt aliquid ijs qui eo abundant. nam è ſpiris fiunt funes.

πίσυθμος.) Hecatomnus Cariæ præſes, ſiue ſatrapa.

πιστάτης.) Subſtes, poſt (ſeriei ductorem) ſeriem collocatus. hunc qui ſequitur πρωτοστάτης, antiſtes. Eũ qui ſequitur, denuò ſubſtes: ut totus ordo conſtet ex protoſtatis & epiſtatis. Quidam tamen lochagum, id eſt ſeriei ductorẽ, protoſtatam dicunt: uragum, id eſt tergi ductorẽ, epiſtatam: hypoſtatam uerò, tertiũ à protoſtata. πρωτοστάτης, πιστάτης, ὑποστάτης.

πιστάτης.) Vnus è ſenatoribus dicebatur antiſtes ſeu præſes, cui id ſorte euenerat, nec licebat eundẽ bis eſſe præſidem. Cuſtodiebat autem templi, in quo ærarium erat, claues, & publicum ſigillum. Cum uerò ſenatores qui πρυτάνεις dicebantur, quiq; Rempublicam gerebant (neq; enim omnes ſenatores eodẽ tempore, ſed per uices negocia publica tractabant) ſenatum aut populũ cogebant: epiſtates proedros nouem, quaſi præſides dicas, ſortiebatur, è ſingulis tribub. ſingulos: ea excepta, quę tũ Remp. gerebat. & rurſus ex ijs nouem, unum Epiſtaten ſortiebatur, & negocia ei tradebat: ipſe uerò actiones dabat in iudicijs, curabatq; ut ex legibus omnia gererentur, neq; prætermitteretur quicquam quod ad iudices edocendos pertineret.

πιστάτης.) Vulcanus in atrijs & iuxta focos & caminos pingebatur; ut ignis inſpector.

πιστάτης.) Occaſio, rerũ omnium optima magiſtra. In qualibet enim re opportunum & commodiſſimum tempus eſt occaſio. Nã bonæ quoq; & honeſtæ res, ſi fiant intempeſtiuè, non probantur: ut ſi medicus cum ægroto de morbi natura diſputet, ut ſi apud ebrios de tẽperantia diſſerat (τὸ ἄκαιρον ἁπανταχοῦ λυπηρόν.)

πιστάτις.) Dion Cocceianus: Elephanti turres ægrè portantes, iã ne ipſos quidem magiſtros ferebant. *Elephanti.*

πιστεφέας κρατῆρας.) Crateras olim ad ſummã uſq; oram, boni ominis gratia, implebant. (Crateras magnos ſtatuunt, & uina coronant.)

πιστήμη καὶ αἴσθησις.) Scientiæ & ſenſus diſſimilium ſunt generum, & non multũ diſtantium, diuerſaq; ſunt genere. Nam ſcientiæ genus eſt ὑπόληψις, exiſtimatio ſeu opinio. Senſus uerò non eſt opinio. Proportione uerò ſunt eadem. Vt enim ſenſus ſe habet ad ſenſilia: ſic ſcientia ad ſcibilia, & utraq; iudicandi prædita ſunt facultate. Aciam nonnulli propter eorum ſimilitudinem, idẽ ſcientiam & ſenſum eſſe dixerunt. Verùm differunt inter ſeſe. Senſus em̃ in ijs uerſatur rebus, quæ aliter eſſe poſſunt: ſcientia uerò nullius eſt quod ſecus habere ſe poteſt. Ac ſciẽtia quidem cuiuſq; ſcibilis eſſentiam cognoſcit: ſenſus uerò nullius ſenſibilis eſſentiam cognoſcit. Scientia acquiritur: ſenſus à primo ortu ineſt. hic cõmunis etiam beſtiis, illa hominum propria. ſenſus eſt naturæ, ſcientia doctrinæ. In ſenſu præcedit habitus actionem. nam cũ uiſu præditi eſſemus, uidimus. in ſcientijs autem habitus actionibus comparamus, agendo enim grammaticè, grammatici euadimus. Ad hęc, ſublato ſenſu, animal unà tollitur: ſcientia uerò ſublata, non itẽ. Ariſtoteles in opere de Demonſtratione, ſcientiam ſcientiæ præſtare duobus modis dicit: uno, cũ altera alterius principia demõſtret: ueluti, Phyſiologia eſt accuratior q̃ medicina: ſic & Geometria, quàm ea ars quæ machinas cõficit: eadẽq; de cauſa arithmetica prę̃ſtat harmonicæ. Alia ratione ſcientiam ſcientia uincit, cum habet expers materiæ ſubiectum: ut arithmeticam geometria, & eas diſciplinas quib. materia ſubijcit̃ Theologia. Quapropter dicit in Metaphyſ. Ariſtot. (ἡ τῶν νοητῶν θεωρία.) Earũ rerũ quæ intelligantur, contẽplationẽ & facilimã eſſe, & difficilimam. Facilimam, quia ſit rerum ſtabiliũ, ſemperq; ſui ſimiliũ. maximè enim perſpicuæ ſunt res diuinæ, ut immutabiles prorſus, & natura & facultate & actione. & ſic quidem facilimam. Difficilimam autem, propter noſtram infirmitatẽ. neq; enim ualemus corporis incluſi cõpagibus, & perturbationibus animorum agitati, aciem in lumen earũ intendere: id quod & noctuis in ſole accidit.

Scientiæ & ſenſus diſcrimen.

Habitus. Actio.

Scientiarũ præſtantia.

Infirmitas noſtra difficilia putat, quæ facilima ſunt.

cidit. Ἀπιςήμη ἐςὶν ἕξις φαντασιῶν ὑποδέξει *ἀνυποκρίτῳ. Scientia est habitus in susceptione uisorũ * non simulata. Philosophicas scientias esse dicit Aristoteles, naturalẽ, moralẽ, logicã, & metaphysicã.

Philosophicæ scientiæ.

Reditus ad Deum.

Ἀπιόλας.) Ille sacerdoti mãdata exponit dormienti: qui Dei mandata obseruat, probè meminit reditus ad eum.

EPISTOLA Iuliani parabatæ ad Porphyrium catholicũ. Copiosa omnino & magna fuit Georgij bibliotheca, omnis generis philosophis & multis cõmentarijs referta. Nõ pauca, inter cætera, & Galilęorum scripta, eaq; multa & uaria. Vniuersam igitur eã bibliothecã cõquisitã, curato Antiochiã perferendã: ac scito te grauissimas pœnas daturũ, nisi eã omni studio indagaris: & utcũq; suspectos de surreptis libris, quouis modo inquirendo, & iureiurando obstringẽdo, & acribus quæstionibus de famulis habẽdis (si persuadere non potueris) ablatos restituere atq; afferre in medium coegeris.

Georgij bibliotheca.

Ἀπίςω.) Planè scito, te nũc ista quærentem, interitũ meũ quærere. Sophocles: Hæc scito, & animo inscribito: Tu ægrotas, & dolor iste diuinitùs te inuasit. Aristoph. Ignosce mihi, deridere eũ nescio.

Ἀπισρεφὴς.) Quãuis solers & cõsideratꝰ, tamẽ facilè deduci à sentẽtia uidebatur.

Ἀπιστροφὴ.) Cõuersio, cũ totã aciẽ dẽsatam, secundũ antistitẽ & substitẽ, tanquã uiri unius corpus in hastã aut in clypeũ inclinamus, toto ordine circũ seriei ductorem tanquã centrũ circumducto, & in locũ anteriorẽ trãslato, ita ut à dextra cõspiciatur, singulis & astitibus & substitibus permanentibus.

Ἀπὶ σχολῆς φιλοσοφεῖν.) Per ociũ philosophandum.

Ἀπόπακλοι.) Subordinati: milites, quibus mandatũ erat, ut pugnam intuerentur, & parti laboranti subuenirent.

Ἀπὶ τὰ μανδροβόλα.) De ijs qui se ad deteriora cõuertunt. A Mãdrobulo quodã, qui cũ * fodinas metallicas uel thesaurũ *(Geophaniũ) Sami reperisset, primum arietem Iunoni aureũ dedicauit, deinde argenteum, pòst æneũ, deinceps nullum: ut tradit Ephorus.

Ἀπιπλέωμα.) Consummatio: id quod post omnes uictimas ea de causa immolatur, ut priores uictimæ sint integræ.

Ἀπιτήδαμα.) Nomine Hicanus, studio latro, Aeschylum tibicinem & Stesichorum citharœdum interfecit.

Hicanus latro.

Ἀπιτηδαίτερος.) Mithridates cũ cætera legitimus rex, tum Rom. accõmodatior.

Ἀπιτιμήσεις.) Reprehẽsiones apud Aristotelẽ sunt quinq;, nec eædẽ quęstionis quæ examinationis. Prima est, cũ è quæsitis nihil cõcluditur, nec id qd ꝓpositũ est, nec aliud quicquã: estq; ἀσυλλογισία. Et cũ propositiones falsæ & improbabiles sunt, quib. inferet cõclusionẽ. Talis est is qui dicit: Quod est præter ens, non ens est. Quod nõ ens est, ne unũ quidẽ. Vnũ igitur est ens. neq; enim hoc cõcluditur. Ac sic quidẽ nõ id quod ꝓpositũ est, cõcludit: sed aliud quid cõcludir syllogisticè. Quod enim (est nõ ens) est præter nõ ens, nihil est. Alius dicit: Si factũ qd est, principiũ habet: quod factũ nõ est, principiũ non habet: neq; id qd ꝓpositũ est, neq; aliud quicquã cõcludit, præterquã quòd ea quæ sumũtur, falsa & improbabilia sunt. Alterã ponit reprehensionẽ, si ꝓpositiones syllogisticè ponãtur, & oratio cõcludit aliquid, nec tamẽ id qd propositũ est, sed aliud quiddã. Tertia reprehẽsio, si quæpiã adiecta cõcludant propositũ syllogisticè, & tamẽ adiectũ deterius sit positis & interrogatis, & minꝰ ꝓbabile cõclusione. Quarta reprehẽsio, si abstulerimus ab oratiõe aliquid, atq; ex reliquis syllogisticè cõcludatur, sicut fit in oratione redundante. Quintã reprehensionem esse dicit, cũ ex minimè probabilibus, & minus credibilibus ipsa cõclusione, constat oratio: aut è ueris quidẽ, sed ostẽsu difficiliorib. ipsa quæstiõe.

Ἀπιτιμία.) Cephalus orator: Quoties eum de dignitate & patria periclitãtem conseruauit?

Ἀπιτίμια.) Sophocles: Esto nobis prõptus horum consiliorum adiutor, & ostende mortalibus remunerationem.

Ἀπίτιμον.) Seruis libertatem, capite diminutis pristinam dignitatẽ, inquilinis ciuitatem, ęrarijs debiti cõdonationem decreuerunt.

Ἀπιτροχάδην.) Coruus celeriter crocitans, tempestatem significat.

Ἀπὶ τροχῷ δεῖσ' ὀκεῖ τρεθλόμενον ἀπᾶν ὰ πεπανύργηκας.) In rota excruciatũ, ibi te oportebit facinora tua dicere: Aristophanes in Pluto. Prouerbium in improbos. Rota enim quædam Athenis fuit, ad quam alligati serui pœnas dabant.

Ἀπιτυχῆσι.) De consulibus non segniter deliberandũ. Neq; enim urbe in tantis periculis cõstituta, magistratum eum quibusuis esse mandandum.

Ἀπιφάνεια.) Superficies siue extremitas est cor-

eſt corporis finis, aut id quod latitudinẽ tãtùm habet, & nõ profunditatẽ. Hæc & intellectione & eſſentia dicitur. Epiphania etiã dicitur, Seruatoris noſtri IESV CHRISTI in carnem aduentus.

EPIPHANIVS, Vlpiani F. Petręus ſophiſta, & in patria & Athẽis docuit. Scripſit de cõmunione & differentia ſtatuũ, Progymnaſmata, Declamationes, Tribunoſplebis, Polemarchicum, Exornationes, & Miſcellanea quædã præcepta.

Epiphanius Conſtantiæ Cypri epiſcopus, quondam Salaminis. Scripſit contra omnes hæreſes ſermones, qui Panaria dicũtur, & alia multa: quæ ut à doctis ob res, ſic ab indoctis propter uerba leguntur. Extrema ætate deceſſit.

Epiphanius epiſcopus Selybriæ, ſiue Olybriæ, ſcripſit orationem perutilem in crematores imaginum.

Epiphanius & Euprepius, ambo Alexandrini genere, & uſitatorũ Alexandrinis initiorũ callẽtiſſimi. Euprepius eorũ princeps, quæ Perſica dicũtur: Oſiriorũ uerò Epiphanius. nec huius ſolùm numinis, ſed & Dei omni æuo celebrandi: quẽ cũ dicere poſſim qui ſit, non tamen ſcribo, hoc quidẽ tẽpore. Epiphanius uerò illa quoq; ſacra enarrabat. Hi uiri nõ ipſi qdẽ in uetere illa diſciplina uixerũt: ſed ijs q in ea uixerant, ſucceſſerũt, locutiq; ſunt, eorumq; facti cõſuetudine doctiores, multa in ſuæ ætatis homines beneficia cõtulerunt, cùm aliarũ rerũ, tum ueterum hiſtoriarũ uocales præcones.

ἐπιφυλλίδες.) Ariſtophanes in Ranis: Racemationes iſtæ ſunt, & offutiæ. De ijs qui ſe poetas aut ſapientes eſſe putãt.

ἐπιφυόμενοι.) Alios, manus eorũ amplexus precabaſ, ut ſubuenirẽt inopiæ.

EPICHARES, Sicyonius proditor, cuius meminit Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

ἐπίχαρις.) Quamuis grauis & negocioſus, tamẽ in congreſſibus iucundus.

EPICHARMVS, ſiue Tityri, ſiue Chimari & Sicidis F. uel Syracuſanus, uel ex urbe Sicanorũ Craſto, unà cũ Phormo comœdiam inuenit. Edidit fabulas LII. aut, ut Lycon ait, XXXV. Quidam eum fuiſſe Coum tradunt, ex ijs qui cũ Cadmo in Siciliam migrarint. alij Samiũ, alij Siculum Megarenſem. Fuit ante Perſicũ bellum annis 6. Syracuſis edens fabulas, cum ſe Athenis Euetes & Euxenides & Mylus oſtentarent.

ἐπιχαιρεκακία.) Maleuolentia, uoluptas ex alienis malis.

EPICHEREMA, Dialecticus eſt ſyllogiſmus.

ἐπὶ χειρῶν ἀγάγοι σε.) Manibus tollẽt tẽ. Id eſt, manu ducent, uiam oſtendent, fulcient infirmum, omni ope ſubleuabunt.

ἐπιχωρήσας.) Quę concedi poſſunt, tibi concedo: idemq; autor ero, ne res Romanorũ magis etiã in dubium adducas.

ἐπόγδοος τόκος.) Vſuræ octauæ, cũ ſortis octaua pars fœneratori datur: ueluti de quaternis drachmis, terni oboli.

ἐποποιία.) Verſu heroico deſcripta hiſtorica, epopœia dicitur: id eſt, poeſis ſine fabula.

ἐποχή.) Primus Pyrrhon ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς formam introduxit: hoc eſt, ne gauit quicquã poſſe cõprehẽdi, eaq; de cauſa cohibendã aſſenſionẽ affirmauit. *Pyrrhon.*

ἔποχή.) Quaſi inuectionem uel inſeſſionem dicas. Eſt ea ſigni cœleſtis pars (gradum uulgò dicunt) quam Sol & Luna & quiuis alius planeta obtinet: quorum hic eſt ordo. Phænon, id eſt lucens, Saturnus ♄. Phaethon, id eſt ſplendens, Iupiter ♃. Pyrois, id eſt ardens, Mars ♂. Sol, ☉. Phoſphorus, id eſt lucifer. Venus ♀. Stilbõ, id eſt micãs Mercurius, ☿. Quodlibet ſigniferi circuli ſignum diuiditur in partes ſeu gradus XXX. pars, in alias LX partes: hoc eſt, ſexageſimas & minuta ſiue ſcrupula prima, & unum primum minutum rurſus in alia ſexaginta ſecunda: ultra quæ (ἐν τῷ πρώτῳ) in facili canone progredi non eſt neceſſe. *Ordo Planetarum.*

ἐπωβελία.) Cũ Athenis multi, ac forenſes & in mercatu uerſantes potiſſimum, uiros bonos & quietos ciues pecuniæ cauſa calumniarẽtur: decretum factum eſt, ut qui reum non peregiſſet, ſexta litigioſæ pecuniæ parte mulctaretur: hoc eſt, de ſingulis drachmis, quæ ſenos ualent obolos, ſingulos obolos ſoluerent. *Pœna temẽre litigantium.*

ἐπῳδός.) Incantatrix, quæ pueros ægrotantes carminibus curat. Polybius: Nihil intentatum relinquunt, nullũ carmẽ, nullas præſtigias, amuleta nulla. Sophocles: Non eſt docti medici, carmina recitare, cum hulcus ſectionem deſiderat. *Curare carminibus.*

ἐποπεύειν.) Ego dominum clàm execratus, ita efferor lætitia, quaſi ſacra Cereris intuear, & feſtum diem agam. *Improbus ſeruus.*

ἐπωνυμίαν.) Coruini cognomẽ fecerũt Marco, ab aue adiutrice in certamine.

ἐπώνυμοι.) Eponymi dicuntur eorum ſtatuæ, à quibus X tribus Athenarũ nomina habent. Nam & ciues & hoſpites *Statuarum bonos.*

uirtute præstãtes, æneis statuis ornabantur: delectiq; fuêre X clarissimi uiri, quorum singuli centena nomina in sortem coniecerunt: unde tribus sunt distinctæ. Iuxta has statuas leges proponebantur, ut à quouis accusari possent, priusquam à populo sciscerentur.

ἐπῄεσθον.) Socrates philosophiã de moribus magnificiebat.

ἑπτά.) Septenarius numerus pro multiplici ponitur.

ERASISTRATVS Iuliates, ex Iulide Ceæ insulæ urbe. Appellat̃ itaq; Ceius, F. Cretoxenæ, Medij medici sororis, & Cleombroti. Hic Antiochum regem ex amore nouercæ Stratonices ægrũ, sanauit. Manu enim cordi admota, ex palpitatione, quoties Stratonicen fortuitò prætereuntem uideret, amorem deprehẽdit. Sepultus est iuxta Mycalẽ montẽ, è regionè Sarni. Scripsit medicos li. IX.

Antiochus. Stratonice.

ERATOSTHENES, Aglai siue Ambrosij F. Cyrenæus Aristonis Chij philosophi, & Lysaniæ Cyrenæi grammatici, & poetæ Callimachi discipulus. Accersitus Athenis à tertio Ptolemæo, uixit usq; ad quintum. Quia uerò in omni doctrinæ genere secundas à summis ferebat, (τὰ βήματα ἐπεκλήθη) graduũ cognomen habuit. Alij Platonem alterum, alij Quinquercionem dixerunt. Natus est CXXVI Olympiade: obijt anno ætatis LXXX ex inedia, propter aciem oculorum hebetatã, discipulo insigni relicto Aristophane Byzantio. cuius rursus discipulus fuit Aristarchus: qui & ipse discipulos habuit Mnaseam, Menandrum, & Aristidem. Scripsit philosophica & poemata & historias, astronomiam, seu sitũ stellarum, De sectis philosophorum, De uacuitate doloris, Dialogos multos, & de Grammatica.

Aristophanes. Aristarchus. Scripta.

ERGANE Minerua dicitur, quòd operum muliebrium sit inspectrix.

ἐργαστήριον.) Polybius: Nemo est quin eam urbem conspicatus, officinam belli, ut ait Xenophon, diceret.

Vrbs officina belli.

ERGISCE, Thraciæ locus, ab Ergisco Neptuni & Abæ nymphæ F.

ARGOCLES, & Ergophilus, duces Athenienſium.

ἕρδοι τις, ᾗ ἕκαστος εὐδαίμων τέχνῃ.) Quam quisq; norit artem, in ea se exerceat.

ἔρρε κακὸν σκυλάκιον, κακὰ μερίς, ἔρρε πόθ' ᾅδου, ἔρρε τὸν ἀπάρτας ἄξιον ὂν ἔτικτον.) Abi in malam rem catule degener, mala portio, abi ad Orcum: Abi tu, quẽ Spar-

Lacæna filij interfectrix.

ta indignũ peperi. O Xenophanes, Diagoræ, Hippones, Epicuri, & omnis relique grex infelicium, & Dijs inuisorũ, abite in malam rem.

ἐρεβοδιφᾶν.) Palpare in tenebris, inquirere subterranea & infera.

ἐρέθισμα.) Ad singulare certamen illũ prouocabat, cum derisu. Is uerò principiò se continebat: pòst, contumeliã non ferens, equum in eum incitauit.

ERESIVM, urbs Bœotiæ.

ἐρέσσων.) Nõ amplius me, ut prius, dens alis plaudens, lecto expelles, mane experrectus.

ἔρρει.) Prospero Fortunæ flatu utebatur, & in omnib. ad optatos exitus perueehebatur.

ἐρήμη δίκη.) Desertũ uadimoniũ, cum reus, qui se iudicio nõ stitit, cõdemnat̃.

ἐρήμην ἀλῶναι, indicta causa damnari.

ERITHACVS, auis solitaria, & non gregalis: quam Syluiam, nubeculã, siue ruticillam dici putant.

ἐρινύς.) Erinnys, Furia, Infernus, & maleficus dæmon. Iuxtà Erinnys homicida, ex ore fatalem misit uocẽ. ἐρινύων ἀπορρώξ, Furiarum propago. De turpibus & deformibus.

ἐροπωλικῶς πεπίηκας.) Verba madefecisti, quo grauiora essent, ut mercatores lanam. At tu uerbum uolucre inseruisti.

ἔρις.) Lis litem gignens, ambit aliam orationem. De ijs qui amicè inter se cõfabulantur.

ERIPHVS comicus. Dramata eius ab Athenæo XIIII Dipnosophistarum recensentur: Aeolus, Peltasta, Meliboea.

ἑρκεῖος Ζεύς.) Herceus Iupiter, cui aræ intra (curiã) aulã extructæ erãt. Ius ciuitatis habebãt, q̃ Iouẽ Herceũ habebant.

ἕρκος.) Aelianus (τέλος ὁρᾶν μακρὸν βίον.) Totius uitæ finis expectandus, neque quisquam in beatis ante obitum numerare debet. Incertæ sunt enim res humanæ, dũ anima ulli est intra septũ dentiũ.

HERCVLIVS, sine ullo prætextu seuus erat, & tyrannicus, animiq; sui asperitatem toruitate uultus præ se ferebat. Itaq; prorsus ingeniũ secutus suum, Dio cletiani etiam ad omnia cõsilia inhumana & aspera ultrò se ministrum præbuit.

ἑρκύνιοι δρυμοί.) Hercynij saltus sunt, à quibus Ister nauigabilis à fontibus attollitur.

ἕρμα.) At Hercules saxa ingẽtia in Oceani fauces coniecit, quo impedimento essent belluis accedentibus.

HER-

HERMAGORAS Amphipolitanus philosophus, Persei discipulus. Dialogi ei⁹ sunt: Misocyon, id est canum seu Cynicorum osor: Vnus liber de calamitatibus: Ecchytum, id est effusum, tractat eorum inspectionē: De sophista, seu ratione docendi, aduersus Academicos.

Hermagoras, Temni Aeolensis F. cognomento Carion, scripsit Rhetoricos libros v. de expolitione, de decoro, de genere dicendi, de figuris. Romæ docuit unà cum Cæcilio sub Cęsare Augusto, obiit prouecta ætate.

ἑρμαφρόδιτ(ος.) Hermaphroditus: qui aut utrumq; sexum habet, aut turpiter & facit & patitur, aduersus & auersus impudicus.

ἑρμᾶι.) Hermæ Mercurij. Menecles siue Calliistrates in opere de Athenien sib. sic scribit: A' uaria porticu usq; ad regiā, sunt statuæ, quæ Hermæ dicuntur: unde locus id nomen accepit, quòd multæ ibi & à priuatis & à magistratib. dedicatę essent: quarum quidam Hipparchei Hermæ dicebantur, ab Hipparcho Pisistrati F. Fuerunt item Hermę saxei & in ędium uestibulis, & in fanis.

ἑρμαῖον.) Primitiæ ad statuas Mercurias in uiis collocabantur, quas uiatores ederent: itemq; acerui lapidum Mercurio sacri in uiis obscuris.

ἑρμαῖον.) Omnis uir bonus prædæ est malis: habent improbi suos reditus ex altera parte.

HERMIAS philosophus, Ammonij & Heliodori discipulus, Damascij pater, summus amicus Aegypti, fratris Theodotes, matris Isidori philosophi. Erat autē Aegyptus uir discendi cupidus. Fuit Hermias natura bonus & simplex, philosophatus sub magno Syriano, industria nullo sodalium inferior, ac ne ipso quidē cōdiscipulo uetere Proclo: solers & acutus supra modum, ut Aegypto morienti iureiurādo cōfirmasse perhibeatur, animā esse immortalem, & interitus expertem. Eā fiduciā illi faciebat uitæ integritas, naturam corporis auersata, & ad sese cōuersa, separationē animaduertēs, atq; ipsam adeò immortalitatē. Nā eloquentiæ ille quidē à perfectione aberat: sed in uirtute ita præclarè exercitatus, ut nec Momus illū reprehēdere, nec liuor odisse posset. Tāta erat māsuetudo uiri, tāta integritas. Nā si quid emebat, librū præsertim, si uenditor fortè illū minoris indicasset, plus adijciebat: iustumq;, licet multò maius, precium persoluebat.

ἑρμεῖ.) Mercuriū filium esse dicunt Iouis & Maiæ, quasi Mentis & Prudentiæ dicas: unde oritur oratio: quam propter celeritatē faciunt uolucrē. nihil est enim ea uelocius: & Homerus alata uerba dicit. Fingunt eum adolescentulum, quòd non senescit oratio: atq; etiā quadrangulum, ob ueri sermonis firmitatē & constantiā. Veritas enim undecunq; sui simi lis est: mēdacium uerò uariū est, ac multiplex, secumq́; ipsum minimè cōsentit. Lucri quoq; autorē, & mercatorū inspectorē faciunt: eaq; de causa marsupiū illi tribuūt. Etiam Phœnices deos suos fingunt sacculos ferētes, q̄ aurū sit principatus symbolum: eosdemq́; Gręci armatos, quòd armis subigantur homines.

Oratio mētis & prudētiæ F.

Veritas. Mendacium.

Deorum loculi, arma.

ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστ(ος.) Mercurius ter maximus, sapiens Aegyptius, ante Pharaonem floruit. Ter maximus autem dictus est, quòd de Trinitate locutus est, in trinitate unā esse Deitatem asserens. * Sic fuit lumen intelligens ante lumen intelligens, & fuit semper mens mētis lucida, & nihil aliud fuit huius ueritas (ἢ nisi, q̄ χ̣ fortè legendum) & spiritus omnia cōtinens. Extra hunc nō est Deus, nō angelus, nō essentia ulla alia. Omnium enim Dominus est, & pater, & Deus: & omnia sub ipso, & in ipso sunt. Nā sermo eius, q̄ est undiq; perfectus & fœcundus & opifex in fœcunda natura * puer & genitabili (spiritus) aqua fœcūdam fecit aquā. His dictis, preces subijcit huiusmodi: Obtestor te cœlum, magni Dei sapiens opus: obtestor te uocem patris, quam locutus est primam, cum omnem mundū firmauit: obtestor te per unigenitum sermonem & patrem omnia cōtinentem, propitius propitius esto.

Trinitatis assertor.

Obtestatio.

Hermias eunuchus Atarnites (quę, q̄ uincia est Mysiæ ad Hellespontum, cui præfuit, regi Persarum dicto audiens) eunuchus cū esset, & seruus Eubuli, Bithyni principis & philosophi, ab Aristotele eruditus animum scripsit esse immortalem. Hic eunuchus ille est ter uenditus, Aristoteli familiaris, cui filiam suam adoptiuam in matrimonium collocauit. Hippocratis uersus iambicus:

Eunuch⁹ cū esset, ac seru⁹ imperauit Hermias.

Hic q̄uis cōfractis esset testiculis, tamē ex uxore sua filiā Pythiadē procreauit.

Filia si adoptiua fuit: ab eunucho quo modo procreata fuit?

HERMIPPVS Atheniēsis, comicus antiquæ Comœdiæ, luscus, Myrtili comici frater, edidit fabulas XL.

Hermippus Berytius, è uico in mediterraneis, discipulus Philonis Biblij, à quo commendatus est Herennio Seuero, sub Adriano Imperatore, quamuis seruili genere ortus. Fuit ualde eloquēs, & multa scripsit.

Præcox ingenium. HERMOGENES Tarsensis, cognomento Xystor, sophista, quē & Musoni⁹ philosophus & Marcus imperator audiuit. Fuit ingeniosissimus, in adolescētia tamē magis quā adulta ætate. Cū enim annū ætatis 24 attigisset, errore mētis affectus, à seipso degenerauit, sine ulla causa aut morbo corporis, ut Antiochus sophista de eo per risum dixerit: Hermogenē inter pueros senē, inter senes puerū esse. Annos natus circiter 18, scripsit artē Rhetoricā, quæ in manib. est omnibus. de Statibus lib. 1. de Figuris lib. 2. de Cœlesyria lib. 2. De hoc Philostratus Lemnius sic inquit: Hermogenes, quē Tarsi genuerūt, anno ætatis 15 tantā gloriā est adeptus, ut Marcus imperator eius audiendi amore caperetur. Auditoriū igitur ingressus Marcus, eo disserente est delectatus, & extēporè loquentē admiratus, splēdidis munerib. donauit. Ad uirilem aūt ætatē cū uenisset, nulla euidenti de causa uel morbo, habitū illū & facultatē amisit. Vnde facetiarū occasionē præbuit inuidis, qui dicerēt: uerba omnino alata esse, ut dixerit Homerus, quæ Hermogenes tanquā alas amisisset. Cum apud Marcū imperatorē dissereret: Adsum, inquit, tibi imperator, pædagogo egēs orator, & orator ætatē expectās: pluraq́; alia scurrilia dixit. Obijt senio cōfectus, unus de populo habitus. Despectus enim fuit, cū esset ab arte destitutus. Mortuum incisum esse ferūt, & cor eius pilosum, & magnitudine natura humana lōgè maius inuentum esse tradunt.

Alata uerba.

Facetiæ.

Cor pilosum.

HERMOCOPIDAE, qui statuas Mercuriales truncarūt, in Siciliā nauigaturi.

HERMOLAVS grammaticus Constantinopolitanus, scripsit compendiū libri Stephani de Gentibus, Imperatori Iustiniano dedicatum.

Stephani Epitome.

HERMVS, Atticę municipium est, Acamantiæ tribus.

ἑρμώνιος χάρις.) Hermoniū beneficiū. Quod necessariò dat̄, nō ex animo, sed fictè: amicitiæ simulatione, nō uerè. Hermon enim rex Pelasgorū, Dario Thraciā inuadente, & omnia subigente: Lemnū Atheniensibus per beneficij speciē concessit, cum reuera Darium timeret.

Hermon Pelasgus.

ERAEADAE, municipiū Atticæ, Hippothoontiæ tribus.

ἔρως.) Amor, seu Cupido. Nullus amor est elegās. hæc propositio in uniuersum pronunciās, refutatur: quòd non omnis amor sit malus. Diuidimus enim amorem, in uehementem rei uenereæ cupiditatem (ut Epicurus dicit) qui scitus esse nō potest: & in conatum industrię, susceptionemq́; laboris, ob pulchritudinē elucentem, ut Stoici dicunt: aut in recordationem conspectæ aliquādo pulchritudinis, ut Plato. Elegantes enim hi sunt amores. Cum autem hoc positum sit, sapientem amaturū esse: refutare hoc uolentes, definiemus quid sit amare: dicemusq́; esse, amore alicuius capi. Sed qa nondū clarū est id quod dicitur, ad amoris definitionem progrediemur: in quo definiendo, si sumpserimus, brutam esse cupiditatem uoluptatis, à pulchritudine corporis oriundæ: aut, uehementem uenerearum rerum appetitum: propositionem refutauerimus. Hęc enim aliena esse sapiente, constat. Item, si uehementē appetitum definierimus: qm̄ uox uehemēs rursus obscura est, eā oratione explicabimus. Amorem aiunt esse conatū & cupiditatem (industriæ) beneficentiæ propter elucentem pulchritudinem: neque esse coitus, sed amicitiæ. Nam Thrasonidem quidem, quamuis dominū mulieris, ab amica abstinuisse, cui se inuisū esse nosset.* Esse igitur amorem amicitiæ:* non mitti diuinitùs. Formam, esse florem uirtutis. Amor est primum & maximum elementum latè patentis rerum naturæ historię, & industria atque solertia: hic est pulchrorum, atque etiam bonorum omnium acerrimus indagator. Damascius.

ἐρώτησις.) Interrogatio probabilis, propositio dialectica. Non omnis ergo propositio est interrogatio, sed Dialectica. Non omnis interrogatio est propositio dialectica. sunt enim plura interrogationis genera. Nam qui interrogant, aut de accidente interrogant: ut, Qui sit ignis naturalis motus? aut quid Socrati euenerit? Aut uice uersa, definiunt accidēs, & sumunt in interrogatione: id uerò cui accidit, id est subiectum, cognoscere student. ut si quis roget, album aut nigrum cui animanti accidat? &, quod nam bonum sit per se expetendum (& quis ille sit, qui sedet? Est & aliud interrogationis genus (ἐκ περιουσίας) ex abundantia, cum pro-

prolato eo, q̃ in quęstione est, dicit interrogans: Quid est homo? essentiam enim ei cognoscere studet, nō accidēs illius. Tertium interrogationis genus est, uelut cum quis de propositione interrogationem aut responsionem postulans, alteram contradictionis partem dicit: uelut, Est ne mundus rotundus? Sub hoc genus interrogationis cadit propositio dialectica,

ἔρση.) Cicadæ rore pascuntur.

ἐρυγή.) Ructus, est flatus occultus, in feruore alimenti abruptis bullis, per superiora exhalans.

ἐρύθημα.) Nullū pratū irriguū & tenerū & fœcundum uerno rore, ruborē æquè amœnū & risum suauiorē gignit. At ille frontē etiā perfricat, nec mutat colorē.

ἐρυθρὰ θάλασσα.) Erythræum mare dicitur sinus Persicus, non à rubro colore fluctuum, ut nonnulli putāt: sed à quodam Erythra, illis in locis rerum potito.

ERYTHRA urbs Ioniæ, cuius ciues Erythræi.

ERYTHRIVS prę fect⁹ sub Zenone, cū neq; fiscū sufficere cerneret: neq; on⁹ imponere maius tributis, q̃ cōstitutum esset, sustineret: aut improbè quicquā facere, quippe uir humanus: * corum quę deberētur donatione â Zenone petita, magistratu abiit, cum dolore ciuitatis. Solus enim ille ex ijs qui tū in Republica uersabātur, ad cōmune omniū bonū natus erat: qui & petentib. celeriter gratificaretur, neq; ullū ex ueterib. inimicis ulcisci uellet. Fiscus aūt tū ad summā penuriā redierat: ut nihil esset reliquū. Nā quæ Leo moriens in fisco reliquerat, celeriter à Zenone exhausta erant omnia: cùm inconsultè amicis largiendo, tū nō eam diligentiam adhibēdo, ut aliorum quoq; furta deprehenderet.

ERYMANTHVS, Arcadiæ mōs: unde aper Erymanthius, ab Hercule occisus.

ERCHIA, municipiū Atticæ tribus *. unde Archiadæ, & Erchienses.

ESDRAS, sub * Xerxe rege Persarū, legis peritissimus, libros qui desiderabātur, è memoria depromptos, cōscripsit, gentiq; suæ tradidit.

ESTHER, Iudaicæ gētis puella, regiū apud Artaxerxem, cognomēto Longimanū, est adepta honorē: suosq; populares, inter quos & Mardochæum auunculū, defendit: qui regi insidias detexerat, quas propter edictū regiū contra Iudæos, in oscuro loco delitescens, audierat.

ESSAEI, Iudæi asceta, id est, in studio pietatis sese exercētes, à pharisæis & scribis è diametro differentes: posteri Ionadabi, filij Rechabi, iusti illius: inter sese amantes, & aliis uerecundiores, uoluptatem tanquam probrum auersantes, temperantiam & continentiam & uacuitatē à perturbationibus uirtutem existimantes. Ac coniugium illi quidem despiciunt: sed alienos pueros adolescentulos adhuc, ad se receptos & pro cognatis habent, & suis institutis erudiunt: omne flagitium exterminant, dictionem moratam curant, contemplationi plerunq; addicti. unde etiam dicti sunt Essæi, id est contemplatores. *Filij adoptiui.*

ἔδεαν.) τρώγων γλυκερὰ, πικρίας ἔξεις τρόπος: Edens dulcia, mores acerbitatis habebis. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio somnij.*

εἰς κεφαλήν σοι.) In caput tuum. Hoc responderi solet male precantibus.

εἰς κόρακας.) Ad coruos. Bœotiis, q̃ Arnen quondā incolebāt, dictū fuit ab Apolline, tū eos ea regione pulsum iri, cū albi corui apparuissent. Adolescētes aūt quidā ebrij coruos ceperūt, & per ludibriū gypso inductos dimiserunt. Quib. Bœotij uisis, perturbati sunt, quasi exitū iam sortiente oraculo. Itaq; adolescētes tumultum illum ueriti, fugerunt, & locū quendam incoluerunt, quem coruos dixerunt: quò postea Bœotij delinquentes relegarunt. Alij dicunt, eò sic dici, q̃ hoc animal sit impudens, & ominosum hominibus. Aristoteles autem ait, pestilentia grassante, cum multi corui essent, eos ab hominibus captos & repurgatos siuisse uiuere: & pestilentiæ dixisse, Fuge ad coruos. Aesopus uerò fabulosè tradit, magnum graculum se coruis paremratum, ad illos se cōtulisse: à quibus cum uinceretur, ad graculos redijsse, qui indignati, eum cędētes dixerint: Fuge ad coruos. Aristides censet, ideo sic dici, quòd corui in asperis & præruptis locis nidificent: ut Ad coruos, sit idem quod, In tenebras, in interitum. *Albi corui. Coruorum natura. Pestis ad coruos relegata. Aesopi graculus. Nidi coruorum.*

ἐσποροδισμένοις.) Quando gallos committunt, alliis pascunt, quò acriores sint in pugna. *Galli pugnaces.*

ἐς μασσαλίαν πλεῖσθαι.) Massiliam nauigato. De effœminatè molliterq; uiuentibus. Nam Massilienses effœminatè uiuebant, uariis uestibus, iisq; talaribus & unguentis utentes. *Massilienſiū mollicies.*

ὁ ἔσω ἄνθρωπος.) Internus homo apud Apostolum, est anima: externus, corpus. *Pars pro toto.*

Est

Est enim cum ex parte totum nobis animal cognoscitur: ut, Effundam de spiritu meo super omnem carnem: & Moses Israelitas alloquens: In LXXV animabus, inquit, descenderunt patres tui in Aegyptum.

ἐσωματοποίει.) Polybius: Veluti casus, & Fortuna quædam, ita res gestas Scipionis exornabat, ut illustriores semper & maiores expectatione uiderentur.

Scipio.

Arcesilaus uæcors.

ἔσπασας.) Arcesilae, quid mihi tantum meri auidè exhausisti, ut in mentis errorem atq; amentiam incideris?

Vesper.

ἕσπερος.) Parmenides, uel (ut alij) Pythagoras, primus deprehendit, eundem esse Hesperum & Luciferum.

Lucifer.

Delicati. Imbelles.

ἐσπούδαζον.) Polybius: Vestibus & seruitiis magnoperè studebant, & plerique supra facultates ornabantur: arma uerò negligebant.

ἐς πῦρ ξαίνεις) Ignem diuerberas. De iis quæ fieri nequeunt.

ἐς τέφραν ἢ ὕδωρ γράφεις.) In cinere aut aqua scribis. De iis qui frustra laborant.

ἐστεφάνουν.) Athenienses, læta nunciantibus, & aduocatis suis, coronas honoris ergò decernebant.

Tellus.

ἑστία.) Vesta. Mulierem fingunt Tellurem, tympanum gestantem, quod uentos in se concludat.

Vestales Helenæ.

ἑστιάδες.) Vestales uirgines. Sacrificulę, quas Helena Constantini Magni mater, post inuenta sancta & preciosa ligna, tẽplo extructo in sepulchro Domini, instituit, decreto uictu è publico. Quibus peractis, octogenaria circiter, uitam cũ morte commutat. Filius uerò, eius corpus Romę in palatio sepeliuit. Synesius: Non dixerim, eos arcani aliquid cælare, sicut Vestales ignem.

ἑστίᾳ θύεμεν.) Vestæ sacrificamus. De sacris domesticis, unde nihil aufertur.

ἑστιάτωρ.) Epulum prębebant tribubus alij ultrò, alij sorte delecti.

ἐστὶν.) Lucerna corporis est oculus.

ἐστί τις δίκης ὀφθαλμὸς, ἧς μηδέποτε καταφρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.) Est Vindictę quidã oculus, mortaliũ nemini cõtemnendæ.

Vindicta.

ἐσωμυλάμην.) Aristophanes: Da ueniam, si quid homo pauper dixi, & nugatus sum.

ἐστρατήγησε μετ' ἐρασινάδου.) Dux fuit cũ Erasinade. In calamitosos. Nã qui ad Arginusas rem malè gesserant duces, hic, Thrasyllus * Pericles & cæteri, qui non cesserant: publicè interfecti sunt. Erasinades etiã ultrà, peculatus & Hellespontiæ pecuniæ surreptæ accusatus.

Erasinades.

ἐσφαλκέναι.) Suã quoq; domũ, quantũ in ipso fuit, labefactauit, ob ꝓpensionẽ & defensionem partis huius.

ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.) Extrema extremorum mala perpetrauit. Prouerbium, de improbissimis. Sicut, Atrociano atrocior: Caninio caninior, id est impudentior.

ἔσχατα κακὰ) Mala extrema perpetienda potius à popularibus, quàm hominibus perfidis deditio facienda.

εἰς ἔσχατον μυσῶν πλεῖν.) Ad extremum Mysorũ nauigare. ἔσχατος μυσῶν πλεῖ.) Extremus Mysorum nauigat *. Græcis pestilentia laborantibus, oraculum redditum est, ut ad extremum Mysorum nauigarent. Qui cum initio dubitarent: tãdem in extremitatibus Mysorum, Aeolidem repererunt. Alij dicunt, Telepho, quo loco parẽtes suos reperturus esset, sciscitanti, hoc responsum ab Apolline fuisse, ut ad extremũ Mysorũ nauigaret. Cum autẽ in Teuthraniã, quæ loca Mysi tenerent, peruenisset: incidisse in matrẽ suam. Prouerbiũ pertinet ad eos, quibus difficilia mandantur.

ἐσχεδίαζον.) Polybius: Omnia prorsus ab initio ad finem usq; perpetua serie, negligenter & perperam esse facta.

ἑταίρα.) Scipio scorta, haruspices, uates castris expulit: quibus milites reb. aduersis territi utebantur.

ἑταῖραι κορίνθιαι.) Meretrices Corinthię: Lais, Cyrene, Læna, Synope, Pyrrhine, Scione, Rhodopis Thracia: cõserua Aesopi, fabularum scriptoris, quæ libertatẽ cõsecuta, in Aegypto mansit. Aristophanes in Pluto: Atq; etiam meretrices aiũt Corinthias, Si quis eas appellet pauper, non auscultare: Sin diues, statim illi podicem obuertere.

ἑταῖρε.) Plato & cæteri philosophi germanos eruditiõis amatores, sodales uocabãt: quos & Iulianus imitabatur, in cõgressibus eruditorũ omnes sodales appellans, non elatus imperio.

ἑταιρῶν.) Lex fuit Athenis, ut meretrices uestes ferrent floridas: id est, ut opinor, uarias, aut ornatas & nitidas.

ETEOBVTADAE, familia Athenis magna & clara, posteri Butæ sacerdotis. Ex his deligebãtur sacerdotes Athenis, & Mineruæ urbanæ sacrificula.

ἐτεὸν.) Vere ne censes esse deos?

ἑτεραλκὴς νίκη.) Victoria in alterã inclinans partem, cum uicti uincunt.

ἕτερον.) Homerus: Aequè ille mihi inuisus est, ac portæ inferorũ, Qui aliud lingua prõptũ, aliud pectore clausũ habet.

ἑτερόστομος φάλαγξ.) Anceps phalanx uocatur, quæ sic incedit, ut duces suos partim in sinistro, partim in dextro latere habeat collocatos.

ἐτησίαι.) Etesiæ, uenti quotannis spirãtes adulta æstate: quòd Sol à meridianis partib. in Septentriones euectus, & factus altior, humores resoluit: qui resoluti, & in aerẽ ac spiritũ cõuersi, gignunt Etesias, qui à Septentrione in Austrum feruntur, atq; in altiores Aethiopiæ montes multi & densi incidentes, pluuias cient, quibus inundat æstate Nilus, è meridionalibus & siccis locis fluens.

ἐτίθετο.) Visionem somniorum nihil curabat.

ἐτιμησάμην.) Equidem omnibus meis opibus redimerẽ, ut, sublato Antonio, Cicero superesset.

ἔτισε.) Pœnas facinorũ dedit, nõ celeri morte extinctus, sed lento supplicio consumptus.

ἐτραχηλίασεν.) Iugũ Dei omnipotẽtis, instar tauri contumacis, excussit. Iob.

ἔτρυχεν.) Tellus sterilitate occupata grauissimè illos afflixit.

ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.) Bouis instar uideor ad mactationem uenire.

ἐοίκασι.) Similes sunt Laconicis Pyli capitis. Prouerbiũ, in pallidos & extenuatos. Pylus urbs est Laconiæ, ubi Cleon dux captiuos abduxit è Sphacteria: quos & metu captiuitatis, & quòd diu in deserta insula, & omni cõmeatu destituta obsessi, & post captiuitatẽ longo tẽpore in vinculis detenti essent, pallidos & tenues & deformes fuisse, consentaneũ est.

εὔα.) Eua prima mulier, & primum delictum mundi: quamuis eam maritus Adam uitam appellasset, ut matrem futuram uiuentium.

εὐαγγέλιον.) Euangelium, res pulcherrimas annunciat.

EVANGELVS comicus: cuius, Athenæo autore, fabula est ἀνακαλυπτόμενος, Retegendus.

εὐαγὴς.) Pieriam tubam, uersatiliũ grauem hymnorum Fabrum, detinet Pindarum hic puluis.

εὐάγκαλον.) Aelian⁹: Aeneas patrẽ humeris ĩpositũ extulit, filio pio leue on⁹.

εὐαγόρας.) Euagoras Lindius historicus, uitã scripsit Timagenis, & aliorũ doctorũ: quęstiones ordine alphabeti: Thucydidis artẽ oratoriã libris V. Quæstiones Thucydideę dictionis: historiã Aegyptiorum regna continentem.

EVAGRIVS uaria scripsit, & cõmentarium in prouerbia Salomonis.

EVATLVS, improbus fuit orator.

εὐανακλήτως.) Placabilem & facilem se præbere ijs qui succensuerint & deliquerint.

εὐανδρίᾳ.) Dinarchus: In Panathenæis præstantiæ uirorum certamẽ agebatur. *Panathenæa.*

εὐαρμοστότερος.) Videbatur ad omnia tempora Pisistrato esse accõmodatior: quòd & profundiore esset ingenio, & cõstantior quàm confidentior. *Pisistratus.*

εὐβουλία.) Cõsiliũ .i. capiẽdi cõsilij prudẽtia, scientia uidẽdi quib. rebus & quomodo agendis utiliter acturi simus. *Consilium.*

EVBVLVS demagogus clarissimus, diligẽs atq; industrius, cũ magnã pecuniã coegisset, eã Atheniensib. distribuit. Vnde factũ, ut ciuitas illo gubernante ignauissima & desidiosissima euaderet. *Liberalitas ignauiæ mater.*

EVBVLVS Cettius Atheniensis, filius Euphranoris, comicus, edidit fabulas XXIIII. Fuit Olympiade CI, mediæ & ueteri comœdiæ affinis.

εὐγενέστερος κόδρου.) Nobilior Codro, Melanthi Messenij F. (patris Medõtis & Nelei) qui à Medonte fuit ortus, & Neleo. Hic Codrus, cũ Dorienses bellum Atheniensib. inferrent, quòd exules Pelopõnensiũ, atq;, inter alios, Melanthũ suscepissent: oraculo accepto, fore ut urbẽ caperent, si regi hostiũ pepercissent: oraculo cognito, lignatoris habitu sumpto, Doriensiũ excubias adortus, unũ ex militib. occidit. Reliqui igitur, ut Eudemus tradit, irati, cõprehẽsum eũ occiderunt: qui oratores Codrum pro honorato dicere affirmat. Alij sic narrant: Codro Athenis regnante, cum Laconia sterilitate laboraret, uisum esse Lacedæmoniis, Athenas expugnatũ ire: pulsisq; Atticæ incolis, inter sese partiri agros. Cõsultoque oraculo, & respõso accepto, potituros urbe, nisi Regẽ occidissent: expeditionem suscipiunt. Sed Cleomenem Delphum, qui oraculũ audisset, id misisse Atheniensibus. Quo Codrus cognito, ꝓgressus ex urbe, sarmenta collegerit: quẽ cum duo rogarent, quis esset? altero falce occiso, ab altero fuerit interfectus. *Oraculum.* *Mors pro patria oppetita.* *Cleomenes Delphus.*

EVGENIVS Trophimi F. Augustopolitanus, Phryx, grammaticus, docuit Constantinopoli, in primis clarus iã senex, sub Anastasio imperatore. Scripsit dimen-

dimenſionem membrorũ Melici carminis XV fabularum Aeſchyli, Sophoclis, Euripidis. De Pœonico & Palimbachio. De nominib. tẽplorum, quomodo proferãtur: ueluti Dionyſeũ, Aſclepieum, id eſt ædes Bacchi, ædes Aeſculapij: Miſcellanea uocabula, ordine alphabetico. Habet etiã admirabilia in tono, ſpiritu, ſcriptura, fabula, prouerbio, *Accidẽtia nominũ in α deſinentiũ, cuiuſmodi eſt ἔνδεια, ἐνδία: & quomodo bifariam efferantur, & alia quædam trimetra lambica.

Felicitas.

δαιμονία.) Felicitas, eſt uitæ proſperitas. Felix uerò, qui è uirtute uiuit.

δαιμονέστερος τῶν καρχίνων στροβίλων.) Felicior Carcini ſtrobilis (nucibus pineis) id eſt infeliciſſimus. ſic Carcini poetæ filios inſectatur Ariſtophanes, ob aſperitatem corporis.

Media contrariorum.

εὐδαιμονία.) Quædã contrariorũ medio carent: ut in homine, morb. ſanitas, albũ, nigrũ. Felix aũt & infelix, habẽt mediũ. nam ſi quis felix eſt, is nõ eſt infelix. Nõ tamẽ, ſi nõ eſt felix: neceſſariò infelix eſt. neq; .n. ſine medio opponũtur, felicitas & infelicitas. Fieri nãq; poteſt, ut uir bonus non ſit felix: & qui bonus nõ eſt, eum eſſe malum neceſſe non eſt. Neque enim medio carent uirtus, & uitium: ac modeſtus homo non inſanit, nec tamen immodeſtus inſanit. Itaq; huiuſmodi cõtraria non ſunt ad confirmandum & refutandum utilia. Sed ſi Græcæ uocis originem ſpectamus: cõfirmare poſſumus, uirum bonum eſſe felicem. Si enim δαίμων cuiuſque, ut Xenocrati placuit, eſt animus: is cuius animꝰ bene ſe habet, eſt beatus. Vir bonus igitur, cuius animus bene ſe habet, eſt beatus.

Felix. Bonus.

Genius animus cuiuſq;, Xenocrate autore.

εὐδαίμων.) Multæ res inueniuntur, quę cũ notione felicis coniunctæ, proſint iis penes quos ſunt. Beatus eſt diues, uirtute præditus. Neceſſe omnino eſt, bonis apud Manes melius eſſe, malis peius. Atque etiã dum hanc uitã agunt, iuſtos ſequeť felix gratia, iniuſtos infelix pœna.

Beatus.

EVDAEMON Peluſiotes grammaticus, ęqualis Libanij rhetoris, cuius à ſtylo abhorrere uidetur eius dictio, ad quẽ uidetur contentioſè ſcribere. Scripſit poemata diuerſa, artẽ grammaticã, nominum orthographiam.

εὐδαίμων ὁ Κόρινθος· ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης.) Felix eſto Corinthius, aſt ego ſim Tenęates. Tenæa pagus eſt prope Corinthũ, conſitus arboribus. Prouerbiũ inde ductum eſt, quòd Coriuthii in urbe magna degentes, ſint inuidioſi & occupati: Tenæatæ uerò, propter tenuitatem fortunarum quietius uiuant.

336

EVDEMVS orator uaria ſcripſit: De uocabulis, quibus uſi ſunt oratores & elo quentiſſimi quiq; ſcriptores, librũ ordine alphabetico utiliſſimum.

εὖ ζῆν.) Bene degere, Epicuri: χαίρειν, gaudere, Cleonis: εὖ πράττειν, bene agere, uel, bene agi cum aliquo, aut facilè agitare, Platonis ſalutatio.

εὐδικία.) Gloria deuictis hoſtibus, & pacatis rebus æqui iuris adminiſtratione parta, magis etiam conſpicuum illũ omnibus reddebat.

EVDICVS, unus ex ijs eſt, quos uniuerſæ Theſſaliæ Philippus præfecit.

εὐδοκία.) Bona Dei uoluntas.

EVDOXIVS epiſcopus Antiochiæ, ex Arabiſſa minoris Armeniæ: cuius pater Cæſari⁹, ſub Maximiano martyrij corona eſt redimitus, quãuis prius indulſiſſet uoluptatibus. Sed priores maculas, martyrij ſanguine uoluit eluere. Nam utroq; pede magnis clauis ſex trãsfixo, in ignẽ eſt cõiectus: & cũ ſtatim flãmæ admotus expiraſſet, ſemiuſtulatum & integrũ cadauer cognati eius in agro quodam, Subelo nomine, condiderunt.

EVDOXVS Aeſchinis F. Gnidius, philoſophus, Platonis æqualis, tres habuit filias: Actidem, Delphidem, Philtidem. Aſtrologus inſignis, & multa ſcripſit eius generis: & Octaeteridem, id eſt octo annorum circuitum, & aſtronomiam uerſibus eſt executus.

εὐεξία.) Bona habitudo, robur corporis, eximia & ſumma ſanitas. In paucis rẽ non ita ſe habere reperias, ut maiori bono maius malũ nõ ſit contrariũ. Sed εὐεξία meliori ſanitate, cõtraria eſt κακεξία minor morbo. Nã εὐεξία in ſe cõtinet etiam ſanitatẽ: quo nomine maius bonũ eſt, & per ſe expetendũ. κακεξία nõ item morbũ: multi enim mala prędi habitudine, nõ ægrotant. Morbus aũt κακεξία quoq; cõplectitur. Vt enim ſanitatẽ εὐεξία, ſic morbus κακεξίαν ſequitur.

εὐεστὼ.) Sicut ἀεστὼ, à bene & ſemper eſſendo. Democritus Abderites finẽ & felicitatẽ eſſe dicit εὐθυμίαν, animi tranquillitatẽ, nõ quæ ſit cadẽ uoluptati, ut quidã perperam acceperũt: ſed qua tranquillus eſt & cõſtans animus, nulli timori aut ſuperſtitioni aut perturbatiõi obnoxius. Eam affectionẽ cùm εὐεστὼ, tum alijs pluribus nominibus appellat.

EVE-

EVETERIVS ſub Iouiano Imperatore, doctrina & ingenij præſtantia nihilo ueteribus inferior, ſed ob molliciem animi, & ſimplicitatem, multos etiam inſontes cauſam dicere coegit.

εὐηθείας.) Nihil erat negocij, loci illius hominibus facere fucum.

εὐημερία.) Alexis in Olynthia: Proſperitas domina, & charæ Muſæ.

EVENI duo poetæ fuerunt Elegiaci, uterq; Parius.

εὐθεῶν.) Dauid: Rectos (id eſt, eos qui Deum cognorunt, erroremq́ue relique runt) decet laudatio.

εὐθηνοσπώη.) Xenophon: Præclarum cenſebat Cyrus, etiam in ædibus inſtitutum eſſe bonum ordinē: ut ſuo quidque loco poſitum, ſtatim cum opus eſſet, depromi poſſet.

εὐθλιβόμενοι.) Paulatim reb. corū crescētibus, potentiores hoſpitib. euadent.

EVTHIAS quidam, ut ſycophāta, male audiens.

EVTHYDEMVS, magiſter Apollonij Tyanei, Tarſenſis Cilix. Apollonius ætate progreſſus, magnas in doctrina uires habuit, & exercitationis facultatem, linguaq́; Atticæ, ut omnium oculi in eū conijcerentur. nam & formā cōſpicuus erat. Natum aūt annos XIIII, pater ad Eudemū ducit Tarſos Ciliciæ, à quo eruditur. Acis quidem aſſiduus erat apud præceptorē: ſed mores urbis ineptos iudicabat, & ad philoſophandū ibi minimè accōmodatos. Nuſquā enim delicatius uiuitur: & dicaculi atq; inſolētes ſūt oēs: magis dediti (rei nauticæ) luxui & libidini, quàm Athenienſes ſapiētiæ. Vrbem perfluit Cydnus fluuius, cui aſſidēt utaues aquaticæ. Patre itaq; exorato, effecit ut magiſter in uicinū oppidum Aegas migraret: ubi & trā quillitas apta philoſophaturo, & ædes Apollinis conſpicua hominib. eſſet. Ibi unà cū eo philoſophati ſunt & Platonici, & Chryſippei, & Peripatetici: ac ne Epicuri quidē doctrinam contempſit, Pythagoricā uerò diſciplinam ab Euxeno didicit.

EVTHYCLIS comœdia ſunt ἄσωτοι Luxurioſi, ſiue Epiſtola, Athēęo autore.

εὐθυλήπτων.) Sic ſolent uehemētes cupiditates, cum deſideratis rebus non facilè potiri licet.

EVTHYMENES prętor Athenis, ſub quo decretum, prætore Morychide, ſcriptum, de nemine à comicis perſtringendo, abrogatum eſt.

EVTHYMVS Locrenſis Epizephyrius, certauit cum Theagene Thaſio pugile: ac ſuperauit quidem Theagenes Euthymum, cum inſectatione: nec tamen oleaginam corollam in pancratio auferre potuit, uictus ab Euthymo, q̣ tres cōtinentes Olympiades uicit, coronas adeptus: non cum Thaſio illo, ſed cum aliis cōgreſſus. Idem Euthymus, etiam cū Alybante Temeſæo heroe pugnauit. Eſt aūt urbs Italiæ Temeſa: quò iuxta Siciliā errans Vlyſſes peruenit. ibiq́; quidam è nautis uirgine per ebrietatē ſtuprata, ab oppidanis lapidibus eſt obrutus. Ac Vlyſſes quidem eius interitu neglecto, diſceſſit. Cæterùm hoc interfecto, dæmon Temeſæos uexare atq; occidere ita inſtitit, ut de urbe relinquenda cogitarēt: niſi à Pythia moniti, heroem placaſſent: fano extructo, & quotannis formoſiſſima uirgine deſponſa. Quæ cum multis annis fieri ſolita comperiſſet Euthymus: ędem ingreſſus, uirginis q́; ſimul & miſeri cordia motus, & amore captus, ita ſe parauit, ut qui cum dæmone pugnaturus eſſet. Qui cū noctu apparuiſſet: uictū ita expulit, ut poſthac nunquā ibi conſpiceretur: uirginemq́; uxorem duxit.

Theagenes Thaſius.

Euthymi cum Alybante heroe pugna.

Temeſij genij uictima uirgo.

εὐθυμία.) Actio fuit in eos qui aut urbē non rectè gubernaſſe, aut legationē perperam obijſſe, aut publicū aliquod munus non rectè adminiſtraſſe uiderentur. ac iudicia quidem X uiri, Logiſtę ſeu Ratiocinatores dicti, ſortiuntur: accuſat autem qui uult. & iudicibus permiſſum eſt, conuictis mulctam irrogare. Pericles præfectus impenſis eburneæ Mineruæ à Phidia factæ, cum L. talenta interuertiſſet: bellum concitauit, ne rationes referre cogeretur.

Rationes qęſti magiſtratus.

Pericles factum.

εὐθυρρήμων.) Ariſtophanes: Non uult apertè ſibi dici, quod cum moleſtia eſſet auditurus.

εὐθὺς.) Ariſtophanes: Mane, medium te comprehendi, ut effugere nō poſſis. Metaphora ſumpta eſt à luctatoribus, q̣ ſic comprehenſi uincuntur.

εὐθὺ σκοπῶ.) Rectà ad metā: id eſt, accuratè. Sic εὐθὺ Διὸς, Rectà ad Iouem.

εὐκαιρία.) Antiochus rex Epheſum, propter opportunitatem, uehemēter appetebat: quòd & contra Ioniam, & Helleſpontiacas urbes, ſitum arcis terra mariq́ue obtinere, contra uerò Europā propugnaculum Aſiæ regibus commodiſſimum eſſe uideretur.

Antiochus Epheſus.

εὐκαιρίαν.) Admiratus urbis ſitum, &

arcis opportunitatem, tam ad loca quæ in Isthmo, quàm quæ extra Isthmũ sunt. Mirabantur bonitatem terræ, & Nili opportunitates. De Corintho, opinor, & Aegypto uerba fiunt,

Gloria.

εὔκλεια,) Se non quidem in bonis numerare gloriam: sed uehementer appetere, propter aliorũ utilitatẽ. Nam si philosophi indecorè agere uiderentur: omne ex uita uerecundiæ, honorumq; morum studium sublatum iri. Iosephus: Pluris gloriam quàm uitam faciebat.

Secta Dialectica, & Eristica.

EVCLIDES Megarẽsis, è Megaris in Isthmo sitis, philosophus, autor sectæ à se Megaricæ dictæ: quam & Dialecticã, & Eristicam, id est litigiosam appellauit. Socratis fuit discipulus: cui in schola successerunt primùm Ichthyas, deinde Stilpon. Scripsit dialogos Alcibiadem, Aeschinem, Critonẽ, Phœnices, Lampriã, Amatorium, & alia quædam.

Ichthyas. Stilpon.

εὔκλεισον.) πρόφρων ἡμετέραν εὐκλέϊσον γενεὰν, Alacer nostram illustra familiam.

εὐκτὸν.) Agathias: Franci strenuè urgebant, ut Narsetem capturi uiuum, & paruo cum labore bellum ad optatum exitum perducturi.

Narses.

εὐλαβηθεὶς.) Pisides: Non reformidasti urgentes morbos.

εὐλαβῶς.) Philippus, cũ Achæos à bello Romano abhorrere cerneret, quouis modo ad odium eos cõcitare studebat.

εὐλαὶ) Babrius in Fabulosis: At Pheretima Cyrenes regina, pœnas facinorum suorum dedit. uiua enim uermibus scatere cœpit.

Benedictio.

εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς.) Deus nobis benedicat. Homines cũ Deo benedicunt, uerba tantũ illi offerũt, reipsa benefacere illi nõ possunt. Deus uerò cũ benedicit: uerba facto confirmat, & benedictis bonorũ oĩs generis copiã suppeditat.

An sapiens opinetur?

εὔλογον.) Probabile, rationi consentaneũ: quod plures rationes habet, ut uerũ sit. ueluti, Cras uiuã. Cũ aliquãdo uerba fierẽt apud Cleanthẽ philosophũ, & Ptolemæum regem, An sapiens opinaretur? & quidã eũ opinari negasset: illum rex coarguere uolens, cerea mala punica iussit apponi. Sapiente uerò decepto, exclamauit rex: eum falso uiso assensum esse. Cui sapiens argutè respondit: se nõ assensum, esse mala punica: sed probabile esse, quòd sint mala punica. Interesse autem inter uisum certò comprehendens, quæ est καταληπτικὴ φαντασία; & εὔλογον, id est probabile.

Esse. Probabile esse.

εὐλόφως.) Erecto animo cum seditiosis conflictatus, Socratis sermonem, quem is (autore Xenophonte) cum Ischomacho habuit, uerum esse ostẽdit: Virũ fortem ab ijs etiam qui nocere illi student, iuuari posse. Facilè & fortiter exercitationem ferebat, neq; corpore uexato, neque animo afflicto.

εὔλυτος.) M. Antoninus ait: Expecta expeditus, dum receptui è uita canatur: neque iureiurando egens, neq; ullo homine teste.

εὐμάρειαι.) Diuitias parare, promptũ: conseruare, non facile.

EVMENES Macedonum rex, corpore debili & afflicto, splendore animi damnum id pensabat: uir inter plurimos nulli sui temporis regum secundus: sed in rebus grauissimis & pulcherrimis maximus & splendidissimis. Qui cum primùm à patre regnum prorsus in pauca & tenuia oppidula contractum accepisset: suum principatum maximis regnis parem effecit: non tam Fortunæ suffragio & casu, quàm solertia atq; industria & labore suo. Glorię cupidissimus fuit, è suæ ætatis regibus: & plurimis Gręcis ciuitatibus benefecit, plurimos priuatim homines sibi conciliauit. Tertium est, ꝙ fratres tres * & ætate & uigore animorum præstantes, omnes in officio cõtinuit, ut & parérent ipsi, & satellites essent, & regni dignitatẽ tuerentur. Quod haud temerè factũ reperias. Hic Eumenes ab Antigono sublatus est, uir sapientior cæteris Macedonibus, & in ducendis exercitib. reprehensionis expers, ut & ad posteros nomen eius celebretur.

εὐμενίδες.) Eumenides, ἐριννύες, Furiæ, sũt tres: Alecto, à pertinacia: Tisiphone, ab ulciscendis cædibus: Megæra, ab inuidia dicta. Sunt subterraneæ dæmones, & (ut Sophocles ait) terribiles deæ, Telluris & Tenebrarum filiæ. Has Aeschylus in Eumenidibus, à Minerua mitigatas fuisse tradit, quò æquiores Oresti se prębe rent. unde εὐμενίδες, id est benignæ atque propitiæ dictæ sunt: quibus Orestes, in Areopago maternæ cædis absolutus, nigram ouem immolarit. Prouerbiũ, ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλὰ, Alia alibi pulchra: hinc ortũ, quòd alij aliter Furias appellent, & alia nomina pulchra ducãt: Attici uerò boni ominis ergò Eumenides eas dicãt. Philemon uerò σεμνὰς θεὰς, uenerabiles deas ab Eumenidib. diuersas esse dicit.

εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.) Cothurno uer-

uersatilior. Prouerbium, in eos qui subinde mutantur. Cothurnus calcei genus est, utriq; pedi aptum: cognomentū Theramenis, unius è triginta.

EVMOLPIDAE, genus ortū à Thrace Eumolpo, qui initiationem excogitauit. aut à Musæi filio, qui fuit à * secundo quintus. Deuouerunt eum Eumolpidæ & Ceryces, id est præcones. Neglectis grauibus Eumolpidarum & Cerycum, aliarumq; sacrarum & diis chararum gentium promulgationibus, infamē & effœminatā sapientiā est amplexꝰ.

EVMOLPVS, siue Eleusinius, siue Athenienſis, filius Musæi poetæ, seu (ut quidam tradunt) discipulus Orphei, uersificator heroicus ante Homerum. Fuit & Pythionices. nam & Lyricū certamē inter poetas erat. Scripsit initia Cereris, & initia suis filiabus tradita. Versuū sūt tria millia. Scripsit & de inspectione manuū librum unum, sed prosa.

εὐμοιρία.) Fame urgēte, inutiles in pomœrium eiecerunt, quos præstaret ab hostib. occidi. Damascius: Felicitas quędam ad contemplationem & intellectionem ueri & falsi.

EVNIDAE, familia apud Athenienses citharœdorum, qui sacris operam nauabant.

EVNOMIVS, scriba Aetij, cognomēto impij, sub Valente imperatore, Cyzici episcopus designatus. Qui cum ex Aetij consuetudine sophisticos illius mores, imbibisset: dum uerbis intentus, argutias comminiscitur: se ijs inflatum in blasphemiam impegisse nō animaduertit: ut qui & Arij dogma profiteretur, & multifariam ueris sentētijs repugnaret. In sacris literis ita parum eruditus, ut eas ne intelligere quidem posset: confusa dictione usus, eadem subinde inculcans, nec is qui propositum scopum posset attingere: ut indicant libri 7, quos ille, & quidem inani labore, in epistolam ad Romanos conscripsit: multis uerbis ita factis, ut ipsius epistolæ scopum attingere non posset. Eiusdem generis etiam Orationes eius sunt, uerbis redundantes, iciunæ sententiis.

εὐνοίας.) Exercitū, cuius execrandi ergò accersitus esset, commendatū & acceptū esse Deo. De Balaamo, ut opinor.

εὔνους.) Aristoteles in Topicis ait: Si ostendere uolumus, amicum non semper esse beneuolum: dicendum est, beneuolum esse qui & rectè sentiat, & uera & bona intelligat. non autem in omnibus rectè sentire amicum. Verùm hic locus habet aliquid plausibile, probabile, & dialecticum: nec tamen hoc in omnibus uerum est, quod eiusdem uocis alius atq; alius usus est: & etymologia ea de causa sæpe fallit, ut Græci sermonis exempla demonstrant, εὐθάλασσος, εὐχειρ, μεγαλόψυχος, εὐδαίμων, quæ Latinè, hoc quidē loco, reddi commodè non possunt. Ad rem autem ipsam quod attinet, amici officium optabilius est quàm beneuoli, & amicitia beneuolentiæ pręferenda. Amici enim munus est, benefacere amico, idq; libenter: Beneuoli uerò, uelle tantū benefacere. Et quia beneuolentiæ præstat amicitia, munus etiā amicitiæ potiꝰ est munere beneuolentiæ. Pręstat itē benefacere amicis, quàm nocere hostibꝰ. Est enim beneficentia in amicos, liberalitatis: hostiū autem læsio, fortitudinis.

Etymologia fallit ob polysemiam.

Amicitia.

Beneuolentia.

Liberalitas. Iusticia.

εὔνους ὁ σφάκτης.) Beneuolus est mactator. De Oreste, id est, homine insano & misero dici rectè potest.

εὐνοῦχος.) Vir quidam fuit (si demus eū fuisse uirum) animo disputationibus Epicuri effœminato, & eneruato.

Epicurus semiuir.

εὔξενος.) Non planè uir bonus, nec actuosæ philosophiæ deditus, inguinis & gulæ mancipiū, Epicuri gregalis. Pythagoricas autem sententias ita norat, ut aues ea quæ ab hominib. discunt. Nam & Salue, & Bene tibi sit, & Deus esto propitius, atq; id genus alia, etiam auiculæ optant, nec quid garriant scientes: nec hominibus bene cupientes, sed lingua tantum informata. At sicut pulli aquilarum infirmis adhuc alis iuxta parentes uolitant, ijsq; magistris ad uolatum se exercent: cum uerò efferre se possunt, parentes anteuertunt: præsertim cum prædæ auidos esse, & ob nidorem humi uolitare sentiunt: sic etiam Apollonius Euxenum puer audiebat, eique auscultabat. Sed anno ætatis decimosexto ad uitàm Pythagoricam se contulit, à numine aliquo incitatus. Nec tamen Euxenū amare desijt: sed deducto in suburbanos hortos, & teneros, & fontibus irriguos, Tu quidem (inquit) tuo more uiuito: ego uerò Pythagoram imitabor.

Euxenus Apollonij magister.

Quis expediuit psittaco suum χαῖρε?

Apollonius.

EVXINVM pontū Herodotus marium omnium esse maximè admirabilem dicit.

Pontus Euxinus.

EVXITHEVS, proditor Eleorum.

EVODVS, Rhodius, uersificator heroicus, in Romana poesi admirabilis.

lis. Fuit autem ſub Nerone. Libri eius non extant.

Iuſiurandum.

εὐόρκου.)Heſiodus:Hominis iuriſiurãdi ſeruantis,id eſt religioſi,pgenies,poſt eum eſt melior. Ariſtophanes: Si uiri religioſi & ſancti moribus delectaris.

εὐώνυμοι.)Euonymi, id eſt ſiniſtri, Erechtheiæ tribus municipium.

εὐωρία.(Sic dicitur cura remiſſior, nec nimis ſolicita.

εὐπάθεια.) Bona affectio diuiditur in χαράν,εὐλάβειαν, βούλησιν: gaudium, cautionem,uoluntatem. Ac gaudium quidem, quòd ſit probabilis animi elatio, contrarium eſſe dolori:cautionẽ, timori (neque enim timidum fore ſapiẽtem, ſed cautum) cupiditati repugnare uoluntatem, quæ ſit appetitio probabilis. Quemadmodum igitur primis affectib. quædam ſubijciuntur: ſic etiam primis bonis affectionibus ac uoluntati ſubijci εὔνοιαν beneuolentiam,εὐμένειαν facilitatem, ἀσπασμὸν ſalutationem, ac potius charitatem,ἀγάπησιν dilectionem:cautioni uerecũdiam,caſtitatem:gaudio, τέρψιν delectationem,εὐφροσύνην hilaritatẽ, εὐθυμίαν animi tranquillitatem.

Gaudium. *Dolor.* *Cautio.* *Timor.* *Voluntas.* *Cupiditas.* *Beneuolentia.* *Facilitas.* *Salutatio.* *Vœcordiæ leuitas.*

εὐπαράγωγον.)Ariſtophanes:Facilè in quamuis partem traduceris : adulari ac decipi te gaudes : Semper dicenti inhians,tuaq; mens cum adeſt,abeſt. Leuior erat,& ob ebrietatis ſtudium facilè mutabat ſententiam.

εὖ παρασχὸν.) Si Deus uictoriam uobis conceſſerit.

εὐπάρυφα.)Diogenes canis ſplendidè neſtitum quendam Corinthi conſpicatus:Huic,inquit,me uende.

εὐπέτεια.)Naturâ ſe omnes ad facilima quæq; conferunt.

εὖ πεφυκὼς.) Harmodius hortatus eſt milites, naues ut conſcenderent. Natura enim in primis aptus erat ad confir mandos hominum animos, & in ſuam ſententiam pertrahendos.

Hortator.

εὐπείθη καὶ ἀρχιάδας.) Eupithius & Archiadas, Hegiæ filij. Quorum Eupithius quidem ingenij dexteritate atque induſtria præditus, moribus tamen adidiotiſmum inclinans, & uerò abſurdius etiam aliquid quàm idiotam deceret, præ ſe ferebat : atque (ut ſemel dicam) patre multò erat inferior. Archiadas autem ſegniter, ac potius nihil philoſophabatur,propter paternas opes aſſentationis non expertes : ſed puræ conſcientiæ ſtudebat ſupra modum, nec minus quàm philoſophi. Familiares eius inani ſpiritu ſine mente pleni erant: ac uariis referti affectibus, ne in medio quidem rerum gerẽdarum moderationem ſeruare poterant. Μισογάγκεια κακῶν:Cõuallis malorum. Philoſophia malis alienis non lęditur aut corrumpitur,ſed ſuo tantum:ut Socrates aiebat.Philoſophię dedecori fuit. Quem enim maximè conſeruari,& ad optima quęque inſtitui decebat:eum cùm in uoluptatibus educãdo, tum animos eius ſuprà quàm decebat exaggerando : ſemetipſos in omne probrum coniecerunt.

Archiadas. *Hegias.*

οὐδὲν ἔχων ἔξαρμα φύσεως:Ingenio præditus non excelſo.

εὐπήληκ.) Etiam galeatæ Mineruæ in haſta Cicadam uidebis me ó uir, inſidentem.

εὔπολις.) Eupolis, Soſipolis filius, Athenienſis comicus : prodire in theatrũ cœpit natus annos XVII, ac fabulas edidit XVII. uicit VII. Naufragio perijt in Helleſponto, bello Laconico. Vnde edictum eſt,ne quis poeta militaret. Fabulæ eius ſunt,Capræ, Deſertor, ſeu Efœminati,& aliæ.

εὐπώλιον.)Ferrum apud Turcos rẽ eſſe non facilè parabilem aiunt.

εὐπότμως.)Ducis prudentia,& ex ea pſperæ etiam aliquid Fortunæ.

εὐπραξία.)Ozias ob rerum proſperitatem impegit ad paterna delicta: ad quæ illum quoq; ſplendor opum, & magnitudo rerum,quas rectè curare haud poterat,impulit.

εὐπρέπειαν.) Epiſtolæ Platonis ſunt XIII, quæ omnes ad doctrinam morum referuntur.

εὐρεσιλόγος.)Polybi⁹:Vereor ne cui ueſtrûm garrire uidear ex ſuperuacaneo: quamuis haberem plura quæ dicerem.

εὐρετὴς.) Expeditiſſimus tum ſuarum, tum alienarum dubitationum inuentor:non is qui doctrinę uarietate,& alienarum fabularum hiſtoria ueritatẽ obrueret atque occultaret: ſed qui dubitãtibus ora obturaret.

εὐριπίδης.) Euripides inquit: Aliorum medicus ipſe hulceribus ſcatens. Item : Columnæ ſunt ædium liberi mares,id eſt filij.

εὐριπίδιον.)Amatores amicas ſuas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Athenienſis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

Eu-

Euripides tragicus, superioris ex fratre nepos, ut tradit Dionysius in Annalibus: scripsit Homericam * editionem, nisi ea fortè sit alterius. Fabulæ sunt hæ: Orestes, Medea, Polyxena.

Euripides Mnesarchi, seu Mnesarchidæ & Clitonis F. qui (acti in exiliũ) fugiẽtes, in Bœotiã migrarũt: deinde in Attica cõsederunt. Matrẽ eius holerũ fuisse uenditricẽ, falsum est. fuit enim admodũ nobilis, ut Philochorus demonstrat. Cũ Xerxes Hellespontũ traijceret, in utero gestatus est: eoq́ue die natus, quo Græci Persas in fugã coniecerũt. Fuit initio pictor: deinde auditor Prodici, iu arte dicẽdi: Socratis, in doctrina de morib. & rebus philosophicis. Frequenter & Anaxagoram Clazomenium audiuit. Sed ad scribendum tragœdiã appulit animum, cum ob dogmata sua periclitatũ illum uidisset. Fuit homo seuerus, tristis, inuenustus: unde osor mulierum habitus. Nihilominus tamẽ uxorem duxit, primùm Chęrinam, id est Porciam, Mnesilochi F. è qua Mnesilochum, Mnesarchidem & Euripidem genuit. Hac repudiata, duxit alteram, æquè impudicam: Athenisq́ue relictis, ad Archelaum Macedonię regem se contulit, ibiq́; summo in honore uixit. Periit insidiis Arridæi Macedonis, & Crateuæ Thessali æmulorum poetarum: quorum impulsu regis seruus canes in eum immisit. Alij non â canibus, sed à mulieribus eum laceratum tradũt, noctu euntem ad Craterũ Archelai delicias: ut qui id quoque genus amorib indulgeret. Alij, ad uxorem Nicodemi Arethusij. Vixisse fertur annos LXXV, & ossa eius à rege Pellam translata. Fabulæ eius sunt uel LXXV, uel XCII. Restant LXXVII. uicit V. superstes quater mortuus semel, actore fratris filio Euripide. In scena uersatus est annos XXVI totos, obiit Olympiade XCIII.

εὔριπος.) Mare angustum, aut locus aquosus intra duas terras, hoc est Atticã & Bœotiam, cuius loci aqua septies eodem die mutatur.

εὐρὼς.) Situs, humiditas putrefacta.

εὐρώτας.) Eurotas Spartæ fluuius. Lacęna filio suo: Relinque Eurotã, abi ad inferos, posteaquã cognouisti fugã esse miserã: qui neq; meus es, neq; Lacon.

εὐρυβατεύεσθαι.) Esse improbum. Eurybatum enim tradunt unum è Cercopib. fuisse, perfossorem parietum.

εὐρυβάτης, ἢ εὐρύβατος.) Eurybatũ scribit Ephorus, Ephesium fuisse, qui acceptam à Crœso pecuniam ad conducendum militem aduersus Persas, Cyro tradiderit. Hinc Eurybatas, improbos & ꝓditores dici. Diotimus in Herculis laboribus: Cercopes in triuiis Bœotiorũ ambulantes, multũ nocebant, genere Oechalienses. Olus & Eurybatus duo infausti uiri: Nicander. Aegineum Eurybatũ callidissimum, cuius meminit Aristoteles lib. I. de Iusticia. Aristophanes in Dædalo, cum Iouem inducit in multas formas se transformantem, diuitem & callidum: Si quis, inquit, uestrûm uidit Iouẽ Eurybatum. Ferunt autem Eurybatũ furem, dũ in carcere custodiretur, iussum à custodibus compotantibus specimen edere suæ solertiæ in ædibus conscendẽdis: initiò recusasse, ac uix tandẽ assensum, spongiis & retinaculis ferreis expeditis, per muros cursim ascendisse: dũq́; illi mirabundi suspiciunt, superato tecto prius quàm illi circũdare ædes possent, desilisse de ædibus.

Proditor Crœsi.

Cercopes.

Olus.

Eurybati furis solertia.

EVRICLES, omnis engastrimythus: id est uentriloquus. ab Eurycle quodam huiusmodi uate.

Engastrimythi.

EVRYMEDON Pamphyliæ fluuius, iuxta quem Cimon dux Atheniensium Persas terra mariq́; uicit.

Cimon.

EVRYSACES, filius Aiacis Telamonij, cuius sacellum Athenis Eurysacium dicitur.

εὐσέβεια.) Religio, seu pietas, sciẽtia est diuini cultus. Boni igitur uiri sũt idonei qui Deo sacrificent, casti cũ sint, & puri à peccatis in Deũ, & grati Deo, sancti & iusti. Sunt ijdem etiã sacerdotes, qui sacrificia, dedicationes, lustrationes, & reliqua sacra norint. Pietas res facilis est, plenaq́ue modestiæ, minimeq́; grauis. Sophocles: Pietas unà cum hominib. moritur: nec ijs uel uiuentibus uel morientibus perit. Piè colendus est Deus. nam cętera omnia minoris facit pater Iupiter. Via hominib: ad felicitatẽ à Deo demonstrata est una per uirtutem. Vniuersæ autem uirtutis decus, & fastigium quoddã, est religio. Sola enim hęc rerum humanarũ iustam curam suscipit, & ad res diuinas homines recta uia deducit.

Religio.

Viri boni Deo grati.

Sola pietas nec in morte deserit.

Religio uirtutum fastigium.

EVSEBIVS Pamphili, Arianæ sectæ addictus, Cæsareæ Palæstinæ episcopus, sacrarum literarum studiosus, & diuinæ bibliothecæ unà cum Pamphilo martyre diligentissimus indagator. Multa edidit opera: Demonstrationis Euangelicę libros

Eusebij scripta.

libros XX. Euangelicæ præparationis libros XV. Theophaniæ, id est diuinæ patefactionis atq; præsentiæ libros V. Ecclesiasticæ historiæ libros X. Annalium regularum uariam historiam, earumque Epitomen. De Euangeliorum dissensione. In prophetam Esaiam libros decem. In Porphyrium eo tempore, ut putant, in Sicilia scribentem, Orationes XXX. Topicorum, id est de inuentione librum 1. Defensionum Origenis libros VI. De Pamphili uita libros III. Alia scripta de martyribus, & in CL Psalmos probata commētaria, & alia multa. Floruit maximè sub Constantino Imperatore, & Cōstantio: & ob Pamphili martyris amicitiam, cognomentum eius est adeptus. Idem Eusebius etiam ad Marinū scripsit: quo in opere dicit, Christi ecclesiā duo uitæ genera & rationes sancire: Vnum quidē excellens, & humana consociatione superius, cuiusmodi sit solitariū: inferius uerò alterū, & humanius, in quo etiam coniugium concedatur.

Duo Christianæ uitæ genera.

Eusebius Arabius sophistes, æmulus Vlpiani.

Paratum esse ad mortem.

εὐσκεύασμεν.) Bene parati sumus, & habemus omnia quib. opus est ad mortē.

EVSTATHIVS Epiphaniensis, annalium compendium ab Aenea usq; ad Anastasium Imperatorem, libros IX. & alia quædam edidit. Eustathius Sebastianus, unà cum Basilio Ancyrano eiusdē urbis episcopo, sectæ Macedonianæ fuisse autor perhibetur.

Macedoniana secta.

EVSTEPHIVS Aphrodisiensis sophista, *Epiphaniornm Adrottenorū, quod templum situm est in Lydia. Scripsit declamationes.

EVSTOCHIVS Cappadox sophistes, scripsit (contra Constantem) tempore Constantis Imperatoris, & Antiquitates Cappadociæ, ac reliquarum gentium.

Conscientia.

εὐσυνείδητος.) Qui ita uiuit, ut bonam habebat conscientiam.

EVSTHENIVS comicus. Ex fabulis eius est Empole, id est uenditio: Aeliano autore.

εὐοχήμων.) Decorus, nō locuples & dives, sed modestus & legum obseruans, & *concordiæ studiosus.

Eutocius tantum furatus, quantum & sibi & iudicibus esset satis.

EVTOCIVS, è Thracia profectus, nec animo ꝓbo, nec genere nobili, sed gregarius miles, multum pecuniæ publicæ cohorti suæ suffuratus, in Palęstinam abijt; seq; Eleutheropolitanis insinuare cœpit, largitionibus magnis in senatū * ascitus, & res quærere meliores. Sed ab Eleutheropolitanis non receptus, Ascalonem transiit, à Cratero tum rerum potiente benignè unà cum pecunia susceptus, & libertate ciuili donatus est. Quare Thraces cognita, Eutocium unà cum pecunia repetiuerunt. Quem cum Craterus missum non faceret: in ius uocatus à militibus, uincit Thraces. Ea de re tale est editum oracullum *.

εὐτραπελος.) Solus ipse princeps, ingenio adeò uersatili, ut apud Athenienses summus esset Athenienſis, & Lacon apud Lacedæmonios, & Thebanus apud Thebanos. De Alcibiade, opinor.

EVTROPIVS, Italicus sophistes, Romanæ historiæ cōpendiū lingua Italica, id est Latina scripsit, & alia quædam.

Eutropius eunuchus, ꝓcurator Theodosij Imperatoris, ut ait Eunapius. Rufinus enim, qui uir esset, aut certè haberetur, & honorib. perfunctus, & uaria fortuna iactatus, nō contra rationē aut prēter decorū uidebatur ab omnia innouā te fortuna destitui. Eutropius uerò cubicularius, illius potestatem nactus, usque adeò concussit omnia, tanta tonitrua edidit: ut non Rufinus modò ipse esset: sed fabulosus ille Salmoneus, nihil illi collatus esse uideretur: qui quidem, cunuchus cum esset, per uim uir esse studeret. Ac fabulæ quidem tradunt, Gorgonem simul & conspectam esse, & spectatores in saxa mutasse: at nostra ætas nugas inanes & tricas apinas fabulam illā esse ostendit. Hominem hunc prolixè insectatur historicus, ut moribus eius dignum fuit.

Eutropius, Imperatoris Arcadij (παραστάτης, qui est ante lectum) cubicularius, nullum facinus prætermisit, tum magistratus publicè uendendo, tum (τὰς τῆς δυνάμεως) milites calumniando, tum proceres relegando, tum omnibus contumeliis senatum afficiendo. Ac nec à Barbarorum quidem societate sibi temperauit: ut qui ipse fastigij Imperatorij conscendendi spem aleret. Cum autem aliquando, etiam eos qui in templa confugissent, comprehendere uellet: legem promulgauit, qua concederet illos uel ab aris abstrahi. Ac ea lex uix promulgata erat, cum ultio crudelitatis est secuta. Nec enim multò pòst imperatore offenso, in templum confugit, sub altari iacens, Ioanne Chrysostomo episcopo: indeq;

indeq; abstractus, noctu capite plectitur. Sic Eutropius pœnis peccati illius datis, etiam è Consulum catalogo est delatus, solo collega Theodoro inscripto. Sub hoc gens Eunuchorum, ob illius supercilium & potētiam, ita creuit, ita auctum est, ut nonnulli iam barbatuli, unà cum testibus uitam quoq; amitterent.

εὐτυχεῖ.) πάντα τοι χωρὶς θεὸς εὐτυχεῖ, Absq; labore nihil succedit.

EVTYCHES, monasterij princeps Constantinopoli, tertius Manetis & Apollinaris impiæ sectæ defensor, alium esse (παρ' ἑαυτῷ) apud sese Christū, & aliū (τὸν θεὸν λόγον) Deum sermonem, annuncians: non sustinens homousiam nobis & ὁμοφυῆ cognatam carnē Domini confiteri. Et negabat (ἀπηρνεῖτο σώζεσθαι λέγειν) seruari (dicere) in Christo duas naturas, cum earum unione & concretione. Alia quoq; monstrosa & absurda comminiscebatur, cum è cœlo descendisse Domini corpus, & tanquam per canalem, uirginem transisse sermonem cœlitùs diceret, eo indutum, ut è muliere natus uideretur, quāuis natus non esset. Manichæa est hæc oratio, & fanatica, multò magis quàm illa. Naturam unam in Christo & hic peruerso corde prædicauit.

εὐφήμει.) Aristophanes:

Linguis faueat omnis populus, ore clauso.
Aedes enim ingressus est Musarum cœtus.

εὐφημία ἔσω.) Linguis fauere iubent comici, cū uota faciūt, aut decreta scribūt.

EVPHEMIVS, patriarcha Constantinopolitanus.

EVPHORION, filius Aeschyli tragici, Athenienſis, tragicus & ipse q̄ fabulis patris nondum editis, actis, quater uicit. Scripsit & sua quædam.

Euphorion, Polymneti filius, è Chalcide Eubœæ, condiscipulus in philosophicis Lacydis & Prytanidis, in poeticis Archebuti Theræi, cui & in delicijs fuerit. Natus est Olympiade 126, quo tēpore Pyrrhus à Romanis uictus est. Fuit colore melleo, carnosus, æger pedib. charus uxori Alexādri, Eubœæ regis, Craterifilij. Multū locupletatus, ad Antiochū magnū Syriæ regē se contulit, eiusq; Bibliothecæ præfuit: ibiq; defunctus, uel Apameæ uel Antiochiæ sepultus est. Libri eius uersibus heroicis scripti sunt hi: Hesiodus: Mopsopia, siue confusa. habet enim promiscuas historias. Mopsopia, quòd Attica olim sic dicta fuit, ab Oceani filia Mopsopia, & poematis oratio ad

Atticos mille annos extēdit, argumēto ab ijs sumpto, à quib. deposita pecunia fraudatus erat, qui pœnas etiā lōgè pòst daturi essent. Deinde colligit oracula, à mille annis euētu cōprobata. Sunt autē libri sex, & Quintus millenarius inscribitur de oraculis, ut mille annis eueniant. *Oracula mille annis reddita.*

EVPHRAEVS Orita, Platonis discipulus.

εὐφρόνη.) Quis uocalissimæ aui intra ædes persuasit, ut nocturnas horas numeraret? *Gallus gallinaceus.*

EVPHRON comicus: cuius fabulæ sunt, Deformis, Musæ, Synephebi, Spectatores.

εὐφυΐα.) Naturę & ingenij bonitas. Ingenioſi est, amplecti ueritatem, auersari mendaciū. Hoc q̄ habet, is id quoq; habet, ut uerū rectè iudicare possit. Qui uerò facilè alios sequunt̄ ac discūt, eodēq; modo erga omnes disciplinas sunt affecti: nō rectè ingenioſi dicūtur, quòd iudicio carēt, quod est ingenij præcipuum & propriū munus. Ingenioſi enim, siue disciplinæ hę sint, siue quid aliud, ea quę alicuius precij sunt, & parare studeant, & amant: cætera & auersantur & oderunt, idq; rectè faciunt, & sunt boni iudices. *Veritatis amor.* *Iudicium decus ingenij.*

εὐχὴ.) Votum, est promissio, qua Deo aliquid pietatis studio consecratur.

προσεύχη, adoratio, est supplex petitio à Deo.

EVCHEMVS, quidam Aegeates.

EVCHIDES, Assappus, Chrysomazus, & Echion, uelocissimi cursores fuerunt. *Cursores.*

εὐψυχίαν.) Vt in Epaminondæ, Pelopidæ, Brasidę, Cleonbroti interitu accidit, cùm ob uitæ uirtutē, tum ob constantiā in morte: non possunt historici animos uirorum illorū pro dignitate celebrare. Nō esse formidabilem maiorem hostiū numerum. Fortitudinem enim semper esse multitudine superiorem. *Virtus excellens.* *Fortitudo multitudine potior.*

εὔψυχος.) Aristoteles in Locis, negat uitæ uirtutem, & in morte constantiā, solius esse fortis: si etymologiā spectemus. εὔψυχος enim est, qui bonum habet animum: sic etiā iustus est εὔψυχος, & temperans & prudēs. Sic εὔελπις & εὐδαίμων dicitur, qui bonam spem & bonū genium habet. Arrianus: In periculis potissimùm declaranda est animi constantia. *Etymologia nō semper cū usu loquēdi cōsentit.*

ἐφεδρεύειν.) Imminent illis amici & cognati interfectorum, cædem ulturi. *Vltio.*

ἐφεδρεία. Apud Romanos capitale est, deseruisse munus suum: id est, stationem seu aciem (παρεμβάσιν lego.) *Deserti muneris pœna.*

ἔφεδροι.) Captant occasiones, paratiq; sunt (ad rebellandum) ad ista denuò obtuenda.

ἐφεκτικοὶ.) Philosophi qui de rebus dubitant, & eas posse cõprehendi negant.

ἐφ' ἑνδεκα κώπαις.) Vndecim remis magnos fluctus excitate. Acclamatio nautica est.

Ephetici. Ephesiæ literæ. Ain segen für alles unglück.

EPHESIAE literæ: carmina quædam obscura, quæ & Crœsus in rogo recitauit: & Olympiæ Milesio & Ephesio certantibus, Milesium luctari non potuisse, propterea quòd alter iuxta talum Ephesias literas haberet. Quibus cõpertis & dẽptis, * concidisse Ephesium perhibẽt.

Iudices capitales.

ἐφέται.) LXXX iudices capitaliũ causarum, quinquagenarijs maiores, & singulari opinione probitatis: dicti Ephetæ, quòd ab eis nõ esset prouocatio. Dicebant autem ius uel in Palladio, uel in Prytaneo, uel in Delphinio, uel in (Phreatto) Phreate.

Argutiæ.

ἐφείδω τάπις ἐξονυχίζειν.) Liceat istis enucleare, id est argutari, & minutissima quæq; persequi.

Hæredipetæ.

ἐφήδοιτο.) Cognatorum quidam illius calamitate gaudebãt, ut opibus eius qui orbus esset, potituri, uitamq; desidẽ, impudicam & luxuriosam ageret.

Mortales.

ἐφημέριοι βροτοὶ.) Mortales unius diculæ, quotidianorum gnari, futura non prospicientes.

EPHIALTES, uulgò Babuzikarius: medicis est exhalatio, è crapula & cruditate caput inuadens.

ἐφιέναι.) Histrione tragœdiæ prouocante, quòd à Polemone initio fabulæ

Antoninus.

scena exactus esset: rogauit Antoninus Imperator, quo tempore id accidisset? respondente illo, Sub meridiem: perfacetè Imperator, At me (inquit) media nocte domo eiecit, nec tamen prouocaui. Sit hæc significatio Imperatoris mãsueti, & magnamini.

ἐφ' ἱερὸν.) Hieron dicitur XII deorum templum Bospori.

Luctus.

ἐφίη.) Quid ista mihi desideras toleratu difficilia, ploratum & luctum?

Votum.

ἐφικτὸν.) Precabatur illi à Deo, cùm alia bona plurima, tum imperij, quàm lõgissima homini cõcessa esset, durationem.

EPHIPPVS, Athenienſis, comicus mediæ Comœdiæ.

(Ephorus) Ephippus Cumanus, Demophili filius, Isocratis oratoris auditor, historicus: habuit filium Demophilum historicũ. uixit Olympiade XCIII, ut etiam Philippi Macedonis regnũ antecesserit. Scripsit historiarum ab Ilij expugnatiõe, Troianoq; bello usq; ad sua tẽpora, libros 30. De bonis & malis lib. 24. Rerum passim admirabilium lib. 15. Quid quisq; inuenerit, libros 2. & alia.

ἐφίππων ὀνόματα.) Equestris rei uocabula. ἴλη, turma, continet eqtes LXIIII. ἐπιλαρχία, CXXVIII. παραντιαρχία, * duæ turmæ equitũ, uirorũ 1024. * πίλη, duo ephipparchiæ, equitum 1048.

ἐφίστη.) Magistratus eis præficiebat omnib. integerrimos, ne ex auaricia peperam agerent.

ἐφθοὶ πυροὶ.) Elixum frumentũ excitat ad Venerem, ideoq; Veneri immolabatur. (Liber & alma Ceres Venerẽ sectantur amicam.)

ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος.) Viaticũ eruditionis sunt diuitiæ. (Si rectè utaris. Sin minus, nequiciæ.)

ἐφόδιον.) Deum orat, ne rerum potiantur improbi, néue opes habeant ad iniuriæ facultatem.

ἔφορος.) Omnium rerum inspector & uindex Deus.

EPHORVS Cumanus, & Theopompus Damasistrati filius, Chius, ambo Isocratis discipuli, sed ingenijs dissimilibus. Ephorus simplici, & in historica dictione supinus & segnis, sine ulla contentione: Theopompus acerbo & maligno ingenio, copiosus, densus, uehemens, ueritatis in scriptis suis studiosus. Itaq; Isocrates hunc frenis, illum calcaribus egere dixit. Missus autẽ in exiliũ Theopompus, supplex fuit Ephesiæ Dianæ. Alexãdro sæpe scripsit, * eumq; laudibus ornauit multis. Sed & uituperationẽ eiusdem scripsisse fertur, quæ non extat.

Ephorus Cumanus, historicus, iunior: scripsit Galeni historias libris 27. Corinthiaca, de Aleuadis, & alia quædam.

ἔφοροι.) Pericles, quam pecuniã Spartanorum Ephoris, ob usum Reipublicę, largitus fuerat, in rationes non retulit: quòd magno probro ijs qui acceperãt, futurum fuisset: sed in necessarios usus collatam esse, scripsit (ἐς τὸ δέον αἰνιλωμένα χρήματα, τὰ τοῖς πεφοδότοις δεδομένα.)

ἔφοροι.) Ephori apud Lacedæmonios fuerunt quinq;: ex eo dicti, quòd essent status publici inspectores.

EPHOD, nomen Hebraicum est, declarationem aut redemptionem significans. Forma eius fuit, textum spithamæ magnitudine, instar pectoralis, ex aurei fili

filiarte uaria cõfectum. In medio habuit ueluti ſtellam, totam auream: utrinq; binos ſmaragdos, quorum uterq; ſenas tribus Iſraeliticas inſculptas gerebat, Adamante interutrunq; interiecto. Sacerdos igitur Deum aliqua de re interrogaturus, colligabat ephod in pallio, in medio pectoris, & infernè manus ſuppone bat: ita reperiebatur in palmis eius planũ inſtar tabulæ, & in ephod intuens rogabat Deũ. Quòd ſi Deo interrogatio placuiſſet, ſtatim fulgurabat adamas, emiſſisq; radijs lucebat. Sin diſplicuiſſet, ſuo loco manebat. Si uerò Deus populum occidendum daturus erat, ſanguineus: ſin peſte afflicturus, niger fiebat.

EPHRATA, Bethleem: Hebraicè Mariam ſignificat.

ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.) Effugi mala, & inueni meliora. De ijs quorum res in melius mutantur. Moris enim Athenis fuit, ut puer, cuius uterq; parens uiueret, in nuptijs uerſaretur, ſpinasq; cum glandibus & uannũ panib. plenã ferẽs, diceret: Effugi mala, & inueni meliora: mutationem in melius ſignificãs. Nam coronã ex ſpinis & glandibus malũ dicebãt.

ἐχέμυθος.) Cùm primis taciturnus erat, & occulti animi: ſed ad prouehendã uirtutem & *comœdiam minuendam toto pectore intentus.

ἐχενηὶς ἢ ναυκράτης.) Echeneis, ſeu naucrates. Remora, piſciculi genus nõ eſculenti, magnitudine gobij, quaternis pinnis, quo quidã ad amatoria pocula, nõnulli ad iudicia utuntur. Nomẽ ex eo tulit, quòd currentibus nauib. adhæreſcat.

ECHETVS. Homerus: Mittã eum ad Echetum regẽ, mortalium omniũ peſtẽ: cui & naſũ & aures infeſto ęre amputet.

ἐχέτω.) Ariſtophanes:

Teneat uentos tranquillus æther,
Nec fluctus maris reſonet glaucus.

ἔχει.) Habet uir mulierem: habetur & uir à muliere.

ἔχεις τι; ἢ γοι ὄφιν, ἢ ἰχθῦν.) Habes'ne aliquid? Aut ſerpentẽ, aut piſcẽ. De piſcantibus, uenãtibus & aucupãtibus dicitur.

ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.) Erinaceus partum differt. De ijs quibus mora incommodat. Erinaceus enim quo diutius partum differt, eo magis à ſpinis fœtus ſui pungitur in enixu.

ἐχῖνος.) Φυγεῖν πρὸ ζάλης τὰ τῆς ζάλης: Tẽpeſtatẽ fugito ante tempeſtatẽ. Prouerbium. πρὶν δύω ἐχίνοι εἰς φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ μὲν ὄκ πλάγιος, ὁ δὲ ὄκ χέρσου: Prius inter duos echinos conueniet, terreſtrem & marinum. De diſſimilibus.

ἔχις.) Vipera', ſola ex ſerpentibus non oua, ſed animal parit.

ἔχθιον.) Sophocles: Nihil magis inuiſum eſt malo cõſilio. Hiſce ego legibus non uiuam. *Malum cõſilium.*

ἐχθρὸν σαι.) Inimicitias interceſſiſſe ferunt inter ſcarabeum & aquilam, ex eo quòd alter alterius oua diſſipaſſet. *Aquila & ſcarabeus.*

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.) Sopho clis Aiax: Abeo ad lauacra, & maritima prata, ut piaculis meis luſtratis grauem deæ indignationem uitem. Ac progreſſus in ſolum aliquem locum, Occulam gladium hunc meum, telum inimiciſſimum, Effoſſa terra, ubi à nemine conſpiciatur: Sed eũ nox & Orcus infernè ſeruent. Ego enim ex quo munus hoc ab Hectore in manus ſumpſi: nihil mihi à Græcis honoris eſt habitũ. Verùm enim eſt mortaliũ prouerbium: Hoſtiũ dona non eſſe dona, neq; utilia. Proinde in poſterum ſciemus dijs cedere: ſciemus & Atridas uenerari. Principes ſunt. Itaque honori cedendum. Nam & atrociſſima & robuſtiſſima quæq; honoribus (id eſt magiſtratibus) cedunt. *Hoſtilia dona caueto.* *Serò ſapit Aiax.* *Honores.*

ἐχθροῖς σωέσθαι εἰς καταλλαγὴν φέρει.) Cum inimicis edere, affert reconciliationem. ὀνειροκριτικὸν. *Explicatio ſomnij.*

ἔχοντας.) Tridui cõmeatũ in bellũ affere iubebant duces, è publico dari ſolitũ. *Cõmeatus.*

ἐχόντων μὲν ἕν ὡς ἔχουσιν ἕκαστοι, καὶ ὡς πῃ ἑκάστῳ φίλον κρινέτω.) Ita quiſq; ſit ut eſt, & ſuo quiſq; iudicet arbitratu.

INITIVM LITERAE Z.

ΖΑγρεὺς.) Zagreus, infernus Bacchus, Iouis & Perſephones filius.

ZALEVCVS, Locrenſis Thurius, Pythagoricus philoſophus & legis lator: obijt pugnans pro patria. Prius fuit ſeruus & paſtor: ſed accuratè inſtitutus, leges tulit ciuibus ſuis inter quas & illa fuit, ut mulieres in forũ prodeuntes, ingenuę quidem cũ ſuis cognatis & una pediſſequa cãdidis, reliquę uarijs ueſtib. induerentur. *Veſtitus mulierum.*

ζάλης.) Plato de Republica: Puluerẽ & grandinem fugientes uẽto iactatam, ſub muro ſubſiſtunt.

ZAMOLXIS Scytha, Pythagoræ ſeruus, ut tradit Herodotus in IIII. reuerſus in patriã, docuit animã eſſe immortalẽ. Mnaſeas autem ait, apud Getas coli Saturnum, diciq; Zamolxim. Hellanicus uerò ſcribit, Græcum fuiſſe, qui Getis Thracenſibus Initia demonſtrârit: dixeritq; *Zamolxis. Saturnus.*

ritq;,neq; se moriturum,neq; sectatores suos, sed ab omni parte beatos fore.

Zamolxidis commentum.

Quæ cum effaretur,struxisse simul domicilium subterraneum. Deinde subitò in Thracia nusquam comparuisse,desideratum à Getis. Quarto autem anno cum rursus prodijsset, Thraces omnia illi credidisse. Quidã eum Pythagoræ Samio, Mnesarchi filio, seruisse tradunt,ac libertate donatum, ista commẽtum esse. Sed diu ante Pythagoram uidetur fuisse Zamolxis.Terizi & Crobizi credũt animorum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxim ire tradũt:quem rediturum esse aiunt,idq; semper uerũ esse putant. Itaq; sacrificant & conuiuantur, quasi defunctus sit rediturus.

Terizi. Crobizi.

ἡ Ζάμολξις.) Zamolxis deæ nomen.

ζαυὸς ἐλαφρηθεὶς.)

À Iouis infesta mẽbra ligante niue Cõpulsus.

ζαωληθὲς.

Stesichorum,ingẽs & immensum os Musarũ, Sepelyt Catanæ fuliginosum solum.

Monstrum hominis.

ZERCON, Scytha dictus, Mauruſius genere, deformitate corporis & balbutie ridiculus. Breuis erat, gibbosus, distortis pedibus: naribus ita depressis, ut nasus inter eas uix appareret. Aspari Ardaburio in Libya donato, captus est, Barbaris Thraciam inuadentibus, & ad Scytharum reges adductus. Ac Attila quidem nec aspectum eius tulit. Bledas autem eo supra modum delectatus est, cum non solùm ridiculè loqueretur,sed & ambularet, magnificeq; incederet. Itaq; conuiuijs & expeditionibus intererat,armis ridiculis instructus: Bledæ adeò charus,ut cum Romanos fugitiuos secutus esset,neglectis cæteris,istũ omni studio inquiri iuberet: adductumq; in uinculis conspicatus, riserit. missaq; ira, fugæ causam quęsierit,& qua gratia Romanorum res meliores suis iudicaret?Is uerò respondit, se non rectè fugisse: sed peccati eius fuisse causam, quòd sibi uxor nõ daretur. Itaq; Bledas maiore etiã cum risu despondet ei mulierẽ nobilem è Reginæ ministris, sed ab eius ministerio ob facinus quoddam exclusam. Sic perpetuò cum Bleda uixit. Post obitum uerò eius Attila Occidentalium Romanorum duci Aetio, Zerconẽ dono mittit,qui eum ad Asparem remisit.

Attila. Bledas.

Facinorosa desponsa monstro.

Pontiũ conficiendorũ ratio.

ζεῦγμα.) Romani facilimè pontibus flumina sternunt, ut in quo milites non secus atq; alia in re bellica subinde exercentur,tum in Istro & Rheno, tum in Euphrate.Est autem ratio,quam non omnibus existimo esse notam,huiusmodi. Lætæ naues sunt, quibus iungitur fluuius. Recedunt autem sursum nonnihil supra eum locum, quem iuncturi sunt: datoq; signo, unam primam nauem dimittunt, quæ secundo flumine iuxta suam ripam feratur. Quæ ubi ad locũ ponte iungendum peruenerit, stoream saxis plenã in flumen conijciunt, funi alligatam instar ancoræ:quo deuincta nauis in ripa consistit,tabulis & iuncturis, quarum rerum copiam uehit, (παρεμβόλημα μέχρι τῆς ἀναβάσεως) subitò usq; ad excensum cõstrata. Deinde aliam paululum ab illa dimittunt, & mox aliã, donec in aduersam ripam perduxerint iuncturam. Nauis ucrò ea quæ ad hostes accedit, etiã turres habet, & portam, & sagittarios, & catapultam fert.Cum autẽ multa tela in stratores conijcerentur:Cassius tela & catapultas immitti iubet. Sed primo Barbarorum agmine deiecto,succedunt alij.

ζεῦγος.) Iugo mulorũ aut boum lecticæ bisellio simili iuncto,accersunt sponsam,& è paternis ędib.benè uesperi currui impositã,in sponsi domũ ducũt:sponsa in medio collocata,hinc sponso,inde amico aut cognato honoratissimo & charissimo assidentib. quẽ πάροχον dicũt, quòd iuxta spõsam & sponsum uehatur.

ZEVXIPPI statuas descripsit Christodorus,poeta heroicus.

ZEVXIS,optimus pictor,*Isocratis tempore: qui in æde Veneris Cupidinẽ pulcherrimum,rosis ornatum,pinxit.

ζεὺς.) Iouis simulacrum tradunt sedere,nudum supernè,infernè tectum,læua sceptrum tenens, dextra porrigẽs aquilam. Ac sessio quidem potentiæ firmitatem innuit: nuditas superiorum, quòd conspicuus sit intelligentibus & cœlestibus mũdi partib. Cætera tegũtur, quòd Deus humi repẽtib.est ignotus. Sceptrũ in lęua,significat potestatẽ. Aquila altera manu extẽta,notat, eũ spiritibus in aere uersantib. imperare,ut aqlas uolucrib.

ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.) Iupiter tandem diphtheras inspexit.Prouentibũ, de ijs qui uel facinorũ pœnas dant, uel beneficiorũ remunerationẽ consequuntur. Prouidentiã enim esse tradũt: & Iouem, quæ fiant, omnia pellibus inscribere,ac tandem eas euoluere.

ζεὺς πλήσιος.) Iupiter opulentus, collocabatur in conclauibus & ærarijs, ut diuitiarum dator (πλουτοδότης.)

ζε.

ζῆ, καὶ πῦρ.) Viue, incende ignem. De ijs quæ ægrè fiunt.

ζῆλος.) Zelus, æmulatio, boni alicuius cupiditas, ſine ulla inuidia in animo exiſtens: ueluti, Præditus es fortitudine? æmulor uirtutem tuam hoc eſt, idem adipiſci bonũ ſtudeo, tibi nõ inuidẽs, ſed & ipſe uir fortis eſſe uolẽs. Appianus: Dentatũ æmulatione uirtutis ſequebat̃ multitudo delectorũ iũuenũ ad DCCC, ad omnia facienda paratorum. Itaq; Senatui grauis erat in concionibus.

ζηλοτυπία.) Zelotypia, æmulatio uiri, ex ſuſpiciõe cõtra uxorẽ, ſuſpicio in aliũ luxurioſum. Iamblichus: Primo certamine defuncti ſumus, aggrediamur & alterũ. etenim opportunè exercitati ſumus.

ζηλῶ.) Sophoclis Aiax filiolo Euryſaci: Te nunc ob iſtud fortunatum iudico, quòd nihil horũ malorũ ſentis. In nihil enim ſapiẽdo, ſuauiſſima uita eſt. Ac nõ ſapere, malum eſt, ualde doloris expers, donec gaudere & dolere diſcas.

ζηλῶσαι.) Herodotus: Quorum ſi quis apud nos uitę rationẽ ęmulari conetur: nihilo rectius habebit ijs, qui cicutã aut aconitum aut helleborum hauſerint.

ζηλωτὰι.) Zelotæ apud Iudæos, legis obſeruãtes: quos Ananus in tẽplo concluſit, impoſito præſidio aſſidens.

ζηλωτὴν βίον ἀνθρώπων λέξεις.) Ariſtoph. Vitam ages omniũ beatiſſimam.

ζηνόβιος.) Zenobius ſophiſta, Romę docuit ſub Adriano Cæſare, Scripſit epitomen puerbiorũ Didymi & Tarræi, libris III. Saluſtij hiſtorici Romãi ſcripta Græce uertit, & * quæ eius Tela uocãtur: Gethliacũ Adriano Cęſari, & alia edidit.

ζηνόδοτος.) Zenodotus Epheſius, uerſificator & grãmaticus, Philetæ diſcipulus, ſub Ptolemęo primo, primus Homeri corrector, bibliothecis Alexandrinis præfectus, & filiorũ Ptolemæi p̃ceptor.

ZENODOTVS, Alexãdrinus grammaticus, * in urbẽ uocatus ad ea quę ab Ariſtarcho in poeta improbabant̃. Scripſit aduerſus Platonem, de dijs: de Homerica cõſuetudine: Solutiones Homericarum dubitationũ: in Heſiodi Theogoniam, & alia multa.

ZENON Teleutagoræ Eleatæ filius, tẽporibus Pythagoræ & Democriti uicinus (fuit enim Olympiade LXXVIII) diſcipulus Xenophanis aut Parmenidis. Scripſit (ἐριδας) cõtentiones: enarrationẽ uerſuũ Empedoclis: aduerſus philoſophos de Natura. Hũc aiunt inuentorẽ fuiſſe Dialecticæ, ut Empedoclẽ Rhetoricæ. Sed cũ uel Nearchum uel Diomedontem Eleæ tyrannũ pellere uellet: captus, ab eoq; rogatus, linguã ſuam præmorſam in os tyranni expuit: & in mortarium cõiectus, tundendo cõtritus eſt.

Dialectica & Rhetorica.

Occiſus à tyranno.

Zenon Muſæi filius, Sidonius, philoſophus Stoicus, diſcipulus Diodori cognomẽto Saturni, * magiſter & ipſe Zenonis Cittiei: ſcripſit apologiam Socratis, & Sidoniaca.

Zenon, Mnaſeæ ſeu Demij filius, Cittieus (Cittiũ uerò urbs Cypri eſt) Stoicæ diſciplinæ autor. Stoici autẽ cognomẽtum tulit, quòd in porticu doceret Athenis, quæ primùm Pyſianactea, deinde à picturis ποικίλη, id eſt uaria dicta fuit: Cratetis Cynici diſcipulus, deinde Polemonis Athenienſis. Obijt nonagenarius, cibo ſubinde abſtinens, donec inedia deficeret. Huic oraculum cõſulenti, qua ratione optimè uicturus eſſet? reſponſum ferunt, ἀ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς: hoc eſt, ſi mortuis cõcolor fieret: uel, ſi mortuorum conſuetudine uteretur: id eſt, ſi ſcripta ueterũ legeret. Cognomento Phœnix dictus eſt, quod id oppidulũ Phœnices incolas haberet. Floruit ſub Antigono Gonata, Olympiade CXX. Prouerbium, Zenone continentior: ob ſummã eius in uictu frugalitatem. Nouæ hìc philoſophię autor fuit. Superauit enim oẽs genere doctrinæ & grauitate, atq; etiam profectò beatitate. Obijt morborũ expers, & ſanus perpetuò.

Stoicorum nomen à loco.

Zenonis obitus.

Mortuorũ conſuetudo uita beatiſſima.

Zenone cõtinentior.

Zenon * Cittieus: orator̃ne an philoſophus, dubiũ. Scripſit de ſtatibus, de figuris, cõmẽtarios in Xenophõtẽ, in Lyſiã, in Demoſthenẽ, de Epicherematib.

Zenõ Dioſcuridæ filius, Tarſenſis, aut Sidoni⁹ philoſoph⁹, diſcipul⁹ Chryſippi Tarſẽſis philoſophi Stoici, & ſucceſſor.

Zenon Alexandrinus, homo Iudæus, qui publicè genti ſuæ nunciũ remiſit: albo aſino, per eorum ſynagogam ſabbatho, ut apud eos receptum eſt, traducto. Fuit hic Zeno natura bon⁹ & æquus, ſed tardior in eloquẽtia & diſciplinis: ſemp quidem aliquid diſcere cupiens, & rogi tans quod ignoraret. Nam & difficilimè percipiebat: & quæ uix tandem percepe rat, facilimè obliuiſcebatur.

Albi aſini per Synagogam traductio.

Homo ſtiuæ aptior quàm Scholæ.

ZENO alius, Procli tẽporibus, Pergamenus, ingenio & ipſe ad diſcendũ tardiore: ſed bonus, pbatiſq; moribus. Vter autem eorum Saluſtio cauſam diſſidendi à Proclo dederit, dicere non habeo.

Diſſidium Procli.

ZE-

ZENON imperator, audita clade suorum, in castellum, quod populares Constantinopolim uocabant, in tumulo situm, confugit. Quo cognito, suis cũ gemitu: Homo igitur, inquit, Dei ludibriũ est, cum & me sic ludificari uisum sit numini. Vates enim cõstanter affirmârunt, oportere me Iulio mense Constantinopoli esse. Ac ego me in urbe fore putaui: nunc & destitutus ab omnibus, & exul, in hunc tumulum ueni, inuẽta miser appellatione consimili.

Homo uatiũ ludibrium.

Homonymiæ impostura.

ZENO Romanorum imperator, nõ eâdem fuit crudelitate qua Leo, neq; ita inexorabili iracundia, & multis in rebus animo fuit splendoris & gloriæ cupido: multaq;, quò admirationi esset, ꝑ ostentationẽ potius quàm uerè & ex animo faciebat. Sed nec rerum gerendarum peritus erat: nec ea scientia præditus, qua regna tutò gubernantur. Lucri autẽ atq; emolumenti non ita furenter appetens, ut Leo: nec crimina in possessores comminiscens, nec tamẽ prorsus alienus ab auaricia. Ac bonam gubernationẽ Romani sensissent, nisi Sebastianus, tum in aula potentissimus, illum quóuis suo arbitratu impulisset, uelut in foro cauponans omnia, nec sine precio quicquam in regia sinens confici. Nam & magistratus uendebat omnes, precio tum sibi reseruato, tum Imperatori cõmunicato. Quòd si quis accessisset, qui paulũ quiddam adijceret: is præferebatur. In toto deniq; palatio nihil erat rerũ omnium, quod uenale non esset. Quòd si Zeno magistratum aliquem suis familiaribus contulisset, ipse mancipis instar eum ab illis redemptum, pluris uendebat alijs, Zenoni furta præbens.

Zenonis ingenium.

Sebastianus deprauator Imperatoris.

Omnia uenalia.

ZENO Romanorum imperator, filiũ suum admodum adolescentem, imperij successorem relinquere cupiens,* & dignitatibus ornabat, & corpus exercere iubebat ad staturæ incrementum. At imperatorij proceres, potestatẽ nacti fisci affatim exhauriendi, curabant ut adolescens Sybaritico luxu corrumperetur, & lenocinio suo ad insanos eum amores æqualium incitabant. Itaq; uitæ rationẽ ad uoluptatem & superbiam comparata, ab omni honestate remotus, & iam tum arrogantiam, ob expectationẽ imperij, è uultu elucentem, præ se ferens: sublimis incedere, & erigere ceruices cœpit, ac (paucis ut dicam) erga omnes non aliũ se præbere, quàm aduersus seruos. Verùm inspector omnium rerum, & natiua & edocta ei⁹ improbitate perspecta, ita illum mulctauit, ut alui profluuio multos dies sine sensu lectum inquinans, immatura ætate rebus humanis eximeretur.

Filius Zenonis.

ζῆσαι.) Vixisse bis aiũt, & reuixisse Herculem, Tyndareum, Glaucum: quidam etiam Aesopum.

ζητηταὶ.) Quæsitores, magistratus quidam Athenis, certis remporibus creari solitus, si quando rempublicam lædentes inquirendi erant: aut ij deferẽdi, qui pecuniã ciuitati debitam nõ soluerant.

ζητῶν γὰρ ὄψον, ἱμάτιον ἀπώλεσα.) Dum obsonium quæro, uestem perdidi. De infelicissimis.

ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.) Feruet olla, uiuit amicitia. De ijs q cœnę causa sunt amici.

ζῶ.) Sophocles: Non tuus ego seruus sum, sed Apollinis.

ζῶα.) Animantes sursum habere capita dicuntur, omnino nõ respectu reliqui corporis, sed quòd in ijs sit motionis initium. Cum igitur animalia pleraq;, ac penè omnia prona terram spectent, ut caput ne posterioribus quidem partibus sit eminentius: tamẽ superiores eorum partes dicuntur esse caput, & uicinæ capiti. Sic in stirpibus circumcirca sunt rami & folia: sed si motionis spectetur initium, maiorq; necessitudo: sursum quidem sunt radices, deorsum rami: eaq; de causa proportione capiti, atq; etiam ori respondent. Per eas enim, tanquam os, alimentum suppeditatur, & deriuatur in corpus.

ζωὴ.) Vita, conseruatio, & mansio rerum. Vita & uiuere, multis dicitur modis: hoc est, cum multæ sint animę facultates, per quas uita innascitur: plures etiam sunt per eas uitæ, & ipsum uiuere: ueluti secundum mentem, secundũ sensus, & cætera. Quare cui uel unum horũ inest atq; adest, id uiuere dicitur, quãuis & sensu & loco motiua & reliqs careat. Itaq; & stirpes alendi præditæ ui, uiuere quidem dicuntur: esse animalia non dicuntur. Quapropter ut cursores dicuntur, non ij qui utcunq; currunt, sed qui uehementer & concitatius currũt: sic & animalia dicuntur, quæ uita sunt nõ qualicunq;, sed euidentiore prædita.

ζωὴ πίθε.) Dolij uita. De ijs qui tenuiter humiliterq; uiuunt. Sumptum à Diogene philosopho, cui dolium iucundissimum fuit domicilium.

ZOY-

ZOYLVS Amphipolitanus(urbs autem Macedoniæ est Amphipolis, olim Nouem uiæ dicta) cognomento Homeromastix,quòd Homerū derideret. Qua propter Olympiæ spectatores eum de *Scironijs rupibus præcipitem egerūt. Ac orator ille quidem fuit, & philosophus: sed & grammatica quædā scripsit contra Homerum: Poeseos lib.9. historiam ab ortu deorum usq; ad obitū Philippi.Libros tres de Amphipoli,& contra Isocratem oratorem, aliaq; plurima, in quibus fuit & Homeri uituperatio.

ζῶμεν.) Plato in Hippia,de iis qui non suo arbitratu uiuūt: Agimus, inquit, nō ut uolumus,sed ut possumus.

ζῶναι.) Zonæ in terra sunt quinq;: Septentrionalis ultra Arcticum circulum, inhabitabilis ob frigus: temperata:combusta: altera temperata: Australis, inhabitabilis ob frigus.

ZONAEVS scripsit amatorias epistolas,& de ludo pilæ. Circumferuntur & aliæ eius epistolæ rusticanæ,sed(cum eo genere non consentiunt) ab eius stylo dissentiunt.

ZONA tropicè pro facultate capitur, q̄ cincti ad rē gerendā sint expeditiores.

ζωνὴ κόπεισα, τὴν ὁδὸν λύει τάχ@.) Cingulum dissectū iter citò soluit. ὀνειροκριτικὸν.

ζωοδότης.) Qui omnibus uitam impertit,bonus Deus.

ζωὸς ἡμῖν κρομμύου μόνου λαβών.) Reuiuisces, cepa modò accepta. De iis qui paruis è rebus magnam gloriā capiunt.

ζώων.) Viuēs matri tuæ manifesto ꝓbroes:Et ualidæ Spartæ patria iura soluis.

ZOPYRVS Persa, in regis sui gratiā flagris cæsus, nasoq; & auribus à semetipso mutilatus, Babylonē est ingressus: fidemq; nactus ob cladem corporis, urbem prodidit.

ZOROASTRES Persomedus,sapiētiā superior astronomis, primus autor recepti apud illos magorum nominis. Bellum Troianū antecessit annis D. Circumferūtur eius libri IIII de natura.De gemmis,I.Prędictionum ex inspectione stellarum,libri V.

Zoroastres astronomus,sub Nino rege Assyriorum,precatus est, ut igne cœlesti absumeretur: ac monuit Assyrios, ut suos cineres cōseruarent.Sic enim regnum eis semper esse permansurum. Et quidem etiam nunc ab eis asseruantur.

ZOROMASDRES,Chaldæus sapiēs, scripsit mathematica & physica.

ζώσας.) Sophocles:Peritorū consilijs euētus etiā maximè uideo respondere.

ZOSIMVS, Alexandrinus philosophus, scripsit χυμευτικὰ, id est de fusiōe: ad Theosebiam sororem ordine Alphabetico lib.28.à quibusdā inscribūtur χειροκμητα,id est manualia: & Platonis uitā.

Zosimus sophista, Gazæus uel Ascalonites,temporibus Anastasij Imperatoris, scripsit oratoriam dictionem ordine Alphabetico: commētarium in Demosthenem & Lysiam.

ζῶσμα.) Romanorū ferentarij singuli saga habebāt,& cinctum in femoribus.

ζυγομαχεῖν.) Hesiodus: Duos boues mares IX annorum fac habeas. Nā hi & robusti sunt,& inter se non dissentiunt. *Boues iugales.*

ζυγὸς.) Iugum in re militari,multitudo eorum qui sese circumstant.

ζυγὸς.) Lex in sacra Scriptura iugū dicitur, & Christus: Tollite iugum meum, quia commodū est,& onus meum leue. *Legis iugū.*

ζυγῷ.) Viros inermes,exutos,singulatim turpiter sub iugum miserunt.

ζύθ@.) Zythus,uinum ex hordeo.

ζύμη,) Ferūt à sexta hora decimæquartæ diei mensis,signo tuba dato, omnem panem fermentatum,si quis Hebręis superesset,cremari solitum. *Azyma.*

INITIVM DIPHTHONGI EI.

EI γὼ.) Pisides: Vtinam Persidis extincta esset audacia.

εἰβεάων.) Speluncæ Nympharum irriguæ, tantum aquæ stillantes in curuum hunc puteum.

εἰδέα.) Plato diuersis nominibus eâdē utitur de re. Ac ideam uocat εἶδος,formā seu speciē & genus,& παράδειγμα exemplum, & ἀρχὴν principium, & αἴτιον causam,& id quod neq; moueatur neq; maneat, & idem & unum & multa. Et uicissim,unum nomē diuersis rebus accommodat. ut φαῦλον significat simplex,facile, probū: ut Euripides in Licymnio, de Hercule: φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν πᾶσαν ἐν ἔργῳ σοφίαν πεπτημένον τα: Simplicē, inornatum, maximis in rebus bonū, omnem sapientiam factis constringentem.Interdū pro malo,uili,uulgari,quolibet. Plato de animo: Rē,inquit Cebes, haud magni momēti quęris. φαῦλον πρᾶγμα. Idem:Res erit scilicet non contemnenda,nec paruam uirtutem requiret. *Platonis dictio.*

εἴδη.) Principia formarum seu specierum dicebant Pythagorei monadem & dyadem & triadē, quòd ab unitate usq; ad *Numeri Pythagoreorum.*

ad quaternionem compositi numeri efficiunt denarium, quem perfectum & decadem appellant. Aiebant igitur * quaternaria his esse principia, tum communiter in omnibus, tum seorsim in rebus intellectilibus & naturalibus & sensilibus, quæ Gręcis νοητὰ sunt, καὶ φυσικὰ, καὶ αἰσθητὰ. Ac communiter quidē in omnibus, monas sunt intellectilia. Impartilis ἀμερὴς enim est illorū non essentia (οὐσία) modò, sed & actio quę in statu & quiete (ἀκινησία) spectatur. Dyas, est scientia, aut scientifica (τὰ ἐπιστημονικὰ) definitè enim id quod ab aliquo est, τὸ ἀπό τȣ, ad aliqd uenit. Nam scientia transitio est ex definitis ad definita. nec enim scientia est infinita: cū ἐπιστήμη dicatur ex eo, quòd ad statum seu stationē nos perducat. Trias, sunt opinabilia & naturalia. Naturalia uerò dico uniuersalia in naturalibus, nō singularia. nam uniuersalium naturaliū est opinio. Trias igitur est opinio, quæ ab aliquo exorsa, nō definitè ad aliquid fertur: sed aut sic, aut aliter.

εἰδήσεις.) *Cognosces Alcmanem lyræ pulsatorem Lacenæ.*

Eximium, quē Musarū nouē numerus habet.

Scientia. εἴδησις.) Cognitio triplex est. aut enim scientia (ἐπιστήμη) dicitur εἴδησις, ut ait in Phędone Plato. Scire enim hoc est, sciētiam quam comprehenderis, tenere, & nō amisisse. aut generalior cognitio: aut simplex, siue communior: & horum utrunque continens, ut ait Aristoteles in Physicis. Nosse etenim, & scire (τὸ εἰδέναι, καὶ ἐπίστασθαι) in omnibus scientijs contingit. Nam uerbo εἰδέναι, generalem cognitionem significat: uerbo ἐπίστασθαι, accuratam, aut eam quæ communiter de omni cognitione dicitur, quam in Metaphysicis adhibuit.

εἶδος.) Species, forma, id quod sub genus subijcitur: ueluti sub animal, homo, apud philosophos. Proclus mirabatur Isidori formam, ut diuinā, & intrinsecus philosophicæ uitæ plenam.

Simulacrū. εἴδωλον.) Simulacrum, umbratilis similitudo, aut species corporis, umbra quędam ætheri similis. Bacchylides: Nigro colore tinctum simulacrū uiri Ithacensis. & poeta de Anticlia: Ter mihi elapsū è manibus umbrę simile. Intelligendum igitur est, simulacra corporum imaginē exhibere intuentibus, nō etiam substantiam rerū. Iubet Pythia simulacrū quoddam specie mulieris effictū sublime suspendi: quo facto, conualuit ciuitas. Scriptura dicit: Nō facies tibi simulacrū, nec ullam similitudinē: quasi inter hæc uocabula intersit. Simulacra (εἴδωλα) em̄ sunt, rerū nō subsistentiū effigies: ueluti sunt Tritones, Sphinges, Cētauri. Similitudines (ὁμοιώματα) uerò, rerū subsistentium imagines, ut ferarū aut hominū. Interest & inter adorare & colere (προσκυνῆσαι, λατρεῦσαι.) Fit em̄, ut ex metu adoremꝰ, nō etiā animo seruiamus. Sed utrūq; est impiū, & inuisū Deo. Damasciꝰ: Pro rebus gestis simulacra q̄dā describimꝰ, umbrā sōniorū, secūdū Pindarū. Ephraimitæ, simulacrorū cultores fuerūt. Sophocles: *Video nos nihil esse aliud nisi Simulacra* (id est, effigiem formæ rebus uanissimis uaniorē) *quicunq; uiuimus, aut leuem umbrā. Huiusmodi itaq; intuens, elatum Nullum unquam dixeris ipse aduersus deos uerbum: Nec efferêris ullo modo, sicubi præ alijs Vel manu uales, uel magnarum opum copijs. Nā dies inclinat et reducit Omnia humana. Modestos aūt Dij amāt, & oderūt improbos.*

εἰκάζων.) Prudētissimus habitus est suę ætatis, ut qui res obscuras solertissimis coniecturis indagaret.

εἰκάθειν.) Sophocles: Cū ꝓpter tēpora nihil ualeas, potentioribus est cedendū.

εἰ καὶ λύκȣ ἐμνήσθης.) Etiāsi lupi mentionē fecisses. id est, Lupus in fabula. De ijs, quorū iniecta mētione, ipsi statim adsūt.

εἰκαῖον.) Cultus genij, quē quisq; nostrûm habet, est, ut eum ab omni perturbatione & uanitate, & querimonia de dijs & hominibus immunem cōseruet.

εἰκῆ,) hoc est, ex ijs quę temerè credūtur. μὴ εἰκῇ τὴν ἄβυδον, Ne temerè Abydū prętereas, aut transeas. Dicitur de ijs qui se periculis committunt.

εἰκῇ ῥαψωδεῖ.) Temerè nugatur. Fingit ille insaniā, temerè ac fortuitò alia atq; alia garriens, ut posteriora cū prioribus non consentiant.

εἰκῇ τῷ ἡρακλεῖ.) Temerè Herculi. De ijs qui res citra calumniam & sine reprehensione conficiunt.

εἰκοβολεῖν.) Polybius: Lumē parant, ut neq; labātur, neq; temerè tela cōijciant.

εἰκὸς.) Erat cùm ob alias uirtutes admirabilis, tum ob hāc, quòd in rebus secundissimis nihil à statu naturæ discedebat, neq; successibus per licentiam abutebatur. Probabile est, malè etiam cū eo agi, qui aliquid suscipiat. &, ut est apud Pindarū: Oportet agentem aliquid, malum etiam tolerare. Herodotus: Sic existimo, itaq; consentaneum est.

εἰκό-

ἐικότα.) Probabili coniectura, quid euenturum esset, ratiocinans.

ἐικῶ.) Sciendū est, accuratissimos historicos, in Christi imagine magis probare crispos & raros capillos.

ἐικὼν.) Imaginis elegātia nō diu durat.

εἰλείθυαι.) Ilithyię deæ, parientium curatrices.

ἕλληφεν ἡ παγὶς τὸν μυῦν.) Laqueus murē capit. De ijs qui rectè capti sunt.

ἕλωτες.) Helotes, serui Lacedæmoniorum.

ἔμα.) Praxidice quidem fecit, sed dē consilio Dyseridis, uestem hanc: & communis est utriq; sapientia.

εἱμαρμένη.) Fatum. Philosophi dicunt, unum esse Deum, & Mentem & Fatum, qui alijs atq; alijs nominib. appelletur. Est autem fatum, causa uniuersorum cohærens: aut, ratio qua mundus gubernatur: aut, series quædā & nexus inuiolabilis ob causam ineuitabilem: aut, uis mouens materiā. Nos uerò Christum Deū confitemur administrare omnia. Ea quę infra Lunam sunt, à quatuor causis pendent: à Deo, à fato, à uoluntate nostra, à fortuna. ueluti, Conscendere nauem nostri est arbitrij: sed in serenitate subitò existere tempestatem & procellas, fortuitum. Nauem uerò submergendam præter spem conseruari, prouidētiæ diuinæ. Fati autem multi sunt modi.

εἱμαρμένῳ.) Fatum, uim cogētem esse dixerunt, & materiæ motricem. Fortunā uerò * Plato dicit causam esse per accidens: aut σύμπτωμα, casum aliquem naturæ aut uoluntatis. Democritus etiam dixit, alia nos omnes à Deo habere, alia à fato & fortuna, & minutissimis illis corporib. & * manifestè sursum deorsumq; tendentibus, quæ uibrētur & implectantur & segregentur, & circumferantur necessariò, unde non solum diuitias & paupertatem, & morbum & sanitatem, seruitutem & libertatem, bellū & pacem manare: sed & uirtutē & uitium ab ijs decerni. Ac alij alia effati, inter sese pugnārūt.

εἱμένος.) Album scire, aut nigrū. Prouerbium.

εἰ μὴ δώσω βοῦν, ἔλαυνε δ' ὄνον.) Si bouem non potes, asinum age. Prouerbium monet, pro uiribus cuiq; agendum esse.

εἰ μὴ πατὴρ ἦθα.) Nisi pater esses. Alterum membrum dissimulatur: dicerem, te parum sapere.

εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν.) Nisi citò perijssemus, salui non essemus. Prouerbium hoc tum omnes qui præcipites ruebant, in ore habebant.

ἔσομαι μὲν.) Ero quidem qui sum, sed nō is esse uidebor: Naturam non mutabo, sed figuram.

ἕσπερις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ.) Tria illa dicas iuxta aulam: id est, in prætorio. Qui ad capitale supplicium abducebantur, ijs licebat cibo & potu plenis tria dicere, quæ uellent: deinde ore obturato, ad necem ducebantur. *Condemnatorum tria uerba.*

εἰρεσιώνη.) Ramus oliuæ siue lauri, coronatus lana, omnis generis fructibus dependentibus. Hunc effert puer florenti ætate, & Pyanepsijs, quod festū ab elixādis fabis nomē habet, ante fores ædis Apollinis collocat. Ferūt enim Theseū, quo tēpore in Cretā nauigaret, tēpestate ad Delū appulsum, uotū fecisse Apollini: se * ramos olearū coronaturū esse, si occiso Minotauro euasisset incolumis, & sacra facturū, &, supplice illo ramo coronato, elixaturum ollas plenas ptissanæ triticeæ, & pultis, & aram dedicaturum. Pyanepsia interdum celebrant ad auertendam pestem. Sic autem canebant pueri: *Theseiuotum.*

Iresione ficus fert, & pingues panes:
Et mel in cotyla, & oleum ad abstergendum:
Et calicem mero plenum, ut ebria dormias.

Post festum * extra agros ad ipsas fores collocant aut suspendunt, & quotannis mutāt. Crates uerò Atheniēsis, de Athenienſium sacrificijs ait, olim in annonæ penuria, ciues oleaginum ramū lana coronātū, supplicādi ergò, Apollini ex ora culo posuisse. Alij tradunt, cū (pestis) fames orbem terrarū premeret, Apollinē iussisse Atheniēses sacra Cereri, q̄ Proerosia dicūtur, facere pro omnibus. Quā de causa undecūq; mitti primitias Athenas, grati animi ergò. Pyanepsijs & Thargelijs Athenienses Soli, & Horis, id est quatuor anni temporibus, sacrificant. *Athenienſium sacrificia pro omnibus. Proerosia.*

εἰρωναῖος.) Irenæus, latinè Pacatus, discipulus Heliodori metrici, grāmaticus Alexandrinus, scripsit de Athenienſium supplicationibus & pompis: de Alexandrinorum dialecto, eam oriri ab Attica, libros VII. Atticorum uerborū libros III. Atticæ consuetudinis in dictione & accentu ordine Alphabetico, libros III. Regulas Græcismi, lib. I. De Atticismo, lib. I. & alia multa.

εἰρώνευσεν.) Cæsar cū pacatè uiuere posset, bellum suscepit.

εἴρων.) Dissimulator, impostor, simulator,

tor, qui eludit & deridet omnia: q quod facere poteſt, ſe poſſe negat. ἀλαζὼν, arrogans: huic contrarius, ſuperbus. Non animaduertit ſe trãſire uerum uel dicto uel facto, ſiue detrahendo ſibi, ſiue arrogando.

ἐιρωνδύμενοι.) Omnes gẽtes & uerborũ uarietate & animi fraudulẽtia deridẽtes.

ἐιρωνεία.) Irõia diuidit in deriſũ γλεύασμὸν, μυκτηρισμὸν, σαρκασμὸν, ἀσεϊσμὸν, ὑπόκρισιν.

ἐιρύσαπο.) Cum Epicuri nugis gauderet, duo inde mala attraxit, impietatem & intemperantiam. *Epicuriſmus.*

ἕις ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ.) Vnus uir, nullus uir. Quòd ab uno nihil præclarum geritur.

ἐις ἀρχαίας φάτνας.) Ad uetera præſepia. De ijs qui iucundam uitæ rationem amiſſam recuperant.

ἐις ἀθενοῦντας ἀθενῶν ἐλήλυθα.) Ad ægrotos ægrotus ueni. De ijs quorum caſus ſunt conſimiles.

ἐισβολή.) In mente tria ſpectantur, ἐισβολὴ, παραδοχὴ, συγκατάθεσις: id eſt, aggreſſio, ſuſceptio, aſſenſio: quæ Dauidi ſunt, ἐνώτισις, σύνεσις, πρόσοχὴ: id eſt, Auſcultatio, Intellectio, & Attentio. Ac auſcultatio quidem eſt conſideratio uerborum, intellectio uerò eſt apprehenſio uerborũ, attentio uerò deſiderij cõſummatio.

ἐις δέον.) Opportunè, ut decuit, cõmodo Reipublicæ, &c. Si quis apertè dicere nõ uult, quomodo pecuniã cõſũpſerit.

ἐις ἐμφανῶν κατάστασιν.) Iudicij nomen, ut res controuerſæ declarentur & proferantur. Ariſtoteles ait ad prætorem referri hoc cauſæ genus, qui re expẽſa & perquiſita, det actionem.

ἐισήγγειλεν.) Doegus Achimelechum, ſiue Abimelechũ (eſt enim binominis) maieſtatis reum fecit, & Saulem regẽ ad nefariam ſacerdotum cædem impulit.

ἐισηγήσαντο.) Herodotus Perſas hoc modo deliberare ait: Si quid ſobrij retulerint, de eo cõſultare ebrios: Sin ebrij proſuerint, id confirmare ſobrios. *Perſica deliberatio.*

ἐισιτήρια.) Feſtum Athenis, quo magiſtratus oẽs ineũtur: eſtq; anni principiũ.

ἐις θεῶν ὦτα ἦλθεν.) *Diuũm peruenit ad aures.* De ijs quorum facta non latent.

ἐισκεκυκληκεν.) Ariſtophanes: Aedepol Fortuna res inexplicabiles in ædes noſtras intulit.

ἐις κόλπον πτύειν.) In ſinum ſpuere: id eſt, præ uerecundia non magnificè loqui.

ἐις κόπρον θυμιᾶς.) In ſtercore thymiama. De rebus inutilibus & futilibus dicitur ab Atticis.

ἐις κυνόσαργες.) In Cynoſarges. Dictum per cõtumeliam, & execrationẽ. Eſt Atticæ locus, ubi nothos pueros collocabãt: quòd & Hercules, quamuis nothus, diuinos honores conſecutus fuerit: ſic dictus à cane albo, uel celeri. Nam cum Herculi res diuina fieret, canem album (alij aquilam) coxas abreptas eò detuliſſe: atq; Atheniẽſes oraculo monitos, ibi fanum Herculis condidiſſe tradunt.

ἐις μελίττας γ' ἐκώμασας.) Ad apes commeſſatum ueniſti. Prouerbiũ, in eos qui ſubitò affliguntur, præter expectationẽ.

ἐις ὀρθὸν ἀποδῦναι, καὶ ἐπ' ὀρθὸν καταςῆσαι.) Quenq; uirum in priſtinũ ſtatum & habitũ reſtituere: ueluti ſi reuocati ab hoſtibus, iubeãtur haſtæ inniti, deinde rurſus erigi, iterum hoſtes petendi erunt.

ἐις ἀρανὸν τοξεύειν.) In cœlum iaculari. De ijs qui per contumaciam aliquid fruſtra faciunt.

ἐις πάγας ὁ λύκος.) In laqueos lupus. De improbis, cũ in euidẽs inciderint piculũ.

ἐις πῦρ ξαίνειν.) Ignem diuerberare. Prouerbiale, de ijs qui (καθ' ἑαυτῶν) contra ſeſe aliquid fruſtra faciunt aut dicunt. Simile huic eſt, εἰς πέτρων σπείρειν, Saxa conſerere. &, εἰς πέφρην γράφειν, In cineres ſcribere. Ego iuſiurandum eius inſcribendum eſſe cineri iudico.

ἐις πετρυπημένον πίθον αὐτλεῖν.) In perforatum dolium haurire. Prouerbium, ſumptum à fabula Danaidum. Iuxta idẽ dolium, animæ profanorum (id eſt, non initiatorum) & impiorum cruciantur.

ἐις τὸν ἀγρὸν ἐπιβλέπειν.) Agrum intueri ſolent ij, qui obſidentur & oppugnantur, in eo eſſe cupientes.

ἐις τροφωνίου μεμαίπυται.) Trophonium cõſuluit. De ſeueris & tetricis. Nam qui in antrum Trophonij deſcendebãt, deinceps non ridere ferebantur. Trophonium autem aiunt, fratris Agamedis caput tenentem, perſequente Aegæo, in hiatum, ubi nunc eius oraculum eſt, uoto facto incidiſſe.

ἐις τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.) Trœzenem eſt eundum. De imberbibus, aut parũ barbatis. Pogon enim, id eſt barba, Trœzeniorum portus eſt.

ἐὶς ὑφ' ὕδωρ κακὸς.) Ad aquam malus. De pauperibus & infortunatis dicitur. In iudicijs enim uiliſſimum munus fuit, aquam litigantibus dimetiri.

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τὰς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.) Si Piſandri deteſtaris criſtas, & ſupercilium. Hic uulgò ridebatur, ob igna-

ignauiam: sed belli amans & concitator erat, priuati emolumẽti gratia: & utebatur crista triplici, & armis insignib. quò fortis uideretur, cum non esset.

ἄ τις εἰ αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι, ἢ ἐν κιλικίᾳ κρόκον, ὅμοιόν ἐστι τῷ γλαῦκα ἀθλώαζε.) Si quis in Aegyptum frumẽtum uehat, & in Ciliciam crocum, perinde fuerit ac si noctuam Athenas. De ijs qui frustra coaceruant ea quæ antè adsunt.

ἀ τὸ μέσον κτήσαιο κορίνθιε καὶ σικυῶνος.) Si mediũ possederis Corinthi & Sicyonis. Aesopo scriptori fabularum de diuitijs percontanti, Apollo hoc oracului reddidit. Fertilis enim est ea regio. Est & Bacidis uatis oracului: Ast ubi habitarint lupi, canæq; cornices, unà intra Corinthum & Sicyonem.* Obscurè innuit, urbem Nephelococcygiã, id est Nebulocuculiã intra cœlũ & terrã esse conditã.

ἄ τι νομίζεις.) Si existimas possessionẽ quandam esse contumaciã sine prudentia, non rectè sentis. Si putas te homini cognato malè facientem, non daturum esse pœnas, malè sapis.

ἀ φίλε χρήζεις ὑπουργίας.) Si amici requiris operam. De ijs qui generoso sunt animo. Aegrotanti Antistheni Diogenes porrecto cultro sic dixit.

PRINCIPIVM LITERAE H, *qua latinè ferè transit in E longum: nonnulli & in æ diphthongum mutant, haud scio num autoritate ueterum, an ex imperitia.*

ἠῆ σιώπα, μηδὲ εἶπῃς νήπιον.) Aristophanes: Age age tace, ne quid stultũ dixeris.

ἢ.) Præstat in terra esse pauperem, quã in mari diuitem. Malo guttam fortunæ, quàm sapientiæ dolium. ἥλω τύχης σταλαγμόν, ἢ πίθον φρενῶν.

ἠλοὶ σκυθῶν ῥῆσις.) Scytharũ dictio. De ijs qui apertè alicui malè precantur. Nã Scythæ Darium postulantem, ut sibi parèrent, plorare iusserunt.

ἥβητήρ.) Non boni sunt puberes. Odi pilum illum qui citò crescit.

ἠβυλλιῶσαι.) Nupturæ euellebãt pilos.

EGELOCHVS, tragicus histrio, quẽ Plato ridet, ut insuaui præditum uoce. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις (γαλλῶ) εὐδίαν ὁρῶ. Euripides in Oreste: E` fluctibus, uel, post fluctus, denuò uideo tranquillitatem.

ἡγεμονία δικαστηρίου.) Principatus iudicij. Magistratibus non omnibus licebat quarumuis litium dare actionem. Prętoris, τῶ ἄρχοντος erant, pupillorum, delicij, & fraudatorum hæreditate discepta-

tiones. Ratiocinatorum, τῆς λογιστῶν poscere rationes gesti magistratus. Regis sacrificuli, capitales causæ, & impietatis, & sacerdotiorum, & sacerdotum de sacrificijs controuersiæ. Idem * etiam altaribus præconio arcebat, patrię religioni aduersantes. Polemarchi, id est prętoris peregrini, desertæ clientelæ, desertiq; patrocinij crimina: & quicquid apud ciues Archõ, id apud inquilinos Polemarchus administrat. Thesmotheræ, calumniarum, corruptelarum, cõtumeliarum, adulteriorum, insidiarum, peregrinitatis, falsæ inscriptionis in album municipij, aliarumq; rerum iudicia exercebant. Vndecimuiri latronum, furum, plagiariorum iudicia reddebant. Imperator, στρατηγὸς de Trierarchia, & permutatione facultatum. Hæc igitur qui administrãt, principatum habere iudicij dicũtur. Sed & rex sacrificulus, unà cũ Curatoribus sacrorum, qui ὀπτιμελητὴς dicuntur, initijs Cereris præest, ac solus coronam habet.

Logistæ. *Rex sacrificulus.* *Polemarchus.* *Archon.* *Thesmothetæ.* *XI uiri.* *Strategus.* *Rex sacrificulus.*

ἡγεμονικὸν.) Princeps seu imperatoria pars animi, in qua uisa & appetitiones existunt, & unde sermo oritur *, quam esse dicunt in corde.

ἡγεμὼν συμμορίας.) Dux classis urbanę, ob diuitias in conferendis tributis.

HEGEMON Thasius, cognomento Lens, seu Lentulus.

Hegemõ, unus ex ijs fuit Athenis, qui Macedonibus studere, & largitionibus corrupti esse uidebantur. Ex fabulis eius est Philina, Athenæo autore.

HEGESIPPVS, cognomento Crobylus, (ab implexis capillis) cuius esse putatur septima Philippica de Haloneso, Demostheni inscripta. Ex eius fabulis est Philetærus, id est amans sodalium, Athenæo autore.

HEGIAS uirtute patri præstitit, & eloquentia: & adhuc adolescens, eam spem & ipse aluit, & omnibus de se fecit, se magno Plutarcho non multo fore inferiorem. Itaq; Proclus eum, iuuenem etiamnum, ad Chaldaicorum oraculorum auscultationem admisit. Nam discendi studium in eo, & probitas naturalis fuit. Enimuero diuitiarum natura illa, & consuetudo est scilicet, ut magno malo sint ingenijs, & animis hominum, uberem pastum adulatoribus præbentes, nõ auri duntaxat (nam id quidem adeò graue non est) sed & iuuenilis animi, teneri adhuc, qui ab huiusmodi beluis planè instar florentis stirpis depascitur. Isti igitur

Proclus. *Diuitiarum corruptela.*

Hegiæ corruperunt animum, ne germanè & uerè philoſopharetur, quãuis aliàs ſtudioſus enarrationis naturæ. Nã in reliqua uitæ conſuetudine alicubi à recta ratione aberrabat: & præ alijs ſacer eſſe uolens,* affinium ſacra, illis nõ aſſenſis, peregit in Attica, multaq; alia uetuſtiſſima inſtituta loco mouit, alacritate animi maiore quàm pietate. Vnde in Republica celebris, graues inimicitias ſuſcepit eorum, qui magnam pecuniam, qua ille potiebatur, appetebãt, & inſidias illi ex patrijs inſtitutis parabant.* Præditus tamen erat Hegias parte aliqua magnificæ Theogenis naturæ, in benefaciendo: ſed eò præſtantius, quòd amicis & egentibus largiebatur.

Sacrorum uſurpatio.

Theogenes.

Lingua Mercurio.

ἠγλῶϊζει τῷ κήρυκι τάτων τέμνεται.) Lingua nuncio horum inciditur: hoc eſt, lingua uictimarum Mercurio datur, quam Calliſtratus præconibus dari ſcribit.

ἠγλῶϊζ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτος.) Iuraui lingua, mentem iniuratam gero.

ἠγάσθη.) Miratus adoleſcẽtem, filiolam ei, quæ & ipſa in philoſophia inſtituta eſſet, deſpondit.

ἠγόμην.) Habebat uir, ciuiũ maximus illic, priuſquã me fortuna talis oppreſſit.

ἠρίωσαι.) Sophocles:

Delicatæ aures.

Tu efferatus es, neq; ſuaſorem admittis.
Quod ſi quis ex beneuolentia te monet,
Eum odiſti, hoſtem atq; inimicum exiſtimãs.

ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.) Aut edendæ ſunt carnes teſtudinis, aut nõ edendæ. Paucæ teſtudinis carnes tormina gignunt, multæ purgãt. Vnde prouerbium tractum Demõ aſſerit. Alij accommodãt ad eos, qui cum detrectent militiam, tamen militent. Aiunt autem Terpſionis hunc uerſum eſſe.

ἤδη.) Iam, pars temporis aut futuri, aut præteriti, uicina præſenti.

ἡδόμενος.) E Plotino: Voluptates, moleſtiæ, fiducia, metus, cupiditates, auerſationes & dolores, cuius nã ſunt? aut animi, aut utentis animi corpore, aut tertij cuiuſdam ex utroq; conflati: idq; bifariam. aut enim ipſa miſtio eſt, aut aliud quiddam ex miſtione.

Animus. Corpus. Commiſtio.

Voluptas definitiones.

ἡδονή.) Voluptas, leuis motio, aut generatio, aut natura ſenſibilis, aut bruta diſſolutio, aut actio habitus ſecundũ naturam, non impedito eo fine qui extremas actiones ſequitur. Ex his definitionibus confirmare & refutare queas, uoluptatem bonum eſſe, uel non bonum. Voluptas, læuis: labor, πόνος, aſpera motio eſt. quarũ illa grata eſt omnibus animantibus, hæc inuiſa. Ac uoluptatẽ corporis eſſe perfectam (nõ καταστηματικὴν, conſtantẽ illam, poſitã in indolẽtia, ſeu remotione dolorũ*, & quaſi perfectam ἀοχλησίαν, uacuitatẽ moleſtiarũ) dicũt, & differre finẽ & fœlicitatẽ. Finẽ ẽm eſſe, uoluptates ſingulas: felicitatẽ uerò, cõpagem quandã, & quaſi congeriem ſingularum uoluptatũ, tam præteritis, q̃ futuris eo numero cõprehenſis. Ac ſingulas uoluptates per ſe expetendas eſſe. felicitatẽ uerò nõ per ſe expeti, ſed ꝓpter ſingulas uoluptates. Voluptas autẽ eſt brutа elatio* ob id quod in alio ſitũ eſſe uideat. cui ſubijcitur κήλησις, delinitio: ἐπιχαρεκακία, maleuolentia: τέρψις, delectatio: ἱλάχυσις, hilaritas. Ac delinitio eſt uoluptas, quæ aures demulcet. Maleuolentia, uoluptas ex alienis malis. Delectatio, quaſi cõuerſio & incitatio animi ad relaxationẽ. Hilaritas, eſt relaxatio (ἀνάλυσις ἕξεως) uirtutis. Cõfici aũt poteſt ex utraq; cõtradictionis parte ratiocinatio ꝓbabilis. nã bonũ q̃dẽ eſſe uoluptatẽ, hic ſyllogiſmꝰ oſtẽdit. Id qd̃ appetitur ab omnib. bonũ eſt: Voluptas appetitur ab omnib. ergo uoluptas eſt bonũ. Eandẽ aũt nõ eſſe bonũ, talis: Bonũ facit bonos: uoluptas bonos non facit: ergo uoluptas nõ eſt bonũ. Voluptas eſt motio læuis: Omnis motio eſt actio imperfecta: nihil aũt imperfectũ bonũ eſt: uoluptas igit̃ nõ eſt bonũ.* Voluptas alia impura eſt, alia naturalis ſtatꝰ, quã Epicurꝰ omnis finis actionẽ eſſe docuit: hoc eſt, primũ bonũ, qd̃ eſt Deus. Voluptatis faſtigiũ, id qd̃ nulla moleſtia ꝓmiſtum eſt.

Conclusiones ex definitionibus.

HEDONI, gens Thracię: & Hedonia, prouincia.

HEDYLEVM, mons eſt Bœotiæ.

ἠετιώνεια.) Eetionea uocatur alterum Piræei promontorium, ab Eetione terræ illius poſſeſſore.

ἥβης.) Adoleſcentibus nõ tantus eſt labor, quantus nobis puellis, tenero animo præditis.

ἠιών.) Eion, urbs Thraciæ, Mendæorum colonia. quam Theopompus narrat, eiectis Amphipolitis, ab Athenienſibus euerſam eſſe.

ἠθοποιία.) Ethopœia, imitatio morum propoſitæ perſonæ.

ἡ κάμηλος ψωλιῶσα πολλῶν ὄνων ἀναπίμπλησι φορτία.) Camelus ſcabioſus multorũ aſinorũ fert ſarcinas (εἰς ἀγλαΐαν) ad ſplẽdorẽ, quas hũi depõit. De Laide meretrice.

ἡκα-

ἡμαχὸν.) *Heroum uati in Io pueri Homero Moleſti fuerunt, gripho Muſico contexto.*

ἤκεσε.) Negociatio minimè lucroſa illi fuit. Minimè uideres illū uel dicto uel facto à uero recedere. Xenophanes iuſſit principū uirorum uti conſuetudine, uel rariſſimè, uel ſuauiſſimè. Ξενοφάνης ἔφη τοῖς τυραννοις ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἤκιστε ἢ ὡς ἥδιστε. Minimè illis curæ eſt ueritas. Iamblichus: Vir mentiendi minimè gnarus, ſed cum primis amans ueritatis. Deus cūcta intuetur, & ſupplicia minimè uult atrocia & inclementia eſſe.

ἠκρωτηριασμένοι.) Demoſthenes de Corona: Patrias ſuas mutilarunt.

ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ.) Canis in præſepi. De iis qui nec ipſi rebus utuntur, nec alios uti ſinunt. Canis enim cum hordeo non ueſcatur, equum ueſci prohibet.

ἡλεί.) Heli ſacerdos Iſraelis fuit, cuius filios Ophni & Phinees, ob petulantiā, & confuſionem in ſacrificiis, diuina uindicta perſecuta eſt, ut in pugna crudeliter perirent. Ille uerò diuinā uocē audiuit, quæ diceret: Dixi domū tuā tranſitu ram eſſe coram me perpetuò. Nunc uerò non ſic: ſed eos qui me glorificant, glorificabo: & qui me nihili faciunt, ignominia afficiētur, & extirpabo ſemē tuum ex altari meo. Et rurſus: Ecce ego ulciſcor domum Eli uſq; in ſeculum, ob ſcelera filiorum eius.

ELI Eli Limas abachthāte. Deus meus, Deus meus.

ELIAS propheta, ſub Achabo rege. Achabi filius Ochozaias impius maximè fuit, uſus Muſca ſimulacro Accaronio. Quos Elias ob idololatriam obiurgauit, & centurionem à quo arceſſebatur, cum L uiris eum comitantibus, igni cœleſti extinxit: alterumq; ſimiliter. Tertius ſupplex illi factus, manſit incolumis, prophetamq; ſecum abduxit.

HELIAEA, maximum prætoriū Athenis, ſic appellatū, quòd ſub dio ſit, & ſolis radijs feriatur: in quo qui ius dicebāt, mille uiri, aut mille quingenti, publica negocia diſceptantes, è binis aut ternis coacti prætorijs, Heliaſtæ, triobolum accipiebant, poſt iuriſdictionem. Vnde ab Ariſtophane Trioboli cognati dicūtur. Omnes Athenienſes olim dabant iuſiurandum Heliaſticum.

ἠλιθιώτερος ἢ Πραξίλης Ἀδωνιδος.) Stupidior (Praxitelis) Praxiles Adonide. De hominibus ſtupidis.

ἠλιθιάζω.) Mens non ineſt ueſtris comis, qui me deſipere putetis: cū ego de induſtria ſtultè faciā. Supra modum ſtupidus, & tardus, aſino ſimilimus, & qui frenum trahenti parêret, auriculis crebrò agitatis. Simplicitatem & ueritatē, ſtulticiam exiſtimabat. *Stulticiam ſimulare loco, ſapientia ſumma eſt.*

ἥλικες.) Aequales: ſic dicebantur à pari ætate Antiochi Epiphanis cohors, omnes proceri adoleſcentes, Macedonico more armati & inſtituti. *Epiphanis cohors.*

ἡλίκον.) Fabius iubebat, ne tam darent operam hoſtibus ut nocerent, quàm ne quo ipſi afficerentur incommodo. *Cauere. Nocere.*

ἥλοξ ἥλικα τέρπει.) Aequalis æqualē delectat. Non adoleſcentem adoleſcentes delectabant, ſed pares, nō ætate, ſed morum ſimilitudine.

ἥλιον κρύπτεσθαι, ἄστρα δείκνυσθαι.) Solem occultari, aſtra demonſtrari. Hæc rhetores uocant χορηγὰ incitata: grāmatici ὁμοιοκατάληκτα, ſimiliter deſinentia: philoſophi πάρισα, comparia.

ἥλιος.) Φῶς ἡρᾶς ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.) Lumina, id eſt ſolē & lunā cernere, actionū ſignificat lucē. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio ſomnij.*

ἥλιος.) Poſt obitū Vulcani, regis Aegypti, Sol filius eius regnum ſuſcepit, cū uixiſſet dies 4477. qui conficiunt annos VII, menſis III, dies V. Nam alij dies pro annis numerabant, alij lunæ circuitus, alij quatuor anni tempora. Sed qui pòſt rerum potiti ſunt, & prouincias tributarias effecerunt, prouentu frugum tēpora diſcreuerunt, ac propriè uocarunt annos. Sol igitur patris leges conſeruans, mulierem in adulterio deprehenſam publicè traduxit. Vnde Homerus commentus eſt, ſolem oſtēdiſſe Martem cum Venere concumbentem. Ac Venus illi quidem eſt adultera cupiditas: Mars uerò, deprehenſus cum ea miles. *Vulcanus, Sol. Annorum numeratio. Homericum Martis adulterium.*

ἥλως κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπων.) Clauos tenens, ſtimulos inimicorum cauens. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio ſomnij.*

ἥλῳ τὸν ἥλον ἐκκρούεις.) Clauū clauo pellis. Prouerbiū, in eos qui peccatū peccato corrigere ſtudent: id qd' fieri nequit.

ἡ λύκου δεκάρ.) Lupi decima, uel decuria. Prouerbium, Lycus Athenis iuxtà prætorium heros, lupi imagine: ac primùm (δεκασαὶ, largitionum captatores) δικασαὶ iudices, apud Lupiformem heroem ſunt appellati.

ἠλύσιον.) Elyſium, templum apud inferos, alij in Aegypto, alij circa * Leſoum eſſe tradunt. Elyſius campus, in quo homines iuſti apud Gentiles poſt obitum *Elyſium.*

Cocytus. Phlegethon.

degunt:ſupplicio uerò digni, in Cocytũ frigidiſſimum,& Phlegethontem arden tiſſimum fluuium peruenient.

ἦμαρ.) Sophocles:Nam quid dies diei adiectus uitã progãs delectare poteſt?

ἡμεδαπὸς.) Ariſtophanes: Figura uerborum noſtras eſt.

Non immi- nuit præſen- tia famam.

ἦ μὰν κλέος, ἦ δὲ κἀμὴ ἦθα.) Qualis de te rumor,talis ipſe eras.De ijs qui famę ſuę reſpondent.

ἡμέρα δυνάμεως καὶ ἐπαγωγῆς.)Dies potentiæ & repræſentationis.Alter Chriſti aduentus,qui cuique affert & præmia uita acta digna.

ἡμέρα πονηρὰ.)Dies mala,id eſt iudicij, & æternum ſupplicium. Qui paruam caſtigationem in hac uita ſubierit: clementius illic iudicium experietur.

ἡμερινὰ ζῶα.)Diurna animalia,quę ab omnibus interdiu cernuntur: nocturna uerò, noctua, eleos, bubo, nycticorax, epolius,ſcops:marina, halcyon, aedon, ceyces,fulicæ,larus,charadrius, catarractes, canclus.

Vitis.

ἡμερὶς.)Vitis omnia demulcens,ebrietatis nutricula, mater pomi criſpi, quæ curuas plicas produces corymbi.

ἡμερόδρομοι.)Curſores, regij adoleſcẽtes,ephebis paulo maiores,quib.prima lanugo ferè prouenit, qui nihil ſecũ ferunt præter arcus, ſagittas, iacula, & lapides ignem eiaculantes. Hæc enim eis ad iter ſunt utilia.

ἡμιμόχθηροι:)Semimprobi, ex ſemiſſe mali, qui peccata uituperant, & tamen peccant.

Magicus & fugitiuus nũmus. Paſes ipſe tuis ueſcere dolicys.

ἡμιωβέλιον πάσωνος.) Paſetis ſemiobolus.Paſes hic mollis quidem natura fuit, ſed magia ſuperauit omnes:qui ſubinde reciperet eum nummum, quem uenditori dediſſet: & ſuis carminib. & cœnas ſumptuoſas, & miniſtros menſæ exhiberet conſpiciendos, quæ rurſus omnia euaneſcebant.

ἥμισυ.)Heſiodus:Amentes, neq; ſciũt quanto plus ſit dimidium toto. Hiſtoria ſic habet.Duo fratres fuerunt, quorũ alter moriens, alterum & filij tutorem & curatorem bonorum inſtituit. Qui cum uir eſſet improbus,dum pupilli bona ſtudet interuertere, ſua etiã perdidit. Huic opem imploranti, & res meliores quærenti,* reſponſum eſt: Amens, non intellexit quanto plus ſit dimidium toto. Hæc doctrinam continent,animum purgant,uitam ornant,temperantiam inſerunt,iuſticiam ſanciunt.

Pauca bene parta iniuſtis lucris potiora.

ἢ μορσίμως τις ῥῆσιν ἐξειρέψατο;) Nũ Morſimi quis dicta excerpſit? De abiectis & infamibus. Morſimus enim tragœdus fuit,poeta frigidior,* Philiclis F.oculorũ medicus puſillus, filium habuit Aſtydamãtem.Piſides: κἀγὼ γὰρ εἷς ὢν τῶν βοᾶν ἠπῳγμένων. Et ego unus eorum fui qui ad clamandum incitati erant.

ὢ.)Ariſtophanes in Pluto:Ego fui uir pius & iuſtus,infelix tamen & pauper.

ὢ ἄρα.)Fuit igni calidior,& impudentibus urbanorum ſermonibus impudentior. De ijs qui modum excedunt.

ὢ ἄρισεν.) *Nullũ talẽ iuuenẽ cruẽtus Mars Peremit odioſæ in turbine pugnæ.*

ὠνέσαμέν.)Ab ineunte ætate uitam hãc laudauimus.

ὠνιγμοί.)Oracula perſpicua non erant, ſed obliqua, & uariè inuoluta, ut quæ aliud ſentirent,aliud dicerent.

ὠφία.)Vter ueſtrũm plurib. me beneficijs affecerit,ei cõcionis habenas tradã.

HENIOCHVS,mediæ comœdiæ poeta,cuius fabulæ ſunt:Trochilus, Epicle rus,Gorgones, Polypragmon, Thorricium,Polyeuctus, Philetærus, Bis deceptus,contra Polyeuctũ.Fuit & noſtra ætate Polyeuctus, homo nefaſtus, ſemiuir,inuiſus Deo,iracũdus, Cocyti & Stygis,uitæ grauis & perniciоſus partus.

ἠξίει.)Procopius:Nolebat actiones accommodare temporibus, ſed quouis tẽpore quiduis agebat.

ἠπατοσκοπία.) Haruſpicina, uiſcerum inſpectio, è quorũ ſectione futura prædicebantur.

ἤπερ.) Rex ijs quæ aderant cõtentus, nolebat(id quod optimũ eſt) bello elatus,bellícis euẽtibus fidere: ut qui nihil omnino firmi & fidi haberent.

ἡ περγαία ἄρτεμις.)Pergęa Diana.De cũculatorib. & tironib. dicitur, quòd hæc dea ſemper uagari & errare creditur.

ἤπειρον.)Vſitatũ eſt Iſocrati,terrã quęrere gi Perſarum paret,Epirum dicere.

EPIONE,uxor Aeſculapij, & filia eius Hygiea,Aegle,Iaſo,Aceſo,Panacea,nomina facta à lenitate,ualetudine, ſplẽdore,ſanitate,remediis morborũ omniũ.

ἤρα.)Iuno,aer:qui quia purgat,ſimulacrũ eius geſtat forpicẽ æneũ,quo pili reſecari,& corpora glabra fieri ſolebant.

ἡραΐσκος.)Heraiſcus, diuiniore fuit ingenio. Aſclepiades uerò in Aegyptiorũ ſapientia minus eruditus: quippe cũ ille tandiu domi, hic tandiu peregrè uerſatus eſſet.*Alter uerò par,tamẽ altero lõgè

377 gè inferior erat ingenio & sciẽtia. Nam Heraiscus, ipsius naturæ impulsu uiuentia & nõ uiuẽtia simulacra discernebat. Primo enim aspectu cor eius uulnerabatur præ admiratione, ut exultaret tã corpore quàm animo, quasi numine afflatus. Ac si quod eum simulacrum nõ cõmouereret: id uerò inanime erat, & diuinę inspirationis expers. Sic diiudicauit ineffabile simulacrum Aeternitatis, quod ab eo Deo tenetur, quẽ Alexãdrini Osiridis simul & Adonidis nomine, arcana quadã dei cõmistione colebãt. Idẽ Heraiscus ea natura fuit, quæ naturæ pollutiones auersaretur. Nam si mulierem impuram utcunq; & undecunq; loquentẽ audisset, statim ei caput dolebat: idq; illi argumentum erat secessus, id est, ut opinor, menstruorum. Ac ita uiuenti semper aderat aliquid diuini. Mortuo uerò illo, cum usitata illa sacerdotibus Asclepiades tradere pararet, cùm cætera, tum Osiridis uestes, quibus tegeretur corpus: statim cũ lumine elucebãt undiq; è sindonibus arcanæ (Διαγράμματα) deseriptiones, & circum ipsum conspiciebantur formæ spectrorũ diuinæ, euidenter ostendentium, quibus dijs eius animus cõtubernalis esset factus. Fuit & primus eius ortus uerè mysticus. Fertur enim ex utero matris prodiisse, indice silentij digito labiis admoto: quo modo Aegyptij fabulantur natum esse Orum: & ante Orum, Solem. Itaq; cum is digitus labiis adhæreret: sectione illi fuit opus, & labrum semper incisum permansit, conspicuum omnibus signum arcanæ illius natiuitatis. Itaq; & uita eius talis fuit, ut ius animus in adytis & initiis perpetuò uersaretur: utq; non in Aegypto tantùm patria sacra * moueret: sed peregrè etiã, sicubi quid huiusmodi rerum relictum esset. Ac fuit Heraiscus Bacchus, ut somnium demonstrauit. Asclepiades uerò diutius in Aegyptiorum libris uersatus, peritior erat theologiæ patriæ, cùm principia eius & media meditatus, tum infinitate prorsus extremorũ finium indagatã: ut scire licet ex hymnis, quos scripsit in Aegyptiorum deos, & ex eo Opere quod scribere instituit, omnium Theologiarum siue religionum cõsensum cõtinente. Scripsit etiam historiam Aegyptiorũ, Ogygiorũ res gestas cõtinentẽ, non minus annorum 30000, sed paulo amplius. At Heraiscus nõ modò bonus erat & lenis: sed & iræ aliquid aduersus

378 improbitatem, & fortitudinis cõtra insidias hominũ habebat: sic tamẽ, ne uspiã iusticiæ limites egrederetur. Nam Erythrius quidem Aegyptius, & Ammonius, inter sese Byzantij decertabant, nec alter alterum in extremum adducere discrimen desistebat. Heraiscus uir Aegyptius, acutissimè quidem res intelligebat: sed refutare mendacia, & uias à ueritate abducentes inuestigare, non æquè poterat: ingenio feliciore præditus, ad ueritatem explicandam.

ἡρακλέους ἄγαλμα.) Hercules Pici, qui & Iupiter, F. philosophus optimus, pingitur leonina pelle indutus, & clauã gestans: triaque mala tenens sinistra, quæ dracone, philosophię clauã occiso, eum abstuliisse fabulantur: hoc est, cupiditatis impetus uicisse, quòd tres animi partes exornatas habuerit. Tria enim mala, sunt tres uirtutes: nõ irasci, non esse auarum, non appetere uoluptates (μὴ ὀργίζεσθαι, φιλαργυρεῖν, φιληδονεῖν.) Leonis exuuię generosum animum declarant.

HERACLEON Aegyptius, è pago Tilote, subiecto Heracleę urbi, grãmaticꝰ, Romæ docuit. Scripsit cõmentarios in Homeri rhapsodias, & in Lyricos, & de Imperatiuis uerbis apud Homerum.

HERACLEA urbs Siciliæ, quæ Minoa dicitur.

ἡράκλεια.) Herculis fana in Attica multa fuerunt. quorũ Marathoniũ & Cynosargeum Athenienses maximi fecerũt.

ἡρακλεία λίθος.) Herculanus lapis, magnes, ferrum attrahens. Pisides:

Omnes attrahens ut Herculanus lapis,
Aut rectius ut dicã, ipsum Herculanũ lapidẽ.
Naturam enim ipse habet magis attrahentẽ.

Euripides in Oeneo: Mortalium animos explorans, quemadmodum Magnesius lapis, Gloriam attrahit, uicissimque remouet.

ἡράκλεια λουτρὰ.) Herculana balnea: id est, calidæ aquæ, quas Vulcanus Herculi donauit.

HERACLIDES Euphronis filius, philosophus.

HERACLIDES Ponticus, oriundus à Damide, uno ex ijs qui Thebis coloniam Heracleam duxerunt, Platonis discipulus. quo in Siciliam profecto, relictus fuit ut scholæ præesset. Hic draconem aluit, & mansuefecit, & contubernalem ac concubinum habuit: qui solus in lecto inuentus est, cum quidem Heraclides sanus cubitum iuisset, non autem inuen-

μισοπονηρία.

Erythrius. Ammonius.

Veritatis amator potius quàm defensor.

Herculis allegorica philosophia.

Heraclidis draco.

inuentus esset. Ac alij quidem eum immortalem esse factum, alij se ob immortalitatis opinionē in puteū præcipitasse putarunt. Scripsit multa.

Heraclides Oxyrynchites, philosophus, Serapionis F. cognomento (Lēbi) Lembus. Fuit sub Ptolomæo VI, & fœdus cū Antiocho factū scripsit. Scripsit & philosophica, & alia.

Heraclides Lycius sophista dixit: Nicetes (ὁ κεκαθαρμένος) purgat⁹ ignorauit spolia Pygmæorum se aptare colosso.

Heraclides Pōticus, Heracleotes grāmaticus, Didymi clarissimi doctoris Alexandrini auditor. Hic cum aprū Aristarchi discipulū Romæ celebrem, & Didymū frequenter perstringentem audiuisset: Sapphico siue Phalæcio uersu tres libros scripsit explicatu difficiles, multāq; dubitationē propositarū quæstionū cōtinentes, quos Leschas seu Nugas appellauit. His Romam allatis, & * Apro propositis, ibi mansit: ac Scholas habuit sub Claudio & Nerone. Scripsit & uersu heroico multa.

HERACLIVS Romanorum imperator, ab Athanasio Iacobitarum patriarcha, & Sergio Syro Constanrinopolitano, in sectā Monothelitarum est deuolutus. Heraclio imperatori, in Perside agēti, filij duo & filiæ duæ obierunt. Ipse uerò acceptis uiuificis lignis obsignatis, quemadmodum accepta fuerant, atque permanserant, Hierosolyma profectus, Modesto pontifici & eius clero mōstrauit. Hi & sigillū incolume atq; intactum agnouerūt, & clauē ab eo sumpserunt, & adorarunt, & in altum sustulerūt. Imperator igitur ea Byzantium misit, quæ Sergius in Blachernis reposuit. nec multo pòst Heraclius Byzantium è Perside iter habens, multis cū laudibus susceptus, in urbem duxit IIII elephantes, quos in equestrib. certaminib. in triumpho duxit, omni genere magnificentiæ usus. Et qa de opibus magnæ Ecclesiæ pecuniam sumpserat: constituit ut è fisco, & ipsi ecclesiæ & clero annua pecunia penderetur. Filium suū Constantinū Cos. fecit: & Heracliū Martinæ F. Cæsarē designauit. Cuius morte audita, in palatiis (ἐν τοῖς εἰς τὰ ἤρια παλατίοις.) Erianis uersabatur. * Ac præfectus conductis & coniūctis nauigijs in freto, quod Angustum dicitur, transiit iuxta littora sinus Phidaliæ, & per pontem Barybyssi fluminis in urbem introiit. Decessit ex aqua intercute. Sub hoc imperatore Heraclio, 200000 uirorum bello Isaurico perierunt. Hic cum Sergio patriarchæ maximam pecuniam, & aurum & argentum & gemmas preciosas mitteret, illa omnia submersa sunt.

Monothelitæ.

Ligna S. †

Heraclij reditus in urbem.

Heraclius dux exercitus sub Zenone, homo audax, & ad manu decertandum paratus, sed prudētia in periculis carēs, & inconsultè res aggrediens, celeritatem furore percitam uiri fortis esse iudicabat: quæ res tandem grauissimorum illi casuum causa fuit.

ἡράκλειος ψώρα.) Herculana scabies: id est, curatu difficilis, cuius sanatio balnea Herculana desiderat. Minerua enim Herculi multa lauacra aperuit, ad refocillationem laborum & dolorum.

ἡράκλεις.) Hercules, ut depulsor malorum à calamitosis inuocabatur: itemq; Heraclidæ.

HERACLITVS Blosonis, seu Bleutonis, aut Horacini F. Ephesius, philosophus physicus, cognomento Obscurus: nullius philosophi discipulus, ingenio & diligentia magistris usus. Quidam tamē autores sunt, eū Xenophanis & Hippasi Pythagorei assiduū fuisse auditorē. Prorsus negligi corp⁹ iussit, idq; sterquilinio fœdius esse iudicandum: adhibita curatione expeditissima, quoad eo Deus instrumento iusserit uti. Itaq; aqua intercute laborans, medicorum curationem aspernatus, se totum fimo bubulo perunxit, quē ad solem siccari siuit. Sic ergo iacentem canes lacerarūt. Alij arena obrutum perijsse dicunt. Vixit Olympiade LXIX, sub Dario Hystaspis filio. Scripsit multa * poeticè.

HERCVLES Tyrius, sub Minoe, purpuræ tincturam, quæ conchylium dicitur, iuuênit, canis sui maxillis cruētatis: obtulitq; Phœnici regi, qui primus purpuram gestauit.

ἡρακλῆς ξενίζεται.) Hercules hospitio suscipitur. Prouerbium, in cessatores. Nam quia uorax heros ille fuit, hospites eius tardiores erāt. Nomē ἡρακλῆς factum est ex oraculo, ab ἦρα grata, & κλέος gloria.

ἡρακλῶ.) Herculē te Phœbus cognomento uocat. Grata enim ferens hominibus, immortalem gloriā cōsequēris.

ἥρα.) Iuno sella quadā insidiosa à Vulcano filio capta est, cū insidiaretur Herculi: autore Pindaro, Clemēte, Epicharmo in Comessatoribus siue Vulcano.

ἡραῖον τεῖχος.) Iunonium castellū, nomen

men urbis aut caſtelli in Thracia, condi ſi à Samiis.

ERINNA, Teia, ſeu Lesbia, ſeu Telia (eſt aũt Telus parua inſula iuxta Gnidũ) quidam etiã Rhodiam putauerunt, uerſificatrix, ſcripſit uerſu heroico ἠλακάτην Colum, uerſibus CCC, Aeolica & Dorica lingua. Fecit & Epigrammata. Obijt uirgo XIX annos nata. Verſus eius pares iudicati ſunt Homericis. Fuit amica & æqualis Sapphus.

HERODOTVS, Lyxi & Dryonis F. Halicarnaſſeus, illuſtri genere natus. Fratrem habuit Theodorum. Samum ſe cõtulit, propter Lygdamidem, tertium ab Artemiſia tyrannum Halicarnaſſi. Piſindelis enim Artemiſiæ, Piſindelidis filius Lygdamis fuit. Sami aũt Ionicã dialectũ excoluit: & hiſtoriam libris IX ſcripſit, auſpicatus à Cyro Perſa, & Cãdaule Lydorum rege. Sed Halicarnaſſum reuerſus, cũ, tyranno expulſo, tandẽ inuiſum ciuibus ſe eſſe cerneret: Thurium, quo tum Athenienſes coloniam deducebãt, ultrò abiit: ibiq; defunctus, & in foro ſepultus eſt. Alij Pellæ mortuũ tradũt. Libri eius Muſæ inſcribuntur. De Herodoto, in epiſtola ſcribit Iulianus apoſtata: Quis ignorat Aethiopum ſermonẽ de cibo apud nos optimi alimenti? Nam cũ placentam attigiſſent, ſe mirari dixerũt, quomodo ſtercoribus ueſcentes uiuetemus? ſi quis fidem Thurio ſcriptori habet. Gentes aũtem ichthyophagas & ſarcophagas ne per ſomnium quidem noſtram uictus rationem uidiſſe, tradunt ij qui orbem terrarum deſcripſerũt. Quorum uictũ ſi quis apud nos æmulari uellet, nihilo cum eo melius, quàm cum iis qui cicutam aut aconitum aut hellebo-
rum bibunt, ageretur.

HEROPHILA, quæ & Sibylla Erythræa, Theodori F. ſcripſit heroico uerſu lib. diuinationum III. & uel Conſulũ uel Tarquinij temporibus Romam uenit, pecuniæ parandæ ſpe. Sed cõtempta ab illis, duos libros cremauit, quos ſecũ attulerat: unus tertius remanſit, magna pecunia emptus à Romanis.

ἥρωας.) Heroas dicũt, ſuperſtites præſtantium uirorum animas.

HERODES primus rex Iudæorum, tres habuit filios ſibi cognomines, atq; binomines: Herodem Antipã, qui præcurſorem decollauit, ſub quo & Chriſtus crucifixus eſt: & Herodem Philippum, cui primùm nupta Herodias, Salomen filiã habuit, ſaltatriculam illam: & Herodem Agrippam, qui Iacobum Zebedæi F. ſuſtulit. Hic, cum ei populus tum acclamaſſet, VOX Dei, & non hominis: ſtatim pœnas dedit. Argentea enim ſtola indutus, & in theatro in ſublimi ſolio conſidens, cõcionem habebat. Solaribus autem radiis in ueſtẽ eam incidentibus, fulgor cum ſplendore ueſtis permiſtus, circumſtantium oculos fulguris inſtar perſtrinxit. Qui hac re commoti, ut deum illum cũ celebrarent, magis etiam inſoleſcit miſer: quem ſubitò angelus Domini percuſſit, ut è ſolio exiliret, quòd uenter eius uehementer torqueretur. Iacobum autem accuſator duci ad mortem cum uideret, pœnitentia ductus, ad pedes Apoſtoli proſtratus: Ignoſce mihi (inquit) uir Dei: pœnitet enim eorum quæ contra te dixi. At beatus ille ſtatim eum deoſculatus: Pax tibi (inquit) fili, & uenia peccati. Tum is ſtatim ſe palàm omnibus Chriſtianum profeſſus, martyrij præmium tulit. Alter uerò Herodes in dies periens, & uermibus ſcatens, miſerabiliter uitam finiit, ut & impius eius pater. Nam is quoq; uiuus etiamnũ, præmia facinoris contra Chriſtum & æquales eius commiſſi ferẽs turpiſſimo genere mortis interijt.

Agrippa.

Accuſator D. Iacobi fit martyr.

Interitus Herodis.

Herodes cognomento Iulius, Filius Attici, F. Plutarchi, genere Aeacides, Athenienſis, è Marathonio municipio, ſophiſtes, theſauro reperto tantas opes cõſecutus, ut & ſtadium conderet Athenienſibus, & theatrum tecto munitum. Pater eius Aſiæ præfuit. Conſulatum bis geſſit. Fuit autem ſub Adriano & M. Antonino Impp. eruditus à Fauorino & Polemone. Scripſit Ephemeridas, id eſt acta diurna, ſiue quotidiana, ſcriptũ eruditum, & epiſtolas & orationes ex tẽpore, quarũ meminit Philoſtratus in uitis Sophiſtarũ. Ei in ſchola ſucceſſit Adrianus ſophiſta. Herodes eodem tempore fuit, quo Ariſtides ſophiſta. Extant & alia plurima, è quib. magnitudo ingenij & ſummum acumen huius uiri perſpicitur atq; elucet. Obiit anno ætatis circiter LXXVI, tabe confectus.

Theſaurĩ inuentio.

Adrianus. Ariſtides.

HERODIANVS, Alexandrinus grãmaticus, Apollonij grammatici, cognomẽto Dyſcoli, id eſt Difficilis, F. Fuit ſub M. Antonino Cęſare. Itaq; iunior eſt Dionyſio Muſicæ hiſtoriæ ſcriptore, & Hebræo Philone. Scripſit multa.

HERON Cotyis F. Athenienſis orator,

tor,causas Athenis actas scripsit. Deinde enarrationem Dinarchi: Commẽtarios in Herodotũ,Xenophontẽ,Thucydidẽ.Selectorũ uerborũ lib.3.Epitomen Heraclidis historiarũ *.De antiquis oratoribus,eorũq; orationibus,quib.alij alios uicerint.Hierõ: Cõmisit se Proclus uiro pio, & perfecta instructo eruditione secundum rationem Alexandri.

ἥρως.) Heros semideus, potens, generosus.

ἦσαν.) πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. Olim,quondam strenui fuerunt Milesij. Prouerbium ex oracuło,in eos qui à uetere præstantia degenerarunt.

ἡσίοδος.)Hesiodus Cumanus, adolescens à patre Dio & matre Pycimede translatus est Ascram Bœotiæ. Genus eius deducitur è Dio Ampelidæ F.F. Melanopi,quẽ quidã aiunt (τὸν ὁμήρου πατέρα εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιάδην) aui Homeri fuisse auũ:ut sobrinus Hesiodi sit Homerus,ab Atlante uterq; oriundus. Eius poemata sunt hæc: Theogonia, Opera & dies,Clypeus, Heroinarum enumeratio lib.5. Epicedium in Batrachũ amasiũ suũ:De Idæis Dactylis,& alia multa. Interfectus est,cũ hospes esset Antiphi & Etimeni,qui noctu cũ putarẽt se stupratorẽ sororis suę interficere,inuiti sustulerunt Hesiodum. Fuit Homero,quibusdã autoribus,maior natu: aliis, æqualis. Sed Porphyrius & pleriq; natu minorẽ Homero c annis statuunt,ut 32. tantum annis primã Olympiadem antecesserit.

Hesiodi poemata.

Interitus.

Aetas.

Poculum.

ἡδεῖα.) Hoc accepto calice statim quispiam gaudebit:est enim & magnus, & plenus.

ἧσο.)*Sic hasta extenta in longa columnâ,*
Sede Panomphæo Ioui manens sacra: &,
Sede in hoc diuino fano clypee splendide.

Seditiosus.

ἧστατον.)Herodotus:Corinthius dux solus è cæteris obstrepebat,se cum nauibus Artemisio recessurum iactans.

ἥσυλλον.)Nihil aliud norãt nisi mordere.

ἡσυκάμινον συκαμίνῳ ῥύπτεται.) Morus moro purgatur.De ijs qui ea quę in sese habent utilia,à semetipsis petunt.

ἡσυχαστῶν δεκάτη.)Syracusanæ decimæ.De ualde locupletibus.

HESYCHIVS Milesius, F. Hesychij (δικαιόρχου)causidici & Sophiæ,sub Anastasio imperatore. Scripsit nominũ enarrationẽ, siue tabulã eorũ qui eruditiõis ergò nominati fuerũt:*cuius cõpendiũ est hic liber. & annalium instar confectã historiam,sex interuallis(sic enim libros singulos appellat) distinctam, quib. res Romanorũ imperatorũ quolibet tẽpore gestæ continentur, & principatus eorũ,qui in principijs rerũ sunt potiti: & Byzantina acta usq; ad Anastasium, cognomento Dicorũ. Cæterùm in ea tabula illustriũ Ecclesiæ doctorũ nullius meminit:ut inde suspicio sit, nõ fuisse Christianũ,sed Græca uanitate refertum.

Nomenclatura doctorum.

ἦ τὰν,ἦ ὅπι τὰν.) Aut hũc,aut in hoc Sic Lacæna filio dixit,cum ei clypeũ daret.

ἡττήθης δ' ἀληθέως.)Victus es ueris.Galli gallinacei uicti, natura duce, sequũtur uictores.Theocritus:

Cristatarum auiũ sunt ista simillima pugnæ.

ἧτορ.)Homerus:

Animam teneram rapit illi.

Hoc dictum Stoicos mouit, ut opinarentur animam unà cum corpore & crescere, & minui.

ἧτω.)Esto gloria Domini in æternum.

ἢ τέλης ἐξ,ἢ τρεῖς κύβοι.) Tesseræ aut tres sex,aut tres.Nam XVIII uictoriam certissimam,tres cladem significant.

ἡ Φαὼς θύρα.)Phani ianua:Phanum,ait Demon,cæcum fuisse fœneratorem:cui cũ cõclauis ianua aperiretur, talẽ ab eo factã,ut sine strepitu aperiri non posset. Quosdã uerò tradere, id ab eo factũ ob adulterã uxorẽ,quæ cũ mœchos pertectũ admitteret, è derisu uicinorũ in prouerbium Phani ianuam abijsse:de ijs qui custodiendo nihil proficiant.

ἥφαιστε πέμοι' ὧδε.) Vulcane sic, id est actutùm prodi.

ἡφαίστου δεσμός.) Vulcaniũ uinculũ: De rebus quæ effugi nequeunt.

ἡφαιστία.) Lemni duæ fuerunt urbes, Myrrhina,& Hephęstia:id est Vulcania.

HEPHAESTION,Alexandrinus grãmaticus, scripsit enchiridia uersibus, & carmina uaria. De poematũ perturbationibus, comicarũ dubitationũ solutiones,& Tragicarum,aliaq; plurima,& uersuum dimensiones.

Hephæstion Macedo,sodalis Alexandri Macedonis. Ferunt Alexandrum uenisse ad tabernaculum mulierum Darij Persæ,atq; cũ uno Hephæstione ingressum.Matrẽ aũt Darij,ignaram uter eorũ esset Rex(cum uterq; eodẽ esset ornatu) accessisse ad Hephæstionem, eumq; adorasse,qđ maior illi uisus esset.Qui cum retrò cessisset, & quidam è reginæ ministris Alexandrum illi demonstrasset: eã pudore errati retrocessisse. Cui dixerit Alexander: Eã non errasse.nam & illum esse

esse Alexandrum. Quæ ego neque ut uera, neque ut prorsus incredibilia descripsi. Nam siue res ita gesta est, Alexandrũ cùm ob clementiã erga mulieres, tũ ob fiduciã & honorẽ amici laudo: siue probabile uisum est scriptorib. rerũ eius, eũ talia quoq; facturũ fuisse, ac dicturũ, etiã hoc nomine Alexandrum laudo.

ἥφαιστος.) Vulcanus, deus & ignis sic dicitur. Mercurio Aegypti rege defuncto, Vulcanus successor regnauit dies 1680, id est annos 4, menses 7. dies 8. Neque enim tũ annos Aegyptij metiri norãt, sed diei circuitũ dicebant annũ. Sed quia & arcanorum religionis peritus, & bellicosus fuit: deus est dictus: atq; ictus in prælio, claudus factus. Idẽ & legẽ modestiæ tulit Aegyptiis, quorũ uxores apud maritos perseuerare ignorabãt. arcanoque uoto (τὴν ὀξυλάβειαν, ὀξυβάφειαν) ferri tincturam (ab aere, pro ἀέρος lego ἄρεος) à Marte accepit, arma ferrea fabricatus tũ bellica tum rustica. Nam ante eum res & fustibus & saxis gerebatur.

ἠχάρεξε τὴν ἄμπελον.) Vallus uitẽ. (ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα.) De iis qui alicui parent, uel præstò sunt.

ἠχὼ.) Echo, fit per refractionem à solidis & læuibus corporibus, maximè cauis, aere uoce icto. Nam is qui loquitur, ferè totum circumcirca aerem impellit, præsertim anteriorem. Vnde fit, ut magis exaudiamus aduersum nobis loquẽtem, quàm auersum. Is igitur anterior aer impulsus, cum ad aliquid solidũ, cauitate præditum, fertur, cuiusmodi sunt antra, quia continuus est, nec dissipatur, eò quòd à cauitate continetur, in solidũ corpus delatus, retorquetur instar pilæ in parietem coniectæ: itaq; redit ad eum à quo est impulsus, agente nimirũ aere, propter utraq; pro sua ui (ἀνέχῃ) disiũcta. Nec enim eò solùm, quia cauus locus eum dissipari non sinit, qualis illatus est, ob duri corporis soliditatem in contrarium pellitur: sed eò etiam, quòd in cauum locum incidit, non uacuum, sed ære plenum: ut est aer cõtinuus, & unitus ob cœli ambitũ.* Itaque ab aliquo percussus aer clamante, diuiso strepitu propter impetũ, ab eo strepitu qui est continuus & unitus, quia dissipari nõ sinitur, in solidũ corpus impingit: & quia ulterius pergere nõ potest, cum actione sua, hoc est strepitu refringitur, retroq; agitur: itaq; fit, ut reciprocetur strepitus. Alexãder autem aliter hac de re disputat.

ἡ ψελλὴ ὃ πιθεύει.) Balba non chedit: (pro, credit.) De ijs qui sua incommoda dissimulare student.

PRINCIPIVM LITERAE I.

IADMONIS Samij Rhodopis ancilla fuit: quã genere Thraciã, & meretricẽ factã, Charaxus Sapphonis frater uxorẽ duxit, ex eaq; liberos procreauit. *Rhodopis.* *Charaxus.*

IAZARTES, Tanais fluuius.

IACOBVS, Hesychij medici F. cognomento Psychochristus, *ex Damascena prouincia. Pater eius Rhodũ uenit, atq; Drepanum Argiuũ, ubi uxorẽ duxit Iacobi matrẽ. Qua unà cum puero relicta, cũ annos XIX Alexãdriæ & in Italia peregrinatus decessisse crederetur: Iacobi mater alteri nubit, qui filiis & filiabus ex ea susceptis moritur. Iacobus aũt cũ patrẽ Cõstantinopolim rediisse cognouisset, ad eũ se cõtulit, disciplinã auspicatus: & medicinã fecit sub Leone Imperatore, summã eius artis scientiam & perfectionem consecutus: ut qui morbos nõ solùm dignosceret, sed etiã sanaret, tam ratione quàm experiẽtia: idq; diligenter & accuratè. Itaq; omnib. ætatis suę medicis gloria præstitit, ut iam uel antiquis cõpararetur: eorumq; plerosq; superaret, & quasi diuina facultate prędituś amaretur & adoraretur ab indigentibus: itaq; sibi & artis suæ rationib. cõfideret, ut cũ ad ægrotũ uenisset, è signis q; morbũ perspexisset, si uitalem esse morbũ dixisset, omnes bonã de sanitate spem conciperent: sin minus mortẽ instare crederẽt: neq; ullum expectatio sua fefellerit. Solebat & ipse dicere, Medici optimi esse, aut statim desperare de morbo: aut, si eum attigisset, mox nonnihil leuare ægrotantem, & meliusculè habentem relinquere, nec prius ab eo discedere. Ac omnes ferè urgentib. malis, aut statim, aut paulo pòst liberabat. Quapropter alij quidem seruatorem Iacobum appellabant, ueluti Aesculapiũ: medici uerò criminabantur & insectabantur, quasi non medicum, sed Deocharum quendã & sacrũ. Neq; uerò fallebãtur. erat enim Deo charus ille uir, & bonus, Deoq; uerè gratus. Quod si illud philosophi dicere licet, Asclepiadeam opinabantur esse Iacobi animam, & natura Pœoniam: accessisse etiã amatoriã artis diligentiam, quę maximè soleat artifices singulos cõciliare, & cõmendare artis præsidib⁹. Sic & Phidiã numine afflatũ fecisse statuas: sic & Zeuxidem pinxisse imagines.*

Parentes Iacobi. *Præsagia uitæ & mortis.* *Medici munus.* *Deocharũ.* *Artis amor.*

Iacobus hic, hausto ueneno sub Valente obiit, Libanio rhetore autore: eo quòd inquisisset, quis in imperio Valenti successurus esset?

ἰαλέμῳ ψυχρότερος.) Ialemo frigidior. Prouerbiũ. Ialemus Calliopes filius fuisse fertur, infelix (posthumus) neglect⁹ & pupillus. pro lamentatione usurpatur.

Contumelia. ἰαμβίζειν.) Sicut Iambus ex breui & lõga constat: sic etiam contumelia parua de causa orta, fit maior. Homerus:

Exigua est primũ mox sese attollit in auras.

Babylonia. IAMBLICHVS, seruili genere dicit ortus. Scripsit ea quæ Babylonia uocantur, continent autem Rhodinis & Simonidis amorem, libris XXXIX. Agit & de Zobara eunucho, Mesoptes formosissimæ amatore.

Iamblichus alius, ex Chalcide Syriæ philosophus, discipulus Porphyrij philosophi, Plotini auditoris. Fuit sub Cõstantino Imperatore, scripsit libros philosophicos diuersos.

Ianuarij pictura. IANVARII simulacrũ est quadriforme, ob quatuor anni cõuersiones. Alij fingunt eũ dextra manu clauẽ gestantẽ, ut principiũ tẽporis, & apertionẽ anni, ac ianitorẽ. Alij in dextra eius numerũ CCC, in læua LXV tenentẽ, ut qui sit annus. Longinus Ianuariũ, Aconoariũ, per uim quasi æui patrem efficere studet.

Aconoarius.

IAPETVS, antiquus quidam gigas, pro delyro ponitur, Aristophanes: Neq; acceptarum plagarum memor, ob ætatem, quæ te ab infantia nutriit & educauit, Iapetum me uocabis.

ἴασις.) Morbi alij curantur ad tẽpus, ea curatio est ἄρηξις: alij prorsus sanantur, quæ est ἴασις.

IASO, uxor aut filia * Philari.

IASON Menecratis F. Nysaensis à patre, à matre autem Rhodius, philosoph⁹, discipulus & ex filia nepos & successor Rhodiæ scholæ Posidonij philosophi. Scripsit uitas * illustrium uirorũ, & philosophorum successiones, & uitam * Græciæ lib. quatuor, secundum quosdã. Scripsit & de Rhodo.

Iason Argiuus historicus, iunior Plutarcho Chæronẽse, grãmaticus. Scripsit de Greçia lib. 4. eiusq; antiquitates cõmemorat: & à tẽporib. Medicis res gestas Alexãdri, usq; ad Athenas ab Antipatro Cassandri patre captas, persequit.

ἰατροὶ.) Medici de aere, auibus & aquis scripserunt. Solent autem ex arrogantia patrias stirpium nominare: ueluti succũ

Patria stirpium. Cyrenaicum, tithymallum Laconicum: ut nostra ætate, Rheum Ponticum, & Rheum barbarum.

ἰαύει.) Neq; indormit Littoribus grãnoso senio confectus.

IACHEN, uir Aegyptius, Deo charus & ad multa utilis fuit, sub (Euene) Senye rege Aegyptiorum, amuletis & carminibus medens, in doloribus & morbis summus artifex: qui & pestilentiæ grassationes repulerit, & sub Caniculæ ortum æstiuum ardores mitigarit. Itaque sumptuosè est sepultus. Quòd si quando publicus morbus inualescebat: ad fanum huius accedẽtes sacerdotes, & sacris ritè peractis, ex ara eius igne petito, & pyris in urbe incensis, ac fœtidi aeris corruptricem illam luem tabefaciendo & superando, morbum (ô rem admirabilem) igni extinxerunt.

IBERES, nomen gentis, & Iberia regio. Est & alia Iberia (Occidentalis) quæ Hesperia & Hispania dicitur. Sub Magno Constantino baptizati sunt inferiores Indi & Iberes, & Armenij.

IBIS auis, serpentes deuorans.

IBYC⁹, seu Phytię, seu Polyzeli Messenij historiographi, seu Cerdãtis F. * genere Rheginus. Vnde Samũ uenit, cũ ibi imperaret Polycrates tyrãni pater, Crœsi tẽporibus, Olympiade 54. Fuit insanus amator puerorũ: & primus sambucam inuênit, quę genus est triangulę citharę. Libri eius sunt 7, Dorica lingua scripti. In solitudine cõprehensus à latronibus, uel grues (quæ fortè fortuna superuolabant) ultrices fore dixit. Ac ipse quidem interfectus est. Pòst autem cum unus ex latronibus grues in urbe conspicatus, dixisset, Ecce Ibyci uindices: quidam eo audito, uerba illa persecutus est, ut latro facinus confiteretur, & cum sociis pœnas daret. Hinc prouerbium factũ αἱ ἰβύκου γέρανοι, Ibyci grues.

IGNATIVS diaconus, & uasorũ custos magnæ Constantinopolitanę ecclesiæ, metropolitanus Nicææ, grammaticus: scripsit uitas Tarasij & Nicephori, sanctorum & beatorum patriarcharum: Epitymbios elegos, Epistolas, Iambos in Thomam (aduersarium.) Antarten, & alia multa.

ἴδε ἀφύην πῦρ.) Vidit ignem aphya. Prouerbiũ de celeritate. ἄμ᾽ ἔπος, ἄμα δ᾽ ἔργον, dictum ac factum.

IDAEVM antrum est in Creta, & Idęi dactyli.

IDAEVS

IDAEVS Rhodius, Liſſi F. poeta heroicus, uerſu uerſui inſerto poeſin Homeri cõduplicauit. Scripſit & alia, Rhodia ad uerſuum 3000.

ἱδλέρως.) Qui primo aſpectu amare incipit.

IDA, Omnis mons ſyluoſus, & antrum Cretæ.

ἰδλσιν.) Sudaui, ut prorſus intellexi.

ἴδιον.) Propriũ duplex eſt. Siue ut partis propriũ: ut pedis eſſe ꝓpriũ dicimus ambulare. Nõ enim quaſi pes nõ indigeret totius, dicimus eius eſſe propriũ ambulare: indiget enim ei⁹: ſed ꝙ partis huius præter cæteras ſit propriũ. Aut quòd non eget totius ad ſubſtantiã, ſiue ut ſit: ut ſi quis dicat, tenacitatẽ in oleo cum aqua cõfuſo propriã eſſe olei, aut dulcedinẽ in uino mulſo propriã eſſe mellis. nam talis proprium dicit non ſimpliciter ut partem, ſed ut id quod non egeat totius ad ſubſtantiã. *neq; enim uino eget mel ad dulcedinẽ conſtituendã, ſed eſt à toto ſeparabile: eſt enim ea in ſolo melle. Propriũ hoc habent Celtiberi in pugna: ut cum pedites ſuos laborare uiderint, ex equis deſcendentes in aciẽ, equos ordine ſtantes relinquãt. extremis enim de loris equorũ paruos clauos ſuſpendunt, eosq; ſtudioſè defigunt, itaq; parêre docent equos, & ordine ſtare, dũ reuerſi clauos reuellerint.

ἰδιώτης.) Damaſci⁹ de Iſidoro: Omniũ ſuæ ætatis, & indoctorũ & philoſophorũ, maximè taciturnus, occultiq; animi fuit: ſed in uirtutis incremẽta & uitiorũ imminutionẽ toto animo incubuit.

ἴδμονα.) canem omnis robuſtæ uenationis gnarum.

IDOMENEVS, ſcripſit hiſtoriam Samothraciam.

IDRIEVS, Cariæ princeps fuit, Hecatõni F. Mauſoli frater, & Artemiſiæ.

IEZABEL, Achaabi regis uxor, muliercula ſtrenua & audax, eò impietatis & furoris delapſa eſt, ut tẽplum etiã Tyrio & Sidonio deo cõſtrueret. Ipſe quoque Achaabus amentia & improbitate oẽs ſuos maiores ſuperauit. Sub his fuit Elias propheta, qui cum ab illis uexaretur, in igneo curru eſt aliò translatus. Iezabelẽ uerò Iehu rex de turri proiectã, canibus deuorandam dedit.

ἵεντο.) Guſtata uictoria prorſus rerum potiri uoluerunt.

ἱερὰ νόσος.) Morbus ſacer Lunæ aſſcribitur, ut eius effectrici.

κίρκος.)

κίρκους καταλαχὼν πάντως οὗ θέλεις τύχης.

χειρὸς πεπαθεὶς κίρκου, ἄρχουσιν βλάβη.

Accipitribus prehenſis, omnino eo quod uoles potieris.

Manu elapſus accipiter, magiſtratibus nocet.

ὀνειροκριτικὰ.

HIERAX unus fuit ex Amphipolitis legatis, Athenas miſſus, cũ urbẽ & agrũ Athenienſibus tradituri eſſent.

ἱερὰ ὁδός.) Via ſacra eſt, qua myſtæ ab urbe Eleuſinem eunt.

ἱερατικὴ.) Sacerdotium & philoſophia non ab ijſdẽ principiis oriũtur. Nã philoſophia quidẽ ab una illa omnium cauſa, ad fundũ & finẽ rerum pertinet, per media tota genera diuina, & poſt deos prẽſtantiora, & in tertio (quod aiunt) gradu (collocata. σὺν ὁδοῖ ἐστι τῶν προειρημένων. Ne unum quidẽ) apparẽtia. Nihil enim unũ eſt, ex iis quæ in uniuerſũ antè dicta ſunt ab utriuſque ſectæ philoſophis: ut facilis ſit accommodatio iis, qui Grẽca uolunt cum Aegyptiacis coniungere. Sacerdotium uerò, cultura deorum, ab exornantibus cauſis incipit, & in ijs uerſatur. * De immortalitate animorum & Aegyptij eodem modo philoſophantur, & de infinitis apud Inferos rebus, locis omnis generis, pro cuiuſq; uirtute & uitio attributis: & de infinitis uitæ mutationibus, quaſi animæ aliàs in aliis corporib. aut generibus animalium aut ſtirpium degant. Aegyptij enim ſunt primi huius philoſophiæ autores, à quib. hęc omnia Pythagorici ad Grẽcos tranſtulerunt.

ἱερείας, ἢ ἱμεραίας ἐνύπνιον.) Sacrificulæ uel Himerææ ſomniũ. Nã Himeræa quędam anus, fertur ſibi uiſa eſſe in cœlum duci: cumq; in Iouis penetralia peruenisſet, conſpexiſſe uirũ rufum, cathena ferrea uinctum ſub Regis ſolio: ac quis eſſet percunctatam, audiſſe, Alaſtorem eſſe Siciliæ. Ac ſomnium quidẽ eſt huiuſmodi. Aliquot autem annis pòſt, cõſpicata Dionyſium tyrannide potitum, & ſomnium ſuum multis retulit, & hũc eſſe quem uidiſſet narrauit. Eam uerò Dionyſius iratus interfecit.

HIEROBAAL dictus eſt Gedeon, ꝙ Baalis ædem euertiſſet.

HIEROBOAM ſuſpicat⁹, ſi populus adoratum Hieroſolyma aſcenderet, reuerſurum à defectione ad Dauidicam familiam, ſe relicto, aut interfecto: uitulos duos aureos cum pergulis, alterum Bethele, alterum in tribu Dania, ad fon-

Explicatio ſomnij.

Philoſophia.

Sacerdotiũ.

Aegyptij de immortalitate animorũ.

μετεμψύχωσις.

Somnium de Dionyſio Alaſtore Siciliæ.

Nouus cultus firmandi regni ergò inſtitutus.

tes parui Iordanis dedicatos, deos habe ri iussit, qui maiores eorũ ex Aegypto e duxissent: ibiq; adorari, per causam longi itineris Hierosolymis neglectis: & sacerdotes temerè delegit, Leuitis Hierosolyma relegatis. Festa uerò eadẽ instituit, quæ in tẽplo agitabãtur. Populus itaque pronus ad corruptelã, haud inuitus paruit Hieroboamo: q Sicimis regiã edificauit, ibiq; degit, itẽq; in urbe Phanuel.

Sicima.
Phanuel.

Hieroboam alius rex Israelitarum annis XL, contumelios⁹ aduersus Deũ, & periniquus, cultor simulacrorũ, multorumq; absurdorum & peregrinorum operum autor, populum Israeliticum in infinita mala coniecit.

HIEROGLYPHICA scripsit Chæremon.

ἱερογραμματεῖς.) Sacri scribæ apud Aegyptios, etiã futura uerè prædicere poterant. Quorũ quidã regi prædicit, genitũ iri tum quendã apud Israelitas, qui educatus Aegyptios afflicturus, Israelitas au

Præsagium de Moyse.

cturus esset, & uirtute oẽs superaturus, & gloriã immortalem consecuturus: de Moyse loquẽs. Euenes Aegypti rex fuit iustissimus: cuius uirtutẽ cùm alia bona diuinitùs comitata sunt, tum eius ætate

Euenes.

Lachen.

lachen sacerdos extitit.

HIEROCLES philosophus Alexandrinus, constãs & magnificus, excellẽti ingenio & facundia, pulcherrimorũ nominũ & uerborũ copia in sui admirationẽ auditores rapiebat. Fuit & discipulus ei Theosebius, qui (si quisquã ali⁹ eorũ, quos nos quidẽ nouimus) hominũ animos introspiceret. Is aliquãdo Hieroclẽ inter narrandũ dixisse aiebat: Socratis di

Theosebius.

Socratis oratio tesseris similis.

sputationes similes esse tesseris. erectas enim stare, utcũq; cecidissent. Hieroclis aũt fortitudinem & generosum animũ, calamitas eius demonstrauit. Nã Byzantiũ profectus, offensis potentibus, ad tribunal ductus, & uerberibus cæsus, cauã manu, manante sanguine excepto, asper sit iudicem, simul dicens: κύκλωψ τῇ πῖ οἶνον ἐπὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα: Cyclops bibe uinũ, post carnes humanas deuoratas. Exilio autem mulctatus, & Alexãdriam tandem reuersus: more suo cum discipu

Hieroclis constantia in cruciatu.

lis philosophabatur. Excellentiã ingenij eius declarãt ea quæ scripsit in aurea Pythagoræ carmina, & de prouidentia, & in alijs libris multis, in quib. uidetur ille uir, uita quidem excelsa, sed cognitione haud accurata. (τὼ μὲν ζωῷ ὑψηλόφρων, τὼ δ' γνῶσιν οὐκ ἀκριβής.)

Scripta.

HIEROMNEMONES dicebantur, qui ad Amphictyonicum conciliũ è singulis urbibus, quæ eius concilij ius habebant, mittebantur.

ἱερὸν ἡ συμβολή.) Res sacra consiliũ. De iis qui consiliis pollent.

ἱερὸς πόλεμος.) Duo sacra bella gesserunt Athenienses. unum aduersus Bœotios, oraculum Phocensibus erepturos, potitique uictoria, id Phocensibus restituerunt: alterum eâdem de causa, cõtra Lacedæmonios.

HIERO tyrãnus, primus per se regnũ Syracusanũ, & sociorũ principatũ comparauit: cum nec opes nec autoritatem, nec quicquam aliud à fortuna paratum accepisset: atq; etiam neminem occidisset, neminem relegasset, nulli ciuiũ molestus fuisset: eodemq; modo conseruauit. Nam cum annos LIIII regnasset: & patriæ pacem retinuit, & sibi principatũ insidiarum expertem custodiit: & cuiusuis excellentiæ comitem inuidiam effugit. Nam cum sæpius instituisset principatum deponere: publicè à ciuibus haud situs est. Et cum beneficentissimus, gloriæq; rerum omnium circumflueret: annos amplius XC uixit, omnibus & sensibus integris, & partibus corporis saluis. Quod ego signum non exiguum, ac maximum potius modestiæ & continentiæ esse arbitor.

HIERONYMVS tyrãnus fuit, de cuius interitu historici quidã, & sçuitia, uerba cõplura fecerunt: ut nec Phalaris, nec Apollodorus, nec ullus alius tyrannus acerbior eo fuisse uideatur: cum tamen puer suscepto principatu, mẽses nõ amplius tres aut duodecim eo functus, mortem obierit. Quo tẽpore fieri sanè potuit, ut unus atq; alter excarnificatus, & quidã ex amicis & Syracusanis cæteris occisus fuerit. Insignẽ uerò fuisse illius iniquitatẽ, & singularẽ impietatẽ, nõ ad consentaneum. Ac moribus illũ quidẽ admodum fuisse importunis & iniustis tradunt: sed cum nullo tamen superiorũ tyrannorum est comparandus. Enimuerò qui res singulatim describunt, cum argumenta breuia & angusta susceperint, inopia rerũ coacti, exaggerare mihi parum uidentur, & de rebus memoria indignis multa uerba fundere. Nonnulli etiam ex inopia iudicij in idẽ uitium incidunt. Quanto enim probabilius narrationis sermonẽ, libros explentem & amplificantem, Hieronymo prætermisso, ad

ad Hieronem & Gelonẽ tranſtuliſſent? Sic enim is & audiendi cupidis iucundior, & ſtudioſis omnino utilior eſſet.

Hieronymus Cardianus, res temporibus Alexandri geſtas deſcripſit. Cardia uerò, nomen urbis eſt Thracię Cherſoneſi.

IEPHTHAE Iudex Iudææ, Iſraelem de manibus Palæſtinorum eripuit: uoto Deo facto, quod primùm ſibi occurriſſet, id ſe immolaturum. Cum itaque filiam ob rem bene geſtam ſaltantẽ uidiſſet: eam ſtatim occidit. Quamobrem Iudæorum uirgines quaternis dieb. quotannis memoriam eius celebrarunt.

ἰὰ.) In frigidam ſe conijcit, balnea ſenectutem hominum eſſe dicens.

ἰὸς.) Sophocles: Qui ſagittas in magnos uiros dirigit, non aberrat. Sin uilẽ quempiam petat, nõ perſuadeat auditoribus. Diuites enim liuor inceſſit.

IEHV rex Samariæ, Iezabelẽ & Achabi filios interfecit, ut ab Elia propheta dictũ fuerat. Hic totius exercitus multitudine cõgregata, callidè ac ſubdolè dixit: Achaab⁹ quidẽ parũ Baali inſeruiit, Iehu autẽ multum illi ſeruiet. Nunc igitur oẽs ad me uocate prophetas & ſacerdotes Baalis: quia magnum ſacrificium Baali faciam. Quiſquis uerò abfuerit, non uiuet. His igitur omnib. cõgregatis, & idoli æde cõpleta, coràm edixit: Inquite nũquis Domini ſeruus interſit? nulloq; reperto, interfecit omnes, Baalẽq; cremauit. Non tamen legem diuinã conſtanter tenuit.

ἰὼ.) Ieius, Apollo, ad quem purgatio peſtilentiæ refertur.

IESVS CHRISTVS E'T DEVS NOSTER. Temporibus religioſiſſimi imperatoris Iuſtiniani, fuit homo quidã princeps Iudæorũ, nomine Theodoſius plurimis Chriſtianis, & ipſi Imperatori notus. Iiſdemq; temporibus Chriſtian⁹ quidã, Philippus argentarius, Theodoſij familiaris & ſyncerus amicus, hominem hortatus eſt quodam tempore, ut Chriſtianus fieret, his uerbis aggreſſus: Cur tandem, cum uir ſapiens ſis, & præconia legis & prophetarum de Domino Chriſto ſatis noris, ei nõ credis, neq; fis Chriſtianus? Perſuaſum enim de te habeo, te non ignarum eorum, quæ diuinis Scripturis prodita ſunt, de cõmunis noſtri Domini Chriſti aduentu, recuſare Chriſtianiſmum. Properè igitur tuã animam conſerua, credens in ſeruatorẽ & Dominum noſtrum IESVM Chriſtũ: ne in incredulitate perſeuerans, æterno iudicio fias obnoxius. His Iudæus auditis Chriſtianum laudauit, gratiisq; actis ad hunc illi modum reſpondit: Approbo tuum diuinum mei amorem, quòd ſalutis animę meæ ſtudioſus, me Chriſtianũ efficere cõtendis. Itaq; tanquã corã Deo, occulta cordiũ ſciente & contemplante, abſque dolo & ſimulatione, ueriſſimũ ſermonẽ habebo tecũ. Ac aduenisſe à lege & prophetis prędictum Chriſtum, certus ſum, & cõfiteor fidenter, ut apud ſyncerũ amicum meum, & ad mihi benefaciendum ſemper paratũ. Cæterùm humana quadam cogitatione uictus, non fio Chriſtianus. Nunc enim, dum Iudæus ſum, princeps ſum Iudæorum, magnoq; honore & multis muneribus afficior, & omnib. rerum ad degendam uitã neceſſariarũ copijs circũfluo. Quòd ſi Eccleſiæ catholicæ patriarcha fierẽ, aut magiſtratus atq; honores ampliſſimos à uobis cõſequerer: non tanta opinor obſeruantia colerer. Ne igitur uitæ huius uoluptatib. excidã, uitam (non rectè ſanè) futuram deſpicio. Vt aũt rationes meas charitati tuæ ueras probem: credo tibi myſteriũ, quod eſt apud nos Hebræos occultũ: ex quo certò ſcimus, Chriſtũ, qui à uobis Chriſtianis adoratur, eũ eſſe, qui à lege & pphetis eſt prędictus. Eſt autem myſterij hæc ratio. Antiquis temporibus, cũ Hieroſolymitanum templum conderetur, conſuetudo apud Iudæos fuit, totidem ſacerdotes, quot ſunt noſtrates literæ, id eſt XXII, in templo conſtitui. Hinc etiã diuinitùs inſpirata uolumina XXII numeramus. Codex igitur repoſitus erat in templo, in quo uniuſcuiuſq; XXII ſacerdotum appellatio, & nomẽ patris eius & matris deſcribebatur. Vno aũt ex eis defuncto, reliqui in templo cõueniebãt: cõmuniq; ſuffragio in eius locũ ſurrogabant alium, quò is numerus cõpleretur. Addebatur etiam in codice, quo die ille ſacerdos obijſſet? quo patre, qua matre natus? & quis in eius locũ ſucceſſiſſet? quo patre, qua matre natus? Hoc more apud gentẽ Iudaicã durante, accidit, ut iis temporibus unus è XXII ſacerdotib. moreretur, priuſquã cœpiſſet Ieſus ſeſe patefacere, & docere homines, ut in ſe crederẽt. Cõueniunt ſacerdotes reliqui, ut in defuncti locũ deſignẽt alium. Cum autem quilibet aliquem, qui eo munere di

Falſæ gloriolæ choragiũ anteponere ſe ueritati & æternæ ſalutẽ fatetur Iudæus, furentérne, an fallacter?

Epicureus ergo es, aut Sadducæus.

Nomenclatura XXII ſacerdotum.

gnus uideretur, designaret: cæteri cũ, ut non omnib. sacerdotij uirtutib. præditũ, improbabant. Quamuis enim prudens esset, & uita moribusq; probatis: tamen si legem & prophetas minus callêret, inceptus sacerdotio iudicabatur. Ad hunc itaq; modum sacerdotibus multis designatis, & omnib. improbatis: unus quidã sacerdos surgit, & in medio stans, ait cæteris: Ecce multi à uobis nominati, incepti ad sacerdotiũ sunt inuenti. Ferte igitur & me, de quodam homine dicentẽ, in demortui locum surrogando. Neminem enim uestrûm sententiam meã improbaturum arbitror. Potestate autem à reliquis data: Volo, inquit, in defuncti locum sacerdotem fieri IESVM Iosephi fabri F. qui etsi ætate adolescens, eloquẽtia tamẽ & uita & moribus est ornatus. Atq; existimo neminem unquã mortalium esse uisum uel sermone uel uita & morib. talem, qualis ille est: idque uobis opinor omnibus, Hierosolymis habitantibus, esse notũ, & extra cõtrouersiã. Hac oratione cæteri sacerdotes audita, uirtũ probarunt, & decretũ sciuerũt: IESVM in sacerdotij ratione, omnibus esse præferendum dicentes. Quidam tamen dicebant, eum nõ esse ex tribu Leui, sed ex tribu Iuda: tum Iosephi esse filium existimantes (sic enim apud Iudæos uocabatur) Iosephum uerò è tribu Iuda, nõ è tribu Leui oriundum esse, testabantur oẽs: eaq; de causa, quòd è tribu Leuitica nõ esse uideretur, sacerdotem fieri uetabãt. Sacerdos autem qui eũ nominarat, respondit, mistum eius esse genus. Olim enim, antiquis ætatibus, permistas fuisse duas illas tribus, atq; inde Iosephi genus ortũ. Quo reliqui sacerdotes audito, decretum cõprobarunt: cõmuniq; cõsilio toti cœtui sacerdotum uisum est, pro defuncto sacerdote IESVM constituere. Quia uerò mos tenebat, ut non modò nomẽ designati sacerdotis in codicẽ referretur, sed & patris & matris eius: dixere quidã eorũ, oportere prius uocari parentes eius, eorumq; nomina ex ipsis cognoscenda: petendã & assensionẽ eorũ, sit ne ipsorũ filius, is qui sacerdos designetur? Placuit & hoc omnibus. Is autẽ qui antè, IESVM sacerdotẽ designarat, dixit: Iosephũ patrẽ IESV obiisse, solamq; matrẽ eius supereesse. Itaq; oẽs censuerũt matrem eius in concilium esse uocandam: ex eaque cognoscẽdum, an mater sit IESV? & an eum ipsa pepererit? & nomen mariti eius audiendum, ex quo genuerit IESVM. Quare ab omnibus probata, uocarunt matrẽ IESV, adeamq; dixerunt: Quia sacerdos ille obiit, filius istius & istius, nosq; in illius surrogare locum filium tuum IESVM uolumus: & moris est, nomen & patris & matris describi: dic age nobis, Estne IESVS filius tuus? tuq; eum peperisti? Maria his auditis, sacerdotib. respondit: Filium meum esse IESVM, cõfiteor. ego enim eum peperi: ac testimonium mihi perhibent & uiri & mulieres superstites, qui me illum pariente adfuerunt. Sed eũ patrẽ in terra non habere, argumẽtis arbitratu uestro ex me exquirite. Nam dum uirgo in Galilæa degerem: angelus Dei, me uigilante, non dormiente, conclaue in quo erã, ingressus, mihi lætum nuncium attulit, me è Spiritu sancto parituram esse filiũ, cui nomen IESV me facere iussit. Virgo igitur cum essem, & uisionem hanc uidissem, concepi & peperi IESVM: mansiq; uirgo in hnnc usque diem, etiã posteaquam peperi. His sacerdotes auditis, fideles obstetrices accersiuerunt, eisq; mandarunt, ut accuratè perquirerent & explorarẽt, an adhuc uerè uirgo esset Maria? Illæ uerò ipsis rebus certò edoctæ, uirginem eam esse affirmarunt. Aduenerunt etiam mulieres adhuc superstites, quæ parientẽ illam uiderãt, testificantes, filium eius esse IESVM. Sacerdotes autẽ oratione Mariæ, & testiũ partus eius obstupefacti, Mariæ dixerũt: Dic nobis apertè & fidenter, ut ex ore tuo audiamus (τίν ἐστι καὶ τίν υἱός.) cuius sit, & cuius filius sit, ut ita eum inscribamus. Quos enim nobis dixeris parentes eius: eos nos, & non alios inscribemus. Tum illa respondit: Verè ego illum peperi, patrem eius in terra nesciens: sed audiui ex angelo, Dei filium eum esse. Filius igitur meus est, quæ Maria uocor: & filius Dei: & coniugij expers uirgo ego sum. His sacerdotes auditis & codice prolato, ita subscripserunt: Hac die sacerdos ille obiit, filius huius & illius: & factus est pro eo communi suffragio nostrûm omnium, sacerdos IESVS, filius Dei iuuentis, & Mariæ uirginis. Hic codex studio principum apud Iudæos uirorum, è templo Hierosolymitano eruptus est, quo tẽpore id unà cum urbe deptum fuit, ac Tiberiade repositũ: ac mysterium hoc perpaucis, & fidelib. nostræ gentis, notum est: eoque mihi etiam, ut prin-

Perfecta & doctrina & uirtus sacerdotum requisita.

Tribus Iudaica & Leuitica permista.

principi & doctori noſtræ gentis, patefactum. Neq; enim ex lege tantũ & prophetis certi ſumus, Chriſtum, qui à uobis Chriſtianis adoratur, ipſum eſſe filiũ Dei uiuentis, ob ſalutem mundi profectũ in terram: ſed & ex deſcriptione, quę etiam nunc aſſeruatur uſq; ad hodiernũ diem, & repoſita eſt Tiberiade. Quæ cũ Chriſtianus è Iudæo audiuiſſet, diuino ſtudio commotus, illi dixit: ſe ſtatim & ueſtigiò dicta illius relaturum fideli & pio Imperatori, ut Tiberiadem mitteret, & codicem, de quo is loqueretur, ad Iudæorum incredulitatem coarguendam, promulgaret. At Iudęus Chriſtiano: Cur inquit, animã tuam ſcelere obſtringes, iſtis ad Imperatorem referendis: cum tamen uoti compos non ſis futurus? Nam ſi quid iſtorum factum fuerit, magnum bellum conflabitur: ſequentur cædes: Iudæi, cum ſe opprimi uiderint, locum in quo repoſitus eſt codex, incendent: fruſtrà laborabimus, uotorum compotes non futuri: & id tantùm effecturi, ut ſanguis effundatur. Hæc enim ut ſyncero amico, charitati tuæ aperui, ut tibi perſuaderem, me Chriſtianiſmum non exignorantia, ſed ex ambitione recuſare. His Chriſtianus è Iudæo auditis, ueraq; ratus dicta eius: fideli quidem Imperatori ſermonem illum non retulit: ne diuino ſtudio fidelis ille & magnus Imperator incitatꝰ, re infecta, tragœdias moueret. Sed multis notis & amicis eum ſermonem expoſuit: quẽ nos, cũ ab ijs qui ex ipſo argentario audierãt, accepiſſemus, nõ paruum ſtudium adhibuimus, ut, uerè ne illa Iudęus an ſecus dixiſſet, cognoſceremus. Itaq; Ioſephum (qui excidiũ Hieroſolymorum deſcripſit, cuius mentionem crebram facit in Eccleſiaſtica hiſtoria Euſebius Pamphili) apertè dicere cognouimus, in excidij Commentarijs, Ieſum in templo cum ſacerdotibus ſacrificaſſe. Quod cum à Ioſepho dictum reperiſſemus, uiro antiquo, & Apoſtolorũ temporibus uicino: operã dedimus, ut is ſermo etiam à diuinis Scripturis comprobaretur. Proinde in D. Lucæ Euangelio reperimꝰ, IESVM ingreſſum eſſe ſynagogam Iudæorum: traditoq; libro, Eſaiam prophetam legiſſe, dicentem: Spiritus Domini ſuper me, qua gratia unxit me: ad lætum nuncium pauperibus affe-
rendum, miſit me. Quapropter cum animo reputauimus, niſi munus aliquod ſacerdotale Chriſtꝰ IESVS apud Iudæos tenuiſſet, nõ futurũ fuiſſe, ut liber illi daret, quẽ audiẽte populo recitaret. Neq; enim apud nos Chriſtianos in Eccleſia cuiquã licet ſacrarũ literarũ libros legere populo, niſi in ſacerdotes cooptato. Quare cùm ex Ioſephi ſcriptis, tũ ex euã geliſtæ Lucę narratione cognouimꝰ, Iudæũ Theodoſiũ, ea quę ſuprà cõmemorata ſunt, Philippo argentario nõ cõfinxiſſe: ſed uerè, ut ſyncero amico, myſteriũ apud Iudæos cælatum, cõmunicaſſe.

ἰθεῖα.) *Neq; enim obſcurè*
À Ioue directi nouit momenta iuris. *Iuriſprudentia.*

ἴθος.) Ithoros, prouerbiale nomen de ijs qui adhortantur.

ἰθύφαλλοι.) Ithyphalli: Inſpectores Bacchi, phallum ſequẽtes, muliebri ueſte induti. Phallus autẽ dicitur, inguen intentum. Sic & poemata dicuntur, quæ phallo erecto cum tripudio canuntur.

ἱκανὸς ὁ θεὸς.) Deus ſatis habet uirium.

ἰκαρι̃ς.) Icarienſes, municipium Atticum Aegeiæ tribus.

ἱκετηρία.) Supplices, oliuæ ramum coronatum uel manibus tenebant, uel alicubi deponebant.

ἰκρίω.) Patibulo Iudæi Seruatorẽ affixerunt. Cenotaphijs tabulas addere ſolebãt. Vulgare & uſitatum apud Atticos indicium, eorũ qui per calamitatem eſſent mortui, nec Athenis ſepulti. *Tabulæ cenotaphiorum.*

ἀδ' ἱκτῖνα βάλλει.) Ne propè quidem attingit: id eſt, multum aberrat.

ἰκτεριᾶν.) Morbo regio laborantibus quiuis humor uidetur eſſe amarus, eo ꝙ humor circa linguã eo ſapore eſt imbutus: quo primùm guſtato, illa cibũ & potum non percipit. Quæri autem poſſit, ſi amarus eſt humor circa linguã, an non melle oblato minus amarus uideri debeat, dulcedine admiſta immoderatum amarorem caſtigante? Nunc dulci oblato, magis amarorem ſentit. Cæterùm ąa ante id ſenſus quieſcit, humorem linguę uicinum non percipit. Nam * ſi nulla re oblata moueatur, magis ſentiet amarorem. Vt igitur humida lingua præditus, minus ſentit: ſic &, qui eſt nimis ſicca. Oportet enim pati aliquid ſenſus inſtrumentum à guſtabili humido. Nimis uerò ſiccum minus afficitur ab humido, & tardius: idq; demonſtrant coria diu ſiccata, quæ ab humore non afficiuntur. *Mel amarũ icterico.* *Lingua ſicca, humida.* *Coria.*

ἴκτερος.) Morbus arquatus, regius, ſiue aurugo, qui morbus è bile naſcitur: quo laborantes colorem auri præſe ferunt, oculis etiam inſtar miluorum pallidis

& nigris redditis. Dicunt morbum esse, qui ex iracundia nascatur. Sanantur aũt, si charadrium auem, id est rupicem uel hiaticolam inspexerint.

Charadrius morbi regij remedium.

ἴκτινος.) Miluus, auis rapax, uere apparens. unde prouerbiũ πρὸ κυλινδεῖσθαι ἰκτίνα, procumbere ante miluum: id quod pauperes facere præ gaudio solent, hyeme liberati, eum tanquã regẽ adorãtes.

Miluus ueris nũcius.

ἱλάριος.) Hilarius Antiochen⁹, Syrus, princeps senatus, natura bonus, discendi cupidus, atq; etiam acutus in sermonibus, libris omnis generis instructissimus, in philosophicis tamen disputationibus parum eruditus. Nã cum Reipublicæ suæ muneribus fungi cogeretur, ocium philosophandi non habebat. In adolescentia quoq; ad modestiam non facilè perduci poterat: q̃ res & ipsa multum eum ab elegãtiore uita retrahebat. Sedenim Fortuna sapientiorem illũ reddidit, & tempus, simul etiã ætatis incontinentia exolescẽte. Domestica enim infelicitas, ac potius felicitas, ei obtigit. Nam uxor eius in adulterio cum familiari quodam est deprehensa. Fuit aũt corruptor ille Moschus orator: qui pro beneuolentia & familiaritate malam Hilario gratiã retulit, stupranda coniuge. Ille uerò calamitate illa nihil perturbatus, rem fecit uiro forti & prudenti dignam. Cum enim illum deprehendisset: & uxore homini cessit, & suo loco, ut ille secundum legem senator esset. Ipse uerò (nec enim liberos ex uxore susceperat) patria relicta, se ad philosophicam uitam contulit, in Cariã & Lydiam profectus. Athenas autem cum ueniisset, Proclum in philosophia uoluit audire. Qui cum eius luxum non ferret, quem cum concubinis aduenisse audisset, & solita adhuc intemperantia: digressus Athenis Hilarius, aliã philosophiæ rationem est secutus, Proclea sibi accommodatiorem.

Respublica. Luxuria.

Adultera uxor.

Moschus orator.

Proclus hominem luxuriosum reijcit.

HILARIVS Phryx, sub Iouiano Romanorum Imperatore, non ille quidem doctrina celebris, sed is cui Deus futurorum præscientiã impertiri uideretur. Vates igitur optimus fuit.

Diuinitus afflatus.

ἱλαρὸς.) Appianus: Cũ festiuo clamore & applausu illum deducebant, & bono animo esse iubebant. Hilaritas animi eum maximè decebat. Vrbem hilari uultu respicientes, mortem se alacres expectare dicebant.

ἱλήκοις.) Propitius esto Bacche: tuam choream neglexi.

ἰλιὰς κακῶν.) Ilias malorum. De magnis malis.

ἰλιγγιᾷν.) uertigine laborare. Cum torsio circa cor contingit, consequuntur tenebræ.

ILIVM, Phrygiæ urbs. Cum res Argonautarum gestæ sunt, in Græcia quidem Erythræa Sibylla uaticinata est: in Phrygia uerò Tros, Ili & Ganymedis pater, regnauit. Is Troiam suo, Iliũ filij nomine cõdidit: & urbibus repletis, omniũ locorum principes, in dedicatione illarum, cõuocauit: excepto Tantalo Thracum rege. Aliquãto pòst, Ganymedem filium unicè charum misit, qui Europęo Ioui, grati animi ergò, uictimas & dona offerret, adiunctis illi L. uiris. Ratus itaq; Tantalus eum explorandi regni sui causa adesse: adolescentem, priusquam ad templum peruenisset, cæpit: causaq; cognita, curauit. Is uerò pauli sper ibi uersatus, ex morbo decessit. Tantalus autem tristis, eum in loculo condidit: eiusq; comites ad patrẽ remisit, filij obitum nunciaturos. Poetæ uerò raptum esse à Ioue Ganymedem finxerunt, sub aquilæ specie: celerem eius interitum significãtes.

ILLVS, fuit magus Zenonis.

ILLYRII, Barbari uel Thracẽses, uel * Persici. Stephanus. Illyria, regio prope Pangæum ab Illyrio, Cadmonis F. Incolæ dicuntur Illyrij, Illyrici. Regio, Illyris, Illyrias, Illyrium.

HIMERIVS, Aminiæ oratoris Prusiadis Bithyniæ F. sophista, sub Iuliano imperatore, Proæresij Athenis æmulus, in senectute orbatus oculis. Scripsit declamationes.

ἱμερόεντα.) Ipsa tibi Cytherea amabilẽ ab uberibus Cestum dedit habendum.

ἱμείρω.) Desiderare uitam, & uiuendi esse cupidum, maximæ ignauiæ signum est, & improbitatis.

ἵμητον.) Abari se ad Danubium flumẽ contulerunt.

ἵνα.) Arrianus: Quo loco maximè oppugnari mœnia posse uidebantur, castra metatus est.

ἵνα μὴ φάγῃ σκόροδα, μηδὲ κυάμους.) Vt neq; allia, neq; fabas edat: id est, ut neq; iudicet, neq; bellum gerat. Allium enim in bellum ferebant: iudices uerò fabas arrodebant, ne obdormiscerent.

INDACVS sub Leone, Marciani successore, floruit, homo audacissimus, & pedibus ualẽtissimus, læua manu robustior, celeritate præstans. Fuit enim Eu-

chide

chide & Assopo, & Chrysomazo & Echione, & si quis alius celeritate pedum celebratur, uelocior. In eundo conspiciebatur, & rursus euanescebat, fulguris instar, per præcipitia, nō currenti magis quàm uolāti similis. Quā enim uiam homo equis mutatis uno die cōficere non poterat, eā hūc suis pedibus absq; dolore percurrere asserebant. Nam à castello Chereo uno die Antiochiā pueniebat, & postridiè in idē castellū reuertebatur: ex eoq; denuò, quietē nō desiderās, uno die Neapolim Isauriæ proficiscebatur.

*INGRVSIA, apud Romanos cibus, qui infirmis datur, nec uitam, nec mortem conferens.

INDI, gens barbara, cuius in bello singuli milleni equites uexilla habebāt: draconem in pertica extentum, argēteo capite, dentibus exertis, rictu minitabūdo. Reliquum corpus serico erat contextū, latitudine & profunditate & coloris uarietate uerum draconē referens. Id uexillum eques qui gestat, pertica in aerē elata, impetu cōcitat equum: spiritus autē, uti par est, ui impulsus, in id incidit, & recessib. caui texti insinuat⁹, nec se ob firmitatem explicare ualēs, in aere fluctuat, & uariū illud textū extollēs, oēs cōuersiones draconis ueri se mouentis exprimit.

Indi neq; corporibus, neq; pecunijs, regi aduersus Romanos præstò fuerunt. Religio em̄ illis est, oppugnare eos quibus iniuria fit.

ἰὼ ἀδῆς.) Aristophanes: At istorum fortasse breui nobis pœnas dabis: ut noris quales sint mores uirorum iracundorū & iustorum, & nasturtia tuentium: id est, toruo uultu aspicientium.

inion.) Inium, occiput, à cerebri basi ad latos neruos, qui robur nostrum continere uidentur.

ἰνὼς ἄχη.) Dolores Inonis. Hæc duos habuit filios, Learchum & Melicertam, qui sagittis ab Athamante patre confixi sunt. Pòst, dicta est Leucothea dea.

IXION Iunonem adamauit. quo ex illa intellecto Iupiter, ut rem cognosceret, nubē Iunoni similem illi obijcit. Cū qua ille cum coijsset, Iupiter iratus, rotæ illum distentum affixit, subinde agitatæ, & in orbem redeunti.

IVBA, Libyæ & Maurusiæ rex, quem Romani captū & flagris cæsum, in triumpho duxerunt: nō tamen occiderunt, ob eruditionem. Fuit sub Augusto Cæsare: & Cleopatræ filiā Selenen, id est Lunā, quam è C. Cæsare natā adoptarat, uxorē duxit. Scripsit multa. Eodē tempore Didymus etiā Chalcenteros, ab æneis intestinis propter indefessum studiū dictus, qui multa contra eum scripsit, floruit.

IOBATES, Sthenoboeæ pater, ad quē Prœtus literas de Bellerophonte interficiendo dedit.

IOVIANVS, imperator Romanorū orthodoxus, magna cura & solicitudine complexus est ecclesias, & exulātes episcopos reuocauit: & ad D. Athanasiū misit, ut syncerę fidei certitudinem scripto sibi declararet. isq; illi misit epistolā rectis sententijs refertā. Imperauit post Iulianum. qui cū optionem dedisset militibus, ut aut sacrificarēt, aut exaûtorarentur: hic zonā deponere maluit. Nisibin ꝑfectus, urbē populosam, ac duos menses ibi cōmoratus, quicquid pecuniæ habuit, cōsumpsit: incolas nullo benigno sermone aut beneficio ꝑsecutus, homo nō suapte uirtute, sed ꝓpter paternā gloriam ad tātum fastigiū euectus. Fuit etenim nō quidem prorsus infirmo corpore, nec bellicarum rerū rudis, sed rudis & expers doctrinæ: etiā quod habebat ingenij, ꝑ ignauiā obscurabat, ac delebat. Hic post Iulianū, ut dictū est, imperio Romanorū potitus, omnibus rebus despectis, dignitate, quam cōsecutus erat, frui studebat. atq; è Perside fugiens, in fines Romanorum, ad ostentandam fortunā suam, properabat: ac Nisibin urbem Romanæ olim ditionis, Persis dedit. Deridebatur igitur cātilenis & uersibus aliò detortis, & famosis libellis, ob Nisibidis proditionem. Idem Iouianus ab uxore sua incitatus, ædem elegantissimam ab Adriano imperatore ad cōsecrationem Traiani patris conditam, & à Iuliano bibliothecam designatam *eunucho cuidam Theophilo, cū omnibus libris cremauit, ipsis concubinis cum risu pyram incendētibus. Antiocheni autem Imperatori irati, famosos libellos partim humi abijciebant, ut quiuis tolleret, ac legeret: partim parietibus affigebant. Erāt autem huiusmodi:

Venisti è bello: utinam ibi periisses. &,
Dyspari; forma præstātissime: & reliqua. &,
Nisi ego te captum, & caris uestibus exutum,
Lana & tunica, quæq; pudenda obtegunt,
Ipsum plorantem in Persas remisero.

Anus autem quædam, pulchritudinem & magnitudinem eius conspicata, cum amentē esse didicisset: Quanta, inquit,

Argonautæ. Sibylla. Troi. Ilus. Ganymedes. Tantalus. Europe. Iupiter. Athanasius. Zonam deponere. Nisibis. Ignauia & luxuria. Bibliothecæ crematio. Pasquilli in Iouianum. Dicteria.

quit,est longitudo & profunditas, tanta est stulticia. Et alius quidã homo priuatus,magna uoce in circo equestri clamare ausus,risum præbuit omnibus,cũ inania quædam & (ætati suæ indecora) frigida de statura illius dixisset. Ac grauius
Salustius. aliquid cõmissum esset: ni Salustius quidam seditionem compescuisset. Iouianus uerò hyeme Ciliciam & Galatiã petens, Dadastanis obijt,fungo uenenato deuorato.In principatu autem humanũ & liberalem se prębuit.Sub Iouiano fuit
Acacius. Acacius, Cæsareæ Palæstinæ episcopus: qui libellum de orthodoxa fide scripsit, synodum Nicænam comprobans.

IOVII & Herculij,nomina sunt legionum,ab Ioue & Hercule dictarum.

IOTHOR,socer Moysis.

IOLAVS, siue Atticè Ioleos, heros quidam,qui Athenis colitur.

IONIVM pelagus, quod nũc Adria, & Ionius sinus.

IORDANES fluuius,ex eo dictus, ꝙ duo flumina cõmisceãtur, Ior & Danes.

Assentatio inepta. IORTIVS, cum nihil ex se promere portentosum posset, facto silentio: Annon illud,inquit,chari compotores, cogitatis,rotundam esse mensam, & exquisitè orbiculatam? Ob eam igitur insignẽ assentationem:magnus,uti par est,ortus est risus. Angularis enim fuit, & non rotunda Mecœnatis mensa. Plutarchus.

Athenæ. ἰοστέφανοι.) Splendidæ & amœnę Athenæ.Pindarus.

ἰότητι.) Diana,tua uoluntate & nuptię simul, & liberi contingant, Lycomedei filiæ,ludo talorum gaudenti.

IVVENALIS, poeta Romanus, sub Domitiano Romanorũ impatore fuit:
Paris, Prasini. qui cum saltatore Prasinæ partis Paride gauderet,eaq; dere & à Senatu & à Iuuenale malè audiret: Iuuenalem Pentapolim in Africa relegauit, saltatorem uerò locupletatum Antiochiam misit:qui ibi domo & balneo ædificato,mortuus est.

Aureum asini caput. IVDAS,& Iudæi.Democritus historicus scribit,Iudęos aureũ asini caput adorare: & tertio quoq; anno hospitem captum illi immolare, carnibus minutatim incisis eum interficientes.

IVDITH. IVDITH Hebræa, sub Xerxe Persarũ regę fuit. Cum Aethiopum reges Persis arma inferrent, & rex expeditionem cõtra illos suscepisset, Iudæi ad defectionẽ spectabant:eoq; contempto,Hierosolyma reuertebãtur.Ille uerò uictis Aethiopibus, Iudæis bellum infert, Holophernę duce. Quo Hierosolyma oppugnante,mulier quædam nomine Iudith, amore illi⁹ simulato,noctu caput ei dormienti amputat:eoq; in mœnibus de trabesu spęnso,in fugam conijcit Persas. Sic obsidione soluta, Iudæi metu liberati sunt. Iudæorum uerò sacerdos Neemias, qui gratia ualeret apud regem, ab eo impetrat, ut pacem cum illis faciat, & eos instaurare Hierosolyma patiatur, Esdra duce eorum. Iulius autem Africanus*Nabuchodonosorẽ Cambysis, Cyri filij, F. aut archiducem, ab ea interfectum esse tradit:quæ quidẽ omnes manubias consecrauerit Deo: domumq; reuersa,exercitationi uirtutis dedita,anno ætatis CL sit defuncta.

IVTHVNGI,nomẽ gentis. Traiecerunt Istrum,trãsitu à Iuthungis, odio Romanorum,ultrò dato.

IVLIANVS,Chaldæus philosophus, pater Iuliani,cognomẽto Theurgi.Scripsit de dæmonibus lib.4. Est autem hominũ custodia(πρὸς ἕκαστον μόριον)ad unã quanq; partem, qualia sunt Telesiurgica:id est,sacra seu Initia Chaldaica.

Iulianus superioris F.fuit sub M.Antonino Imperatore. Scripsit & ipse uetibus oracula, Theurgica, Initiatoria,& alia huius disciplinæ arcana. Hũc tradũt quidam Romanis aliquãdo siti laborantibus effecisse, ut subitò cogerentur nubes caligino sæ, & imbrem ingentem effunderent,cum tonitribus & fulguribus crebris: idq; sapientia quadam effecisse Iulianum. Alij, Arnuphim Aegyptium hoc miraculum edidisse tradunt.

Iulianus Domni F. Cæsariensis Cappadox,sophistes,ęqualis Callinici sophistæ,sub Constantino Imperatore.

Iulianus Halicarnasseus,malam Seueri opinionem confirmare uoluit, incorruptibile Christi Dei corpus esse asserẽs, (ob ipsam scilicet in utero diuinitatis unionẽ & corporis) ipsius scilicet in uterο Deitatis unionis & corporis, etiã ante Christi è mortuis resurrectionem.unde concludatur, non actione aliqua Iudæos excarnificasse,& occidisse Christũ. Quę opinio,ut claudicans & infirma,ab antiquis diuinis patrib. explosa fuerat. Tum autem Iulianus,siue senili delyrio, siue insigni Christi studio,à uera & erroris experte sentẽtia excidit, siue alterius cuiusdam instinctu. Nam & hoc susurratur, ciuitatis cuiusdam sacerdotem Iuliano pessimę huius opinionis autorem fuisse.

fuisse. Eam igitur de Christo *sententiã, tanquam ueram diuulgaturus erat: eoq; Marinum Carris Syriæ urbe oriundum in Oriẽtem (misisset) misit, ut dogma id confirmaret: nisi paulo pòst è rebus humanis exemptus fuisset. Iulianus hic præ uæ Seueri opinionis patronus fuit uehementissimus. Nam cũ Seuerus diceret, una prẽditum esse natura Christũ, & differentiã in Christo nõ admitteret: Iulianus & unã secundũ Seuerum asserebat naturam, & differentiam tollebat.

Iulianus Parabata & apostata, id est perduellis, siue transgressor & desertor, Romanorũ imperator, Constantini magni Imperatoris nepos ex fratre Dalmata, & matre Galla: scripsit de Cæsaribus seu imperatoribus Romanorũ, ab Augusto exorsus. Aliũ librũ de tribus figuris: & quæ Saturnalia uocantur: Misopogonem, id est Osorem barbę, seu Antiochicum: unde mala sint secundũ indoctos. Ad canem, seu Cynicum Heraclitũ, quo pacto secta Cynica tractãda sit? Epistolas omnis generis, & alia. De Empedotimo in Saturnalibus sic scribit Parabata: Nos Empedotimo & Pythagoræ, & ijs quæ inde accepta Ponticus Heraclides tradidit, * & paulo antè: Inclytus nobis uisus est, & hierophantes Iamblichus: * Ad Iulianum multæ causæ deferebantur, cum homines affatim frueren tur æquitate iudicis. Neq; enim dilationes erant earum, quę lege sancitam è receptis scriptis haberent iniquitatem, & hominibus iniustis alienaq; detinẽtibus auxiliarentur. Sed aut statim ęquitas naturę cõsentanea demonstranda erat: aut mora & procrastinatio suspecta habeba tur. Grauis igitur & molestus erat, atq; ob hæc natio improborum & iniustorũ *excitabatur. Neq; enim iniustè agere, neq; cælare iniurias licebat. Ac faciles ad eum aditus, infestiorem etiam eum reddebant improbis. Nam quia sæpe in publicũ, propter sacra & uictimas prodibat, naturaq; mitis erat in omni congressu: nemini colloquium negabatur. Acille quidem maledicta & iras improborum dissimulabat, minimeq; curabat. *De obitu Iuliani Parabatæ & impij, oraculum huiusmodi extabat:

Sed quando sceptris tuis Persicũ sanguinem,
Vsq; ad Seleuciam agitans gladijs domueris,
Tum sanè te ad Olympum ducet igni fulgens currus
Cum procellis permistum in uertiginibus,
Abiecta mortalium (morum) membrorum ærumnosa molestia.
Venies autẽ in ætherij luminis paternã aulã:
Vnde cum aberrasses, humanum in corpus ueneris.

Extat & oraculum ei datum, cum iuxta Ctesiphontem uersaretur:

Terrigenarum quondam genus deleuit consilio pollens Iupiter,
Inimicissimũ beatis Olympias ædes tenẽtibus.
Romanorũ Imperator Iulianus Deo similis,
Pugnans Persarum urbes & mœnia longa,
Comminus pugnantium deuastauit igni, ualidoq; ferro,
Assidueq; domuit & urbes & gentes multas.
Quin & occidẽtaliũ uirorũ, Alamanico solo
Prælijs crebris capto, uastauit arua.

Iulianus Cõsul empto imperio, statim susceptо principatu luxui & crapulæ uacabat: Reipublicę uerò curationẽ segniter attingebat, uoluptatib. deditus. Constabat & milites ab eo esse deceptos. neque eẽ de suo tantũ numorũ habebat, & publici thesauri à Cõmodo erant exhausti. Qua de causa milites indignabantur, & populus in theatro eũ cõtẽnebat.

Ignauus. Luxuriosus. Perfidus.

IVLIA AVGVSTA, Seueri Imperatoris uxor, à Plautiano multis & atrocibus affecta est iniurijs. Prorsus enim eã oderat, & ad Seuerum criminabatur: & inquisitiones contra eam, & quæstiones de nobilibus matrõis instituebat. Quapropter illa philosophari cœpit, & uirorum sapientum uti familiaritate.

Philosopha.

ἴυλος.) Epigramma:

Tẽpestiuè efflorescẽtes sub tẽporib. lanugines
Detonsas, malarum uirilium nuncias,
Phœbo dedicauit Lycon primum munus.

IVNIVS, uir equestris ordinis, * ob gulã tribus diuitibus familiaris, cognomento Cœliodæmon & Tagenornitho theras, quasi Vẽtrideum & Sartaginaucupem dicas. ** *

IVSTINIANVS, condita sancta Sophia, repurgauit aulã, & marmorib. exornauit, cũ prius Augustale esset: & statuã suã equestrẽ in columna posuit, quæ læua globũ tenet, cruce in eo defixa: quæ significaret, eũ ob fidẽ in crucẽ, terræ dominũ factũ. Globus enim is terra est, ob rotundã eius figurã. Fides autẽ est crux, ob incarnatũ Deum illi affixum. Dextrã porrigit uersus Orientẽ, seditionẽ Persarum significãs: & extensione ac repulsiõe manus clamitãs, ne Romanas prouincias ingrediantur: State, nec progredimini. neq; enim id uobis expediet.

Imaginis significatio.

Iusti-

Magistratus improbi. Iustinianus Rhinotmetus, id est præciso naso, Romanorum Imperator, Constantini F. præter mala cætera, Reipub. muneribus præficiebat uiros inhumanos & crudelissimos: quorũ erat Stephanus eunuchus Persa, imperatoriæ pecuniæ quæstor. Is cum obuios quosq; multum uexaret, audacia sua etiã aduersus Imperatoris ipsius matrem usus, flagellis eam (ἐν ὀχήματι) in curru, ut literatores pueros, cecîdit: ac Theodorus quidã qui in claustro fuerat, in Thraciæ partibus (τοῦ στενοῦ τῶν δημοσίων) angustiarum, publicorum uectigalium quęstor, quem uulgus Logothetam generalem fecit. Is insigni crudelitate pecuniam exigebat, funibus sublimes suspendẽdo, & palearum fumo illustrissimos quosq; necãdo. Leontium ducem Oriẽtis & Patricium Isaurum triennium in custodia tenuit Iustinianus: pòst Græciæ ducẽ designauit. quem Paulus monasterij Callistrati monachus, astronomus, & Gregorius Cappadox, monasterij Flori ductor, imperio potiturum prędixerunt: itaq; factum est.

Stephanus. *Theodorus.* *Logotheta generalis.* *Leontius.* *Patricius.* *Isaurus.* *Monachorũ diuinatio.*

Scripta Iustini Christiana. IVSTINVS philosophus, & habitu philosophorũ utens, ex Neapolitana Palæstinæ ꝓuincia prisci Bachij F. pro Christiana religione sedulò laborauit. & Antonino Pio, & filijs eius, & Senatui Romanorum libellũ contra Ethnicos conscriptum obtulit, opprobrium crucis nihil ueritus. Scripsit & aliũ libellum, quẽ Antonini successoribus obtulit, Marco Antonino & Aurelio Commodo. Est & alius eius liber contra Ethnicos, in quo de exilio dæmonum disserit: & quartus liber æquè cõtra Gentiles, quem inscripsit Elenchum: & alius de Dei monarchia: & alius, quem nominauit Psaltem: & alius de Animo: & dialogus cõtra Iudæos, quem contra Tryphonem principem Iudæorum Ephesinorum conscripsit. Sed & contra Marcionem insignia uolumina edidit: & alium librum cõtra omnes sectas, cuius meminit in Apologetico, quẽ dedit Antonino Pio. Cum autem Romæ scholas haberet: * odium suscepit Crescentis Cynici, Christianis maledicentis, quem gulosum & prodigum & intemperantem appellando, & mortẽ ab eo timeri demonstrando, magno probro affecit. Tandem huius opera atq; insidijs, ut Christianus, pro Christo supplicium passus est.

Crescens Cynicus.

Iustinianus illiteratus. Iustinianus imperator Romanorum, rectissimè de religione sentiẽs, rudis fuit omnium literarũ: &, quòd dicitur, analphabetus. Condidit aureum triclinium in palatio, & D. Pauli orphanotropheũ, aucta de se opinione Iustini imperatoris, à quo grauitatis & exquisitæ diligentiæ laus ipsi tributa fuerat.

IVSTVS Tiberiensis, Galilææ prouinciæ: ipse quoq; Iudaicam historiam conscripsit, & commentaria quædã contexuit. Sed eum mendacij arguit Iosephus, qui eodẽ tẽpore scripsit historiã.

IOPHON Atheniensis tragicus, germanus Sophoclis tragici, & Nicostratæ F. (habuit enim & nothum Aristonẽ, ex Theodoride Sicyonia) fabulas edidit L. quarum est Achilles, Telephus, Actęon, (Persarũ susceptor) Persis, Dexamenus, Bacchæ, Pentheus, & aliæ quædam * patris Sophoclis.

ἰοχέαιρα.) *Tibi quidem curuus arcus & sagittis gaudens pharetra,*
Dona à Promacho Phœbe hæc suspensa sunt.

IO.) Inachus Argiuorum rex urbem Io, id est Lunã (quæ sic ab Argiuis dicitur) condidit. Habuit filiam Io, quam Picus Iupiter rapuit: ex eaq; filiam Libyan suscepit. quæ stupro dolens, in Silpium montem confugit, ibiq; obijt. Quo pater eius & fratres cognito, ædem illi extruunt, locumq; Iopolim uocãt: atq; ibi usq; ad obitum manserunt memoriam eius celebrantes: & alij aliorũ fores quotannis pulsantes dicebant, Io Io.

ἰὼ.) Hei Nemesi & fremebunda tonitrua. Aristoph. O' beatæ testudines ob pellem, & ter beatæ propter eam. Cætera quam probè munijstis, & prudenter? Heu Prasiæ (urbs est Laconiæ) ter miseræ, & quinquies, & * amplius decies peribitis hodie.

ἰὼ σκότος.) O' tenebræ, meum lumẽ: O' Phœbe, mihi lucidissime: capite me, capite me habitatorem, capite me. Neq; enim deorum genus, neq; mortaliũ, adhuc dignus sum qui aspiciam quempiã, à quibus non adiuuor.

IOANNES theologus & euangelista, ab exilio reuersus, cõposuit Euangeliũ centenarius, peruenit enim ad annũ ætatis 120. Sed dum ibi degeret, * Theologiam cõscripsit. Ioannes Chrysostomus etiam epistolas eius 3, & Apocalypsin admittit.

Ioannes cognomento Chrysost. Antiochenus, principiò presbyter Antiochiæ, & Eusebij Emeseni & Diodori pedissequus, multa scripsisse fertur: in quibus

bus excellũt ſermones de ſacerdotio, tũ ſublimitate & elocutione, tũ lenitate & elegãtia uerborũ. His ſuppares ſunt ſermones in Pſal. Dauidicos, & in Euangeliũ Ioãnis annotationes: & in Matthæũ, Marcũ, Lucã cõmẽtarij. Cętera eius ſcripta ſunt innumera. Omnẽ enim & Iudaicã, & Chriſtianã ſcripturã ita enarrauit, ut nemo alius. Feſtiuitates martyrũ expedito genere dicẽdi adauxit, cum lingua eius Nili cataractis eſſet uberior. Nemo certè ab omni æuo tanta dicendi copia affluxit, quãta ſolus ille abundauit, & ſolus abſq; fuco aureũ illud & diuinũ nomen eſt cõſecutus. Numerũ aũt ſcriptorũ eius recẽſere, nõ eſt hominis, ſed Dei poti⁹, omnia ſciẽtis. Hic S. Ioannes Chryſoſtomus, ſummoperè ſeſe exercebat: uigilãtiſſimus, & amãtiſſimus trãquillitatis: & ob ſtudiũ modeſtiæ, oratione liberior, & iracũdus: qui animo potius indulgeret, q̃ reuerẽtiæ rationẽ haberet, dicẽdiq; libertate aduerſus homines immodica utebatur. Ac in docẽdo quidẽ maximos afferebat fructus: in cõgreſſib. aũt arrogãs & cõtẽptor, ipſius ingenij ignaris uidebatur. Itaq; & epiſcopus deſignatus, maiore ſupercilio aduerſus populũ utebatur: ad uniuſcuiuſq; correctionẽ & ſalutẽ, & mores & orationem mutãdo. Neq; uerò qui aſſentator nõ eſt, arrogãs eſt habẽdus: neq; etiã homo adulator & degener, moderatus dicendus. Sed eũ q̃ ſuo loco, hominibus ingenuis digno, ſe cõtinet, magnanimũ eſſe decet, nõ ſupbũ: fortẽ, nõ audacẽ: comẽ, non abiectũ: moderatũ, nõ modeſtię ſimulatorẽ: liberalem, nõ ſordidũ, ut & ipſe ait. Quapropter uariũ eſſe decet paſtorẽ & doctorẽ: uariũ dico, nõ occultũ, neq; adulatorẽ, neq; cõtumelioſum, ſed libertatis & cãdoris plenũ: qui ſe negocijs utiliter accõmodare poſſit, & ſeruire tẽpori, lenis ſimul & auſterus. Nec enim eodẽ modo ab eo qui præeſt, tractãdi ſunt oẽs: cum ne medici quidẽ ſit, eadẽ medicamenta ægrotis omnibus propinare: neq; gubernatoris, eũdẽ tenere curſum uẽtis reflãtibus. Proinde cogitate, qualẽ eũ eſſe deceat, quẽ tãtæ tẽpeſtati, tot procellis, tot fluctib. obſiſtere oporteat. Nã & grauẽ eũ eſſe decet, nõ inſolentẽ & formidabilẽ: & placabilẽ, & imperioſum, & ſociabilem, & incorruptũ, & obſeruantẽ & humilẽ, & inuictũ, & hilarẽ, & mãſuetũ, qui hęc certamina facilè cõfecturus ſit. Itaq; homo candidiſſimus & cordatus, cauere debet, ne uel ipſe adulẽ alijs, uel adulari ſibi alios patiatur: ut nec arrogãs ſit, nec adulator: ſed id quod nimium eſt in utroq; malo, caueat: itaq; liber ſit, ne ad contumaciã declinet, aut ſeruilẽ in modũ ſe abijciat. Erga bonos enim humilẽ eſſe oportet, aduerſus audaces ſublimẽ. Nã illi quidẽ uirtutẽ iudicãt humanitatẽ, illis audacia eſt pro fortitudine. Illis igitur obijciẽda eſt modeſtia, his fortitudo, quæ opinionẽ extinguat audaciæ: ut illis proſis, horum elationem deprimas. Cuiuſq; enim rei, ut ait Salomon, ſuũ tẽpus eſt: hoc eſt, humilitatis, poteſtatis, obiurgationis, adhortationis, clemẽtię, libertatis, lenitatis, ſeueritatis, omnium deniq; rerũ: ut aliàs humilitatẽ præ te feras, in eoq; (autore Dño) pueros imiteris: aliàs autoritate utaris, quam tribuit Chriſtus, ad ædificationẽ, nõ ad deſtructionem, cũ res ſeueritatẽ poſtulat. Tempore quidẽ conſolationis lenitatẽ probes, tẽpore aſperitatis zelũ tuũ demonſtres, & in omnibus alijs rebus rationem eximiã & iuſtã adhibeas. Rationes enim iuſtorũ, iudicia ſunt. Atq; etiã Iſidorus: Principem, inquit, iuſtum eſſe oportet, & formidabilem: quo ij qui rectè uiuũt, cõfidant: peccãtes autẽ, ſint ad iniuriam tardiores. Nã alterũ abſq; altero, principatus euerſio potius eſt, quã principat⁹. Nã ſi quidẽ eſſent omnes dicto audientes, & uirtutis amantes: ſola bonitate eſſet opus. Sed ſi improbi & contumaces, ſeueritas eſt adhibẽda. Quia uerò & boni ſunt, & mali: utraq; ratio principi & præfecto in promptu eſſe debet.

Iſidorus de magiſtratus officio.

Iosephus mulier.

Io. Laur.

Picus Ioppolit. ter.

Libya.

Ioppolit.

Theologia Ioannis Antiochi poſſoli.

Scripta Chryſoſtomi penè omnia.

IOANNES, grãmaticus Alexãdrinus, cognomento Philoponus, plurima ſcripſit grãmatica, philoſophica, arithmetica, rhetorica: ſacras quoq; literas tractauit. Scripſit & cõtra X V I I I Procli argumenta, & cõtra Seuerũ: ſed tamẽ ab Eccleſiæ doctoribus, ut Tritheites, id eſt q̃ tres eſſe deos aſſerat, reijcit, & in orthodoxorum catalogum non admittitur.

Tritheitæ.

Ioannes, Philadelphienſis Lydus, ſcripſit de Menſibus librũ unum, de Oſtentis alterũ: deq; alijs mathematicis argumentis (dedicat autẽ illa Gabrieli.) In ijs autẽ differit cũ Gabriele quodã pfecto.

Ioannes cognomẽto Stobæus, Florilegium ſcripſit ad Epimium filiũ, quod uarias multorum opiniones cõtinet, libris 4. Præclarum opus, & omni eruditione refertum.

Ioannes Damaſcenus, cognomento

Māsur, uir & ipse doctissimus, ætatis suæ nulli eorū, qui doctrina illustres fuêre, secūdus. Scripta eius cōplura sunt, & maximè philosophica: & in S. Scripturā parallela selecta, & Canticorū canones iābici, & soluta oratiōe. Eodē tēpore Cosmas etiam Hierosolymitanus floruit, uir ingeniosissimus, & omnino spirans modulationē illā Musicā. Cāticorū certè canones Ioannis & Cosmæ hactenus fuerūt incōparabiles: neq; ēt, quoad nostra uita propagabit, cōparationē admittēt.

Cosmas.

Princeps bonus.

Ioānes Romæ princeps sub Theodosio, clemēs fuit, & prudēs, & uirtutis studios⁹, moderatè principatu funct⁹, neq; delatorib. aures præbuit: nec, uolēs certè quidē, ullā cædē iniustā fecit, neq; bona cuiquam eripuit.

Ingenij præstantia doctrinæ uictoria.

Ioannes, Cappadociæ præses sub Iustiniano, liberaliū artiū & doctrinę rudis fuit (neq; enim, dū scholā frequentaret, quicquā præter literas, & quidē malas, malè didicerat pingere) sed ingenij uiribus præstitit, quos nos quidē nouimus, omnib. Nā & q̄d facto esset opus, abundè intelligebat: & in reb. dubijs facilè se expediebat. Sed cū omniū mortaliū esset improbissimus, tū ingenij ui ad scelera abutebatur: tū neq; Dei rationē habebat, neq; hominū uerecūdia mouebat. Nā & emolumēti sui causa homines interficere, & totas urbes euertere nō dubitabat. Itaq; cū exiguo tēpore magnā pecuniā cumulasset, in luxuriā incidit infinitā, usq; ad prandiū, populū opib. spoliādo, reliquū tēpus ebrietate & obscœnis corporis occupationib. transigēdo. * sibi aūt nullo modo tēperare poterat, nec cibū diutius quā illo uescerētur, retinebat: & quāuis promptus ad rapinas, prōptior etiā erat ad pecuniā cōsumendā & profundendā, mortalibus omnib. iniquus & grauis. Nā & obuios uerberibus afficiebat, & uniuersam pecuniā nulla prorsus ratione per latrociniū auferebat. Proinde uiolator iuris, iustas tandē ipsi iusticiæ pœnas exoluit.

Tyrannus auaricia et luxu perditus.

(Ioas) Ioānes rex Hierosolymorū post mortē (ἰωνᾶδ. Ioiadæ uel Iodaæ.) Ionadabi pōtificis, neglexit Dei cultū: unaq; cū eo principes etiā populi sunt corrupti, ut ritus & instituta maiorum optima uiolarēt. Quā regis & cæterorū mutatiōnē iniquo animo ferēs Deus, mittit prophetas, q & facta illa detestarētur, & improbitatē illorū castigarēt. Cuius illi tanto amore tenebātur, ut & Zachariā filiū pontificis Iodaæ, lapidibus in tēplo occiderint, eo q illis magnas pœnas prędixisset, nisi Deo parérent.

IOB, uerè magnus ille & generosus ueritatis pugil, primus aperuit gymnicū illud, & ingēs atq; adeò totū terrarū orbē includēs stadiū. hic aduersariū omnibus cōgressib. p̄strauit: hic uibicib. & plagis ad ipsa ossa penetrātib. acceptis, p̄mānsit inuictus: hic uermib. scatēs, corollā meruit. Hūc neq; mors prosternere potuit, neq; à tergo inuadere. Instar enim firmissimæ colūnæ, aut incudis, impenetrabilis p̄stitit, per omnē ętatē subigēs & prosternēs aduersariū. Hic primus diabolū deuicit. Hic de improbo illo triumphauit, non uictor in Olympijs, aut Nemeis, aut Isthmijs, aut Pythijs, aut certaminib. cæteris, q̄ arrogātib. Greçorū sermonib. celebrātur: sed p̄ liberis & possessionib. & gregibus & armētis, & omni seruitio cultuq́; uitæ, ædes suas collapsas inuicti animi uir, & sepulchra & cœmiteria filiorū suorū factas cōspicatus, quos uno die & hora in mēsa cōuiuantes & genio indulgētes aceruatim p̄strauit cōscelerat⁹ ille, cōclaui in eos deiecto: neq; duos aut tres aut quatuor, sed decē uniuersos utriusq; sexus oppressit. Neq; hic rabies & inuidia quieuit aduersarij, donec ipsū pugilē nudū in sterquiliniū euocatū, & totū ulcerib. cōpunctū, uermibusq; repletū, spectaculū horrendū & inusitatū toti terrarū orbi effecit, septē annis dentib. lancinādo, & lingua uentilādo totū martyris corpus: donec tandē succubuit cōscelerat⁹ ille, & cū dedecore recessit. Habes & huius philosophi præmia: habes & librū eius, multo & Homerica & Platonica luscinia cantillantē argutius. Neq; enim fabularū & calamitatū alienarū narrationes cōtinet, neq; de Achille agit audacissimo, aut callidissimo Vlysse, quorū cædes triumphi sunt, & mulierū stupra res bene gestæ. Sed diabolū cōmemorat, qui à nudo quodā & inermi & solo eludat: & amicorū, uicē eius dolentium, conciones & lachrymas, & totius rerum conditarum naturæ explicationem, & animalium & auium naturas, & splendidas quasdam narrationes: atq; ipsius etiā intorti istius serpētis imaginem, qui uariè sese implicat, cuius oculi ignis instar micāt: & unigeniti filij Dei ad inferos & subterranea loca descensum, & ex Orco reditum, & resurrectionem à mortuis. Idē liber iustum illū uictorem

ctorem pronũciat, & liberos & omnem rem familiarem magno illi cum fœnore restituit, uitæq; tempus conduplicat, & filiarum nomina mutat. Neq; enim Ledæ, aut Europæ, aut Antiopæ, quas deorũ summus Iupiter stuprauit: sed Hemeræ, id est diei, & Cassiæ, & Amaltheæ nominibus uocantur: & omniũ mulierum quæ sub cœlo sunt, præstantissimæ iudicantur: &, quod maximũ est, hæreditatẽ & tanquã insignia nobilitatis Iobi uicto ris & triumphatoris acceperunt eximiã. Solus enim hic est nobilis ab ortu solis, (usq; ad occasum) hic inclytus ille & exoptatus, qui suorum certaminũ hoc postremum & ultimum lucrum tulit, quod unà cum Christo resurrexit, & hũc mundum denuò uidit, nõ secundũ Herculis fabulã, & Admeti uxoris Alcestidis, quã inclytus ille uictor atq; trinoctius ꝓ marito defunctam excitauit scilicet, cũ ipse tandẽ à muliere & igni fuerit absũptus: sed ꝓ inexplicabili Seruatoris nostri potentia, qui Orcũ spoliauit, & mortuos è locis subterraneis eripuit: qui sedit à dextris Genitoris, unà cũ suis clientibus, & omnibus rebus conditis, tam aspectabilibus quàm inaspectabilibus dominat.

IOBILAEVS (annus) mẽsis apud Hebræos honoratꝰ, q̃ septimũ quenq; annũ nõ minus q̃ diẽ septimũ feriatũ agebãt.

IODAE sacerdos, ob insignem pietatem annos uixit * CXXX.

ἰὼ.) Aristophanes: *Iu plorate fœneratores, Et ipsi & sors, & usuræ usurarum. Neq; enim mihi qcquã mali dabitis posthac, Talis mihi alitur hisce in ædibus filius, Ancipiti lingua fulgens, propugnaculũ meũ, Seruator familiæ, doloris depulsor, paternorũ ingentium malorum.*

ION Chius, tragicus & lyricus, & philosophus, filius Orthimenis, cognomẽto Xuthi. Tragœdias edere cœpit LXXXII Olympiade. Fabulas eius esse tradunt alij XII, alij XXX, alij XL. Scripsit & de Meteoris, & (σωφέτας λόγας) compositas orationes. Hunc Aristophanes ꝓiocũ Acœũ, quasi absq; ouib. appellat.

ἴωνος τριαγμοί.) Ionis triagmi, seu terniones. Principiũ mei sermonis, omnia tria, & amplius hoc, plus minùs his trib. uno: Cuiusq; uirtus est ternio, Intelligentia & Potentia & Fortuna. ἀρχή μοι τῦ λόγα πάντα τρία, κ̀ πλέον τῦδε, πλέον ἕλασσον τέτων τριῶν ἑνός, ἑκάστε ἀρετὴ τριὰς: σώεσις κ̀ κράτ@ κ̀ τύχη.

IONES, Asiani & Attici. Ioniæ sunt urbes XII, à Neleo Codri F. conditæ: Ephesus, Miletus, Myus, Priene, Colophõ, Teus, Lesbos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Chius, Samus. His Dariꝰ Scythas inuadens, custodibus Istri usus, earũ nobilissimos quosq; eunuchos, filias concubinas fecit.

IONICÈ.) Aristophanes in Thesmophoriazusis: Mitras gestabant, & cernebant Ionicè. id est, delicatè. Horatius:

Motus doceri gaudet Ionicos
Matura uirgo.—

IORAM Ochoziæ regis Israelitici F. omnis improbitatis & scelerũ refertus: homo impius, cæterùm strenuus.

ἰωρὸς.) Prouerbium, ἀδ' ἐντὸς ἰωρᾶ, Nec intra ianitorem. De minacibus & insolentibus. Lex apud Atheniẽses, iubebat homicidas extra ianitorẽ esse: id est, ædibus prohiberi.

IOSAPHAT, rex Iudæorum, placuit Deo: sed Iehu Ananæ F. eũ ob amicitiã Achaabi reprehendẽs: Rex Iosaphat, inquit, qa tu peccatorẽ iuuas, & ei amicus es, cui Deus est inimicus: ideò Deus iratus esset tibi, nisi bonæ in te rationes inuenirẽtur: & qa lucos terræ Iudaicæ succidisti, & cor tuũ ad inquirẽdũ Dominũ direxisti, idq; ad Deũ ꝓfectũ est inuentũ. Itaq; Deus tibi peꝑcit, nisi quòd dissecta sunt opera tua, & nauigia tua comminuta. Hinc docemur, peccatorũ pœnas ob superiora rectè facta minui. Deus enim ita fert sentẽtiam, ut hęc cũ illis cõparet. *Peccati pœna ob pietatem mitigata.*

IOSEPHVS Iudæus, ueritatis amãs, & de præcursore, & de Domino nostro & Deo & seruatore IESV Christo loquitur: Matthæi F. sacerdotis Hierosolymitani. Antiquitates Iudaicas libris XX. descripsit. Captus à Vespasiano, & Tito filio eius, usq; ad excidiũ Hierosolymorũ detentus, eosq; Romã secutus, septẽ libros excidij Iudaici obtulit Imperatoribus: q in publicã bibliothecã sunt relati. & ob scripti illius celebritatem statua donatus est. Antiqtates Iudaicæ ab exordio mũdi usq; ad XIIII Domitiani annũ extendunt. Scripsit & cõtra Appionẽ Alexãdrinũ grammaticũ alios duos Antiquitatũ libros: q à partib. Græcorũ legatus sub Caligula missus fuit, ut oratione quadã Philonẽ accusaret, qua gentis Iudaicæ condẽnatio cõtineret. Est & alius liber eius omni uirtute refertus, de dictatura & principatu rationis: in quo etiã supplicij Machabęorũ meminit. Hic decimooctauo Antiquitatũ libro aper- *Iosephi scripta.* *Bibliothecæ & statuæ honos.*

tè fatet, ob ingẽtia miracula Christũ à Iudæis interfectũ esse: & Ioannẽ baptistam uerè fuisse prophetã: & ob cædẽ Iacobi apostoli Hierosolyma uastata esse. Scribit & de domino nostro IESV Christo sic: Nascit & hoc tẽpore Iesus, uir sapiẽs: si modò uir dicẽdus est. Fuit em admirabiliũ operũ effector, doctor hominũ ueritatẽ libẽter accipiẽtiũ: ac multos tũ Iudæos tũ Græcos sibi adiũxit. Christus ille fuit, quẽ à primarijs nostræ gẽtis uiris delatũ, cũ Pilatus ad crucẽ dãnasset, qui eum initiò dilexerãt, diligere nõ destiterũt. Apparuit em eis tertio die pòst rediuiuus, cũ diuini prophetæ hæc & infinita alia de eo dixissent: ac quæ à Christo cognominatur natio, nondum defecit. Hæc Iosephus de Christo ait, xviij libro.

Iosephus de Iesu Christo.

Iosephus Iudæus, historiographus, cũ stodiri iussus à Vespasiano, ut statim ad Neronẽ mitteretur: hoc audito, habere se dixit qd cũ illo solo agere uellet. Cũ aũt ille secedere oẽs, prẽter Titũ & duos amicos iussisset: Tu qdẽ, inqt, Vespasiane, putas Iosephũ te captiuũ habere: ego uerò tibi adsum nũcius magnarũ rerũ (μὴ γὰρ οὐκ ἂν ὁ θεὸς πεμπόμενος, εἰδον τὸν Ἰουδαίων μόρον. Nisi enim Deus me deduxisset: Iudæorũ fatum nõ uidissem.) Nisi enim Deũ comitẽ habuisses, Iudæorũ interitũ nõ uidisses. Nerõi me mittis? Atq; Nerõis successores usq; ad te manebũt. Tu uerò Cæsar eris, & filius hic tuus. Vincito aũt me quã diligẽtissimè, & custodi tibi. Dominus tu es terræ marisq;, & totius generis humani. Ego uerò si mẽtit⁹ fuero tibi & Deo, arctiore sum dign⁹ custodia. Vespasianus his dictis initiò parũ credere uidebatur, & Iosephum commi niscì ista putabat: sed ueritate eius cognita, ueste & alijs ornamẽtis eum donauit.

Vespasiano imperium prædicit.

IOSEPH, formosissimus ille, anno ętatis xvij inuidia fratrũ uenditus, cũ ad annos xxx puenisset, princeps Aegypti cõstituitur in qua duobus filijs Ephraim & Manasse procreatis, mortuus est CX natus annos. Eius aũt ossa Moses auexit secũ. Iureiurãdo enim Ioseph filios Israelis adegit, his uerbis: Omnino inuisetuos Deus. ossa itaq; mea uobiscũ auferetis.

IOSIAS, rex Hierosolymitanus. Sub hoc Chelcias sacerdos librũ legis in tẽplo repertũ, re cũ scriba cõmunicata, regi ostẽdit. Qui cũ pius & iustus esset, eo lecto, discidit uestes suas, & templũ Domini ab inquinamẽtis repurgauit: & idolorũ sacellis, tum in Iudæa, tum Samariæ uastatis, redijt Hierosolyma, & pascha longo tẽpore intermissum instaurauit.

Lex reperta.

Iosias rex Israelis, iusticia supiores reges lõgè uicit. nã cũ legẽ Dñi recitari accuratè audiuisset, ualde solicitus & anxi⁹ fuit, q sciret eã tot annis fuisse conculcatã: laceratisq; uestib. suis, pterrit⁹ ad Oldã, fatidicã mulierẽ, misit scisciatũ, qdnam de se & toto populo Dñs decreuisset? Illa uerò respõdet: Sic ait Dñs: Quia cõcussũ est cor tuũ, & pertimuisti uultũ meũ, ubi audisti qd locutus sim de hoc loco, & incolis eius: deletũ iri scilicet, & fore execrabilem, & lacerasti uestimẽta tua, & plorasti ante me: ecce appono te ad patres tuos in pace, nec ea mala uidebis q sup hunc locũ adducturus sum. Ille uerò diuino quodã impetu incitat⁹, nõ idola tãtùm ubiuis & supstitiones fundi tùs euertit: sed & simulacrorũ cultores flagris cæsos deleuit, ac iã mortuos in sepulchris cremauit. Cũ aũt sublatis oculis ad sepulchrũ hominis diuini, rogasset, qs scopulus ille esset, quẽ uideret: ut audiuit, esse diuini illius hominis, qui de ara Bethelis sermões hosce locut⁹ esset: monimẽtũ relinq, & ossa nõ mouerit loco suo iussit. Atq; ẽt engastrimythos & falsos uates, & oẽs sordes ac fœditates Hierosolymis sustulit, ad Dñm toto pectore atq; ex animo, ꝓ uirili sua, cõuers⁹, secundũ legẽ Mosis. Pascha quoq; celebrauit eiusmodi, quale à rẽporibus Iesu Naue & Samuelis celebratũ nõ fuit, immolatis boum XII.M. ouiũ XXXII.M. Ac facta Iosiæ ex animo religiosissimo ꝓfecta, ꝓbata sunt Dño. Qui tamẽ ab ira sua non est auersus, qua cõcitatus fuerat super Iudam, & ob facinora Manassis.

IOTAPATA urbs (Syriæ) Iudææ unde Iotapatenus.

HIPPARCHIA, soror Metroclis Cynici, Maroniris, philosopha Cynica, uxor Cratetis Cynici, qui fuit Athenièsis Brysonis (Achæi F.) Achæi discipulus: aut, ut alij tradunt, Diogenis. Scripsit de reb. philosophicis, & epicheremata quædã, & quæstiones ad Theodorũ cognomẽto impium. Floruit Olympiade CXI.

HIPPARCHION citharœdus, mutus dicitur: quòd cum certandum esset cùm Rufino, elinguis astitit.

HIPPARCHVS comicus antiquę comœdiæ. Fabulæ eius sunt (περὶ γάμων) de nuptijs.

Hipparchus, Stagirites philosophus, Aristotelis discipulus, & cognatus: scripsit

pſit de ſexu maſculo & fœmineo deorũ, & de coniugio, & alia quædam.

Hipparchus Nicenus philoſophus, ſub conſulibus fuit. Scripſit de Arati Phæno menis, de ſtellarum inerrantium conſtitutione & ſtatione, de motu lunæ menſtruo ſecundũ latitudinem, & (κατ' εἰς τὰς ἀφέσεις) in optimos.

ἵππαρχος.) Primus dictator creatus Martius, equitum magiſtrum dixit Spurium: qui & ipſe honos à dictatura proximus, tum demum eſt inuentus.

Hipparchus tyrānus Eretrię: alius Hipparchus Piſiſtrati F. alius Charmi filius, Piſiſtrati tyrāni cognatꝰ, ac primus oſtraciſmo electus ob ſuſpicionẽ Piſiſtrati: q̃ cum demagogus & dux exercitus eſſet, tyrannidẽ occupaſſet. Alius eſt Hipparchꝰ hiſtrio, cuiꝰ meminit Demoſthenes.

ἱππεῖχοι.) Bini apud Athenienſes magiſtri equitum fuerunt.

ἱππάρχαι πίναξ.) Apud Syracuſanos magiſtri equitum, eorum nomina qui diſciplinam militarẽ uiolaſſent, in tabula deſcripta notabant.

ἵππαις.) Solon ſcriptis legibus populũ Atheniẽſem omnem in 4 claſſes deſcripſit, p̃ ratione cẽſus & rei familiaris: quarum prima nomẽ habebat à D. medimnis, q̃ ſcilicet tantũ frugũ è rure ſuo excolerẽt: hiq̃ diuites erãt. altera equitum erat, q̃ de CCCC medimnorũ reditu, ſi neceſſe eſſet, ſingulos equos poſſent alere. hi principiò fuêre DC. pòſt aucta ciuitate, M.CC. Vnde in feſtiuitatibus & põpis eorũ ſacrificia θυσίαι ἱππάδες dicebantur, id eſt equeſtria ſacra, eisq̃ licuit honores petere, & comã alere. Tertia Zeugitarum ſeu Zygitarum, quorũ bini unũ equum p̃ęberẽt. Quarta mercenariorũ, ſeu p̃letariorũ & capite cenſorũ: quibus nullus magiſtratus cõceſſus erat, præter iudicia & cõciones, ut è ſporrulis & iudicialibus & concionalibus alerentur.

ἱππάσιμος εἰς πεδίον τρεχαλῆ.) Equites in cãpũ p̃uocas, ubi ſcilicet plurimũ poſſunt.

ἵππιον.) Ariſtophanes: Quàm lõgo interuallo ſtellarũ tergum perſequeris, cùm diuerſa ſis ab æthere?

ἱππᾶς λυκηθώρακες.) Prouerbio celebrantur equites Theſſalici & Thracenſes, ſagittarij & ferentarij Indi, Cretenſes & Cares.

ἱππία ἀθηνᾶ.) Equeſtris Minerua dicitur, quòd prima currum fecerit, filia Neptuni & Polyphes Oceani F.

HIPPIAS Diopithis F. Eleus, ſophiſtes & philoſophus, diſcipulus Hegeſidami, qui finem bonorum ſtatuebat αὐτάρκειαν, ſiue animum ſua ſorte contentum, ſiue earum rerum facultatem quę ad uictum cultumq̃; & corporis & animi pertinerent, ſeu potius utrunq̃;. tã latè enim ipſius uerbi uis patet: ſcripſit multa.

Hippias tyrānus iræ ſuæ in Athenienſes & crudelitati inſecutæ cauſam p̃retexebat Hipparchi cædem. Propterea q̃; acerbus dominus poſterioribus temporibus factus, nullũ inde fructum cepit. nã à Cecropidis pulſus eſt. Qui patria electus, Perſas auxiliares adduxit, animaduerſa Darij cupiditate Atticę potiundę, propter ineptũ illius ſtudiũ, ne Atticas ficus in libero ſolo, ſed in ſua prouincia natas ederet. Patriam igitur ſuam inuadens Hippias cùm Perſis, (ἐκκωλήτιων τὰς βαρβάρους) & Barbaros percellens, uehementer ſternutauit. Cum autẽ, ut ſenex, uacillantes dentes haberet, è uehemẽti ſternutationis cõcuſſione unus ei dens excuſſus eſt: & in arenas delapſus, reperiri nõ potuit. Victis Barbaris, iterũ fugiẽs in Lẽnũ p̃uenit, atq̃; in morbũ incidit, ui ſu amiſſo, ſanguine p̃ oculos effluẽte, acerboq̃; mortis gñere decedit: his pœnis patriæ datis, ad q̃ ſeruitutę opprimendã Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

Vltio acerbior, noui odij & exilij cauſa.

Dens ſternutamento elius.

Miſerabilis interitus.

HIPPIAS Athenienſiũ tyrannus Darium incitauit, ut expeditionẽ aduerſus Athenienſes & Græciã ſuſciperet, miſſo Artapherne & Datide ſatrapis cũ *CCCM.* exercitu, hosq̃; ipſe iã ſenex eſt ſecutus. Eretriam itaq̃; ſagena circumdederũt, & captiuos regi miſerunt. Is eis iuxta Suſa ſedes aſſignauit, de quibus Platonis extat epigramma:

Euboenſium genus ſumus Eretricũ, ſed prope Suſa Iacemus, heu terra quantũ à noſtrate?

Inde in Marathonẽ uenerũt. Atheniẽſes aũt Miltiade, Cimonis F. duce, cũ Barbaris prælių cõmiſerũt, Lacedęmonijs, quibus ante pleniluniũ in aciẽ exire per legem nõ licebat, ad opẽ ferendã uocatis per Philippidẽ curſorẽ, q̃ nocte una ſtadia M.D. cõfecit. Cui redeunti Pan iuxta Partheniũ, Arcadiæ montẽ, obuius factus, & ſe ſolum deorũ ab Atheniẽſibus negligi queſtus, opẽ illis laturũ eſſe dixit. Athenienſes autẽ, cũ è *Decemuiris unus Lacedæmonios expectandos eſſe cẽſuiſſet, Miltiades uerò & Callimachus ſtatim exeundũ eſſe monuiſſent: his paruerũt, numero IX. M. cũ mille Platæenſibus: eademq̃; die uiciſſe dicũtur. In his

Panos querela & promiſſio.

Callimachus. Polyzelus.

Callimachus haſtæ aſtabat mortuus. Polyzelus oculis amiſſis: ut q̃ ſpectrũ uidiſſet, barba clypeum obtegẽs (Pana ſociũ fuiſſe putant) pugnabat tanquã uidens, & uoce ſuos ab hoſtibus diſcernebat.

Rei equeſtris diſcrimina.

ἱππικὴ.) Etiã rei equeſtris tria ſunt diſcrimina. nã partim eq̃s, partim currib. ea cõſtat, partim elephãtis. Amphippi dicunt̃, qui binis eq̃s cõiunctis, nõ ſtratis uehẽtes, ab altero in alterũ, cũ eſt op⁹, inſiliũt. Cataphracti cùm ipſi, tũ eq̃, armis obſepti ſunt. Acataphracti, haſtati, cõtophori, ſeu xyſtophori, (trib. eẽ hiſce nominibus appellãtur) ex eq̃s cominus cũ hoſte lãceis cõgrediunt̃, partim Tarẽtini dicti, partim Hippotoxotæ, partim ἀκροβολισταὶ, qd̃ eminus feriãt: partim iaculant̃, ſed cominus cũ hoſte nõ congrediũtur: & Hippacontiſtæ, ſed ꝑpriè Tarẽtini dicũtur. Alij primùm leuia iacula cõijciũt, deinde ꝑpè etiã adequitãtes ad hoſtes, uel gladijs uel ſecuribus rẽ gerunt, quos leues dicunt, ſeu expeditos.

HIPPOBOTVS philoſophus, IX. dicit eſſe philoſophorum ſectas.

HIPPODAMIA forum eſt Piræei, ſic dictum ab Hippodamo Mileſio architecto, qui Athenienſibus Piræeũ cõdidit.

HIPPOTHOOS, Hippothoontiæ tribui nomen dedit.

HIPPOLYTVS in uiſiones Danielis ſcripſit, & in prouerbia Salomonis.

ἱππόλυτον μιμήσομαι.) Hippolytum imitabor. de ijs qui ſe caſtos fore pollicent̃.

HIPPOCRATES Gnoſidici F. Cous, pater Heraclidis, patris Hippocratis, medicus & ipſe, è familia Aſclepiadarum * ſcripſit artem medicam.

Hippocrates auo ſuo Hippocrati primo prælatus.

Hippocrates Cous medic⁹, Heraclidæ filius * præfert̃ etiã & Heraclidæ patri, & auo, quãuis eiuſdẽ nominis, q̃ ſidus & lumẽ utiliſſimæ medicinæ extitit, ex poſteritate Chryſi, & Elaphi, filij illius, q̃ & ipſi medici fuerũt. Hic diſcipul⁹ primùm

Magiſtri.

fuit patris, pòſt Herodici Selybriani & Gorgiæ oratoris & philoſophi: ut uerò quidã tradũt, Democriti Abderitę (adoleſcentẽ enim eũ iã ſenẽ adijſſe tradunt) nõnulli etiã Prodici. Verſatus eſt in Macedonia, regi Perdiccę admodũ charus.

Perdiccas. Filij. Obitus. Statuæ.

Filios habuit duos, Theſſalũ & Draconẽ. Obijt annos natus CIIII, ſepult⁹ Lariſſæ in Theſſalia. In imaginib. tradit̃ caput ueſtib. tectũ habere, ſiue qd̃ hic eius mos eſſet, ſiue ob pegrinãdi amorẽ, ſeu ritu chirurgico. Scripſit multa, & clarus euaſit apud oẽs: adeò ut rex magnus Artaxerxes ſcriptis ad Hyſtanem litetis, doctrinã uiri huius experierit. Rex regũ Artaxerxes Hyſtani Helleſpõti præfecto S. Artis Hippocratis medici Coi, ab Aeſculapio oriũdi, ad me fama perlata eſt. Auro igit̃ illi dato, quãtũ uoluerit, & cęteris abũdè, q̃b. eget, ſuppeditatis, illũ ad nos mittito. Erit eẽ principibus Perſarũ par. Quòd ſi quis alius eſt in Europa uir præſtãs, eius amicitiã regię domui cõciliato, nõ parcẽs opib. Viri enim q̃ conſilio polleant, haud temerè inueniunt̃. Vale. Libri ab Hippocrate ſcripti omnibus medicinæ ſtudioſis ſunt notiſſimi: tãtiq; fiunt ab ijs, quaſi diuinæ uoces, non ore humano proditi eſſent. Præcipuos tamẽ & ipſi recenſebimus. Primus eſt, qui iuſiurandum continet. Alter, qui prædictiones explicat. Tertius, Aphoriſmorũ, qui ingenium humanũ ſuperat. Quartũ locum teneat celeberrimum illud & admirabile opus, quod à LX librorũ numero Hexecontabiblus dictum, omnem medicam ſcientiam & ſapientiam cõtinet.

Hippocrates Theſſali F. Cous medicus, nepos Hippocratis II. filij Heraclidæ. Scripſit & ipſe medica.

Hippocrates IIII, Draconis F. Cous medicus, eiuſdẽ & ipſe generis, medicatus eſt Roxanen. * Obijt ſub Caſſandro, Antipatri filio. Scripſit & ipſe medica.

Hippocrates duo, V & VI, medici, Thymbræi filij, Coi & ipſi, eiuſdem generis. Scripſerunt & ipſi in eãdem arte.

Hippocrates VII Cous, & ipſe medicus, Praxianactis F. eiuſdem & ipſe generis, & de eãdem arte ſcripſit.

HIPPOMANES, id quod in fronte pulli equini naſcitur, quod mater ſtatim deuorat. Eſt autem minus ficu, nigrum, latum, rotundum, ad multa utile.

Hippomachus Elæus, tres aduerſarios uicit, ne plaga quidem accepta. Et ciuis quidã Ceramenſis in Thracię Caria uim pedum ſuorum oſtentans, à longiſſimo & ualentiſſimo curſu, eoq; minimo tempore cõfecto, ſeſe ad breuiſſimum & minimum accommodauit.

Hippomenes Athenienſiũ prętor, magiſtratu excidit hac de cauſa. Filiam habuit, quam cũ à ciue quodã ſtupratam eſſe cõperiſſet, in carcerem cõiecit uinctam cum equo, neutri pabulũ prębens. Equus itaq; fame ſubactus, puellã deuorauit, & ipſe mortu⁹ eſt. Poſt domo eius deſtructa, loc⁹ ille dictus eſt Eq̃ & puellę.

ἱππόμηνε.) Callias ubiq; ut prodigus per-

perſtringitur à Comicis, & mulieroſus & mollis.

ἵππ@.) Dexippus: Equus eius ita inſtitutus erat, ut & ſine habenis ocyſſimè ferretur: & illo pedetentim procedente, placidiſſimè ſtaret: & declinante ut circuiret, atq; in gyrum eum duceret, agilimè conuerteretur.

ἵπποι μὲν σφηκῶν γίνεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.) Ex equis naſcuntur crabrones, è tauris apes.

ἵππους μελαίνας ἢ καλὸν παντὸς βλέπειν, ἵππων δὲ λευκῶν ὄψις ἀγγέλων φάσις.) ὀνειρικελικόν. Equos nigros uidere (Prorſus malum) non omninò bonum eſt. Ex quorum uerò candidorum aſpectus, eſt angelorum aſpectus.

ἵππ@ νισαῖ@.) Equus Niſeus. Intra Suſianã & Bactrianam locus eſt Cataſtigona, Græcè Niſus, ubi equi præſtantes, iiq; omnes rufi naſcuntur. Herodotus Niſeũ Mediæ locum: Orpheus uerò, maris Erythræi eſſe dicit. Polemon equum Niſæũ malè dicit candidum.

ἱππόστρατηγός.) Equitum dux Alexãdri fuit Alcetas.

ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβαλλε.) Equo ſeneſcenti onera minora imponito. De ijs qui ob ætatem remiſſione & quiete indigent.

Hipponax, Pytheę & Protidis F. Epheſius, Iambographus, habitauit Clazomenis, à tyrannis Athenagora & Comapulſus. Scripſit in Bupalum & Athenidem ſtatuarios, quòd ſuas imagines ad contumeliam feciſſent.

HIPYS Rheginus hiſtoricus, tẽporibus Perſicis, primus res Siculas deſcripſit, quas poſtea Myes in cõpendiũ redegit: Origines Italiæ, Sicularũ rerũ libros V, Annalium libros V. (ἀργολογικῶν, id eſt, ocioſarum orationum) Argolicarũ rerũ libros tres. Primus etiam ſcripſit Patrodiam, & Choliambum, & alia.

IRIS, nubis humiditas ſole incidente uariatæ arcus inſtar, aut ſplendor ab humidis nubibus refractus, aut cõſpectus partis Solis aut Lunæ in nube roſcida, caua, & in ſpeciem continua, tãquam in ſpeculo apparens rotunditate circuli. Vide iridis, auram ſignificat: rubrum, uentos: nigricans, imbres.

IRVS, Homericus mendicus.

ἰρός.) Locus hic ſacer eſt, ut conijcio, conſitus lauro, oliua, uite. Frequentius item intra eum cantillant luſciniæ.

ISSA, uox eſt de ijs quib. litera z obuenit, & omnia malè cadunt.

ISAAC. Deus, Abraami uſus hoſpitio, ꝓmiſit fore ut Sara filiũ ei páreret. Quæ cũ riſiſſet: filius Hebræa uoce Iſaac, quæ ſuauẽ riſum ſignificat, eſt appellatus.

ἴσα γάρ μοι.) Verè mihi iſta mendaciis ſimilia uidentur. De rebus dubijs, & inſperatis. Ariſtophanes in Auibus.

ἴσασι.) οἱ δὲ κακοὶ γνώμαισι τ' ἀγαθὸν χερσὶν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι πρὶν ἂν κεφάλῃ. Homines uæcordes, nõ animaduertũt bona ſe habere in manibus, priuſquã ea quiſpiã illis extorſerit. Plautus:

Tum denig, oẽs noſtra intelligimus bona,
Cũ quæ in poteſtate habuimus, ea amiſimus.

ISAEVS, unus decẽ oratorũ, diſcipulus Iſocratis, magiſter Demoſthenis, genere Atheniẽſis. Demetrius Chalcidenſem eum eſſe dicit. Hic laudatur & ut orator, & quòd Demoſthenem ſine mercede promouerit. Hunc, cum poſt adoleſcentię luxuriam ad bonam frugem ſe recepiſſet, quodam rogante, quis piſcis aut quæ auis eſſet eſu ſuauiſſima? Deſij, inquit, reb. iſtis ſtudere. Animaduerti enim, uindemiam meam Tantali hortos fuiſſe. Quo reſponſo innuit, umbras & ſomnia omnes eſſe uoluptates. *Voluptates, Tantali uinedemia.*

ἴσαι ψῆφοι.) Pares calculi. De ijs qui ꝓpemodum condemnati eſſent. A iudicibus enim rei abſoluuntur, cum paria ſunt ſuffragia. Quòd ſi unus calculus dãnatorius accedit, condemnantur. *Calculorum adæquatio.*

ISIDORVS ſenex Peluſiota, uir clariſſimus, philoſophus & orator, ſcripſit epiſtolas tres, quæ ſacrã ſcripturã interpretantur, & alia quædam.

Iſidorus philoſophus (ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς) ſub fratrib. ut ſi quis alius, philoſophatus eſt in Mathematis: ſtudioſus etiã ſacrarũ literarum: ſummoq; ſtudio & ꝓſperitate ſingulari, ut paucis dicam, quæ eò pertinerent, comparauit. Ac (ut mihi quidẽ uidetur) uita fuit philoſophus, ſcientia uerò nõ perpolitus, in Dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Adoleſcenti mirũ quiddã accidit. Nam ęqualis ei⁹, & ex ſorore nepos, annos XVIII natus, à prima ætate diuinã præ ſe ferens indolẽ, tecto delapſus ſtatim obiit. Cuius mors cũ ualde lugeretur: ille Iſidorũ dormientem conſolabatur. *Mortui cõſolatio.*

ISIS dicitur Io, quã Iupiter Argis rapuit, metuq; Iunonis nunc in cãdidam, nunc in nigram, nunc in (Ionicam) uiolaceam uaccam mutauit, cum eaq; oberrans in Aegyptum uenit. Iſidem igitur

colunt Aegyptij,& in capite ſtatuæ eius cornua bouina ſculpunt, ut puellam in bouem fuiſſe mutatam ſignificent.

ἰσθμιάζειν.) De ijs qui miſerè uiuunt. Morbidũ enim eſt Iſthmiorum tẽpus.

ISTHMVS, mare intra duas terras: porthmus, terra intra duo maria (terra intra duo maria: porthmus ſeu fretũ, mare intra duas terras.)

ISMAEL, ſuauis riſ⁹. unde Iſmaelites.

ISMARVS urbs, quæ nunc Maronea dicitur: unde Iſmarium uinum.

ISMENIAS, illuſtris apud Athenienſes polemarchus fuit.

ISODAETES, peregrinus quidã dæmon, cui publicæ mulierculæ ac parum probæ initiabantur.

ISOCRATES Theodori F. fiſtularum fabri, Atheniẽſis orator, natus Olympia de LXXXVI: hoc eſt, poſt bellũ Pelopõneſiacũ: ob uocis imbecillitatẽ & uerecũdiam cauſas nõ egit, ſed plures erudiit. Orationes ſcripſit XXXII. Cumq; annos CVI uixiſſet, obiit. Fratres habuit Tiſippum, Theomneſtum & Theodorum: magiſtrũ Gorgiã, aut Tiſiã, aut Erginum, aut Prodicum, aut Theramenem. autores enim non conſentiunt. Orationes eius ſunt plurimæ.

Iſocrates Apolloniates.

Iſocrates Ampelę philoſophi F. Apolloniæ in Põto aut Heracleæ natus, ut ſcribit Calliſtratus orator, diſcipulus & ſucceſſor maioris Iſocratis, Platonis etiã aſſiduus auditor. Hic Iſocrates cũ Theodecte oratore & tragico, & Theopompo Chio, unà cum Erythręo Naucratita, de eloquentia certauit in funere Mauſoli Caris, regis Halicarnaſſi. Orationes eius ſunt V. Amphictyonica: Hortatoria: Philippo ſepulchrũ nõ eſſe faciendum: De migratione: De ſua republica.

Iſocrates dixit: Qui malè cõſuluerit ſuis rebus, nunquã bene cõſulet alienis.

ἰσοπολεῖς, municipes.) Inquilinis ſi quo beneficio Remp. Atheniẽſem affeciſſẽt, hic honos habebatur, ut pari iure cũ ijs eſſent qui aſcripti erant in ciuitatẽ: ſic dicti, quòd eadẽ penderent, quæ ciues, cõdonato inquilinorũ tributo. ἀτέλειαν immunitatẽ, Atheniẽſes totis urbibus decreuerunt, ut Olynthiis & Thebanis.

ἰσότης φιλότης.) Aequalitas eſt amicitia, eamq; maximè continet.

HISPANIA regio, quæ & Iberia & Heſperia uocatur.

ἴσιον.) Quaſi natura eius ſerò munus ſuũ agnouiſſet, non paulatim, ſed plenis uelis ab inſtituto philoſophico receſſit, cum primùm philoſophatus eſt.

ἰσοῤῥάφων.) Velorum conſutor: id eſt, callidus & malitioſus. Sunt & Aegyptij λινοπιοὶ, id eſt lini textores, gens callida & uerſuta.

ἰσίοις.) Ariſtophanes: Ne iracundèreſpondeas, ſed ſummis uelis contractis. Tum magis magisq; procedes, lenẽq; uentum, ubi conſtiterit, arripies.

ἱστορήσιμα.) Hecatæus primus hiſtoriã proſa edidit: ſyngraphen (conſcriptionem) Thucydides. Nam Ageſilai ſcripta putãtur adulterina.

ἱστορία.) Lõgè nimirũ alia res eſt Initiorum ſpectaculum, Et ipſius Proſerpinæ rapiendæ uoluntas.

ἴσως.) Equidẽ ſcio me eſſe miſerã. Omnes enim dolores ad nos cõfluxerũt, & apud nos conſtanter permanſerunt.

ἴστρος.) Iſter, Menãdri Iſtri F. Cyrenęus aut Macedo, hiſtoricus, Callimachi ſeruus & diſcipulus. Heranipp⁹ aũt Paphiũ eum fuiſſe ſcribit, in opere de Seruis eruditione claris. Scripſit multa & ſoluta oratione, & poeticè.

ἰσχάς.) Ante carnium eſum, aridis ficubus ueſcebantur Atheniẽſes. Ariſtophanes: Sicut, inquit, qui ficus edũt, expeditè & affatim edunt: eodẽ modo etiã populus Atheniẽſis, ubi in Pnyce conſederit, condemnat & publicat bona.

ἰσχέτω.) Eamus, iã nihil nos moretur.

ἴσχειν.) Ariſtophanes: Non licebat ligurire, nec pedem pedi imponere: id eſt, ociari.

τὰς θύρας ξενίζειν ἀδέπωτ' ἴσχει ἡ θύρα.) Hos nũquam fores tenent, quò minus recipiãt hoſpites. De hominibus hoſpitalibus.

ἰσχύων.) Pindarus: Adeò ualẽs, ut & uolucrem aſſequatur aquilam, & marinum anteuertat delphinem.

ἰσχύων.) Irato Deo, ne ualentiſſimus quidem effugerit.

ἰσχυρίζετο.) Hæc ſcribo non uiſa mihi, ſed audita ex iis q se uidiſſe affirmabãt.

ἰσχυρὸν.) Non exiſtimo eam adhuc uiuere, profundo à me uulnere accepto. Ventis uehemẽtib. exortis, quidã cũ iumentis in ſubiectum mare ſunt deiecti.

ἰσχυρὸς.) Iosephus: Sampſon (adhuc accordatus & ſtrenuus erat) uiciſſim fallebat mulierẽ. Aelianus. Sic atrocia ſuppliciа ſæpè in autorũ capita cõuertuntur: ipſiq; patiũtur ea, quæ alios pati iuſſerũt.

ἰσχὺς.) Robur eſt ſimilarium partiũ, ut neruorũ atq; oſſium, & ſpiritus ſymme

tria,

tria,id est cõmoderatio seu cõueniẽtia.

ITABYRIVM,mons altissimus in Galilæa,Iudææ regione,fontem habens unum,unde feræ bibunt.

ITALIA,regio in qua est Roma, ab Italo:priꝰ Ausonia dicta, & Oenotria, & Hesperia.Itali,dicuntur indigenæ: Italiotæ,qui in Italia consederunt.

ITALICA,urbs Hispaniæ.

ἰταλιώδης.)Italiodes:ob Pythagoreos, arrogans:propter Sybarim,lasciuus.

ἴταμον.)Puellã nũc lasciuè ridere, nũc contumaciter loqui, Ob illa dicta non erubescere, est petulantia & impudentia plenum.

ἴτε.)Sophocles:Ite ô celeres noxalesque Furiæ.

ITEA,urbs unde Itæus.

ITEAE,municipiũ Acamantiæ trib.

ἰτητέον.)Aristophanes in Nubibus:Eũdum est,quid ita cesso anxius?

ἑτοῖα.)Cætera parata sunt:mẽsę,cerui-calia,strata,coronæ,unguenta,bellaria, meretriculæ adsunt,amyli,placẽtæ, liba, saltatriculæ.Age festina quantũ potes.

ἴτυς.) Clypeus ego umbonem quidẽ habeo bellis effœtum, effœtumque umbilicum:sed uirtute fulgeo,propter partas uictorias.

IYNX,Echonis seu Suadæ * filia Hieronices & Veneris:quæ cum Iouem uenenis peteret,ea de causa in saxum conuersa est à Iunone. Est & rotula seu rhõbus, ac paruum quoddam instrumentũ iynx,cui & motacilla alligatur, cuius agitatione amasios suos demulcent uenefi cæ.Hinc iynx dicitur,quicquid animum ad cupiditatem & amorem incitat.In Epigrammate, Iynx uictrix : quæ & uirum qui ultra mare est, & è thalamis pueros attrahere potest.

ἴυγξ.) Nũc te esse oportet acrẽ, bonã, improbã,grauẽ,amœnã,uersatilem. Nã principes Græcorũ tua iynge capti tibi omnia permiserunt.Cleopatra se ijsdem illecebris & præstigiis, quib. Antonium & Cæsarem irretierat,etiã Augustũ superaturam putabat. Tales inerant Diogenis canis orationi illecebræ.

IPHICRATES sutoris F.Athenienſis orator & imperator, primus spoliis epigramma addidit, quo ducis mentio fieret,cum superiori tempore solius urbis nomen inscriberetur.

ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.) Piscem natare doces.De ijs qui ea docẽt, quæ illi quos docent,sciunt.

ἰχθῦς.)Aesopus Mithridatis anagnostes,librum scripsit de Helena,in quo dicit piscem quendam cetacei generis Pana dici,in quo asterites gemma inueniatur, qui & accendatur à sole, & ad philtra faciat. Asterites gẽma.

ἴχνη.) Maiores Domini secundũ carnem,ἀντάλλαγμα permutationem & ἴχνη uestigia uocarunt LXX interpretes.

PRINCIPIVM Θ TH.

THABOR,nomen montis.

θαλαμακῆς.) Tres in triremib.fuerunt remigum ordines,infimi Thalamitæ,medij Zygitæ,summi Thranitæ.

θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ.) Mari è cauerna aquam. De iis qui parua magnis ambitiosè comparant.Eódem pertinet, βῶλον ἄρουραν, Gleba aruum.

θάλατταν ἰδεῖν μειδιῶσαν, εὔθετον. Somnia marina.
φλοῖσβος θαλάσσης, πραγμάτων δηλοῖ κλόνον.
(νῆξις) θνῆξις θαλάσσης, ἀχρίας δηλοῖ λύπας.
θνῆξις θαλάσσης, ἡμέρας ὄναρ καλόν.
Mare uidere placidum,opportunum est.
Sonitꝰ maris, negociorũ significat cõcussionẽ.
(Mors maris) *Natatio marina, sæuos indicat dolores.*
Natatio marina,interdiu bonũ est somniũ.
ὀνειροκριτικά.

θαλάσσιον.) *Hanc ego delicatè alui. Fuit enim Amorum & Gratiarum puella illa immortale germen.

THALES Examij & Cleobulinæ filius, Milesius (sed ut Herodoto placet, Phœnix)fuit ante Crœsum Olympiade XXXV.Phlegonte uerò autore,iam celebris fuit*VII Olympiade.Scripsit uersibus de iis quæ in sublimi fiũt, de æquinoctio,& alia multa. Obiit senex in spectaculo gymnici certaminis,à turba pressus,& æstu resolutus.Primus Thales cognomen sapientis tulit,& primus animã dixit immortalem,& eclipses & æquinoctia deprehendit.Apophtegmata sunt eius plurima : & celebratum illud (γνῶθι σαυτὸν,ἐγγύα,πάρα δ' ἄτα.) NOSCE TE. Nam, SPONDE,noxa præsto est, Chilo potius sibi uendicat:ut &, NE QVID nimis.μηδὲν ἄγαν. Thaletis scripta. Obitus. Inuenta.

Thales,physicus philosophus,sub Dario Solis eclipsin prædixit.

Thales Cretensis,aut Illyrius, lyricus antiquior Homero,carmina scripsit.

THALETAS Cnossius rhapsodus, poemata quædam fabulosa scripsit.

θαλπνότερον.)Pindarus: Ne quod interdiu Sole splendidius astrum uacuo in æthere quærito.

θαλυ-

θαλυκρὸν.) Et ardens ille hebetatus est stimulus insani amoris. καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλυύθη κέντρον ἐρωμανίης.

THAMYRIS, uel Thamyras, Thrax Hedonus, ex urbe Brincorũ, Philammonis & Arsinoes filius, uersificator ante Homerũ octauus: secundũ alios, quintus. Alij Odrysiũ fuisse dicunt. Hic Thamyris ob contumeliã Musis factã, excæcatus est. Extat eius Theologia uersib. * 3000. Primus puerũ adamauit, Hymnæum nomine, filium Calliopes & Magnetis. Alij à Tallone quodam Cretensi, Rhadamanthum adamatum tradunt. Alij Laium dicunt primũ Chrysippum adamasse, Pelopis filium. Alij hoc Italos inuenisse primos tradunt, ob militãdi necessitatem. Sed reuera Iupiter primus adamauit Ganymedem.

Musæ. Pæderastia. Hymnæus. Tallon. Rhadamanthus. Laius. Chrysippus. Itali. Iupiter. Ganymedes.

Thamyris insanit, θάμυρις μαίνεται.) De iis qui de industria quædam, præter rationem facere uidentur.

θανατᾶν.) Vsq; adeò alter cædis, alter necis auidus erat.

θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα.) Mortuus in somnis curarũ eris expers. ὀνειροκριτικόν.

Explicatio somnij.

θάνατος.) Mors est effugium malorũ, & uelut post tempestatem necessarius portus. Nam sanitas in morte potius est, quàm in uita.

Mors.

θανατῶν.) Vespasianus uetabat, ne cũ hominibus mortis appetentib. cõgrederentur. nihil enim esse desperatione fortius. Aeschylus:

μόνος θεῶν θάνατος δώρων οὐκ ἐρᾷ.
Mors sola ex dijs munera non amat.
Panditur ad nullas ianua nigra preces.

θαῤῥαλέος, Fidens, laudatur ut bonus: θρασὺς, audax, ut malus uituperatur. Hyperides in oratione Cytheriaca: Audaces, inquit, sine ratione agunt omnia: fidentes uerò cũ ratione obiecta pericula imperterriti sustinent. Sic θάρσος μὲν τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τὸ ἐναντίον. Fiducia est elatio animi probabilis, audacia contrà.

Fidentia. Audacia.

THARGELIA, festum Apollinis & Dianæ, quo primitias illi Deo coquebant frugum quæ prouenerant. Ex eo dictum est, quòd Apollo, id est Sol calefaciat terram. Tum etiam choreæ ducebãtur. Thargelia bonorũ. Thargelion, mensis Aprilis est, Apollini sacer, quo festum hoc agebatur.

Thargelia, Agesagoræ filia, Milesia genere, Thessalorum regina fuit annos XXX, occisa ab Argiuo quodã, quem in uincula coniecerat.

THARELLIDES, Symmachus, Asopodorus, Dindymachias frater eius, ob staturæ breuitatem perstringebantur.

θαρσεῖς.) Tharses, Carthaginẽ Libyæ principẽ urbẽ Esaias & Ezechiel nominant. Saba uerò, gentem Aethiopicam. At Libyes, qui & Afri appellantur, occidentales terræ partes tenẽt: Aethiopes, orientales & meridionales: Arabes mediam continentem: Insulares, medium maris. Hos ante Deum procubituros dixit Dauid: Procumbent Aethiopes.

θαρσεῖς, Tarses Indiæ regio, unde Salomoni aurum ueniebat.

θάσιον ἐγχεῖν.) Thasium uinum infundere. Prouerbium. Thasi habitabat Staphylus, Bacchi amasius: unde uinum eximium ibi nascebatur.

θάσος ἀγαθῶν.) Thasus bonorum. De ijs qui se beatum aliquem & illustrẽ effecturos pollicentur.

θάτερα.) Vt omnes res mortalium duræ sunt, & periculosæ? Debent autem rebus secundis aduersæ prouideri. Et dum uiuis, uidendum maximè, ne (uictus, res familiaris) uita, te nec opinãte, pessũ eat.

θᾶττον ἀναπνοῆς.) Respiratione celeri⁹. Consule præsente, opinione celerius cõfectum est opus.

θᾶττον ἢ κατὰ δόξαν.) Ille celerius quã prudentius amplexus est eloquentiam.

Citius cor eorũ uideris, quàm ea quę cordi illis sunt: cũ animi sensum lingua promere non possint.

θᾶττον ἢ βούτης.) Bute celerius. De rebus quæ facilè conficiuntur. Huius enim galea tãtum & oculus cernebatur, reliqua monte occultabantur.

θᾶττον ὁ τόκος ἡρακλείτω περινέω τρέχει.) Fœnus celeri⁹ currit Heraclito Perineo. Prouerbium, in eos qui ęs alienum contrahunt. Heraclitus hic ob celeritatem in admiratione fuit.

θαυμάσια.) Mirabilia, de beneficiis diuinis: δύναμις, potentia, de ultione usurpantur.

θαυμασταὶ.) Attoniti sequebãtur, alij sapientiæ, alij formæ, alij rationis uitæ, alij habitus, alij horũ omniũ admiratores.

THAEMANITES: id est Oriẽtalis.

THEAGENES (ἄρχον princeps) prætor Atheniensis, uir cupidus honoris, & magno ingenio: & inter Græcos, quos plerunque cõmodè tractabat, splendidissimus, tum urbium quarundam calamita-

mitates ſubleuãdo, tũ egenos homines adiuuãdo: cum nõ una, ſed utraq; manu (ꝙ aiunt) largiretur. Nã & liberalis & magnificus ſupra modum erat: magnãq; pecuniã & in magiſtros & in medicos, & alia patrię cõmoda cõferebat. Et hęc qdẽ laudanda ſunt in Theagene. Cum autẽ iracũdus eſſet, ac ne minimum quidem ſui contemptum ferre poſſet: ſed & coliſe ab omnib. (ὑπὸ πάντων τῶν ὑπερορώντων) contemptorib. ſtuderet: reſpuẽs cæteros, in primis potentiores: ac ſplendorẽ Romanæ ciuitatis captaret, nouasq; dignitates ueterũ morũ religioni præferret: ſe à Græcis atq; maioribus ſuis auulſum, ad plebeiam delapſum eſſe uitã nõ animaduertit: & ſuos è ueris amicis fallaces adulatores effeciſſe. Itaq; priſtinã aduerſus philoſophiam reuerentiã non retinuit: cum uerbo quidẽ philoſophos ſecum haberet, reuera autem aſſentatores. Hoc primum ſuſpicionis initium aduerſus Marinum extitit. Nam is quidem dignam philoſopho grauitatem retinẽs Theagenem, uti par erat, obſeruabat: neque ſe aduerſus illum inſolenter aut ruſticè atq; importunè in congreſſibus & colloquiis gerebat: neque in alijs ſupra idiotam ſe efferebat: ſed eum palàm & præſtolabatur & deducebat, & cõuenientem honorem illi habebat, qualẽ homo princeps urbis, ac fortaſſe totius Romanæ Reipublicæ expeteret. Erat enim ex Romanis patribus, & Senatus Palatini primus, tũ ob ueterẽ nobilitatẽ, tũ ob morũ magnificentiã, tũ propter illuſtre ſtudiũ & curã eruditionis. Itaq; Marinus etiã omne genus ſplendoris eius augeratq; amplificare ſtudebat.

(θεαγένης ἑκάτειον.) Theagenis Hecateum. Prouerbium. Fuit hic timidus, & Hecates ſimulacrum, quó cunq; iret, cõſulebat: cognomento Fumus, quòd multa pollicitus nihil præſtaret.

(θεαγένους χρήματα, τὰ τ' αἰσχίνα.) Theagenis & Aeſchinis pecuniæ. De pauperibus, q ſe diuites eſſe iactitabãt. Fuerũt & alij duo Theagenes: unus qui de Homero ſcripſit: alter, q ob molliciẽ deridetur.

THEANO Metapontina, uel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis: uxor ſiue Caryſti, ſiue Crotonis, ſiue Brotini Pythagorei: ſcripſit de Pythagora, de uirtute ad Hippodamum Thurium, admonitiones muliebres, & ſcitè dicta Pythagoræorum.

THEANO Cretenſis philoſopha, filia Pythonactis, uxor maioris Pythagoræ, ex quo ſuſcepit Telaugen, Mneſarchum, Myam & Arignoten. Quidã Cratini uxorem fuiſſe tradũt, & genere Crotoniatidem. Scripſit cõmentarios philoſophicos, & Apophthegmata, & poema quoddam uerſibus hexametris.

Theano Locrenſis lyrica, ſcripſit cantica lyrica, & carmina.

(θεατρίζω.) Polybius: Vulgus facta fortunatorũ nõ conatur imitari: ſed luxũ imitãdo, ſuã incõtinentiã pnblicè traducit. Idem: Non ipſi modò ſe oculis hominũ expoſuerunt, ſed & Græciã euerterunt. *Luxuria uulgi.*

(θεαυδέστατος.) Antipho de concordia: Homo, qui ſe dicit omnium belluarum Dei reuerentiſſimum extitiſſe.

THEAETETVS, Athenienſis aſtrologus & philoſophus, uel Socratis uel Platonis auditor, Heracleæ Ponticæ docuit: ac primus de quinque ſolidis corporibus ſcripſit, poſt bellum Peloponneſiacum natus. *V. ſolida corpora.*

(θεήλατος.) Narſes hoſtes uincere ſemper ſolitus, quadã numinis ira agitatus, effuſè fugiebat. *Narſes.*

(θεηπολεῖν.) Deorũ ſimulacra circumferendo, pecuniam corrogare.

(θέλγειν.) Telchines tradũt, aquis uirides arbores, naturæ munus inuidẽtes, arefeciſſe, faſcino uſq; ad ſtirpes extento.

THELXINIA, Ogygis filia.

(θελξινόοις.) Quò ſemper blandis philtris uiros domes.

(θεμιστεύειν.) Themis oraculum tenuit ante Apollinem. *Themis.*

(θεμιστόσυντος.) Apollonij Tyanei uerba eam habebant autoritatem, quaſi à rege profecta eſſent.

THEMISTIVS philoſophus, tẽporib. Iuliani apoſtatæ, à quo præfectus Cõſtantinopolis eſt deſignatus. Scripſit Ariſtotelis naturalis auſcultationis paraphraſin lib. 8. Paraphraſin analyticorum lib. 2. De anima lib. 7. in hoc opere ſua etiã introduxit. De ſcopo & inſcriptione Categoriarum lib. 1. & diſputationes. *Præfectus Cõſtantinopoli. Scripta.*

THEMISTOGENES, Syracuſanus hiſtoricus, ſcripſit Cyri expeditionem, quæ in Xenophontis Hellenicis extat, & alia quædam de ſua patria.

THEMISTOCLES, Athenienſis demagogus, Neoclis filius, prima ætate luxurioſus: deinde imperator deſignatus, cõditoq; Piræeo, & Perſis ad Salamina uictis, pulſus ob inuidiam, per calumniã proditionis, ad Artaxerxem Xerxis filiũ: à quo

Artaxerxis erga Themistoclem liberalitas.

à quo honorificentissimè susceptus, inferre bellum Græcis est coactus. Pollicitus enim fuerat, se Græciam subacturũ, si exercitus sibi daretur, tribus urbibus à Rege acceptis, p obsonio, pane & uino: Magnesia, Myunte & Lampsaco. Cũ aũt nec patriã oppugnare, nec partã gloriã amittere uellet: exercitu Magnesiã perducto, per causam rei diuinę Leucophryniæ Dianæ faciendæ, affatim hausto bouino sanguine interiit. Scripsit epistolas generosi animi plenas.

Haustus bouini sanguinis.

Themistoclis filij.

THEMISTOCLIS filij Neocles & Demopolis, cum alter stadiũ, alter Dolichum ludis funebrib. uicissent: coronati sunt ab ignaris. Quod cũ rescitũ esset: inimicis Themistoclis instigantibus: & legis de exulib. commonefaciẽtibus: parum abfuit quin lapidarentur.

Auaricia.

Ἡεμιτὴ.) Omnem uiam licitam reddebat lucrum.

Mors inuisa dijs.

Ἡεμιτὸν.) Aelianus: Deos nequaquam fas est intueri mortuos, quãuis sibi charos, & lethalibus exhalationibus oculũ inquinare.

Aeneastatua.

THEOGENES Thasi⁹, puer adhuc, statuam æneã in foro sitam, humeris impositam, domum tulit. Quod cum ciues ægrè ferrent, rursus sublatam in forum retulit: eaq; res magnæ illi in Græcia laudi fuit.

THEOGITONEM Demosthenes appellat eum, quẽ Dimarchus & alij Theogenem uocant.

Theognetus, comicus. Ex eius fabulis, autore Aeliano, sunt, Phasma seu Philargyrus, Philodespotus, Centaurus.

THEOGNIS Megarensis Siculus, Olympiade 59 natus: scripsit elegiam in Syracusanos, qui post obsidionem incolumes manserant. Sententias uersibus elegicis 2800. & ad Cyrnum, delicias suas, Gnomologiam elegiacam, & alia præcepta de moribus, omnia uersu. Ac admonitiones quidem scripsit Theognis:

Theognidis improbata.

sed his immista sunt flagitia, & puerorum amores, atque alia à uitæ sanctitate abhorrentia.

Theognis poeta tragicus, adeò frigidus, ut nix diceret * XXX natus annos.

Naucrates. Isocrates Apolloniates.

THEODECTES Aristãdri filius, Phaselites, Lycius orator, sed ad scribendas tragœdias se cõtulit: discipul⁹ Platonis, Isocratis & Aristotelis. Hic & Erythræus Naucrates, & Isocrates Apolloniates orator, & Theopõpus, Olympiade CIII funebres orationes habuerunt in Mausolum, Artemisię uxoris eius hortatu: ac uicit, maximè laudata eius tragœdia. Alij Theopompum aiũt tulisse primas. Fabulas edidit L. Moritur Athenis, annos natus XLI, patre suo superstite. Scripsit & artem oratoriam uersu, & alia quædã soluta oratione.

Theodectes Phaselites orator, superioris filius, scripsit encomiũ Alexandri Epirotæ, historica & cõmentarios: Instituta barbarica, Artem dicendi lib. 7, & alios quosdam Commentarios.

THEODOTO præfecto legionũ successorẽ Iustinianus dedit, Petrũ Barsyamen cognomẽto: qui cum olim ad mensam æris sederet, sordidissimas ex eo q̃stu corrasit opes, obolorum fur solers, & contrahentes cum ipso celeritate digitorũ decipiens: & deprehensus, peierare paratus, manuum peccatũ linguæ tegens confidentia. Inter præfectorũ uerò duces ascitus, eò * insolentiæ uenit, ut imperatori maximè placeret *, & rerum iniustarũ cõsilia inexplicabilia facilimè explicaret, tum milites omnibus stipendiis fraudando, tum magistratus magis etiam quàm olim uenditando.

THEODOSIVS philosophus scripsit sphærica lib. 3. Commentariorũ in Theodæ capita. De diebus & noctibus lib. 2. Cõmentarium in Archimedis uiaticũ. Delineationes ædium lib. 3. Sceptica capita astrologica de habitationibus.

Theodosius Tripolitanus, scripsit de uere, & alia diuersa.

Theodosius Romanorũ imperator, post Maximini tyranni cædem, & cladẽ ab Scythis in paludibus latentibus acceptam, cædemq; Romanorum, decreuerat bellis & pugnis ualere iussis, & Promoto mãdatis, ueteris uitę rationis meminisse, sũptuosis cœnis curiosè instruendis, & theatris & equorum decursionib. sese oblectando. Equidem mirorũ uitæ eius in utranq; partem inclinationẽ. Nam cum natura segnis & admodũ socors esset, nulla molestia aut formidine interpellante, genio indulgebat. Necessitate uerò urgente *, & metu seruitutis impendente: eiecta socordia, & deliciis ualere iussis, fortẽ & laborum tolerantẽ se præbebat: talis ipsa experientia declaratus, cũ primùm omni solicitudine liberatus esset, naturæ suæ inertiæ cum seruiret. Ex ijs qui magistratus gerebant, Rufinũ eximiè honorabat, natione Gallũ, magistrũ ordinũ senatus. Cũ aũt filiũ

Hono-

Honoriũ, Romanorũ Imperatorẽ desi-
gnasset: coegit senatum, patria instituta
seruantẽ, nec imitari uolentẽ eos, qui ad
Deorũ cõtemptũ declinassent: uerbaq;
fecit de ueteri more relinquẽdo, & Chri
stianismo amplectẽdo: cuius promissio
esset, ab omni peccato, omni impietate
liberatio. Ei adhortationi cum nemo
paruisset: nec quisquam à patrijs institu-
tis iam inde ab urbe condita traditis, re-
cedere uellet, ijsq; Christianos ritus an-
teferre: quòd, dum illa tenuissent, annos
propè 1200 urbẽ incolumẽ tenerẽt: sed
quid sibi euẽturũ esset, illis permutatis,
ignorarent: Tũ ille, sumptib. sacrificiorũ
& uictimarum onerari ærarium, seq; illa
sublaturum esse dicebat: quòd neq; rem
ipsam probaret, & alioqui etiam res mi-
litaris sumptus maiores postularet. Cũ
uerò senatus negasset rectè ista legitime
que fieri: &, ut sumptus publici deessent,
non propterea ritus sacrorũ prætermit-
tendos esse: Romanorum imperium ex
parte est imminutum.

S. Theodosius cœnobiarcha, sub Ana
stasio Imp. fuit Dicoro, hęretico illo.

Theodosius minor, Romanorum Im
perator, suscepto à patre principatu, ho-
mo imbellis & timidus, pace pecunia,
nõ armis parta, Rempublicã Romanam
grauiter, afflixit. Nam cum ab eunuchis
esset educatus: omnibus eorum impera
tis parebat: adeò ut legiones etiã ope il-
lorũ indigerent, multaq; & in ciuilib. &
in militaribus institutis nouarentur: ma-
gistratib. nõ in uiros qui eos gerere pos-
sent, collatis: sed in eos, qui auro eunu-
chorũ auariciã explerẽt. Et cũ Sebastia-
ni satellites piraticis nauib. Hellespontũ
& Propontidem infestarent: eò rem eu-
nuchi deduxerũt, Theodosium ludicris
quibusdam, tanquam puerõs, detinen-
do, ut nihil gereret memorabile. Nã cũ
ad annos L peruenisset, ipse quidem sor
didis artibus & uenatui uacabat: eunu-
chi uerò & Chrysaphius summa rerum
potiebãtur: quã illo mortuo (F. Pulcher-
rima) Pulcheria soror ad se transtulit. In
Milio stetit Theodosij ænea statua eque
stris: quam cum posuisset, multa congia-
ria largitus est ciuitati. Sed quærendum,
cuius illa Theodosij fuerit. Theodosius
Antiochum præpositum loco motum,
in presbyteros retulit. Idem & successo-
rem eius Cyrum, eodem tempore duas
maximas prouincias administrantem, in
ordinem coegit. Cum quidem is tantos
successus admiratus, effatus esset: Non placere sibi fortunam ita arridentem. I. taq; bonis publicatis: (ὡς ἑλλιπῆ καὶ βασιλεύσειν ἐλπίζων) ut gentilis & imperio inhians, ademptis magistratibus, factus est episcopus Cotyaij Phrygiæ. Post hunc autẽ solus dominatus est Chrysaphius, cognomento Zummas. *Fortuna uitrea.*

THEODVLVS, martyr factus sub Iuliano apostata.

THEODORVS Byzãtinus sophistes, quẽ Plato Logodædalum ob dicẽdi solertiã uocat, scripsit contra Thrasybulũ & Andocidem, & alia quædam. *Logodædalus.*

Theodorus cognomẽto Atheos, audiuit Zenonem Cittieum, itemq; Brysonem, & Pyrrhonem, Ephecticum, à sustinendo assensu dictũ, indifferentiam probans: ac suã quandã sectã à se Theodoreã nominauit: ad eãq; pertinẽtia multa scripsit, & itẽ alia. Hic Hipparchiæ Cratetis uxori dixit: Hæc illa est, quæ stamine & radiis relictis pallium gestet. *Zeno. Bryso. Pyrrho. Theodorea secta. Hipparchia.*

Theodorus Gadarenus, sophistes, seruili ortus genere, magister fuit Tiberij Cæsaris. Postea in contentionem uenit de sophistica (ἔπειτα συνεκρίθη τῇ σοφιστικῇς) & Romæ in ipsa urbe cum Potamone & Antipatro certauit sub Adriano Cæsare, filius eius Antonius, factus est senator. Libros scripsit 3, de iis quę in uocib. quæruntur. De historia, 1. De positione, 1. De Dialectorũ similitudine & demonstratione, 2. De republica, 2. De Cœlesyria, 1. De facultate oratoris, 1. & alia. *Libertinus senator.*

Theodorus poeta, scripsit uersib. hexametris de Cleopatra, & alia.

Theodorus unus ex lectorib. magnæ Eccleſiæ Constantinopolitanæ, scripsit historiam Eccleſiasticam, à Constantini temporib. usq; ad Iustiniani imperium.

Theodorus post Apollinarem Laodiceæ Syriacæ, * Mopsuhestiæ Cilicię principatum nactus, Apollinari planè cõtrarius, contumelias non uulgares audaci animo & imperterrito corde in Christũ Dominum effudit (ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν) hominem unum nostri similem & communem appellando: qui ex progressione gratia Dei accepta, Deus nominetur, & à baptismate in Iordane donum sancti Spiritus sit consecutus: in primis in nomen patris * & filij & sancti Spiritus baptizatus. Deum uerò λόγον (uerbum, seu sermonem) ob excellentem uirtutem eius, per beneplacitum in eo habitasse, eoq; diuinam digni *Apollinaris.*

tatẽ impertiisse,& adorationẽ deinceps post consummationẽ.His & aliis impiè dictis,naturas ἰδιοσυσίας, id est suis finibus terminatas docuit in Christo, πρός τινι habitudine seu affectione quadam & tantũ inter sese ὠκειωμένας conciliatas. Altera & hæc blasphemia est,unã naturã & duas naturas in Christo non secundũ rectam rationem confiteri.

Religio libera.

θεοκλυτήσοντες.) Ne cogerentur Christiani,qui in Perside essent, magicæ religioni interesse,ne'ue inuitis dij Medorũ inuocandi essent.

Theocritus orator.

THEOCRINES,sycophanta fuit.

THEOCRITVS,Chius orator, discipulus Metrodori Isocratici.Scripsit chrias. Aduersatus est in Republica Theopompo historico.Extat eius historia Libyca,& epistolæ admirabiles.Est & alius Theocritus, Praxagoræ & Philinnes filius:uel,ut alij,Simmichidæ: alij Coum fuisse tradunt, qui migrarit Syracusas.

Poeta Bucolicus.

Scripsit Bucolicos uersus lingua Dorica. Quidã & hæc illi ascribunt: Pratidas, Elpidas, Hymnos, Heroinas, Epicedia carmina,Elegias, Iambos, Epigrammata. Sciendum tres fuisse Bucolicorum uersuum poetas:Theocritum hunc,Moschum Siculum,& Bionem Smyrnęum,

Theocritus. Moschus. Bion.

è loco quodam Phlossa.

THEOPOMPVS Theodectis, siue Theodori filius, Athenienſis, antiquæ Comœdiæ poeta,sicut & Aristophanes edidit fabulas 24:inter quas est etiã Aesculapius, doctorum curator, qui hunc tabe laborantem in integrum restituit.

Aesculapius doctorum curator.

Theopompus Chius orator,filiusDamasistrati, natus tempore Athenienſis monarchiæ,Olympiade 93.quo tempore & Ephorus Isocratis auditor fuit. Scripsit unà cum Ephoro epitomen Herodoti historiarum,lib.2. Philippi res gestas, lib. 72. Græcas historias, quæ Thucydideas & Xenophonteas sequuntur, lib.11,ea quę à Peloponnesiaco bello gesta sunt,& reliqua cõtinentibus. Scripsit & alia plurima.

Ephorus.

θεὸς.)Philo dicti illius,Deus Dominꝰ, interpretari sensum dum conatur, summæ Trinitatis notionem habuit. Nam cum dicat,unum esse Deum,non ad numerum decurrit unitatis, sed ad mysteriũ sanctæ Trinitatis: quod est omnibus quæ diuidi possunt magis unum,& uerè singularibus uberius: tãtaq; ui animum eius occupauit,ut diceret,duas esse τοῦ ὄντος, eius qui est, facultates: quarum una

Trinitas.

(inquit)effectrix & actuosa, uocatur Deus:regia uerò & uindex Dominus. Deũ aũt esse,sentiunt Græci, animal immortale,ratione prędituũ,perfectũ,intelligẽs, beatũ,nullius mali capax, cõsulens mũdo,& mundi rebus:nec tamẽ esse humana forma. esse aũt hunc quidem opificẽ uniuersi,& quasi patrem omnium.Communiter autem, partem eius omnia penetrãtem,multis appellationibus accõmodari,pro facultatibus.

θεὸς.) Dauid ait: Ad Deum,fortẽ illũ, uiuentem illum.Vnde etiã τὸ τρισάγιον,Sãctus sanctus sanctus,à nobis canitur.

θεὸς.) Sophocles: Cum deorum aliquis nocet, ne robustus quidem possit effugere. Huic simile est & Pindaricum illud: Deus etiam uolucrem aquilam est assecutus, & marinum anteuertit delphinum. Prouerbium, θεὸς ἡ ἀναίδεια, Dea est Impudentia: cuius ædem fuisse tradit Ister lib.14.

θεσσαλὸν, ἢ θεσσαλῶν σόφισμα.) Thessalicum commentum. De iis qui non rectè pugnant,sed subdolè agunt.

θεῷ παρόντι πᾶσαν ἄπορον πέλεμον.) Deo præsente omnia inuia sunt peruia.

θεός.) Iudæorum magistratus dij dicũtur. Principi populi tui non maledices: &,Diis non conuiciaberis. Quia Deus iustus iudex est, & iudicium hominibus est permissum: dicti dij sunt, qui iustè iudicant.

θεοὶ.) Dij, qui ad Dei imaginem facti sunt,eamq; inuiolatam cõseruarunt: horũ Deus, cogit orbem terrarum in iudicium. & Dauid:Deus deorum Dominus locutus est,& uocauit terram,&c.

θεοίνια.)Theœnia,Bacchanalia singulorum municipiorum sic dicebantur, in quibus Gennetæ, id est Curiales sacrificabant.nam Bacchum θέοινον Theœnũ, quasi Vinideum uocant.

θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, ὁ τοῖς ἕλλησι.) Sophocles:Diis mortuus est Aiax,non Græcis: hoc est,nutu & uoluntate deorum.

THEOPHILI comici fabulæ sũt,Medicus,Epidaurus,Pãcratia,Bœotia,Prætides,Neoptolemus.

THEOPHILVS imperator Romanorum, Michaelis Amorræi filius, Michaelis pater,in id Dei odium & amentiam incidit: ut odiosam Copronymi & detestandam sectam susceperit & renouarit:nec ulla re inferiorem se impietate illius & uæcordia & tyrannide & furore præbuerit, homo uæcors & delyrus.

Eo

Eo igitur impiorum illorum & ſicariorum fraude & ſtupore implicatus, qui à Manichæa inſania & Ariana rabie propagati ſunt, perſecutionem & ipſe eodē modo contra Eccleſiam inſtituit, alter Nectenabo: collega & adiutore & conſcio patriarcha Ioanne, ac potius Mantiarcha aut dæmoniarcha: nouo omnino Apollonio, aut Balaamo noſtris temporibus exorto, lecanomante, & omnis inuiſæ Deo actionis, præſtigiarum omnium acri miniſtro. A' quo literas etiam edoctus homo infelix atq; inſtabilis: probatus odioſiſſimarum rerum miniſter, & idoneum diaboli inſtrumentum extitit: quos iure diuinus ſermo execratur, cum querimonia dicens: Væ ipſis, quia uiam Caini ſunt ingreſſi, & errore mercedis Balaami ſunt effuſi: & aduerſatione Coræ perierunt, &c.

THEOPHILVS ex India reuerſus, Antiochiæ uixit. Eccleſiam ſibi aſſignatam nullam habuit: ſed cum quaſi cōmunis eſſet, Eccleſias omnes ei frequentare tanquam ſuas impunè licebat. Nam & Imperator eum maximè & honorabat & obſeruabat: & cæteri omnes ad quos peruenisſet, alacritate ſumma recipiebant, ob excellentis eius uirtutis admirationem. Præſtantior enim uir ille fuit, quàm quiſquam dicendo poſſit cōſequi, Apoſtolorum, quaſi imago quædam. Ac aliquando reſuſcitaſſe Antiochiæ cadauer cuiuſdā ludæa fertur: idq; Thalaſſius affirmat, non exiguo tempore cum illo uerſatus, & in huiuſmodi rebus mendacij minimè ſuſpectus: præſertim multis eiuſdem ætatis id ſuo teſtimonio confirmantibus.

THEOPHRASTVS, ſiue Melanthi fullonis, ſiue Leonis filius, Ereſſius, auditor Ariſtotelis, & ſcholæ Peripateticæ ſucceſſor, ab eo Chalcidē migrante relictus. Hic initiò Tyrtamus uocabatur: ſed ob diuinam dictionē, Euphraſtus ab Ariſtotele, poſt Theophraſtus à diuinitate dicendi dictus eſt: ſicut Plato ab amplitudine ſermonis, cū ante Ariſtocles uocaretur. Diſcipulos ampli⁹ (πλείους ἢ δύο) 4470: Nicomachum Ariſtotelis philoſophi filium in deliciis habuit. Honoratus eſt à Caſſandro Antipatri filio. Deceſſit, aſſidua ſcriptione fatigatus: cū ab illa ſtudiorū contentione, ad paucos dies, ob diſcipuli nuptias, receſſiſſet. Libri eius ſunt plurimi, inter quos & hi: Analyticorum priorum 3. Analyticorum poſteriorū 7. Reſolutio ſyllogiſmorū, Analyticorū epitome, Reducti loci, De lapidibus, De ſtirpibus, De metallis, De odoribus, Characteres, & alia.

Theophraſtus, dum quidem laborabat, corpore erat integro: deinde relaxatus, obiit, membris mutilatus. *Labor ualentem, ignauiæ morbidum facit.*

THEOPHYLACTVS ſophiſtes, cognomento Simocathes.

Θεωθεὶς.) Deificatum: id eſt, ad maiorem gloriam euectum, non mutata natura propria.

THEON Alexandrinus, philoſophus Stoicus, ſub Auguſto fuit, poſt Arium. Scripſit Apollodori phyſiologicæ introductionis commentarium, artis Rhetoricæ lib. 3.

Theon Smyrnæus philoſoph⁹: & Theon Antiochenus Daphnæ⁹, philoſoph⁹ Stoicus, ſcripſit defenſionem Socratis.

Theon è Muſeo Aegyptius philoſophus, tēpore Pappi philoſophi, qui & ipſe Alexādrin⁹ fuit: uterq; ſub Theodoſio maiore. Scripſit Mathematica, Arithmetica, de ſignis & auſpiciis, de uoce coruorū, de exortu Caniculæ, de Nili aſcenſu. In Ptolemæū expeditum canonem, & in paruum Aſtrolabium cōmentarium.

Theon Alexandrinus ſophiſtes, Aelius dictus, ſcripſit artē progymnaſmatum. Cōmentarium in Xenophontē, in Iſocratem, in Demoſthenem, argumenta rhetorica, quæſtiones de ſtructura orationis, & alia plura.

Theon, Valerius dictus, ſophiſtes, cōmentarium ſcripſit in Andocydem.

Theon, Gymnaſij ſophiſtę filius, Sidonius ſophiſtes: docuit in patria, fuit ſub Conſtantino, & (ἀπὸ ὑπατῶν) à Conſulibus, & præfectus.

Theon doctor eloquentiæ à S. Marcella, ſi primam originem repetas, oriundus: ſin proxima ſpectes, ac paternū genus, ab Ecdicio magiſtro. Scripſit artem rhetoricā, homo non ille quidē admodum ingenioſus & acutus, ſed ſtudioſus & induſtrius ſupra modū. Itaq; breui tēpore maximā ſibi eruditionem comparauit: multas uetuſtas hiſtorias, multas recentes animo complexus.

θεῶν ἀγορᾷ.) Cōcio deorū. De iis qui apud ſuperiores aliquid audent dicere.

Θεώρημα διαλεκτικὸν.) Theorema dialecticum: hoc eſt, quæſtio & propoſitum uel ad res expetendas & fugiendas, uel ad ueritatem & cognitionē pertinens, ſiue per ſeſe, ſiue tanquam adiuuans ad

aliquid huiusmodi rerũ. Frequenter enim Aristoteles τὸ θεωρεῖν, pro ζητεῖν quærere ponit. Fuerit ergo theorema, oratio cõferens nobis aliquã rerũ dialecticarũ cognitionẽ: ex eo quòd nobis contemplationis & cognitionis alicuius sit causa, theorema nominatum.

THEOREMA est aut morale, aut naturale, aut logicum: nec tamen quoduis rheorema morale, aut physicum, aut logicum aut dialecticũ est: sed ea theoremata quæ habẽt propositorũ (ὅσα ἔχει τὰ προκειμένων, προσκειμένων, ἢ νὰ ἀφορισμὸν) eorũ quæ adiunguntur, aliquã distinctionem. Hæ uerò distinctiones eorũ sunt, de quib. aut neutro modo opinãtur, aut secus eruditi quàm uulgus, aut utrique inter sese dissentiunt. Quæ igitur quæstiones ad res expetendas aut fugiẽdas referuntur, ea sunt moralia problemata. Nam de bono & malo, de expetendo & fugiendo, quæstio cum sit moralis: ad appetitionem & auersationẽ refertur, non ad nudã cognitionẽ. Qui enim quęrit, bonum ne sit uoluptas, an non? aut omnino de bono aliquo acquisito: expetẽdi aut fugiendi causa quęstionẽ instituit. Rursus qui quærit, sit ne mundus rotundus, anima ue immortalis, an nõ? aut aliquid eorum quæ natura fiunt & sunt: finem statuit ueri cognitionem: quod est contemplationis proprium. Cognitio enim, eius quæ inter optimos est reipublicæ: contemplationis finis est. Quę uerò neq; ut agenda quærũtur, neq; finem habent cognitionẽ ueritatis, quæ ipsis ineſt: sed ut adiuuãtia siue ad expetendarũ & fugiẽdarũ rerũ cognitionẽ, siue ad ueri & falsi optionẽ quæruntur: ea sunt problemata logica. Nam logica disciplina instrumenti locum tenet in philosophia. Quæ igitur in ea quærũtur, eò quęrũtur, quòd utilia sint Philosophię. Qui enim, exempli gratia, de conuersione propositionis quærit, aut de syllogistica, illiúe contraria connexione: ut adiuuantia hæc, atque utilia ad eorum quæ suprà dicta sunt, & inuentionem & cognitionem quærit.

Moralia problemata.

Problema cognitionis.

Problemata logica.

πθεωρημένη,) *Arcesilaus philosophi segni erat ingenio, & oscitabundus: sed in arte sua probè uersatus. Itaque dictum est, geometriam in eius oscitantis os inuolasse.

θεωρία.) Cõtemplatio præferenda est actioni: quia rebus precij maioris occupatur. Nã actio quidẽ in rebus agendis, & in nostra potestate sitis: cõtemplatio in diuinis uersatur: & preciosissima parte animi conficitur. Mens enim animæ facultatum præstãtissima est: cuius actio est contemplatio.

Contemplatio potior actione.

θεωρία καὶ πρᾶξις.) Mens partim contemplatrix est, partim actuosa. Actuosa, ex habitudine seu affectione ipsa ratiocinatur, quæ est cum corpore. Itaq; postquã absoluta fuerit à corpore, non amplius est actuosa, sed tantũ contẽplatrix. Differt autem actuosa mens à contemplatrice, fine: cũ subiecto nihil differat, sicut nec semen & fructus. Nam contemplatrici, finis est perceptio ueritatis: actuosæ, boni adeptio. Mẽs igitur, inquit (aliud animæ genus esse. ἄλλο ἔπρον εἶναι ψυχῆς) diuersum ab anima genus esse uidetur, & sola habere separabilem naturam. Reliqua uerò anima uniuersa est inseparabilis.

θεωρία.) Contemplatio, finis est sacerdotij, nomen illud non falsò usurpantis. Contemplatio porrò & actio nolunt coire societatem. Appetitio enim est initium actionum, quarum neutra perturbatione uacat.

θεωρικὰ.) Pecunia q̃ ad spectacula præbebatur populo Athenienſi, siue drachma, siue bini oboli, Theorica dicebatur: ne uel pauperes theatro excluderentur propter inopiã: uel rixæ & pugnæ orientur. Ac ea pecunia olim in militiã conferebatur: quã Eubulus in sacrificia & spectacula & publica ædificia erogauit.

θεωρὶς.) Theoris, nauis Athenis, quæ Delũ quotãnis mittebat, uota à Theseo in Cretã ituro: nec ante eius reditũ quẽquam damnatũ capitis supplicio afficere licebat. Qua de causa etiã Socrates lõgo tempore in carcere uinctus fuit, dum nauis illa reuerteretur.

θεωρὶς.) Theoris, saga fuit: quæ impietatis condemnata, occisa est.

θέωρος.) Theorus, homo periurus, adulator, piscuorus, improbus, mœchus, Corinthi degens propter scorta.

θεωροὶ.) Theori, qui ad spectacula, festa, oracula, rerumq́; diuinarum curationẽ mittebantur.

θεραπευταὶ, cultores seu curatores.) Sic, inquit Philo, apud Iudæos dicuntur homines utriusq; sexus, qui cõtẽplationi rerũ diuinarũ dediti, uirtutẽ colũt: siue quòd eorũ animos, q̃ se ad ipsos cõferũt, medicorũ instar, à uitiis perturbationũ liberent atq; sanent; siue propter purum

purum & ſincerum numinis cultum & religionem. Hi cum primùm ad philoſophiam ſe cõtulerint: à cognatis & re ſua familiari recedunt. Deinde omnibus uitæ curis repudiatis, atq; urbibus relictis, aut in deſertis agris, aut hortis aut montibus degunt. & quia diſſimilium commercia & inutilia & noxia eſſe norunt, uitam propheticam æmulantur atque exercent. In unoquoq; cœtu eſt ædes ſacra, quam σεμνεῖον, & monaſterium à reuerentia & ſolitudine uocãt: in qua ſoli ſanctæ uitæ myſteria peragũt: nemine quicquam afferente: non potum, nõ cibum, nec aliud quicquam eorum, quæ corporis neceſſitatibus ſeruiũt: ſed leges & oracula uatum, & hymnos, cæteraq;, quibus ſcientia & pietas augentur & perficiuntur. Ac paucis ut abſoluam, cibum aut potum nemo eorum guſtauerit ante Solis occaſum. Nam philoſophiã quidem luce dignam iudicant: tenebris corporis neceſſitates. Enarrant autem ſacra oracula, arcanis ſenſibus per allegorias eruendis. Omnem enim legem illi cenſent animanti ſimilem eſſe: cuius corpus ſit, ipſa ſcriptura & uerba: anima uerò, ſenſus obſcurus, ſub uerbis deliteſcens. Eadem mulierum quoque ratio eſt, quę θεραπεύθιδες appellantur, quaſi cultrices uel curatrices dicas.

θεραπευτῆρες, cultores.) ſacerdotes, qui ſacris Iſidis præſunt apud Aegyptios.

THERAPNAE, Laconiæ urbs, quam nonnulli Spartam eſſe dicunt. Eſt & locus, qui habet ædem Caſtorũ: ſic ab eorum cultu appellatus. Hinc fit Therapnæus, a, um.

θερίζω.) Cum ſub Alexandri ſucceſſoribus Athenienſes pecunia egerent, & quidam peregrinus ſe mutuam illis daturũ θρασεῶ, barbarè promiſiſſet: tumultuati benignitatem eius repudiarũt. Sed cum errore correcto θρασέως dixiſſet: tũ demum liberalitate eius uſi, hominem collaudarunt.

THERMAN, Thracium eſt oppidulum. Stephanus: Therme eſt urbs Thraciæ: Apollodoro & Thucydidi, Macedoniæ: cuius ciuis Thermæus: &, Thermæus ſinus. Therma, locus Siciliæ. Vnde Thermæus. Eſt Therma Bithyniæ, quæ Pythia & Pruſæ quæ Baſilia dicũtur. Ab iis Thermis quæ in Cappadocia, Syria & Dorylao ſunt, habitatores dicuntur Thermeni.

θερμὸν.) Ariſtoph. in Pluto: Quàm calidũ facinus, & nefariũ & iniquũ audetis facere, Vos duo infelices homunculi? Sophocles: Ne aſſe quidem æſtimarim hominem, qui uana ſpe incaleſcit.

THERMOPYLAE, ab aliis Græcis, ꝙ ibi Minerua calidas aquas Herculi pararit: Pylæ, ab incolis & uicinis dicuntur.

θερμὸς.) Perſæ territi ſunt, audito, eum iuuenem eſſe, & audacem. Ariſtophanes: Deſine Aeſchyle, neq; ex indignatione uiſcera incendas ira.

THERMVTIS, Pharaonis filia, quæ Moſem adoptauit.

THERMODON, fluuius Thraciæ.

θέρος.) Aeſtas eſt, aer circundans terram, ſolis ad Septentriones progreſſione calefactus.

θερσίτου βλέμμα.) Therſiticus aſpectus.

θεσσαλὸς.) Theſſalus Cous medicus illuſtris illius Hippocratis filius. habuit & ipſe filios Gorgiam & Hippocratẽ. Scripſit libros de re medica, ſex.

θεσσαλῶν νόμισμα.) Theſſalorũ moneta. Prouerbij ſpecie, pro impoſtura capitur. *Liderin oder kupferin gelt.*

θεσσαλονίκη.) Cum Philippus annos in Macedonia 20 regnaſſet, Theſſaliamq; ſubegiſſet: urbem in ea condidit Theſſalonicam, ſiue ob uictoriam, ſiue de nomine filiæ ſuæ ita dictam.

θέσις.) Crantor philoſophus dicebat Theophraſti theſes oſtreo ſcriptas eſſe.

θέσις.) Theſis, ſecundũ Ariſtotelẽ, eſt opinio admirabilis, celebris alicuius philoſophi: hoc eſt, problema propoſitum. Neq; uerò quoduis problema theſis eſt, ſed de cõmunibus opinionib. clari alicuius in philoſophia ſententia. Itaq; autorem opinionis eorũ, qui theſin defendunt, addi tali problemati oportet: uelut, utrũ omnia (πότερον πάντα συγχωρεῖς; lego σωνεχῶς ῥεῖς;) cõtinenter fluant, & ſemp gignãtur, neq; unquã quicquã ſit, ſecundũ Heraclitũ, nec ne? & utrum motus ſit an nõ? ut Zenoni uidetur: &, utrum ſanitas bonũ ſit, an non? ut Chryſippus ait. &, utrum contradici poſſit, an nõ? ut Antiſtheni placet. θέσει, id eſt poſitione ſeu autoritate: & φύσει, id eſt natura, inter ſe opponuntur, ut & in poſitione nominũ: quæ cum poſitione cõſtare dicimus: natura non extitiſſe ſignificamus. Sunt & qui rhetorica problemata theſes uocẽt, quibus eſt hypotheſeos nomen accomodatius, quòd ſubiectis quibuſdam & definitis rebus conſtent.* Theſes & hypotheſes dicit Ariſtoteles.

Autôr admirabilis ſententiæ.

Correctores legum.

θέσμου.) Demosthenes de corona: Leges sibi proprias ferre.

θεσμοθέται, Legumlatores.) Sex uiri è nouem principibus ita dicuntur, quòd legum habeant curam: easq; , Aeschine autore, in oratione contra Ctesiphontẽ, quotannis emendent.

θεσμοφόρος.) Battus Cyrenarum conditor, legiferę Cereris Initia cognoscere cupiebat, & uim inferebat, auidis oculis indulgens.

THESMOPHORIA, sacra Cereris. Aristophanes: Velut in Thesmophoriis ieiunamus absq; uictimis.

Pythia.

θεσπίζει.) Pythia in tripode sedẽs, reddebat oracula: & pars cui insidebat, ὄλμος, id est mortarium uocabatur.

THESPIS, * Icarij filius, ex oppido Attico, tragicus, q̃ sedecimus ab Epigene Sicyonio, primo tragico, fuisse traditur.

Colores loco personarum.

Alij secundum ab eo ponunt. Alij primùm Tragicum statuunt. Ac primùm fuco illita facie tragœdias egit: deinde portulaca illam texit: pòst, lineis laruis usus est. Edidit fabulas Olympiade LXI. Cõmemorantur eius tragœdiæ: Prędia Peliæ, seu Phorbas, Sacerdotes, Adolescentes, Pentheus.

THESIADES Thespius, è multis mulieribus filias L suscepit, cum quib. rem habuit Hercules.

θεσσαλὴ γυνὴ.) Thessala mulier. De ueneficis. Thessali enim malè audiunt, ut impostores: atq; etiamnum ueneficæ dicuntur Thessalę. Aiunt autem, Medeam fugientem, cistam uenenorum ibi effudisse, quæ creuerint. Aristophanes: Muliere uenefica Thessala empta, Lunã deducam noctu: Deinde includam instar speculi. Orbis enim Lunæ rotundus est ut speculum: eoq; adhibito, dicunt istius generis artifices Lunam deducere. Est autem Pythagus, ludicrum per speculũ, huiusmodi. Luna plena, si quis speculo sanguine quantum uoluerit inscripserit, & obuerso Lunæ speculo, alium à tergo stantem Lunam intueri iusserit: is leget omnia scripta in speculo, quasi in Luna scripta essent.

Lunæ deductio.

Pythagus scriptura in Luna.

θεσσαλικαὶ πέρυγες.) Thessalicę alę. Sic dicũtur chlamydes Thessalorũ, quòd utrinq; angulos habeant alarum instar.

θεσσαλῶν σόφισμα.) Thessalorum commentum. Et de pugna, & de habitu, & de impostura, & aliis sexcentis usurpatur, tali de causa. Arato reduci ab exilio dixit Apollo, cauendum esse, ne fortè aduersarij uotum maius & splendidius contra ipsum facerent. Tum ille Hecatomben Cuirorum uouit Apollini. Rebus autem quas uolebat confectis, eo quòd id sacrificiũ sacris indecorũ esset: id uotũ sub inde procrastinabat. Thessali malè audiunt ob latrocinia & perfidiam.

THESSALVS, unus ex filiis Cimonis.

θετόν.) Thales uxore non ducta, sororis filium adoptauit.

THEVDERICHVS rex Gotthorũ, & Italorũ qui ipsi parebant, ita præfuit, ut ea quæ regi natura cõueniunt, omnia complecteretur. nam & iusticię studium insigne habuit, & leges inuiolatas conseruauit, & à finitimis Barbaris prouinciam tutam præstitit: uir summa & prudentia & fortitudine præditus. Nec ulla ferè iniuria uel ipse populum affecit, uel à præfectis affici passus est: uerbo quidẽ tyrannus, re uerò uerus rex, nullo corũ, qui huius honoris laudibus ab initio floruerunt, inferior. Itaq; & Gotthis & Italis charissimus fuit.

Theuderichus Afer diaconũ quendã habebat orthodoxũ, quem ualdè diligebat & fouebat. Is Theudericho se gratificaturũ putans, homousia fide relicta, cũ Ario sensit. Quo Theuderichus cognito: hominẽ ita charum statim capite plectit, cum hoc dicto: Si Deo fidem nõ seruasti: quomodo aduersus hominem sanam conscientiam retineres?

THEVDIBALDVS. Leontius quidem hæc dixit: Theudibaldus autem sic respondit.

THEVDIBERTVS filius Theuderichi, supra modũ audax & turbulẽtus, & periculorũ, quàm necesse esset, amãtior.

THEVDERTVS, rex Francorum.

THEVDOSIVS, Theodosius. Theudosia, prouincia Scythiæ: quam Satyrus dum oppugnat, obiit.

θεὸς ἄρης.) Deus Mars, in Arabia Petræa maximè colitur. Simulacrũ eius lapide nigro quadrato constat, nulla figura inciso, altitudine pedum 4, latitudine 2: basi aureæ innitens. Huic immolant, & sanguinem uictimarum affundũt. Tota ædes multo auro est ornata, multaq; habet donaria.

δυσέμεται.) Aduenerunt, alius luctaturus, alius stadium cursurus.

δῆ.) Aristophanes: Nunc, secundum prouerbium, neq; curimus, neq; equos agitamus. Sed argentum nacti ubi fuerimus: omnia & currunt & agitantur:

(εὖτ'

(οὔτ' ἀνέμοις ὅτε κώπαις πλέομεν.) Neq; uentis neq; remis nauigamus.

θεῖος.) Diuini sunt, uiri boni: habent enim in sese quodammodo Deum. Malus Dei est expers. ἄθεος autē bifariam dicitur, cùm qui Deo cōtrarius, tum qui illum nihili facit: id quod nō in omnem malum cadit. Sunt & Dei cultores boni uiri, ut periti rituum diuinorum.

θειάζεται.) Mesyus Senonū rex, & Gana uirgo, quę cum Beleda in Gallia uaticinabatur, ad Domitianū uenerūt, & honoribus ab eo affecti domū sunt reuersi.

θηγάνη.) Ferriuora cote nuper exacutus. Sophocles.

θηλυδείας.) Detestabili uoluptate effœminatus. Effœminati homines comā componunt.

THEMAX, municipium Erechtheiæ tribus, unde Themacensis.

THERAMENES, Atheniensis orator, Prodici Ceij discipulus cognomento Cous & Cothurnus, uir sapiens: qui si quando in mala incidisset, in ijs q́; iā uersaretur, ex ijsdem se expediebat. Mutabilis enim erat, & tempori seruiebat, solers ad omnia: neque tali eius unquam malè ceciderūt, cum semper ad felicius latus se inclinaret. Aristophanes: Subinde se cōuertere ad molliorem partem, uiri est solertis, & natura Theramenis. Fuit hic Theramenes in republica uersatꝰ, Agnonis F. è Sterienſi municipio, Isocratis magister: qui cùm alia multa iniusta fecit, tum duo maxima & indignissima facinora edidit. Nam & duces qui ad Arginusas pugnarant, in carcerem cōiecit: &, oppressa libertate, XXX uiros constituit. Itaq; uitæ habuit exitum, uitæ suæ instituto cōsentaneum. Nā ab ipsis XXX est interfectus, Critia accusatore. Quidā dicunt, ab ara ad quam cōfugisset, auulsum fuisse. Hunc ob uersatile ingenium, Cothurnum cognominabant: cum aduersariorum in Repub. utriq; factioni se adiungeret, tempori seruiens, & priuatam utilitatem fidei anteponens. Nam & Cothurnus tam uiris quàm mulieribus conuenit. Tria decreta pœnalia fecit:* aut in tabula proscribi, aut cicutam bibere, aut (exulare) effugere oportere. Videtur ex insula Ceo esse, nec germanus Agnonis F. sed adoptiuus. Vnde Aristophanes Theramenes, inquit, non Chius, sed Ceius. Thucydides autem hunc laudat: XXX uerò criminatur, ut rapaces.

Theramenes Ceius sophista, scripsit declamationum lib. 3. De similitudine orationis, de imaginibus siue parabolis, de figuris.

θηρατὴς λόγων.) Venator uerborum: id est, amator eloquentiæ.

THERICLIS filius Calix. Thericles primus fictiles calices fecisse fertur. θηρίκλειον, poculum uitreum.

θηρολέξης.) Venator uerborum, auceps syllabarum.

θηρώμενοι.) Honorem ex eo apud alios uenantes.

θησαυροὶ.) Thesauri uentorum, nō cellæ, sed facilis cōmotio, tranquillo aere.

THESEVS historicus, uitas illustriū uirorum lib. 5. scripsit, Corinthiacorum lib. 3. quo in opere Isthmicorum ludorū institutionem narrat.

θῆτες.) Egentissimi quiq; apud Athenienses, qui Thetes dicebātur, id est proletarij, siue capite censi, pendebāt uectigal quod θητικὸν dicitur: nec ad ullū magistratum admittebantur, neque militabant. Eius ordinis puellam pauperculā, genere proximi aut ducere, aut minis quinq; datis elocare cogebantur.

θησείοισιν.) Thesēa, festum apud Athenienses. Posteaquā enim Theseus libertatem Athenienſibus cōcesserat, Lycus quidam per calumniam effecit, ut heros ostracismo pelleretur. Itaq; se Scyrū contulit ad Lycomedem, insulæ regulū, qui per æmulationem eum dolo interfecit. Athenienses autem annonæ penuria laborātes, ulcisci Theseum iussi, Lycomedem occiderunt: & ossibus relatis, sacelloq́; in eius honorem extructo, diuinos illi honores decreuerūt. Eo festo & congiaria diuidebantur, & conuiuia agitabantur, eò quòd Theseus urbem cōiunxisset, cū Attica prius pagos tantum haberet. Hic Theseus Aegei F. Athenienſis, multa edidit facinora. Omnia enim loca Trœzene Athenas usq; latronibus referta pacauit, & Cercyone & Scirone & Sinnide Pityocampta, dicto à pinibus inflectendis, & (Periphæte) Periphano Corynete interfectis (cuius clauā, à qua cognomen ille inuenerat, ipse postea gestauit) Procruste item, hospitum interfectore. Subegit & Amazonum exercitum, Athenas aggressum: earumq́; regina uxore ducta, Hippolytum ex ea suscepit. Postea Phœdram duxit. Gessit & cū Centauris bellum, pro Pirithoo rege Lapitharum, & alia quædam.

Thesei exilium & interitus.

Lycomedis interitus.

Thesei res gestæ.

Θῆτες.) Mercenarij, qui uictus quæritandi gratia seruiunt.

Θητικὸν πλῆθος.) Persæ mercenariorum ingentem numerum, & liberos atq; uxores, patria quadam lege, pugnæ & fortitudinis suæ spectatores adducebant.

Spectatores pugnæ Persicæ.

Θιασώτης κότυς.) Thiasotes Cotys: genius qui Corinthi colitur, turpium rerũ inspector.

THIMBRON Lacedæmonius, missus in Asiam Harmostes, id est prætor, post bellum Peloponesiacum.

Θλαδίας.) Subornat Valẽtis mysticos, id est arcanos, effœminatam inquam cohortem illam: qui, ut rerum malarũ semper sunt fomites, Imperatori persuadere contendunt, Aetium de eo accusando cogitare, quò ipse potestatẽ inuadat. Magnum enim promissi auri pondus erat, quòd anteriora eorum demulcebat. Facilimè enim consuunt fraudes, auro promisso: genus hominum inexplebile, & lucro semper inhians, neque mali quicquam, sine peruersitate illorum, in palatio conficitur. Aurem calumnijs præbet Imperator, dictoq; citius ad cædem incitatus, tollit Aetium: & quasi re bene gesta, cuidam arcana solerter conijcienti: Heus, inquit, non'ne rectè Aetium sustuli? Cui respondet ille: Recte'ne, an secus, ignoro: illud scio, te læua dextram tuam amputasse.

Eunuchi auari & sycophantæ.

Aetius dextra Imperij manus.

Θλῖψις, afflictio.) Multa hoc nomine significantur: custodiæ, cathenæ, exilia, & id genus alia. Furor & ira & afflictio in Deo, acerba supplicia dicuntur, & nõ natura & uoluntas.

Furor dei.

THOLVS, domus rotunda, in qua senatus cõuiuabatur: Prytaneum propriè, ab asseruando frumento, dicta.

THORAE, municipium Antiochiæ tribus.

THORICVS, municipium Acamantiæ tribus.

Θρὸς.) Nessus Deianiram iubet sanguine à sagittis, quibus ictus esset, abraso, & cum semine quod emiserat commixto, Herculem aut uestem eius inungere.

Nessi uenenum.

THVCYDIDES Olori F. Atheniensis, filium habuit Timotheum. Maternũ genus à Miltiade duce, paternũ ab Oloro Thracum rege duxit: Antiphontis discipulus. Floruit Olympiade 87. Scripsit bellum Peloponensium & Atheniensiũ.

Herodotus.

Herodotum puer etiamnum, Olympiæ suas historias recitantem cum audisset, quasi numine percitus, lachrymis est oppletus. Ibi Herodotus, ingenio eius animaduerso, patri Thucydidis Oloro ait: Fortunatum te ob liberos, Olore, iudico. nã filius tuus natura præditus est ad disciplinas incitata. Neq; eũ fefellit opinio. Hic Thucydides uir insignis fuit artificio & elegantia orationis, accurata expositione rerũ, imperatoria arte, consilio & argumentis panegyricis.

THVLIS, totius Aegypti regnũ usq; ad Oceanum tenuit, cuius quandam insulam de se Thulen appellauit. Successibus autem elatus, oraculum Serapidis adijt, & re diuina facta ita quæsiuit: *Dic nobis Ignipotens uera, Beate qui ætheriũ commutas cursum: Quis ante meum regnum potuit tantum? Aut quis erit post me?* Datũ igitur ei est huiusmodi responsum:

πρῶτα θεὸς, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.

Primùm Deus, deinde sermo, & spiritus cum eis.

(σύμφυτα δὲ πάντα, καὶ εἰς ἓν ἰόντα.) *Cõcreta autem sunt omnia, & in unum euntia, Cuius potentia est æterna. Velocibus pedibus utitur mortalis, Incertam exigens uitam.* Templum egressus, à suis est occisus, in Afrorum regione.

Θρεμμάτις ἀνέστιος.) Nihil quod ad Lysistratum & Thumantim ædibus carẽtem attinet, æquo animo prætermittam. Hi, ut pauperes perstringebantur.

THVRAS, post Ninum in Assyria regnauit, cui nomen planetæ Martis indiderũt. homo fuit acerrimus: illatoq; bello Caucasum tyrannum ex Iapeti stirpe oriundum, sustulit. Hunc Assyrij ut Deũ adorarunt: & sua lingua Baal, id est Martem appellarunt, bellorum præsidem, cuius etiam Daniel propheta meminit.

Θερμομάντεις.) Capta Sybari, Thurij dicta est urbs, à fonte Thuria, ad quam ædificandam Athenienses 10000 uirorum miserunt: inter quos & Lampon fuit uates, qui ædificationis rationẽ explicaret.

THOT, Mercurius.

Θῶπα.) Iortium, & hunc Thopa, insignes fuisse adulatores tradunt.

Θῶπες.) Sic eum colito, ut æquum & philosophia dignum est: non adulatorũ & sordidorum hominum instar.

Θωπεύει.) Aristophanes: Si quis uos per adulationem pingues uocauerit Athenas, totum reperit: si propter pinguedinem, aphyarum precium uobis tribuerit. Idem in Tageinistis: Satis aphyarum mihi, uenter edendo est distentus.

Θω-

θωπεία.) Adulationis est, nō ingenuè agere cum proceribus. Antipho de Cōcordia: Multi se amicos habere nesciūt, sed sodales asciscunt adulatores diuitiarum, & Fortunæ assentatores.

θωρήκιον.) Hannibal, Carthaginensiū imperator, elephantorum loricas attollendo & belluarum domunculas, quantum licuit, in altum erigēdo ramos amputans, tutum & facile iter reddidit.

θώραξ.) Thorax Græcè ex eo dicitur, quod mentē, quæ pars nostrûm diuina est, custodiat. Thorax equitis Parthi est huiusmodi. Anteriorem eius partem, pectus & femora & summas manus & crura tegit: posteriora item, tergum & cerui ces, & caput totū. Lateribus fibulæ sunt additæ, quibus utraq; pars coagmentata, facit ut eques totus esse ferreus uideatur. Nihil autē ferrum impedit, neq; extensionem membrorum, neq; cōtractionem: adeò aptè ad membrorum naturam arma facta sunt. Eodem modo & equum armant ferro totum usq; ad ungulas: quòd nullā suorum armorū utilitatē caperēt, equo ante ipsos interfecto.

THORYCION, Athenienſiū centurio, bello Peloponnesiaco picē misit hostibus, qua ipsius urbē incenderēt: uel q Thoracionē Aeginetam cēturionē imitaretur, qui proditor cū esset, utres & linum & picē Epidaurū mitteret, aut hostiū nauibus pecuniā suppeditaret. Quo cognito, ut proditor traducebatur.

θρᾶκες ὄρκια σὺν πίσσαντες.) Menander huius prouerbij meminit lib. 1. Legatum quendā in Thracia, iaculo transfixo pectore occubuisse, atq; inde apud Iones & Aeolenses hoc ænigma extitisse, Thraces iurisiurandi & fœderis ignaros esse.

θρακία παρόρεσις.) Thracium cōmentum. Aiūt Thraces ad Coroneam uictos à Bœotijs, & quinq; dierum inducijs pactis, noctu aggressos Bœotios, quosdā occidisse, quosdam cepisse. Qui cum expostularent, dixisse Thraces: Se dierum, non noctium pepigisse inducias.

THRASYMACHVS Chalcedonius sophistes, in Bithynia, primus periodum & colon demōstrauit, & adhuc usitatam rhetoricæ rationē instituit: * discipulus Platōis & Isocratis rhetoris. Scripsit suasiones, Artē dicendi, Ludicra, Argumenta seu adiumenta rhetorica. Tulit & nostra urbs ingenia disciplinis apta. Verùm nō locus scilicet in causa est, sed tēpora, quib. ingeniosissimi illi homines floruerunt. Nunc autem thynnos obseruāt incolæ, retibus & hamis intēti, gulæ & uētris mancipia, (ὡς πολλὰ τῆς γνάθου χωρία) ut multæ maxillarum prouinciæ, atq; in diem uiuentes, parū aut nihil curant eruditionem: quorum summus pōtificatus ei euēnit, (Imberbem aut eunuchū aut cinædū intelligit) qui inter eos qui Trœzenem iuerunt, est eminētissimus. Intelligant hoc, prouerbij non ignari.

θραυλοτέρας.) Igne rupib. iniecto, acetū effuderunt, quò facilius frangerentur. *Rupiū dissectio.*

θρέμματα.) Aelianus: Nō huc ueni, ut mēsæ incumbā, & brutæ pecudis instar saginer, & à magistratibus atq; honorib. pendeam, & aulas admirer, & mensas, & satrapas: neq; me pulchritudo hominū allicit, neq; pecuniam colligo. *Rerum humanarum contēptio.*

THRETTANELO, sonus est citharæ, quem in epigrammate suo posuit Philoxenus siue dithyrambopœus, siue tragicus, ubi Cyclopē amantē describit, qui tibia canendo Galateam prouocet.

οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε.) Nō inest mihi Thrette: id est, non sum animosus atq; audax.

(τριναχρία Trinacria) θρῳωακία, καὶ θρήναξ.) Threnacia, Sicilia.

θρῳῶν.) Sophocles: Non est prudentis medici, hulceri quod sectionem desideret, oggannire carmina.

θρώυς.) Lamētari Barbaricū est. Quare Patroclū apud Homerū nō lamentātur.

θρησκεύειν.) Fertur Orpheus Thrax primus initia Græcorū instituisse, ac Deum colere θρησκεύειν dixisse, quasi Thracium sit id inuentum: uel à uidendo Deo, ἀπὸ τοῦ θεὸν δερκέσθαι. *Orpheus.*

θρίον, Thrium est apud Atheniēses cibi genus, quod cōficitur è suillo sebo, & hœdi lacte, simila, & oui luteo, quo densetur. Qui fici folijs iniectus, est esu suauissimus. Est & alia cōficiendi thrij ratio. Adhibetur cerebrum cū garo & caseo, & fici folijs inuoluitur atq; assatur.* frustra enim in folijs gestant. Sic Didymus. Apud Homerum non thria, neq; candylum, neq; placētæ ex lacte aut melle confectæ regibus eximiæ apponuntur.

θρῖαι.) Vatum calculi: πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Multi sunt qui calculos iaciant, sed pauci uates. *Calculi fortasis geomantici.*

θρίαμβος.) Triumphus, ostētatio uictorię. Dictus est à uersibus, q primi de Bacho scripti sunt, ex India in curru tigridibus iuncto redeunte. Thriasum enim dicūt poeticum furorē: uel quòd thria, id est folia fici Baccho sacra sint: & quòd pri-

primùm ante personas inuētas, ficulnis folijs facies tegerent, & iambicis uersibus alios incesserent. Sed & milites, scenicos imitati, facie fici folijs tecta, dicteria in triumphatores iaciebant.

Explicatio somnij.

θρίδακας ἔσθειν, σώματος δηλοῖ νόσον.) Lactucis uesci, corporis significat morbum. ὀνειροκριτικὸν.

θρόμβος.) In tantum angorē passa est natura diuina humanā incidere, ut concretum sanguinem sudaret.

THRONIVM, urbs Locridis.

θρόνοι ἀνομίας.) Solia iniquitatis: id est, iniusti iudices.

θρῦς.) Homerus: οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. Neq; em̄ similis erat omniū sonus.

θρυαλλίδα.) ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα, Ab hostibus infers ellychnion. Hoc interdictum erat Athenis, ne incenderetur nauale.

θρύπτεται.) Virago, deliciarum fugitās in cōuictu. Epigramma: Laidem habeo, quæ auro simul & purpura, & cum Cupidine Delicias facit, tenera Venere teneriorem.

θρύψις.) Aristophanes: O' aureola mea cura, Cypridis germē, apicula Musę: Gratiarum deliciæ, Volupiæ uultus, aperi.

θοινήτωρ.) De Ptolemæo epigramma: Peste perijsti, totam terram deuorante, priusquam sceptrū patrium iuuenili manu prehenderes.

θύειν.) Sacrificare dijs, uel Chaldæi, gēs * Persica, primi inuenerunt, uel Cyprij.

θυηπολοῦσι.) Pollicētur sacrificijs se deos placaturos esse.

Reliquiæ Apostolorum.

θύινα. Sub Zenone imperatore, Barnabæ apostoli & comitis D. Pauli reliquiæ, in Cypro sunt inuentæ: & in pectore Barnabæ Euangelium secūdum Matthæum, quod folia thyina habebat. Preciosi ligni genus est thyum.

θύλακος. Aristophanes in Pluto: Farina nulla est in sacco.

θυλήματα.) Farina oleo & uino mista in sacrificijs offerebatur.

θύματα.) Aristophanes: Victimæ nullę sunt præter barbas & cornua. De hostijs sine carnibus.

θυμβροφάγος ἀνὴρ.) Thymbra (siue cunila, siue satureia) herba agrestis & acris. Eam igitur qui esitat, intelligit hominē acrem & persequentem inimicitiarum.

THYMOETATAE, municipiū Hippothoontiæ tribus à Thymœta heroe.

Explicatio somnij.

εἰ θυμιᾷ σέ τις, πικρὸν τ' ὄναρ πέλει.) Si quis fumum tibi facit, acerbum id est somnium. ὀνειροκριτικὸν.

θυμέλη.) Sæpè in tibiæ cātu & in scenis florens germē Acharnense, hedera texit comā. id est; sæpè uictor est coronatus.

θυμοβαρὴς.)

Tumulum iuxta Aiacis in Rhœteo littore
Animo ægra Virtus ploro sedens.

θυμομαχοῦντες.) Polybius: Partim desperatione, partim dolore impulsi, animos sumpserunt.

θύμον.) Et hasta & clypeo cum eis pugnabimus, epoto thymo acido. Aristophanes in Pluto: O' qui multum thymi cum domino meo esitastis: id est, qui æquè atq; ille pauperes estis. id est: O' boni uiri, qui uili cibo contenti estis, quia iniuriam facere non uultis. simul etiam agri asperitatem criminatur. Alludit ad Hesiodium illud: Non norunt mortales, quanta insit utilitas maluæ & asphodelo. Thymum, uilis herba est.

θυμὸς.) Cupiditas & ira sunt facultates animi appetentes. Sed ira differt à cupiditate, quòd quo pacto fiat, quæri potest. Quid enim? An' non & iratus uicissim lædere cupit eum à quo læsus est? Quid uerò? Non' ne & ratio disciplinas appetit, & præcepta? Respondemus: cupiditatem & de genere dici, & de specie: sicut διάθεσις dispositio, & in genere de habitu dicitur, & speciatim, cum ab habitu distinguitur. Qui autem iram definit cupiditatem uicissim lædendi: non physicè, sed dialecticè definit. Neq; enim iræ essentiam explicat, (ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀποτεμὼν ὡρίσατο) sed id quod in iræ essentia habet, ipso esse resecto, definit: è quo ne ea quidē quæ iram cōsequuntur, definiri possunt. sicut neq; is, qui iram feruorem esse dicit sanguinis cor circumdantis, ex cupiditate uicissim lædendi. Sic enim ea quæ consequuntur declarat, quòd palpitatio quædam cordis sequatur iratos: & quòd calor iuxta illas partes existat, quòd rubescant irati, idq; propter sanguinis commotionē: quòd affectus animi, qui sunt utriusq; partis, ne cogitatione quidem separari possint. Quia uerò ira est in ratione, & in spiritu, & in uiuo corpore, uelut cum ratio spiritui concedit appetitū: spiritus uerò appetitiōe mouet animantis sanguinem, qui iuxta cor est, quemadmodum se res habet in rege, duce atque exercitu. nam duci potestatem dat ulciscendi aliquos: dux concitat milites, hi ulciscuntur. Proinde θυμὸς, ira quæ in ratione

tione est, nõ est inseparabilis ab animante. ea em̃ à toto corpore separari potest. Quę aũr in spiritu, si nõ à toto corpore, à terrestri certè eius parte separari potest. Tertia uerò illa, hoc est feruor seu ebullitio sanguinis circa cor, inseparabilis est à uiuo corpore.

θυμὸς ἑπταβόειος.) Animus septẽ boum, id est magnus. Translatio' sumpta est à clypeo Aiacis septemplici. Creõ in Oedipode: Iræ nulla est senectus alia, nisi mors. Mortuos uerò nullus attingit dolor. Prouerbium, ut ex Alcæo apparet, usitatum, ὅτι ὁ θυμὸς ἔχατον γηράσκει, Irã postremò senescere: quòd unà cum ætate augeatur iracundia.

θυμοίτης.) Thymœtes rex Atheniensium. Thymœtadæ dicuntur à Comicis Acharnenses, ut agrestes & duri: ab iracundia scilicet, quæ Græcè θυμὸς est.

θύον.) Rhodij tributum exigebãt à regibus. Massanas enim eis misit eboris talenta XXX, thyi L, ad conficiendas statuas, quas conficere decreuerant.

θυωρὸς.) Pherecydes dixit, Mensam à dijs uocari thyorũ, fortassis ab asseruandis uictimis.

θύραζε κᾶρες, σὴ ἐτ' ἀνθεσήρια.) Foràs Cares, nõ amplius sunt anthesteria. Alij ob multitudinẽ Caricorũ seruorũ dictũ putant, quòd anthesterijs non laborarent, sed cõuiuarentur. Eo itaq; festo peracto, heros sic dicere solitos, cũ illos ad opus faciendũ ablegarent. Alij sic efferunt: θύραζε κῆρες, σὴ σὶ ἀνθεσήρια. Foràs lemures, non insunt anthesteria: quasi animæ anthesterijs per urbem uagarentur.

θύραθεν.) Erat insania illa non extrinsecus, sed intus. Nã intrinsecus rabie & furore agitabatur homo natura improbus, & potestate præditus.

THYRGONIDAE, municipiũ Ptolemaicæ tribus.

θυραι ἱεραὶ ἀνεωγμέναι.) Cœli fores apertæ: id est, ea quæ diuinitùs suppeditantur. Dauid.

θυρεπανοίκτης.) Apertor forium Crates Thebanus dicebatur, quòd quasuis ædes ingrederetur.

θύρσος.) Epigramma: Pani Biton capellam, Nymphis rosas, thyrsos Baccho. Triplex sub frõdosis munus posuit comis.

θυσία.) Sacrificia quędam δωροφορικὰ ὀfferunt munus, quædam ἀπολυτρωτικὰ redimunt: quædam (pro ἁλεκτρικὰ, lego ἁλλακτικὰ) placant, quædam ἀποπληστικὰ explent, seu uota exoluunt.

THYSTIVM, siue Thytium, urbs Aetoliæ.

PRINCIPIVM LITERAE K.C.

CAbyle, Thraciæ regio, (ἴδρυμα) fanum ad Taxum flumẽ in Thraciæ meditullio: non procul à regione Astorum (ciuium) unde fit Abylenus.

καδίσκος.) Vas quoddã, in quod iudices calculos cõijciebant. Phrynichus in Musis: Hem cape calculũ, cadiscus tibi præstò est: hic q̃ absoluit, ille qui condẽnat.

CADMEA, Thebanorum arx.

καδμεία νίκη.) Cadmea uictoria, id est inutilis & mala: uel quòd Eteocles & Polynices duello cõgressi, ambo perierũt. uel quòd Thebani uictores, pòst ab Epigonis superati fuerunt: uel quòd Oedipus ænigmate soluto, matrẽ præmij loco uxorem duxit: uel quòd Cadmus draconem, qui Martium fontem custodiebat, interfecto, annos 8 Marti seruijt. Dicitur etiam de ijs, qui cum hostes uincant, plures suorum amittunt.

CADMVS Pandionis F. Milesius historicus, qui secundũ quosdam, primus historiã soluta oratiõe scripsit, Orpheo paulò iunior. Scripsit ędificationem Mileti, & totius Ioniæ, lib. 4. Cadmum aiũt primùm literas intulisse in Græciã, quas Phœnices primi inuenerint. Vnde in Epigrammate in Zenonem: *Inuentio literarum.*

Si patria est, Phœnicia: quid tam? fuit & Cadmus
Ille, Phœnix, à quo scriptam Græcia habet paginam.

Cadmus Archelai F. Milesius historicus iunior (quidam Lycinum & Cadmũ annotant. fortassis igitur est alius) scripsit solutionem amatoriarum affectionum lib. 14. & Atticas historias lib. 16.

κάδος.)

De tribus uineis tres consecrauit hosce
Impletos uino recẽti primùm expresso cados.

in Epigrammate.

CADVIAS, rex Scytharum.

CARIA, nomen urbis.

CAIN, Abelis frater, homo auarus: Abel uerò iusticiæ studebat. Cain Abelis cadauer à se interfecti occuluit, facinus ita clàm fore ratus. Quia uerò rapax & auarus fuit, mẽsuras & põdera & agrorum limites excogitauit: atq; urbe cõdita, suos conuenire eódem coegit, qui se re bellica exercebant. Quidam diaboli satu tradunt editum Cainum, & ex odio fratrem Abelem sustuliſſe. Nam hac de re Christi etiã dictum ad Iudęos in Euangelijs *Caini inuenta.* *Diaboli filij.*

„ gelijs extat: Vos, inquit, filij eſtis diaboli:
„ pater ueſter ab initio homicida eſt, &
mendax, & pater mẽdacij. Quid uerò illud ſibi uult: Qui Cainum occiderit, ſeptuplum luet? Reſpõſio eſt huiuſmodi: Suo quiſq; peccato morietur. Qui uerò cædem auſpicatus fuerit, eiusq; peccati autor, ſeptuplum luet: hoc eſt, multifariam. Vſitatum enim eſt Scripturæ, hoc uti numero indefinitè, ut ſit multitudinis infinitæ ſignificans: ut, Redde uicinis
„ noſtris ſeptuplum. &, Sterilis ſeptenos
„ peperit. &, Non dico tibi ſepties, ſed ſeptuagies ſepties. * Poſt condemnationem uerò Cain deterius uixit. nam obitus quidem uitę malorũ affert requiem: ſed in metu & dolore uiuere, infinitarũ mortium ſenſum affert. Tremens igitur & gemens Cain, quaſi à dæmone occupatus, in epilepſia uitã ſuam omnẽ exegit: ſigno * eo à quodam accepto, ne interficeretur. Vltionẽ autẽ, ſiue peccata Caini dicas, ſeptẽ inuenies: ſiue ea quæ de eo Deus dixit, ne ſic quidem aberrabis à ſententia. Nã in Caini facinoribus, 1, ineſt Inuidia, ob Abelem ipſi prælatum, 2, dolus, cum fratrẽ ſecum exire in campum iuſſit. 3, cædes, additamentum malorũ. 4, fratris cædes. 5, quòd primus homicida malum uitæ exemplum reliquit. 6, id qd' ipſe Cain patefecit: Si me nunc, inquit, eieceris è terra, & à uultu tuo occultatus fuero. grauiſſimum ſupplicium eſt ſeparatio à Deo, ſanis hominibus. 7, quòd pœna non occultatur, ſed ſigno manifeſto denunciata eſt omnibus per tremorem & gemitũ. Omnis igitur, inquit, qui nunc te occidere auſus fuerit, malis te huius uitę liberabit, tuumq; ſuppliciũ tollet. Quare, inquit, poſuit Deus ſignum in Caino, ne quiſquam qui eum reperiſſet, illum occideret.

Septenarij uſus in ſacris.

Vita morte acerbior.

Septẽ peccata Caini.

Nodus Gordius.

κάθαρμα λύειν.) Nodum ſoluere. De ijs qui aliquid indiſſolubile ſoluere inſtituunt: ſumptum à curru Midæ. Oraculũ enim Phrygibus erat redditum, qui nodum eius currus, quo Midas uectus eſſet, ſoluiſſet, eũ Aſiæ potiturum: id quod fecit Alexander.

Victimæ humana.

καθάραι.) Pro expiatione urbis occidebant quendam * certo habitu ornatum, qui *κάθαρμα* dicebatur.

καθάρσιον.) Mos Athenis fuit luſtrare cõcionẽ, theatra, deniq; cõciliabula populi, minutiſſimis porcellis, q̃s luſtrales dicebãt. Hoc uerò faciebãt ij, q uel à circũeũdo, uel à Veſta, Periſtiarchi dicebãt.

Expiationes.

κάθαρσις γυναικῶν μανεισῶν.) Theopõpus libro nono Philippicarum hiſtoriarum, cùm alia plura admiranda de Bacide narrat: tum quòd aliquãdo Lacedæmoniorũ uxores furore percitas luſtrarit, ab Apolline illis expiator datus.

Bacch.

καθ' αὑτὸ Βελλεροφόντης.) Contra ſeſe Bellerophontes. De ijs qui ipſi ſibi mala accerſunt.

Virtus.

καθ' αὑτὸ, δι' αὑτὸ.) Per ſeſe, propter ſeſe. Primam oppoſitionẽ ſumit à cauſis efficientibus, alteram à finalibus. uelut: Vi ſum per ſeſe habemus, diuitias non per ſeſe, ſed propter aliud. Sic in altera etiã oppoſitione: Virtuti propter ipſam ſtudemus, & non alterius rei gratia. Quamuis enim remuneratio nulla conſequatur, ipſa propter ſeſe amplectenda eſt. Vires autem non propter ipſas habemus, ſed alterius cauſa. Si quid igitur propter ſeſe, id omnino etiam per ſeſe: non autẽ, ſi quid per ſeſe, id etiam propter ſeſe. ueluti: Propter ſeſe ineſt animo uirtus, & eſt per ſeſe. nam effectrix cauſa uirtutis, ipſi animo ineſt. Neq; enim aliquid externum is requirit ad uirtutis actionem. Eodem modo & corpori propter ſe bonum eſt ſanitas, eoq; & per ſeſe. * nectamen etiam per ſeſe omnino, & propter ſeſe. Per ſe enim animę ineſt uidere: non autem propter ſeſe, ſed propter uirtutẽ: aut incolumitatem. Eodem quoq; modo ſi quid propter aliud, id omnino etiã alterius cauſa eſt: non autem è cõuerſo. Nam diuitiæ quidẽ mercaturæ ſeruiunt, rebus ue ſimilibus: ſed & alterius gratia ſunt, uirtutis ſcilicet. Videre autem & ualere, alterius quidem gratia ſunt: ſed nõ item propter aliud, ſed per ſeſe. Opponitur igitur ei quod per ſe eſt, id quod eſt propter aliud: ei uerò quod propter ſeſe, id quod eſt alterius gratia. Fieri tamẽ per accidens ſiue fortuitò poteſt, ut id quod per ſe eſt, ſit propter aliud. Nã ſanitas p ſe ineſt corpori: ſed fieri poſſit propter aliud, ut propter medicũ, ut qui ſuſtulerit id quod corpori incommodat. Nam hic quidem ea remouet quæ nocent: natura uerò rebus moleſtis liberata, ſanitatem ſibi cõgruentem efficit. Et uirtus per ſe expetenda, fortuitò etiam bonæ exiſtimationis gratia coletur: uerùm non per ſeſe, ſed fortuitò. Eodẽ modo ſanitatem etiam per ſeſe corpori expetendã, alterius gratia expetendam eſſe dixeris, ut hæc atq; alia agendi cauſa.

Opp. *Per ſe.* *Propter.*

καθῆναι.) Antiſthenem aiunt primùm aluiſſe

aluisse barbam, baculo & pera usum.

καθῆκον, officium.) Hac uoce primùm esse usum Zenonem Cittieum ferũt. καθῆκον autem esse dicũt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit: ueluti id quod cõsequens sit in uita, quod ad bruta etiam & stirpes extẽdatur. cerni enim in his etiam officia. Nomen ex eo factũ, quòd ad aliquos ueniat: (ἥκειν lego pro εἴκειν) atq; esse actionẽ statui naturæ consentaneam tradunt. Ea enim quæ appetitione agantur, partim esse officia, partim contra officium. Officia esse, quæ rationi agere cõueniat: ut est honorare parentes, fratres, patriam, morẽ amicis gerere. Contra officium, quæ agenda non esse, ratio conuincat: ut sunt, negligere parentes, non curare fratres, amicis non obsequi, despicere patriam, & similia. Neq; officia, neq; contra officium, quæ ratio neq; fieri iubeat, neq; uetet: ueluti, festucam tollere, stylum tenere, aut strigilem, & similia. Ac alia esse officia absq; circumstantia, ut hæc: (Valetudinis pro ἁγνείας lego ὑγιείας) Castitatis rationẽ habere, & sensuum, & similia. cum circumstantia: ut mutilare sese, & rem familiarẽ dissipare. Eadem ratio est eius etiã quod est contra officium. Polybius: Audent plus quàm decet, contraq; officium faciunt. Præterea quædam officia semper conueniunt, quædam non semper. Ac semper cõueniunt, interrogare & audire, ambulare, & similia. Eadem ratio est eorum etiam quæ sunt contra officium. Est & in reb. medijs quoddã officiũ: cuiusmodi sit, ut pueri pareãt pædagogis.

καθήρηντο τὰς γνώμας.) Pleriq; abiecerant animos, usq; adeò, ut, præ timore, fidei etiam erga reges obliuiscerentur.

καθήρει.) Traianus nec inuidebat cuiquam, neq; cuiquam magistratũ adimebat, sed prorsus oẽs bonos honorabat: eoq; nec timebat quenquã, neq; oderat.

καθίει.) Periculum faciebat uiri, eum socium se habiturũ esse conatuum suorum existimans.

καθιεὶς.) Subinde falsos nuncios per exploratores spargendo, eos assuefaciebat, ut modestè procederent.

καθικόμενοι.) Omnes reges, & socios & amicos appellant eos, qui eiusdẽ spei socij fuerunt: Rerum uerò potiti, euestigiò tractãt eos qui ipsis crediderunt, nõ ut socios, sed ut seruos.

καθιππάζεσθαι.) Bion sophista uarius fuit, & multas ansas ijs dedit, quibus insectari philosophiam lubet.

καθιστάμενος.) Cæsar in Asiam uenit, ut & prouincialium & Parthorũ res emendaret. Criton in Geticis: Cum eo congressus & bellum gerente, & imperium constituente.

καθοσιωθεῖσαι.) Ne quid mali patiãtur, Deos fore sponsores: quibus consecratæ, consuli supplicaturæ sint.

καθ' ὕδατος γράφειν.) In aquam scribere. De ijs qui frustrà laborant.

καθ' ὕπνους.) *Somniorũ explicatio.*

ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λέγειν τόδε,
θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα,
γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἕξεις τρόπους,
κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρὴς πάντως ἔσῃ.

Somnium hoc uerum & certum statuito.
Mortuus in somnis, absq; curis eris:
Ridens in somnis, morosus eris, & tristis:
Plorans in somnis, lætissimus omnino eris.

καθυφεῖντο.) Multi in exitiũ ultrò ruebant, ob penuriã, & cõtinentes labores.

καθυφίεντο.) Samuelis prophetę filij largitionibus & turpibus lucris commutabant æquitatem: id est, quæstũ pluris faciebant quàm æquitatem.

κακὰ κακῶν.) Mala malorũ. Diocles.

κάκη.) Aelianus: Legislator morte mulctabat eum, qui per ignauiam stationẽ suam deseruisset.

κάκῃ εἴξας.) Aelianus in Varia historia: Nullus famulus fertur, dolore uictus, dominũ suũ prodidisse. & rursus: Necessitate uocante, non est indulgendũ ignauię.

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαιαὶ φρένες.) Menander in Sicyonio: Malus aspectus est, & timidus in eo animus.

κακία.) Vitium. Virtutibus proportione uitia respondẽt. Nam alia prima sunt, alia his subiecta: uelut imprudẽtia, ignauia, iniusticia, intemperantia, incõtinentia, ingenij tarditas, mala deliberatio. * Oriuntur autẽ uitia ab ignorãtia, & ea quæ cũ uitijs coniuncta sunt, & actiones uitiosæ, & homines uitiosi. ἐπιγεννήματα accessiones sunt, δυσθυμία desperatio, δυσφροσύνη uæcordia, & similia. Apud Apostolum autẽ est κακία malicia, alios lædendi studium. *Ignorantia fons uitiorum.*

κακία.) Duplex huius uocis usus est. nam & ueram improbitatem significat: ut est scortatio, adulteriũ, auaricia, periurium & perfidia, obtrectatio. Fames autem, pestilentia, mors, morbi, & reliqua, non sunt mala, quia sæpè nobis causæ sunt bonorum. De hoc malo Propheta loquitur, cum negat in urbe malum *Calamitates non malæ.*

esse, quod non fecerit Dominus.

κακοδαίμων.) Infelix est, homo (grauis ἐπαχθὴς, sed lego ἀπεχθὴς) deo inuisus, & animo præditus perturbationū pleno.

κακοζηλία.) Callinicus Syrus scripsit librum de affectatione, seu peruersa imitatione oratoria.

κακοπινέστατον.)

Tanquam uiro capto forti, ui me ducit,
Ignorat se tollere cadauer: aut fumi umbram
Simulacrum inane. neq; enim ualentem
Cepisset me. neq; enim passus essem, nisi dolo.
Nūc deceptus sum infelix. Quid est agendū?

κακορροθεῖ.) Aristophanes: Totam nostram urbem maledictis incessit.

κακὸς κακῶς.) Malus iste malè pereat, nisi uel ante uotum hoc perijt. Nam dignus fuit, qui superiore tempestate periret. Ausus enim est parricida grauiore malo extinguere malum.

κακοτεχνιῶν.) Malarū artium actio dabatur in eos, qui testes mendacij conuictos subornassent.

κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.) Mali corui malum ouū. Prouerbiū hoc alij accipiūt de aue, quę nec ipsa, nec ouū eius sit esculētū. Alij de Corace oratore Syracusano, qui primus dicēdi artē docuit. Nā cū hic à Tisia discipulo mercedē postularet, coram iudicib. ille dixit: Si me uiceris, nihil didici: sin uictus fueris, mercedē nō accipies. Iudices adolescētis argutias admirati, exclamarunt: Mali corui malū ouū.

κακῶν.) Malorum Deus causa nō est. Mala. Mala uerò propriè dicimus, non ea quæ pleriq; è uulgo sic appellant: sed uitia & intemperantiā, & cætera facinora, quæ à nobis ultrò suscipiūtur. Eorū causa nos sumus, nō qui cōtraria lege sanxit Deus.

κακῶν πανήγυρις.) Pisides:

καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει
ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.

Omnes tanquam in spectaculis malorum
Alijs alij calamitatibus conflictabamur.

Dicitur de maximis malis.

κακώσεως.) Malæ tractationis actio datur pupillis dotatis cōtra maritos, & cōtra liberos parentibus, & cōtra tutores pupillorum defensoribus.

κακοῖς ἐπισωρεύων κακὰ.) Iochus Persa Aegyptū diripuit, Apidē occidit, Memphin euertit, mala cumulans malis.

κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην.) Mali improbitatis bibunt caliginem. De ijs qui iustas persoluunt pœnas.

κακύνειν τὸν πηλὸν.) Malè tractare lutū: i. cōtumelia dignū cōtumeliosè tractare.

καλαυρία.) Calauria insula ꝓpe Trœzenem: olim εἰρήνη, id est pax dicta.

καλὰ δὴ παταγεῖς.) Bene sanè sonas: id est, dicis.

CALAMINTHA, herbæ genus: quæ cum uritur, serpentes fugat.

CALAMITES.) Demosthenes de Corona: Helisio iuxta Calamiten heroem.

CALANVS Indus, unus ex Brachmanibus (sic autem quemuis sapientem dicunt Indi) cuius obitum Alexander funebribus ludis ornauit, instituto poculorum meri certamine, ob Indicam uinositatē. Hic Alexādro ad omnes quæstiones solerter respondit.

CALLIAS, Atheniēsis comicus, Lysimachi F. cognomēto Schœniō, quòd pater ei⁹ restio esset: fabulas scripsit Aegyptium, Atalātam, Cyclopes, Pedetas, Batrachos, Scholazontes.

Callias, cognomēto Laccoplutus, ab opum affluētia, legatus ad Artaxerxem missus, fœderis à Cimone facti iusiurandum firmauit.* Quo tempore Lacedæmonij, Plistoanacte Pausaniæ F. regnante, Eleusinem & Thriasium campū igni ferroq; uastarūt: quinquagenario fœdere adhuc durante, quod à pugna Plataensi inchoatum, desijt sub captiuitatem Sami & Corcyræorum principum.

Callias Syracusanus, iurè meritoq; reprehenditur. nam ab Agathocle susceptus, magna mercede nunciam ueritatis historiam uendidit, nec unquā præbitorem per iniuriam laudare destitit. Nā cum is non pauca & aduersus deos impiè, & contra homines iniustè perpetrarit, scriptor ille ait, eū & pietate & humanitate multum alios superasse. Denique sicut Agathocles bona ciuib. erepta scriptori, cum eius non essent, præter ius & æquum donabat: sic pręclarus iste historiographus scriptis suis ubique principi gratificabatur. Neque uerò difficile fuit scilicet, ad gratiam referendā, scribendis laudibus regias largitiones æquare.

καλλίας πτεροῤῥοεῖ.) Calliæ pennæ excidunt. Perstringitur Callias, quasi omnē pecuniam amiserit. Nam cum homo generosi animi sit, à calūnia uellitur. Atq; etiam fœminę pennas eius euellunt. Ad egestatē enim redactus est, patrimonio in meretrices effuso.

καλλίας, quasi pulchellos dicas, Attici appellāt simios, more suo reb. turpibus pulchriora nomina accōmodātes: sicut Furias, Eumenidas. i. Benignas uocant.

καλ-

καλιγόλας.) Caiꝰ Cęsar Caligula dictus est,uel ꝙ in castris natus: uel ꝙ in ijs assiduè uersatꝰ,militarib. calceis usus esset.

καλλιερῶ,) Quoduis sacrificiū Deo gratum est. Christiani autē Deo tū litant,cū se Deo sistunt spiritu contrito, & corde summisso. Græci autē, id est ethnici seu profani,tū se litare existimant,cū dęmoni alicui facto sacrificio fausta signa, fallacia illa ꝙdē,in iecore uictimæ uiderint.

CALLICON,frater Empedoclis.

καλλικυρίων πολέις.)Plures Callicyrijs. Vt Lacedæmonij Helotes, Thessali Penestas,Cretenses Clarotas:sic Syracusani Callicyrios, qui undecunq; profugerant, agricolas habuerūt: ita eorū aucto numero,ut dominos suos expellerent.

CALLIMACHVS Athenienſis, bello Persico inuentus est mortuus, hastis insistens.ἐπὶ δοράτων ἑστάμενος νεκρός.

Callimachus,F.Batti & Mesatmes,Cyrenæus grāmaticus, discipulus Hermocratis Iasensis grammatici. Vxorem habuit Euphratis Syracusani F. Sororis eiꝰ filius fuit iunior Callimachus, qui uersū de insulis scripsit. Tanta diligentia fuit, atq; industria, ut quouis carminū genere poemata scriberet,ac soluta oratione plurima componeret. Sunt enim libelli eius amplius DCCC.Fuit tēporibus Ptolemæi Philadelphi,cui priusquam commendaretur, literas in uiculo Alexādriæ Eleusine docuit: & usq; ad Ptolemæum Euergetē ætate processit, qui CXXVII Olympiadis anno II regnū susceptt. Ex eius libris hi sunt: Ionis aduētus, Semele,Argiuæ urbis ædificationes, Arcadia, Glaucus,Spes,Satyricæ fabulæ,Tragœdiæ,Comœdię,Carmina,Ibis(est autem poema de industria obscuratum,infecta tionem continens Ibidis, inimici cuiusdam sui, qui fuit Apollonius Argonauticorum scriptor) Musęum, Tabulæ eorum omniū qui in quauis disciplina claruerunt,eorumq; quæ scripserunt, libris CXX.tabula & descriptio,serie temporum obseruata, doctorum omnium qui ab initio fuerūt.Tabula glossarū Democriti,& operū.Mensiū apud singulas gentes & urbes nomina. Origines insularū & urbiū,mutataq; nomina. De fluminibus Europæ. De Pelopōnesi & Italiæ mirabilibus & incredibilibus reb.De mutatis nominib. pisciū,De uētis,De auibus, De orbis terrarū fluminib. Miraculorū singulis locis orbis terrarū collectanea.

CALLIMACHVS Cyrenæꝰ,poeta heroicꝰ,supioris ex sorore nepos,Stasenoris & Megathymæ sororis Callimachi F.

CALLINICVS, Caij F. Sutorius cognomēto, sophistes Syrus aut Arabius, ac potius Petræus:docuit Athenis.Scripsit ad Lupum de affectatione oratoria: Dedicationem ad Galenum: ad Cleopatrū.De Alexandrinis historijs lib. X. Aduersus sectas philosophorū. De Romanorum renouatione,& alias quasdā laudationes atq; orationes.

CALIPPVS Atheniēsis philosophus, discipulus Platōis,homo improbus,Syracusis interfectus, cum tyrannidem affectaret. Ab hoc Plutarchus Dionem quoq; proditum esse refert,

CALLIRHOE fons Athenis, q̄ à IX siphonib. prius Enneacrunus dicebat.

CALLISTHENES, uel Demotimi uel Callisthenis F. Olynthius,discipulus Aristotelis,& consobrinus,quē Alexandro Macedoni comitem adiunxit. Is uerò eum corti ferreæ inclusum, unà cum Nearcho tragico interfecit:eo quòd ipsi suasisset, ne se ab Atheniēsibus dominū uocari uellet. Quidā uerò eos,ut Alexādro insidiatos, dicūt interfectos. Valuit extemporali dictione, magnoq; impetu ferebatur. Tradunt etiā, Callisthenem à pediculis consumptū esse. Vnde iambus ille,Pediculis scatentē ut olim Callisthenes:de artis medicæ cōtemptu loquēs.

CALLIPHANES, Parabrycontis F. De ijs qui eruditionē simulāt.Is ēm multorū poematū atq; orationū initia usq; ad ternos aut quaternos uersus recitando,uariæ doctrinę famam aucupabatur. Principia

καλὸν πρᾶγμα.)Rem pulchram uocat, ad sui usum moderatam. Formæ aūt pulchri, boni siue honesti, sunt 4. iusticia, fortitudo, modestia,scientia. His enim res bonæ cōtinentur.Pari etiam ratione turpitudinis sūt partes 4.iniusticia,ignauia, immodestia, imprudentia. Dicitur honestum,id quod laudabiles facit eos, qui bono prędit sunt laudabili:aliter,id quod ad suū munus exequendū est idoneum,& quod exornat:ut cū solū sapientem bonū & honestū esse dicimus. Aiūt autē, solum id quod sapiens sit, bonū & honestū esse. Dicūt item solū honestum esse bonum,idq; esse uirtutē:& quod uirtutis sit particeps. Quod perinde est ac si dicerent: Omne bonū esse honestum, & honestū idem ualere quod bonū. Videntur autem omnia bona esse paria, & omne bonū summopere expetendum:

idq; nec incrementum, nec decrementũ accipere. καλὸν, pulchrum etiã est, quod oculos aut aures delectat.

Robur forma potius. κάλλος.) Pulchritudo, dissimilarium in nobis partium, faciei, colli, manuum, cæterarum partium quæ primis facultatibus posteriores sunt, cõuenientia. Eâdem ratione demõstrari queat, uires esse pulchritudini præferendas. Priores enim in nobis sunt similares, in quib. est robur: quàm dissimilares, in quibus est pulchritudo. Vnaquæq; enim dissimilaris pars, ex similaribus constat: ueluti facies ex ossibus & neruis & carnib. Quapropter unà tollitur, illis sublatis: ipsa uerò sublata: illas non unà secum tollit.

καλὸς κἀγαθὸς.) καλὸς de elegantia formæ, ἀγαθὸς de animi bonitate dicitur.

καλῶ εἴδη τρία.) Honesti tres formę sũt: iusticia, fortitudo, scientia.

καλούμενός τε καὶ ἄκλητος θεὸς παρέσται.) Deus, id est Apollo, & uocatus & inuocatus aderit. Oraculũ datum (Lacedæmonijs) Atheniensibus.

πάντα κάλων κινεῖν.) Omnẽ funem mouere, & explicare uela, ut uincas. Sumptum à re nautica.

Latrocinij honestas. καλῶς λῃστεύειν.) Latrocinari piè & humaniter, apud Thucydidem: cum neq; bos arator abigebatur, neq; noctu rapinæ fiebãt, & sine cædib. præda parabat̃.

Inscriptiones amatorum. καλοὶ.) Proprium fuit amatorũ, ut amasiorum nomina in parietibus aut arboribus aut folijs scriberent, sic: Ille uel ille est pulcher.

καλυψὼ.) Calypso, deæ nomen, non simplicis, sed sententiam suam cælantis. dolosam enim eam Homerus appellat.

κάλχη.) Calche, herba quædam, qua purpura tingitur.

Parthi equites. κάμαξ.) Parthi reflectũt equos retrorsum, rectis lignis circum colla eorum inuolutis.

CAMARINA & Gella, Siciliæ urbes.

καμειραία.) Anaxandrides Rhodius, Camiræus fuit.

CANDACE, Aethiopum regina.

Numidæ. κάνναις.) Cannis & stipulis utũtur Numidæ, ad casas faciendas.

Canistra Mineruæ κανηφόροι.) Philochorus ait, Erichthonio regnante primùm cõstitutas esse uirgines nobiles, ut canistra Mineruæ ferrẽt, quib. inessent ea quæ ad sacra Panathenæorũ & aliarũ pomparũ pertinerẽt.

CANTHARVS, comicus Atheniẽsis. cuius fabulæ memorantur: Medea, Tereus, Symmachiæ, Formicæ, Lusciniæ.

κάνθαρος.) Scarabeus inuẽto asini stercore rotũdo pedib. id uoluit, & interuoluendũ semen emittit. Omnes aũt scarabei mares gignũtur, fœmina uerò nulla.

Cantharus, nomen portus Athenis.

κανθάρου μελάντερος.) Scarabeo nigrior. Et, κανθάρου σοφώτερος, Scarabeo callidior, de improbis & maliciosis.

κανθήλιος.) Xenophon: Babylone palmæ nõ minores iugeri magnitudine nascuntur, quæ onere urgente, curuantur sursum: sicut asini grandiores.

CANNVS & Byblus, ambo calamitosi.

CANOPVS.) Olim ferũt Chaldæos, Ignem deum suum celebrare uolentes, passim circũtulisse, ut cũ omnibus prouinciarum dijs cõpararetur: & is à quo ille uictus esset, ab omnibus iudicaretur deus. Ac cæterarum nationũ dij, cum ex ære, argento, ligno, lapide, simili ue materia confecti essent, facilè igne cõsumebantur. Itaq; ignem ubiq; uincere necesse erat. Eo audito, Canopi sacerdos callidum init consiliũ. Fictiles hydriæ cõtinuis minutis foraminibus interpunctæ conficiuntur, ut per foramina illa aqua turbida colata, limpidissima reddat̃. Harum hydriarum unam accepit, & foraminibus cæra obturatis, uarijsq; coloribus depictam, & aqua repletã, pro deo collocauit: & ueteris statuæ caput amputatũ, quæ ferebat̃ gubernatoris Menelai fuisse, accuratè impositũ, simulacro illi adiunxit. Adsunt Chaldæi, accẽditur ignis: cæra, qua obturata erãt foramina, liquescit. Hydria sudante, & per foramina destillante aqua, ignis extinguitur. Sic calliditate sacerdotis Canopus Chaldæos uincit, & ex eo pro deo colitur.

κάππα.) Tria Cappa sunt pessima: Cappadocia, Creta, & Cilicia.

CAPPARIS, herbæ genus, cuius fructus medicis uidet̃ esse utilis. Zeno Cittie⁹ capparim iurabat, ut Socrates canẽ.

κάπηλικῶς.) Caupones uinũ corrumpunt, uappa commista.

CAPITOLIVM. Romul⁹ palatio cõdito, Capitolium etiã cõdidit, quod caput est urbis, quò & Palladiũ Alba ablatum transtulit. Mons ille Saturnius olim uocabatur: pòst, Capitolium: cum inter fodiendum fundamẽta, caput hominis recens occisi repertum esset.

CAPITO Lycius historicus, scripsit Isauriã lib. 8. Metaphrasin epitomes Eutropij, qui Liuij compendium edidit, & de Lycia & Pamphylia.

καπνῦ σκιὰ.) Vmbra fumi. De ualde tenuibus.

καπύη.) Capua, nomẽ urbis maximæ: quæ cum ad Carthaginenſes defeciſſet, autoritate ſua eriam alias urbes ad defectionem impulit.

CARANVS, unus ex Heraclidis, delectibus è Græcia habitis in Macedoniã uenit, tum obſcuram: & regno potitus eſt, & ſucceſſores habuit uſq; ad Philippum. Amyntas uerò Philippi pater, Eurydice Illyria ducta, filios habuit Alexandrum, Perdiccam, Philippum, (ὃς σύνοιδα καὶ ὑπαυδεβλῆσθαι τὴν εὐρυδίκην φασὶ) quos alij Eurydicen ſubdidiſſe aiunt. Bello autem cum Thebanis geſto, Philippum adoleſcentulum illis dedit obſidem: quem à Pammene quodam Thebano adamatũ ferunt. Amynta mortuo, Pauſanias olim ab eo pulſus, reuerſus, pueris ui facta, regnum occupauit. Sed Eurydice, ducis Athenienſium circa Macedoniam uerſantis uſa auxilijs, Pauſaniam eijcit. Ac dum filij natu maiores rerum potiebantur, nihil eſt nouatũ. Philippus uerò annos XXII natus, ſuſcepto principatu, multos & Barbaros & Græcos euertit. Athenienſibus etiam eripuit Amphipolim, & Theſſaliam ſubegit, & urbes XXXII Chalcidicas: quarũ principes erant Olynthij, quibus Potidæam, Athenienſibus ereptam, fallẽdi cauſa donauit. Nihilo ſecius tamẽ XL naues, Charete duce, auxilio illis miſerunt: quo tempeſtate impedito, urbem ab Euthycrate & Laſthene proditam euertit, reliquas cæpit. Reliquias Olynthiorum, Athenienſes ciuitate donarunt. Bellum cũ Methonæis in Thracia gerenti, Aſter quidam ſagittâ (cui inſcripſerat, Aſter Philippo telum mortiferum iacit) oculum excuſſit. Philippus uerò & ipſe telum coniecit, cum hac inſcriptione: Aſterem Philippus captum faciet penſilem. Promiſſaq; pace, Aſterem ſibi deditum ſuſpendit. Cæpit & Cerſobleptem Thracum regem, ſocium Athenienſium: & Haloneſo potitus eſt, atq; alijs urbibus. Pòſt, bellũ Phocicum eſt conflatum.

κάρδαμα.) Naſturtium inhibet urinã, & ſputum. Qua de cauſa eo ueſci Perſas tradunt. Cauent enim, ne multum expuant, mingant, & emungant.

CARDIA, urbs Thraciæ, & nomẽ maris. unde Cardianus.

καρδία.) Aquatica neq; *cor neq; pulmones habent. Quæ uerò pulmones habent, eorũ calor internus per aſperã arteriam attracto aere refrigeratur. Piſces uerò branchijs admiſſa aqua, & clauſis, calorem internũ cohibẽt, ut pulmonibus eis nõ ſit opus. Alia quoq; ratione aquatici non eſt opus ingreſſu aeris externi, refrigeratiõis ergò. Nã inſiti caloris fons eſt cor animaliũ, ob idq; pulmones dati. Ac per inſpirationẽ cor refrigeratur, & fuliginoſa recrementa excernũtur. Neq; eñ abſq; reſpiratione diutius loqui poſſumus: eoq; ſpiritus, q̃ eſt in pectore, conſumitur. Opus ergo nobis eſt aliũ attrahere, ad uocẽ alendam. Simul autẽ inſpirare & loqui nõ poſſumus: ſicut neq; inſpirare & expîrare, q̃ ſunt contraria. Itaq; tragœdi carmina prolixiora recitaturi, multum prius hauriũt ſpiritum: itaq; loqui incipiunt, ut ſuppetat quod expirẽt.

Pulmones cordi ſeruiunt.

Spiritũ attrahere & emittere.

Tragœdi.

καρδία.) Cor uirtutis, eſt eleemoſyna.

καρδίαν.) Cor ueteres dixerunt ſtomachum: unde Cardiogmus.

Eleemoſyna.

καρδιωσσόμενος.) Victimarum etiã quas crematuri prorſus erant, corda ſeorſim pinguedine tecta, igni imponebant.

κάρδοπος.) Ariſtophanes: Cardopum (arcam panariam) maſculino genere dicit: ſicut Cleonymum quidã maſculino genere appellant, cum fœminino ſit appellãdus. fuit enim homo effœminatus.

CARDVCHI, ſunt funditores optimi.

καρικὴ μοῦσα.) Carica Muſa: id eſt cantilena lamentabilis, quòd Cares alienos mortuos mercede lugerent. Alij barbaram & obſcuram interpretantur, quòd barbara uox ſit Carum.

καρικὸς οἶνος, καὶ καρικὸν θῦμα.) Caricũ uinum, & Caricum ſacrificium. Cares canem immolabant. De ijs igitur dicitur, qui oſſa nuda carnibus, & non eſculenta membra immolant.

CARINVS, Cari imperatoris filius, poteſtatem adeptus (ἐν ἐξουσίᾳ βασιλήσεως κύρος) ſuo arbitratu agẽdi quiduis, eam acerbiſſima tyrannide commutauit, nomenq; ſuum factis lõgè ſuperauit. Nam pueris (pro οἱ lego εὖ γεγονότων) nobilib. factæ contumeliæ, ob aſſuetudinẽ, contumeliæ nõ habebantur, cum ea delicta familiaria & quotidiana eſſent. Crimina etiã comminiſcebatur, & ius dicebat ijs qui læſi eſſent, neq; litigatorum ullus incolumis euadebat. Nã cum cædes multæ atq; ineffabiles perpetrarentur: quidã è beatis obiter conſumebantur, ſicut in cõmunibus epulis gallinæ, in Carini delicias. Meminiſſe autẽ ſe dicebat, quoſdã

Tyrannica libido, crudelitas, auaricia, uaecordia.

eorum qui mactabãtur, nõ laudasse formam suam: alios, se adolescentẽ, cũ orationem haberet, non ita esse admiratos, ut uoluisset. Peribant etiã nõnulli, quòd eorã ipso risissent: omnia deniq; eius facta grauiora erãt ostentis, in medijs populis rabie quadã grassantis. Ac qd̃ publicè prodesset, nihil prorsus egit Carinus: sed delicijs & peruersæ uitæ rationi deditus, cũ luxu cædes innocẽtium hominũ, à quib. utcũq; offensus uideretur, cõiungebat. Proinde omnes acerbã illã tyrannidem cũ adolescentia permistam, cũ omnia absurdè & absq; ratiõe agerẽtur, grauiter & iniqs animis patiebañ *.

καρκάδοντα.) Vectigal Charõtis est, ex obolis collectum, qui unà cum mortuis sepeliuntur.

CARCINVS, Agrigentinus tragicus, (δράματα) fabulas edidit CLX. uicit unã.

Carcinus uel Theodectis, uel Xenoclis filius, tragicus Atheniẽsis, Olympiade centesima floruit, ante regnũ Philippi Macedõis. Ex fabulis eius sunt, Achilles, Semele siue Arche, Athenęo autore.

καρκίνος λαγὼν αἱρεῖ.) Cancer leporem cæpit. De rebus quæ fieri nequeunt.

CARCINVS poeta Atticus, cuius liberos sic quidam irridet:

ὄρτυγας οἰκογλυεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστὰς,
ταννοφυεῖς σφυράδων ἀποκυίσματα μηχανοδίφας.
χὴ δ' ἔφαχ' ὁ πατὴρ γαλιὰ τ' ἐπτέρας ἀπάγξαι.

Coturnices dicit, quòd sint rixosi: uernas, quòd in umbra nutriti, ut domesticæ auiculæ, γυλιαύχενας, uel ob gracile, uel ob nullũ collũ: saltatores, quòd pater eos in fabulis saltãtes induceret. reliqua ad pumilionũ breuitatẽ staturæ pertinent, presertim stercora ouiũ & caprarum: quæ parua cùm sint, paruæ rei pars, parũ ac nihil potius erit. μηχανοδίφας, q̃ pater eorũ in fabulis machinas, multas induxerit: unde à Platõe Dodecamachanos, à xij machinis est appellatus, quib. dij ascenderent aut descenderent. Fecerat itẽ fabulam Mures: unde dicit, felem noctu suspensam esse.

καρκίνα ποιήματα, Carcini poemata, id est obscura. nam Carcinus Orestem (ἀπὸ λίθ) ab Ilio cædẽ matris fateri coactum, fecit per ambages respondentem.

CARNEADES, Afer, Cyrenæus, Philocomi filius, philosophus (ἀφ' ὑπερῆνέα ἀκαδημία ἦρξατο) nouæ Academię autor. Hoc mortuo, tradunt Lunam defeciss̃e, & Solem obscuratum esse.

Nunquid una, & propter illum?

CARNEADES alius, Atheniẽsis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

CASTOR Rhodi⁹, uel (ut qdã tradũt) Galata: ut uerò alij, Massilienses orator, Philoromæus ab amore Romanorũ dictus: ducta uxore Deiotari * filia, ab eo unà cũ cõiuge est interfect⁹, q̃ illũ apud Cæsarẽ criminatus esset. Scripsit duob. libris de Babylone: Catalogũ eorũ q̃ mari dominati fuerũt: Annaliũ ignoratiões: De epicherematis lib. (IX) v. De psuadendo lib. 2. De Nilo, artẽ dicẽdi, & alia.

CARNIA, festum Apollinis apud Athenienses.

καρπῆς δίκη.) Frugum actio. Ei qui fruges lęsisset, mulcta irrogabatur. καρπῆς δίκη etiam dicitur, si qui agrum sibi uendicant. Qui si possessorẽ reum peregerint, etiam usumfructum iure postulant.

κάρπα.) Malũ cohiberi nõ poterat: derat enim imperator. Aiax apud Sophoclem, infanti filio ait: Nõ intelligere, malum est, doloris admodũ expers: donec, quid sit gaudere & dolere, didiceris.

κάρπαλλ.) * Primitias areæ meæ & torcularis, offero Christo: cophinũ uuis plenum, Spiritui sancto.

καρπερία.) Tolerantia, seu constantia, scientia seu habitus rerũ, in quibus perseuerandum sit, aut secus, & neutrarum.

CARYANDA, urbs Cariæ.

καρύκη.) Ferculum Lydium, è sanguine & multis alijs escis compositum. Prouerbium, μήτε λυδῶν καρύκας, μήτε μαστίγων ψόφους: Neq; Lydorum carycas, neq; flagellorum strepitus.

καρχαρόδους.) In fabulis: Aspero cum risu, tibi satis (inquit) pro medicatione mercedis est, caput è lupi faucibus saluũ abstulisse.

καρχηδὼν.) Carthago, quæ & Byrsa, Africę urbs, maxima orbis terrarum, & potẽtissima fuit: quæ à prima origine DCC annos finitimis imperauit, à Scipione solo æquata: patria D. Cypriani.

κασιλβάδες.) Merettrices, quæ amatores, cùm non habent, alliciunt: eos quos habent, ejiciunt, ut alios admittant.

CASIVS, mõs iuxta Euphratẽ. Et Casius Iupiter, cui Traianus crateres argenteos, & cornu bouis maximũ inauratũ, spolia Geticæ uictoriæ, dedicauit. Inscriptiões donariorũ ab Adriano factæ, sũt:

ζηνὶ τάδ' αἰνεάδης κασίῳ τραϊανὸς ἄγαλμα,
κοίρανος ἀνθρώπων κοιρανέῳ ἀθανάτων αἴθη.

Ioui hæc Aeneades Casio Traianus monimenti ergò, Domi.

Dominus hominum domino immortaliũ dedicauit.

CASII Peluſiotæ naturali ſolertia nodos implicabant, laqueos laqueis committentes. Caſio ſimilia nodo uincula. Epigram.

χρύσεως ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας
ζεὺς Δαφδὺς δαναὰς χαλκελάτοις θαλάμοις.
Aureum intactæ diremit nodũ uirginitatis
Iupiter, cũ ſubiiſſet Danaes ferreũ thalamũ.

CASPII montes, & Caſpiæ portę. Eſt ibi mare ab incurſu Oceani, cuius anguſtiæ Caſpiæ portæ dicuntur: reliquũ, mare Hircanum. Circumcircà barbarę gentes habitãt. Caſpij habebant iacula, quibus pugnabant cominus, Caſpio lapide præfixo: quem & acerrimè uulnerare, & uenenum quoddã exitioſum relinquere in uulnere perhibent.

CASTALIA, fuit fõs in Daphne, quẽ accolere dicitur Apollo, & edere oracula, aura & flatu ex aqua aſpirante: unde qui iuxta fontem erant, ea dicebant, quę dæmones ſuggerebant.

Caſtanæa ſiue Caſtania, urbs ꝑpe Tarentũ. Vnde Caſtanæus, & Caſtaniates.

χθεραθεύεσθαι dicit Apoſtolus, ſi alio certante, alius coronetur.

χγηρόσαις.) Conſeneſcas ultra Tithonum, Cinyra opulenntius, Sardanapalo delicatius: ut Prouerbiũ in te cõpleatur, bis pueros eſſe ſenes. Tithon⁹ aũt ſenio cõfectus, ex uoto in cicadã eſt mutatus. Cinyras * priuignus Pharnaces, rex Cypriorum fuit, diuitiis inſignis. Sardanapalus rex Aſſyriorum, ætate in luxu & deliciis exacta deceſſit.

χ᾽ δήμους δικαστὰς.) Populares, ſeu municipiorum iudices olim XXX fuerũt, poſt XL: qui in municipiis ius dicebãt.

χδωροδοκεῖ.) Nõ decet pauperes & infirmos opprimere.

χ᾽ θεῖον.) Fortè fortuna, diuinitùs: cũ aliquid, uel aliquis præter expectationẽ ſeſe, & commodè offert.

χ᾽ κάθετον.) Ad perpendiculũ, à ſummo ad imum.

χκέλδυσον.) σιώπα καὶ ἄκουε: Tace & audi.

χκόρυ.) Muliebris ſexus & loquax eſt, & inſatiabilis.

χκωφὴ.) Diuinus afflatus paulatim aperit & abſtergit animi lumina.

χλαλῶ.) Ne obtrecta uicino, ſed potius honorem habe.

χλογεῦς.) Cum Athenienſes decreuiſſent 7000 ciuium Reipublicæ ſummam mandare: fuêre quidam, qui ad id munus idoneos deligerent.

χλάβη.) Ariſtophanes: Tu quaſi mortuus ſim, rem meã familiarẽ lauãdo conſumis. Moris fuit, elato cadauere, defuncti propinquos luſtrationis ergò lauari. *Lauatio funebris.*

χμέμφομαι.) Etiam decreta diuina reprehendentes.

καταμηλοῦν.) Specillum immittere: pro, res obſcuras coniecturis quibuſdam indagare.

χ᾽ ναῦν τὰ ἄρμενα.) Prouerbium: Naui congruunt uela.

κατὰ ναῦν.) Vtrum acciderit, id ſibi fore gratum.

χνυγῶ.) Apoſtolus: Dedit eis Deus ſpiritum compunctionis: non ſignificat actionẽ. ſed pro conceſſit uſurpatur. Loquitur enim de animi habitu deprauato & inſanabili & immutabili. Vt enim qui pietate cõpunctus eſt, non facilè ab ea diſceſſerit: ſic etiam improbitate compunctus, eã haud temerè mutabit. *Deus dans improbitatẽ, pro permittens.*

καταξαίνειν ἐς φοινικίδα.) Rubra ueſte in bellis utebantur Lacedæmonij: tũ quòd is color uirilis eſſet, tum quòd (pro σώματος lego χρώματος) ueſtis ſanguineo color ad fluxum ſanguinis contemnendum aſſuefaceret. *Rubra ueſtis militaris.*

καλάπασος.) Re ex animi mei ſentẽtia cõfecta, redibis ad nos coronis redimitus.

χ᾽ πατέρα.) Onulphus paterna ſtirpe Thurĩgũ, materna* Scirũ ſe eſſe dicebat.

κατάπαυσις.) Requies: Sabbathi dies, qua Deus deſtitit ab omnib. operibus ſuis: & qua Iudęi terram promiſſam ſunt ingreſſi. Significat & regnum cœlorum.

χπεφρόντικα.) Ariſtophanes in Nubib. Veſtẽ amiſiſti? Nõ amiſi, ſed diſcendi ſtudiis impendi: *Ich habs verſtudiert.*

χ᾽ πῆχυν ἐπιδίδου.) Secundum cubitum: id eſt, non ſegniter, ſed ſtrenuè proficere. De ijs qui proficiunt in melius. Philoſophi progreſſiones nulla res impediebat: ſed potius ſecundum cubitũ, ut ita dicam, prorſus proficiebat (ἄχρι τοῦ πανικοῦ δυσχήματος) uſque ad Panicam illam calamitatem.

χ᾽ πόδος βάσιν.) pedetentim. Prouerbium, de iis qui paulatim aliquid agunt, & arte, non ſubitò.

καταῤῥάκτης.) Catarractæ, rupes in Iſtro flumine, montis inſtar, quàm latus is eſt, ſub aqua enati: in quas fluuius incidens, cum maximo ſtrepitu regurgitat: & in rupibus murmurans, easq; ſuperãs, uorticęs & ęſtus & charybdes, in orbẽ agitata fluxu, efficit. Denique fluuius ijs in locis *Der ſtrudel.*

non multũ abſimilis eſt Siculo freto.

ξυσκεδάζειν.) Moris erat Thracij, in cõpotationibus, cum cõpotores quantũ potuerant, hauſiſſent, uini reliquum in eorundem ueſtes effundere: idq; diceba tur ξυσκεδάζειν, aſpergere.

ξυσκιάζειν.) Apud Ariſtotelem ſignificat, uniuerſale demonſtrare, & nõ tollere id quod poſitum erat.

ξὺν σκοπῷ βλέπειν ἢ βάλλειν.) Scopũ petere, attingere.

Lætitia. καταχή.) Lætitia non repreſſa, ſubitò me uires omnes corporis defecerunt.

ξυπεχόμενοι.) Illo temporis articulo oppreſſi, coacti ſunt nauium acceſſum expectare.

ξὺν τὴν ἀγορὰν ἀψιδᾶν ἔοικε.) Theophraſtus de legibus: Aediles ſeu fori curatores, duas res curare debent: tum ut in foro modeſtia ſeruetur: tum ut mendaciis abſtineant non uendentes modò, ſed ementes etiam.

ξὺν τὸ καρτερὸν.) Ariſtophanes: Et nauibus & pedibus, pro uiribus.

ξὺν τὸ θεὸς.) Afris & Gallis, odio Romanorum inter ſeſe conſpirantibus.

ξυτρύχειν.) Non eſt uirorum, conficere ſeſe curis periculorum expertibus.

ξυφιλοσοφῶν.) Silentio uincens.

ξυφθορά.) Interitus, æterna mors, uel uita uitioſa & iniuſta.

ξυφρόνησιν.) Thucydides: Dicere non poteſtis, quòd tribus his præditi, imprudentia, negligentia, mollicie, bellum nõ geramus: ob ſingularem potius ſapientiam quieſcimus.

ξὺ χειρὸς ὕδωρ.) Aqua lauandis manibus. Vſurpatur de rebus facilimis & expeditiſſimis. Sic Teleclides in Amphictyonibus: Pax primùm omniũ fuit, ut aqua ad manus. Affer puer coronam. Aquã lauandis manib. afferat aliquis. Tũ ille: Cẽtauri, inquit, ſumus, aut quid? Olim cõuiuis imponebãtur coronę, quò caluam refrigerarent, cùm cõtra uini uapores, tum contra æſtum.

ξυχειροτονίαν.) Mos fuit Athenis, ut magiſtratus & ſycophantæ apud populum deferrentur. Qui uerò manuum ſuffragiis damnabatur, in iudiciũ adducebat.

Diuinatio è clypeo. κατάχει τοῦλαιον ἐν χαλκείῳ.) Ariſtophanes: Profũde umbilicũ clypei oleo, quo magis explendeſcat. Sũt enim qui oleũ intuentes, uaticinẽtur. Quid uides in clypeo? Senem præ metu fugientẽ, qui clypei ſplendorem ferre non poſſit.

καταχλύη.) Ariſtophanes: Popularis eſt ſententia, ridicula uerò ſplendidioribus, & ijs qui ſigilla habent. 472

ξυχύσματα.) Mos fuit Athenis, cũ nouitius ſeruus in ædes introducebatur, ut dominus aut domina ficubus, palmulis, nucibus, & aliis bellariis eum perfunderent, quæ à conſeruis raperentur. Idem fieri ſolitum tradunt etiam legatis, & ſacrorum curatoribus nouitiis, & ſponſis: iis deniq; omnibus, quibus bene ominarentur: quòd ſignum id eſſet proſperitatis & abundantiæ. Theopompus Hedychare: Affer tu catachyſmata celeriter, perfunde ſponſum & puellam. Rectè ſanè dicis.

καταιβάτης ζεὺς.) Deſcenſor, uel demiſſor Iupiter, apud Athenienſes: uel quòd fulmina deiiciat, uel quòd ob mulierum amorem deſcendat.

κατ' αἶγας ἀχρίας τρέπειν τὰ κακά.) In capreas conuertere mala. Prouerbium, de execratione.

καταγοῦσι.) Eſt & alia ratio pellendi fatigationes ex perfuſione capitis. * Nam deſcenſus in ſoliũ, aqua meatibus undique circũfuſa, ſudoris eruptionẽ obturat: ueluti ſi colum in aquã coniiciatur.

καταγλωττισμόν.) Philoſtratus: Apollonius genus orationis uſurpabat nõ dithyrambicũ, & poeticis uerbis ſcatens: neq; etiam affectatũ, & nimis Atticum. Quicquid enim modicũ Atticiſmũ excederet, inſuaue iudicabat: neq; uerba * extẽdebat, neq; quiſquã ex eo quicquã ironicũ audiit, neq; affectus mouentem auditoribus. Sed tanquam ex tripode, cum diſſerebat: Noui, inquit: &, uidetur mihi: &, Quò ruitis? &, Sciendũ eſt. Sententiæ eius fuerunt breues, & adamantinæ: uerba propria, & rebus ipſis inſita: eiuſq; dicta ita ſonabant, quaſi de regio ſolio pronunciarentur.

κἄτ' ἔγωγ' ἐξηρξόμην.) Deinde expertus ego fui. In eos qui mentiũtur. Nam cum Bacchus apud Ariſtophanem ſecundali pugna XIII hoſtiles naues demerſiſſe gloriaretur: Hercules ſic ei reſpondiſſe gloriaretur: Hercules ſic ei reſpondet, ſignificans, eum id in ſomnis feciſſe. Alij Bacchum hoc dicere aiunt, quòd hoc uſurpent ij qui de induſtria mẽtiantur: quò ſignificent, ea quæ dicant, ſomnij eſſe ſimilia.

καπιγυᾶν.) Facilè potiturũ eo, quod melius eſſe uideatur.

καπιδημαγώγησε.) Arrianus: Iſta ſolertia, ſingularem humanitatem præ ſe ferente, id conſecutus eſt, ne ſibi diffiderent.

rent, quamuis uicinos oppugnanti.

κατ' ἐμαυτ῀ ὤμνυον.) Qui olim admirationi & conſpicuus fui: nunc iuſiurandũ ijs factus ſum, qui me pridẽ admirabantur. Per meas enim iurant calamitates.

κατ' ἐνόπλιον ἢ κυρηλικὸν.) Rhythmi genꝰ eſt, ad quẽ arma cõcutientes ſaltabant.

καπνὸν κτλῶ.) Iob metuens ne à Deo deſereretur: Cur, inquit, nomen tuũ male audit propter me?

καπξανασαίπης τ῀ μέλλοντ@.) Prudenti conſilio capto ad ea quæ imminebant.

καπξανισάμεν@.) Munerum largitionibus & ſumptib. ſuppeditãdis, alacres eos ſibi effecit adiutores.

κατέῤῥαξας.) Me cum extuliſſes, alliſiſti, Dauid.

καπρᾶν.) Stipulatus taciturnitatis fidem: ne, ſi diſplicuiſſet, arcanũ proderet.

κατέπερχε.) Illa etiã ratio eũ incitabat, Tyrrhenos, homines natura intemperãtes, hoſtiumq; aduentum minimè ſuſpicantes, luxuriare, & ocium agitare.

κ῀χειροτονία.) Dicebat præco: Cui Midias uidetur iniuſtè feciſſe, manum tollat. Deinde manum qui uolebant, extendebant. Hæc erat κ῀χειροτονία, condemnatio. ἀποχειροτονία uerò, id eſt abſolutio, erat huiuſmodi: Cui Midas non feciſſe uidetur iniuriam, tollat manum. Quo facto, dinumerabantur à præcone manus: & put numerus maior erat: ita reus uel damnabatur, uel abſoluebatur.

καπίχυσιν.) Vrbs mea diligitur ab hominibus.

καπψηφίσατο.) Deus Adamum ſudorib. & laboribus mulctauit: Sudanti uultu ueſcaris pane tuo.

κατηγόρημα.) λεκτὸν φασὶ, τὸ κ῀ φαντασίαν λογικῶ ὑφιστάμενον: Dictũ appellant, id quod ſubſiſtit uiſu rationali. Dicta quædã ſunt mutila: ut, Scribit, quærimus enim Quis? Quædam perfecta, quæ abſolutam habent ſentẽtiam: ut, Scribit Socrates. Ac in mutilis numerantur categoremata, id eſt prædicationes: in perfectis, axiomata, ſyllogiſmi, erotemata, & pyſmata, id eſt propoſitiones, ratiocinationes, interrogationes, quæſtiones.

κατηγορία.) Categotia, ſeu prædicatio apud philoſophos, aut latius patet, aut par & æqualis eſt rei: nunquam uerò anguſtior eſt. Latius patet, cum uniuerſaliora de particularioribus prædicantur. Vniuerſaliora autem ſunt ſuperiora, particulariora uerò inferiora. Categoria uerò ſimpliciter, quaſi appellatio quædam dicitur: ſuntq; uniuerſæ decem, Generaliſſima ſcilicet genera, ad quæ uox quælibet refertur, infraq; ea collocatur: οὐσία, eſſentia: ποσὸν, quantum: ποιὸν, quale: πρός τι, ad aliquid: πο῀, ubi: πότε, quando: ποιεῖν, facere: πάσχειν, pati: κεῖσθαι, iacêre, ſitũ uel poſitum eſſe: ἔχειν, habere, affectum ſeu ueſtitum eſſe. Ex his οὐσία eſſentia, ὑποκείμενον ſubiectum eſt: reliqua nouẽ ἐν ὑποκειμένῳ, in ſubiecto ſunt. *Subiectum. In ſubiecto.*

κατηγορῶ.) λαγὼς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτ῀ φωλεὸν. Lepus ſuum latibulum prodit.

κατήθε.) O maxime deorum, & exauditor tuorum famulorum.

κατηργηκέναι.) Ad Tyana ſedentem (Cappadociæ metropolis eſt) obtorpuiſſe ocio, & amittere rei gerendæ occaſiones.

κατηρεφέα.) Sophocles: Eò te mittent, ubi nunquam Solis iubar aſpicias: ſed uiuens in clauſa domo, terræ huius mala decantes.

κατάρχοντο.) Imprecabantur ijs qui illa fecerãt, ut extorres & inſepulti canib. & alitibus obijcerẽtur: neq; manes eorum benignè apud Inferos ſuſcipérentur. *Diræ.*

κατήχθη.) Antipater & ab exilio reuocatus eſt, & illuſtres nuptias conſecutus, atque diuitias: liberos quoq; ſuſcepit, & ad ſenectutẽ peruenit felicẽ & beatam. *Antipater.*

κατόπιν ἦκε καιρ῀.) Poſt tempus, uel amiſſa occaſione uenit. Neq; enim id prſus conficere potuit. *Occaſio.*

῀ καλ῀ κ῀ τ' ἀρετ῀ κατόπιν πίθεσθαι πάντα.) Honeſtati & uirtuti poſtponere omnia. *Honeſtum.*

κατόπτης.) Age aliquis explorator eat, qui certò nobis renunciet, quo loco res ſint? *Explorator.*

κατυλὰξ.) νὺξ ἐφόβει τὸν περπε κατυλάκα κικλήσκουσι: Nox terrebat, quam infeſtam uocant. *Nox.*

κάτοχ@.) Iam illius deſiderio occupata, & haud diſſimulanter amore capta, nullum iam obſtaculum uidebat. *Amor.*

κατωμαδὸν.) Ioſephus: Sampſon portas & poſtes humeris impoſitos, atq; in montem perlatos depoſuit.

κάτων.) Cato prętor Romanus, adoleſcentulus ille quidem, ſed ſeuerus atque induſtrius, cùm animi prudentia, tum uidicendi excellens. Vnde à Romanis Demoſthenes uocabat῀: qui optimũ apud Gręcos oratorẽ Demoſthenẽ appellatũ fuiſſe audiuiſſent. Fertur Cato maior, rogatus à quodam quid de Carthagine & Scipione ſentiret, reſpondiſſe: *Cato Demoſthenes.*

οἱ@ πέπυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι. *Scipio.*

Hic ſapit: aſt reliqui ſimulacra ut uana uagantur.

Pellicei Athenienſes.

κατωνάκαι.) Tyranni coegerunt Athenienſes pellibus ueſtiri, uſq; ad genua demiſſis, quò minus præ pudore in urbem deſcenderent.

κατωφαγὰς.) Vorax, qui deorſum uergens comedit. Eſt & auiculæ nomẽ, quę ſemina effodit.

Mortui nil dijs debent.

κάγιαθα.) Sophocles: Non perſpicis, me nihil amplius debere diis, qui uitam pro derelicta habeam?

καυδὼ.) Caudo, inſula uicina Cretę, in qua maximi onagri naſcuntur.

καύνιος ἔρως.) Caunius amor. De cupiditatibus ſucceſſu carentibus. Nam Caunus & Byblis ſoror infelices fuerunt. Ouidius:

Byblis in exẽplo eſt, ut ament cõceſſa puellæ.

Cauſia Macedonica.

καυσία.) Cauſia, olim Macedonib. expeditum inſtrumentum fuit, & tegmen in niue, & galea in bello.

Gloriatio.

καυχᾶ.) ἐφ' οἷς καυχᾶ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται. Quibus tu rebus gloriaris, earum rerum pudet cæteros.

Vulpes.

καφώρη.) Vulpeculæ calliditatẽ & rapacitatem odiſſe debes.

καχεξία.) Polybius: Perſeus cum tempus & labor produceretur, animo, deficiebat, ut minus robuſti pugiles. Nam cum in diſcrimen uentum, & de ſumma rerum decernendum eſſet, animum abijciebat.

καχρύων.) Saltabat, pedebat, inſtar aſelli hordeo expleti.

Idem fit in Vtopia.

CAEADAS. Apud Lacones & Siculos, regia cuſtodia: apud Perſas, domicilium cineribus plenum: apud Aethiopes, malefici cathenis aureis uinciebantur. In Cæadam Lacones conijcere maleficos ſoliti fuerunt.

Concilium deorum.

καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ.) Etiam in concilio deorũ. De inſigniter maledicis prouerbium uſurpatur. Deorum concilium, locus eſt Eleuſine.

CAECILIVS Callantianus Siculus (eſt enim Siciliæ urbs Callantis) rhetor, qui Romæ docuit ſub Auguſto Cæſare, uſque ad Adrianum: ſeruili genere, ut quidam tradunt, ortus: Archagathus antè dictus, religione Iudæus. Multos ſcripſit libros: * Contra Phryges 11. eſt autem collectio uocabulorum ordine alphabetico, & demonſtratio elegantiæ dictionis: Comparationem Demoſthenis & Ciceronis: Quo differat Attica imitatio ab Aſiana? De genere dicẽdi x oratorum. Comparationem Demoſthenis & Aeſchinis. Quæ nam Demoſthenis orationes germanæ ſint, quę adulterinæ? De iis q̃ oratores hiſtoricè, & præter hiſtoriã dixerint? & alia plurima. Quo modo uerò Iudæus eſt? Hoc ego miror, Iudæũ literis Græcorum eruditum.

καινόφιλος.) Quaſi Nouamicum dicas. Sic dicitur, qui non ijſdem amicis ſemper utitur.

καίρια.) Sagax in inuadendo, in tempore recedens, in pugna ſtrenuus.

καιρὸς.) Apud Deum tempus dicitur, numerus ex multitudine ſcelerum conflatus, & calamitates. Erit tempus eorũ in æternum. &, Tempus omnis hominis uenit coram me.

CAESAR Auguſtus, σεβαστὸς Græcè, cognomento Octauianus, de ſua uita & rebus geſtis libros ſcripſit 12.

Cęſar Tiberius, epigrammata ſcripſit, & artem dicendi.

Cæſares dicebantur Romanorũ imperatores, à Iulio Cæſare, qui natus non eſt. nam matrem eius nono menſe mortuam diſſecuerunt, eumque protulerũt: & Cęſarem dixerunt, à cæſa matris aluo. Olim apud Romanos populus rerũ potitus eſt, deinde pauci: denique in unius poteſtatem, Cæſare autore, ceciderũt omnia. Ac reſpublica ſine ſeditionib. uſq; ad Marcum Antoninũ cõſtitit. Sed cum eius filius Cõmodus, ingenio parũ ſano & luxurioſo, neq; admodum bellicoſo, ſed timido, dolo cæſus à quibuſdam eſt, crebri motus extiterunt.

CAESAREA metropolis, à Cæſare Tiberio Octauij F. quam ademit Archelao, cum prius Mazaca diceretur, deque ſuo nomine Cæſaream appellauit.

CAESARIVS, Gregorij Theologi frater, ſcripſit uaria, & contra Græcos.

καὶ παῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.) Idq; cum in fluctuum ulnis ſimus: id eſt, in magnis conſtituti periculis.

καὶ σφάκελοι πιοῦσιν ἀτέλειαν.) Etiã ſphaceli dant immunitatem. Piſiſtratum tyrannum ferunt ab Athenienſibus agrorum decimas exegiſſe. & cum quodam tempore præteriens, ſenem quendã rupes & ſaxoſa loca excolentem uideret, rogauit, quos inde fructus caperet? Dolores, inquit ille, & defatigationem. Cuius libertatem ille admiratus, decimæ immunitatem illi conceſſit. Atque ex eo Athenienſes prouerbium hoc uſurparunt.

Plutarchus in Demoſthene.

καὶ

καὶ τὸ τοῦ λύκου.) Etiam lupi illud. Aiunt lupum, cum opilionē de grege uescentem uidisset, dixisse: Istud ego si facerem, quantus clamor tolleretur?

CEBES Thebanus philosophus, Socratis discipulus. Dialogi eius extāt tres: Hebdome, id est Septima: Phrynichus: Tabula, quæ est eorū quæ apud inferos fiunt narratio, & alia quædam.

CEBRENA, & Cebren, urbs Troadis Cumanorum colonia.

κεδνὸς.) Aiax. Ego postquam donum hoc ab Hectore, mortalium inimicissimo, accepi, nihil à Græcis honoris & gloriæ sum consecutus.

CEDRI, arbores altæ & steriles, quib. Dauid simulacrorū cultum comparat.

κεκλωσμένα.) νενησμένα κρατῶν δὲ προσδόκα λύπας Fila tenens expecta molestias. ὀνειροκριτικὸν.

κεκμηκὼς.) Hic Callimenes sapientiæ amatricib. dedicauit Musis, Senio defessus oculos & palmas. hoc est, ut cōijcio: symbolis his significauit, se neq; oculis neq; manibus, neq; legendo neq; scribēdo Musas posthac posse colere.

ἐνθάδε καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο μούσαις,
γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμας.

κεκραγμὸν.) Porco statim de turre suspenso, periculū quod ab elephanto imminebat, effugerūt: quòd is grunnitum suis tetrū molestè ferēs recedebat.

κεκραμένον τρία καὶ δύο, ἀρίστη κρᾶσις.) Vini duę partes, & aquę tres, mistio optima.

κεκραμένη σπονδὴ.) Mista libatio soli Mercurio offerebatur, ꝙ & uiuentib. & defūctis præsit, & ab utrisq; honoretur.

κεκροπὶς.) Cecropia, una ex X Athenarum tribubus.

CECROPS, genere Aegyptius Athenis habitauit: unde Athenienses Cecropidæ dicuntur, aut ij saltem qui è Cecropia tribu sunt. Quidam hunc fuisse biformem tradunt, supernè uirū, infernè mulierem, aut etiā serpentē: uel ꝙ legib. inuentis, homines feros māsuefecerit: uel quòd ꝓmiscuo cōcubitu sublato, cū nec pater filiū, nec filius patrē suū nosset, curarit, ut palàm inirēt matrimonia, unaq; cōtenti essent. Iure igitur biformis, qui & patris & matris naturam inuenerit.

κεκυφότες.) Et homines & iumenta inclinata, & pastui incumbentia, uoracissima & gulosissima habentur.

CELAENAE, locus in Atticæ & Bœotiæ confinio: urbs item Phrygiæ.

CELEZENE regio Armeniorum, prope Melitenen, quæ Celzene à nobis appellatur.

κελευστὴς.) Trierarchus naui præest, & iis quæ in ea sunt, delectus è claris in republica uiris. Proreta remigib. imperat. Celeustæ uerò (quasi iussores, uel hortatores dicas) & his ipsis, & epibatis. Estq; usus eorum maximus. Nam & ut panes sicut decet coquant, & (καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται) demensum absoluant in cœnam remiges, his curæ est. Curam habent & uini, carnis, olei, omnium talium: quò hæc asseruantes indies debitam portionem habeant eius quod ad necessitatem datur. *Naualis respublica.*

κελητίζειν.) Vni equo insidere, etiā ante Homerū fuisse moris, ex hoc eius uersu cōstat: Veluti cum uir singulos equos agitandi probè gnarus.

CELSINVS, Eudori F. Castabalensis, philosophus, collectanea scripsit dogmatum omnium philosophiæ sectarū, & alia quædam.

κελτοὶ.) Celti, seu Galli, gentis nomen, qui Germani dicuntur, Rheni fluminis accolæ. incursiones fecerunt in terrā Albanorum, quos Senones uocant, & bellum Romanis intulerunt. Ac Gallorum princeps quidam & corpore decoro, & animo fortissimo prędītus, ante suum agmen progressus, hostiū fortissimū prouocat. Ibi Valerius quidā tribunus cōditionē accipit, ac diuino quodā fato uoti fit cōpos. Nā cū è sua legione processisset armatus, coruus insidet dextro uiri brachio, & in certamine in Gallū irruēs, & unguibus faciem lancinando, & alis oculos eius obtegendo, hostē Valerio tradidit incustoditū, simul & uictoriā uiro & cognomē ab euentu largitus. Inde eṁ Coruinus dictus, ob testatā uirtutē, cōtra instituta Romanorū consulatum adolescens etiamnum est adeptus. *Celti. Germani. Senones. Albani. Valerius Coruinus.*

κέλυφος.) Qui glandes edebant, putamina cremabant.

κεμὰς.) Si ut è pelago liberasti Damin, regina, etiā à paupertate liberaueris: immolabit tibi aureis cornibus ceruum.

εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο δᾶμιν ἄνασσα;
κἀκ πενίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

κενεμβατεῖν.) Res uanas suscipere.

κενεὸν.) Non utique. Absit à me ista amentia.

κενῆς.) Venatores leoninis catulis insidiantur, cum leænæ absunt. *Sapiunt.*

κενοδοξία, inanis quędā de sese opinio.

κενὸν ἀνθρώπων.) Soph. ad Oedipum: *Viri ornāt urbes.*

Si

Si huic terræ imperabis, sicut eam tenes:
Cũ uiris eã tenere pulchrius est, quàm inanẽ.
Nihil enim est neque turris neque nauis deserta, nisi uiri intus fuerint.

κενοσπουδία, inane studium: & κενόσπουδος, rebus uanis occupatus.

τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας, καὶ τὸ θεραπευτικόν.) Medicinæ est, uacuare & curare.

κενοφωνίαι.) Inanes uoces: impiæ scilicet, & hæreticæ.

κενταυρικῶς.) Neq; Cẽtauri, Pelij incolæ, neq; Læstrygones, qui Leontinos cãpos tenuerunt, fuêre tales.

κέντει τὸν πῶλον (ποτὶ τὰν) περὶ τὴν νύσσαν.) Impelle equum ad metam: id est, propera ad propositum.

κέντρων.) Centones dicunt etiam orationes è diuersis collectas, & ad eũdem scopum tendentes: cuiusmodi sunt Homerocentra.

κέπφος.) Larus auis leuis, & fluctibus innatãs, maris spuma uescens: quã piscatores primùm eminus proijciũt, deinde proximè, deniq; in manu tenent, itaq; facilè illã capiũt. Prouerbiũ dicit̃ in uiros incõsideratos. unde κεπφοῦσθαι, inescari, allici, decipi, in fraudem illici.

Ornamenta capillorum. κέρας ἀγλαὲ.) Plicatura quædam fuit capillorum, cornu instar. Olim Athenienses cicadas crinib. inserebant: & apud Homerum capilli auro & argento redimiti leguntur.

κεραμέως πλοῦτος.) Figuli opes: id est, infirmæ & inconstantes.

CERAMICVS, locꝰ Athenis, ubi bello peremptos sepeliebant, & funebres orationes habebant, ut Menecles & Callistratus in scriptis de Atheniensibus tradũt: statuis passim erectis, quæ, quo quique loco occubuissent, indicarent. Est & municipium Ceramicus. Ceramicos Atticę locꝰ editus, ubi Atheniẽses quot annis facularum certamen agebant. Erat autẽ ibi alta turris, qua cõscensa monet spectare faces: quæ cum iaciantur, & ipse sese præcipitet. In Ceramico etiam scorta prostabant.

κεραμικὴ μάστιξ.) Flagellum fictile: dicitur ostracismus, quòd testulæ suffragio inuidiosi homines in exiliũ agerentur.

CERAMIS, municipium tribus Acamantiæ: nomen habet siue ab arte figlina, siue à Ceramo heroe, q ibi colebat̃.

Explicatio somnij. βαίνων κεράμους, δυσμενῶν βλάβας φύγοις.) Calcans testas, hostium damna fugias ὀνειροκριτικόν.

Cornu. κέρας.) Cornu, in sacra Scriptura robur significat: translatũ à cornutis animalibus, quæ se cornibus defendunt.

κέρας τοῦ δικαίου.) Cornu iusti: id est, hominis pij animus illustris erit.

κερασβόλους.) Cornua iaciẽtes, seu cornupetas appellat indoctos & duros, & legibus non obtemperantes.

CERASVS, urbs Græca maritima, Sinopensium colonia.

κεραυνὸς.) Fulmẽ, est ardor uehemens, magno impetu cadens in terram, nubibus inter sese attritis aut ruptis. Vel, uortex igniti aeris, uiolenter delatus. Cæterùm fulmen non occîdit, sed adurit (οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνὸς, ἀλλ' ἐπιφλέγει f. non cremat, uertendum.) Fulmina quædam sunt καταιβάται, à descendendo: quędam ψολόεντες, ardentia, quæ tactu perdunt: quædam ἀργῆτες, candida, raptim erumpentia. Aristophanes: Si Iupiter fulmine icit periuros: cur non combussit Simonem & Cleonymum & Theôrum, homines insigni perfidia? Prouerbium: κεραυνὸς ἡ ἀστραπὴ. Fulgur est fulmen.

CERBERVS, canis apud inferos fabulosus.

κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.) Lucrum pudore potius. Nisi iustum lucrum fecerit, & ab impiis rebus abstinuerit, si non tangenda tetigerit: quis est qui prohibere possit, quo minus istorum facinorum det pœnas?

κερδῶος θεὸς.) Lucrosus, uel lucrifer deus, Mercurius dicitur. Vocãt eundem & nunciũ, & furẽ. Quare illi marsupium attribuunt, & præsidem statuũt sermonis, & furti, & mercimoniorum.

CERCIDAS, unus fuit è Macedonũ studiosis.

κέρκος.) Lana leporis est tenera & delicata, ut ea pro spõgia utantur, & lemas abstergant.

καὶ (κόρχορος) κέρκουρος ἐν λαχάνοις.) Etiam cercuros uel corchorus inter holera. Prouerbium, de re uili.

CERCOPES duo fratres fuerunt (in Lydia) in terra, omni dediti iniusticiæ: cognomentum hoc adepti ab atrocib. factis. nam alter eorum pessulus fiebat, alter incus. Quæ mater eorum Memnonis cum uideret, monuit ut cauerent, ne in Melampygum inciderẽt: hoc est, Herculem, à nigris natibus ita dictum. Xenagoras eos in simios mutatos esse tradit, ob improbitatem: & Pithecusas insulas ab eis accepisse nomen. Hi Cercopes, ut alij dicunt, Ectheæ & Oceani filij, mutati sunt

ſunt in lapides, quòd Iouē fallere ſint conati. Vnde prouerbiū κερκωπίζειν, Cercopes imitari. quod Chryſippus ab iis animantib. trāslatū dicit, quę cauda mulceant. Cercopes, callidi, doloſi, impoſtores, adulatores: qui, ut uulpecula canes uenaticos ſeducit: ita & hi ſimpliciorib. lenocinio uerborū fucū faciūt. Aiūt Cercopes fuiſſe mēdaces impoſtores, & incredibilia facinora auſos, ſeductores: q multas terras peragrātes, homines fefellerint, oberrantes omnibus diebus.

CERCYON nomen latronis, iuxta Eleuſinem degentis, qui prętereuntes colluctari ſecum cogebat.

κέρματα.) Aera minutiſſima. Sub Iuſtiniano imperatore, cū argētarij ſtaterem aureū 210 obolis, quos pholles uocant, cōmutarent: ipſe priuati emolumēti ſtudio tantum 180 iuſſit dari, ſexta ſtateris aurei parte ſubtracta.

CERSOBLEPTES, filius Cotyis, quā uis natu minor, Thracię rex à patre creat⁹: Amadoc⁹ uerò Amadoci F. auxilio Philippo uenit in bello cōtra Cerſobleptē.

κερτομῶ.) Multi eum ſubſannabant, ut guloſum.

κέσκος.) Ceſcus, urbs Ciciliæ fuit, iuxtaq; illam fluuius ἄνυς, id eſt amens. Quare poetæ, homines amentes per iocum, Ceſcum habere dicunt.

CESTVS, lorū cōpunctū & uarium, cui omnia delinimēta ad decipiendum parata ineſſe fabulantur. Labia roſcida & melle miſta illa Morū cōcinnitas, ceſtus eſt Veneris. Africanus ſcripſit Opus, qui Ceſti dicuntur.

κεστρᾶν.) Quidam ceſtras murænas uocant: alij, ceſtras aliud piſcium genus eſſe dicunt.

CESTREVS, id eſt cephalus, capito: differt à ceſtra, ſeu ceſtrea.

κεστρεὺς νιστεύει.) Ceſtreus ieiunat. De iis qui iuſticiā colunt, ſed ex eo iuſticiæ ſtudio nihilo plus cōſequuntur. Nā ceſtreus piſcis eſt purus, & alios piſces nō deuorat, ſed limo paſcitur: quem dū ſubit, utiq; malè afficitur.

κέστρος.) Ceſtrū, peregrinū fuit inuentū bello Perſico, huiuſmodi: Telum fuit duorū palmorū, canalē proiecturæ parē habēs. Huic lignū inſertū fuit, lōgitudine ſpithamæ: craſſitudine, digiti diametro præditū. In huius mediū adactæ erāt pinnulę tres ligneę, admodū paruę. Hoc in mediū fundæ duorū funiū inter ſe inæqualium obliquè immittebatur, ut facilè à funib. reſolueretur. Deinde circūducendo, intentis his manebat. Cū uerò alteruter funis reſoluebat̄, in iactu amēto excidēs, inſtar plumbatæ ferebatur è funda: & uiolento ictu incidens, obuios grauiter lędebat. Liuius Decadis 5 lib. 2, machinam hāc ſic deſcribit: Maximè ceſtroſphendonis uulnerabantur: hoc, illo bello, nouum genus teli inuentū eſt. Bipalme ſpiculum haſtili ſemicubitali infixū erat, craſſitudine digiti: huic ad libramē pinnæ tres, uelut ſagittis ſolent, circundabantur: funda media, duo funalia imparia habebat: cum maiori ſinu libratum, funditor habena rotaret, excuſſum uelut glans emicabat.

Liuiana deſcriptio Ceſtroſphendonæ.

κευθωνύμου κλέος ἢ αἶσχος.) Ceuthonymi fama, aut probrū. De iis qui malè audiunt: aut quorū nomen ſit cælandum.

κευθῆνες.) Ceuthenes, ſubterranei dæmones.

κεφάλαιον.) Magna ſumma coacta eſt è minutis numulis. Caput & titulus differunt. Ac Matthęus habet titulos 68, capita 355. Marcus titulos 48, capita * 36. Lucas titulos 83, capita 348. Ioannes titulos 18, capita 232.

Euangeliſtarum tituli & capita.

κεφαλῆθεν.) Cephalæ, municipium Acamantiæ tribus.

CEPHALION, ſiue Cephalon, Gergethius orator & hiſtoricus ſub Adriano fuit. Exulauit patria ob inimicitias principum, & in Sicilia degit. Scripſit uarias hiſtorias libris 9, quæ Muſæ inſcribūtur, Ionica dialecto: Declamationes rhetoricas, & alia quædam. (Vtrum Herodotus? An hic eum imitatus?)

κεφαλισμὸς. Capitationē (ſi dicere liceat) uocat Ariſtoteles, primorū numerorū uſq; ad denariū multiplicationes. Per horū enim exercitationem, etiam poſteriorum & maiorum & iis ſimilium multiplicationes tranſitione cognoſcuntur. Nam cum bis 2 ſint 4: inde cognoſcitur, bis 20 eſſe 40: & uicies 20, 400. & ducēties 24, * & reliqua eodem modo.

CEPHALVS, Athenienſis orator & demagogus, primus exordia & perorationes compoſuit. Filiam habuit Oeam. Fuit ante anarchiam * annis 75.

Exordia. Perorationes.

κεχαρισμένε.) Animoſior etiam factus eſt, cum donum deo (Apollini opinor) gratum fuiſſet.

κεχηναίων πόλις.) Hiantiū urbs. Sic Athenæ dicebantur, quòd ciues nugas agerent, opinionibus inflati.

Hiantium urbs.

κεχηνότες.) Hiare de fatuis dicitur.

Hiant etiam, qui auidè auſcultant.

κειριάδης.) Ciriadæ municipes Hippothoontiæ tribus.

CEDAR alter Iſmaelis F. cuius poſteri in hunc uſq; diẽ non procul à Babylone tabernacula habent.

Cedar, locus quidam obſcurus.

κηδεστὴς.) οὐ χρή σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμὸν: *Non eſt te cælandum, cum ſis affinis meus.*

κηκείδιος.) Cecidius, dithyrãborũ poeta uetuſtiſſimus, cuius meminit Cratin⁹ in Panoptis, & Ariſtoph. Vetuſta ſanè, inquit, & Dijpolijs ſimilia, & cicadarũ plena, & Cecidi & Buphoniorum.

κηλὶς.) Sicut ea quæ ex Titanicis ſeminibus nata ſunt, uitæ hominum labem impreſſerunt.

κημὸς.) κέντρα διωξικέλευθα, φιλορρώθωνά τε κημὸν: Calcaria iter accelerantia, & amantem nares camum.

CENSVS, examinatio multitudinis Romanæ.

CENSOR, examinator ciuilis uitę cõſuetudinis, qui ad modeſtiam & ueteris diſciplinæ conſeruationem ſingulorum ciuium uitam conuertit.

κηώδης.) Semper odorato unguento perfuſa calua. Et pingues fragrantem halitum ſpirant comæ.

CEPVS, urbs Boſpori.

Inferna flumina. κῆρες.) Fata, Parcæ, eo quòd uſtionem afferant, & ad inferna flumina deducãt: Pyriphlegethontem, id eſt, igni urentẽ: Acherontem, in quem dolores confluunt. Cocytum, ab eiulatu dictum. Ferunt & Alibanta fluuium ibi eſſe, qui exiccet omnia, ut ne gutta quidem humoris ſuperſit. κὴρ etiam anima dicitur, qd̃ ignita ſit. Natiuus enim calor, τὸ ἔμφυτον θερμὸν, eſt anima.

Alibas.

Anima.

κηροῦ εὐπλαστότερος, Cera tractabilior. De iis qui facilè aliquid agunt. Aſclepiodotus Chromaticæ & Diatonicę, Muſicæ ſtudebat. Vocẽ itaq; ſuã, & naturalia eius inſtrumenta, cera molliora efficiebat, & ſuo arbitratu inflectebat: ut, ſi opus eſſet, & omniũ animantiũ uoces, & quoſuis alios ſonos imitaretur.

κήρυκες,) Ceryces, familia Athenis, dicta à Ceryce Mercurij filio.

κηρύκειον.) Teſſera amicitiæ erat Barbaris, occurrete cũ coronis & ramis oliuæ: quib. ſignificabant ſe adeſſe, ut nec facerent nec acciperent iniuriam.

κηρύκειον.) Caduceus, baculus habens utrinq; duos ſerpentes implexos, & inter ſeſe aduerſos, quem præçones ſeu caduceatores ſecum ferebant: nec eos uiolari fas erat, quocunq; ueniſſent. Rectus autem baculus, ſignum erat rectæ rationis: ſerpentes ex utraque parte, aduerſos exercitus ſignificabant, quos ambos recta ratio peruaderet.

κηρύλος, ἢ κήρυλος.) Mas Halcyon in coitu moritur. Mares aũt ſeneſcentes, in alis femellæ geſtant. Plato comicus: τὸ σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος: Sporgili tõſtrina domus inimiciſſima.

CETVS, marina bellua multiformis. Eſt em̃ leo, libella piſcis, pardalis, phyſalos, preſtis, quę malle dicitur, inexpugnabilis, & aries aſpectu tetrum animal.

CETTAE, municipiũ Leontię trib⁹.

κηφὴν.) Belliſarius cũ riſu ęquũ eſſe negauit, *fucos quidem ab aliis magno labore perdi: alios uerò melle ſine ulla ærumna ueſci. Id uerò dicebat, cũ prædã aſſeruaret, ut ꝓ dignitate diſtribueretur.

κηφὴν.) Fucus, homo iners & ignauus dicitur.

CEPHISODEMVS, Athenienſis orator loquax, callidus cauſidicus, Periclis aduerſarius (σκυθῶν ἐρημία.) Scytharũ ſolitudo, id eſt, feritas, interitus. nam Scythæ curribus uehuntur.

CEPHISODOTO Alopeconeſũ obſidenti abrogatũ eſt imperiũ, iudicioq; cõuicto mulcta qnq; talentûm irrogata.

CEPHISODORVS, Athenienſis tragicus, antiquæ tragœdiæ poeta: cuius fabulæ ſunt, Antilais, Amazones, Trophonius, Sus. Alius Cephiſodorus deriſus eſt, ut aſinino prædit⁹ ingenio: alius prę-fectus, qui cum Gryllo Xenophontis filio ad Mantineam occubuit.

CEPHISOPHON. Ariſtophanes: Euge ô Palamedes, ô ſapiẽs ingeniũ: Iſtáne ipſe inueniſti, an Cephiſophon? Ego ſolus: Cephiſophõ uerò acetabula.

κιβδηλία.) Ariſtophanes in Auibus: Multũ ſuſtuliſti è uita adulterini: πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

κιγηλὸς.) Cigêlus, auicula marina eſt, caudã agitans: ita infirma, ut nidum ſibi conſtruere nequeat, ſed in nidis alienis pariat. Hinc Cigelus pro paupere dicit.

κίγκαλος, ἢ κίγκλος.) Cinclus auicula tenuis & macilenta. Prouerbiũ: Pauperior leberide & cinclo.

CITHAERON, mons Bœotiæ.

CECILIVS Argiuus epopœus. Halieutica, id eſt piſcatoria ſcripſit: ut & Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Poſidonius Corinthius, Oppianus Cilix.

Cilix. Seleucus autem Tarsensis, Leonides, Byzantius, Agathocles, Atracius, soluta scripserunt oratione.

κίκιννον.) Aristophanes: Equidē existimo senectutē meam esse præstantiorem cincinnis, & (σχῆμα, gestu affectato) habitu, & latis podicibus.

CICIS, frater Alcæi.

κιλίκιον ὄλεθρον.) Cilicius interiit. Cilicū latrocinia & crudelitas atq; improbitas uituperantur. Ciliciſmum Theopompus historicus uocat, cædem per ebrietatem factam.

CILICON, cognomētū Achęi Meropis filij, à nutrice Cilissa, q patriā (Samū) Miletū Prienensib. ꝓdidit, & * regem, cū dux exercitus esset. Fuit aūt diues: unde prouerbium, Bona Ciliconis habet. Rogatus aūt sæpe, quid acturus esset? respōdebat: πάντ' ἀγαθά, Bona omnia. unde ꝓuerbium: Omnia bona, ut aiebat Cilicon. Sed tandem cum ad Theagenem quendam, carnes empturus, ingressus esset: isq; iussisset monstrare, unde resecari uellet: extentam ab eo manum amputauit: Ista, inquit, manu non prodes urbem aliam. Pherecrates:

ἀεὶ πρὸ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσιν θεοί.
Subinde dij Cilicum nos more tractant.

CIMON Miltiadis F. dux fuit aduersus Barbaros * à Themistocle adductos: & in Cyprū ac Pāphyliā profectus, bellū gessit: & ad Eurymedontem fluuiū, classe & pedestri exercitu uicit eadem die. Hic etiam limites constituit Barbaris, ne extra Cyaneas & Chelidonias & Phaselidē (urbs hęc Pamphylię est) Medica nauis bellico ritu nauigaret: neq; intra tantum spaciū, quantū equus una die curre re posset, rex Persarum ad mare descēderet, & ut Græci Asiani liberi essent. Obiit Cittij, in Cypro.

Cimon Athenienſis, cum Elpinicem sororem stuprasset, malè audiit apud ciues suos: eaq; de causa ostraciſmo pulsus est. Scripsit librum de equis dignoscendis admirabilem.

κινδυνεύειν.) Dubitant, sit'ne adeundū discrimen, cum pugnæ principium sit pernes hostes? non æquum existimantes, ut Respublica, uiri nobilis uita in discrimē adducta, periclitetur.

κίναιδα.) Cleopatræ cinędus Chelidō, id est hirundo uocabatur.

CINEAS, unus fuit ex iis qui Thessaliam Philippo tradiderunt.

CINESIAS dithyrambopœus, ob impietatem & facinora malè audiebat.

κίνησις.) Motus secundū locū, in hominib. causa est MENS, in brutis animalib. SENSVS. Est & aliud quod loco moueat, appetitus scilicet: isq; multiplex, & in ratione prędituis, & in brutis facultatibus situs. Aliter de motu. Non est, inquit, glebę naturale, moueri deorsum: neq; igni, sursū ferri. neq; enim principiū talis motionis in sese habent, sed extrinsecus ab alio mouētur. Vnumquodlibet enim elementū in suo toto acquiescit. Tota uerò ipsa uel stare uolunt, uel in orbē moueri. Quapropter motio in orbē, statio quædam est. Ac gleba hæc si suapte natura moueatur, in suo toto manebit immobilis, & hic ignis in sua sphæra. Cum uerò cōtra naturā gleba mouet, tū moueri dicitur, & locū loco cōmutare. * Aqua itē hęc, & hic aer, ad sua tota cōtendunt, & conuenienti sibi circulari motu agitātur, incorruptā recuperare stationē cupientes. Nā ab externa quapiā ui, natura sua relicta, ea uia mouentur, quę est cōtra naturā. Itaq; sic mouentur, ut quæ sint in loco alieno, & suo toto contra naturā priuata. Non igitur naturalis est motio (contra) secundum naturam. Eodem enim modo etiam tota mouerētur. Proinde tales partiū motiones nō sunt secū dū naturā, sed uiæ ad id quod est secundū naturā, & aliter moueri secundū naturā possunt. Sic etiā sanitatē naturæ cōsentaneā dicimus: ęgrotationem uerò quasi contrariā. nam illa quidē ad naturam reducit: hæc contra naturā. Id enim quod primùm mouet, siquidem corpus sit, ipsum etiam mouetur. Mouet enim baculus ianuam, manus baculum: quæ ipsa nō manet immobilis, sed mouetur. Si uerò primū mouēs sit incorporeum: nihil necesse est ipsum quoq; moueri, dū aliud mouet. Siquidem Deus etiam, qui uniuersum mouet, est immobilis, stabili prædituis & essentia & facultate & actione. Atq; aliter etiam nihil eorum quę appetuntur, quāuis moueat, mouetur. Sicut neq; pulchritudo, cum sæpè moueat amatorē, mouetur: neq; imago, cū moueat intuētem, & id genus alia. Plato cū per se moueri dicit animū (ψυχὴ αὐτὸ κίνηται) nō motionē localē intelligit. * Anima enim sæpè mutatur ex eo qd' facultate est, ad id quod est actu: sicut ex ignoratione certæ rei, ad eiusdē scientiā. Quod aūt mutatur, etiā mouetur. Est aūt talis motio & mutatio, generatio quædā, sed

Motus localis causæ.
Mens.
Sensus.
Appetitus.
Elementorū partes motū totius sequuntur.
Statio.
Motus circularis.
Sanitas.
Aegrotatio.
Corpus mouens.
Mouens incorporeum.
Deus.
Appetitus obiecta immobilia.
Animus quo modo moueatur?
Motio.
Mutatio.
Generatio.

Actio. non ſimpliciter eſſentiæ generatio. Differt autem motio ab actione. Nam motio eſt imperfecta actio: actio uerò eſt (ἀθρόα) conſummata. Quamobrẽ diuinæ res ſunt actiones ſine facultate. Quæritur porrò, duæ ne ſint motiones in eo ꝙ mouet & mouetur, an una? & utrius ſit motio? mouentis ne, an eius qui moueatur? Reſpondent, eius qui moueatur. Eũ enim eſſe qui ab imperfecto ad perfectũ progrediatur, non eum qui moueat: uti ſe res habet in diſcipulo & præceptore. Vnus enim motus eſt in utroq;, incipiẽs in magiſtro, in diſcipulo deſinens. Itaq; anima etiam mouetur. Mutatur enim ab imperfecto ad perfectum: & non habet actionem conſummatam prorſus, neq; abſq; facultate. Præſertim, cum in quib. eſt prius & poſterius, in iis etiam ſit tempus: in quibus tempus, in iis etiam motio. Hæc etenim inter ſe conuertuntur. Quamobrem in quibus motio eſt, in iis etiam eſt tempus. Eſt autem in anima prius & poſterius: eſt igitur & motio. Eſſe autem in animo prius & poſterius, ex eo conſtat, quòd is à propoſitione tranſit ad concluſionem: nec omnia ſimul cognoſcit, ſed aliud ante aliud: neq; omnia ſimul quæ nouit profert: ſed aliud prius, aliud poſterius: & in uniuerſum, tranſit à uirtute ad uitium, & ab ignoratione ad ſcientiam. Rectè igitur ei attribuit Plato motum per ſeſe. Sed nec Ariſtoteles, cum eam per ſe mobilem dicit, hanc ei motionem ineſſe negat, ſed naturales & nobis unà (congenitas. συνεγνωσμένων. συγγεννωμένων) cognitas motiones. Etenim neq; augetur, neq; minuitur, neque qualitate, neque quantitate mouetur: ſed aliis quibuſdam motionibus intelligentibus, & maximè uitalibus. Mouetur porrò animus ſecundum alterationem, ut cum à diſpoſitione in habitũ mutatur, ex inſcitia ad ſcientiam. Ariſtoteles autem eam moueri negat, corporearum motionum reſpectu. Nam ſi moueretur animus (animus non per accidens locus) nõ per accidens, locus etiã ei eſſet. Omnes enim motiones ſunt in loco, corporeæ ſcilicet. Quicquid enim in loco eſt, corpus eſt.

Motio eius eſt qui mouetur.

Magiſter.

Diſcipulus.

Prius.

Poſterius.

Tempus.

Motio.

Locus.

Motiones animi aliæ quàm corporis.

Locus.

Corpus.

κίνησον τὸν ὀνόγυρον.) Moueto onogyrũ: id eſt, flagellum. eſt enim onogyrus, iuncei generis ſtirps.

κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.) Mouebo funem ſacræ ancoræ, uel teſſeram ſacram. (Ad incitas redigam, uel decurrã.) De iis qui ad extremam opem confugiunt: metaphora uel à nautis, uel ab aleatorib. ſumpta, quòd ut illi ſacram ancoram, ſic hi calculum ſacrum habent.

κινστέρνα.) Mociſiã ciſternã Anaſtaſius Dicorus imperator condidit.

CINYRAS, Thiantis Cypri regis filius ditiſſimus: quẽ, aiunt, ut Muſicũ, certantem cum Apolline periiſſe.

CIOS, unde Cianus, emporiũ quoddam urbis Myſiæ, à Cio, ductore coloniæ Mileſiorum.

CIRRHA, urbs XXX ſtadiis diſtans Delphis. Vnde Cirrhæus campus, apud Aeſchinem.

κίρκη.) Circe, uel à miſcendis uenenis, uel à radio textorio.

κίρκους κτῆσχὼν, οὗ θέλεις πάντως λάβοις.
χειρὸς πεταθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

Accipitribus prehenſis quod uis omnino conſequéris.

Manu elapſus accipiter, malũ ſignificat magiſtratibus ὀνειροκριτικά.

ὁ κιῤῥὸς οἶνος.) Rubrum uinũ, quia exiccat, facilius concoquit.

CIS, pater Saulis, primi regis Hebræorum.

CISSENE (Ciſthene) mons Thraciæ. Ciſthenes ſacer mons.

κισσῶ.) Dauid: Ecce in iniquitatibus ſum conceptus, & in peccatis me concepit mater mea.

κισθοφόρος.) Ciſtofera. Putãt ciſtę ſacrę eſſe Baccho, & Cereri atq; Mineruæ.

CITIVM, urbs Cypri, patria Zenõis.

CIVS, una ex Cycladibus inſulis, Atticæ uicina. Eam inſulam urbem uocauit Lyſias: ſed & alij ſępè oratores inſulas urbes nominant.

κλάειν λέγειν τινὶ, ἤ τι κλάειν ἐᾶν.) Plorare iubere, uel ſinere: pro, contemnere, nihili facere.

CLAROTAE, inquilini: ut Mariãdyni, Heracleæ: Helotes, Lacedæmone: in Theſſalia, Peneſtæ: Callicyrij Syracuſis.

CLAVDIANVS Alexandrinus, poeta heroicus iunior, fuit temporibus Arcadij & Honorij Imperatorum.

CLAVDIVS, ex homine priuato imperator, ingenio non malo fuit: ſed & in diſciplinis ita exercitato, ut quædam cõſcripſerit: corpore uerò morbido, & capite & manibus tremulis. eaque de cauſa uoce ętiam hæſitabat, neque omnia quæ in ſenatũ afferret, ipſe recitabat: ſed quæſtori dabat, ut is publicè pronunciaret. Quæ autem ipſe legebat, ſedens ferè recen-

recenſebat. Primus etiam Romanorum ſella tecta uſus eſt: neq; tamen tam propter uitia corporis, quàm propter libertorum & mulierum conſuetudinẽ malè (audiebat, ἐκακιώετο.) habebat. Apertiſſimè enim à mulierib. regebatur, ut à puero ſeuerè & in timore educatus: propterea q; maiorem uera ſimplicitatem præ ſe ferebat: id qđ & ipſe fatebatur. Quia enim lõgo tempore cum nutrice & matre uixerat, in cœtu mulierum uerſatus: nihil ingenuum & liberale habebat. Inſidiabantur autem ei tum in conuiuiis, tum in Venereis congreſſibus. Vtriuſq; enim rei erat inſatiabilis: eoque tempore facilè poterat expugnari. Ad hæc etiã formidoloſus erat: ac metu attonitus, nullam officij rationem habebat. nã & illum perterrefaciendo, & aliis metum incutiendo, quæſtum faciebant. Quamuis autem talis eſſet: non pauca tamen rectè fecit, cum his affectibus liber erat. Legem tulit, ne ſenatori ultra ſeptimum ab urbe lapidẽ iniuſſu Imperatoris abeſſe liceret. Et, cum quidam ſeruos ægrotãtes prorſus negligerent, atq; ædibus expellerent etiam: quicunque ex iis incolumes euaſiſſent, eos liberos eſſe iuſſit. Vetuit etiam, ne quis in curru ſedẽs, per urbem inueheretur. Cum ſub eo Iudæi ſeditionem contra Chriſtianos mouiſſent, Claudium Felicem eis præfecit eosq; punire iuſſit. Qui cum in templo conueniſſent: uox ex adytis audita eſt, dicens: MIGREMVS HINC. idq; factũ eſt (τρίτον triennio antequam) tertiùm, ex quo internecione deleti ſunt,

CLEANTHES * Caſſius dictus, Phaniæ F. Aſſius. diſcipulus Cratetis, deinde Zenonis, cui etiam ſucceſſit: magiſter Chryſippi Solenſis philoſophi, & Antigoni regis. Cum pugil ſuperiori tempore fuiſſet: Athenas profectus, amore philoſophiæ captus eſt: adeò tolerans laborum, ut alter Hercules diceretur. Nam cum deeſſet unde uictitaret: noctu mercede aquam hauriebat: interdiu diſciplinis & libris uacabat. unde Phreantles, hauſtor puteorum, cognominatus eſt. Plurima ſcripſit.

CLEARCHVS Solẽſis, uaria ſcripſit.

Clearchus Ponticus, Athenas uenit audiendi Platonis & doctrinæ philoſophicæ cupiditate. Sed eius conſuetudine non diu uſus (erat enim diis inimic⁹) in ſomnis uidit mulierem ſibi dicẽtem: Excede Academia, & fuge philoſophiã: neq; enim ea frui tibi fas eſt, quæ te infeſtiſſimo uultu intuetur. Quibus auditis, redit in (patriã) expeditionẽ: & oppreſſus inuidia, patria relicta, conſcenſaq; naue, dum exul oberrat, peruenit ad Mithridatem, caſtrisq; apud eum poſitis laudatur. Non multo pòſt grauis inter Heracleotas exiſtit ſeditio. Deinde in gratiã & concordiam redire cupientes, pacificatorem deligunt Clearchum. Is in reditu, in diuerſorio quodam rurſus in ſomnis Euopium Heracleotarum tyrannũ, ſibi dicẽtem audit: Oportet te tyrannũ, eſſe patriæ. Sed & hic philoſophiam eũ cauere iubebat, renouata ſomnij Athenienſis memoria. Rerum potitus, crudeliſſimus fuit, & inſuperabili ſuperbia incenſus, humana conditione contempta adorari ſe, & diuinos haberi ſibi honores poſtulanit: & ueſtes diis familiares induit, eorumq; ſtatuis decoras: & filiũ ſuum Ceraunon, id eſt fulmen appellauit. Interfecit autem eum primùm uindicta: deinde Chionis manus, familiaris Platonis, & eius ad tempus auditoris: q odio tyranni, in illius ædibus hauſto, patriam liberauit. Tam præclari facinoris ſocij fuerunt Leonides & Antitheus, ipſi quoq; philoſophi. Iuſtas autem ſcelerũ pœnas eum dediſſe, dictum eſt.

Tyrannicum ingeniũ philoſophiam cauere iubetur.

Euopius.

Sæuitia.

Superbia.

Chion.

Leonides Antitheus.

CLEOBVLINE, Lindia, Cleobuli ſapientis filia: ſcripſit uerſus, & griphos: & ænigma celebre de anno, cuius initium eſt: Vnus eſt pater, filij 12, quorum ſingulis liberi ſunt 30.

CLEOBVLVS Euagoræ filius, Lindius, unus de ſeptem ſapientibus, uirib. & forma æqualibus ſuis antecellens, Aegyptiorum philoſophia fuit inſtitutus. Filiam habuit Cleobulinen, hexametrorum ænigmatum poetriam. Scripſit cantica & griphos uerſibus circiter * 3000. E celebratis eius dictis ſunt hæc: Inſcitia & rudiras maiori ex parte eſt inter mortales: ἀμεσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι. Dicebat, amico benefaciendum eſſe, quò magis amicus fieret: ex inimico amicum eſſe faciendum. In rebus ſecundis, ne ſis ſuperbus: in aduerſis, ne abiectus. Fortunæ uiciſſitudines fortiter ferre ſcito. Obiit ſenex, anno ætatis 70. Modum omnium rerum eſſe optimum dixit. Ad Solonem hoc modo ſcripſit: Multi quidem tibi ſunt amici, & ubique domicilium. ego tamen affirmo, Soloni Lindũ fore optatiſſimam. nam & libera eſt inſula, & in remoto mari ſita.

Apophthegmata.

Literæ ad Solonem.

κλεώκριτος.) Cleocritus. Prouerbio dicitur de cinædis, hic enim à comicis perstringitur, ut effœminatus, & cinædꝰ, & peregrinus, & ignobilis, & Cybeles filius (Rhęę sacris enim molles intersunt) & uultu gallinaceo.

CLEOMENES, Ptolemæo Philopatori structis insidiis malè periit, Vir fuit & in congressibus dexter, & in rebus gerendis solers: denique ingenio principali & regio.

CLEOMEDES Astypalæeus pugil, Cicio Epidaurio in certamine occiso, & uictoriæ ereptæ dolore, mētis errore affectus, Astypalęā rediit: & ludi literarij colūna euersa, 60 pueros collapso ædificio interfecit. Cū aūt à ciuib. saxis obrueretur, in tēplū cōfugit: & cistā ingressus, attractoq; operculo, negociū facessit ciuibus. Qui cum tandem ligna dissecuissent, neminem repererunt (ὕστατος ἡρώων κλεομήδης ἀστυπαλαιεύς. Vltimus heroum Cleomedes Astypalæus.

CLEOXENVS & Demeoclitus scripserūt de Persis: quorū historiā Polybiꝰ Mepalopolita, ut ipse refert, exornauit. *Persica.*

CLEOPHON Atheniensis tragicus: cuius fabulæ sunt, Actæon, Amphiaraus, Achilles, Bacchæ, Dexamenus, Erigone, Thyestes, Leucippus, Persis, Telephus.

CLEON, Cleæneti filius, cum obsidio Pyli, quæ & Sphacteria, duceretur, missus est, homo furiosus, coriarij filius. Aduersatus est Niciæ, Nicerati filio. Multis facinorib. editis tandem in Thraciam missus imperator, multas cæpit urbes. & Amphipolin profectus, cum Lacedæmoniis, quorum dux erat Brasidas, bellum gessit: ubi pugnans, à Myrcinio cetrato ictus occubuit.

CLEONAE, loci nomen iuxta Nemeam, ubi uersabatur leo, quem sustulit Hercules.

κλεωνύμου δειλότερος, Cleonymo timidior. Aristophanes: Cleonymū rhipsaspidem (qui clypeum abiecit) istæ heri cōspicatę, ceruę ꝓpterea factę sunt. Recentia delicta maius habēt dedecus.

κλέπτης, παρὰ τὸ καλύπτειν.) Furtū olim infame nō erat, nisi quis deprehēsus esset. κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Non magis quidem fur, sed fortunatior fortasse. Immutauit uersum Euripidis de Alcestide: Te quidem mox habitura est uxor non illa quidē modestior. sed fortasse fortunatior.

κλεῖδας κρατεῖν δὲ, σαύθεσιν δηλοῖ τρόπων.) Claues tenere, compositionem significat morum. Somnij explicatio.

CLINIA, pater Alcibiadis.

CLISTHENES & Strato subinde radebantur, quò iuniores uiderentur. Aristophanes:

Ὁ (θερμόβουλον πρῶκτον) insolentē anū rase,
Talem ô simie barbam cum habeas,
Eunuchus nobis ades, arte factus?
Hic uerò quis est? non ne Strato?

*Sophocles; Quo pacto urbs bene morata fiat? Vbi dea femina panopliam gestat, Clisthenes radiū? Clisthenes ut effœminatus perstringebatur.

κλείσοφος.) Græci Clisophos celebrāt, & Therionas, & Struthias, & Chærephōtas, homines ad fastidium usq; uoraces & gulosos.

CLITAGORA, poetria Laconica.

CLITE, nomen Amazonis.

CLITOMACHVS Thebanus, in Isthmo luctatores & pugiles & quinquerciones eâdem die uicit, & in Pythiis quinquerciones & Olympię, alter post *Thasium ob quinquerciū & luctā proclamatus est. Luctatus etiā est cū Eleo Capro, & qnquercio decertauit eodē die. Victore aūt Capro, dicebat Clito machus, æquū fuisse uocari se ad Pācratium, priusquam in lucta uulnera accepisset. Aduocato itaq; Pancratio superatus à Capro nihilominus indefesso robore corporis, aduersus pugiles usus est: & solꝰ uno die luctæ & quinquercij coronam accepit: in pancratio, Clitomacho, quē diximus: in lucta, Pæanio superato, uiro qui multas coronas acceperat. Itaq; nō sine magnis laboribus & ingenti ærumna uictoriæ illi contigerunt.

CLITVS, siue Hieronymus dithyrambopœus, Xenophanti F. ridebatur ob comam, & pueros deperibat. Fuit autem hirsuto corpore, ut equina Centaurorum pars.

κλῆμα κρατήσας ἐγκαλεῖσθαι προσδόκα.) Palmite prehenso criminationes expecta. Explicatio somnij.

CLEMENS historicus scripsit Romanorum (reges) imperatores, & dictaturas: & ad Hieronymum, de figuris Isocratis, & alia.

κληρονομοῦσα.) Hęreditatis capax est Ecclesia in genere: in specie uerò, anima ex pietate uiuens.

κλῆρος,) Clerus, cœtus diaconorū & presbyterorum. Iacob, 12 filiorum pater, nume-

numerationē à Beniamine auſpicatus, cum Leuim decimum reperiſſet: hunc Deo conſecrauit, decimis & filiorum & omnium facultatum ſuarū ex uoto oblatis, cūm omnia mala effugiſſet. Itaque Leui ſacerdotali ueſte induto, uictimas Deo Bethele obtulit. Ex eo qui uictimis ex lege immolandis, & miniſterio ſacro obeundo ſunt occupati, Leuitæ dicuntur. Clerici autē, qui ſacra ex diuina gratia adminiſtrant: eo quòd ſcriptū eſt, Nō fore Leuitis ſortem inter filios Iſraelis: Dominū enim eſſe partem illorū, & ſortem. Dauid autem ſortes appellat rerū mutationes, diuitias & paupertatem, ſeruitutem & dominatū, pacem & bellum. In manibus, inquit, tuis ſunt ſortes meæ.

κλῆρ@ ἑρμοῦ.) Sors Mercurij. Vetere conſuetudine, ſortientes, in hydriam folium oliuæ conijciebant, quod Mercurium uocabant, & in eius Dei honorem primū eximebant. Altera ſors eius erat, qui Mercuriū ſequebatur. Euripides in Aeolo, conſuetudinis huius meminit.

κληρωτήρια.) Ariſtophanes: Sortitiones quò conferes? In foro deponam, ſortitrice iuxta Harmodium cōſtituta. Sortes omniū iaciam, donec is cui ſors obuenerit, lætus abeat, ſciens in qua litera ſit cœnandū. Proclamabit præco: Quibus B euenerit, ſequantur, in porticu regia cœnaturi. Quibus Th, in ea quæ eſt illi proxima Capitecenſorū. Quibus K, in porticu farinaria ut ſe inflectant, imò (erraui) ut ibi cœnent. Quorū uerò litera prolata nō fuerit, in qua cœnent: hos cęteri expellūt omnes. Sed apud nos nō ita fit. Omnibus enim abūdè omnia ſuppeditabimus, ut unuſquiſq; ebrius, cum ipſa corona, face accepta, abeat.

κληρέχον.) Sophocles: Reuerere matrē, multos annos ſortitā: id eſt, grandęuam.

κληρέχοι.) Coloni dicebātur, quos Athenienſes in urbes à ſe captas, deſertas, aut parū populoſas mittebāt, certa portione poſſeſſionum ſingulis aſſignata.

κλῆροι.) Dormire in medio duarū ſortium, eſt, utriuſq; teſtamēti lectioni perpetuò incumbere.

κλητῆρες.) Teſtes adhibebantur, ſi quis alicui iudicium denunciabat, qui κλητῆρες dicebātur. Qui autem ad teſtimoniū dicendum uocati, non præſtò erāt in iudicio: mille drachmis mulctabantur.

κλιμακίζειν.) Climax, ſcala, eſt tormenti genus, quo corpora diſtorquētur. Ariſtophānes: Quouis modo eū torque, ſcalis alligatum, ſuſpenſum, flagris cæſum, cute direpta, diſtentum, aceto in nares infuſo, lateribus impoſitis, cæteris adhibitis omnibus. Vnum excipio, ne porro eum percutias, neue allio recenti.

κλισία.)

λέξομαι ἐν μυχάτῳ, κλισία δὲ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

Cubabo in extremo angulo, lectulus mihi eſt paratus.

κλίσις ἐπὶ δορυ.) Inclinatio in haſtam: id eſt, ad dextram. Inclinatio (ἐφ' ἕνα) in unum, uel in clypeum: id eſt, ad læuam.

CLITORIVM, urbs Arcadiæ.

κλοπαὶ.) Re nō ſatis explorata, ſed primo aſpectu decepti, ſuis nunciarūt, plures eſſe quàm reuera erant.

CLOTHO. Tres Parcæ ſunt: Clotho, Lacheſis, Atropos. Parcæ.

Inter mortales non potuit, quamuis cupiens,
Inuenire Clotho huic alium interfectorem.

κλωπάω.) Ariſtophanes: Manus quidem ſunt apud Aetolos (hi enim latrones ſunt) (Pes, νῆς, πῶς) Mens uerò apud Clopidas hoc eſt, & latrones & fures ſūt.

τὼ μὲν χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὁ νῆς δ' ἐν κλωπιδῶν.

κλῶπας μὲν τόξῳ βάλλε, σὰς δὲ φίλους.) Fures arcu ferito, tuere amicos.

κλύει.) Quiſquis audit, magis gaudet, & tuis inſultat doloribus.

CLYMENVS, dicitur Orcus, ſiue ꝙ omnes ad ſe uocet, ſiue quòd ab omnibus audiat. Epigrāma de Orpheo: Qui etiam immitis atrox Clymeni ingeniū,

Et implacabilē animū demulſit lyra. Et rur-
Nunc pratà Clymeni peruolitat, (ſus.
Et roſcidos aureæ flores Proſerpinæ.

CLYTEMNAESTRA, uxor Agamemnonis.

κνάπτω.) Ad Xenocratem philoſophū cum diſcendi cauſa quidam ueniſſet, & geometriæ & aſtronomiæ ignarus: Hoc, inquit, uellus apud me non carminatur.

ὅτ@ παρ' ἐμοὶ πώγος ἐκνάπτεται.

κναφεῦς.) Ariſtophanes: Si fullones ijs qui egent, lænas præbuerint, cum Sol à nobis receſſerit, nemini noſtrūm lateris dolor incommodabit.

κνησιῶν τὰς ἀκοάς.) Prurire alicui aures: id eſt, audiendi eſſe cupidum.

κνωσσὸς.) Cnoſꝰ urbs Cretæ, unde Cnoſſius.

κνώσσῳ.) Lucullus Romanus, Mithridatis regno euerſo, cū ad Troadem appuliſſet, & iuxta Veneris ædē ſtatiua haberet, huiuſmodi audijt oraculum: Mithridates.

τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων. νεφροὶ δέ τοι ἐγγύς.

Quid dormis magnamine leo? hinnuli ſunt prope te. Itaq; ſurrexit: & cum

regem in propinquo esse audisset, (ἐπιπεσὼν διαφθείρει F. profligat) oppressum interficit.

Contra somnum. κυνζόμενον.) Canes de propugnaculo suspendebat, ne ijs eiulantibus excubiæ dormire possent.

κόγχης ἄξιον.) Conchæ precij: id est nullius. ταὐτόν ἐστι τόδε τῷ κόγχην διελεῖν. Perinde est ac si conchã diuidas. De re facili.

κογχύλη.) Conchyliũ est, unde fit purpura. Vt ex auibus uultures, è quadrupedibus canes, eminus odores sentiũt, ob aeris uim illos trãsmittentẽ: sic ex aquaticis (quia uis eadem etiam aquæ inest) eminus odores percipiunt pisces. Itaq; & conchylia, cum uisu careãt, escam sequi apparet. Crocodili item carnem in summa aqua pendentem consectantur.

Odor. Aer. Aqua.

κοδάλου χοῖνιξ.) Codali chœnix. Prouerbium, de ijs qui maioribus mensuris utuntur. *Rastatter maß.*

κοδράτος.) Quadratus, Romanus historicus, Ionica lingua scripsit historiæ Romanę libros 15, titulo χιλιετηρίδος, à millenario numero, ꝙ scilicet res gestas Romanorum ab urbe condita usq; ad Alexandrum Mammææ F. complecteretur.

κόθορνος.) Cothurnus, calcei genus utriq; & pedi & sexui aptum. Sic dicebatur Theramenes orator Atheniẽsis, Prodici Ceij discipulus. Dicitur de homine uersatili. nam hic & 30 tyrannis & populo se accommodabat.

Theramenes.

COCCVS, orator Atheniẽsis, Isocratis discipulus: scripsit orationes oratorias.

COCLES, Horatius dictus est oculo amisso.

κόλαξ.) Adulator, id est impostor. κολακεία, adulatio, id est impostura,

κολασσαεῖς.) Colassenses dicũtur Rhodij, qui in sua insula æneam statuam Solis erexerunt, quam à magnitudine Colossum appellarũt, sub Seleuco Nicanoris * filio Alexãdri Macedõis. Epigrãma:

Ipsi tibi ad Olympum extenderunt colossum
Hunc, Rhodi incolæ Doricæ, ô Sol,
Aeneum: posteaquam fluctu sopito Bellonæ,
Ornarunt patriam hostium spolijs.

COLIA, maritimum promõtorium Atticæ, ubi Veneris Coliadis fanum est.

κολοκύνθης ὑγιέστερος.) Coloquinta sanior: prouerbium.

Non idem magnũ & gratiosum. κολοσσὸς.) Vt Rhodiorum colossus ob magnitudinẽ formidabilis, non amabilis erat: sic neq; Sebastianus ob abstinentiam erat admirabilis.

κολούεται.) Hortabatur, ut armis sumptis patriam defenderent, ac populum petulantem cohercerent.

COLVTHVS, Lycopolites Thebæus uersificator, tempore imperatoris Anastasij scripsit Calydonica libris 6. & encomia uersibus, & Persica.

κόλουρα.) Quæ caudam nõ habebant, aut mutilatã habebant, nõ sacrificabantur. Quicquid deniq; perfectum & sanũ non erat, dijs non immolabatur. Aristophanes: Immolari non potest, quia caudam non habet.

κόλπος.) Sinus Dei, est bonorũ thesaurus: manus, eius efficacia. Cur auertis manum tuam à medio sinu tuo?

κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει.) Graculus graculo assidet. Amant enim inter sese hæ aues, & sunt cõgregabiles. Vsurpatur de ijs, qui sui similium familiaritate utũtur.

COLYTENSIS, Aegeiæ tribus municeps.

κόμμα.) Aristophanes: ἔοικεν εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος: Apparet hunc esse malæ monetæ: id est, è cœtu improborum.

COMANA, urbs, in qua Chrysostomus primum est sepultus.

κόμης.) Comes, populi princeps.

κομήσης.) Comam alebant philosophi, siue ex tolerantia, siue ex tenacitate. Aristoph. in Nubibus: Quorum, inquit, nemo præ sordibus unquam tonsus est.

COMETAE, ignis densi in ætherium elati locum fulgor: ignis cõferti inflammatio, qui celeriter circumfertur, & speciem longitudinis præ se fert. Quatuor sunt genera stellarum contra naturã: Cometa, cuius infima pars tenuissima est, summa extensa, ut in coma: δοκίας, ἢ λαμπαδίας, qui totus tenuis est, ut hasta, aut facula: πωγωνίας barbatus, cuius pars inferior plana est, superior angustior: βοθυνος, cum stella quæ apparet, profunda esse uidetur.

οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ { κακὸν φέρει. / ψηνίζεται.

Nullus est cometa, id est capillatus, qui nõ { *malum ferat. / ineatur.*

COMMODVS imperator Romanorum, nescio quibus actus intemperijs, ita insanijt, & debacchatus est, ut suum nomen repudiaret, & Herculem se ac Iouis filium dici, & menses suis appellari nominibus uellet, hoc modo: Amazonius, Cõmodus, Augustus, Herculeus, Romanus, Excellens (ὑπεραίρων) Inuictus,

uictus, Pius, Felix, Lucius, Aelius, Aurelius. abiectoq; Romanorum habitu, leonina pelle se inuoluerer, & clauam gestaret: itaq; & cum bestijs & cũ hominibus duello publicè cõgrederetur, reuera ita sagaciter iaculans, ut omnibus admirationi esset. Cum autem ad nefandas cædes animum appulisset: omnes sine clementia miseros & mutilatos uiros, in theatrum coactos, serpentinis quibusdã (laruis, aut textis) spectris ad genua alligatis, tanquam gigantes, claua confecit. Cum uerò in gladiatorum tabernis pernoctasset, atq; inde ad spectacula procederet, obuiã eunte senatu: ab omnibus malè audiebat, adeò ut Martia etiã, quã inter concubinas maximi faciebat, eum uituperaret, & ad illis factis dehortaretur. Multi alij quoq; supplices rogabant, ne quid imperio admitteret indignum.

κόμπος.) Precib. mista erat iactantia Barbarica, & significatio prosperæ fortunæ.

κομποφακελλορρήμονα.) Vox composita à iactantia & fascibus uerborum.

κομψόν.) Aristophanes in Nubibus: Primùm comis esto in cõgressib. Et, Res ita bella est, & tuis perquàm digna moribus.

κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλὼς.) Prouerbium: Connas tibicen, coronam quidem gerens, sed siti enectus. Hic subinde coronatus in cõpotationes se ingerebat. Vel: Olympionices fuit pauper, nihil habens prẹter oleastri corollam. Vel: tibicen optimus, sed pauper fuit, & sæpe coronatus. de quo Cratinus:

Ede, & tuo uentri da beneficium, ut tibi & Fames sit inimica, & Connas amans coronarum te amet.

Ait autem, ei toties uictori nunquam honorem esse habitum.

κονδυλίσας.) Hercules puerũ, qui aquã ad lauãdas manus ingratam obtulisset, alapa data occidit.

κόνδυλον.) Aristophanes: Si puer uinũ petierit, alapam ei dato. Dictum hoc eò pertinet, ut assuefiant pueri, ne quid superuacaneũ petant. Camerarius liberis suis dicere solitus est: DISCE CARERE.

κόνειον pro κώνειον.) *Ab Athenienſibus aconitum omnino tu quidem accepisti: Ipsi uerò ebiberunt id ore suopte.*

CONISSALVS, dæmon Priapi similis, q̃ non recusset uel in puluere coire.

κόνος ἀρτοξύη.) Conos Artoxyę. Prouerbium, de ijs qui par pari referunt. Vide Chiliades.

κόννης.) Polybius. Donabat singulis cõueniẽtia: pueris connos & monilia: adolescentulis drambas & gladios. κόννης, ψέλλια, δράμβας, μαχαίρας.

κονοσκεγκόλορος.) Conoscoloros Græcè Sardanapalus, muliebri uir animo, & delicijs deditus, ab Arbace præfecto suo est euersus, ultroq; sibi necẽ cõscisc ere coactus, regia unà secũ cremata. Idẽ Arbaces regnũ ad Medos trãstulit. *Sardanapalus. Arbaces.*

κόννις ψῆφον (ψόφον, strepitũ.) Cõni calculũ. De reb. nullius precij. Connus siue lyricẽ, siue citharœd⁹ fuit, parũ uocalis.

κοντῷ πλεῖν.) Cõto nauigare: id est, cõuenienter uiuere. Prouerbium.

κοππατίας ἵππος.) Equus litera K signatus, ut Samphoras, litera Σ. Alijs V inurebatur. Ne Bucephalas quidem uocamus à bouino capite, sed ob notã eis inustam: qualis nimirũ etiã Alexandri Macedõis equus fuit, cui mortuo Bucephalam Alexandriam cõdidit, uirtutẽ eius, sepulturæ loco, urbe remuneratus. *Equorum nomina. Bucephalus.*

κόπριος ἀνὴρ.) Homo fœtid⁹, & sordid⁹.

κόπρῳ καθεδεῖς, ζημίας ἕξεις τρόπος.
ἰλιὼ πεπλυκώς, τὰ νοὸς νοεῖ βλάβῃ.
ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. (bus.

In fimo si sederis, damnosis præditus eris moribus.
Limum si nauigaris, mentis intellige damnũ.
Lutum manifestas animi sordes notat.

Somniorũ explicatio.

κόραξ ὑδρεύει.) Coruus aquatur. De ijs qui difficulter aliquid consequuntur.

CORBONAS, apud Iudæos sacer thesaurus, quo Pilatus in aquæductus consumpto, seditionem excitauit. Deduxit autem aquam à stadijs CCCC: iuxtaq; collocatis militibus, multos occidit. *Pilati aquæductus.*

κορδύλης οὐκ ἄξιος.) Cordyle indignus. Prouerbium.

κορείας.) Chryseus intactæ dissecuit nodum uirginitatis.

κόρη.) Tẽporib. Iudicũ apud Iudæos, Molossorũ rex fuit Hades: id est Pluton, seu Orcus, q̃ filiã habuit quã uocauit Corẽ, Persephonen. Formosas emim mulieres Molossi Coras appellabãt. Hãc Pirithoꝰ adamãs, noctu rapę decreuerat. Quo pater eius Hades cognito, canẽ suum à magnitudine Tricerberũ dictũ, ante fores alligauit, & ex cõstituto uenientem Pirithoũ interfecit: itẽq; Corẽ ad opẽ ferendã egressã, quã aiũt à Plutõe raptã esse. *Pirithous. Hades. Core. Persephone. Tricerberus.*

* CORRIDES, Solon dictus est, patronymicè. ** Codrides.*

CORINNA, Archelodori & Procratiæ filia, Thebana, siue Tanagræa, discipula Myrtidis, cognomento Musa lyrica, quinquies uicisse fertur Pindarum. *Mulier uictrix Pindari.*

Scri-

Scripsit libros v. & Epigrammata, & Leges lyricas.

Corinna, uel Thespia, uel Corinthia, lyrica, leges Lyricas scripsit.

CORINTHVS, dicta à Corintho Marathonis aut Pelopis filio.

Homerus poesim suã à Corinno mutuatus.

CORINNVS, Iliensis, poeta heroicus ante Homerum, ut quibusdã uisum est: primus Iliadẽ scripsit, Troiano bello adhuc durãte: discipulus Palamedis, cuius inuenta literis Doricis descripsit. Dardani item bellum aduersus Paphlagonas: ut ex hoc Homerus totum suæ poesis argumentum sumpserit, inque suos libros retulerit.

Palamedes.

Doricæ literæ.

κορκορυγὰς.) Solue pugnas & clamores, ut te Lysimachum appellemus.

Cornutus.

CORNVTVS. Duo Romani historici fuerunt: Titus Liuius, cuius celebre & illustre nomẽ est: & Cornutus, quem diuitem & orbum fuisse audio, sed præclari nihil habuisse. Verùm tantũ discrimen fuit horum uirorum, ut Cornutum quidem audirent plurimi: obsequij & assentationis ergò ad eum cõfluentes, & propter orbitatem spe hæreditatis: Liuium autẽ perpauci, sed uiri & ingenio & eloquentia præstantes. Ac tum quidem ista fiebant. Tempus autẽ, quod se nec uendi, nec largitionibus corrũpi sinit, eiusq; (F. φύλαξ custos) phalanx & pedisse qua & inspectrix Veritas, nec pecunia egentes, nec hæreditatis successionẽ somniãtes, nec ulli alteri rei turpi & adulterinæ & tabernariæ & seruili obnoxię: alterum retexerunt & ostenderunt tanquam absconditum thesaurum, multis bonis refertum rebus: alterum uerò, diuitem illum & pecunijs circumfluentẽ, obliuione obruerunt, ut uel unus uel nemo potius eum norit. Cornutus hic Lepti urbe Africæ natus, Romæ fuit sub Nerone, & ante eũ: interfectus unà cum Musonio. scripsit multa philosophica & oratoria.

T. Liuius.

Veritas tẽporis F.

κορώνην τὸν σκορπίον.) Cornix scorpium: De ijs q res difficiles & noxias suscipiũt.

CORSIAE, urbs Bœotiæ.

Fluctuum mensor.

COROEBVS, stultus quidã, qui fluctus metiebatur.

CORYBANTES & Curetes, ut quidam uolunt, ijdem sunt Rheæ filij, Iouis nutricij, & custodes & magistri, uel nouem uel decem.

Attilæ pictura.

κόρυκος.) Attila, cum Mediolanum urbem populosam peruenisset, & Romanorũ imperatores in aureis solijs sedentes, Scythas uerò ad pedes eorum depictos uidisset: se in solio sedentem, Romanorum uerò imperatores saccos in humeris ferẽtes, & ante pedes suos aurum effundentes pingi iussit.

κόρχορος ἐν λαχαύοις.) Corchorus inter holera: de uilibus & contemptis hominibus, qui honores appetũt supra dignitatem suam.

κόσσας.) Cossas Pellenensis uir bonus fuit. Cum autem Pellenensibus bellum esset cum Salaminijs, à finitimis auxilia petiuerunt, agros se illis daturos pollicit. quos parta uictoria negarunt: quamuis suadente Cossa, ut pactis & conuentis starent. Sed ob eam perfidiã pestilentia conflictati, sententiã Cossæ laudarũt.

κοσκίνῳ ὕδωρ ἀποφέρειν.) Aquam cribro afferre. De rebus quæ fieri nequeunt.

κόσμει ἂν ἔλαχες σπάρταν.) Spartã, quã nactus es, orna. Ego mihi uideor in fatis acquiescere uelle, Spartam meã ornaturus: certamẽ hoc & quasi probationẽ uitæ propositam ratus, si philosophiam, quamuis calamitosam, non deseruero.

κοσμιότης,) Modestia, καὶ σωφροσύνη & tẽperantia, non modò sunt remotiones & ablationes oppositorum uitiorum, immodestiæ & intemperantiæ, sed & uitæ rationes euidentes & (αὐτοτελεῖς, αὐτοτελεῖς, perfectæ) uoluntariæ. Ac altera quidem cõuertit deteriora in nobis ad meliora, altera perturbationes animorum omnes ordinat & exornat, & uirtutes à se procreatas utraq; in familiarium suorum animis gignit.

κόσμος.) Mundus est compago & temperamentũ è cœlo & terra, & ijs quæ his sunt interiecta, & plenitudo formarum. Quia uerò nullam speciem interire decebat, ne impfecta esset uniuersitas: neq; fieri poterat, ut eadẽ numero permanerẽt, quæ nata & caduca essent: hęc quoq; æternitatem, ut potuerunt, sunt adepta. Quapropter omnia æternitatem primi, ut sui principij, expetũt, & unumquodq; suo modo eius est particeps. Estq; hoc opus Naturę maximè propositũ, ut unaquæq; res naturalis aliam gignat sui simi lem. Quoniam autem generatione nobis est opus, & generationis facultas certa magnitudine cõstat: etiam incrementa magnitudine cõstat: etiam incremento egemus. Quod quia cibo fit: alendi facultate est opus. Ob hæc igitur naturalibus facultatibus præditi sumus & nos, & brutæ animantes. Itaq; cum his facultatibus agimus, ut stirpes agimus: cum uerò ira & cupiditate, ut pecudes. Vt homines

mines autẽ agimus, cũ rationẽ adhibemus. Itaq; perfacetè Plotinus dixit, eos qui furioſè alendi facultates perſequantur, (ὡς κινδυνεύουσιν διαφθαρῆναι) in periculo eſſe, ne arboreſcant: id eſt, in arbores mutentur. Significat κόσμος quatuor: εὐπρέπειαν, ornatum: τόδε τὸ πᾶν, hanc rerum uniuerſitatem: τὴν τάξιν, ordinem: τὸ πλῆθος, multitudinẽ, in ſacra Scriptura. Stoici dicunt, Mundum eſſe triplicem: ipſum Deum, (ἰδιοπιὸν, εἰδοπιὸν) qui omnẽ eſſentiã informet, & interitus & ortus expertem, ut opificem diſtinctionis, qui temporum certis interuallis omnẽ eſſentiã in ſeſe cõſumat, & rurſus ex ſeſe gignat: atq; ipſam etiam ſiderum diſtinctionem Mundum appellant: & tertium, id quod ex utriſq; cõſtat. Eſtq; mundus, qui eſſentias rerum omnium informat, ſiue, compages cõſtans è cœlo & terra, & naturis quæ in ijs cõtinentur: ſiue ordo & compages ex elementis & hominibus, & ijs rebus quæ ad finem aliquem referũtur. Ac mundum mente regi, & prouidẽtia, per omnes eius partes mẽte fuſa, quemadmodum anima in nobis, alijs in partibus plus, in alijs minus: quæ per alia quidem ut habitus tranſeat, non per oſſa & neruos: per alia ut mens, ut per partem principem, quæ ἡγεμονικὸν à Græcis dicitur. Sic igitur totum mundũ, tanquã animal, principem habere partẽ Aetherem, & per aerea & animalia omnia penetrare, & per ſtirpes ut habitum: & unum eſſe hunc Mundũ, eumq; finitum, & globoſa figura præditũ, quę ſit ad motum aptiſſima. Extra eum (κενὸν uacuum) centrum eſſe circumfuſum, infinitum & incorporeum. Eſſe autẽ incorporeũ, quod à corporibus occupari poſſit, cũ non occupetur. In mundo autẽ ipſo nihil eſſe uacuũ, ſed unitũ eũ eſſe: quòd id flagitet cœleſtium cũ terrenis cõſenſio & cõſpiratio.

κοπαβίζειν.) Ludicrũ apud Atheniẽſes fuit huiuſmodi. Bacillus humi defigebatur, & alius imponebatur, q̃ moueretur, ut in libella: de quo duæ lances penderent, & ſub ijs lancibus duo aquæ crateres, & ſub aqua æneum ſigillum inauratum, quod Manes dicebatur. Hæc fiebãt in ſympoſijs: ac ludentibus omnibus, aliquis ſurgebat phialã tenẽs mero plenã: atq; eminus ſtans, uinũ omne uno impetu in lancẽ fundebat, ut repleta mergeretur: & caput ſigilli ſub aqua latẽtis feriẽs ſonitũ ederet, qui cottabus dicebatur: isq; quò maior, eò melior. Quòd ſi nihil de uino effunderet, uincebat, & ſciebat ſe amari ab amica: ſin minus, uincebat.

COTTA telo utebatur, quæ tragula dicitur: qua tam uehementem inferebat ictum, ut quem percuſſiſſet, per thoracẽ & coſtas terræ affigeret. *Tragula.*

κοτίνου στέφανον.) Nõ oleaſtro, ſed oliua, quæ Calliſtephanus dicit, coronabatur. de quo ſic ad uerbũ ſcribit Ariſtoteles: In Pantheo eſt oliua, quę καλλιστέφανος dicitur. Huius folia, ſecus quàm aliarũ oliuarum, extrinſecus, nõ intrinſecus alba ſunt: ramosq; gignit, ut myrtus, ad coronas aptos. De hac germen Hercules Olympiæ plantauit, de qua coronæ pugilibus dabantur. Eſt autẽ iuxta flumẽ * Iliſſum, circũſepta: magnaq; pœna propoſita ei, qui illam attigerit. Xerxes itaq; cũ audiſſet, propter oleaſtrum tantos capere labores Græcos: Quomodo, inquit, iſti pro libertate pugnabunt? *Cotinus. Calliſtephanus.* *Xerxes de corollis Græcorum.*

COTYLAEVM, Eubœæ mons: à Cotylo, qui eum occupauit.

COTYLE, inſtrumentum quo ſarcinæ ferũtur. primus inuenit Protagoras: baiulus enim fuit.

COTYORA, uulgò nũc Cytora, urbs Græca, Sinopenſiũ colonia, cuius ciues Cotyoritæ dicuntur.

COTYS dæmõ apud Corinthios coliť, prę̃ſes effœminatorũ & impudicorũ: ſiue illi ob turpẽ q̃ſtũ, ſiue ob fœdã libidinẽ, aliaúe de cauſa pudicitiã p̃ſtituant: cuiuſmodi ſunt Cliſthenes & Timarchi. *Scortorum præſes.*

Cotys, uir fuit aſpectu dignitatis plẽno, inq; re bellica excellẽs, animo etiam quiduis potius quàm Thrax. Nam & ſobrius erat, & clementiam atq; animi altitudinem ingenuam præ ſe ferebat. *Barbaria potentior natura.*

Cotys in Thracia XXIIII annos regnauit. ac principiò in uoluptatibus & delicijs uixit: ſed rebus eius ſecundis crescentibus, crudelis & iracũdus euaſit, ut ſuam uxorẽ, è qua liberos habebat, diſſecaret mediam, à pudendis auſpicatus.

κυρήτων στόμα.) Curetum os: id eſt, fatidicum. uates enim habebantur.

κυροτρόφος γῆ.) Puerorũ ſeu adoleſcentũ altrici Telluri primùm ſacrificaſſe dicunt Erichthoniũ in arce, & arã dedicaſſe, ut gratiã illi pro ſuppeditato uictu referret: atq; etiã inſtituiſſe, ut qui cuiquã Deo immolarẽt, Telluri priꝰ immolarẽt. *Telluris cultus.*

κόφη γῆ τὸν καλύπτοι.) Leuis terra hunc tegat. Dicitur terra leuior & grauior, cum nõ ſimpliciter ſit leuis: & ignis igni grauior, cum nõ ſimpliciter ſit grauis. *Terra leuis, ignis grauis.*

uis. Leue autem eſt, quod ſuapte natura in ſuperiorem locum fertur. Leuis terra dicitur, quòd facilius tollatur & feratur: & ignis grauis, q facilius deorſum tendat. dicunturq; hęc ſimilitudine & comparatione quadam, non propriè.

κέφοις πνεύμασι βόσκε, νέαν ψυχὴν ἀτέλλων.) Leuibus flatibus paſcere, iuuenilẽ animum augens.

κεφότερος κουιορτῦ, καὶ ἀσθενέστερος.) Leuior puluere, atq; infirmior.

Cratini comici Pytine.

κώδιον.) Niſi te odi, fiam unum è Cratini uelleribus, & diſcam Morſimo accinere tragœdiam. Sic perſtringitur Cratinus, ut ebrioſus, & lecti perminctor. Quo dicterio commotus (quamuis certare & ſcribere deſijſſet) denuò in certamen prodijt, fabulamq; Pytinen ſcripſit de ſe & ebrietate. Fingit autem, comœdiam uxorem ſuam eſſe, quæ diuortium ſecũ facere, & malæ tractationis crimen intendere ſibi uelit. Sed Cratini amicos intercedere: precari, ne quid temerè faciat: rogare inimicitiarum cauſam? Illam reſpondere, quòd comœdias neq; ſcribat, neque agat, ſed ebrietati uacet. Fuit Cratinus antiquæ comœdiæ poeta, uetuſtior Ariſtophane, ualde probatus.

κωδωνίσαι.) Tintinabulis pulſandis explorant generoſos equos, an pugnæ tumultu non percellantur.

κωδωνοφαλαροπώλεις.) Nõ terruit eos, cum cygnos induceret, & Memnones, qui pro phaleris equorum, tintinabulis uterentur.

κώδων.) Multa genera ſunt tubarum: Lybicæ, Aegyptiæ, Tyrrhenicæ. Primus Archondas, Heraclidis opem ferens, in Græciam intulit Tyrrhenam tubam.

κωδωνοφορῶν.) Excubiatũ præfecti tintinabula ſecum ferebant, ad explorãdos uigiles, ut ijs auditis reſponderent.

κωλὴ.) Armus uictimarum, Mercurio eſt ſacer.

κωλιάδος κεραμῆες.) Coliadis figuli. Colias Atticæ locus, ubi uaſa bona fingebantur, tincta minio.

κωλιὰς.) Colias, ædes Veneris, à quodam Attico adoleſcente condita: qui captus à Thyrrhenis, & cum uinctus apud illos ſeruiret, adamatus ab herili filia, & ſolutus: domumq; reuerſus, hanc Veneri gratiam pro ſalute retulit, fano in littore, unde raptus fuerat, extructo: & nomine à membris, quæ uinculis preſſa fuerant, indito. Alij dicunt, Ione immolãte, accipitrem κωλὼ, id eſt anteriorem uicti mæ partem raptam, cum in locum detuliſſe, κωλιάδα inde dictum.

κῶλον.) membrum, pars orationis, è duabus aut pluribus etiam partibus cõſtans. Syllabas enim ſecant, & membra ſententiarum. Membrum igitur uerſus eſt, abſolutam ſententiam continens.

COLYPES, municipiũ Aegeiæ trib.

κώμη.) θρλῶ ὡς ὑμέναιον ἐκώμασε. Fletus ad Hymenæum comeſſatum uenit. Nam miſera illa cum nondũ mulier eſſet, mortua fuit. Prouerbium, ὗς ἐκώμασεν: ſus comeſſatum uenit. De ijs qui aliquid petulanter agunt.

κωμικὸν δορυφόρημα.) Comici ſatellites.

κωνοφόροι.) Græci Bacchum cordis humani præſidem eſſe dicunt.

CONSTANTINVS Magnus, Imperatori Conſtantio obſcurè natus, & ſignis quibuſdam à patre agnitus: decreuit, relictis ijs locis in quibus uerſabatur, ad patrem Conſtantium proficiſci, apud tranſalpinas gentes & in Britannia plerunq; uerſantem. Quẽ pater cũ robuſto eſſe corpore uideret, pręteritis Theodoræ filijs, imperatorem deſignat. Nouã Romam Cõſtantinus annis CCCLXII ab Auguſti Cæſaris monarchia condidit. De hoc nugas ſcribit Eunapius, quas ob reuerentiam uiri prætereo.

Conſtantinus, imperator Romanorũ, Leonis Iconomachi Iſauri filius. E Leone autẽ nata eſt uerſuta pardalis, de ſerpentino ſemine aſpis atrox, & ſerpens uolaticus: è Dane Antichriſtus. Hic patris imperij & impietatis ſucceſſor, & libidinibus, & dæmonũ inuocationibus, & alijs improbis ſtudijs deditus atq; uacans, eximium inſtrumentũ, & ſupra modum opportunũ patris ſui & præceptoris extitit diaboli: eò uæcordiæ & ueſaniæ redactus, ut lege ſanciret, ne quiſquã prorſus ſeruorum Domini ſanctus diceretur: ſed & ut eorum reliquiæ conſpuerentur, nec eorum interceſſio (πρεσβεία) peteretur. nihil enim eos poſſe. Deinde adiecit homo profanus, ne Mariæ quidem interceſſionem quiſquã petat. neq; enim eam iuuare quenquã poſſe. Neq; etiã hæc Deipara nominetur. In manus itaque ſumpto ſacculo auri pleno, & omnibus monſtrato, rogauit, quãti eſſet? Qui cum dixiſſent, magni: rurſus effuſo auro quæſiuit, quãti eſſet ſacculus? cum reſpondiſſent, nullius eſſe precij: Sic, inquit, Maria etiam. neq; enim Deiparam miſer illã uocari uoluit. Dũ enim Chriſtum

ſtum in ſe haberet, honorata fuit: poſtquam aũt eum peperit, nihil ab alijs differt mulieribus. O' audacẽ blaſphemiã Saracenicæ religionis, & Iudaicæ ſententiæ. Venerem enim colebat, & humanas hoſtias immolabat ultra urbem: ubi S. Mauræ æde deſtructa, & in carnificinam mutata, Mauram locũ illum dixit, in quo ſacra illa pagebat, & pueros mactabat. Teſtimonio eſt Flauij puer, quem occultè ab eo immolatum Deus patefecit.

Conſtantius, Conſtans & Conſtantinus, filij magni Conſtantini.

Conſtantinopolis, tãto eſt alijs omnibus urbibus maior, quanto Roma eſſe minor uidetur: à qua ſecundã numerari, longè mihi certè quidẽ uidetur eſſe melius, quàm cæterarũ omniũ primã exiſtimari. Anni CCCLX à Cæſaris Auguſti monarchia exierãt, ueteris Romæ rebus ad finem tendentibus, cũ Conſtantinus Conſtantij F. ſceptris potitus, nouã Romam condit. A' noua autẽ Roma condita, uſq; ad imperiũ Baſilij & Conſtantini Porphyrogenitorũ, (ἤτη) anni ſunt 308.

κῶος πρὸς χῖον.) Cous aduerſus Chiũ. Chius ualet intus, Cous foris.

COPAIS lacus Bœotiæ, in quo magnæ anguillæ naſcuntur. Eſt & urbs eiuſdem nominis.

CORYCAEVM deum quendã comici, audientem ea quæ dicũtur, inducunt. Prouerbium: τὸ δ' ἄρα κωρυκαῖος ἠκροάζετο, Hunc Coryczeus audiuit. Corycus eſt Pamphyliæ promontoriũ, iuxta quod urbs Atalia, cuius ciues ne à piratis, ibi ſtatiões habẽtib. malè tractarent (ἀταλλαττόμενοι mutato habitu) ad eos qui in alijs portubus ſtatiões habebãt, accedẽtes, ſubauſcultabãt: & latronibus renunciabant, quinã eſſent, & quò nauigarẽt? Dexippus in Theſauro: Ne occultet corpus Corycæus. Atqui audiui omnia, intrò te ſecutus. Ephorus lib. 3. Sub promontorio, inqt, habitabãt Corycæi, pminẽte in pelagus, cõuenæ quidã, oppidulo cõdito, uicini Myonneſo: & ad mercatores in portubus accedebãt, quaſi nauigaturi unà. Vbi cũ cognouiſſent & quid ueherẽt, & quò nauigarẽt: Myonneſijs renunciabãt, qui tũ illos inuadebãt. Accipiebant autẽ & Corycæi prædæ partem.

COS inſula, patria Hippocratis, quæ & Meropis dicitur.

κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη.) Surdi & antiqui uerſus: id eſt, frigidi, obſcuri, nugaces.

κωφῆς ἀσπίδος.) Surdam aſpidẽ Dauid eo dicit, non qꝫ auditu careat: ſed quòd auribus obturatis incãtationẽ repellat.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.) Mutũ eſt telum uiri imbellis: id eſt, hebes, infirmum, non ſtridens. Translatio ab auditu ad tactum.

κωφότερος ἢ ἀφωνότερος κίχλης.) Surdior, aut magis mutus Cichle. Torõæ in Thracia Cichle portus eſt, qui anguſtos & lõgos habet à mari acceſſus, ut maris murmur in eo non audiatur.

παρὰ κωφῷ πέρδεις.) Apud ſurdaſtrum pedis. De rebus (ἀδυνάτων, ἀνυήτων, irritis) impoſſibilibus.

κεφάδη.) Cicadæ mẽſem unum atq; alterum in ficubus cantillãt. Athenienſes uerò, per omnẽ ætatẽ in iudicijs cantãt.

κεφάμβη.) Crãbas elixas Aegyptij ante alios cibos edebãt: qꝫ grauedinem auertere, & ebrietati obſtare feruntur. Crambe, id eſt braſſica, iuxta uitẽ nõ plãtatur. *Athenienſes rabulæ.*

κραναῶν,) Ariſtophanes: Ita'ne maiorem Cranais urbem quæris? Cranaæ dicuntur Athenę, uel ab aſperitate ſoli, uel à Cranao rege.

κρανέα.) *Stato hic haſta homicida, neque amplius miſerabilem Aeneum circum unguem ſtilla cædem hoſtium.*

CRATERVS Macedo, uir admodum procerus, & faſtigio regio ueſtitus ſplendore proximus, & omnibus ornamẽtis Alexandro ſimilis, diademate excepto. Adeuntibus humaniſſimũ ſe præbebat, comitate grauitate tẽperata, & benignitate ſermonis homines maximè ſibi cõciliabat. Itaq; paruitatẽ corporis Antipatri, & uilitatẽ, atq; etiã inhumanitatẽ & aſperitatẽ aduerſus ſubditos cũ Craterõ cõparantes, hũc regio honore afficiebãt, &, uti par erat, laudabãt, ut & fortiſſimũ ducem, & rei bellicæ peritiſſimum, eũq; citra dubitationẽ proximũ ab Alexandro tenere locum iudicabãt. Motus igit' ob hoc uniuerſus fuit exercitus, qui Craterũ apertè ut regẽ coleret, & utrũq; pari eſſe dignitate nollet, & Antipatro nullo modo parêre quiſquã uellet. Eumenes autem reperto in pugna Crateri corpore, adhuc ſpirãte, ex equo deſiluiſſe fertur, eũq; deploraſſe: teſtatus & fortitudinẽ Crateri, & prudentiã, & ſingulare morũ benignitatẽ, & ſyncerã cũ eo amicitiã, & abſtinentiã, & natura inſitũ incorruptæ iuſticiæ ſtudiũ. Optimũ igitur eum fuiſſe neceſſe eſt, cuius uirtus & præclara facta etiã ab aduerſarijs cõſentienti uoce celebrentur. Corpus etiam *Formæ regia.* *Humanitas.* *Antipater inuiſus, Craterus gratioſus.* *Teſtimonium hoſtis.*

eius honorificè, & magnificè ſepelijt: quod & ipſum Crateri gloriã ornat. Habitus eſt temperãtiſſimus, & clemẽtiſſimus, & cõſtantiſſimus amicus, ut & natura ad colendã amicitiam propẽſus, & exercitatione roboratus. (cit.

Tres crateres. κρατεῖν.) Lepus curſu ꝑſequentes uin-

κρατὴρ.) Tres crateras ſtatuebãt in cœna: primum Mercurio, alterũ Chariſio, (quaſi Gratiano dicas) tertium Ioui ſeruatori.

κρατὴρ δικῶν.) Crater cauſarum forenſium: id eſt, capſa malorum.

CRATES, Athenienſis comicus, cuius frater fuit Epilyrus, hexametri carminis ſcriptor. Fabulæ eius ſunt VII. Gitones, id eſt Vicini: Heroes: Theria, id eſt Feræ: Lamia: Pedetæ, id eſt uincti ſeu captiui: Samij. Scripſit etiam quædam ſoluta oratione.

Crates Athenienſis alter, & ipſe ueteris comœdiæ ſcriptor. Eius fabulæ extãt tres: Theſaurus: Ornithes, id eſt Aues: Philargyrus, id eſt Auarus.

Crates Aſconidæ F. Thebanus, philoſophus Cynicus, diſcipulus Diogenis & *Bryſon. Achæus.* Bryſonis Achæi: re ſua familiari in nummos redacta, pecuniaq; argẽtario data, mandanit, ſi filij ſui philoſopharẽtur, ut eã Reipub. daret. Sin minus, liberis ſuis *Hipparchia.* redderet. Vxore ducta Hipparchia Maronitide, nuptias ſuas κυνογαμίαν, id eſt caninum matrimonium appellauit, & filiũ *Paſicles.* ex ea ſuſcepit Paſiclem. Fuit Olympiade CXIII, cognominatus θυρεπανοίκτης, id eſt apertor ianuarũ, eo ꝙ audacter cuiuſuis domũ ingrederet̃. Agros ſuos incultos in ouiũ paſcua reliquit (ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ.) Sublatus in arã, dixit: Manumittit Cratetẽ Thebanũ Crates. Philoſophi *Amoris medicina.* ca ſcripſit. Dictũ eius eſt, Amorem ſedat fames: ſin minus, tempus: ſi ne id quidẽ, laqueus. Philoſtratus Lemnius, eum pecuniam ſuam in mare abieciſſe ait.

Crates Timocratis F. Mallotes, philoſophus Stoicus, cognomento Homericus & Criticus, ob grammaticarũ & poeticarũ rerũ ſtudiũ: æqualis Ariſtarchi grãmatici, ſub Ptolemæo Philometore cõpoſuit correctionem Iliadis & Odyſſeæ libris 9, & alia.

Crates Callimedis F. Athenienſis comicus, ſplẽdido ſtylo, ſed bibulus, & fœdæ libidinis mancipiũ. Fuit antiquæ comœdiæ poeta: ſcripſit fabulas 21 uicit 9.

κρατηντήρια, retractationes.) Cratynteria librum inſcripſit, à cõfirmando dictum, Democritus Abderites: quo cenſurã agit de omnibus libris à ſe ſcriptis.

CRAVALIDAE, uel Craugalidæ, regio Phocidis propè Cirrham.

κραυγὴ σοδόμων.) Clamor Sodomorum, deteſtandum & fœtidum iſtud, naturęq; contrariũ flagitiũ, quo Sodomitæ tenebantur, quaſi uox quędam aſcendens, & magnitudinẽ impietatis in aures Domini Sabaoth inclamãs: qui cũ diu illis pepercisſet, tandẽ cum pœnitentiã nõ agerent, & uæcordẽ flagitioſamq; uitã non corrigerent, ſupplicio iuſtiſſimo illis inflicto: Clamor, inquit, Sodomorũ & Gomorrhæ multiplicatus eſt apud me.

κραιπαλαῦ.) Seſoſtris adeò fuit inſolẽs, ut curru auro & gemmis magni precij exornato inſidens, reges à ſe uictos illi iungeret.

κραιπάλη.) Crapula, uibratio capitis ex multo uino, uel quòd à rebus tempeſtiuis ebrij aberrent.

κραιπαλώδης.) Animi uitia pernouerãt, ſiue guloſus qs eſſet & ebrioſus, ſiue uoluptarius, & in pudẽdis gerens cerebrũ.

κρέκω.) Ariſtophanes: Talẽ cygni commiſtum ſonũ ſimul cantantes ediderũt.

κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα.) ſuſpendere clypeum: id eſt, pacem agere.

κρέξ.) Crex, auis inauſpicata nuptijs, acutiſſimo roſtro, & ſerrato.

κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σύ σοι.) Creo tibi nihil incõmodat, ſed tute ipſe.

CREOPHYLVS Aſtyclis F. Chius aut Samius poeta, quẽ qdã Homeri filiã in matrimõio habuiſſe, alij tãtùm eius amicũ fuiſſe dicũt, atq; hoſpitẽ, ab eoq; accepiſſe poema de Oechaliæ captiuitate.

κρείττονος.) Prouidentia quadam numinis iſta conficiebat Cæſar, ſagaciter amplectens ea quæ profutura eſſent.

κρείσσων.) Præſtantior gloria inhonorata, eſt uilitas glorioſa, & puſillo principatu magnifica moderatio, & altitudine periculoſa humilitas tuta.

κρημνοῦ πεσόντα, δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.) Præcipitio lapſum eſſe, calamitoſam ſortem ſignificat.

κρημνοποιὸν.) Ariſtophanes appellat Aeſchylum, quaſi præcipitiorum autorem, ob magna uocabula.

κρήσσιος.) Poſt Minoem Cretẽſem Cares mari potiti perhibentur.

κρητίζειν.) Cretiſare, id eſt mẽtiri. Nam cùm Idomeneo commiſſa eſſet ęris bello capti diſtributio, optimũ ſibi delegit.

κρητίζειν πρὸς κρῆτας.) Cretiſandum aduerſus

uersus Cretenses. Quia mendaces sunt, & impostores.

CRITOTHE urbs Chersonesi, ab Athenienſibus habitata: qui cum Miltiade illuc profecti sunt.

κρίμνον.) αὐτάρκης ὁ πρεσβὺς ἔχων ἄλα, καὶ δύο κρίμνα. Seni satis est sal, & duo grana hordei.

κρίνεσι στεφανοῖς.) Lilijs me coronas: hoc est: conuicia tua coronæ mihi sunt, confectæ ex lilijs.

CRINIS, sacerdos Apollinis.

κρῖνόν μοι κύριε.) Iudica mihi Domine, quia in simplicitate mea ambulaui.

CRIVS, municipium Atticæ.

κριὸς.) Aries, obsidionalis machina: sic dicta, quòd cũ impetu & irruit & recedit, idq; cõtinenter facit, quasi pugnans. Est autem trabs ingẽs, arietina forma: & rostrũ eius prominens ferro longo munitum est, ne uel frangatur, uel incendatur. suspenditur autem (κάλοις μέσοις) funibus medijs quasi à libra utraq; trabe, & crucibus utrinq; firmis suffultus, à magno uirorum numero retrorsum agitur, & ab ijsdẽ rursus antrorsum impellitur, ut eminenti ferro mœnia feriat. nec ulla turris adeò robusta est, nulla mœnia tã lata, quin, ut primos ictus ferãt, tandem ipsa assiduitate euertantur.

κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε. καὶ, κριῷ Ἀθηνία.) Aries mercedẽ nutritionis persoluit. &, Arietis ministerium. De ingratis. arietes enim adulti, nutricios suos ferire cornibus feruntur.

CRIOA, municipiũ Antiochiæ trib.

CRISSAMIS Cous, magna pecuaria habuit: qui cum (ἐγχελωθεῖν) anguillam currentẽ, quæ pulchertimã ouẽ ei rapuerat, occidisset: noctu anguillã ei apparuisse, & sepeliri se iussisse tradũt. Quod cũ ille neglexisset, cũ tota familia sua pijsse.

κρίσπης.) (Crispus) Crescens, nomen proprium. Priscus autẽ, nomen filij Constãtini Magni, quẽ indicta causa occidit, iã Cęsaris dignitate præditũ, ob suspicionem cõsuetudinis cũ Fausta nouerca, legis naturalis nulla habita ratione. quem tantũ casum matrẽ Helenã ęgrè ferẽtẽ, ut cõsolaretur scilicet Cõstantinus, malũ malo maiore est medicatus. Balneo enim supra modũ calefacto, Faustam in eo collocatã, eduxit mortuã. Quęrendũ autẽ, num post baptismum hoc fecerit?

CRITON, Athenienſis philosophus, Socratis discipulus, & syncerus amicus, qui omnia necessaria illi suppeditauit. Scripsit defensionem Socratis.

CRITON, Getica scripsit.

Criton Pieriotes (est autẽ Pieria Macedoniæ oppidum) historicus, scripsit *Pallenica, Syracusarum conditionem, Persica, Sicula, Syracusarum descriptionem, & de principatu Macedonum.

Criton Naxius, scripsit Octaeteridem, id est octenniũ, quam Eudoxi esse ferũt.

κροβύζῃ ζεύγνυσι.) Crobyzi bigæ. De ijs qui ob maliciã & improbitatẽ (στασιαζόμενον pacem faciunt) societatem coeunt. Ductum à Crobyzo quodã lenone, qui duo scorta cũ pernicie multorum haberet. Vsurpatur igitur ad perstringendos duos inter sese consentientes, qui prius spiritum quàm scelera sint relicturi.

κροκωτὸν.) Aristophanes: At nequeo risum tenere, cũ sub leonina pelle crocoton uideo. Prouerbium usurpatur de rebus inæqualibus. Item prouerbium κροκωτὸν ἡ γαλῆ, Crocoton feles. *Dissimilis habitus.*

κρόμμυα ἐσθίειν, καὶ κρομμύων ὀσφραίνεσθαι.) Cæpis uesci, & cæpas olfacere, pro plorare. Bias sapiẽs, unus de septem, Halyatten, à quo quàm primum uenire iussus fuerat, cæpis uesci iussit. *Bias Halyatti.*

κρόνια.) Cronia, Saturnalia, & festum matris Deorum.

κρονικαὶ λῆμαι, καὶ χύτραις καὶ κολοκυνθαις λημαῦν.) Saturniæ lemæ: &, lemas habere ollarum & cucurbitarum magnitudine. De hebeti uisu præditis. κρονικαῖς γνώμαις λημαῦν τὰς φρένας, Saturniarũ sententiarum lemis obsitam habere mentem: id est, mente esse stulticia excæcata. κρόνον τινὰ ἐπιδεικνύναι, Saturnum aliquẽ efficere: id est, lõgo interuallo uincere ingenio. κρονίων ὀζειν, Saturnalia olere: id est, simplicia esse, & antiquaria.

κρόνα πυγὴ.) Saturni anus: id est, carnes uetulæ & insipidæ.

κρότωνος ὑγιέστερος.) Ricino sanior. Is enim uermiculus undique est æqualis & planus, nec ullam habet scissuram.

κρανοχυτρολήραιος.) Fontollinugator: id est, stupidus instar ollæ: & ut fons aquis, ita ipse nugis scatens.

κρώβυλος.) Crobylus, implexi capilli, qb. Atheniẽses inserebant aureã cicadã.

οὐκ οἶδ' ὁ κρώζεις.) Nescio quid garrias. De ijs q temerè nugãtur, cornicũ instat.

CROESVS Lydus, Halyattis filius, princeps gentiũ quę cis Halyn habitant. Hic primus Barbarorũ, quos nos scimꝰ, Græcos partim subegit, & uectigales fecit, partim amicitia sibi iunxit. Herodotus.

tus. Ante Crœsi principatũ, omnes Græci fuerũt liberi. Nã Cimmeriorũ exercitus, q in Ioniã uenit, Crœso antiqor, nõ subegit urbes, sed incursauit & diripuit.

Crœsi luxuria.

Crœsus Lydorũ rex, filius Halyattis, princeps antè designatus Adramyttij & Bebij campi. Pater aũt susceptа in Cariã expeditione, inter cæteros pfectos, Crœso etiã filio natu maximo denũciauit, ut copias suas Sardeis adduceret. Quod cũ ille, ut aiũt, præluxu facere nõ posset, in crimen uenerat apud patrẽ. Cum aũt crimina facinore præclaro diluere uellet, nec ad conducendum militem (mercenarijs enim auxilijs utebatur) pecunia suppeteret: Halyatten mercatorem Lydorum ditissimum adit. Is uerò primùm ante fores eum expectare iussit, dũ lauisset. Deinde respondet, multos esse liberos Halyatti: quibus pecunia si dãda esset, non sufficturam. Se igitur petenti illi nihil dare. Ab hoc cũ nihil impetrasset, Ephesum faciẽdæ pecuniæ causa uenisse fertur: & uotum fecisse Dianæ, se regem factum ei totam domũ mercatoris illius consecraturũ. Habebat autẽ amicum ibi Iononũ Theocharidis filiũ, hominis admodum locupletis. Is aurũ à patre acceptum, Crœso tradidit. Crœsus uerò pòst rex factus, currum auro plenũ illi mittit, & mercatoris opes Dianæ consecrat.

Halyattis mercatoris insolentia.

Votum Dianæ factum.

Ionouus amicus Crœsi.

Crœsus Lydorũ rex, cum se ditissimũ & beatissimum esse existimaret, Solonẽ Athenienſem, uirũ sapiẽtem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Ium ille: Tellum, inquit, Athenienſem, q feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege scisscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorũ Theano seu Cydippe sacerdos esset, solẽni pompa ritu patrio ad fanũ Iunonis itura curru, cũ tardè iumenta adducerẽtur, cerui-cibus suppositis currũ traxerunt, & matrem in fanũ perduxerunt. Quæ cũ Iunonem oraſſet, ut optimum rerũ humanarũ suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Solon ante obitum beatum censet neminem, nec sine uirtute.

Tellus.

Cleobis & Biton.

Mors optima.

CROESVS rex Lydorũ, Asia immensis opibus subacta, superbè cũ omnibus Assyriorũ regibus agebat. Cyro itaq; Assyriorum regi scribit sic: Permittimus tibi excedere regno, ut quod & initiò nostrũ fuerit, & ad nostros fines pertineat. Neq; enim subsistes, nobis cõtra te insurgẽtibus: neq; tantã nostram felicitatem

Superbia Crœsi.

Crœsi ad Cyrum epistola.

512

sustinebis. Cui Cyrus ita rescripsit: Siquidẽ totus mũdus tibi nõ satis est, in tanto splendore: rectè nobis ista dicis. Si uerò tot regionib. dominans, nostrã etiã adamas: nõ apud te fortunæ fauor, in certamine contra nos pmanebit. His scriptis, Cyrus in Indiã migraturus erat, ut crudelitatẽ Crœsi effugeret: At uxor eius Bardane, eo consilio animaduerso, monuit ut Danielẽ q̃reret, q sibi & Dario multa prædixisset: ex eoq;, de Crœsi bello quid statuendũ esset, cognosceret. Quo Cyr audito, uirũ accersit. è quo cũ uictorẽ se fore Crœsi didicisset, bellũ apparat. Similiter & Crœsus ad oraculũ misit, & hoc respõsum accepit: *Noui ego & arenæ numerum, & mensuras maris: Et mutum intelligo, & non loquentem audio. Nidor autem in mentẽ meam uenit robustæ testudinis, Elixæ in aheno unà cum agninis carnibus, Cui æs & imminet, & æs in ea erit.* Cũ uerò se delusum intelligeret, denuò mittit legatos, quibus Pythia respondit:

προῖσις ἅλυν Δ|αΐας μεγάλην δέχλιν καταλύσει, *Crœsus Halym superans magnam peruertet opum uim.* Peruertit autem suas opes. Cyrus uerò, captiuis Iudæorũ dimissis, instaurat Hierosolyma.

κρύφιοι λογισμοὶ.) Occultæ cogitationes: id est, malæ. Dauid: Ab occultis meis purga me.

κρύψις, occultatio: methodus est, qua qs cælare potest id propositũ, quod concludit. Est autẽ propositionibus utendũ occultè dicturo: ut omnib. propositionibus interrogatis, per quas propositũ demõstrat, & extremò in interrogatis consequẽte cõclusione eius quod dictũ est, obscurũ sit, quomodo ea exijs q̃posita sunt, colligãtur: & querat respondẽs, cur hoc exijs quæ posita sunt inferatur.

CTESIAS, Ctesiarchi siue Ctesiochi filius, Cnidius, in Persia medicus fuit Artaxerxis, cognomento (ἀμείνονος meliοris.) Mnemonis. Scripsit Persica libris 23.

κτήσιος ζεὺς.) Iupiter possessorius, seu Opulentus, in ærarijs collocabatur.

CTESIPHON, unꝰ è * δώδεκα, XII. X legatis, qui cũ Aeschine & Demosthene sunt profecti. Est autẽ alius nimirũ: & non is qui decretum scripsit de Demosthene, quem accusauit Aeschines.

κυπτεῖ.) Illum insolenter loqui ratus: Heus tu, inquit, ignoras deserti itineris feritatem, & in eo loco rerum necessariarum penuriam.

κοιλάδα κλαυθμῶνος.) Vallis luctꝰ, in qua appa-

apparuit angelus, qui populi iniquitate castigata, multitudinem ad fletum impulit. Propriè autem & uerè, uita hæc est uallis luctus.

κοιλάδα σκιωῶν.) Vallem tabernaculorũ appellat Israelitarũ regionẽ, ut uastatam, & pastorales tãtùm casas habentẽ.

κοιλέμβολον.) Caua iniectio siue impressio uocatur, cum anceps diphalangia, sequentia cornua coniunxerit, antecedentia disiunxerit.

κοιμίσαι τὸν λύχνον.) Lucernam sopire, pro extinguere. Sophocles: Mercurius Manium præses bene me sopiat. Homerus: Dormit æreum somnum.

κοινὰ τὰ τῶν φίλων.) Res amicorũ communes sunt. Hoc Timæus lib. 9. usurpatum fuisse scribit in magna Græcia, quo tempore Pythagoras incolis persuaserit, ut opes haberent indiuisas: neq; pecunię modò, sed mentis etiã fuisse communionem, & prudentiæ.

κοιναὶ ἔννοιαι.) Communes sententiæ, seu notiones: si quando ratio concludit de rebus intellectilibus, non per se, sed cum (τῷ νῷ συμπαλαιεῖσαι f. τῇ αἰσθήσει, cum sensu) mente complexa: sicut & de sensilibus rebus cõcludit, complexa cũ phantasia. Huius igitur mentis si nos plebeij non participes sumus, at uestigia quædã eius & simulacra ad nos peruenerũt. Ea uerò sunt, communes sententiæ, (αἱ ἁπάντων χωρεῖσαι) quæ omnes peruadunt, euidentia mentis simulacra. Quamobrẽ etiam scientiæ principium uocant mentem, qua intellectilia cognoscimus. Rationalis autẽ anima σωισιωμένως τὰς λόγως, natura insitas sibi habet rationes rerum. Sed quia materiam subijt: ea uelut adobruta est, ut in cinere delitescẽs scintilla. Sicut igitur, si cinerẽ paululum fodicaris: scintilla statim emicat, nõ tu qui fodicasti, scintillam fecisti: ad eundem modum opinio quoq; à sensu iritata, rationes rerum profert. Sic nec magistros dicunt inserere nobis cognitionem: sed insitam nobis, & ueluti latentem educere in lucem. Communes itaq; sententiæ sunt uelut umbræ, proiectę à mẽte. Quic quid enim melius scimus quàm per demonstrationẽ, id notione seu sensu communi κατὰ κοινὴν ἔννοιαν scimus. Quæ uerò ut cognoscantur, ostensionẽ desiderãt: horũ conclusiones absq; demonstratione scire, opinionis est mun⁹ atq; officiũ.

κοινὸν.) Commune, impurũ, quod non præstat cæteris. Cõmune quadrifariam dicitur: uel quod in partes potest diuidi, ut terra sorte distribuẽda: uel indiuisum, ut uulgò usurpatur: uel quod occupatione fit priuatum, quamuis publicũ, ut locus in theatro aut balneo: uel quod indiuisè ad communem eandemq; cognitionem pertinet, ut uox præconis. Com *Cõmunia.* munia uerò & indiuisa sunt, Pater, Filius, & Spiritus sanctus: & * Scripturæ, & ultramuudanæ potestates: & Sol & Luna, & omnis stellarũ chorus, & ipse aer, communia sunt, & indiuisa (ὅλα δι' ὅλων) tota penitus. Terra item & aqua, aurum & argentũ, & omnis metallica natura, & ma- *Auaricia facta priuata.* teria syluestris, communia quidem sunt: sed tamen diuisibilia facta sunt auariciæ auiditate. Virginitas autẽ, & cœlibatus, & sacerdotium, & reliqua Dei huiusmodi dona, neq; cõmunia sunt, neq; etiam diuisibilia. neq; enim sunt de parte communium, aut partitionem admittentiũ.

κοινὸν γραμματεῖον.) Tabula communis ad phratores: & gennetarũ ληξιαρχικὸν, ad municipiorũ inscriptionẽ ptinebat.

κοινὸς ἑρμῆς.) Communis Mercurius. Aiunt Mercurium, qui furacissimus fuerit, instituisse, ut furta communia essent: *Mercurius fur.* quiq; seorsim furarentur, necesse haberent prædam partiri cũ socijs. Alij, Mercurium oratione, cui pręsit, quæq; sociabilis sit, omnia transegisse.

κοῖος.) Cœus, Latonæ pater, à prudentia sic dictus.

κοισύρα.) Cœsyra, mulier Athenis nobilis & diues, mater Megaclis & Lamachi, Alcmæonis uxor, ob luxum & ornamenta celebris.

CYATHVS, uncias duas continet, aut cochleare.

κυαμοτρωξ.) Fabarum esor, iudex: qui fabis, id est suffragijs uictitat. Nam ante calculos inuentos, in creandis magistratibus, & in cõcionibus, fabis utebantur. Hinc Fabiuori, qui eos designant q plus numerant. Senes etiam iudices arrodebant fabas, ne obdormiscerent.

κυβέλη.) Cybele, Rhea: sic dicta, quòd montana sit dea (nã in Phrygiæ montib. colit) quare etiã leonibus uehitur: uel, q eius sacris initiati furore corripiantur.

κυβέλης υἱὸς, filius Cybeles: id est, mollis homo, & effœminatus.

κυβεύειν τῷ βίῳ, καὶ παραβάλλεσθαι.) uitam temerè in discrimen adducere.

κύβον τῷ στρατηγῷ ἀδυνάτου ἔχοντος, &c.) Dux nullo modo poterat de summa tanti belli decernere.

κύβος.) οὐδ' ὅτι ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. Nec quod iacio omnē tesserā capite semp̄ de meo: id est, nullum uel capitis discrimē reformido.

ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι.) Temerè audere: & dicere, Iacta sit alea.

κυδάζεται.) Epicharmus: Amyce, ne insectare senem meum fratrem.

CYDATHENAEA, municipiū Pandioniæ tribus. Vnde Cydathenæus, uel Cydatheniensis.

CYDANTHIDAE, municipium Aegeiæ tribus.

CYDAS, qui & Aletes, ex urbe fuit (Capuæ) Caphya.

κύδου δίκην ὀφείλειν.) Maledicti reū peragi: de calumniatoribus dicitur.

κυδοιδοπᾶν.) Aristophanes: Nihil rectè, sed sursum deorsumq; miscere omnia. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνωτε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

κυρίνος.) Quirinum se audisse dici Romulum, Iulius (Patroclus) Proculus cōmentus est.

CYZICENI stateres celebres fuerūt, ut bñe excusi, typ⁹ eorū erat, facies mulie bris: ex altera parte, pars anterior leonis.

κυθέρεια.) Cytherea, non quòd Cytheris applicuerit, ut ait Hesiodus: sed ꝙ in se occultū habeat amorem Venus, quē in omnes emittat. eam enim facultatem inesse cesto eius. Epigramma de Laide meretrice:

Mortalem Venerē, cuius proci inclyti fuerunt
Plures, quàm puellæ Tyndaridis.

CYTHERVM, municipium Pandioniæ tribus.

CYTHNVS, una ex Cycladibus insulis. unde κυθνώδης συμφορὰ, Cythnia calamitas: id est, ingens, quod Cythnij pessimè tractati fuerint ab Amphitryone.

Amphitryon.

κυκεὼν.) Cyceon, è diuersis rebus commistis temperatum poculum.

κύκλια.) Circularia, quæ eiusdem sunt argumenti.

κυκλιοδιδάσκαλος.) Primus Lagus (ἑρμηνεὺς ἑρμιονεὺς.) Hermionensis circulares choros instituit.

κυκλίων.) Callimachus: Adulterinę floruerunt Camœnæ. Perstringit autem Cinesiam, Cleomenem & Philoxenum, dithyrambopœos.

CYCLOBORVS, Atticæ torrens obstreperus. Vnde in eos dicit̄, quib. mala & absona uox est. Aristophanes: Rapax, uociferator, Cyclobori uoce præditus.

CYCLOPES, homines agrestes atq; immanes. Cyclopium furtum.

κύκλοι.) Circuli in cœlo sunt quinq; Septētrionalis, q̄ sēp̄ apparet: Tropic⁹ brumalis, Tropic⁹ solstitialis, Aeq̄noctialis, Antarcticus, q̄ nunquā apparet. Dicūtur aūt paralleli. i. iuxta sese: ꝙ ali⁹ aliū nō attingit, quāuis circū idē centrū describātur. Zodiacus aūt obliquus est, (ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις) ut causa parallelis.

κύκνος.) *Cygnum, qui Musis carmina digna canit.* κύκνου πολιώτερος, magis can⁹ cygno. Etiā hisce reliquijs anim⁹ generos⁹ inest. Nā ego meam existimo senectutē meliorē esse, q̄ multorū cincinnos adolescentū, & habitū, & amplos podices.

CYLLARVS, equus Castoris. Stesichorus ait, Mercuriū dedisse Dioscuris Phlogeum & Harpagū celeres * & Podargæ filium Cyllarum.

κύλιξ.) Mercurio soli uinū mistū libabāt, ꝙ & uiuētib. & mortuis præsit. *Iusiu rādū ad calicē cōtumaciū mulierū: Nūquā ultrò marito meo parebo: sin me inuitā ui subegerit, Malè obsequar, neq; eū adorabo. Nō lacunar intuebor, * Persica. Nō stabo leana in tyrocnestide. Hæc si præstitero, bibā hinc. Sin fecero secus, aqua impleatur calix.*

κυλλοῦ πήρα.) Mancorum & claudorum pera. Locus fuit Atticæ, iuxta Hymettū, in quo ædes Veneris. Fons itē, è quo bibere ferebātur mulieres, ut cōciperent. Cratinus in Mollibus: Calliā illū dicit, & Cylloperam. Vsurpatur prouerbiū de ijs, qui arte quapiam uim naturæ faciūt.

κυλώνειον ἄγος.) Cylonium piaculum: à Cylone quodam, quem à Furiarū æde auulsum (maiores Periclis occiderunt) Pericles Atheniensis occidit.

κύμβιον.) Cymbium, poculi genus oblongum, & angustum, cymbæ simile.

κυμῖνοπριστοκαρδαμόγλυφον.) In tenues & sordidos, à secando cumino, & sculpendo nasturcio facta uox.

κύνα δέρειν δεδαρμένην.) Pherecrates: Canē excoriatam excoriare. Obscœnā habet significationem: sed de ijs usurpatur, quorum mala malis cumulantur.

CYNNA & Salabācho, nomina meretricū, q̄ Athenis in admiratione fuerūt.

κυνόμυια.) Canina musca. Impudēs est canis, musca uerò audax.

CYNAEGIRVS Atheniēsis, Euphorionis filius, Aeschyli frater, amputata dextra, qua Persarū imperatoriam nauē fugientē apprehenderat, sinistrā iniecit. Qua & ipsa præcisa, concidit mortuus.

κυνήγιον.) In Cynegium (loci nomen est) abijciebātur uiolenta morte perempti:

pti: eoq; in loco ſtatuæ erãt quædam. Ac Theodor⁹ anagnoſtes cũ Himerio chartulario ibi ſtatuã uiderũt, ſtatura puſilla, ſed latã & craſſam. Me aũt admirante, Himerius: Admirare, inquit? Is enim eſt, q Cynegiũ cõdidit. Tum ego: Maximinus, inquã cõdidit: Ariſtides eſt dimẽſus. Protinus aũt ſtatua ex alto delapſa in Himeriũ, hominẽ occidit. Me aũt perterrito, & ad Eccleſiã fugiente, & rem nunciãte: cũ nemo crederet, iureiurãdo fidem feci. & quidã ex regiis mecũ in eum egreſſi locũ, ante conſpectũ cadauer hominis, ſtatuæ caſum mirabãtur. Tũ Ioãnes quidã philoſophus, ſe ſcriptũ reperiſſe aiebat, clarũ uirũ ab illo ſigillo interiturũ. Quo Philippicus imperator comperto, ſigillũ id eodem in loco iuſſit obrui.

CYNNEIVS Apollo Athenis celebratur, dedicatus à Cynnide, Apollinis & Parnethiæ nymphæ filio. Socrates lib. 12 ſcribit, cum Latona pueros * poſuiſſet, raptos fuiſſe à canibus: qui, uagitu audito à paſtoribus, ſint conſeruati, & matri reſtituti. Aedem itaq; in Hymetto dictam eſſe à canibus, quam magna multitudo frequentet.

CYNIDAE, familia quædã apud Athenienſes.

κυνισμὸς.) Cynica ſecta (εὐτραπελία, αὐτοδυναμία) uehemens ad uirtutis ſtudium, uel compendiaria ad uirtutem uia, &: Cynicos fore uirtutis ſtudioſos. Finis Cynicę ſectæ, uiuere ex uirtute: ut Diogenes & Zeno Cittieus. Placebat Cynicis tenuiter uiuere, neceſſario uictu cõtentis: opibus, gloria, nobilitate contẽptis. Nõnulli herbis & frigida utebantur, tectis obuiis, & doliis. Dicebant enim, Dei eſſe, prium, nulla re egere: Deo ſimiliũ, egere paucis. Illud etiam eis placet: Virtutẽ doceri poſſe, amitti non poſſe.

κυνόσαργες.) Cynoſarges, gymnaſium quoddam Athenis, & fanum Herculis, hac de cauſa conditum. Cum Didymus Athenienſis in ueſtibulo ſacrificaret, canis albus uictimam raptam in quendam locum detulit. Illi aũt ſolicito reſpondit Apollo: Quem in locũ canis illam detuliſſet, eo in loco arã Herculi eſſe dedicãdam. Vnde dictũ Cynoſarges, ab albo cane. Quia uerò nothus putabatur Hercules: nothi ibi exercebantur, neq; materno neq; paterno genere ciues.

κυνὸς σῆμα.) Canis ſepulchrum. Vlyſſes Troia diſcedens, cum Maroneæ appellere prohiberetur, pugna facta, omnib. Maronitarũ opibus potitur: ibiq; Hecubam, quæ diris deuoueret exercitum, & tumultus excitaret, lapidibus confectã, iuxta mare tumulauit, locumq; Canis ſe pulchrũ uocauit. Alij Hecubã ipſã, poſt excidium Ilij captiua cum duceretur, ſe in mare præcipitaſſe ferunt. Vnde Cynoſemon locum Cherſoneſi dictum. *Hecubæ interitus.*

κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρικὸν δηλοῖ βλάβην.) Canum latratus hoſtium noxam notat. *Explicatio ſomnij.*

κύων.) Quintius Cincinnatus dictator, multis in præliis uerſatus, & ſæpe ornatus, ea modeſtia fuit, ac temperantia, ut tenui caſa & modico agello contentus, uita laborioſa gauderet. Dictator deſignatus, cum aranti magiſtratus inſignia eſſent allata, lotus ante conuiuium cũ ſuis copiis hoſtes inuadit: magnaq; cędę edita, undecimo poſtquam exierat die reuertitur, ſuis ex urgenti diſcrimine ereptis, & hoſtiũ uallo direpto, eorumq; duce iu triumphum ducto. *Quintio aranti dictatura delata.*

κύων ἢ βοῦς ἐπὶ δεσμά: Canis aut bos ad uincula. De iis q ſe ipſi offerũt ſuppliciis.

κύων ἐπὶ φάτνης.) Canis in præſepi. De iis qui re aliqua nec ipſi fruuntur, nec alios frui ſinunt.

κύων τὶς ἐδόκει συμπολεμεῖν μολοσσικὸς.) Viſus eſt canis quidam Moloſſicus cũ in poeſi adiuuare.

κύων παρ' ἑτέροις.) Canis iuxta inteſtina. De iis qui paratis rebus frui non poſſunt, aut de rebus prorſus inutilib. & nihili. Inteſtina enim canis difficulter uorare & deglutire poteſt.

CYPROTHEMIDEM Tigranes regis Perſarum præfectus præſidio Sami præfecit.

κύρβεις.) Ariſtoteles in Athenienſium Republica: Leges tabulis turbinatis inſcriptas in regia porticu collocarunt.

CYRENAICAE ſectæ autor fuit Ariſtippus philoſophus, *Cyrenaici.*

κυρία ἐκκλησία.) Prytanes, id eſt Conſules ſeu magiſtratus, ſenatum quotidiè conuocabant, niſi ſi qua dies immunis erat: populum uerò quater, dum in magiſtratu erant. Eo uerò conuentu, qui κυρία, id eſt ratus & firmus dicebatur, iis magiſtratus abrogabantur, qui eo perperam fungi uidebantur: de tuendis item agris, & crimine maieſtatis, ſi qui uolebant, uerba faciebant.

κυριακὴ μεγάλη.) Magna dominica, illa triduanę reſurrectionis Chriſti.

CYRILLVS, diaconus Heliopoli ad Libanum, cum ſub magno Cõſtantino

multa ſimulacra confregiſſet: ſub Iuliano, uentre diſſecto, iecur eius quoſdam deuoraſſe tradunt.

Iecur deuoratum.

κυρῖνος.) Quirinus ſophiſta, dicebatur γλῶσσα ταμιείου. lingua ęrarij, quam habebat ab Imperatore.

κυρίως.) Propriè, idem ualet quod neceſſariò, & omnino.

CYRISICES, cognomentum eſt S. Euſtratij.

κυρκανᾶν.) Iſtud mihi uidetur peſtem quandam propemodũ eſſe cõmoturũ.

κῦρος.) Sophocles: Multorũ iſta dies malorum autor erit.

Theodoſius.

CYRVS Panopolites poeta, ſub Theodoſio iuniore præfectus prætorij, & urbium prætor eſt deſignatus, factus patricius & conſularis. Nam Eudocia imperatrix cum eſſet uerſuũ amans, ſupra modum admirata fuit Cyrum. Quæ cum relicto palatio Hieroſolymis in Oriente uerſaretur: Cyrus inſidijs appetitus, & inſpector ſacrorum factus in Cotyaio Phrygiæ, uſque ad Leonem imperatorẽ ætate proceſſit.

Cambyſes. Perſidæ. Mandane. Aſtyages.

CYRVS rex, patre natus fertur Cambyſe, Perſarum rege: ex genere Perſidarũ, qui à Perſeo ſunt oriundi: & Mandane, Aſtyagis Medorum regis filia. Hunc Barbari adhuc celebrant, ut & corpore pulcherrimo, & animo humaniſſimo, diſcẽdiq; cupidiſſimo præditũ: ut & quoſuis labores ſubiret: & nulla pericula recuſaret, ob gloriæ cupiditatem. Cyrus autem dictus eſt, quòd per luſum inter adoleſcentes regni autoritatem (quod Græcis κῦρος eſt) adeptus eſſet. Fuit philoſophię, ut ſi quis alius, peritus: à Magis eruditus, & iuſticiam & ueritatem didicit, patriis quibuſdam legibus, quę optimatibus latæ ſunt. Darium Perſæ uocarunt cauponem, ob tributa impoſita: Cambyſem, dominum: Cyrum, patrem. Nam ille quidem uendebat omnia: Cãbyſes ſæuus erat, & (negligens) temerarius: Cyrus clęmens, & populi commodorum ſtudioſus.

Ingenium Cyri.

Patri dominus, domino quæſtor ſuccedit.

CYRONIADAE, Croconidæ, Phylienſes, & Perithydæ, familiæ quædam.

CYRSILVS, ab Atheniẽſib. lapidat⁹ eſt, quòd ſuadebat ut Perſis parêrent.

κυρτὴ.) Conuexa & caua acies, quę antè & retrò uertitur, quæ os habet cauũ, conuexum aut inflexum, ut ex tribus his ſex eius formæ conflentur.

κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιὰν.) Ariſtophanes: Oſculare me, & porrige dextrã. Fidei ergò in pactis & conuẽtis dexteras porrigere ſolebant.

κυφὸν.) ἐκ παντὸς ξύλου * κυφὸν ἂν γένοιτο: E' quouis ligno curuũ aliqd fiet. De iis q̃ in ſpeciẽ contempta, utilia tamen ſunt.

κύφων, Cataſta dicitur de omnibus rebus moleſtis & perniciosis.

κυψελιδῶν ἀνάθημα.) Agaclytus in LXXX Olympiade ſic ait: Aedes Iunonis antiqua eſt, cõdita à Scilluntiis Eleorum colonis. In ea ineſt coloſſus aureus, Cypſeli donarium: qui uouerit, ſe regno potitum, opes omnes intra annos X cõſecraturum: iisq́ue decimis exactis, Coloſſum illum conſecraſſe. Sed Didymus â Periandro factum affirmat, ut luxum & audaciam Corinthiorũ reprimeret. Etenim & Theophraſtus lib. 2. de Temporibus ſic ait: Alij pecuniã in res magis uiriles impendunt, bellis ſuſceptis, & expeditionibus: ut & Dionyſius tyrãnus, qui non alienas tantùm, ſed ſuas etiam opes conſumendas eſſe cenſebat, ut adimeretur occaſio inſidiatoribus. Eôdem & Pyramides Aegyptiorum, & Cypſelidarũ coloſſus pertinere uidentur. Fertur epigramma de illo coloſſo:

Ipſe ego aureus fabrefactus ſum coloſſus,
Vtinam intereat Cypſelidarum familia.

INITIVM LITERAE L.

ΛΑβαῖς.) Bagoas Aegyptius Ochũ Perſam mactauit: & carnes quidẽ deuorauit, ex oſſibus autem gladiorum capulos confecit.

λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρικὴ.) Anſæ philoſophiæ ſunt Arithmetica & Geometria.

λάβρακες μιλήσιοι.) Lupi piſces, Mileti in Aſia multi & maximi ſunt, ob lacum in mare influentem. Nam piſces dulci aqua gaudentes, è mari eò tranſeunt.

λαγίσκα.) Lepuſcula, meretrix quædã fuit, cuius meminit Lyſias: & concubina Iſocratis.

LAGVS Arſinoen duxit, Ptolemæi Soteris matrem. hunc Ptolemęum, ut ſibi alienum, * fertur in æneo clypeo expoſuiſſe. Macedones autem perhibent, aquilam accedere ſolitam, & expanſis alis ardorem Solis ab eo prohibuiſſe: & imbrem, & gregales uolucres abegiſſe: & coturnicibus laceratis, ſanguiuem illi pro lacte inſtillaſſe.

λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σύκα.) Lepori eſurienti etiam placentę loco ficuum. Prouerbium, de iis qui neceſſaria precioſa putant.

φανεὶς

φανεὶς ὁ λαγὼς δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.) Cõspectus lepus infelices facit calles. Explicatio somnij.

λαγὼς καθεύδων.) Lepus dormiens. De iis qui se dormire simulant.

λαγὼς τὴν περὶ τ̃ κρεῶν τρέχει.) Lepus pro carnib. currit. Timidũ animalculũ est lepus: unde Rhegini lepores dicti sunt, tanquã timidi. Vsurpatur de ijs qui uitæ periculum summo studio propulsant.

ὁ καρπάθιος τὸν λαγωὸν.) Carpathius leporẽ. De iis qui sibi ipsi nocent. Nã Carpathij cũ insulã incolerẽt, & lepores non haberent, eos aliunde intulerunt: qui cũ multiplicati essent, fruges lædebant.

λάγυνος.) (δῶρον.

κύπριδι κεῖσο λάγυνε μεθυσφαλὲς αὐτίκα
ἡ κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος
βακχείας, ὑγρόφθογγε, σανέστιε δαιτὸς ἐΐσης,
στεναύχην ψήφου συμβολικῆς θύγατερ.
θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύστι φιλούντων
ἡδίστη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον.

Veneris esto lagæna præ ebrietate titubans statim munus,
Soror nectarei calicis
Bacchici, uino resonantis, contubernalis conuiuij æqualis,
Angusto gutture, calculi symbolici filia.
Mortalium sponte docta ministra, sacrificula amantum
Suauissima, cœnarum instrumentum expeditissimum.

LADON, fluuius Arcadiæ.

λάϊον ἔσοχιτῶνα.) Lapideam induisti tunicam: id est, lapidatus es, uel in saxeo tumulo sepultus.

λάθε βιώσας.) Ignoretur te uixisse. Ita uiue, ut nemo te uixisse sciat. Prouerbij loco usurpatur.

λακεδέας.) Aspidem, ranam, serpentẽ, & * lacertas effuge.

LACINIVM, mons Crotonis.

λακκόπλουτος.) Laccoplutus, Callias Atheniensis est dictus, tali de causa. Xerxes nauali ad Salamina prælio uictus, Athenis fugit. Cum autem quidam Persa in Calliæ ædibus diuertisset, ibiq; impedimenta, Barbaris trepidè fugientibus, reliquisset: famuli eius multum auri in lacum coniecerunt: sperantes, se reuersos id esse recuperaturos. Sed id factum nõ esse dicitur, cum opibus illis Callias prius potitus esset.

λάκκος.) Athenienses & alij Græci, fossas subterraneas excauant latas, uel rotundas, uel quadrangulas: iisq; tectorio inductis, uinum & oleum excipiunt. Lacum sacra Scriptura & sepulchrum, & ingentia pericula uocat.

λάκκῳ καθεῖναι σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε.) In lacum demittere sese, non bonũ hoc est. *Explicatio somnij.*

λακωνικὴ τάξις.) Laconicus ordo superioribus bellis pulcherrimus inter ueteres extitisse putatur. In quinquagenos enim, & Enomotias, & Mœras ordines diuidebantur. & minimus erat Enomotiæ numerus, XXV.

λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.) Laconicum morem persequi: hoc est, hospitibus copiam sui facere. Minimè enim custodiũt uxores Lacedæmonij. *Laconica liberalitas.*

λακρατίδας.) Hic antiquus prætor fuit Athenis, temporibus Darij: sub quo maxima nix fuit, quę omnia obstruxit, ut nemo prodire posset. Itaq; frigida omnia Lacratidas appellarunt. *Nix.*

LACYDES, Alexandri Cyrenęi F. philosophus, nouæ Academiæ autor. Scripsit philosophica, & de natura.

λαλαγεῦσαν.)

Quæ antea sonabat in saltibus agrestis Echo,
Ad legẽ nostræ se conuertit lyræ strepentis.

λαλητέος.) *Vniuersa Achaia monumentum tuũ est, Euripide: Non utique mutũ, sed uocale.* *Euripides.*

λαμάχων.) Lamachus dux Atheniensis, temerarius & bellicosus, quem Atheniẽses cum Nicia & Alcibiade ad bellũ Siculum crearũt ducem. Aristophanes: *Ocium.*

Fœdus ipse mecum feriam
Negocijs & pugnis, & Lamachis omissis.
Multò enim est iucundius.

λαμβάνω.) Prior illa confusio in ordinem est mutata.

LAMECHI duo memorãtur in Scriptura: unus Cainius, alter qui sit pater Enochi. Noe uerò nõ natꝰ est à Lamecho Cainio, qui & uirũ occidit, & adolescentẽ in uibicẽ, qui duas cædes fecerit, & duas uxores duxerit Eldã & Selam, qui se ipse incusat, qui se pœna septuagies septupla dignũ pronũciat. Cainus, inqt septuplas dedit pœnas: Lamech uerò septuagies septies. Grauius igitur punit̃, quòd casu eius qui prius deliquerat, nõ factꝰ est cautior. Iusti etiã Enochi fratres sustulit, qui fide ꝓpterea orauit, ne uideret talẽ mortem: & uoti cõpos, trãslatus est. Fuit autem à Iusto Setho oriũdus Enochus, à quo Lucas euangelista seriem generis Christi arcessit. Studuit itaq; semẽ impiorũ, delere piorũ genus. Peccator enim Dei cultũ detestatur. Caini .n. genus execrabile est, Sethi benedictum. *Impij infesti pijs.*

Ne-

Neq; uoluit Deus cum iustorum genere, genus impiorũ cõmisceri, sed deleri. Cum itaq; & cædes facerent, & occisorũ uxores ducerent, ingentia mõstra Gigãtes sunt exorti: ob quos diluuio sunt extincti omnes, solo Noe in sua gẽte, iusticiæ obseruante, conseruato.

LAMIAM, Doris in secundo Libycarum rerum refert, fuisse formosam in Libya mulierem, qua â Ioue compressa, lunonem ex zelotypia liberos eius occidisse. E' quo dolore facta illa deformis, liberos alienos rapere atque occidere fertur. Dicitur ab eo, quòd magnam gulam habeat.

LAMIA, urbs Thessaliæ: ubi Gtæci, post Alexandri obitum, ducibus Athenienſibus, libertatem recuperaturi, Antipatrum uicerunt.

LAMVS, urbs Læstrygonum.

λαμπάδια.) Traianus imperator in bello sauciatos curabat: & cum uincula uulnerum deessent: ne suæ quidem uesti pepercit, quam in fascias dissecuit totam.

λαμπάδος.) Lampadis tria festa agũt Athenienses: Panathenęis, Vulcanalib⁹, Prometheis. Ister ait, Athenienses primùm facibus esse usos in Vulcani sacris: qui usum ignis primus deprehẽderit, & mortalibus demonstrarit.

λάμπων ὄμνυσι γὰν χῆνα, ὅταν ἐξαπατᾷ τινὰ.) Lampon cum aliquem fallit, anserẽ iurat. Primi Socratici hoc modo iurare soliti fuerunt. Rhadamanthus autem primus uetuit, ne in iureiurando dij nominarentur: sed iurari uoluit anserem, canem, arietem, & similia. Lampon autem aruspex fuit, & uates, cui Athenienſium coloniam Sybarim missam ascribunt. Iurabat autem per anserem, ut fatidicam auem. Vsurpatur de iis qui iureiurando interposito fallunt.

Rhadamanthi iuramenta.

Lampon.

LAMPRAE duo municipia sunt Erechtheiæ tribus: unum maritimum, alterum in editiore loco.

LAMPRIAS, Plutarchi Chæronensis filius, tabulam confecit omninm scriptorum patris sui, de Romana & Græca historia.

λαμυρὸν.)

βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ.

Perniciosus Amor flammantia spicula ponit,
Et lætis oculis ridet assiduè.

LAPATHVM herba ciet aluum.

λάρκος.) Sepiæ, cũ piscatores eas uenantur, atramentum emittunt, quo turbata aqua non conspiciantur.

Nigræ succus loliginis.

λάρος κεχηνὼς.) Larus hians. De hominibus rapacibus, & furacibus. Nam & auis hæc rapax est, & uorax.

λάρος ἐν ἕλεσι.) Larus in paludibus. De iis qui citò reddunt. *

LASVS, Charbini F. Hermionẽsis, ex urbe Achaiæ *, octaua Olympiade, tempore Darij Hystaspis F. Hunc quidã septẽ sapientibus, Periandri loco, annumerãt. Primus hic librũ de Musica scripsit, & dithyrambũ in certamen deduxit, & contentiosas orationes instituit.

LATINI, qui nunc Romani dicũtur. Telephus enim filius Herculis, cognomento Latinus, eos qui olim Cetij dicebãtur, Latinos appellauit. Iidem Itali dicti, à principe quodam Italo. Ab Aenea, cum is Occidentem occupasset, Aeneadæ. Post eum omnes Romani dicti, cognomento à Romulo accepto.

λατρεύω.) Non coluerũt, diuina præditi sapientia, res conditas præ conditore.

λατρεία, ἡ ἐπὶ μισθῷ δουλεία.) Ipsa merces est autoramentum seruitutis.

LAVREVM, locus Atticę, in quo metalla sunt.

λαφύξας.) Hæ aquilæ (inquit, uexillis ostẽsis) elephantorũ uiscera lacerabunt.

LACHARES, Lacharis F. Athenienſis sophista, discipulus Heracleonis sophistæ Athenienſis, magister plurimorum, sed celebrium uirorum: Eustephij, Nicolai & Asterij. Floruit sub Marciano & Leone Imperatoribus. Scripsit de colo, & commate, & periodo, disputationes: historiam (de Cornuto) secundum Cornutum, loca selecta ex oratorib. ordine alphabetico. Lachares sophista tardior fuit in disserendo: sed uir ipso uultu uirtutis præstantiã præ se ferens: dignior qui philosophus quàm sophista nominetur, ut qui uisum amissum receperit. Nam & alioqui uir Deo charus fuit.

λαχὼν.) Aristophanes: Rempub. deuoras ante mandatum tibi magistratum.

λαίθαργος.) σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Mulces cum mordeas, & canis es clandestinè mordens. Prouerbiũ, in eos qui per beneuolentię speciem insidiantur.

LAEPSODIAS ob mala crura, ut & Damaseas, perstringitur. Thucydides, Læspodiam etiam ducem fuisse scribit. Fuit & litium amans.

λέβηρις.) τυφλότερος λεβηρίδος, cæcior exuuiis serpentis. Alij, γυμνότερος λεβηρίδος

εἰδῶ, καὶ κινδάλῳ, καὶ ὑπέρῳ: Nudior Leberide, & cindalo auicula, & piſtillo. Leberis quidam pauper fuit.

λέβητα.) Ezechiel propheta lebetẽ uocat Hieroſolyma, carnes uerò incolas, ignem Babylonẽ: ius, uictũ neceſſarium: quo deficiente, carnes crementur.

λεγεὼν.) Legio apud Romanos, 6000 milites.

λέγειν σὺ δεινὸς, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σῦ: δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὗρηκ' ἐμοί.

Diſertus tu quidem es, ſed ego te audire nolo: quem infeſtũ mihi eſſe & iniquum cognouerim.

λέγῃς μοι χαρὰν, λέγῃς μοὶ βοᾶν.) Ariſtophanes in Pluto: Ea mihi dicis, quib. ita lætor ut exclamem.

λεχάνια.) Ariſtophanes: Date mihi patellã ut uomã. Nauſeo enim ob illius ineptias, & bilis ex uerbis illi⁹ mihi affluit.

LEONATVS, dux Macedonicus, cognatus matris Philippi, cum Alexandro educatus, tum ob conſuetudinem illã, tum ob neceſſitudinẽ generis, tum uerò ob proceritatem & pulchritudinem corporis honoratus. Itaq; & uiuente Alexandro animo erat elato: & uitam agebat, more Perſico, delicatam: cùm armorum ſplendore, tum reliquo cultu, haud obſcura hoſtiũ æmulatione. Alexandro aũt defuncto, eam rem ſibi laudi etiã ducebat, ſeq́ue regio cultu ornabat, & non multũ à Perſico abhorrente, cùm ꝓmiſſo & fluente capillo, tum reliquo apparatu. Erant equi Niſæi & Phaſiani, omnes aureis frenis ante aciem collocati, excellentibus ornamentis inſignes. Defigebãtur etiam ei tentoria magnifica, & arma pulchritudine præſtantia, & ſequebãtur amicorum cœtus.

λέοντα ξυρεῖς.) Leonem tondes. Prouerbium, in eos qui res aggrediuntur, quæ fieri nequeunt.

λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.) Leones uidere, hoſtium ſignificat pugnas.

ἀνηροχελιχές.

LEONTIVS, Tripolis Lydię epiſcopus, natione Myſus, ex iis qui Iſtrum accolunt: & ab Homero ἀγχέμαχοι, quòd comminus pugnent, dicuntur. Hũc Leontiũ ſibi adiungit uæcors Philoſtorgius in libro ſuo, ut approbatorem Arianæ ſuæ uæcordiæ. Hic Leontius, cum filium unum haberet, nõ optimæ ſpei puerũ, precibus (ut aiunt) impetrauit, ut adoleſcentulus moreretur: optimum ratus, cum ante ſuſceptum aliquod dedecus defungi, lubricis uitæ caſibus ereptum. Hunc regulam Eccleſiæ uocabant. Animo fuit ingenuo aduerſus omnes, & ore libero. & quodam tempore concilio indicto, cum Euſebia Conſtantij uxor, ſuperbia elata, ab epiſcopis adoraretur: ſolus eam adulationem aſpernatus, domi manſit. At illa iritata, & animo inflãmato, mittit ad eum expoſtulatũ, pollicitationibus etiã hominem alliciens: ſe, Eccleſiã illi maximam extructuram eſſe, & affatim pecuniæ præbiturã, ſi ſe conueniret. Cui ille hoc modo reſpondet: Iſtorũ quidem ſi quid Imperatrix exequi uolueris, non tam mihi te ſcito, quàm animæ tuæ gratum facturam. Si me uerò ad te uenire uolueris, debita epiſcopis reuerentia conſeruata, ut ego quidem ingrediar: tu autem ſtatim de ſublimi iſto ſolio deſcendens, reuerẽter mihi obuiam procedas, & caput meis manib. ſupponas, benedictionem acceptura: ac deinde ego ſedeam, tu uerecundè aſtes: cum iuſſero, ſigno dato, ſeſſura: ſi hæ inquam tibi conditiones placuerint, ueniã ad te. Sin alio modo: non tam multa dabis, tã magna non poteris, ut nos honore epiſcopis conueniente neglecto, diuinum ſacerdotij inſtitutum uiolemus. Quæ cũ renunciata eſſent, exarſit iracundia mulier, non ferendum rata Leontij reſponſum: & uehementer cõmota, & multum conqueſta, multumq́; muliebri bile & leui ingenio minitata, rem marito exponit, eumq́; ad ſupplicium de illo ſumendum inſtigat. Is uerò ingenuum Leontij animum magis laudat: placataq́ue ira, uxorem in gynæceum ablegat. Aliquando item Cõſtantio inter epiſcopos prę-
ſidente, & Eccleſiis pręſcribere uolente: plerique, quicquid ille dixiſſet, cũ plauſu & admiratione accipiebant, rectiſſimè id eſſe dictum aſſerentes. Hic uerò tacebat. Quem cum rogaret Imperator: Quid tu ſolus omnium taces? Miror, inquit, quî fiat, ut aliis curandis deſtinatus, alia tractes: qui cum rei militari & Reipublicę pręſis, epiſcopis ea præſcribas, quę ad ſolos pertinent epiſcopos? Imperator itaq; uerecundatus, eiuſmodi edictis in poſterum abſtinuiſſe fertur. Talis fuit Leontij libertas.

κανὼν τῆς ἐκκλησίας.

Euſebiæ ambitio.

Epiſcopalis reuerentia etiam contra Imperatricẽ defenſa.

Euſebiæ indignatio ſedata à Conſtantio.

Conſtantij curioſitas caſtigata.

LEONTIVS Antiochenus epiſcopus, ſe ipſe caſtrauit (καὶ ἄλλα δὲ βέβηλα.) Fuit & cætera profanus, & Aetius Eunomij magiſter, qui Arij blaſphemiã ſuis argutiis adauxit.

Leon-

Leontius,& hic Antiochiæ fuit hæreticus: contra quem scripsit Photius patriarcha. Nam de homousio disputauit cum Flauiano,audacibus & blasphemis (ληρωδήμασι. quid si λοιδορήμασι, conuiciis?)deliramentis.

Leontius monachus sub Zenone,cũ occulta Scripturæ loca prophetica gratia declararet, multos studiosos habuit assecłas. Cum uerò quidam Imperatoris portenta contra ecclesiã molestè ferrent:Non,inquit,miranda sunt ea quę fiunt ab homine ad imperium ab hominibus ascito: cũ Saul diuino suffragio rex designatus,Abimelechũ & eius filios in domo Domini gladio confecerit. Aliis item dubitantibus, & ingenium eius è mansueto sæuum esse factum opinantibus, quòd initiò Imperij quædam egisset,quædam pollicitus esset,quæ ad bonum tenderent:Non mutauit,inquit, naturam:sed in rebus secundis improbitatem declarauit,longo tempore (ἀλλὰ πῦ ἴλλα τὸν φόβον.) Illi metu dissimulatam. Idem, cum quidam Clementis Stromatei librum legeret,& ad locum perueniisset,quo ille uiros deridet,qui faciem meretricio more pingũt, & capillos tingũt: dixissetque Leontius, Num quisquam est præter Imperatorem,qui capillos tingat,& fucet faciem? monachus alius subiecit:Nos uniuersè de homine dubitauimus,num is ullo modo sustineret ornatu mutare naturã:nec tamen hoc facere putauimus Imperatorem. Perargutè sanè monachi deriserunt eos, qui naturã uirilem transformare in muliebrem studerent.Nam à talibus,ueterum quoque plurimos, ut ab inconstantibus abhorruisse, multis historiarum documentis comprobatur:atque etiam Philippi patris Alexandri exemplo, qui cum Antipatrum quendam ex amicis suis in iudices retulisset, quem capillos & barbam fucasse cerneret, remouit. Qui in pilis, inquit,infidus est:eum ne putes in rebus gerendis esse fide dignum.

Non mirandæ tyrannorum intemperiæ.

Non mutati, sed patefacti mores.

Fuci & calamistri uiorum.

Compti, leues, & infidi.

Philippus Macedo.

Confractor manuum.

Leontiscvs Messenius Siculus, cognomẽto Acrocherſites : quòd summas aduersarij manus comprehẽsas infringeret,nec dimitteret prius,quàm eũ deficere sensisset.

Leogoras, pater Andocidæ oratoris.

Leocorivm, sacellum in medio Ceramico:inde appellatum,quòd,cum fame laboraretur,eaque non nisi puella immolata propulsari posset: Leos quidam Orphei filius,Cylãthi pater, tribus filiabus suis uirginib. Pasithea, Theope & Eubule oblatis,urbem annonę penuria leuauit.

Leon Byzantius,philosophus Peripateticus,& sophistes,discipulus Platonis:aut (ut quidam tradunt) Aristotelis: res Philippicas & Byzantinas libris 7 de scripsit:Teuthranicum,de Besalo,Sacrũ bellum,De seditionibus,res gestas * Alexandri. Hic legatus Athenas missus, cum admodum obesus esset, Atheniensibus risum mouit.quo nihil turbatus,legationem peragens : Quid, inquit,ridetis Athenienses? An obesitatem meam? Est mihi uxor longè obesior:ac concordes nos lectulus capit: dissentientes nec tota domus. Hoc opportuno dicto effecit,ut consentiret populus Athenienſis. Idem cum Philippum Byzantio repelleret:ab illo talib. literis est perstrictus : Si tantam Leonti pecuniam largirer, quantam à me postulauit: primo impetu Byzantium cepissem. Quibus auditis, populus cum ad Leontis ædes concurrisset:ueritus ille ne lapidib. obrueretur, se suspendit miser,nullo fructu suæ sapientiæ & eloquentiæ percepto.

Leo Alabandẽsis,orator,scripsit Caricorum lib. 4.Lyciacorum lib.2. Artem de flatibus, Sacrum bellum Phocẽsium & Bœotiorum.

Leo Macelles, Imperator Romanorum,habitus est superiorum imperator omnium felicissimus, & formidabilis omnibus,tum sibi subiectis populis,tum Barbaris,ad quos eius fama peruẽnit.Et hanc quidem uulgò de se opinionem reliquit.Ego uerò,inquit Malchus,felicitatem non existimo, si quis populi sui facultates diripit,& eam ad rem semper sycophantas subornat:& ipse eos accusat, si alium non inuenerit: & aurum ex uniuerso terrarum orbe coactum, sibi soli recondit: & urbes opibus spoliatas eò redigit,ut constituta tributa haud facilè possint pendere.Denique omnis improbitatis diuersorium Malchus eum fuisse affirmabat:qui & Hyperechium grãmaticũ in exiliũ egerit.Cum aliquãdo Eulogio philosopho stipẽdium dari iussisset: quodã ex eunuchis dicente,pecuniã illã militib. esse impendendã, dixit: Vtinam mea ætate fiat,ut stipendia militũ in philosophos cõferantur. Temporibus eius fuit Acacius patriarcha.

Leon,

Dux fortissimus cum exercitu perit.

LEON, ab Eutropio eunucho dux missus contra Barbaros, leuis fuit, &, ob studium ebrietatis, deceptu facilis. Fortitudinem enim suam eò detorserat, ut plures haberet pellices quàm milites, & plus biberet quàm homines omnes.

λέων λέων σοι γέγονεν, ἔκμαγμα σὸν.) Leo, leo tibi natus est, effigies tua. De adulteris & fœcundis mulieribus. Aristophanes. Cùm cætera prorsus omnia, tum peniculus est tuo persimilis, curuus instar præputij.

Impunitas Proclii.

LEONAS sophista, natione Isaurus, celebris inter eiusdem artis professores Alexandriæ: qui non modò eruditionẽ suã Proclo impertiit, sed & conuictorẽ habere uoluit: curauitq; ut suæ uxori & liberis cõtubernalis esset, quasi germanus & ipse filius: notumq; eum reddidit magistratibus Aegypti.

LEONIDAE dona, λεονίδα δῶρα. Leonides Lacedæmoniorum rex, Anaxandridæ filius, ab Hercule oriũdus, dux eorũ qui ad Thermopylas sunt ꝓfecti: quo in loco Hercules corpore deposito, factus esse deus perhibetur. Cum autem ei nunciatum esset, prę Persarum sagittis Solem nõ conspici: Bono animo, inquit simus: sub umbra pugnabimus. Prandiũ parantes milites, ita prandere iussit, tanquam apud inferos cœnaturos. Xerxe autem aduentante, cæteri quidem omnes multitudine hostium perterriti, fugerunt: Thebani ad hostes defecerunt (loco mutilus, οὓς λαβὼν ἔσχε βασιλεύς) quos acceptos compunxit rex cum militibus CCC Spartanis. Leonidæ tumulo inscriptum est:

Hercules.

Persarum sagittæ.

Vana de ad inferos. Bene fortium eorum.

Cũ myriadib. aliquãdo hic trecẽtis pugnarũt
E' Peloponneso chiliades quatuor.

ALIVD EPIGRAMMA IN duorum fratrũ tumulo.

O' hospes, nuncia Lacedæmonÿs: nos hic
Iacêre, illorum uerbis obtemperantes.

CICERO:

Dic hospes Spartæ, nos te hic uidisse iacentes,
Dum sanctis patriæ legibus obsequimur.

Hic Leonidas iuxta Thermopylas cũ CCC Xerxi restitit, fortissimeq; dimicãs occubuit, circumuentus per proditionem: cum Ephialtes quidam Persis uiã per rupes demõstrasset, eosq; noctu duxisset. At Macedo ille, siue Leonidæ animo, siue Callimachi, siue Cynægiri (sed satis est eum Romanum dicere) ut uerba medicorum acceperat; rogabat, num Romani uicissent?

Ephialtes proditor.

λεοπετρία.) Possumus per glabram rupem descensu facto è mari in Chersonesum, hostes à tergo inuadere.

LEOSTHENES, dux Athenienſium, bello Macedonico immodica usus alacritate, dum successus aduersus hostes urgens incautius, impressionem facit, saxo caput ictus, in acie occumbit.

LEOTROPHIDES dithyrambopœus, pallidus erat, & tenuis: auiculæ similis, ut & Cinesias. Prouerbiũ, λεωτροφίδα λεπτότερος, καὶ θαμαϊλίδος: Leotrophide tenuior, & Thumantide.

λέπρεον.) Lepræum, Triphyliæ urbs, à candicantib. rupibus, & uarij coloris instar lepræ, è quib. eminet: uel quòd conditores eius lepra laborarint.

λέπριον.) Leprium, oppidulum Pelopõnesi, cuius meminit & Callimachus in hymnis: καυκώνων πολίεθρον ὁ λέπριον πεφάυσται, Cauconũ oppidum, quod Lepriũ est appellatum.

LEPRAEVS, à Comicis ꝓstringebat, ut mollis, maleficus, guloſus, garrulus.

O uirum inſignem.

λεπτὰ ξαίνεις.) Tenuia nes: uel, carminas. De ijs qui uitam inopem degunt.

λεπτὴ μὲν ἐλπὶς ἐς' ἐφ' ἧς ὀχέμεθα.) Tenuis admodũ spes est, quæ nos alit. Prouerbiũ, de rebus dubiis & deploratis.

λεπτὸν πλέκει.) Tenuem plicat. De paupere.

λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ, καὶ πεῖ καπνὸς σενολεσχεῖν.) Hermippus in popularibus: Subtiliter iam disserere studeo, & de fumo anguste nugari. Aristophanes in Nubibus: σχάσας τὴν Φρονῖδα λεπτὸν, ξ' μικρὸν πεῖ-Φρόνει τὰ πράγματα: Inhibita subtili solicitudine, paulatim res cõsiderato. Itẽ, σὺ ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ: Tu ô tenuissimarũ nugarum antistes. Sic deridẽtur à comicis argutiæ philosophorum.

λεπτυσμὸς.) Attenuatio est, cũ profunditas phalangis contrahitur, & pro 16 uiris pauciores fiunt.

λέρνη θεατῶν.) Cratinus, Lerna spectatorum: id est, theatrum improborũ. Vel propter hydram, uel quòd Argiui quisquilias & sordes eò deferunt. nam Danaus capita Aegypti filiarum in Lernã coniecit, & (ut consentaneum est) per contumeliam res mali ominis eò conijci iussit. Alij scribunt λέρνη κακῶν, Lerna malorum.

Danaus.

λεσβίων ἄξια.) Lesbiis digna. Prouerbium, de rebus irritis.

λεσβίσαι.) Inquinare os .i. irrumari: ob quã fœditatem Lesbij malè audiebant.

LESBONAX, Mitylenæus philosophus, sub Augusto, pater Potamonis philosophi, scripsit plurima philosophica.

Consessus nugatorum.

λέσχαι.) Leschas uocabāt publica quędā loca, in quib. homines ociosi desidebāt multi. Olim etiā consessus eorū qui philosopharētur, sic dicebantur. Homerus: Nō uis fabrilem officinam ingressus dormire, aut in Lescham aliquā? Cleanthes ait, attributas Apollini esse Leschas, atq; ipsum etiam Apollinem apud quosdam Leschecorion, uel Leschenhorion cognominari.

Liber Nugarum.

Herodoti luscinia.

LESCHAE dicūtur etiam poemata Heraclidis Pontici, uersu Phalæcio seu Sapphico scripta. Epigrā. in Herodotū:

At tu scilicet Hospes Halicarnassensis, iā olim
Tuæ uerò uiuunt luscinia. (cinis es,
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες.

LESCHIDES poeta heroicꝰ clarissimus, regis Eumenis cōmilito: ut & Pythoas historicus, & Menāder medicus.

Partus.

λευγαλέας,) Precibus & uotis inuocauit deos, ut à partu tuo perniciosa fata procul amouerent:

ὥστε μετ' εὐχωλῆς ἐκαλέσσατο λευγαλέας τοι
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

LEVI, trib. sacerdotalis. unde Leuites.

LEVCAS, insula ante Epirum sita.

λευκὴ.) Demosthenes in oratione pro Ctesiphōte: Coronatos fœniculo & populo. Coronabātur autem populo, qui Bacchicis sacris initiabātur, quòd arbor illa inferna sit, infernus item Proserpinæ Bacchus. Populum enim natam esse iuxta Acherontem tradūt. unde Acherois dicatur ab Homero.

λευκὴ ἀκτὴ.) Albæ actæ (littora) sunt plures. Lysias uerò eius meminit, quæ est in Propontide:

Albi & nigri calculi.

λευκὴ ἡμέρα.) Alba dies, id est bona & hilaris. Sophocles: *Cedit noctis atræ orbis, Candidis uectæ iugalibus Diei, ut iubar accendat.* Phylarchus ait, cubitū ituros ꝓferre pharetram, & siquidem citra molestiā diē exegerint, in eam cōijcere albū calculū. sin molestè, nigrum. Si quis igitur moriatur, proferri pharetrā, & numerari calculos: quorū si plures albi reperiantur, defunctum beatum iudicari. Vnde hoc prouerbiū ortum est. Eôdē pertinet λευκὴ ψῆφος, albus calculus.

λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι.) Albam placentam tibi subigo. Prouerbium, de iis qui magna pollicentur.

λευκὴ σταθμὴ.) Alba amussis. De iis qui obscura obscuris notāt: aut de iis, qui nihil intelligunt. Sophocles in Cidalione:

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ σταθμὴ.
E' uerbis tuis nihil equidem assequor,
Nō magis quā si alba amussis fit in albo saxo.

λεύκιος.) Lucius, Demarati Corinthij filius, Romam profectus est, cùm seipso fretus, tum opibus elatus: sperans, se, ob occasiones quasdam, nemine in republica inferiorem fore: cū uxorem haberet tum ad alia utilem, tum ad omnem rem gerendā, ingeniosam adiutricem. In urbem profectus, & ciuitatem cōsecutus, statim ad obsequium regis se accōmodauit: celeriterq́;, propter liberalitatem & ingenij dexteritatem, in primis uerò propter educationem à puero, regi opportunus, magnam approbationem est consecutus, atq; autoritatē. progressuq́; tēporis eò ꝓcessit, ut regi familiaris esset, & regnum cum eo administraret. In qua administratione cum bono esset omnibus, & indigentes adiuuaret atq; ꝓueheret, simulq́; liberalitate & magnificentia in loco uteretur: multos sibi obstringebat, omniumq́; beneuolentiā alliciebat, & gloriam uirtutis parabat. Ita regno potitus est.

L. AEMILIVS, uicto Perseo, Macedonico regno potitus (in quo, pręter cæteras opes atq; copias, in ipsis thesauris argēti & auri amplius 6000 talēta reperta sunt) adeò nihil horū appetiuit, ut ne spectare qdē ipse uoluerit: sed per alios tractāda curarit: quāuis re familiari non ampla, ac angusta potius. Nō diu. n. post id bellū defunctus, cū germani eius filij P. Scipio & Q. Maximus, uxori dotē reddituri essent 25 talētûm, ijs cōflictati sunt difficultatib. ut id nullo modo possent, nisi & supellectili & mācipiis & quibusdā fundis distractis. Pulcherrimū itaq; signū suæ uolūtatis reliquit mortuus. nā cū plurimùm auri ætate sua ex Hispania Romā pertulisset: & maximis in Macedonia thesauris potitus esset: talem rem familiarē reliquit, ut uxori dos de supellectile tota persolui nō posset, nisi etiam fundi aliquot essent uenundati.

λευκὸν.) Album, ut & ἀγαθὸν bonū, homonymon est. Nam cū de corpore dicitur, colorem significat, qui est qualitas: cū de uoce, actionē. λευκὴ φωνὴ, alba, id est clara uox dicitur, quę facilè exauditur: id est, quæ auditū uehemēter & celeriter mutat. Eodē modo τὸ ὀξὺ, acutū, etiā esse homonymon monstrari posset.

λευ-

λευκοπύγους, albis natib. dicũt timidos: sicut μελαμπύγους, nigris natibus, fortes.

λευκοὺς λίνους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα.) Albo lino admodum superbiunt.

λεύκωμα, albũ: paries gypso inunctus, ad inscriptionẽ ciuilium rerum aptus.

LEVCON (Hagnusius) hagnus Pelopõnesiacis temporibus fuit. Fabulæ eius sunt, Asinus utrifer, & Phratores.

LEVCTRA, urbs seu locus Bœotiæ, iuxta Thespias.

λευστὴρ.) Sceleratus ille homo, dignus qui lapidibus obrueretur, cognomentũ Fausti appetiuit.

λευχηπατίας.) Albi iocinoris homo: id est, timid⁹. Nã quibusdã aliquid in hepate accidit, quod homines timidos facit.

LECHAEVM, nauale Corinthiorũ, quod Lysias ait captum esse Mnasippo prætore,

λείας.) Cũ Scythæ incursionẽ in fines Romanorũ fecissent, magnãq; prædam abegissent: Imperator Valentinianus iratus, & uehemẽtius uociferatus, uocis (αἴτια, causis) instrumentis ruptis obiit.

λείβετ).) Hippodam⁹, ciuis optimus, in Piræeo habitãs ædes suas reip. donauit.

LIXAE & calones, homines operarij (γένος τῶν ἐργαστικῶν) expeditionem consectãtes: qui cũ extra omnem ordinem essent: neq; tribunũ neq; ducẽ curabãt, ꝙ ignorabantur: quouis modo lucrũ per fas & nefas consectantes. Itaq; cũ nulla re abstrahantur, omne genus excogitãt improbitatis, & ad eam rem nihil nõ machinantur. Sed cum neq; ad bellicas aggressiones, neq; (lego τὰς καθ' αὑτοὺς, ad priuatas suas grassationes) contra semet ipsos satis uirium habeant, eò quòd & armis & fide carent: cõmunicare cũ militibus coguntur, & sua consilia illis aperire: ut eorum usi auxiliis, rapinas & cędes facere possint. Itaq; facti sunt omnes liguritores: totusq; exercitus temeritate & improbitate fuit refertus.

λεῖον.) Aristophanes: Noli iracũdè respõdere, sed cõtrahe uela, iisq; summis utitor. Deinde magis ea extẽdes & tenebis, uentũ lenem & cõstantẽ nactus.

λειπανδρεῖν.) Cum Athenienses, ob ciuium paucitatem, urbem augere uellẽt: decreuerunt, ut unam ciuem ducerent: atq; etiam ex meretricula susciperent liberos. Qua de causa idem Socratẽ quoque fecisse tradunt.

λείπεσθαι.) Polybius: In omnibus rebus bellicis plurimùm momenti habent, tũ ad succumbendum, tum ad uincẽdum, militum animi.

λειπομαρτυρίου δίκη.) Deserti testimonij actio. Si quis aliquid factum esse norat, seq; testimoniũ in iudicio dicturum pollicitus, postea refugerat: huic iudiciũ dictabatur. Quem si actor conuicisset: mulctabatur pro rei magnitudine. Sin minus: accusator ipse * drachmam mulctæ nomine deponebat.

λειπόμεθα.) Simulatque dux dixerat, magno prælio uicti sumus: tantus terror atq; perturbatio extitit. Capti autẽ sunt 2000, minus 200.

Amputatio manuum.

λειποναῦται.) Edictũ fecit, ut qui naues deseruissent in Græcia, cõquirerentur, & omnibus manus amputarentur.

Desertorum pœna.

λειποταξίου.) Turpe admodũ, atq; ignauiæ esse putabat, se, bello orto, cũ suis desertorum ordinum conuinci. Heraclius: Romanorum dux desertorum ordinũ pœnas exigebat ab erronibus Romanarum copiarum.

λείρια.) Sola Gratiarũ flores decerpsit: ἡ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη.

λήθαργος κύων.) Canis, principiò quidẽ blandiens, sed clanculũ mordens.

Viuitur ingenio.

ληθεδὼν.) Obliuio, est sciẽtiæ amissio.

—ἔργα δὲ φώτων
εἰς ταχυνὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα:
—*Facta uirorum*
In celerem ruunt talia obliuionem.

λήθη.) Diuinos interpretes describebat admodum accuratè (εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, in obliuionis senectutẽ) ad obliuionẽ senectutis (ut aiebat Plato) cõmentarios sibi parans atq; reponens.

λήθης πεδίον.) Campus obliuionis. De iis quæ fieri nequeunt. uel, de hominibus infirmis.

λήθουσι γάρ τοι κ' ἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.
Latent etiam uentorum exitus
(Gallinã) *Fœminã auẽ, nisi cũ partus instat.*
Ex Oenomao Sophoclis.

ληκύθιον.) Aristophanes in Auibus: ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ: Oleũ nõ inest lecytho. id est, nihil mouemur, non miseremur. ἔλεος, misericordia: ἔλαιον, oleũ.

λῆμα.) τοιοῦτον ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαείνει. Talem puer iste præ se fert indolem.

λῆμα θούριον, Bellicosus animus. Efficiam ut uirilem demonstret animum, & origanum uideat: id est, acri sit uultu. Herodotus: Artemisia ex audacia, & ob uirilem animum militabat, cum nulla necessitas urgeret. Aristophanes, de Euripi

Artemisia. Euripides.

Aeschylus. de & Aeschylo: Animo uterque est non imbelli, neque tardo ingenio. Expectare igitur consentaneum est, Euripidem urbanum aliquid dicturum, & limatulum: Aeschylum uerò impetu facto, uerba radicitùs euulsurum, multòsq; uersuũ uortices exagitaturum.

Lemmata Dialectica. λήμματα, πρόβλησις.) Lẽmata, propositiones sũt Aristoteli, hoc est interrogatio, quę causa est respõsionis: è qua conficit syllogismus, quã etiã Lemma dicunt.

Enthymemata. μονολήμματος πρότασις, propositio ũnius lẽmatis. ueluti: Respiras, uiuis ergo. manifestũ .n. est qđ prętermittitur: Omne quod respiret, uiuere. Huiusmodi sũt enthymemata: Hi pœnã merentur. sunt enim sacrilegi. prętermissum .n. est, Sacrilegos supplicio esse dignos.

λήμη.) Aristoph. in Pluto: ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας: O' uetuli fatui, animi stupore ita impediti, ut lemæ aciem oculorũ impediunt.

λεμνία δίκη.) Lemnium iudicium: id est, pessimum.

LEMNIVS ignis. In Lemno grauis est ignis eruptio.

Hircum olentes Lemniæ, maritos à cõgressu abhorrentes iugulant. λήμνιον κακὸν.) Lemnium malum. Lemnij raptis * ex Attica mulieribus, liberos ex illis suscipiebant. At uxores, illos unà cum liberis mactabant, quòd ab illis negligerentur, unâ cum Thracũ mulieribus, ob fœtorem corporis: quem illas Myrtilus inuasisse tradit, ex Medeæ ob Hypsipylen æmulatione: Caucasus uerò, quòd Lemniæ mulieres Veneri honorem nõ habuissent. Hinc magna mala, Lemnia dicuntur.

λῃξιαρχικὸν γραμματεῖον.) Tabula, in quã inscribebantur ij, quorum ętas apta erat ad sortiendos magistratus: addito etiam municipij nomine: quiq; iam patrimonio suo potiebantur.

λῆξις, & sortitionẽ & facultates significat. Hinc λῃξιαρχικὸν, quòd & patrimonij & sortitionis ius habeant.

λῆρος.) Multa mihi horũ etiã ab adolescentulo nugæ & deliria uidebantur.

Non animã ipsam affici, sed instrumẽtis corporis debilitatis & corruptis, suo fungi munere non posse. λῆρος.) Mens, in senectute deliriis occupata: non ipsa in sese affectionem illam recipit, ut corruptioni obnoxia & mortalis existimetur. Sed cum instrumẽtum sit mutatum, & ineptum redditum ad mentis actionem recipiendam: affectio instrumẽti, affectio uidetur esse mouentis illud mentis. Nam & oculo lemis oppleto, aut etiam senectute ita mutato, ut ad uidendum non sit idoneus, sensus ipse quidem nihilominus manet incolumis: sed sensus instrumentum afficitur, aut prorsus inutile atque ignauũ efficitur. Causa uerò est, cur cum sensus instrumento non etiam uis sentiendi corrumpatur (ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι) sed in spiritu. Sic etiam senum oculi ætate debilitati, & tunicis crassioribus factis, & uelut corrugatis, neq; ita perspicuis, atq; etiam interioribus humoribus tẽpore siccioribus redditis & densatis, cum affectiones à sensibilibus ad uisiuum spiritum transmittere non possint, fit ut minus uideant senes. Atque in delyris non delyrat mens, sed instrumenti mutatio in deterius, atque ineptitudo (ut ita dicam) afficitur, & delyria efficit, non in senectute tantum, sed etiam in adolescentia, corpore phreneticis aliquibus aut lethargicis morbis occupato. Vehemens noxa mentis παραφροσύνη, amẽtia dicitur: media λῆρος, delyrium: remissa παράληρος, uæcordia siue simplicitas.

λητὼ.) Latona mater Apollinis.

LIBADIA, oppidum Bœotiæ.

LIBANIVS, Antiochenus sophista, sub Iuliano Parabata, usq; ad Theodosiũ maiorem: Phasganij F. discipulus Diophanti. Scripsit infinita, inter quę Cõstantij Imperatoris encomiũ: aliud in Iulianũ, Declamationes oratorias, Epistolas. Fuit etiã temporib. Basilij & Gregorij. Iulianus autem Parabates, quamuis tanta mole negociorũ susceptа, tamen dicendi gloriam expetebat: & Antiochenum sophistam, cui Libanio nomen erat, supra modum admirabatur, partim quidẽ forsan quòd eum probaret: partim etiã ut magnũ sophistam Proæresium dolore afficeret, alterum illi præferendo. Acacius certè quidem homo dicendi peritus, & Phryx Thuscianus, semper illum propter hæc accusabant, eiusq; iudicia reprehendebant.

λιβερνίδων. (Locum hunc in Suida matilum, è lib. 7. Liuij, Decadis 1. huc ascribere uisum est.) Eodem anno, seu motu terræ, seu qua ui alia forum medium fermè, specu uasto collapsum in immensam altitudinem dicitur: neque eam uoraginem coniectu terræ cũ pro se quisque gereret, expleri potuisse pri⁹, quàm deũm monitu quæri cœptũ, quo plurimùm Romanus popul⁹ posset. Id enim illi loco dicandum uates canebant, si rempublicam Romanam perpetuã esse uellent. Tum M. Curtium, iuuenem bello

bello egregiũ,castigasse ferunt, dubitantes an ullum maius Romanum bonum, quàm arma uirtusq; esset? Silẽtio facto, templa deorũ immortaliũ, quæ foro imminent,Capitoliũq; intuentẽ, & manus nunc in cœlum, nunc in patentes terræ hiatus,ad deos Manes porrigentem, se deuouisse: equo deinde quàm poterat maximè exornato insidentem, armatũ, se in specũ immisisse,donaq; ac fruges super eũ à multitudine uirorũ ac mulierũ cõgestas.Hactenus Liuius. Sequuntur uerba Suidæ.Hiatus terræ extitit. Romani autem cum ex Sibyllinis oraculis cognouissent,coiturã esse terrã, si rerũ humanarũ preciosissima in eum conijcerẽtur:alij aurum,alij argentũ, alij fruges,alij quod quisq; maximi æstimabat,aggerebant(καὶ συμβαίνειν τοῖς ἐπὶ τῶν ἱερῶν λεγομένοις ἐπελάμβανον, fortasse legendũ) se diuinis responsis satisfacere arbitrantes.Sed nihilominus permanente uoragine, Curtius uir & aspectu pulcherrimo,& animo præstantissimo,se quid Sibylla diceret, rectius aliis intelligere dixit. Rem enim Reipublicæ maximi esse precij,uiri uirtutem, eamq; oraculo postulari. His dictis,& arma induit,& equũ bellicum conscendit. Admirantibus omnibus quid nam moliretur: rectâ illum in hiatum concitat. Quo expleto, heroicos honores uiro illi medio foro quotannis habendos Romani decreuerunt: araque condita, locum eum * Libernum uocauerũt. Vnde & * Virgilius auspicatus est.

λιβυκὸν θηρίον.)Fera Libyca,id est mõstrosa.Aiunt enim Libyam feras habere multas,quòd aquis careat. Coeuntibus autẽ omnis generis uno in loco animalibus,atq; aliis alia ineuntibus,uaria mõstra ex illo congressu nasci.

λιβυκὸν ὄρνεον.) Libyca auis,id est magna,quòd in Libya multę aues & portẽtosæ sint.

λιβυρνικαί.)Liburnicæ naues non triearchico more formatæ fuerũt,sed piratico magis, æneis rostris & firmæ & tectæ,incredibili celeritate.

λίβυσσα ὄρνις.) Libyca auis: id est,struthiocamelus.

LINGIS, homo quidã uiolẽtus fuit.

λιγνύς.)Licymnius quorundam ædes incendit: & est Euripidis tragœdia Licymnius.

λιγύμοχθος ἀηδὼν)Luscinia,arguto cãtu occupata.

LIGVSTICVM, pelagus.Est & Ligusticus Hispaniæ locus.

λιγυφθόγγοις.)

Non sanè posthac alis argutisonis cantabis Cicada in fertilibus sulcis sedens.

λιθάζω.) Iussu Tatij aurum in puellam coniecerunt, donec confecta uulneribus,obruta est.

λιθομυλία.) Appius Romanus censor, urbem lapide molari constrauit,& aquę ductus fecit.

λίθον ἑψεῖς,οἷον ἀδωνάτοις ἐπιχειρεῖς.) Lapidem elixas. De iis qui res quæ fieri nequeunt,aggrediuntur.

λίθος.) Abari aurum & argentum & gemmas magni precij postularunt.

λίθος.)Demosthenes in oratione cõtra Cononem: Ex ijs qui aderamus seorsim quenq; ad saxum adductos, iureiurãdo adegerunt.

λίθων χοαὶ.) Lapidum fusiones: hoc est,aurum & argentum. Nam & Euripides ait:quòd candidos lapides (fundũt, χέοντες, f. pro ἔχοντες) habent, multum gloriantur.

LITHESIVS Apollo, sicut Marathesius,quòd ad Maleam è saxo sit cõfectus & dedicatus.

λιμαία θεὼ.)Licmæa Ceres, à uentilabro nomen habet.

λικνοφόρος.) Vannus, ad quæuis initia & sacrificia idonea est: quam qui gestat, uannifer dicitur.

λιμιταναῖοι.)Limitanei. Romanorũ imperatores superioribus temporibus ubiq; in imperij finibus magnũ numerũ militum collocarunt, ad tuendos imperij Romani fines:præsertim in parte orientali,ad reprimendas incursiones Persarum & Saracenorum,quos à limitibus Limitaneos uocabant. Hos Iustinianus adeò segniter & negligenter curabat,ut stipendia illis quatuor aut quinque annis non soluerentur.Itaq; pace cum Persis constituta,cogebantur illi certi temporis stipendia fisco condonare.

Marggraue fen.

Iustiniani socordia.

λιμοδωρίεῖς.) Famidorienses. Peloponesij,ij qui fame urgente in Rhodum & & Gnidum migrarunt.

λιμὸς.) ὡς ἐμὲ μὲν ἔχοιμι κακῆς ἀλκτῆρα λιμῆ, Modò mihi sit, unde famẽ malam à uentre arceam.

λιμὸς μηλιαῖος,ἢ μήλιος.)Fames Meliæa, uel Melia. De reb.difficilib⁹:uel,de maxima fame.Nã bello Pelopõnesiaco Athenienses Nicia (κατ' τῶν ἀποστατῶν, contra eos qui defecerant)cõtra omnes missõ,

tamdiu eos obſederunt, dum fame perirent. Ac primo anno Nicias Melo potitus eſt, non machinis tantùm adductis, ſed etiam fame: eo quòd cum tributarij eſſent, defecerant. Melos autem urbs eſt Theſſaliæ. Thucydides lib. 1.

λιμόψωρος.) Famiſcabies. Prę frigore, & ob (ἀνηλειψίας) neglectas unctiones, & propter ærumnas, omnes ferè & equos & homines id malũ inuaſit, quod à ſcabie & fame λιμόψωρος dicitur.

λῖνον λίνῳ συνάπτεις.) Linum lino annectis. De iis qui ſimilia cõmiſcent, uel qui eludunt & decipiunt.

Literarum in Græciam importatio.

LINVS Chalcidẽſis, uel Apollinis & Terpſichores, uel Amphimari & Vranię F. primus fertur è Phœnice literas in Gręciã deportaſſe. fuiſſe item Herculis magiſter, & Lyricæ muſæ princeps autor.

Linus alius Thebanus, hoc iunior.

λιπαρὰ.) Ariſtophanes: Si quis uobis adulans, Athenas λιπαρὰς pingues & nitidas uocarit (εὗρε τὸ πᾶν inuenit totum) is rem acu tetigit: uosq; aphyarũ (piſcis genus eſt) honore ornauit.

λιπάρα.) Lipara, una ex Aeoliis inſulis, & iuxta Siciliam.

λιπαρεῖ χειρὶ.) Nõ ceſſaui: ſed ultrò, inuocatus, ſpõte adſum. Obſecro eſto nobis alacer adiutor horũ conſiliorũ, & declara hominibus remunerationem.

Epicureus naſus.

λιπαρία.) Deridebat Dei cultores, ut q ex tanta aſſiduitate nihil cõſequerentur.

λιπαροκρήδεμνος.) Manibus te ſuis expolierunt Gratiæ: χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

λίσσαι.) Liſpæ cognominantur Atheniẽſes, quòd nauigationibus dediti, ob aſſiduam remigationis ſeſſionẽ attenuatis ſint natibus. Alij ſic dictos putant in Theſei honorem, qui cum ad Inferos cũ Pirithoo deſcendiſſet, atq; in rupe quadã à Proſerpina collocatus eſſet, poſtq; ab Hercule Cerberũ educturo, conceſſu deæ liberatus: cũ ſurgeret, affixam rupi natium partem reliquerit.

LITE, urbs eſt Macedoniæ, cuius Hyperides in oratione contra Demadem meminit.

Animi diuitiæ.

λιτὸς.) Tenuis ego ſum, hera, atq; infortunata: Dico autem me animo tuas magnas opes uincere. Tenuis aſpectu eſt tumba: ſed magni uiri oſſa tenet.

Tumba.

Inuadunt urbem uino ſomnoq; ſepultam.

λιτοῖς.) Polybius: Cùm è transfuga cognouiſſet, eos publicũ feſtum agitare, & cibis ob penuriam paucis uti, uino uerò copioſo: urbem oppugnat.

LITYERSES, Midæ noth⁹ filius fuit, Celænis habitans: qui prætereuntes excipiens, metere ſecum cogebat. Deinde amputatis eorum capitibus, reliquũ corpus manipulis inuoluebat. Occiſus eſt ab Hercule, atq; in Midæ honorem meſſorius hymnus eſt compoſitus, qui Lityerſes & ipſe dicitur.

λιφαιμεῖ.) Appianus: Gallus indignabundus, & ſanguine deſtitutus, perſequebatur Valeriũ, ut eum unà ſecũ proſterneret. Sed Valerio pedetentim recedente, pronus concidit Gallus. Alterum eſt hoc ſingulare certamen cum Gallis, quo Romani gloriantur.

λογεῖον.) Oraculum, quod ſacerdos geſtabat, in quo inſculptæ erant XII gemmæ.

λόγια, diuina reſpõſa ſoluta oratione: χρησμοὶ, quæ uerſu conſtant, numine afflatis iis qui illa effantur.

LONGINVS Caſſius philoſophus, Porphyrij magiſter, uir magna doctrina, & acri iudicio. Fuit ſub Aureliano imperatore, ab eoq́ue occiſus eſt per cauſam conſpirationis cum Zenobia, Odenati uxore. Scripſit de Oratione contra Phidiam: Dubitationes Homericas: Vtrum philoſophus fuerit Homerus? Problemata Homeri, & ſolutiones, libris duobus: Quæ'nam contra hiſtoriarum fidẽ, tanquam hiſtorica, enarrent Grammatici? De uocabulis apud Homerũ multa ſignificantibus, lib. 4. Atticorum uocabulorum editiones, lib. 2. ordine Alphabetico. Vocabula Antimachi & Heracleonis atq; alia multa.

Longinus & Conon, fratres Zenonis Imperatoris, iniuſtè potentia utentes, in urbibus omnib. alienas poſſeſſiones ſibi uendicabãt, & mercede grauiſſimorum delictorum reos defendebãt. Longinus autẽ omni quoq; incontinẽtia refertus erat, ſemper ebriorũ hominũ utens conſuetudine, & multos lenones ſecum habẽs: qui cum ſe illi principum uirorum uxores adducturos pollicerentur: ſcorta magnificè exornata in curribus inſignibus adducendo, fucum illi faciebãt, quaſi illas ipſas adduxiſſent. Idem etiam monialium cœtum diremit, hoc modo. Cum crebrò Pegis uerſaretur: nunciatũ illi eſt à lenonibus, admodum formoſas eſſe illas mulieres. Itaq; illis miſit legumina, & ſiccos panes, & ueſtes, & alia quædã, quaſi curaret eas ſcilicet (ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φόβων, f. ἐξ ὑποστροφῆς τε φοβῶν, ui-

uicissimq; easdem perterrefaciebat) è solicitudine uel conuersione timorum. Facilè enim causas speciosas ad illaqueandas mulierculas οἱ γυναιχιέρακες ἐκ σεμνείου πορνεῖον fœminaccipitres cōminiscuntur. Et monasteriū ingressus, multas earum ui potius quàm persuasione deduxit. Nam adeò lasciuus fuit, ut & in ingenuas, & magistratuū uxores & uirgines importunè faceret impetū, omniaq; ageret impudenter. In progressu autem globos argenteos & armillas proijciebat. multaq; alia mala ꝑpetrabat Lōgin⁹ iste.

λογισμὸς.) Ratio & corpus à sese afficiūtur. Ratio enim quasi eneruatur, corpore malè affecto.

λογισταὶ.) Ratiocinatores Athenis numero sunt decem, qui rationes rerū administratarum, expensæq; pecuniæ diebus 30 supputant, cū magistratu abeunt ij qui illum gesserūt. prætoria eorum dicūtur λογιστήρια, quasi Rationaria dicas.

λογιστεῦσαι.) Aut nolebat, aut non poterat acta expēdere, & malefacta odisse.

λόγος.) Oratio est uox significans, à ratione ꝓdiens. λόγος significat sex. Differūt λέξις dictio, & oratio. Dictio enim etiā nihil significat, ut blityri: oratio uerò nequaquam. Differunt etiam dici & proferri, προφέρεσθαι. Proferūtur enim uoces, dicūtur res: quæ etiā dicibiles sunt, λεκτὰ, id est dici possunt. Virtutes orationis sunt quinq;: Latinitas, perspicuitas, breuitas, decorum, * ἀποσκευὴ amolitio uel supellex.

λογοτόπος.) Logotopos uerbilocus apud philosophos, id quod ex utrisq; cōpositum est: ueluti, Si uiuit Plato, respirat Plato. At prius uerum est: uerum igitur & alterū. Est autē institutus Logotopos, ne in longioribus cōstructionibus uerborū cōplexio prolixior, atq; ἐπιφορὰ illatio, id est id quod infertur, sit repetenda, sed compendio efferatur.

λόγοισιν ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.) Orationum mercaturā facit Hermodorus. Platonis hic auditor fuit, atq; orationes (à sese, ὑπ' αὐτοῦ) ab illo compositas profectus in Siciliam uendidit.

λοκρὸς.) Locrensis Aiax, non Salaminius: à Locride urbe.

λοκρῷ ξυνθήματι.) Locrensi tessera, seu pactione. Prouerbiū, de impostoribus.

LOLLIANVS, Ephesius sophistes, Isæi Assyrij discipulus, fuit sub Adriano Cæsare: scripsit multa.

λοξὴ φάλαγξ.) Obliqua phalanx, quæ alterutrū cornu, utrū utrū uoluerit, prope hostes habet, eoq; pugnat: alterū retrahit atq; subducit: dextra, quæ dextrū obijcit: lęua, quę læuū. In Epigrammate: Intuēs obliquis Lacænæ instar pupillis.

λοξίας.) Loxias Apollo dicitur, uel ob responsa perplexa: cuiusmodi est,

Aio te Aeacida Romanos uincere posse: (σει. κροῖσος ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύ-

Cræsus Haly regnum superato destruet ingēs.

Vel, quòd obliquo itinere incedat (idē enim est qui Sol.) Tacendū autē est, ne (ut Pindarus loquitur) obliquis intuēs oculis inuidia, duro nos feriat lapide. *Apollo Sol. Inuidia.*

λοπὰς.) Aristophanes: Ego uerò eā uitam, qua tu me nunc priuas, nec gallinaceo lacte cōmutarim: neq; delicatis pisciculis (βατίσι) neq; anguillis delector, sed liticulam exiguam in scutella suffocatam comedere malim. *Sycophantæ oratio.*

LVCAS euangelista titulos habet 83, capita 348.

LVCIANVS Samosatensis, cognomento blasphemus, siue dysphemus, id est maledic⁹ atq; inauspicatus, ac potius impius, ꝙ in suis Dialogis diuina oracula ꝓ ridiculis inducit. Fertur sub Traiano Cæsare, & ante eū fuisse. Initio cōcionator Antiochiæ fuit: q̄ res cū ei malè cessisset, se ad scribendum cōtulit, scripsitq; infinita. Interijsse fertur à canib. cū rabiē suam cōtra ueritatē exercuisset. Nam in Peregrini uita ꝑstringit Christianismū, & ipsi Christo maledicit, homo cōscelerat⁹. Itaq; furoris sui & in hac uita iustas pœnas dedit, & in futura æterni ignis cū Satana hæreditatem cernet. *Christianismi insectatio.*

Lucianus alius, è pago Orientali sub Arcadio imperatore (αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς.) Hic uerò principatus, uolebat præfectum illi, præesse omnibus ijs qui prouinciam oriētalem regerent: & quę perperam fierent, corrigere. Hic igitur omnē quæ à magistratu postulatur, uirtutē declarans erga populum, iusticia & temperantia, omnibusq; rebus quæ uirū principē ornare possunt celebris, neq; personas respiciebat, neq; ulla re alia nisi legū sanctionibus mouebatur. Itaq; & Eucherium, Imperatoris auunculū, negata iniusta postulatione, ita commouit, ut ab eo apud Imperatorem deferretur. Cum autē dixisset Imperator, in causa esse Rufinum, qui tali uiro tantum magistratum mādasset: Rufinus occasionem nactus, Lucianum globis plumbeis in ceruicibus excruciauit. *Integritas prætoris. Eucherius. Rufinus.*

Macarius. Lucianus martyr, Samosatenus, Syrus, homo nobilis, prima ætate Macarij cuiusdam Edessæ degentis consuetudine usus, sacrorum librorum interpretis, pulcherrima quæq; illius inuenta breui tempore edidicit: & ad solitariam uitam declinauit, omnis uirtutis cõpos factus. Ad sacerdotium etiã processit, presbyter Antiochiæ factus, & magnã ibi Scholam aperuit, (ἐκαρτερήθη) in dies undecũq; studiosissimis & optimis quibusq; ad eum confluentibus. Cum autẽ adulterina multa in sacros irrepsisse libros cerneret, ipsoq; tempore complura deprauata, & continẽti ab alijs ad alia trãslatione, cum etiam improbissimi quidã homines, profanæ religionis præsides, sensum eorum aliò detorquere uoluissent, & multas corruptelas inuexissent: ipse libros omnes ex Hebraica lingua in integrum restituit, cuius erat callentissimus, maximo emendationis labore suscepto. Atq; etiam puritatem diuinorũ decretorũ apud hunc ex omnibus illius ætatis pulcherrimè, summoq; studio cõseruatam reperias. Nam & epistolas edidit præstantissimas, è quibus facilimè, quæ uiri huius de rebus diuinis sentẽtia fuerit, deprehẽdas. Martyrium obijt Nicomediæ, sub Maximiano.

Correctio Bibliorũ.

L. Sergius Catilina. LVCIVS Sergius Catilina, genere clarissimo ortus, sed improba natura: homo audax, factiosus, ingenio uario, in pniciem patriæ coniurauit, audacissimis & confidentissimis quibusq; ex patricijs ascitis. Fertur enim, quò fideliores sibi eos faceret, homine immolato, & calice uino & sanguine repleto circũlato, sanguinem cõiuratis propinasse: siue ut huiusmodi iureiurando atq; præstigijs percelleret homines, siue ut eos ad omne facinus & nefandissima quæq; consuefaceret, ut qui cognatum & ciuilem sanguinẽ peteret, per multas q; cædes optimatium, & urbis incẽdium, tyrannidem affectaret. Incitabatur autem ad talia facinora suscipienda, tũ magnitudine æris alieni, quod censum eius superaret: tum pessimorum facinorum conscientia. Nã & Orestillæ filiũ sustulerat, *qua de causa & consulatu excidit, Cicerone in eius locum suffecto: & repulsæ dolore potissimum teterrima quæq; moliebatur, irrequieto animo, neq; ullum malorũ sibi finem statuebat. Cicero autem & eloquens uir, & ueritatis solers indagator, & rerum futurarum sagacissimus conie-

Aes alienũ & scelerũ cõscientia.

M.T. Cicero.

ctor, hostem eum appellatũ urbe exegit.

LVCVLLVS Consul, cũ Mithridate Ponti rege bellum gerẽs, cum ad Troadem appulisset, & iuxta ædẽ Veneris castra haberet, uisus est deã sibi noctu hæc dicentem audire: Quid dormis generose leo? en hinuli tibi præsto. Expergefactus, cum audisset classem hostilem in propinquo stationes habere, inuasit eã: & prælio uictor, omnes unà cum Isidoro duce occîdit. Cum autem Mithridates ad Tigranem, Armeniæ regẽ, confugisset: Lucullus bello illi etiam illato, cùm urbes plurimas cæpit, tum Tigranocerta obsedit. At Tigranes Romanorum exercitũ cõtemplatus, paucitate considerata, celebre illud protulit: Si quidem legati adsint, esse multos. sin milites, paucos. Sed Romanarum copiarum periculo facto, turbam nihil prodesse intellexit. Antiochus certè quidem philosophus, pugnæ illius mẽtione facta, negat Solem ullam aliam talẽ uidisse. Strabo uerò ait, adeò facilè Romanos ingentem illam cædem fecisse, ut re peracta, semetipsi deriserint, q aduersus talia mancipia armis usi fuissent. Liuius itẽ scribit, prælium illud admirans, nunquam Romanos dimicasse numero hostium tãto inferiores. Victores enim uigesimam eorum fuisse partẽ, qui uicti fuerint.

LVPERCVS Berytius grammaticus, paulo ante Claudij Cæsaris posterioris tẽpora fuit. Scripsit de particula ἄν, quæ δυνητικὸν μόριον dicitur, & posse, debere, uelle, solere aliquid fieri significat, 3 libros: De uoce ταὼς, id est pauo: de cade, id est squilla: de Platonico gallo: (ἔκκλισιν ædificationem) possessionem Aegyptij Arsinoitæ, Atticas dictiones, artẽ Grammaticam: De generibus masculinis, fœmininis & neutris, lib. 13. in quib. Herodianum sæpè (insectatur, κατδιακιμᾶι) uincit.

LVSIA, municipium Oeneiæ tribus: unde Lusiensis, municeps.

λουτρὰ.) Vrbem ingressi cũ essent, quæ lauacra haberet partim manu & arte facta, partim è terræ gremijs scaturientia, & cum uoluptate ad utilitatem & delicias hominum (τοῖς φαινομένοις, apparentibus) ebullientia: prono, quod aiunt, flumine delat⁹, uoluptatis seruus euasit.

λοῦτρον.) Etiam balneorũ bibit sordes. Procopius: Balneum apparari iussit. ἐν παρασκευῇ ἡνέσθαι, id est παρασκευάζεσθαι. Libêre enim sibi postridiè ibi lauare.

λουτρὰ.

λετροφόρος.) Moris fuit Athenis, ut nuptiarum die sponso per puerum genere proximũ, balneum è fonte qui nunc Enneacrunos, olim Callirrhoe dicebatur, afferendum curarẽt. Etiam in eorum sepulchris qui cœlibes decessissent, puer situlam tenens collocabatur.

λοφεῖον.) Aristophanes: Noctu Lunam deducam, & deductam in rotundam capsulam pro speculo includam.

λοχεύοντα.) Deus dicitur αὐτολόχευτος καὶ αὐτογένητος, ex se ipso natus: id est, ἀγένητος, ortus expers.

λόχμας.) Aristophanes: Vlnas habebat uepreto magis hirsutas, ut conuenerunt. Alebant mulieres pilos, ut cũ suffragarentur, uiri esse uiderẽtur: totoq; peruncto corpore, per diẽ apricabantur ad Solem, ut uirorum instar nigrescerent.

λοχμαία μῶσα.) Vepriũ Musa: id est, auicularũ cantus in uepribus delitescentiũ.

λόχμῃ πολλῇ φορεῖς.) Vepretũ magnũ gestas. i. euellendi tibi sunt pili. Phormio ille pilosus erat, & nigras habebat nates.

λόχοι.) Apud Lacedæmonios manipuli erant 4. quibus utebantur reges. λόχος, uel octonos uel duodenos uel sedenos cõtinet uiros, quorum princeps λοχαγὸς καὶ πρωτοστάτης, ductor manipuli & antistes dicitur.

λώϊον.)

λωΐτερος κύκνου μικρὸς θροὸς, ἢ κολοιῶν,
κρωγμὸς ἐν ἐαρινῇσι κιδνάμενος νεφέλῃσι.

Melior est oloris exiguus sonus, quàm graculorum crocitatio in uernis dispersa nebulis. (mensis.

LOVS apud Macedones, Augustus

LOT, sobrinus Abrahami. Angeli Sodoma pergebant, urbes ob peccata deleturi. Abraam uerò precabatur, ne iustum unà cum impio perderent: fortasse propter Lotum, cuius hospitio angeli in urbem profecti, usi sunt, quos Sodomitæ ad stuprum abstracturi fuerant. Cum uerò Lot ex hospitalitate filias illis potius offerret, nec illi acquiescerent, oculi eis ab angelis sunt præstricti. Lot uerò cum filiabus ablegatus, & coniuge, quæ cõuersa, in statuam salis est mutata. Lot autem Segorem elapsus, urbi illi saluti fuit, uiris è medio sublatis, ut ferunt: reliquis quatuor urbib. deletis, & lacu unà cũ terra euerso. & in mõte factus ebrius, cum filiabus coijt, Moabũq; & Ammonem procreat. At filij Israelis cũ in Sattia essent, scortati sunt cũ filiabus Moabitarũ, & idola coluerunt, Beelphegore adorato, & uictimas comederũt. Moses uerò insontibus aduersus improbos incitatis, quater & uicies mille occidit. Phinees item sacerdos, deprehenso Israelita nomine Zambra, Madianitidem complexo, cui Chasbith nomen erat, utroq; confosso, furorem Dei sedauit.

λωφῆσαι.) Fuit Iustinianus ad perdendos quidẽ homines promptissimus, ad parcendũ aũt minimè à natura paratus. Sæuitiã.

λοιδίας.) Lœdias, Macedoniæ fluuius, cuius meminit Aeschines.

λοιδορεῖσθαι τὺς πονηρούς.) Maledicere improbis non est reprehendendũ, sed potiꝰ (si uerè qs æstimet) honori est bonis.

εἰδέναι τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν.) Nosse albũ & nigrum.

λοιμὸς, ἡ λοιμικὴ κατάστασις.) Pestilẽtia, est corruptela & mutatio aeris, morbus pernicios us.

λοιμοὶ.) Homines pestilentes, qui non semetipsos modò lædũt, sed pestem suã etiam in alios transfundunt.

λοῖσθον.) *Deinde tandem Alcman Abiecto dolore abit ad Orcum.*

λύγοι.) Flagella, qb. athletæ cæduntur.

λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις.) Lynceo cernis acutius. Lynceus uel Idæ, uel (ut Aristophanes in Danaidib. tradit) Aegypti frater, ea prædituꝰ acie oculorũ, ut fratrẽ suũ dolo cædi à Castore ꝑ abietẽ uiderit, Pindaro autore. Apolloniꝰ in Argonauticis: *Si uera fama est uirũ illũ Facile & deorsum per tellurẽ perspicere potuisse.*

LYNCEVS, Samiꝰ grãmaticus, Theophrasti discipulus, frater Thuridis, historiographus, qui & Sami tyrannus fuit. Fuit aũt Lynceus eodem tempore quo Menãder, & in certamine Comico uicit.

λόγος.) Arrianus: Circulis iunceis ad pedes adaptatis, in niuẽ multis locis 16 pedum profunditate absq; incommodo pertransibant. Remedium niuis.

λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.) Lydus in meridie ludit. Eo quòd Lydi sub hoc tempus lasciuiant. Male audiunt enim ob mastuprationem. Eodem sensu dicitur, αἰπόλος ἐν καύματι, Caprarius in æstu.

LYAEVS, à sancto Nestore interfectus, ἀναιρεθείς.

λυκάβας.) Annus, uel quod celeriter, uel quòd tacitè eat: uel à lupis, q hyberno tempore fluuios trãseunt ordine, alij aliorum caudas tenentes. Lupi.

LYCABETVS Atticæ, Parnassus Phocidis, montes maximi.

LYCAON Pelasgi filius, rex Arcadũ, patris

Iupiter inspector humanarum rerum.

patris instituta tuebatur, iusticiæ studiosus. Qui cum & populũ suum arcêre uellet ab iniurijs, aiebat Iouem subinde ad se accedere, homini peregrino similem, ad intuendos iustos & iniustos. Aliquando autem cum Deum suscepturus esset (ut ipse aiebat) se rem diuinam fecisse: filios uerò suos, qui è diuersis nati essẽt mulieribus, explorare uolẽtes, qui'nam sacrificio interessent, & uere'ne Deũ hospitio suscepissent: immolato puero, carnes eius cum uictimæ carnibus permiscuisse: quòd id clàm futurum non esset, si uerè Deus interesset. Sed cum diuinitùs magnæ tempestates & fulmina extitissent, aiunt omnes pueri interfectores perijsse.

λύκειον.) Lyceum, gymnasiũ Athenis, uel à Pisistrato, ut Theopompus: uel ut Philochorus, Pericle curãte factum, ubi ante bellum exercebantur. Antequam enim in expeditiones irent, in Lyceo armabãtur, quòd urbi uicinum esset, & uiri bellicosi explorabantur.

λύκις.) Lycis, siue Lycus, perstringitur ut frigidus poeta. Aristophanes: Quid ergo? Erant'ne mihi uasa hæc ferenda, si nihil eorum fecissem quæ Phrynichus facere solet, & Lycis & Amipsias? Hi igitur tres Comici sunt frigidiusculi. Phrynichus autem in Comœdijs subinde importunus erat. Perstringitur etiã ut peregrinus, ob inepta poemata, & quasi aliena recitet, malosq; uersus. Fuerũt & alij tres Phrynichi: Σκευοφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ, uasa gestãt subinde in Comœdia.

Phrynichus. Lycis. Amipsias.

λύκον εἶδες.) Lupum uidisti. De ijs qui subitò obmutescunt.

λυκόποδες.) Lupipedes uocabant tyrannorum satellites (robustos enim seruos custodiæ corporum adhibebant) quòd pedes lupinis pellibus perpetuò tectos haberent, ne ab aere adurerentur, uel quòd in clypeis insignia lupi haberent.

LYCVS, qui & Buthéras, Rheginus, historicus, pater Lycophrõis tragici, sub Alexãdri successoribus uixit, insidijs appetitus Demetrij Phalerei. Scripsit historiam Libyæ, & de Sicilia.

λύκος ἀετὸν φεύγει.) Lupus aquilã fugit. De ijs qui effugi nequeunt.

λύκος ἔχανε.) Lupus hiauit. De ijs qui se aliquid adepturos sperant, sed spe sua frustrantur. Tradũt enim lupum aliquid rapturum, hiantem ad id accedere. Cum autem id quod uoluit non adeptus est, dicunt eum frustra hiasse.

λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.) Lupus circum puteũ saltat. De ijs qui frustra in aliquare laborant: quòd nec sitiens è puteo bibere, nec præda in puteum delapsa potiri potest.

λύκος χανὼν.) Aelianus: Precabat̃ Deũ, ut & sibi opẽ ferret, & lupos hiantes dimitteret, qui res ipsius sibi describerent, ut ne ipse alijs ridiculus esset, sed illi ipsi.

λύκος κεχηνὼς φλυάφους δηλοῖ τρόπους.) Lupus hians ineptos significat mores. ὀνειροκριτικὸν.

λυκόστομος.) Non lupus ex hominibus, secundũ Arcadicam fabulam: sed tyrannus ex rege (ἀπαίρει, f. ἀποβαίνει) fit acerb.

λύκου δεκὰς.) Lyci decima. Prouerbiale est. nam Lycus heros dedicatus erat iuxta prætoria, ubi assidui erãt sycophantæ. Erat autem ei triobolum assignatum in dies singulos.

λύκου πτερὰ.) Lupi alæ. De rebus quæ fieri nequeunt: cum terror ultra uerba non procedit.

LYCVRGVS, unus ex X oratoribus, cuius * auus fuit Lycurgus legislator.

Lycurgus Spartiates, ex posteritate (Herculis ἡρακλέους, pro πατροκλέους) Patroclis, legislator. Fertur leges suas uel ex Creta petijsse, uel ab ipso Apolline accepisse. A' Pythia deus appellatus est. Instituit etiam uirginum gymnasia: edixit, ne mariti perpetuò consuetudine uxorum uterentur. Pueros in clypeo nutriri iussit, & infantes recens natos in Eurota Iauari. Gymnopædiam quoq; instituit, qua cogebantur adolescentes sine uestibus assidui esse in gymnasijs, & publica certamina uirtutis obire, & sub dio dormire, & ali uenatu. Διαμαστίγωσιν flagellationem, quæ uirtutis esset exercitatio, tetræ cędi substituit. Olim enim adolescẽs Orthosiæ Dianę immolabatur. Philitiorum etiam autor fuit, quę symposia sunt, coniunctos cum uoluptatibus labores habentia. Neq; enim stratũ aliquod supponebatur conuiuantibus, sed sub cubitis erat excauatum saxum aut lignum. In aciem prodire iussit sub tibiarum cantu, & ignominiosam uitam morte acerbiorem fecit. Ignominiam autẽ aliquo præclaro facinore abolere licuit: id qd' Aristodemo cognomẽto Trepido accidit, ob Pyli desertos ordines, qui ad Platęas re bene gesta restitutus est in integrum. Hisce legibus matres, cum filijs ad bellũ exituris clypeos darent, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς dicebant: hoc est, Aut hunc reporta, aut in hoc

hoc reportare interfectus. Helotibus cætera opificia demãdauit, nobilibus belli cam exercitationẽ. Peregrinos urbe pepulit, corruptelam è cõmercijs ueritus. Breuiloquentiæ & paupertati honorem habuit: quòd illa sapientiæ esset indiciũ, hæc magistra uirtutis: idq; Apollo comprobat, qui sæpè monuit ut cauerẽt auariciam. Aristocratiam instituit, & binos reges ex Herculis genere ordinauit: & * Ephoros, id est inspectores senes, quibus populũ parêre iussit, optima quaq; re è qualibet forma Reipublicæ selecta. Lacedæmonijs iureiurãdo obstrictis ne leges abrogarent, * peregrè abijt. Nã cũ Apollo ei respondisset, Lacedæmonios tantisper fœlices fore, dũ Lycurgi leges nõ soluissent: in Cretã profectus, inedia sibi consciuit necẽ, ne ipse eas abrogare cogeretur. Lycurgus legislator talẽ uitæ habuit exitum. Rogaturus, ut aiunt, Apollinẽ de quibusdã reliquis legibus, iureiurando Lacedæmonios adegit, ne quã ex ijs quæ iã sancitæ essent, abrogarent, donec redijsset. Qui cum iurassent, audito oracul, felicẽ fore urbem, si leges ipsius retineret: non reuertendũ sibi censuit, conseruationem legũ iureiurando sancitam ratus. & Crissam digressus, sibi ipse manus attulit. Quo Lacedæmonij intellecto, cùm ob superioris ætatis uirtutem, tum illo tempore ipsa morte comprobatã, ædẽ illi dedicârunt: araq; cõdita, quotannis ut heroi sacrificãt. Nã dubio procul Spartanis & perpetuę uirtutis & imperij causa fuit, cum olim res eorũ nihilo meliores essent quàm cæterorũ: cùm quòd leges eis tulit optimas: tum quòd ut eis uterentur, impulit inuitos, hoc modo. Duos catulos eiusdẽ matris seorsim diuersa ratione aluit, alterũ domi obsonijs atq; alijs delicijs, alterũ ad uenatum in syluis & montibus exercuit. Cum autem uterq; educationi suæ similis euasisset, ac Spartani de bello finitimo soliciti deliberarẽt, utrunq; in concionẽ produxit, & unà cum eis capream & dapes paratas, dixitq;: Non aliã, Spartani, causam esse felicitatis aut calamitatis, nisi proba aut mala instituta, uobis cernere licet. Nam hi quidẽ (catulis demõstratis) eâdẽ matre nati sunt, sed cõtraria ratiõe educati: ob hoc ipsum dissimiles inter sese euaserunt. Nã alter qui uenari, alter qui ligurire didicit: nihil aliud, si liceat, faciet, simulq; catulũ utrunque ad ea quæ parata essent, dimitti iussit. Ac domesticus quidẽ ad epulas, uenaticus ad capreã accurrit, eamq; prostratã lacerauit. Tũ denuò Lycurgus: Hęc, inquit, Spartiatæ ad uos ptinere putatote, & alios omnes mortales. Qualibus eĩ institutis & legibus usi fueritis, tales uos tã ad labores quã ad delicias euadere necesse erit. Dij enim hominibus omnia discẽda proposuerũt (πάντ' ἀνθρώποις οἱ θεοὶ μαθητὰ ἔδοσαν.) Sequitur aũt studiũ laboris libertas, felicitas, uictoria: delicias uerò seruitus, calamitas, nequicia. Talia dicẽdo, Spartanos hortatus est, ut recepta uitæ ratiõe mutata, legibus melioribus assuescerent. Qui cũ obtẽperassent, non finitimos tantũ, sed & omnes alios Græcos illustri uirtute superárunt: ppetuoq; duces, ex quo leges illas susceperunt, ad annos D. fuerũt, breuiq; tẽpore magnã potentiam sunt adepti (πάτριον ἀπαρτιάταις ἠγεῖσθαι.)

LYCVRGVS Spartanus legislator, post Troianũ bellum anno * octauo natus, patruus Charilai Spartani regis fuit, Eunomij frater. Spartanis imperauit annos * 42. quo etiã tempore, dum tutor esset nepotis, leges tulit. atq; ipse etiam regnauit annos 18, post quem Nicander annos 48. Scripsit leges. *Charilaus.* *Eunomius.* *Nicander.*

Lycurgus Lycophronis filius, Athenensis, genere Eteobutades, ex oratorũ numero, qui cũ Demonsthene recensentur: uita inculpatè acta, morbo decedit, relictis filijs. Quos Demosthenes exulans, calumnijs exagitatos liberauit. Germanæ orationes eius, quæ adhuc extãt, sunt: contra Aristogitonem, contra Autolycum, contra Leocratem, contra Lycophronem duo; contra Pasiclẽ, contra Menæchmum, contra Demadem: Apologia aduersus eundẽ: pro relatis rationibus: aduersus Ischyriam: aduersus oracula, de uectigalibus, de religione, de sacerdotio, epistolæ, & alia quædam.

LYCOPHRON Chalcidensis, ex Eubœa, filius Ariclis, adoptione uerò Lyci Rhegini, grãmaticus, & poeta tragicus, unus de septẽ qui Pleias appellãtur. Tragœdiæ eius sunt, Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Elephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Cassandris, Laius, Marathonij, Nauplius, Oedipus prior & posterior, Orphanus, Proteus, Pelopidæ, Socij, Telegonus, Chrysippus. Ex his diascęue seu historica narratio est Nauplius. Scripsit & Alexandram, obscurum illud poema.

λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.(Solue omnem iniquitatis nexum.

λύπη.) ægritudo, animi sine ratione cõtractio. Itaq; uirum bonum doliturum esse negant. Formæ eius sunt, inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio ἐνόχλησις, amentia ἄνοια, dolor ὀδύνη, confusio σύγχυσις. Quid hoc mihi doleat, si uerbo mortuus, reipsa euasero, gloriãq; parauero? Nullũ equidem uerbũ quod lucro sit, malum duco.

Falsa calamitas.

λυπηρότεροι σταλαγμοῦ.) Stillicidio molestiores.

LYSANDER, nauarchus Lacedæmoniorum.

λυσσάνιε.) Canem rabidum, aspidem, ranunculum, serpentem, & (f. λαοδικέας Laodicenses.) Ladiceas effuge.

λυσίας.) Lysias Cephali Syracusani filius, orator, discipulus Tisiæ & Niciæ: unus ex oratoribus qui cũ * Demosthene recensentur. Natus est Athenis, cum Cephalus eò commigrasset. Anno ætatis 15 Thurios abijt, cũ fratribus duobus, in coloniam: pòst ob Atheniensium studium inde pulsus, redijt Athenas, anno ætatis 47. Orationes eius germanæ esse perhibentur ultra 300: & aliæ pręter eas, de quibus ambigitur. Puritate dictionis neminem habuit imitatorem, pręter Isocratem. Scripsit etiam præcepta dicẽdi, laudationes & oratiões funebres: & epistolas 7, unam pragmaticã, reliquas amatorias, quarũ qnq; sũt ad adolescẽtulos.

λυσίζωνος γυνὴ.) Mulier soluta zona: id est, quæ cum uiro concubuit. nam uirgines nupturæ, uirginales zonas Dianæ dedicabant.

LYSICRATES, dux Atheniensium, cũ simus esset, & fœdus, & fur, & obscurus, medicamẽto quodam capillos tingebat, ut nigri uiderentur. Prouerbium, λυσικράτης δωροδοκῶν, Lysicrates largitionibus inhians.

LYSIPPI dramatum sunt, Bacchæ, Thyrsocomus, & alia.

λύσιοι τελεταὶ.) Bacchi initia. Bœotij capti à Thracibus, cum in Trophonij antrum fugissent, isq; per somniũ dixisset, Bacchum illis adiutorẽ fore: ebrios aggressi Thraces, alij alios soluerũt & Bacchi solutoris ędem condiderunt, ut scribit Heraclides Ponticus. Aristophanes uerò tradit, hoc eò factum, quòd Thebani uitem à Naxijs redemerint.

λυτρωτὴς.) Domine adiutor mi, & redemptor mi. Dominus, ut conditor & opifex: adiutor, ut qui legis adiumẽtum dedit. Legem enim, inquit, adiumẽti ergò dedit. Redemptor, ut qui per regenerationẽ baptismatis, à priore corruptione liberarit, & à seruitute dæmonũ uindicet, & incolumitatem atq; immortalitatem largiatur.

Dominus.

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις.) Lucernã in meridie accendis. De ijs qui aliquid intempestiuè agunt.

INITIVM LITERAE M.

MAγγανεία.) E' pręstigijs morbo graui afflictus, multos ob eam rẽ captos supplicio affecit.

MAGIA.) Vide suprà col. 316. γοητεία.

μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς.) Testor nubes, testor retia, testor fontes, testor fluuios. Sic temerè quiduis iurabant.

μάγκινος.) Mancinũ decreuerunt dedendum esse Numantinis.

MAGNES Icarij * Polẽsis F. Atticus, aut Atheniensis comicus, adolescẽs Epicharmũ senem attigit. edidit comœdias 9. uicit 2. Hic antiquæ comœdiæ poeta, cũ aduersarios crebrò inuaderet, uictor trophæa erexit, omnis generis uoces edens, & cantans, & alis plaudens, & Lydizans, & Psennizãs, & uiridi colore tinctus: nec tamen stetit, sed tandem in senectute (neq; enim in adolescentia) est eiectus, prouectæ ætatis homo, cum deridere amplius nõ posset, sed Barbitistas cantillaret.

Magnes, homo Smyrnęus, uir pulcherrimus, in poesi & musica probatus: Corpus etiam egregio cultu ornauit, purpuram gestans, & comam alens aureo nodo implexã, corymbi instar: urbesq; circuibat, ut poesim suam ostentaret. Hunc cùm alij multi amabant, tum Gyges præcæteris deperibat, inq; delicijs habebat. Mulieres certè quidem omnes ad insaniam adigebat, quocúnq; uenisset Magnes, præsertim Magnesiorum, earumq; consuetudine utebatur. At (pro τούτου lego τούτων, τῶν γυναικῶν scilicet. Hic solet euentus talia probra sequi) illarum cognati probra illa ægrè ferentes, per causam quòd Magnes in cantico de Lydorum equestri cõtra Amazones uictoria, ipsorum nullam mẽtionem fecisset, impetu facto, & uestem illi diripuerunt, & comam abraserũt, & pessimis modis hominẽ acceperunt. Quæ iniquissimo animo tulit Gyges: sępeq; in Magnesiũ agrũ impressione facta, tandẽ ipsam urbẽ capit:

pit: Sardisque reuersus, magnificos ludos celebrat.

μαγνῆτις λίθος.) Magnes lapis natura sua ferrum attrahit. Fuit autem Alexãdriæ in Aegypto in templo Serapidis machinatio quædã, erroris & impostura plena. Aeneã statuã cõfecerãt, & intrinsecus in eius capite ferrũ defixerãt. Magnetẽ uerò in fornice tẽpli eregioné statuę inseruerãt. Ea itaq; ui à lapide attracta, sublimis pẽdebat: & singulari artificio in medio pauimẽti & tecti firmata admirationi erat, quòd non penitùs decideret.

μαγνήτων κακὰ.) Magnetum mala. Nõ habeo qd de eo dicã, ut res postulat, siue Magnetũ mala, siue Termeriũ malũ, siue omnes deniq; tragœdias cum Satyris & Comœdijs & Mimis acclamâro. Vsq; adeò ille uir omne flagitiũ, omnẽ uæcordiam, ad cuius magnitudinẽ nihil accedere possit, aduersus illos exquisiuit.

μάγος.) Magos uocabãt, q falsas imagines sibi affingebant, τὰς ψευδεῖς φαντασίας πειθόντας ἑαυτοῖς: id est, ut cõijcio, q perstringebant hominum oculos, ut alij esse uiderentur quàm essent. Veneficos etiã appellarũt magos. Sophocles: Subornato mago tali, qui machinetur aliqd.

μάγοι,) Magi apud Persas philosophi & philothei, id est sapiẽtiæ & Dei amantes: quorũ princeps fuit Zoroastres, cui successerunt Ostanæ & Astrampsychi.

MAGOG. i. Persa. nam Persæ à popularibus suis Magog & Magusæi appellantur.

μάζαν ὑφ' ἑτέρου μεμαγμένην ὑφαρπάζειν.) Placentam ab alio subactam & paratam surripere: id est, alienis frui laboribus, eosq; sibi uendicare.

μαζεροὺθ.) Signa zodiaci Hebraicè Mazuroth dici putãt, aut sidereum canem.

μάθημα.) Aristophanes: οὐδ' οὐ μεταμάθοις; Non istud dedisces?

μαθὼν.) Gallus eo uiso risit, eumq; derisit, quasi uir cũ puero cõgressurus. Aristophanes: μάθοι γὰν αὖ τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. Etiã ab hostib. prudẽtia disci potest.

μαϊουμᾶς.) Maiumas, festũ fuit Romæ Maio mẽse, q̃ principes ciuitatis Ostiæ, quæ maritima urbs est, delicijs uacãtes, alij alios in marinas aquas cõijciebant. Cõstantinopolitani quoq; (βρυτῶν, uinaceorum seu hordeaceorũ) Brytorũ festũ usq; ad Anastasiũ Imperatorẽ egerunt, q id aboleuit. Canũ quoq; festiuitatẽ Augusto mẽse Romani egerũt. Canes enim interficiebãt: qp, cùm anseres uociferati essẽt, urbe à Gallis capta, illi nõ latrassẽt.

MAIOR, Arabi⁹ sophistes, scripsit de statib. libros XIII. Fuit æqualis Apsinis & Nicagoræ, sub Phil. Cæsare, & ante eũ.

μακαρία.) Macaria filia Orci, id est interitus. βάλλ' εἰς μακαρίαν, Prouerbium: Abi ad Macariã, id est Beatam: pro, Interi, uerbo rei tristiciã leniente. Nam & defuncti μακαρῖται, id est Beati dicũtur. Est & Herculis filia, q̃ se p Athenien siũ salute deuouerat, magnificè ab eis sepulta.

μάκαρι σὼ τύχα.) Aristophanes: O beate (λουτόμενος) lautomene, q̃ te fortunatum iudicamus, qui filios genueris solertissimos artifices.

μακάριος.) Beatus, q perpetuò in bonis est. Dicitur & Deus beatus, & fidelis, & solus potens: sed pro sua munificẽtia piè uiuentibus id nomen, ut & Dei, communicauit: Ego dixi, deos esse uos. Sunt & alia complura huiusmodi nomina. DEVS.

μακάριος.) Macarij duo fuerũt, eiusdẽ nominis: ijq; celebres ob exercitationẽ, ob uitam, ob mores, ob eruditionẽ. Ac Aegyptius claruit miraculis, & cũ uerecundia se austerũ præbuit adeũtib. Alexãdrinus uerò p omnia similis erat Aegyptio, sed hilaris, suaq; hilaritate adolescẽtes ad exercitationẽ alliciebat. Horũ Euagrius discipulus cũ fuisset, eius philosophię cõpos euasit, q̃ in actione uersat: cũ antea uerbo tantũ philosophus esset. Nã cũ Constãtinopoli à Gregorio theologo ad Diaconi ordinẽ p̃motus esset: in Aegyptũ p̃fectus, & cũ his quos diximus uiris cõgressus, uitã illorũ est æmulatus. Ab hoc libri præclari scripti sunt, quorũ unus inscribit̃ monachus, siue de actiõe: alius Gnosticus, siue de ijs quib. cognitione potiri datum est. capita eius sunt quinquaginta. alius Antirrheticus, à contradicẽdo, aduersus tẽtatores dæmones, in octo partes, p̃ numero octo cogitationũ distribut⁹. & DC capita prognostica, & (στιχηρὰ β.) uersibus scripti duo: unus ad monachos, qui in cœnobijs aut (συνοδίοις) conuenticulis degũt. unus de uirginitate, in quo ad uerbũ sic dicit: Necesse est monachorum qui anteceſſerunt, uias rectè perquiri, & uitam ad eorũ normam dirigi. multa enim ab eis rectè & dicta & facta sunt. Inter quæ & hoc quidam dixit: sicciore & (ἀνώμαλον f. ἀναίμακτον incruẽta, si piscibus & carnib. abstineatur, more Pythagorico) inæquali uictus ratione, cum charitate cõiuncta, facilius perduci monachũ ad uacuitatem perturbationum.

Euagrius.

Libri Euagrij.

Imitatio maiorum.

Victus continentia.

μακαρίτας.) Beatos dicũt mortuos, ut qui nihil amplius acerbi sentiãt. Dorien sium quidã eosdẽ ζαμιαρίτας appellãt, ut melioris iã partis & sortis cõpotes. Ari-
Beati mortui in Domino. stophanes in Pluto: Vt beatã eius, ô Ce-
Paupertas. res, uitã prædicas? Si parcendo & laborãdo ne tantũ qdẽ cõpararit, unde sepeliri queat. Fortasse μακαρίτην βίον, id est beatã uitã, p uita mortuorũ, ludẽs dixit.

μακάρων νῆσοι.) Beatorum insulæ, olim arx Thebanorum, Parmenide autore, dicebatur.

MACEDONIVS plurimis Christianos malis affecit, eumq; suis factis colo-
Paphlagonum Nouatianorum ædes. Mantineũ. phonẽ imposuit, quòd cũ audisset in Paphlagonũ natione plurimos esse Nouatianæ religionis, maximeq; in eo loco qui Mantineum dicitur, ac perspexisset tantam multitudinẽ per Ecclesiasticos pelli nõ posse: effecit, ut (πεζαρίθμους στρατιώτας) quaternę legiones cõtra Paphlagoniam ab Imperatore mitterentur, ut metu (φόβῳ τῶν πλείονων) plurimorũ Arrianã opinionẽ amplecterentur. Verùm illi studio religionis nec uitæ parcendũ rati, & milites aggressi, cùm suorum multos amiserunt: tum milites, paucis exceptis, occiderũt omnes. Ea de causa odiũ Imperatoris suscepit, præsertim cùm re-
Reliquiæ Constantini Magni. liquias Magni Constantini alium in locum transtulisset. Id enim populi prohibebant, nefas esse dictitantes: commissaq; pugna multi ceciderunt. Tandem etiam loco motus est Macedonius.

MACEDONIVS alius, sub Iuliano Parabate martyrium obijt.

Blasphemia cauenda. μάκελλα.) Aristophanes: O stulte stulte, ne deorum animos commoue terribiles, ut ne tuum genus uniuersum interiecione deletum, ligone Iouis euertat Vindicta. Vsurpatur de blasphemis.

μακκὼ.) Macco & Læmo fuerunt attonitæ mulieres.

μακρὰ γραμμὴ.) Longa linea damnationẽ, breuis absolutionẽ significabat.

μακραίωνας.) Sophocles: Hac fama de me sparsa, longæuitatem non desidero.

MACROCEPHALI, id est Longicipites. Palæphatus septimo rerum Troianarum, in Libya * supra Colchos hanc gentem habitare scribit.

Prolixitas. μακρὸς.) Ego uerò te sermones habentem non audiã prolixos. Omnes sermones cũ re transacta comparati, sunt lõgi.

Carini tyrannis. μακρῷ.) Eunapius: Carinus Imperator, potestatem adeptus suo arbitratu quiduis agendi, eam tyrannidem exercuit, ut tyrannis quam Tragœdiæ exagitant, aurea præ illa uideatur: ipsumq; nomen factis longè superauit.

μαλακίζεσθαι.) In morbis Attici dicũt mulieres μαλακίζεσθαι, remollescere: uiros ἀσθενεῖν, infirmos esse.

μαλακὸς.) Omnium animaliũ sapientissimum homo, etiã gustatu, qui tactus est, subtilissimo est præditus: & quia mollissimus, tactum etiam maximè petcipit. Facilius enim dissipãtur recremẽta, neq; obscurat & inquinat facultas eius imaginatrix & ratiocinatrix. Est autẽ cõsideratione dignũ, num carnẽ ut causam materialẽ causetur? Neq; enim ea effectrix est prudentię, ut concausa. Nam propter cõmune uinculum, motiones animorũ corporis temperamentis afficiuntur, nõ quidẽ ortæ à tẽperamento, sed nõ absq; tali temperamẽto aliter atq; aliter agentes. Si qua uerò alia sunt carne prædita molliore quã homo, ut uermes: reliquis utiq; deficiuntur. Neq; enim integrã habent uim imaginatricem. Nũc autem de integris agitur animalibus. Quid sine caro quidem est uermium, ut neq; muscarum? Hominem autẽ eo prudentiorem esse, quòd carnẽ habet molliorem, illud argumẽto est: quòd molliores homines prudentiores sunt, & ingeniosiores, etiã cum cæteræ affectiones omnes similes sunt, naturalesq; proprietates. Eoq; stupidos παχυδέρμους, quasi crassipelles aut densicutes dicas, uocamus.

μαλακόστρακα.) Ea quę crustis tenuibus operiuntur, easdem exuunt: ut astaci, carides, paguri, cancri. hæc enim sola exuuias deponunt.

μαλάχια.) Mollia dicuntur aquatilia, quæ ossa non habent: ut sepia, polypus. Hæc & sanguine & uisceribus carent.

μαλέας.) Malea promontoriũ, & mõs Laconiæ.

μάλεος.) Maleus saxum quoddã confecit, quo fluctus à Phæsto Cretæ urbe arcerẽtur, idq; Nepruno dedicauit. Homerus: Phæsti paruus lapis magnum fluctum prohibet.

μαλιασμὸς.) Maliasmus, asinorũ morbus, catharrus per nares, & torsio circa easdem, quorũ neutrum effugit asinus.

μάλιος.) Manlius cõsul filium suũ singulari certamine cũ Pontio Latino congressum, prostrato aduersario, coronauit ut uictorẽ: sed ut edicti sui uiolatorẽ, securi percussit. Hoc atroci facto Romanos magistratib. obediẽtissimos effecit.

μαλ-

μαλθακὸν.) Ille sibi consciuit necem, præ mollicie sapientiæ.

μαλθάξαι.) Quod uirum illum mollire posset, unum fuit, integritas morum, & natura insitus iusticiæ amor. Torpor manum meam occupat: gladiũ retinere nequeo: iam mollis sum.

μάλθη.) Hipponax: Deinde mollita cera moribus inunctis, ἔπειτα μάλθῃ τὸν τρόπον παραχείσας, asperitatem animi uel mitigare, uel dissimulare, ut conijcio.

μᾶλλον μᾶλλον.) Alexis Atthide: Vt nubibus cœlũ obducit Iupiter initiò paulatim, pòst magis ac magis? τὸ μᾶλλον magis dicit θετικῶς, positiuè: ueluti, Nihilo magis pirata malus est quã mendax. A' Scepticis aũt nõ positiuè, sed ἀναιρετικῶς ablatiuè seu negatiuè dicitur, ut si refutans dicas: Nõ magis fuit quã Scylla aut Chimæra. Ac interdũ quidẽ cõparatiuè effertur: ut cũ dicimus, magis esse mel dulce quàm uuam passam, interdũ uerò positiuè & negatiuè: ut cũ dicimus, uirtutẽ prodesse potius quàm nocere. Significamus enim, uirtutẽ pdesse, & nõ nocere.

μᾶλλον ὁ Φρὺξ.) Magis Phryx. Prouerbij origo hæc est. Crœso septem Sapientes interrogante, quis omniũ esset beatissimus? Alij responderũt, Feras animãtes: nã pro libertate mortẽ oppetere. alij, ciconias: quòd natura duce, absq; lege, iusticiam colãt. Solon autẽ, ante supremũ diem quenquã beatum esse negauit. Tũ astãs Aesopus fabulator: Tantũ, inquit, cęteros superas, quantum mare fluuios. Quo Crœsus audito: Magis, inqt, Phryx scilicet scopum attigit.

MALLOTES, Dionysiades tragicus, Philarchidæ filius.

MALCHVS Byzãtius sophista, historiam scripsit ab imperio Cõstantini usq; ad Anastasium, qua res gestas Zenonis & Basilisci, & conflagrationem publicæ bibliothecæ, & statuarum Augustalis, & alia quædam commemorat magna grauitate, & tragœdiæ instar deplorat.

MAMAS. In S. Mamante magnus põs fuit duodecim fornicibus. multæ enim aquæ decurrebant. Ibidẽ & draco ęneus stabat, quod draco illic habitare putabatur. Basiliscus (regulus) enim quidã, eo loco adamato, qui fuit Numeriani Cæsaris filius, illuc cõmigrauit, & ædem sacrã extruxit: quæ ædificia Zeno destruxit.

ναὶ, κἀγὼ μὰ μήκωνος χλόην.) Sanè, per papaueris comam.

MAMONAS, aurũ, terrenę opes: non quæ sunt à sathana, sed superuacaneæ, & plures necessarijs.

MANNA, sacrificiũ, libatio, & supernè delabens cibus. Significat autẽ, Quid hoc? uespere sabbathi tantùm occultabatur, & Christus dulcedo uitæ in parasceue sepulchro cõditur. Dauid, Panem angelorũ comedit homo: hoc est, suppeditatum ab angelis. *Mannæ allegoria.*

MANAIM dux, qui Scythas uicit. Valentinianus modium statuit, & XII modios nomismate iussit uendi & emi, nemine refragãte. Quod cum nauta quidã non fecisset, dextra illi amputata est. *Frumenti uenditio.*

MANASSES rex Hierosolymorum, Ezechiæ filius, regnauit in Iudæa annos LV, sceleratissimus & impijssimus, & iniquissimus, oẽs mortales insano simulacrorũ cultu & effusione sanguinis supergressus. Magno Esaia dissecto, & Hierosolymis innocẽti sanguine impletis, idolis nõ minus seruijt quã Amorræi. Quin & tẽplo Domini profanato, & Iouis statua quatuor uultuũ in eo collocato, augurari & intoxicare, & obscœnitati atq; adulterijs studere, & omnis generis teterrima flagitia & scelera perpetrare nõ destitit. Irato itaq; deo, à Maradocho Assyriorũ rege in uinculis Niniuẽ captiuus abductus est, & æneo simulacro inclusus. Cũ aũt ob delicta iustas se dare pœnas intelligeret, ueniã peccatorũ flagitauit à Deo: neq; enim magnã esse Dei laudẽ, seruare iustos: illud esse boni, peccatoris pœnitentiã admittere. Ac simulacrũ diuina potẽtia diruptũ est: Regẽ uerò mitigauit Deus, ut Hierosolyma eum remitteret. Reuersus, diuinamq; clementiã expertus, omnia simulacrorũ tabernacula euertit, tẽplum Dei repurgauit, legẽ custodijt: & urbe munita atq; aucta, iustè pieq; imperiũ administrauit. Dum aũt Babylone in carcere ferreis cõpedibus uinctus fuit, panis exiguus furfuraceus, cũ aquæ paululo & demẽso aceto datus illi fuit, tantũ ad uitã sustẽtandam. Tũ ita precatus est Dñm: Dñe omnipotẽs. *De⁹ aũt exaudita uoce ei⁹, uinculis eũ soluit: & reuers⁹ Hierosolyma, cũ toto corde seruisset Deo, reputat⁹ est iust⁹.* *Idololatra. Tyrannus. Esaiæ interfector. Iupiter quadriuultius. Maradochus. Captiuitas. Pœnitẽtia. Liberatio. Emẽdatio. Carceris ærumnæ.*

μανδαλατὸν φίλημα.) Osculum mandalotum, apud Aristophanem, est uarium, suaue, effœminatum, adhibita lingua.

μανδραγόρας.) Mandragora fructus soporifer, & obliuionis effector. πολλὼ τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκέναι, Multũ mandragoræ exhausisse.

MANAECHMVS Alopeconnesius, philosophus Platonicus: scripsit philosophica, & in Platonis Rempublicã li. 3.

Manechmus Sicyonius, Alcibij filius, uel Alcibiadis, historicus, fuit sub Alexandri successoribus. Scripsit historiam Alexandri Magni.

MANAETHOS (Mendesius) Mẽdes sacerdos Aegypti, scripsit de confectione Ciphyorum.

MANAETHOS Diospolitanus Aegyptius, aut Sebenytes, scripsit physiologica, de effectionibus siderum uersibus, & alia quædam astronomica.

MANEROS & Perimanos, apud Eubulum in Campylione, cantilenarũ nomina sunt, ab insania & incitatione amoris facta.

MANES, nomẽ proprium serui. Aristophanes in Auibus: Mancipia, fatuos Manas.

Furor Manichæus.

μαίνης) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christũ & Spiritum sanctũ esse cõmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebãt mali, corrogatum, ex Persia, Dei permissu, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & Scythianus dictus, genere Brachman fuit: præceptore usus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorũq; literis eruditus. Empedoclis sectam adamauit, duo principia statuentis inter se cõtraria, litem & amicitiam. In Persiam profectus, è uirgine se natum iactauit, & in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unũ uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, Euangelium: tertium, Thesaurum: postremũ, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cõtritus interijt. Mulier autem quædã, apud quã diuersabatur, hæreditatẽ & pecuniæ & librorũ eius adepta, puerũ septennẽ emit, nomine Cubricũ: quẽ literis eruditũ, & manumissum, hæredẽ omniũ bonorũ suorũ instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manẽ se appellãs: & erroris Buddę cõscius, libros illos à se factos perhibẽs. Hũc rex Persarũ uentẽ excoriauit, ut causam interitꝰ filij sui: quẽ ægrotantẽ, cũ à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturũ pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamẽto, & creationẽ omnẽ, & hominis conditionẽ, blasphemè negabat boni alicuiꝰ Dei esse, ut q̃ corruptiõi & mutatiõi essent obnoxia: Nouũ aũt, ut boni Dei scilicet, admittebat, & Christũ phantasia quadã & opiniõe apparuisse fingebat: & speluncas quasdã sacras, atq; nocturnos & illegitimos coitus & obscœnitates, & fatũ, & μετενσωματώσεις, id est animorũ in alia corpora ingressus, & alia q̃dã Græcanica docebat. De hoc Theodorꝰ Rhaiti presbyter sic ait: Manes phãtasia quadã nuda, & figura inani corporis humani, apparuisse Dñm commẽtus est, atq; somniauit: ut pati q̃dẽ uideretur, & agere, q̃ ageret & pateret, (καθ' ἡμᾶς, uel, apud nos) nostro more. Sed nihil horũ uerè & reipsa extitisse: opinione tantũ & impostura ab eo delusos esse homines, quorũ familiaritate uti uisus esset. Quapropter duas in Christo naturas recusat dicere, sed unã tãtùm asserit diuinitatis. Paulus uerò q̃dã æqualis eius, magnæ Antiochiæ episcopus, nudũ hominẽ dicebat esse Dñm, tãquã unũ prophetarum. Ab hoc Pauliani habent nomen.

Manes Scythianus.

Budda præceptor Manetis.

Lis & amicitia Empedoclis.

Buddæ libri.

Manes, Buddæ seu Terebinthi hæres.

Cubricus, Manes.

Interitus Manetis.

Errores Manetis.

Manes, nomen Persæ, qui ex Perside sub* Constantino Magno ꝓfugus, Christianorum dogmata turbauit.

μανίαν δ' ἐ πᾶσιν ὁμοίαν.) Insania non omnib. similis est. Alia enim absurda est, ut delirantiũ: alia expetenda & exoptanda, ut poetarum & uatum.

μανιῶν) Aristophanes & Homerus in eâdem lance collocant ebrietatẽ, in qua insaniam.

MANICHAEVS hæresiarches, aut sectator Manentis.

μανθάνειν.) Discere, est ortus scientiæ. Etiam Menandrum, poetam comicum, uix euasisse iudicium audio, ob nullum aliud crimẽ, nisi propter amicitiã illius.

μαντινέων διοικισμὸς.) Mantinensiũ disiunctio, cũ à Lacedęmonijs urbs eorum in quinq; pagos redacta est. Est aũt urbs Arcadiæ Mantinea.

MAXENTIVS Imperator Romanorũ, malè Romanos attriuit, tyrãnico more potius q̃ imperatorio. Nã & palàm stuprabat ingenuas matronas: & multos interficiebat, & his consentanea cętera faciebat. Quo Magnus Cõstãtinus cognito, liberare illos dominatu eiꝰ studebat: statimq; quo pacto illũ euerteret, cogitabat. Ei cogitationi intentus, sub meridiẽ uidit (στύλον πυρὸς σταυροειδῶς γράφοντα columnam) stylum ignis, forma crucis scribentem IN HOC VINCE: factusq; est Christianus. Licinius uerò collega eius,

eius, frigidas Græcorum fouens opinio nes, Christianos oderat: metu tamē Cōstantini persecutionē apertam instituere reformidabat, sed clàm p insidias multos occidebat. Tandē etiā apertè grassatur, atq; certo loco existit pſecutio: quæ res Cōstantinū nō latebat. Edicto enim uetuerat Licinius, ne inter sese conuenirent episcopi, ne res Christianorum incrementi causam haberēt. Dirupta itaq; ficta amicitia, odioq; erumpente, tandē à Constantino interfectus est Licinius.

*MAXIMINVS, Romanorū imperator, susceptо principatu magnā mutationem instituit, potestate asperrimè & magno cum terrore utēdo, & à clementi regno ad tyrannicam crudelitatem omnia reuocando. Erat enim ingenio, ut & genere, Barbarus, & cædis auiditate gentilicia præditus. Statim igitur & amicos omnes, qui familiares Alexādro, & à Patribus cōscriptis assessores appellati fuerant, remouit: nolens eos esse in exercitu, neq; secū esse quenquam (ὀκ συνειδήσεως εὐγενῆς, è conscientia nobili) nobilиorum genere. Plurimos etiam eorum interfecit, insidias ueritus. Dum autem in Oriēte uersaretur, multa scelesta & supra modum nefaria facinora edidit, persecutione crudeli & inhumana contra Christianos per omnes prouincias excitata, in qua plurimi celebres uiri martyrium obierunt. Sed digna impietate sua præmia imminētis supplicij, meritò pertulit. Nam cum in morbum atrocissimū incidisset, uehementes dolores omnem carnem eius uexabāt: & intestina eius exacerrima inflāmatione interna corrumpebantur, & caro tota cæræ instar liquescebat: eoq; incendio aucto, ipsa etiā ossa tosta sunt, ut & humanæ formæ character deleretur. Miserabiliter itaq; putrescens, tantoperè olebat, ut à cadaueribus in sepulchris corruptis nihil differret: exiguoque spiritu præditus, cum gemitu obiret.

MAXIMVS Tyrius philosophus, Romæ uersatus est sub Commodo. Scripsit de Homero, & quæ sit apud eū antiqua philosophia? Recte'ne Socrates se non defenderit in iudicio? & alias quasdam philosophicas quæstiones.

Maximus Epirota, aut Byzantius, philosophus, Iuliani Cæsaris Parabatæ magister. Scripsit de insolubilibus oppositionibus (περὶ παραχῶν.) De exordijs, De numeris, Commētarium ad Aristotelē, & alia quædam, ad eundem Iulianum.

MARATHON, locus Athenis, à Maratho, filio Apollinis. Hūc Callimachus Ennotion, hoc est humectum appellat, & aquosum. Marathonium facinus, & Marathonomachi.

MARANATHA, Hebraicè, uidi Christum: uel, Dominus noster uenit. Sic autem dicit incarnationis sermonem, confirmandi causa, quasi diceret: Omnium nostrūm Dominus, usqueadeò se demittere est dignatus: uos autem in ijsdē peccatis perseueratis, nec insignem charitatem, bonorum caput, reueremini? Hoc, inquit, unum considerato, idq; tibi sufficiet ad omnem uirtutis progressionem: sic omne peccatum poteris extinguere. *Christi charitas.*

MARAS Berrœus, Syrus, homo ditissimus, nullo tamen propter opes fastu elatus. Ac ne copiæ quidem ullæ pecūniæ apparebant, cum ea instrumentū illi esset iusticiæ & humanitatis, tum pauperibus largiendo, tum splendori politico seruiendo. Adeò se aduersus omnes æquum & iustum præbuit, ut neq; ciuium quisquam illum ulla in re unquam accusarit, neq; hospitum, neq; finitimorum, neq; eorum qui uicinos illi agros habebant. Neq; tamē hæc officia iusticię censebat, si nulli ciuium faceret iniuriā: sed illud potius, si bene merendo non defatigaretur. Itaq; non suum tantùm negocium agebat, sed & aliena curabat, maximeq; res uicinorum in urbe & ruri. Cuius rei maximum argumentum illud est, quòd, si quis aliquid uēditurus aut empturus erat, quod ei uicinum esset: uenditor aliquid amplius exigebat, emptor adijciebat ultra iustum precium, quòd Maram uirum longè optimum uicinum esset habiturus. Itaq; in Prouerbium abijt, Maras: ut ponatur pro eo, qui uicinum bonum agit. *Dives æquus & bonus uicinus.* *Bonus uicinus æstimatione prædij auget.*

μαργαρίτην δηλῶσι δακρύων ῥόον.) Margaritæ significant lachrymarum flumen. *Explicatio Sminy.*

μαργίτης.) Aeschines in oratione contra Ctesiphontē, sic à Demosthene Alexandrum cognominatū scribit: ob Margitē, qui Homero ascribitur, quod poema Callimachus admirari uidetur. Margitæ aūt appellabantur uæcordes, quod (Melitides) Margites quidā ultra quinq; numerare nō potuerit. Margitē dij fecerunt neq; aratorem, neq; fossorem, nec ullius alterius rei peritum. *5. numerare.*

MARDI, gēs latrocinijs dedita, quos neq; beneficijs in fide retinere: neq; tan-

tis afficere malis possis, ut metu liberati nõ statim ad ingeniũ redeãt. Est aũt populosa natio, terrã asperã colit: ac uix tãtũ excolit, ut suppetat unde uiuãt, pauperes sunt, & eqs carẽt, ut & prima fortuna fide careat. ὡς καὶ τὴν πρώτην τύχην ἀπιστεῖσθαι.

MARES, Chalcedonis Bithynicæ episcopus, cũ Iulianũ Parabaten, Fortunæ immolantẽ in imperatoria Cõstantinopoli deprehendisset, manu ductus (nam præter senium etiã suffusione oculorum laborabat) accessit, impiũ uocitãs, & desertorẽ, & à Deo alienum. Is uiri cõuicia uerbis ulciscebatur, cæcumq; uocabat. Nec Galilæus, inquit, Deus tuus, te curauerit. Galilæum enim solebat appellare Christum. Mares itaq; cõfidentius Imperatori dixit: Gratias ago Deo meo, q me cæcauit, ne uultũ tuum uideã, qui sic pietate excideris. Nihil ad hæc Iulianus respondit: nã & hoc callidè agebat. Cũ em̃ uidisset, eos qui sub Diocletiano martyriũ obijssent, à Christianis honorari, multosq; ultrò atq; alacres ad martyriũ currere: ut hoc ipso quodãmodo Christianos ulcisceretur, aliã est ingressus uiã, ac atrocẽ illã sub Diocletiano persecutionẽ distulit, neq; tñ persecutione prorsus abstinnit. persecutionẽ appello, cũ homines qeti quouis modo turbant̃. Turbabat aũt sic: Christianis, lege lata, disciplinis interdixit, Ne (inquit) linguã exacuentes, expeditè Gręcorum dialecticis occurrant. Sed cum alia atq; alia machinaretur, quibusdam persuasit ut immolarent: interq; illos & Hecebolio, Constantinopolitano sophistæ.

Iuliani callida persecutio.

Persecutio.

Hecebolius.

MARIANVS Marsi (δικηγόρου τῶν ὑπάρχων ῥώμης, Dicegori ex præfectis Romæ) causidici pręfectorum Romæ F. nam ab antiqua stirpe Romanus fuit. Cum autẽ pater Eleutheropolin, quæ primæ Palestinæ urbs est, habitatum concessisset, ex præfecto patricius etiã factus est: id qd̃ illustrius est, sub Imperatore Anastasio. Scripsit libros plurimos: Metaphrasin Theocriti, iãbis 3150. Metaphrasin Apollonij Argonauticorũ, iambis 5608. Metaphrasin Callimachi Hecales, Hymnorũ & Causarũ, & Epigrammatũ, iãbis 6810. Metaphrasin Arati, iambis 1340. Metaphrasin Nicãdri Theriacorũ, iãbis 1370. & alias multas metaphrases.

Metaphrases poetarum.

MARINVS Neapolitanus philosophus & orator, discipulus Procli philosophi, & successor: scripsit uitam Procli magistri sui, & soluta oratioue, & uersu: & alias quasdã philosophorũ quęstiões. Suscepta Procli schola, cũ Isidorũ philosophum Aristotelica doctrina erudisset, isq; Athenas denuò uenisset, communi præceptore defuncto, ostẽdit ei cõmentariũ à se scriptũ multorũ uersuũ, in Platonis Philebũ, eũq; legere, & iudiciũ de eo facere iussit, an edẽd⁹ esset liber? Quo ille accuratè lecto, sententiã suã minimè dissimulauit, nec tñ ullã inelegãtẽ uocẽ edidit, hoc tantũ dicto: Sufficere præceptoris cõmentarios in eũ dialogum. Tũ ille, iudicio eius intellecto, librũ cõbussit. Sed & prius per literas suã illi sententiam cõmunicarat, de argumẽtis & enarrationibus in Parmenidẽ: rationesq; exposuerat, quib. ꝑsuasum Marino fuerat, eũ Dialogum nõ esse de Dijs, sed de formis. Itaq; & cõmentarios cõfecit, q dialecticas Parmenidis hypotheses ad eum modũ explicabãt. Hic uerò & ad illas literas respõdet, rationib. ꝓpè infinitis ꝓbãs, uerissimã esse diuiniorẽ Dialogi expositionẽ. Ac nisi liber iã edit⁹ fuisset, fortassis & hũc aboleuisset. Fortassis aũt illi etiã obstitit somniũ Procli, qui se uidisse in somnis dixerat, fore (αὐτοῦ τοῦ μαρίνου) ipsi⁹ Marini cõmẽtarios in Parmenidẽ.

MARCELLINVS uir bonus, & strenuus, regulus Dalamatię (Illyrijs in Epyro collocatis) Illyriorũ in Epiro habitantiũ, Romanis disciplinis institutus, etiã diuinatiõis ꝑitissim⁹, & eruditiõis amãtissimus. Principatum tenuit liberũ, neq; Romanorũ imꝑio, neq; ulli alij gẽtib. imperãti seruiẽs, sed sui iuris fuit, suoq; populo iustè ꝑfuit: satis ẽt prudẽtię habuit, ratiõe gubernatiõis, & fortitudine mirabili ꝑditus, & in re militari exercitatus. Huic familiaris fuit Salusti⁹ philosoph⁹.

MARCELLVS, magister Arcadij imperatoris, (ornamentum) mundus uniuersæ uirtutis: aut, ut aptius dicam, uirtus quædam animata.

MARCELLVS Sidites medicus, sub M. Antonino. Scripsit uersibus heroicis medicos libros 42, in quibus etiam (περὶ λυκάνου) de Lycano.

Marcellus prætor sub Cõmodo, tam alienus à corruptela munerũ, quàm humanitati & mansuetudini familiaris. Vt enim totã noctem lucubrasse uideretur, eaq; de causa nec alius quisquã familiarium suorũ dormiret: duodenos codicillos, quales è tilia cõfici solent, quolibet penè uespere cõscribebat: alicuiq; mandabat, ut alios alijs horis aliquib. apportaret,

taret:ut quasi peruigil admirationi esset. Quamuis enim natura somno facilè resisteret:Vigilantiam tamē ratione uictus multùm auxerat.Nam & cæteris nequaquam sese replebat: & ut ne pane quidē saturaretur,Roma sibi afferēdum illum curabat:non quòd alterius loci uesci nō posset:sed ut præ uetustate ne paulò quidem plus quàm omnino necesse esset,ederet.Nam gingiuæ eius malè affectæ,facilè siccitate panū cruentabantur. Sed tamen uigilantiæ suæ opinionem augere atque amplificare studebat.

MARCIANVS, sub Valente imperatore fuit,& Angelio episcopo Constantinopolitano:uir clarus, qui olim in palatio militarat,tum autem (πρεσβύτης τῆς ναυατιανῶν τοῦ ἐκκλησίας,senex Nauatianorū fuit Ecclesiæ.)Nouatianæ ecclesiæ presbyter fuit. Grammaticam docuit Imperatoris filiam Anastasiam.

Marcianus familiaris fuit Musonio Pamphylio,uir omni uirtute examussim perpolitus.Nam cum honestatis & bonorum uirorum amans esset Musonius: undecunque,ut magnes ferrum, sic ipse homines ad se attrahebat. Neque uerò quærebatur, qualis esset aliquis:sed si auditum esset,Musonij amicum esse: bonū esse uirum constabat.

Marcianus sub Zenone floruit:& quo in(εὐκτηρίῳ)oratorio presbyter delectus fuerat,in eo degebat:& maximam apud illum nactus autoritatem impostor hic, seque disputationibus Epicureis indies corrumpens, sponte natum esse mundū affirmabat: nec administrari à Deo, sed effectione siderum. Quatenus enim eorum quodlibet suo motu circumactum, in editi infantis momētum inciderit eatenus illi dominari.

MARCIVS,dux Romanorū,in exiliū actus à populo,cū gemitu & cōmiseratione deducentiū deploraretur:neq; ingemuit, neq; fortunas suas deplorauit: nec aliud quicquā dixit aut fecit,magnitudine animi sui indignū. Domū uerò reuersus,cōspecta uxore &matre,q̄ uestes suas lacerarēt,& pectora plangerent, & (ut in huiusmodi calamitatib.fieri solet) lamentarentur,eaq̄; dicerēt quę in prōptu iis sunt, q̄ morte aut exilio à chariſſimis diuellūtur: magis etiā tolerantiā & cōstantiā suā declarauit: neq; filiorū lachrymis est cōmotus : quorū alter decimū ageret annū,alter adhuc in ulnis gestaret.Sed porta festināter egressus : nemini quò abiret significauit. Erat aūt uir bellicosissimus,& in omnib.uoluptatib. continēs:& quæ iusta essent, nō legū imperio magis præstabat omnibus, quàm ultro & naturali bonitate : nec ipse duntaxat omnis expers esse criminis studebat:sed eandē integritatē ab omnib.flagitabat, uir magnanimus & liberalis, & ad emendationē paratissimus. Cęterùm fieri scilicet nō poterat, ut oēs uirtutes in unius hominis existerēt animo. Neq; enim quisquam è mortali & calamitoso nascitur semine,bonus ab omni parte.Illi certè quidē omnia & omnes uirtutes largitus Deus,alia parū cōmoda fata & calamitates adiunxit.Nā clementia & hilaritas aberat ab eius moribus: itēq; comitas aduersus alios in salutationibus & cōgressib⁹ : nec minus placabilitas & moderatio,si cui iratus esset: &, quæ omnia humana exornat,gratia.Semper erat acerbus,& difficilis. Quæ res in multis illi incōmodabat : in primis uerò iuris & legū obseruantiæ ingēs & inexorabilis, & nihil æquitati concedens, asperitas. Omnino uerū esse uidetur, quod à ueterib.dicitur philosophis:morum uirtutes in medio,nō in extremo sitas esse,potiſmū uerò iusticiā. Hæc enim nō modò si deficit,sed etiā cū excedit modū, ab æquitate seiuncta est: nec iis ipsis penes quos est,utilis,sed potius causa magnarū calamitatū.Marcio etenim summum ius ita nocuit,ut patria pelleretur. Nā cū iniusta omnia oppugnaret:odia suscipiebat. Quòd si corporib.intereuntibus, unà etiā animus (quicquid is est) interit, neq; usquā quicquā est:eqdē haud scio, quomodo beatos illos existimemus, q̄ nec ullos uirtutis suæ fruct⁹ perceperūt, & ob eā ipsam perierūt. Si uerò aut immortales atq; æterni sunt animi nostri: aut post discessum à corporibus, lōgissimo tēpore permanent præstantiū uirorū,breuissimo improborū: iustus honos iis qui uirtuti student, tribui uideri queat,etiā iniquiorē expertis fortunā,gratia quæ illis à uiuentibus grati animi recordatione quàm diutissimè persoluitur.Id quod illi etiam uiro contigit.Neq; enim Volsci tantùm,quib. præerat:sed Romani etiā,publicè illū priuatimq̄; luxerunt: matronæ itē auro & reliquo ornatu posito , pullaq̄; uestę indutæ , annum integrum eum luxerūt.Atq; annis iam quingentis ab eius obitu elapsis,memoria illius nondum defecit.

Seueritatem ferre improbi non possunt.

Cum magnis uirtutibus ferocia & pertinacia coniuncta.

Noli nimium esse iustus.

Iustitia modum & gradus in suis actionibus genitissa.

Mortalis si sit animus, malè agi cū uirtute.

Pascitur in uiuis LIVOR, post fata quiescit.

MARCION hæresiarcha.

MARCVS, qui & Antoninus, laudatus ille per omnia philosophus, cùm alios audiuit, tũ Romæ Sexti Bœotij philosophi fores ipse frequentauit. Cum autem eum Lycius quidam, orator, Herodis Athenienſis rhetoris discipulus, prodeuntem rogaret, quò iret, quaq; de causa? Marcus: Etiam seni, inquit, discere honestum est. Eo igitur ad Sextum philoso phum, cogniturus quę nondum scio. Ibi Lycius manu ad cœlum sublata. O Sol, inquit, Romanorum imperator ingraueſcente ætate libellum tractans, magistrum adit: meus autem rex Alexander, annos 32 natus obiit. Hic scripsit de Vita sua libros 12.

Senex Imperator Sexti philosophi frequentat fores.

Lycius orator.

Alexander.

Marcus Romanorum imperator, is fuit, quẽ facilius tacitè admireris, quàm laudes: cũ nulla oratio uiri huius æquare uirtutes possit. Nam cum à prima ætate constantem & quietam uitam sibi delegisset: semper eodem uultu cõspectus fuit, nec lætitia, neq; metu mutato. Philosophos Stoicos probauit, nõ uitæ modò instituto, sed & studio disciplinarum. Sic ille quidem adolescens etiamnũ resplenduit, ut Hadrianus sæpè de imperij hæreditate in illum conferenda cogitaret. Sed quia Pium iam antè legibus adoptarat: ei quidem successionem conferuauit: hunc autem affinitate Pio coniungere uoluit: ut successione generis, principatu potiretur. Vitam priuatam sic egit, ut se nihil efferret supra cęteros, nõ mutatus adoptione: & imperium summa cum potestate adeptus, ad nullam unquam insolentiam deflexit: sed fuit ingenuus, & largus in dandis beneficiis, & bonus atque moderatus in regendis populis.

Constantia.

Stoica philosophia.

Hadrianus.

Pius.

Vita priuata principatus.

Marcus, Romanorum Imperator, cognomento Pius, cùm aliis omnibus uirtutibus præditus fuit, tũ potestate omniũ optimè usus est: eo excepto, quòd corpore parum robusto fuit: quod ipsum tamen ex infirmissimo tolerantissimũ reddidit. Beneficentiæ studiosissimus fuit, eiq; fanum condidit, nomine conuenientissimo, & inaudito prius, indito. Nam ipse quidẽ peccata omnia cauebat: qui neq; uolens, neq; imprudens delinqueret. Aliorum uerò peccata, uxoris suę in primis, ferebat: neq; curiosè inquirendo neq; puniendo. Sed si quis boni quippiã agebat: laudabat, & ad id illo utebatur, cæteros negligebat. Dicebat enim, Effici homines tales, quales habere uelis, nullo modo posse: iis uerò qui sint, ad Reipublicę utilitatem esse utendum. Vixit annos 50, menses 10, dies 20. annos 19, dies 11 potitus est imperio, semper sui similis in omnibus, nec in ulla re mutatus. Bonus fuit, nec quicquam habuit simulatum. ab eruditione quoq; multum habuit adiumenti, & in eloquentia & in philosophia exercitatus. Vnde factũ, ut plurimi se philosophari fingerẽt, quo ab eo ditarentur. Plurimùm tamen ab ipsa natura est cuectus. Infinitas alias laudes in eum confert Dion.

περιγοίας νιὸς.

Vtendum ijs qui utiles sunt.

M. APICIVS Romanus, homo extremè luxuriosus sine controuersia: adeò ut luxuria suam in eo genere magnificẽtiam atq; solertiam ostentare uoluisse uideatur. Agitabantur quotidiana conuiuia: ea uita erat, quæ gulæ & inguini mãcipata esset. Aliquando inter epulas Fabius, uir consularis, magnum & precio sum crystallinũ poculum imprudens cõfregit, eaq; de causa tristis dolebat. Cui Apicius mœrorẽ adimere cupiẽs: Quin tu istud, inquit, missum facis, teq; nobis hilariorem compotorem præbes? Num tibi istud amico facere nõ licebit, quod multi sæpè pincernæ & ære empta mancipia factitant?

M. MANLIVS, patricius, cum Galli Romam inuasissent, ob conseruatam urbẽ honorib. maximis est affectus. Pòst, cum senem, qui sæpè militarat, à creditore in seruitutem abripi cerneret: æs alienum pro eo dissoluit. Ob quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Itaq; populi studiis impulsus, iam nouas tabulas cogitabat: aut illud certè æquum cẽsebat, ut populus creditoribus, agris publicis uenditis, satisfaceret.

MARCVS, Arethusiorum episcopus, eloquentia & uita ornatus, quem sub Iuliano multis cruciatibus affecerunt: & (εἰς ὑπονόμους loca subterranea) in cuniculos coniectum, pueris compungendum aciculis dederunt. Deinde cauæ incluſum, garoque & melle perunctum, in ardore æstatis sub dio suspenderunt, ad eum depascẽdum crabrones & apes allicientes. Verùm ille constanter hęc omnia pertulit.

Marcus Euangelista titulos habet 48, capita 36.

MARONEA, locus Atticę, cuius meminit

minit Demosthenes in exceptiõe aduersus Pantænetũ. Est & urbs Thraciæ, quã ab Homero censent Ismarum dici.

MARON, Maronææ primus cõditor.

MARSYAS, Periãdri F. Pellæus, historicus. Principiò literator fuit, Antigoni frater, qui pòst regno potitus est, & unà cũ Alexãdro rege educatus. Scripsit Macedonica libris X, â primo rege Macedonũ auspicatus, usq; ad Alexandri, Philippi filij ingressum in Syriam, post Alexandriam conditam. Attica libris XII, & ipsius Alexandri educationem.

Marsyas, Critophemi F. Philippensis, historicus iunior.

Marsyas, Marsi F. Tabenus historicus, scripsit antiquitates lib. 12. Fabulosorũ libros 7. & alia quædam de sua patria.

Marsyas, uir sapiẽs, temporibus Iudaicorum iudicum uixit. Arte musica inuẽnit tibias è calamis, & æneas. Errore mẽtis affectus, se coniecit in fluuiũ: qui ab eius interitu dictus est Marsyas. Fabula fertur, eum periisse, quòd se deum fecisset. Iisdem temporibus res Iasonis & Argonautarum gestæ sunt, ut ait Apollonius Rhodius. Narratur & fabula, eũ ab Apolline excoriatum esse. Fertur etiam dictum Hormisdæ Persæ, qui ad Cõstantinum Magnum profugit. Is uenatum egressus, & in regiam reuersus, cum uocati ad cœnam, ei non, ut decebat, assurrexissent, minitatus fuerit, se Marsyæ morte illos mulctaturum. Quo ex quodam qui audierat, proceres Persici cognito, post obitum patris filium iuniorem designant regem: ipsum uerò ferreis compedibus uinctum, in carcerem conijciunt: quem uxor per piscis machinam lima illata, eduxit. Profugùs itaq; ad magnum uenit Constantinum.

MARTIVS Verus, Thucydidem ablegat, ut (fratrẽ.) Synæmum in Armeniã restituat: Qui (δέξα f. peritia) terrore armorũ, & quicquid accidisset, prompto consilio fretus, strenuè pergebat. Is autẽ erat Martius: qui non armis tantùm cogere posset hostes, aut celeritate anteuertere, aut dolo circumuenire: quibus in rebus ducis posita uis est: sed & commoda oratione persuadere, & magnificis muneribus conciliare, & spe bona allicere: grataq; erant, quæ dicebat aut faciebat, omnia. Nam & querelas atque iras cuiusque leniebat, & spem augebat, & qui seruandus esset modus in blanditiis munerum, & inuitatione conuiiorum, non ignorabat. Itaque & epularum frequentatione, & rei gerendæ celeritate atque industria efficiebat, ut Barbari amicitiam eius inimicitiis optabiliorẽ iudicarent. In nouam autem urbem cũ ueniisset, quæ præsidio Romanorum à Prisco imposito tenebatur: militibus nouas res spectantibus, & dicto & facto castigatis: principem illam Armeniæ urbem effecit. *Noua urbs Armeniæ. Priscus.*

μαρτύριον.) Testimonium dicitur tabernaculum, quòd in eo sint legis tabulæ. Legem enim mandata & testimonia & iura uocabant. *Lex.*

μαρτύρομαι.) Audi populemi: Loquar tibi Israel, testificor tibi.

MARPSIAS, orator fuit garrulus, & turbulentus.

μασσαλία.) Massilia. Isocrates ait in Archidamo, Phocæenses regis Persarũ dominatum fugientes, Massiliam in coloniam abiisse. Historiam hanc Aristoteles etiam confirmat. *Libertas amãtiquior patria.*

μασσινάσσης.) Masinissa rex Numidarũ, uir fuit in omnibus rebus fortunatus: cui Deus id largitus est, ut regnum paternum à Carthaginensibus & Syphace sibi ereptum, recuperaret, ac plurimùm amplificaret, à Mauris, Oceani accolis, usque ad Cyrenensis ditionis mediterranea propagatum: & multum terræ manuefaceret, cum Numidę ferè ob incultum solum (τῶν φαγόντων) uescerentur: & thesauros pecuniæ magnos & ueteranos exercitus relinqueret, & excidij Carthagini causa esset: quam prorsus debilitatam Romanis tradidit. Fuit & procero atque robusto corpore in lõga senectute usque ad mortem: & equum sine adiutore conscendebat. Ac roboris eius maximum hoc argumentum est, cũ multi ei filij & nascerentur & morerentur, quòd nunquam pauciores decem habuit, & puerum quadrimum nonagenarius reliquit. Acista ætate, & hoc habitu corporis obiit. *Recuperatio & amplificatio imperij. Robur corporis.*

MASINISSA, Numidarum in Africa rex, uir nostra ætate regũ optimus & beatissimꝰ, annos amplius 60 regnauit, saluberrimo corpore prædítus ad annũ ætatis usq; nonagesimũ. Fuit & robustissimo corporis habitu, qui & cũ stando esset, in ijsdẽ uestigiis totũ diẽ persisteret, & sedens nõ surgeret, & uexationem in equis sine ullo incõmodo toleraret. Signũ insignis in eo roboris afferre possum, 90. quos uixit, annos: Stemba filio qua- *Stemba.*

Micipſa. quadrimo, cum decederet relicto: quē Micipſa adoptauit, & præter hunc filios quatuor. quorum inter ſeſe cōcordia factum eſt, ut regnum ſuum per omne tēpus ætatis expers inſidiarum & domeſtici piaculi conſeruaret. Et quod maximū

Numida excultа. eſt, cū tota Numidia ſuperiore tempore non poſſe fruges manſuetas ferre credetur: ſolus & primus ipſe demonſtrauit, nullum eſſe frugum & fructuum genus, quod illa non gigneret: nihilo minus, q̄ ulla alia regio (ἐν Δήμητρος, certo interuallo) ampliſſimis in ſpaciis, agris fertiliſſimis innumeris inſtructis.

μάθλης ἄνθρωπος ἐγλοιὸς.) Homo lorū id eſt, uerbero, notis compunctus, leuis & incōſtans: uel mollis, & in malicia exercitatus: uel ita firmus, ut lorum.

μαστεύων.) Amplius aliquid ſcire cupiens, atq; inueſtigans Deo duce.

μάστιρα.) Octaua Philippica Demoſthenes: Thraciis malis. Quis enim aliter appellet Drongilum & Cambylen, & Maſtiram? Quid uerò ſi Baſtiram ſcribendum ſit, pro Maſtiram? aut Piſtiram,

Maſtira. Baſtira. Piſtira. Epimaſtus. aut Epimaſtum? Has enim Reſpub. apud Anaximenem reperimus libro 7. Philippicarum rerum, cum Maſtiræ nuſquam fiat mentio.

μάστορες, μαστροὶ ἐν τῇ πόλει, καὶ μαστῆρες ἢ ζητηταί.) Indagatorum magiſtratus quidā fuit, ad inquirendas res populi communes conſtitutus.

MELITE, municipium Atticæ.

μαστὸς.) Ad dexterā caſtelli fuit tumulus: quē, ſi occuparetur, pòſt ad multa fore utilem cenſebat.

Ebrij boues. μαχάλλω αἴρειν.) Axillam tollere: pro, inebriari. Nā ebrij axillas tollentes, boū inſtar mugiebant.

Homicidarū ſuperſtitio. μαχαλιοῦσθαι.) Solent in occiſorū capitibus abſtergere enſes, quaſi remouētes piaculum cædis: uel, quòd propter expiationes, extrema interfecti amputabant, & de axilla eius ſuſpendebant, ut ſcilicet uiribus deſtitueretur ad ulciſcendum homicidam: uel, quòd ij qui bellū ciuile geſſerant, interemptos mutilabāt, ab omni parte corporis aliquid reſecantes, ne quo deinceps incōmodo ab eis afficerentur: & extrema illa inter ſeſe cō nexa de ſemetipſis ſuſpendebant, his ſe uires illis eripere opinantes, ne quid in poſterum mali ab illis paterētur. Sophocles: Cogita, num ipſi tibi benignè uideatur, Inferias has in ſepulchro acceptu rus mortuus. A' qua interfectus, & inſtar hoſtis Mutilatus eſt, & in balneis capite Maculas abſterſit. De Agamemnone uerba fiunt.

μὰ τὰ λάχανα.) Per holera ſiue herbas. adhuc multi & clari apud Armeniacos uiri μὰ τὰ καλὰ, Per pulchra, iurant.

MATTHAEVS, euangeliſta, titulos habet 68, capita 355.

ματρέας.) Matreas impoſtor populi beſtiam alebat, quæ ipſa ſe deuorabat: quę cuiuſmodi fuerit, quæritur (ἐποίησε περὶ τῆς ἀριστοτέλους ἀπορίας.) Poema fecit ex Ariſtotelis dubitationibus: Quare ſol Oceanum ſubeat, & non natet?

ματρυλλεῖον.) Matrylleū dicunt locum fuiſſe quendam, in quo aniculæ ſuſciperent eos qui inebrari uellent. Menander in Permittentibus: Non infortunium feret Perdita in Matrylleo uita? οὐκ εἰμάχη τὴν κεφαλὴν ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον;

μάθοντας.) Euripides fecit Herculem eſuriētem, Bacchū timidum, louem adulterum, & ſeruum eiulantem.

μὰ τὸν.) Antiqui, & inter hos Plato ſæpe, iuraturi, Deum omittunt, boni ominis ergò, & ex reuerentia numinis: Per, non, Per Iouem, dicentes.

MAVRICIVS, Romanorum imperator, dicitur eloquentiam maximi fecisse, & in optimis quibuſque diſciplinis uerſatos maximis honoribus affeciſſe. Fertur & trientem uectigalium remiſiſſe ſubditis. Deſignatus à Tiberio Cæſare dux Orientis, quamuis in bellis & præliis non uerſatus, uir tamē cordatus fuit, & grauis & accuratus: ac duas res inter ſe contrarias coniunxit, ſummam & magnitudinem animi, & clementiā, ab omni deſpicientia & ſupercilio alienam. Hoc ingenio præditus Mauricius, principatu ſuſcepto, magis etiam gloriam ſuam illuſtrauit.

μαυρήσιοι.) Mauruſij, gens inuicta ab illius loci barbaris, ob audaciam & celeritatem: & quòd per occaſionem cū impetu conferti irruere, & facilè refugere, & ex fuga denuò in unum coire conſueuerunt: ut conuerſi in improuidè nullo-

Metuunt incurſationem cadauerum, aut etiam animos creduut mutilari. que ordine inſequentes irruant. Quòd ſi quam illi cladem acceperint: non Romanę legiones, ſed auxilia, eaque Barbarorum periclitantur.

MAVSOLVS princeps Carum, quē Theopompus pecuniæ cauſa à nullo ſacinore temperaſſe ſcribit.

μαχάων.) Suſurrabant inter ſeſe, qui Chironis & Machaonis artem factitant, (id eſt

(id est medici & chirurgi) unà cum telo animam etiam exituram. de Epaminonda opinor.

μάχαιρα.) Celtiberi fabrica gladiorum alijs multum præstant. Nam & pungunt acriter, & ictum utraque manu potentem ferunt. Itaq; Romani patriis gladiis depositis Hannibalico bello, Ibericos receperunt: forma quidem mutata: sed ferri bonitatem, & fabricæ solertiam imitari nõ potuerunt.

μάχλω μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατυμένη.) Pugnam gladius depingit arreptus.

μάχλος.) Vitã illa prius intemperantẽ egerat, dissolutis moribꝰ, multũ usa cõsuetudine paternorũ uenefic orum.

μαχλοσύνη.) Hesiodus, de Prœti filiabus: Ob lasciuiam tetram tenerum amiserunt florem.

MAEANDER, fluuius Lydiæ.

μαιμακτηριὼν.) Męmacterion, quintus mensis apud Athenienses *Ianuarius: dictus à Ioue Męmacte, id est attonito & turbulento. Cum aũt eo mẽse hyems incipiat, aer turbatur.

μαιονίδας.) Si captus es, ignoscendum. nam & princeps hymnorum Mæonides ob griphos piscatorum perijt. Quòd patria Musis locutum est caput, ó hospes, Mæonidæ.

MAEOTIS, palus Scythiæ.

μέγα.) Magnum & paruum, de auditu dicitur, & de strepitu, siue sono: in quo magnum & paruum solus auditus diiudicare potest. Quod uerò in corpore est continuũ, id tactus & gustus discernũt. Cum autem uocẽ dicimus (λάκκὸν ἢ μέλαιναν, albam aut nigram) claram aut obscurã proportione & similitudine à coloribus sumpta sic loquimur. Ac in strepitu magnum & paruum non aliam habet oppositionem, nisi acutum & grauẽ sonum: ut in tactu, circa calidum & frigidum. Alia prsus oppositio est, graue & leue, asperum & læue, & cęterarum quęlibet, * sed remissionem aut intentionẽ sonorum significat. Hoc uerò non est alterius oppositionis proprium. Tale igitur magnum & paruũ inuenire licet: ut, exempli gratia, mellis magnum, aridæ ficus paruum: quia intensa est dulcedo mellis, remissa in ficu. Sed & niger color, affatim niger, dici magnus potest: qui non ita se habet, sed remissus est, par uus: ut uehemens simpliciter & obscurum, magni uoce & parui nominetur. Illud etiam quærere est operæprecium, quamobrem cum de solis magnitudinibus magnum & paruum dicatur: de solis uehemẽtibus & obscuris sonis metaphora ea propriè utamur, magnũ strepitũ dicentes, & paruũ: nõ item magnum, quod ualde dulce est: neq; paruũ, quod obscurã habet dulcedinẽ, neq; de ullo alio? Dico igitur, strepitum non (ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα) esse rem, quæ simul & subitò subsistat: ac eum ne in nascendo quidem subsistere, sed fieri in tempore. Omne autem tempus est continuum. Itaque strepitum qui longo tempore fit, magnum dicimus: paruũ, qui breui. Sed ualde dulce, & ualde nigrum, itẽq; alia, nehementia qualitatis talia sunt, nõ longitudine temporis.

μεγαλεῖον μῦρον.) Megaleum unguentũ, à Megalo Siculo inuentore.

μεγαλοδωρία.) Tanta munificentia & sapientia usus est. Neq; enim uidebatur, cum uidebatur: nec inueniebatur, cum inueniebatur: neq; deprehendebatur, cũ capiebatur. Zeno quendam aggressum magnùm spirare (id est, efferri animo) alapa data monuit, bonitatem non in magnitudine, sed magnitudinem in bonitate sitam esse. *Aenigmata.* *Magnitudo in bonitate sita.*

μεγαλομερία.) Polybius: Classis Carthaginensiũ uiros habuit circiter cẽties quinquagies mille: qua nõ is modò qui adesset, coramq; cerneret: sed qui uel audiret, obstupesceret, ob periculi magnitudinem, & utrisq; Reipublicæ amplitudinem atq; potentiã. Theologus: iis qui maxima, aut maximum, aut supra magnum appetũt, maxima, ut in tribus personis (ὁμοιωσίοις, f. ὁμοωσίοις) homœusiis: maximũ, ob essentiæ unitatem, & identitatem diuinitatis: supra magnum, quia non quãto aliquo aut magnitudine aut quantitate (ὑπερμέγεθες lego, pro μεγάθει) circumscribitur. *Classis 150000 uirorum.*

μεγαλοπρεπὴς.) Magnificẽtia, posita est in magnitudine sumptuum: liberalitas, in consuetis sumptibus uersatur.

μεγαλόφρων.) Magnanimus, est habitu præditus super omnes euẽtus æquè malos & bonos se efferente: & ab antiquis maxima dicitur opulentia. *Magnũ animi opes maximæ.*

μεγάνορ.) Multũ potest AVRVM: ac neruus belli, secundũ Pindarũ dicitur. *Aurum.*

μεγαρέων ἄξιοι μερίδ.) Megarensium digni parte: id est, inhonorati. Non sumus homines obscuri, neq; Megarensis conditionis: sed ex iis qui sapientiæ principatum tenent. *Megarenses.*

μεγα-

μεγαρέων δάκρυα.) Megarensiũ lachrymæ. Quia in agro Megarico multum allij nascitur. Prouerbium in eos dicitur, qui lachrymis expressis simulatè flent, non ex animo.

μεγαρικαὶ σφίγγες.) Megaricæ sphinges, dicuntur meretrices.

Stilpon. μεγαρίσαι.) Stilpon philosoph⁹ Megarensis Grecus, tantum acumine ingenij, docendiq; dexteritate præstitit aliis, ut tota penè Græcia illum intuens, Megaricam sectam amplecteretur.

Rex Persarum. μέγας βασιλεὺς.) Magnus rex: id est, Persarũ, quòd maxima est eius potentia. Cęteris aũt regibus etiã nomina prouinciarum adijciebant: ueluti, Lacedæmoniorum aut Macedonum.

Copiæ cornu. μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.) Magnum est os anni: id est, bonis animis sumus, ob annonæ copiam, & omnium rerum abundantiam.

μέγα τὶ ἄγγελος ἐσθλὸς.) Magna res est nũcius bonus. De iis qui læta nunciant.

Gladius fortunatus. μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.) Magis ea re fidit, quàm Peleus gladio suo. Eũ gladium aiunt illi à Vulcano modestię gratia dono fuisse datum, quo siue in bellis, siue in uenatu uteretur, onia ex sententia conficeret.

MEGAENETVS, homo fuit insolẽs, audax, auidus imperij.

μεγαίνετος.) Audies istius & meos discipulos. Istius quidẽ Phormisius & Megęnetus Manes. Sunt nomina seruorum.

μέγεθος.) Duplex est magnitudo * cõmunis sensus. Potest etiam proportione de olfactu & gustatu intelligi. Nã hi suã magnitudinem apprehendunt, alter odorum, alter saporum: etsi consuetudo nomen magnitudinis ignorat.

μεγιστᾶνες.) Proceres, regis illustres ministri & præfecti.

MEGISTVS fluuius, qui in Aegęum mare influit.

MEDIMNVS, mẽsura Chœnicũ 48. Prouerbiũ, μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον: Paternum argentum medimno metior. De iis qui magnum & subitum lucrum expectant. Medimnus est modiorum 6, sextariorum 72, siue librarum 108.

MEDIOLANVM, urbs Italiæ populosa, direpta ab Attila.

Perseus præstigiarum peritus. MEDVSA, quę & Gorgone. Perseus, Danaes & Iouis Pici F. oẽs mysticas phãtasias, id est arcanas præstigias edoctus, cũ peculiare sibi regnũ instituere uellet, Medicum contempsit: multasq; regiones peruagatus, puellam uirginem uidit squalidam & deformem: eamque intuitus, quæ uocetur, rogat? Illa: Medusa inquit. Amputato itaq; capite eius (ἐτέλεσεν αὐτὴν, initiauit) cõfecit id, ut edoctus fuerat, atque gestabat: eoq; percellebat & tollebat omnes intuentes. Id caput Gorgonem appellauit, ob actionis celeritatem. Inde in regionẽ profectus, quæ Cepheo regi parebat, puellam uirginẽ, Andromeden nomine, in templo repertam, uxorem ducit (καὶ κτίζει κώμην εἰς πόλιν, & ex pago urbem facit) uicumq; condit in urbe quæ Amandra dicitur, erecta statua quæ Gorgonem gestaret. ea dicta est Iconium, ob Gorgonis effigiem, seu sigillum, quod est Græcè εἰκόνιον. Bellum gessit cum Cilicibus & Isauris: urbemq; Tarsum condidit, cum Andrasus antea diceretur. Nam cũ oraculo iussus esset, quo loco post uictoriam, ubi ex equo descendisset, pedem primò posuisset: urbem condere, pro uictorię munere: eam Tarsum appellauit. Medis quoq; uictis, nomen regionis mutauit, ac Persiam uocauit. Edocuit etiam Persarum quosdã quos Magos uocauit, nefaria sacra Gorgonia. quo tempore globus ignis cœlo delatus est: unde Perseus ignem acceptũ à Persis custodiri, & ut cœlo missum coli iussit. Bellum cum Cepheo gerens, qui ob senium cæcus erat, cum caput Gorgones nullam in eũ uim haberet: ratus inutile id esse, ad se conuertit, eoq; conspecto moritur. Hoc postea filius eius Merrus cremauit.

μεθάρμοσον.) Attentè me audi. Sicubi uerò quid perperam dixero, corrige.

μέθεσθαι.) Morem gere amicis, & curas istas missas facito.

μέθη.) Antiqui moris non fuit, uel uino, uel ullis aliis deliciis ultra modũ indulgere, nisi deorum causa id facerent. Hinc sunt θοῖναι, θαλίαι, μέθαι, quarum uocum origo cõuenticula religionis ergò atq; conuiuia declarat.

METHODIVS Olympi Lycię, aut Patararum, & postea Tyri episcopus, splendida & composita oratione libros scripsit contra Porphyrium: & Conuiuium decem uirginũ: & de resurrectione sermonem optimum contra Origenem, & alium cnotra eundem de Pythonissa & libera uoluntate. Scripsit & in Genesin, & in Canticum canticorum commentarios, aliaq; multa, (χύδην ἀναγινωσκόμενα) quæ

quę paſſim legũtur. In extrema perſecutione ſub Decio & Valeriano, Chalcide, q̃ eſt in Oriẽte, martyrio eſt coronatus.

METHONE, urbs una ex Halcyoniis. Demoſthenes in Philippicis de ea quæ eſt in Thracia loqui uidetur: quam dum obſidet Philippus, dextrum oculum amiſit. Quatuor eſſe Methonas ait Demetrius Magnes.

μέθυ.) Odoratum & ſuaue merum humi fundatur: ut & cinis tuus & oſſa uoluptate afficiantur.

MELAMPVS, diuinationũ gnarus. Symbolum illud Melampodẽ aut Poletem requirebat, qui res futuras optimè iudicare norant.

μελαμπύγων τύχοις.) In Melampygũ incidas. (Cercopes.) Melampygi duo quidã fuerũt, fratres improbi, Memnonidis filij. Qui cũ petulanter multa facerẽt: mater eos cauere iubebat, ne in Daſyproctũ, id eſt uirum hirſuto podice incideret. Cum aũt in Herculem incidiſſent, lignoq; alligati riderent: Hercules eos ridentes & circumſpectantes uidens, cauſam quærit. Illi uerò reſpondent, ſibi oraculum à matre datum, fore ut inciderẽt in uirum hirſuto podice. Hercules itaq; & ipſe ridens, eos dimiſit.

μέλαν.) Niger color contrahit uiſum.

μελαιναιγίδας διόνυσος.) Melænægidam Bacchum hac de cauſa conſecrarunt. Eleuthêris filiæ, ſpectra Bacchi nigris caprinis pellibus amicti conſpicatæ, eum reprehenderunt. At is iratus, furore eas affecit. Pòſt Eleuther oraculum accepit, ad auertendum furorem, Bacchum Melænægidem eſſe uenerandum.

μελανίων σωφρονέστερος.) Melanione caſtior. Hic nuptias fugiens, in ſolitudinẽ uenit: & in montibus habitauit, cane ſuo uenatus lepores, neq; præ odio domũ redijt. adeò mulieres ille deteſtabatur. Nos uerò nihilo ſumus Melanione (ſaniores σωφρονέστεραι) modeſtiores. Ariſtoph. in Lyſiſtrate.

(MENALIPPEVM) Melanippeũ, ſacellũ eſt Melanippi Theſei filij, in Melita.

MELANIPPIDES Melius, Critonis F. Olympiade 6, natus, ſcripſit Dithyrambis plurimos libros, & poemata uerſu heroico, & epigrammata, & elegias, & alia plurima.

Melanippides, ex filia nepos ſuperioris, Critonis filius, qui & ipſe Lyricꝰ fuit, in Dithyrambica modulatione plurima innouauit, & apud Perdiccam regẽ ætatem exegit. Scripſit & ipſe Cantica lyrica, & dithyrambos.

μελαν θιος.) De Melãthio & Morſimo ſic dicit Ariſtophanes: Ambo ſunt Gorgones, guloſi, Batidum piſciculorũ ſpeculatores, harpyiæ, uetularum ſubagitatores, impuri, hircum olentes, piſciũ peſtes, contra quos magno ſcreatu edito atq; amplo, Muſa & dea feſtum hũc diẽ mecum per ludum agito. Melanthius. Morſimus.

MELANOPVS, affinis Diophanti oratoris.

MELANTIAS, quæ nũc uulgò Melitias dicitur. Thraciæ pagus, 102 ſtadiis Byzantio diſtans: quem Athyras fluuius præterfluit: paulumq; progreſſus, & uerſus Cæciam uentum paulatim declinans, in Propontidem influit. Vnde nauale quoq; quod eſt in illo littore, nomen idem accepit. Athyras.

μελεάγρια.) Radicibus eos Meleagrio rum, & medullis calamorum excepit.

MELEAGRIDES aues paſcebantur in arce: alij Meleagri ſorores, alij familiares Iocallidis Lerneæ uirginis, quam ſupra modum uenerantur, in has aues mutatas eſſe tradunt. Iocallis.

μελέτη.) Qui Romanorum tirocinia & exercitationes, prælia incruẽta: & prelia, cruentas exercitationes dixerit, non aberrabit. Romanorum gymnaſia.

μέλι.) Prouerbiũ: Ego nõ (minus, id eſt æquè ac) magis iſtiuſmodi curo, quàm ranas in paludibus: μέλι μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον ἢ ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

MELES, Homeri pater.

MELESERMVS, Athenienſis ſophiſta. Scripſit meretriciarum epiſtolarum lib. 14. Agreſtiũ unum: Culinariarũ unũ: Conuiualium unum.

μελησία.) Videt Meleſiam, & amat eã: ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτ.

μέλι.) Mel dulce quidẽ eſt ſenſui, amarũ aũt exhalatione, ac bilem facere dicitur, & cõuertere humores in ſui ſaporis contrariũ. Id quod argumento ſit, ortũ eius eſſe ex amariſſima natura. Mel.

MELIBOEVM. Olyzon urbs.

MELIBOEVS agricola, Oedipum educauit.

μελίνη.) Impunè auferebant uinũ, legumina, panicũ, ficus. Omnia enim bona habebat regio illa, præter oleum.

μελιταῖον κυνίδιον.) Melitæꝰ catellus. Canum alij ſunt ſagaces, alij feras inuadũt, alij domos cuſtodiũt: alij uoluptatis gratia aluntur, ut Melitæi catelli.

MELITE, ut Demosthenes in oratione cõtra Cononẽ, municipiũ est Cecropiæ tribus, dictũ à Melite, quæ, secundũ Hesiodũ, filia fuit Myrmecis: Musæo uerò autore, Dij, filij Apollinis.

μέλιτ@ μυελὸς.) Mellis medulla. De rebus suauissimis.

MELITVS tragœdiæ poeta frigidior, improbo ingenio,* Socratẽ accusauit. Aristophanes:

Caricæ cantilenæ. *Obliqua Meliti Caricorum carminum.* Caricæ cantilenæ fuerunt lugubres.

Melitus Lari F. Atheniẽsis orator, cũ Anyto Socratẽ accusauit. Fecit & comœdias, & lapidatus est ab Atheniẽsibus *. Fuit tẽporibus Zenonis Eleatæ, & Empedoclis. Scripsit de ENTE. aduersatus est Pericli: & dux Samiorum nauali prælio pugnauit, cum Sophocle tragico Olympiade 84.

Interitus duorum amenstium. Melit⁹ amat Athenis adolescentẽ nobilẽ & diuitem. Erat is adolescentulus & magnifico genere ortus, & forma prædit⁹ incõparabili. Amatori nomẽ erat Meli-

Meretricia cupiditas & insolentia. tus, formoso Timagoras, ut aiunt. Erat aũt immisericors & inexorabilis ille puer, multaq; amatori laborũ & periculorũ plenissima imperabat, quę parũ ab interitu abessent. Eæ res erant, ut canes bonos uenaticos peregrè adducẽret: & equũ hostilẽ cuiuscunq; generosum & ferocẽ: alterius elegantẽ chlamydem, & id genus alia. Deniq; aues etiã apportari sibi iussit cuiuscunq; altiles, & seruos miro genere natos. Enimuerò cũ hęc quoque attonitus ille amicus cõfecisset: formoso donabat magnã & preciosam rẽ, ea quæ iam dicta sunt. At hic immani ingenio, etiã illa repudiauit. Melitus itaq; amore ardẽs atq; insaniẽs, atq; etiam sui contemptũ indignissimè ferẽs, fessus irritis simul & infinitis ęrũnis, incitato cursu in arcẽ se ꝓripuit, & de rupib. deiecit. Nõ tamẽ uindex iusticia, insolentẽ & cõtemptorẽ puerũ irridere passa est Meliti interitũ. Nã auib. acceptis, & in ulnas impositis, illius uestigia persequẽs, quasi uitraherẽ à calamitoso sodali, se post Melitũ eodẽ ex loco prȩcipitauit, tardus & infelix redamator. Eius calamitatis simulacrum eo loco positum est, puer fõmosus & nudus, gallos duos admodum generosos in ulnis ferens, & in caput se præcipitans.

ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλ@ ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

O præclarũ monimentũ.

Mortuorum uiaticum. μελιτ@τα.) Mellitam placentã Trophonij oraculũ petituri, serpentibus, ut putabãt, afferebãt. Mortuis item mellita placenta dabatur, ad placandũ Cerberũ: obolus, quem nautæ darent: & corona, ut uitæ certamine perfunctis.

μελόμενοι.) Deo se charos esse credebant, quòd genio illi curæ essent.

μέλον) Quamuis rex, & Persa, tot gentium & negociorum curis districtus: nihilominus doctrinã aliquãtisper degustare, & illius gloria illustrari uolebat.

μελλονικίαν.) Aristophanes: Nõ est oscitandũ nobis, neq; Niciæ exẽplo cessandũ: sed primo quoq; tẽpore gerẽda res est. Nicias Nicerati F. differebat expeditionem Siculam. Tardus enim erat in exeundo, & (ut obtrectatores dicebãt) non (προνοητικὸς. f. πρακτικὸς, strennuus) prouidus, sed cunctator.

μέλλω) Sophocles: Dum subinde cesso, remq; differo: spem & quam habui, & quam non habui, perdidi.

MELCHISEDEC, sacerdos Dei, rex Chananæorũ. Is urbẽ in Sione mõte cõdidit, Salemq; dixit, hoc est εἰρηνικὸν, Pacificã: in qua cũ regnasset annos 113, obijt, uir iustus. & (παρθέν@, per omnẽ ætatem castus) uirgo. Genealogiã uerò eius nõ explicatur: quòd prorsus non est de Abraami semine, sed genere Chananæ⁹, & ex detestabili satu oriundus. Quãobrem genealogiæ honore caret. Minimè nãq; decuisset, eũ qui summæ iusticię cõpos esset, cum summa iniusticia prædita familia coniungi. Itaq; eum & patre & matre carere dicũt. Natione autem fuisse Chananæum, cùm ex eo clarũ est, qd in climate Chananæo regnauit: & quòd improbissimis Sodomis uicinus fuit: tũ etiam quòd Salem, cuius rex erat, celebris illa est Hierosolyma, syllabis Hiero ueteri nomini adiectis. Cum de gente Melchisedecitarum audieris aliquid, mẽto dicti Apostolici, alterius eam esse generis, Chananæi.

Melchisedec sacerdos non Iudæorũ tantum, sed & gentiũ: sic & Christus nõ pro Iudæis solùm, sed etiam pro uniuersis hominibus seipsum obtulit Deo. Aspicaſ aũt sacerdotiũ ea nocte, postquã supplicium pertulit, cũ accepto pane, & gratiis actis, cũ fregit, & dixit: Accipite, edite, & reliqua. Hic Melchisedec Abraa mi tempore floruit, uir religiosus, ethnicus, genus ducens à Side, filio Aegyptiorũ regis (Λιβύης.) Libyæ.

Melchisedec tex Chananæorũ, & sacerdos summi Dei, Abraamo à bello recuertẽti occurrit, & panib. ac uino oblatis,

tis,illi dixit: Benedictus Abraã Deo ſummo,qui condidit cœlum & terrã: & benedictus Deus altiſſimus, qui hoſtes tuos poteſtati tuæ ſubiecit. Abraam autẽ decimas omnium ei dedit. Melchiſedec ſignificat regem pacis.

MELCHOM,idolũ quoddã. Sacrę autem literæ ſimulacra προσκόμματα καὶ βδέλύγματα,id eſt offendicula & piacula uocant,quòd inuiſa & deſpuenda ſint.

μεμαγμένη μάζα.)Placenta ſubacta,ſiue parata. De bonis quæ in promptu ſunt. Prouerbium,μάζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην,Placentam ſubegit à me ſubactam:id eſt falſam alienæ gloriæ hæreditatem cernit.

μεμαῦα.)

δὲ γὸ ἐν θνητοῖσιν ἐδύνατο καὶ μεμαῦα,
εὑρέμεναι κλωθὼ τῷ δ' ἕτερον φονέα.

Nec enim inter mortales potuit,quãuis quæritans.

Reperire Clotho huic alium interfectorem.

μεμιλλωμένον.)τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. Funem rubricatum fugiunt. Ariſtophanes: Cum Athenienſes in concione ſegniter conuenirent, ſolebant duo miniſtri fune rubricato extento per forum,turbam in concionem compellere:ut ait Plato comicus. Qui uerò inuncti erant,mulctam ſoluebant.

MEMNON,qui ad Troiam militauit, dux Aethiopũ fuit,cũ Aethiops nõ eſſet ſed è Suſis Perſicis,& Choaſpe fluuio,illius loci gentibus imperans.

μεμυαλωμένα.) Lex uictimas pingues & integras flagitat, eodẽq; modo Malachias propheta:& execratur eos, qui cũ tales habeant,mutilatas offerant.

μεμύρωμαι.) Ariſtophanes: O' me beatam,quæ caput præſtantibus unguentis delibutum habeam. Ea tamen multum ſuperantur à Thaſiis urnulis.

MEMPHIS (Menuphis) bos Soli ſacer fuit, ut Apis Lunę apud Aegyptios.

MENANDER Athenienſis,comicus antiquus:& Menãder alius Athenienſis, Diopithis & Hegeſiſtrates F. celebris apud oẽs,nouæ Comœdiæ poeta,ſtrabis quidẽ oculis,ſed acuto ingenio, & inſanus mulierũ amator. Scripſit comœdias 108,& epiſtolas ad Ptolemæũ regẽ, & alias plurimas orationes proſa.

Menãder Laodiceæ natus, quæ eſt ad Lycum fluuium,ſophiſta, ſcripſit cõmẽtarium in Hermogenis artem; & Minuciani progymnaſmata, & alia.

Menãder Protector hiſtoricus, ſic de ſeſe ſcribit: Mihi pater eſt Euphrates Byzantinus,minimè ille quidem eruditus. Herodotus mihi frater eſt, qui legũ doctrina deguſtata,ab eo ſtudio receſſit. Ego uerò & leges non negligendas eſſe, & ad finem laborum perueniendum exiſtimaui:idq; feci ut licuit, minimè tamẽ eius ſtudij profeſſione ſum uſus. Neque enim cordi mihi erat cauſas agere, aut regiã porticũ frequentare, & eloquẽtiæ facultate curas aliorũ in me transferre. Itaq; reb. ſeriis neglectis, amplexus peſſima hianti ore circuiui. Ac placuêre mihi ſtrepitus (χρωμάτων, colorum,f. ἁρμάτων) curruũ, & equorũ decurſiones, atq; etiã pantomimorũ ſaltatio. Adhęc,& palæſtras ſum ingreſſus: eoq; demẽtiæ ueni,ut & penulã exuerẽ, & ueſtẽ illi proximã, & quicquid ad uiræ ornatũ facit. Poſteaquã uerò Mauricius imperatoriã poteſtatẽ ſuſceperat, cùm ſolicitº maximè de populo, tum Muſarũ amator, & poematũ atq; hiſtoriarũ auidus auditor, ut qui & magnã partem noctis in iis ſtudiis conſumeret,& pecuniis hebetiora ingenia acueret & excitaret: perlibenter ego tum oberrans,& ęger animo, quòd non ea quibus eſſet opus haberem: reputabam,non decere me fruſtrà oberrare. Itaque ne prorſus nihil agerem, hanc hiſtoriam ſcribẽdam ſuſcepi, ab obitu Agathiæ auſpicatus.

Doctus, ſed ignauus & uoluptarius.

Mauricius imperator.

Paralipomẽna Agathiæ.

MENDA,urbs ab Eretrienſib cõdita.

MENDE,urbs una ex Pellenæis: unde Mendæus.

MENDEN appellant Pana Aegyptij, à caprino uultu:eũq; colunt,ut procreatricis facultatis præſidem(eſt enim ſalax hoc animal) itaq; uenerantur, ut capris non ueſcantur.

Pan.

MENDESII ędes fuit apud Aegyptios, in qua ſimulacrũ fuit caprinis pedibus,intento inguine.

Huic rigidum cornu durius inguen erat.

μενδήσιον κέρας.)Mendeſium cornu: id eſt,oſtium Nili.

MENECRATES comicus,de cuius fabulis eſt Manector,ſiue Hermionẽſis.

Menecrates, Syracuſanus medicus, qui ſacrum morbum curabat, nullã mercedem accipiebat: ſed à ſanatis poſtulabat,ut ſe ipſius ſeruos eſſe faterentur:ſeque louem appellabat, & deos quos ſanauerat,nomine cuiq; indito,alij Mercurij,alij Apollinis.

ὁ φίλιππος καὶ μενεκράτης ὁ ἰατρός.

MENELAVS,frater Philippi,à patre: ut Demoſthenes tradit in Philippicis.

Menelaus Aegæus, poeta heroicus,

Thebaidem scripsit libris 12, & alia.

μενετοι θεοὶ, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητέαις.) Dij sunt placabiles, nec statim flagitia ulciscuntur.

MENIPPVS, comicus, cuius fabulæ sunt Cercopes, & aliæ.

Hem tibi uirum politicum.

μένω.) Olympias in suis cõsiliis pseuerabat. Menõ Atheniẽsis haud obscurè diuitias appetebat, & magistratus, quò plꝰ acciperet: & honorari cupiebat, ut plus lucraretur: & potẽtissimorum amicitias ambiebat, ne facinorũ suorum daret pœnas. Expeditissimã cõficiendi quæ uellet uiã, fraudes, mendacia, periuria credere: candorẽ & ueritatem stulticiam putare. Amari ab eo neminem cõstabat: cui uerò se amicũ profitebatur, ei haud obscurè insidiabatur. Hostem nullum deridebat: sed quasi familiares suos omnes derideret, ita perpetuò loquebatur. Hostiũ possessionib. non insidiabatur (difficulter enim auferri putabat res eorũ, q eas custodirent) sed res amicorum, solùm se scire putabat, incustoditas facilimè surripi. Quos periuros & iniurios esse norat, ut probè armatos metuebat. Viris autem sanctis & ueri amantibus, ut effœminatis utebatur. Sicut alij religione & iusticia gloriantur: ita Menon facultate fallendi, commentis mendaciorum, & derisu amicorum gloriabatur. Non callidum neq; uersutum, rudem & indoctũ iudicabat. Apud quos primo loco esse cupiebat, * principes amicorum calumniando, parãdas esse amicitias opinabatur. Societate iniuriarum efficere studebat, ut milites dicto audientes haberet. Coli & obseruari se uolebat, ostentans se & posse & uelle facere iniuriam. Si qs ab eo desciuisset: in beneficij loco commemorabat, quòd familiaritate eius usus, eum non perdidisset.

μεραρχίαι.) Merarchiæ sunt duæ chiliarchiæ uirorum, 2048. Appellant & Telos; & Merarcham Telarcham.

μερὶς ὁ πνιξ, ἢ μερὶς ὁ πνίγει.) Cum robustiores uictum imbecilliorum raperent, eosq; iugularent: cum se defendere illi non possent: excogitata est partitio, & equam quolibet partem accipiente, clamatum: Portio, non iugulatio: uel, Portio non iugulat.

μερίτης.) Polybius: Custos statim aperit, sperãs ad se quoq; aliquid prædæ perueniturũ: quòd eorũ quæ apportarentur particeps esse consuesset.

μερμερόης.) Mermeroes nobis significat, non esse bonam regionem, neq; armis uindicandam, neque regia expeditione dignam: sed esse ex gentibus Caucasi accolis.

MEROE, insula Oceani. ἐὰν καὶ πλειήρω μερόης τὸν ἴχνος ἐρείσεις: Etiãsi ultra Meroen tuum uestigium fixeris.

MEROPIS, Cos insula.

MESSAPIONEM tyrannũ Proxenus Athenien sibus ait intulisse bellum.

μεσεγγύημα.) Pecunia depositа apud sequestrem, communem amicum, quò rata ea sint, quæ duo inter sese pepigerint in rebus parum probatis, queq; non sunt è republica.

μεσοβασιλεὺς.) Interrex. Post mortem Romuli, cum Romæ interregnum esset, annum totum Senatus autoritatem rerũ cõmuniũ administrandarum habuit, quinq; dierũ principatu illustriorib. senatoribus per successionem delato, quos Interreges nominarunt.

μεσολαβηθεὶς.) Filio persuasit, si ipse fatis interciperetur, ut bellum Romanis inferret.

MESOMEDES Cretensis, lyricus, Adriani temporibus, siue libertus eius, siue ex præcipuis amicis. Scripsit in laudẽ Antinoi, deliciarũ Adriani, & alia diuersa carmina. * Antoninꝰ Syllæ sepulchrũ perueſtigatũ instaurauit, & Mesomedi cenotaphium excitauit huic, quòd & cithara canere didicisset: illi, qd eius crudelitatem imitabatur.

μέσον.) Medium, quod paris & æqui est particeps. Nam in moralibus uirtutibus, excessus & defectus inter se contrarij, in uitio sunt: habitus autem inter eos interiecti, sunt alterius generis, & ad uirtutem referuntur. Fit autem, ut non mediæ modò sint uirtutes, sed & utrisq; extremis contrariæ. Nam è paruo & magno, quorũ hoc in excessu, illud in defectu cernitur, id quod inter ea interiectũ est, par & æquale eodem genere continetur. Est igitur propriè medium, quod cõmistione extremorum est tale: necessarioque sub eo genere est, sub quo sunt extrema. Virtus autem nõ ita media est uitiorum. Aequiuocè enim dicitur mediũ. Nam in circulo mediũ dicitur, centrum. Sed & in terminis medius dicitur, qui alteri subijcitur, de altero prædicatur: atq; adeò qui bis sumitur in cõplexionibus propositionũ, & similibus. Dicitur enim medius, si utriusque extremi sit particeps. Positu enim & mistione, & tem-

tēperie affectionis, in omnibus cauſam medius habet. Homerus:

ἀς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε,

In medium utriſq; iudicate: non eſt, in mediū pgreſſi, ſed mediè iudicate, neq; illi gratificātes, neq; mihi. Deinde ſubijcit, οὐδ' ἐπ' ἀρωγῇ, Neq; opitulādi gratia. ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος, Ego medius teneor. i. uictus ſum: à ſimilitudine pugilū. Medietas & modus nō poteſt plus & minus fieri: exceſſus uerò & defectus, poteſt: qui quia infinitè procedit, eò infinitā dyadē eum dixerunt. ἀόριστον δυάς.

μεσρέμ.) Meſrem Chami F. à quo etiā Aegyptus Meſrē, quæ nūc Meſer dicitur. Chami tabernacula, id eſt, Aegyptus.

μέτα.) O improbum caput: nihil hæc ad te, nihil.

Hæc regio tantundem mea refert,
Quantum ueſtra. Doleo autem & fero,
Vrbis omnia ægrè negocia.

μεταβολή.) Mutatio fit quatuor modis: corruptione, alteratione, incremēto, decremēto. & in quatuor cernitur categoriis: in eſſentia, ut ortꝰ & interitus: in quātitate, ut incrementū & decrementū: in qualitate, ut alteratio, cuiuſmodi eſt fieri nigrū, fieri candidū: in loco, ut ſurſum, deorſum: in Lyceo, in foro. Magis tamē ad motionē pertinet mutatio. Quod enim mouetur, eſſe oportet ut moueaſ. quod uerò fit aut interit, non manet qd fuit (ἐν ὅπ κινέμενον, cū mouetur) & quia id quod mouetur in eo ipſo ſubiecto habet mutationē, motu nihil ad eſſentiam ſubiecti cōferēte. Sed quod oritur & interit, non in ſubiecto oritur, ſed uelut è materia in formam mutatur id quod oritur, & interit uiciſſim.

μεταβολή.) Eſt etiam mutatio, quæ bis in idem fit inclinatio, in tergū uultus armatorum transferens: aut duo diſcrimina, unum ab hoſtibus, quod & epuram uocant, alterum ad hoſtes. Alij ſic eā deſcribunt. Mutatio eſt, translatio prioris ſuperficiei, ad ſuperficiem, quæ in cauda eſt, aut ab hac in contrariam. ac mutatio ab hoſtib. fit, cū bis inclinarint in haſtam: ad hoſtes, cum bis in clypeum.

μὴ νοσέντων μαίνεσθαι καλὸν.) Cum ægrotis inſanire pulchrum eſt. Mores accommodandi ſunt iis qui adſunt. Huic illud ſimile eſt, ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται: Qui cum inſanis non inſanit, is inſanit.

METAGENES Athenienſis, ſerui filius, comicus. ex fabulis eius ſunt, Aurę; Māmacuthus, Thurioperſæ, Philothytes, Homerus ſiue Aſcetæ.

μεταγειτνιὼν.) Metagitnion, alter menſis apud Athenienſes, quo Apollini Metagitnio ſacrificant.

μεταδιδάξαι.) Neq; duci aliud docenti parebāt: neq; quiritante illo & ſupplicāte, precibus mouebantur. *Contumacia.*

μεταδοῦναι ἐνδεεῖ ἄρτου.) Imperti egenti panem.

μετὰ λέσβιον ᾠδόν.) Poſt Lesbiū cantorē. Prouerbiū de iis dicitur qui ſecundas ferunt. nam Lacedæmonij Lesbios citharœdos primos aduocabant. Cum enim urbs eorum inquieta eſſet: oraculo iuſſi ſunt Lesbium accerſere cantorem. Itaq; Terpandrū, ob cædem exulantem, Antiſſa accerſitū, in Syſſitiis cum audirent, acquieuerunt. Lacedæmonij in ſeditione Lesbo accerſiuerunt muſicū Terpandrū, qui animos eorū cōpoſuit, ſeditionēq; cōpeſcuit. Si quando igitur muſicū aliquē audiebāt Lacedæmonij, dicebāt: Poſt Lebium cantorem. *Terpander Lesbius.*

μεταλλᾷς.) τῷ τί μεταλλᾷς ἥτον μυχὸν ὦ φιλόλυχνε: Quid uerò angelum hunc perſcrutaris Philolychne? id eſt, amans lucernarum.

μεταλλεῖς.) Faunus filius Pici, qui & Iupiter, quē de ſtellæ errātis nomine Mercurium appellarunt, metallum inuenit auri & argenti & ferri: eorumq; fabricā tradidit Occidentalibus. Vnde â populāribus dator diuitiarum eſt appellatus. *Iupiter Picus.* ☿ *Faunus. Metalla.*

μεταμαθεῖν.) Si nunc ſaltem id quod è re ueſtra eſt, amplexi fueritis: nihilo deteriore conditione eritis. Ariſtophanes in Pluto: Non mutares ingenium? Non ſi mihi dares Plutum ipſum, aut Batti ſilphium.

μεταμέλεια.) Pœnitentia, affectꝰ humanus. In Deū enim nulla cadit pœnitētia. In mutationes uerò certo cōſilio res humanas ſinit incidere. ſicut Iudęorū ſacerdotium terminauit: & regnū Aſſyriorū, Babylonis, Macedonum ſuſtulit. *Vices rerum humanarum, Deo immobili.*

μετὰ μουσῶν.) Cum Muſis. De erudito, aut communiter, de indocto eruditorum conſuetudine utente. Legendum eſt cum geſtu.

μεταξὺ.) Traianus ſocietate laborū leuabat multitudinis defatigationē, & inter proficiſcendū aliàs aliter ordinabat. Alexander inter bibendum, & ebrietate incenſus, rixari cum Clito cœpit: & haſta ſatelliti rapta, quaſi furore percitus, Clitum traiecit.

μεταξυλογία.) Cũ intermisso paulisper proposito, alia de re uerba fiunt.

Hæsitationis remedium ab erratio à proposito. Socrates.

μεταπήδα.) Celeriter cũ hæsitaris, ad aliam sententiã transilito. Hoc dicto Socratẽ uult deridere, ut qui in quæstionibus uexetur, & præ angustiis aliò transiliat. Docet igitur eũ, sicubi aliqua de re dubitaris, celeriter ad aliã sententiã transilito. Qui aũt alij præcipit, ipse nimirum periclitatus est ea quæ præcipit.

μεταπίνιον.) Iusticiam, inspectricem uniuersi, Metapœnion, id est uindicem siue ultricẽ appellãt, scelerũ cõsectatricẽ.

μὴ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην: καὶ, μὴ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία.) Post Marathoniã pugnam: &, Finito bello, auxilia. De iis qui rei gerendæ tempus negligunt, seroque ueniunt.

μετάφερε σαυτὸν.) Mutari nos decet, & rem gerendam suscipere.

μεταχθονία (μεταχθονία:)

τίς γὰρ ἐμοί σε μισθὸς ἐπάξιος; ἢν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντου μεταχθονίην πτερόεντα;

Aquila. Cocleæ. *Quæ nam mihi abs te digna merces dabitur, Si te docuero sublimem supra pontũ & tellurem uolitare?*

μέτοικος.) Adeò mẽdicꝰ obiit, & inops à pecunia, ut è publico sepeliretur.

μετεβάλετο.) Simulatq; in conspectum uenit, defecit ad hostes.

μετέθετο.) Homo (κἀξ ἁπάντων νεώτερος) per omnia iunior, & magis etiã principatu elatus, ultrò se contulit ad Barbarum.

μεταμέλεια.) Pœnitentia in Deo non est. Sed pœnitentiam dicit, castigationis cessationem seu finem.

μετεξέτεροι.) Herodotus: Horũ alij cubitũ, alij ad ludendã aleam abierunt.

μετεωρολεσχῶντα.) Bœotios rebus secundis elatos Chabrias castigauit.

μετεωροκοπεῖν.) Temerè & frustrà laborare. Philosophos Aristophanes in Nubibus μετεωρολέσχας appellat, quòd de rebus cœlestibus garriant.

μετέωρος.) Satellites sublimẽ arreptũ Syphacẽ, ad Triacontopoda perlatũ (loci nomen id est, à XXX pedibus factũ) deiecerunt. Erant animis dubiis & incertis, quò res euasura esset.

μετεωροφυάκες.) Quasi sublimimpostores, aut Sublimicaluinos dicas, qui cõmemoratione rerum sublimium decipiunt homines.

μέτοσι.) Ob iniustas cædes uindicta persecuta est Atheniẽses, sterilitate afflictos.

μετὸν.) Aristophanes: Ne fur quidem ullus erit, ditatis omnibus. Quis enim furaretur, cum haberet ipse? 588

μέτων.) Meton medicus & astronomus optimus fuit. Huius est annus qui Metonis dicitur: & eius donariũ & monimentum quoddam in Colono esse dicit Callistratus, siue fontem eò induxerit, siue simulacrum aut aliquid aliud astronomicum parauerit.

μετρείτω.) Aristophanes: πυρὸς πλώσιμα τρείτω, frumentũ esurientib. metiatur.

μέτρησον.) Hesiodus: Cura, ut bene tibi metiatur uicinus: bene etiã reddito. Theopompus in Cauponibus: Imperti, aut mutuò dato, aut primùm accipe.

μετριοπαθεῖν.) Aristoteles ait, sapientẽ moderatis quidem esse affectibus, sed non expertem esse affectuum. ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

μέτριος.) Mediocris, uel moderatus, siue is qui (μεμετρημένως, dimensas.) modicas facultates habet: siue qui est ingenio moderato.

μέτριοι.) Athenis Seleuciam Syrię profectos Asclepiodorus, mores hominũ cõsiderabat, & in toto illo circuitu se in tres tantũ moderatos homines dicebat incidisse: Ilapiũ philosophũ Antiochiæ: Laodiceæ Syriæ altera urbe. Marẽ, iustissimũ nostrę ætatis hominum: & Domnum philosophũ cognomẽto Aristidẽ.

μετρονόμοι) Magistratus quidam Athenis fuit, XV uirorum in Piræeo, nouem in urbe: cui curæ erat, ut uẽditores iustis mensuris uterentur.

μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μάζαν ἐσθίοντες.) Mensura aquã bibentes, sine mensura placentas edentes. Sybaritæ, homines insolentes & ebriosi, à Crotoniatis interierunt. Horũ reliquiis hoc oraculum datũ est, quod in prouerbium abiit.

μετοίκιον.) Inquilinus seu incola est, qui in alia urbe natus, in alia habitat, neque ad breue tempus ibi uersatur ut hospes aut peregrinus. Soluebat aũt quotannis 12 drachmas uir, mulier 6. Soluente matre, nihil soluebat filius: filio, mater. Idẽ tributũ & serui à dominis manumissi pẽdebant. Accessisse ferunt & triobolum, quod fortasse publicano daretur. Id tributum qui non pendebant inquilini, ad (πωλητὰς uenditores) ciues adducti, si cõuicti essent, uendebãtur. Inquilinos etiã naues conscendere iubebant, ut Demosthenes in Philippicis significat. Eosdẽ Comici σκαφέας uocant, quòd in pompis scaphas ferrent.

μί-

μέτοικοι.) Inquilini, pars ciuium uilis, ut paleæ hordei. Aristophanes: Inquilinos paleas ciuium dico.

μετοιωνίσασθαι.) Mutare inauspicatũ augurium: de integro aues consulere.

μέχρι τῶν ἀμφωτίδων.) Vsq; ad ambas aures. De ijs qui supra modũ repleti sunt.

μεταγωγεῖν τὴν τραγῳδίαν.) Tragœdiam ad libram adducere: id est, expendere nũ redundet aut deficiat. Cũ aliquis filium adultũ ad Phratores introducebat, uictimam certo pondere iuxta eũ statuebat, nec minus dare licebat. Ea oue lancibus imposita, qui circũstabãt, μεῖον μεῖον, id est minus minus est, per iocũ & derisum clamitabãt. Eam ouẽ oportebat minus habere certo põdere, propter ostẽtatores.

μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.) Magis uociferatur lauro, quæ uiridis crematur. De clamosis.

μεῖον.) Ad augendam uirtutẽ, & uitia minuenda, toto animo incumbebat, nihilominus quàm Socrates ad inuestigationem ueritatis. Nam is quoq; à xxx tyrannis, disputationibus interdictus, illi interdicto parêre non potuit.

μέν.) Xenophon: Cyrus Araspæ exploratori dicebat: Ne minores facito ueris, neq; extenua res hostiũ. præstat enim eas opinione minores uidere, quàm auditis maiores inuenire.

μή.) Callimachus: ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι μὴ μεταδοῦ. Negaui pridẽ me mortẽ uocantẽ exaudire, * ut paulo pòst te mortuum deplorarem.

μὴ ὑποσκορακίσῃς με.) Ne me in malam rem ejicito.

μήδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τὸν ἀγαθὸν, μήδ' οὖ πλαδίη.) Ne spina quidẽ pupugerit bonos, ac ne ppè quidẽ accesserit. Hoc est, procul à me aberit istud quod dicis.

μήδ' ἀμελῶ.) Non negligo. De ijs qui aliquid contemnunt.

μηδὲ κάρφος κινεῖν.) Ne festucam quidẽ mouere. De homine quieto.

μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.) Nec mel, nec apes. De ijs qui unà cum bono, mali aliquid ferre nolunt. (ieris.

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς.) Ne longius ab-

μηδὲν πώ ποτ' ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος.) Nihil unquã fuerim aliud, nisi Deo charus, Dũ sub eius ditiõe & potẽtia numeror.

μήποτε δουλώσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.) Absit, ne mulier quæ seruitutem seruijt, domina fiat.

MEDEA Colchica, Aeetæ filia, uenenficissima (ut ita dicã) omniũ mulierũ, effecit ut Iason ignẽ spirãtib. tauris aratro iunctis, citra noxã terrã pscinderet. Itaq; aureo uellere potitus, Medeã abduxit.

μηδικὸς ἔρανος.) Medicis tẽporibus decretum factum est, ut quisq; pro uirili tributum conferret.

μηδισμὸς.) Pausaniæ Persicæ proditionis conuicto, in idem crimen & Themistocles uocatus est.

μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ.) Ne date sancta canibus.

μηθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.) Neq; ultrà quàm sat est exerceto inimicitias, neq; obliuiscere. Tempus enim commodus Deus est. f. καιρὸς Modus.

μηθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.) Neq; adolescentia insolescas, neq; senectute hebescas.

μὴ κινεῖν καμάρειναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.) Ne mouete Camarinã: immotã eñ esse præstat. De ijs qui sibijpsi nocẽt. Camarinã aiunt paludẽ esse, urbi ciusdẽ nominis uicinã: quam cũ Camarinæi aliò deriuaturi essent, oraculo moniti sunt, ne id facerent: sed cùm Deo non obtemperassent, damnũ eos fecisse. Alij Camarinam fœtidã stirpem esse dicũt, cuius ramos agitatos peius etiam olere.

μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μήδ' ἄκρῳ δακτύλῳ. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.) Ea quæ mouenda nõ sunt, ne extremo quidẽ digito mouete. Ne moueto malũ bene sitũ. In eos q sibi ipsi per ignorantiã mala accersunt.

μῆκος φάλαγγος.) Lõgitudo phalãgis. Prima cohors è manipulorũ ductorib. quæ rectà extẽditur, à cornu ad cornu pertinens. Vocatur & facies & os, & frõs, & acies, & protolochia, & protostatis. Series hãc pari ordine insequens, alterũ iugũ dicitur, & tertia tertiũ, & sic deinceps.

μηκύβερνα.) Mecyberna, Thracię urbs, stadijs 20 distans Olyntho.

μήλιος ἡρακλῆς.) Melius Hercules. De uilibus. Nam cũ bos effugisset, quẽ Herculi immolaturi erãt, (μῆλον, ouẽ) malũ quatuor ramis impositum sacrificarunt.

μήλης ἐντιθείσης.) Mele (medicũ quoddam instrumentũ est) oculo inserta, non percipimus sensilia: neq; interiectum & quemuis aerem, sed illuminatum. Et hæc causa est, cur sensus sua sensilia non percipiant.

μηλιακὸν πλοῖον.) Meliacũ nauigium. De ueteribus & perfluentibus nauigijs. Tradũt Hippoten, in coloniam abiturũ, eos qui nauigare unà recusarẽt, execra-

tum:precatum esse,ne unquam solidam haberẽt nauẽ,& ut parérent mulieribus.

MELOBIVS unus è 30 tyrãnis apud Athenienses, cuius meminit Hyperides in oratione contra Autoclem.

μηλόβοτος.) Deliberanti quomodo tractanda urbs esset, Thebani autores fuerunt,ut Attica in ouiũ pascua conuerteretur.Phocenses uerò sunt refragati.

μὴ λόγως αὐτ' ἀλφίτων.) Ne uerba ꝓ farina.De ijs qui facta,nõ uerba postulant.

μῆλος.) Melus,& urbs & insula.

μήλῳ βληθῆναι.) Malo petitũ esse. De ijs qui ad amorem inuitantur.

μή με παρόψει.) Ne me neglexeris.

μὴ μοί ποτ' ἔλθῃς ὅτι' ἐγὼ πεάπω καλῶς.) Ne quãdo ad me uenias, cum benè mecum agitur. id est,malè. Prouerbium in eos, q̃ in ꝑiculis amicos deserũt. Aristophanes ꝑ lusũ:κακῶς in καλῶς mutauit.

μιναγύρτης.) Menagyrtes, Rheæ sacerdos,qui singulis mẽsibus stipẽ colligit.

μινᾶς.) Cũ ædes S. Menæ repurgaretur,magna multitudo ossium gigantum in ampla quadam fossa est reperta. Quæ Anastasius imperator conspicatus,in palatio ut rem admirabilem reposuit.

Ossa gigantum.

μῆνιγξ.) Meninx, membrana cerebrũ tegens. Verùm si is qui Meningophylax dicitur, id est custos,impositus meningi fuerit: animal & sensu & motu priuatur. Sensus enim à cerebro incipientes, per neruos usq; ad sensoria procedunt.Procedit igitur & audiendi uis usq; ad radices aurium, quas Meningas uocant. Est autem neruus peruius, procedẽs à cerebro,in quo meatu est (τὸ ἀπικὸν. f. ἀπλικὸν, ac potius ἀκουστικὸν) audiens spiritus. Est enim aer quidam in cauitate auris inclusus,meningi & menbranæ (συμφυὴς) coniunctus. Is aer ab externo aere strepitus seu sonos accipiens,præditus & ipse personandi facultate,per sese in meningem illos transmittit. Prodit autem à latiore meatu meningis. Neq; uerò existimandum est (τοῦτο μόνον. f. τοῦτον τὸν ἀέρα,hũc aerem) hoc solũ aerem, etsi cõiunctus est, eò etiam esse incorruptibilem, ut unum & eundem numero.Est enim secundum partes corruptibilis, & generabilis,ut & reliquum hominis corpus. Sine medio autẽ recipit externi aeris accessum.Quare etiam à magno strepitu afficitur auditus, externo aere uehementer impulso, & ui impellente aerem coniunctum,qui est in auribus,& sæpe eũ dissipante.Propter actiones etiã periculosas,ut si aqua subeatur, inædificatus est hic aer, ad custodiã sensorij. Propterea q̃; anfractuum instar fecit Natura meatus auriũ,ne quid facilè ingrediatur,& meningem feriat.

μὴ παντὶ κατὰ βοὸς (εὐξῃ uota facies) ἔξεις.) Non omnia contra bouem habebis. Monet hoc dicto, non in uotis ponẽda esse omnia,& spe diuina: sed & per nos aliquid agendum.

μὴ παιδὶ μάχαιραν.) Ne puero gladiũ: uel τὰ κοινὰ, Rempublicam.In eos qui temerè aliquid alijs tradunt.

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχων καιρὸν ὁμολογούμενον.) Ne sæpius ad eundem impingito lapidem, cũ certam habeas occasionem.

μήπω γε μήπω.) Nondum sanè, nondũ. Cõduplicatio dicitur hæc figura sermonis,cum bis ijsdem nominibus utimur, facitq; orationem acrem & uehementẽ. Qui enim terret,ei mora est opus.

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.) Ne aduersus me uaria:uel,Nihil ad me calliditates.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψομαι μάχης;) Nũ ego caprea cũ leone pugnã suscipiam? De ijs q̃ui sunt uiribus impares.

MESTARNE,urbs Cilicum.

μὴ σύγε μελαμπύγε τύχης: Ne in Melampygum,id est nigris natibus uirũ,hoc est fortem incidas. In homines iniquos, ne pœnas dent facinorum.

μήτε νεῖν, μήτε γράμματα διδάξαι.) Neq; natare, neq; literas scire. De prorsus indoctis. Nam apud Athenienses statim à puero discebant natare & literas.

μήτε πλάσαι, μήτε μιμήλαι.) Imaginem neq; fictam, neq; pictam sui esse uoluit Agesilaus.

μὴ τεῖνε.) Ne cessa, nec tardus esto, ne morare, ne proroga, ne cineres fugiens in prunas incidas.

μῆτιν ἔλαφροι.) Consilio leues, uæcordes, qui non firmiter neque constanter sapiunt.

μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.) Ne in meo habita animo: habes enim ædes. uel,ἐγὼ γὰρ ἐρκέσω, Ego enim satis ero.

μὴ τῷ λέγοντι ἴθι.) Ne sis in potestate dicentis.

μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.) Ne obtempera criminatoribus.

μητραγύρτης.) Quidã profectus in Atticam initiabat mulieres matri deorum, ut illi aiunt. Athenienses uerò eũ in barathrum præcipitatum occiderũt. Grassante autem pestilentia,oraculum acceperunt: Placandũ esse interfectum. Itaq; ædi-

ædificarunt curiam, quo in loco Metragyrten ſuſtulerant: eamq; circumſeptam matri deorum conſecrarunt, etiã ſtatua Metragyrtæ erecta. Vtebantur autẽ Metroo pro curia, & cuſtodia legum, barathro etiam expleto.

μητρὶ πλακοῦντα καλὸν ἐς ὕπαρ τόδε.) Matrẽ amplecti, bonũ eſt ſomniũ. (ſerũt.

μητροπόλεις.) Metropoles, q̃ colonias mi

METROPHANES Eucarpiæ Phrygiæ Sophiſtes, ſcripſit de Phrygia ipſe libros 2. De formis orationum, de Statibus, in Hermogenis artem commentarium, in Ariſtidem commentarium.

Metrophanes, Corneliani oratoris F. Lebadiẽſis (ea Bœotiæ urbs eſt) ſcripſit de characterib. ſeu dicẽdi generib. Platonis, Xenophõtis, Nicoſtrati, Philoſtrati, declamationes, orationes panegyricas.

Alius, ex genere Lacharis, infans adhuc puer ſubitò exclamauit, Ego ſum Ariſtophanes caluus: cũ nondũ quicquã tale audiuiſſet. Iis uerò qui audierãt rogantibus, quid dixiſſet? ſe quicquã corũ noſſe negabat. Cõtra hunc Metrophanẽ orationem ſcripſit Superianus ſophiſta.

μητρῳακὴ ἡμέραι.) Dies ſacri matri deorum, Romanis, & ante hos Phrygibus ſolennes.

μηχανορράφος.) Subornato mago, talium ſutelarũ cõcinnatore. Sophocles:

Equidem hæc & cætera omnia
Dixerim hominibus machinari deos.

μῆχος.) Eodem die tale commentum exagitauit. *Perforatum enim cũ poſuiſſet manu cribrum bene per denſos*
Iuncos, ſoles plures repræſentauit.

μία λόχμη ὀ τρέφει δύο ἐρίθακους.) Vnum fruticetum non alit duos erithacos. De ijs qui parua ex re lucrum quærunt. Erithacus auis eſt ſolitaria.

μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.) Vnum flagellum omnes impellit. De re facili.

μιαρὰ κεφαλή.) Sceleſtum caput, ſicut charũ caput. E principe parte corporis totum ſignificat uirum. Ariſtophanes:

Sceleſte, parricida, graſſator. Rurſus me ijſdem nominibus, & pluribus appella. An neſcis me cõuicijs multis audiendis delectari?

Plato: Ab homine ſceleſto munera neq; uirum bonũ, neq; deum unquam rectũ eſt accipere. Irritus igitur eſt multus erga deos nefariorum hominũ labor: ſanctorum uerò opportuniſſimus.

μιαροὶ.) Ariſtophanes: *O improbe & audax & impudens tu, Et ſcelerate & conſcelerate, & ſceleſtiſſime. Quod nam tibi nomen ſit, non dices ſceleſtiſſime? Cuias es? dic mihi ſceleſtiſſime. Non mehercule mortem effugies, Niſi mihi dixeris quod tibi nomen ſit ſceleſtiſſime. Trygæus Athmonenſis ſolers uinitor. Nõ ſycophanta, neq; amãſitium. Cur autem aduenis? Vt carnes has tibi afferam. O Dilacronion, ô Gliſchron (ô ueſpertine Saturne, ô Tenacule) ne tibi amplius uidear ſceleſtiſſimus.*

μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.) Vna hirũdo nõ facit uer. Prouerbiale eſt. Quid autẽ dicit? Vnus dies ſapientẽ non perficit: nec unus infauſtus dies eum indoctũ facit.

μίδας.) Midas auri ille amator, conditor urbis quæ nũc Ancyra dicit. Prouerbium: μίδας ὄνος ὦτα ἔχει, Midas aſini aures habet. Aliud prouerbiũ, μίδας ὁ ἐν κύβοις (εὐβολώτατος) εὐβολότατος, Midas in alea prudentiſſimus: uel, proſperrimus. Eſt enim Midas, iactus nomen.

MIDAS Phrygũ rex, aures aſini habere dictus eſt: uel quòd multos haberet delatores ὠτακουστὰς (aſinus enim, excepto mure, alijs animalib. acutius audit) uel quod Phrygium pagum occupaſſet, qui Aures aſini dicebatur. Huic ferunt Pactolum auro fluxiſſe: eumq; feciſſe uotum, ut quicquid contrectaſſet, aurũ fieret. Alij dicunt, eum, quòd Bacchum aliquando reprehẽdiſſet, mutatũ eſſe in aſinũ: uel q̃ Bacchicos miniſtros p̃tereuntes læſiſſet, aſininas aures illi fuiſſe additas: uel q̃ aures magnas habuerit. Dicit̃ puerbiũ (ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων) de ijs q̃ minimè latent: uel, de ijs q̃s nihil latet.

μιαιγαμίαι.) Impuræ nuptiæ. Sethi, Enochi & Enoſi filij, Dei filij intelligantur, qui uicti libidine, ad filias Caini ſunt ingreſſi. unde orti Gigantes, propter iniuſtum, robuſti & maximi: propter iniuſtũ & profanum, improbi & peſſimi. Μιγάδες Gigantum ortus.

Mithæcus grãmaticus, ſcripſit de condimẽtis opſoniorũ, de uenatiõe, & alia.

MITHRAN Perſæ Solẽ eſſe cenſent, multasq; illi uictimas immolãt. Neq; illi quiſquã initiari poteſt, niſi per quoſdam ſuppliciorum gradus ſe ſanctum & à malis immunem eſſe probarit.

μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν.) Paruũ malũ, magnũ bonũ. Interdũ enim paruũ malũ magnorũ cauſa fit bonorũ: ut & contrà.

μικρῷ τῷ ὀβολῷ τίμιον. (Parui.) Ferè oboli precio. Dicitur de improbis.

μικρός γε μὴν οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.) Parua q̃dẽ ſtatura hic eſt, ſed oẽ malum. Ariſtophanes de Nicarcho ſycophanta.

μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.) Paruꝰ, quãtus Molon.

lon. De admodũ breui ſtatura. Duo fuerũt Molones, ambo hiſtriones & fures.

μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος.) Paruus tuus ſem per eſt pullus. De ijs q̃ ſe ob ſtaturæ breuitatem iuuenes eſſe dicunt.

μίλακος ὄζειν Ἐ ἀπραγμοσύνης.) Milacẽ redolere, & ocium: id eſt, bene olere, & ſecurum eſſe. Ariſtophanes.

μίλιον.) Milium, menſura terræ: id eſt, 1000 paſſus, decem milliaria habent ſtadia 80. ſtadium, pedes habet 600.

Statuæ. μίλιον.) Miliũ, Byzãtij locus. In fornice Milij ſtatuæ ſunt Conſtantini & Helenæ. Ibidem & crux eſt, & Fortuna ciuitatis, itẽq̃; Sophiæ uxoris (ἐν πέτρασιν ἵπποις πυρίνοις, triticeis: ſed æquè abſurdum) Iuſtiniani, & Arabiæ filiæ eius, & Helenæ cõſobrinæ eius, & Arcadij, & Theodoſij filij eius propè ſtatuam Theodoſij, equeſtres ambæ. In Milio cũ quatuor igneis equis currus uolitans fuit iuxta duas columnas ab antiquis temporibus. Ibi εὐφημήθη, Imperator ſalutatus) laudat⁹ eſt Cõſtantinus Azocio uicto. Nam & Byzas ibi (rex appellatus) laudatus fuit. Cũ autẽ is currus in Hippodromum, ſatellitibus comitantibus, delatus eſſet, ſigillũ nouum à Conſtantino eſt paratũ, quod à Sole ferret: Fortuna urbis in os ingrediebatur, & coronatũ exibat. Collocabatur aũt in ſenatu uſq; ad natalẽ urbis. Sed quia in capite illius crucẽ ſculpſerat Cõſtantinus: Iulianus id in foſſa obruit.

MILO Crotoniates, luctãdo ſex continuas Olympiades uicit: ſeptima uerò Mnaſitheum ciuem ſuũ, iuuenẽ, & propè cõſiſtere nolentẽ, uincere nõ potuit. Stabat enim in uncto diſco, & incidẽtes atq; delabẽtes ex eo deridebat. Frõtem uinciebat chorda, quaſi tænia aut corona, & ſpiritu intra labia cõtento, & uenis capitis ſanguine repletis, robore uenarũ chordam tanquã papyrũ diſrumpebat: & dextræ manus eã partẽ, quæ ab humero eſt uſq; ad cubitũ, ad ipſum latus demittebat: eã uerò quæ eſt à cubito rectà ad digitos, extẽdebat: pollice quidẽ erecto, reliqs ordine inter ſe iunctis. Ac minimũ eius digitũ nemo ulla ui incurua-

Mnaſitheus. Robur Milonis.

re deorſum potuit. Mortuus eſt hoc mo- Interitus Milonis.
do. Cum lignum aridũ reperiſſet, cui inſerti eſſent cunei: in id, uiribus fretus, manus inſeruit, ut dirupturus. Sed cuneis elapſis, & manibus comprehẽſis à ligno, lupis prædæ fuit: quæ fera in agro Crotonienſi admodum frequens eſt.

μιλτιάδης ὁ Κίμωνος.) Miltiades Cimonis F. è Cherſoneſo ueniens, duplici interitu euitato, dux eſt factus Athenienſiũ. Nã & Phœnices cũ Imbrũ uſq; perſecuti, comprehendere magnopere ſtuduerant, ut ad regẽ adducerẽt: & cũ hos effugiſſet, domiq̃; ſe in tuto eſſe putaret, inimici eum aggreſſi, tyrannidis in Cherſoneſo uſurpatæ reũ egerũt. Quibus ſuperatis, dux ab Atheniẽſi populo eſt deſignatus. Iactabat enim * Tiſſaphernem dixiſſe: Omnino ſe (dum quicquã ſuarũ rerum eſſet reliquũ) Athenienſes (ſi fidẽ illis habere poſſet) non priuaturum eſſe commeatu: & Phœnicum naues nõ Peloponeſijs, ſed Athenienſibus frumentũ allaturas. Sic autẽ duntaxat fidem habiturum Atheniẽſibus, ſi ipſe Miltiades ad ſe profectus id promiſiſſet. His auditis, dux creatus eſt, ſumma rerum mandata.

MIMAS, mons Thraciæ.

MIMERMNVS Ligyrtiadæ F. ſiue Colophonius, ſiue Smyrnæus, ſiue Aſtypalæeus, elegiacus poeta, fuit Olympiade 37. Septẽ ſapientibus antiquior. Quidã eũ illis æqualẽ fuiſſe tradũt. Vocabat Ligyoſtades, ab arguto & ſuaui cantu. Scripſit libros huius generis cõplures.

μίνθιος.) Caprarij, cũ capræ rigore laborãt, earũ ſtercore naribus carũ inũctis ſternutamẽtum elicientes, pecus ſanãt.

MINVCIANVS, Nicagoræ ſophiſtæ filius, ſophiſtes Athenienſis, ſub Galeno fuit. Scripſit artem rhetoricam, & progymnaſmata, & orationes uarias.

MINOA, urbs Siciliæ, prius Heraclea dicta.

& MINOS mari potiebatur, & quouis nauigabat, & multis hoſpitia denunciabat. In Aſiam uerò profectus, auditaq; in Phrygia fama Trois, Troiæ regis & filiorum eius, urbẽ Dardanum eſt ingreſſus, in qua Tros degebat. Erant autem ei tres filij: Ilus, Aſſaracus, Ganymedes, qui ob formã maximè celebrabatur. Trois igitur utens hoſpitio Minos, ſtrenas & dabat & accipiebat: eiusq̃; filios uocari iubebat, ut eos uideret, donisq̃; afficeret. Qui cum in uenatu eos eſſe dixiſſet: hic ſe quoque unà uenari uelle ait. Sed prius quendam è famulis eò mittit, ubi pueri uenabantur, ad Granicũ fluuium: in eumq̃; nauibus perductis, paulo pòſt ipſe pueros conuenit: & Ganymedis amore primò aſpectu captus, Cretẽſibus puerũ abripere iuſſis, eo in nauem impoſito ſoluit. Locus is, à raptu, Harpagia dictus eſt. Puer autem in Cretam perductus,

ctus, casu illo dolens, gladio se traiecit: quē Minos in templo cōdidit, unde Iouis uti cōsuetudine dicit Ganymedes.

MINYA, nomen urbis: unde Minyæ, Argonautæ.

μινύρεται.) Sophocles: Vbi potissimùm arguta frequenter quiritatur luscinia, uiridi in saltu.

μιξιονίδης.) πᾶσαί τε μίξεις πόθεν οι μακρῶν πόθων. Omnes (coitus) congressus longa desideria conciliant.

MIRVS, Phrygiæ fluuius.

MISCOLAVS, Theodamātis deliciæ.

μισθαρνεῖν.) Qui aduersarijs mercede seruire nō recusabāt, arcana ad ꝑdēdos suos effutientes: hi rē certò haud norāt.

μισθαρχίδης.) Mercenarius magistratus, qui mercedē accipit ob administrationem, ut solebant Athenis.

μισθοφορᾷ.) Aristophanes: Quantas opes de stipendijs militum suffuratus es?

μίσθωμα.) Aelianus: Illa repudiās, meretricium esse dicebat, ignoto uiro sui facere copiam.

μισόδαμε.) Osor populi, monarchiæ amator, Brasidæ familiaris, ferens aureas fimbrias in coronis, & barbam intonsam alens.

μισολάμαχος ἡμέρα.) Dies pacata, ꝙ Lamachus dux bellicosissimus esset. Aristophanes: *Dies illuxit inuisa & inimica Lamacho.*

μισοπεάγμων.) Is q̄ uitā tranquillā & quietam est amplexus. Solēt homines uirtutē tribuere uitæ à reb. gerēdis abhorrēti: cū nō ita se res habeat, meo quidē iudicio. Nā q̄ in media republica, ꝑ ciuilia & dicta & facta uersat uirtus, cùm animū exercet & confirmat, eiusq̄; sanitas & integritas experiundo roboratur: tū quicquid in humana uita adulterinū & commenticium delitescit, id omne coarguitur, facilimeq̄; corrigitur.

μίτῳ.) ὡς με πόνων ῥύσαιο πανανρύπνοιο μελίμνης. (ἄκρον) ἄδε μίτωσαμένη φθόγγον ἱμεροπλαῆ: *Quò me laboribus liberes pernigilis solicitudinis, Canito composito sono qui amorem fallat.*

MITYLENAE, Lesbos insula: unde Mitylenæus.

MICHAEL imperator Romanorum, post Leonē Armeniū, nōnihil remissa superioris tēporis uexatione, tātisper dū ij qui in carcere, ærūnis, exilio erāt, libertatē & relaxationē somniarēt: clàm sui antecessoris, infamis & impij, Deo inuisam sententiā fouebat: eodemq̄; reti atrocis sectæ, ueluti piscis irretitus, putidis & impijs dogmatib. ꝑ summā uæcordiā & amentiā est immortu⁹. Supra modū enim & ꝑfanus & illiteratus fuit, cū inscitiā paternæ uæcordiæ & insolētiæ, iusti patrimonij loco, hæreditario iure accepisset.

Michael, Syngelus Hierosolymorum, scripsit encomium magni Dionysij.

μνᾶ.) 100 drachmæ unā minā cōficiūt.

μναιάδες.) Balearium insularum funditores libralia saxa conijciebant.

MNASEAS Berytius scripsit artē dicendi, & de Atticis uerbis.

MNEVIS, deus Aegyptius.

μνήμη.) In animo, expectatæ rei spes est: præsentis, sensus: absentis, memoria. (ἀδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ὅπερ ἐκ συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγίνετο.) Nihil habebit anima, quæ ex complexione corporis ei accesserūt, sicut cogitare. Itaq; nihil meminit. Hic em̄ fluxa est ei⁹ cognitio, egetq̄; memoria ad cognita retinenda. Tū autē nō habet prius & posteri⁹ cognitio, nisi quatenus theoremata ꝑferunt: sed semper cōsistit, & in eo qd nūc est, cernit: & post corpus, q̄ppe stabili cognitiōe prædita, & ipsas res amplectēs, memoria nō indiget. Memoria enim est antè cognitorum retētio. Item: Memoria est habitus, retinēs opinionem. Aristoteles in libello de Memoria, de somno & somniorū diuinatione, locos quosdā posuit, quibus & ex contrarijs & ex similibus & ex alijs quibusdam recordemur. Loci enim hi causæ nobis sunt recordādi. Exempli gratia: Per contrarium statim in contrariū progredientes, recordamur: ut à dulci in amarum, ab albo in nigrum, à frigore ad æstum. Tres autem docilitatis sunt partes: solertia, memoria, acumen. Memoria, conseruatio est eorum quæ didiceris (εὐμάθεια, ἀγχίνοια, ὀξύτης, μνήμη.) *Memoria. Recordatio & ex contrarijs, & ex similibus.*

μνησικακεῖν.) Polybius: Romani ueterū offensarū memoriā nullā præ se ferebāt.

MNESIMACHVS poeta mediæ comœdiæ. Ex fabulis eius sunt, Hippotrophus, Busiris, Philippus: ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

μνησῆρας.) Iis qui consulatum ambiebant neglectis, hominē rei militaris peritissimum, & multis fortibus atq; illustribus factis insignem, consulem faciunt. *Consul.*

μνῆσις.) *Age mei quoq; memento: uirum enim decet Meminisse, si quid iucundi perceperit. Qui uerò beneficia obliuioni tradit, Is uir generosus esse nequit.* Itē: Mater filiū pugnę desertorē post interitum sociorū inter-

interfecit,partus memoria repudiata.

μογήσας.) Duobus urgeor malis. nam & insomnia cõsumor,& metu cõficior.

MOLOCH,idolum Moabitarum.

MOLPAGORAS, uir apud Ceios & eloquens & prudẽs, sed ingenio auaro: qui populo assentando, & homines locupletes turbæ dedẽdo,& quosdã prorsus è medio tollendo,quosdam in exiliũ agẽdo, opibus eorum plebi distributis: hac ratione celeriter regiam autoritatẽ est adeptus.

Tribunus plebis.

μολπή.) Cantum & saltationẽ Homerus corollaria conuiuij appellat.

μόλπις.) Decẽ uiri Piræeo præfuerunt, quorum unus Molpis fuit.

μοναρχία.) Polybius: Principum salus posita est in beneuolentia & uiribus peregrini militis.

μοναχὸς.) Dionysius: Sacrũ monachorum institutum, ordo altior est ijs omnibus q initiantur, omnibus purgatus modis, totis uiribus & perfecta suarũ actionum castitate: eiq; fas est cõtemplari omne sacrificiũ, in contemplatione intelligenti & communione cõstituta,& hierarcharum initiatorijs facultatibus tradito,& diuinis eorum illuminationibus & hierarchicis traditionibus erudito (χ. f. χῇ τὰς) secundum conspecta quæ in eo sunt sanctorum initiorum sacrificia,quæ à sacra ipsorum scientia, proportione in perfectissimam ducantur perfectionem. Vnde diuini proceres nostri,cognomẽta eis sacra indiderũt:ac alij eos θεραπευτὰς, cultores: alij μοναχὲς, solitarios appellârunt, à Dei puro ministerio, & cultu,& impartili & unica uita, tanquam uniente eos in rerũ diuisibilium sacris implicationibus in deiformem monadem & Dei amãtem perfectionem. Quapropter initiatoriam eum ordinem sacra legislatio gratiam uocauit: & quodã eos dignata est consecratorio cognomẽto, non sacerdotali. Illud enim perseueranter fit in sacerdotalibus ordinibus, sed sacerdotaliter à sanctis sacerdotibus hierarchica teliurgia secundariè consecrata. Eo in loco phrontisterium fuit,hominum philosophicam uitam agẽtium. hi Monachi nominantur:quorum occupatio est,ut ante obitum migrent è corporibus & uiuentes sint mortui, & sobrio quodam furore transeant ad præstãtiora:id est,ad res diuinas.

Monachos sophisticas istas elegantias uertãt alij melius.

Veri monachi.

μονήρης βίος.) Solitariam uitã amplexi, degant ut solitariam:cui sacerdotium obtigit,sanctè fungaẽ sacerdotio: quisq; ea tractet,in quibus est exercitatus.

μονήτα.) Iuno à Romanis hac de causa Moneta dicitur. Cùm bello Tarentino cum Pyrrho, pecunia egerẽt, uotum Iunoni fecerunt. Ea uerò illis respondit:Si armis intenti fuerint cum iusticia, pecuniam eos non defecturã. Voti itaq; compotes facti Romani, coluerũt Iunonem Monetã, hoc est consultricẽ: & ut nummi in eius fano cuderentur, decreuerũt.

MONETARII sub Aureliano, adulterarunt monetam: suoq; præfecto Felicissimo interfecto, intestinum bellũ concitarunt,quos Aurelianus uix subactos, exquisita suppliciorũ atrocitate cõfecit.

μονοκέρως.) Monoceros,animal est,qđ unum à natura cornu accepit. Sic & pietatis alumni unã adorãt Deitatẽ. Dauid: Erigetur,ut monocerotis,cornu meum.

μονόκρηπις ἑρμῆς.) Mercurius unicrepidus. Aiũt,Mercuriũ,Perseo ad occidendam Gorgonen abeunti, alterum suum calceum dedisse, altero tantum retento.

μόνον καὶ ἓν.) Solum & unum differunt. Monas est in intellectilibus, unum uerò in sensilibus numeris: ac monas quidẽ paritate & mensura capitur, dyas excessu & defectu.

μονότροποι.) Vniusmodi:id est,boni,cœlites,qui unum sibi scopum proponunt, quiq; soli uirtuti studeant, & nõ aliàs alia suscipiunt.

μονῳδεῖν.) Omnia ferè in Tragœdia scenica cantica,lamentationes sunt.

μονῳδία.) Monodia est lamẽtatio,quę neq; personarum fictionem, neq; morũ expressionem habet. Et,quod maius est, alij eos qui sapientia exciderunt,lamentantur:tu uerò ut nefarios,& planè illius rudes,eos deploraſti.

MOXVS Lydus, multis rebus gestis, Melesq; tyrannide euersa, Lydos hortatus est, ut decimas dijs redderẽt, quemadmodum ipse uouisset. Paruerunt illi: & possessionibus numeratis,decimas ex omnibus delegerunt,& immolarunt. Ex hoc, maximo discrimine Lydiam urgente, multas expeditiones suscepisse dicitur,maximaq; apud Lydos fuisse gloria, propter iusticiam & fortitudinem. Post hæc Crambe capta & uastata, homines in uicina palude submersit.

μοριάω.) Moriæ fuerũt olinæ sacræ Minerua: quarũ oleum, præmium erat eorum qui Panathenęa,id est Quinquatria uicissent. Moris fuit,ut qui in palæstra se exer-

exercebant, uncti in Sole currerent.

μορμολύκεια.) Simulatio erat illa aduersatio, larua aspectꝰ, & animi ꝑculsio.

ἀσκίῳ μορμολύττεις.) Vtre (terreris, μορμολύττῃ) terres. De ijs qui uana timēt. Inanis enim est uter. Horrorem eis incusserunt: multitudinem quæ sustineri haud possit, in eos inuadere.

μορμυρηπὸς.) Sol obscurus in somnis conspectus, malum omnibus significat.

μορῶν.) Xenophon in Laconum republica: Singulæ ciuiū classes unū habent (μόναρχον) dictatorem, Lochagos quatuor, Pentecostyas octo, Enomotarchas sedecim.

μόρσιμον.) ἀμφὶ δ' ἐριννύς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.
Iuxtà Erinnys Cruenta ex ore fatalem emisit uocem.

μορύχου εὐηθέστερος.) Morycho stupidior. De ijs qui ineptè aliquid faciunt.

μορφὴ καὶ εἶδος.) Forma est animatorum, species inanimorum.

μορφνὸς) Morphnus aquilæ genus, qd' solum nō uenatur, sed cadauerib. alitur.

μοσχεύων.) Ita permanentes, clam alebant bellum.

MOSCHVS, Syracusanus grammaticus, Aristarchi familiaris, alter à Theocrito poeta Bucolicus.

μόσχος ἄδων βοιώτιον.) Moschus cantās Bœotiam cantilenam. Moschus hic malus citharœdus fuit, qui uno spiritu multum cantabat.

μόσχος λιβάνου.) Vitulus Libani, quem in Choreb pro deo erexerunt, quemq; Moses contriuit atq; comminuit.

μουνυχιὼν.) Munychion (decimus) secundus mensis apud Athenienses, quo Dianæ Munychiæ sacrificabant.

MVNYCHIA.) Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Locus est Atticæ maritimus, Hellanico 2. rerum Atticarum autore, à Munycho rege, Panteuclis filio sic dictus.

μοῦσα.) Musa, id est cognitio, ab inquisitione & inuestigatione dicta, quæ omnis eruditionis causa est, meritoq; sic appellata à ueterib. Sunt Musæ 9. Clio, Erato, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Polymnia, Vrania, Calliope. Plures autem Musas à Theologis perhiberi tradunt, quòd magna uarietas sit disciplinarum, & eruditionis, & ad omnē usum accommodata.

μοῦσα τραγικὴ.) Quæ agerētur, uel Tragica Musa recusaret dicere. neque enim hæc fieri uult, & dici uetuit.

μοῦσαι καλαὶ.) O' pulchræ Musæ & Apollo, quibus ego sacrifico. Musæ, ala Sirenum coronabantur.

MVSAEVS Eleusinius, Atheniensis, Antiphemi filius, Ecphanti nepos, Cercyonis pronepos, quem debellauit Theseus, & Helenæ uxoris eius: Orphei discipulus, ac potius illo antiquior: uersus heroici scriptor, floruit sub altero Cecrope. Scripsit præcepta ad Eumolpum filiū uersibus 4000, & alia plurima. *Præcepta uitæ degendæ.*

Musæus Thebanus, Thamyræ filius, Philammonis nepos, poeta lyricus, fuit diu ante bellum Troianum. Scripsit carmina & cantica.

Musæus Ephesius, uersificator & (τῶν εἰς τοὺς περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους) ipse ex Pergamenis circulis. Scripsit Perseidos lib. 10, & de Eumene & Attalo.

Musæum apud Græcos philosophū, alij Thracem, alij Eleusiniū indigenam fuisse tradunt. Apud Lysiam, quidam ex seruis alterum Musæum, Hesiodum appellat alterum.

μουσόμαντις.) Poetæ & uates sunt iactabundi.

μουσουργοὶ.) Cum rex potare desinebat, etiam cantilenæ desinebant: cum infundere iubebat, rursus incipiebant canere & psallere.

μουσωθῆναι.) Lysistratus: Ego mulier quidem sum, sed Musa inest mihi: neque malo prædita sum ingenio: auditisq; patrum & maiorum natu sermonibus, non malè sum instituta. *Docta mulier.*

MVSONIVS, Capitonis filius, Tyrrhenus Volsiniensis, Dialecticus & Stoicus philosophus, sub Nerōe: Apollonij Tyanei & multorum aliorum discipulus. Ad quem & epistolæ feruntur Apollonij, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi studiū, & immodicā libertatem, à Nerone occisus est. Ferūtur eius orationes & epistolæ diuersæ philosophicæ. De hoc Musonio sic dicit Parabates in epistola: Contumeliam, quam princeps Græciæ nobis fecit, ea tulisti animi altitudine, ut nihil eorum tibi accidisse putares. Velle autē illi urbi studere, & opem ferre, in qua Scholas habuisti: animi philosophici est argumentū. Itaq; prius illud mihi conuenire Socrati uidetur: alterum hoc, Musonio. Nam ille quidem fas esse negabat, uirum bonum ab ullo improbo lędi. Musonius uerò mœnia curabat, (ἐπεμέλετο βαρῶν curabat onera) *Occisus à Nerone.* *Iulianus imperator.*

nera) cum exulare à Nerone iuberetur.

Musonius sub Iouiano fuit imperatore: tāta altitudine, & ingenij actuosa profunditate, ut optima quæq; cū eo collata, exigua uiderētur: ob q̄ iure meritoq́; laudatus, & maritimā Asiæ orā peragrauit, & procōsul eius aduentū est admiratus. Itaq; omnia loca obiens, intra paucos dies mare Asianis tributis impleuit: neq; fuit quisquā, q ea in re de ulla iniuria quereretur. nā iocus & ludus erant omnibus, ea q̄ pendebātur. Eunapius em̄ Phrygius orator rei gerendæ præerat.

Tributorū exactio.

Eunapius.

μοχθηρία.) Lycurgus cōtra Lycophronē: Nefas est leges scriptas, per quas Respublica conseruatur, uiolare: & improborum institutorū (εἰσηγητὴν lego) autorem & legislatorem impunè dimittere.

Legum obseruantia.

μοχθηρὸς.) Antiphon oratorum uetustissimus: Ego (inquit) occisi filij pater ærumnosus, quem mortuum esse decebat, uiuo, ridiculus inimicis.

Orbus pater.

μωκία.) Mocia & Mocesia cisterna, quā Anastasius Imperator condidit.

MOLY, herba ueneficijs resistens, ruta agrestis.

μῶμος.) In uirtute ita exercitatus, ut nec ipse Momus eū reprehenderet, nec inuidia odisset. Tanta erat uiri mansuetudo, tanta iusticia.

μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;) Num serò adsum ad opem ferendam?

μώνυχα ζῶα.) Animalia solidis ungulis, equus, asinus, mulus, & si quod aliud est, quod non natet, & cristis (λοφύροις) clausum sit.

μωρὰ.) *Sermo quidam maiorum fertur: Nos etsi stulta & temeraria consilia cæperimus, Omnia tamen nobis bene cessura esse.*

Felix temeritas.

μωρά μοι δοκεῖς φρονεῖν.) Videris mihi stultè sentire.

μωρία διὰ χριστὸν.) Stulticia ꝓpter Christum. Cū nostras cogitationes opportunè cōtrahimus, cū inanē & uacuā ꝓfanæ doctrinæ mentē habemus: ut, cū doctrina Christi recipiēda est, eam ociosam, & conuersam ad diuina oracula suscipienda, exhibeamus.

Christiana stulticia.

μωροκακοήθης.) Dicit̄ homo improb. & instabilis, ὁ κακοῦργος καὶ εὐπαράγωγος, q facilè à sentētia deducit̄, atq; decipitur.

ὦ μῶροι.) ô fatui, num ignoratis sapientissimum Tragicum dixisse:

Iuraui lingua, mentem iniuratam gero?

Iurisiurandi elusio.

μωρότερος μορύχου.) Morycho stultior. Polemon ait, apud Siculos hoc sic efferri: Stultior es Morycho, q domo relicta pro foribus sedet. Morychū autē Bacchum ab eis dici, quòd fecibus, ficubus & musto cōtaminetur. Eaq́; de causa stultum iudicari, quòd eius statua extra ædē in uestibulo sit collocata. Vsurpatur de ijs, qui stulti aliquid admittunt.

μωρὺς.) Stultos dicit mundi sapiētes. Stulti & uæcordes, & hiantes, Mammacuti, Melitides, Bupalion, Corœbus.

μωϋ.) Moy, aqua apud Aegyptios, unde Moyses nomē habet, propheta & legislator. Anno huiꝰ octogesimo egressi sunt filij Israelis ex Aegypto, in qua inquilini fuerāt annos 215. Quomodo igitur dicit Abrahamo Deus: Semen tuum inquilinū erit annos 400? Sed apertum est, ab ascēsu Abrahami (ἐκ χαῤῥὰν lego) è Charran, populi inquilinatum esse numerandum. Is enim nō in Aegypto tantùm fuit, sed & in terra Chanaan. Moses enim dicit, inquilinatum filiorū Israelis in terra Chanaan & Aegypto fuisse annorū 430. Ac Abraami ab ascēsu è Charran usq; ad Isaaci natiuitatē, anni sunt 25. ab Isaaco usq; ad Iacobū, anni 60. à Iacobo usq; ad Leui, 87. à Leui usq; ad Caath, 45. A' Caath usque ad (ἀμράμ lego, pro ἀβράμ) Amram, 63. (ab Amram ad Mosen 70, uidetur addendū.) A' Mose usq; ad exitum, 80. Et sic egressus est Israel ex Aegypto. Mose nato, parentes eius, metu Aegyptiorum, stoream papyraceam, cistæ similem, ea magnitudine, ut infans cōmodè in ea iacêre posset, confecerūt, eamq́; bitumine illitam in flumen abiecerunt. Thermutis autē filia regis eū sustulit. Trimus cū esset, Deus mirabilē ei staturæ proceritatē dedit. Ieiunauit Moses dies 80: quadragenos priores, & totidem post cōfractas tabulas in gemma sapphiro digito Dei scriptas. Nemo ita stupidus fuit, quin Mose conspecto, pulchritudine formæ eius percelleretur.

μοῖρα.) Iosephus: Maxima fuit pars belli, captus Iosephus.

μοιχάγρια.) Mœchagria dicebatur mulcta in adulterio deprehensi.

μοιχεία, καὶ φαρμακία.) Adulterium & ueneficiū sunt idem. utrunq; enim clàm fit. Dicuntur etiam insidiæ: neq; adultera neq; uenefica maritum amat.

μοιχὸς.) Aduersus adulteros carnifices armant leges: & hortulani raphanos plantant, quibus statim conuictus puniatur.

μῦια.) Myia, id est musca Thespiaca, lyrica, carmina ad lyram accommodans.

MYIA,

MYIA, Spartana poetria, hymnos in Apollinem & Dianam scripsit.

Myia, Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

μύιας δάκρυον.) Myiæ seu Muscæ lachryma: ob Thebanorum facinus in Dodonæum oraculum admissum. Vnde & illud dictum est: παρὰ βοιωτοῖς μαντεύσαιο, Apud Bœotios uaticinare. Nam & hi sacrificulam uiolarunt, in Dodonæum lebetem coniectam, cum unius ex legatis amore capta fuisset.

μυᾶπε.) Quid conniuetis atque innuitis? Cur mutatus est color? Quid lachrymatis?

μύδρος.) Solem ignitũ lapidem, Peloponneso maiorẽ, aliquãdo dixit esse: Et ob hoc interficiẽdus fuit Anaxagoras.

μυζήσας.) Demosthenes ueneno, qđ sub pala sigilli habebat, exucto perijt.

μυηθῶσι.) Initiati putabantur in piorum cœtũ recipi. Aristophanes: Initiari me prius oportet, quàm moriar. Mysteria dicta sunt, quòd claudendi sunt sensus, & ultra corporis phantasias cuectis diuinæ illustrationes sunt admittendæ.

μῦθος.) Fabula, est oratio falsa, ueritatem sub imagine repræsentans. αἶνος nõ pueris, sed uiris factus est: nec ad delectationem tantum refertur, sed & pręceptũ aliquod continet. Per ambages enim aliquid monere & docere uult, ut fecit Hesiodus.

μύκητα.) Ne quando lucerna fungum feras, ne' ue imbrem excites.

μυκώνιος γέατων.) Myconius uicinus. Prouerbiũ, in homines sordidos, & qui inuocati se in conuiuia ingerunt.

μύλος πάντα ἀκέει.) Molaris audit omnia. In eos qui surditatem simulant, & audiunt omnia.

μύξος.) Myxus: Prouerbij loco usurpatur de iactabũdis & glorioſis. Myxus enim fuit Dianæ sacerdos, homo facetus & iactabundus.

μυόδοχος γέρων.) Murium susceptor senex: id est, nullius precij.

MYRA, locus quidam Lyciæ prouinciæ: unde Myrenses.

μυελάμφορον.) Aristophanes: Vnde accipiam uerbum decies mille amphorarum, quo te alloquar? Domi enim non suppetit.

μυελέικτος.) Eunapius: Grauis ille & sinuosus serpens, quasi Medea insusurrante, depresso animo, & ueterno oppressus, se dedidit.

μυρρίναις.) Myrto coronabantur magistratus. Hinc ambitiosi myrtum appetere dicebantur. Accepta myrto aliquid Aeschyli mihi recita. Nam in conuiuijs pueri, ramum lauri aut myrti gestantes canebant.

μυρίοι ἐν μεγάλῃ πόλει.) Decies mille Megalopolitani, concilium est commune omnium Arcadũ: cuius Demosthenes in oratione contra Aeschinem, & sæpè historici meminerunt. *Arcadum concilium.*

MYRLEA, urbs Bithyniæ, quæ nunc Apamea dicitur.

μυρμήκων ἀτραπὸς, ἢ τὶ λαμινυρίζεται;) Formicarum semitas, aut quid gannit? De Agathone poeta, qui tenuia & intorta carmina cantillabat.

MYROCLES, genere Salaminius, ex ijs qui (οὐκ ἄπ. f. ἐ καλῶς, non bene) rempublicam Athenis gesserunt.

μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς.) Vnguentũ in capite. Pontificiũ oleũ è suauibus odoribus erat cõpositũ: nec per sese ita fragrabat, sed mistio & tẽperatio omniũ maximã odoris suauitatẽ efficiebat. Huic fraternam concordiã meritò cõparauit. Nam plurium rectè factorum collatio, perfectæ uirtutis fragrantiam efficit. *Concordiæ suauitas.*

MYRO, Byzantia poetria, uersus heroicos, elegiacos, & carmina μέλη scripsit, Homeri tragici filia: uxor Andromachi, cognomento Philologi.

Myro, Rhodia philosopha, scripsit Chrias reginarum, & fabulas.

μύρτης.) Myrtes. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, singularum urbium proditores recẽsens, Argiuos nominat Myrten, Teledamum, Mnaseam. Theopompus uerò, Paseam & (Amyrtæum) Amyrtoum Argiuos, Macedonũ studioſos. Videndum igitur, an sit librarij erratum.

MYRTILVS, Athenienſis comicus, filius Lysidis, frater comici Hermippi. Fabulæ eius sunt, Tetanopanes, Amores.

MYRTONIVM, ut Demosthenes ait in oratione pro Ctesiphonte, castellum fuit in Thracia. Alij Myrtanam.

μῦς.) Mus, nomen pugilis. μῦς ἄρτι πίθης γευόμενος: Mus modò picem gustãs. De ijs qui prius audaces & impudẽtes, subitò formidoloſi conſpiciuntur.

μῦς δ' οὗ ἀναφανεὶς, ἔνδολος ἐν τρόποις πέλει. Mus cõspectus dolosos mores arguit. *Explicatio somnij. Meretricis elogia.*

μυσάχνη.) Scortorũ cognomenta sunt: Mysachne, id est fœda pruina, operaria, publica, crassa: Borboropis, id est cœni

facie: Anasyrtopolis, à retegenda urbe sua: Pandosia, id est caupona: Leophoros, uia publica: Maniocepᵃ, insaniæ hortus: Ilipus, pedes implicans.

μυσὶ κανθαρὶς.) Muribus cantharis. De nullius precij rebus.

μυσίων θρακικῶν.) Partes Thraciæ multæ sunt, Mysiæ finitimæ.

μύσκελος.) Myscelo datum est oraculũ, ubi sereno cœlo à pluuia deprehendere tur, ibi ut urbẽ conderet. Is uerò cum id non posse fieri putaret, atq; in Italiã profectus, de cõdenda urbe solicitus, ambigeret: accidit ut concubina illi assidens, lachrymaret. Quæ lachrymæ cũ sereno cœlo cecidissent, oraculi hũc sensum esse ratus, urbem ibi condidit.

Pluuia sereno cœlo.

Crotonis cõditor.

μῦς λευκὸς.) Mus albus. Vsurpatur de libidinosis. nam domestici mures, albi præsertim, sunt admodum salaces.

μυσῶν λεία.) Mysorum præda. Prouerbium est ortũ à finitimis & latronibus, qui Telepho absente, Mysiam incursarunt, & prędati sunt. Vsurpatur de ijs, qui miserè spoliantur.

μῦς πίτθης γεύεται.) Mus picem gustat. De ijs qui defessi recedunt.

ὅσα μῦς ἐν πίτθῃ.) Quæ Mus Pisæ (in pice.) De Mure Tarentino pugile, qui malè acceptus Olympia discessit.

μυστήρια.) Initia dicta sunt mysteria, eò quòd auditores os claudunt, neq; cuiquam illa enunciant.

Mysteria tacenda.

μυττωτὸν.) Myttotum, est intritũ quoddam è caseo, allijs & ouo confectum.

μυχθίζεις.) Simis narib. hiãtiq; rictu nos derides. Quid si risum rideas Sardoniũ?

INITIVM LITERAE N.

Ναβα.) Naua, uidetur in multis non differre à Græca lingua Romana. (Romanam linguã appellat corruptam istam, quæ est Italica nunc.)

Ναβάται.) Nabataei, gens Arabica.

νάβις.) Nabis. Lacedæmoniorũ tyrãnᵘˢ.

ναβουθᾶς.) Nabutha. Hic fuit sub Achaabo, ex Izaro urbe, uicinus illius. Quẽ cũ rex Achaabus oraret, ut sibi quãtiuis uẽderet agrũ suo uicinũ, ut illis coniunctis unã faceret possessionẽ: ꝙ si pecuniã nolit, ꝓmissum ei esse, ut ex suis agris eligat quemcũq; uelit: cumq; ille id se facturũ negaret, ac patrimonio suo frui se uelle diceret: rex dolẽs, tãquã iniuria affectus, ꝙ aliẽis potiri nõ potuisset, neq; balneis neq; cibo usus est. Cumq; Iezabel eũ rogaret, quid tristis esset? Nabuthæ uæcordiam illi retulit: se appellasse eũ lenibus uerbis, & regia dignitate indignis: & ita cõtumelia affectũ esse, ꝙ ea quæ uoluisset, non essent assecutus. Illa hortatur, ne animũ propterea despondeat: sed omissa tristicia, more solito agat. nã curæ sibi fore, ut Nabutha det pœnas. Et statim literas ad principes Iudæorũ mittit, nomine Achaabi, ut indicãt ieiunium: & conuocato populo præsidẽ faciãt Nabuthã, qui sit illustri genere natᵘˢ. Ipsa uerò subornatis tribus hominib. audacibus, qui testarẽtur, eum Deo & regi maledixisse, effecit ut lapidaretur. Illo itaq; sic interfecto, cũ gratis, tanquã hæreditario iure, Achaabus uineam possideret: Deus indignatᵘˢ, mittit Heliã ꝓphetã ad Achaabum, qui illius facinus argueret. Is dixit Achaabo: Quia iniustè occidisti dominum uerum huius uineę, eo ipso in loco in quo Nabuthæ cadauer à canibus cõsumptũ est, & tuus sanguis & uxoris tuæ ꝓfundetur, & tota stirps tua peribit ob tantã impietatem. Achaabus uerò resipuit, & sacco induto, nudis pedibus ambulauit, cibo abstinẽs, & peccata sua cõfitẽs, quò Deũ placaret. Deus aũt ad prophetam dixit, se stirpis suppliciũ dilaturum esse, quãdo illũ facinorũ pœniteat, ac de filio Achaabi sumpturum pœnas.

Nabot non intelligit, rogando cogere, qui roget potentior. Plato: ἀτυραύνων δίδοσθαι μιμούμενα ἀνάγκας.

Ναβυχοδόνοσορ.) Nabuchodonosorrex Babylonis, cũ condidisset Babylonẽ, urbem magnã, & cisternã, & supra eã hortum pensilem fecisset, omnibus stirpium generib. cõsitum, in eo uixit: & uxor eius quæ hortum eum frequẽtaret, omnem regionem illã intuens, gaudebat se à nemine cõspici. Nabuchodonosor autem illum perambulans, cũ fastu & iactantia, An non hæc, inquit, est Babylon illa magna, quã ego in domũ regiam potẽtia uirium mearum, ad honorẽ meum ædificaui? Sed cum adhuc loqueretur, vox è cœlo facta est: Dico tibi Nabuchodonosor, regnũ tuum à te ablatũ est, & ab hominibus expellam te, & apud feras habitatio tua erit, & gramine tanquã bouem te pascent: septemq; tẽpora transibũt super te, donec agnoscas, altissimũ, Dominum esse regni hominũ, & cui uoluerit daturũ esse. eadẽq; hora sermo est completus super Nabuchodonosorem. nam ex hominũ cõsortio eiectus est, herbãq; bouis instar comedit, & de rore cœli bibit, & corpus eius tinctũ est, & pili eius tãquã leonis grãdes facti sunt, & ungues sicut auis. Post hæc rursus ait idẽ de sua restitutiõe: Illo tẽpore mẽs mea reuersa est

est ad me, & ad gloriam regni mei reuersus sum: decus meum & splendor meus reuersus est ad me. Et optimates principesq; mei requisierunt me, & in regno meo confirmatus sum, & magnificentia amplior addita est mihi. Nunc ergo ego Nabuchodonosor laudo & extollo & magnificè glorifico regem cœli: quia omnia opera eius uera, & uiæ eius iudicia sunt: & omnes q̃ superbè incedũt, deprimere potest. Esaias quoq; de eo loquit.

Ναζάρηνος, ἢ Ναζωραῖος.) Nazarenus, uel Nazoræus, à Nazareth oppido Galileæ.

Ναζηραῖος.) Nazaræus, Deo gratus & consecratus monachus. Sciendũ est, ijs qui prius dicti sunt Nazaræi & Galilæi: pòst, sub Claudio Cęsare Romano, cum Petrus apostolus Antiochię episcopum delegisset Euodium, nomẽ inditum esse Christianorum.

Ναΐδες.) Naides, fontes: aut nymphæ iuxta fontes habitantes.

Ναΐς.) Nais, uel Lais: meretrix quædã, cuius meminit Lysias, & Aristophanes in Pluto: Non ne uerò propter te (Plutũ, id est, diuitias intellige) Lais amat Philonidẽ? Præstat scribere Nais, quàm Lais: ut & Athenæus significat.

Νάκλις.) Naclis, urbs iuxta Heliopolim.

Νάκος.) Iosephus: Iussit ingressuros magna ex parte repere, dorso pellibus caprarum tecto: ut si quis eos noctu conspexisset, canes esse putaret.

Νακώλεια.) Nacolia, nomen Phrygiæ urbis, à Nacola nympha. Dicitur etiam Nacoleum, & Nacolea plurali numero.

Ναννακος.) Nannacus uir priscus, quẽ ante Deucalionẽ regnasse ferũt. Is futuræ inundationis præscius, omnibus conuocatis in templũ, lachrymans supplicauit. Vnde ꝓuerbiũ, ἀπὸ ναννάκου, à Nannaco: de rebus admodũ priscis & uetustis.

Ναννιον.) Nannium. Apollodorus in libro de Meretricibus, hanc meretricem capram ait fuisse dictã, propterea quòd Thallum (id est germen) cauponem deuorasset. delectantur enim caprę germine. Fit eius etiam mentio in Comœdia. Antiphanes uerò iunior in lib. de Meretricibus, Nannium ait prosceniũ cognominari, ꝙ foris formosior esse uideretur.

ναννος.) Pumilio: de paruis dicitur, & instar infantiũ inclinatis. Pumiliones supiora grãdiora, & pudẽda magna habẽt.

Νάξης.) urbs: & Ναξία λίθος, eos Cretensis. Naxus enim urbs est Cretæ. Is qui scripsit Naxiam Cariæ urbem esse, cuius ciuis sit Naxiensis & Naxiota: dicit etiã Siciliæ urbem esse Naxum, atq; etiã Cretensem: unde Naxius lapis. Quanquã si prima syllaba per ι scribatur, non per η, κριτικὴ pro κρητικὴ, significaret lapidem, qui discernat, quiq; demõstret. Est & Naxus celebris insula ex Cycladibus, sic dicta uel à Naxo quodam, uel à sacrificando. In qua aiunt Naxias mulieres solas octauo mense parere, munere Iunonis. Bacchum item ita genitũ perhibent. Est etiam fons ibi (ut scribit Heraclides) ex quo uinum suauissimum profluit.

ναξιουργὴς κανθάρος.) Naues fuerũt dictæ canthari, in Naxo factæ: ut nunc silphas dicunt quædã nauicularum genera. Cratinus uerò ait, Naxios quondam cũ mari potirentur, usos esse his cantharis. Sic nauibus ueteres nomina imponebant ab urbibus, quę earũ ædificationem inuenissent. & Naxiurges dicebantur, qui nũc Lembi: & Cnidiurges, à Cnido: & Corcyra, ab ea insula: & Parõ, à Paro. Fuit & in Piræeo Canthari portus. nã Piræeus tres portus habuit: hũc Canthari, & Aphrodisiũ, * & in circuitu quinq; porticus, à Cantharo heroe.

Ναπάται.) Napatæ, urbs Lybiæ, prope Aethiopiam. Incolæ, Napatæi.

Νάπη.) Nape, urbs Lesbi, à qua Apollo Napæus dictus est. Sunt & Epirotæ Napæi.

Νάπις.) Napis, urbs Scythiæ.

νάπος.) Xenophon: Cum duces ad saltum magnum atq; imperuium peruenissent, steterunt ambigẽtes, esset ne transeundus an non?

νάπυ,) κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέστασεν: Toruũ uidit, frõtẽq; corrugauit.

Νάρβων.) Narbon, seu Narbonẽsis mercatus, & urbs Gallica. Est & palus Narbonitis, & Narbis urbs Illyriorum.

νάρθηξ.) Narthex est, ut aiunt, insulula prope Samum, appellentibus ad dextrã, cuius gentile est Narthecusæus, seu Narthecusius.

NARMALIS, urbs Pisidiæ.

νάρυξ.) Naryx urbs, quæ & Narycium & Naryce, è qua fuit Locrensis Aiax. Virgilius. Hic & Narycij posuerunt mœnia Locri.

νάρσης.) Narses, dux Romanorum prudentissimus & strenuus, qui sciret se accommodare negocijs: ac modica sanè fuit eruditione, nec eloquentiæ studuerat: ingenij autem dexteritate pręstabat, consiliaq; sua poterat oratione explica-

re: quanquam castratus esset, & in regia delicatissimè educatus. Fuit etiam breui statura, & tenuissimo corpore: incredibili uerò fortitudine & magnitudine animi præditus. Fuit sub Iustiniano.

νασαμῶν.) Nasamon, nomen uiri: à quo Nasamônes, gens Libyæ.

νάστος.) Nastos, urbs Thraciæ, quæ & Nestos dicebatur.

ναυαγίων.) Ex uno malo totus campus naufragijs implebatur: id est, uno curru alliso, etiam cæteri frangebantur.

Nouatus sacramentis arcet, qui idolis immolarant.

ναυάτος.) Nouatus. Hic presbyter cũ esset, ab ecclesia Romana discessit, cum Cornelius episcopus eos fideles, qui in persecutione, quam Imperator Decius contra Ecclesiam mouerat, sacrificarãt, ad communionem recepisset. Hanc igitur ob causam secessione facta, & Episcopus, ab ijs Episcopis qui in eâdem cũ illo sententia erant, electus, scripsit omnibus Ecclesijs, ne eos qui sacrificassent, ad mysteria admitterent: sed ut hortarentur eos ad pœnitẽtiam: & remissionem Deo omnipotenti, & potestatem remittendi peccata habenti commendarent. Has epistolas cum prouinciales accepissent, pro suis quiq; morib. ea quæ significata erant iudicarunt. Nam cum ille significaret, non impertienda esse sacramenta ijs qui post baptismũ, peccatum (ut uocant) mortale fecissent: alijs hæc uidebat̃ acerba & crudelis Canonis expositio: alij illum ut iustum, & qui Rempublicam erigeret, recipiebant. Interim dum hæc agitabãtur, superueniunt Cornelij episcopi literæ, quæ concedebant, ut ijs qui post baptismum peccassent, remitterentur peccata. Cum uerò ita ambo contraria scriberent, & uterq; ex diuinis literis sua dicta munirent, quisq; (ita ut fit) amplexus est id quod illi prius magis placuerat. Omnes enim ad peccandum propensi, tum cõcessam ueniã amplexi, etiã deinceps in quouis peccato ea sunt usi. Sed Nouatus sub Valẽte Imperatore, qui persecutionem cõtra Christianos commouerat, martyrium obijt.

Dissentientibus doctoribus, populus sibi opportuna sequitur.

Nouatus martyr.

Innocentia cum delicijs coniuncta.

ναυατιανοὶ.) Nouatiani hæretici, qui Nouati sententiã sequuntur. horum episcopus fuit Sisinnius, uir præstans, & sacrarũ literarum peritus, & inculpatus: in ratione uictus autẽ delicatus, & uarius. Interrogatus enim quam ob causam bis lauaret? respondit, Quòd ter lauare mihi cõmodum non est. Cum autem etiam albaueste utentem quidã Catholicę ecclesię eum derisisset, dixit ad eũ: Dic ergo ubi dictũ sit, uestem nigrã esse induendam? Qui cũ hæsitaret, subiecit: Tu quidẽ nunquam istud ostẽdere poteris. Me uerò & Salomon sapiẽtissimus monet, cũ dicit, Vestimẽta tua cãdida sint. Ipse etiã Christus albatus in Euangelio apparẽs, Moysen & Heliam tales ostendit Apostolis. Sunt & alia multa festiuè ab eo dicta.

ναύκρατις.) Naucratis, olim Aegypti mercatus fuit, urbs à Milesijs condita, cũ mari dominarentur. Naucratita fuit doctus ille Athenæus.

ναῦλος.) *καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.* Etiã uecturæ preciũ nobis debetur.

ναύπακτος.) Naupactus, urbs Aetolię: ab eo dicta, quòd ibi Heraclidę, ante occupatã Peloponnesum, naues fabricassent. Incolæ uocantur Naupactij.

ναυπλία.) Nauplia, urbs Argiua, ab appulsu nauium dicta. Cuius incolæ Nauplienses.

ναῦς.) Nauis. Arrianus: Traianus Imperator traijciens flumẽ, quinquaginta naues habebat, quarũ quatuor signa Imperatoria uehebãt, atq; etiã imperatoriam longis rudẽtibus annexam attrahebãt. Erat aũt nauis longitudo, ut triremis maximè: latitudo uerò & ꝓfunditas instar onerariæ, cuiusmodi maxima illa est Nicomedia aut Aegyptiaca, in qua Imperatori cõclauia quot satis essent cõfecta erãt. Ea uerò & aplustria ferebat, & in summis uelis Imperatorium nomẽ, cæteraq; omnia Imperatoria ornamẽta auro erãt insculpta. Tota autẽ classis trifariã diuisa erat, ne cõtinenti nauigatione turbaret̃.

ναυσικάα.) Nausicaa, quasi nauiũ ornatricẽ, uel nauib. ornatã dicas. Mẽinit Homer⁹ Nausicaę Phæacię puellę, cõueniẽter illi regiõi. Nã cũ rei nauticę ꝑitissimi essẽt, naues pice ĩurebãt, q̃ tutiores essẽt.

ναῦς ἱκετεύει πέτρας.) Nauis supplicat petræ. Prouerbium, de planè stupidis.

ναῦς νικομηδὶς καὶ στρατηγίς.) Nauis Nicomedia & prætoria: quarum altera à loco dicta est, altera à dignitate.

ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει.) Nauis antiqua mare non traijciet. De ijs qui ad nullam rem sunt utiles.

Ναύσων ναυκράτει.) Nausõ Naucrati. De ijs q ex æquo sibi inuicẽ respõdent. Nomina cõficta sunt ex uocũ similitudine.

ναύσταθμος.) Statio nauiũ. Ea loca etiã corijs tegebãtur, ne tabulata læderẽtur.

ναύτης.) Imaginem (*εἰκόνα τῆς κήλης*) ramicis Baccho hîc dedicaui.

Con-

Conseruatus è nautis quadraginta solus.

ναυλικῶς δανείζειν.) Aiunt Zenonem, cũ ultra mille talẽta haberet, ueniſſe in Græciam, eaq; nautis mutuaſſe.

ναυλοδίκαι καὶ ναυφύλακες.) Prætores & cuſtodes nauales, magiſtratus Athenis, cuius munus ex ipſo nomine clarũ eſt.

ναύφρακλον βλέπεις.) Nauphracton tueris. Ariſtophanes: Homo, per deos, qdam obtuere claſſicum: id eſt, latè diductis oculis me intueris. Solent enim in triremibus magna quædam ineſſe foramina ſpecie oculorũ, quibus remos inſerentes remigant.

ναυφεάκλῳ στρατῷ.) Nauali exercitu, id eſt claſſe. Athenienſes mari dominabãtur: maximè poſt nauale ad Artemiſium & Salaminem prælium.

νάφθα.) Naphtham Medi uocant, quã Græci Medeæ oleum.

ναὶ μὰ τὸν.) Peccantem obiurgabat, & iniuſtè facientem arguebat, atq; ab iniuriis paterna omnino uir egregius libertate retrahebat.

ναὶ μὰ τὸ.) Per rugoſam pellem meam. Callimachus in Hecale: Per arborẽ hãc quamuis aridam. Veteres nõ temerè per Deũ iurabãt, ſed per obuia quæq;, ut & Menander: Teſtor Apollinem hunc, & fores. Et Homerꝰ: Iuro per hoc ſceptrũ. Informat autẽ hoc genus orationis ad honeſtatem & religionem.

ναὶ ναὶ μὰ μήκωνα καὶ χλόην.) Certè herclè, per papaueris comam. Iuſiurandum ridiculum.

νέαι.) Neæ, inſula uicina Lemno, ad quam annataſſe dicitur Hercules: atque in eâdem, ut quidam tradunt, Philoctetes à natrice morſus eſt.

νέα.) Myſiæ caſtellum, unde Neæus.

νεαλὴς.) Appianus: Populus de mœnib. ſpectans, fatigatis ſubinde recentes ſubmittebat. Galli aũt defeſſi cũ integris congredientes, effuſè fugiebant.

νεάνδρεια.) Neandreia, uel Neandrium, urbs Troadis Helleſpontia, quam quidã Leandriã per L perperam ſcribunt.

νεανισκεύεται.) Poſidippus in Demotis: Vxorem habebat perelegantem & bonam. Ea pubem meam expetebat.

νεανίης.) Neanthes Cyzicenus orator, diſcipulus Philiſci Mileſij.

νεάπολις.) Neapolis, urbs Italiæ inſignis, in qua Parthenopes Sirenis ſtatua collocata eſt. Sunt & aliæ multæ Neapoles, id eſt, nouæ urbes.

νεαροὶ.) Pueris ſtolidiores ſũt, qui Deũ negant res humanas intueri.

νέαρχος.) Nearchus cũ Alexãdro militauit, de eoq; hiſtoriã ſcripſit. Mentitus autem eſt in eo, quòd ſcripſit ſe præfectũ claſſis fuiſſe: cum gubernator fuerit.

νεβρίτων.) Demoſthenes pro Teſiphõte: Alij dicunt, ipſum ſacrificulũ hinnuli pelle indutũ eſſe: alij, pellibus hinnulorũ indui ab eo initiãdos: alij, lacerari hinnulos arcana quadam ratione.

νεβρεία καρδία.) Hinuli cor. De timidis.

νέα χελιδὼν.) Noua hirundo: de iis qui aliquos decipiunt. Ariſtophanes in Auibus: Decepi coquos, dicens: Aſpicite pueri, an non uidetis? Noua hirundo. Illis circumſpicientibus: ego interim carnes ſum furatus.

νεβρὼδ.) Nebrod, ſeu Nebrodes, nomen eius à quo Gigantes ortum habẽt, f. Nemrot.

νέγνη.) Negne oppidulum Arabiæ.

νέδη.) Nede, ſiue Nedea, urbs Arcadię à nympha Nede, Ciuis, Nedeeſius.

νέδων.) Nedon, fluuius & locus Laconicus. Hinc Minerua Neduſia uocatur.

νεήλατα ἄλφιτα.) Recentem farinã mel le perfuſam, uuis paſſis additis, & uiridi cicere permiſtam, ſacerdotibus dabant, easq; placentas Neelata, & Ambroſiam & Macariam appellabant.

νεκρῷ λέγεται μύθους εἰς οὖς.) Mortuo fabulas ad aurem narrans. De ſtupidis, & nihil intelligentibus.

νεκρὸς ὁρᾶν, νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων.) Ti bi occident res, mortuos ſi ſomnies. *Explicatio ſomnij.*

νέκταρ. Nectar, deorum potus, itemque cibus: inde dictus, uel quòd bibentibus adoleſcentiam conferat: uel quòd uulgus eo potiri nequeat. Eodemq; modo Ambroſia, non eò tantùm quòd corruptionis ſit expers: ſed etiam quòd nemo eam mortalis habeat. *Nectar & Ambroſia, potuq; cibusq; deorum.*

νεκυόμαντις.) Necromantis, qui mortuos percontatur.

νεκύα.) Mortuorum feriæ. Inanis terra apud Perſas ſunt Græcæ inferiæ. Epigramma: *Diogenes.*

Canẽ Diogenẽ mortuorum ſuſcipe portitor,
Qui totius uitæ latentem ſcenam patefecit.

νέμαυσος.) Nemauſum, urbs Galliæ, à Nemauſo Heraclide.

νέμεα καὶ ἴσθμια.) Loci in quibus celebrabantur annua certamina. unde & leo Nemeæus, quem ibi paſcentem Hercules occidit. Nemea tibicina, & Nemea ſelina.

νεμέα χαράδρα.) Locus quidam in Peloponneſo ſic uocabatur.

νεμισηθὲς.) Reprehenſus à coniuge in ſaltatione, iaculo ſauciatus è uita excedit. Ioſephus: Rogabat Deum, ut & hoſtium ſpem infringeret, & populi ſui miſereretur. Et alio loco: Si ſucceſſu caruerint inſidiæ: ſcito me non præter ſpē uoti impotem futurum.

Indignatio. Inuidia.

νεμεσητικὸς, ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ.) Indignans diuerſus eſt ab inuido: hic enim ob ſucceſſus proſperos bonorū dolet, cum inuidia etiam talis ſit. Indignās uerò eſt, qui dolet ob felices malorum ſucceſſus. talis enim eſt indignatio. Itaq; indignans non eſt inuidus. Eſt autem problema finitiuum. * Aemulatione oratorum hoc dicit. nam ſi quis eum etiā qui indignans dicitur, inuidū definiat, quòd & ipſe aliquibus ſuccēſeat: opponimus aliam definitionem: Non indignantem eſſe talem, ſiquidem rectè aliquibus ſuccenſeat: ſed eum eſſe inuidum, qui ſuccēſeat ubi non deceat.

νεμέσια.) Fortaſſis feſtum eſt Nemeſeos, quo defunctis iuſta ſoluebant. nā Nemeſis mortuis attribuitur.

νεμεσίων.) Nemeſio efferebatur, & ſpe ſuſpenſus erat: ſeq; magno bono potitū eſſe putabat, cum in me incidiſſet.

νέμεσις.) Iuſticia, ultio. Ariſtophanes:

Heu Nemeſis, grandiſtrepaq; tonitrua.

Arrogantium ultricē Nemeſim cognouerunt, quæ iure illos inſectata eſt. Et alio loco: Non fefellit omnibus ſuperbis aduerſantem Nemeſim: ſed ſuapte calamitate erudiri eſt coactus. Adfuit Nemeſis quæ terram intuetur, uel quæ iniurias inſpicit. Aelianus: Nemeſeos inſpectricis, quę arrogantes & ſuperbos punit, euidentia teſtimonia. Hinc prouerbium, νέμεσις δέ γε παῤ πόδα βαίνει: hoc eſt, Nemeſis eueſtigiò inſequitur: eo quòd ultio eos qui deliquerunt, celeriter perſequitur. Clanculum aſſectaris, inſolentes ceruices deprimis, ſub cubito ſemper uitam tenes.

νέμειν προστάτην.) Inquilini ſinguli cogebantur habere ciuē aliquē patronū, cum quo res ſuas adminiſtrarent: & uectigal, quod μετοίκιον dicitur, ſoluerent.

νεμήσεις ὑποκριτῶν.) Diſtributiones hiſtrionum. Poetæ ſumebant tres hiſtriones ſorte diſtributos, qui fabulas agerēt: inter quos uictor deinceps ſine iudicio adhibebatur.

νενημένος.) Ariſtophanes ad ſpectatores: Quid ſedetis lapidum inſtar, numerus, oues ſtolidæ, amphoræ coaceruatę? Per ſtultum, prudens exploratur.

νεοκαισάρεια.) Neocæſaria, Pontica (ut aiunt) urbs, cuius ciues Neocæſarienſes dicuntur. Iidemq; etiam Adrianopolitę. Eſt & Bithyniæ ciuitas.

νεοκλῆς.) Neocles Athenienſis philoſophus, frater Epicuri. Scripſit de ſua ſecta. Neoclis eſt dictū illud, λάθε βιώσας: id eſt, Ita uiue, ut nemo te uixiſſe ſciat.

νεοκλείδου κλεπτίστερος.) Neoclide furacior. Hic in Comœdia perſtringitur, ut qui orator fuerit, & cæcus, & ſycophanta, & fur. Ariſtophanes: Neoclides cæcus ille quidem eſt, ſed furando uincit etiam uidentes.

νεολαία.) Vt Romana pubes laudabiliter & confidenter decertaret. Aelianus: Peſtis in urbe Epheſo uehementiſſimè graſſabatur. Ante diem moriebantur adoleſcentes, ſterilesq; erant non fœminæ modò, ſed & quadrupedes.

νέον τεῖχος.) Nouus murus. Locus eſt Aeolidis, cuius ciues Neotichitæ: ut & χωλὸν τεῖχος, id eſt Claud⁹ murus, in Caria, cuius incolæ Cholotichitæ dicūtur.

νεόπλουτος.) Nuper ditatus, ſicut Latini Nouum hominem dicunt.

νέοπτον.) Quid uerò, Laij fili, denuò extitit noui?

νέος ἐστὶ, καὶ ὀξύς.) Iuuenis eſt, & pernix: id eſt, indoctus & temerarius. Plato in Gorgia.

νεόττιον.) Ariſtophanes: Perdix fiat patris pullus. Piſiæ filius ſimilis uult fieri patri. Fuit autem Piſias proditor. Alio loco: Tres beſtiæ impudentes, Piſias, Oſphyon, Dijtrephes.

νεοττὸν.) Luteum oui dictū fuiſſe νεοττὸν, teſtatur & Chryſippus in libro de Oraculis. ait enim, quendam in ſomnis oua de lecto ſuo conſpicatū pendere, percō tatum eſſe cōiectorem, qui dixerit: Si foderis, inuenies inxta locū illū theſaurū. Qui cum uaſculum, in quo argentū eſſet & aurum, reperiſſet: aliquid argenti attuliſſe uati. illū uerò dixiſſe: De uitello uerò nihil ne mihi das?

νεόττου.) Equidem noui totis octo diebus conſumptum ab eo eſſe domeſticæ gallinæ pullum non magnum.

νεοφρὼν.) Neophron, ſiue Neophon, Sicyonius tragicus: cuius, Medeā Euripidis, eſſe aiunt. Primus induxit pædagogos, & ſeruorum tormenta. Edidit tragœdias 120. Pòſt familiaris fuit Alexandro

dro Macedoni: & quia Callisthenis philosophi amicus erat, unà cũ illo per cruciatum est interfectus.

νεοχάρακτα.) Sophocles: Vestigia ipsius nuper impressa. Nam cum nuper impressa sunt uestigia ferarum, facilius uenatores sequuntur, priusquam à uento odor aboleatur.

νεοχμὸς.) Cum non præstò essent qui magistratus possẽt gerere: multa in Republica sunt nouata.

νεοχμῶν.) Nulla uetera instituta conseruanda sibi putabat: sed omnia subinde nouare uolebat.

νεοχμώσειν.) Cũ bello occupati essent, nihil nouarunt.

νέων.) Neonem, dicit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, Philippi fuisse amicum.

νεώνητον.) Cum Cleon non esset genere Atheniensis: sed nuper ad Rempublicam accessisset: nouicium seu nuper emptum eum appellat. His ipsis uerbis etiã Athenienses perstringit: qui, cum germanis ciuibus, & optimè de Repub. meritis potius credere deberent: maiorem Cleoni honorẽ habuerint. Solemus enim seruis etiã magis credere, qui domi nostræ nati, unaq́; educati sunt, quàm iis quos postea emimus.

νεώρια.) Homo Bœotius blattã accensam in nauale cõiecerit: id est, cremabit nauale. Tiphe, quæ & silphe, animalculum est instar scarabæi: quo Bœotij putant, facula infixa (ᾧ δοκοῦσιν ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται) se quiduis incendere posse. Idẽ & per uulpes & testudines fiebat.

νεῶσι.) Neon, siue Neones, urbs Phocidis.

νεώσοικοι.) Polycrates Samiorum tyrannus, ciuium suorum liberos & uxores in naualia coniecit: eo consilio, si isti exules fouerent, ut unà cum naualibus illos cremaret.

νέωτα.) αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος. Semper agricola in alterum annũ est diues.

νεωτερίζειν.] Thucydides: Diei ęstus molestus erat: noctes uerò autumnales & frigidæ, illa mutatione nouos morbos gignebant. Barbarus neque in fortunã, res nouare solitam, conferre culpam potuit: quasi iustum prælium aperto Marte commisisset.

νεώτερον.) Metuere se dicebat, ne ꝙ inopinatum & nouum malũ ingrueret.

νέπετος.) Nepetus, urbs Italiæ, unde Nepesinus.

νέπως.) Nepos, mõtis sine aqs nomẽ.

νέρβας.) Nerua, Imperator Romanorum, euangelistam Ioannem ab relegatione Patmica reuocatum, Ephesum reduxit: quo tempore etiam Manichæorum dogma prodiit, ipso Manente apertè præeunte.

νέρων.) Nero Imperator Romanorum, principatu cõfirmato in impia facta incidit: & alienis rebus, indignis imperio, dedit operam, cithara ludens, tragœdias recitans, & saltans in theatris: atq; pietatis etiam odium adiunxit, primus diuini sermonis persecutor. Tandem & matrem & semetipsum sustulit.

νέρων.) Nero cum adhuc iuuenis esset, philosophis operam dabat, & de Christo quædam discebat. adhuc enim eum inter homines habitate putabat: sed cũ à Iudæis crucifixum esse intellexisset: indignè tulit, mandauitq́ue ut uenirent sacerdotes Annas & Caiaphas, & ipse Pilatus, qui tunc præfectus erat, ferro uincti. & cum in Senatu consedisset, quæ de illo acta essent audiebat. Annas igitur & Caiaphas dicebant, se legibus obtemperantes, illũ tradidisse, & læsæ maiestatis non esse reos. Prætorem enim potestate præditum, quæ uoluisset, egisse. Nero igitur indignatus, Pilatũ in carcerem cõiecit: Annam uerò & Caiapham dimisit. Tum Simon quoque Magus florebat. & cum Petrus & Simon, pręsente Nerone, inter se disputarent: eductus est è carcere Pilatus. Hi tres cum astarent, Nero Simonem interrogat, Num tu es Christus? Ille uerò se esse ait. Deinde & Petrum, Num ipse esset Christus? Ille negat. me enim, inquit, astante in cœlum sublatus est. Tum Pilatũ rogat, uter horum esset is, qui Christus diceretur? Is uerò: Neuter, inquit. nam Petrus quidem discipulus eius fuit, & apud me pro discipulo eius delatus, cum eum nescire se diceret quis homo esset, dimissus. Simõ uerò iste nequaquam mihi notus est, neque ullam habet cum illo similitudinẽ. Nam hic quidem & Aegyptius est, & (ἐμπληθὴς) corpulentus, & densis capillis, & niger, omninoq́ue ab illius forma alienus. Iratus igitur Imperator, Simoni quidem, quòd mentitus esset, seq́; Christum esse dixisset: Petro autẽ, qui negasset magistrum: eos è concilio eiecit. Pilato uerò caput amputauit, qui tantũ hominem iniussu Imperatoris interficere nõ dubitasset. Neronem aũt dictum fuisse

Videtur hæc ad Tiberium pertinere.

Annas. Caiaphas. Pilatus.

Simon.

isse lutum sanguine maceratum, alibi est expositum.

νέσος.) Nesus centaurus, de quo Sophocles scribit: Deianira, inquit, ita ne se res habet? Nam opinari quidem licet: nondum uerò sum experta. Atqui facto res est comprobanda. Nam tametsi tenere te putaueris: non tenebis, nisi periculum feceris.

νέσσων.) Nesson, urbs Thessaliæ, & stagnum Nessonium.

νεστόριος.) Post Manentem, & Paulum & Apollinarem, & Theodorum, prodiit Nestorius, ex Germanicea, urbe Syriæ, sede Cōstantinopolitana potitus: ęquè atque Paulus & Theodorus, maiores eius, uoce duarum in Christo naturarum stolidè abusus. Filius enim fuit Cilicis, Samosateni uerò nepos: propterea que aduersus sanctam Deiparam bellum suscepit irreconciliabile: tertiusque defensor extitit Iudaicæ istius sectæ: quæ aliū esse apud sese Christum, & alium Deum uerbum, secundum patrium suum errorem, tradidit. Huic successit Eutyches. Hic Nestorius cum natura esset facundus: eruditus est habitus, cum reuera indoctus esset. Cùm ueterum scripta interpretaretur, discere recusabat. Nam ob uolubilitatem linguæ tumens, nō admodum curabat ueteres, sed omnibus potiorem se esse iudicabat.

Linguæ uolubilitas, pro eruditione.

Arrogantia.

νέστωρ.) Nestor Larandensis, ex Lycia, poeta, pater Pisandri poetæ. Fuit sub Seuero Imperatore. Scripsit Iliadem, omissis quibusdam literis aut elementis. Eodemq; modo, ut ille, Tryphiodorus scripsit Odysseam (λειπογράμματον, ἤτοι ἀστοιχείωτον.) In libro enim primo, qui A inscribitur: A non reperitur. & sic in singulis Rhapsodiis ea litera quæ illius numerum & ordinem exprimit, desideratur: ut in β, id est secundo, nullum est beta. & sic de reliquis. Scripsit etiam Metamorphoses, ut & Parthenius Nicenus, & alia.

O homines, nugis & ingenijs abundantes.

νεείη.) νέοις μὲν ἔργα βουλὰς δὲ γεραιτέροις: Iuuenibus opera, consilia senibus.

νεῦρα μάχης ὁ πλοῦτος.) Nerui belli diuitiæ. Pisides: Maximè cum uideret, etiam belli neruos, diuitias ad Barbaros confluxisse.

νευροὶ.) Neuri & Hippopodes, ijdem & Neuritæ dicūtur, Sarmatiæ populus est: regio Neuris dicitur.

νεῦρον.) Neruus, ex eo dictus, quòd corpus per eū inclinetur: uel à natando, qd' nerui per totum corpus sint fusi.

νευσούμενοι.) Xenophon: Exuti, pugiones tenentes nudi, tanquā nataturi transire conabantur.

νεφέλη.) Nubes, fumosa terræ exhalatio.

νεφέλας ξαίνεις.) Nebulas diuerberas uel pectis. De frustra laborantibus, & ea quæ fieri non possunt, conantibus. Verbū hoc ex eo fortasse sumptū est, quòd alter dixerat, Nubes extentas, uelleribus similes esse.

νεφελοκοκκυγία.) Nephelococcygia quasi Nebulicuculiam dicas, urbs apud Aristophanem in aere efficta, quam ille per iocum ab auibus esse conditā dicit.

νεφθαλίται.) Nephthalitæ, gens quę Orientem tenuit, apud Iosephum.

νεφροὶ.) Renes, id est cogitationes. Nā inguinis appetitum renes excitant, unde cupiditatis cogitationes cientur.

νεφροὶ.) Renes corporis, per quos urina colatur.

νεῖκος.) Ille me uehementibus litibus & contentionibus exagitat.

νείλεως.) Nilei colonia deducta in Asiā (περιάδεται) celebratur.

νεῖν.) Arrianus: Expeditissimum quēq;, & leuissima armatura indutum, & natandi peritissimum, data tessera enatare iubet. Quemadmodum aues uolare, nare pisces, & cerui currere natura possunt, neq; doctore indigent *.

νήϊον.) Neium, mons Ithacæ, qui & hyponeium.

νήϊα.) Neia, dicūt Sami extitisse bestias, quib. uociferātib. terra rumperetur: quę dictæ sint Neiæ, ut tradit Entæon.

νηΐτας.) Aelianus: Lacedæmonij bellis naualibus parum exercitati.

νενησμένα κρατῶν ἢ προσδόκα λύπας.) Vbi glomera tenueris, expecta molestias.

νηπενθές τ' ἄχολόντε, κακῶν τ' ἐπίληθες ἁπάντων.) Helenæ potio & luctum sedās, & iracundiam reprimens, & malorū omnium obliuionem inducens.

νήπιος.) Philippus Macedo multis interfectis, tandē uersum hunc adiecit:

Fatuus est, qui occiso patre filios relinquit,

Immane fortassis, hoc est. Præcipere enim uidetur, ut inimici internecione deleantur, ne infantibus quidem relictis. Hesiodus:

Stolidi ignorāt quanto plus sit dimidiū toto.

Fit enim interdum, ut qui plus appetit, etiam id quod habet amittat.

νηποινὶ.) Cum præcipuus seditionis autor fuerit: crimē illud impunè haud euasurum

surum esse. Non impunè laturos eos iniurias sibi factas, esse dicebat.

νηπύλ(ον.) Aristophanes in Nubib⁹: Fatuus est, & scalis hisce non assuetus.

νηρεὺς.) Nereus, Deus marinus.

νηρηίδες νύμφαι.) Nereides nymphę, numero sunt quinquaginta. Sophocles: Centipedum Nereidum pedissequam, uel asseclam.

νηρὶς.) Neris, urbs Messeniæ.

νήριτον ὄρ(ος.) Neritum mons est & Neritum, quod Actoricum dicitur, locus Epiri, pòst Leucas dictus.

νῆσα.) Dissaules quidam Baben in matrimonio habuit, ex eaq; suscepit Protonoen & Nessam.

νησιώπη.) Nesiope insula Lesbi, quę Sigrem portum efficere dicitur.

νῆτις.) Ieiunium (uel aqua) amaris lachrymis uersat mortale genus.

νήτη.) Nete, chorda musica, acutum edens sonum.

νηφάλια ξύλα.) Sobria ligna, quæ neq; uitea sunt, neq; ficulna, neq; myrtea, sed ex thymo. Nam illa quidem οἰνόσπονδα dicuntur: quòd accendantur, cum non aqua, sed uinum libatur. Et præcipua hæc materia est igniti sacrificij: unde etiã nomen accepisse dicunt thymum, uoce facta à sacrificãdo, id est παρὰ τὴν θυσίαν καὶ τὴν θυλὴν. Sunt & quædam sacrificia, sine ulla libatione fortuitò in usum recepta. Eumenides dicuntur etiam ἄοινοι, id est sobriæ, & ab ebrietate semper alienę, ob diuinæ uindictæ uigilantiam.

νηφάλι(ος) θυσία.) Sobriũ sacrificiũ. Apud Athenienses hoc sacrificium fiebat Mnemosynæ, Auroræ, Soli, Lunæ, Nymphis, & Veneri cœlesti, ut ait Polemon.

νηφάλιοι θυσίαι.) Nephalia sacra, in quib. uinum non libatur, sed aqua mulsa.

νῆφε.) In causa est, quò minus opportunus sit insidiatoribus, dictum illud Epicharmi præclarum:

νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν·

Sobrius esto & memento diffidere.
Nerui. n. atq; artus sapiẽtiæ sunt, nõ credere.

νίβα.) Niba, fons quidam Thraciæ.

νίβις.) Nibis, urbs Aegypti.

νίγρητες.) Nigretes, gens Libyca.

νικαγόρας.) Nicagoras, filius Mnesęi oratoris, Athenienſis sophista, fuit tempore Philippi Cæsaris. Scripsit uitas præstãtium hominum, de Cleopatra in Troade, Legationem ad Philippum Romanorum imperatorem.

νίκανδρ(ος.) Nicander, Xenophanis filius, Colophonius: aut, ut alij, Aetolus, idem & grammaticus & poeta, & medicus. Fuit temporibus Attali minoris, ultimi scilicet, eius qui Galatas uicit, quẽ Romani euerterunt. Scripsit Theriaca, id est de uenenatis bestiis: Alexipharmaca, remedia contra uenena, Rustica. De (ἐπαρσμένων) dissolutè uiuentibus libros quinque, Collectanea remediorũ: Prognostica uersibus senariis, translata ex Hippocratis prognosticis, De omnibus oraculis libros tres, & alia plurima uersibus heroicis.

νικαίνωρ.) Nicanor Hermiæ filius, Alexandrinus grammaticus. Fuit sub Adriano Cæsare, quo tempore etiam Hermippus Berytius. Scripsit de punctis apud Homerum, & quod discrimen in sententiis inde existat? De punctis in uniuersum libros sex: & horum epitomẽ, librum unum. De punctis Callimachi, Comica, De statione nauium, De uoce ὦναξ, id est ὁ rex, & de puncto, & alia. Ob quod opus à quibusdam per derisum Stigmatias, id est, Notis compunctus uocabatur. *Hermippus Berytius.*

νικάνωρ.) Nicanor. Tres fuerunt Nicanores: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Stagirita, cuius etiam Hyperides meminit in oratione cõtra Demosthenem.

νικασία.) Nicasia insulula ꝓpè Naxum.

νικᾷ τὸν ὀνηλάτην.) Vincit agasonem. In eum qui monitorem non audit, sed ultrò in exitium ruit.

νικάτορις.) Nicatoris, urbs Syriæ, condita à Seleuco Nicatore.

νίκαια.) Nicæa, urbs Bithyniæ, quã prętersluit fluuius Pharnutis.

νίκαια.) Aeschines in oratione Falsę legatiõis. Nicæa urbs est Locridis maritima, Bottiæorum colonia, eadem & Antigonia dicta. Nomen factum est à Nice, Lysimachi uxore. Est etiam Illyrica urbs Niceą, & Indica, & Corsicę insulę, & Leuctrica, & Gallica, & Locrensium Epicnemidiorum, & iuxta Thermopylas, & in Thracia. Viri inde orti sunt multi, laude digni. Gentile est Nicænus. *Multæ Nicææ.*

νίκη ἀθλωᾶ.) Victrix Minerua, cuius simulacrũ sine alis, in dextra malũ punicũ, in siniſtra galeã tenens, honoratũ fuisse ab Athenienſibus, significauit Heliodorus historicus in lib. 1. de Arce.

νικήτις) Nicetes. Heraclides Lycius sophista ait; Nicetes, purgatus ille ignorauit

rauit ſe ſpolia Pygmæorum accommodare Coloſſo.

νικηφόριον.) Nicephorium dictã fuiſſe Conſtantiam, iuxta Edeſam, tradunt.

νικίας.) Nicias, dux Athenienſis, Cithera inſulam cæpit: & de ipſa Sparta terrorem incuſſit Lacedæmoniis, ut præſidiũ in urbe collocarent. Pacem octo annorum confecit. Fuit enim pacis adeò ſtudioſus, ut timidus propterea haberetur. Pax autem ſeptimo anno rumpitur, cum illam Alcibiades uiolaſſet: cum quo ad bellum Siculum eſt profectus. Victus autem, & morbo renũ affectus, ſcripſit ad Athenienſes, ut aut exercitum, quem haberet, reuocarent, aut alium mitterent. Miſerunt itaque alium, duce Demoſthene, qui & ipſe uictus eſt. Ac milites quidem fugerunt: duces autem in fuga uiui capti, & in uincula coniecti, à Siculis interfecti ſunt.

νικίου κώμη.) Niciæ pagus, in Aegypto eſt: incola, Niciota.

Mortuus uiuentiũ defensor.

νικόλαος.) Nicolaus, è Myris Lycię urbe, acerrimus Chriſtianorum & æmulator, & ſacerdos Deo familiariſſimus: nihil quidem ſcripſit, ſed in ſomnis Imperatori Cõſtantino apparuit. tres duces, à quibus inuocatus fuerat, ob calumniatorem quendam capitis cõdemnatos, liberauit. Atq; alios etiam milites æquè ex morte eripuit: neq; deſiſtit in hũc uſque diem, eos qui interceſſionẽ eius expetunt, ab omni neceſſitate liberare.

Nicolaus Damaſcenus Herodis Hiſtoriarius.

νικόλαος δαμασκηνός.) Nicolaus Damaſcenus, familiaris Herodis Iudæorũ regis, & Auguſti Cæſaris, philoſophus Peripateticus, aut Platonicus. Scripſit hiſtoriam uniuerſalem libris 80, & uitę Cęſaris inſtitutionem. Tanti autem eum faciebat Cæſar, ut placentas mellitas ſibi miſſas, Nicolaos uocaret: idque in hunc uſque diem permanet. Scripſit etiam de ſua uita, & educatione. Hic Nicolaus Damaſcenus in reliquis diſciplinis educatus, eò quòd & pater eius illis maximè operam dediſſet, poſteaquam & opibus & gloria inde eſt auctus: magis etiam auxit illam, cuius inexplicabili quodam tenebatur amore: idque, cum non mediocri eſſet ingenio, & imberbis adhuc, in patria celebris, atque ſuorum ęqualium princeps haberetur. Nam & in arte Grãmatica nemine fuit inferior, inque Poeſi etiam excelluit, & ipſe tragœdias & comœdias probatas faciebat. Idq; ſtudiũ & eam facultatem unà cum ætate auxit.

Hiſtoria Auguſti delicię.

Nicolaus prima ſtatim ętate celebris

Rhetoricæ etiam & Muſicæ dedit operam, & contemplationi mathematum, & Philoſophiæ uniuerſæ. Nam cum Ariſtotelis æmulator eſſet, & uarietatem doctrinæ uiri illius adamaſſet: ſubinde dixit, ſe omnibus diſciplinis habere gratiam, quòd & perliberales, & uitæ perutiles eſſent. In primis autem, quòd & adoleſcentiam & ſenectutem oblectent, & tædium adimant. Dicebat item, Muſas quoque propterea plures à Theologis tradi: quòd diſciplinæ & magnam haberent uarietatem, & ad omnem uitę uſum eſſent accommodatæ. neque peritiam earum neque inſcientiam ſimilem eſſe ſordidis artibus: ſed contrà & ignorationem harũ ignominioſam eſſe mediocribus hominibus, & opificiorũ ſcientiã. Neq; uerò ulla diſciplina ad quæſtum, faciẽdamq; pecuniam eſt uſus: ſed uniuerſam eruditionem peregrinationi ſimilem eſſe dixit. Nam ut in illa accidit peregrinantibus, & longum iter facientibus, ut alicubi diuertant atque pernoctent, alicubi prandeant, alicubi plures dies permaneant, quædam uerò obiter ſpectent, reuerſi autem in ædibus ſuis habitent: ſic etiam per omnes diſciplinas peruagantes, oportere in quibuſdã diutius immorari, in quibuſdam breuius, quaſdam integras, quaſdã ex parte, quarundam rudimenta tãtum aſſumere: earumq; utilitate retenta, in ueram patriã reuerſos philoſophari.

νικόλαος.) Nicolaus orator, diſcipulus Plutarchi & Procli: eius inquam Plutarchi, cui cognomen fuit Neſtorij. Scripſit Progymnaſmata, & declamationes. Floruit ſub Leone Imperatore ſeniore, uſq; ad Zenonem & Anaſtaſium.

νικόλαος.) Nicolaus, è Myris urbe Lyciæ, frater Dioſcoridis grammatici (magiſtri equitum) & Hipparchi, & (conſulis) Hypati patricij. Docuit & ipſe Cõſtãtinopoli. Diſcipulus fuit Lacharis. Scripſit artem rhetoricam, & declamatiões.

NICOMACHVS, Athenienſis tragicus, præter opinionem omnium, Euripidem & Theognidem uicit. Eius tragœdia eſt Oedipus.

νικόμαχος.) Nicomachus Alexãdrinus, Troianæ regionis, tragicus. Scripſit tragœdias xi. ex quib. hæ ſunt: Alexãder ſiue Eriphyle, Gyriones, Aletides, Ilethya, Neoptolemus, Myſi, Oedipꝰ, Perſis ſeu Polyxena, Trilogia, Metecbænuſæ, Tyndareus ſeu Alcmæon, Teucer.

νικ-

νικόμαχος.)Nicomachꝰ Stagirita, philosophus, filius Aristotelis philosophi, discipulus Theophrasti,&(ut quidã tradũt)amasius.Scripsit de morib.libros 6, & de physica auditione patris sui.

νικόμαχος.)Nicomachus medicus,& ipse Stagirita, Machaonis filius,Aesculapij nepos: à quo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis philosophi, ipse etiam medicus: scripsit de medicina libros sex,& rerum naturalium unum.

νικόστρατος.)Nicostratus,Macedonum orator. Relatus est in numerum eorum, qui secundum à decem oratoribus locũ tenuerunt, æqualis Aristidis & Dionis Chrysostomi. fuit enim sub Marco Antonino Imperatore. Scripsit Decamythiã, à numero decem fabularũ. Imagines:polymythiã,id est multiplices fabulas:thalatturgos,& alia plurima,& encomia in Marcum & alios.

νικόστρατος.)Nicostratus,comicus.huius mentionẽ facit Athenęus 3.libro Dipnosophistarũ:& fabulas eius esse dicit, Pandarũ siue Antyllũ, quæ & Philetæri esse uidetur,& Hierophanten, & Clinẽ, atq; etiã Habram,& Hesiodũ, & Diabolũ,& Anterosam, & Hecaten, Magirum, Otim,Plutum,Syrum repulsum,Pseudostigmatiam,& Tocisten (ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα)hæc in margine annotata reperi.Prouerbium: ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ νικόστρατον, Ego omnia faciã ad exemplũ Nicostrati.Hic præstantissimus actor comœdiarum est habitus.

νικόφρων.)Nicophron, Theronis filius, Athenienſis comicus, æqualis Aristophanis comici.Ex fabulis eius sunt, Ab inferis reuersus, Veneris natalis,Pandora,Euchirogastores, Sirenes.

νικοχάρης.) Nicochares, Athenienſis comicus,æqualis Aristophanis. Fabulæ eius sunt, Amymone, Pelops, Galatea, Hercules sponsus, Hercules choragus, Cretenses,Lacones,Lemniæ, Centauri, Chirogastores.

νικῶν.) Nicon pugil fuit, pugnis & luctа,& pancratio,& cursu,& alijs certaminib.&Olympiis,&Nemeis,in Isthmiis,& alibi uictor: accepit coronas,ut aiũt,mille quadringentas. Cum uerò è uiuis excessisset,qdã accessit ad statuã eius, quasi uiueret,& flagellis eã cæcîdit: in quem illa collapsa,hominẽ contumelioſum ulta est.Interfecti aũt filij,cædis ream egerunt statuam.Thasij itaque eam in mare abiecerunt,secundum legem Draconis Athenienſis, qui etiã inanima ob cædẽ factã in exiliũ agit. Pythia uerò Thasios calamitate conflictantes, eam statuã restituere iussit.Qui cum dubitarent, quo pacto illa è mari extrahenda esset:piscatores retia cum laxassent,ut pisces caperent,eam extraxerũt. quam Thasij in pristinum locum restituerunt. Statua Nicomachi è mari reducta.

νικωνία.)Niconia,urbs in Ponto, ad ostia Istri.

νιν,αὐτὸν.)Sophocles: Tu de eo loqueris,non ego.Tu enim rem admittis,facta uerò dictant orationem. τὰ ἔργα τὸν λόγον εὐρίσκειν.

νίναια.) Ninæa, urbs Oenotriorum, in mediterraneis: ciuis,Ninæus, aut Ninæenſis.

νινόη.)Ninoe, urbs in Caria Aphrodisias, ædificata à Pelasgis Lelegibus:propterea etiam uocata est Lelegum urbs. Pòst autem,magna urbs:deinde à Nino, Ninoe.Gentile eius,Ninoetes.

νῖνος.) Ninus, urbs Assyriorum,quam condidit Ninus, maritus Semiramidis, in (fortassis ἀσσυρία,id est Assyria) Aturia.Gẽtile,Ninius. Vsum huius apud Herodotum habes,in loco de Niniis, quæ uocantur,portis.

νιρεύς.) Nireus, pulcher ille & formosus apud Homerum.

νισσαία.(Νισαία.)Nissæa, Megaridis nauale.Nissæa etiã uocabatur tota ipsa Megaris,à Niso Pandionis filio.Hellanicus: Nissæam cœpit, & Nisum Pandionis filium, & Megareum Onchestium: id est, ex Onchesto,Bœotiæ urbe.

νίσαιον.)Nisæum,locus Persidis, ubi nascuntur equi celerrimi, qui Nisæi dicuntur.Alij dicunt,magnũ campum esse Mediæ,cui nomen sit Nisæum. Equos magnos gignit campus ille.

νίσυρος.)Nisyrus, insula una ex Cycladibus,quæ etiam Porphyris, à purpuris quæ in ea nascuntur,dicitur. Nomen ex eo factum tradunt,quòd maximam partem insulæ Co Polybotes gigas, percussæ à Neptuno tridente, ex ira aduersus Iouem, secum traxerit. Ac Neptunum quidem tridente aduersus Iouem conIecto,eo ictu frustratum esse: sed magno illo insulæ fragmento gigantem obruisse,atq; insulã inde factã. Videtur autem conficta esse fabula, ob uicinitatem Nisyri & Co,& ob paruitatẽ illius. Fert autem bonum uinum Nisyrus. Polybotes. Iupiter. Neptunus.

νιτάριον,καὶ βάτιον.) Nittarium & battium diminutiua sunt, quibus amatores

mulierculis blandiuntur. Symmachus Nittarum quendam fuisse dicit, ob molliciem perquam infamem.

νιφάτης.) Niphates, mons Armeniæ, ταύρῳ περυμνώρειαν εὐσκόπελόν τε νιφάτῃν: Tauri extremitatem, & pulchris scopulis præditum Niphatem.

νίφετός.) Quatuor sunt condensationes aquosæ humiditatis in aere: supra terram quidem supernè, minus densa, nix: densior uerò, grando: in terra uerò minus densa, pruina: magis densa glacies. νιφετὸς uerò, id est nix quæ minutatim defertur, non est condensatio: sed (ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν) qualitas illa magis est in colore diuerso, cum regio Scytharum crebrò niuibus tegatur: neque illi ullo modo possint sine gelida aeris constitutione uiuere. In tuam regina gratiam, quæ talis sis, etiam niuosum frigus pomiferum est.

νίφει.) ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα, Verba niuibus similia.

νιφοσιβεῖς.) τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. Et callidissima & robustissima quæq; honorib. cedunt. Nã niuosa hyems locum præbet frugiferæ æstati.

NIPSA, urbs Thraciæ, apud Herodotum.

νόαι.) Noæ, urbs Siciliæ: cuius ciuis, Noæus.

νόημα.) Consilium quidem deæ est, furtum uerò meum: id est, Dea quidem suscepit, ego uerò rapui. Sic enim demagogi captantes urbanitatem, dicebant, sua consilia Mineruæ esse consilia.

νοητὰ.) Intellectilia, seu intelligibilia, ea quæ non cernuntur, & omnino ea quæ percipi sensibus nequeunt.

νοθεία.) Clandestina natiuitas, scortatio, & ea quę nothis ex patrimonio dantur. Neq; uerò ultra mille drachmas iis dare licebat: ut tradũt Lysias, Isæus, Aristophanes, Hyperides & Demosthenes, in actione contra Aristocratem.

νόθος.) Nothus. Diuinum quiddam est, & legitimum in natalibus hominũ. Quo qui caret, nothus dicitur, quasi numine priuatus, uel à diuinitate alienus.

νομάδες.) Nomades gentes sunt Scythicæ, quæ dicuntur Hamaxophoreti & Hamaxobij. Inter uagabundos Scythas oberrat Strato: Aristophanes, de hominibus obturbantibus, & in eodem loco non permanentibus. Nam Scythæ, ob intolerabile frigus hyemis, rebus suis in currus impositis, in aliam regionem se conferunt. Qui uerò istic currum non habet, infamis apud illos iudicatur. Ait igitur & hic (idque præ molestia) Laboramus morbo contrario, Sacæ morbo. Sacas ille tragœdiarum fuit scriptor. Sic autem uocabatur, quòd peregrinus esset. Idem Aristophanes: Ille quidem cum non sit ciuis, ui irrumpit. Nos uerò tribu & genere honorati, ciues cum ciuibus, arcẽte nemine, deuolamus ex patria ambobus pedibus (ἀμφοῖν ποδοῖν, αἰτὴ & πτεροῖν. Pennis) hoc est, omnib. uiribus.

νομαντία.) Numantia, urbs Hispaniæ apud Iubam.

νόμβα.) Nomba urbs Iudææ, apud Iosephum in Originibus.

νομάρχαι.) Nomarchæ, magistratus locis certis distributi apud Aegyptios, sub Ptolemęo, qui successit Alexandro Philippi filio. νόμοι eius (quasi distributiones dicas) præfecturæ dicebantur.

νομᾶς.) Numa, Romanorũ legislator.

νομιζόμενα.) Receptũ fuit, ut uictimæ reliquas caperet sacerdos, coria & uẽtres.

νόμισμα.) Aristophanes in Nubibus: Primũ deos nullos esse iudicamus. quasi dicas, nullum apud nos nomisma est, qd Deus dicatur. Tenui nomismate utebãtur Byzantini.

νομοφάφοι.) Apud Romanos, trecentesimoprimo anno ab urbe condita, abrogato consulum magistratu, Decemuiris Reipub. administratio commissa fuit: qui ad tempus Rempub. ex usu & commodo ciuium gubernantes, moderati uisi sunt, & digni imperio. hi enim leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt. Altero uerò anno magistratus, cum tyrannicè grassari uiderentur: abrogatus est eis magistratus, cũ Appius maximè multitudinem in odiũ Decemuiratus impulisset: qui Virginij cuiusdã, uiri re bellica nõ obscuri, filiã uirginem uitiare cogitasset, uehemẽti amore puellæ captus. Quam pater sua manu interfecit, impotentiã Appij ueritus, qui per uim puellã stuprare conaretur. Quo facinore uniuersus exercitus commotus, Decemuiros, abrogato magistratu delictorum pœnas dare coegit.

νομοθέται.) Legumlatores, quondam Moses, deinde Christus.

νομοθέται.) Legumlatores apud Athenienses fuerunt, primus Dracon, alter Solon, & post illum * Thales, & post hunc Aeschylus.

νόμοι κιθαρῳδικοὶ.) Apollo dicitur adhibita

bita lyra hominibus tulisse leges, secundum quas uiuerent, delinita in primis cãtu insita eis feritate, quò facili⁹, propter numerorum suauitatem, mandata admitterent. Inde dictæ sunt leges citharœdicæ, musici moduli, secundum quos canimus, exaggeratione quadam: ut & Aristoteli uidetur.

νομοθετῶ.) Præscribe mihi Domine leges & iura tua.

νόμος καὶ Ιαννουάριος.) Nomus & Ianuarius, cum humanitate & iusticia ciuib⁹, ac potius omnibus etiam alijs hominibus, qui nunc uiuũt, & in Republica uersantur, excellerent: cùm à ciuibus, tum à peregrinis laudabantur & amabantur. Nam & patriæ utilissimi fuerunt: & erga hospites humanissimi. Sed tranquillam & ociosam uitam amplexi, rei familiaris facere iacturam malebant, quàm alienis opibus rem augere. Et hæc quidem illis communia fuerunt. Seorsim uerò Nomus ingeniosior fuit, & doctrinæ amantior, tam philosophicæ, quàm eius qua præparantur adolescentes. Et inter omnes claros uiros omnium optimè iudicare potuit uirtutes & uitia, cùm poematum omnium, tum aliorum scriptorum. Et, ut omnino dicam, neq; Seuerianum, neq; Agapium philosophum crediderim iudicio eloquẽtiæ tantũ ualuisse. Ianuarius uerò rerum peritior, & prudentior in rebus ciuilibus erat fratre suo Nomo, atq; etiam modestior, & aliis in rebus ordinis obseruantior.

νόμος.) Citharæ accommodatus melodiæ modus, harmoniam habens certam, & numerum definitum. Septem autem à Terpandro usurpati fuerunt, quorum unus erat ὄρθιος, id est arduus seu altus: τετράδιος, id est quaternio: ὀξὺς id est acutus. Dorienses autem nomon pro nomismate usurpant: & Romani uoce nonnihil inflexa, nummum dicunt. Attici distributas terræ partes, ut & Aegyptij, nomon dicunt, & ius scriptũ. Darius habuit modos & Phrygios, & Lydios, & Ionicos.

νόμος.) Apostolus: Sub lege uolentes esse, legem non auditis. Legem bonam esse demõstrabimus, si eam definiamus rectam rationem, ad salutem utentium comparatam.

νόμος.) Lex tria significat. Nam alia absque literis, per creationẽ data est hominibus. id enim quod cerni in Deo ex creatione non potest, ipsis effectibus intellectum perspicitur. Alio loco: Cum gentes quæ legem non habent, natura faciunt quæ legis sunt: hæ cum legẽ non habeant, sibi ipsæ sunt lex. Altera, lex scripta, per Moysen, eorum gratia qui legem uiolarant, donata. Et tertia, lex gratiæ. Nam lex spiritus uitæ, liberauit me à lege peccati & mortis.

Lex Mosaica. *Lex gratiæ.*

νόμος.) Lex uerbum est, quod multa significat, & uariis uocibus declaratur. νόμος, id est lex, distributio dicit̃: ut quæ optimã uitæ rationem cõstituat & ordinet. Dicitur & μαρτυρία, id est testimoniũ, quòd testimonium contra peccantes dicat, pœnãq; transgressionis demõstret. δικαίωμα, id est ius, quòd doceat iusta, & uetet iniusta, & rectè agẽtes iustos pronunciet. ἐντολὴ, id est mandatum, qd̃ quid agendum sit præcipiat, & instar heri iubeat. κρίματα, id est quod suffragia demonstret, ac doceat quibus eam obseruans bonis sit potiturus, & quib. trãsgressor pœnis sit afficiendus.

Distributio. *Testimoniũ.* *Ius.* *Mandatum.* *Iudicium.*

νόμος.) Lex, secundum Apostolum significat quatuor: Legem Dei, de qua ait, Delector lege Dei:* & eã quæ repugnat legi Dei: tertiam, de qua dicit, Lege mẽtis meæ: quartam, de qua ait, Lege quæ est in membris meis.

νόμος καὶ χώρα.) Lex & regio, quia quęuis gens suis legibus utitur.

νομοφύλακες.) Nomophylaces, magistratus quidam Atheniensis sic dicebatur, differens à Thesmothetis, qui magistratus cogebant uti legibus.

νομοφυλακείου θύρα.) Nomophylacij ianua, per quam condemnati educuntur ad supplicium.

νόναι.) Nonæ, dies sunt mensis, qui statim calendas sequuntur: siue circa primam nouilunij, alter scilicet dies mẽsis. Nonas sequuntur Idus. A' Nonis etiam Annona dici uidetur, quòd iis dieb. ea dari solebat.

νόννος.) Nõnus, Panopolita Aegypti⁹, eloquentissimus: qui uirginem Theologum, id est Ioannem euangelistam, uersibus heroicis interpretatus est.

νόσος.) Animaduertimus in morbis æstuare nos, aut frigere: non quòd sensitiui nerui aut carnes caleant: sed quòd humores, sanguis & spiritus. Cum igitur sentiendi uis primò in carnibus & neruis sit: meritò partibus humidis, intemperiè affectis, spiritu inquam & sanguine, quæ sentientibus partibus sunt uicinæ, tactu eas percipimus, ut & aerem ca-

Aestus & frigus in morbis.

lefactum aut frigefactum. Etiam ipſas ſolidas partes febris corripere poteſt, cum non æquabiliter caleſcunt, ſed inæqualiter. Sunt enim quædam particulæ ſecundum naturam affectæ, quædam uerò cõtra naturam. Non accidit, ut ea quæ ſecũdum naturam affecta ſunt, percipiãt ea, quæ contra naturam ſunt affecta. Fieri enim nõ poteſt, ut æqualis ſit temperies.

Febris hectica. Qui uerò hectica febri laborant, hoc eſt quorum ſolidæ partes febricitant, cum æqualis in eis ſit intemperies, calorẽ ſuũ nullo modo ſentiunt, eo quòd æquabilis ſit calor in omnibus partibus, nec alia agat, alia patiatur.

νοσέα.) Noſtea, uilla Arcadię. Ephorus aũt, cũ patriũ nomẽ faciat Neſtanius, uidetur Neſtaniam eam ſenſiſſe dici.

Reſtitutiones exulum. νόστ.) Conſtat nõ unum reperiri, ſed multos, qui reditum ſcripſerint. Poetæ etiam qui reditus celebrarunt, ſequũtur Homerum, quantum poſſunt.

νόστ.) νόστιμα dicuntur dulcia, ob dulcedinem reditus in patriam. Neq; enim, Homero autore, ſua cuiq; patria quicquam eſt dulcius, ἡδὺ γλύκιον ἦς πατρίδος αἴης. Eſt & εὔνοστ., id eſt Eunoſtus, Deus quidam (ut aiunt) molaris (ὀπιμύλι.)

Mulier. νῦβαι.) Nubæ, gẽs Libyæ, iuxta Nilum.

νυβικὸν.) Mulierem, rem eſſe dixit refertam ſapientia.

νυκερῖνοι) Nucerini, populus Italiæ, cũius & Polybius meminit: urbs ipſa Nuceria dicitur.

νυκρία.) Nucria, urbs Tyrrheniæ, quę & Nacria dicitur.

Leges & inſtituta Numæ. νυμᾶς πομπίλι.) Numa Pompilius. Hunc Romani, quamuis peregrinum, poſt interregnum deſignarunt regem, iliq; omnem principatum ex Senatuſcõſulto dederunt. Hic ciuilia inſtituta primus præſcripſit, & annum primus inuenit, & in duodecim menſes Solis circuitum diſtribuit: cum ante eum temerè & prorſus imperitè apud Romanos agitaretur. Templa & lucos inſtituit: & pontifices & flamines ſacerdotib. præfecit, *Salij. Veſtales.* & Salios Veſtalesq; uirgines ignis & aq curã habere iuſſit, quæ in ſummo honore apud Romanos fuerũt, & per omnem ætatẽ uirginitatẽ ſeruarũt. Quòd ſi qua ex illis cũ uiro cõſuetudinem habuiſſet: uiua defodiebatur: eaq; de cauſa nõ unguentis, non floribus, non ueſte niſi alba, uti eis conceſſum fuit.

νυμηνία.) Nouilunium, id eſt mẽſis initium. Nouilunio ſerui uendebãtur, & duces deſignabantur apud Athenienſes.

νυμήνι.) Numenius Apamenſis Syrus, philoſophus Pythagoricus. Hic eſt, q̃ Platonis ſententiã coarguerit, tanquã ex Moſaicis ſcriptis, de Deo & ortu mũdi ſurreptã. eaq; de cauſa dicit: Quid eſt Plato, niſi Moſes Atticè loquens?

νυμήνι.) Numenius orator, ſcripſit de Dictionis figuris, Hypotheſes, Thucydidis & Demoſthenis chriarum collectanea, Conſolationem ad Adrianum de Antinoo.

νοῦ.) Ariſtoteles mentem immortalem eſſe dicit.

νῶν ἔχειν.) Polybius: Duces prudentia & audacia præditos eſſe oportet, quæ duæ res plurimùm ualent in periculoſis & dubiis actionibus.

νουνεχῶς.) Videbatur prudenter adminiſtrare Rempub. pro ratione illorum temporum.

νῶν τὸν ξένον.) Mentem peregrinam: de iis qui ſuſpectum aliquem habebant. Anaxagoras ſophiſta, Mens cognominabatur, quòd materiam & mentem omnia cuſtodire diceret.

νῶς.) Mens omnium rerum in ſeſe rationes (λόγους) habet. Sed eorum quæ ipſam antecedunt, ratione imaginis: quæ ſequuntur, ratione exempli (εἰκονικῶς, παραδειγματικῶς.)

ἀρθεὶς νόον, γίνωσκε γλῶ ναίειν ξείλω.) Elato animo, ſtatue peregrinam terram tibi incolendam eſſe. Pythagoras hominis animã in tres partes diuidi dixit, νοῦν, φρένας, καὶ θυμὸν. Ac νοῦ quidem & θυμὸν eſſe & in cæteris animalibus, φρένας uerò tantum in homine. Eſſe autem principium animæ à corde uſque ad cerebrum. Et partem eius quæ in corde ſit, eſſe θυμὸν, iram: φρένας uerò & νοῦ, id eſt intelligentiã & mentem, in cerebro. Eorũ quæ intelliguntur, alia caſu cognita ſunt, alia ſimilitudine, alia proportione, alia tranſpoſitione, alia compoſitione, alia contrarietate. Ac caſu quidem, κατὰ πτῶσιν occurſu ſenſibilia: ſimilitudine uerò κατ' ὁμοιότητα, è uicino uel adiũcto aliquo: ut Socrates ex imagine. proportione, κατ' ἀναλογίαν αὐξητικῶς ἢ μειωτικῶς, per amplificationem, ut Tityus & Cyclops: per diminutionem, ut Pygmæus. atque etiam cẽtrum terræ proportione intellectum eſt, à * minoribus ſphæris. Tranſpoſitione, κατὰ μετάθεσιν, ut ſi oculi transferantur in pectus. Compoſitione,

κ᾽ πώλεσιν, ut Hippocentaurus: & contrarietate, κατ᾽ ἐναντίωσιν, ut mors. Intelliguntur & transitione, κ᾽ μετάβασιν, quæ dam: ut dicta & locus. Physicè uerò intelligitur & esse aliquid, & bonũ esse: & priuatione, κ᾽ στέρησιν: ueluti mancus.

τὸ νῷ ἔργον.) Mentis munus est, (ἁπλᾶις θεωρίαις ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασι) considerare res simplici apprehẽsione, & præstantius quàm demõstratione: sicut sensus, si fortè hoc album, aut hanc figuram apprehenderit, cognitionem eius habet demonstratione præstantiorem. Non enim hæc indiget ratiocinatione. Mentis uerò actio illis contingit, quibus datum est ut ad summam puritatem & scientiã peruenirent: quiq; per purgatorias uirtutes sine imaginatione, & absq; sensu agere cõsueuerunt. Est enim mens mistio animæ pfectissima. Ac (γίνε᾽) existit mẽs in intelligibilibus: ratio, ἡ διάνοια, in ratiocinabilibus: opinio, in opinabilib⁹. Harum uerò facultatũ primum locũ obtinet mens, medium ratio, ultimũ opinio. Ac (ἡ διάνοια προσωκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ) ratio familiaris est animę nostræ: quoniam & ipse mediũ locum in uniuersitate rerum obtinet: ac ratione subducitur anima nostra ad intelligibilium contemplationem, quæ est animæ perfectio. Nã cum familiaris & cognata sensibilibus sit anima nostra: non potest, propter assuetudinem sensuum, ad contemplationem intelligibilium, & materia carentiũ sese rerum perducere: sed putat illa etiã corpora esse, & magnitudine prædita: & quæ de sensibilibus, eadem de illis etiã sibi fingit. Et Plato in Phædone: Hoc, inquit, est difficilimum eorum quæ in nobis sunt, quòd, cum ab occupationibus corporeis paululũ uacui sumus, & contemplationi rerũ diuinarũ uacare uolumus: phantasia sese ingerens, tumultum nobis mouet, & facit, ut suspicemur corpus esse Deũ, & magnitudine figuraque præditum: neq; sinit nos sine corpore & figura de Deo cogitare. Propterea q; oportet animã, iter facientẽ ad suã perfectionẽ, primùm agere secundũ rationẽ, quæ est circa media rerũ: ut sunt rationabilia, & anima nostra, & contemplatio illius. Præterea etiam in mathematicis.

νῆς οὐκ ἔνι κενταύροισι.) Centauris mens non inest. Prouerbium dicitur de rebus quæ fieri non possunt, & de stolidis hominibus. Alio loco, Mens non inest pagis uestris (νοῦς οὐκ ἔνι τοῖς κώμαις ὑμῶν) cũ me desipere putatis. ego uerò de industria hæc stultè facio. (Horatius: *Stulticiam simulare loco sapientia summa est.*)

νῶε.) Noe patriarcha, dictus à natãdo, seu nauigando.

νεωτερία.) Natura segnior erat, quàm regni maiestas postularet.

νῶιν.) Aristophanes: Nihilo quidẽ maiorem, sed commodiorem dicebat nobis sententiam dicturum esse Tereum. *Optimũ nobis est fortißimè oppetere mortẽ. Maximè expedit nobis bouinũ haurire sangui Themistoclis enim interit⁹ est optabilior.* (nẽ. Sophocles:

ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταῦρειον πιεῖν.

νῶλα.) Nola, urbs Ausoniæ apud Hecateum: cuius incolæ dicuntur Nolani.

νωμεντὸς.) Nomentum, urbs non procul à Roma, cuius ciues Nomentani.

νωμῶν.) Sophocles: O᾽ qui omnia iudicas Tiresia, & arcana, & cœlestia, & terrestria.

νωνακρίνη.) Nonacrine dicit Callisto.

νώνακρις.) Nonacris, urbs Arcadiæ, iuxta Elidem: cuius ciuis Nonacrita, seu Nonacriata, seu Nonacrien sis.

νώνυμος.) Nullus erit Lyricæ Sapphus obscurus Sol: id est, Sappho perpetuò celebrabitur.

νῷ πείθευ.) Menti obtempera. Prouerbiũ simile illi, Obtempera Deo: uel, Sequere Deum.

νώνυμνα.) Nonymna, urbs Sicilię, apud Philistum.

νῶροψ.) Splendidus. nam Etymologi à priuatione uisus deducũt. Obscurant enim, aiunt, uisum ualde splendida, & diffundũt. Itaq; νῶροψ χαλκὸς, id est Norops æs dici, quod se aspici nõ sinat. Epaphroditus aũt, qui Noracum (Noricum) Pannoniæ urbem, cuius ciuis Noracius dicitur, uidit, in Pannonia ferrũ nasci narrat: qd᾽ si acuatur & poliatur, fiat splendidissimũ. Vnde νώροπα χαλκὸν, id est splendidũ æs dici aiunt, tanquam Noracium.

νύκτα.) Calamitates sæpe Scriptura uocat Noctes, ꝓpterea ꝙ ij q in calamitatẽ incidunt, in tenebris degere soleant.

νύκταλος.) Diogenes Cynicus nõ fuit noctis amans, & somnolentus.

νυκτερινοὶ κύνες.) Nocturni canes. i. lupi.

νυκτίβιος.) Qui noctu degit, tanquam interdiu.

νυκτὶ θοῇ ἀπάλαντος.) Nocti celeri par. Homerus res formidolosas nocti comparat. Et alibi, ὁδὸν ἦιε νυκτὶ ἐοικὼς: Ibat ille nocti similis.

νυκτικόραξ.) Bubo genus auis, in solitudinib. degētis: quæ domus cultas fugiens, in desertis & destructis degit. Sic & passerculus, timida auicula, præ solicitudine repellit somnum.

Historia deorum.

νύμφαι.) Dionysius omnem deorum historiam libris tribus & triginta persecutus est.

νύμφαιον.) Nymphæum in Ponto est: & ut, Craterus nono decretorum ait, Athenienſibus pendebat talentum.

νύμφη.) Aelianus: Videbātur iratę esse Nymphæ, ob penuriam aquarum.

νυμφεῖος.) ἤματι ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστὰς
τούτῳ πυρκαϊῆς οὐναλάμων ἔτυχες.
Quo die nuptialis thalamus facib. collucebat
Eo die Vnalamon in incendium incidisti.

νυμφίος.) Nymphius. Pisides: Etiā maximo fluuio superato, qui in Tigridē influens, Nymphij nomen amittit.

νυμφίου βίον.) Prouerbiū, uos quidem profectò sponsi uitam uiuitis, propterea quòd proci frondibus & sertis coronari soleant ad dies nuptiales.

νύμφις.) Nymphis, Xenagoræ filius, Heracleotes Ponticus, historicus. Scripsit de Alexandro & successoribus eius, eorūq; posteris, libros 24, de Heraclea libros 13. Continet aūt res gestas post Epigonos usq; ad euersionem tyrannorum, & usq; ad tertium Ptolemæum.

νῦν.) Aristophanes ad Aeschylū: Nunc omnes tibi sunt rudentes laxandi, & magnus animus sumendus, & cohortes feroces: uel collocandæ insidię ineuitabiles, quibus istum superes. Vir enim callidus est Euripides, qui uel è desperatissimis reb. ut euadat, rationes inuenit.

νῦν.) Plato de Rep. lib. 8. Paulo antè, cū in hos sermones incidissemus nondū ista posueramus: nūc uerò sumus obliti.

Zenonis Cittiei accessus ad philosophiam.

νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα.) Iam bene nauigaui, cū naufragiū feci. De ijs, quib. præter spē aliquid feliciter euenit. Zeno enim Cittieus, relictis priorib. præceptoribus, Cratetis philosophi discipulus factus, hoc dixit naufragium perpessus: Rectè sanè facit Fortuna, quæ nos ad philosophiam appulerit: eoq; dicto, se contulisse ad philosophiam fertur.

νῦν εἰς χώραν ἦλθον.) Iam in regionē ueni. De ijs qui primùm recusarunt uenire quò oportuit: postea uerò ultrò eò peruenerunt.

νῦν ἦλθον εἰς χορὸν, νῦν τ' ἔπαρδες.) Nūc ad chorū ueni ego, nunc tu pepedisti.

νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας, ἧς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.) Nūc omne sapientiæ discrimen hic est patefactum: de qua meis amicis est certamē maximum.

νῦν ὀσπρίων ἄμητος.) Nunc est legumi num messis. De iis qui tempestiuè singula facere debent.

νῦν σωθείην, ἵν' ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.) Nunc seruer, ut hoc documento mihi sit in posterum. Hoc de fabula testudinis, quæ cùm ab aquila uolare didicisset, decidit, dictum est. (Terentius: *Sat scio incolumen fore me posthac, nunc hoc si deuito malum.*)

νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δάτιδος μέλος.) Nūc hoc illud uenit Datidis carmē. De gaudentibus. nam Datis satrapes, re bello benè gesta, Græcè loqui uolēs. dixit: ἥδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι. id est: Delector, lætor, & gaudeor. in quorū postremo barbarismus est.

νὺξ.) Nox, est umbra terræ: non quælibet tamē, sed ea cuius Sol causa est, quādo est sub terra: quantū ad eotū hemisphæriū attinet, apud quos nox est: quēadmodū nō q̄ à qualibet uoluptate uincitur, incontinens est, sed qui à quadam.

νυσήον.) Nyseium, mons Bacchi.

νύσια.) Nysia, genus saltationis. nam saltatio alia Berecynthiaca dicitur, alia Cretica alia Parica. Nysias igitur est Berecynthiaca. Nysiæ enim & Cnossi, diligenter colitur hæc saltatio. Saltationum aliæ sunt Bacchicæ, aliæ Corybanticæ, armatæ scilicet, quæ in armis fiunt. Nysiæ uerò sunt Bacchicæ, Cnossicę autem Corybanticæ. Cnossus enim urbs Cretæ. In Creta autem à Corybantibus nutritus est Iupiter.

INITIVM LITERAE Ξ.

Ξανθίζετε.) Carnes rectè assatę sūt, cū mellis instar flauescunt.

ξανθικὸς.) Mensis Aprilis, apud Macedones.

ξάνθιος.) Xāthius Bœotus fuit, qui in singulari certamine à Melantho Atheniense interfectus est.

XANTHVS, Candaulis Lydi filius, Sardianus historicus, fuit eo tempore, quo Sardes captæ sunt. Scripsit Lydiacorum libros quatuor, in quorum secūdo narrat primùm, Gygem Lydorum regem mulieres castrasse, ut eis semper iuuenculis uteretur. Idem Xanthus refert, Alcimon quendam iis in locis regnasse, religiosissimum & mansuetissimum hominem:

minem: sub eoq; fuisse pacẽ, & magnas opes, & sine insidijs & absq; metu uixisse quemlibet. Qui cum septem annos regnasset, totam Lydorum nationẽ eum conuenisse: uotisq; factis optasse, ut tales anni darentur Alcimo ad Lydorum bonum. id quod factum est: nam rebus secundis usi, felicissimè uixerunt.

ξανῶ.) Apud Sophoclem Hector pugnaturus cum Græcis: ἡδύ, inquit, ξανῆσαι γ' ἀπογυμνάσαι χέρα. Suaue est defatigari, & exercere manum.

Ξ ante ε.

ξεναγία.) Sunt bis quingẽti uiri & 24. Pleriq; autẽ eam multitudinem χιλιαρχίαν uocant, & Chiliarchum ducem.

ξεναγῶν.) Apud Thucyd. ξεναγοὶ sunt mercenariorũ militũ duces: quos ξένους. i. hostes, hospites uel pegrinos uocabãt.

ξεναρχ@.) Comicus, è fabulis eius est Bucalion, ut Athenæus ait lib. 2. Dipnosophistarũ, & Purpura, & Scythæ, ut idẽ tradit: & Didymi, id est gemini: & Pentathli, id est quinquerciões: & Priapus, Somnus, Miles.

ξενηλατῆν.) Lacedæmonij uerberibus expellebãt hospites. Aristophães: Quid est mali? sicut Lacedæmone expelluntur hospites, & cõmotæ sunt multæ admodum plagæ per urbem. Nam cũ aliquando cineres ibi fuissent, hospitum expulsio facta est.

ξενία.) Cruentus Mars eum hospitio nõ excepit: hoc est, nõ interfecit. Hospitia enim Martis sunt uulnera, & cædes.

δεχίλοχος.) ξένια δυσμενέσι λυγρὰ χαριζόμενος: Strenas hostib. acerbas largiẽs.

ξενικὸν.) Mercatus ubi hospites negociãtur: sicut urban⁹ mercatus, ubi ciues.

ξενικὸν ἐν κορίνθῳ.) Demosthenes in Philippicis, & Aristophanes: Mercenarias copias primus Conon Corinthi coegit, quib. postea Iphricates & Chabrias usi, Lacedæmoniorum legionẽ ceciderunt, Iphicrate & Callicle ducibus.

ξενικὸς.) Alienus. Cũ uideret statuam peregrinum, & sacrificium alienigenũ, numen illud contumelioſè tractauit.

οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι.) Peregrini milites solent omnino esse utiles in bellis. Athenienses nolentes belligerare per sese aduersus Corinthios propter periculũ, milites stipendiarios ad id bellum alebant. Idq; in multis bellis cum facerẽt: eas copias ξενικὸν nominarunt. (cipi.

ὅτι ἀνοίκειον.) Alienum à Græcis est, de-

ξένιος ζεὺς.) Iupiter hospitalis: id est, inspector hospitum. Virgilius:

Iuppiter (hospitib. nã te dare iura, loquũtur)
Hunc lætum Tyrijsq; uelis, Troiaq; profectis
Esse diem, &c.—

ξενοκράτης.) Agathonis, aut Agathanoris, F. Chalcedonius, discipulus & successor post Speusippum Platonis. Xenocrati successit Polemõ, Polemoni Crantor. Huic cum Alexãder Macedo auri talenta 30 misisset, ipse remisit: & regi pecunia esse opus dixit, non philosopho. De Platonis Republica scripsit. *Aurum repudiatum.*

ξενοκράτης.) Xenocrates philosophus ob tẽperantiã celebris. Ille uerò tẽperantia Platõico Xenocrati nõ cedebat. Hic scripsit auguria domestica, (οἰκοσκοπικὸν) uelut si in tecto cõspecta sit mustela aut serpens, quid nam significent.

ξέν@.) Conueniebant eum legati urbiũ, cumq; & hospitẽ putabãt, & cõsiliarium degẽdæ uitæ, atq; etiã dedicatiõis altariũ & statuarum. Is uerò hæc omnia corrigebat. In sua quisq; patria hospitia constituit.

ξενοφάνης.) Xenophanes. Elegia de trãsitu animarũ in alia corpora. Cũ aliquando canis cæderetur, præteriens fertur eũ miseratus esse, & hoc dixisse uerbũ: Desine, neq; uerbera, quoniã amici uiri est anima, quam cognoui cũ audirem uocẽ eius. Derisit eum etiam Cratinus, in Pythagorissante, & in Tarẽtinis. Mos est illis, si quẽ indoctum alicunde ingressum nacti fuerint, periclitantẽ robur eloquẽtiæ: perturbare illum, & confundere oppositis finibus, comparibus aberrationibus, magnitudinib. admodũ sapienter. *In cane amici anima. Sophistæ indoctos non eruditunt, sed præstigijs uerborum eludunt.*

ξενοφῶν.) Grylli filius, philosophus Atheniẽsis Socraticus. Prim⁹ descripsit uitas philosophorũ, & memorabilia dicta & facta. Filios ex Phylesia suscepit Gryllũ & Diodorũ. qui etiã Dioscori, id est Castor es appellabãtur. Ipse uerò Attica apes cognominabatur. Fuit cõdiscipulus Platonis, & floruit nonagesimaoctaua Olympiade. Scripsit libros amplius quadraginta, quorũ è numero ẽt hi sũt: Cyri institutiõis li. 8. Cyri expeditio li. 7. Rerũ Græcarũ libri 7. Conuiuiũ, & alia multa.

ξενοφῶν.) Socratis discipulus. Militauit contra Persas, cum Cyro profectus contra fratrem eius Artaxerxen. Cyrus uerò fuerat post Tissaphernen à Dario patre præfectus Asiæ constitutus. Mortuo autem Dario, Cyrum Artaxerxes in calumniam adductum à Tissapherne, occisurus, dimisit, Parysatidis matris rogatu, *Cyri expeditio contra Artaxerxem.*

tu, quæ etiam (στρατιὰν f. στρατηίαν prouinciam) exercitum eius illi cõseruauit. At ille quasi Tissapherni bellum illaturus, copijs coactis, fratrẽ oppugnare decreuit. Quadringenti autem ex commilitonibus armati, & parmati 3500. Cyrum reliquerunt. Xenophon uerò unà cum eo ascendit. Centum millibus igitur Barbarorum congregatis, quasi Pisidas inuasurus, proficiscebatur. Vt autem gẽtes pertransierat, quas se oppugnaturum esse professus fuerat: Grẽci cum animaduertissent, expeditionẽ aduersus regem susceptam esse, illam detrectabant. Sed cũ Clearchus dixisset, reditũ eis nõ patêre, nisi Cyrus auxilium ferat, secuti sunt. Cyrus autem cũ nudo capite aduersus Tissaphernem pugnans, prohibente Clearcho ne pugnaret, occubuisset: Grẽci, qui Clearcho parebant, Ariæum regem designarunt. Is recusauit. Rex Cyri caput & manum amputatam Græcis misit, postulans, ut, tanquã uicti, arma sibi traderent. Illi uerò nõ dederunt. Tissaphernes aũt iureiurando fraude uiolato, prodit regi Græcos. Is Clearchum & Menonẽ, & reliquos duces Græcorum occidit. Xenophon uerò dux designatus, omnes uincit. Cum autem decies mille incolumes in Thraciam uenissent, stipendia fecerũt apud Seuthen regem.

Defectio à Cyro.

Græcorum retentio.

Cyri interitus.

Ariæus.

Tissapherni perfidia.

Clearchi et Menonis cædes.

Xenophon.

Seuthes.

ξενοφῶν.) Xenophon historicus, scripsit Babylonica. sunt autem amatoria.

ξενοφῶν.) Xenophon Ephesius historicus, scripsit Ephesiaca libris decem. sunt autem amatoria: de Abrocoma & Anthia, & de urbe Ephesiorum, & alia.

ξενοφῶν.) Xenophon Cyprius historicus, scripsit Cypriaca. sunt autem & ipsa amatoriorum argumentorum historiæ, de Cynira, & Myrrha & Adonide.

ξέρξης.) Xerxes, Persarum rex, cũ Darius pater moriens dixisset, Marathonis memento: aduersus Græciam bellum suscepit. ac primùm præcones misit, postulantes terrã & aquam. Verùm Athenienses legatis urbe interdixerũt, & eum qui suaserat ut parêrent, lapidarũt cum uxore & liberis. Lacedæmonij uerò ijs in puteum cõiectis, terram ingesserunt. Irato autem Deo, pestilentia conflictati sunt. Et cum Pythius iussisset, ut pro nece caduceatorum satisfacerẽt Xerxi, Bulis & Sperchis ultrò ad Persas ascenderũt, daturi pœnas. Rex uerò admiratus, reliqt eos incolumes, & morbus desijt. Tũ uerò peditũ plurimas myriades ex Aegypto, Phœnicia & Cypro cum haberet, ca strametat⁹ est. Cùm Sardes uenisset, Sol defecit. Habuit etiã electos milites decies mille, quos Immortales nominauit. Perfodit & Athon montem Macedonicum, & Hellespontũ intra Sestũ & Abydum põte iunxit. Cuius parte tempestate dissoluta, compedes in mare demisit, & aquam flagellauit. Cùm autẽ frumentariæ naues Græcæ allatæ ipsi essent, eas repudiauit, seruorum annonam esse dicens. Exploratores uerò comprehẽsos, monstratis omnibus copijs, dimisit.

Xerxis legati à Græcis uiolati.

Bulis & Sperchis.

Litera ξ, sequente η, ι, ο, υ.

ξηραλοιφεῖν. Siccos ungi dicebant sine balneis. fortassis autẽ idem est, quod alij ξηροτριβεῖσθαι dicunt, id est fricari siccos.

ξηρόλοφος.) Xerolophum quidam antea thema appellarũt. In illo enim testudines sunt sedecim, & Dianę composita statua, & Seueri conditoris, & thematiũ tripes. Ibi Seuerus immolauit multas uictimas, eoq; in loco multa oracula redita sunt. Quo tempore etiam puella uirgo immolata est. Fuit etiam thesis Astronomica, quæ annos triginta sex durauit.

ξηρὸς ἱδρὼς.) Siccus sudor, qui non balneis, sed exercitationibus & laboribus cietur.

ξηρὸς λίθος.) Siccum saxum, quod sine cæmento ædificijs adhibetur. Erat lapide sicco castellum interpolatum, ex magnis saxis coagmentatum.

ξυϊσμὸς.) Digladiatio, est saltationis comicæ genus.

ξυθὸν.) Instar flaui (ἱππαλεκτρυών) equigalli cristas quatiens.

ξυγγνώμη πρωτοπείρων.) Veniatironi. De ijs qui principio errant in aliqua re.

ξυγγραφεὺς.) Pisander cũ Athenas uenisset, primùm populum conuocauit, & dixit, cõscriptores summa autoritate esse eligẽdos: scribendum esse decretum, certoq; die promulgandũ populo, qua ratiõe urbs rectissimè administrari queat. Cum uerò dies ille uenisset, concionem in eo loco coegit, quo erat templũ Neptuni. Ac cõscriptores aliud nihil attulerunt, quam hoc, licere quidem Athenensibus euertere decretũ, quod quisq; uellet. Si quis uerò eũ qui id fecisset, uel uiolatarum legum reum ageret, uel alio modo ederet, magnas pœnas statuerũt. Tum uerò apertè iam dicebatur, neque magistratum (ὃν τῇ αὐτῇ κόσμῳ câdẽ modestia qua olim) ut prius gerendũ, neq; stipendia faciẽda. Et præsides quinq; deligen-

ligendos esse. Ab his eligendos centum uiros: & ex centũ illis quemlibet ternos sibi adsciscere debere. Cum autem ipsi qui quadringẽti essent, in curiam uenissent, pro autoritate Rempub. ut optimũ uideretur, gerere oportere. Huius decreti autor Pisander fuit, qui in cæteris etiã apertè populum oppressit.

τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.) Mutuò scabere.

ξυλλαβεῖν.) Isocrates in Paræneſi: Video fortunam nobis adiumento esse, & hoc tempus auxiliari.

ξύλον ἀγκύλον, ἐὰν ἐθέλῃς ὀρθὸν.) Lignũ curuum, nunquam fiet rectum. Significat, difficulter è malis fieri bonos.

ξυλυφίων.) Quemadmodũ in teneris lignis fit, cũ ea inflexa dimittimus. Diocles Atheniẽsis primus inuenit harmoniã in testaceis uasis, q̃ pulsabant ligno.

ξυμφορὰν.) Calamitatem Thucydides dicit infortunium fortuitò oblatũ, non propria temeritate aut uitio accersitũ.

ξυμβαίνοντα.) Priusquam facta cum dictis consentire uideantur.

ξυμβαινόσης.) Velle se facere pacẽ, ubi cognorit pacis conditiones.

ξύμβολον.) Quicquid primũ in egressu ædium eis occurrisset, id omen atq; augurium putabãt: itemq́; sternutationes, quæ ad Cererem referebantur.

ξυμμίξασα.) Non memini, me ullã cordatiorem matronam conuenisse.

ξυμφέρω.) Age fer, ego unà tecũ fero.

ξωαλλαγὴ.) Dolóne interijt, an cõmutatiõe morbi? Morbis miser pijt scilicet, & tẽporis diuturnitas exitiũ illi attulit.

ξωαυλίαν.) Cùm duo tibicines idẽ canunt, aut cùm cithara & tibia cõcinunt. νόμοι leges seu modi uocantur, hymni in deos. Vnà lugebimus Olympi modis. Olympus Μυσὸς. Olympus tibicen fuit, Marsię discipulus: qui & ipse propter Musicam in calamitatem incidit. Sicut igitur Olympus inuẽnit concentum: ita & nos simili ratione tanquam una uoce lamentabimur. Imitabimur in lugendo concentũ Olympi. Hic Olympus in Phrygia modos tibicinum fecit: scripsit etiam modos flebiles.

ξὼ δίκῃ.) Meritò hæc postulare dixit regẽ. Præmia inter hos, uti æquum erat, distributa sunt.

ξωενημένων.) Thucydid. Cadauerib. inter se congestis, fœtor fuit intolerabilis.

ξωννέφει.) Aristophanes in Anagyro: Nubilum cœlũ est, & hyberna existũt tonitrua. Idem in Insulis: Ecce ut obstipo capite & nubilo uultu incedit?

ξωνήσεως.) Mitis erat, & singulari prædi tus prudentia, & uirtutis studiosissimus.

ξωθήματα.) Sophocles: Vbi Theſei & Pirithoi fidelia monimẽta sita sunt, quæ inter sese pepigerunt de descensu ad Inferos? Tanquã ex cõposito Imperatorẽ eũ salutauit exercitus: uno signo dato, sed dissipato, & nõ cõsentiẽte clamore.

ξωκόσια.) Sophoc. Ista, hospes, nõ uera bis, sed reipsa probantur.

ξωωμότης.) Factiosus homo, & tyrannico præditus ingenio.

ξωωμοτῶν.) Coniurati dicũtur, qui iureiurando fidẽ inter sese dederunt, & pacta fecerunt, ad aliquos euertendos.

ξωὺ τῷ θεῷ τὰς κλαυθμὰς καὶ γέλωτας ἀφαιρεῖται.) Deo uolente quiuis & ridet, & ringitur: hoc est, Deo uolente mala etiam mutantur in iucunditatem.

ξυπετάων.) Xypetæa, municipium Cecropiæ tribus unde ξυπεταιὼν municeps.

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ ὥστε μὴ χαίρειν τινὰ.) Radit usq; ad cutem, ut nemo gaudeat: id est, acerbus est, & crudelis.

ξυρὸς εἰς ἀκόνλω.) Nouacula in cotẽ: Prouerbiũ, in eos qui uotorũ cõpotes fiunt. simile illi, ὄνος εἰς ἄχυρα, asinus in paleas.

ξυστόν.) Locus, ubi athletę sese exercẽt. Arrianus: Signa delecti exercitus, aquilæ imagines regiæ, corõæ, omnia aurea, extant in hastis argenro inductis.

PRINCIPIVM LITERAE O.

O cum A & B.

Ὀβελὸς.) Prouerbiũ τὸ θερμὸν ὀβελῷ: id est, Calidam ueru partẽ. In eos qui deteriora pro melioribus amplectũtur.

ὀβολὸς.) Obolus apud Athenienses sex ualet æra, æs uerò septem teruncios.* talentum uerò, uti nunc sunt, quatuor, & numisma octo & sex. Mina uerò sexagesima pars est talenti: auri sescuplum est. ὀβολῷ κεφαλαίνοις τὴν βαλλὼ ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. Aristophanes: Obolo senatum in meas sentẽtias pertraxi. Obolos Byzantij Pholles uocant. Iustinianus, nummularijs, pro uno statere aureo dare ijs, cũ quibus cõtrahebant, solitis denos & duocenos obolos, proprium commodum spectans, 80 & 100 tantũ pro statere dari iussit. Aristophanes: Heu quantũ duo oboli ubiq; ualent? propterea quòd bini oboli mortuis in os conijci dicuntur.

ὀβολοστάτης.) Oraculum Pythiæ: Quod uolo, da: noli dare, quod nolo.

ὀγδόῃ.) Δὸς μερίδα τῇς ἑπτὰ, καίγε τῇς ὀκτὼ. Da partem septenis, atq; etiam octonis.

ὄγκος.) Sophocles: μικρὸς πρεσβύτης ὄγκος ἐσ

* Locus omnino corruptus.

Pholles.

Imminutio precij.

ἐν μικρῷ κύτει. Exigua moles aduenis in exigua urna, de Oreſtis reliquijs.

Mauricius. ὄγκ.) Imperator Mauricius cõtemperauit, quæ inter ſe erant cõtraria, ſummam & magnitudinẽ animi, & clementiam. Crater Macedo & procero corpore, & non procul à faſtigio regio.

Crater.

ὄγμ.) ἐπόγμιος δημήτηρ, Ceres inſpectrix meſſis.

Diogenes. ὀδάξ.) Diogenes: Dic quæ'nã abſtraxit te mors ad Orcũ? Me feri canes mordicùs arripuerunt.

Odænatus Plutarchus. ὀδαίναθ.) Odænathus Syrus, cõſuetudine Plutarchi philoſophi utens, dubitationibus implebat magiſtri diſputationes, nec ſinebat orationem perfici interpellando. Nã ad intelligendam ueritatẽ, non ſatis ingenij habebat Odænathus.

Et interrogãdi & reſpondendi cautio. * Non cenſebat ille philoſophũ temerè interrogandũ eſſe, neq; extẽpore quicquã reſpondendũ: in primis uerò difficile & impoſſibile ꝓpemodũ eſſe, nos homines de dijs aliqd uel dicere, uel ſẽtire.

ὁ δεῖνα καλὸς.) Ille formoſus eſt. Propriũ amatorum erat, amaſiorum nomina ſcribere in parietibus, uel in foliis arborum, hoc modo: Ille formoſus eſt, aſcripto eius nomine.

ὁ διὸς κόρινθ.) Iouis filius Corinthus. Prouerbium in eos qui olim quidem felices fuerunt, pòſt autem parum bellè ſe habuerunt.

Traces circũciſi. ὀδόμαντες.) gens Thracia. Ariſtophanes: Quis Odomantũ penẽ circũcidit?

ὁδὸς.) Ariſtophães: ὁδῦ παρέσης τὴν ἄτρακτον ζητεῖς, τὸ λεγόμενον. Cum uia adſit, ſemitam quæris, ut dicitur.

ὁδὸς, αὐτὴ τῦ ὁδός.) Sophocles de Inferis: Poſteaquam uenit ad obſeptum limen, æneis clauis humi defixum.

Ariſtophanes ὅρμε παρόντ, τὴν ἄτρακτον κατερρύην.) Cum portus adeſſet, à ſemita deflexi.

ὄδωδεν.) Etiam ſepulchrum eius odorato redolet croco. τῦ κἀμὲ νῦν εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ.

ὀδυνήφατον.) Quod dolores tollit.

ὀδύρομαι.) Libanius: Nũc tacitè cineres deploro.

ὀδύρση ἢ ὀδρύση.) Odryſe, id eſt Thracia.

ὀδύσσεια μηχανὴ.) Odyſſea machina. In callidos. Ille inſtructus omni Vlyſſea & multiplici machina uitam conſumebat, Vlyſſeam & Themiſtocleam calliditatem ſupergreſſus.

ὁ ἐν τεμέσῃ ἥρως.) Temeſæus heros. Cũ quis aliquid repetens, ipſe potius debere deprehenditur.

ὀζαὴ.) Ozan. Dauid poſt uictoriã gentis Palæſtinæ, omnibus adultis conuocatis, ad arcam, quæ Cariathamæ repoſita erat, proficiſcitur. Quam ex Aminadabi * ædibus ablatam uehiculo nouo impoſuerunt, & ut à fratribus & liberis unà cũ bobus traheretur, mandauit. Antecedebat autem eam rex, & cum eo populus, laudans Deum, & cantans omnis generis cantilenas apud ſe receptas, & cum multitudine uariorum inſtrumentorum & ſaltationum & pſalmorum arcam Hieroſolyma deducebãt. Cum autem uſq; ad Chidonis aream (loci nomẽ eſt) peruenìſſent: Ozan irato Deo moritur. Nam cũ boues arcam inclinaſſent, ille extenſa manu eam tenere uolẽs, occiſus eſt à Domino: quòd cum ſacerdos non eſſet, eam attigiſſet. Rex autẽ & populus dolore affecti ſunt morte Ozanis.

ὄζειν.) Ariſtophanes: Nũc odorẽ præberè res plurimæ & maximæ mihi uidentur: in primis uerò olfacio Hippię tyrannidẽ. Hic tyrãnus fuit, iuſſitq; Athenienſes, pelles lõgas ferre, quo minus manus proferre poſſent. hunc autem lapidibus obruerunt Lacedæmonij. * Cũ quatuor Piſiſtratidæ eſſent, Hippias cæteris ætate grandior tyrannidem inuaſit.

ὀζίας.) Ozias (Amaſiæ) Amathiæ filius, ingenio bono & iuſto, & magnanimus, & in reb. proſpiciẽdis ſumma induſtria, & in multis bellis uictor: cum omnia uſque ad fines Aegyptiorũ ſubegiſſet: Hieroſolyma tandem curare cœpit, & mœnium partes, uetuſtate collapſas, reſtituit, & multas turres adiecit octo cubitorũ & centum: & caſtella in locis deſertis extruxit, & multos aquæductus effodit, & iumentorum infinitam multitudinẽ habuit. & quia agricola erat, magnæ fuit illi agricultura curæ. Delectorum militũ habuit millia trecenta & ſeptuaginta bis mille, & omnis generis arma. Rebus autem ita comparatis atq; inſtructis: ſuperbia eius animum corrupit: ut caducarũ rerum copijs inflatus, immortalem, & per omne tempus durantẽ fortitudinẽ neglexerit. Ea uerò erat pietas erga Deum, & obſeruatio legũ. Lapſus enim rerũ ſucceſsibus, in paterna delicta impegit: ad quæ illũ etiã bonorũ ſplendor & rerũ magnitudo, quibus rectè uti nõ poterat, impulerunt. Cum autem ſolennis dies inſtaret, quæ omni populo erat feſta: ille, induta ſacerdotali ueſte, ingreſſus eſt

sus est delubrũ, Deo in aureo altari immolaturus. Cũ aũt põtifex Zacharias, & qui cũ eo erãt Aaroniæ stirpis octoginta sacerdotes, reclamarẽt, eumq; exire iuberẽt (neq; enim licere illi sacrificare, id quod soli Aaronię stirpi cõcessum esset: monerentq; ne Deũ offenderet) iratus, mortẽ eis minatus est, nisi quiescerent.

ὀζῆς.) Rex Israelis, pius fuit: sed rebus secũdis elatus, peruæcordiã ipse Deo sese sacrificare uoluit: id qđ solis licebat sacerdotibus. Cũq; odores in tẽplo incendisset, confestim leprosus factus est. Obducta enim est eius facies lepra in tẽplo Domini: itaq; eũ inde abstraxerunt.

ὄζειν ἀμβροσίης καὶ νέκταρος.) Olere ambrosiam & nectar. De rebus approbatione dignis. Loquit aũt de Bacchanalib.

ὄζων.) Artemo poeta Melicus perstringebatur, quasi hircum oleret.

ποδαπὸν τὸ ξύλον; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.) Cuiate hoc est? Ex eo loco unde pulchræ triremes sunt: hoc est, Atticum est. Nam Athenienses multum sibi ob naua les pugnas tribuebant.

ὀθόνη.) Derisores sunt, & contumelioſi homines: plusq; tribuunt uelo, id est rei nauticæ Athenienses, quàm sapientiæ.

ὄθων.) Otho post Galbã imperauit, homo generis ignobilis & obscuri, & superiori tempore minimè illustris, Neroni ob uitæ intemperantiã (οἰκειότατος, similimus) familiarissimus. Verùm in imperio consueta uti uitæ ratione non potuit, cũ difficilia in eum bella statim erupissent.

ὀθνεῖον.) Bellũ ciuile gesserũt deterius externo. Alienũ quiddam, & abhorrens à uiri sapientis moribus est, mentiri.

ὀθρυάδης.) Othryades, unus è trecẽtis delectis ciuibus, qui ad Thyręam pugnarũt: qui uulneratus inter mortuos latẽs, cum Alcenor & Chromius, qui ex Argiuis superstites fuerant, discessissent, ipse spoliatis Argiuorum cadaueribus trophęum humano sanguine inscriptũ erexit, statimq; mortuus est: atq; in causa fuit, ut Lacedæmonij denuò Thyræam sibi uendicarent, ac prælio uincerent.

οἰζυρὸν.) Parauit liberis diuitias, calamitosa profligata paupertate.

οἷς τὸν μάχαιραν.) Ouis gladium: de ijs qui ipsi sibi malè consulunt.

οἴ.) ô infelix, quorsum nauigauimus. ὦ δύστηνος, οἵ πεπλώκαμεν; Aristophanes. Effugerunt quò quisq; potuit. Mihi est eundũ, quocũq; me sapiẽtia & Deus trahit. Vide in quam me ignominiã perducas.

οἵ.) Fortunatũ prædico senem, eiq; gratulor, qꝑ aridos mores & uitam reliquit.

οἵ.) Appianus: Malum arte grauius, & ope mortalium sociorum potentius.

οἵα κατέσχε.) Qualis fortuna oppressit infelicissimam domũ. Aristophanes: Alteram maxillam acues ad liticulas, alterã uerò ad maiores res: id est, ad iniurias.

οἶδα Σίμωνα, κοὐ Σίμων ἐμέ.) Noui Simonem, & Simon me. In eos qui inter se ob improbitatem norunt.

οἰδήματα.) Oratione cordata militaris insolentiæ tumorẽ cõpressit Imperator.

οἰδίπους.) Laius Thebarũ rex uxorẽ habuit Iocastã, ex qua susceptit filiũ Oedipodem: quo procreato, oraculũ accepit parens, filiũ cum sua matre congressurũ esse. Itaq; in montẽ eum abijci, & pedes eius ligno traijci iussit: quẽ inuẽtum rusticus quidam, nomine Melæbus educauit, & Oedipodẽ nominauit, quòd pedes haberet tumidos ob ligni traiectionẽ. Vir aũt fortis factus, latrociniũ exercuit. Quo tempore Sphinx etiã extitit, mulier tetra, & ferino ingenio. Nam cũ maritum amisisset, coacta manu, & loco inaccesso occupato, prætereuntes occidebat. Oedipus itaq; calli do inito consilio, se cum ea cõiungit, quasi unà cum ea latrocinaturus: captatoq; tẽpore opportuno, & ipsam & socios eius hasta traijcit. Thebani autẽ id facinus admirati, regem eũ proclamant. Laius uerò eis iratus bellum infert, & saxo caput ictus occumbit. Iocasta autẽ, metu amittendi regni, reducit Oedipodem, & regẽ designat, eiq; nubit, ignorãs se eius esse matrẽ. Suscepit autẽ ex ea filios duos, Eteoclem & Polynicem. Deinde cũm cognouisset, eum filium suum esse, rem illi indicat. Quo ille audito, clauis in oculos impactis, sibi necem conscisçit, regno duobus filijs relicto, qui alternis annis regnarent. Verùm hi orto dissidio, bellũ inter sese gesserunt: & Polynices ab Eteocle expulsus, Argosq; profectus, uxorẽ duxit regis Adrasti filiam: adductoq; exercitu ad Thebas, ac duello cõgressus, fratrẽ occîdit, ab eoq; uicissim occisus est. socij autem domum redierunt.

Melæbus.

Sphinx.

Laij cædes. Oedipi & matris Iocastæ nuptiæ.

Oedipi intãteritus.

Eteoclis & Polynicis mutuæ cædes.

οἴδμα.) ἄγριον οἴδμα θαλάσσης: Agrestem fluctum maris.

οἰδῶσαν.) Ars tumens præiactantia, & uerbis insolentibus. Eunapius:

Tanto malo intumescente & exoriente,
Non uisum est illi rectà mittere exercitum,
Cum res adhuc in motu essent.

οἶδ';

οἶδ', οἶδα τὸν νεῦν.) Noui noui, quid uelis: desine desine uerba facere: Etiãsi me percusseris, tamen tibi non refragabor.

οἰετέας.) Homerus:

ὄτειχας οἰετέας ἐπαφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.

Eiusdem pili & ætatis, uuæ supra dorsum similes equi.

οἰῆθεν.) Oeea municipium Pandionidis tribus. Philochorus ait, Oeam filiã Cephali, Charippi uxorem fuisse.

οἰκείως.) Polybius: Apud Carthaginẽses etiã res ita procedere, non erat mirũ.

οἰκειῶμαι.) Cõciliat sibi simplicem regis animum.

οἰκητὴς.) Nunquã postuletur ut hoc fiat me uiuente, & patriã urbem incolente.

οἰκοβλὴς.)

οἰκοβλὴς αἴλουρος ἐμοὶ πέρδικα φαγεῖν,
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις;

Verna feles mea perdice deuorata,
Se uicturam nostris sperat in ædibus?

οἰκοβλὴς.) Canthari cuiusdam uerna, cũ se flagris cædi iussisset, aufugit, quasi contumelioseè tractatus à dominis.

οἰκοδομὴ.) ædificatio.

τὸ οἰκοδομεῖν, καὶ ἵππους τρέφειν, δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι.

ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ παροιξὶ ῥηθὲν κατάρᾳ.
ἐστὶ δὲ αὕτη, οἰκοδομά σε λάβοι καὶ ἀμβολά.
ὅ, τε ἵππος, καὶ ἀγωνά τοι μοιχὸν ἔχοι.
ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων.

Aedes extruere, & equos alere, sumptuosa esse uidẽtur: id quod Laconica compertum est execratione, quæ est huiusmodi: Aedificatio te occupet, procrastinatio & equorum alimonia, & uxor tua adulterum habeat: quòd hæc omnia magni sumptus sint, & noxia.

Laconica execratio

οἴκοθι.) Prouerbiũ: οἴκοθεν ὁ μάρτυς, domesticus testis: uel, testis ex ipsis ædib. In eos qui post mendaciũ, uerum fatẽtur.

Functiones. Substructiones.

οἰκοδομήματα.) Substructionibus Assyrijs & sumptuosis muneribus ualere iussis, principibus magistratu fungendum est. Vituperandus enim est princeps, qui delectatur ædificationibus ornatis.

Prouidentia.

οἰκονομία.) Dei prouidentia tribus fit modis: dispensatione, bona uoluntate, concessione. Rei familiaris studiosum, quidam illiberalem uocant.

Solitudo.

οἰκονομῶ.) Me quidem magna iam uitæ pars destituit: neq; diutius sustinere possum, quæ absq; parentibus contabescam: cuius nemo homo amicus curam suscipiat. Nam inquilini instar, indignis modis paternas ædes ædifico, inqt Electra. id est, maximam uitæ partem in malis uixi, maiorque uitæ pars me deseruit, quæ nunquã spem bonam aluerim. Nã hactenus nihil unquam factum est pro Agamemnonis ultione, quã nullus amicus suscipit: sed omnes in calamitatibus trepidant, secundum illud:

ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Viri, cũ quo malè agit, amici sunt procul.

οἰκονομῶν.) Poetæ utuntur dispositione, hoc est distributione personarum.

οἰκοπιὸς.) Sophocles:

ἀδ' ἔνδον οἰκοπιός ἐστί τις τροφή. Neq; uictus, quo ædes extruuntur, intus est.

οἰκόσιτος.) Oecositus, qui ipse sese alit, mercenarius.

οἱ κρῆτες τὴν θυσίαν.) Cretenses sacrificiũ. Prouerbium: Si quãdo turbulentum sacrificium factũ esset, Creticum uocabatur: eò quòd Agamemnon, illuc tempestate appulsus, sacrificauit, Polyrrhenum profectus: sed naues interim captiui cremarũt. Quo ille audito, uictimis relictis, ad littus uenit: & una repta naue, ea conscensa soluit, execratus incolas.

οἰκλρῶς.) Stultus est, qui parentum miserabiliter interfectorum obliuiscitur.

οἴκοι τὰ μιλήσια.) Prouerbiũ, Domi Milesia: in eos, qui ubi non debent, ostentant delicias. Aristagoras enim Milesius profectus aliquando Lacedæmonẽ, petebat ut Ionibus, quos Persæ bello peterent, opem ferrent. Concionabatur autem uestem indutus sumptuosa, reliquisq; Ionicis delicijs ùtens. Cui quidam ex Ephoris dixit, Domi Milesia.

οἴκοι γενοίμην.) Vtinam domi essem. De ijs qui optãt, ut effugere pericula liceat.

οἶμαι.) οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Alij defuncti sunt, superstites uerò mali. De ijs qui ob penuriam aliquarum rerum desiderantur. Aristophanes in Ranis introducit Bacchum, qui Euripidis desiderio ad Inferos uelit descẽdere, dicentem, sibi opus esse poeta solerti, atq; subijcientem hæc uerba: οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν· οἱ δ' ὄντες κακοί.

οἶμος.) Paræmia, prouerbium: id est dictum populare, seu peruulgatũ. τὸ μακεδονικὸν διήγημα. Opus Alexandri Macedonis, qui aliquando regem Darium ultimo itinere secuti sumus.

οἴμοι.) Sophocles: Hei mihi, quã protulisti fili orationẽ, quæ infecta fieri nequit? Quod enim euẽnit, quis infectum reddere possit? Aristophanes: Hei mihi misero, cur nõ & ipse anno superiore natuali prælio interfui? De ijs qui libertatem

tem exoptant. Ad Arginusas enim Athenienses nauali prælio, seruorum ope, uicerunt: cùm antè alijs prælijs cladem accepissent, eosq; manumiserunt. Ad illud igitur alludens facetè ait, se, si nauali bello interfuisset, libertate fuisse donatum. Euripides in Bellerophonte:

οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά γε πεπόνθαμεν.
οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμῷδες κακόν.
τὸ δ' ὦδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;

Hei mihi. Cur uerò heu mihi? Mortalia scilicet perpessi sumus: id est humana ista sunt. Hei mihi, ægrotanti quidem irasci est malum: sed uidere sic affectum, quis nam sustineat?

οἴμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.) id est, *Heu calicem ex æquo temperatum.* id est, qui tantùdem aquæ, quantum uini habet. hoc ait Mercurius, cui soli temperatam libationem afferebant. Nam propterea quòd & uiuentibus & mortuis imperare fertur, ab utrisq; honoratur.

ἢ τρεῖς ἓξ, ἢ τρεῖς οἴνας.) Aut ter sex, aut tres tesseras.

οἰναῖοι, ἢ οἰνόη τῷ χαράδραν.) Oenæi, uel Oenoe torrentem. De ijs qui iuuādi causa accersiti nocent. Nam cum Oenei torrentem ad se deriuarent: magna uis aquarum irrupit, atq; inundauit. Aliter: Quādo aliquis contra seipsum aliquid facit, cum sibijpsi nocet. Nam Oenoe municipium Atticæ est, cuius incolæ torrentem qui supra ipsos deferebatur, in suā regionem auerterunt. torrens uerò auctus, & aruis eorum nocuit, & ædes euertit. Simile huic est illud, ὁ καρπάθιος τὸν λαγώον, Carpathius leporem. Aiunt enim quendam, cum Carpathus lepores non haberet, eos intulisse, ad sobolem procreandam. unde tanta leporum copia extiterit, ut fruges illorum grauiter læserint.

οἰνηίς.) Oeneia, una ex decem tribubus Athenienſium.

οἰνόη.) Oenoe municipium, alterū Hippothoontiæ trib. iuxta Eleutheras: alterū Aeaciæ, uersus Marathonem.

οἰνόμαος.) Oenomaus Gadarensis, philosophus Cynicus, non multò maior natu Porphyrio: scripsit de Cynismo, id est secta Cynica, de Homerica philosophia, de Cratete, Diogene, & cæteris.

οἱ νομοφύλακες.) Nomophylaces quinā sunt? Visum est quibusdam, eosdem esse cum Thesmothetis: sed non ita est. nam Thesmothetæ patrio ritu coronati, in Areopagum ascendebant: Nomophylaces uerò fascijs albis utebantur, qui spectaculis in solijs sedebant eregione nouē principum, & Palladis pompam adornabant, cum simulacrum ad mare ferebatur. Cogebāt etiam magistratus legibus uti, & in concionibus assidebant præsidibus: uetabantq; decretū fieri, si quid cōtrariū legibus & cōtra Rempub. eis esse uideretur.

οἰνοπίπας.) Vinolentas. sicut Homerus ait. παρθενοπίπας, uirginum sectatores, Aristophanes: ubi mulieres nō perstrinxit, ubi, (ὅπερ ἐμβαχὺ οἷς) quibus suppetit spectaculū & tragœdia & chorus, adulterinis præditas moribus uirorū amatrices uocās, ebriosas, pditrices, garrulas, in quib. nihil sit sani, quæ uiris magno malo sint. *Mulierum epitheta.*

οἰνοποτάζων.) In conuiuijs, cum uinum adest, magnifica iactantur.

οἰνοπότης.)

ὦ ξένε τόνδε τάφον ἀνακρεόντος παρ' ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Hospes hoc sepulchrum Anacreontis præteriens,
Libato mihi. Sum enim uini potor.

οἶνος.) Vinum, cū Deo tribuitur, significat ultionem. Dauid: Poculum in manu Domini est uino mero plenum. *Vinum quid idem quod ultio*

οἶνος ἄνευ παίδων.) Vinum sine pueris. Duo prouerbia sunt. alterum est, οἶνος καὶ ἀλήθεια, uinū & ueritas: alterū uerò, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς, id est uinū & pueri sunt ueraces. Intellígitur de ijs qui simplicitatem præ se ferentes, uerum dicunt.

οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων, πώει λύπας.
οἶνος ῥυπώδης, ἐκτεανοῖ πολλὰς λύπας.
οἶνος μεταχὼν, πρόσθεν ἕνεκα μάχας.

Vinum effusum è uasis, sedat molestias.
Vinum mucidum, declarat multas molestias.
Vino hausto, atroces expecta pugnas. *Explicatio somnij.*

οἶνος.) Vinum dictū est ab Oeneo: ut testatur Epigrāma. Oeneus cum in cauis poculis uuas expressisset, Oenō, id est uinum appellauit. Plato uerò uinū οἰόνουν appellauit, eo quòd opinione atq; arrogantia impleat animum. Potest & ab utilitate dici, quæ Græcè est ὄνησις. Homerus: ὀνήσεαι αἴκε πίηαι. Iuuaberis, si biberis. Idem epulas etiam ὀνείατα uocat, quòd nos iuuent. Cyprius autem Poeta ait:

οἶνός τοι, μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν, ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

Vinum sanè ô Menelâe, dij fecerunt optimum, mortalibus hominibus, ut dissiparent curas. Alius poeta:

τρεῖς γὰρ μόνας κρατῆρας ἐγκεραννύω·
τοῖς εὐφρονοῦσι, τὸν μὲν ὑγιείας ἕνεκα·
ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου·
ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι

οἶκα δὲ βαδίζετ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι ἡμέτερός ἐστιν ἀλλὰ ὕβρεως· ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς· ἕκτος δὲ, κώμων· ἕβδομος δ' ἐπωπίων· ὁ δ' ὄγδοος τὸ κλητορικόν. ὁ δ' ἔνατος χολῆς. δέκατος δὲ μανίας. ὥς ἐκβάλλειν ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἐν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τὸς πεπωκότας. Id est:

Tres tantum crateres misceo sapientibus. Vnum ualetudinis causa, quē primū ebibunt. Alterum amoris & uoluptatis gratia. Tertium somni causa, quo epoto uiri sapientes domum eunt. Quartus non amplius noster est, sed contumeliæ. Quintus est clamoris, Sextus comessationum. Septimus apparitoris, uulnerum & cicatricum. Octauus lasciuiæ, Nonus bilis. Decimus furoris, (uel prosternat, uel uomitum cieat) adeò ut eijcere faciat. Multum enim uini, uni uasi infusum, supplantat potores.

Epicharmus: ἐκ μὲν θυσίας θοίνη· ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο· ἐκ πόσιος δὲ κῶμος, ἐκ κώμου ὑβριστία· ἐκ δὲ ὑβριστίας δίκη, ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία. Ex sacrificio conuiuium, ex cōuiuio compotatio facta est, ex compotatione comessatio, ex comessatione lis, ex lite iudicium, ex iudicio compedes & hulcera & mulcta. Panyasis:

οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ὀπιχθονίοισιν ὀνειαρ
ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσῃ σωοπηδὸν (ὀνίῃ) αἰνίῃ.

Vinum in mortalibus uim habet igni parem, Bonam, & depultricem malorū: omnis comitem (utilitatis) doloris. Erat & uinum hordeaceum in crateribus,
Inerat & ipsum hordeum usque ad summa labra.

οἶνα πᾶν.) Medici qui accesserant, iubebant uinum bibere. Nam salutem & interitum hominis in hoc illi consistere dicebāt, arte sua freti. Nūquid uino efficacius inuenias? ad imitationē dicti Homerici:

ἀνδρὶ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Viro defesso robur magnum uinum addit.

Herodotus ait Persas hoc institutū seruare: Si quid sobrij proposuerint, de eo deliberare ebrios: sin ebrij proposuerint, id confirmare sobrios. Porus Indorum rex ait: Vini tantum bibo, quantum Soli libo.

οἰοβότης.) Quasi dicas, suam uoluntatē amplectens, suū animum pascens, & nemini obtemperans, solitarius, errore mentis affectus. Nunc errore mētis magnum amicis luctum affert.

οἰόθεν.) Solus ad solum.

οἶον.) Nequaquam amplius uirū hunc uidebitis: uerbum magnificum eloquar. Aristophanes de Cleone: Vt detestabilis ille inclinato capite uocat: ex gestu uoracitatem eius notat. Etenim & homines & iumenta ad cibum maximè inclinata & incumbentia, uidentur insatiabiliter & magno studio comedere.

οἷον.) Nihil æquè præclarum est, atq; audire ipsam legem. Homo erat Demophilus patriarcha Constātinopolitanus, qui impetu quodam perturbato permisceret omnia, instar uagi rotrentis, multum sordium secum trahentis.

οἴον.) Oeum. Duo sunt municipia Atticæ, à solitudine sic dicta: alterum Ceramicum Leontię tribus, alterum Decelicum Hippothoontiæ.

οἰ ὁ.) Ille omnia anxiè inquisiuit. Is enim erat, qui neque humanum neque diuinum quicquam imperuestigatum relinqueret.

οἴ ὁ.) Aristophanes: Non possum ultra ê sentina emergere, id est sustinere & conficere negocium. Translatio sumpta est à nauibus, quæ aqua redundantes periclitantur. Viri sapientis istud est, qui paucis multa uerba complecti potest. O infelix Aiax, qualis es? ut es affectus? ut sis & ab inimicis deplorandus?

οἰωνισάμενος.) diuinitùs res futuras cōiecturis assecutus.

οἰωνίζοντο.) Eum adolescentes quidem & oderant, & auersabantur: seniores uerò charū habebant, & laudabant. &: Melioríb. auspicijs & apparatu firmiore bellum denuò aggressurus.

οἰωνιστικὸν.) Augurium Phryges reperierunt. hoc partim ad auspicia pertinet, si aue antè uel retrò uolante, & uel ad dextram uel ad sinistram declinante, dicas, hoc significari: partim uerò pertinet ad οἰκοφθορικὸν (οἰκιακὸν ἢ οἰκοφθορικὸν.) cum ea quæ domi accidunt, obseruantur: ueluti si in tecto apparuerit aut mustela aut serpens, aut oleum effusum fuerit, aut mel, aut uinum aut aqua, aut cinis, aut crepitus lignorum auditus fuerit, aut aliquid aliud, hoc significat: cuiusmodi opus cōscripsit Xenocrates. ὁδοιπορικὸν aliud est: ut si exponas ea quæ obiter in uia occurrunt, si quis tibi obuiam factus fuerit hoc gestans, & hoc tibi eueniat: cuiusmodi opus conscripsit Polis. Aliud est χειροσκοπικὸν, ut cum manibus extentis, eruagis aut fissuris palmæ dicimus, Procreabit filios, aut aliquid simile: cuiusmodi opus scripsit Helenus. Aliud est πλαμικὸν, quando ex uibratione corporis aliquid cognoscitur: ueluti palpitauit dextet

ter aut siniſter oculus, aut humerus, aut fe mur, aut pes prurijt, aut auris tinnijt, ergò hoc euenier: cuiuſmodi opus conſcripſit Poſidonius.

οἶσε.) Sibi quidem diuitias illa non contemnēdas parauit: illum autem paulatim tabeſcentem amore, ſuſtulit è medio.

οἶδα.) Noſti quoſdam, qui in referendis rationibus pecunia (ἀποδόντας, ἢ ἀποδύντας.) mulctati, aut omnino una calami tate impulſi ſunt, ut in meridie uitæ, id eſt ætate ad occaſum uergente, philoſopharētur: ex eo ſolo quod Deū obteſtati ſunt, & iurarunt more Platonico, quos uel umbra opportuni aliqd locuta anteuerterit.

ἔξοιδα.) Sophocles: Tu præſens noſti, â nemine amicorum admonitus, ſed ipſe nobis omnibus expoſuiſti.

οἰζὺς.) Thucydides: Ob magnitudinem impendentis adhuc periculi, tolerabilia illis uiſa ſunt. & (εἰ μὲν ἦλθε μικροῖς ἔτι διάφορον κακὸν, οἰζὺν δὲ ὅμως πόσω γένεται) ſi p paruis erit magnum malum, tolerabile tamē aliqua ex parte fiet.

οἰστροῖ.) Appianus: Omnino omnes furor quidam atq; impetus & alacritas contra Barbaros inuaſit. Et, hæc fecit tanquā furibundus & temulentus. Herodotus: Furorem atq; inſaniā propter mulieres, nihili faciebat.

οἶστρος.) Piſides: Furor eſt, præſertim Barbarorum, ut procliues ſint ad mutationes.

οἰσύμη.) Oeſyme, urbs Thraciæ.

οἴτη.) Oeta, mons (Theſſalię) Lacedæmoniæ, unde Oetæus.

οἴτος.) Non iniuria deformi conficior interitu.

οἴχωκα.) Periį, interį. deuaſtata ſum, Tec meſſa inquit, ob Aiacis mortem.

O *cum* K

ὁ κακὸς τῆς τύχης ὑπερέχει.) Storea calathus) Canes fortuna ſuperior eſt. Prouerbiū, in eos qui maiora & plura quam neceſſe eſt, poſident. hoc eſt, qui opibus ita muniti ſunt, ut fortuna eis nocere poſſe non uideatur.

ὁ κάτω θεν νόμος.) Lex quę infrà eſt. Demoſthenes in oratione cōtra Ariſtocratē, aut Heliæam dicit, inquit Didymus, eò quòd prætoria quædā ſuperiora, quædā inferiora nominantur: aut ob figurā ſcripturæ Axonū obliquæ: aut eam legē quę à ſiniſtra incipit, inferiorē nominat Demoſthenes. Nā (βουστροφηδὸν, taurina conuerſione) obliquè ſcriptos fuiſſe Axones & Cyrbes, indicat Euphorion in Apollodoro. Vel quia, inquit, Axones & Cyrbes de ſuperiore loco ex arce in curiā & torū trāſtulit Ephialtes, ut Anaximenes in Philippica oratione ait. Errare Demoſthenē aiūt in oratione aduerſus Neærā, cum ait Platæēſes pictos eſſe in uaria porticu. neminē enim id dixiſſe. Sexies mille talētūm eſſe Atticæ æſtimationē. Demoſthenes in oratione de Claſsibus ſic dicit: Nobis agri noſtri æſtimationē ſuppetere octies mille talenta audiet. Aut igitur librarij erratū eſt: aut orator callidè hoc dicit, ut uideatur Reſpublica plus facultatum habere, ad bellum cum rege gerendum.

Num ſatis non eſt, ipſum uidiſſe?

Atticæ æſtimatio talenta 6000.

ὁ καρπάθιος λαγωὸς.) Carpathius leporem. Dicunt Carpathios inſulam incolentes, adduxiſſe lepores, cū in ſua regione nullos haberēt: qui cum plures eſſent facti, agros eorum læſerint.

ὀκνεῖ.) Xenophon: Metuentes ne Græci, ponte ſuperato, manerent.

ὀκνεῖν.) Nullum exploratorem hoſtium eſſe timendum: ſed è re ſua potius eſſe putandum, ſcire illos, quantis & quomodo armatis copijs adſint?

ὄκνῳ.) Sophocles: Si mētis cōpos eſſet, nō eū formidarē. Malè facit, qui dū pericula abſunt, atq; adhuc impendēt, lingua ferox ſit, & ad feſtinationē incitatus: cum uerò res ipſa adeſt, ceſſet & formidet. Demoſthenes prima Philippica: Dico biſariam auxilium eſſe ferendum nobis, tum urbes Olynthiorum conſeruando, & milites qui id faciant mittendo: tum illius agrum uaſtando, & triremibus & exercitu alio. Si uerò horum alterutrum neglexeritis, uereor ne inanis nobis futura ſit expeditio. Homerus:

ὅτ' ὄκνῳ εἴκων, ὅτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.) Id eſt, Non timori cedens, neq; ſtulticiæ. Id eſt, Neq; metu, neq; imprudentia impeditus.

ὀκνῶν.) Sophocles: φιλεῖ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα. Solet tergiuerſari quiuis homo magna agens: id eſt, potentes non ſtatim ea concedunt, quæ petuntur.

ὄκταλμ.) Horatius, oculo amiſſo, Cocles cognomento dictus eſt.

ὁ κρὴς τὴν θάλασσαν.) Cretēſis mare. Prouerbium, in eos qui ſimulant ſe illa fugere, in quibus excellunt. Rei enim nauticæ Cretenſes fuerunt peritiſsimi.

ὀκρόεις.) Recipe me, etſi tua magnopere urgetur horrida nauicula, mortuum canem Diogenem.

ὀκτάμετρον.) Tetrametri inuētor Ariſtophanes poeta fuit, itemq; Octametri.

ὀκτώπυν ἀνεγείρεις.) Octipedem excitas,

id est scorpium. Prouerbium.

ὀκχὴ.) Extitit pacis baculus, fulcrum senectutis.

Ο cum Λ.

ὀλβίζειν.) Sophocles: Nemo beatus dicendus est, priusquam terminum uitæ cõfecerit, nihil graue perpessus. Ouidius:

—scilicet ultima semper
Expectanda dies homini est, diciq́ beatus
Ante obitum nemo, supremaq́ funera debet.

ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται.) Omnes felicitates superat.

ὀλαὶ καὶ ὀλαὶ.) Sic dicũtur grana hordei, sale mista, quæ uictimis asperguntur.

ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆσθαι) Internecio nobis impendet: sicut dicunt δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ, uinctum esse interitu.

ὀλέκρανον.) Aristophanes: Quisquis paci bellum anteponit nunquam, ô Bacche rex, desinat è cubito cuspides sagittarum eximere. Is enim locus si uulneretur, maximos dolores ciet.

Votum pacificum.

ὀλιγαρχούμενοι.) Tres sunt Rerumpublicarum formæ: Regnum, Oligarchia, Democratia.

ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν.) Ad incrementum uirtutis & uitiorum diminutionem toto animo incubuit.

ὀλίγον.) Homerus: Vt dissimilem sibi filiũ genuit Tydeus: ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς;

ὀλιγαρκία.) Paucis rebus esse contentum.

ὀλιγωρήσας.) Neglectis honoribus, qui defunctis haberi solent.

ὀλιζῶνες.) Olizones gens Thraciæ.

ὄλισβος.) pudendum coriaceum, quo utebantur Milesiæ mulieres, ut Tribades & obscœnæ. Vtebantur ijs etiam uiduę. Aristophanes: Nihil uidi: neq; penem octo digitorũ, qui uobis esset coriaceum auxilium. Alludit ad prouerbium, συκίνη ἐπικουρία, ficulnũ auxiliũ: id est imbecillũ.

ἐπικουρία συκίνη, σκυτίνη.

ὁλκὰς.) Apud Thucydidem: Nauibus onerarijs longis Barbaricam multitudinem transuexerunt.

ὁλκεῦσιν) Troiani multis attrahẽtibus, multisq́ funibus annexis, equum rotis insistentem traxerunt in urbem. Virg.

—Pedibusq́ rotarum (ijciunt.
Subijciunt lapsus, & stuppea uincula collo In-

ὅλῳ ποδί.) toto pede id est totis uirib.

ὀλολυζέτω.) Mulieres omnes cum eiulatu manus ad Mineruam extenderunt.

ὀλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.) Eiulet pinus, quòd cecidit cedrus: hoc est, fortibus cadentibus, infirmiora erudiantur & sapiant. Dicit & Solomon: Impijs cadentibus, iusti formidolosi fiunt. &: Peste afflictus insipiens astutior euadit.

ὀλολύζει.) Eiulat senex, effœminatum eius animum & lasciuiam intuens.

ὅλος καὶ πᾶς.) Toto animo in bellum incumbebat: totis uiribus, totoq́ animo in impendentia pericula intentus erat.

ὁλόφυξις.) Thracia urbs, iuxta Athon montem, cuius ciuis Herodotus Olophyxius de Nymphis, ut aiunt, scripsit, & sacrificijs.

ὁλοφέρνης.) Holofernes imperator Cambysis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cũ Arphacsad rege Medorum, & auxilia ab omnibus gentibus usque ad Aegyptum postulasset, eaq́ negata illi essent: uicto Arphacsad, bellum intulit eis, qui auxilia non miserant, misso Holoferne cum magnis copijs, qui omnes subegit. Cum autem ad Bethuliam, Iudææ urbẽ, uenisset, Achiorem tribunum suum misit, comminatus, ni urbem cepisset, se interfecturũ eum. Achior autem potitus aquæductibus, eò redegit oppidanos, ut à deditione facienda non abhorrerent. Cæterùm Iudith sponsæ ornatu egressa, decollauit Holofernem: itaq́ conseruata est urbs.

Cambysis. *Arphacsad.* *Bethulia.* *Achior.* *Iudith.*

ὁλοοίτροχος.) saxum è machina in inuentorem eius artificij exiluit, eiq́ ambos excussit oculos.

ὀλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud Græcos certamẽ quarto quoq́ anno celebrari solitũ, ob diẽ qui quarto quoq́ anno cõficitur (ꝑ τριῶν, lego ὡρῶν ἐξ.) è senis horis, quotannis cursui Solis additis. Inchoata est prima Olympias sub Solomone, ut festum Iouis in toto terrarum orbe ageretur.

ὀλυμπιὰς.) Certamẽ quarto quoq́ anno celebrari solitũ. Sunt aũt quatuor certamina: Olympia, Isthmia, Nemea & Pythia.

ὀλυμπιόδορος.) Olympiodorus, philosophus Alexãdrinus, cuius fama celebris est. Ad hunc audiendũ Proclus Lycius, Aristotelicæ doctrinæ cognoscẽdæ causa sese cõtulit. Olympiodorum uerò cum audiret, uirũ eloquentẽ, quiq́ ob linguæ uolubilitatẽ & celeritatẽ à paucis auditoribus intelligeretur, sic approbatus ab illo est, ut filiolam, & ipsam philosophicè institutam, despondere ei uoluerit.

ὀλύμπιος.) Olympius frater Generosæ, è Cilicia Alexandriã uenit ad curationẽ Sarpedonis. (θεραπείαν f. cultũ Serapidis) Fuit in omnibus reb. natura admirabili, corpore magno & procero, facie bona & hone-

honeſta: & ea ætate, qua homines ſapientiſſimi ſunt: in cõgreſſibus comis & ſuauis, & obtemperantibus in primis utilis. Neq; uerò quiſquam erat adeò duro & barbaro ingenio, qui non obtemperaret ac deliniretur ſancti illius oris ſermonib. Talis Suadela ſeſſitabat in labijs illius uiri: res non humana, ſed potius diuina. Itaque Alexandrinorum factus eſt ſacrorũ magiſter, qui iam Reipub. tempeſtate proni ferebantur. Ille uerò ſubinde obuios quoſque cogens, uetera inſtituta edocebat, & comitantem ea felicitatem, quanti ſcilicet & qualis diuinitùs obtingeret, accuratè illa obſeruantibus. Sic autem Olympius erat plenus Deo, ut prædixerit amicis, Serapidem relinquere tẽplum: id quod factum eſt.

ὀλυμπος.) Olympus Myſus, tibicẽ & poeta Melicus, & Elegiacus, princeps fuit (χρωματικῆς, id eſt quę pulſatione cõſtat.) Chromaticæ Muſicæ in tibijs, diſcipulus & amaſius Marſyæ, qui erat genere *Satyri, auditoris & filij Hiagnidis. Fuit autem ante bellum Troianum Olympus, à quo & Myſiæ mons nomen habet.

ὀλυμπ@ν.) Olympus modulos citharœ dicos expoſuit, & docuit.

ὄλυμπος.) Olympus Phryx, iunior, tibicen, temporibus fuit Midæ Gordij filij.

ὄλυμπ@ν.) Olympus, cœlum quaſi ὁλόλαμπος, id eſt totus lucidus: & θεῦ οἰκητήριον, id eſt Dei domicilium.

ὄλωθ@ν.) Olynthus, urbs Thraciæ.

O *cum* M.

Sol. ὄμμα.) Oculus ætheris eſt ſol. Oculus ætheris indefeſſus lucet. nam & tragici ſolent appellare Solem oculum.

ὁμαλὲς.) Procopius: Hi uerò fugam arripuerunt, cum neq; Burgaonis cacumen conſcendere poſſent, neq; planiciem, ob urgentes hoſtes.

χρυσίον ὄμβρυζον.) (ὄβρυζον) Obryzũ aurum, id eſt ſæpè excoctũ, & purũ putum.

ὁμαιχμία.) Herodotus: Ad exiguũ tempus conſœderatio durauit. Deinde orta contentione, Lacedæmonij & Athenienſes bellũ inter ſe geſſerũt. &: Auxilia Gothorum ſibi aſciuit. &: Tempore Hannibalis, Carthaginenſiũ ducis, uniuerſa Italia ſocietatem cum Romanis inierat.

ὁμηρεύειν.) Samij, quamuis adoleſcẽtes eorum dati obſides eſſent: in fide tamen non permanſerunt: ſed aduerſus Macedones cuſtodes urbis inſurrexerunt.

ὁμηρίδαι.) Homeridę, qui recẽſent Homericos uerſus. Alij dicunt eſſe familiam in Chio, quæ nomen habeat à Poeta. Alij dicunt, errare eos qui ita ſentiant. ſic enim eos dici ab obſidibus. Nam cũ Chiorum uxores aliquãdo Bacchanalibus furore correptæ, pugnam conſeruiſſent cũ uiris, ſponſis obſidibus datis, eos redijſſe in gratiam: quorum poſteros Homeridas dicant, quaſi obſidum filios.

ὅμηρον.) Apud Thucydidẽ eſt pignus, quod inita pactione, firmandæ pacis cauſa datur. Aelianus: ille aufert tintinnabulum, idq; amicitiæ ſymbolum & pignus primũ offert amico ſuo. ὅμηροι, id eſt obſides, ſunt qui propter pacta & conuenta dantur. Theopõpus ait, ὁμηρεῖν apud antiquos eſſe ἀκολαθεῖν, id eſt ſequi. Eos igitur qui dati eſſent ad perficienda pacta & cõuẽta, ὁμήρους, id eſt obſides ex eo appellari, q; facta ſcilicet dictis eſſent conſentanea. *Obſides.*

ὅμηρ@ν.) Homerus poeta, Meletis fluuij Smyrnæi, & Critheidos: ut alij, Apollinis & Calliopes Muſę filius: ut Charax hiſtoricus, Maronis aut Mitiæ & Eumetidis matris: ut alij, filius Telemachi Vlyſſis, & Polycaſtes Neſtoris filiæ. Ordo generis illius, autore Charace hiſtorico, hic eſt. Aethuſæ, Thraciæ mulieris, filius fuit Linus: huius Pierus, huius Oeagrus, huius Orpheus, huius Dres, huius Euclees, huius Iamonides, huius Philoterpes, huius Euphemus, huius Epiphrades, huius Melanopus, huius Apelles, huius Mæõ: qui unà cũ Amazonibus Smyrnã uenit, & ducta uxore Eumetide, Euepis Mneſigenis filij filia, procreauit Homerũ. Itẽq; de patria eius ambigitur, eo quòd nõ creditũ eſt, eum eſſe mortalem, ob magnitudinẽ ingenij. Nã alij Smyrnæũ, alij Chiũ, alij Colophoniũ, alij Cumanũ, alij Troianum ex agro Cenchreorum, alij Lydum, alij Athenienſem, alij Ithacenſem, alij Cyprium, alij Salaminium, alij Gnoſſium, alij Mycenæum, alij Aegyptium, alij Theſſalum, alij Italum, alij Lucanũ, alij Gryinum, alij Romanum, alij Rhodium eum eſſe tradiderunt. Ac ſuo quidem nomine Meleſigenes appellabatur, q; iuxta Meletem amnem, ſecundum eos qui Smyrnæum fuiſſe tradunt, natus eſſet. Vocatus autem Homerus eſt, ſiue quòd, cum bellũ Smyrnæis aduerſus Colophonios eſſet, obſes datus fuerit: ſiue quòd conſultantibus Smyrnæis, diuino quodam afflatu exclâmarit, & conſilium dederit in concione de bello. Anteceſſit autem primam Olympiadem annis 57. Porphyrius autem in Philoſophica hiſtoria, c &

Genealogia Homeri Charace autore.

Mæon. Eumetis. Homerus.

Patria ambigua.

Meleſigenes cur Homerus dictus.

Chronologia Olympiadum anceps.

xxx. annis eam anteceſſiſſe ſcribit. Inſtituta autem prima Olympias fuit poſt Troianum excidium annis 400. & 60. Quidam uerò, 100. & 60. poſt excidium Ilij natum eſſe Homerum tradunt. Porphyrius autẽ, quẽ modò citauimus, poſt 275. Ducta in Chio Areſiphone, Gnotoris Cumani filia, duos ſuſcepit, filios & filiam quę Staſino Cyprio nupſit. Filij eius dicti ſunt Eriphon & Theolaus. Poemata eius ſunt, de quibus non ambigitur, Ilias & Odyſſea. Scripſit Iliadẽ nõ ſimul, neque cõtinua ſerie, uti nunc cohęret, ſed cum ipſe libros ſingulos ſcripſiſſet & oſtentaſſet, eo quòd quærendi uictus cauſa urbes obibat, in ijs illos reliquit Pòſt autem compoſiti ſunt, & ordine diſtincti à multis: maximè uerò à Piſiſtrato, Athenienſium tyranno. Aſcribuntur ei & alia quædam poemata, Amazonia, Ilias parua, Reditus, Ὀπικυκλίδες nomine à turdis facto, Ethiepactos ſiue Iambi, Ranarum & murium pugna, Araneorum pugna, Gruũ pugna: Ceramis id eſt teſtula: Amphiarai exitus: παίγνια, id eſt Ludicra ſeu ioci, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus: ὕμνοι, id eſt laudes diuinæ: Cypria, id eſt Venerea, uel de Cypro inſula. Senex defunctus in Io inſula ſepultus eſt, cęcus à puero natus: uel (quod uerius eſt) eo nomine dictus cæcus, quòd cupiditate, quæ ab oculis incipit, uictus nõ eſt. Inſcriptum eſt ſepulchro eius hoc elogium, quòd tandem ab Ietis factum eſt:

Coniugium & liberi Homeri.

Poemata.

Ilias ſparſim ſcripta.

Piſiſtratus.

Poematia Homero aſcripta.

Sepultura. Cæcitas.

Epitaphium.

Ἐνθάδε τὸ ἱερὸν κεφαλὴν κατὰ χῦμα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

MELANCTHON.

Hac ſacrum terra caput occultatur Homeri,
Qui canere Heroum præſtãtia facta ſolebat.

Dioſcorides in Homericis legibus ait, Poetã, cũ uideret modeſtiã maximè eſſe ꝓpriã adoleſcentiæ uirtutẽ, maximeq; illi decorã, & omnis honeſtatis cauſam: atq; eorũ animis eã inſerere uellet: ut oẽ deinceps ociũ & ſtudiũ ſuũ in honeſtis factis cõſumerent, beneficiq; eſſent, & inter ſeſe ſociabiles: uitã ꝓpoſuiſſe omnib. frugi & paucis contentam: ratum cupiditates & uoluptates uehementiſſimas exiſtere, atque etiam primum inſitas eſſe, cibi & potionis. Eos autem qui frugalis uitæ rationem conſeruaſſent, in reliqua etiam uita fore continẽtes. Itaque ſimplicem uictus rationem omnibus aſſignaſſe, regibus æquè ac plebeijs, cum ait: Raſam extendit menſam. & poſtea: Cibũ uerecunda proma, coquus lances carnium appoſuit, earúmque aſſatarum, & ferè bubularũ. Præter hæc uerò neque in diebus feſtis, neque in nuptijs, neque in alijs cõuentibus apponit quicquam aliud, quamuis ſæpe fecerit Agamemnonem inuitantem optimates. Menelaus item Hermiones nuptias celebrans, & filij & filiæ, & cum Telemachus ad eũ ueniſſet, aſſum bouis tergum ſuſtulit, quod ei ipſi appoſitum erat. Neque enim Homerus cupedias & delicias, mellitáſue placẽtas regibus ſeorſim apponit: ſed ea, à quibus & corpus & animus eorum benè eſſet habiturus. Et Aiacem poſt ſingulare certamen tergo bubulo donat Agamemnon: & Neſtori, quãuis ſeni, aſſum bubulum dat: atq; etiã Alcinoo, delicatam uitam agenti: quò nos à perturbatis remoueret cupiditatibus. Neſtorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam ſacrificium offerẽtem, multis conuiuis inuitatis, ſic hortantem: Age uerò alius in campum exeat, ad bouẽ afferendũ: & reliqua. Et Alcinous conuiuiũ præbens delicatiſsimis Phęacibus, & Vlyſſem hoſpitio excipiens, horti apparatũ illi oſtendit, & ædium & uitæ ſuæ rationẽ, talesq; apponit menſas. Procos quoq;, homines luxurioſos, & uoluptatibus deditos, neq; piſces edentes facit, neque aues, neq; mellitas placentas: coquorum præſtigijs quantum potuit ſublatis.

Modeſtia prima uirtus.

Voluptates cibi & potionis modęrandæ.

Panis & aſſum bubulũ, Homeri delitiæ.

Homerum orbatum oculis oberraſſe tradunt, & ueniſſe ad Glaucum paſtorẽ, qui eũ ad ſuum dominum adduxerit Qui cũ eum ingenioſum & multarũ rerũ eſſe peritũ uidiſſet: petit ut apud ſe maneat, & liberos curet. qd' ille facit. Et Cercopes, & Muriũ ranarumq; pugnã, & Pſarorum (ſturnorũ) pugnã, & Heptapactiũ & Epicichlidas, & alia quæ Homeri ſunt iudicra, apud Chiũ illum, in Boliſſo cõponit. Deinde uenit ad nuptias, & inuenit mulierẽ Curotropho, id eſt altori puerorũ ſacrificantẽ, & hos uerſus ꝓnũciat: Audi me precantẽ Curotrophe: Da ut mulier hæc iuuenũ aſpernet amorẽ, & coniugiũ, & oblectet ſenibus, quorũ penes hebeti ſint, animus uerò eſt ſalax. Poſtea cum in contuberniũ, ubi conuiuabantur, ueniſſet: igne accẽſo Homerus dixit: Viri, filij & ſunt coronæ: turres urbis: equi, campi ornamẽta ſunt, naues maris: pecunia auget ædes: ſed uenerandi reges, ſedentes in foro, ornamento ſunt alijs conſpecti: ardente igne honoratior domus eſt Idem Homerus nauigaturus, & à nautis receptus, hos uerſus pronunciauit:

Audi

Audi qui pelagus ualido Neptune tridenti,
Imperioq; regis, ſpacioſaq; culta Heliconis:
Da precor his nautis reditũ, uentoſq; ſecũdos,
Qui mihi ſunt comites placidi, nauiſq; magiſtri.
At mihi da miſero ſacram contingere terrã,
Aerius qua parte Mimas ad ſidera ſurgit.
Inde hominis iuſti me fac ſuccedere tectis,
Vlciſciq; uirum qui me improbitate fefellit,
Læſit & hoſpitij ſacra iura, Iouemq; benignũ.

Idem Homerus cum in quoſdam Chium nauigaturos incidiſſet, rogauit eos ut ſe ſuſciperent: à quibus non receptus, uerſus hos pronunciat:

Inſidi nautæ, gens Diris triſtior ipſis,
Sæua quib. ueluti mergis dant æquora uictum
Si uobis nulla eſt hominum reuerentia cordi:
At ſperate Iouẽ, ſummo qui regnat Olympo.
Triſtis enim uultus Iouis eſt, pœnaq; paratæ
His, quibus hoſpitij non eſt pia teſſera curæ.

In eundem noctu ſub pinu quieſcentem, fructus eius arboris, quem alij ſtrobilum, alij conum uocant, id eſt nucem pineam, cum cecidiſſet, hos pronunciat uerſus:

Funduntur fructus alia magis arbore dulces,
Quam fouet umbroſis felix in collibus Ida.
Hinc ueniet ferrum Martis, ualidæq; ſecures,
His ubi conſiſtet campis Cebrenia pubes.

Idem cœnans cum Glauco, cum canes aſtarent latrantes, ſic dicit:

Glauce precor paucis me audi, pareq; monẽti:
Præforib. ſtabuli canib. ſua fercula primùm
Fac tradas. nam ſic melius: cuſtodibus illis,
Nec fera nec fures uenient ad ſepta doloſi.

Quæ cum audiſſet Glaucus, admiratus eſt. Eundẽ conſpicati figuli, camínũ incẽdentes, tenuia fictilia facturi, ad ſe uocarunt, cũ audiſſent eum ſapientẽ eſſe: iuſſerũtq; ſibi canere, fictilia ſe illi daturos polliciti. Homerꝰ igit hæc eis cãtat carmina:

Si mihi mercedẽ dabitis, figuli, iſta canemus:
Huc ades ô Pallas, dextraq; foueto caminum,
Pulchrè ut dureſcãt calices, & mollia cuncta,
Siccenturq; probè, & figulis lucra magna reportent,
Vendita perq; forũ multa, & p cõpita multa.
Sic illis quæſtus creſcat, prudentia nobis.
At ſi depoſito iuuat irridere pudore,
Huc precor ut peſtes ueniãt, quæcunq; per orbẽ
Graſſantur, fundant & in hunc mala cuncta caminum.

(ctes.

Irruat huc Smaragꝰ grauis, Asbetꝰ, atq; Saba-
Contere tu Pallas flammamq; et uaſa camini,
Ille licet rapido multum nunc ferueat æſtu.
Inſuper Omodamus perdatq;, et dãna det arti
Omnia miſceto, fornacem, uaſa, domumq;,
Vt fragor immenſus fiat, figuliq; tremiſcant:
Nõ ſecus ac malæ crepitu clauduntur equinæ,
Sic ſubita fornax crepitetq; cadatq; ruina,
Inq; lutum redeant calices & uaſa minuta.
Huc quoq; Solis ades nata, incantare perita,
Inq; ipſos & opus tua noxia ſparge uenena.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
Quiq; manu Herculea cecidêre, ſupq; fuerũt.
Illi contundant opus omne, ipſumq; caminum
In nihilũ penitus redigant: figuli iſta uidentes
Plorẽt, & lachrymis ſpectent ingẽtia damna:
Improbitatis ego ſpectabo hæc præmia lætus.
Denigq; qui pronus fornacem reſpicit, illi
Flãma uorax faciẽ rapiat, penitusq; perurat,
Sic ſcelus agnoſcent oẽs, atq; inde cauebunt.

Idem hybernans Sami, & adiens ad ædes excellentiſſimorum uirorum, accipiebat aliquid, cum canebat uerſus, quí uocãtur Ireſione. Ireſione. Deduxerunt eum, & comitati ſubinde ſunt ex indigenis aliquot pueri:

Venimus ad magnas ædes, ciuemq; potentem,
Cuius diuitijs reſonat domus, atq; redundat.
Vos aditum præbete fores, feliciter intrent
Diuitiæ, et reges hilaris, Charitesq; ſequãtur,
Vaſa opib. tumeant, nihil hic uideatur inane:
Sintq; laboratæ Cereris repleta caniſtra,
Excelſo curru nurus hic portetur, & ipſam
Veloci curſu reuehant ad limina muli.
Hæc premat electrum pedibus, telaq; laboret.
Aſt ego uos repetam, repetam mihi crede quotannis,
Nõ ſecus atq; redit ſub tectũ garrula Progne.
Aſſumus in porta, ſeu munera ferre placebit,
Seu nihil, eſt tamẽ hinc abeũdi certa uolũtas.
Nõ etenim hic habitare diu, nec adeſſe paramꝰ.

Canebantur hæc longo tempore pòſt à pueris Sami. Abijt inde lum, & in ea uia cœpit ægrotare: & egreſſus nauí, quieuit in littore complures dies. Appulerũt aũt ibí pueri piſcatores, & egreſſi nauícula, acceſſerũt ad eum, ac dixerũt: Agite ô hoſpites audite nos, an poſſitis intelligere ea quæ uobis dicturi ſumus? Tum quidã ex ijs quí aderãt, eos dicere cum iuſſiſſet: Nos, inquiũt, quæ cæpimus, reliquimus: quæ uerò non cepimus, afferimus. Alij dicunt uerſu eos pronunciaſſe: (ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ': ὅσσα δ' οὐκ ἕλομεν φερόμεσθα.)

Q; captũ eſt, perijt: ſed q; nõ cæpimus, adſunt.

Cum autem ij qui aderant, nõ poſſent intelligere quæ dixiſſent, enarrarunt pueri, ſe piſcãtes nihil potuiſſe capere: ſed in terra ſedentes, pediculos quæſijſſe: & quot-quot cepiſſent, abieciſſe: quos autem non cepiſſent, domum referre. Quo Homerus audito, hæc carmina pronunciauit:

Jr ſeit loſe fiſcher/vnd wie jr ſeit/ alſo redet jr.

Hi uos ô pueri tales genuêre parentes,
Nec latis fundis, gregibus neq; mille potẽtes.

Mors. Accidit autẽ, ut Homerus ex eo morbo moreretur in Io, non ꝙ minus posset intelligere q̃ à pueris essent dicta, ut quidã putant: sed morbo. & sepultus est in Io, in littore, cui lętæ hãc inscriptionẽ addiderũt:

Hâc sacrum terra caput occultatur Homeri,
Qui cãnere Heroum præstantia facta solebat.

Poesis autem eius diuulgata, omnib. fuit admirationi.

ὅμηρ(ος.) Homerus ignotus est hominibus. Herodotus historicus scripsit uitã Homeri, magis cõsentaneam uero quàm hæc est.

ὅμηρος.) Homerus Andromachi & Myronis Byzãtiæ filius, grammaticus & tragœdus. Quapropter septẽ illis annumeratus est, qui secundas partes inter Tragicos obtinent, & Pleiadis cognomentum habuerunt. Floruit Olympiade 24. scripsit tragœdias 45.

ὅμηρ(ος.) Homerus, Sellius cognomẽto, grammaticus, conscripsit hæc: Hymnos, Ludicra, (uarij generis uersus) uersibus: Formas plurimas, & soluta oratione de Comicis personis, Argumẽta Menandri fabularum.

ὁμίχλη.) Aristophanes: Prę bello & nebula, quæ patras, non perspiciuntur. hoc est, Ob mala quibus urgetur, non inquirit in tua scelera populus.

ὄμνυμι.) Aristophanes in Auibus: Non iurat, sed orat. Iuro in his permansurũ me, ut omnium iudicum suffragio uincã. Facetè autem optat uictoriam. nam Comici suos habebant iudices. Qui uerò septem suffragia tulerant, cũ ijs præclarè agebat.

ὁμολογία.) Confessio, siue conueniẽtia. Aristoteles, quod in Analyticis ex hypothesi, id est sub conditione seu fictione generalius dixerat, id in Topicis specialius ἐξ ὁμολογίας, id est ex confesso appellauit. Nam cum nõ satis sit, rem in uno aliquo demonstrare eorum, quę uni alicui communi subijciuntur, ut cõmune & uniuersale cõprobetur (nam particulari non demonstratur uniuersale) oportere ait in primis confiteri atq; pacisci, ut quemadmodum in uno se res habeat, ita etiam in cæteris: ut in uno sensu, ita etiam in omnib. Cum igitur ostenderimus in uno, exẽpli gratia, tactu, eum percipere passione quadam: probare possumus, cæterorum etiã eandem esse rationẽ. Et in oppositis, ubi demonstratũ fuerit, aut in relatiuis, cõtrariorum eandem esse scientiam, aut cõtrarium è contrario nasci: cõcludi potest, in alijs etiam oppositis ita se rem habere.

ἐξ ὁμολογίας, ὁμολογίαι.

ὁμολογία.) Aelianus: Pactis accuratis cum Arcadib. initis, captiuos receperunt.

ὁμολογῶ.) Aristophanes: Iupiter à solis bonis uiris colitur. Assentior tibi, inquit Plutus.

ὁμολῴῳ ζεύς.) Iupiter Homoloius. Thebis & in alijs Bœoticis urbibus, & in Thessalia cultus fuit Iupiter hoc cognomento, siue ab Homoloia sacrificula, Ennyis filia, quæ uates Delphos missa sit, ut tradit Aristophanes 2. lib. Thebanarum rerum: siue, ut Ister duodecimo collectaneorum tradit, quòd Aeoles concordiã & pacem Homolon dicunt. Est & Ceres Homoloia Thebis.

ὁμόσε.) Aelianus: Acarnanes historici propè faciunt cum Poetis. & alio loco: Non collegit ossa, nõ obsecutus est deo, qui id (προσέξαντι lego, pro πέξαντι) mandarat. &: Occurrendum est hostibus.

ὁμόσπλ(αγχνος.) Animam comitatur immaculatum corpus.

ὁμῆ τε τῇ παληγῇ ἡ παῖς ἐλῶ.) Puella ictui erat proxima: & occisa fuisset, nisi fulmen inter utrunq; delatum fuisset.

ὁμῆ.) Aristophanes: Priusquã propius accedamus, tacete: ut audiamus ipsam. Sophocles: Dijs adiutorib. uel nihili homo uictor euadat. Ego uerò uel sine ijs, confido me hanc gloriam assecuturũ. Demosthenes in oratione contra Aristogitonem: Atheniẽses ferè sunt (δισμύριαι χιλιάδες, uicies millies mille) uicies mille. Isæus: Tanta fuit eius improbitas & audacia. Apud Homerũ Patroclus ait: Nemea ossa remota à tuis collocẽtur: sed eodem in loco, sicut educatus sum domi uestræ. Ælianus: Syphax, (Mortí propinquus, ὁμῆ τὴ τῷ ἀθανάτῳ. f. θανάτῳ) penè immortalis cũ esset, subitò elocutus est iambicos tragœdię uersus, quo perterrefaceret Macedonem. Vide dum legẽ istam fers mortalibus, Ne cladem tibijpsi & pœnitentiã feras. Non tñ attraxit eius ille funiculus: hoc est, nihil profecit. &: Cum párere nõ posset, parum abfuit quin rumperetur.

ὁμώνυμα.) Homonyma dicuntur, quæ uariã habent interpretationem. Ac uerba quædã sunt, quæ duplicem habeãt significationem, eaq; dicuntur Homonyma: id est, ut uulgò loquuntur, Æquiuoca. Quę uerò in oratione uariè accipiuntur, philosophi dicunt ἀμφίβολα, id est ambigua. Ac Homonyma quidem perspicua sunt, * ambigua nõ item. ueluti Scientia, quia pluriũ est, plura etiã significat, & est ambiguũ. Alioquí enim pluriũ esset eadem & una

una ſcientia: cuiuſmodi eſt ſcientia finis, & eorũ quæ ad finẽ ſpectant. Sicut architectura, ſtruẽdæ domus ſcientia eſt, tanq̃ finis & eorũ per quæ conſtruit̃ domus, q̃ ad finem ſpectant, & eorũ quæ ad finem pertinent. Ad plura igitur Sciẽtia eadem pertinet. Eodemq̃ modo Medicina ſanitatis effectrix, ueluti rationis uictus, & ſectionis & uſtionis, & aliorum plurium.

ὁμωχάϊτας.) Thucydides: Deos qui eodem templo, eodemq̃ tecto continẽtur, Bœotij Homochætas uocant.

ὁμπνι@ χειρ.) Sophocles: Diues manꝰ eſt ſacrificium.

ὁμπνι@ δημήτηρ.) Alma Ceres dicitur ὁμπνιος, quaſi cauſa reſpiratiõis, id eſt uitę.

ὁμοιομέρεια.) Anaxagoras philoſophꝰ affirmabat Lunam domos habere, & colles & ualles: principia rerum autem, eſſe partes ſimilares. Quemadmodum enim è ramentis dicimus aurum cõſtare: ſic ex paruis corpuſculis ſimilaribus uniuerſitatem rerum conflatam eſſe.

ὅμοιον.) Phileas Andocidem ſacrilegij reum egit: quaſi uerò non ipſe is eſſet, qui Gorgonium Mineruæ ex arce ſuſtuliſſet.

ὁμοιόστομος.) Homœoſtomos diphalangia in itinere eſt, quæ duces utriuſq̃ phalangis ab ijſdem partibus collocatos habet, ſiue à dextra, ſiue à ſiniſtra.

ὁμοίωσις.) Similitudo duplex eſt. nam alia idem ſignificat, alia aliud. Cum autẽ Plotinus ſimilitudinem Dei dicit, aliter accipiendum eſt.

ὁμφακίαν.) Ariſtophanes: Adeón' acerbos eſſe animos hominũ, ut & iaciant & uociferentur, neq̃ æqui quicquam audire uelint?

ὁμφαλητομία.) Obſtetrices umbilicum infantis recîdunt. nam umbilicus ueluti radix eſt infantis. per eum enim augeſcit & alitur.

ὁμφαλός σε ἀ πρεπετμήθη.) Vmbilicus tibi nõ præciſus eſt: id eſt, ut opinor, homo imperfectꝰ es: uel, materculæ adhæreſcis.

ὁμφαξ.) Parœmia, σικελὸς ὁμφακίζειν: Siculus immaturas uuas decerpit.

O *cum* N.

ὄν.) Ens, id eſt res, uel id quod eſt, quod facere poteſt aut pati.

ὀναγροι.) Machinæ quędam, quę & harpagones dicuntur: eò quòd iniectæ; accedentes comprehendere poſſunt.

ὀνάσιμος.) Onaſimus Cyprius, aut Spartanus hiſtoricus & ſophiſta, fuit ſub Conſtantino imperatore. Scripſit Statuum diuiſiones, Artem iudicialem ad Apſinem, de Altercandi arte (περὶ ἀντιῤῥητικῆς τέχνης) Progymnaſmata, Declamationes, Laudationes, & alia plurima.

ὄναδαι.) Deinde fauſta omnia regi precabantur optabantq̃ ut earum rerum fructum caperet.

ὀναίατο.) Sophocles: Nunquam uoluptate glorię fruantur, tali facinore perpetrato qui patrem meum interfecerint.

ὀνεία.) Et ſarcinam iumenti, & coriũ aſino detractũ illi impoſuit: Babrius inqt.

ὄνειαρ.) O' magnum Battiadæ ſapiẽtis celebre ſomnium: omnino è cornea porta prodijſti, non ex eburnea. Imitatione Homerica ſcriptum hoc eſt: apud quem geminæ ſomniorũ inanium portæ ſunt.

ὀνειδίζω.) Tu ſanè miſer es, hæc exprobrans, quę fortaſſe nemo horum tibi non obijciat. hoc eſt, Paulo pòſt Oedipe (inquit Tireſias) idem cæcitatis crimen à te mihi obiectũ, tibi quoq̃ obijcietur. Oedipus enim, cognito & parricidio & inceſto ſuo, ipſe ſibi præ animi dolore eruit oculos. Putate Solomonem acriter uobis exprobrare: Nemini calamitatẽ ſuam exprobres. Quis eſt ille, qui aciẽ Dei ꝓbrò affecit? Abſit, ut mihi etiã hoc obijciatur.

ὄνειδ@.) Viuere ſine omni probro uoluit (in ſingulis rebus) Hecaſta hoſpes, manu ſua uictum quæritans.

ὀνειρόπληκτον.) Qui à ſomnijs percellit̃. Pythagoras ait etiam iumenta ſomniare, ægrotare, & ſigna habere.

ὄνειρον.) ἐνύπνιον, id eſt inſomnium, ἀσήμαντον nihil ſignificat aut prædicit: ſed in ſolo ſomno uim ſuã habet, & aut ex bruta cupiditate, aut nimio timore, aut ſatietate, aut penuria oritur. ὄνειρον uerò, id eſt Somnium, id dicitur, quod poſt ſomnũ efficax eſt, atque eueniet, ſiue bonum ſit, ſiue malum. Sæpe autem hæc uocabula confunduntur, ut apud Homerũ θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Id eſt, Diuinum mihi in ſomnis uenit ſomnium. *Inſomnium.* *Somnium.*

ὄνειρ@.) id eſt, ſomniorum Deus mihi inſomnium miſit.

ὀνειροπολεῖ.) ὀνειροπολεῖν quidem eſt, in ſomnis agitare, eorum qui inſomniũ uidẽt: ut ὀνειρώσσειν, eorũ qui ſponte ſemen emittunt: id quod amore captis accidit, ſiue è cibo, ſiue dæmonũ præſtigijs id accidat. *Somnia ex dæmonum præſtigijs.*

ὄνειρ@.) Ancones, anguli, & omnia ea quę in ſomnis occurrunt, mundanum uitæ ſignificant inſomnium. Inſomnia dementes concitant: id eſt, uel terrent, uel in ſpem erigunt.

ὀνησίκριτος.) Oneſicritus ita differt à Xenophon-

nophõte,ut exemplum ab exemplari. Id eſt, imitatus ille quidem eſt Xenophontem,ſed eius præſtantiam non aſſecutus.

ὀνήτωρ.) Onetor. Contra hunc Demoſthenes ſcripſit orationes Vnde ui. Vnus fuit ex ædilibus,cuius & Iſocrates in oratione de Permutatione mentionem facit.

ὄνθος.) Dicunt ſcarabeum animalculũ ſemen emittere in fimum bubulum,& ita pedibus agitare, donec fœtum procreet. Scarabeus autem fœmina non naſcitur, ſed omnes mares.

ὀνόγυρος.) Stirps ſalutaris,quæ trita olet,quam nonnulli Anagyrum dicũt. unde prouerbium ductum ſit,κινεῖς τὸν ἀνάγυρον, Anagyrum commoues: In eos qui ſibiipſi mala accerſunt.

Leo,gallus. ὀνομάκλος.) huius leo ueſtigia perſecutus eſt,uirorum fortium terror: ſed quem gallus ne mimini quidem facit.

ὀνόματα.) Dauid: Qui numerat multitudinem aſtrorum, & illa omnia nomina tim compellat. hoc eſt, eorum diſcrimina & ſitum & diſpoſitionem & affectiones inter ſeſe nouit. Neque enim nominibus Deus aſtra compellat. inanima enim ea ſunt,& rationis expertia: homines nomina his indiderunt.

Aſtra inanima.

ὀνόσανδρος.) Onoſander, philoſophus Platonicus,ſcripſit de inſtruenda acie, & Commentarios in libros Platonis de Republica.

Aſinina prouerbia. ὄνον ἀπέρχεσθαι κνώμενον.) Aſinum abige, ſe ſcabentem.

ὄνος ὄρνις.) Aſinus augurium. Narratur huiuſmodi quiddam: Cum quidam per ambages de infirmo rogaretur,eum uidiſſe aſinum prolapſum reſurgentem: atque alterum etiam dicentẽ audiuiſſe,quomodo cũ aſinus ſit,ſurrexit? tum ille: Aegrotus, inquit,reſurget,itaq; factum eſt.

ὄνος ἄγων μυστήρια.) Aſinus portans myſteria. In eos qui ſecus quam decet, (οἳ πρατ[τ]όντων, qui rebus ſecundis utũtur, quibus indigni ſunt) agũt. Aſini enim in Cereris Initijs neceſſaria ex urbe Eleuſinem uehebãt. Prouerbium inde ortum, quòd malè in primis afficiãtur aſini onera portantes:* quaſi idem eis eueniat, quod impoſito oneri.

ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.) Aſinus audit tubam. Eupolis in Taxiarchis.

ὄνος πρὸς αὐλόν.) Aſinus ad tibiam. Prouerbium, in eos qui nõ aſſentiuntur, neq; laudant, ob extremum ſtuporem.

ὄνος ἐν μελίτταις.) Aſinus inter apes.

ὄνος ἐν μύρῳ.) Aſinus in unguento.

ὄνος εἰς ἄχυρα.) Aſinus in paleas. Prouerbium, in eos quib. præter ſpem bona contigerunt, quiq; ijs affatim fruuntur.

ὄνος εἰς κυμαίους.) Aſinus ad Cumanos. In inopinata & rara: propterea q; Cumanis aſinus formidabilis eſſe uidebatur. Iis temporibus omnes fuerunt Cumani terræ motu & grandine formidabiliorẽ aſinũ exiſtimãtes. Maxima apud Parthos ignominia habita eſt,nudũ aſino imponi.

ὄνος λύρας.) Aſinus lyram. Menander in Pſophodee, id eſt, comœdia de eo qui ad quemuis ſtrepitum expaueſcit: ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς: Aſinus lyrã audijt,& tubam ſus. In eos qui nõ aſſentiuntur,neq; laudant. Ammoniano grammatico contigit, ut aſinũ haberet auditorem ſapientiæ.

ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.) Aſinus aures mouens. In ſtupidos utraq; ratione. nam & animal eſt ignauum & motio aurium eſt quaſi ſimulatio eius, qui antequam alius locutus fuerit, omnino ſe id audiuiſſe ſimulat. Id quod ſtupiditatis eſt. Quomodo enim poſſit omnia noſſe,antequam ei dicta fuerint, etiãſi aures magnas habeat inſtar aſini?

ὄνος ὕεται.) Aſinus compluitur. De ijs qui re aliqua non mouentur. Cephiſodorus in Amazonibus: Cauillaris me: ego uerò tuis ſermonibus aſinus compluor.

ὄνος θανάτους.) Aſini mortes: In abſurda narrantes.

ὄνος παρακύψεως.) Ob aſini proſpectum. De ijs, quibus ridiculè crimen impingit, prouerbium dicitur. Dicunt figulũ quendam,aut pupparũ fictorem,formaſſe multas aues in officina. aſinum autem prætereuntem, negligenter agaſone ſequente, (per feneſtram inſerto capite) per ianuam ingreſſum,ſubuertiſſe aues,& officinę uaſa contriuiſſe: quam ob cauſam dominus officinæ,in iudicium adduxerit agaſonẽ. Qui interrogatus ab obuijs quibuſq; cuiũnam rei accuſaretur,rñderit: ὄνος παρακύψεως, ob aſini proſpectum uel ingreſſum.

ὄνος παρακύψαντος.) Cum aſinus introſpexiſſet,gallinæ territæ telã diruperunt. dominus autem ſtaminis,aſini dominum accuſauit: unde prouerbium ortum eſt.

ὄνος πόκας.) Aſini lanę. Attici prouerbio hoc utuntur, de ſtolidis,& rebus nihili. ſicut & his: πλίνθον πλυνεῖν, id eſt Laterẽ lauare: ἀσκὸν πίλλειν, id eſt Vtrem uellere: χύτραν μικίλλειν, id eſt Ollam depingere: κόπρον θυμιᾶν, id eſt Suffire fimum. Ariſtarchus ait inde ductum eſſe prouerbium, quòd

quòd Cratinus finxerit quendã apud Inferos funiculum plicantem, quem asinus deuoret, perinde ac si tonderet. Ex eo ducto figmento, quòd res apud Inferos inanes sint.

ὄνου σκιὰ, καὶ τοῦτ' ὄνου σκιᾶς.) Asini umbra, & De asini umbra. Sophocles in Cedalione: Quicquid actum fuerit, omnia erunt asini umbra. Aristophanes in Dędalo: Quánam de re nunc bellum gerimus? De asini umbra. Aristoteles etiam in Disciplinis fabulam quandam refert, cuius inscriptio fuerit Asini umbra. Alij putãt, primùm loquutum hoc esse Demosthenem, cum quendam defenderet grauissimè accusatum. Nam cum tumultuantes auditores uideret, rogauit eos, ut paululum auscultarẽt, ac cœpit narrare: Se Megara euntem, conduxisse asinum. cum autem in itinere æstuaret, se sub umbra asini uoluisse requiescere: neq; enim arborẽ, neq; quicquam aliud simile affuisse. Agasonem uerò prohibuisse, & dixisse: asinũ se tantùm, non etiam umbrã locasse. Itaq; longam moram & cõtentionem ea de re intercessisse. His dictis, cũ uidisset Athenienses admodum attentos & alacres, & cætera audiendi cupidos: castigauit eos, dicens: Cupere eos asini umbram audire, & rogare: de homine autem in periculo capitis constituto, nolle audire. Constat aũt hoc dicto usum esse Demosthenem, ex eo quòd in Philippicis detorto nonnihil prouerbio, contendere Athenienses ait de umbra Delphica.

ὄνου σκιᾶς.) De asini umbra: id est, de re nihili. Aiunt enim, adolescẽtem Athenis Delphos asinum conduxisse, in meridie autem asini umbram subijsse.

ὀνωρία.) Honoria, soror Valentiniani, quæ & ipsa imperiũ tenuit. Sed cum deprehensum esset, eam clanculum uti consuetudine Eugenij, cuiusdam procuratoris sui: ob id delictum ille quidem interfectus, ipsa uerò regia expulsa est.

ὄντα.) Eorum quæ sunt, alia bona, alia mala, alia neutra sunt. Bona, uirtutes: mala, his contraria, imprudẽtia, iniustitia, & reliqua. Neutra uerò, quæ neq; lædunt (f. neq; iuuant) ut sunt, uita, ualetudo, uoluptas, pulchritudo, robur, diuitiæ, gloria, nobilitas: & contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, & consimilia. Negant enim Stoici ea esse bona, sed indifferentia: aut speciali nomine, prælata. Nam sicuti proprium sit caloris, calefacere: ita etiam boni, prodesse. Non magis autem prodesse quàm nocere, diuitias & sanitatem. ac ne uoluptatem quidem esse bonum: esse enim uoluptates turpes: nihil autem turpe esse bonum.

O *cum* Ξ.

ὄξει.) Acetum, Græcè etiam ἀλίβας dicitur, quòd non libetur dijs: quia mortuũ uinum sit, dijs uitæ autoribus minimè conueniens. Acetum.

ὀξέα.) Prouerbium, δι' ὀξέας λέγειν: Per ensem currere. De ijs qui res periculosas suscipiunt.

ὀξίνω.) Aristophanes: Pugnabamus inter nos hausto animo acido. Sic Plautus dixit, Acetum habere in pectore.

ὀξίς.) Aristophanes in Pluto: Acetabula omnia, & scutellæ, & ollæ, factæ sunt æneæ.

ὀξὺ καὶ βαρύ.) Acutũ & graue per translationem de auditu dicitur (ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι.) In magnitudine enim sunt & acutũ & graue. nam acutũ in tactu, id quod celeriter agit, dicitur: ueluti cultellus acut⁹, quòd cito pungit & secat. Hebes autem, qui tardè agit, neq; tam secat aut pungit, quàm premit atque impellit: ut pistillum. Nam quæ ad pungendum idonea facere uolumus, acuimus: quę uerò ad impellendum, obtusa facimus. Sic igitur etiam in strepitu, acutum dicimus, qui citò ad sensum penetrat, & celeriter desinit: grauem uerò, proportione respondentem hebeti & obtuso, qui tardè ad sensum penetrat, & non citò desinit. ut fides magis intẽtæ, qualis nete, quæ ijs quæ minus intentæ sunt, cuiusmodi est hypate, sonos acutiores edũt. Nete enim magis cæteris, in pulsando, celeriter feriens aerem, propter intentionem, acutissimum edit sonum. Ac breui quidẽ tpe id facit (f. ἐκ οὐ πολὺ, nec diu) diuq; retinet. Acutũ uerò & hebes diuersis generibus, & non subalternis subijciuntur, in uoce, in sapore, in gladio.

ὀξύβαφον.) Aiunt, Dioclem Athenienſem inuenisse harmoniam in oxybaphis, id est fictilibus, quæ pulsauerit bacillo.

ὀξυθύμια.) Oxythymia dicebantur purgamenta ædium, quæ Athenienses noctu in triuia solebant abijcere. Hyperides in oratione contra Demadem: Eius, inquit, statua recti⁹ in quisquilijs & sterquilinijs, q̃ in templis uestris poneretur. Nonnulli, quorum est & Aristarchus, oxythymia dicunt appellari ligna, de quib. aliqui se repentino animi motu suspenderint, quæ excisa & exterminata comburi soleant.

ὀξυρε-

ὀξυρεγμία.) Illa frequenter deambulabat, cibum ſibi in ſtomacho aceſcere ſimulans.

ὀξύτης.) Tres partes ſunt docilitatis, Solertia, Memoria, Acumen. (ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης.) Ac Memoria quidem eſt, conſeruatio eorum quæ addidiceris: Acumẽ uerò celeritas ingenij: Solertia, eorum quæ non didiceris, ex ijs quæ didiceris inueſtigatio.

ὁ ὤν.) Is qui eſt: hoc eſt, æternus Deus noſter.

O *cum* Π.

ὀπαδὸς.) Tempus, (ἄπρατον lego) qđ ſe redimi non ſinit, nec largitionibus corrumpitur: eiuſq; cuſtos & comes & (ἔφορον lego) inſpectrix, ueritas. TEMPORIS FILIA VERITAS.

ὀπάσας.) Nulli hoſtium gloria tuæ cædis obtigit.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον.) Puer glaciem. In eos qui neq; retinere quippiam poſſunt, neq; tamen amittere uolunt.

ὀππιανὸς.) Oppianus Cilix, ex urbe Coryco, grammaticus & poeta fuit ſub Marco Antonino imperatore. Scripſit Piſcatoria libris quinq;, Venatoria libris quatuor, de Aucupio libros duos. Cuius poemata cum apud Imperatorem recitata eſſent, donatus eſt in ſingulos uerſus aureo ſtatere: ut 20000. millia aureorum pro omnibus acceperit.

ὄπιμα.) Coſſus rege Gallorum occiſo, ſpolia Ioui opima dedicauit.

ὀπισθόδομος.) Pars quædã arcis Athenienſium, ubi erat ærarium poſt ædẽ Mineruę: locus in quo reponebant pecuniã.

ὀπισθόπους δίκη.) Vltio à tergo inſequẽs facinoroſos.

ὅπλα φωτὸς.) Apoſtolus, arma lucis uir tutum opera uocat.

ὁπλῖται.) Armati, parmati, ferentarij ſeu nudi, ſunt pedeſtrium & bellicoſarum copiarum. Habent autẽ ſua diſcrimina. Hoplitæ enim dicuntur, qui grauiſsima utuntur armatura, more Macedonico, ſcutis rotundis, & haſtis longioribus. Ferentarij (ψιλοὶ) uerò, qui leuiſſima, arcu & iaculo, & lapidibus ſiue è funda ſiue è manu: Peltaſtæ uerò media ferè utuntur armatura. pelta enim paruum quoddam & leue ſcutum eſt: haſtæ etiam longè breuiores ſunt, quàm hoplitarum. Sunt etiam currulium certaminum tria diſcrimina.

ὁπλότερος.) Duas natiuitates Gratiarum ponit Homerus, ſeniorẽ & iuniorẽ.

ὅπου γε δὴ, ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.) Quouis gentium: ubi cerui cornua abijciunt. Dicunt ceruos atterendo ad frutices cornua abijcere. * Vnde in eos, qui in opere nimiam moram trahãt, dictum ſit prouerbium.

ὀπτώπης.) Opuntius, perſtringebatur pro improbo & monoculo. Ariſtophanes: Non uellem eſſe Opuntius, ſi daretur talentum aureum. hoc eſt, cæcus.

ὀπωρέμων.) Paradiſos regios excidit, qui pleni fructiferarũ arborum fuerunt.

ὀπωσιῶν.) Luculli copijs ſemper ſeditioſis ſuſceptis, Pompeius ſine ulla ſeditione uſus eſt.

O *cum* P.

ὅρασις.) Euangeliſta: Deum nemo uidit unquam. id eſt, perfectè cognouit.

ὁράπης.) Horatius, pedib. captus, conſulatum neq; in bello neq; in pace, ob pedum uitium, conſecutus eſt.

ὁρατὸν καὶ ἀόρατον.) Viſibile & inuiſibile, tum color: tum id quod oratione quidem explicari nequit, ſed nomine caret. talia ſunt, cicindelæ, capita piſcium, ſquamæ, oculi echinorum, teſtæ marinorum, quę in luce uideri nõ poſſunt, in tenebris cernuntur. Non enim uidetur eſſe color, id quod in his igneũ apparet in tenebris. Coloris enim proprium eſt, in luce cerni: illud autem quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Ex eo emꝫ uiſio contingit, quòd aer pellucidus eſt, & colores tranſmittendi uim habet, cum ille colore careat. Viſibilium autem rerum quatuor ſunt differentiæ. quædam enim ſolum interdiu uidẽtur, quædam noctu ſolũ, quædam interdiu & noctu, quædam prorſus non exiſtũt in tenebris. Viſibilium enim rerum quædam ſunt colores, quędam nominari nequeũt. Ac colores quidem tantum interdiu cernũtur, noctu uerò nequaquam. Ea uerò quæ ſplendida dicuntur, quædam noctu tantùm uidentur, quædã interdiu ſolùm, quædam interdiu & noctu. Ex his enim quædam ſunt illuſtria, quædam obſcura, quædam mediocria. Quæ igitur ſplendorem habent obſcurũ & obtuſum, ſolũ noctu cernuntur: qualia ſunt, cicindelæ, ſquamę, & ſimilia. horum enim interdiu ſplendor non apparet, uictus à maiore: atq; etiam pleræque ſtellæ. Media uerò interdiu & noctu, ut Luna, & quædam ſtellæ etiam: ſicut Lucifer, cũ ad ortiuum cardinem Sol uenit, & Lucifer ipſe terrę propior eſt. atq; etiam ignis. Is enim quantum poteſt aerem perficit, & perſpicuũ eius reddit efficax, ut & qui in eo

in eo colores ſunt cernãtur. De cęteris autem ſemetipſum quidem oſtendit ignis: ſed aeris pellucidũ non ad actum adducit. unde illius quidem pellucidum cernimus in tenebris, procul cũ abſumus: nullum uerò colorem iuxta nos. Interdiu autem ignis uiciſſim relucet, ſplendidus ille quidem, ſed nihil agẽs in aerem, eo ꝙ iam à maiori lumine afficitur: & Lunæ iubar, quia non ualde obſcurum eſt, uidetur interdiu. Illuſtria autem ſolùm interdiu uidẽtur, ut Sol: qa is lucis diurnæ cauſa eſt.

ὀργαίνεις.) Tu quidem uel ſaxeum ingenium ad iram commoueris.

ὀργὰς.) Pericles accuſauit Megarẽſes, quòd terram ſacram, quæ ὀργὰς dicitur, coluiſſent: eamꝙ ob cauſam bellum Megarenſibus Athenienſes intulerunt.

ὀργεῶνες.) Plato quarto de Legibus: Ne habento in priuatis ædibus ſacella. quem uerò conſtiterit alia habere, & prętер publica ſacrificia, &c. Aeſchylus in Myſis: Fluminis Caycí ſalue príme ſacerdos, uotiſꝙ conſerues dominos Pæoniæ. Philochorus: Phratores neceſſe habent etiam ſacrificulos recípere, & collactaneos, ꝙs Gennetas uocamus.

ὀργὴ.) Quod aliquam rem cõſequitur, non eſt eius genus. Nam iram quidẽ conſequitur moleſtia, non tamẽ ut genus. neque enim ira eſt moleſtia: neꝙ propterea eſt moleſtia, quæ cum ira coniuncta eſt, eo quòd ira eſt, ſed quòd ob moleſtiã ira exiſtit. prior enim moleſtia eſt ira. Nam qui tanquam affectus iniuria dolet, iraſcitur: non autem tale id genus eſt, quale antecedens ſpeciem. Ira uerò eſt moleſtia, cum opinione ſui neglectus. Quare moleſtia ob hanc opinionem orta, ira eſt.

ὄργια.) Statim omnibus promptum eſt dicere, hominem hunc Chiorum deæ & Ithyphallis ſacrificaſſe: id eſt, luxu & libidine eſſe perditum.

ὀρέστης.) Oreſtes quidam ſimulans inſaniam, prætereuntes exuebat. erat enim latro. Prouerbiũ: ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, Oreſti lænam texere. Nam ſi quis mortalium noctu conueniret heroem Oreſtem: nudus erat, ab eo ꝑcuſſus in toto latere dextro. Heroes iracundi & ſæui erant aduerſus accedentes: quapropter & iį qui eorũ ſacella prætеribant, tacebant. Per Oreſtẽ autem hic intelligendus eſt, non filius Agamemnonis, ſed latro quidam. Tradunt etiam, ĩjs qui noctu Heroes adirent, perueрti ſolitos oculos.

ὀρειβάσιος.) Oribaſius Sardianus, familiaris Iuliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt conſtitutus. Scripſit ad (ἀπορῦντας, dubitantes) conſiliį inopes medicos, libr. 4. ad Iulianum imperatorẽ, lib. 72. Epitomen eorũ, libris 9. ad Euſtathium filium, & de regno, & de affectib.

ὄρη ἔρημα.) Montes deſerti. hoc eſt, qui non incoluntur: Septentrionales ſcilicet, & Auſtrales partes. hæ enim ob frigus & æſtũ prorſus inhabitabiles permanſerũt.

ὀρισμὸς.) Definitionum aliæ ſumuntur ex materia, aliæ ex forma, aliæ ex utraꝙ. Ac ea quæ à forma ſumitur, principiũ eſt demonſtrationis: quæ à materia, cõcluſio eſt. Quæ uerò ex utraꝙ cõſtat: efficit demonſtrationem poſitu differentem. Cuiuſmodi ſit, ſi quis definire uolens iracundiam, huiuſmodi utatur Syllogiſmo: *Iratus cupit uiciſſim lædere eum, à quo læſus eſt prior. Eius qui uiciſſim lædere eum cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor.* Sequitur concluſio: *Irati igitur ſanguis feruet circa cor.* Huius ſyllogiſmi & demonſtrationis definitio ex materia, eſt iracundiæ concluſio: ea quæ à forma ſumitur, eiuſdem principium. Prima enim propoſitio dicit: *Iratus uiciſſim lædere eum cupit, à quo læſus eſt prior.* Altera: *Eius qui uiciſſim lædere eum cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor.* In definitione autem ex utrâꝙ uice uerſa incipimus. Dicimus enim: Feruor ſanguinis circa cor. Deinde, ob appetitum ultionis. Perfecta autẽ definitio non ſolùm fieri aliquid: ſed & cauſam cur fiat, oſtendit, & docet.

Definitionum ratio.

Iracundia.

ὀρθῆς φρενός.) Oculis rectis & recto animo: id eſt, uero & ſyncero.

ὀρθία.) Ardua dicitur phalanx, cũ (ἐπὶ κέρας) in cornu incedit, & ꝑfunditas longe maior eſt longitudine. In uniuerſum enim omnis acies oblonga dicitur, cuius longitudo maior eſt, ꝑfunditate: ardua uerò, cuius ꝑfunditas maior eſt lõgitudine.

ὀρθιασμάτων.) Timotheus tibicen, modulum aliquando tibia canens Mineruę, qui arduus dicitur, ita concitauit Alexandrum ĩjs carminibus, ut inter audiendum arma corriperet, ac tales debere eſſe regias cantilenas diceret. Timotheus autem ſe ad eum contulit, magno ſtudio ab illo accerſitus.

ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον.) Arduum modum & trochaicũ, hos duos modos à numeris appellauit Terpander. Erant autẽ intenti & acres.

ὀρθός.) Marcus: Erectus ſis, & non erigendus. ὀρθὸν εἶναι, καὶ μὴ ὀρθούμενον.

ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.) Aristophanes: Volo his relictis, rectingredientibus ycophātijuridicimiseris moribus, agere uitam ingenuā, sicut Morychus, quem hoc facere perhibent.

Matutinæ mulierum conciones.

ὄρθριος νόμος.) Sæpe me intempesta nocte excitatum, in concionem compulit matutino modo. Mutauit ὄρθιον in ὄρθριον: significans somnum sibi excussum, priusquā uellet, importunitate mulieris.

ὀρκαπάτην.) Sic dicitur, qui tanq̄ nucibus pueros, sic iureiurando uiros fallit.

ὁρμαθὸς.) Tot flagitijs coopertus, Tiberij delicta obscurauit. Quæ enim Augustus multo tempore comparauerat, ille uno die prodegit.

Animantia se uitam corpusq; tuētur.

ὁρμὴ.) Appetitus primus animalib. inest ad sui conseruationem, conciliatus ijs statim à primo ortu. Primùm enim cuilibet animali propriū est, ut se & esse & tueri uelit, seq; amet. Quapropter & noxia repellūt, & sibi apta asciscunt: neq; ad uoluptatem fertur primus animantiū appetitus. Ipsum enim esse, si (locus corruptus, è quo certam sententiā colligere nequeo) uoluptas esset, accessio esset: siq; eam per se natura desideraret, ea quæ ipsi conueniunt, in constitutione recepisset. Quánā ratione sentirent animalia, & florerēt stirpes? Neq; enim natura differret in plantis & animalibus, si absq; appetitu & sensu etiam ibi gubernaret. Etiam in nobis quædam stirpium more fiunt. Cum uerò ex abundanti appetitus animalib. accesserit: eo utentia ambulant. Ac ijs quidem secundum naturam est, ab appetitu regi. ratio autem hominibus ad perfectiorem gubernationem data est: & uiuere secundum rationem, est secundum hominis naturam uiuere. Sic enim ars accedit ad appetitum. Quare etiam Zeno dixit, finem esse, naturæ conuenienter uiuere: quod est, è uirtute uiuere. nam & natura nos ad eam ducit.

Voluptas salute posterior.

ὅρμον.) Aelianus: Cum quiescerent, postremumq; in portu sederent, Deus non neglexit uiros bonos.

ὄρνις.) Aristophanes in Pluto: En tibi uirum & augurium Dei, id est Apollinis. Omne signum siue adhortans siue dehortans, Græci ὄρνιν uocant: cuiusmodi est auis, omen seu uox, sternutatio, & similia. &: Nemo nouit thesaurum meū, nisi fortè auis aliqua. Prouerbiale hoc est: Quid cū eo collocutus sim, nemo nouit, nisi fortè auicula quępiā. De rebus occultis. Nemo me uidet pręter auem pręteruolantē.

Signa.

Nemo nisi auis.

&: Augurium existima, omnia quæ uaticinatione dijudicātur. Fama enim uobis augurium est, & sternutatio: signum, uox seu omen, minister, & quæcunq; ad diuinationem pertinēt. Est & asinus auguriū.

ὅρος.) Terminos seu limites uocarunt Attici, libellos oppignoratis ædibus & prædijs additos, qui significarent, oppignorata esse illa creditori.

ὄρος.) In diuina Scriptura, Mons sanctus olim fuit Sion: nunc diuinæ cognitionis altitudo.

ὄρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.) Arrepere in montem, negociorum significat difficultatem.

Explicat somnum.

ὅρος.) Definitio, est oratio, quę per resolutionē integrè effertur, aut apodosis, id quod interroganti respōdetur. ὑπογραφὴ, id est Descriptio est, oratio quę breuiter forma quadam ad res introducit.

ὀρτιάγων.) Ortiagon Galata, rex Asianorum, omnem omnium Galatarū principatum ad se trāsferre instituit: ad eamq; rem multa & naturæ & exercitationis habuit adiumenta. Nam & liberalis erat, & bellicosus, & in rebus bellicis potens.

ὀρτόβριγα.) Vrbs Ortobriga, & magnitudine & multitudine hominū inter pręcipuas habetur.

ὀρτυγοκόπος.) Ludus quidā est, in quo coturnices in orbem collocant, quorum capita feriunt: & qui in gyro coturnicem prostrauerit, ordine reliquas capit. Qui uerò aberrat, tradit alteri coturnices uerberandas, idq; per uices faciunt. Dicit igitur in Alcibiade: Non arridere te decet, respicientem eum qui coturnices ferit, & alios eiusdem generis. In Phædone: Quia non cum quibusuis certamē est, sed cum optimis: non est cessandum, neq; uerberandæ sunt coturnices, aut huiusmodi rerum admiratione obstupescendum.

Coturnicum percussio.

ὅροι.) Fines constituebat & indicia Isidorus, separata à diuina indagine, ad humanarum rerum dijudicationē: tum industriæ assiduum laborem, suprà quàm dici possit: tum perspicacis ingenij secessum, à conspicuo & cōsueto uulgò ordine: tū amoris sui incitationem, ad fruendū pulchritudine, quæ mente comprehenditur, & quidem ad nihil aliud aberrantem.

ὄρυγμα.) Orygma, id est fossa. Sic propriè uocabatur is locus, in quo Athenis supplicium de maleficis sumebatur.

ὀρφανία.) Orphanistæ, qui pupillos alunt: aut magistratus Athenis, qui de causis pupillaribus iudicabat.

ἀπ'

ἀπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν;
A' tutoribus inimicis quantum eſt mali?

ὀρφεὺς.) Orpheus ex Libethris, Thraciæ urbe ſub Pieria, filius Oeagri & Calliopes. Oeager autem quintus ab Atlante fuit: ex Alcyone, una ex filiabus illius. Fuit undecim ætatibus ante bellum Troianum. Aiunt etiam diſcipulum eum fuiſſe Lini, & uixiſſe ætates nouem: alij dicũt undecim. Scripſit Triaſmos, id eſt ternarios numeros, qui dicuntur eſſe Ionis tragici. In his etiam ea quæ Hieroſolica dicũtur, Coſmicænas, Neoteuctica, Sacros ſermones libris 24. qui dicũtur eſſe Theogneti Theſſali: alij tribuunt Cercopi Pythagoreo. Oracula quę aſcribuntur Onomacrito. Feſta, ſeu Initia, quæ itidẽ dicuntur eſſe Onomacriti. In his eſt liber de Gemmarũ ſculptura, qui ab 80. gemmis Ogdoecontalithus inſcribitur. Soteria, id eſt gratiarũactio de incolumitate: quæ Timoclis Syracuſani & Pergini Mileſij eſſe dicũtur. Crateras: hæc Zopyri eſſe aiunt. Throniſmos, ſeu ſeſſiones matris deũm, & Bacchica: hæc Nicię Eleatis eſſe uolunt. Deſcenſum ad inferos: hũc Herodico Perinthio aſcribunt. Peplũ & Rete: & hæc Zopyro Heracleotæ tribuunt. alij Brotini eſſe dicunt. Verſus qui Onomaſtici dicuntur, mille ducẽtos: Aſtronomiã: Amocopian: Thyepolicon, id eſt de ſacrificijs. Oothytica, aut Ooſcopica, de immolatione, aut inſpectione ouorũ, uerſibus. Catazoſticũ: Hymnos: Corybanticum: & Phyſica, quæ Brontini eſſe dicũt.

Orphei Theologia. Scripta.

ὀρφεὺς.) Orphe⁹ Ciconæus, aut Arcas, ex Biſaltia regione Thracię, poeta heroicus. Fuit & hic ante Homerum duabus ætatibus, Troiano bello antiquior. Scripſit fabulas, Epigrammata, Hymnos.

ὀρφεὺς.) Orpheus Odryſius, poeta heroicus. Dionyſius, ne natum quidẽ eum eſſe affirmat: ſed tamẽ poemata quædam ei aſcribuntur.

ὀρφεύς.) Orpheus Crotoniates, poeta heroicus: quem Piſiſtrato tyranno familiarem fuiſſe, Aſclepiades libro Grammaticorũ ſexto dicit. Scripſit Decaeterian, id eſt decenniũ: Argonautica, & alia quędã.

ὀρφώς.) Orpheus Camarinæus, poeta heroicus, cuius eſſe dicunt Deſcenſum ad inferos.

ὀρφώς.) Orpheus, rex Thracum, cuius tempore Amazones à Phrygibus tributa exegerunt.

ὀρφώς.) Orpheus. Sub Iudæorum iudicibus regno Athenienſium abrogato, ferunt Orpheum claruiſſe, uirũ præſtanti ſapientia, multorumq; arcanorũ peritũ. Feruntur enim eius orationes etiã de cognitione Dei, è quibus hæc ſunt. Dixit enim, ab initio ętherem à Deo fabrefactum extitiſſe, & ab utraq; parte ætheris fuiſſe chaos, & noctem terribilem omnia tenuiſſe, & occultaſſe ea quę ſub æthere fuerint: ſignificans noctem fuiſſe priorem. Idem dixit, ſummum ętherem comprehendi non poſſe: & ſummum & antiquiſſimum eſſe, & omnium rerum opificẽ. Terram item dixit inuiſibilem. Dixit etiam, lumen rupto æthere illuſtraſſe terram, & omnes res conditas. Illa, inquit, lux, ſuprema omnium, inacceſſa, omnia continens: quam nominabat conſilium, lucem, uitam. hæc tria nomina unam uim declararunt, & unam potentiam omnium rerum opificis Dei, qui omnia ex nihilo effecerit, ut eſſent & uiſibilia & inuiſibilia. De genere humano autem dixit, ipſum etiam ab opifice rerum omnium Deo formatum eſſe, & animam accepiſſe rationis capacem, ſecutus ſcripta Moſaica. Dixit etiã genus humanum miſerum eſſe, & multis obnoxium calamitatibus & animi & corporis, capax bonorum & malorum operum, & ad uiuendum miſerè affectum.

Orphei Theologia. *Conſilium. Lux. Vita.* *Homo.*

ὀρχάδες.) Orcades, inſulæ Oceani.

ὄρχησις.) Duas ſaltationes nouit Homerus: unam cybiſteteres, à ſaltatione capitis: alteram ſphæricam. Sphæriſticam uerò luſit Ariſtonicus Caryſtius, regis Alexandi ſphæriſta.

ὄρχησις.) Saltatio (παντόμιμος) Pantimus. Hanc Cæſar Auguſtus inuẽnit, tractatam primùm à Pylade & Bacchylide. & Anagallis Corcyræa grãmatica, ſphæræ inuentionem Nauſicaæ Alcinoi filiæ aſcribit.

O *cum* Σ.

ὅσον μῦς ἐν πίσῃ.) Quæ mus in pice. Dictum eſt prouerbium in eos, qui multo labore uicerũt. Nec de animalculo dicitur hoc: ſed Mus fuit Tarentinus pugil, qui Piſæ certans, cum multos haberet aduerſarios, multis acceptis plagis, uix uicit. Hic Mus, cum pugil eſſet (ὅτι πῶς ῥ. ὀλυμπάσι) centeſima Olympiade ſemel uicit.

Mus pugil.

ὀσίαν.) Sepelierunt mortuos, nõ dedecorantes eorum ſacra. &: Mortuos ſepelierunt: omniaq; confecta ſunt, uti fas eſt.

ὁσίη.) Non magnum eſt donum, ſed ſanctum: id eſt purũ, & ex animo dedicatũ.

ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν.) Siculus mare. Dicunt Siculum mercatorẽ ficus uehentem,

Mare ficus expetit.

tem, nauem fregiſſe. Deinde in rupe ſedentem, cum mare tranquillum uideret, dixiſſe: Scio quid uelis: ficus uelles.

ὅσιον χωρίον.) Ariſtophanes in Lyſiſtrata: O amabilis Lucina, cohibe partũ, donec in locũ, ubi párere fas eſt, peruenerit. Damaſcius: Nefas eſt erudiri in magnis, eum qui parua diſcere nequit. Eobanus.

Rudimenta.

— *Ab imis,*
Qui bene ſummа petas, noueris eſſe uiam.

Sanctus. ὁσιότης.) Sanctitas. Ille ſanctus eſt, qui ſeſe fide & bonis operib. ſanctificauit, & Deo conſecrauit. unde Moſes, de eo qui relinqueret Deum, & pactum cum Deo initum negaret: Ne dixeris, inquit, in corde tuo, Fas mihi ſit deficere à Dño. Quẽadmodũ igitur qui à Deo deficit, atq; maleficus eſt, profanus: ſic qui Deo fide & beneficentia conciliatur, meritò ſanctus & iuſtus dicitur.

Te ſerua, ſi alios non potes. ὁσίων.) Quidã ex ſanctis dixit: Non poſtulatur à nobis omnibus, ut alios conſeruemus: ſed ut noſmet ipſos, ab omnibus flagitatur. &: Tu qui ſeruas, ſerua tuum ipſe animum.

ὅσιοι.) Sancti, qui piè educati ſunt, cẽtuis non ſunt ſacerdotes.

ὄσιρις.) Hunc alij dicunt eſſe Bacchũ: alij alium, qui à dæmone Typhone ſit laceratus, & magnoperè ab Ægyptijs deploratus, qui lacerationis illius omni tẽpore mentionem faciant.

ὁ σκύθης τὸν ἵππον.) Scytha equũ. In eos qui clàm aliquid appetunt, quod apertè repudiant & reſpuunt.

Explicatio ſomnij. ὑποδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.) Id eſt, Fœtorem exiſtima moleſtiam.

ὅσον ὄπω.) Is uerò etiã reputans, mox fore penuriã commeatus, ſoluit obſidionẽ.

Parum bene partum. ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς.) Quanto plus ſit dimidium toto. hoc eſt, autore Heſiodo: Parum cum iuſticia, magnis opibus iniuſtis præſtat.

ὀσφῦ.) Oſſa tropicè ſunt cogitationes, eo quòd ſolidiore ſunt natura, & animãs geſtant.

ὀσσᾶναι.) Oſtanæ olim apud Perſas Magi dicti ſunt.

ὀστίνοις.) Tibiæ olim è ceruinis oſſibus conficiebãtur. Ariſtophanes: Fiſtulis inflate podicem canis.

Relegatio. Exilium. ὀστρακισμός.) Omnium ſceleratiſſimi à populo relegabantur, & condemnabantur. Eius enim qui relegandus erat, nomẽ teſtulis inſcribebatur. Differt Oſtraciſmus, id eſt relegatio, ab exilio: quòd exulum bona publicabantur: relegatis uerò bona populus non adimebat. ac ijs quidem tempus præſcribitur, & locus: exules uerò neutrum horum habẽt. Cimon, quòd cum ſorore Elpiníce concubuiſſet: apud populum in crimen adductus, relegatus eſt.

ὀστράκῳ φεύγειν.) Teſtæ cõuerſio. Prouerbiũ, in eos qui celeriter aliquid faciũt. Eunapius: Quaſi teſtula inuerſa eſſet, negocia Romanis melius ſucceſſerunt.

ὄστρεα.) Traiano apud Parthos agenti, multorumq; dierum itinere diſtanti à mari, Apicius guloſus ille, oſtrea recẽtia miſit, ſolerter aſſeruata.

ὀσφραντικόν.) Odoratus inſtrumentum eſt in anteriore cerebri parte, appẽdix inſtar mammę (ἀποφυσις μαστοειδης) poſt oſſa eiuſdẽ formæ interiora. Percipiuntur aũt odores, aeris facultate, eos tranſmittẽtis. Nam apud Theophraſtum dioſmus, eſt, facultas transferendi odores. Neq; uerò naſus eſt ſenſus inſtrumentũ: ſed apophyſis maſtoides cerebri, ſiue apotheſis. κατέκειτ' ὀσφραινόμενον, decumbebat olfaciens. Nam qui præ metu deficiunt, odoratu dolorẽ ſedant, q dolor è corde uenit.

ὀχοφόροι.) Oſchophori, duo fuerũt, genere & opibus excellentes. Oſche autem eſt palmes, ex quo dependent uuæ.

O *cum* T.

ὄπλα.) Ille quid futurum eſſet, prudenter auguratus, cogitauit, ſe præſidiũ Ptolemaicum reiecturum.

ὅτ' ἂν σε καιρὸς εἰσάγῃ.) Cum te occaſio introduxerit, id eſt, opportunitate data.

ὅταν σύ πε ἄλλοσε χάσῃς.) Animo tuo alijs rebus intento.

ὀτιδομόν.) Ex ipſo legatorum uultu coniectura capta, gemere & lamentari multifariam cœperunt.

ὅτι νόμος.) Lex eſt, ut quadragenario maior, pueris ſumptus ad ludos præbeat.

ὅπ ξενίους.) Suos quoſdam hoſpites fodientes in Philippi uinea, (δεδεμένους, ligatos) precantes, Satyrum in conuiuio impetraſſe à Philippo, ait Aeſchines in oratione de falſa legatione. Demoſthenes uerò in oratione contra Aeſchinem ait, eum Apollophanis filias liberaſſe: ac ueriora dicere uidetur. Nam & Ariſtoteles eum Satyro hiſtrioni filias Apollophanis condonaſſe. Puero & uxori (οὐκ ἐξὸν ἐμβάλλειν) non licere ultra modium hordei immittere.

ὅ,π πέρ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει.) Quicquid utile eſt in urbe: id eſt, nobiles.

ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν.) Serui accusabantur in tribu domini sui.

ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα.) Pecunia promissa interfectori alicuius proscripti, in ara collocabatur.

ὅτι οἱ ποιητοὶ.) Filijs adoptiuis reuerti in paternam familiam nõ licuit, nisi liberos germanos, in familia eius à quo adoptati fuerant, reliquissent.

ὅτι οἱ ἁλόντες.) Fortuitæ cædis cõuictos habuisse potestatẽ administrãdi res suas, (εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων de bonis suis statuendi quod uellent) & Demosthenes in oratione contra Aristocratem, & Theophrastus decimotertio Legum subindicant.

ὅτι χιλίας.) Mulieres quæ in uijs immodestę fuissent, mille drachmis mulctabantur.

ὄτλος.) τάλας ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις;) Miser, clamabat, qualem ærumnam toleras?

ὅτῳ γὰρ φίλον.) Cui placet. Quem uerò hæc non delectant, is alterius sententiam sequatur: ego hanc.

ὀτρέσας.) Aristodemus tremulus seu timidus uocatus est, quòd cũ Euryta Persicam (τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς) pugnam spectare recusauit.

ὁ τρύγητος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.) Vindemia istis omnibus medebitur. In eos qui bona in aliqua re pollicentur.

οὗ ἕνεκα.) id est, Qua gratia, uel cui⁹ causa, bifariam dicitur: Cuius, & Cui. Nam anima quidem, inquit, finis est, ut cuius: animal uerò, ut cui. Facit enim instrumentale corpus Natura animæ causa, ut anima utatur eo tanquam finis, ut cuius: finis autem, ut cui, animatũ. Vt enim animantis actiones non impediantur, omnia Natura facit. Aut igitur sic, cuius & cui: aut aliter. Cuius quidẽ causa, creationis mundi & æternitatis: hoc enim omnia appetunt. Cui autem, animæ: huic enim instrumentũ ad usum parat: id quod uerius est.

οὐαλεντινιανός.) Valentinianus, Romanorum imperator Christianus, cum eiusdem cum patre naturę Christum esse sentiret, nulla in re aduersarios lædebat. Fuit & ad leges ferendas promptissimus, in id quoq; intentus, ut thesauri iustè acciperentur: id est, ne per iniuriã fiscus augeretur, aut per incuriam exhauriretur. In deligendis magistratib. accuratus, & inexorabilis contumacium ultor: in bellis fortissimus. Valens aũt Arij opinioni addictus, multos in exilium misit: quo tẽpore Romanæ ecclesiæ Liberius pręfuit, Alexandrinæ uerò Athanasius, & Cõstantinopolitanę Eudoxius, Arianæ sectæ magister.

Liberius. Athanasius. Eudoxius.

οὐαλεντινιανός.) Valentinianus, imperator Romanorum, per matrem Iustinam à recta fide auersus est, & imperio eiectus. Cum autem uenisset ad Theodosium: in recta fide est institutus. Dicebat enim ei Theodosius: Imperatoriam aciem stare non armis, sed iustis causis. &, Noui, inqt, Valentiniane, religiosissimos imperatores, quiescente exercitu, uictoriã obtinuisse: & hostes subactos, tributarios factos esse periculo (ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου) antegresso. Sic & Constantinus Magnus, erectus, Licinium tyrannũ (ἐν ναυαγίῳ) naufragio trucidauit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicius imperium, & ab hostibus illæsum gubernauit: Deo eum defendente, innumerabilibus prælijs uictor, multis & diuersis Barbaris sublatis. Valẽs uerò patruus tuus, Deum diuellens, inquinauit Ecclesiam, homo profanus, cæde sanctorum & sacerdotum relegatione: diuinaq; prouidentia à Gotthis oppugnatus, conflagrauit. Rectè Christum colit is, qui non immeritò te eiecit. Incredulitas tua, Maximo facultatem dedit. Si Christum non uidemus: quem inuocabimus pugnaturi? Hæc, & plura etiã his, admonitus à Theodosio Valentinianus, ad fidem rectam adductus est.

Valẽtinianus. Iustina. Theodosius. Constãtinus. Licinius. Valẽtinianus. Valens. Maximus.

οὐάλης.) Valens, imperator Romanorum, peruersis imbutus opinionibus, hæreticorum defensor, uia suorum patrũ est ingressus. Nam & episcopos relegabat, & presbyteros & diaconos & monachos, Tatiano tum Alexandriæ pręsidente. Multos Christianos excruciauit, & quosdam cremauit. Verùm hęc omnia fecit defuncto Athanasio. Homines igitur orthodoxi, in urbe Cõstantinopolitana, spe concepta clemẽtiæ Valentis, legatos ad eum Nicomediæ degentem miserunt, sacri ordinis uiros 80: quorum duces erãt Theodorus, & Curbagus, & Menedem⁹: quos uniuersos unà cũ naui succendi iussit. Omnes itaq; cum naui conflagrarunt: quæ quidem usq; ad Dacibiza durauit, ibiq; dissoluta est. Huius execrandi Valentis tempore, Lucius, episcopus quidã sectæ Arianæ, statim instar lupi in Ecclesiã impetum fecit. Et Petrus Romã aufugit. Lucius aũt ita grassatus est, ut nec in gentilium persecutionibus simile quicquam sit factum. Nam tria millia hominũ emisit,

Grassationes in Ecclesia. 80. Sacerdotes in naui cremati. Lucius. Petrus.

sit, qui è medio tollerent & perderent uiros pios in deserto.

ἴαρ.) Varus, Laodicensis sophista, eodẽ tempore fuit quo Polemon & alij.

οὐ γὰρ ἄκανθαι.) Non enim spinæ. Dicitur de rebus utilibus, ob uictũ mitiorem factum.

οὐ γὰρ πείσῃς, οὐδ' ἂν πείσῃς.) Non persua debis, ne si persuaseris quidem. Hyperbolicè loquitur. id est, etiãsi persuaseris, non obtemperabimus tibi.

οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν.) Ne terra quidem iuuit. De re minima.

οὐδὲ χρὴ λόγων ἁψάμενον.) Ne minimũ quidem in literis eruditus, quantum quidem è literis tuis conijcere licet.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Molionidas fugit. Dion autem lib. 2. secundi operis Herculem Dactylum Idæum, qui Olympiorum fuerit autor, tradit, cum duobus pugilib. congressum, succubuisse.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Aiunt Herculem proposito certamine Olympico, uiribus suis fretum, priore quinquennio cũ duobus pugnasse, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filijs, eosq; occidisse. Altero uerò, eodem modo denuò cum duobus decertantem, succubuisse.

οὐδὲν ἀνίει.) Nihil ille prætermisit, exẽplum sese statuens cùm reliquæ exercitationis, tum omnis operis militaris.

ἀδ' ἐν δέρματι.) Ne pelle quidem indutus: id est, nudus.

ἀδὲν ἔλαττον.) Demulcebat auditores non minus, ac potius magis, quàm Vlysses apud Homerum Phæaces. nam Alcinous quidem facilimam habet defensionẽ: quæ, si propius intuearis: uera est. Sin eminus aspicias: crimen habet mendacij.

Vlysses. Alcinous.

ἐν ὑπονοίαις, ἐν τῷ φανερῷ.

ἀδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.) Nihil ex agro dicis: id est, nihil uile, aut uulgare.

ἀδὲν ἔς' ἄμεινον, ἀδ' ἥδιον, ἢ * φῆσαι πατέρα.) Nihil melius nec iucũdius est, quàm dici patrem.

Fœmina.

ἀδέν ἐστι θηλύον.) Nulla belua est fœmina ferocior, neq; ignis, neque adeò impudens ulla est pardalis.

Philosophia. Diuinatio.

ἀδὲν ἧττον.) Philosophi non est profiteri diuinationem, & proferre, neque ullam sacram disciplinam. Distincti enim sunt philosophorum & sacerdotũ fines, non minus quàm Mysorũ & Phrygum, ut dicitur.

Sacerdotiũ.

ἀδὲν ἐπαύετο.) Non desistebat perpetuò uersari in libris. 684

ἀδὲν ἱερόν.) Nihil sacri, Hercules dixisse fertur, Adonidis conspecto simulacro: significans eos tantum esse honorandos, qui hominibus benè fecissent. Aut, quòd seruí eò confugientes, tuti non erant.

ἀδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτμῆσαι.) Nulla alborum uirorũ utilitas est, quàm ut coria incidant. In eos qui nihil prosunt: propterea quòd nigri albis sint efficaciores.

ἀδὲν μᾶλλον.) Nihilo magis. Sceptici, hoc est, Pyrrhonij, cum disciplinarum omnia decreta euertant: nihil ipsi pronunciant dogmaticè: id est, nihil affirmant: sed afferunt sententias, ad declarandam assensionis retentionem: ut uel nutu, si liceret, suam sententiam significarent. Voce nihil definiente, affectus animi neutrã in partem inclinans significatur: eodémque modo uoce ἀδὲν μᾶλλον, id est nihilo magis. & illa: Omni orationi oratio est opposita. & similibus. Dicitur autem *Nihilo magis* positiuè, quasi similes inter se sint. ueluti, Nihilo magis pirata malus est, quàm mendax. Scepticis autem non positiuè, sed negatiuè id dicitur, tanquam à refutante, & dicente: Nihilo magis Scylla fuit, quàm chimæra. Ipsa uero uox μᾶλλον, aliàs comparatiuè effertur: ut cum dicimus, Dulcius esse mel quàm uuas passas. aliàs etiam affirmatiuè & negatiuè: ut cum dicimus, Magis uirtus ꝓdest quàm nocet. significamus enim uirtutẽ prodesse, non nocere. Sceptici autem etiam hãc ipsam uocẽ *Nihilo magis* tollunt: ut, Non magis prouidentia est, quàm non est. sic etiam: Nihilo magis est, aut non est. Significat igitur uox nihil definitũ, sed appositum (ἀλλὰ προθετεῖν). Dictum autem illud, πανταχοῦ λόγῳ, id est omni ratione, & ipsum adducit retẽtionem assensus. Nam res dissentientes, & uerba æquipollentia, ueritatis ignoratio consequitur. Sunt aũt modi decem, quibus ea quæ suprà posita sunt, differre pronunciabant. Sexti Empirici opera Latinè sunt edita ab Henr. Stephano, & Christoph. Plantino.

Magis.

ἀδὲν μέλον αὐτῷ.) Romanorum multitudo pugnæ expers erat: neq; rem curabat alienam, ijs rebus quæ fiebant intenta.

ἀδὲν πρὸς ἔπος.) Nihil ad uersum, id est fortuitò & temerè, nulla de causa. Nihil adeò temerè proferam, priusquã cognouero rem omnem, ut se habeat.

οὐδὲ πρὸς τὸν διόνυσον.) Nihil ad Bacchum. Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam

diam in Bacchum feciſſet, hoc quidã acclamarunt: unde prouerbium ortum eſt. Melius uerò ſic. Olim carminib. de Bacho ſcriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Poſt uerò aggreſſi ad Tragœdias ſcribẽdas, paulatim ad fabulas & hiſtorias ſe conuerterũt, nulla amplius Bacchi mẽtione facta. unde & hoc acclamatũ eſt: & Chamæleõ in libro de Theſpide conſimilia narrat. Theætetus in libro de Prouerbio: Parrhaſiũ ait pictorẽ, certantẽ apud Corinthios, pinxiſſe Bacchũ pulcherrimũ. Eos uerò, cũ uideret, & ęmulorum eius opera, quæ multò eſſent inferiora, & Parrhaſij Bacchũ, acclamaſſe: Quid ad Bacchum? In eos qui garriunt ab inſtituto aliena. Corœbum dixit callidum eſſe Vlyſſem. Atqui cum ad hoc exemplũ non afferas, ad præſepe adducis canem, neq; ducis quicquam quod faciat ad Bachum (τῇ φάτνῃ προσάγχν τὸν κύω.)

οὐδὲν πρὸς τιμῶ σε.) Nihil te curo. fero enim annulũ hunc ab Eudamo drachma emptũ. Fuit hic Eudamus philoſophus.

οὐδ' ἐν σελίνοις.) Ne in ſelinis quidem. In eos, qui ne principium quidem attigerũt. Sumptum eſt ab ijs qui hortos ingrediuntur. nam extremitates, quæ Græcè πρέικημι dicuntur, quaſi ueſtibula hortorum dicas, ſelino & ruta conſerebant.

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀσυκὸς ἀνήρ.) Nihil cogitat iuſti uir urbanus.

οὐδέον.) Non decere ijs locis excedere, quæ Theudibertus, contrà quàm deceat, ſtudeat occupare.

οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι.) Nunquã ego eum recipiam: neque apud me unquam Harmodium cantabit. Ebrioſus, inquit, homo eſt. Nam in compotationũ cõgreſſibus, cantilenam quandam, quæ uocabatur Harmodius, canebant, cuius initium erat: Chariſſime Harmodi, nondum ſcilicet es mortuus. Cantabant autem de Harmodio & Ariſtogitone, ut qui Piſiſtratidarum tyrannidem euertiſſent. Fuerunt & aliæ cantilenæ: una, quæ dicebatur Admeti: altera, Lamponis. Sententia eſt: Nunquam iſte à me conuiuio excipietur. eſt enim ebrioſus & petulans.

Harmodius.

Admetus. Lampon.

οὐδὲ πυρφόρος.) Ne igniferquidẽ. Cum multos interijſſe ſignificare uolumus, dicimus, ne igniferum quidem eſſe ſuperſtitẽ: hoc eſt, ne eum quidem qui ignem in urbem ſit laturus. Perinde ac ſi diceremus: Ne tabernaculi quidem cuſtos, aut ſimile aliquid.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλεύθη.) Ne igniferquidem ſuperfuit. De magnis prælijs dictũ eſt hoc prouerbium: quia in omni belli apparatu oportebat uatẽ præcedere, lauri habentem ramos, & coronas & facem. Ac moris erat, ut ſoli huic parcerent hoſtes. Prouerbium, in eos qui internecione deleti ſunt, oportunè dictum.

οὐδὲ τὰ τρία στησιχόρου γινώσκεις.) Ne tria quidem Steſichori noſti. De indoctis & imperitis dici ſolitum prouerbium. nam celebris ille poeta fuit.

οὐδεὶς ὀλυσώνης χρηστὸν ὠνεῖται κρέας.) Nullus difficilis emptor bonam emit carnẽ.

οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται, ἢ ψιλίζεται.) Nullus capillatus, qui non ſubigatur.

οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ.) Longè à ſcopo iaculatur.

οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσιν.) Neq; quantum luſciniæ dormiunt. De uigilantibus: eo quòd luſcinia uigilat propter ltim, ac potius propter timiditatem.

οὐηστῖνος.) Iulius Veſtinus ſophiſta, ſcripſit compendium Pamphili gloſſarum, libris quatuor: Selectorum uerborum ex Demoſthene, librum. Selecta ex Thucydide, Iſæo, Iſocrate & Thraſymacho, & alijs oratoribus.

οὐ θᾶττον.) Non accelerabis? non quam primùm efficies?

οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται.) Neque compluitur, neque Sole aduritur. De ijs qui omni uacant cura.

οὐκ ἀδυνατοι.) Nõ infirmi. Dictio hæc mediocritatẽ ſignificat: neq; prorſus potentes, neq; prorſus infirmos eſſe.

οὐκ ἀθεεὶ.) Non ſine diuina prouidẽtia.

οὐκ ἂν δυναίμην γαστὶ πενθῆσαι νέκυν.) Nõ poſſis uentre lugere mortuum. & Homerus:

γαστέρι δ' ὥπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς

Id eſt,

Vẽtre nullo modo licet mortuũ lugere Græcis.

οὐκ ἄνευ γε Θησέως.) Non abſq; Theſeo. Theſeus etiam Meleagro adiumẽto fuit in uenatu apri, & Pirithoo aduerſus Centauros, & Herculi cõtra Amazones. Cũ ergo aliquid admiratione dignum geſtũ eſt, dicimus, Non abſq; Theſeo.

Theſeus. Meleager. Pirithous. Hercules.

οὐκ ἄνευ τινός.) Nõ ſine aliquo. hoc triſariã dicitur. Aut enim ſignificatur aliquid quod nec obeſt nec prodeſt: ſicuti dicimus, Non ſine umbra corpus quod in luce eſt. Aut neceſſariũ aliquid: ut inſtrumentum. Aut aliquid ſimile: ut cũ dicimus, Præclarè ſe geſſit Achilles, ſed nõ ſine haſta. nõ eñ nudus potuit pugnare. Aut calamitas impediens: ſicut dicimus, Cũ in tẽpeſtate nauigârit, euaſit, ſed non ſine periculo.

Aliquid. Superuacuũ. Neceſſarium. Noxium.

οὐκ ἀπεικός.) Non immeritò: ê duabus negationibus una affirmatio.

οὐκ αὖ ὀρθῶς.) Nõ rectè attuleris, nec rectè diuiseris. Peccasti, quiesce.

Lætitia. ὑ κατασχὼν.) Cum lætitiam non cohibuissem: omnes uires corporis mei subitò sunt resolutæ.

οὐκ ἔθ' ὁμοίως.) Non posthac æquè honoratus eris.

οὐκ ἔνδον, ἔνδοθέν ἐστιν, εἰ γνώμλω ἔχεις.) Non intus, intus est, si sapis. Quomodo intus, si non intus est? Rectè ô senex. Sententia est: Mens quidem eius, foris colligens argutias, non est intus: ipse uerò est intus,

Euripidis argutiæ, atq; alto in loco facit tragœdiam. Cauillatur Euripidem, ut syllogisticum, & cõtrarium eius quod dicit confirmantem. Veluti, Iurauí lingua, mentem iniuratam gero. Homerus enim distinxit animas à corporibus, cum dixit: Multas egregias animas demisit ad Orcum. Deinde, ipsos lacerandos obiecit auibus.

Laudationes silicerniorũ. οὐκ ἐπαινεθείης, ὃς ἂν σκιδείπνῳ.) Nõ laudaberis, ne in silicernio quidẽ. In eos qui nullius precij sunt, dictum prouerbium. Soliti enim sunt in silicernijs defunctum laudare, quamuis improbum.

οὐκ ἔπεσεν εἰς γλῶ εὐχή.) Non cecidit in terram uotum: pro, Exauditum est. Deus enim misertus eius, somnum ei restituit.

σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσαμαι.) Fodere nescio.

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς.) Non eâdem anchora nititur, qua cæteri. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Nulla solida felicitas. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.) Nullus homo in omnibus felix. Aut enim cum bonus sit, non habet unde uiuat: aut cum sit degener, diuitem arat campum.

οὐκ ἔστιν ἄλλως.) Aristophanes: Aliter fieri non potest, nisi in cœlum ascenderimus.

οὐκ ἔνεστι συκοφάντᾳ δήγματος.) Nõ inest remedium contra sycophantæ morsum. Prouerbium, de rebus irritis.

οὐκ ἐτῶς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαι.) Nõ temerè à nobis proficiscuntur tragœdiæ. Nullæ enim sunt præter Neptunũ & Scapham. Prouerbiũ, de ijs qui in eadẽ re uolutantur, & nihil aliud cogitare possunt. Sensus est: Ad nullam rem utiles sumus, nisi ad concumbendum & procreãdum. Neptunus enim cum Tyro rẽ habuit, & procreauit Neleum & Pelian.

οὐκ ἔχων ὅ, τι χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς.) Nescit quò se in hisce malis uertat.

οὐκ ἔχω φράσαι, ὅμως γε μὴν τοισι δὶ αἰνιγμῶν ἐρῶ.) Non habeo dicere, per ambages tamen innuam.

οὐκ ἐμὶ τῶτων τῶν ἡρώων.) Non sum ex istis heroibus. Hoc prouerbium usurpatur de ijs, qui benè mereri uolunt. Heroes enim paratiores sunt ad lædẽdum, quàm ad benefaciendum.

ὑ κωμῶ.) Aristophanes in Nubibus: Et ego quidem, talis cum sim poeta, non superbio.

οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις.) Nescio quid crocites. In eos qui frustrà garriũt, ut cornices. Aristophanes: Scio qd crocites: quasi ego furatus aliquid sim, particeps fieri cupis.

ὑ λῖνον λίνῳ συνάπτεις.) Non linum lino nectis. In eos qui eadem, nõ ijsdem rationibus agunt.

ὑ λόγων ἀγορὰ δεῖται ἑλλάδος, ἀλλ' ἔργων.) Non uerbis forum eget Græciæ, sed rebus. In iactabundos. (ὑ λόγων ἀγορᾶς δεῖται ἑλλὰς, ἢ ἑλλάδι. Græciæ non opus est uerbosis concionibus, sed strenuis factis.)

ὑλοτυτᾶν.) Hordeum affundere sacrificijs. ὑλὰς enim uocabãt hordeum, oppositione placentarum, quæ erat farina mola comminuta. ὑλὰς enim esuri concidebant, eorum confectione nondum inuenta. Ac hordeum quidem, etiam hodie integrum affundunt sacrificantes libationi bus argumentum ueteris uictus: placentas autem rotundas addunt, ad significandam huius temporis elegantiam.

Vlysses. ὑλὸς.) Homerus de Vlysse: Rigidis erat humeris, nigro colore, crispus.

ὑλπιανὸς.) Vlpianus Emesenus sophista. Scripsit de patria Emesa, de Heliopoli, de Bosporitis & alijs plurimis, Progymnasmata, Artem rhetoricam.

ὑλπιανὸς.) Vlpianus Antiochenus, Syrus, sophista. Docuit prius Emesæ, tempo ribus imperatoris Constantini. Orationes scripsit diuersas. Declamationes, disputationes, & alia quædam.

ὑλπιανός.) Frater Isidori philosophi, ingenio prõptissimo ad disciplinas Mathematicas, ut multas etiam introduxerit no uas dubitationes & solutiones dubitatio nũ ad mathematũ expositiones, & nomine celebri fuit ob mathemata Athenis. Syrianus aũt admirans eius ingenium, narra uit multis, nullã ei serã posse obijci adeò intricatã & artificiosè confectam, quam nõ facilè sponte aperiret. Sed tamen in re liqua philosophia nihil præstitit memorabile. Fuit etiam modestus, & ornatis moribus Vlpianus: eaq; re uidebatur fratrẽ superare: ea fortasse de causa, q à gerenda Repu-

Republica ab initio ad finem usq; abstinuit. Solent enim homines ociosæ uitæ uirtutem tribuere: cùm res non ita se habeat, mea quidem sentētia. Quæ enim in media Republica uersatur uirtus: ciuilib. muneribus & sermonib. exercet animum ad fortitudinem: & cōfirmatur magis per experientiā, quod in ea sanum & integrū est quicquid aūt adulterinum & fucatum latitat in uita hominum: id omne coarguitur, & paratius efficitur ad emendationē. Iam quanta est beneficentia atque utilitas in gubernatione? fiducia & constantia quanta? Quapropter in angulo sedentes eruditi, & multa grauiter admodum de iusticia & modestia disserentes: res aggredi coacti turpiter se dant. Nam omnis oratio, si res abfuerint, uanum quiddam uidetur, & inane. Talis Vlpianus cum esset: adolescēs etiamnum & cœlebs decessit, magna suæ bonitatis laude relicta.

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.) *Non cuiuis homini contingit adire Corinthū.* quòd meretrices uotum Veneri fecisse ferūt, in magno illo bello pro Græcis. Aut quòd periculosa esset illa nauigatio: aut quia multæ ibi erant meretrices, & solis diuitibus patebat nauigatio.

οὔπερ.) Agathias: Cum animaduertissent, in qua calamitate uersarētur, degenerē & turpissimā amplectuntur salutē.

οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν ἀμορραίων ἁμαρτίαι.) Nondum completa sunt Amorrẹorum peccata. De ijs quæ non celeriter ad exitum perducuntur.

οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτὸς.) Non decet felem crocotum. Prouerbium est, simile illi, Feli tunica.

οὐρανίος.) Vranius, Syrus genere, in urbe imperatoria uagabatur, artem medicā profitens. Nullum Aristotelis dogma accuratè nôrat: sed tamen plurima se scire iactitabat, quòd contentiosus esset in cōuentibus. Sæpè enim ante regiam porticum ambulans, & in bibliopolijs sedēs, contēdebat, & magna iactabat apud eos qui conueniebant. Et hæc sanè consueta uerbula de Deo inculcans, qualis eius natura esset, & substantia, & patibile, & incommiscibile. Quæ plurimi, *ne Scholā quidem ingressi, ut opinor: tantum abest ut in uita optima uersati, nesciant. Idē Vranius aliquando ad Persas uenit, ab Areobindo legato adductus.

πόλον (πῶλον, id est pullum seu equum: nisi fortè cœli rotationem intelligit.) βλέπειν θέοντα μυστικὸν τόδε.

Polum uidere currentem arcanum est.

οὐρανός.) Cœlum est extrema circumferentia, in qua omne diuinum constitutum est.

οὐρανοὶ δύο.) Cœli sunt duo. unus, cum terra procreatus: alter, qui in medio aquarum existere iussus est, quod & firmamentum uocarunt. *Firmamentum.*

οὓς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κ' ἄδικα.) Quos ego pasco & iustis & iniustis rebus. Cleō ait ad iudices: nam pascere ad bruta pertinet.

οὐσία.) Essentiæ seu substantiæ nomen & appellationem, nullo modo prolatam inuenimus in Sacris literis. Vulgi autem consuetudo utitur hac appellatione, ad significanda quæ quisque possidet: cuiusmodi sunt, domicilia, iumenta, & reliquæ materiæ. hæc enim οὐσίαν possessoris appellant. Quo sensu etiam eum qui hæc possidet, πλούσιον uocamus, quasi dicas πολυούσιον, id est multam essentiam habentem: & περιούσιον λαὸν, populum acquisitum: & Israelem περιουσιασμὸν, id est possessionem suam. Logicus autem usus, nomen Essentiæ nouit à uerbo εἶναι, id est esse, deductum: ipsam rem quæ est, Essentiam uocans. nam Ens (τὸ ὄν) commune nomē est omnium eorū quæ sunt. Hoc igitur Ens diuiditur in Essentiam & Accidens. Definiunt autem Essentiam ita: Essentia est nomen commune & indefinitum, de omnibus substantijs illi subiectis, pari honore præditum, & uniuocè prædicatum. Aut, Essentia est, quæ de subiectis substātijs dicitur, & in ijs omnibus pari honore cernitur. Aut, Essentia est res per se subsistens, nullo alio egens ut existat. Id scilicet quod in sese est, & nō in altero habet suā substantiā, sicut Accidens. Essentia igitur est eorū, quę sunt simplex substātia. *οὐσία res familiaris.* *οὐσίας ὅρος.*

οὐσίας δίκη.) Essentiæ actionem intendunt ijs, qui priore iudicio æris alieni aut ususfructus sunt cōdemnati: ut è tota eorum re familiari accipiant ea quæ iudicio adepti sunt. *Actio in rem.*

οὐσίας δίκη.) Qui ambigerēt de agris aut ædibus, aduersus eos qui rē habebant, alterā intendebāt actionē. In ædibus, de locario: in prædijs, de usufructu: tertiò post has, unde ui. Ac in actiōe ususfructus aut locarij, etiāsi altera actione de essentia uicti essent, (lego τοῖς ἁλοῦσι, & κατὰ τὴν δίκην.) condēnatis tenere licebat possessiones. Si uerò etiā undè ui cōdēnati essent, iam non licebat tenere: sed cedendum erat possessione ijs qui uicerant.

οὐσία

ὐσία φανερὰ ἢ ἀφανὴς.) Opes apertæ & obſcuræ. Lyſias in oratione pro Phereníco ait: Si quidẽ agros reliquiſſet Androclides, aut alias apertas opes: liceret dícere cuiuis, níhil quidẽ eum mentíri, ſed ipſi datum id eſſe, de argẽto & auro & obſcuris opíbus: * Nimírum quem ea habere conſtat, illi dedít.

ὑσιῶσαι.) Píſides: Omnes nos condere uis, & Dei filios facere índies.

ὔτε σὺν πανωλέθροισιν, ὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.) Neque cum pernicioſiſsimis, neque ſine pernicioſiſſimis. Prouerbium: Malum uxores. Sed tamen, ô populares, non ínue nítur domus abſque malo.

ὕπουλες καὶ σωρῖται.) Vtides & Soritæ, ſunt cauillationes quædam. ὕπις apud Homerum, Vlyſſes dícitur.

Dauidis optio.

ὕρει.) Dauid à Domíno tentatus díxit: Tres íſtæ pœnæ ín ſummas me anguſtias redígunt: uerùm cadam ín manus Domíni. Et elegít mortem: mortuíq; ſunt à matutíno tempore uſq; ad horã prãdíj míllia ſeptuagínta. Tum díxit: Ego ſum paſtor quí peccauit, non oues.

ὑ τρέφει μία λοχμὴ σῦο ἐριφακοὺς.) Nõ alít unum fruticetum duas rubeculas. In eos quí ín paruis lucrum captant.

ὑ φρονῆς ἱπποκλείδη.) Nõ eſt curæ Hippoclídi. Prouerbium, cuíus memínit Hermíppus ín Populáribus. Hípploclides Tíſandri filíus, uxorem ducturus Agaríſten, Agathoclís, Sicyoníj tyranni filiam, ípſa nuptiarum die ſupra modũ ſaltauít. Cũ aũt (Agathocles) Clíſthenes mutato conſílio Megacli, Alcmæonis F. filiã dediſſet, & Hippoclídi aperte díxiſſet, eum nuptíjs Agaríſtæ excidiſſe: protínus ílle díxit, Non eſt curæ Hippoclídi.

Agariſte.
Agathocles.

ὐχὶ γλαύκης τέχνη.) Non eſt Glaucí ars: De rebus elaboratis, & quæ nõ facilè intelliguntur.

ὐχ ὅσον.) Qua de cauſa (f. παρθυαῖος, Parthus.) Parthenus adeò nõ abiecit animũ, ut & cùm ín cæteris ſuperbè illi reſcripſerit: tum ſeſe regem regum, illum uerò Cæſarem tantum nominarit.

Leonum catuli.

ὐ χρὴ λεόντων σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.) Leonis catulus in urbe non eſt alendus. Maximè quidem leo non eſt ín urbe alendus. Sín aliquis educatus ín ea fuerit: morĩbus eius ſeruiendum eſt.

ὐχ' οἷά τε.) Hæc quidem infecta fieri nequeũt, poſteaq; díj ea inulta eſſe paſsi ſũt.

ὐχ' οἵόντ' ἀνέχοντο.) Eam orationẽ adeò non tulerũt, ut ipſum oratorẽ lapidarint. &: Adeò eis non auſcultârunt, ut ne audíre quidem eos dignarentur. 692

ὐχ οἷός τ' εἰμὶ.) Non poſſum continere riſum, cum uideam leonínam pellem ſupra crocotũ ſitã. Bacchi ueſtis erat crocotus. Ferebat autem leoníam pellem, tanquã Hercules. Dícitur autẽ prouerbium hoc ín res diſſímiles.

ὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.) Non ab alíjs, ſed noſtris pennis capímur. Hoc eſt, horum ípſi nobis nos autores ſumus. Sic aquílam díxiſſe ferũt, ſagitta íctam.

Nobis ſimilia.

O cum φ.

ὄφελον.) Vtinã directę eſſent uię meę, ad cuſtodiendã iudícia tua.

ὄφεις παρίας.) Serpentes Parias, quí habent elatas maxillas, manſueti eſſe uídentur, & non lædere homines, ſed deuorare uíperas, & eſſe Initiorum ſacri.

ὄφεις πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.) Serpentes calcare, ſtímulos hoſtíum ſoluit.

Expoſitio.

ὀφιομάχης.) Ophíomachus, genus cicadæ ſine alís.

ὀφθαλμιῶσαι.) Vulgus cupíditate pecuníæ uaría de eo conſília ineíbat.

ὀφθαλμὸς.) Dubitat Ariſtoteles, nũ ſenſus ea quæ ſentiũtur apprehendat? Cum aũt etíam ſenſotia, per quæ ſentímus, ſenſibília ſint: cur nõ unũquodlíbet horũ ſenſus apprehẽdat, etiãſi níhil extrínſecus adſit? ueluti, cur oculus ſeipſum nõ uidet, cũ ex íjs quæ uideri poſſunt, cõſtet, elemẽtis inquã? Quæ ígitur eſt ſolutío? Quòd ſenſus facultate íllud eſt, quod eſt. Quicquid aũt facultate eſt, producítur in actũ ab alíquo, quod actu eſt. Proínde & ſenſus quí facultate eſt, producítur in actũ à ſenſibilí: & eo quidẽ ſenſibili, quod extrínſecus actu eſt. Atq; ſi à ſenſibílí producítur in actũ, ſenſibile autẽ etiã ſenſoriũ eſt, in quo eſt ſenſus: cur non & ab eo producítur in actũ? Ac ſi nequit ſenſus ſuũ ſenſoriũ percípere, cum ſenſibile ſit: cur tandẽ ea quæ illud excedunt, apprehendit? Naturalẽ enim calorẽ, quí in toto corpore eſt, tactus nõ percípit. Vbí uerò calor in nobis ímmoderatus factus fuerit, ut in febrícitãtibus: tũ eũ ſentit. eodẽ modo & uíſus non apprehẽdit oculũ, quatenus ſecundũ naturã ſe habet: ueluti, cuíuſmodi ſit color humorũ, qualís color tunicarũ? Poſtquã aũt præter naturã aliquíd patítur, ut fit in ictericís: tum ſentít oculí pallorẽ: eoq; putãt illí omnía eſſe pallída. Símiliter etiã, ſi quis alíus humor cryſtallínum inuaſerit: & colorem & figuram eius apprehendit. Vnde & ín princípíjs ſuffuſionum, priuſquam

Fabulæ Æſop.

Imaginatio.

Nebulæ effectus.

cæ.

quã prorsus prohibita fuerit actio pupillæ, putãt se uidere culices, & talia quædã.

ὀφθαλμός βασιλέως.) Oculus regis. Ita uocârunt satrapas, per quos omnia rex spectaret: sicut Regis aures, delatores, per quos audiret omnia quæ ab unoquoque agerentur.

ὀφλήσειν.) Aristophanes in Nubibus: Condemnandus absentibus testibus: Si qui aliquem accusassent, & crimen non probassent, ijs mulcta irrogabatur. Quã si quis stato tempore non soluisset, & diẽ præterijsset: soluebat quadruplum. Qui uerò non essent soluendo, conijciebãtur in carcerem: idq; & alijs multis accidit, & Aristogitonis Oratoris patri.

ὄφλων.) Ne ab eo in crimen adduceretur apud Achæos, & improbitatis argueretur. (οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι: τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.) Discedo, id debens, quo mihi sandapila emenda esset: hoc est, tanti sum condemnatus, ut in extrema inopia mihi sit moriendum. De senibus, in iudicijs uersantibus.

ὀφρύνιον.) Ophryniũ, urbs est Troadis.

ὀφρῦς ἀνασπῶντες, καὶ γνάθους φυσῶντες.) Supercilia attollentes, & buccas inflantes. In arrogantes & elatos.

O *cum* X.

ὀχεύω.) In monumento Sardanapali scriptum fuit: Ede, bibe, coi. nam cætera quidem nullius precij sunt. uel: Nam cætera quidem ne huius quidem sunt. statua enim marmorea, more Lydio succincta, monumento insistens, manu supra caput elata, digitis crepat.

ὄχημα.) Aristophanes: Iure utiq; ut qui uehiculo scarabei conscenso cõseruarim Græcos. Idem: An' non contumelia hæc est, & magna ignominia, me Bacchum, filium Dolij, ire & fatigari: istum uerò uehere, ne afflictetur, aut onus ferat?

ὄχλου.) In cæteris parebat patri, & erat ualde continens aduersus percontatores, & turbarum concitatores, & linguæ imperabat.

ὀχοζίας.) Ochosias rex Iudæorum, Samariæ degens, improbus fuit per omnia, similis parentibus ambobus: & Ieroboamo, primo legum uiolatori, qui populũ seducere cœperat.

O *cum* Ψ.

ὀψαρτυτικὴ.) Artemidorus pseudoaristophanius, uocabula rei culinariæ collegit.

ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἵεσο.) Serò uenisti, sed tumulum pete. In eos qui post tempus aduenirent, & in mercenarios.

ὄψις.) Ea quæ ante urbem erant, argento & auro fulgebant: quo aspectu nihil amicis iucundius, nihil hostibus formidabilius accidit.

Visus duodecim colores iudicat: albũ & nigrum, & intermedios: flauum & fuscũ: pallidũ, rubrum, purpureum, aqueũ, splendidum, & obscurum. Auditus iudicat sonum, acutum & grauem. Olfactus iudicat fragrantes & fœtidos odores, & interiectos, eorum quæ putrescunt & madefiunt, aut tabescunt, aut adolentur. Gustus aũt iudicat dulces & amaros sapores, & interiectos quinq;. *Septẽ em̃ sunt sapores: Dulcis, amarus, acutus, acer, (στυφὺς, σομφὸς) acerbus, mollis, salsus, austerus. Tactus plura iudicat: grauia, leuia: & interiecta inter aspera & læuia, & interiecta sicca & humida. & hi quatuor sensus in capite sunt, ijq; & proprium quiddã habent, & instrumẽtis suis includuntur. Tactus autem per caput & per corpus transit, & communis est omnium sensuum.

Colorum iudicium. *Sonorum.* *Odorum.* *Saporum.* *Tactus.*

ὀψισθέντα.) Occidit eum caupo, qui serò uenientem exceperat.

ὀψοφαγία.) Philoxenus Leucadius, fuit homo gulosus, unde sunt Philoxeniæ placentæ: adeò quidem, ut palàm in balneis manum consuefaceret in aquam calidã immittendo, & os aqua calida eluendo, ne calidis facilè moueretur: & coquos assuefaciebat, ut cibos calidissimos apponerent. Consimilia etiam narrant de Archyta. & Crobylus ait: Ego ad calida hæc Dactylos Idæos habeo, id est digiti mei minimè læduntur à calidis. Pharynga iucundissimè incendam frustis piscium.

Philoxenus ad ferẽda calida se assuefecit. *Archytas.* *Crobylus.*

ὀψώνια.) Apostolus, Merces carnis mors est.

ὀψώνιον.) In sacra Scriptura, est cibus separatus.

INITIVM LITERAE Ω.

Ὠὰ κρατεῖν, ἔσθειν τε, σημαίνει λύπας.) Oua & tenere & edere, significat molestias.

Explicatio somnij.

OBARENI, pars Armeniæ, ad Gyrũ flumen sita.

ὠβέλισται.) Veru libris additum, nota improbationis est.

OG rex Basanis, & Seon rex Amorrhæorũ, potentia sua elati fuerunt. Og uerò etiã ferreo lecto ob corporis magnitudinẽ utebatur, nouem cubitos longo, & quinq; lato. Og rex Basanis, id est maceria turpitudinis, quæ nobis aditũ salutis intercludit. Eũ occidet dominus, ad eos liberandos qui oppressi tenentur.

Og. *Seon.* *Allegoria.*

ὠγκώ-

ὠγκώθη.) Ex eo magis intumuit quàm res sinebat.

ὤγυ(Θ.) Ogenus, antiquus deus. unde Ogenidæ & Ogenij dicuntur antiqui. Der alt gott von Schaffhausen.

ὠγύγια κακὰ.) Ogygia mala: id est uetera, uel permolesta. Cadmus enim Ogygis filius, ob filias suas in calamitates incidit: & Ogygus, primus regnauit Thebis.

ὦδε.) Cratinus in Fugitiuis: Hic tantũ tumultuantur, & aliqui esse uolunt.

ὠδεῖον.) Odeum theatrũ Athenis, à Pericle ad ostentationem Musicorum extructum esse fertur. Est ibi etiam prætoris curia. Ibi etiam farinam metiebãtur. nomen habet à cantilenis.

Moderatio diuitum. Fiducia pauperum.

ὠδῆκε.) Et diuitijs tumefactum animũ reprimit, felicitatem alibi sitam esse ostendendo: & abiectũ ob paupertatem erigit, & ab humilitate omni reuocat, eloquio melle dulciori aures omnium demulcendo: quo uel Xerxẽ in suam sententiã pertraxisset: Xerxẽ illum inquã, qui ingentẽ illum contra Græcos duxit exercitum.

ὠδίς.) Ille dolorem quo cruciabatur, ferre non audebat: ea fortasse spe, se taciturnitate, uoti aliquãdo fore compotem.

ὠδῖνες θανάτου, καὶ παγίδες.) Dolores & laquei mortis sunt lethalia pericula, & calamitates, quæ propè ad mortem adigunt.

ὤδινον.) In uirum opibus & genere conspicuum, atrox ciuium inuidia eruptura erat.

ὠδοπόησε.) Iustæ castigationi reliquit locum, neque ultionem humanitate sua excluſit.

ὦ Ζεῦ.) *O Iupiter, quid ista? beatáne dicã, An atrocia quidem, sed lucrosa? Sed molestũ est, si meis malis uitam conseruaro.*

ὦ Ἡράκλεις τί μάνη.) O Hercules, quid insanis? Hoc aiunt ab Argonautis esse dictum, Herculem reuocantibus, qui uolũtate Iunonis emansisset.

OCALEA, urbs Bœotiæ.

OCEANVS, mare totã terrã ambiens, è quo sunt & fluuij omnes, & omnia maria & fontes: quodq; ob breuia (βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα) & tenebras nauigari nequit.

Humana breuia.

ὠκύμορα.) Res humanæ sunt breues, & unius diculæ. Et tamen seriò in ijs laboratur. &, ueniam meretur immodicum studium.

ὠκυτόκιον τηλέφου.) Ocytocium (id est, accelerans partum) Telephi, liber est dignus qui paretur ad copiam sermonis, atque amabilis.

ὦ Λακιάδαι.) Laciadę, municipium Atticæ, in quo multi raphani nascebantur, quibus ad exagitandos adulteros uti solebant. Sin hi deessent: capulos securium adhibebant. Dicitur de adulteris.

Adulteri raphani.

ὠλλὼ.) Olen, siue Dymæus, siue hyperboreus, poeta heroicus: sed uerius est Lycium esse Xanthium, ut Callimachus indicat, & Polyhistor in historia Lyciæ.

ὤλισθον.) Non temerè excíderunt uota, & inimicæ contra Deum imprecationes.

ὦ μηδαμῶς.) Absit absit. Reticẽtia est, sicut apud Demosthenẽ: Sed quo te quis nomine recte appellet?

ὦ μὴ ἔστι πάρ(Θ· ὁρῶντι, τὄπον ἀδ[ἔπ(Θ· φοβεῖ.) Qui à facinore nõ abhorret, num reformidabit orationem?

ὠμήτις.) Nicolaus Damascenus: uereor ne crudelis & immanis uidearis, atrox adeò supplicium sumens.

ὤμιλλα.) Omilla ludi genus, quo qui nucem ita in circulum cõijcit, ut in eo maneat, uincit.

ὠμοῖς.) Crudis (id est duris & asperis) eum patris legibus domari, & ingenio illi reddi similem oportet.

ὁ ὤν.) Is qui est: de Deo æterno dicitur.

ὠνητέω.) Abgarum regnum suum permittere Traiano, quamuis magna pecunia emptum à Pacoro. Idq; gratum accidit Imperatori.

ὠνίας.) Salus precio dato redimenda, & retinenda. Iudices uenales absoluunt hominem.

ὠνεῖμην.) Hoc illud est, quod Philippus pecunia, quanta uspiam inueniri posit, emat.

ὠνοχόει.) Nemo uinum infundebat: neque moris est apud Barbaros Orientales, bibere inter cœnandum. (Virgil. *Postquã exẽpta fames epulis, mẽsæq; remota, Crateras magnos statuunt, & uina coronãt.*)

ὦ νῦν θερμοὶ βωμοὶ.) O nunc calentes aræ. De ijs, quorum serò tandem cura suscipitur. Aristophanes in Lemnijs significat, subindè apud Athenienses peregrinos aliquos deos fuisse cultos.

De peregrinis.

ὦ νῦν μὲν ἀδ[εὶς, αὔριον δ' ὑπερμέγας.) O qui nunc nihil es, cras ingens futurus. De ijs qui præter spem honorantur.

OXVS fluuius in regione Bactrianorũ, qui Alexãdro transiri nõ posse uidebatur. Nã latitudine erat sex omnino stadiorũ: profundiorq; multò quàm pro ratiõe latitudinis, & arenosus, impetuoso flumine, ut facilè euerteret ea quę in illo defigerentur, ut arenæ parũ firmiter inhærentia.

ὠὸν.

ὠὸν.) E quadrupedibus ſola teſtudo parit oua.

ὦ παῖ.) Sophocles: O fili,utinam patre ſis felicior: ſed cætera illi ſimilis. neq; enim malus fueris.

ὦ ἐπὶ πάσῃ παραδοσίᾳ ἐξεπαζόμενε καὶ κακίᾳ.) O in omni proditione & improbitate uerſate. Ariſtophanes de Cleone: Sicut apes omnia facilimè cõſecutus es, cum nullam ſpem haberes tantæ gloriæ adipiſcendæ. Vtinam uerò eandē amittas. Tum ego canam illud Simonidis, Pota pota ob felicem euētum: πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφορᾷς ἀγαθᾶς * ὦ πολεῖον. * ἥλως αἰμύλης ἀλώπεκος.) Aſtutam uapido geſtas ſub pectore uulpem.

ὦ πόσ' ἄρχις' ἐν ἀνθρώποισι γίγνεται ἔργα.) O quot turpiſſima facinora committũt homines?

ὥρα.) Aelianus: Matrona decoro uultu,caſto ingenio. Idem: Homo periurus, nullam Numinis rationem habens,conflatus ex impoſturis & mendacijs: qui nihil unquam ueri, nihil æqui dicit: his artibus (lego, ἀπίρρητον. Sed ἀπίρρητον ſuprà expoſuit ἐπάρατον, execrabilis) affluentes opes conſecutus eſt.

ὥρα.) Hora,duodecima diei pars: inde dicta ὥρα, q̃ interualla diei diſtinguat.

ὥρα.) Si pacem expetunt, tempus eſt ut arma tradãt. Theologus: Iſta quidem ratione tu uel regnum Dei contempſeris,quod grano ſinapis comparatur. Procopius: Cura mei tandē ſuſcipienda tibi fuerit: qui præter familiæ interitum,tanta pecunia ſim ſpoliatus.

ὡραϊάσας.) Eorũ qui animo linquuntur, color in primis mutatur, quãdo cor premitur.

HORAPOLLON, ex Phœnebythide pago Panopolitanæ præfecturæ, grammaticus, Alexandriæ docuit, & in Aegypto, tandem Conſtãtinopoli ſub Theodoſio. Scripſit πμενικὰ, id eſt de lucis & templis: & Commẽtarios in Sophoclẽ, Alcæum, Homerum: homo ob artẽ celebris, gloria nulli ueterũ doctiſſimorum grammaticorum ſecũdus, * Aegyptius, ſub Zenone impatore. Nicomedes quæritabat Harpocratẽ, nec inueniebat. Iſidorus uerò philoſophus eo cognito *, per literas id ſignificauit. Captus autem tabellarius, à quo miſſus eſſet, confeſſus eſt. Capiunt itaq; & Horapollinẽ, & Heraiſcũ: & neruis utroq; manibus ſuſpenſo, Harpocratem & Iſidorum repetunt. Horapollo autem nõ erat moribus philoſophicis: ſed & aliquid eius opinionis de dijs, quos norat, in profundo occultabat: & Heraiſcus p̃ dixerat, fore ut Horapollo deficeret ad alios, patrijs legib. repudiatis. Id quod & euenit. Nulla em̃ neceſſitate urgente, uiſa fuit facta eſſe illa mutatio, ac potius ſpe quadam inexplebilis cupiditatis explẽdæ. Neq; enim facile quicquã aliud ad defectionis defenſionem afferri poteſt. (Videtur Chriſtianus eſſe factus, aut contrà fortaſſis.)

ὤργων.) Alter alterius glorię in ſeſe trãsfundendæ cupiditate æſtuabat.

ὠρείθυια.) Orithyia, nymphæ nomẽ. Homerus: *Mœra, & Orithyia, & capillata Amathea.* Eſt & Orithyia Borẽæ amica.

ORIGENES, qui & Adamantius, uir clariſſimus, & in omnib. diſciplinis exercitatiſſimus: auditor fuit Ammonij philoſophi, cognomento Saccæ, qui maximos in philoſophia progreſſus habuit: qua de cauſa etiam in arte dicendi plurimùm à magiſtro eſt adiutus. Is enim uir perpetua conſuetudine Platonis utebatur, & in Numenij & Chronij & Apollophanis & Longini & Moderati & Nicomachi, & clarorũ Pythagoricorum ſcriptis uerſabatur. Chæremonis item Stoici & Cornuti libris utebatur, à quibus (μεταληπτικὸν, tranſſumptiuum. f. explicationem arcanorum) metalepticum Græcorum myſteriorum cognouit modum: magna omnino præditus philoſophicorum decretorum ſcientia, non tantùm Græcorum, ſed & diuinorum & noſtrorum, hoc eſt Chriſtianorum. Et quid dicas de eius ꝑpè immortali & beato ingenio? Nam Dialecticam, Geometriam, Arithmeticam, Muſicã, Grammaticam & Rhetoricam, & omniũ dogmata philoſophorum ſic edidicerat, ut ſtudioſos mundanarum rerũ haberet auditores, & in dies ijs aliqd enarraret, magnusq; ad eum concurſus fieret. Origenes, qua ingenij magnitudine fuerit, Porphyrius etiam, qui rabiem ſuam contra Chriſtianos exercuit, meminit his uerbis: Abſurditatis ille modus à uiro erat, in quem & ipſe admodũ adoleſcentulus incidi, qui ualde celebris fuit, & adhuc eſt, ex ijs q̃ reliquit ſcriptis. Adhibeatur Origenes autor, qui eſt apud iſtius doctrinæ aſſertores illuſtri gloria. Hoc teſtimoniũ Origeni à prophanis hominibus perhibetur, ijsq; inimicis. Hæc Porphyrius libro tertio cõtra Chriſtianos ſcribit: uerè ille quidem de huius uiri exercitatione, ſed

Ammonius Saccas.

Multiplex Origenis eruditio.

Porphyrius de Origene.

aperto de cęteris mendacio. Quid enim non auderet is, qui contra Christianos insanijt? cum dicat, eum à Græcis defecisse, Ammonium autem à Dei cultu ad uitam ethnicam desciuisse? Et hęc ad cõmendationem Origenis, & multiplicis eius Græcarum literarum cognitionis. ob quam à quibusdam reprehensus, id studium epistola quadam his uerbis defendit: Cum me religionis doctrinæ deditum, fama de habitu nostro uulgata, aliàs hæretici, aliàs Græcis disciplinis, ac in philosophia præsertim, eruditi conuenirent: uisum mihi fuit examinare ista & hæreticorum decreta, & philosophicas de ueritate pollicitationes. Et hæc ab eo in defensione suæ exercitationis dicta sunt. Sub id autem tempus & Alexãdri, Romanorum imperatoris mater, Mammæa, Antiochiæ cum Origene collocuta est, & ab eo doctrina religionis imbuta. Ab eo tempore Commentarios in sacras literas est auspicatus, Ambrosij potissimùm nõ modò assiduis adhortationibus, sed liberali etiam rerum necessariarum omnium suppeditatione impulsus: in primis autem incredibili uiri illius studio, & in diuinis oraculis exercitatione. Tantum enim studiũ habuit diuinarum Scripturarum, eamq́; diligentiã adhibuit, ut & Hebræam linguam, cõtra & ætatem & ingenium suum edisceret: & alias, præter illã LXX interpretum, editiones in unum colligeret, Aquilæ inquam Pontici, & Theodotionis & Symmachi Ebionæorũ, quę secta purum hominem esse Dominũ opinatur: & commentario in Matthæi Euangeliũ edito, suum dogma per illud confirmare contendit: quintam item & sextam & septimam editionem. Hæc ex Eusebij Pamphili historijs, de Origene. Adeò exquisitum diuinæ Scripturæ studium fuit in Origene, ut, solas primas ipsis Hebræorum elementis scripturas possessionem suam faceret, & inuestigaret aliquas (τινὰς τῶν ἑταίρων περὶ τοὺς) amicorum, præter LXX editiones, sacras Scripturas interpretatos: & alias quasdam, à receptis interpretationibus discrepantes, Aquilæ & Symmachi & Theodotionis inueniret, quas ex abscõdito, nescio ubi nact⁹, superiore latentes tempore, in lucem indagatas protulit. Ac in Hexaplis (id est, sextupla interpretatiõe) Psalmorũ, post insignes quatuor editiones, non modò quinta, sed & sexta & septima addita interpretatione: in una quadam notatum est, eam Hierichunte in dolio inuentam esse. His uniuersis in unum congregatis, & (κατὰ κῶλον διελθὼν, à puncto ad punctum) membratim pellectis, & inter sese collatis, unà cum ipsa Hebręorum annotatione, Hexaplorũ, quę uocantur, exempla nobis reliquit. Seorsim uerò Aquilæ & Symmachi & Theodotionis editionem, unà cum interpretatione LXX in Tetraplis concinnatam, deniq; omnem Scripturam ecclesiasticam notatam, plurima & innumera reliquit: ut ab eo oẽs posteriores Ecclesiæ doctores fuerint adiuti, ut ait Theologus Gregorius: ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη, Origenes omniũ nostrûm cos. Neq; uerò nostræ tantum Ecclesiæ, sed etiam exteris & hęreticis & philosophis plurimùm attulit adiumenti, qui præter diuina, (μονονουχὶ uidetur abundare) tantum non & in philosophicis erudirentur. Quos enim ualere ingenijs uidebat, eos ad philosophicas disciplinas, Geometriam & Arithmeticã & cæteras perducebat, & ad sectas philosophicas promouebat, earũq́; scripta enarrabat, Commentarijs additis, & singulis excussis: ut iam & apud Gręcos magnus philosophus prędicaretur. Cuius in hoc genere solertiæ, testes sunt Græci philosophi, qui eius tẽpore floruerunt, in quorum scriptis multa uiri huius fit mentio, cum aliàs (libros ei dedicent) eum appellent, aliàs ad eius iudicium tanquam præceptoris labores suos referant. Origenem igitur more suo Cæsareæ degentem, multi conuenerunt, non modò ex popularibus, sed & peregrini infiniti relicta patria ad eum audiendũ uenerunt: quorũ maximè insignes nouim⁹, Theodorum, qui ipse fuit inter nostræ ætatis episcopos percelebris: Gregoriũ Thaumaturgum, & fratrem eius Athenodorũ: quos philosophiæ cupiditate flagrantes, & Græcas Latinasq́; literas admirantes, ut cum priore studio diuinam exercitationem commutarent, impulit. Qui totis quinq; annis eius usi consuetudine, in rebus diuinis eos progressus fecerunt, ut etiamnum adolescentes episcopatu Ponticarum Ecclesiarum digni haberentur. Eodem tempore Origenes in Esaiam, simulq́; in Ezechielem XXV libros composuit, è quibus in tertiã partem Esaiæ usq; ad uisionem quadrupedum in deserto, XXX sunt tomi. In Ezechielem XXV, quos solos in totũ prophe-

Origenes de suo disciplinarum studio.

Mammæa.

Ambrosius autor Commentariorum scribẽdorum.

Hebræa.

Interpretationes Bibliorum.

Ebionæi.

Hexapla: Sextupla.

Origenes omnium.

Et Theologiæ & philosophiæ gister.

Auditores Origenis.

Commentarij.

phetam cõfecit. Quo tempore hos ſcribebat, annũ agebat ſexageſimum: quo & ſanctus martyr Pãphilus martyrio uitam confecit. Enarrationis in Euangeliũ Ioannis apparet priores quinque libros eum, dum adhuc Alexãdriæ fuerit, compoſuiſſe. Operis in totum Euangelium ſunt tomi XXII. In Geneſin XII. In primos XXV Pſalmos, & in Threnos, & de Reſurrectione, & de Principijs. Scripſit & Stromatum lib. 10. quos Alexãdro imperante compoſuit. In expoſitione primi Pſalmi expoſuit ſacrarum Scripturarum ueteris Teſtamenti catalogum, ſic penè ad uerbum dicens: Non ignorandum eſt, libros eſſe Teſtamẽti, ut Hebræi tradiderunt, XXII. quãtus apud eos eſt numerus literarum. Poſtea ſubijcit: Sunt autem hi libri ſecundum Hebræos, Geneſis, Barenſid, id eſt in principio: & reliqui ordine. Vixit uſq; ad Gallum & Voluſianũ, hoc eſt uſq; ad annũ ætatis 69. Obdormijt Tyri, ubi & ſepultus eſt. Pater uerò eius Leonides, martyrio ꝓpter Chriſtum eſt conſummatus.

Pamphilus martyr.

Liber Origenis.

Leonides Origenis pater.

ORIGENES Leonidem habuit patrem, epiſcopũ & martyrem: floruit ſub Seuero imperatore. Dum Alexandriæ fuit, magnum ſtudiũ diuino ſermoni impendit. Eius ſtudioſi permulti fuerũt, maxime Ambroſius: qui cum illi innoteſcere ſtuduiſſet, à ſecta Valentini & Marcionis diſceſſit. Plurimi etiam prophanorũ philoſophorũ eum adeũtes, maximum eius doctrinæ fructum ceperũt. Nam ab ijs quoq; magnifiebat, docens Geometriam & Arithmeticam, & reliquas primas diſciplinas. Quapropter non pauci Græci philoſophi eius meminerunt, ut ſui præceptoris. Abundauit enim ingenio à puero, & ſtudioſiſſimus fuit. Qui cum puerili ætate ſenſum ſacrarum literarum profundius ſcrutaretur, pater eũ obiurgabat, ne quid ſupra ætatem quæreret. Sed noctu accedens, & pectus intuens, quaſi ſancti Spiritus templum deoſculabatur, ſeq; tali filio beatum iudicabat. Caſtitatis & cõtinentiæ fuit ab adoleſcentulo ita ſtudioſus, ut quaternis obolis in diem uictitaret: idq; per annos cõplures fecit, & humi in ſtorea dormiuit: & breui tẽpore noctu quieſcens, maiorem eius partem in ſacram meditationem ſanctorum oraculorũ contulit: atq; ita & inſomnia & inedia & nuditate ſeſe ſubigens, uſq; adeò uigorem corporis edomuit, ut emarcuiſſe uideretur. Nam cum uino & oleo & reliquis abſtineret, (ἀναχωπλὼ τὸ θώρακος ὑπέμεινε) euerſionẽ thoracis maximam ſuſtinuit. Hinc celebris factus, ut & agendo & dicendo excellens, multisq; Græcis ad idolomaniã deteſtandam impulſis, ad martyrij coronam adipiſcendã ſe parauit. Magna itaq; fama de eo increbreſcente, & multis è longinquo ad eum confluentibus: non tantum Græcos & philoſophos & hæreticos primarios ad pietatem attraxit, ſed Chriſtianos etiã rectius inſtituendo cõfirmauit. Quamobrem is quem diximus Ambroſius, multis precibus impetrauit, ac penè ui adegit hominem Cæſareæ, ſeptem conductis notarijs, & pluribus qui eleganter ſcriberẽt, ut ſacras Scripturas interpretaretur. Hoc igitur rerum neceſſariarũ præbitore uſus, ociumq; nactus, notarijs dictauit ea quæ librarij cum mulieribus elegãter ſcribere edoctis deſcriberẽt. Sic omnem diuinam Scripturam annis XVIII eſt interpretatus. Ferũt autem ſtans libros compoſuiſſe. Tantum enim enarrationis diuinorum oraculorum Ambroſius ardorem declarauit, ut magnum eius ſtudium teſtificans Origenes, ad quendam ſic ſcribat: Sacer Deo, & uerè dicatus Ambroſius, ſæpè me appellauit: qui cum me amicum eſſe & cupidiſſimũ Dei putaret, ſua me induſtria cõarguit, ſuoq; diſcẽdi amore. Tantum certè quidem me ſuperauit, ut periculũ mihi ſit, ne deficiam in eius poſtulationibus exequendis. Neq; enim cœnare licet, (ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα) niſi opponenti: neq; cœnato deambulare, ac refocillare corpuſculum: ſed & illis temporibus doctrinæ uacare, & exempla corrigere cogimur. neq; totam noctem ad curationẽ corporis dormire licet, ſed & eius magnam partem lucubrationibus impendimus. Mitto matutinos labores, ad nonam uſq; & decimam horam. Omnes enim homines ſtudioſi id tempus indagationi diuinorum oraculorum, & lectionibus conſecrant. Omnem igitur diuinã Scripturam interpretatus eſt. Iis enim temporibus uetus Teſtamentum in dolio quodã repertum, perquàm ingenioſè & eruditè adornauit. Nec tamẽ ad extremum uſq; gloria eius inextincta manſit. Nã multiplicis eruditionis induſtria in lapſum eum ingẽtem impulit, & multos offendit, multos in exitium deiecit. Nam cum Sacrarum literarum nihil nõ interpretari uellet, in peccati calamita-

Ambroſius ἐργοδιώκτης.

Scripturæ ſacræ interpretatio. ταχυγράφοι. καλλιγράφοι.

Anni XVIII. Static.

Labes aſperſa Origenis gloriæ.

Occasiones hæreticis datæ.

tem incidit, & mortifera enarrauit uerba. Nam ab eo & Arius argumenta sumpsit: & secuti (ἀνόμοιοι καὶ ἀνόσιοι. f. ἄνισοι, qui Christum Deo dissimilẽ & imparem dixerunt) inæquales, & profani, & reliqui omnes. Initio enim dicere non dubitabat, unigenitum Filiũ uidere Patrem nõ posse, neq; Spiritum sanctũ uidere posse Filium, neq; angelos Spiritum. Neq; ex patris essentia esse filium uult, sed creatu ram: & ex gratia dici filium, humanã autem animã (προϋπάρχειν esse ante ingressum corporis) esse priorẽ. & si quæ aliæ sunt eius blasphemiæ. Multa certè quidem in singulis Scripturis composuit: & colloquia & procemia eius de moribus & naturis animãtium & brutorum, medio pleraq; scripta genere orationis, iucundam habent expositionem. Dogmata uerò de fide omniũ absurdissima inueniuntur. Visum illi quoq; fuit, uitam asceticã (id est, exercitationi uirtutis deditam) instituere: & quidem talem, ut & thoracem eius dicant eximmodica inedia & dura uictus ratione euersum esse. Contra suum uerò corpusculum id esse machinatum, ut uel (ut alij dicũt) neruũ incideret: uel, ut alij, pharmaco imposito pudenda exiccaret. Alij alia de eo referunt. Fertur multa pro Christo perpessus esse, cum admodum esset eloquens, & in Ecclesia educatus. Ex inuidia igitur in calumniã turpitudinis adductus (πρὸς τὰς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας) apud potestatis principes, calliditate diabolicæ maliciæ (ἀνδρὰ φασιν ἐπινοηθῆναι) uirum aiunt excogitatum esse ab improbitatis operatoribus. Aethiopem igitur subornarũt, ad abusum corporis eius. Is uerò tã nefarium facinus non ferens, uocem rupit, ambabus illi propositis rebus: & assensus est, se immolaturũ: & thus in manus eius iniectum, in altaris pyram demiserunt. Sic & à iudicibus à martyrio reiectus est, & eiectus Ecclesia. Relicta igitur propter probrum Alexãdria, in Iudæam se contulit: ac Hierosolyma cum uenisset, enarrator & eloquens, rogatus est à sacerdotibus, ut in Ecclesia sermonem haberet (presbyter enim iam erat) atq; etiam ui coactus, surrexit, & hãc tantum sententiam elocutus: Peccatori autẽ dixit Deus: Cur uerò tu enarras iura mea? & assumis testamẽtum meum in os tuũ? complicauit librum, & assedit cum eiulatu lachrymans, omnibus unà cum eo eiulantibus. Alia item multa & dicuntur & canuntur, propter multitudinem cognitionis eius, & compositionis librorum. Vnde Syntacticus, id est Compositor dictus est, ꝙ multos feciſſet libros, non audiens scilicet Solomonem dicẽtem: Fili caue, ne facias libros multos: & ne festinato ore tuo, & cor tuum nõ acceleret ad efferẽdum sermonem à facie Dei. Nam Deus suprà in cœlo est, & tu in terra infrà. Quapropter sermones tui sint pauci. Multi enim sermones multiplicant uanitatem. Et ne sis nimium iustus. est enim iustus qui peccat iusticia sua: & ne argutare superuacanea, neq; sis impius. His omnibus ille repudiatis, decoro excidit.

Syntacticus impugnatus.

Procemia. Dogmata.

Vita ascetica Origenis.

Origenes fœditati præfert idololatriã.

Origenis luctus Hierosolymitanus.

ORION, Thebęus Aegyptius, scripsit collectanea sententiarum, seu Florilegium ad Eudociam, Theodosij iunioris uxorem, libris tribus.

Orion Alexandrinus grãmaticus, scripsit Florilegium, Atticarum dictionum collectanea, de Etymologia, Encomiũ Adriani Cæsaris.

ORVS Alexandrinus grammaticus, Cõstantinopoli docuit: scripsit de ancipitibus: Gẽtilia quomodo efferẽda sint: Solutiones ꝓpositionũ Herodiani. Tabulam suarũ rerũ: De encliticis particulis: Orthographiã ordine alphabetico: De αι diphthõgo. Orthographiam αι diphthongi: Contra Phrynichum ordine alphabetico: Florilegium sententiarum.

Demosthenes. Callistratus.

ὠρωπία χώρα.) Demosthenes cũ Callistratum oratorem Oropios defendentem uidisset, eloquentiam adamauit.

OROPVS, locus dictus est, quòd Orus oculos ibi amisit.

ὡς.) Parmenides incredibili est pertinacia.

ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.) Vt omnia summatim bona tibi offerã. De ijs qui multa bona pollicentur.

HOSANNA, gloriã significat. Etenim alius Euãgelista dicit, Pax filio Dauidis: alius, Gloria filio Dauidis. Alij perperã interpretantur, σῶσον δὴ, Age serua.

ὡς αὖ ὑπὲρ τηλικάτων.) Vt tantis de reb.

ὡς ἀπόλοιτο, καὶ ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι.) Pereat, etiamsi urnæ adæquarint. Hyperbolicè dictum est. Cum enim pares erãt calculi, reus absoluebatur.

ὤσατο.) Equo illum quidẽ deiecit: sed ereptũ à satellitibus è discrimine, in qd se coniecerat, uulnerare non potuit.

ὥς' ἐμοὶ κριτῇ.) Meo quidem iudicio lucidissimus est, inquit Sophocles.

ὡς

Diadema pro laqueo.

ὡς ἐκ τῶν παρόντων.) Cum eò loci se redactam audiret, data à singulis optione mortis leniſſimæ & leuiſſimæ: diadema, quod in capite geſtabat, ſignum ſcilicet & teſtimoniũ principatus, auulſum collo innexuit: eoq; uſa pro laqueo, ut illius temporis dura conditio poſtulabat, necem ſibi conſciuit.

ὡς ἐνὶ μάλιστα.) Diuerſoria ſunt quàm fieri poteſt tutiſſima.

ὡς ὀλίγαν, ὡς πολὺθει, ὡς ὀλίγ πολὺ.) Dion hiſtoricus Romanarum rerum lib. 17. πέφυκεν ὡς πολὺθει τὸ μὲν εὐτυχῆν θρασυτέρους, τὸ δὲ κακοπραγῆν μετριάζειν: Alioqui etiam ferè ita fieri ſolet, ut & fortunati inſoleſcant: & quibus res aduerſæ ſunt, ſe præbeant moderatos: eoq; hi quidẽ ex metu modeſtè uiuunt, illi propter fiduciam petulanter. Idq; magis etiã eſt in illo deprehenſum. Idem 13. Plerunq; ſecuritas tarditatem, ſubita inclinatio celeritatẽ conſilij ſequitur.

πέφυκεν ὡς πολὺθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δ' ὀξύῤῥοπον ἐκ τάχους ἀφνοίας ὑπάρχειν.

ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν ἔπος, ὡς ἔπος φαῦαι, ὡς φαῦαι ἔπος, ὡς φαῦαι, ὡς εἰπεῖν.) id eſt, ὡς φαύνεται καὶ (ἐνὶ) ἐν λόγῳ εἰπεῖν, ut uidetur, & ut uno uerbo dicam. Alibi dicit Ariſtoteles, ὡς τύπῳ θεολαβεῖν, ut pingui Minerua complectar. Hoc autem dixit, quòd non ſubtiliter diſtinctéq; dici poſſit, propoſitiones quæ ad expetẽdum & fugiendum referantur, eſſe morales: quę ad cognitionem & ueritatẽ, naturales.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν.) Vt communius & uniuerſẽ dicam.

ὡς εἰς παῦ ἀπορίας ἀφικέσθαι.) Eò redactus, ut conſilij prorſus inops eſſet.

ὡς ἔοικεν.) Vt apparet, uti par eſt, ut fieri ſolet.

ὡς ἡδέως αὖ φάγοις ἐξ ὄξους δίκλων.) Quàm libẽter, ô ſycophãta, ex aceto ederes litẽ?

ὡς καλὸν ὦ Ποσειδον.) Quàm pulcher eſt, ô Neptune, cœtus eorum? Quàm denſus & expeditꝰ, inſtar cibarij panis, & publici epuli. Nam cum publicè conuiuantur, unoquoq; ſuã cœnam afferẽte, denſa uidentur omnia, partim ſacrificiorum apparatu apportato, partim ab ipſis epulantibus.

Epulum.

ὡς οὐκ ἀφεύξεται.) Teucer non effugiet, quo minus lapidibus obruatur.

ὡς ἀχθοφόρων, ἀλλὰ τιμωρούμενον.) Ex Chæremonis Therſita prouerbialis uerſus: Nõ inferens, ſed depellens iniuriã.

ὥσπερ κογχύλιον διελεῖν.) Vt conchã diuidant. Prouerbium, in ualde ſordidos.

ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγερόμενοι.) Inſtar uictorum circumire, uel circumduci. Ferunt pugilibus uictoribus præmia non fuiſſe data: ſed ipſos circumeũtes, quod quiſq; uellet.* Pugilũ præmia.

ὡς πυθῶδ' ἰέναι βουλόμενοι, βοιωτὸς δίοδον αἰτούμεθα.) Tanquã Delphos ituri, tranſitum à Bœotijs petimus. Delphi ſiti ſunt intra Atticam & Bœotiam. Delphi.

ὡς τὸν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν.) Quaſi clypeum Argis ſuſtuliſſet. In arrogantes. Alij dicunt, ſacrum eſſe Argis clypeum, qui munitus dicatur, & ſuſtineri nõ poſſit: alij, cohortẽ eſſe Argis robuſtiſſimorum iuuenum, quæ clypeus dicatur. Argiuus clypeus.

ὠτιά.) Ancus Martius rex Romanorũ, præter cætera, ad oſtia Tiberis fluuij locum munijt, & ad ipſum æſtuarium urbẽ cõdidit, Oſtiam à ſitu ita dictã, ad lapidẽ decimum ſextum Roma diſtantem.

ὠτικῶς.) Non impetu & cum uiolentia ruendum in mortem.

ὡς τὸν υἱὸν.) Tanquam filium ſuum, ſacra ratione, uti par erat, diligebat.

ὡς φάσαν ἡ πολλοὶ.) Homerus: Sic ait populus.

ὄσφρον.) Vinum in libationibus adhibebatur.

ὠσχοφόρια.) Oſchophoria, Sciradis Mineruę feſtum, à racemis uuarum dictum. Oſchophori autem duo erãt, genere & opibus præſtantes, qui palmitẽ ferebant uuis dependentibus.

ὦπαι καπαγόπαι.) Iam nõnullis qui confractas aures & corruptos animos habent, in comœdiã conuerſa ſunt, & magnum riſum, arcana philoſophię (Damaſcius ait) eò quòd quidam arcana philoſophiæ eliminaſſent.

ὠπακάσειν.) Per emiſſarios & delatores aliquid exploratum ire.

ὦ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φυσῆσαι.) Sacrũ ignẽ ei ſufflare non licet. Timæus 38 hiſtoriarum tradit, Democlidem cõtra Democharem dixiſſe: Soli ipſi omnium Athenienſium non licere ſacrum ignem ſufflare, ut qui ſuperioribus partibus ſit impuris. Duris uerò lib. 10. Pytheam idem obieciſſe Demoſtheni ait.

ὠτοκάταξις, καὶ ὠτοθλαδίας.) Aurifractus dicitur, cui aures in palæſtra ſunt cõfractæ.

ὦτος.) Aſio auis eſt, quæ cum laudatur, & contrà ſaltat, ſicut nycticorax, capitur. Itaq; Otos dicunt inflatos, & uanę gloriæ cupidos.

ὤφελε.) Vtinam prius ætherem ſubijſ-

ſet magnum', aut multis cõmunem Orcum, ille uir, qui inuiſum monſtrauit armorum Græcis communem Martem: id eſt, utinam prius è medio ſublatus eſſet, quàm arma bellica in Græciã intuliſſet. (Quis fuit, horrendos primum qui protulit enſes? Quàm ferus, & uerè ferreus ille fuit?)

ὠφελείας.) Publius urbem ingreſſus, quoſuis obuios occidi iuſſit, nec parci cuiquam, neq; ad prædam diſcurri, ante ſignum datum.

ὠφέλιμον πρᾶγμα.) Res utilis, quæ eiuſmodi eſt ut iure expetatur ad incrementum & additamentum. παρὰ τὸ ὀφέλλειν, τὸ αὐξαίνειν.

OPHELIONIS comici, libro 2. Dipnoſophiſtarum dramata eſſe ait Athenæus, Deucalionem, Callæſchrum, Centaurum, Satyros, Muſas, Monotropos, id eſt Solitarios.

Philoſophicum ſupercilium.

ὦ φήμερε.) O' unius diei homuncio. Sic loquentem inducit Socratem Strepſiadi Ariſtophanes, quaſi ipſe diuinis rebus & ſublimibus intentus, præ ſe contemnat ſenem rebus caducis intentum.

Socrates. Silenus.

Vel, quia Socrates Sileno ſimilis eſſe dicebatur. Fuit enim & ſimus, & caluus. Nam Silenum Pindarus fic affantem facit Olympum: O' miſer, unius dieculæ, fatue: Narras mihi res inſolenter.

Mithridatis interitus.

ὦ φῶς.) O' lumẽ malis meis ades: præbe te amicũ mihi, dextram tuam implorãti. Eſto in extremo miniſterio mihi alter Mithridates. Hæc ait Mithridates, cũ hauſto ueneno difficulter moreretur.

OCHVS philoſophus apud Phœnices, Zamolxis apud Thraces, Atlas apud Afros.

ὤχθ.) Mortuos coronare, & lecythos eis imponere ſolebant.

ὦχρος.) Vt uidi Melitẽ, pallor me inuaſit.

ὀψοπόνος.) Coquus Spinther Mercurio hæc ſigna artis ſuæ dedicauit, ſeruitij iugo excuſſo.

INITIVM P LITERAE, PCÃA.

ΠΑγας (ſ. παγασαὶ.) Pagæ, uel Pagaſæ. Demoſthenes in Philippicis: Nauale eſt Pheræorum, unde Pagaſiticus ſinus, & urbs.

πάγας.) Id quod Aeſchylus ait: In ſuas pennas incidit, & comprehẽſus laqueis, quos alijs poſuerat, legibus, ut æquum erat, pœnas dedit.

Inſidias alij fabricans, ſibi fabricat ipſe.

παγκρατιαστὰς.) Pancratiaſtæ, athletę, pugiles, qui manib, & pedibus pugnant.

PANCRATIVS ſophiſta, in Minucia ni artem commentarium ſcripſit.

Pancratius. Huius feruntur libri de arte culinaria, ſecundum quamuis conuerſionem. Floruit tempore Leonis ſenis, uſq; ad Zenonem.

πάγκοινος.) Pancœnus, quaſi cõmunis omnib. palus apud Inferos. Neq; enim illũ ex Orci Pancœni ſtagno, nec lachrymis nec precibus reuocabis, in quod omnibus perueniendum eſt. Sentẽtia eſt: Neq; lamẽtando, neq; obteſtãdo deos, eum reſuſcitabis. imitatione Homeri:

Vtilitas quoniam luctus eſt nulla moleſti.

Et Aeſchylus: *Sola dearum Mors munera non amat, Non admittit dulcis partẽ ſpei.* μόνῳ γὰρ θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

πάγοι.) *Aedes, Nympharũm, ſacer tumulus, & quæ ſub rupe sũt ſcaturigines, & aquis propinqua pinus.*

PADVS, nomẽ fluuij, qui apud Græcos Eridanus appellatur.

πάθας.) Cõmemorat ademptam pecuniam, & cõdemnationem, atq; etiam priores ſuas iniuſtas calamitates. Sophocles: Atq; (inteſtinas calamitates) ea quæ intus acciderũt, nõ poſſum eloqui. Oedipus: Acqeſcere me, ærũnæ & tẽpus longinquũ docent: & tertio loco, animi cõſtantia. Id eſt, ut boni cõſulerẽ res aduerſas, longũ effecit tẽpus, & calamitatũ multitudo, & fortitudinis excellentia.

πάθη.) Cum uideam calamitatem pediſſequam, quæ (falli) effugi non poteſt. Et rurſus: Ac alias infinitas dixerim, neglectam iuſticiam, ſecutas ærumnas.

πάθη.) Quales affectiões animi in ſpectaculo, tales exitus eſſe neceſſe eſt. Affectus duo, Dolor & uoluptas. Et uoluptas quidẽ læuis eſt motio, dolor autem dura motio: ac uoluptas accepta omnibus animalibus, dolor autem odioſus.

πάθος.) Affectio, dictionis eſt homonymia, quam uulgo æquiuocationẽ dicunt, cuiuſmodi eſt canis: itẽ metaphora, ut nutrix tellus, id eſt alma. Hinc oritur abuſio & obſcuritas.

πάθος.) Nomen πάθος (paſſio, perpeſſio, affectus, affectio) dupliciter dicitur: uel de eo quod ad corruptionẽ, uel de eo quod ad perfectionem perducit. Lignum enim pati ab igni dicitur, ꝙ corrumpatur. Senſus etiam pati dicuntur à ſenſibilibus, hoc eſt perfici, & à facultate ad actionem perduci. E' corporis affectionibus ad ànimum aliquid tranſit.

Eo

Eo enim dolente, unà dolet: beneq; affecto, unà lætatur: & corpus aliter atq; aliter affectum, impedimento esse animo, nemo ignorat. Quod non fieret, nisi ab affectione erga illud, conuenientia quędam & coniunctio, quæ συμπάθεια dicitur, ad animum peruenire: ueluti si posterior uentriculus cerebri patiatur, memoriæ uis patitur.

DE AFFECTIBVS.

Partes animi sũt, quinq; sensuũ instrumenta (τὸ φωνητικὸν, uocalitas) uox, & intelligendi facultas, quæ est mens. E` reb. falsis aũt inuadit animum peruersitas, à qua multæ affectiones procedunt, & turbarum causæ. Est autem ipsa perturbatio, sine ratione & contra naturam animi motus, aut impulsio nimia. Affectuũ quatuor summa sunt genera: Aegritudo, metus, cupiditas, uoluptas. Videntur autem affectus iudicia (κρίσεις) esse. Nam & pecuniæ studium, est persuasio, pecuniam esse bonam: ac ebrietas & intemperantia, eodem modo, & reliqua. ac ægritudinem quidem esse dicunt cõtractionem sine ratione: species uerò eius, misericordiam, inuidiam, æmulationem, zelotypiam, angorem (ἀνόχλησις) obturbationem, amentiam, dolorem, & cõfusionem: & misericordiam quidem esse, miserari aliquem, tanquam nullo suo merito rebus aduersis afflictum: inuidiam uerò, bonis alienis dolere: æmulationem, dolere alij inesse, quæ & ipse habeas: angorem, ægritudinem premen tem: obturbationem, dolorem angentem, & difficultatis plenum: amentiam, dolorem è cogitationib. residuum, aut dolorem laborioſum, qui augeatur: confusionem, dolorem sine ratione, prohibẽtẽ & uetantẽ præsentia intelligere. Immortalitas, uitæ affectus est, aut accidẽs quoddã. Esse aũt affectionẽ aut accidẽs quoddã uitæ, immortalitatẽ, perspicuũ erit ex hypothesi illa: è mortali scilicet, immortalem nasci. Neq; enim participa tione alterius uitæ, immortale erit mortale: sed tanquã accidenti quodã, & affectu. Eadem enim ipsa uita certo modo affecta, immortalitas est. Quod si affecti onis causa uita, fit immortalitas (εἴη αὖ πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας, f. τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία) erit certè uita affectus immortalitatis. Si igitur passionis propriæ, id quod passum est, non est genus. (est enim casus aliquis & accidens affectus, eius quod passum est, & non forma) nec immortalitatis genus erit uita. Neq; enim dulcedinis genus est corpus, neq; uoluptatis aut doloris animus.

PACATVS Minucius, græcè Irenęus Alexandrinus grãmaticus, de Alexãdrinorũ dialecto, siue de Græcismo libros 7 scripsit, ordine alphabetico: de Attica consuetudine quæ est in dictione & Prosodia, libros 3, ordine alphabetico: de Proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti: de Atticismo, & alia multa.

πάκορος.) Pacorus. Ferunt Crassi cum legionibus interitui, æqualem fuisse Pacori & copiarum eius interitum.

παλλάδιον.) Palladiũ. Fuit hoc sigillum paruũ ligneũ, qd' (πεπλεσμένον, initiatum, cõsecratũ) perfectũ dicebãt esse, quodq; regnũ Troianũ tueretur. Datum aũt est Troi regi, cõdenti urbẽ, ab Asio quodã philosopho & initiatore. Quã ob rem in Asij honorem, regionem quæ sub imperio eius erat, cũ Epirus prius diceretur, Asiã appellauit. Poetę uerò qui hac de re scripserunt, ex aere dicunt Palladium hoc Troi Phrygum regi esse delatũ. Hoc Diomedes & Vlysses, cum ad Priamum legati essent, è templo surripuerunt, prodito illo à Theano, Antenoris uxore: quæ erat sacerdos templi, idq; custodiebat. Cognouerãt enim ex oraculo, quãdiu Palladium Troiæ maneret: tamdiu incolume fore Phrygum regnum. Magna igitur cõtinuò inter (Diomedẽ) Aia cem & Vlyssem orta est cõtentio, uter id in patriã deportaret, aliis regib. & ducib. hac de re iudicantibus. Multis aũt rationib. adductis, & uespere facto: uisum est iudicib. deponere simulacrũ apud Diomedẽ, dũ diluxisset. Qd' cũ esset factũ: inuẽtus est Aiax noctu clàm interfect⁹: iuspicabãtur aũt, ab Vlysse dolo fuisse occisum. Atq; ita altercãres, orã soluerunt.

Asius. Epirus. Asia. Theano prodirix Palladij. Aiacis & Vlyssis contentio.

PALLADIVS, Palladij F. Methonæus, sophista, natus est sub Cõstantino imperatore. Scripsit de Romanorũ festis, disputationes, oratiões diuersas, Olympiacam, Panegyricam, forensem.

παλλαδίων χρυσεμένων.) In proris triremium Athenienses simulacra quædã lignea Mineruæ collocabãt, quorum nauigaturi rationem habebant.

παλάμαι.) O` conatus mortalium: ô infelix mortaliũ genus: quibus ne mediocre quidem est æuum.

παλαμᾶσθαι.) Adhæc quicquid oportet, conetur, & quiduis contra me moliatur. Nam æquum bonum mecũ est: &

Iusticia adiumento mihi erit: neq; (me opprimet calamitas, ὃ μήθ' ἁλῶ κακὰ πρᾶσσων) ullius sceleris conuincar.

παλάμη.) Herodotus: Dicebat eis, uideri sibi, se artem habere, qua speraret, se optimos regis socios ad defectionem impulsurum esse.

PALAMEDES, Eleates grāmaticus, edidit Comicam & Tragicam dictionē, nomenclaturam, commētarium in Pindarum poetam.

Palamedes Nauplij & Climenes filij, Argiuus, uersificator. Fuit consobrinus Agamemnonis regis. Bona indole præditus ad philosophiam & poesin: inuenit literam Z, Π, Φ & X. item arithmeticā, talos, tesseras, calculos, mensuras & pondera. Poemata eius deleta sunt (ab Homero) à posteris Agamemnonis, ex inuidia. Existimo autem etiam hunc fecisse. * Inuadit autem maximos etiā uiros inuidia, quæ utinam non irrepsisset in uitam: aut posteaquam irrepsit, ne me uincat. Valeat potius, atque absit. Quoties enim cor mihi doluit? qualia uidi longo tempore? Cæterùm sit mihi uita, cui nihil desit. Vultum autem meum nunquā exigui tēporis spe feriat inuidia: ait quidam ueterum.

Summa petit LIVOR, *perflant altissima* VENTI.

Palamedis remi pro literis.

παλαμήδης.) Palamedes: Noui ego prius cōmentum Palamedis: quemadmodum ille, remos inscriptos proijciā: quēadmodum (οἴαξ f. nomē propriū Oeax) gubernaculum Nauplio depingit parenti Palamedem, in diuersis remis: eosque in mare proijcit: ut unus saltem ad Nauplium perueniat. Vnde autem mihi suppetunt remi? hæc simulacra, remorum uice depicta proijciam: idq; longè præstat. Nam & hæc sunt ligna, & illud lignum fuit.

παλαμναῖος.) Babrius: Timui ne pellem meam morderet fugiens, ne iubam meam fœdaret. Loquitur de mure. Et rursus: Non homines esse uisi sunt: sed dæmones infesti quidā, & nefarij. Aelianus: Ille uerò ante congressum cū hostibus, tanquā populū suū perire uideret, maiori malo malum est restinguere ausus, nefarius ille. Imperat itaq; miseram uirginem in duas secari partes.

παλλάντιον.) Romulus, cōstituta Republica renouauit etiam regiam, quæ à Pallante palatium uocatur.

PALLAS, uirgo insignis. Est aūt epitheton Mineruæ à uibranda hasta, aut à sublato Pallante, uno ex gigantibus.

712

παλατῖνοι.) Palatini, genus panū, quos populo Cōstātinus Magnus in suo cōsulatu largiebatur: ita dictos, quòd ex palatio præberentur. Adiecit his etiā carnes, uinum & oleum: quorum aliquandiu ciuitas fructum cepit, cum notas (ἀπήλαυσε: τῶν ὑπ' αὐτῆ ῥιφέντων φέρων τὰ γνωρίσματα) eorū quos ille proiecisset, ferret.

παλαιγλὲς.) Homines simplices, ὀρχαίους καὶ παλαιοὺς, antiquos & uetulos dicebant.

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.) Fuerūt olim strenui Milesij. De ijs qui olim floruerunt, nunc uerò sunt imbecilles.

παλαίσμασιν.) Aristophanes: Phrynichi certaminibus. Phrynicho enim duce uicti sunt Athenienses: qui & in multorum odiū incurrit, quasi mala fide bellū administrasset. Quidam uerò hunc Comicum poetā dicunt, qui choros mobiles & decertantes introduxerit. Fuit aūt prætor, sub quo multi Tragici impegerunt, & capite diminuti sunt.

παλαιστὴς.) * Est ille quidem callidus luctator. Verùm callida etiā ingenia subinde impingunt.

παλαιστίνη.) Palæstina. Multorū dierum itineribus distat Babylon à Palæstina.

παλαίστρα.) palæstra. Cum inuenisset campum decliuem, & opportunum usui equorum & phalangis: eum repurgauit atque effôdit, ut belli exercitationibus seruiret.

PALAEPHATVS, Athenis uersificator, filius Actæi & Biûs: aut, ut alij dicūt, Ioclis & Metaniræ: alij, Mercurij. Fuit, quorundam sentētia, post Phemonoen: aliorum uerò, etiam ante illam. Scripsit Cosmopœiam, id est mundi fabricam, uersibus circiter quinquies mille: Apollinis & Dianæ partum, uersibus ter mille: Veneris & Cupidinis uoces & sermones, uersibus quinquies mille: Mineruæ & Neptuni contentionem, uersibus mille: Latonæ comam.

Palæphatus, Parius aut Prieneus, tempore Artaxerxis: scripsit libros quinque incredibilium.

Palæphatus Abydenus historicus, edidit Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Fuit sub Alexādro Macedone, amasius Aristotelis philosophi: * ut Philon in litera α, de Admirabili historia lib. 1. & Theodorꝰ Ilienſis in 2. Troicorū, tradūt.

Palæphatus Aegyptius, aut Atheniensis grammaticus, edidit Aegyptiacam Theologiam, Fabulosorum lib. 1. (λίας, f. λύσις)

λύσης.) Explicationes fabulosè dictorū: Argumenta in Simonidem: Res Troianas, quas quidam Athenienſi, quidam Pario aſcribunt. Scripſit etiam peculiarem hiſtoriam.

παλεύει καλῶς πλὴν ἀλώπεκα.) Pulchrè fallit uulpeculam. Prouerbium.

PALLENE, municipium Antiochiæ tribus. In Thracia quoque Pallenen eſſe, notum eſt. Eſt & Pallene una ex Halcyonijs inſulis.

παλλικὸν βλέπειν.) Pallenico eſſe uultu, id eſt generoſo, animo infenſo atq; aſpero aduerſus hoſtē: q̄ in Pallenēſi municipio Atheniēſes cū Piſiſtrato tyrānidem affectante, prælium cōmiſerunt. Quòd ſi pro παλλίῃ legatur βαλλίῃ: ſignificat, cum lapidibus eſſe obruendum.

παλίγνωτος.) Ariſtophanes: Ne ſis iratus nobis ſupplicantibus, ne denuò ſuccenſeas, teq; rurſus pœniteat beneficiorum, quæ in nos fuiſti collaturus. Et in Epigrammate:

Pluribus in rebus Venus aſpera, mitis in uno,
Odit quæ tumidus pectora faſtus agit.

παλίγκυρτος.) Polybius: Cum hoſtes ultrò ſeſe ueluti in naſſam coniecciſſent, atq; ipſe inimicos in poteſtatem redigere poſſet, eos prætermiſit.

παλιμβολία.) Agathias: Ducū magnus fuit comitatus, magna cuſtodia, magna uigilia, multæ prehenſationes populi, opes & timor & inconſtantia.

παλίμβολον.) Scythicæ gētes ſunt mutabiles, & infidæ.

παλινaίρεσις.) Denuò electi: uel, qui calumniæ cōdemnati, ſoluta mulcta in integrū reſtituuntur: uel, qui abrogato magiſtratu denuò deſignantur. Polyeuctus: Quos calumniabatur, eoſdem accepta pecunia defendebat.

παλινῳδίαν ἄδειν.) Palinodiam canere. Prouerbiū, contraria prioribus dicere.

παλιντριβῆ.) Sophocles: Nihil periit. nam bene curant illa dij, ac neſcio quomodo calliditatem & uerſutiā ex Orco (ἐξ ἅδου F. ſtirpitus & radicitus) euertere gaudent: rectè facta autem ſemper bonum nuncium afferunt.

παλίωξις.) Agathias: Romani cū ſe explicuiſſent, conuerſi, obuij perſequentibus proceſſerunt: & fortiter atq; continenter pugnando, illos repulerunt: atq; ita in locum fugæ, inſecutio ſucceſſit.

παλμικὴν οἰώνισμα.) Poſidonius de ſaltibus ſeu uibrationibus librum ſcripſit: ueluti ſi dexter oculus ſalierit uel palpitauerit, quid ea res ſignificet?

πάλῳ.) Darius iubet hos ſortiri. Poſtquam uerò ſortiti erant, ſors ex omnib. Bagæo obuēnit.

παλτὰ.) Cyrus cum aſcendiſſet in equū: haſtā in manus ſumpſit: Xenophō. Et Arrianus: Emittebant in eos qui ad mœnia pugnabāt, alij haſtilia, alij iacula. In dextra aūt tenebat haſtā ſex ferè cubitorū, cuius prima pars cuſpidē habebat, extremitate ligni rotunda.

παλλωμένας.) Regio Scytharū ſubinde niuibus albeſcit.

πάμβορον.) Ioſephus: Omnia uorās genuit cibum ſuauem ex ſeſe. Leonem ſignificans, & fauum.

παμβωπάδες, καὶ (παμφοπάδαι) παμβῶπες.) Pambota, municipium Erechtheiæ tribus.

PAMPREPIVS Panopolita, heroici carminis poeta, floruit tēpore Zenonis imperatoris: ſcripſit Etymologiarū expoſitionē, Iſaurica, oratione ſoluta. Hic multū potuit apud Zenonē, natiōe Thebæus Aegyptius ad omnia ingenio apto præditus, uenit Athenas: & ab urbe grammaticus delectus, multos ibi docuit annos: ſimulq; doctrina recondita eruditus eſt à magno Proclo. Cum autē apud Theagenem, hominē ibi potentē, delatus eſſet, & grauius quàm magiſtrū deceret, exagitatus: Byzantium uenit. Ac cætera quidem bonum & probum ſe præbebat: ſed, ut in urbe, in qua Chriſtiani omnes eſſent, Græca ſua religione (quam non diſſimulabat, ſed confidenter aperteq; oſtentabat) effecit, ut opinionem afferret hominibus, ſe alia quoq; arcana doctrina eſſe præditum. Itaque Hillus eum ſibi cōmendatum, humaniter ſuſcepit, & poemate quodā recitato honorificè tractauit: & ſtipendium dedit, partim priuatim de ſuo, partim è publico, tanquam doctori. Et cū abiiſſet in Iſauriam, inuidi eius conficta calumnia, tum ex ſuperſtitione eius, tum quòd ariolari & uaticinari eum Hillo aduerſus Imperatorem dicerent: perſuadent Zenoni & Berinæ, quę tū plurimū poterat, ut relegaretur. Itaq; ille Pergamon Myſiæ urbē uenit. Hillus aūt cū audiſſet, ſua cauſa pulſum eſſe: eum in Iſauriam reuocatum, & conſiliariū & contubernalem aſciſcit, & (erat enim uir rerum politicarū in primis peritus) eas res principatus ſui, quas adminiſtrandi ocium ipſi deerat, illi mandat: ac Byzantium profectus, eum

Hillus Pamprepium ſo uct.

eum secum adduxit. Cum autem Marciani conspiratio extitisset: Hillum animi dubium ipse confirmauit: tantumq; effatus, Prouidentia nobiscum facit: suspicionem præbuit ijs qui tũ subauscultarãt, quasi ex obscura quadã prænotione illa diuinitùs diceret. Et cũ res ita euenisset, sicut scilicet euenit: sermonẽ eius cũ euẽtu cõparantes, eũ omniũ (ut uulgus solet) autorẽ solum existimabant, quæ miro modo euenire uidebantur. Sic quidẽ sapientes de eo coniecerũt: si uerò quid aliud fuit, neq; constanter refutare, neq; affirmare possum. Hillus tamen & maxima & minima quæq; cũ illo primùm cõmunicabat. Tum uerò illo assumpto, Nicæam uenit hybernatum, siue populi offensionem declinans: siue fatum illud, ꝙ cædibus urbem infestabat, euitare paulisper uolens. Cæterùm Hillus cum esset literarum amans, præsentibus uiris eruditis, prolixam de animo orationem audire uolebat. Cum autẽ multi ex iis qui aderant, ad quęstionẽ eius uariè philosopharentur: & è dissensione orationẽ sibi non constare appareret: dixit Marius, Pamprepiũ quæstionem illam sine ullo errore posse explicare. Fuit hic nigro colore, deformi uultu, professione literator, è Pane, Aegypti urbe oriundus, longo tempore ratiõe affinitatis in Gręcia uersatus. Cum igitur à Marso ad Hillum esset deductus, & orationem de animo, diu multumq; meditatam, eleganter recitasset: quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, quàm doctus persuadere facilius potest: deceptus Hillus artificiosa eius loquacitate, eruditiorem eum omnibus Constantinopoleos doctoribꝰ iudicauit. Quapropter cum ei multũ pecuniæ ex ærario dedisset: eos qui scholas frequentare solebant (κατ' ἐκλογὴν παιδεύειν, f. ut stupidis neglectis, ingeniosorum rationem habent) cum delectu docere iussit. Huius igitur secundæ res ab hoc ortæ principio, multarum calamitatum Reipub. causa fuerũt. Fuit aũt Pamprepius Aegyptius: & cum poeta esset, & natura ad poesim aptus, Athenas etiã se contulit, poetico studio ad uitam degendam necessaria conquisiturus. Athenienses uerò Grammaticum eum crearunt, & iuuentuti docendæ præfecerũt. Ille autem honoris cupidus, & nulli secũdus uideri uolens, aduersus omnes decertabat, Proclo & aliis philosophis exceptis. Hanc autem sapientiam ne attingere quidẽ poterat: in reliquis ergo primis disciplinis ita elaborauit, & tantopere se exercuit Pamprepius, ut paruo tempore præstantissimus & doctissimus eorum, qui ibi literis uacabant, haberetur: Plutarchum etiam, & Hierium hominẽ Atheniensem, & Alexandrinum Hermiam rhetorem, doctrinæ gloria superare studeret. Et hactenus quidem honorabatur ab Atheniensibus, ut magister non ignobilis. Post hæc autem, alia eum rerũ cõmutatio est secuta, maximarum sanè & pessimarum: ut intelligamus fortunæ cõmutationes, quæ subinde animorum uarias uoluntates, non minus quàm ulla ebrietas, coarguit.

PROVIDENTIA NOBISCVM FACIT.

Ostentatio pro sapientia.

PAMPHILE, Epidauria sapiens, filia Soteridis: cuius etiam libri illi esse dicũtur, ut Dionysius lib. 30 Musicæ historiæ tradit: uerùm (ut alij scripserunt) Socratidis, mariti eius: scripsit Historicos cõmentarios libris 33: Epitomen Ctesiæ libris 3: Epitomas historiarum, aliorumq; librorum plurimas. De controuersijs, de rebus Veneriis, & aliis multis.

PAMPHILIDAS Rhodiorum nauarchus, ad omnia momẽta accommodatior esse quàm Pisistratus uidebatur: quòd & natura grauior, & constantior q̃ ferocior esset. Solet enim uulgus hominum non ex ratione consiliorum, sed ex euentu iudicare.

PAMPHILVS, Amphipolita, aut Sicyonius, aut Nicopolita, philosophus, cognomento Philopragmatos (negociosus seu curiosus) scripsit Imagines ordine aphabetico, de arte Grammatica, de Pictura & pictoribus illustribus, de Re rustica libros 3.

PAMPHILVS Alexandrinus, Grammaticus Aristarcheus, scripsit Limonẽ, id est uariarum rerum collectanea. De glossis, id est obscurioribus uerbis, libros 205 (σε ἢ οε.) Sunt autem ab E litera usque ad Ω. Nam quæ incipiunt ab A usque ad Δ, Zopyrion fecerat: in Nicandri nondum explicata, & quæ ὀπικὰ (Opica, uel sordida, uel uocalia) dicuntur: Artem censoriam, & alia complura Grammatica.

Pãphilus. Hic semper metricè loquebatur in cõuiuiis: Infunde quod bibam, & perdicis adde crus: Matulam det aliquis, aut placentam mî dato. Sic Athenæus in Dipnosophistis.

Pamphilus, demagogus Athenis, ærarium compilabat, cui in ipso furto depre-

prehenſo magiſtratus eſt abrogatus, ut inquit Ariſtophanes.

πάμψυχον.) Amphiaraus ſic dicitur, qđ oēs regat animas apud Inferos: aut quòd integram ſuam animam conſeruarit: aut quòd perpetuò animam conſeruet, id eſt immortalis ſit.

PAN, nomen dei Græcorū, hircinis cruribus, ſolitudine gaudens, ocioſus, in humeris (νεβρίδιον, hinnuli pellem) neruum habens, & bacillum, & fiſtulam.

Pan, Panos Aeſopus Mithridatis anagnoſtes, de Helena ſcripſit, in quo libro pana piſcē cetacei generis dici ſcribit: in eo aſteritē lapidē inueniri, qui à Sole accendatur, atq; etiā ad philtra faciat.

mundus. πᾶν.) Vniuerſum, eſt mundus & alio modo (lego, σύστημα) cōpages è mūdo & uacuo, qđ eſt extra mundū. Ac mundus quidē eſt finitus, uacuū aūt infinitum: & ſidera alia ſunt inerrātia, & cū cœlo mouentur: alia errantia, & ſuis cientur motibus. Sol obliquè per ſigniferū incedit, itēq; Luna habet anfractus: & Sol purus eſt ignis, & maior terra, & orbiculatus, pratione mundi. Ac ignis quidē: quòd eadem quæ ignis, efficit: maior terra, quòd illa tota ab eo illuſtratur, & cœlum etiā: & quòd terra umbrā turbinatā proiicit: eò quòd maior eſt, & undiq; cernit ob magnitudinem. Luna uerò magis terrea eſt, quia terræ propinquior. Aluntur aūt hæc ignea, & alia aſtra: Sol magno mari, cum ſit (νωθρὸν ὄντα ἄναμμα) tarda quædā inflammatio: Luna, dulcibus aquis: cum ſit ex aere mixta, & terræ uicina: reliqua aſtra, terra. Placet iis etiam, rotunda eſſe aſtra, & terram immobilem: Lunamque non habere proprium lumen, ſed à Sole accipere, ab eoq; illuſtrari: & deficere Solem, à Luna obumbratum in parte nobis obuerſa. Apparet enim eā ſubire illum & in cōiunctionib. obtegere, ac rurſus ab eo digredi (cernitur hoc in pelui aquæ plena) Lunā uerò deficere, cum in umbrā terræ incidat. unde & plenilunio deficiat, quamuis ex oppoſito ſingulis menſib. in hemiſphærio conſtituatur, & ex obliquo uerſus Solem moueatur: & ab eo recedere, cum uel ad ſeptentrionem, uel ad meridiē magis uergat. Sed cū latitudo eius Soli, mediæq; lineæ reſpondet: tū Soli opponitur, & deficit (γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν ἐπὶ τὰ μέσα.) Latitudo aūt eius eſt, cū Soli atq; eclipticæ lineæ reſpondet, in Libra, & Ariete, & Tauro, atq; Scorpio.

πανάγες.) Illa uerò currebat, & omnes cum ea arrephori, ſacroſanctę matronę: longoq; tempore ſtupor & tenebrę eos occuparunt.

πανάθλιαια.) Panathenæa, Quinquatria, feſtū Athenienſiū, ob urbis coniunctionē inſtitutū, primū ab Erichthonio, Vulcani & Mineruæ F. poſtea à Theſeo, qui municipes in urbē coegit. Celebrantur aūt hi ludiqnto quoq; anno: & (ἀγωνίζεται) παῖς ἴσθμια. Videtur hoc aliud caput eſſe, nec ptinere ad Panathenæa) decertat puer in Iſthmiis, non ſenior: & imberbis, & (f. non uir) uir. Victori autem datur præmiū, oleū in amphoris: & uictor redimitur oleagino ſerto.

PANATHENAEA. Duplicia panathenęa Athenis fuêre, alia ſingulis annis alia luſtris peractis: quæ & magna uocabāt. Primus autem Erichthonius Vulcani F. feſtum hoc celebrauit. Panathenęa, antè Athenæa dicebantur.

PANACTVS, urbs inter Atticam & Bœotiam.

πανάρκης ἥλιος.) Sol magnus, & ad illuſtranda omnia ſufficiens.

πανάρμόνιον.) Ab omni parte ordinatum, & diſtincta ſeries rerum.

πανδαισία.) Pandæſia, conuiuium, ubi ſuum quiſq; cibū affert atq; deponit, & omnes omnia communicant: uel, conuiuium omni rerum copia inſtructum, in quo nihil deſideratur.

πανδέκτης.) Nō miſi, ne pœnas darē Publicanis, qui ſcalpellis abradūt nomina.

πανδελετίους γνώμας.) Pandelitias ſentētias, hoc eſt moroſas. Quia Pandeletus ſycophanta fuit cōtentioſus, & ſcriptor decretorum, & ex eorum numero qui in iudiciis uerſabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus.

πάνδεια.) Pandia, feſtū quoddā Athenis, quod poſt Bacchanalia celebratur.

πάνδημος ἀφροδίτη.) Pandemos, ſiue communis uocabatur Venus, cuius ſtatua collocata erat prope uetus forum, quòd ibi more antiquo omnis populus congregaretur. Nicander Solonem dicit formoſos homines mercatum, proſtituiſſe propter adoleſcentes: quæſitaq; pecunia Veneris Plebeiæ ſiue popularis ædem conſecraſſe.

πανδιονὶς.) Pandionia, una decem tribuum apud Athenienſes, à Pandione Athenienſi ſic uocata.

πανδοκεῖτρια.) Caupones, κάπηλοι Grecè ex eo dicūtur, quòd uinū corrūpant.

PAN-

PANDOSIA, urbs una in Cassopia.

PANAETIVS Rhodius, senior, philosophꝰ, à philosophis multũ celebratꝰ. Ferũtur eius libri philosophici plurimi.

Panætius minor, Nicagoræ F. Rhodiꝰ, philosophus Stoicus, Diogenis discipulus, præceptor fuit Scipionis, cognomẽto Aphricani, post Polybium Megalopolitam. Mortuus est Athenis.

Panætius Cocus, paruæ staturę, quem perstringit Aristophanes, quòd uxorem suam in adulterio deprehenderit. Nam cum magna illa esset, ab ea regebatur.

PANEMVS, Iulius mensis apud Macedones.

πάνθεον.) Pantheon, locus. In Romanorum campo templum fuit commune omnium deorum.

Zu nachts ſein die katzen all ſchwartz.

πάντ' ἐπ' ὄμοια, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλὴ.) Omnia similia, etiã Rhodopis formosa illa. Rhodopis meretrix fuit. Eos igitur prouerbium denotat, qui magna consumpta pecunia, diuersitatem coitus in aliis mulieribus spectant.

πάνθ' ὅσ' αὐ.) Omnia quæ Deus uult, & fortuna dirigit, ex animi sententia succedunt: alterum alteri horum per tempus occurrit.

Panici terrores.

πανικῷ δείματι.) Panici terrores existũt in castris, cum subitò & equi & homines cõsternantur, nulla apparente causa. Pani aũt sacra facere solebant mulieres, cũ clamoribus. Et Menãder in Dyscolo, negat hunc Deũ tacitè accedendum esse. Ea quorũ causa non apparebat, Pani tribuebant. Existimatur enim hostiũ accessus esse: & præ tumultu armis arreptis, inter sese pugnant. Theodorus Rhodiorũ dux in Cõmentariis ait, optimũ esse huiusmodi tẽporibus manere in armis, & quiescere: & ipse circuncursans clamabat, & per ministros denunciabat, ut oẽs armati in tabernaculis manerent.

Remedium Panici terroris.

PANION, nomen loci, ubi etiam castrum est iuxta littus quod dicitur, Panion, in finibus Heracleæ.

PANOLBIVS poeta, scripsit diuersa. Et ad Aetheriũ post morbũ uersibus, & ad Erythriũ, ac ad Dorotheũ principem & Comitẽ, ad Aphthoniũ Comitem, & epitaphium Hypatiæ, filiæ Erythrij.

Bellum Lunam non expectat.

πανσελήνῳ.) Græci omnes Luna obseruata res suas gerebãt. Cũ Datis igitur & Artaphernes, regis Persarum duces, in Marathonem impetum fecissent: expectabant plenilunium, ut tum demum ad bellum exirent. Sed priusquam auxiliarentur Lacedæmonij: iam confecerant Athenienses bellum.

πάντα κάλων σείειν.) Omnem rudentẽ mouere. Prouerbium, de iis qui omnia experiuntur. Trãslatum est ab ijs qui uela relaxant.

πάντα κινήσω πέτρον, ἢ λίθον.) Omnẽ mouebo lapidẽ: Prouerbium. Victo Mardonio ad Platæas, fama erat, eum in ambitu tentorij thesaurum obrutũ reliquisse. Polycrates igitur Thebanus mercatus eum locum, longo tempore quæsiuit. Cum autem nihil proficeret, misit Delphos, sciscitatum, quo pacto illum reperiret? Tum Apollinem respondisse ferũt: Omnem lapidẽ moue. Alij ab iis ductũ putant, qui cancros uenantur.

πάντα μὴ βέλη κρατεῖν.) Ne tenere uelis omnia: uel, Ne uelis in rebus omnib. esse uictor. De iis qui in omnibus felices esse uolunt.

πάντα ὀκτώ.) Omnia octo. Quidã, Stesichorum dicunt Catanæ splendidè sepultũ, prope columnas, quæ ab eo Stesichoriæ dicuntur, monumento octo columnis constructo, octo gradibus, octo angulis. Quidam Haletem, qui ex oraculo Corinthios in unam ciuitatem coegerit, ciues in octo tribus, & in octo partes urbem distribuisse ferunt.

πανοδαῆς.) Quis opus tantũ peregit, quãtũ omniscius ostẽdit Democritus?

πανπολιγὲς.) Si quando prædium multifarium & fertile erat, dominus statim comprehẽdebatur: aliquorum insidiis, ficto crimine probabili circumuentus: & is cui fiebat iniuria, causam dicebat, iniuriæ autore iudicante.

PANYASIS, Polyarchi F. Halicarnasseus, aruspex & poeta heroicus, extinctam poesim quasi postliminiò reuocauit. Duris autem scripsit, Dioclis fuisse filium, & Samium: quemadmodum Herodotus, Thurium. Memoriæ traditũ est, Panyasim Herodoti historici esse patruelem. Natus enim est Panyasis ex Polyarcho: Herodotus uerò, è Lyxo Polyarchi fratre. Quidam uerò non Lyxen, sed Rhœo, matrem Herodoti, Panyasidis sororem fuisse tradiderunt. Natus est Panyasis Olympiade 78: quorundam sententia multo antè, temporibus Persicis. occisus est à Lygdamide, tertio Halicarnasseorum tyrãno. Inter poetas post Homerum recensetur, quorundam iudicio etiam post Hesiodum & Antimachum. Scripsit etiam Heracliada libris 14, uersibus

sibus circiter nouem (nouies millibus θ' θ, ζ ζ.) Ionica pentametris. Sunt autem de Codro & Neleo & Ionicis coloniis uersus ad * septies mille.

Panyasis Halicarnasseus, iunior, philosophus, scripsit de Somniis libros 2.

πάνυ γάρ ἐστιν ἤδη σχολὴ (πολλὴ) πολύ. τὸ δὲ πολὺ κἂν ᾖ γλυκύ, μοχθηρόν.) Admodum nunc multum est ocij. Multum autem quamuis sit dulce, malū est. Aristophanes in Ranis.

PAXAMVS (λόγιος) eloquēs, scripsit de Arte culinaria, ordine alphabetico: Bœotica libris 2. Duodecim artes, id est de obscœnis motib⁹, libros de Arte tingendi 2. de Re rustica 2.

PAPPVS, Alexandrinus philosoph⁹, fuit sub imperatore Theodosio seniore: quo tempore & Theon philosophus floruit, qui in canonem Ptolemæi scripsit. Libri eius sunt: Vniuersalis orbis descriptio: in quatuor libros Ptolemæi magnæ Syntaxeos commentarius: in Fluuios qui sunt in Libya: Explicationes somniorum.

παπῶον.) Fuit tēporibus Medicis decretum, ut unusquisq; ad usum Reipub. pecuniā pro uirib. suis conferret. Aristides aūt statuit, quātum esset dandum sociis, si barbaris bellum inferretur.

παραβαλέσθαι.) Iudas cum uir esset strenuus, periculum pro fratre cōseruando non recusandum existimauit.

παραβάλεσθαι.) Reliquum erat, audere, & periculum adire.

παραβαλεῖν.) Ille uidet Melesiam, & amat eam: & mittit ad eam, quò uoti cōpos fieret, decies & quinquies mille aureos: & si plus peteret, dicebat se daturum. Illa autem non accipiebat munus, meretriciam mercedem esse inquiens se uiro ignoto committere, & formam tanquam prostituere.

παραβαλλόμενον.) Cū niue Thracū decertāti, nō licebat donare tapetes. Principiò cū optimis regibus cōparabatur.

παραβαλὼν.) Aristophanes: Cum tanquā luctator dentes molares remisisset.

παράβασις.) παράβασις dicitur, id q̄ chorus cōuersus ad spectatores loquitur. Ea uerò eius rei ratio est. Cū relictis ijs quæ ad fabulam pertinēt, poeta consiliū dat spectatoribus, aut aliud quid extra argumentum dicit. Παράβασις aūt dicitur, eo quòd ab argumēto seiuncta est, aut quia chorus à suo loco digreditur. (ἐξάπιχῆ στοιχεῖον.) Ordine enim stant, orchestram inspicientes. Cum autem prætereunt ordine stantes, & theatrum respicientes, uerba faciunt. Deinde cōmemorata (q̄ uocatur) παραβάσι, in pristinā stationē redeunt. Ac ipsi poetæ significant, conuerti sese, & præterire. Plato Comicus in Pullo: Nisi magnopere, uiri, cogerer me conuertere huc: non prodiissem ad taliū uersuum recitationem.

παραβέβληκας.) Vitam tuā in discrimen adduxisti, propter tuam in me beneuolentiam nulla necessitate coactus.

παραβλῶπες.) Homerus de Litis, quæ Ates grassatiōes resarcire cogūtur: Claudæ, inquit, sunt, & rugosæ, & distortis oculis. (Quod Noxa paulo momento uastat, id SALVS uix longo tempore instaurat.)

παραβλύσας.) Si quando uino uictus, reiecta crapula cubitum se confert.

παραβολή. Parabola, oratio obscura & occulta, & conducibilis. Aperiam in parabolis os meum: id est, commemorabo ueteres historias.

παράβολος,) Aristophanes in Sphingibus: Improbus es, & iners, & subditus.

παράβολος.) Polybius: Posthæc quantam potentiam temerè appetiuit?

παράβυσον.) Parabystum dicebatur Athenis id prætoriū, in quo XI uiri ius dicebant. Sic dicebatur & in sponsalib. ędibus lectulus quidam, ab occultando scilicet, & inculcando.

παραγάγης.) Consolari desine, cum nō amplius adsunt Spei cōmunis nobilitatis adiutores. ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινωνῶν εὐπατριδῶν ἀρωγοί.

παράγγελμα.) Plausus frequens non ex edicto, sed studio spectatorum ultrò excitatus.

παραγγέλλοντα.) Fabius magistratū adeptus, Publium consulē designat, qui ne ipse quidē magistratū illum ambiebat.

παραγγέλλοντας.) Illi cum essent Ariani, per causam dogmatis sui, Carthaginem profecti, ad eos qui sacerdotium ambiebant: ut Genzerichus paratus esset, utq; sentiret, cognoscere studuerunt. Et Xenophon: Ille ad exercitum suum confugit, & statim arma sumi iubet.

παραγωγαῖς.) Fallaciis & dolis cum nobis quotidie illusissent: rerum nostrarū præter expectationem potiti sunt.

παραγωγὴ.) Paragoge dicitur, cum exercitus procedit, aut à dextra aut à sinistra duces habēs: qui si à sinistra fuerint, sinistra paragoge dicitur: sin à dextra, de-

xtra paragoge appellatur. Si autem profectio ſuſcipitur, ita ut uel adducas, uel præterducas: ordine aut unius aut duorum, aut trium, aut quatuor laterum incedet. Vnius, cum ab uno duntaxat latere metus inſtat: duorum uerò, cũ à duobus locis: trium, cum à tribus: quatuor, cum hoſtilis aggreſſio ab omnibus partibus formidatur.

Nõ licere bis eadem de re iudicium adipiſci.

παραγραφή.) Præſcriptio, ſiue exceptio, aut, ut Iuriſconſulti dicunt, declinatio fori eſt, cum quis non de re controuerſa, & antè in iudicium adducta, & de qua ſententia lata eſt, dicit: ſed denuò de ea iudicãdum eſſe negat: legesq; potius iudicibus recitat, quæ ſæpius eâdem de re iudicium fieri uetant. Nihilominus tamen & ipſa de re uerba facit: ut iudicib. oſtendat, eos qui antea de cauſa iudicarint, & iuſtè & ex legibus pronunciaſſe. Hæc igitur eſt præſcriptio: atq; etiam ea de cauſa dicitur, de qua legibus nihil eſt conſtitutum, & in qua nemo eſt qui det actionẽ: ut in aliis cauſis fieri ſolet, quarum ſingulæ à ſuis magiſtratibus in iudicium adducuntur. Præſcriptione igitur uti licet iis etiam, quibus crimẽ aliquod intenditur, de quo lex nulla extat.

Æquitatis cauſæ in παραγραφῆς demonſtratio.

Cauſa, de qua lex nulla extat.

παράδειγμα.) Paradigma, imago ſiue character ſenſibilis rei. Sciendum, aliud eſſe exemplum, aliud parabolam. Exemplum eſt, cum ſimile ſimili confertur: ue luti rationis capax rationi capaci. Parabola, cum diſſimile diſſimili: ut bruto rationis particeps comparatur, aut cõtrà. Vel, Exemplum eſt, oratio à ſingulis ad uniuerſa, aut demonſtratio quæ indiuiduum per ſimile indiuiduum probat.

Inductionis & exempli diſcrimen.

παράδειγμα.) Exemplum & Inductio ſunt diuerſa. nam Inductio eſt, à ſingulis ad uniuerſa progreſſio: Exemplum autẽ eſt ſimile, & notius ſimili, & minus noto. Quapropter Inductio per unũ non fit: exemplum aũt, per unũ fieri poteſt: Inductio Dialectico eſt familiarior, exemplũ Oratori. Sed tamen & Dialecticus exemplis utitur ob perſpicuitatem orationis, ſi nõ ſit dilucida: cuiuſmodi eſt interrogatio per ſimilitudinem. Huiuſmodi enim quæſtio eſt paradigmatica: Eſt'ne contrariorũ eadẽ diſciplina, ſicut & ſenſus? Exempli aũt & parabolę hæc eſt differentia. Exemplum uidetur eſſe factum aliquod, quod ad oſtendendum aliquid nondũ factũ adducitur, propterea q; incertũ. Parabola autem imago eſt, ſimili-

Exempli & parabolæ diſcrimen.

Exemplorum accõmodatio.

tudinem cum re facta oſtendens. Scien-

dum, exempla non ab omni parte ſumi, neque cum propoſitis rebus congruere. alioqui enim exempla non eſſent, ſed res eadem. Sed deligendum eſt nobis id quod expedit, & cuius cauſa adhibitum eſt, reliquis neglectis omnibus: cuiuſmodi eſt Patriarchæ illud, cũ de Seruatore loquitur: Cũ recubuiſſet ut leo. Nõ omnia accõmodamus Chriſto, ſed uim inexpugnabilem & formidabilem & regiã intelligimus: immanitatem autem, & ſi quid aliud leoni ineſt, omittimus. Et cũ dicit, Occurram illis ut urſa cui catuli ſunt ſurrepti: ſolam ulciſcendi cupiditatem intelligemus, nec quicquam aliud eorum quæ urſæ inſunt.

παράδεισος.) Paradiſus. Cum Deus ex uiſibili & inuiſibili creatura formare hominem uellet, ſecundum ſuam imaginem & ſimilitudinem, tanquam regem aliquem, & principem totius terræ, & eorum quæ in ea ſunt: præparauit illi quaſi regiam quandam, in qua degens, beatã & felicem ageret uitam. Et hic eſt diuinus paradiſus, Dei manib. in Edem plantatus (Edem autem autem, uictum ſignificat) in Oriente ſitus, omni terra altior, & temperatus, aere ſubtiliſſimo & puriſſimo reſplendẽs, arboribus ſemper uirẽtibus ueſtitus, fragrantia & lumine plenus, omnis uenuſtatis ſenſibilis & pulchritudinis cogitationem ſuperans. Ac nonnulli quidem Paradiſum ſenſibilem eſſe putauerunt: quidã intelligibilẽ. Cærùm mea ſententia, quemadmodum homo ſenſibilis & intelligibilis ſimul conditus fuerat: ſic & huius ſanctiſſimũ nemus, ſenſibile ſimul & intelligibile, & duplici ſpecie eſt prædituũ. Corpore quidẽ, in diuiniſſimo loco & elegantiſſimo (ut dictum eſt) degens: animo aũt, in ſuperiori, incõparabili, & longè pulcherrimo uerſans loco, & Deũ habens domiciliũ atq; incolam, eundemq; glorioſum indumentum, & gratia eius amictus, & ſolius dulciſſimi ipſius cõtemplationis fructu fruens, qui uelut angelus quiſpiã hac aleretur. Quod & lignũ uitæ eſt appellatũ. Dulcedo enim diuinæ participationis, iis qui eã conſecuti ſunt, uitã quæ morte non interrumpitur, impertit. Id quod & omne lignũ Deus uocauit, cũ, De omni ligno (inquit) quod eſt in paradiſo, edito (ipſe enim eſt OMNE, in quo & per quem Omne eſt conſtitutum) Boni aũt & mali ſcientiæ lignum, eſt multifariæ contemplationis perſpicientia. hæc aũt

Verbum uitæ & paradiſum ſe deplacem.

Lignum uitæ & boni & mali.

eſt

est propriæ naturæ notio, pulchra quidē in perfectis, quiq; in diuina cōtemplatione uixerunt (per sese magnificentiam opificis promulgans iis, qui mutationem non timent, quòd progressu temporis, habitū ex ista cōtemplatione sibi cōparauerunt) adolescentibus autem, & qui curiosiori sunt ingenio, nō bona. Quos propter inconstantiā perseuerationis in bono, & infirmum solius boni studium, corporis ꝓprij cura & diligentia ad se ꝑtrahere & rapere solet. Sic duplicem arbitror esse paradisum: & uerè diuini patres, siue hoc, siue illo modo docuerint, docuerūt. Paradisus aūt dicitur à δεύω, id est irrigo. inde uerbale δεῦσος, mutato υ in ι. Alij deducunt παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, à collectione herbarum.

Aetymologia.

παρὰ δόξαν.) Occuparant angustias, sperantes se impetum facturos, illis non opinantibus.

παραδῶσι.) Cōcurrit deinde Iudæorū concilium, ut opificem & conditorem omnium rerum morti traderent.

παραδύομαι.) Prouerbium: cum pauperes diuitum cœtui se immiscent.

παραζήλου.) Ne æmuleris improbū, cui res secundæ sunt.

παράθερμος.) Cum natura esset audax & mobilis, multa insani instar admisit: tantum stulticia superans alios, ut neq; euentu doceretur, se in ipso (quod aiūt) limine impegisse.

παράθεσις.) Cum animi sui erga eos qui se ipsius fidei cōmisissent, ex comparatione specimen edere uellet: contumaces obsidebat. Non posse quicquam melius cum eo comparari.

παρακαταβολὴ.) Additio decimæ partis ęstimatæ litis. Qui actionem instituebant aduersus Rempublicam, de publicata pecunia quorundam, & qui de hæreditatibus aut pupillorū bonis aduersus homines priuatos litigabāt: aliquid pecuniæ deponebant, & hac priuabantur, si causa cecidissent. Ac in causis publicis constat, quintam partem controuersæ pecuniæ deponi solitam esse.

παρακατεῖχον.) Legatos dolo circumuētos detinebāt, ut populū cōuocaturi.

παρακεκινδευμένων.) Aristophanes: Fœcundū poetam nō reperies amplius. id est, naturalem, non coactum, aut qui aliquid sublime dicat. ut est: ut Aethera Iouis ædiculam, aut Temporis pedem, aut Animum qui per sacra quidē iurare nolit, sed linguam quæ priuatim peierarit. Euripides: Iuro splendidum æthera, domicilium Iouis. Et: Alexandri & tēporis ꝓcedebat pes. & ex Hippolyto: ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος: Iuraui lingua, mentem iniuratam gero.

παρακινοῦντα.) Nō ita uæcordes sumus atque attoniti: sed magnitudine malorum huc redacti.

παρακόψας.) Mortuus est mero multo exhausto, & delirus, natus annos 75.

παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.) Apud surdum crepitum edere. Perspicua est prouerbij causa. non enim audit surdus. Dicitur de iis qui non sentiunt.

παρακρουσάμενος.) Liberos nobilissimarum familiarum deceptos urbe eduxit.

παράκρουσιν.) Cū perfidi esse uiderētur Samnites, & pro ratione calamitatū ad decipiendum uictorem ferire fœdus: adeò nullā pactionē impetrarunt, ut irreconciliabile sibi bellum conflarint.

παράλλαξιν.) Mutatio, quæ paulatim fit, efficit ut tota natura mutationes ferat: ut in anni temporibus.

παραλλάττουσι.) Alter alterum præterit, itinerum diuerticulis deceptus, Procopius & Valens imperator.

παράλληλον.) Cū ex utraq; parte ad mœnia, q̄ iā collapsura uidebant̄, cuniculos egissēt sub terra, aduersariis occurrerūt.

παράλογον.) Reliqua multitudo rē inopinatam cum animis suis reputantes, institutū illi⁹ furiosum esse iudicabat. Procopius: Romani magis obstupuerūt, minusq; crediderunt ea quæ fiebant, quàm ij qui mirabilia somnia cernunt.

παράλογος.) Thucydides: Atheniēses prorsus abiecerāt animos, neq; quicquā minus expectarāt. Multò etiā magis expeditionis eos susceptæ pœnitebat.

παραλόγως.) Nemo fuit qui nollet, se spectatorem fuisse tanti tamq; incredibilis apparatus.

PARALVS, nauis Salaminia. Hę fuerunt triremes sacræ & publicæ: quæ cum celeres essent, ad usum Reipub. mittebantur, tanquam expeditæ ministræ. Harum altera spectaculis & sacrificiis, altera Reipublicæ seruiebat. Athenienses mittunt paralum, ut Alcibiadem ad iudicium arcessant.

Nauis Paralos & Salaminia.

πάραλος.) Nomē parali ab heroe quodam factum illi naui: eaq; de causa quaternos obolos accipiebant, qui in ea nauigabāt, ijq; maximam anni partem domi manebant: atq; etiam aliis commodis è publico fruebantur.

Athenien-sium nomina.

παραλιοι.) Paralij dicuntur, qui oram maritimam Atticæ accolunt: ſicut alij Pediaſij, quaſi campeſtres: & Diacrij, id eſt montani.

πάραλος.) Paralus triremis ſacra uocabatur, quæ continenter urgentib. Reipublicæ negociis inſeruiret, & ducem peregrè accerſeret, ut Alcibiadem ex Sicilia. Dicitur eadem Salaminia: poſtea etiam aliæ duæ acceſſerunt, Antigonia & Demetriaca.

παράλων.) Attica olim in quatuor partes diſtributa fuit. Pandion enim (δεξάμενος, f. Ἀγαδεξάμενος, cũ Cecropi ſucceſſiſſet) ſuſcepto Cecrope, & Megarico agro in poteſtatem ſuã redacto: regionẽ liberis ſuis in quatuor partes diſtribuit: Aegeo ſuburbana uſq; ad Pythiũ, Pallanti maritimam oram, Lyco montanã, Niſo Megaricum agrum.

παραλῦμαι.) Vnà lauor: puerbialiter. Solebant enim olim pauperes unà cum diuitibus lauare, eorumq; ſpongiis uti.

παραλύσαι.) Volebat refocillare, & fatigatione milites ſuos leuare. Simocatus: Illi ademptis armis, non poterãt explere iracundiam ſuam.

παρανάλωμα.) Macrinus imperator, cum ſe luxurioſæ & delicatæ uitæ dediſſet, obiter cædes etiam miſcebat hominum inſontium.

παράνοια.) Reum' ne patrem delirij peragam?

Philippus Amyntæ F.

παράπαν.) Dixit ſe ad hoc negociũ eo potiſſimũ fuiſſe impulſum, quòd Europa nunquam talem uirũ genuiſſet, qualem Philippum Amyntæ filium.

παραπέμπω.) Mundum hunc potius tranſmittunt in futurũ: id eſt, ex hac uita morientes migrant in æternam.

παραπεπληγμένα.) Quæcũq; fecerint, tanquam ebriorum furores ſunt.

παραπέπαλοι.) Triremes erãt ſplẽdidæ, roſtris argẽto, puppibus auro exornatis.

παράπηγμα.) Vis' ne plebeiã regulam, q̃ cor penetret, aduerſus mortẽ ut dicã?

παραπληγάς.) Aelianus: Ille non ferẽs eius deliria, rabidæ uerborum inſanię ſilentium impoſuit.

παραπλήξ.) Ad hominem uæcordem ingreſſus, Scortis & aleæ obijcior: inquit Plutus.

παραπλέξαι.) Polybius: Ea loca cum ſenticoſa ſint, ueſtes implicare, & armorum uſum impedire.

παραπλῦ.) Oexippus: Multũ aberat, ut quietis & ocij ſuaſorib. obtemperarent.

παραπρεσβεία.) Falſa legatio, cum legatus aliquid agit extra ea quæ in mandatis accepit. Rex, ut par erat, ſuccenſuit: & falſæ legationis reus agebatur Ioannes, ut qui eam non è Repub. obiiſſet.

παρασάγγης.) Paraſanga, genus menſuræ Perſicæ, 30 ſtadia continens.

παράσημος.) Id dictum ſuſpectũ erat, & exilium ſignificare uidebatur.

παράσημος ῥήτωρ.) Adulterinꝰ orator: Demoſthenes pro Cteſiphonte. id eſt, q utilitatem Reipub. non ſpectat.

PARRASIVM pictorem fuiſſe, ſatis conſtat. Filium & diſcipulum Euenoris eum eſſe aiunt, genere Epheſium.

παράσασις.) Alacritas animi ad recuperandã libertatẽ inuaſit populũ. Quãobrem alij alios miſerabantur. Et: Romani ꝓpter robur corporis, & animi magnitudinẽ propè totum orbem ſubegerunt.

παράσασις.) Eſt drachma, quã litigatores in priuatis cauſis pendũt. Ariſtoteles in Atheniẽſiũ Repub. de Theſmothetis loquẽs ait: Actiones ad eos deferũt, ob quas drachma pẽditur, ut ꝓpter peregrinitatẽ, & eius criminis per largitionẽ abſolutionẽ, ob falſam inſcriptionẽ, ob falſam citationẽ, ob inſidias, ob non inſcriptũ nomẽ, ob adulteriũ. Demetrius uerò Phalereus in libris de Legumlatiõe, arbitros accipere ſolitos drachmas illas ait, unã in citatiõe q̃ paraſtaſin dicerẽt: alterã in quolibet iuramento calumniæ.

παραστάται.) Pręſtites, manipuli eiuſdẽ iugi, qui præſunt cornibus: & epiſtatæ, q tertium in regendis his locum tenent, quia propè ſeſe ſtant.

παραστῆναι.) Ariſtoph. in Pluto: Vt no bis dij præſtò ſint, quamuis mulieribus.

παραστάτης.) Eunapius: Cũ longè à ſe inuicem diſtarent, ſecedere iuſſit, ne fortè tinnirent arma, neq; ab aſtite attererẽtur, neq; in eo, qui illa geſtabat propter compreſſionem reſonarent.

παρασωρῆνες.) Recta ligna iuxta deſcenſum & mediũ erigẽtes: alij trãſuerſis firmãtes, & tegetes materię ſubijciẽtes, mollierũt præcipitiũ & lubricitatem.

παράστημαι.) Aſtabo corã te, in cõſpectu tuo ſtabo, mane aſtabo. Hoc iis dicere cõuenit, qui Elię more uixerũt, & perturbationibus ſuperiores extiterunt.

παρασήσαι ἐς κρίσιν.) Accuſator nomine & ſigno ſuo tabellę inſcripto, per miniſtrum crimen tradit aduerſario.

παραπτολμηκότες.) Audacter inuaſerunt, ſalute prorſus deſperata.

παρα-

παρατεῖναι.) Euboeã noui à nobis & à Pericle attritam esse.

παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν.) Tyranni præter ingenium suum ueriti sunt sacrificulam ullo malo afficere.

παρατίλλεται.) Mœchis pauperibus ea pœna statuta erat, ut raphanis pungerẽtur, & pili podicis eis euellerentur: idq; publicè patiebantur: diuites uerò pecunia numerata dimittebantur. Aristophanes in Pluto: Ille in adulterio deprehensus, propter te non uellitur. E naribus autulnis pilos euellunt, qui dum aliquid expectant, tempus dubitatione & desperatione consumunt, non assecuti propositum scopum.

παρὰ τόπον.) Ex imperitia, atq; etiã propter æstus maris, in loca mala inciderũt.

παρὰ τὸν δε.) Ad tantã redacti sunt egestatẽ reb. aduersis, ut uenatu alerentur.

παράφορ@.) Vnà cum illis insaniẽtes, & uesana ista ambitione, pessima dæmonum, incensi, perierunt.

παραχορδιεῖς.) Nihil addito, sed quę dicenda sunt cautè dicito: ne quid eorum quæ demonstranda tibi sunt, depraues.

παραχωρῆσαι.) Solio cedere quibusuis.

παραχρῆμα.) Dexippus: Omnes ad rẽ gerendam erant incitati.

πάρδαλις.) Aristophanes: Nulla bellua muliere inuictior: nec ignis, nec æquè impudens ullus pardus.

παραίνεσις, Præceptio, uel admonitio. Admonitio.
Parænesis à consilio differt. Parænesis enim cõtradictionẽ nõ admittit: ut siquis dicat, numẽ esse colendũ. nemo enim repugnat huic parænesi, nisi insanus. Consilium. Consilium aũt contradictionẽ admittit: ut si quis dicat, esse belligerãdũ. multa enim esse ex bello emolumẽta. alius uerò neget gerendum bellum: quòd multa sint belli incommoda: ut strages, captiuitas, uulnera, urbium excidia.

παραιρήσεται.) Thucydides: Cõsciuerũt sibi necem alij funibus lectorum, alij uestium laciniis sese suspendentes.

παραχρῶντα.) Quorũ nos ijs ueniam dare nullo modo possumus, magnitudine scelerum misericordiam negante.

παραιτεῖται.) Artaxerxes Cyrum occisurus dimisit, Parysatide apud eum intercedente, & præturam ei custodiente. Ille Dercetęum à morte liberat, apud matrẽ pro eo intercedens. Amicis deprecatis, criminis eum absoluit.

παρητεῖτο.) Is cũ ueniisset, deprecabatur Persam. Cũ aũt nihil eorũ quæ petierat, impetrasset, ipse soluit. Herodotus.

παραιτησάμενο@.) Aurũ restituit, quasi Dei iram illo placaturus: ignorans homo fatuus, quid sibi perpetiẽdum esset. Nam mens deorũ non subitò mutatur.

παραχρῖν.) Perinde istud est, ac si quis nomine dato in ludis gymnicis, cũ pugnandum esset, ueniam peteret à spectatoribus, si non pugnaret.

παρέβαλον.) Homines turbis obiecit, ut cum omni contumelia comprehensi, in uincula ducerentur.

παρέδωκε.) Tradidit eos, inquit Apostolus, in reprobam mentem: hoc est, permisit eos peruersitati suæ.

πάρεδρ@.) Aristoteles in Repub. ait: Asciscunt etiã assessores & prętor & polemarchus, binos uterq;, quos uult: & hi explorãtur in iudicio, priusquã assideãt: & rationes reddunt, cum assederint.

παρεθέντ@.) Ille in periculis uersatus, corpore resolutus est, & molesta morte tandẽ periit. Iosephus: Dextræ eorũ multitudine hostiũ sunt defatigatæ. Ac illis quidem uniuersus metus est ademptus, sed singula crimina acerbè obiecta.

παρέβαλε.) Accepit urbẽ, nõ eam quæ tempore maiorũ fuerat: sed anum sandaliis indutam, & ptisanam sorbentem.

παρεμβολὴ.) Parembole & Parentaxis differunt. Parembole enim est, similium interpositio: ut armatorum ad armatos, aut inermiũ ad inermes. Parentaxis aũt, dissimiliũ: ut armatorũ ad inermes, aut inermiũ ad armatos. Est etiã parembole, cũ quibusdã in prima acie collocatis, interiecta interualla ex subsidiariis quidam rectà aduersus illos constituuntur.

παρεξηυλημένον νῶν.) Mens corrupta & imbecillis præ senio. Translatũ est à lingulis tibiarum. nam hæ attritæ dicuntur ἐξηυλῆσθαι, id est extibiatę (si ita liceret dicere) Aristophanes: Homines nihili, sed mutos & perditos. Homerus: Mutum & surdum telum est uiri imbecillis.

παρεπίδημος.) Vita nostra est pegrinatio.

παρέργως.) Ne illa quidem tumida sũt, quæ obiter ab illo, tanquam egregio artifice dicta factaq; sunt. Loquitur de Scipione Polybius. Decreuerunt Lacedæmonij, non negligere classem.

πάρεσις.) Appianus: Latini Romanos accusabant, quòd ab iis quorũ fœderati & cognati essent, negligerentur.

παρέσῃ.) Cum undecunq; cingerẽtur, præ hostiũ multitudine nescierunt quò se uerterent.

παρεστηκότος.) Ille ad omnia impudens, colorem non mutat.

παρέχοντας.) Herodotus: Melius est aliquid facientes & ulciscentes oppetere mortem, quàm ultrò præbentes iugulũ turpissimè interfici.

πάρει.) Quem sermonem ad me habens amice accessisti? Communem, tutum, iustum, suauem, utilem.

παρεῖαι.) Pareæ. Appellantur sic serpentes quidam, quòd maxillas habeant maiores. Hyperides in oratione contra Demadẽ ait, Oratores similes esse serpentibus. nam serpẽtes odiosos esse omnes: ex ipsis autem serpẽtibus, homines quidem à uiperis lædi, à pariis autem ipsas uiperas deuorari.

παρείκοι.) Missis equitibus qui excurrerent, ubi occasio dabatur, cõmeatũ conquirebant. Maximè uos insectabimur, quacũq; occasione, quocũq; modò fieri poterit, ubi locus erit bello. Traianus decreuerat in primis, si liceret, gentẽ illã delere: aut ita saltem atterere, ut immodica eius ferocia reprimeretur.

παρείμην.) Sophocles: οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν, Non concesserim iis quibus desipere uideor.

παρεὶς.) Neglectis rebus, abiectoq́; animo, præ dolore decumbebat.

παρηγορίας.) In Epigrammate: Ludicra curant quæ animos exhilarent, & in uicis uagantur.

παρῆκον.) Nõ in omnia curiosius inquiremus: sed uti res tulerit, uoluntates eorum, & uires explorabimus.

παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῷ.) Magna illi pars adempta est potestatis.

παρῃρῆσθαι.) Gaudebat ille, pedestrẽ illis reditũ, soluta glacie, esse ademptum.

παῤῥησία.) Illi gladiis strenuè grassati sunt. Oratores dicendi libertate utũtur, cũ inuehi in auditores uolũt: cũ inter dicendũ, eorum quæ quondam inhonestè acta sunt, mentionẽ faciũt. ut Aeschines cõtra Timarchũ: Nicodemus ab Aristagora uiolenta morte est peremptus: eruti sunt misero ambo oculi, & resecta lingua, qua liberè loquebatur, fretus legibus. Et in oratione falsæ legationis: Decreui libertate uti, & ingenuè simul & uerè locutus, euadere incolumis.

Candoris præmium.

παρῃτεῖτο.) Se boues restituturũ pollicebatur, & malè excusabat peccatum.

παρίας.) Aelianus: Ostẽditur etiã nunc sub lapide Theopompi, more maiorũ ꝓfitente eũ Epigrãmate, imago Parij saxi, & est simulacrum calamitatis ualde euidens. Lectus & ipse saxeus.

παρία.) Aelianus: Quin & Parij saxi currum Baccho dedicatum, fabricã mirabilem sustulit sacrilegus.

παρίεναι.) Obtestabãtur Philippum, ne occasionẽ amitteret, ne'ue cessaret.

παρίημι.) Si quis uestrûm castra ingredi audebit: ei concedã cõtra patriã loq.

πάριον.) Pariũ: nomẽ agri, à Paride, qui & Alexander, appellati. Illuc enim alendũ eum pater Priamus miserat, cũ antea locus ille Amandrus diceretur, ubi Alexãder annos 30 uersatus, & ingenio acuto præditus, omni Græca sapientia est eruditus. Scripsit etiã orationẽ in laudem Veneris, maiorem eã esse dicens Minerua & Iunone. Venerem aũt cupiditatem dixit, è qua omnia mala hominib. oriuntur. Hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Iunone & Venere iudicasse, & Veneri pomum dedisse, id est uictoriam. Cecinit & hymnum in eam, qui Cestus dicitur. Hanc belli causam fuisse scribunt. Completis enim triginta annis, eum pater accersitum ad sacrificia misit. Qui cũ Spartam uenisset, & Helenam reperisset, rapuit illam.

Amandrus. Ingenio eruditio ridis. Iudicium ridis. Venus cupiditas. Cestus hymnus. Raptus Helenæ.

παρ' ἵππον καὶ κόρην.) Ad equũ & puellã. Locus Athenis, ex eo dictus, quòd quidam ex genere Codridarum, Hippomanes nomine, qui & postremus imperauit, filiam in loco quodam cum equo furibundo inclusit, eò quòd clandestino concubitu uirginitatem suam læsisset, & equus puellæ uim intulit. A' quo παρ' ἵππον καὶ κόρην locum illum, in quo calamitas ea accidit, uocant.

παρίστασαι.) Sophocles: Aufers quęuis, & ui abripis: Et mihi urbem uacuam uiris, aut seruam putasti esse.

παρίστασθαι.) Arrianus: Alexãder mandauit, loca in itinere obuia uel ui expugnare, uel deditione occupare. Et Damasci⁹: Pecuniã nõ temerè largiebatur, neq; pecuniã iustè debitã contemnere solebat, sed arguebat, & conquirebat, fraudatores etiam iudicio persequens.

PARTHENIVS, Heraclidis & Eudorę F. Hermippo autore, Tithę F. Nicænus, aut Myrleanus, elegiaci & diuersorũ carminũ poeta, captus est à Cinna, cum Romani Mithridatẽ debellassent: postea manumissus propter doctrinã, uixit usq; ad Tiberiũ Cæsarem. Scripsit elegias in Venerem, Aretes uxoris epicedion, Aretæ encomium 3. libris, & alia multa.

Par-

Parthenius Chius uersificator, Thestoris F. cognomento Chaos, ab Homero oriũdus. Scripsit de Thestore, patre suo.

παρθένοι.) Erechtei filias Parthenos nominarunt, & (pro ἐτιμώρησαν, lego ἐπέμησαν) coluerunt, numero sex. Fuit autem natu maxima Protogenia, altera Pandora, tertia Procris, quarta Creusa, quinta Orithyia, sexta Chthonia. Ex his Protogenia & Pandora mactandas se pro patria obtulisse dicũtur, exercitu ex Bœotia profecto. Immolatæ autẽ sunt in pago qui dicitur Hyacinthus, supra Sphendonios. Qua de causa etiã uirgines Hyacinthides uocantur: ut Phanodemus in quinto Atticæ historiæ, honorẽ eorum memorans, testatur: & Phrynichus in Monotropo.

πάρθοι.) Parthi, Persica lingua Scythę: quos Sesostris, Aegyptiorum rex, in coloniam deduxit, Assyrijs subactis.

PARMENIDES Pyretis F. Eleates philosophus, discipul⁹ Xenophanis Colophonij: aut, ut Theophrastus, Anaximandri Milesij. Successerunt illi, Empedocles cùm medicus tum philosophus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam uersibus, & alia quædam soluta oratione, quorum Plato meminit.

Parnes siue Parnetium, mons Atticæ, copiam lignorum suppeditans.

παρνάσιοι.) Parnassus mons Phocidis, Apollini & Baccho sacer.

πάρνοψ.) Locustæ genus. Alij apes syluestres, alij culices appellãt. Aristophanes: Ille uociferatus comparauit sese culici, cum pallium amisisset, ficulna folia. Et rursus: Quãta multitudo culicũ accedit? Militum multitudinem significat.

πάροδος.) Biduò eò peruenit, non tamẽ statim aditus illi patuit: ut & ipsa mora Romanis ostẽderet barbarus, se legationem non desiderasse.

παρὸν.) Ille indignatus, magnũ malũ iudicauit, nisi potestas sibi daret, cũ liceret labore nullo uictoria totius belli potiri.

παροπλίσας.) Quater mille ademptis armis, agro assignato rus colere iussit. Et rursus: Cum (for. ἰσαύρας) Isombris iterũ arma ademisset, catenis uinctos in Romaniam ablegauit.

παροξῦδαι.) Meritò uidebãtur Carthaginenses armorum traditionem suspectam habere.

παρορκῆσαι.) Appianus: Cõtinuò iritarũt Britannos ad periuriũ: crimini dãtes, & fœdere icto, adhuc adesset exercitus.

παρ' ὄσον.) Cũ signa formæ uidisset uastata, cum suspirijs tantam mutationem deplorauit.

παρουσία.) Crates: Suauem agentes uitam, & opibus affluentes.

παρ' ὁδὸν ἥμενος.) Decepto illo, & fœdere conculcato, & iureiurando pro nihilo habito, Alexander Pelopidã in carcerem coniectum custodijt.

πάρεχος.) Aristophanes in Auibus: Venustus CVPIDO, aureis fulgens alis, habenas tenebat uersatiles, nuptiarum Iouis comes.

παρῳδία) Parodia dicitur, cũ à tragœdia sermo ad comœdiã demittitur. cuiusmodi est illud apud Euripidẽ: Dignũ est Græcia, &c. & apud Aristophanem.

παρὼν ἀποδημεῖ.) Præsens abest. De ijs qui cogitatiõe alijs in rebus occupant. Aristophanes: Mens tua præsens abest.

παρώνησεν.) Cambyses Cyri F. in Aegyptiorum deos contumelioſè est inuectus, atq; insanijt: & femore uulnerato atq; inflãmato malè habuit, & acerbissimè uitã finijt, ut Herodotus ait. Et: Hæc quidẽ petulanter egerũt, barbarico furore & rabie. Dederũt itaq; pœnas nõ pœnitẽdas, capta enim eorũ urbs est. Et: Ille Iouis ẽt filias, quãtũ in ipso fuit, uiolauit. *Cambyſis interitus.*

παρωνυχία.) Paronychia, herbæ genus, eò dicta, q unguiũ incõmoda curet. uis eius tenuis est, & siccans, neq; mordax.

παρὰ πόδα.) Si te Iusticia uestigiò uindex ulta non est, reuertetur illa, & duplices à te pœnas exiget. *Vindicta.*

παροικία.) In uita hac inquilini sumus.

παροιμία.) Parœmia, prouerbiũ. Quid est Parœmia? oratio utilior. abusiuè autem, omnis expositio, alieni aliquid referens. Aut, parœmia est oratio obscura, quæ per aliam perspicuam significatur.

παροινικώτατος.) Fuit eorũ q adfuerũt lõgè petulãtissim⁹, cũ quibus adesset Hippolyt⁹, Antiphõ, Lycõ, Lysistrat⁹, Theophrast⁹, Phrynich⁹. Ex his õnib. fuit nẽo eo petulãtior. ut ẽm multis bõis repletus fuit: statim insultauit, saltauit, pepedit, derisit.

παροίνιος.) Aristophanes: Nunquã ego illũ recipiã, neq; unc̃ apud me Harmodiũ canet, q cõtumelios⁹ est. In cõuiuiorũ cõgressib. carmẽ quoddã canebãt, qd Harmodius dicebat, cuius initiũ: Charissime Harmodi, nequaquam scilicet mortuus es. Cantabãt aũt id in Aristogitonẽ & Harmodium, ut qui Pisistrati tyrannidem sustulissent. Fuerũt & alia carmina, ut quod dicitur Admeti & Lamponis.

Sententia est: nunquam apud me conui ua erit, quia contumeliosus est.

παρύσατις.) Parysatis, mater Cyri.

πᾶσα γὴ πατρὶς.) Quæuis terra patria: Pro uerbium. Ouidius: *Omne solum forti patria est, ut piscibus æquor, Vt uolucri uacuo quicquid in orbe patet.*

πάσωλος.)

Explicatio somnij. ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε. *Clauos tenens, stimulos hostium caue.*

τὸ πάσητος ἡμιοβόλιον.) Pasetis semiobolus. Pases autē hic mollis fuit naturâ, sed omnes mortales magia superauit: adeò ut ex incantationibus eius, & cœnæ sumptuosæ apparerent, & ministrantes quidam. Habuit autem semiobolum ex (ἐκ μνᾶς αὐτῷ πεποιημένον. f. ἐκ μαγείας magicè) mina à se factum, quem cum uendentibus, à quibus emere aliquid uolebat, daret, cum uolebat, ad eum redibat. Meminit eius etiā Apion grammaticus, in libro de Mago.

πάσῃ τέχνῃ ἢ μηχανῇ.) Omni arte aut machina, pro quouis modo. Aristophanes in Lysistrate: Nec si ociosus fueris, omni arte cum ad uesperam ueneris, illi glandem inseres.

πάσχειν.) Alteratio, & in uniuersum pati, est duplex. alterū enim ad corruptionem, alterū ad perfectionē perducit. Patitur enim & discipulus à magistro, & alteratur: uerùm nō ad corruptionem, sed ad perfectionē ducitur. Quod enim facultate in eo est, producitur in actionē. Sic & sensus alteratur & patitur à sensibilibus, & ad perfectionē ducitur, atq; ex facultate ad actionem promouetur.

Magister obstetrix, discipulus parturiens.

PATTAECION, uir sycophātia sese sustentans, & aduersari florentibus adoloscentibus studēs. Perstringebatur etiā ut fur, & parietum perfossor: & à Comicis hoc nomine exagitatur.

πάτταικοι θεοὶ. Pattæci dij (Phœnicij) purpurei, in puppib. collocati. Aurea ornamēta pura ἄπεφθα puta, Pattæcis similia.

πατάξει.) Cū Propheta dicit, Percutiet terrā sermone oris sui: nō de terra, sed de peccatis loquit̄. ut, Facta est terra omnis labrū unum: de peccatis. Et Abraham se ipse extenuans: Ego sum terra (inquit) & cinis. Et: In uita eius ad nihilum redacta sunt intestina eius. de uentre loquens.

παταστούσῃ.) Dexippus: Dux ad omnē nuncium erat perturbatus. nā præ innata timiditate, & rei militaris imperitia, arrectis aurib. oculisq; perturbatis, corde palpitante, semper se aliquid auditurū sperans, fugā parare populo uisus est.

πατῆσαι.) Aristophanes: Indoctus es, & non curiosus, nec Aesopum triuisti. De idiotis.

PATRICIVS floruit sub Iouiano imperatore. fuit ex Lydia, qui ex apparentium aut consequentium signorū coniectura accuratus censor fuit.

πατρίκιος.) Patricius, pater Reipub. Mittit legatos, senatorij ordinis principes uiros: erāt enim patricij. Et: Imperator Theodosius ex ira aduersus Antiochū præpositū, læsæ maiestatis reū, edicto uetuit, ne qs eunuchꝰ inter patricios locum haberet. Quapropter prępositus honore est priuatus: & publicatis bonis, in sacerdotum collegium cooptatus.

ἐκ πατροκλέους.) E' Patroclis ædibus. De sordidis & squallidis. Patrocles enī fuit Atheniēsis admodū locuples, sed malæ uitæ, auarus & sordidus, q̄ præ parsimonia neminem ad se admittebat, ob pecuniam seruandā, & tenacitatē. Plutus ergo interrogatus, unde iret? respōdet, A' Patrocle, qui non lauit ex quo natus est.

πατρονομούμενοι.) Qui leges à maioribus traditas obseruant.

πατρώων.) πατρῷα dicunt Oratores, cū uerba faciunt de pecunia aut locis: πάτρια uerò instituta, & ritus, & mysteria, & festa: πατρικὸν, cū de persona loquuntur. ut: Hic honos illi habitus est, quòd paternus eius amicus esset.

παῦε.) Desine desine domine Mercuri. nam Cleoni defuncto conuiciabatur. Mos autem fuit ueteribus, defunctis nō maledicendi.

παῦσις κακοῦ κακὸν μεῖζον.) Quies seu amotio mali maius malum. Quia in malorum delectu minus est deligendum.

PAVLVS Aegineta medicus, scripsit libros medicos diuersos.

Paulus Tyrius, orator fuit tēporibus Philonis Byblij, qui sub Adriano imperatore cum legatum egisset, metropolim Tyrum effecit. Scripsit artem Rhetoricam, progymnasmata, declamationes.

Paulus philosophus, scripsit introductionē Astrologiæ, & de effectib. siderū.

Paulus Germinus, sophista, scripsit li. 2. orationē de dono Iphicratis, esse Lysiæ: cōmētarios in reliquas Lysiæ oratiōes.

Paulus Aegyptius, ex urbe Lycorum, sophista, filius Besarionis, qui & Didymus dicitur. fuit sub imperatore Cōstantino: scripsit commentarium.

Paulus, fuit Manentis ęqualis, genere Samo-

Samosatensis, Antiochiæ magnæ præsul, qui nudum hominem esse Dominũ per blasphemiã dixit: & sicut in prophetа unoquoq;, ita etiam in illo diuinũ uerbum habitauisse. Vnde etiam duas naturas diuisas & separatas à sese, omnino esse in Christo: tanquam Christus aliud quid sit, & aliud in eo habitans Dei uerbum. Hæ primę origines sunt, cur una natura & duæ, malè & ominosè in Christo dicantur, altera ad diuinitatem, altera ad humanitatem tollendam.

Paulus cum Chrysantho Nouatianæ ecclesię pręsul, fuit primũm Romani sermonis magister. Relicto aũt labore grãmatico, ad uitam monasticam se contulit: & institutis uirorum bonorum monasterijs, non aliter ætatẽ exegit, quàm qui in solitudine degunt. Talis fuit, quales Euagrius ait monachos in solitudine uiuere. Nam in omnibus eos constanter imitabatur: frequens ieiunium, pauca loqui, abstinentia ab animatis. Plerunque etiam uino & oleo abstinuit. atq; etiã in pauperes, si quisquã alius, liberalis fuit: captiuos sedulò uisitauit. Sub hoc Iudæus quidam, qui Christianismum simulabat, est deprehensus.

πωῦπερ.) Constantius, magni Cõstantini pater, dicebatur Pauper, quòd frugaliter uiueret: adeò ut nec uasa argentea multa admodum haberet, nec quicquã aliud delicatum, sed in sacris & publicis festiuitatibus hominum priuatorum argento & stratis ornaret regiam.

πωῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ἦ πολύμυθος.) Pauca quidem, sed planè arguta: neq; enim multiloquus erat. Homerus. Et Aristophanes: Parum molestus, multum iucundus fuisti.

PAVROLAS, filius fuit Phalaridis Agrigentinorũ tyranni, ex Erythea uxore.

PAVSANIAS, Lacon historicus, scripsit de Helleſpõto, Laconica, Annales, de Amphictyonib. de festis Laconicis.

Pausanias Cæsariẽsis sophista, æqualis Aristidis, cui⁹ Philostratus in uitis Sophistarum, ut inepti oratoris, meminit. Scripsit de Syntaxi librũ unum, Problematum librum unum, & alia.

Pausanias, Cleombroti & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum rex, post Platæensem pugnam tripode Apollini dedicato subscripsit: GRAECORVM imperator, postquam exercitum Medorũ perdidit Pausanias, Phœbo monumentum hoc dedicauit. Cum autẽ Medis fauere cœpisset, ab Aegyptijs & Phœnicibus Byzantij est stipatus, & uictu & mensa usus Medica: uxoremq; ambijt Xerxis filiam, ut regno Græciæ potiretur. Cũ autem in ius esset uocatus, & condemnatus, confugit in delubrum Mineruæ mater autẽ eius prima laterem collocauit ad introitum, deinde reliqui, atq; ita intus obijt. corpus uerò eius in Ceadã barathrum abiecerunt, & Epigrãma de Tripode aboleuerũt, & urbes inscripserũt. Græci etiam, propter eum, ad Athenienses defecerũt. Cum pestis in urbe grassaretur, erecta Pausaniæ statua, remisit.

Studium Medorum.

Interitus.

Pestis.

PAVSON & Irus, nomina pauperũ. Aesculapius Pausonem & Irum, & quẽuis alium inopem sanauerit. Ex oculis enim quidam laborabat. deinde illi astitit Aesculapius, iussitq; apri pinguedine aceto liquefacta inungere oculos. Is cum rem cũ suo medico communicasset: ille causas afferre conatus est. Nam acrimonia aceti sisti tumorem, pinguedine uerò paulatim inungi & ali oculos.

Oculorum curatio.

πωύσων & πωχόπερ.) Pausone mendicior. Fuit hic pictor, cuius paupertas in prouerbium abijt.

PAPHLAGON Cleon Atheniẽsium dux, propter uocem absonam, à balbutiendo. Peregrinus emũ fuit, & barbarus.

PAPHNVTIVS, unius urbis earum quæ sunt supra Thebas episcopus, uir Deo charus, & signa faciens, cui tempore persecutionis oculus est effosus. Hũc imperator accersebat, & oculũ eius deosculabatur. Cum autem uisum episcopis esset, in concilio, legem nouam in Ecclesia constituere, ut initiati (episcopos dico, presbyteros, diaconos, subdiaconos) cum uxoribus rem non haberent, quas laici duxissent, eaq; res ad deliberandũ proposita esset: in medio cõuentu episcoporum stans Paphnutius, clara uoce clamabat, Nõ esse graue iugũ imponendum uiris initiatis: honestum esse coniugiũ: cauendum, ne nimia seueritate magis Ecclesiam læderent. Non enim omnes ferre posse continentiæ exercitationem: neq; fortè uxoris cuiusq; incolumẽ fore pudicitiã: & (σωφροσυνὴν ἐκάλει τῆς νομίμης γυναικὸς τὴν συνέλευσιν) cõtinentiã appellauit, legitimæ uxoris congressũ. Et satis esse, qui (τὸν φθάσαντα κλῆρον τυχεῖν, μηκέτι δὶς γάμον ἔρχεσθαι) clericus esset factus, nõ amplius matrimoniũ cõtrahere, secundũ antiquã Ecclesiæ traditionẽ: non tñ disiungendũ ab ea quen-

Deliberatio de coniugio initiatorum.

Coniugium est continentia.

quam

quam esse, quam, cum laicus esset, duxisset. Et hæc dixit cœlebs, & omnino mulieris noticiam non habens. Nam à puero inter monachos uersatus, laude pudicitię, si quisquam alius, fuit illustris. Itaq; Paphnutij uerbis omne episcoporũ cõcilium obtemperauit, & huius rei quæstionem silentio dissimulauit: iudicio ijs relicto, qui consuetudine uxorum abstinere uellent.

Concilium uni assensum.

παχεῖς.) Athenienses, diuites suo more pingues uocãt. Aristophanes: Quàm rudis es, & pinguis. id est, stupidus. Herodotus: In exilium acti sunt à populo uiri diuites è Naxo.

παχὺς καὶ ἀρχαῖος.) Pinguis & antiquus, pro stulto ponitur apud ueteres.

πρήθων τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.

Ardenti corpore, admodum infamis eris.

Explicatio somnij.

πάχνη.) Cum ex terra aut è mari à Sole humor sublatus, non conficitur, sed refrigeratur, pruina dicitur.

παχύνοοι.) Tantam pinguedinem & inscitiam cognouimus, ut non dubitauerimus tantæ eos inscitiæ coarguere quanta illius unquam fuit.

παῖ.) Aristophanes: Quid est puer? Puerum enim uocare æquum est etiam senem, qui uerberibus afficitur.

Pæan.

παιᾶνας.) Pæanes duo fuerunt: bellicus, cum incipiebant, qui ante pugnã canebatur: & alter, cũ uicissent. Duos pæanas cecinerũt ueteres: ante bellum Marti, post bellum Apollini.

Martis. Apollinis.

παιανιεῖς.) Pæaniẽses, & Pæonidæ: municipia duo sunt Pæaniorum Pandionię tribus, ut Diodorus appellari ait, Pæaniæam superiorẽ, & Pæaniæam inferiorem: municipem autem utriusq; municipij, æquè Pæaniea uocari. Differunt autẽ hi à Pœonidis, ꝙ municipium est Leontiæ tribus.

παιανίσαι.) Moris fuit etiam opus aliquod incipientibus, & post uictoriam, Pæanem canere.

παιανισμὸς.) Pæanismus, canticum ad auertenda mala.

PAEDARITVS, est ex ijs qui Lacedæmõe ad gubernãdas urbes sunt ablegati, unus è numero præstantiũ uirorũ.

(πέδας. f. cõpedes.) παῖδας κρατῶν κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα. Pueros tenens, periculum imminens expecta.

Explicatio somnij.

Eruditio uera.

παιδεία.) Eruditionem uerã esse existimamus, nõ quæ in uerbis & linguæ uersatur concinnitate: sed affectionem sanã ingenij cordati, & ueris opinionibus de bonis & malis, honestis & turpibus reb. præditi. Quisquis igitur alia sentit, alia docet discipulos, tantum ab eruditione abesse uidet̃, quantũ à uiro bono abest.

παιδιὰ.) Lusus quidam talis est apud Athenienses. Interrogabat aliquis nucibus cõprehensis extẽsaq́; manu, Quantum habeo? Quòd si alter diuinarit: sumit quotquot ille habet in manu. Si uerò errauerit in respondendo, tot soluit, quot interrogator in manu tenuit.

παιδικά.) Ferunt Antinoum delicias Adriani fuisse: * ante quem cum obijsset, ubiq; statuis eũ honorari iussisse Imperatorem. Deniq; stellam quandam uisam in cœlo, quã Antinoum esse, & cœlum aspicere dicebant.

PAEDOPOLITES Ortiagontis F. adultiore ætate iudex est designatus.

παίει.) Aristophanes: Verbera uerbera hominem nefarium, & callidum artificem, equestres turmas perturbantem, publicanum, gurgitem & charybdim.

παιήωνος.) Pæeon, medicus deorum.

παιπαλώδης.) Callidas mulieres, Circas dicimus.

παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια. Puer mihi sit tritogenes, id est tertiò genitus: non tritogenia, hoc est Minerua.

(πεδιακὰ) πεδίκα.) Pedica, tractus Atticæ, sic dictus ab accidentibus: habuit enim ouium pascua.

(παιζέτεροι) πεζαίτεροι.) Rex circiter 40 satellites sequi se iussit: mortem comminatus, si plures sequerentur.

(πεζέταιρος) πεζαίτερος.) Anaximenes lib. 1. Philippicarũ, de Alexandro loquẽs, ait: Deinde clarissimos quosq; ad equitationẽ assuefactos, sodales appellauit: plerosq; etiam pedites in manipulos & centurias, & alios ordines distributos, πεζαιτέρους, id est pedites sodales uocauit: ut utriq; regiæ societatis participes, paratissimi perseuerarent.

πεζῇ βαδίζω. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.) Pedibus ingredior. nam natare non didici: id est, non possum. Prouerbium.

πελαργικοὶ νόμοι.) Ciconiariæ leges, quibus liberi parentes uicissim alunt. Aristophanes.

πέλη.) Pella, urbs Macedoniæ.

πέλας.) Romanis magnæ semper curę fuit, ne quãdo priores alijs manus inferrent, neúe iniuriam facere uiderentur.

πελέκαντι.) Pelecanus genus auis, perforantis arbores, unde (δρυοκολάπτης) δενδροκολάπτης, id est arborũ perfossor dicit̃.

πελειά-

πελειάδες.) Aquila ait: *Timidæ timidis insident columbæ: Sed nos intrepidis uiris delectamur.* Et: Instar oculi uolucris columbæ sum perterritus.

πελληναῖος χιτών.) Pellenæa uestis. De ijs qui uetustas uestes gerunt. nam Pellenæ, diuersæ uestes fiebant.

πελώριος.) In Epigrammate: Vt leo occurrit ingens, qui ad prædam rictum fert asperum. Est & nomen loci.

πενέσται.) Penestæ dicūtur apud Thessalos, non natura serui, sed à Bœotijs orti, qui Arnæ ab Hæmone uicti sunt, cum seruire illis nō recusassent: & ad tertiam usq; ætatem, eo loco delectati, remansissent. Tradiderunt autem seipsi iureiurando interposito, ut neque opus facientes malè tractarentur, neq; è regione illa excederent. Et à manendo μενέσται, postea mutata litera πενέσται sunt dicti: quosq; Lacedæmonij Helotas, hos Thessali πενέστας nominant. Vsurparunt autem hoc uocabulum & Lacedæmonij & Thessali, de ijs qui bello uicti essent, & uictoribus seruirent. Demosthenes in oratione contra Aristocratē. Penestæ apud Thessalos dicūtur, qui apud Lacedæmonios Helotes: neq; hos solos appellari ita ait, sed & Thessalicos.

Helotes. Penestæ.

πένθος ἱερὸν.) Sacer luctus, cuiusmodi celebratur in Libano, propter Adonidē & Byblum.

πενία.) Per iniustas calamitates paupertate est oppressus. Non'ne paupertatem mendicitatis sororē esse dicimus? Aristophanes in Pluto: Vos qui & Thrasybulo Dionysium similē esse dicitis. nā Dionysius nefarius tyrannus: Thrasybulus autē urbis amans, & omni oratione melior. De ijs qui dissimilia comparant.

Paupertas mendicitatis soror.

πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε.) Paupertas sapientiam sortita est: id est, Artes multas exercent pauperes.

πενία.) Pauper est, non qui nihil possidet, sed q multa appetit: & diues, non q multis reb. affluit, sed q nō multis eget.

Pauper. Diues.

πένταθλος.) Quinquercio. Sic dictus est Democrit⁹ Abderites. callebat enim Physica, Ethica, Mathematica, liberales disciplinas, artiumq; omnium peritus erat. Huius est etiam dictum illud, λόγος, ἑρμοῦ αἰκίη. Oratio, Mercurij flagellum.

Democritus.

πεντακοσιομέδιμνον. Quatuor cēsus fecit Atheniensium omnium Solon, quorum unus τῶν πεντακοσιομεδίμνων à censu quingentorū modiorū appellatus fuit.

πέντε τάλαντ' ἡ χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.) Quinq; talenta Chiorum urbs propter podicem debebit. Hos ut incōtinentes & molles, Aristophanes cauillatur, qui ex mollicie ampliores podices habeant, & paratos ad excernendum.

πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται. Quinq; talentorum crimē perscriptum est (uel, deletum.)

PEPARAETHVS insula, non longè ab Eubœa.

πέπατο.) In Epigrāmate: Non possedit magnā particulā in sterili isto tumulo.

πεπεμμένου.) Ex ferijs Athenis dies quidam tribuebantur dijs quibusdā: ut Calendæ & septimus dies Apollini, quartus Mercurio, octauus Theseo.

πέπειρον.) Vetula, apud Aristophanē: Neq; enim adolescentibus sapientia inest, sed maturis. Ouidius:

—Non omnia grandior ætas,
Quæ fugiātur, habet: seris uēit usus ab annis.

Vtinā ille nihil magis amare uelit, quàm ego amicum: id est, utinam in amore mihi respondeat.

πεπιασμένοις.) Aelianus: Comedit trigla, & homines mortuos, & pisces: delectatur autem in primis contaminatis & fœtentibus.

πεπιλημένη.) Iosephus: Niger, corpore exiguo, carne dēsa, sed heroicus qdā animus in tenui corpore habitabat. Stati⁹: *Maior in exiguo regnabat corpore uirtus.*

πεπλεγμένη.) Est implicita phalāx, quę cogitur sese accommodare locis in quæ incidit, instar teredinis & ensis, & multiformi ordine.

πέπλος.) Peplum est uelum Panathenaicæ nauis, quam Athenienses Mineruæ quarto quoq; anno instruebāt cuius etiam pompam per Ceramicum Eleusinem usq; ducebant. Peplum autem hoc uocarunt, quòd laneum sit. Depictus in eo est Enceladus, quem Minerua sustulit (fuit is unus ex gigātibus) *Athenienses uictoria parta peplū fecerunt Mineruę, & optimos quosq; in eo depinxerūt.

Enceladus.

πεποδισμένοι.) Persarum equi plerunq; ligatos pedes habent, ne fugiant, si soluti fuerint.

Equi Persici.

πεποδισμένοι.) Xenophon: Malus est nocte exercitus Persicus. nam equi illorum ligati sunt.

πέπορδα.) Aristophanes: Lætor, & pedo, & rideo, magis quàm si exuissem senium. Metaphora sumpta à serpentibus, qui ueterem pellem exuunt. Et, Gaudeo euitato clypeo: id est, bello.

πεπορ-

πεπερπημένος.) Vestis duplex inducta quæ fibula constringitur, ne de humeris decidat. Extat apud Lycurgum in oratione contra Timocratem. Ex uiris qui corporibus erant imbecillis, & ætate adultiores, & ex legib. militare desierant, uidere erat per totam urbem in limine senectæ oberrantes, uestibus duplicibus indutos.

ἡ ψυχὴ μῶ πεπότηται.) Anima mea uolitat. id est, exulto, & alta specto: Aristophanes.

πεπεωμένον.) Fatum, quasi à Parcis ad finem perductum.

πέρα.) Exigebant tributa maiora, quã tolerare diutius possent. Cum Iotomi facinus narrassent, effecerunt ut ulterius dubitare desierit. Aristophanes. Scin'si mihi Iupiter molestus esse perrexerit, me ædes eius & domum Amphionis in fauillas redacturum? Et rursus: Ille Seleuciam sæpius inuadere desijt.

ἀῤῥήτων ἀῤῥητότερα καὶ κακῶν πέρα.) Eiusmodi quæ dicendo nemo assequi queat, & plusquam mala, uel &, nefandis magis nefanda: & omnibus malis maiora.

πέρασις.) Da uitæ exitũ, & finem, si subinde minoribus malis conflictari uideor, & accessione calamitatum indigere.

περγασῆθεν.) Pergase, municipiũ Erechtheiæ tribus.

Magnitudo uirtutis inusa.

PERDICCAS Macedo, quem ex insidijs Macedones occiderũt, uirũ bellicosissimum, & excellẽti ingenij magnitudine, & propter animi præstantiã pericula omnia cõfidenter adeuntem, & immodica magniloquẽtia, qua Macedones oẽs despicere uidebatur, suamq; felicitatẽ inuidiæ reddebat obnoxiã. Inuidiam odium est secutũ, & indignatio: cum eũ superiorem & esse & dici, ferre non possent. Vnde post acceptam cladẽ ex iracundia magis superioris despicientiæ, quàm ueri iudicij ratione insidias illi struxerunt.

Eupalamus. Dædalus. Perdix. Calos.

πέρδικα ἱερὸν.) Perdicis sacellum, iuxta arcem. Nam Eupalamo liberi fuerunt Dędalus & Perdix: cuius filius Calos. cui cum Dædalus ob artẽ inuideret, eũ de arce præcipitauit. ob quod Perdix seipsa suspẽdit, Athenienses aũt eam coluerũt. Sophocles uerò in *Comicis, ei qui sit à Dædalo sublatus, Perdici nomen fuisse ait.

Pugilum honores.

περιαγειρόμενοι.) Primò proposuerunt præmia certantibus, quẽ modũ & Homerus & alij poetæ tradiderũt. Cum autem sine præmijs pugnare cœpissent, uictores ab amicitia & cognatiõe iunctis, sunt coronis ornati: aliorum autem cognati sedentes, &* qui propinqui erãt, res maioris precij deponebant, remotiores uerò flores & folia in prætereuntes conijciebant: ut etiam nunc in eos qui egregiè pugnarunt, petasos & zonas conijciũt, aut uestes. Hinc moris fuit, ut in orbem circumeuntes pugiles, acciperent ea quæ darentur. Vnde Simonides Aetilli F. sic ait: Quis nostra ætate tot frondibus myrtorum, aut coronis rosarum, uictorias in certamine finitimorum est adeptus? Quidam tradunt, hanc consuetudinem à Theseo esse ortam. Nã in illũ è Creta reuersum flores & folia cõiecerunt, & fructibus q aderant honorarũt.

περιαγωγὰς.) Aquilæ sex in orbem circumcastra uolitantes, ad dextram separatæ sunt.

περιαλγὴς.) Aristophanes in Lysistrata: Immersus malis, algens & esuriẽs semper, exceptis triginta dieb. mẽsis cuiusq;.

PERIANDER Cypselli F. Corinthius, ex septẽ Sapientibus, qui fuit Olympiade 38. Scripsit præcepta de uita humana, carminibus 2000. Hic est Periãder ille, qui præ mœsticia mortuus est, ut & Epigramma de eo testatur, quod sic habet:

Frustrari tere noli mærere cupita,
Gaude sed, dederit quæ tibi cunq; Deus:
Tristicia sapiens obijt Periander acerba,
Id neq; quod uotis sollicitabat habens.

Periander Cypselli, regis Corinthi F. imperium paternum ratione ætatis suscipit: & crudelitate & ui in tyrannidem delapsus, satellitibus circiter trecẽtis stipatus, uetuit ne ciues seruos haberẽt, & ocium agerẽt: subinde iniungens, quod agerent. Si quis autem in foro sedebat, mulctabat, timens ne quid contra se deliberarent. Dicitur & aliud flagitiũ commisisse, qui præ amore cum mortua uxore rem habuerit. Continenter bella gessit. & cum bellicosus esset, triremibus fabricatis, utroq; mari est usus. Quod autẽ quidam dicunt, eum ex numero septem sapientum fuisse, id falsum est.

περιαλόμενος.) Multis spolijs partis, copias ad nuper conditum propugnaculum adduxit. Apollonius Leonidæ Spartani sepulchrum non modò ornauit, admiratus uirum, &c. Diuitijs beat uirum, pauperem illũ quidem, sed pium, & ædis suæ perpetuum cultorẽ. (Exiguo tempore magna eruditione parta, &c.

περιαλομένους.) Familiarium alios aliter dimisit, ut excurrerent: iussitq; suos, quemcunq; inuenissent, comprehẽsum

ad

ad se ducere. Et Polybius: Attalus longiorem orsus orationem, reuocauit eis in memoriam maiorum uirtutem.

περιβόλειον.) Abyssum diuinæ literæ uocant, humidam naturam Quia igitur terra undiq; aquis cingitur, magnis & paruis maribus, non immeritò terræ amiculum aquas dixit Dauid.

περιβολὴ.) Arrogantes ait esse Græcos, qui suas res gestas inscriptionibus, uerborúmque lenocinijs & amplificationibus extollãt. Turba & opifices ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ, à locupletibus dicuntur Gergethes.

Vagina linguæ. περιγλωττις.) Pityllum aiunt, cognomẽto Tenthem, uaginam linguæ membranaceam, gessisse, & munijsse linguam ad perfruendas uoluptates. Fertur etiam digitalibus adhibitis esitasse obsonia, ut illa calidissima linguæ ingereret.

περίγρα πυράγρα.) Gregorius Theologus ait in oratione quæ συντακτήριος, ab ordine & concordia inscribitur: Si ego in gloriam Dei, hoc fit ne propter me? forceps propter plaustrum, aut serra propter ianuam? uinco causa.

περιδέεια.) Metu, quẽ ipso aspectu præ se ferebant, quibus uexati essent calamitatibus indicabant.

περιδέξιος.) Ambidextrũ est omne dilemma utrinq; enim cõcludere uult. Ambidexter est etiam sapiens.

Sacculi cõtra niuem. περιδεῖν.) Xenophon: Ille ad pedes equorum & iumentorum sacculos alligandos esse docet, cum per niuem ea ducãt, ne immergantur.

περιδινοῦντες.) Babylonij iniecta in fundas oua in orbẽ circumagentes, rudis & uenatorij uictus nõ ignari: sed ijs rationibus quas solitudo postulat exercitati, etiam crudum ouum impetu illo coxerũt.

περίδου.) Aristophanes: Age accingere, ut celeriter uir fias.

περιδύσας.) Templum spoliauit, Deiq; uasa abstulit.

περιαιρεῖν.) Concessum est Celtiberis à Tiberio, ut legatos ad Senatum mitterẽt: rogarentq;, ut istorum aliquid, si possent, moderarẽtur. Illi uerò à Senatu petierũt, ut & milites & tributa minuerent.

περιελῶσ' ἀλαζονείας, ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.) Eripiam tibi istam insolentiam, & insidias in uia tibi collocabo.

περιεμεκτήσας. Ille ægrè ferens periuriũ, hospitio renunciato, ista faciebat.

περιεπτισμένοι.) Aristophanes: Nos nũc sanè excorticati sumus. id est, perpurgati.

περιέπτυξαν.) Romani à barbaris circundati, & quadrangulari forma interrupta, & in manipulos dissoluta, circũuenerunt eos, à quibus circumuenti fuerant. Sic respiratione celerius, eos circumuentos & conclusos, omnes iaculis confecerunt: una die documento edito, quomodo effugiendum sit, si circumuentus sis ab hoste: & quomodo excellenti fortitudine circũueniendus sit hostis.

περιέρχομαι.) Aristophanes: Videte nũquid sapienter eos circumueniam qui sapere sibi uidentur, meq; decipere.

περιέσεσθαι.) Nõ alia ratione superatum iri ducem ferocem, & prorsus inuictum.

περιέσπασαν.) Aelianus: Arã euerterũt, & omnem eius ornatum auellerunt.

περιέχεσθαι.) Romani parum eum curãt.

περίζωμα.) Romani pudendis tantum tectis, nudi pugnabant.

περιέχεσθαι.) Tempestas peccatorũ me circumuénit, Seruator.

περίζυγα.) Xenophon: Habere oportet & lora. His enim attritis & ruptis necesse est ocium agere, si quis non habeat funes.

Hastæ fiducia. περίειμι.) Et ipse dixit, in Mysia bellum gessi, & nunc superstes sum, & hasta extensa: In hac (inquit) nobis fides est.

περιεῖναι.) Vidit urbem nõ nisi fame expugnari posse. In primis fratrem suum Caium, non passurum esse, uiuere illum, qui seruus hostium factus esset. Hostes superare non potuit, quòd negocia corrumperet sordibus suis.

περιιστάμενος.) Iosephus de Mose: Cauit, ne multi uerborum illius petulantiam imitarentur.

περίθου) Mos fuit, ut dicentes in primis coronarent.

PERITHOEDAE, municipium trib. Oeneiæ, à Pirithoo Ixionis F. Lex autem fuit Athenis, ut quosuis hospites Græcos admitterẽt. Ac Thessalos in primis susceperunt, ob Pirithoi & Thesei hospitium. His etiam agrum assignarunt, quem uocarunt Pirithoi. Sic Ephorus lib. 3. refert.

περικεκλασμένοις.) Insidias collocarat in locis interruptis, quæ perspici facilè non poterant.

PERICLES Atheniensis. Sub hoc cœpit bellum Peloponnesiacũ, & Cyloniũ piaculũ pellebatur ab Atheniensibus, cui obnoxius erat Pericles. Nam Cylonẽ Atheniensem, Olympiæ uictorẽ, generum Theagenis, Megarensium tyrãni, affectata Athenis tyrãnide, cum statim fugisset, & ad Furias confugisset, * Pericles auulsum occiderat. Illi * uicissim imperabant:

Somnium de Pericle.

Pericles uerò refragabatur. Fuit autem Xanthippi Athenienſium ducis F. Anaxagoræ familiaris. Ferunt matrem eius, cum Periclem eſſet enixura, in ſomno uidiſſe, ſe leonem párere. Hic cum aliquando fulminaſſet, & Athenienſes ad pugnã, ipſo duce, perturbati egrederentur: duos lapides concutiens, & igni excuſſo: Hoc, inquit, eſt fulmen. Vxorem duxit Aſpaſiam Mileſiam, ex qua ſuſcepit filios, Xãthippum & Paralum: quem contra patria inſtituta ſic appellauit, heroïs indito nomine, cum non liceret.

Aſpaſia.

Heroïs nomen.

Pericles, Xanthippi & Agariſtes F. Athenienſis orator & demagogus, primus ſcriptam orationem in iudicio habuit: cũ ij qui illum anteceſſerant, ex tempore dixiſſent. Fuit diſcipulus Anaxagoræ Clazomenij, eumq; è morte eripuit.

Anaxagoras.

Pericles autor fuit Athenienſibus, ut agrũ hoſtilem, ſuũ: ſuũ uerò, hoſtilem: & naues, diuitias: diuitias uerò, egeſtatẽ ducerent. Eoſdemq; iuſſit, cum Lacedæmonij in Atticam impreſſionẽ facerent, non egredi, ſed intra mœnia ſe cõtinere: & ut claſſe Laconicam inuaderent, ac opes terreſtres inopiam iudicarẽt, ſuaſit: quod uerò mari acquireretur, eas eſſe opes ducerent. Aliter. Pericles ſententiam dixit, Atticam, hoſtilem agrum eſſe ducendam, & permittẽdum ut uaſtetur: Laconicam uerò claſſe circumeundam. Suaſit etiam, hoſtilem agrum nauibus obeũdum, nec pugnandum dum uaſtaretur Attica: unam pecuniæ parãdæ rationem putandam, naues quàm plurimas habere, alias uerò extra illam rationes nullius momenti exiſtimandas: cuiuſmodi eſſet, pecunia quæ in ſpectacula, in iudicia, & in conciones inſumeretur. Suadebat igitur, ut omnes ſumptus qui in hæc impenderentur, nauibus aſſignarentur. Cum hac ſentẽtia, id etiam quod ſequitur conſentit. ait enim * Dionyſus: Iudex pecuniam deuorat ſolus, q̃ ſcilicet in mercedem iudicũ magni ſumptus conferrentur.

Periclis arguta cõſilia.

Luxu repudiato neceſſitati conſulendum.

* Bacchus.

περικόμματ' ἔκ σε καπασκυάσω.) In fruſta te concîdam.

περικόμψας.) Ariſtophanes: Linque (τὰς ὑπονοίας.) ſuſpiciones noſtras elegantes, quib. garrimus inuicem: & uenia quadã mitiori temperato mentem.

περιλαλῆσι.) Noli celeriter aſſentiri hominibus loquacibus.

Rhetorica.

περίλεξις.) Oſtẽdit, quibus partib. Rhetorica conſtet. Primùm enim oportet inuenire, deinde eloqui inuentũ, (δεῖ πρῶτον νοῆσαι, εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν.) quod eſt poſtremũ opus orationis oratoriæ. Rhetorica definitur ars bene dicendi de propoſitis quæſtionib. Cur uerò? Quia ars ordo eſt præceptorum, exercitatione partorũ.

περιλέπιτες.) Arborum cortices detractos comederunt.

περιλιχμώμενος.) Mulieri lõgo tempore blandiens, & pedes implicans, effecit ut uir putaretur.

περὶ λύχνων ἀφάς.) Crepuſculo, paulo pòſt accenſas lucernas, cum modò ad cœnam iuiſſent, impetu ex improuiſo facto, multos hoſtium occiderunt.

περινέως.) Thucydides. Multi pereuntibus naufragio ſcaphis, enatarunt: quos in claſſem uiris non ſatis inſtructam retulit. nautæ autem, & qui ſuperuacanei erant, præ ſe ferebant, ſe id non paſſuros eſſe.

περινθίοις.) Perinthijs captum Byzantiũ muneri datum eſt, & in ſeruitutem traditum, à Seuero Romanorum imperatore: ſicut & Antiochia Laodicenſibus.

Perinthia. Byzantia. Antiochia. Laodicea. Seuerus.

περίοδος.) Herodotus: Spartani cũ ex transfugis circuitum Perſarum cognouiſſent, deliberabant, & inter ſeſe diſſidebãt.

περιοδικὰ νοσήματα.) Periodicos morbos uocant medici, qui certo tempore remittunt, & redeunt: ut tertiana, quartana, & ſimiles. His enim diebus ægrotantes, uidentur ſibi non ægrotare, ſed ualere.

περὶ ὄνου σκιᾶς.) De aſini umbra. Prouerbiũ, de ijs q̃ reb. nullius precij occupãtur.

περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.) De Delphica umbra. Demoſthenes in Philippicis. Didymus ait, prouerbiũ de aſini umbra detortum eſſe ab Oratore, qui de Delphica umbra dicat. Dici autem id de ijs, qui de rebus nullius momenti certent.

περιόντες.) Agathias: Aiebant ſe omnibus in rebus morem illi geſturos, modò ſuperſtites uiderent obſides.

περιουσία.) Neceſſaria ſunt, ſine quibus eſſe non poſſumus: ἐκ περιουσίας autem, id eſt ſuperuacanea, quæ adeſſe neceſſe non eſt: &, ut Ariſtoteles ait, cum neceſſarijs ſuppetentibus, alia quædam pulchra illis adiunguntur: ut, uiuere neceſſarium, bene uiuere ſuperuacaneum. Nam uita, quę neceſſaria eſt, acceſſione bonæ uitæ, quæ neceſſaria non eſt, exornatur.

Neceſſaria. Superuacanea.

περὶ πυνθὸς ἐπιῆτο. Cyrus in eo ponebat omnia, ut bonos uiros locupletaret.

περιπαγῶσι.) Romani contos aqua defixerunt, ut ſcaphę barbarorum in eos impingerent.

περιπέτεια.) Omnia fuerunt plena, graſſante

ſante ueneno, eorũ qui ſe in puteos & de locis arduis præcipitarẽt (ὥςτε καὶ ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον.) ut (quod aiunt) etiã inimicus ſpectans, hominum eo tẽpore caſum miſeraretur. Principatũ imperijs ſui temporis parem effecit, non tam fortuna propitia utens, aut caſu, quàm ſolertia atque induſtria, ac ſuis actionibus.

πειπέτλουσι.) Ariſtophanes in Pluto: Nomine obtegunt improbitatem. Et Menãder: Veriti & ſuſpicati, machinari aliquid Romanos, & inuolucro fugæ fraudem aliquam obtegere.

πειπεφθεὶς.) His uerbis delinitus, ut ipſe tibi imperares.

Explicatio ſomniorum.

πειπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.
Complecti bonum in ſomnium hoc eſt.
εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ.
Vtile eſt uirum complecti chariſſimum.
πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων:
Omnesq́ miſtiones denunciant diuturna deſideria.

πεὶ πλείστου.) Plurimùm in eo ponebat operæ, ut & inungeret capillos, & in cincinnos digereret.

πεὶ πλήθουσαν ἀγοραὶ.) Pleno foro. Hora quarta, (ſcilicet ab exortu Solis) aut quinta, & ſexta. Nam tũ maximè plenum eſt forum. Planicies erat ingens, ubi ſub tempus completi fori, prius etiam quidam hoſtium tumultus, impetum in prandentes facientium, exoriebantur.

πείπολος.) Ariſtoteles in Athenienſium republica, de ephebis ſic inquit: Alterum annum concione in theatro habita, accepto clypeo & haſta à populo, circumeunt regionem, & in ſpeculis degũt. Obſeruandum aũt, Ariſtotelem uno dicere anno adoleſcentes eſſe inter cuſtodes regionis, Aeſchinem duobus.

πειπόλων.) Cuſtodum quidam circumcurſans æneũ ſcutum ſuper foſſam abijcit (uel, amittit) qd' cum latũ quidẽ, ſed conuexum eſſet, non magnoperè ſonuit.

πειῤῥῶγος.) Sub colle quodam aſpero & prærupto extruxerunt illis propugnaculum, quod ſatis eſſet cuſtodiendo tanto exercitui.

πειττὰ.) Imparia dicũtur in Arithmetica, ἄζυγα: id eſt ſine iugo ſeu pari, ut unũ, tria, & ſimilia. Paria autem iuga: ut, duo, quatuor. Superuacanea uerba miſſa fac, neq; mater, quã mala ſit doce me, neq; ut Aegiſthus patrimoniũ noſtrũ exhauriat, atq; effundat & temerè diſſipet. Neq; em̃ tẽpus patit̃ prolixam orationẽ. Aufert enim, inquit, occaſionẽ eorũ quæ gerenda ſunt, loquacitas. Oreſtes ad Electram.

πεισκελές.) Aiax inquit: Omnia longũ & infinitum tempus, & occulta profert, & prolata occultat: nec eſt inſperatum quicquam. Quin capitur etiam graue iuſiurandum, & durus animus. Et ego qui tum grauia illa perpeſſus ſum ut tinctura ferrum, ſic effœminatus ſum, ut nec hiſcere poſſim, ab hac muliere. Tempus.

πεισπᾶν.) Fuit Romanis in animo, in Libyã nauigare, & bellũ illuc traducere.

πεισπασμὸς.) Periſpaſmus eſt, ex duab. conuerſionibus aciei motio, ut poſteriorem locum occupet. Ec periſpaſmus uerò eſt, ex tribus conuerſionibus continuis aciei motio, ut occupet, ſi quidem in haſtam facta fuerit, ſuperficiem ad læuam: ſi autẽ in clypeum, eam quæ ad dextrã eſt.

πεισπερχὲς.) O grauẽ perturbationem.

πεισπειραθεὶς.) Eunuchus ille (Eutropius) obtinebat regiam, aulaq́ inuoluta coarctabat omnia, inſtar robuſti ſerpẽtis, ad ſuum uſum contorquens omnia.

πείστασις.) Ille exiſtimatione & opibus nulli Hiſpanorum ſecundus, beneuolentia uerò & fide in Carthaginem multum alijs præſtare putabatur. Polybius: Fortaſſis ob Xanthippi uerba in populo & apud duces uulgata, duces reuocare eum decreuerunt, eiusq́ periculum facere.

πείστατοι.) Iſocrates in oratione de Permutatione: Præſtigiæ nullius utilitatis, ſed uulgi ſtudijs celebratæ.

πειστερὰς βλέπειν τε προξενεῖ βλάβην.) Columbas uidere denunciat damnum. Explicatio ſomnij.

πειστίαρχος.) Luſtrans ſedes, & concionem & urbem. Iſter in Atticis, Periſtia dicit appellari luſtrationes, & eos qui templa purgent Periſtiarchos. Extrinſecus enim circumeunt, quolibet ſacerdotum gladium ferente.

πειστοιχίζεται, ἢ πεισχοινίζεται.) Demoſthenes in Philippicis: Cunctãtes nos, inquit, & ſedentes quaſi caſſibus circundat. Trãſlatio ſumpta eſt à uenatoribus, qui qua parte feræ excurrunt, retia extendunt, in quæ incidant, ſi ipſos effugerint.

πειτεχνᾶσθαι.) Mente eius prorſus cognita, & moliri aliquid eum arbitrati, nõ curarunt quid ille diceret, ſed quid ipſi ſuſpicarentur.

πείτιος.) Peritius, Februarius apud Macedones.

πειτομὴ.) Circumciſio Iudæis tribus de cauſis data eſt, ut & ſignum eſſet fidei, & Abraamici generis indiciũ, & ſymbolum & ænigma uitæ puræ & temperãtis. Itaq; Circumciſio.

non data est ut iustitiæ effectrix, sed sigillum & signum iustitiæ Abraami ex fide.

περιλός.) Salustius aulæ præses fuit, uir in primis ad humanitatem propensus.

περιλόπεια.) Mala aurea (quæ dicuntur) Hesperidum, non aurea fuerunt, sed alijs grandiora.

Vltio. περιορπέων.) Nec Agamemnonides filius negligens, neq; qui apud Acherontem deus imperat.

περίφασις.) Polybius: Iussit exponere illi omnia quæ fiebant per flammas in Tisæo. Est autem Thessaliæ mõs, belle situs ad locorum (quę diximus) illustrationes.

περιφρονεῖν.) Socrates: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, In aere ambulo, & contemplor uel contemno Solem.

περιχαίνω.) Sic faciunt canes, qui lapides, quibus petuntur, mordicùs arripiũt.

περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.) Reb. bonis lętare.

πέρνατης.) πόρνη meretrix dicitur, quod uendat coitum, aut quod mentem excæcatam habeat.

PEROCES, rex Persarum.

Hostia lustralis. περίψημα.) Sic dicebant ei, qui quotannis lustralis hostia destinabatur: Purgamẽtum nostrum esto, aut, salus & redemptio. & sic eum in mare conijciebãt, quasi Neptuno hostiam immolantes.

περπερέια.) Dilectio non temeraria est, ait Apostolus.

πέρσαι.) Persæ. Magia & Astrologia à Magusæis primùm incœpit. nam Persæ Magog à popularibus suis appellantur, & ijdem Magusæi.

PERSAEVS Citieus, philosoph° Stoicus, Dorotheus dictus. Fuit temporibus Antigoni Gonatæ, filij Demetrij, discipulus & alumnus Zenonis philosophi.

Persei illaudata uenatio. Perseus renouata cũ Romanis amicitia, statim Græcos sibi cõciliare instituit, in Macedoniã accersendo tum ob æs alienũ exulantes, tũ iudicio condemnatos, tũ eos qui ob regia crimina excesserant. Ac scripta quibus hæc exponebant, & in Delo & Delphis proponebantur, non tantũ impunitate data reducib. sed & bonis restitutis quib. unusquisq; excidisset. Quin & ipsos Macedones regijs debitis liberauit. dimisit etiã captiuos læsæ maiestatis reos. Quę cum faceret, sæpenumero pulchrã de se spẽ Gręcis prębebat. In belli etiã principatu regni dignitatem præ se ferebat. nam & aspectu erat non indecoro, ad omnia corporis ministeria obeunda idoneus: & in uultu elucebat seuerũ quiddam, & contentio non inconueniẽs ætati. Vitabat etiam patriã petulantiam cùm erga mulieres, tum in compotationibus. Ac initia eius huiusmodi fuerunt.

Perseus Lonchodrepano, id est hasta falcata, Gorgona sustulit, occultatus, ne ab ea uideretur, Orci galea.

Perseus Macedo. Perseus cũ iam paulatim post fugã reciperet animũ: Niciam & Andronicum, quos ad pecuniã & naues demergendas miserat: cõseruatis sibi & nauibus & pecunijs: conscios ducens fœdi timoris, & ne id alijs annunciarent metuens, nefariè occidit. Ex eoq; statim mutatus, crudelis & præceps in oẽs fuit: nec in eo sanũ, nec prudẽs quicq; postea fuit. Et cum antea consilio & ratione multum ualuisset, & audacissimus in pugnis fuisset, quatenus ex imperitia nõ lapsus esset: subitò & præter expectationẽ ad timidam & stultam se cõuertit, & leuis & mutabilis repentè, & ineptus aduersus omnes fuit, fortuna relinquere eum incipiẽte: ut multos uidere est, mutatiõe progrediente, solito imprudentiores factos. Nicias. Andronicus. Prudentia cum Fortuna conuenit. Exp. huius sententiæ.

PERSEI nauis, cùm cæteris rebus magnificè adornata erat, tum remigium habebat sedecim ordinibus factum.

περσεφόνη.) (Proserpina, subterraneus dęmõ. Electra ait: O` domus Orci & Proserpinæ, ô subterranee Mercuri, ô uenerandæ Diræ, graues q; Furiæ, quæ per iniuriã occisos cernitis, & furtiuis cubilib. deditos: uenite, uindicate patris nostri cędem. Cedes. Adulterij.

PERSES, Ascræus uersificator, frater Hesiodi poetæ.

περσικὸς ὄρνις.) Persica auis, gallus gallinaceus, propter cristam: uel, quia preciosa omnia, quibus rex utebatur, Persica dicebantur.

πέπερσ@.) Draco legumlator Atheniẽsis, petasis pluribus & uestibus in eum cõiectis, in theatro est suffocatus. Draconis interitus.

PETEON, urbs Bœotiæ.

καλὸν πέπεσμαι, πράξεως καλῆς πόδε.) Vola re bonũ est, actionis bonæ hoc signũ est. Explicatio sententiæ.

PETOSIRIS Aegyptius philosophus, scripsit, quemadmodum & Græci & Aegyptij delectus deorũ instituerint: è sacris libris Astrologica, & de Aegyptiorum mysterijs.

πέτρα καθεδεῖς ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.) Saxo insidens, spem bonam habeto. Exp. huius sententiæ.

PETRA, urbs Palæstinæ.

πετρόβολον.) Machinæ robur, saxa eiacu lãtis, qua Vespasianus in obsidiõe ludęæ usus est, eiusmodi fuit, ut cuiusdã caput ab ea icti, Iosepho in mœnib. astante, elisum sit,

sit, & calua ad tria stadia proiecta. Eadē postridie mulieris prægnantis uentre percusso, cum ędibus modò exiret, elisit infātem ad dimidium stadium. Tanta uis lapidis fuit, ac instrumētis terribilior erat stridor, & eorum qui feriebantur strepitus.

PETROSSA, insula Ciliciæ.

PETRVS orator, & magister, & historicus, legat⁹ ad Chosroē missus, ualde cōstās & inuictus in arte dicēdi fuit, demulcēdo barbarica ingenia, dura & superba. Scripsit historias, & de statu Reipublicæ.

PETRVS Mongus, Alexandriæ episcopus fuit, sed hęreticus feruidus. Euphemius autem patriarcha, fuit sectator orthodoxæ fidei.

Petrus sub Iustiniano fuit, & ad magistri dignitatem est prouectus, qui semper & quotidie imperatores furtis innumerabilibus depeculabatur. Fuit ille quidem comis, & minimè ferox: sed omnium hominum furacissimus & sordidissimus.

πεύκης τρόπον.) Instar piceę. Prouerbiū, de ijs qui funditus pereunt: quoniā picea succisa, non amplius germinat.

πεφασμένου.) Cum tandem constaret, quod nam esset illud studium.

πεφρονηματισμένος.) Sępe secūdo Marte cū pugnasset, animosior factus est, tāquam uir fortis.

πεφυρμένος.) Is uerò cædem adhuc spirās, & cruore maculatus, ad hostes uenit.

πειθανάγκη.) Suasio, cum ui coniūcta. Existimabat se per hæc uel inuitos adducturum Leucadios, ut quæ à se imperabātur, concederent. Multas mulieres ui potius quàm sponte perduxit, adeò lasciuus fuit. Et: Cessi Thessalicæ uiolentæ persuasioni, meo domino occiso. (flectunt.

πείθει δῶρα καὶ θεοὺς.) Munera deos etiā δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδείους βασιλῆας.

Munera (crede mihi) placāt hominesq́; deosq́;:
Placatur donis Iupiter ipse datis.

Nū quid uobis his uerbis persuademus: an alia desideratis? Necesse esse duxi, uestris parére consilijs. Obtemperate ducibus uestris.

οὐκ ἔστι πειθοὺς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.) Nō est Suadæ templum aliud, quàm oratio.

πειθοῖ.) Et persuasione adducti, & dolo uerborum artificiosè decepti, concesserūt illi transire flumen. Et Ambrosius suadela Græca & Musa exercitatus.

πεῖνα.) Fames est aridi & calidi cupiditas, sed non sine frigido. Nam cum corpora nostra ex his constituta sint, aluntur per eadem, cum perficere & concoquere & assimilare quæ ingeruntur possunt.

πεῖρα.) Semper Vlysses uideo te dare operam, ut hostium consilia anteuertas.

πειράζειν.) Scipio Romanus ita consuluit, aut nō auspicandum, aut sic agendū ut omni modo actioni finis imponatur. Nam bis aduersus eundem experiri, cùm periculosum esse, tum maximum parere contemptum solere.

πειραιεὺς). Piræeus, portus Atheniēsiū.

πειρήνη.) Pirene, nomē fontis amœni.

Laidē habeo ciuem bene succinctæ Corinthi,
Pirenes albis hilariorem laticibus.

PISANDER, Pisonis & Aristæchmæ F. Camiræus ex Rhodo. nā Camirus fuit urbs Rhodi. Quidam eum Eumolpi poetæ æqualē & amasium fuisse tradunt: quidam etiā Hesiodo antiquiorē: quidā eum ad 33 Olympiadē referūt. Habuit & sororem Diocleam Poemata eius sunt Heraclea, libris 2. continēt autem labores Herculis. Hic primus Herculi clauā attribuit. reliqua poemata falsò ei asscribūtur, cùm ab alijs, tum ab Aristæo poeta condita.

Pisander Nestoris poetæ filius, Larandensis aut Lycaon, fuit sub Alexandro imperatore, Mammææ F. uersificator & ipse. Scripsit historiam uariam uersibus, quam inscribit Iunonias nuptias. Scripsit & alia oratione prosa.

πεισάνδρου δειλότερος. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε.) Pisandro timidior. Vnde & Pisander uenit, metuēs ne (uel, cū uellet uidere) animam uideret, quæ uiuū illum reliquerat. Timidus enim supra modū fuit. Aristophanes: Si quid Pisandri detestaris cristas, & supercilia. Hic em̄ timidus fuit, sed amans & concitator belli, priuati emolumenti causa, & ob magnitudinem uocatus est asinus Cnidius. Vsus est triplici crista, & armis insignibus, ut fortis uideretur, cum non esset.

πεισιανάκτειος.) Porticus, à Polygnoto pictore Pœcile, id est uaria dicta.

πεισιθάνατος.) Mortis persuasor Hegesias dicebatur.

PISON, fuit unus apud Athenienses triginta tyrannorum.

πῆγαι.) Pegæ, locus in Megaris.

πηγὴ διαυγὴς τὰς (f. νοὸς) νηὸς λύει λύπας.) Fons limpidus animi discutit tristiciam. *Explicatio somnij.*

πηδαλιουχεῖν.) Aristophanes: Oportet prius remigem esse, quàm clauum aggrediaris: deinde in prora uersari, & uentos obseruare, & tum demum ipsum tibi gugubernatorem esse. *Festina lentè.*

Iouis sepulchrum.

πῖκος.)Picus,qui & Iupiter,tradito Occidentis imperio filio suo Mercurio, moritur, cum annos 120. uixisset. & moriens iussit sepeliri corpus suũ in Creta insula, ubi scriptum est:HIC IACET DEFVNCTVS PICVS IVPITER.Meminerũt sepulchri huius plurimi in scriptis suis.

PELAGONIA,regio Macedoniæ.

πηλέως μάχαιραν.) Pelei macheram. Et hoc prouerbium Aristophanes describit, his uerbis: Magis superbit quàm Peleus sua machera, quam putabatur modestiæ præmium à Vulcano accepisse.

PELVSIVM, nomen loci, clauis Aegypti & ingressus & exitus.

πῆμα.)Sophocles:Ne malum malo remediũ adhibens, maius malum ipso damno facito.Et rursus Sophocles:Creõ nullum dat tibi damnum,sed tute tibi.

Ctesias. πημανεῖ.) Aristophanes:Nec Ctesias sycophanta oberit. Hic enim ob sycophantiam est exagitatus.

πηλεύειαν.)Ille non prius remisit,quàm uehementer afflixisset hostem, & quam plurimos interfecisset.

πῆρα ἐ πίμπλατ') Mendici pera nõ implet. De ijs qui expleri nõ possunt.

αὐτὸς γὰρ εὗρες τὸ κακὸν τὴν πητύαν.) Ipse inueneristi mali coagulum. De ijs qui sibi ipsi incommodant.

πῆχυς.)Cubitus,habet pedes 2. Pes, digitos 16.

Hierichuntij serpentes. παλέοισι ὄφεσι.)Pingues serpẽtes. Propriè de ijs,qui iuxta Hierichuntem potissimùm inueniuntur: è quibus medici theriacam plerunq; conficiunt.

πίασος.)Amauit Piasus Thessalus Lariss ã filiã suã,amore illicito & calamitoso.

Ilias elegiacis aucta uersibus. PIGRES Car, ex Halicarnasso, frater Artemisiæ, quæ in bellis claruit, Mausoli uxoris, singulis Iliadis uersibus singulos Elegiacos inseruit.ut:

Iram diua mihi memora Pelidis Achillei:

Artis enim cunctæ notio Musa tibi. μῶσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Scripsit etiam Margiten,qui Homero tribuitur: & Ranarum muriumq; pugnam.

πάγνων.)Aelianus:Auidũ oculũ,& impudicũ pascẽs malo cõuiuio, Proserpinæ sacra uidere cupijt,cum nõ esset initiatus.

στιλβίδ[illegible]ω πέζα.)Aristophanes:Stilbidẽ premit. Stilbides autem uates optimus & celeberrimus fuit.

PIERIA mõs Macedoniæ,& Pierides Musæ.In Epigrammate:Non Musis tantæ curæ sum,quantæ Cupidini,quæ sacra eius tanto desiderio curem.

πιτύανα.) Halyatte Prienen obsidente,Bias, sapiẽs ille, duos mulos saginatos in castra expulit: quibus ille conspectis, admiratus,eorum annonam etiam brutis sufficere:pacis faciendæ causa caduceatorem in urbem misit.

πιθανόν.)Probabile,est axioma,ad assensionem ducẽs.ut, Si qua aliquid peperit, illa illius mater est.falsum autem hoc: neque enim gallina est oui mater.

πιθανὸς.)Xenophon in Cyri institutione:Ita crediili quidam sunt, ut priusquam id quod agitur cognouerint, sit illis persuasum.Appianus:Vnus eorum fidus, & ad eã rem aptus,congressus cum consulibus, clam fidem sibi dari postulauit. ex eoq; casu quædam hominibus persuasa sunt, quæ Romani ambitiosiores quàm par erat,comminiscebantur.

Credibile.

ἀπιθηκήσαι.)Eludere simiæ instar, curiosissimæ animantis.

ἄπληστον πίθον ὁ ἐν ἅιδῃ.) Inexplebile dolium apud Inferos.

πίθηκειον βλέμμα.)Simię aspectus:&,πίθηκισμοῖς θελαύνειν, simiarum more exagitare:hoc est, decipere,& adulationibus uincere,aut etiam imitationibus.

γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται:ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.) Senex simia non capitur: capitur quidem, sed post tẽpus. De ijs qui cladem acceperunt.

πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.) Simia purpurata. Prouerbiũ significat,homines improbos, etsi multis inuolucris utantur, nihilominus tñ eorum elucere improbitatem.

πίθοῦ τί μοι. πείθῃς σὺ γὰρ,ἐγὼ ἐμοὶ φράσω.) Parum obtempera mihi. Ea enim dicam, quæ è re tua,non mea sint.

πιθὼν.) Aristophanes: Clam uenit dominis non conscijs.

Scribit Pilatum Caesarem ea de Christo retulisse.

PILATVS sub Christo Deo & seruatore nostro,Iudææ,à Romanis missus,præfuit. Crucifixo autem Christo,imaginem Cæsaris & uexilla noctu in templo collocauit.Diluculo autem facto,Iudæi illis uisis,adeò tumultuati sunt,ut Pilatus perterritus,illa transferret. Atq; etiam corbona sacro thesauro direpto, causa cędiũ multarum & cõfusionum Iudæis odio illorũ, fuit.Rebellionem enim eorũ metuens,ante tribunal suũ milites collocauit, qui extrinsecus uestem haberẽt uulgarẽ,nec suspectam: sub ea uerò arma gestarent. Cũ igitur seditionẽ mouissent, milites in eos immisit:quorũ alij fustibus, alij lapidibus eos cædentes & uulnerantes repulerunt: quosdam occiderunt, multi etiã ipsorum alij

alij ab alijs impulsi & cõcultati perierũt, & sanguis eorum mistus est cum eorum uictimis.

πίλοις.) Gestant in capitibus thoraces farctos, quorum fundus est firmus, ob farcturæ bonitatem.

πιμμελεῖ.) Appianus: Primus laborare cœpit, quamuis sexagenarius, & graui atq; obeso corpore.

πινακίοις.) Moris fuit, ut centuriones militibus suis decreta per præconem annunciarent: ueluti quò eundum, & quot dierum esset commeatus præparandus? Aristophanes in Auibus: Cogitate, quæ præscribemus in tabellis.

πινακοπώλης.) Pingues gallinas, aut aues in tabulis expositas uendebant.

PINDARVS Thebanus, Scopelini F. quorundam sententia Daiphanti: quod probabilius est. Nam Scopelini F. est obscurior, & Pindari cognatus. Quidam etiam Pagonidæ eum fuisse tradunt, discipulus Myrtidis mulieris. Fuit Olympiade 65, sub expeditionem Xerxis natus annos 40. Fuit illi frater nomine Erotion, & filius Diophantus: filiæ, Eumetis & Protomache. Contigit illi ut uita fungeretur, quemadmodũ precatus fuerat. Nam cũ petijsset ut pulcherrimum in uita sibi daretur, mortuus est subitò in theatro, inclinatus in amasij sui Theoxeni genua, annos nat⁹ 55. Scripsit libros 17, Dorica dialecto: Olympionicas, Pythionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Laureata, Pæanas, Saltationes, Hymnos, Dithyrãbos, Scolia, Encomia, Threnos, Fabulas tragicas 17. Epigrãmata uersu hexametro, & oratione prosa Paræneses ad Græcos, & alia plurima.

Pindarus Scopelini F. Thebanus, & ipse Lyricus, cõsobrinus prioris. Thebas urbem Alexandrum aiunt solo æquasse: & reliquos, exceptis sacris & sacerdotibus, omnes in seruitutẽ abduxisse: Pindari tamen poetæ domum & cognatos (inquit Arrianus historicus in primo transitu Alexandri) incolumes seruauit, ob reuerentiam Pindari.

πίνος.) Quin & dicendi peritus fuit, non sophistas recẽtiores imitatus, sed ad ueterum grauitatem sese accommodauit. Damascius.

πίνεσσα.) Afflicto animo Virtus ploro, sedens passis capillis sordidata: quòd apud Græcos non uirtus, sed dolus uictoriam obtinuit.

πίνυτος.) Ob eruditionem cordatam, quam mellifluus ille inter Musas & Gratias excoluit.

PIXODARVS. Dexippus Cous medicus, Hippocratis discipulus, accersitus ab Hecatomno Carũ rege, filios eius desperatos Mausolum & Pixodarum sanauit, cum ille promisisset se bellũ, quod Cares tum cum Cois gerebãt, compositurũ. *Hecatomnus. Mausolus. Pixodarus.*

PIOR monachus ambulans edebat. Quęrente autem quodam, cur ita ederet? Nolo, inquit, cibo tanquam re necessaria uti, sed tanquam superuacanea. Respondit item alij interroganti: Ne edendo, inquit, uoluptatẽ corporis sentiat animus. *Ambulando edere.*

πίστις.) Fides, incertæ rei spes. Errãt qui dicunt, fidei genus esse opinionem. sequitur enim fidem opinio. Fides enim est opinio. quamuis enim fieri non possit, ut sine opinione fiat fides: nõ tamen genus fidei opinio esse potest: cum fieri possit, ut eadẽ opinione præditus, aliàs credas, aliàs non: quod in genere fieri nequit. Nã fieri non potest, ut idem animal nunc sit homo, nunc non. homo em̃ mutatus, nec animal est. itaq; ne opinio quidem eadẽ manebit, si non sit cõiuncta cum fide. Nã opinio dum adhuc creditur, manet. Non enim impeditur quisquam, eandem de re aliqua opinionem habens, interdum credere ei, interdum nõ. ut si quis opinetur, animã esse immortalem: nihil obstat quominus postea rationibus quibusdam adductus, id non credat. *Opinio. Fides.*

πίστις.) Fidem solam definimus esse ueram & puram hanc, in Patrem & Filium & Spiritum sanctum, unam Deiatem, & dominationem, omniũ uisibilium & inuisibilium opificem, & reginam omnis apparentis & intelligibilis creaturæ: per q̃ (καθ' ἣν ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν) tria unum intellecta colimus, & unum in trib. spectatum adoramus: quorum hoc essentia cognoscitur, illud personis denunciatur: nihil horum minuentes, aut præterea quid (ὑπερτιθέντες. f. προστιθέντες) addẽtes, sed uniẽtes essentia, ut & dignitate & eodem honore & gloria: diuidentes autem subsistentijs, id est personis & proprietatibus, unaquaq; earum essentialiter subsistente, in substantia propria impartibiliter intellecta: id quod admirabile est. Et nouimus causam & genitorem & productorem, patrem principio carentem, & causæ expertem absque tempore, & sempiternum. Alteram personam (γέννημα) quæ nata sit, filium, unà cum patre absque principio: & unà cum illo causam: *Christiana fides. Pater. Filius.*

ſam:immutabilem & impatibilem:& abſque (ἄῤῥητον) fluxu, à patre ortum, quicꝙ ad cauſam & initium patrem refertur. Tertiã perſonam (ἐκπόρευμα) progreſſum aut ꝓceſſiuum aliquid,& ſanctificandi uim habens, Spiritum ſanctum: abſcꝙ tempore ſemper è patre procedentem, non generabiliter,ſed proceſſiuè habentẽ progreſſum: qui eſt cum patre & filio æternùm: qui unà cum illis,ut aſſeſſor,& honoris & gloriæ eiuſdem particeps, & æquè Deus adoratur:per quem & angelis & hominibus & omni rationis capaci naturæ,diuina effunduntur beneficia. & ſic trifariam lucentis diuini principatus inacceſſus nobis & perpetuò fulgens illuceſcit fulgor: ex quibus & identitas & unitas eſſentiæ creditur: & trinitas perſonarum glorificatur. Eorum uerò qui confundunt & diuidunt ea,quæ confuſionem & diuiſionem non admittunt, profanitas & abſurditas, proſtrata & obſoleta eſt.

Spiritus S.

Proceſſio ſpiritus è ſolo patre.

πίστις.) Peccatum eſt,fidem definire uehementiam opinionis. Sic enim definiẽs, genus ſumit uehementiam: differentiam autem opinionem, cum res contrà ſe habeat. Nã cum opinio genus ſit: uehementia eſt differentia. Nam opinionum aliæ ſunt uehementes,aliæ moderatę. hæ ſunt enim opinionum differẽtiæ,* & eſt fides opinio uehemens.

πίθα.) Qui picem è balneis ſuſtulerũt, & mulieres quę pilos euellebant,in priſtinum ſtatum omnia redegerũt. Itaqꝫ & palæſtræ refloruerunt,& philitia redierunt, & ſui ſimilis facta eſt Lacedæmon.

πιθάκειον.) Simonides ait,uirũ bonum uerè fieri difficile eſt, ſecundũ Pittacium illud: Difficile bonum eſſe(χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, καὶ πεῤάγωνον ἀνδῤ ψόγος.)

PITTACVS Mitylenęus,filius Caici, aut Hyrradij Thracis,matris Lesbiæ:fuit Olympiade 32,unus & ipſe ex ſeptem ſapientib. Scripſit leges,& Olympiade 42 Melanchrum, tyrannũ Mitylenes, ſuſtulit:& Phrynonem ducem Athenienſium, obſidentẽ urbem propter Sigæum,duello occidit,reti in eum coniecto. Cum autem ſenex dux belli eſſe cogeretur, inqt: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι; Quàm difficile eſt bonũ eſſe? Huius apophthegma eſt, NOSCE TEMPVS. Fecit etiam elegiaca carmina 600. & de Legibus oratione proſa ſcripſit.

Melanchrus tyrannus.

Phrynon.

πιθεῦς.) Pitthenſes, municipium Cecropiæ tribus.

πιτυαίη ἐμὶ.) Pityanes mentio fit apud Alcęum:deꝙ iis uſurpatur,qui crebris & calamitatibus & ſucceſſib.utuntur. Talia enim,ut & Hellanicus meminit, negocia Pityanę obiecta ſunt:quam & à Pelaſgis in ſeruitutem abductam,& rurſus ab Etrienſibus in libertatem aſſertam eſſe ait.

πιτυὸς.) Pityus oppidum in finibus maris Pontici ad dextrã ſitum, Romani imperij terminus,barbaris & crudelibus populis finitimum.

πλαγία φάλαγξ.) Obliqua phalanx, quæ multò longior eſt,quam ꝓfundior.

πλαγγόνων.) Puerulos qui apud nutrices delicatè uiuunt, garrire, & dicere de filo & telis & pupis ſinamus.

PLACIADAE, municipium Atticæ, ubi raphani magni naſcuntur.

πλάζει τὸν.) Metᵗ perſtringit oculos, & in errorem conijcit.

πλάθειν.) Non poteris contendere cũ potẽtibus: τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρίζειν πλάθειν.

PLACILLA, uxor Theodoſij maioris,pia,& pauperum amans, per ſeſe ipſa ægrotantibus & mutilatis ſeruiebat. Ante maritum obijt. Cum primis oſtẽdit imperatoris erga eam amorẽ,ira eius aduerſus Antiochenos,cum ſtatuã eius per plateas tractam confregiſſent:ꝙ moleſtè ferrent publica tributa,quę imperator urbibus,per cauſam continentiũ bellorũ,impoſuerat. quo tẽpore Chryſoſtomus Andriãtas,id eſt orationes de ſtatuis ſcripſit.

πλάνη.) Error,aberratio à ſcopo.

πλανήτης.) Heraclius imperator erronibus Romanarũ legionũ,deſertorũ ordinum pœnas irrogabat: & quicũꝙ labore ualere iuſſo, temerè huc atꝙ illuc uagabant,cruciatib.ad modeſtiã reuocabant.

πλαξιν.) In tabulis à Deo ſcriptis hæc fuêre ſcripta: EGO SVM DOMINVS DEVS TVVS, qui eduxi te è terra Aegypti,ex domo ſeruitutis. Non erunt tibi dij alij præter me Non facies tibi ſimulacrum,ullius rei effigiem,eorũ quę in cœlo ſuprà, & in terra infrà, & quæ in aquis ſub terra ſunt:non adorabis ea,neꝙ coles ea. Non ſumes nomen Domini ob rem uanam. Memento ut diem Sabbati ſanctifices. Honora patrem tuum, & matrẽ tuam,ut bene tibi ſit,& ſis lõgæuus in terra. Non mœchaberis. Non furtum facies. Non occides. Non falſum teſtimonium contra proximũ tuum dices. Non concupiſces uxorem proximi tui. Non cõcupiſces domum proximi tui,neꝙ agrũ proximi tui, neꝙ ſeruum eius, neꝙ bouẽ eius, neꝙ ancillam eius, neꝙ iumentum eius, nec

nec omnia quæ proximi tui sunt.

κηρῦ εὐπλαστότερος.) Cera tractabilior. Prouerbiũ: de ijs q facilè aliquid docent̃.

πλάστιγξ. Aenéa, Troum consiliarie, ubi sunt minæ tuæ, & ea quæ Troum regibus in conuiuio promisisti?

πλαταγώνιον.) Platage, instrumentum quoddam æneum fuit, sonum & strepitũ edens, quo pollici & indici imposito atq; impulso, explorabãt amasiorum suorum affectum. Nam si sonuisset, amabantur: sin minus, contrà.

πλάτη.) Nauem decem millium capacem, turribus & omnis generis munimentis ornatam, secundo flumine ferri sinit.

PLATO Aristonis, Aristoclis filij, & Perictiones, aut Potones F. genus à Solone trahentis. sexta enim fuit ab illo, filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon autẽ à Neleo genus trahit: & Aristo Platonis pater, à Codro, Melanthi filio. Memoriæ proditum est, ex uisu quodam diuino, matrẽ Platonis (ἐγένετο. f. a. ἔγκυος.) concepisse, cum Apollo ei apparuisset: & cum Platonem in lucẽ edidisset, tum demum maritus, eius cõsuetudine usus est. Natus autem est Aeginę, Olympiade 88. post initia belli Peloponnesiaci, & uixit annos 82. mortuus Olympiade 108. & nuptiarum & omnis cõmistionis corporeæ expers. Epulatus aũt in festo, & dormiẽs, uita excessit. Etiam alij post eum Aristoni filij nati sunt, Adimantus & Glaucus, & Potone filia. Literarum rudimenta à Dionysio quodam didicit: in palæstra etiam se exercuit, apud Aristonẽ Argiuũ: deinde poesi percepta, scripsit Dithyrambos & tragœdias. His autẽ neglectis, apud Socratem circiter annos 20. est philosophatus. Et fertur Socrates uidisse in somnis, q̃ die ei traditus fuit Plato, cygnum genibus suis insidentẽ. Aristocles primò est dictus: sed ob latitudinẽ pectoris, Plato est cognominatus. Alij ob amplitudinem orationis, Platonem dictum aiunt. Ter in Siciliam uenit Plato, ad tyrannos Dionysios: & uenditum à tyranno emit Anniceris quidam Afer, & dimisit. Versabat̃ in Academia, ibiq; docebat. In schola singulatim ei hi successerunt: Speusippus, Xenocrates, Polemon, Crantor, Crates. Alij tradunt, * Socratis F. Arcesilaũ, Lacydem, Euandrum Phocæensem, Damonem, Leonteum, Moschionem, Euandrum Atheniensem, Hegesinum, Carneadem, Harmadam. Sunt germani eius dialogi omnes 56. ex quibus alij Physiologici, alij Ethici, alij Dialectici, Et Respublica eius diuiditur in libros 10. Leges in libros 12, quaterni Dialogi restant 9.

Natales. Apollinis [illegible]. Obitus. Adimantus. Glaucus. Potona. Aphatio. Socratis de Platone somnium. Aristocles [illegible] Plato dictus. Dionysij. Academia. Successores.

Dialogi.

PLATO Atheniẽsis comicus, fuit tẽporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ eius sunt 28. Adonis, Aphieron, Gryphes, Dædalus, Festa, Græcia aut insulæ, Europa, Iupiter afflictus, Io, Cleophon, Laius, Lacones aut poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victorię, Nox longa, Xantæ aut Cercopes * Dolens, poeta Pisander, Senes, Puerulus, Sophistę, Societas, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. Vtitur autẽ illustri dicendi genere, ut Athenęus in Dipnosophistis ait. Sunt etiam fabulæ Platonis Homicida, & Vnà decipiens. & Panegyristæ, & aliæ plurimæ.

* περίαλγος.

Plato philosophus pauper fuit, & solum in Academia tenuit hortũ, qui pars minima fuit (διαδοχικῶν, eorũ qui illi successerunt. Testamentis auctæ opes philosophorum, ut sacerdotũ & monachorũ) uicariorum. Hortus enim tres aureos numos pendebat: omnis autem prouentus pòst, mille aut paulò plurium fuit. Sed auctus est & ipse posterioribus seculis, hominibus sanctis & sapientiæ studiosis aliàs alijs morientibus: & in testamentis, philosophis opes, ad philosophicæ uitæ ocium & tranquillitatem, relinquẽtibus.

PLATO in Legibus ait, liberum esse animum, & dominum affectionũ: & seipsum uincere, omnium uictoriarum primam & optimam esse: uinci aũt à sese, turpissimum simul, & pessimum. Scimus enim affectiones in nobis esse, ut neruos aut funes quosdam: nosq; attrahere ad diuersas actiones, cum inter se cõtrarij sint. (οὐ δὴ. f. οὗ uel ᾧ.) In quo sanè uirtus & uitiũ distinguuntur. Ratio enim ait, unum habitum semper sequendum esse, & nusquã ab eo recedendum, ac reliquis (μέτροις) mensuris aduersandum. eum autem habitum, esse ductum rationis. Ostendit igit̃ sapiens ille uir, consilio animi rerum meliorum & deteriorum (f. αἵρεσιν, optionem seu delectum) diuisionem esse attributã. Idem Plato Theologicè loquẽs ait: Quid est, quod cum sit semper, ortum non habet? &, quid quod fiat quidem, sed nunquam sit? quorum illud quidẽ intelligentiæ rationis conspicuum est, semper eodem modo sese habens: hoc uerò sensu bruto opinabile, quod & oritur, & rursus interit, reuera autem nunquam est. Hæc uerò omnia pars sunt temporis, (τὸ ἦν καὶ ἔσται)

Animum uincere.

Æterna. Caduca.

ἔσεσθαι) fuisse & fore. Quæ per errorem transferimus ad æternam essentiam. Nec enim rectè dicimus, eam & fuisse, & esse, & fore. Nam τὸ Est, tantum uera ratione Deo conuenit. τὸ Fuit autem, & τὸ Erit, dici cõuenit de ortu qui est in tempore. Quod uerò eodem modo immobiliter se habet: neq; recẽtius neq; uetustius est dicendũ. Nam quod semper est, & ante est, (τὸ ἀεὶ ὂν καὶ πρόσθεν) ortu omni est superius. Id uerò quod nascatur, & alterationes multas recipiat, meritò nunquam esse dixit. Idem Plato ait: Bonus quidẽ est reuera Deus: ac dicẽdum, causam eum esse bonorum, malorum autem omnium causam in eum nullam conferendam. Idem in Legibus ostendit nobis, rerum omnium rectorem eum, qui mundi uniuersi gubernacula teneat. Nam Deus initium & finem & medium rerum omniũ habens, rectà semper progreditur, secundum naturam circumiens. Semper autem eum comitatur Iustitia, eorum qui diuinam legem deseruerũt uindex. cui qui felix esse uult, adhærens, sequitur humilis & modestus. Si quis uerò elatus iactantia, aut opib. tumidus, aut honoribus & corporis pulchritudine unà cum adolescentia & amentia insolẽter loquitur, quasi nec principe nec duce egeat, sed & alios ducere possit: relinquit destitutus Deo. relictus autẽ, & præterea alios tales nactus, lasciuit, perturbans omnia simul, & multis uidetur esse aliquis. Pòst autem pœnas non reprehendendas dans Iustitiæ, & se & familiam & urbem funditùs simul euertit. Per hæc philosophus etiam uniuersitatis curatorẽ ostendit, & in quibusdam patientiã, & quæ inde ad amentes peruenit noxã, & quę postea eos insequitur internecionem. Idem in Gorgia pœnæ causas explicat his uerbis: Cõuenit omni qui punitur, & ab alio rectè castigatur, aut meliorem fieri, & aliquid reuera iuuari: aut exemplo aliis esse, ut illi uidentes perpetientem ea quę perpetitur, metu meliores fiant. Sunt aũt qui fructum capiant, cum & à Deo & ab hominibus puniuntur, hi, qui sanabilia delicta cõmittunt: sed tamen per dolores & cruciat⁹ utilitas ad eos peruenit & hîc, & apud Inferos. Fieri enim nõ potest, ut ab improbitate aliter discedãt. Qui uerò extrema cõmiserint, ob talia facinora prorsus curari nequeunt: & hi exempla relinquunt, nihilq; amplius iuuant, ut qui insanabiles facti fuerint: alij autem iuuantur, qui hos uidẽt, propter peccata, huiusmodi acerbissimos & atrocissimos dolores perpetientes, & in æternum tempus omnino exempli loco suspẽsos. Hæc è sacris libris surripuisse uidẽt, per Mosem à Deo ad Pharaonem dicta: In hoc ipsum excitaui te, ut ostenderem in te potentiã meam, ut narraretur nomen meum in omni terra. Cum enim ille improbissimus esset: omnis generis supplicia ei Deus immisit, non ut meliorem redderet (nouerat enim & eius præfractum animũ, & malum immedicabile) sed ut narrationes de illo, omnibus utilitatis fierent exẽpla: sicut urbes alunt carnifices, nõ quidem uoluntatem eorum probantes, sed eorum ministeriũ propter necessitatem tolerantes. Sunt & reliqua perspicua. Idem de sortitu & collocatione animorũ, in Phædone ait: Profanus & impurus ubi ad Orcum peruenerit, in cœno iacebit: initiatus autem & purus, cum eò transierit, cum dijs deget. Et alio loco: Qui uitã iustè exegit, & sanctè, posteaq; obierit, in Beatorũ insulis habitat in omni felicitate, malorũ expers: sed qui iniquè & impiè, eos in iudicij & pœnæ ergastulum, quod Tartarum uocent, descendere ait. Hęc ab Ægyptijs didicit.

Deus bonus, & bonorũ autor.

Diuina rerũ omnium gubernatio.

Iustitia. Modestia. Insolentia.

Homo desertus à Deo.

Pœna propter emendationem & exemplum.

Sanabiles.

Insanabiles.

πλαίσιον.) Quadrangularis ordo exercitus, & ex lignis quadratis compago, q̃ quidam πλινθίον, id est laterẽ dicunt, cum acies ad omnia latera instruitur, figura altera parte longiore.

πλέθρα.) Mensura terræ continens cubitos 68. cum * semisse, stadij sextam partem. Nam totum stadium est cubitorum 400: seu quod ab omni parte pedes habet 38, cum Plethrũ habeat 100. pedes. Xenophon ait, palmas iugeri magnitudine nasci Babylone, aut etiã maiores stadio, cubitorum 400. Elocauit urbs Atheniensium filias Aristidis: & Lysimacho filio eius binas drachmas in singulos dies, & terræ arboribus consitæ octo iugera, arui centum dedit.

πλεκῶν.) Solent autores multis uti uerbis non in propria sua significatione, sed uicina, & propè accedente: præsertim ubi apertè eloqui aliquid minus licet.

πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος.) Diabolus iniurijs nos afficit.

πλεονεξία.) Sophocles: O' Plute & tyrannis, & ars arti præstans in uita beata, Quanta apud uos inuidia seruatur?

πλεῖν.) Aristophanes: Et hoc amplius mille stateres ualet. πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι: Amplius anno senior discedo, inquit Aristophanes, cum aliquid istiusmodi acerbissimos & atrocissimos dolores

istiusmodi argutiarum audiui. Alludens ad Homericum illud,

ὦψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι:
In reb. aduersis homines subitò consenescunt.

Et ad Hesiodium illud, ὠμῷ γήραϊ δῶκε: id est, Ante tempus senem facit.

πλεύσεται.) Non noster dux erit, & inhiabit urbi: sed nauiget solus ipse ad coruos.

πληγαὶ.) Quadraginta diebus plagæ Aegyptiacæ acciderunt.

πληθούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ στὰς εἶπε.) Completo foro in medio stans dixit.

πληθύουσιν.) Aliquanto pòst, cum Minyæ augerentur: insolenter se gerebant, & regnum appetebāt. Te longitudo temporis senem simul facit, & uæcordem.

ἆρε πλῆκτρον ἀμυντήριον.) Tolle plectrum propugnans: Prouerbium. Galli gallinacei enim æneis stimulis ad pugnā armantur.

πλημμελεῖν.) Lysis: Fateri rem inutilē sibi esse charam, prauum est. Ille ob suum peccatum à me imperio priuabitur.

πλοῦτο.) Plenis uelis in eius philosophiam se demisit.

πληρωτὴς.) Demosthenes in oratione contra Aristogitonem. πληρωτὰς uocarūt eos, qui stipem reddunt ijs qui uel sortitò acceperunt, uel emerunt.

πλίνθος πλυνεῖς, καμαὶ αὐτλεῖς, φακὴν κόπτεις.) Prouerbia tria: Laterē lauas, humi hauris, lentem secas. De ijs quæ fieri non possunt, & nihil conferunt, & non sunt.

πλίνθ@.) Agis Pausaniæ F. aliquando impressione in agrum Mantinensem facta, ciues in urbe concluſit: & præterfluenti amne auerso, mœnia destruxit, facta ex crudo latere, qui ad machinas bellicas tutior est cocto & saxis. Nā illi franguntur & exiliunt è compagib. Incoctus aūt later non æquè lędítur: dissoluitur aūt ab aqua, non minus quàm à sole cera.

πλόκιον γοργόν@.) Capillamentū Gorgonis, datum Asteropę Cephei filię, quo tempore Cepheus cum Hercule militauit in *Lacedæmonia, ut eo absente urbs incolumis maneret.

πλουτυγιείαν.) Quasi Locupletisanitatem dicas: duo uocabula commiscuit Aristophanes, earum rerum quib. homines maximè gaudent, seq; res suas cōstabilire putant, ex eo uim felicitatis ostendens.

πλουτυγιείαν.) Aristophanes: Dabimus uobis, & ipsis liberis, & liberorum liberis Locupletisanitatem, felicitatē, uitam, pacem, adolescentiam, risum, choream, conuiuium, lac gallinaceum, ut defatigemini bonis: adeò diteſcetis omnes.

PLVTARCHVS Chæronensis, Bœotius, fuit Traiani Cæsaris temporibus, & antè. Traianus autem dignitate consulari eum ornauit: edixitq; ne quisquā Illyriæ magistratuum, quicquam absq; consensu eius ageret. Scripsit multa. *plutarchi ap. pud Traianū autoritas.*

Plutarchus Nestorij F. Atheniēsis philosophus, magister Syriani, q præceptor fuit Procli Lycij, & scholæ philosophicæ Athenienſi præfuit: cuius successor Marinus. Scripsit multa.

ὅπου πλουτεῖν ἢ πεινᾶν βέλτιον, ἀπὸ τῆς ἑκάτης ἔστιν μαθεῖν.) Melius esse, diuitē esse, quàm esurire: ex Hecate cognoscere licet.

πλοῦτ@.) Parare opes est facile, custodire difficile.

πλοῦτων.) Aristophanes: Pluto dat funiculum Aeschylo redeūti ab Inferis: eū afferto Cleophonti, & quæstoribus Symbolum mortis, & necis laqueo cōscisendæ, fortasse funis significat.

PLOTHIA, municipium Aegeiæ tribus: cuius popularis, Plothensis.

PLOTINVS Lycopolita, ex familia philosophica, discipulus Ammonij, qui baiulus antè fuit, & magister Amelij: quē Porphyrius audiuit, Porphyrium Sopater. Sub Galieno senex mansit usq; ad annos septem, & composuit libros 54: qui in nouenos diuisi, dicunt Enneades. Fuit corpore imbecilli, ob morbum sacrū. Scripsit & alia.

πλοῦ χρησάμενος@.) Triduo Athenis Mitylenen nauigio peruēnit.

πλοῖον, ἢ κιὼν ἢ.) Nauis, aut galea. De rebus ambiguis. Aristophanes in Auibus.

πλούσιος.) Menander: Si adeò maledixeris meæ uxori, patrē & te & istos tuos ego sic arguam.

πλούσιον.) Aristophanes: Me coram tot uiris traducis.

PLYNTERIA, festum Athenienſiū.

πνεῦμα.) Spiritus, anima hominis. Spiritum dabo eis, spiritum nouum. Non de sacrosancto loquitur, sed de impetu rationis (τῦ λογικῦ τῶν ὁρμῶν, de rationali appetitu.)

πνευματικὸν σῶμα.) Spirituale corpus. Dicunt post glorioſum à corpore (ἀπαλλαγῶν) discessum, animo circundari corpus subtile, magis aereum, & lucidius, q omnino sensurum sit dolorem. Et hę sunt nugæ Græcanicæ: & ab eo corpore separari negant iram & cupiditatem. In Locis Aristoteles, omnem spiritum corruptibilem esse dicit.

πνεύ-

Diuitiæ. Valetudo.

Vocales animantes.

πνεύμων, ἢ πλεύμων.) Non omnia animalia uocem habent: sed ea solũ quæ pulmones habẽt, & respirant. Materia enim uocis est, (ὁ ἀναπνεόμενος) qui exhalatur aer. Sed neq; insecta respirant, neque sanguine cassa, neq; amphibia (id est, quæ & in aquis & in terra degunt) prædita uoce sunt omnia: nec ea quæ testa teguntur, ut cochleæ: nec ea quę crustis tenuibus operiuntur, ut cancri, scytalæ. Ex amphibijs autem sonũ edunt hippopotamus & crocodilus: hic enim exiguum sonũ edit. Pisces autem Acheloi cum sonare uideant̃, non sonant. neq; enim per instrumẽta uocis sonum edunt, sed motu quodam branchiarum. Nam cũ in summa aqua natant, multum aquę intra branchias recipiẽtes, easq; postea cõtrahentes, aquam reijciũt, eaq; reiectione illam turbant. Ea uerò turbata, aliquid aeris recipit, qui in terram elisus sonat. Vnde fit, ut uocales esse uideantur. Cicadæ autem per membranam quandam pectore & superficie insito aere (ὁ θλίβοντες. f. ἐκθλίβ.) elidentes alis inclusum aerem, sonant. Neq; enim per instrumenta uocis sonant. Muscę uerò alis, quæ asperæ sunt, aerem ferientes sonant. Vbi uerò constiterunt, sonare desinunt. Scari quoq; ore aquam impellẽtes, sonũ edunt: in profundo autem non sonant.

Hippopotamus. Crocodilus.

Acheloij pisces.

Cicadæ.

Muscæ.

Scari.

πνέω.) Suspiria & eiulatus spirans. Ille, ut adolescẽs & cõtentiosus, inflatus erat.

πνὺξ.) Pnyx Atheniensium concio, siue à densitate lapidum, siue à frequẽti hominum conuentu sic dicta.

πνυκός.) Vt habenis equi, sic à magistratibus populi reguntur.

ποδάγρα.) Foueas effodit, & ferramenta, quibus pedes configerent̃, iniecit contra hostes tanquam feras.

Explicatio somnij.

πόδας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
πόδας πλατεῖς ἔχειν σημαίνει λύπας.
ποδῶν κοπέντων μηδόλως ἄρχου τρίβων.

Pedes purgare, curarũ significat solutionem. Pedes latos habere, significat molestias. Pedibus amputatis nullo modo iter auspicare.

ποδεῶνες.) Perforatos perones agricola dedicauit Cereri Parmis, molestis relictis laboribus.

πόθεν.) Vnde, Aristotele autore, de quauis mutatione accipiendum.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.) Desideras absentem, & frustrà uocas.

πολλάγ' ἡμᾶς λανθάνει.) Multa nos latẽt: id est, Non omnem rem nouimus.

πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.) Multa sunt noua belli. Polybius: Cum luna sub Perseo Macedonum rege defecisset, fama uulgò increbruit, defectum regis ea re significari. Idq; ut Romanos animosiores, sic Macedones timidiores fecit. Ita uerum est q; uulgo fertur, Multa esse belli noua.

πολλάκεν εἰδείης, οἷς τὴν θεὸν ἐξαπατήσαις.)
Multa quidem noris, quîs numẽ fallere possis.

Prouerbium, in eos qui se Deo putant fucum facturos.

πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.)
Multa cadũt inter calicem, supremaq; labra.

πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτοὺς.) Mortales sæpè leuiculis rebus & læduntur, & iuuantur.

πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι.) Multis uerberibus affectus est, ut qui Musas aboleret.

πολλαχῶς.) multifariam, uariè, non uno modo. Hoc bifariam usurpatur. uno modo, in uerbis quæ homonyma, id est ęquiuoca dicũtur: altero in oratione, quæ ἀμφίβολα ambigua dicere solent, cuiusmodi est BONVM. Id enim aliter dicitur de iustitia, & fortitudine: aliter de uiribus, & sanitate. nam & hæc bona dicuntur.

πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν: ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα.)
Multæ sunt minæ, multaq; inania uerba
Per iracundiam effutiuntur: sed mente
In integrũ restituta, cõminationes euanescũt.

πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.) Multis ictibus quercus domatur. Prouerbiũ, de ijs qui difficulter capiũtur & conficiunt̃.

πολέμαρχος.) Polemarchus, Athenis unus fuit è nouem principibus: cuius magistratus cùm alia munera sunt, tũ actiones in inquilinos dare desertæ clientelæ, desertiq; patrocinij, hæreditatum item & pupillarium causarum: in cæteris quoq; rebus, quas, ἄρχων prętor, ciuibus pręstat, has Polemarchus inquilinis.

POLEMARCHVS, frater Lysiæ oratoris.

POLEMARCHI magistratus apud Aetolos, qui portas claudebat, intereaq; claues tenebat, quotidieq; in portis uersabatur.

πολεμητέα ἐν τάχει.) Est bellum maturandum.

πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.) Oppugna oppugnatores meos.

πολέμων.) Polemon Philostrati aut Philocratis F. Atheniensis philosophus, discipulus Xenocratis qui Platoni successit, ipse quoq; Academię præfuit. Fuit aũt per-

perquàm libidinosus, deinde philosophatus est, multosq; libros conscripsit, quorũ nihil extat. Delectabatur Sophocle & Homero, & utrunq; pari pręditum sapientia dicebat: ac Homerum quidem heroicum esse Sophoclem, Sophoclem uerò tragicum Homerum.

POLEMON Euegeti F. Iliensis (nomen id est pagi (κώμης γλυκύας) dulcis, Athenis in ciuitatem ascriptus, eoq; inscribebatur Helladicus, descriptor orbis dictus, historicus tempore Ptolemæi illustris. Sed ut Asclepiades Myrlean⁹ tradit, æqualis fuit Aristophanis grammatici, ac Rhodium etiam Panætium audiuit. Edidit Ilij descriptionẽ libris tribus: Origines Phocensiũ urbium, & de Ponticarum urbium cũ Atheniensibus cognatione: de Laconicis urbibus, & alia plurima: inter quæ & Orbis descriptio est, siue Geographia.

Polemõ Laodicensis, ex ea urbe quæ est ad Lycũ fluuium, orator & sophista: Smyrnæ docuit, Aristidis oratoris magister. Fuit sub Traiano, & post eum, discipulus Timocratis philosophi, Pontici Heracleotę, & Scopeliani sophistę: obijt anno ætatis 56, seq; ipse in sepulchrum coniecit, necemq; sibi consciuit inedia, propter morbi articularis cruciatus. Cũ autẽ à propinquis & amicis lugeretur, dixisse fertur: Date mihi aliud corpus, & ascendam. Et medicis à quibus (ἐπὶ συχνῷ, magna mercede) diutius secabatur, Quamprimùm, inquit, Polemonis lapidicidinas excidite.

Vicus sepultus.

Impatientia doloris.

Polemon sophista iunior, fuit sub Commodo.

Auguria Occursus, Omina.

POLLES uates, auguria occursuum in uijs scripsit: ut, Si quis hoc gestans occurrerit, hoc significat.

Polles Aegiensis (Aegæ autem urbs Asiæ, uicina Magnesiæ & Smyrnæ) philosophus, ordine alphabetico symbolica scripsit, id est coniecturas libris 2. Auguria lib. 8. Arithmetica lib. 2. Medicamenta lib. 2. de Homericis auspicijs: de Tyrrhenorum haruspicina: Iatrosymbolica, id est coniecturas medicas: de pico martio: Sacram orationẽ, κατοικιδίων domesticorum siue altilium lib. 1. De uenatione. De sympathijs & antipathijs, id est de conuenientia & repugnantia rerum inter sese, lib. 3. De fulminibus, eorũq; obseruatione, & alia.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ.) Magnę est amentiæ, consectari inania.

πολιήτης.) λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο κορίνθου.

Lais amica mea est bimari ꝓgnata Corintho.

πόλιν.) γλῶσσα ποῖ πορεύεις; πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα.) Lingua quò uadis? Vrbem instauratura, & urbẽ euersura. Prouerbium, de ijs qui oratione uel prosunt, uel nocent.

Lingua.

Ain gůte zung vil gůtes stifft/
Ain bôse zung vil leutt vergifft.

πολιὸν.) Neq; mõs umbrosus, neq; nubes ætheria, neq; glaucũ mare est, quod istum exulem suscipiat.

πόλιον.) Polij herbæ duo sunt genera: quorum minus calefacit & siccat tertio interuallo seu gradu (ut uocant.) Itaque omnium uiscerum obstructiões aperit, & urinas & menstrua ciet: ac uiride quidem adhuc, magna uulnera cõglutinat, aridum uerò hulcera maligna curat impositum.

πόλεις παίζειν.) Vrbes ludere. Ludi etiam nomen est Vrbs.

πόλις δ' ὁμοῦ.) Sophocles: Vrbs simul & thymiamatum plena est, & pæanũ, & suspiriorum. Qui pestilentia cõflictantur, ad auertendum malũ rem diuinã faciũt, & hymnos canũt: quos uerò pestis corripuit, ob sua mala gemunt.

Pestilentia.

πολιτεία.) Formæ rerumpublicarum sunt tres. Sed oratores peculiariter solẽt Democratiam, id est popularem rempublicam uocitare politiam.

πολιτικὴν ἀρετὴν ἱεροσύνῃ συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα.) Ciuilem uirtutem cum sacerdotio coniungere, est ea conglomerare, quę se conglomerari nõ sinunt. Sapienti capessenda est respublica. nam is est qui & improbitatẽ coherceat, & ad uirtutem impellat.

Sacerdotiũ regno male iungitur.

πολιτισμὸς.) Plato, relicta urbe, in Academia uersatus est.

πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.) Pullũ equinum (Polum) cernere currentem, arcanum quiddam est.

Explicatio somnij.

πόλος.) uertex. Polum ueteres, non ut recentiores punctum quoddã & axis extremitatem, sed uniuersum cœlum appellarunt. πόλος ὀρνίθων, cœlum auium, apud Aristophanem.

πολλὸς.) Arrianus: Bacchi multa est mentio, Herculis non multa.

πολλοστῷ.) Nec ætate tibi par est, nec ulla re alia præstat, sed omnibus rebus unus est de multis.

πολλοῦ.) θρασὺς εἶ πολλοῦ, Admodum es audax. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, Multum abest.

πολλῷ γε μᾶλλον, καὶ παρῶσι χίλιοι.) Multo quidem magis, tametsi mille adfuerint. De ijs qui se modis omnibus uictores fore pollicentur.

πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος εἷς μέγα.) Multa nouit uulpes, sed erinaceus unũ magnũ.

πολλοὶ θεμόβολοι, παῦροι δέτε μαύπτες ἄνδρες.) Multi sortilegi, pauci fatidici.

πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.) Multi sunt inimici, pauci adiutores.

πολλοί σε μισῶσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς.) Multi te odio prosequentur, si te ipse amaris. Hoc aiunt Nymphas dixisse Narcisso, se ob pulchritudinẽ in fontib. contẽplanti.

πολλοὶ στρατηγοὶ καρίαν ἀπώλεσαν.) Multi duces Cariã ꝓdiderũt. Propter Halycarnassi obsidionẽ. In eos q̃ nõ consentiũt.

POLYBIVS Lyci F. Arcas, Megalopolitanus, Scipionis Africani unà cũ Panætio philosopho præceptor', temporibus Ptolemæi Euergetæ: scripsit prolixã illam historiam Romanam lib. 40. auspicatus ab exilio Cleomenis Spartani, & Philippi Persei filij: ac successioni Macedonum, res gestas Romanorum ordine attexuit. Sciendum, historię Polybij succedere Posidonium Olbiopolitam sophistam. Scripsit & Strabo Amasienſis, ea quæ post Polybium gesta sunt.

Posidonius. Strabo.

POLYGNOTVS pictor, Thasius, filius & discipulus Aglaophontis, ciuitate Athenienſi donatus, seu quòd Pœcilẽ porticum gratis pinxit: siue, ut alij censent, picturas in thesauro & Anaceo, id est ædc Castoris & Pollucis, ut tradit Iuba in opere de Pictura.

Robustus pugil.

POLYDAMAS Scotusæus pãcratiasta, maximus omniũ ætatis suæ hominũ. Hic etiamnũ adolescens, leonẽ in Olympo Macedoniæ, nullo telo armatꝰ occîdit: & ad armentũ ingressus, maximũ & ferocissimum taurum posterioribus pedibus prehẽdit: summaq́; ungula ita tenuit, ut eam taurus saliens, in manu eius relinqueret. Idem aurigam, currum celeriter agitantẽ, inhibuit, ne pergeret, curru altera manu prehenso, & equos stitit. Huius facinorib. Dariꝰ nothus, Artaxerxis F. auditis, muneribus hominẽ ad se pellexit. Is tres ex ijs qui Immortales dicuntur ex ꝓuocatione duello interfecit. Hæc eius facta inscriptiõe statuæ Olympicæ celebrata sunt. Cæterùm robur ei, ut & alijs robore elatis, exitium attulit. Sicut Homerus de Hectore scripsit:

Fiducia uirium exitij causa.

Tua te fortissime uirtus Conficiet.

Nam æstiuo tempore cum compotoribus speluncam ingressus, cùm speluncæ cacumen fortuitò rumperetur, mortẽq; minitaretur, cæteriq; cursim fugerent: ipse manibus extẽtis mansit, quasi ruinã speluncæ fulturus: ibiq; oppressus est.

πολυδεύκης.) Pollux Naucratita (quidam Arduennæ, quæ Phœnicię urbs est, natum, per iocum tradũt) docuit Athenis sub Commodo Cæsare, obijt anno ætatis 58. Scripsit libros hos: Onomasticon libris 10. Est autẽ collectio eorũ quę diuersè dicũtur de eodẽ. Disputationes siue Sermones, Declamationes, Epithalamiũ Cõmodi Cęsaris, Romanã orationem: Buccinatorẽ, siue certamen musicũ: contra Socratẽ, cõtra Sinopẽses: Pãellenium, id est, orationẽ in totius Græciæ conuentu, Arcadicam, & alia.

POLYAENVS Sardianus sophista, sub primo Cæsare Caio scripsit oratiões forẽses, & iudiciorũ seu patrociniorũ fo rmas, triũphi Parthici tres libros, & alia.

Polyænus Macedo, rhetor, scripsit de Thebis, de Acie instruenda lib. 3. & alia.

POLYEVCTVS comicus, cuius fabula est Auriga, ut tradit Athenæus in Dipnosophistis. Fuit & nostra ætate Polyeuctus homo detestabilis, semiuir, inuisus Deo, multæ iracundiæ, Cocyti & Stygis dirus, & pestilens uitæ partus.

πολύζηλος.) *O diuitiæ et regnũ, et ars artis*
Insignis in uitâ multum optata,
Quanta penes uos inuidia delituit?

POLYZELVS comicus, cuius fabulæ sunt Niptra, id est lauacra: Demotyndareus, Musarum partus, Bacchi partus, Veneris partus.

Polyzelus spectro uiso, maiore q̃ qd oculi eius ferrẽt, barba clypeũ occultãte (Pana adiutorẽ fuisse credunt) excæcatus, pugnabat tanquã uidẽs, uoce discernens suos ab hostibus.

πολυήκδ.) Non multos audierat libros, sed ui ingenij penè diuina admirabilis erat in enarrationibus. Itaq; ex auditoribus eius quidam dixit, (πραγμάτων ἐσίας, rerum essentias) oracula uirum illum, non uerba loqui.

Eusebius. Polycarp.

POLYCARPVS, Ioãnis euãgelistæ & theologi auditor, successor Bucoli, primi Smyrnæorũ ecclesiæ episcopi, * q & post ipsũ alter episcopatũ tenuit, martyrio ꝓ Christo cõsũmatꝰ est sub M. Antõi no. Scripsit epistolã ad Philippẽses pclarissimã, & ad magnũ Diõysiũ Areopagitã, & ad alias ecclesias. Hic ob q̃dã crimi na paschalis, Antõino Pio imperãte, Romanæ

Scripsit. Passus.

Aniceus. manæ eccleſiæ epiſcopo Aniceto, Romã uenit, ubi multos, qui dogmati Marcionis & Valentini aſſenſerãt, ab errore Marcion. reuocauit. Cum autẽ fortefortuna Marcion illi obuiã factus dixiſſet, Agnoſce nos Polycarpe: Agnoſco, inquit, te filiũ diaboli primogenitum.

POLYCRATES Athenienſis, orator uehemens, ſcripſit Anyto & Melito orationes, contra Socratem.

Polycrates Cypri princeps, ſub Ptolemæo puero, fide fuit præditus, & uirtutẽ coluit. Pòſt uerò progreſſu ætatis, prorſus in luxuriam impegit, uitamq; indecoram egit.

POLYMNESTVS, & Ariphrades, & Oeonichus, fellatores fuerunt. Supplicanti ut ſui rationem haberet, & ad res meliores ſe eueheret, nõ annuit. (rat.

πολύποδος.) Inſtar polypi ſeipſe deuo-
πολύποδος ὁμοιότης) Polypi ſimilitudo. Ad eos qui ſe aliquibus comparant.

πολυπραγμοσύνη.) Oſtenſuri uirũ bonum non eſſe curioſum, πολυπράγμονα multa agentem, in φιλοπράγμονα, amantẽ negocia, mutamus. Nã in agẽdo multa, nullũ euidens eſt delictũ: quòd forte fortuna obijci multa negocia poſſunt. Amãs uerò negocia, affectionẽ ad negocia, propẽſionẽ & ſtudiũ & inſtitutũ declarat: id quod eſt à bono uiro alienum.

πολύρρηνον.) Pollyrrhenum, Cretæ locus, ubi Dijs immolabant.

ἱερόσυλος κατὰ. POLYSTRATVS accuſatus, quòd ſtatuas Mercuriales mutilaſſet, occiſus eſt ab Athenienſibus: cuius meminit Lyſias. Alius eſt, pro quo idẽ orationẽ ſcripſit Lyſias. Alius itẽ eſt, cuius meminit Demoſthenes in Philippicis: quem aliquando peregrinũ aluiſſe Corinthi militem dicit. Sed quid ſi ibi ſcribendũ eſt

ξυνεύλιμ πολύτροπ. Polytropum, pro Polyſtrato? Apud neminẽ enim, inquit Didymus ſe reperiſſe, quòd Corinthij exercitus dux fuerit Polyſtratus: Polytropũ uerò Athenienſem fuiſſe. Cæterùm neq; peregrinum aluiſſe Corinthi militem dixit Xenophon, neq; ipſum fuiſſe Athenienſem Polytropum.

πολυχιδῆ ζῶα.) Fœcũda animalia ſunt, homo, canis, leo, & alia.

πολυφόρῳ.) Ariſtophanes, ἅτῳ πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι: Mea fata eodẽ mihi tẽpore multa importãt mala, & uaria.

πολυφόρ☉ καὶ ὀλιγοφόρος οἶνος, uinũ quod uel multum uel parũ aquæ fert: hoc eſt, plenum & forte, uel tenue & leue.

πόσιο uini. πόμα κεκραμένον δύο ἕτερα.) Optima tẽperatura eſt, duæ partes uini, tres aquæ. Ariſtophanes: Minerua tale uinũ produxit, quod tres aquæ partes ferre poſſet.

πομπαῖ☉.) Pompæus, qui à terreſtribus ad cœleſtia mittit. πομπαῖ☉ ἑρμῆς, Mercurius Pompæus, qui animas ad Inferos mittit, & comitatur.

πομπεῖα.) Pompea dicuntur, uaſa ad pompas cõparata. Philochorus ait, olim uſos fuiſſe Atheniẽſes ijs, quæ de bonis 30 tyrannorum parata fuerint: tandẽ uerò Androtionem alia confeciſſe.

πομπεῖαι.) Conuicia dicuntur põpiæ: translatione ducta ab ijs qui in Bacchanalibus pompis uecti curribus, alij alijs maledicebant.

πομπήιος.) Põpeius, cognomento Magnus, cõſul & imperator Romanorum, bellũ aduerſus Mithridatem & Tigranẽ ſuſcepit. Ac Mithridatẽ in minore Armenia nocturno prælio deuicit, ut & caſtra diriperet, & 30000 armatorũ cæderet. Mithridates itaq; omnib. copijs exutus, bene ſecũ actũ putauit, quòd cũ coniuge & duob. pediſſequis effugiſſet. Deinde ſeditione Pharnacis filij apud milites ſuos oppreſſus, & ad mortẽ neceſſariam cõpulſus, ueneno hauſto apud Boſporum moritur: eiq; in regno ſuccedit Pharnaces filius. Pompeius uerò aduerſus Tigranẽ ducit exercitum: qui nõ è re ſua fore ratus, cũ Romanis acie decerne re, deditiõe facta, Põpeiũ adit: & genib. eius aduolutus, diadema capiti ſuo detractũ in illius manib. depoſuit. Quibus rebus motus Põpeius, eũ erigit, & diade ma illi reſtituit, atq; ipſe in Armenij caput reponit, ac uirũ in cęteris quoq; reb. honorificè tractat: regni tñ parte & magna pecunia mulctat Armeniũ. Nã & Syriam & Phœniciã illi ademit: & quòd iniuſta Romãis arma intuliſſet, 5000 talẽta ſoluere coegit. Poſthæc Albanos ſubegit, & Iberum regem Arſacen in fugam cõpulit: & Armeniã minorẽ Deiotaro Galatiæ principi donauit, & Attalũ atq; Pylæmenẽ in Paphlagoniæ regnũ reſtituit, à Mithridate pulſos: & Colchis ducem præfecit. Deinde Syros & Arabes ſubegit, & Iudæos tertio mẽſe ad deditionẽ cõpulit: ſacra tamẽ donaria nõ diripuit, ſed deſcripta oĩa Ariſtobulo tradidit. Hircanũ eñ uinctum Romã miſit.

Pharnaces. Tigranes. Mulcta Tigranis. Arſaces. Deiotarus. Attalus. Pylæmenes.

πομπήιος.) Pompeium Romanorũ ducẽ, Põpeij filiũ, dicũt, pace facta, Cæſarẽ & Antonium cõuiuio in naue prætoria excepiſſe: hãc enim ſibi ſolũ paternã do-

Cæſar, Antonius, Sextus.

mum relictã esse. In qua cũ iam essent,& cõuiuium ferueret: Menã piratã, Põpeij fidelissimũ ministrũ, tum quoq; placidè ad illũ accessisse, & Vin' (inquit) resectis ancoris,te nõ Sicilię & Sardiniæ,sed Romani imperij dominũ efficiã? Cui Pompeius responderit: Hoc te Mena fecisse oportuit,istud uerò cõsiliũ nõ prius mihi aperuisse. Nũc (neq; enim nostrum est peierare)in ijs quæ adsunt,acqescimus.

Fides Romano imperio potior. Sed adultera mens est.

πομφολυγοπαφλάσμασι.) Vt bulla rupta euanescit, sic memoria superbi perit post mortem.

πονείσθαι.) Traianus imperator uir bonus fuit,& robusto corpore. Quadragesimum ætatis annum agens,imperio potitus, eosdem quodammodo labores cum cæteris obire uoluit.

πονηρὰ κῆτη τυγόνα ψάλλει.) Improbè turturis instar cantillas. In eos qui miserè & laborioscè uictitãt. Turtur enim cùm maximè esurit,cantat maximè.

πονηρία.) Improbitas ab Apostolo dicit, negociũ qd alicui de industria facessit.

πονηροῖς.) Hominibus improbis,& improborũ filijs,utimur ad omnia, quibus antehac Respublica ne pro piaculis quidem usa fuisset.

ἐδὲν πονηρὸν,ἀλλ' ὅπερ Καλλιφῶν.) Nihil mali,sed idem quod Calliphon: hoc est, ut Calliphon siue Miletum siue Samum Prienensibus prodidit, cũ se omnia bona diceret agere: sic ego nihil facio mali,sed sacrilegium facio.

πόνῳ πονηρὸς.) Prouerbio, labore improbus,pro ualde improbo dicitur.

πόνον σπείρειν.) Serere laborem.Prouerbium,in eos qui frustrà laborant.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.) Labor labore cumulat. Sic ἔργον ἐπ' ἔργῳ,opus post opus. Homerus: πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐφήλατο, Vbiq; malũ malo densatum est. Sophocles in Trachinijs: νὺξ εἰσάγει κοὐκ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον, Nox adducit & non repellit susceptum laborem.

PONTIFEX, magnus sacerdos,quẽ Numa Romanorũ legislator constituit, cũ Tiberis magno impetu in pontẽ antiquissimũ irrueret:is uotis factis, ne pontem rũperet, flumẽ placauit: effecitq; ut placidè intra suũ decurrẽs alueum,ponti parceret: & eos qui põtifices & flamines dicuntur,sacerdotibus præfecit.

πόντος.) Pontus propriè is dicitur, qui intra Chersonesum & Euxinum est:abusiuè autem, quoduis mare. πόντος ἢ θάλασσα ἀγαθῶν, Pontus aut mare bonorũ: de multis & magnis bonis.

πόπανα.) Post quatuor placẽtas immolabant bouẽ,qui bos quintus dicebat.

Πούπλιος.) Publius gloriæ studiosus in optimatiũ republica, tantã apud populũ beneuolentiã, tantã apud Senatũ sibi fidẽ cõciliauit, ut cũ quidã eũ more Romano pro cõcione accusaret, atq; acerbè in eũ inueheretur: alius nemo quicquam loqueretur: ipse uerò diceret,Nõ decere populũ Romanũ,quenquã audire P. Corneliũ Scipionẽ accusantẽ, per quẽ dicẽdi facultatẽ haberẽt accusatores.His populus auditis,euestigiò è concione discessit uniuersus,solo accusatore relicto. De hoc imperatore nonnulli quærũt, quo pacto clarissimus euaserit? quo ingenio præditus,qua ratiõe educatus? Ac cæteri quidẽ omnes hominẽ fortunatũ,& pleraq; præter opinionẽ & fortuitò rẽ benè gessisse statuũt: diuiniores quasi & admirabiliores huiusmodi uiros existimãtes,quàm eos qui ratione & cõsilio administrẽt omnia: ignari nimirũ,horũ alterũ esse laudabile,alterũ beatum: & hóc cũ quibusuis cõmune, illud uerò (pro ἐπαινετὸν,lego ἐξαίρετον) eximiũ & proprium esse cordatorum & prudentium hominũ,quos & diuinissimos esse, & dijs gratissimos sit iudicandũ. Mihi uerò uidetur Publius(inquit Polybius)Lycurgo Lacedæmoniorũ legislatori naturam consimilẽ habuisse, & uoluntatem. Neq; enim Lycurgum existimandum est per superstitionẽ, & in omnibus sacrificulæ Delphicæ obtemperantem, Laconicam rempublicã constituisse:neq; Publium somnia & omina secutum, tantũ patriæ principatum perperisse. Sed cum uterq; uideret,pleroſq; mortales nec inopinata cõsilia facilè admittere, neq; periculis & discriminibus absq; diuini auxilij spe,sese committere audere:Lycurgus Pythia, semper consiliorũ suorũ duce & auspice, ascita, facilius persuasit, & ad exitũ conatus suos perduxit. Publius uerò cõsimiliter,quasi diuino afflatu incitatus res gerendas aggrederetur, animos suis addidit ad pericula promptè adeunda,quãuis omnia consilio & ratione faceret,& exitus negociorũ omnium cõsilijs eius responderent. Nã beneficũ quidẽ eum fuisse,& magnanimum,constat: solertem uerò fuisse,& sobriũ,& cœpta ursisse,nemo cõcesserit præter familiares eius & spectatores, explorato eius ingenio: quorũ unus fuit C. Lælius,

Scipionis Lycurgo Pythia comparatio.

Diuina Pythia præsagia.

C. Lælius.

ab

ab adoleſcentulo & factorum & dictorum eius omniũ uſq; ad obitum ſocius, qui hanc de eo opinionem cõmouit, eò quòd probabilia dicere, & conſentanea rebus ab illo geſtis uidebatur. Primo Publio ex claris uiris, dextra remuneratiõe à Romanis graminea corõa data eſt. Ali quando adoleſcẽtes Romani uirginem adultam & prẹſtanti forma ad Publium, quem mulierоſum eſſe cernerent, adduxerunt, atq; donarunt. Is uerò inſignem pulchritudinẽ admiratus, ſe, ſi priuatus eſſet, nullum munus iſti prælaturum eſſe dixit: nũc quia ſit imperator, quiduis potius accepturum. eo reſponſo innuens, huiuſmodi uoluptates in ocio & remiſſionibus iucundiſſimas eſſe adoleſcentibus: rei autẽ gerendæ temporibus, maximo & corporibus & animis eſſe impedimento. Ac adoleſcẽtibus gratias egit. Virginisq; patre uocato, eam illi è manu tradidit, & cui uellet ciuium collocare iuſſit. Qua re & continentia & moderatione ſua declarata, populorum magna ſibi ſtudia adiunxit.

Graminea corona. Virgo ſuis reddita.

Minoris Africani abſtinentia.

P. SCIPIO, Lucij natura F. Publij maioris adoptione nepos, Carthagine potitus (quę urbs totius orbis terrarum locupletiſſima credebatur) nihil quicquã inde in ſuam rem cõuertit, neq; emptũ, neq; ulla alia ratione acquiſitum, quamuis in re parũ lauta, ſed modica pro Romano. Ac tãtum abfuit ut Carthaginenſe quicquam, ut nihil ex tota Africa ad uſus ſuos admitteret. Idq; apud Romanos extra controuerſiam eſt.

Gladij capulũ ſanguine maonas.

P. Scipio Africanus, cum eius exercitum, qui Carthaginem ſolo ęquauit, corruptum reperiſſet, correxit. Belli autẽ exitum, gladij capulũ ſanguine multo manantem portendiſſe ferũt: qui cum ſæpe abſtergeretur, ſubinde magis cruẽtatus fuerit. Id enim portentum magnam hoſtiũ cædẽ ſignificare, aruſpices dixerũt.

P. VALERIVS, Bruti in cõſulatu collega, cũm multis alijs nominibus laude & admiratione dignus eſt, tũ ob uitæ frugalitatem: quę philoſophia quædã in eo ſpõte edocta fuit, multis reb. declarata.

πώπυζε.) Lude ſola, & inania oſcula tibi habe.

πρθμεύει.) Hercules inuenit Neſsũ mercede tranſuehentem, ab eoq; impetrat, ut Alcmenam & Deianiram traijciat.

Importunæ mulieres.

πρθμεῖς.) Ariſtophanes: Perincommodæ eſſetis nautę, trahẽdo uectores exanimaretis. Solent nautæ prætereuntes cogere, ut ipſorum nauiculas cõſcendant.

πρθμήιον.) Callimachus:

τὄνεκα Ϛ νεκύες πρθμήϊον ὅτι φέροντ᾽. Nec mortui naulũ ſoluũt. In Aegialo eſt deſcẽſus ad inferos, quò Ceres cũ ueniſſet, ex accolis, ubi Proſerpia eſſet, cognouit: eaq; de cauſa nauli immunes eos fecit.

πορθμὸς.) Porthmꝰ, autore Demoſthene pro Cteſiphonte, oppidũ eſt Euboeæ.

πορθμὸς.) Iſthmus eſt terra anguſta, utrinq; cincta mari: Porthmus ſeu fretum, mare utrinq; terram habẽs. Porthmi autem duo ſunt, unus in Helleſpõto iuxta Seſtum & Abydum: alter in faucibus Euxini Ponti, cuius templũ celebratur. Ac in Helleſponto telonium nequaquam erat, ſed magiſtratus quidam à rege miſſus Abydi ſedebat, perquirens ſingula *: Qui uerò ad alterum porthmum mittebatur, ſemper mercede à rege accepta, nihil à nauigantibus eò exigebat.

πορνεία.) Scortatio, idolorũ cultus. Extirpas omnẽ ſcortatorem, deficientem à te: mihi uerò adhærere Deo, bonum eſt.

πόρος.) Porus, municipiũ eſt Acamantiæ tribus, apud Demoſthenem in appellatione aduerſus Eubulidem. unde Porius, municeps.

πόρρω διός τε καὶ κεραυνοῦ.) Procul à Ioue & fulmine. Quia principes * familiaribus ſuis inſidiari ſolẽt. Prouerbium hoc monet, ocij ſecuritatem illuſtris uitæ periculis eſſe potiorẽ. Ouidius: Viue tibi, & ſemper nimiũ præluſtria uita: Sæuum præluſtri fulmen ab arce uenit.

πόρρω τῶν νυκτῶν.) Quidam ex eius familiaribus, quib. ſcilicet purus erat animus, ſub mediam noctem ſe uidiſſe dicebant ſpectrum diuinum.

PORPHYRIVS proprio nomine Baſilius, Tyrius philoſophus, contra Chriſtianos ſcripſit, Amelij diſcipulus, diſcipuli Plotini, Iamblichi magiſter, fuit Aureliani temporibus, & ad Diocletianum uſq; uixit. Scripſit libros q̃ plurimos, philoſophicos, rhetoricos & grammaticos: audiuit & Longinum criticum. De diuinis nominibus, 1. De principijs, 2. De materia, 6. De anima ad Boethum, 5. De abſtinendo ab eſu animalium, 4. De ſeipſo cognoſcendo, 4. De incorporeis. Vnam eſſe Platonis & Ariſtotelis ſectã, 7. In Iuliani Chaldæi philoſophi hiſtoriã, lib. 4. Contra Chriſtianos, lib. 15. De Homerica philoſophia: Ad Ariſtotelem, Animã eſſe entelechiã: Philologæ hiſtoriæ lib. 5. De genere, ſpecie, differentia, proprio & acci-

Scripta Porphyrij.

accidēte: De Nili fontibus, secundū Pindarum: Qui fructus ex Homero capiendus sit regib. lib. 10. Miscellanearū quæstionum lib. 7. In Thucydidis proœmiū: Ad Aristidem, 7. In Minutiani artē: aliaq; plurima, præsertim Astronomica: & inter illa, Isagogen astronomicarum rerū, lib. 3. & Grammaticas dubitationes.

Isagoge astronomica.

ποσαπλῶς.) Cū animi amore cōsentit etiā caro, eiusq; uoluntati nō repugnat.

μεμετρημένη ἡμέρα.

ποσειδεὼν.) Sextus mensis apud Athenienses, December, in quo dimēsa dies dicebatur. Ea uerò erat aquæ mēsura, ad dimensum diei interuallum fluens. Hoc enim mēse causæ maximæ, & à maximis uiris agebantur.

POSIDONIVS Apamēsis Syrus aut Rhodius, philosophus Stoicus, cognomento pugil, scholā habuit Rhodi, discipulus & successor Panætij. Venit & Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Posidonius Alexādrinus, philosophus Stoicus, Zenonis Cittiei discipulus: scripsit historiam post Polybium lib. 52. usq; ad bellum Cyrenaicum & (Ptolemæi) Ptolemæum, & Declamationes rhetoricas, in Demosthenem argumenta: quæ quidem potius esse credo Posidonij sophistæ, Olbiopolitæ.

Argumenta in Demosthenem.

Posidonius Olbiopolites, sophistes & historicus. Scripsit de Oceano, & reb. quæ iuxta eum sunt: De regione quę Tyrica dicitur: Atticas historias libris 4. Libyca lib. 11. & alia quædam.

Posidonius scripsit auguria palpitationum, seu uibrationum (τὸ παλμικὸν οἰώνισμα) ueluti si dexter oculus palpitarit, hoc significat.

POSIDIPPVS Cassandrensis, Cynisci F. comicus, tertio anno post Menandri obitū comœdias edidit. Fabulæ eius sunt ad 30.

ποσὸν.) Quantum, in magnitudine spectatur: ut, magnū aut paruum. ποιὸν, quale autem, in materia spectatur.

πόσου πρίωμαι.) Quanti emā tibi porcellos, dic? Alterū quidē horū allij caseolo, alterum uerò tantùm chœnice salis.

Posthumij arrogantia & auaricia.

ποστόμιος.) Posthumius Consul, nobilitate generis elatus, & gemini Cōsulatus ornamētis, effecit ut collega eius initio quasi pari dignitate priuatus, indignaretur, sæpeq; in senatu cū eo expostularet. Deinde uerò idem se & splendore natalium & amicorum aliarumq; rerum copijs esse inferiorē reputās (plebeius em̄ erat, & homo nouus) collegæ cessit, belliq; imperium concessit. Idq; crimini datum est Posthumio percontumaciter se gerenti. Accessit grauius aliud, quàm ducem Romanorū decere uideatur. uiros enim amplius 2000 è suo exercitu delectos, in suos agros duxit, quos absq; ferro saltū excindere iussit, uirosq; in agris seruili opere detinuit. Alijs itē plurimis indignissimis facinorib. editis, iusti odij populo causam præbuit.

POSTHVMVS Romanus, Capuanus, Græcis literis post trigesimum ætatis annum est eruditus, cum initio aurifaber fuisset. Semel autem isto doctrinæ amore commotus, Athenas abijt, ibiq; Græcorum disciplinas addidicit, & præclara eruditione ornatus consenuit. Iure itaq; & hic Heracliti illud de sese dicere potuit, ἐμωυτόν ἐδιζησάμην, Me ipse q̄siui.

Qui discipsum quærit.

ποταμὸς.) Potamus, municipiū Leontiæ tribus: cuius incolæ perstringebantur, quòd facilè admitterent perperam relatos in album municipij.

ποταμοδάρτης.) Excoriator fluuij, qui subinde fluuium traijcit.

ποταμὸς ὢν, θαλάσσῃ ἐρίζεις.) Fluuius cū sis cum mari contendis. De ijs qui se potentioribus exæquare student.

χύσις ποταμοῦ δυσμενῆ δηλοῖ κάραν:
Inundatio fluminis inimicū significat caput.

Explicatio somnij.

ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις.) Fluuio magno aquæductum inducis. In eos qui augent τοῖς οὖσι ea quæ redundant.

POTAMON Alexandrinus philosophus, ante & post Augustum uixit. Extat eius in libros Platōis de Republica cōmentarius.

Potamon Mitylenæus, filius Lesbonactis orator, docuit Romæ sub Cæsare Tiberio. Qui cū aliquādo in patriā reuerteret, talib. ab Impatore literis est instructus: Potamonē Lesbonactis F. si qs afficere iniuria fuerit ausus, an bellū gerere mecū possit, cōsideret. Scripsit de Alexandro Macedone, Limites Samiorum, Bruti laudationē, De perfecto oratore.

Bellum denuncias iniurijs.

πότε.) Quando, refertur ad NVNC, utroq; modo & præteriti & futuri habita ratione: ueluti, Quando factum est? & Quando fiet?

πότης λύχνος.) Bibula lucerna, quæ multum absumit olei. Aristophanes: Cur mihi lucernam accendis bibulam?

πότμον.) Miserabiliter & ærumnosè peruênit ad senectutem, infelici morte terminatam.

ποτὸς.) Feruente cōuiuio, per insidias, con-

Ars bibendi.

conuiuator ipse quidem parum bibit: famulos autem cõuiuis multum iussit infundere.

Ingeniosa & Deo dicata virgo.

POTONE, Platõis philosophi soror.

PVLCHERIA (F. Pulcherrima) Arcadij filia, imperatrix, nondum annos 15 nata, imperiũ optimè administrauit: & fratrem etiam Theodosium erudiit. Nam cum sapientissima esset, diuinoq; prædita ingenio: uirginitatem suam Deo consecrauit, & sorores ut idem facerent, impulit: & fratrem in omnibus est moderata, in moribus & sermone, in risu atq; incessu, in uestitu, in solio & statu imperatorio: ante omnia uerò pietate erga Deum instituit, nec idem munus præstare sororibus destitit. Multas ecclesias, multa pauperum & peregrinorum diuersoria, monasteria multa condidit, & reditibus instruxit: & præter alia innumera rectè facta, sæpe etiam numen ei se ostendit. Sorores eius fuerunt Arcadia & Marina. Frater uerò natura socors & inconsideratus erat in omnibus: in primis uerò, si qui munera & priuilegia petebant, literis non lectis subscribebat. Quo sapientissima Pulcheria semel animaduerso, callidè illum circumuenit, donari sibi pro ancilla uxorem eius petens. Cui petitioni cum subscripsisset ille, nõdum lectæ: acriter ab ea est obiurgatus. Nestorio autem adeò infensa fuit Pulcheria, ut qui illum adamabant, rumorem spargerent, eò inuisum esse Pulcheriæ Nestorium, quòd illam incestus cum fratre Imperatore Theodosio criminatus esset. Idem illi & Paulinum illius temporis magistrũ obiiciebat. Inclitæ illius Pulcheriæ statua in Chalce sita fuit, propè palatium, cum ad ambulacrum itur.

Imperatoria imperatrix.

Benignitas in pauperes.

Arcadia. Marina.

Venditio Iudocie.

Nestorio odium & Pulcheriæ amor.

Paulinus.

ποδ̃ς.) Pes digitos habet 16.

ποῦ ὀχήσειν δοκεῖς;) Vbi appulsurũ putas?

πώγων.) Barba. Pogon, portus Trœzenius. unde prouerbium, εἰς τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν, Trœzenem eundum est: in malè barbatos.

πώλης.) Quia gubernatores urbis rẽpublicam uendebant, οἱ πολιτδύόμενοι πωλοῦντες τὰ τῆς πόλεως: Aristophanes nomina fingit in poles (id est uenditor) desinentia, eisq; imponit: ut Probatopoles, Styppiopoles, Allantopoles, uenditor ouium, stuppæ, farciminum, siue salsamentorum.

πωλητήριον.) Venditores, magistratus Athenis, deni uiri, è singulis tribubus delecti singuli, si qui reipub. debẽtes, ad statum diem non soluebant, rem eius fami liarem uendebant. Obnoxij uenditoribus ij etiam erant, qui descriptam pecuniam in bello non pendebãt: atq; etiam peregrinitatis conuicti, & inquilini sine patrono, & desertæ clientelæ rei. horum enim bona uendebãt, & in ærarium referebant. Omnia denique reipub. nomine uendenda curabant, uectigalia, metalla, locationes, publicata bona. πωλητήριον, locus in quo conueniebãt uenditores, appellabatur.

πωλικῆς.) Puer instar stellæ nitet, instar equi strigili purgati.

πωλίων.) Asinius Pollio, Trallianus sophista & philosophus, Romę docuit sub Põpeio Magno, schola I imagenis susceptа. Scripsit epitomen Atthidis Philochori: Dicta & facta memorabilia Musonij philosophi: Epitomẽ Diophanis: Georgicorũ lib. 2. Ad Aristotelem de animalibus, lib. 10. De ciuili Romanorũ bello Cæsariano & Pompeiano.

POLLIO Valerius, Alexãdrinus philosophus, sub Adriano: cuius filius Diodorus philosophus, enarrationẽ scripsit eorũ q̃ apud 10 Oratores q̃rũtur. Scripsit collectanea uerborũ Atticorum, ordine Alphabetico: & alia q̃dã philosophica.

Pollio grãmaticus, de Erratis in literis scripsit. Polus Agrigẽtinus orator, ac potius sophista uetus, Licymnij magister, scripsit Genealogiã eorũ qui ad Iliũ militarũt, tam Barbarorũ quàm Græcorũ, & ut eorũ quisq; obierit (quidam id opus Autodamastę inscribunt) Nauium catalogum, De uocabulis.

πωλῶ.) Demosthenes: Et rempublicã & suam priuatã exiguo lucello uendunt proditores.

Proditores.

πωλῶσι.) Demosthenes in oratione cõtra Neæram: Lex pro adultero cõprehẽdi apud eam non sinit, quæ uel in prostibulo sedet, uel in foro (ἀποπεφασμένως) ex professo aliquid uendit.

PORVS rex Indorum pulcherrimus, ea proceritate, qua uir nemo post Troianum bellum fuit. Cum Alexandro admodum adolescens bellum gessit. (Hęc non ad Porum, sed ad Damidẽ Brachmanem pertinent.) Hunc de ratione uictus percõtatus est Apollonius. Tum is: Tantum, inquit, uini bibo, quantũ Soli libo. In uenatu aũt quod capio, eo uescũtur alij: ego uerò ipsa exercitatione sum cõtentus. Mei enim cibi, herbę, & palmarũ capita, & fructus palmarũ, & quæ flu-

Continentia gymnosophistarũ in uictu.

men mihi irrigat. Multa etiam ex arboribus mihi nascuntur, quorum cultrices sunt hæ manus. Hæc audiens Apollonius, supra modum gauisus est, Damidem subinde intuens.

πράγματα.) ἀνδρὶ λυδῷ πράγματ' οὐκ ἦν: ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. Lydo nihil erat negocij: sed ipse egressus, mercatus est.

πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.) Negocia ex ocio. De iis quæ præter opinionem & spē eueniunt.

πραγματεία.) Dinarchus in oratione contra Menœchmum: Inimicitiæ & negocia ob rempublicam, priuatorū causæ sunt dissidiorum.

πραγματεία.) Vrbem frequentem & magno præsidio munitam, absq; negocio cæpit rex.

πραγματομαθεῖς.) Romani experientia edocti, inconstantiam fortunæ suspectā habebant.

πρᾶγος ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων, χρεὼν ἄνθρωπον ὄντα.) Nulla res humana uituperāda aut cōtemnenda est homini. Homo nihil humani à se alienum esse, putare debet.

τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττειν.) Actiones ritè sunt distribuendæ.

πρακτικαὶ.) Neque actiuæ intellectiones infinitæ sunt, neq; speculatiuæ: quia ne rationes quidem harum sunt infinitę. Nuncij autem cogitationum sunt sermones: qui etsi posteriores sunt actiuis intellectionibus & speculationibus, nobis tamen sunt euidentiores & notiores *. reliqua desunt.

πραξάμενος.) Manlius proconsul 300 talentis ab Ariarathe acceptis, Romanorum ei amicitiam conciliauit.

PRAXIDICE dea, cuius caput tantū dedicabant. Mnaseas in opere de Europa, Soteris & sororis Praxidices (Seruatoris, & exactricis Iusticiæ) fuisse filiū ait Ctesium (possessorem) & filias Homonœam & Areten (concordiam & uirtutem) quæ de nomine matris Praxidicæ dictæ fuerint. Dionysius uerò in Originibus, Ogygis filias Alalcomeniam, Thelxiniam, & Aulidem fuisse tradit, quę pòst Praxidicæ fuerint dictæ.

πρᾶξις.) Nomine generali omnem rationis compotē actionem significat: in specie uerò, & magis propriè, eam quæ fit cum delectu, hoc est cum uirtute aut uitio. Quarum igitur rerū actiones magis sunt expetendæ: eæ res magis sunt expetendæ: ut, si iustè agere præstet quàm fortiter: etiā iusticia fortitudini pręstat. Est autem praxis, actio tendens ad finē: opus uerò, siue munus, ipse finis (πρᾶξις, ἐνέργεια, ἔργον, τέλος.)

πραόνως.) Aristophanes:

Tu uerò ne quid iracundè feceris Aeschyle,
sed mitius age:
Argue, arguere: nam conuiciari non decet
Homines poetas, tanquā panū uenditrices.

σὺ μὴ πρὸς ὀργὴν, αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖν δὲ μὴ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

(Hoc sibi dictum cùm omnes docti, tū uerò sacri oratores putent.)

πραότης.) Si quis clementiæ genus cōtinentiam faciat, eamq; iræ continentiā esse dicat: non rectè fecerit. Nec enim quod aliquam rem ex hypothesi sequitur, idem etiam eius genus est. Genus enim separari nequit.

πραότης θεοῦ.) Clementia Dei, est mitigatio pœnę: Dauid: Clementia uenit super nos, & castigabimur.

πρασιανὸς.) Prasianus & Venetianus, & palmularius & scutarius dicitur apud M. Antoninum.

πρασινὸν χρῶμα.) Viridis color, seditionis occasio (ἡμέρους Πρασίνου στοργὴν ἐπενεγκών.) Hemeros, obiecto prasij amore, Iustinianus tollebat.

πράσον.) Porrum mali succi est, acre, & (ut ait Dioscorides) molesta somnia gignit: uentriculo prodest, urinam ciet, attenuat, abstergit.

πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον.) Porri folio uinctus est Cupidinum loculus. De iis qui ob amorem multum insumunt, & luxuriosè uiuunt.

PRATINAS Pyrrhonidæ siue Encomij F. Phliasius, poeta tragicus, certauit cum Aeschylo & Chœrillo septuagesima Olympiade, & primus scripsit Satyros. Cum autem se ostentaret, accidit ut tabulata quibus spectatores insistebant, conciderent. Qua de causa theatrum extruxerunt Athenienses. Fabulas edidit 50, quarum 32 fuerunt satyricæ. Vicit semel.

πράττω.) Malè cum eo agebatur, & tota eius familia ægrotabat.

πραίτωρ.) Post tribunos denuò ad Cōsules Romani redierunt, & primus designatus est Furius Camillus, eius Camilli F. qui sæpius dictator fuit.

πραίφεκτοι.) Duodecim præfecti designati sunt à Coss. qui opportunissimos quosq; ad rem gerendam ex equitibus & pe-

& peditibus sociorũ deligerent, qui Extraordinarij dicuntur.

πρεσβεύω.) Hercules apud Sophoclẽ animã agẽs: O' fili, esto mihi germanus filius, Neq; matris nomẽ tibi sit antiqus.

πρεσβεῖα.) Præclara memoriæ præmia illi & nunc & semper tribuit.

πρεσβεῖος.) Periãder Cypselli F. regis Corinthi regnũ ut natu maximus suscipit.

Philosophi Persiam profecti.

πρέσβεις.) In Persiã legati cũ Areobindo iuerunt hi philosophi: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius, Phryx, Priscianus, Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, spreta Barbari liberalitate. Fructum tamen eius peregrinationis non exiguum, neque contemnendum tulerũt: sed eum, unde uita eorum deinceps gratior & iucundior facta est. ut enim Romani & Persæ pacem ac fœdus fecerunt, hoc etiam inter cætera in illo perscriptum fuit: uiris illis, in patrias sedes reuersis, licere deinceps uiuere suo arbitratu: nec necesse habere sentire quicquam secus quàm ipsis uideretur: neque cogendos esse ad patriam opinionem mutandam.

Religionis libertas.

πρεσβύτερος κόδρου.) Antiquior Codro. Prouerbium, de ualde uetustis, à Codro, qui Athenis regnauit, ductum.

πρηστὴρ.) Prester, ignis cœlestis, aut nubes inuoluta igni, cum uento uehementissimo.

Malthe.

πρῆστις.) Pistrix, genus ceti marini inexpugnabile, quæ Malthe dicitur.

Priapus. Bacchus. Orus. Sol.

PRIAPVS, idem est qui Bacchus. Simulacrum Bacchi, qui Orus apud Aegyptios dicitur, humana forma fingunt, dextra sceptrum tenens, quòd ab eo & terra & mare sit monstratum: læua uerò penem intentum contrectans, quòd occultata in terra semina producat. Alę uerò, motus celeritatem significant: disci, orbis rotunditatem. Eundem enim cum Sole statuunt.

Iuno uenefacio lædit prægnantem Venerem.

Priapus, ex Ioue & Venere est conceptus. Iuno enim ex zelotypia uentrẽ Veneris contrectauit, & ut deformis & fœdus & præpinguis nasceretur infans effecit. Quẽ à matre in montem abiectum, pastor educauit. Habebat autem pudenda supernè iuxta nates. Colitur à pastoribus. Eius simulacrum est, puer ingenti pene, & intento.

Romana militia.

PRINCIPES dicunt Romani robustos, & integræ ætatis: iuniores & tenuiores, grosphomachos seu uelites: seniores, triarios & hastatos, qui priores sunt principibus. Et hæ quidem appellationes sunt. armatura uerò * Triarij sunt 600, Principes * 9200, hastati totidem, uelites amplius 4000. Ferunt autem gladium & pilum.

πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα.) Priusquam farinam pinsas.

πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾶς.) Ante captos pisces, muriam cõmisces.

πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.) Priusquã iugulata est, pecudẽ excorias. In eos qui præproperè aliquid agunt.

πρῖνος.) Aristophanes: Tu uerò statim tanquam ilex incensa clamas.

πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμανεῦσαι.) Prius ouẽ pascet lupus. De re quæ fieri nequit. (Egregium uerò custodem ouium (qd' aiunt) lupum.)

πρὶν λαχεῖν, τὰ κοινὰ κατεσθίεις.) Ante sortitionem rempublicam deuoras.

πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις.) Ante distributionem cibi, rapis.

ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ' ᾔδειν τὸ πρίω.) Aristophanes: Cum ager ista ferret, non opus erat emere (πρίων serra est, πρίω eme) neque noram quid esset serra.

PRISCVS Panites, sophista, temporibus Theodosij iunioris: scripsit historiam Byzanticam & Attalicam lib. 8. Declamationes rhetoricas, & Epistolas.

Priscus magni Constantini filius (alij Crippum uocant.)

Falsarius insignis.

Priscus Emesenus, alienas literas mirabiliter imitari potuit, artifex in eo fraudis genere nimium solers. Acciderat aũt, ut Emesenorũ ecclesia multis antè annis, à quodã homine locupletissimo hęres esset instituta. Erat & homo quidã dignitate patricius, nomine Mamianus: & genere & pecuniæ copiis illustris. Priscus uerò hic dinumeratis sub Iustiniano urbis huius facultatibus omnibus, si quos inuenerat opibus florẽtes qui magnã mulctã sustinere possent, horũ maiorib. accuratè peruestigatis, antiquas eorũ literas nactus, libellos multos quasi ab illis scriptos cõposuit, qui cõfiterẽtur, se Mamiano pecuniam magnã reddituros, ut quam ab eo depositi nomine accepissent. Ac pecunia ficticiis istis libellis cõprehensa, nõ minus centũ cẽtenariis confecit. Atq; etiam uiri cuiusdam (de quo magna esset & ueritatis & uirtutis opinio, qui tum temporis in foro sedens, cum superstes esset Mamianus, omnes conficiebat ciuium tabulas, suis

Mamianus.

ſuis literis ſingulas illarum obſignando, quem tabellionem Romani uocāt.) Huius igitur literas ſolertiſſimè imitatus, ꝓ curatoribus Emeſenæ eccleſiæ tradidit, partē ita partæ pecuniæ ipſi pollicitus. Quia uerò lex obſtabat, cauſas omnes ad annorum 30 præſcriptionem redigēs paucas uerò quaſdam & hypothecarias omnes 40 annorum ſpacio excludens: Byzantium profecti, & Imperatori Iuſtiniano pecuniam largiti, ſine ulla cunctatione impetrarunt, ut legē ferret, ut (τὰς ἐκκλήτους) appellationum cauſę non conſtitutis temporibus, ſed 100 annorū ſpacio concluderētur (κεφάλαιον ἰουστινιανοῦ ῥέ τῷ πλήθει κρατυνόμενον.) Summa Iuſtiniani 105 multitudine confirmatum.

πρὸ, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ.) Philemon in Pancratiaſte: δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου: Seruus pro ſeruo, herus pro hero. Fortaſſis, Seruus ſeruo, herus hero præſtat. Homerus: ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος. Laborās pro rege, uel ante regem.

προβάλλειν κυσὶν ἄρνας.) Agnos obijcere canibus. In eos qui homines quietos ſycophantis obijciunt.

προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ.) Ouium nulla utilitas, ſi abſit opilio. De rebus aut hominibus neceſſariis.

προβατίου βίον ζῆν.) Ouiculæ uitā degere. In ſtolidos & amentes, aut inertes. oues enim ita uiuunt, ut nihil agant.

Cognomenta magiſtratuū.

προβατοπώλης.) Ouium uenditor Callias dicitur, eiusq; Reipublicæ adminiſtratio, *aut Lyſicles filius Aſpaſię: Styppiopola uerò Eucrates, qui & Styppax dicebatur: Byrſopola uerò Cleon dicebatur, non quòd corium uenderet, ſed quòd Rempublicam.

προβεβηκόσι.) Cōuenit Dei amor iis, q̄ & ętate & philoſophia lōgè ſūt ꝓgreſſi.

εὖ προβιβάζεις.) Rectè mones.

πρόβλημα.) Problema, id quod diſceptandū proponitur: quæſtio, quæ ad cōtemplationem & cognitionē facit. Quęſtiones cuiuſq; rei ſunt quatuor: An ſit, Quid ſit, Cuiuſmodi ſit, Cur ſit. Ac eſſe quidem accidētia, ex actione ſumimus: item (τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ) quid ſit, quod eſt definitionis, ex ipſis conijcimus. Verùm è definitione haud cognoſcimꝰ eſſe (τὰ συμβεβηκότα) accidentia. Per definitionis autem quæſtionem Quid ſit, reliqua ꝓblemata ex accidentibus.

Quæſtionum genera 4.

προβολὴ.) Probole, actio dicebatur in calumniatores.

πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις.) Propugnaculum meum, familiæ ſalus.

προβούλευμα.) Senatuſconſultum, decretum ſenatus, priuſquam ad populum referretur.

πρόβουλοι.) Poſt cladē Sicilienſem, præter eos qui iam erant, 20 ſunt delecti, qui decernerent quid è Republica futurum eſſe uideretur.

πρὸ γῆς.) Ego ex alia regione fugio in aliam, ſęui domini metu, qui equos plus quàm homines curat.

προδικασία.) præiudiciū. Qui cædis rei fiebant, in Prytaneo tres menſes agebāt, ante iudicium, quibus utrinque argumenta proferebantur: idque præiudicium dicebatur.

Præiudicium.

PRODICVS Ceius, ex inſula Ceo, urbe Iulide, philoſophus Phyſicus, & ſophiſtes, æqualis Democriti Abderitæ, & Gorgiæ & Socratis, diſcipulus Protagoræ Abderitæ, Athenis hauſta cicuta periit: quòd adoleſcentes corrumperet.

προδίκου σοφώτερος.) Prodico ſapientior: Prouerbium. Ariſtophanes in Nubibus: Non alteri nunc ex Meteoroſophiſtis parebimus, niſi Prodico, propter ſapientiam & ingeniū. Hic primus quinquaginta drachmis declamitauit (πεντηκοντάδραχμος ἐπίδειξις.) Meminit & Plato eius in Protagora, & Xenophon in Apomnemoneumatis, atq; etiā Ariſtophanes in Tageniſtis: Sic uirum hūc aut Liber corrupit, aut Prodicus, aut nugatorum quiſpiam. In Auibus item eum perſtringit: Meo nomine Prodicum flere iubete in poſterum. Magiſter hic fuit etiam Theramenis, cognomento Cothurni, quod & tyrannidis 30 eſſet particeps, & populo ſtuderet. Extat & liber Prodici, Horæ inſcriptꝰ, in quo facit Herculem cū Virtute & Vitio colloquentē: à quarum utraq; cum alliciatur, Virtutis ſudores uoluptatibus Vitij non diu duraturis anteponat.

πρόδικον.) Ariſtophanes in Theſauro: Ego ſi qua re te læſi, cedò quemuis arbitrum ex amicis tuis.

προδότας.) Polybius: Difficile iudicatu & explicatu eſt, quem rectè proditorem exiſtimes. Conſtat enim, neque eos qui rebus integris autores ſunt ſocietatis cum regibus aut principibus coeundæ, ſtatim proditores eſſe nominandos: neque eos etiam, qui ob Reipublicæ tempora, patriam ſuam ad alias amicitias & ſocietates, relictis ueteribus, traducunt. nequaquam uerò. Nam hi ſæpè optimè ſunt

Proditores. sunt de patria meriti. Ii uerò qui difficilibus tẽporibus, siue suę securitatis & utilitatis gratia, siue ad opprimẽdos aduersarios, hostibus urbes tradiderunt: aut q̃ præsidia recipiunt, & externis auxiliis ad consilia & conatus suos exequẽdos plurium potentiorum imperio patriã subijciunt: tales nomine proditionis haud iniuria complecti queas: * quos conducibile quidem uerè aut malum nullũ unquam est consecutum: * neq; contraria omnibus confitentes.

προδοσίκομπος.) Facilis ad pollicendũ, nec ea pręstans quę pollicetur, iactantię proditor dicitur.

πρὸ δουλείας.) Præcipitem se dedit, seruituti mortem anteponens.

Iulianus Libanium euehit, Proaeresium premit. PROAERESIVS Cappadox, Cæsariensis, Pancratij F. sophistes, Vlpiani discipulus, Antiochiæ fuit. Libaniũ sophistã paulùm antecessit, docens Athenis, maximis honoribus affectus ab imperatore * Constantino. Scripsit declamationes * Floruit sub Iuliano, ęqualis Libanij sophistæ: & ut huic molestus esset Iulianus, Libanium maximi fecit.

προαίρεσις.) Delectus. Aristoteles in Locis ait: Ostensuri non esse in bruto delectũ, sumemus definitionẽ delectus: quæ est, aliud præ alio deligere. Atqui aliud præ alio deligere, eorum est, quorum est deliberare. nam aliud alij præferre rationis est. Nullum autem brutũ deliberat: nullum ergo delectu utitur.

προαίρεσις. PROAERESIS appetitio est deliberatiua, aut deliberatio appetitiua, in iis rebus quæ in nostra potestate sitæ sunt. Qui enim id appetit, quod est per deliberationem prælatum: deligit. βουλὴ. βουλὴ, Cõsilium uerò est appetitio inquisitiua, suscepta iis de rebus quæ agi possunt à nobis. Deliberat enim quispiam, rem'ne aggredi debeat, an'non? Deinde iudicat, utrum præstet: & fit iudicium. Deinde afficitur, & amat id quod est consilio iudicatum: ac dicitur id sentẽtia. Demum post affectionem fit delectus. Proæresis enim est: duobus ꝓpositis, eligere hoc, & amplecti præ altero. idq́ue constat; delectũ esse consilium, interposito iudicio: idq́; ipsa docet etymologia. προαιρετὸν enim est, cum hoc præ illo eligitur. Neque uerò quisquam præponit aliquid sine deliberatione: neq; deligit, nisi præposuerit. (βουλὴ, κρίσις, γνώμη, προαίρεσις.)

Deliberatio. Iudicium. Sententia. Delectus.

προεδρία.) Aliis studio est princeps locus, ἄλλοις περισπούδαστον ἡ προεδρία. Cuius honoris ea ratio fuit, ut qui eum consecutus esset, tam in curia quàm in concione, & quouis alio conuentu, eos qui anteuerterant, traduceret, locoq́ue motos ibi sedere iuberet, ubi eos decebat. πρόεδρος ex eo nomen habet, quòd primã sedem teneat, princeps & dux Reip.

PROEDRI, quouis Senatus conuentu sorte legebantur, singuli è singulis tribubus (ea excepta, quæ res administrabat) & conciones curabant: sortitum autem illos fuisse eum, qui Epistates diceretur, Aristoteles in Atheniensium Republica retulit.

Amicitia mater uirtutũ. προέμενος.) Consiliis amicorũ utebat̃, omissis suis. Nulli enim uirtuti æquè studebat, atq; matri earum (ut secundũ Pythagoram loquar) ipsi amicitiæ.

προεμπίπτειν.) Cũ imperatorẽ obseruarent & colerent omnes: ipse quiescebat, nolens in eius noticiam se ingerere.

πρὸ ἔργου τίθεσθαι ἢ εἶναι.) Operam dabat, ut à tergo sibi & exercitui omnia essent amica.

προέσθαι.) Arrepto ense M. Porcius, & ab hostibus occupatus cædebatur, statuens uitã potius quàm ensem amittẽdũ: multisq́; acceptis uulneribus mirabiliter euasit. Neq; (πρὸ ἐμοῦ, lego πρὸς) meũ, neq; cuiusquam boni uiri est, utilitatem Reipublicæ negligere.

προηρόσια.) Proerosia dicebãtur sacrificia, quæ fiebant ante arationẽ, pro futuris frugib⁹, ut ad maturitatẽ peruenirẽt. Facta hæc sunt ab Atheniensibus, ꝓ Græcis omnibus, Olympiade V.

προϊέναι.) Fœnerator apud Aristophanem, pecuniam nõ temerè credendam esse aliis, ait.

προθέματα.) Valentinianus imperator edicta proposuit, uti, si cui à Salustio prætorij præfecto iniuria facta esset, se adiret. Idem Imperator & Chrysaphium præpositum cremauit.

πρόθεσις.) Neminẽ de industria lęsit, neq; ad se pertinere duxit, neq; prorsus inquisiuit quicquam eorum quæ accidissent.

Homo proponit, Deus disponit. προθεσμία, status dies, cum nos aliquid certò tempore fieri oportere statuimus: non est προθέσπισμα, id est oraculum. Sed cum Deus aliquid præfinit, tum uerò est oraculum: ut cum quo die alicui ex hac uita migrandum, & quando totus mundus sit destruendus.

προθύματα dicebantur olyræ, hordeum aut thus, quòd ante alias uictimas offerrentur.

πρό-

προθυμῶ.) παρόντι λεύσειν ὧν προθυμῶ ἢ ἀεί: Coràm ea cernere licet, quæ ſemper optaſti.

προκαλεῖσθαι.) Archelaus hortabatur Syllam, ut Mithridati reconciliaretur: quo aſſenſo, fœdus eſt factum.

προκαταβολή.) Cum uectigalia uendebantur, duo tempora præfiniebantur publicanis, quibus pecunia perſoluēda erat. Quam igitur ante exactionem in ærarium inferebant, προκαταβολὴ dicebatur: quam altera penſione, προσκαταβόλημα. (f. προσκατάβλημα.)

προκέφαλῶ.) Acuto capite erat Philocles comicus, upupæ inſtar.

πρόκλησις.) Solebant litigatores interdū poſtulare ancillas, aut ſeruos ad quęſtiones, aut ad rei teſtimonium: & tabella ea de re ſcripta, πρόκλησις, prouocatio ſeu poſtulatio dicebatur.

PROCLVS Mallotes, Cilix, philoſophus Stoicus, cōmētarium ſcripſit Diogenis ſophiſmatum, & aduerſus Epicurum. Proclus Alter Mallotes, philoſophus & ipſe Stoicus.

Proclus, Proculeius dictus, Themiſionis, Laodiceæ Syriæ ſacerdos, ſcripſit theologiā: in Heſiodiā Pandoræ fabulā: in Aurea carmina: in Nicomachi Iſagogen arithmeticæ, & alia quædam.

Proclus Lycius, diſcipulus Syriani, auditor etiam Plutarchi philoſophi, Neſtorij filij, Platonicus & ipſe philoſophus, philoſophicæ ſcholæ Athenis præfuit. Diſcipulus & ſucceſſor eius dicitur Marinus Neapolitanus. Permulta ſcripſit Philoſophica & Grammatica: Cōmentariū in totū Homerum: Cōmentarium in Heſiodi opera & dies. De Chreſtomathia, id eſt bona diſciplina, ut opinor, libros 3. (περὶ ἀγωγῆς.) De educatione duos. In Rempublicam Platonis lib. 4. In Orphei theologiā. De conſenſu in oraculis Orphei, Pythagoræ & Platonis. De Homericis diis: Argumenta cōtra Chriſtianos 18. Hic eſt Proclus ille, qui alter à Porphyrio impurā & cōtumelioſam cōtra Chriſtianos linguā exacuit. Sed Ioannes Philoponus præclariſſimè 18 eius Propoſitiones refutauit: eumq; in Græcis etiam, quib. efferebatur, rudem atq; indoctū eſſe oſtēdit. Scripſit Proclus Metroacū librū: id eſt, de matre deorū: quē ſi in manus ſumpſeris, nō ſine diuino afflatu eū omnē theologiā de dea illa protuliſſe dicas: ut ne poſthaç perturbentur aures fletibus, qui in ea comparent.

Marinus. Scripta.

Philoponus.

μητρωακὸν βιβλίον.

PROCLVS Imperatoris Iuſtini quæſtor, uir bonus, & abſtinentiſſimus. Itaq; non temerè legem ullam ſcripſit, neque inſtituta uetera mutauit.

PROCOPIVS Illuſtrius Cæſariēſis, Palæſtinus, orator & ſophiſta, ſcripſit hiſtoriam Romanam, bella ſcilicet Belliſarij: Res Romæ & in Africa geſtas. Fuit temporibus Iuſtiniani Imperatoris (ὑπογραφεὺς) librarius Belliſarij dictus, & comes in omnib. bellis, & rebus à ſe deſcriptis interfuit. Scripſit & alium librum qui Anecdota dicitur, quaſi non editus, de ſuis actis: ut eius libri ambo ſint nouem. In eo opere uituperationes & inſectationes Iuſtiniani, & Theodoræ coniugis eius, atque etiam Belliſarij & uxoris eius, continentur.

Procopius: In æde S. Procopij, magni martyris, in teſtudine, cuiuſdā eunuchi ſtatua ſita eſt, cuius in pectore ſcriptum eſt (ὁ μεταπεθεὶς ἡμᾶλια.) Qui loco mouerit hîc ſita, ſtranguletur. Fuit aūt ſtatua illa Platonis cubicularij, qui temporibus Baſiliſci crematus eſt. Cum autem parētes eius poſtulaſſent, ut is eunuchus monimenti ergò, aduerſus eos qui Imperatori aduerſarentur, ſtatua donaretur: impetrarunt. Cum uerò ædes magni martyris renouaretur, translatus eſt in circum equeſtrem (οἱ δὲ οἴκοι.) Aedes uerò eunuchi extant in teſtudine.

Plato eunuchus.

προκώνεια, Frumentum aut hordeum melle unctum, aut quæuis grana condita aromatibus, ad immolandum.

πρόκελδον ἄκοντα.) Procridis iaculū. De iis qui omniū uotorū fiunt cōpotes. Procris enim eiuſmodi iaculū habebat, quo omnes feras aſſequebatur.

προλάλῶ.) Compeſcuerunt hominē ineptè garrulum & petulantem.

προκυλινδεῖσθαι.) Regum peculiaris honos, ut ab hominibus in genua prolapſis adorentur.

πρόληψις.) Diſcrimē eſt ueritatis & cōſuetudinis. Nam ueritas quidē ritè quæſita, omnino inuenitur. Conſuetudo autem utcunq; ſuſcepta fuerit, ſeu uera ſeu falſa, à ſemetipſa confirmatur. Quiq; eā ſuſcipit, nec illa delectatur, ſi uera ſit: nec ſi falſa, dolet. Nec enim iudicio is, ſed præiudicio nititur, ſpe ſua, incerto euentu, in maiorum prudētia collocata. Neque facile eſt patriam exuere ueſtē, quāuis eam oſtendatur omnino abſurdam & ridiculam eſſe. Chryſippus 12. Naturalium quæſtionum libro, tria dicit eſſe cri-

Veritas.

Patriam ſtem exuere difficile.

criteria,id est uelut instrumenta iudicandi:sensum,cognitionem, & anticipationem. Est autem anticipatio, notio natura insita uniuersalis. Epicurus philosophus prolepsin esse dicit,ueluti cõprehẽsionem,aut opinionẽ rectã,aut uniuersalem intellectionem in animo repositã: hoc est, memoriã eius quod sæpe extrinsecus apparuit.ueluti,Talis est homo,ut, cũ primùm dixeris homo, statim ex notione etiã forma eius intelligitur,sensib. antecedentib.& quasi ducentibus. Quouis igitur nomine id quod initio est oblatũ,est euidens, neq; quæsissemus id q̃ quæritur,nisi prius id nouissemus.uelut, Id quod eminus stat, est ne bos an equus? Necesse enim est, ex anticipatione aliquando cognitã esse formã equi aut bouis.Euidentes itaq; sunt prænotiones,& opinabile à priore quopiam euidenti dicitur,ad quod animũ referentes aliquid dicimus: ueluti,unde sciamus hoc esse hominem? Opinionem aũt etiã ὑπόληψιν, id est existimationem dicunt.

προλήψις.

πρὸ λιμοῦ.) Iudæi bello quàm fame & siti perire maluerunt.

προμέρμηκιώνες.)Promeri canes. Hunc aiunt seruum regium tanto fuisse in Euripidem odio,ut efferatos in eum canes immiserit,à quibus sit discerptus.

προμυθεὺς.)Prometheum temporibus Iudicum Hebræorum apud Græcos celebrem fuisse tradunt, qui primus inuenerit grãmaticam philosophiam : id est, literatã sapientiã. Is homines finxisse dicitur:quòd effecerit,ut rudes atq; indocti illi,sapientiã cognoscerent. Epimetheus inuenit Musicam, Atlas astronomiã declarauit:unde Cœlũ gestare perhibet: & multis oculis præditus Argus, quòd conspicuus esset, ob artificiosam scientiam à se primùm excogitatam. Eo tẽpore fuit & fatidica Sibylla, regnante apud Aegyptios Pharaone, qui & Taracho dicitur:Athenis, apud Græcos Cecrope,q̃ bicorpor dictus est,siue ob magnitudinem corporis, siue quòd legem tulit,ut fœmellæ uirgines adhuc,uni marito nuberent, easq́ue Nymphas appellauit.Nam ante illum,eius loci mulieres more pecudum coibant. Nullius enim ulla erat uxor, sed pro scorto cuiuis sui copiam faciebat. Nemo item sciebat,cuius nã esset filius aut filia editus infans. Matris erat id dicere, quæ partum suum dabat, cui uolebat. Hoc instituit Cecrops,ut ex Aegypto oriundus, Legum Vulcani illius loci non ignarus.Dicebat autem Atticam ob illius petulantiæ cõsuetudinem undis fuisse obrutã. Ac ab eo tempore terræ Græcorũ incolæ modesti fuerunt. Regnauit Cecrops annos 50. Dicebantur aũt διφυὴς bicopor, seu duplici natura:quòd ex Aegypto profectus,regnum in Græcia tenuisset.

Vulcanus. καταλυσμὸς pœna libidinis promiscuæ.

προμολῆσι.) Orpheũ, Thracia iuxta cacumina Olympi, Tumulus habet.

Orpheus.

προμοίρου.) Immatura morte peribat adolescentia.

προμύλιος θεὸς.) Deus Promylius ante molas collocabatur(ὡς εὔνοστον) ob felicẽ reditum(uel,ob suauem alimoniam.)

προνόμων.) Quid uerò naturam ego & leges curo?

Cyclopica uox.

προνέστερος.)Sophoclis Minerua de Aiace: Vides Vlysses quanta sit potentia deorũ? Quis fuit isto uiro prudentior? Quis opportunius omnia gessit?

Amentia impietatis pœna.

πρόγνωσις.)Sophocles:Pare.nullũ melius est lucrum mortalibus prouidentia, & mente sapienti.

Prudentia.

ἀθηνᾶ πρόνοια.)Minerua Pronœa Delphis dicitur,quòd ante templum collocata sit: uel quòd curarit, ut Latona páreret.πρόνοια Prouidentia est. Forsitan ergo legendum πρόνεια aut πρόνοια: ut explicationi huic respondeat.

πρόοπτος.) Isti homines in euidens exitium nos conijcient.

προδώσουσι.) Finitimos orabat:quòd se neglecto,& ipsi periclitaturi essent.

προπαιδεύματα.) Origenes geometriã & arithmeticam,& alias disciplinas quibus ingenia præparantur, tradere non desistebat.

προπίνειν.) Antiqui reges epulum publicè præbẽtes uinum phialis aureis aut argenteis temperatum à pincernis accipiebant ipsi:eoq́; libato, q̃ magni amoris signum esset,etiam calicem cui uolebant,dabant. Id propinare dicebatur:& dies qua id fiebat,Philotesia,nomine ab amicitia ducto.

προπόλεος.) Suburbana oppidi ornamenta deuastata.

πρόπολος.) Aristophanes Nubibus: Fidenti animo te seruis committe nostris.

PROPONTIS,mare ante Pontũ,Byzantio uicinum.

Arx Athenarum.

προπύλαια.)Heliodorus arcẽ Atheniẽsẽ ait q̃q; annis omnino pfectã fuisse,talẽtis 2012 cõstitisse,q̃q; portas habuisse.

προσαύτως.)Nec intẽpestiuè, nec odiosè rogandum.

προσαστασάμενος.) Rogauit eũ, & urbanũ dictũ adiecit huiusmodi: Sẽper adolescentum animi ambigui pendent.

πρὸς αὐτοὺ.) Quæ apud aduersarios gererentur, non contra se, sed pro se fieri ratus: Marcũ adiit, quo audaciam eius refringeret, impetumq; anteuerteret.

προσέβαλε.) Ferit aures eorũ modulatus diuinorum canticorum sonus.

πρὸς βίαν.) Non pepercit ei sceleratus amator: sed templo eductã, ui perquàm immisericorditer (διέφθειρε, interfecit) cõstuprauit.

προσβλέπω.) Ne intueri quidem posthac eam potero.

πρὸς αἵματος.) Sophocles: Cum optimus ex duobus optimis sim natus, num dedecori ero gentilibus meis?

προσέλυνοι.) Herodotus Arcades Proselenos dici tradit, hoc est ãtiquos. Ouid. *Orta prior Luna (de se si creditur ipsi)*

A magno tellus Arcade nomen habet.

προσεπιμετρῶν.) Indigentibus subinde plus addebat, ut omnes sine detrectatione gratiam de iis haberent.

προσεπιτραγῳδήσουσι.) Veritus ne successum illum exaggerantes, & magnificis uerbis iactitantes, percellerent dominatu tyrannico oppressos.

προσεποιήθη.) Quamuis iratus, quòd reiectus esset, tamen in præsentia dissimulauit. Damascius: Animaduertebat ille quidem eos ita sentire: neq; tamen præ se tulit, se id curare. Quamuis sæpe audiret, tamen dissimulabat.

πρὸς * ἐῤῥωγύαν, ἢ κενὴν ἄδεις.) Ad ruptã uel inanem canis, uel rupi canis. In eum qui frustra laborat.

προσέσθαι.) Aristophanes: Quòd tacet, ac ne gry quidem dicit, id me nõ potest adducere.

προσέσχε.) Quis te, fili, huc appulit? Quę adduxit causa? quis impetus? quis amicissimus uentus?

προσετρίψατο.) Vitæ mortalium labem impressit.

προσευχὴ.) Precatio est familiaritas & unitio Dei & hominũ: Vel, petitio bonorũ supplex à Deo (ἢ τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μετὰ ποιήσεως αἴτησις. Qui sensus uerbornm sit horũ, ignorare me fateor.) Vel, præmiũ uirtutis, quo Deus maximè delectat̃, quoq; remuneratur pios. Vel, Precatio est colloquiũ mentis cũ Deo. Vel, is status mentis, qui omnes terrenas cogitationes destruit. Vel, Precatio est, cũ pij bona petunt à Deo, uel petitio eorum quæ Deus hominibus solet ad salutem dare. Cum Dei maiestate considerata, aliquid ab eo peto, tum adoro.

προσέχοιεν.) Libros (οὐδὲ πάνυ τοι προσεῖχε, prorsus negligebat) non admodum curabat.

προσείλου.) Aelianus: Ita ne homo petulantissime, non contentus tot hostibus, me quoq; in numerum tuorũ inimicorum recepisti?

προσηγάγου.) Aristophanes in Auibus: Non osculatus es, non allocutus, non amplexus.

προσηγγελμένοις.) Cum ea quæ modò nunciata sunt, defenderitis: nihil uobis deinde potius erit, quàm ut pro uiribus opem illis feratis.

προσήγορος.) Mortalium ibi nemo me alloquetur.

προσήκει.) Romanos decet absq; periculo uincere: ut qui nõ necessariò bellũ gerant, sed opes augeant.

προσήκων.) Cognati eius, pincernas, ueneficos rati, occiderunt.

PROSELYTI, qui à gentibus ad Iudęos se conferebant, & uitam ex diuinis legibus instituebant.

πρὸς σῆμα μητρύας κλαίεις.) Ad nouercę tumulũ ploras. De incogitante, aut simulante, & rebus quæ fieri nequeunt.

προσήσεσθαι.) Cõsules fœdera ꝓtulerunt, & corã omnib. dixerunt, se cessuros esse potius, quàm Tarquiniũ suscepturos.

προσίεται.) Aristophanes: Cætera quidem mihi probantur omnia, sed unũ nõ admitto, ut solus ius exorbeas.

προσίσχε.) Cratinus: Noli appellere ad barbaros bubulcos. Eupolis: προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε, Huc aduerte animum.

προσκαθῆσθαι.) Quia nemini quicquam rerum futurarum in mentem uenerat, omnes perculsi fuerunt.

προσκαθίστη.) Qua parte hostes irrupturos putabat, ibi densabat aciem.

πρὸς κάρα καρίζεις.) Aduersus Carem Carissas. In similes. Sicut, πρὸς κρῆτα κρητίζεις, Aduersus Cretensem Cretissas. In eos qui frustrà laborant. Polybius: Is uerò ignorabat se aduersus Cretẽsem Cretissare, ut dicitur.

προσκαταθείην.) Aristophanes: Iusiurandum adeò non curo, ut tres obolos additurus sim, si mihi iusiurandum detuleris, inquit sycophanta.

πρὸς κέντρα λακτίζεις.) Aduersus stimulos calcitras.

προσκήνιον.) Fortuna eo prætextu uelut in

lut in proſcenium protracto, uera conſilia detexit.

πρόσκλησις.)Nihil ex odio aut beneuolentia agendum.

πρὸς κέντρον γυμνάζεσθαι.)Aduerſus ſaccũ ſe exercere. De iis qui fruſtrà fatigantur.

προσκυνῆν.)Te adorabo Iuſticię Solẽ.

πρὸς λέοντα δορκάδες ἅπτονται μάχλω.)Damæ aduerſus leonem ineunt pugnã. In eos qui cum potentioribus litigant.

πρὸς λύραν ἄδειν.) Moderatè res geſta eſt, non ut uel Dei uel hominũ indignationem incurramus.

πρὸς νυῦν σε.)Nũc te per matrẽ, perq; patrẽ, ô fili, perq; quicquid tibi charũ eſt in ędibus, ſupplex adeo, ne me deſtituas ita ſolum, deſertũ, in hiſce malis quæ uides, quibus q; me oppreſſum uidiſti.

πρόσοδίου ἀρχὴ.) Quid pulchrius incipientibus aut deſinentibus, quàm uelociũ equorum agitatores celebrare?

πρόσοδος.) Cæſar eos primo tãtùm acceſſu perterrefecit.

πρόσοχή.)Diligẽs cura ualetudinis. Cor pus eſt moderatè curandũ, neq; ut ſis uitæ amans, neq; ad elegãtiam: neq; etiam negligendum: ſed ſic tractandum, ut ad perpauca medicorũ opera ſit opus, neq; pharmacis deglutiẽdis, neq; emplaſtris foris imponendis.

Cæſaris cuiuſdam pietas.

πρόσω.)Iotomæ, quanquã moribũdo, caput amputari iuſſit, ne maleficorum mortem effugeret.

Vultus Dei.

πρόσωπον.) Dauid: Vultus Chriſti contra eos qui mala faciunt. Significat uultus Dei etiam depulſionem malorũ, & bonorum ſuppeditationem.

PROSPALTA, municipium Acamãtiæ tribus: unde Proſpaltius.

προσπαλεύσω.)Solent agricolę & oleaſtro & alijs arboribus affigere donaria & armos, & caluas, ad auertendũ faſcinum, ne areſcant.

Franci. Belliſarius. Romani.

προστοιεῖται.)Frãci, cũ Belliſariũ rem bene gerere intellexiſſent, & Italiã ſibi uendicare cuperent: de ineũda ſocietate deliberant. Negligunt Romanos afflictos, quãq; ab antiquo ſummi eorum amici.

πρόσταξις.)Adordinatio, cum uel ex utraq; parte aciei, uel ex altera in ipſo cornu agmen quoddam uniuerſæ phalangi adijcitur, rectà uerſus frontem aciei.

Magiſtratus improbi.

προστάτης.)Proſtratę dicebãtur Athenis inquilinorũ patroni. Neceſſe enim habebãt oẽs inquilini, ciuẽ aliquẽ Athenienſem aſciſcere patronũ. Menander initio Perinthiæ: Ad me quidẽ iſta regio æquè pertinet, atq; ad uos. Doleo aũt & grauiter fero Res urbis. eam enim uideo ſemper improbis patronis uti: Quorum ſi quis uel unum diem fuit bonus, decem eſt improbus.

προσεῖτ.) Inſequẽs tẽpus Me ſemper ſolicitam habebat, ut moriturã. Hoc uerò die liberata ſum metu. Sophocles.

πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμῆς.)Mercurius ad paruam portam. Nouem principes mœnium Piræei auſpicati ſtructuram, Mercurij ſtatuæ ſubſcripſerunt *. Mœnia primi auſpicati hunc dedicarunt, Senatus populiq; decretis obtemperantes.

πρόσητ' ἀναγκαίας τύχης.)Adiutores eſtote urgentis negocij.

Pœna temerè litigantium.

προστιμήματα.)Sunt mulctæ quędã conſtitutæ legib. in iniurios, ut Epobelia, ſexta pars æſtimatæ litis. Sunt & aliæ quas irrogant iudices, ut Demoſthenes indicat in oratione contra Timocratem.

πρὸς πυθῆς.)Erat philoſophus honoratus apud regem.

πρόστιμα.)Talia præmia malè conſulentibus decernit uindicta.

πρὸς τὸν σωρὸν ἁμᾶσθαι.)Ad aceruum metere. In eos qui magnas res aggrediũtur: uel de ijs qui exhortantur.

Supplicum geſtus.

προσπόπτω.) Sophocles: Supplex ſedet, In manib. habẽs comas meas, & huius, & tui tertij Supplicum theſaurum.

πρὸς προπῶν αὐτῷ.) Antiochus promiſſione ſibi accõmodata & inopinata ſupra modum lætatus, omnia pollicebatur.

πρὸς οἰωνῶν δεξιῶν.) Auguriũ bonum ratus, in hoſtili uallo ſtatiua habere.

Iudicium.

πρόσιν.)Damaſcius: Facilè uidebat q̃ ratio futilis, quæ grauis eſſet, ut hanc admitteret, illam repudiaret.

προσφερεῖς.)Obuiã, pfectꝰ Barbaris, flãmæ inſtar, ea facinora edebat, quę & manus hominis & audaciam ſuperarent.

προσκαρητήρια.)Feſtum Athenis agitari ſolitum, cum Proſerpina abire uidetur à Vale dicendo opinor.

προσκήματι οἰκονομίας.) Per cauſã tuẽdæ rei familiaris, Barbaricę ſtudẽt tẽacitati.

πρόταξις.)Præordinatio, cum uelites in bello ante alios collocantur. ὑπόταξις, Subordinatio, cum aliis ſubiunguntur.

ἐπισύνταξις, ἢ παρένταξις.)Inſertio, cũ implicati phalangi ſinguli ſingulis alternatim iunguntur.

Propoſitio πρότασις.

πρόθεσις.) Propoſitio, eſt oratio duobus terminis cõſtans, ſignificatione ſua aliquid de aliquo indicãs: ſiue quòd ſit ſiue q̃ nõ ſit. Modus uerò ſimpliciter eſt,

Modus τρόπος.

Termini 3. ὅροι. Figura σχῆμα.

duarũ propositionũ simplex cõmunio, tres terminos habentiũ, è quib. necesse est & unũ bis sumi, & utriq; inesse. Figura uerò est modus, in quo mediũ certa ratione collocatur. Protasis est proposita quæstio: & Problema proposita interrogatio. πρότασις, ἡ προτεινομένη ἐρώτησις: πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. Differũt autem modo tantum, & cõponũtur etiam ex contradictionibus. Problema & protasis eorundem sunt significantia, & in ijsdẽ, modoq́; efferendi in dictione tantùm discrimen habent. Eadem enim quæstio, si addatur, Vtrũ, problema est: si An, protasis: eaq́; sunt dialectica problemata, & dialecticę propositiones. Ac problema quidem est huiusmodi: Vtrũ rotundus est mundus, an'non? Protasis uerò, Est'ne mundus rotundus? particulis, An'non, prætermissis.

Protasis Problema.

Vtrum πότερον. An ἀράγε. λεπτολόγημα.

προτέλεια.) Protelia, quasi præparatoria dicas, diem appellant, qua nuptã uirginem parentes in arcem ducunt ad deam, & uictimas ob coniugium, quod & τέλος dicitur, immolant. Protelia item dicuntur, ea quæ fiunt, aut dantur, priusquam perficiatur eorum aliquid quę ad diuinam rem pertinent.

προτέλειον.) Qui Musas non præparationẽ esse retur (ἀλλὰ τὸ κράτος ἐστὶ) sed robur ipsum sapientiæ in iis collocat: neq; si quid eximium aliquãdo per ambages innuũt, id intelligere uult (καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, in eo errore uersatur) & ab hoc detinetur, ei multa bona eueniant, id est (ut opinor) is ualeat.

ἀλλὰ καὶ τῶν.) Sacra fiant etiam antè Dionidis nuptias, & adulteri prima uictima esto maritus.

προτερήσαντες.) Romani priores utroq; potiti flumine, contos sub undis defixerunt. Penes nos est, ut uel funditùs pereamus: uel hoste occupato, aliquam temeritatis opinionem incurrentes, nostro tamen arbitratu uiuamus.

πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύπουν.) Prius testudo anteuertet lepori.

πρότερον αἷμα ὕσει.) Prius sanguine pluet. De rebus quæ fieri nequeunt.

προτείνειν.) Talenta 500 illi offerebat, si Cypro cessisset: aliaq́; emolumẽta & honores, si hac in re morem gessisset.

πρὸ τῆς δίκης.) Sacrilegi lucrum iure antiquius ducẽtes (προτιμότερον τῆς δίκης) dẽt graues pœnas.

πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις.) Ante uictoriam encomiũ canis. De iis qui negocia anteuertunt.

προτιμῶ.) Si Dei & hominũ contentio fiat, res'ne humanas Deo antepones?

προτόνιον.) Prima Pandora cum sororibus laneam uestem hominibus cõfecit.

Pandora Linea.

προτρέπω.) καλεῖν τὸν πομπαῖον ἑρμῆν, Mercurium manium ducẽ uocare: pro, mortem optare.

προτροπάδην.) Tergo hostibus obuerso effusè fugiebant, fortitudinis omnis obliti.

προυγράφη.) Marcus uir nobilis, dignitate ædilis, proscriptus, cum latêre uellet, radit caput & barbam, Aegyptia ueste induta.

προυκινδίνευε.) In prima acie pro populo dimicabat, non imperatorio, sed militari more.

προύνικος.) Aiũt Xenocratẽ in urbem abiturum, omnes turbas atq; tumultus transitu suo inhibuisse.

Xenocratis auctoritas.

προυργιαίτερον.) Sequitur hoc naturam hominũ, ut in extremis periculis suæ potissimùm saluti consultũ uelint. Polybius: Nihil in uita illi potius fuit, quàm ut uenaretur. Vltrò ire audebat: difficultates à fortuna obiectas, pluris esse ratus, quàm edicta imperatoris.

Si in quo pronunciatur.

προύργου.) Operæprecium esse duxi, euitato eo in quo & hi & illi nimij fuissent: quæ antiquis historiis conuenirẽt, ea adiungere.

PRVSIAS rex odioso aspectu (καί περ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων) quãuis ex ratiocinatione melior, dimidius uir externa specie, & ad res bellicas inutilis, & muliebris. Nec enim timidus dũtaxat erat: sed & à tolerandis ærumnis alienus: denique & animo & corpore per omnem ætatem effœminatus: quas res abesse à Regibus cùm alij uolunt, tum uerò Bithyni. Multa etiam libido eius erat, & petulantia in cupiditatibus corporis. Doctrinæ & philosophiæ, & quæ in his sunt præceptorum prorsus rudis: & quid honestas esset, ne cogitarat quidem unquam: sed barbaram Sardanapali uitam agebat noctes diesq́ue. Itaque cum ij qui regno eius parebant, uel exiguã spẽ concepissent: toto impetu ferebantur non modò ad defectionem, sed & ad pœnas de eo sumendas. Prusias rex, Attalo uicto, Pergamum ingressus, sumptuosum sacrificium Aesculapij tẽplo obtulit: cũq́; litasset, in castra est reuersus. Postridiè copiis ad Nicephorium (τὸν Νικηφόριον) adductis, & templa deorũ immortaliũ spoliauit, & statuas sax-

Rex degener.

Sacrilegia.

ſaxeaq́ue ſimulacra. Denique etiam Aeſculapij effigiem, inſigni artificio à Philomacho fabrefactam, ad ſe tranſtulit, cui pridie immolarat, & libarat: cuiq́ue, uti conſentaneum eſt, uota fecerat, ut propicius eſſet. Huiuſmodi affectiones ſunt inſanæ. nam ſimul immolare & placare numen, adorantem & altaribus affixũ, id quod Pruſias facere ſolebat, flexis genibus muliebrem in modum: eademq́; ſimul perdere, & iis transferendis contumeliam facere numini: quis neget animi eſſe rabie perciti, & hominis errore mentis affecti?

Inconſtantia.

πρόχειν.) Quid dicendũ aut agendũ mihi ſit, age dic? Ars enim alia uincit aliam.

πρόφερε.) Homerus: Ne mihi munera iucunda obijce aureæ Veneris. Heſiodus: Aurora & in itinere, & in opere faciendo longè præſtat.

Aurora.

προφερεῖς.) Præcoces, qui cùm adoleſcentes ſint, ſeniores eſſe uidentur.

προφητεία. PROPHETIA alia ſpiritualis eſt, alia diabolica. Dicuntur enim eodem apud illos quoq; nomine prophetię: media & inter has interiecta, naturalis eſt, ſeu artificioſa: alia communis eſt, & popularis. Ac ſpiritualis quidẽ præcipuè ſanctorũ eſt: certò autem conſilio profanis etiam contingit, ut Pharaoni, Balaamo, & Caiaphæ. Diabolica, ad ſolos diabolorum cultores pertinet. Eius generis ſunt, qui ex farina & hordeo diuinant, & querna Pythia, & Dodonæa ſacrificula, & haruſpices, & auſpices, & augures, & obſeruatores ſignorum, ſternutationũ & ominum & fulminum, & murium, & muſtelæ, & ſtridoris lignorum, & ſoni auriũ, & palpitationum corporis: itemq́; diuinatio per nomina & mortuos, & aſtra & aquas, & alia infinita. Nã diuinatio ex ſomniis, apud nos quidem eſt ex afflatu diuino: eorum uerò prædictio, non uirtute, ut noſtra, ſed malis artibus cõſtat. Ac Deꝰ prędicẽs aliqd, ſimul etiã explicationẽ adiũgit, & exitũ accuratè gubernat. Illi uerò quædam fortuitò aſſequũtur, in plurimis aberrantes. Naturalis aũt diuinatio brutarũ eſt animantiũ. Hirundines enim & grues & formicæ hyemẽ aduentantẽ ſentiunt, echini item & halcyones naturę munere. Artificioſa uerò prophetia eſt apud medicos, & cõſiliarios, & gubernatores. Nam illi quidẽ morbos eorũq́; curationes prædicunt: hi, uentorũ mutatiões: medij, ſagacitate ingenij res futuras deprehendunt. Cõmunis autem & popularis cognitio futurorũ eſt: ueluti, poſt tres mẽſes hyemem fore. omnes enim, uices anni temporum norunt. Nihil igitur magni eſt præſcientia dæmonum, cum & formicæ & acuti homines res futuras coniecturis deprehendant. Non autem ut diabolus prædixit, hominem ſciturum eſſe bonum & malum, ita factum eſt. & Balaam prædixit: Meretrices proſtitue, & per eas irretietur Iſrael. itaq́; factum eſt: quæ coniectura potius eſt, quàm prædictio. nihil enim admirabile huiuſmodi prophetiæ cõtinẽt. Prophetiæ uerò proprium eſt, linguam prębere adminiſtram gratiæ ſpiritus.

προφητεία. *πνευματικὴ.* *διαβολικὴ.* *ἐνυπνιαστικὴ.* *φυσικὴ.* *τεχνικὴ.* *κοινὴ καὶ δημώδης.*

Præſcientia dæmonum.

Balaami prædictio.

Prophetiæ proprium.

προφυλακὴ.) In quatuor uigilias diſtribuitur nox, quarum ſingulæ ternas horas continent.

προχαριστήρια.) Prochariſteria, dies qua magiſtratus omnes ſub finẽ hyemis, frugibus herbeſcentibus, Mineruæ ſacrificabant. Lycurgus: Antiquiſſimum ſacrificium propter deæ (Proſerpinę) reditũ, prochariſteria dictum, ob germinationem frugum naſcentium.

Gratitudo.

πρόχειρος.) Quia expedito erat ingenio propter peritiam: negabat eſſe cunctandum: ſed occurrendum & dimicandum cum hoſtibus. Polybius: In cauſa eſt cur non incautus opprimatur, præclarum illud Epicharmi dictũ: Sobrius eſto, & memento non credere. Nerui hi atq; artus ſunt ſapientiæ.

Diffidere.

προχειροτονία.) Videt̃ huiuſmodi mos fuiſſe Athenis, cũ ſententia quæpiã decreta à ſenatu, fertur ad populum: prius in concione ſuffragia rogãtur, uideaturne ea ſententia conſultanda populo, an uerò Senatuſconſultum ſufficiat?

πρόχυν.) Oſſa in urnã argenteã eõiecta filio miſit, ut monimẽtũ patris haberet.

πρῷ.) ἀρχομένων σικύων καὶ λήγουσῶν κολοκυνθῶν. Prouerbiũ, primi cucumeres optimi, poſtremæ cucurbitæ.

πρωΐ.) Manè, in ſacra Scriptura ſunt calamitatũ mutationes. Dauid: Mane repleti ſumus, Domine, miſericordia tua. Mane, eſt omne interuallũ à gallicinio.

εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.) Canis culũ intuere. hoc prouerbiũ dicebatur lippis.

πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.) Podex uincit lotionem. Prouerbium, de rebus inutilibus & irritis. Ariſtophanes: Ea ſum dexteritate ingenij, ut populum & amplũ & anguſtum poſſim facere. nam & podex meus hac ipſa eſt ſolertia.

πρωκτοτηρεῖν.) Iis qui pudicitiam ſuam

prostituissent, concionari non licebat.

PROTAGORAS Abderites, Artemonis F. aut Mæandrij. Quidã eum Teiũ fuisse tradunt. Hic cũ baiulus esset collocutus cũ Democrito, eruditionis amore captus est: & philosophatus, ad eloquentiam se contulit, primusq; sophista est cognominatus, & primus cõtentiosas orationes inuênit, & certamen uerborum instituit, & * centũ minas à discipulis exegit. Itaq; sermo mercenarius (λόγος ἐμμισθος) est cognominatus. Fuit & Isocratis oratoris magister. Primus hic omnem orationem diuisit in partes quatuor: Optationem, interrogationem, responsionem, iussionem. Post hunc alius hæc in septem distribuit, narrationem, interrogationem, responsionem, mandatum, annunciationẽ, uotum, uocationem. Alcidamas quatuor ait esse formas orationum: Enumerationem, negationem, interrogationem, appellationem seu salutationem. Libri Protagoræ ab Athenien sibus cremati sunt, quòd aliquando sic exorsus esset oratio nem: De diis scire non possum, neq; an sint, neque an non sint? Antiquior est Platone philosopho. Magister Prodici Cei fuit, & aliorum multorum. Hunc, narrat Eudoxus, rationem inferiorem & superiorem fecisse (τὸ τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν) ac monstrasse discipulis, quo pacto idem & laudandus esset, & uituperandus.

σοφιστὴς. ἐρίστικοι λόγοι. Orationis diuisio 1. 2. 3. Alcidamãtis. Dubitatio de diis igni cassi gata.

πρῶτα φύσει, αἱ ἀρχαὶ.) Prima naturâ sũt principia: postrema naturâ longissimè à principiis remota. Sunt autem hæc problemata argumentantib. difficilia ostensu, respondentibus facilia. Prima enim difficultatẽ habẽt, quòd per alia nõ possunt ostendi. Nã quæ ostendũtur, per prima ostenduntᷤ. Primis aũt nihil prius est. Fit enim principiorum cognitio nõ per demonstrationem, sed per definitionẽ. Definiri enim in primis oportet, quid sit principium. Quod cum hoc esse posuerit, eo utendum est ad demonstrandum id quod sequitur. Itaque tractatu difficilia sunt principia, nec facilia ostensu. Extrema uerò, quòd per multa media ostẽduntur. Prima autem figura dicitur in syllogismis, non ut causa, neq; ut gignẽs illos, sed ordine & perfectione. nõ quòd gignat illos, & producat: sed quòd plus possit, & demonstratiuis tractationibus aptissima sit.

Principia nõ demonstrantur, sed demõstrant. Principia definiuntur. Figura prima.

PROTOGENES pictor Xãthius, Lycius, graphica scientia celebris, qui Rhodium Bacchum pinxit, prodigiosum illud & mirabile opꝰ, quod & Demetrius Poliorcetes magnopere miratus est, cũ Rhodum obsideret totum biennium, mille nauibus adductis, armatisque militibus amplius 55000. Scripsit de graphica & figuris lib. 2.

Rectius Rhodium.

πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας.) Quęritur, quomodo primos ponat apostolos Paulus? Primos proportione certaminum, diuinæq; gloriæ. Postremi autẽ sunt, quòd in fines seculorum inciderũt. Itaq; & primi & postremi sũt, ut & in hoc magistrum imitentur, se & primũ & postremum esse dicentem.

Apostolos primos & postremos.

πρωτόπλοος.) Homo admodum adolescens, & opera bellica primùm periclitatus, nuper gustato altiore dignitatis gradu, ambitiosus fuit, & cõtentiosus, & appetens principatus.

πρώτῳ ποδὶ.) Primo pede, dicere solent augurantes.

πρόικιος.) Gratuita hominibus uiatoribus cantatrix: cicada inquit in Epigrammate.

πρύμναν κρούειν.) Puppim ferire remis: est paulatim se subducere, dissimulata fuga.

πρυτανεύειν.) Dei nutu administrantur res hominum.

πρυτανιδύσης.) Loci natura pgredi eos ulterius non patiebatur, sed fossæ longitudinẽ eis dimetiebatur, & modum statuebat. Aderant legati, Parthos & Romanos reconciliaturi.

πρυτανεία.) Prytania, numerus est uel 36, uel 35 dierũ, quib. singulę decẽ tribuũ Athenis summæ rerũ præerant: anno Lunari, quo utebãtur, ita distributo, ut quatuor tribus, quibus prima sors obuenerat, 36. reliquæ 6, dies 35 gubernarent.

Senatus pars decima.

πρυτανῖα.) Sportulæ: pecunia erat, quã uterq; & reꝰ & accusator in iudicio mulctę nomine deponebat: si uictus esset, ad rempublicam redituram. Decima item debiti parte iudicibus numerata, debitores in iudicium adducebant.

πρυτανεῖον.) Prytaneũ, curia apud Athenienses, in qua publicè uictus præbebatur ijs, qui honorẽ illũ rebus præclarè gestis, qui quidẽ maximus habebatur, cõsecuti erant. Eodem in loco & granariũ erat, & ignis æternus, ubi adorabant.

Ignis æternus.

πρυτάνεις.) Decima pars senatus Quingentorũ Prytanes dicebãtur, quinquageni de singulis tribubus, q munera Senatus omnia per successionẽ sortitò obibant.

πλαγ-

πταρμὸς.) Aristophanes: κἆτα πῶς οὐκ ἔπταρον; Et qui factum est, ut nõ sternutarim? id est, nõ animaduerterim. Ita, inqt, ict⁹ ille me tetigit, ut festuca tãgit nares.

πταίειν.) Ne sæpius ad eũdem lapidem impingito, cum occasionem habeas exploratam.

Captatio loci in bello.

πτερίνης.) Vt lateas insidiatores, nulloq; incommodo afficiaris, aptiora sunt loca edita & plana syluosis, eo ꝙ longè prospicere possis omnes insidias. In plerisq; autẽ locis multa sunt quæ uisum impediant. nã uel minimus amnis cũ exiguo colle, interdũ calami & filices & dumi, non pedites modò, sed equites etiã cælare possunt, mediocri adhibita prudentia, ut arma insignia supina collocentur in terra, & galeæ armis supponantur.

πτέρις.) Filix herba, siccandi ui prædita: unde & fœtus corrumpit atq; eijcit, & latos lumbricos interficit.

Die federhausen.

πτερινῷ.) Polybius: Exornantur Romani crista plumea, pennis rubris aut pullis erectis tribus cubiti magnitudine: quibus uertici impositis, unà cũ alijs armis, uir duplo maior apparet: aspectus uerò pulcher est, & formidabilis hostibus.

πτερόεντι.) Absurda atq; inepta genealogia est, dicere, Aues ex ala Cupidinis esse natas.

Columbæ Aegoria.

πτέρυγες περιστερᾶς.) Alæ columbæ, dona spiritus sancti. Eius autẽ alæ sunt argento inductæ, tergum uerò auro est ornatum. Nam simpliciora & cãdidiora simplicioribus, altiora perfectioribus cõueniũt. Mysteria mea, sint mea & meorum.

πτερυγίζειν.) Iactare alas: id est, nihil proficere, seu nugas agere: trãslatione à pullis auicularum sumpta.

πτῆμα.) In orbem uolabant alites.

πτίλον.) Qui difficulter uomũt, pluma utuntur, quò facilius euomant.

Litigiosa Anus.

πτολεμαΐς δίκη.) Ptolemaidis iudiciũ. Anus quædam fuit Ptolemais, quæ subinde quæsitis dilationibus usq; ad obitum in iudicio litigauit.

Psalacantha.

PTOLEMAEVS Cytherius uersificator, scripsit de Psalacantha, quam stirpẽ ait mira quadam ui esse præditam.

CL. Ptolemæus Alexandrinus philosophus, fuit temporibus Marci imperatoris. Scripsit libros Mechanicos tres: De ortu & significationibus stellarũ inerrantium, lib. 2. (ἅπλωσιν.) Extensionem superficiei sphæræ: Canonem (πρόχειρον) expeditum: Magnum opus astronomicum, seu Syntaxin, & alia.

Ptolemæus Alexandrinus, grammaticus, Pindarion cognomento, filius Oroandri, Aristarchi discipul⁹, scripsit Homericorum exemplorũ lib. 6. De charactere Hõerico: Ad Neotalidẽ, de dictione, de Vtide Homerico, de Asteropœo, cuius meminit Homerus, & alia.

Ptolemæus grammaticus, Epithetes dictus, quòd sequeretur Aristarchũ: audijt siue Hellanicum grammaticum, siue Agathoclem, siue Zenodotum Ephesiũ. Scripsit de (πληγῶν) plagis Homericis, commentarium in Odysseam.

Ptolemæus, Aristonici grãmatici pater, & ipse grammaticus. Ambo Romæ se ostẽtarunt. Scripsit, quæ similiter dicta sint à Tragicis: Libros in Homerũ: Quæ à poetis peregrinè dicta sint: de Musis & Nereidibus.

Ptolemæus Alexandrinus grammaticus, Hephæstionis F. fuit sub Traiano & Adriano imperatoribus, Chennus appellatus. Scripsit de Admirabili historia: Sphingem, quæ fabula est historica: Anthomerum, quæ poesis est librorum 24, & alia quædam.

Ptolemæus Ascalonites, grãmaticus, Romæ docuit. Scripsit prosodiã Homericam, de Hellenismo, seu recta locutione Græca lib. 15. De metris. De Aristarchea Odysseæ correctione. De differentia uocabulorum, & alia grammatica.

Canes ossa deuorant, non homines.

Ptolemæus rex Aegypti. Hyrcano cũ Ptolemæo rege cœnante, & omnib. qui accumbebant carnes edentibus, ossa uerò ante Hyrcanum cumulantibus, Tryphon scurra regis: Vides, inquit, Domine, ossa ante Hyrcanum sita? Hinc collige, patrem eius Syriam omnẽ ita nudasse, ut hic ossa nudauit carnibus. Ad quẽ Tryphonis sermonem cum risisset rex, & Hyrcanum rogaret, Quî fieret ut tot ossa ante eũ iacerent? Non immeritò, inquit, domine. nam canes ossa unà cũ carnibus deuorãt, ut isti: cæteros conuiuas innuens, quòd nulla ante eos sita essent ossa. homines uerò carnes edũt, ossa abijciunt. Itaq; & ego feci ut homo. Eius hoc adeò solers responsum admiratus rex, approbata urbanitate eius, omnes iussit applaudere.

PTOLEMAEVS, Cypri dux, minimè fuit Aegyptiac⁹, sed cordat⁹ & strenuus. Nã cũ insulã, rege adhuc infante, gubernãdã suscepisset, studiosè quidẽ pecuniã cõgessit, sed nemini ꝓrs⁹ qcq̃ dedit, quãuis à regijs quæstorib. sæpè flagitaretur,

coq; nomine acerbis conuicijs peteretur. Regi uerò iam adulto magnã pecuniã misit, ut & à Ptolemæo, & ab ijs qui antè insectati eum fuerant, laudaretur.

Casus. πτώσεις.) Casus philosophi nomine cõmuni dicũt qualescunq; inflexiones ab alijs formatas: ut grammaticè, casus est à grammatica: sic iustè, musicè, prudenter, fortiter, casus sunt à Iustus, prudens, musicus, fortis. Interdum coniugata & denominatiua, quæ cum inter sese finitima esse uideantur, differunt. Loci à casibus hæc ratio est: si casus alicuius utcũq; pluribus dicitur modis, & ipsum plurib. dicitur modis. Quòd si ipsum, etiam casus. ueluti, cũ iusti casus sit iustè, iustè autem pluribus dicatur modis, pluribus dicitur etiã iustum: & uicissim. Dicitur aũt Iustè pluribus modis. nã & qui pro suo iudicio pronũciauit, & quæ ipsi iusta uisa est, sententiam dixit, iustè dicitur iudicasse, etsi id non ita iustũ fuerit. Dicitur & is iustè iudicasse, qui, ut decet, iudicauit: atq; etiã qui legẽ secutus est, etsi germana iusticia secus se habet. Iustũ igitur etiam pluribus dicitur modis: & tot modis, quot modis ipsum iustè. Nam & pro cuiusq; iudicio, & uerè iustum & legitimum dicitur iustum. Ac (modum) locũ hunc conuerti apparet. nam si ipsum iustum pluribus dicitur modis, & casus inde factus Iustè pluribus dicetur. Grãmaticè aũt casus est nominis, aut nominalis alicui⁹ in fine facta motio atq; mutatio.

Coniugata. Denominatiua. Loci à casibus ratio. Iustè.

Paupertas. πτωχεία πενίας διενλώσχεν.) Paupertas est modica indigẽtia, labore necessaria quę ritans. Dicitur enim πενία, παρὰ τὸ πονεῖν, à laborando. Mendicitas est extrema inopia, & rerum omnium penuria. Dicuntur πτωχοὶ παρὰ τὸ πτώσσειν, à trepidatione, quòd omnibus sint supplices: uel παρὰ τὸ ἐκπεπτωκέναι τῶν ἐχειν, quòd omnib. bonis exciderint. Aristophanes: Non'ne mendicitatis paupertatem sororem esse dicimus? Vos quidẽ, qui Thrasybulo similem esse dicitis Dionysium. Horũ alter tyrannus, alter tyrannicida fuit.

Mendicitas.

πτωχῆ πήρα ἀ πίμπλατω.) Mendici pera non repletur. πτωχῶν ἀλαὶ ἀεὶ κενναὶ, Mendicorum cicatrices semper sunt inanes. In inexplebiles.

πτοίας.) Scythæ formidine & trepidatione omnia compleuerant, ut uel unus inermis 10000 armatos, ne resistere quidem audentes, fugasset. Terror quidam inuasit exercitũ ob rem improuisam, & quia paratus non erat.

πτυχαὶ.) Laxatis poli illustribus recessibus, mystes introspicit.

πῖ.) Sophocles: Quò usq; tandẽ manebis socors? Quid adhuc bonæ spei tibi propositum est?

πῖ γῆς ἀπεδήμεις;) Clisthenes læuibus malis, & eunucho similis, à Comicis ob molliciem & flagitia perstringitur.

πίθοι.) Pœthij, quatuor uiri delecti apud Lacones, bini singulis regib. in Syssitijs attributi.

ποικίλη στοὰ.) Pœcile, porticus uaria Athenis, in qua Marathõia pugna depicta est, cum hac inscriptione: PRO Græcis propugnantes Athenienses in Marathone. Ceciderunt Medorum 200000.

ποικιλωδὸς.) Sphinx intricatis ambagibus effecit, ut ijs quæ ante pedes erãt omissis, obscura inquireremus.

ποικιλόπερ ὕδρας.) Magis uarius hydra. In eos qui ob calliditatem in admiratione sunt.

ποιναὶ.) Pœnæ ultrices maleficos sequuntur, non propè ut umbra, sed longo tempore pòst. Sera tamẽ tacitis pœna uenit pedibus.

ποινὴ.) At hic apud suum populũ manet, magna mulcta soluta. Illius uerò cor & magnus animus pœnis sumptis acquiescit. Sophocles: Deus magnus Olympius faxit, ut clades ultrices eos inuadant. δίκη μεπαποίνιος, ultio pœnã secum ferens. Ne quęso domina, ne tales sumito pœnas. Aelianus: Apollo respondet Locrensibus, calamitatis illius nullũ fore finem, nisi quotannis binas uirgines Ilium miserint, Mineruę mulctã pro Cassandra, donec deam placarint. ποιναὶ ἐρινῦς, Furiæ ultrices. Sophocles:

Ite ô celeres & ultrices Furiæ,
Gustate, ne parcite, uniuersum exercitum.

Omniũ impietatum & iniquitatũ quas commiserat, obiecerũt illi quasdam ultrices Furias, & piacula eorum, quos ille cladibus affecerat.

ποινήλατον.) Philosophus illum, ut qui diris ultricibus agitaretur, declinauit.

πυανεψιὼν.) Mensis inde dictus, quòd legumina septimo eius mensis die in honorem Apollinis elixẽtur. Lycurgus in oratione contra Menesæchmum: Nos Pyanepsiam id festum uocamus, reliqui Græci Panopsiam, quòd oculis suis fruges omnes uiderint.

PYGELLA, seu Phygella, locus unde fretũ traijcitur, quo in Cretam itur. Pygela urbs Ioniæ, inde dicta fertur, quòd qui-

quidam ex Agamemnonis ſocijs è natibus laborantes, ibi manſerint.

ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τρίχων ἀλωπέκων.) Canis & triũ uulpium nates intueri iuſſerunt lippientes.

πυγαίων.) Ariſtophanes: Si quis uos corõis ornatos dicat, ſtatim ſummis natibus inſidetis. Qui libenter aliquid audiunt, uidentur ſupra nates ſedere.

Pythagoræ mores. PYTHAGORAS Samius, ſed natura Tyrrhenus, Mneſarchi ſculptoris anulorum filius. Nam adoleſcens cũ patre Samum migrauit. Audiuit primùm Pherecydem Syrium, Sami: deinde ibidẽ Hermodamãtem, Creophili nepotem: pòſt, Abaridẽ Hyperboreum, & Zaretem magum. Apud Aegyptios etiã & Chaldæos eruditus, Samum redijt: quam cum à Polycrate tyrannide oppreſſam reperiſſet, Crotonem in Italiã abijt: ſcholaq; aperta, diſcipulos habuit amplius 500. Habuit & fratres duos, natu maiorẽ Eunomum, medium Tyrrhenum: & ſeruum Zamolxidem, cui Getæ, ut Saturno, immolant. Vxorem duxit Theanonẽ, Brontini Crotoniatæ filiam: è qua filios duos ſuſcepit, Telaugem & Damonem: uel, ut alij, Mneſarchum: ſecundum quoſdam filiam Myam, id eſt Muſcam: uel, ut alij, Arignoten. Conſcripſit Pythagoras tres tantùm libros, παιδευτικὸν Inſtitutiones, πολιτικὸν de adminiſtratione Reipublicę. Tertius autem qui nomine Pythagoræ circumfertur, Lyſidis eſt Tarentini, diſcipuli illius qui Thebas profugus Epaminondam inſtituit. Quidam aurea quoq; carmina illi tribuunt. Primus Pythagoras fuit autor abſtinendi eſu animalium & fabarum. Obijt Pythagoras hoc modo. Cum in ædibus Milonis, familiaribus ſuis aſſideret, accidit ut ædes exinuidia ſuccenderentur, à quodã qui in eum cœtum receptus nõ fuerat. Alij dicunt, ab ipſis Crotoniatis id eſſe factum, metu tyrãnidis. Ac Pythagoram egreſſum, cum ad agrum fabis plenũ peruenijſſet, reſtitiſſe, ac dixiſſe: Capi præſtat, quàm calcare: interfici, quàm loq (ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι δε κρεῖττον, ἢ λαλῆσαι) & ſic à perſequentibus eſſe iugulatum, eodemq; modo plurimos ſociorũ eius perijſſe, qui ad 40 eſſent. De Pythagora Philoſtratus: Qui Pythagoram, inquit, laudant, ſic de eo dicunt, eum Ionẽ non fuiſſe: ſed Troiæ olim Euphorbum fuiſſe, & mortuum reuixiſſe. Sic autem eſſe interfectum, ut cecinerit Homerus.

Magiſtri. Polycrates. Schola Crotonienſis. Fratres. Zamolxis. Vxor. Liberi. Scripta. Lyſis. Epaminondas. Interitus. Philoſtratus de Pythagora.

Veſtitus. Veſtitum de morticinis recuſaſſe, purũ fuiſſe ab eſu & immolatione animaliũ. Neque enim eum altaria cruentaſſe, ſed Sacrificia. mellitam placentam & thus cum hymnis obtuliſſe dijs: qui quidem ſciret ea Familiaritas deorum. dijs acceptiora eſſe, quàm hecatombas & cultrum in caniſtro. Vſum enim fuiſſe deorum conſuetudine, ex eisq; didiciſſe, quatenus hominibus delectentur, & quatenus eoſdem auerſentur: ex eoque de natura diſſeruiſſe. Nam alios quidem ex coniecturis loqui de dijs, & opinionibus inter ſeſe diſſidentibus uti: ad ipſum uerò ueniſſe Apollinem, profitẽtem nomen ſuum: ſe uerò quamuis non profitentes cognouiſſe Mineruam & Muſas, & deos alios, quorum formas & nomina nondũ norint homines: & quicquid dixerit Pythagoras, id eius familiares le- Autoritas. gem iudicaſſe, & honoraſſe illum ut à Silentium. ue profectum: & ſilẽtio, religionis ergò, ſtuduiſſe, quòd multa diuina atq; arcana audiſsẽt: quę tacere difficile eſſet, niſi prius didiciſſent: etiã ſilentiũ ſermonem eſſe ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. Agrigentinum quoq; Empedoclem hanc amplexũ fuiſſe tradunt ſapientiam. nam illa: Valete, Empedocles. ego uerò ſum deus immortalis, nõ iam mortalis: &, Iam aliquando fui & puella, & puer: &, bos Olympiæ è bellarijs immolatus: eius ſunt, qui Pythagoream diſciplinam probet.

PYTHAGORAS Samius, philoſophus, ueritatẽ non minus quàm Pythius Apollo dicebat. Is diſcipulos ſubinde monebat, ut ædes ingreſſi dicerent: Examinatio dictorũ factorumq; omnium. πῖ παρέβλως; τὶ δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; *Quò prætergreſſus? quid geſtum in tempore? quid non?*

Symbola Pythagoræ. Symbola Pythagoræ fuerunt hæc: πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν, Ignem gladio ne fodi ca: ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, Stateram ne ſupe res: ἐπὶ χοίνικα μὴ καθίζειν, Modio ne inſi deas: καρδίαν μὴ ἐσθίειν, Cor ne edito: φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπιλήθεσθαι, Oneris neq; deponẽdi, neq; imponẽdi adiutor eſto: τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν, Stragula ſemp colligata habeto: ἐν δακτυλίῳ θεὸν εἰκόνα μὴ φορεῖν, In annulo Dei effigiem ne circũferto: χύτρας ἴχνα συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ, Ollæ ueſtigium in cinere cõfundito: ἐλαδίῳ εἰς ξαικὸν μὴ ὀμόργνυσθαι, Oleo ſellam ne abſtergito: πρὸς ἥλιον πεταμένον μὴ ὀμιχεῖν, Ad ſolem conuerſus ne meijto: ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν, Extra uiam publicam ne ambulato: μὴ ῥαδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν, Ne facilè dextram in-

inijcias: ὁμοροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν, Contubernales hirundines ne habeto: γαμψώνυχα μὴ τρέφειν, Vncis unguib. prędita ne alito: ἀπονυχίσμασι ἐκ κραῶς μὴ ἐπιρρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι, Segmentis unguium & pilorum nec immeijto, nec insistito: ἀποδημοῦντα, ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπισκέπτειν, Peregrè abiens, in finibus ne respecta: ὀξέαν μάχαιραν ἀποστρέφειν, Acutum ensem auertito. Quibus dictis monere uoluit, Potētum iram, & iratorum animos non esse commouendos: Ius & æquum non esse uiolandum: * Futura æquè curāda esse atq; præsentia. per chœnicem enim, seu modium, quotidianū uictum notauit. Animū curis & molestijs non esse conficiendum: Iis qui è uita migrent, uitā non esse appetendam, nec huius uitæ uoluptatibus succumbendum. Cætera itē, ne longiores simus, cōsimili ratione sunt intelligenda. In primis autem erithyni & loliginis, & cordis, & fabarum & matricis, & triglæ esu interdixit. Plerunq; cōtentum eum fuisse tradunt solo melle, aut fauo, aut pane: uinū interdiu nō gustasse, eius obsoniū fuisse ferè herbas elixas & crudas, rarò marinis esse usum. Vestis ei fuit candida & pura, & stratum candidum & laneum. linea enim nondū eò loci peruenerant. Nunquam (ἐγνώσθη μαχαιρῶν: hoc est, nemo uidit eum hæc facientem. Verecundia eius, ut opinor, non diuinitas prædicatur. Liberos certè suscepit) cognitū est, eum uel exoneraſſe aluum, uel rei Venereæ operā dedisse, uel ebriū fuisse. Abstinuit & derisu, & omni obsequio: ut salibus, & narrationibus insolētibus. Iratus neq; seruum ullum, neq; ingenuum castigauit. Admonitionem uocabat πλαγγάν, uerbo à ciconijs facto: quòd, uti suspicor, ea res summi amoris esset argumentū. Diuinatione utebatur ominū & auguriorum: ea quæ per ignē fit, minimè, thure excepto sacrificijs utebatur inanimis. Alij gallinis tantum, & hœdis, & subrumis: itemq; animata omnia eum concessisse, modò esu bouis aratoris & arietę abstineretur. Dogmata sua accepit à Theoclia sorore. Tradūt eum, cum ad Inferos descendisset, Hesiodi quidem animam æneæ columnæ alligatam, stridentē: Homeri uerò de arbore pendētem, serpentibus circundatam uidisse, propter ea quæ de dijs dixissent. Puniri etiam illos, qui rem habere cum suis uxoribus nolint. Mactatas pecudes offerre dijs uetabat. Aram adorari iubebat incruentam. Nō iurandum esse per deos, sed operam dandam ut quisq; fide dignus haberetur. Natu maiores colendos esse: & quod tempore antecederet, honorabilius existimandum: ut in mundo ortum occasu, in actionibus principium fine, in uita ortū interitu. Ac Deū quidem præponendum dæmonibus, heroas autem hominibus: ex ipsis hominibus colendos esse maximè parentes. Ea ratione in uitæ consuetudine utendum, ut non ex amicis inimicos, sed ex inimicis amicos faciamus. Priuatū nihil esse iudicandum, legem defendendā, iniquitatem oppugnandam: stirpem mansuetam neq; excidendam, neq; lædendam, ac ne animal quidem quod homini non noceret. Verecundiæ & obseruantiæ rationem habendam. Neq; derisu teneri, neq; tetrico uultu esse oportere. Obesitatem esse fugiendam. In itinere faciēdo & remissionem & contentionem adhibendam. Memoriam exercendam. In ira neq; dicendum, neq; faciendū esse quicquam. Omnem diuinationē esse honorandam. Cantu ad lyram utendum: hymnoq; & dijs & uiris bonis, eam quæ deceat, gratiam esse referendam. Fabis autem abstinēdum, eo quòd flatuosæ sint, & facultatis animalis maximè participes: & alioqui etiam, non adhibitas, uentres efficere modestiores, eoq; uisa etiā somniorū lenia & placida reddere. Præterea in commētarijs Pythagoricis etiā hæc inuenta sunt: Principium rerum omnium esse monadem: ex monade infinitam dyadem, quò materia monadi, ut causæ, suppeteret. Ex monade porrò & infinita dyade numeros, ex numeris pūcta, ex his lineas, ex lineis planas figuras, è planis solidas, ex his sensilia corpora: quorum elementa sint quatuor, ignis, aqua, terra, aer, quæ mutentur: ex ijsq; fieri mundum animatum, intelligentē, globosum, qui terram in medio contineat, rotundā & ipsam atq; habitabilem. Esse & Antipodes: & quæ deorsū nobis sunt, illis esse sursum. Aequalium in mundo esse partium lumē & tenebras, calidum & frigidum, siccum & humidū, pro quorū quasi dominatu & redundantia, anni tempora existant: calidū si uincat, æstas: si frigidum, hyems: sin æqualia sint, amœnissimum esse tempus, ac florens illud quidem, uer salubre: autumnum autem, morbidum, ac in ipsa etiā die auroram florere, uesperam deficere, eoq; morbidiorem

Victus Pythagoræ.

Vestis.

Theoclia. Homerus & Hesiodus apud inferos.

Vxorius.

diorem esse: & aerem qui ambiat terrã, & (ἄσειστον stabilem & ἀεικίνητον) incõcussum & morbidum: & quæ in eo degant, mortalia esse omnia. Summũ uerò perpetuò moueri, & purum & salubrem: & quæ in eo sint, immortalia esse omnia, proptereaq; diuina. Nam calorem in ijs uincere, qui sit uitæ causa. Lunam à Sole illustrari. Hominum esse cognationem cũ dijs, eò quòd homo particeps sit caloris, & fatum tum uniuersorũ, tum singularum partium causam esse gubernationis. A' Sole pertingere radiũ per (aerem) æthere, eumq; frigidum & crassum. Eum radium etiam profunda penetrare, eoq; uitam impertiri omnibus. Reliqua prætermisimus, ne longiores essemus. Quæ de mensa deciderent, tolli uetuit Pythagoras: seu ne homines assuescerẽt auidè uorare, seu quòd ad ἐπὶ τελετῇ τινὸς initiationẽ alicuius illa pertinerent. Aristophanes enim, ea quę decidant, heroũ esse dicit: ac ne illa quidem tollẽda, quæ in mensam decidant. Albo gallo uescendum non esse, quòd Soli sit sacer, & horas indicet. Fabis autem interdixisse creditur, quòd pudendis sint similes. Salem esse apponẽdum, ut commonefaciat iusticiæ. Sal enim quicquid apprehẽderit, conseruat, ortus ex puris aquis & mari. Panem non esse frangendum, quòd (ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων, quòd ad unum ueteres conuenirent) multa grana in unum coeant: neq; diuidendũ, qui ad sese colligat: uel, quòd ad bellũ timidos efficiat. Aristophanes de Pythagoricis dicit: Se (pro αὐτῶν, lego τῶν κάτω) ad inferos descẽdisse, & singulorum uidisse uiuendi rationem. ac Pythagoristas multũ reliquis præstare mortuis: solos em̃ hos ait à Plutone suo conuiuio adhiberi, ob pietatem. Næ tu facilem Deum dicis, si sordidissimorum hominum consuetudine delectatur. Nam & holera deuorant, & aquam postea ingerũt. Pediculos autem, & lacernas, & illotũ corpus, nemo iuniorum tolerauerit. Prouerbium: σιωπηλότερος ἔσομαι ἐς τῶν πυθαγόρᾳ τελεσθέντων, Taciturnior ero ijs etiã qui Pythagoræ sacris initiati sunt. Nã hi quinq; annorũ silentiũ exercebant. Ex Pythagoreis, qui contemplationi rerũ uacabãt, σεβαστικοὶ, id est cultores numinis dicebantur: qui mathematis, Geometrici & arithmetici: & qui Pythagoræ consuetudine usi fuerant, Pythagorici: horum uerò discipuli, Pythagorei: cæteri extra familiaritatem, admiratores eorum, Pythagoristæ. Abstinebant autem animalibus (σεβαστικοὶ, μαθηματικοὶ, πυθαγόρειοι, πυθαγορικοὶ, πυθαγορισταὶ.) Ab Aegyptijs Pythagoras opinionem suam in Græciam attulit.

Aer inferior, superior. *Calor.* *O' stultum & detestãdum compendium. Quid enim prolixum, quod utile & eruditum?* *Aristophanes in Pythagoreos. Silentium Pythagoricum.*

PYTHAGORAS Ephesius, euerso ꝑ insidias eorum qui Basilidæ uocabãtur, principatu, tyrãnus acerbissimus extitit. Ac populo quidẽ & multitudini & erat & uidebatur gratiosus, cùm bona spe illos lactando, tum exigua lucella distribuendo. Dignitate uerò & potẽtia præditos spoliando & proscribendo, nullo modo erat tolerabilis: ac punire etiã acerbissimè non dubitabat, & crudelissimè interficere nihil cõmeritos. Ad eam rabiem & immẽsa pecuniæ cupiditas hominẽ impellebat, & quòd calumnijs aduersus proximum quenq; facilimè incẽdebatur. Ac satis quidem hęc fuissent, ut pessimè omniũ mortalium periret: sed & deos cõtemnebat. nam ex ijs quos diximus, quos inuadebat, cõplures in ipsis templis interfecit. Cuiusdam autẽ filias, quæ in templum cõfugerant, ui quidem abstrahere non fuit ausus: sed perpetua custodia adhibita, eò usque illas afflixit, dum præ fame laqueo sibi necem cõsciscerent. Itaq; pestilentia publicè, & annonæ penuria consecuta est. Anxius autem de sese Pythagoras, Delphos misit, malorumq; remedium petijt. Cui Pythia respondit: ædem esse condendã, & placandos manes. Fuit autem ante Cyrum Persam, ut ait Baton.

Popularis. *Optimatiũ carnifex.* *Auaricia.* *Crudelitas.* *Violatio tẽplorum.* *Puellæ ad laqueum adactæ.* *Pestis & fames.*

PYTHEAS, Atheniensis orator (molitoris) Mylothri F. homo audacissimus, cũ Athenis è carcere ob æs alienũ ꝓfugisset, in Macedoniã uenit, deinde in patriam redijt. Scripsit cõciones & orationes forẽses, & alia quædã. Non aũt annumeratus est cęteris oratoribus, ut homo audax & (διεσπασμένος, diuulsꝰ, distractꝰ) dissolutus. Mylothrus aũt dicitur, & qui molam possidet, & qui in ea laborat.

PYTHIA & Delia. Aiũt Polycratem Sami tyrannum, cum Pythia & Delia simul fecisset, Delum misisse percõtatum, an sacrificium præfinito tempore offerret? cui Pythia, id est Apollinis sacrificula, responderit: Hæc tibi & Pythia sunt, & Delia (ταῦτά σοι ἐς δήλια καὶ πύθια) significare uolẽs, ea esse ultima: paulo pòst em̃ pijt.

PYTHIVM, ędes Apollinis Athenis, à Pisistrato condita, in qua tripodes dedicabant, qui cyclio choro Thargelia uicerant.

πύθυ

πύθᾳ χελιδόνος.) Percontare Chelidonem. Prouerbium, à Chelidone, quodã theologo & ariolo, qui de festis locutus est, ut Mnaseas Patarensis in (περίπλῳ circũnauigatiõe, si liceat dicere) descriptione orbis tradit. Si interpreteris, Percontare hirundinẽ: de uere intelligendũ erit.

πυθὼ.) Phocis regio est Græciæ, in qua urbs Delphi: in eaq; urbe templũ Apollinis, quod Pytho dicitur, in quo tripos æneus collocatus erat: supraq; illũ phiala, quę fatidicos calculos cõtinebat, qui consultoribus interrogãtibus saliebant: & Pythia deo plena & furẽs ea dicebat, quæ suggerebat Apollo. Delphi autem dictum est templum Apollinis, eo quòd Delphines draco ibi est inuentus, quem Apollo interfecit: & Pytho, q ibi computruit: uel à percontando, quod Græcè est πυθέσθαι.

Pythium oraculum.

Delphines draco.

PYTHON Byzantius orator, actus in exilium, in Macedonia degens, multos impulit ad proditionẽ, ut ad omnia Philippo adiumento essent. quibus rex ad perdendos hostes utebatur.

πύθων.) Python, dæmoniũ fatidicum. Petebat, ut spiritu Pythonico afflatæ, & ob agitationẽ dæmonis, initiationis speciẽ præ se ferẽtes, qd futurũ esset, prædicerẽt. Qui uerò à dæmõijs possidebant, dicebant penes Medos fore uictoriam.

Dæmoniaci uates.

PYCNE, & Pnyx, prætorium & cõcio Athenienſium. πυκνίτης δῆμος, Conciona lis populus.

πυκνὸς.) Sic tu quidem rectè feceris, si tibi prudentia ineſt.

πύκνωσις καὶ πλατύτης καὶ βάθος.) Densatio aciei in longitudinẽ & profunditatem. Densatus autẽ uir, obtinet cubitos duos: simpliciter locatus, quatuor.

Interualla militum.

πυλαγόραι, ἱερομνήμονες. PYLAGORAE mittebantur ad concilium Amphictyonum, ad Pylæam. Pylæa uerò dicitur & locus in quo legati sedent, & ipsum concilium. Iidem & Hieromnemones erant. Athenienses uerò (κατὰ πόλιν, in singulas urbes) oppidatim mittebant qui sacrificarent & assiderẽt.

Pylades. Dicunt autem Pyladem primùm, ob cædẽ Clytæmneſtræ cauſam ibi dixiſſe, atq; inde Pylæam dictã. Iidẽ & Delphos abibant, inſpectores ſumptuũ in ſacrificijs.

PYLADES Cilix, (ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν, à coma mercenarius) paganus mercenarius, ſcripſit de ſaltatione Italica à ſe inuenta: de comica ſaltatiõe, quæ Cordax dicitur: & de tragica, quæ Sicinnis: & de ſatyrica, quæ Emmelia.

PYLAE, & Pylæa, dicuntur Thermopylæ, eo quòd anguſtus inde ſit à Theſſalia ingreſſus in Phocidem.

πύλαι δικαιοσύνης.) Portæ iuſticiæ dicũtur, diuerſa uirtutũ genera. Per illas eñ Deus, uniuerſitatis autor, ritè celebrari põt. Dauid: Apite mihi portas iuſticiæ.

Portæ.

πυλαίσχροι.) Pylarũ ſtatores. Qui nihil ſani neq; dicunt, neq; faciunt, eo q tales quidã homines locũ illũ frequentabãt.

πύλας ἀραιάς.) Cœli portas Homerus nubes dicit.

Nubes.

πωδάξ.) Prouerbium, ἀπωδάκωτος ἡ τραπέζης κύλιξ, Calix ſine fundo in menſa non collocatur. Fortaſſis, hominem futilem arcanis conſilijs non adhiberi, ſignificat.

πωθαίνεσι.) Dinarchus in oratiõe cõtra Philoclẽ: O uos felices, quòd nõ dificilioribus tẽporibus auariciã & ſordes ei⁹ cognouiſtis. Demoſthenes in oratione falſæ legationis: Hic falſa renũciauit, uos credidiſtis, Phocenſes audiuerunt.

πῦρ.) Ea quæ natura creſcũt, eoq; aluntur, terminũ habent incrementi, certoq; modo circumſcripta ſunt. Ignis autem nec alimentum, nec incremẽtum eſt definitum. Nõ igitur ignis eodem quo animalia modo alitur & augetur. Si nõ eodem modo, ne animatis quidem cauſa erit alimenti & incrementi. Ac talis motus ignis, generatio potius erit, quàm incrementum aut alimentũ. Creditum autem eſt, hoc ſolum elementum ali & augeri: quòd in cæteris redundãtia, euidenter eſt appoſitio. Nã ſi aquæ aqua, terra terræ apponatur, ſic fit redundãtia. Ignis uerò fit maior nõ igni adiecto, ſed alterius generis materia, ueluti lignis & ſimilibus: quæ cũ ui ignis in eandẽ naturam mutata ſunt, ſic copia ignis exiſtit.

Ignis.

PYRRHA, urbs quædam Lesbi.

PYRAMVS, Ciliciæ fluuius, ſtadij latitudine.

ἡμέτερος ὁ πυραμῦς.) Noſter eſt pyramus. Placentæ quoddam genus ex melle elixo, & toſto frumento, præmium eorum qui in conuiuijs uſq; ad diluculum peruigilaſſent.

πυραύδρᾳ μηχανήματα.) Pyrandri machinamenta. Hic improbus fuit, & ſycophanta.

πυραύστᾳ μόρον.) Aeſchylus: δέδοικα χάρπα πυραύστᾳ μόρον. Admodum timeo Pyrauſtæ mortem. Pyrauſta muſca eſt, quæ lucernis aduolitans comburitur. Dicitur in breuis æui homines.

πυγὴ-

Philoſophiæ propagatio. Syrianus.

πυργῶπις.) Damaſcius: Philoſophiam latiſſimè propagarunt & exaggerarunt, ex antiquis Pythagoras, Plato: ex recentioribus, Porphyrius, Iamblichus, Syrianus.

πυργοφόρος.) Turrigera, Rhea dicitur. Epigramma in Æſchylum:

ὦ τραγικὸν φρόνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας ἰσβαρῇ πεῶτος ἐν δεπίῃ.
O qui tragicũ ſpiritũ & ſupercilioſum carmẽ
Exaggeraſti ualido primus eloquio.

πῦρ διὰ πυρὶ, κακὸν διὰ κακῷ.) Ignis igni, malum malo additum.

πύρεθρον.) Pyrethrum, herbæ genus, cuius radix urẽdi uim habet, & dentium (ἐψυγμένων, frigefactorum) pruriẽtiũ dolores lenit, & ad febrium circuitũ teritur cum oleo: prodeſt & (ναρκώδεσι, ſtupore affectis) attonitis, & reſolutis.

πυρεῖον.) Græci reliquerunt thuribula, & facem dederũt Sinoni, qui explorator eſſet. At Heraclius & urbes deſtruebat, & ignes Perſarum diſſipabat.

πυρλώη, καὶ πυρλωαῖα ὄρη.) Pyrene, & Pyrenæi montes, pertinentes ad Heſperiam & Iberiam, eius loci tutela ſunt.

πυρρίας.) Byrria, ſeruile nomen, à rubro colore.

πυρίβια.) Pyribia, animalia in ignẽ incidentia. nam animalia quędam ſine coitu naſcuntur: ut Pyribia, & Phœnix auis, & lumbrici.

πυρλαμπὴς, καὶ λαμπυρὶς.) Pyrilampes & lampuris, inſectum paruum, quod in tenebris lucet.

Celtibericũ bellum.

πύρινος πόλεμος.) Romanorum bellũ cum Celtiberis mirabilem habuit rationem, & continentes pugnas. Nam Græcanica & Aſiana bella unum ferè prælĩ dirimit, rarò alterum: ipſaq; prælia unum tempus, primo congreſſu & concurſu copiarum. Hoc uerò bello ſecus accidit. nã dimicationes plerunq; nox dirimebat, uiris neq; animis cedere, neq; corporũ contentionem remittere uolentibus, ex defatigatione: ſed redeuntibus, & quaſi actorum pœniteret, pugnam redintegrantib. Ac totum bellum & continentes dimicationes uix hyems dirimebat. Omnino enim ſi quis igneum bellum cogitet, non aliud niſi hoc inueniet.

πυρίνῳ σίτῳ.) Victitabant perpetuò leporibus & caſeo, & pane triticeo. Sed dignum telluris fructũ, & Marathonij trophæi percipientes.

πυρίφλεκτος.) De miraculo Deiparæ uirginis, & rubo dicitur πυρίφλεκτον: q̃ ignis quidem arſerit, ſed nõ combuſſerit. πυρίφλεκτον uerò, de Chaldaico camino: Caminum pueri inflammatum olim, rori diſtillanti ſimilem effecerunt. πυρίφλεκτον.

πυρρίχη.) Pyrrhiche, ſaltatio armata. Babrius: Vtinam in uia procedam non ridiculus, neq; Pyrrhichen ludam. ἡ κάμηλος πυρρίχην ἔμαθε τὴν κινησίην, Camelus Pyrrhichen didicit Cineſiæ. Cineſias hic dithyrambopœus fuit, Thebanus genere, & fecit Pyrrhichen: uel, quòd in choris multo motu utebatur, & operam dabat ne Comicis ſumptus ſuppeditarentur. Putatur etiam Hecates ſimulacrum contaminaſſe. Agathias: Narſes copias contrahebat, & offirmabat animum quotidianis exercitationibus, tum currendi, tum ſcitè in equum inſiliendi, & armata ſaltatione in orbem ſeſe conuertendi, & ſubinde claſſicorum clangorem auribus ingerendi. Cineſius.

πυροβραγης.) ὁ κέραμος πυροβραγὴς ἠμὸς ἀθρὸν ἠχεῖ, Fictile igni ruptum male ſonat.

PYRRHVS ſecundùm in Italiam traiecit, cum ei res Siculæ non ex animi ſententia ſuccederent: quòd principatus eius non regius, ſed herilis urbibus uidebatur. Nam Syracuſas à Soſiſtrato, qui tum urbe potiebatur, & Thonone præſidij præfecto introductus, accepta ab illis pecunia, & nauibus roſtratis 200, totaq; Sicilia ſubacta, Lilybæo urbe, quam ſolã adhuc Carthaginenſes tenebãt, ſubacta, ad contumaciam tyrannicam ſe conuertit. Cum autem pecuniæ & conſilij inopem, omnis generis quæſtus exquirentẽ, peſſimi & ſceleratiſſimi ex amicis eius Euegorus Theodori, & Balacrus Nicandri, & Dinarchus Niciæ F.F.F. impiorũ & nefariorum dogmatum Epicuri ſectatores, uiderent: inueniendæ pecuniæ rationem illi nefariam ſuggerunt, ut ſacros Proſerpinæ theſauros aperiat. Erat enim templum multo auro refertum, ab omni æuo inuiolatum, in quo auri maxima uis, paucis nota, in terra condita erat. Ab his adulatoribus ſeductus, & ob urgentem neceſſitatem id conſilium omnium optimum ratus: uiris illis ſacrilegij miniſtris eſt uſus, aurumq; nauibus impoſitum Tarentum miſit. Cæterùm iuſta prouidẽtia uim ſuam declarauit. Naufragio enim facto aurum templo reſtitutum eſt. Sicilia. Soſiſtratus. Thonon. Fanum Proſerpinæ fruſtrà ſpoliatũ.

πυρὸς.) Elixum frumentum ad Venerem incitat.

PYRRHON, Pliſtarchi F. Eleus philoſophus, Philippi Macedonis tẽporibus, Olympiade C I & amplius, principiò pi-

Dogma nefarium, honesti & turpis discrimẽ tollens.

ctor fuit: pòst se ad philosophiam contulit, assidueq; Brysonem audijt, Clinomachi discipulum. Deinde Alexandrũ, Metrodori Chij discipulum, cuius magister fuerat Metrodorus Abderites. Sensit, nihil honestum aut turpe esse natura, sed opinione & consuetudine.

Pyrrhon Phliasius, Timarchi F. discipulus Timonis philosophi.

Mirũ uerò, non tandem quæritando frustrà, esse defatigatos.

PYRRHONII dicebãtur, qui Pyrrhonem sequebantur hæretici, nomen à magistro adepti: ijdemq; dicti Aporetici, & Sceptici, & Ephectici, & Zetetici (πυῤῥώνειοι, ἀπορητικοὶ, σκεπτικοὶ, ἐφεκτικοὶ, ζητητικοὶ) Zetetici, quòd ueritatem perpetuò quęrerent: Sceptici, à perpetua consideratione, cum nihil unquam inuenirent: Ephectici, ab eo quod illis post inquisitionem accidebat, ut sustinerent assensionem: Aporetici, quòd ipsi etiam * dogmatici dubitarent. Theodosius uerò in Scepticis, negat Pyrrhonium uocari Scepticũ. nam si (τὸ καθ' ἕτερον κίνημα, motus secundum aliud) alius animi motus comprehendi non possit, non scituros esse nos Pyrrhonis affectionem: si nesciamus, nõ dictum iri nos Pyrrhonios. Ad hæc, nec primum Pyrrhonem Scepticam inuenisse, nec decretum ullum habere. Dici autem posse Pyrrhonium, quòd consimilis sit illi sectæ. Ac Scepticam primus auspicatus est Homerus: nec enim definitè de reb. pronunciat. Sunt & septem Sapientes Sceptici, cuiusmodi est: Ne quid nimis, & reliqua. Atq; etiam Archilochus & Euripides. Archilochus, cum dicit: Mens ea est mortalibus hominibus, quam communi die Iupiter inserit, τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὃ κοινὴν ζεὺς ἡμέραν ἄγει. Euripides:

Theodosius de Scepticis.

Quid ergo miseros sapere mortales,
Dicunt? nam à te pendemus, eáque facimus
quæ tu uis.

τὶ δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν
λέγουσι; σοῦ γὰρ πάντοτ' ἐξηρτήμεθα,
δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

πῦρ παλάμη, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρὶ.) Palma ignis est: &, Tractans ignis instar. De eo qui celeriter aliquid cogitat.

πυρσεύω σοὶ τὴν σωτηρίαν, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον.) Ostendo tibi salutem, & superiore loco monstro quod sit pulcherrimum.

Pyræ.

πυρσουρίδας.) Perseus Macedo, pyris per totam Macedoniam paratis, celeriter quid ubiq; fieret cognoscebat. Ita nunc laternæ, Barbarorum aduentum indicant.

Laternæ.

πυρφόρους.) Igniferos, sacerdotes dicebant, quòd ignẽ altaris incenderent: quibus uictores in bellis parcere solent. De ijs autem qui prorsus uicti & obtriti sunt, per amplificationem dicunt, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη: Eos ita internecione deletos esse, ut ne ignifer quidem superfuerit.

πυρφόρος.) Ignifero cado Pisistratus Rhodiorum nauarchus est usus. Ex utraque proræ parte binæ ancoræ iuxta interiorem parietum superficiem collocatæ erant, quibus inserebantur conti (προτείναντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν) protenti in fluctus maris: de quorum fastigio cadus ferrea cathena suspẽsus erat, igni plenus, ut in impressione & aggressione ignis in hostilem nauẽ excuteretur, à sua uerò ꝓpter inclinationẽ multũ distaret.

πύσει.) Notandum, eorum qui peregrè obibant ossa, in patriam reportari solita.

πῦσμα.) Recentiores, eas interrogationes quæ quid res sit inquirant, pysmata solent appellare: ut, quid est homo? Dialectica uerò propositio est, ad quam is qui interrogatur, respondere potest, Sic, uel Non.

πύστεις.) Ab omni interrogatiõe & percontatione oraculum eos deterrebat.

PRINCIPIVM LITERAE P.

Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας. Confractus baculus nõ fert bonum finem.

ῥαβδοῦχοι.) Baculigeri, siue ministri in Thymele, qui curabant, ut modesti essent spectatores: aut certaminum iudices, qui αἰσυμνῆται dicuntur. Aristophanes: Lictores uerberare debebant poetam comicũ, si quis progressus ad auditores, ipse sese laudaret. Polybius: Lictor aderat ab imperatore, qui regem accerseret.

ῥαγδαίους.) Antiphanes in Agrestibus: Impetuosus, inuictus, res maior opinione tua.

ῥαδαμάνθυος κρίσις.) Rhadamanthi iudicium. De ijs quorum testata est iustitia.

ῥαδαμάνθυος ὅρκος.) Rhadamanthi iusiurandum: quod fit per anserem, aut canem, aut platanum, aut arietẽ, aut aliquid huiusmodi. Cratinus in Chironibus: Quibus maximum erat iusiurandum in omni sermone, Canis, deinde anser: deorum uerò nulla mentio.

ῥαδινὴ.) Caput hominis robustum est in Sole uersatum: imbecille, in umbra enutritum.

ῥαδιουργὸς.

Imprudentia. ῥαδιϰργὸς.) Polybius, de uerna proditore: Quid causæ tandem est, quòd eodem modo & ab ijsdem cum decipiamur omnes, discedere ab amentia nõ possumus? Hoc enim genus improbitatis, iam sæpe à multis est usurpatum. Ac id apud alios uigere, fortasse non est mirandum. Apud eos autem, penes quos fons est istius scelleris: id uerò mirandum est. Idem alibi: Priuata iniuria nihil differt à publicis, nisi numero & magnitudine euentuũ. Nam priuatim quoq; nebulonum & furum natio hac una maximè ratione impingit, ꝙ alij alijs non præstant ea quæ æqua sunt, & alios alij lædunt.

Iniuria.

Cautio. ῥαθυμεῖν.) Cum omnes Publium fortunatum dicerent: & ut quiesceret, perfecto bello, & genio indulgeret hortarentur: se beatos iudicare illos dicebat, qui in ista essent opinione.

Peccatum. ῥάμνϛ.) Omne peccatum sentes uocat Scriptura.

RHAMNVS, de eruditis & claris dicitur. Rhamnus enim est Atticæ municipium, in quo Antiphon arte dicẽdi floruit: quem multi uolentes imitari, prouerbiũ uitę reliquerũt, ut pulchri & honesti Rhamni dicerentur.

Antiphon.

ῥαμνϛία νέμεσις.) Rhamnusia Nemesis. Hæc primùm dedicata fuit Veneris specie, eoq; mali ramum gestabat. Dedicauit autem eam Erechtheus, matris suæ nomine, quæ Nemesis dicebatur, eoq; in loco regnarat. Statuam Phidias fecit, cuius inscriptionem concessit Agoracrito (Argiuo) Pario, amasio suo, homini formosissimo. Qui & Olympię digito Iouis inscripsit, αὐτάρϰης: id est, sua sorte contentus, uel absolutus.

Erechtheus. Nemesis. Phidias. Agoracritus.

ῥαρίας.) Rharias Ceres dicitur. Rarus enim filium habuit Celeum, Celeus Triptolemum. Rarus autem Cererem errantem, & Proserpinam quærẽtem, hospitio excepit. Pro quo beneficio Ceres nepotem Rari, Triptolémum, frumenti culturam edocuit.

Rharus. Celeus. Triptolemus.

ῥαϛώνη.) Dion 38 Romanæ historiæ: In ocio degentes, uitæq; delicatæ dediti.

ῥαφανιδωθῆναι, ϰαὶ τέφρᾳ πλησθῆναι.) In adulterio deprehensos ita excruciabant: raphanos in podicem eorũ immittebant, & pilis euulsis calidos cineres ingerebãt, abundè illos excarnificantes. Aristophanes: Adolescentibus cœnantibus non licebat raphani caput, aut anethũ senioribus, aut selinũ rapere, aut ligurire, aut turdos edere, neq; pedem pedi imponere.

Adulterorũ pœna.

Modestia adolescentium.

ῥαχίας λαλίστερος.) Littore loquacior. De garrulis: quòd fluctus subinde allisi littoribus, resonent.

ῥαψῳδῆσαι.) Aristophanes: Decantare licebit pueris, eos qui se uiros in bello fortes præbuerunt: & si qui ignaui fuerunt, ut præ uerecundia cœna abstineant.

Laus & uituperatio.

ῥαψῳδοί.) Rapsodi, qui Homeri uersus in theatris recitabant: sic dicti, ꝙ intercanendum baculos manibus tenerent.

Homerica.

REBECCA, mater Iacobi.

ῥεχθὲν δὲ πεπνύσθαι ἔγνω.) Homerus: Stultus post rem factam sapit.

RHEGINVS grammaticus, scripsit opus quod Polymnemon dicitur, à multa memoria.

πολυμνήμων.

ῥηγίνος δειλότερος.) Rhegino timidior. De ualde timidis. Xenarcho, Sophronis mimographi filio, persuasit Dionysius tyrannus, ut Rheginos tanquam timidos in Comœdijs perstringeret.

Xenarchus calumniator.

ῥήγουλος.) Carthaginenses multis fracti cladibus, Regulum ducem Romanorum, quem paulo antè in potestatem suã redactum, acerbè & Barbaricè uexarant, solutum uinculis, cæterisq; rebus instructum, ad suos ablegarunt, se ęquam pacificationem & captiuorum commutationem uiri illi⁹ intercessione impetraturos esse rati. Is uerò unà cum legatis Carthaginensium Romam profectus, & senatũ ingressus, deferri solitos Consularibus honores repudiauit: se ciuem esse negans, ex quo sibi Fortuna dominos Carthaginenses imposuisset. Patres conscriptos tamẽ monuit, ut pacem planè repudiarẽt: neq; spem præberent hostibus iam ad desperationem redactis. Neq; enim esse par, uno solo uiro, eoq; iam sene, paucisq; alijs qui apud Carthaginẽses relicti essent, multis millibus permutatis, hostiũ augere uires. Qua de causa Romani eum mirati, legationem Carthaginensiũ rebus infectis dimiserunt: ipsum uerò per uim ijs à quibus ducebaẽ, eripere uoluerũt. At ille negans sibi manendũ in urbe, cuius ciuis patrijs institutis non esset, lege belli seruire alijs coactus: ultrò Carthaginenses sequebaẽ, & lachrymis & lamentationibus suorum inuicto animo neglectis. Itaq; Carthaginem reuersus, omni genere supplicíorum conficitur. Nã præter cæteros cruciatus, domũculæ angustæ inclusus, quæ magnitudini corporis eius respõderet, intus crebris clauis ferreis transfixæ, perijt: cũ nec immotus stare posset, & quieturus statu corporis utcunq; inclinato, in ferreas cuspides

Regulus.

Captiuus se ciuem esse negat.

Dissuadet pacem.

Recusat manere apud suos.

A Carthaginensibus per cruciatum occiditur.

ſpides incideret. Ac ita cum illo actũ eſt.

ῥήματα αὐτ' ἀλφίτων.) Verba pro farinis. In eos qui non ea quæ petuntur dant, ſed uerba tantum dant.

Romulus. ῥῆμος καὶ ῥωμύλος.) Remus & Romulus, fratres Romani, è ſcortatione nati, & abiecti, à muliere quadam ſunt educati.

RHENEA, & Rhenia, inſula quædam prope Delum.

ῥηξιώορες.) Sepulchrum Achillis rumpiuiri, ꝙ olim Achæi condiderunt, Troianorum etiam poſteris terrori futurum.

ῥῆξον φωνὴν.) O' qui multis ſeniores inſtitutis bonis coronaſti, Rumpe uocem qua gaudes, & tuam naturam dic.

ῥησιαρχος.) Rheſiarchus, uir dicẽdi ueri ſtudioſiſſimus. Vox hæc etiam uatem ſignificat, cum eſt appellatiua.

Rheſus Byzantius. Rheſium. ῥῆσος.) Rheſus, dux Byzantiorum, habitauit extra urbem in loco qui Rheſium dicitur, ubi nunc ædes Magni Theodori cernitur. Is cum Troianis opẽ laturus in cãpo ſuburbano caſtra poſuiſſet, ab Vlyſſe & Diomede eadẽ nocte eſt interfectꝰ.

ῥητορικὴ γεαφὴ.) Olim non omnes cauſas agebant oratores, ſed quaſdã. Alij oratoriam cauſam dicunt, qua orator accuſetur, quòd aut ſcripſerit aut dixerit, aut fecerit aliquid cõtra leges. Fortaſſis autem hac ratione actiones Oratorię quædã uocantur, quòd ex diuerſis legib. actio detur (ſ. κατὰ τῶν ῥητόρων, contra oratores) oratoribus: ſicut ſenatoria actio, quæ contra ſenatorẽ: & (ἐπιτροπικὴ) curatoria, quæ contra curatorem.

Oratoriæ cauſæ.

ῥητορικὴ.) Rhetorica, eſt ſcientia iuſtorum. Proprium oratoriæ audaciæ eſt, nõ quidem negare crimen, ſed probabilẽ rerum afferre cauſam. Damaſcius de Iſidoro: Eloquentiæ non dedit operam, quod quidem memoratu dignum ſit, (Et rectè quidem, ſi nihil ſit niſi mentiendi artificium) inſolentiam & arrogantiã eius aſpernatus, & odio proſecutus.

Oratorũ nõ unum genus. ῥήτωρ.) Orator olim dicebatur, qui populo ſuadebat, & apud populum uerba faciebat, ſiue dicendi peritus eſſet, ſiue ea facultate careret, ſiue boni publici & æquitatis ſtudio id faceret, ſiue priuato emolumento impulſus. Ac Demoſthenes hunc oratorem uocat, cum dicit: Orator dux & autor eſt, & imperator huic obnoxius. & alibi: Ego uerò, ſiquidem is qui conſulit uobis, quod è re ueſtra eſſe cenſet, orator eſt: neq; negarim, neq; recuſarim nomẽ hoc. Si uerò is, quales ego, atq; etiam uos uidetis, indoctos, & ueſtris opibus locupletatos: is ego nõ ſum. Multis decretis aſcriptum eſt, Oratorium: ſi quis S. C. afferebat, & non ipſe ſuã ſententiam proponebat.

Germanus orator.

Adulterinus.

Oratorium decretum.

ῥήτωρ.) Orator, patronus, cauſidicus, qui ſententiam ſuam dicit: apud Sophoclem iudex.

ῥῆτραι.) Rhetræ, ſcripta, ſermones, pacta conuenta. Tarentini leges & decreta ſic uocant. Apud Lacedæmonios, Rhetra Lycurgi lex eſt, ex oraculo ſancita. Propter milites lata lex eſt: ut quiſquis eorum tergũ dediſſet, in caſtra reuerſus, pro hoſte lapidibus ab amicis petitus, acerbo genere mortis interiret.

Ignauis lex data.

RHIANVS, Cretenſis, Benæus. Bene enim eſt Cretæ oppidum, quod quidam Ceræten dicunt. Alij ex Ithaca Meſſenea eum eſſe tradunt. Hic primum fuit palæſtræ cuſtos, & ſeruus: deinde eruditus, grammaticus euaſit, æqualis Eratoſthenis. Scripſit uerſus, & poema Heracliadẽ uel Herculidem libris 4.

ῥιγηλὴ.) Non ego ſum adeò frigori obnoxia.

ῥικνὰ.) Omni uictu carentes, ſqualidi & macie confecti iacebant.

ῥικνῶσθαι.) Indecorè & in congreſſibus & in ſaltatione flectere lumbos.

RHINTON, Tarentinus comicus, autor Hilarotragœdię, quæ eſt Phylacographia. Nomina facta ſunt ab hilaritate Tragœdiæ, & excubiarum deſcriptione. Figuli filius fuit, ſub primo Ptolemæo. Fabulæ eius Tragicæ & Comicæ ſunt 38.

ῥῖπος.) κέρδος ἔκπεσε καὶ ὅπου ῥῖπος πλέοι: Lucri cauſa uel in uimine nauigaret. In hominem auarum. ὁ σὺν θεῷ πλέων, καὶ ὅπου ῥῖπος πλέοι: Qui Deo propitio nauigat, uel in uimine nauiget.

ῥίψασπις.) Rhipſaſpis, timidus: φέρασπις, Pheraſpis, bellicoſus. Alter ab abijciendo, alter à ferendo clypeo dicitur.

Hiſtoria mira.

ῥιψοκινδύνως.) Offirmarat animum, ſe periclitantibus opem laturum, & ijs quibus opus eſſet auxilijs cum periculo manifeſto coniunctis. Eiuſmodi enim tempus ſuum putabat eſſe proprium.

Matutinum templum.

ῥοδίων χρησμὸς.) Rhodiorum oraculũ. Rhodij Lindiæ Mineruæ ſacrificantes, quotidiè in templo conuiuia agitabant. Neq; uerò mos erat inferre matulã. Qd' cum oraculum eis conceſſiſſet: rurſus ſciſcitati ſunt, æneámne an fictilem? Tum Deus iratus, reſpondit, Neutram. Prouerbium itaq; conuenit in eos, qui curioſius percontantur.

RHO-

RHODOGVNE, uxor Hystaspis, Xerxis & Darij mater.

ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.) Rosam papaueri comparas. In eos qui inæqualia comparant.

ῥόδα μ' εἴρηκας) Verba tua mihi rosę sunt.

ῥόδον παρελθὼν, μηκέτι ζήτει πάλιν.) Rosam ubi præterieris, eam ne denuò quærito. De ijs (ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰς) qui aliquos celebrant.

τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἢν δὲ παρέλθοι,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον. (sit,

Verna breui Rosa flore nitet. Simul ille recessit,
Non Rosa quærenti, sed Rubus asper erit.

ῥοδόπη.) Rhodope, mons Thracię, unde Hebrus fluuius oritur.

ῥόδος.) Rhodus insula, quę & Lindus dicitur: & Colossenses, eius incolæ, propter Colossum, κολασσαεῖς.

Cadauerũ una & eadem forma.

ῥοδῶπις.) ἅπανθ' ὅμοια καὶ ῥοδῶπις ἡ καλὴ.) Omnia similia sunt, & Rhodopis illa formosa. Significat, ex æquo casibus fortuitis obnoxios esse mortales.

ῥοδώπιος ἀνάθημα.) Rhodopidis donariũ, sunt obelisci Delphis multi. Apellas uerò Ponticus tradit, Aegyptiã quoq; pyramidem esse Rhodopidis. Sed Herodotus eam opinionem arguit. Fuit autẽ Thracia genere, & cum Aesopo seruijt (Iadmoni) Idmoni Mitylenæo. Eam redemit Charaxus, Sapphonis frater. Sappho autem eam uocat Dericham.

Æsopus. Charaxus. Sappho. Dericha.

ῥοϊσκοὶ.) Globuli auro texti, malis punicis similes, ad stolæ sacerdotalis ornamentum.

ῥομβοστωμυλήθρα.) Eubulides (inquit) eristicus, id est contentiosus, ceratinas interrogans, & falsarrogantibus uerbis oratores agitans, abijt: habens Demosthenis Rhombostomylethram, quasi uolubilinguitatem dicas.

ῥόπαλον.) τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον εἰς ταὐτὸ ξυνῆλθον; Quid isthuc? Itáne cothurnus & claua coniunguntur? De rebus dissentientibus. Hoc Baccho dicit Hercules. nam cothurnus mulierculis cõuenit.

ῥοπὴ.) Animi proprius est appetitus ὁρμὴ: Corporis momentum seu inclinatio, ῥοπὴ. Est igitur horme præstantior quàm rhope, cum animus corpori antecellat. Melius enim & deterius cum inter se cõferuntur, proprietatibus suis differũt: eaq; ratione melius pręstat deteriori. ueluti, Si animalia sunt Deus & homo & equus: communis quidem generis ratione nihil differunt. Sed quia Deus melior est homine, homo autem equo: restat ut discrimẽ sit ex proprietatibus. Quòd si Dei proprium est, immortalitas: hominis, doctrinæ capacem esse: equi, facultas hinniẽdi: immortalitas doctrinæ, hæc hinnitui pręstat. Eodem modo & inclinatio & appetitio. Melius autem & peius in ijsdem generibus cernuntur. Nam & comparatio eorum est, quæ communione quadã continentur. Eodem momento & ducis uoluntas, & præscripta ratio, legionibus, ut paratæ essent, denunciabant.

ὁρμὴ. ῥοπὴ.

Proprietatib. suis res distinguuntur.

Melius & peius.

ῥοπὴ.) Patriæ principatũ in discrimine uersari ratus, facinus edidit memorabile.

RVTILIVS Rufus (uel, Scipionis tũ tribuni militum commilito fuit) Scipioni tribunus militum fuit, ut Appianus tradit in Romana historia. Scripsit res illo tempore gestas.

RVFINVS sub Theodosio fuit, homo profundi consilij, occultiq; animi, tutor cum Stilicone Theodosij liberûm. Hi ambo rapiebant omnia, in diuitijs imperium situm esse iudicantes: neq; quicquam erat cuiquam proprium, nisi istis placuisset: omnesq; controuersiæ ab ijs disceptabantur: magnaq; multitudo erat circumcursantium, si cui prædiũ esset locuples atq; fertile: ac dominus statim arripiebatur, crimine probabili conficto, & per insidias emissariorum quorundam coniecto. Ita is cui fiebat iniuria (ἠδικεῖτο, uidetur ꝓ κατεδικάζετο poni) condemnabatur, autore iniurię sententiam dicente. Rufini autem improbitas ad tam immensam auaritiam processit, ut & publica mancipia uenderet, & publica prętoria omnia. Rufino seruirent. Ac magna circa eum fuit adulatorum turba, & eorum quidem adulatorũ, qui non ita dudum cauponis inseruierãt, & subsellia & pauimenta purgarant. Ii iam chlamydes prætextatas gestabãt, aureis fibulis connexas, & sigillis auro inclusis ornabant digitos. Rufini criminationes plerasque reperias in Eunapij Sardiani Chronographia, sub Arcadio & Honorio. Qui cum uerbo tenus imperium obtinerent: omnis principatus & potestas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Stiliconem erat: omnesq; causæ ab ijs pro imperio disceptabantur: uictórque abibat, qui sententiam magna pecunia redemerat, aut familiaritate prætoris beneuolentiam sibi conciliarat. Possessiones uerò, quarum domini uno ore omnium felices prædicabantur, ad istos transibant, cum alij donis eos placarent, & calumnias hisce redimerent:

Auaritia.

Rufinus.

Adulatores.

Eunapij Chronographia. Arcadius. ὀνόριος.

Vænalia omnia.

merent: alij sua donarent, quo magistratu potirentur, aut aliam quampiam urbium pestem mercarentur. Cum autem omne genus improbitatis & calamitatis in urbibus uigeret: diuitiæ undecunque in Rufini & Stiliconis ædes confluebant: Paupertas uerò locis in omnibus locupletes olim domos peragrabat: nihil horum Imperatoribus animaduertentibus: qui ea tantum scribebant quę Rufinus & Stilico iussissent. Cum uerò iam immensas opes congessissent, Rufinus iam imperium quoq; animo agitabat.

Ostuporem.

RVFVS, Ephesius medicus, sub Traiano, cum Critone. Feruntur eius libri plurimi, quorum & hi sunt: De ratione uictus, V. De uictu nauigantiũ, I. De uulnerum medicamentis, I. De confractione articulorum, I. De ficubus, I. De uetere medicina, liber unus. De uino, liber I. De melle.

Imperij Romani amplitudo.

ῥωμαίων ἀρχὴ.) Romanorum imperiũ, regna Assyriorum & Persarum & Macedonum ueterum, longo interuallo superauit, limitibus constitutis uersus Orientem, Indis, & Erythræo mari, & Nilo, & catarractis, & Mæotide palude: ad Occidentem uerò, Oceano ipso: quem esse fabulam, rebus ipsis est declaratum, neq; aliter nisi ad delectationẽ à poetis nomen eius decantari: siquidem & Britannorũ regio, quam circumfluens, insulam efficit, nunc inuenta, in finibus imperij Romani numeratur. Dicat igitur, cui uisum id fuerit, ab hoc citra controuersiã res ueterum superari, tum longitudine temporis (πλήθει καιροῦ τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι) præteriti, tum utrorumq; audacia & disciplina militari, tum machinarum excogitatione & aduersariorum uirtute. Dexippus autor est, Romanum imperium esse auctum ꝓpter bellicosos populos, & disciplinam militarem. Omnes enim Occidentales sunt animosiores ijs, qui ex altera parte habitant. Excellunt autẽ Romani & ordine & arte in bellis, qua & Gallos uicerunt: & finitimorum bellis exercitati, ut Barbaros solertia, ita Gręcos natura & fortitudine uicerunt.

Oceanus. Britannia.

Occidẽtales bellicosiores Orientalib. Ordo. Ars.

ῥωμαίων πόλις.) Vrbs Roma dum externorum bellorum rudis fuit, censu acto, ciuium numerũ comperit 300000. non multo minorem: idq;, cum bellis continentibus attererentur, neq; unquam diuturna & constanti pace fruerentur.

ῥώμη ἡ πόλις.) Roma urbs, à prima origine 377. annos, nullum externum bellũ gessit. Cum uerò bellum primùm Punicũ iamiam imminere putarent, censu acto, propè 300000. ciuium inuenit.

ROMAM, compendium orbis terrarũ dixit Athenæus (ῥώμη ἐπιτομὴ τῆς οἰκουμένης.)

ῥώσαντες.) Barbari se offirmarunt densata acie: ne denuò Romanis commentis & artibus circumuenirentur.

ῥωχμὸς.) Procopius: Abigas fluuius ex Aurasio descendens in campum, in quo multæ sunt abruptæ rupes, in quibus Abigas sese findẽs, supra terram apparet. Qđ cum in largissimo campi spacio contingat, facultatem accolis præbet, aggere cauernas implẽdi: & rursus ijsdem apertis, aquis fluuij suo arbitratu utendi.

Abigas. Aurasium.

ῥυθμὸς.) Rhythmus est, metri pater: hoc, species est rhythmi: ille patet latius. Vetusta est metrorum & rhythmorũ doctrina. Rhythmus cernitur in ijs etiã, qui manibus & pedibus plaudunt. Cum em̃ celeris & tarda pedum sublatio & positio rationem inter sese habent, rhythmus existit. Hinc trãslatione sumpta, certa syllabarum implexio, quã ad uersus gignendos adhibemus, pedes dicuntur. Etiã de tibijs, & id genus alijs rhythmus dicitur, qui est (συμμετρία, certa mensura) modulatio temporis, in quo fit motus. Nam & foramina tibiarum, partim diutius digitis tegunt, partim breuius: itaq; sonum modò longiorem efficiunt, modò breuiorẽ. Atq; etiam foraminum alia maiora sunt, alia minora: atq; alia lingulæ uiciniora, alia remotiora: & angustiora sunt acutiora latioribus. Itaq; & puerorum uoces, & mulierum, sunt acutiores. Latiora uerò sunt grauiora, itẽq; uiciniora sunt remotioribus acutiora, per quorum symmetriam carmen fit harmonia: rhythmus uerò per celeris & tardi fit symmetriã. Ac rhythmus aliarum rerum celeritate & tarditate distinguitur: orationis autem, quę ore profertur, rhythmus, lõgitudine & breuitate, qui solus etiam uersus (μέτρον) dicitur. Neq; uerò in poetica tantum hæc, sed & in oratoria dictione cernuntur.

ῥύκου κριθοπομπία.) Rhyci hordei missio. Eratosthenes lib. 9. scribit, regem hũc cum à captiuitate in suum regnum redijsset, ciuitati Atheniẽsium hordeũ misisse.

ῥύμη.) Eunapius: Tanto impetu ad lasciuiam atq; luxuriam ferebãtur, ut magistratus essent magis q̃ ipsi hostes infesti.

ῥυμὸς.) Ab Heraclito tres caudæ ursæ stellæ, temo dicuntur.

ῥυπαπαῖ.) Nautica exclamatio est. Aristopha-

ríſtophanes: Nihil norãt, niſi (μάζαν.) placentam & Rhypapæ nominare.

ῥυπᾶν.) Ariſtophanes: Nunquam mihi, ex quo purgor, calx ita ſupercilia momordit. Id eſt: Per omnem ætatem nunquam animo meo ita ægrè fuit.

ῥύτρα.) Archeanaſſæ meretricis etiam rugis, ſuauis inſidet Amor.

ῥυχάχετον.) Ariſtophanes: Athenienſium tumultum quis nam compeſcuerit?

INITIVM LITERAE Σ.

Σαβάζιον.) Sabacius à Barbaris Bacchus dicitur, qui σαβάζειν, pro βάζειν pronunciant. Sabi etiam dicuntur loca illi cõſecrata, & cultores eius. Mnaſeas uerò Patarẽſis, Bacchi filiũ eſſe ait Sabaziũ.

σαβαικῶν ἀνθεμα σιλμακίδων.) Bacchi carũ donariũ Salmacidũ: id eſt, meretricũ.

σάββαθον.) Sabbathum ſeptimus dies: ocium ille quidem corporis, ſed ſpiritualem occupationem multiplicem complectebatur.

σάββαθον δευτερόπρωτον.) Sabbathum, qui ſecũdus erat Paſchatis dies, & primus Azymorum. Sabbathum, quietem ſeu ocium ſignificat: ſed omne feſtũ ſic appellatur. Expletur autem quælibet hebdomas, occaſu Solis poſt Sabbathum.

σαββάθου ὁδός.) Sabbathi uia eſt 2000 cubitorũ. Tanto enim ſpacio arca caſtra antecedebat: tãtoq; interuallo, quibus id fas erat, arcam mouebant in Sabbatho.

SABELLIVS, hæreſiarcha.

σαβεῖροι.) Indignatur & ſuccenſet Cæſar, quòd Sabiros & Albanos omnes, prſus non proſligaſſent.

SABINVS, ſophiſta, ſub Adriano Cæſare, ſcripſit Iſagogen & argumenta declamationum lib. 4. In Thucydidem & Acuſilaum & alios commentaria, & alias quaſdam enarrationes.

SAGALLAESVS, urbs Piſidiæ.

SAGAPENVM ſuccus eſt (οἷον) ueluti ferulę, calidus, & tenuiũ partiũ. Habet etiã purgans aliquid, ut & oculorum cicatricibus & lippitudini conducat.

SANGARIVS, fluuius Lydię & Phrygię, quem Caius conſul Romanus tranſiens, quamuis profundum & traiectu difficilem, ponte conſtrauit, & iuxta ipſum fluuium caſtra metatus eſt.

SANCHONIATHON, Tyrius philoſophus, belli Troiani tempore fuit. Scripſit de Mercurij phyſiologia, quæ translata eſt in aliam linguam: Inſtituta Tyriorũ, Phœnicum dialecto: Aegyptiacã theologiam, & alia quædam.

SACAS, poeta tragicus: & Sacæ gens Thracia. Ariſtophanes:

Iſte cum ciuis non ſit, ui ſe ingerit.
Nos uerò & tribu & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, & exagitante nemine
Auolauimus è patria.

SALACON, ſe diuitem eſſe ſimulabat, cum eſſet pauper. Hinc σαλακωνίσαι, Salaconem agere, id eſt oſtentatorem eſſe.

SALAMANDRA, beſtiola magnitudine lacertæ, natura gelidiſſima, ut & ignem ſubiens flammam extinguat, nec ipſa cremetur.

σαλαμῖν.) Poſt Marathonem Salaminis meminit, ubi Perſæ claſſe dimicarunt: in Marathone pedeſtre prælium eſt cõmiſſum. Sita eſt autem Salamis nõ procul ab urbe Eleuſine, quę eſt Cereri & Proſerpinæ ſacra, plena illuſtrium Græcię factorum. In hac enim multas Perſarum deuicerunt triremes Atheniẽſes, exiguo numero, duce Themiſtocle. Ibi & rupes eſt Ireſia (id eſt remigium) uelut ipſo nomine trophæum ſignificans. Eſt & rupes Agelaſtos (id eſt riſus expers) dicta ab Athenienſibus, in qua ſediſſe Theſeum ferunt, ad Inferos deſcenſurum: unde etiam nomen habet: ſiue quòd ibi ſedit Ceres plorans, dum Proſerpinam quæritat. Ireſia. Agelaſtos.

σαλδεύει.) Orbis terrarũ dominus, à quo pendent omnia. Quaſi non in extremum adducta diſcrimen agere audeat quodlibet. Cum plericq; tenui ſpe alerentur, Multis cõſilijs animo agitatis, felicem pro eo rerum ſtatu iecit aleam, cum omnẽ fortunam ſuam recidere in diuerſum uideret.

SALMONEVS, Aeoli F. rex Theſſalorum, homo impius, machina quadam fulgurabat, tonabat, populi animos conturbabat. Itaque pœnas impietatis dedit, diuinitùs fulmine ictus. *Hem flammæ Iouis, & ſonitus imitator Olympi.*

SALOMON, à pacata regni gubernatione dictus.

SALVSTIVS ſophiſta, ſcripſit in Demoſthenem & Herodotum commentarium, & alia.

Saluſtius, Mopſeates medicus, ſub Tiberio Cæſare ſcripſit medica.

Saluſtius Athenis Alexandriam cũ Iſidoro philoſopho uenit. Admirabiles autem Saluſtij mores omnibus hominibus fuerũt: qui & cõſtantiſſimè philoſopharetur, & perridiculè iocaretur, utrumq; opinor ultra modum. Iudiciũ enim hæc uita, ut ſi qua alia, reqrit. Natus eſt patre Syro Baſilide, matre Emeſena Theoclea. Fuit ingenioſus ad multa, & moribus auſteris

& ambitiosis. Initio multum expetitam iurisprudentiam spectabat: & eloquentiæ præceptis Emesæ ab Eunoio rhetore erudiebatur. Pòst autem non forensi, sed sophisticæ uitæ intendit animum: eóque studia sua referebat, nõ minore industrię, quàm ingenij admiratione. Publicas enim Demosthenis orationes memoriæ mandauit omnes. Adhæc satis erat disertus, nõ recentiores sophistas imitans: sed cum uetere scriptionis (πῖνον. f. τύπον, forma.) squallore certans: orationesq; scripsit non multò illis inferiores. Nostrum quoq; ciuem Marcellum, Eunoij sodalẽ, octo libros historiæ Thucydidis edidicisse referebat, qui tamen nihil auditu dignum diceret. Nonnum item aiunt totum Demosthenem sexies edidicisse, sed ne os quidem ad commodam orationem habendam aperire potuisse. Neque enim idem est ad populum (ἀποφηθίζειν. f. ἀποφθεγματίζειν.) habere conciones, & scribere eleganter. Salustius uerò artis studio seriò suscepto, Eunoium sibi instituendo imparem ratus, Alexandriam abijt, eloquentię magistrorum periculum facturus.

Memoriæ exercitatio.

Imitatio ueterum.

Thucydides memoriæ mandatus.

Nonnus.

Scribere.

Dicere.

Salustius philosophus dicebat, Philosophari hominibus non esse facile, ac potius impossibile. Quo ego audito, sermonem hunc sum auersatus, ut neq; uerum, neq; dignum qui diceretur. Cæterùm Salustius (ἤδετο τὸ ἐμὸν εἰπεῖν.) norat meum dicere. Neq; enim omnino philosophis infestus erat, sed natura osor improborum: Heraclíti more insectator turbæ, omnes increpabat delinquentes: & quouis modo, quauis occasiõe, quoslibet arguebat, & salsè perstringebat, interdum seriò, sed plerunque nugis & ridiculis gaudens, atque dicterijs. Admodum enim urbanus erat, & ad deridendum etiam, ingeniosissimus atque promptissimus: talibus gratijs ipse quidem eximiè præditus, sed tamen è familia sua acceptis. Nam qui uirtutem quintam nominarit, opinionẽ de dijs ueram, quæ interdum inesse improbissimis uideatur, Salustius est. Aliquando peregrinis quibusdam, cęterà quidem eum laudantibus, unum uerò ei deesse dicentibus, quòd non ita de dijs ut uulgus sentiret: Sinite, inquit, propter Nemesin saltem, hoc adesse mihi. Cum Pamprepiũ maxima iam potentia præditum adijsset, isq; qui elegans uideri uellet, Quid dij ad homines? diceret: Quis uerò, inquit, ignorat, neque me unquam deum, neque hominem te fuisse? Hoc de Salustio. Philosophabatur autem Cynico ferè more.

Insectator uitiorum.

Religio quinta uirtus.

Philosophari difficile.

Salustius aulæ præfectus sub Iuliano, uir fuit insigni humanitate, adeò mansuetus & benignus erga omnes, ut cũ à Marcello illo, dum Cæsar esset, ignominiosè tractatus fuisset, quamuis puer eius conuictus esset seditionis ob amicitiam Constantij, adolescentulum mulctarit: Marcellũ uerò ipsum ex cõscientia superiorũ actorũ pterritũ, insigni honore affecerit.

Salustius præfectus prætorio, Valentinianum designauit imperatorem. Qui cũ imperium suscepisset: edicta proposuit, ut si quis à se affectus esset iniuria, Imperatorem adiret. Verùm nemo questus est. Fuit enim integerrimus Salustius. Hic Valentinianus præpositum Rhodanum, qui Berenicen uiduam iniurijs affecerat, mulieri de illo conquestæ iudicem dedit Salustium: à quo condemnatus præpositus, cũ iudicium illius nihili faceret, ab Imperatore in Hippico crematus est, omnibus archieunuchi bonis uiduæ assignatis. Quo exemplo territi mortales, omni iniuria abstinuerunt.

Valentinianus.

Rhodanus.

Berenice.

σαλπιγγολογχυπλωάδαι) Tubhastibarbatij. Taxat Phormionem grandi barba: uoce composita ex tuba, hasta & barba.

σαλπίγξ.) Tubis Indi non utuntur, sed harum loco eis sunt flagella, quibus aerẽ & tympana uerberantes, horribilẽ quendam bombum edunt.

σαμβύκαι.) Sambucæ, musica instrumẽta triangula, ab Ibyco inuenta, ad quæ lãbi cantabantur, quasi ἰαμβύκαι.

σάμη.) Nota, qua Athenienses Samiorum captiuos inurebant, contraq; Samij Athenienses alia nota.

σαμίων ἄνθη.) Samiorũ flores. De ijs qui postremis uoluptatibus utuntur.

σαμίων ὁ δῆμος.) Samiorum populus. Aristophanes, in Babylonijs deridet notis cõpunctos. Nam Samij à tyrannis exhausti, ob paucitatẽ ciuium, ius ciuitatis quinis stateribus seruis cõcesserunt, ut tradit Aristoteles in Republica Samiorum. Vel quòd apud Samios primos repertæ sunt XXIIII. literæ à Callistrato, ut Andrõ in Tripode tradit. Atheniẽsibus aũt, ut Ionũ literis uterentur, Archinus Atheneæi F. prætore Euclide persuasit. Babylonias autem per Callistratum edidit, annis ante Euclidem XXI, Eucle prætore. De eo uerò q id persuaserit, narrat Theopompus. Alij dicunt, ab Athenienſibus Samios bello captos *noctua: à Samijs, Athenienses famæna compunctos fuisse.

σαμφήν.

σαμαίνη.) Samæna biremis est genus, à Polycrate Samiorum tyranno, Duride architecto, inuentum, ut tradit Lysimachus libro 2. de Reuersionibus. Alij Samęnam nomisma esse dicũt. Vsurpatur de ijs qui extremas malorũ calamitates timent, eo quòd Athenienses Samios cõpunxerũt.

σαμοθράκη.) Samothracia insula, sita est eregionè Thraciæ, cui nomen à Samijs factum esse tradunt, qui eam occuparint. Antiphon in Samothracica oratione: Primi insulæ huius incolæ Samij fuerunt, è quibus nati nos sumus. Eò uerò se coacti necessitate, non insulæ cupiditate contulerunt, Samo pulsi à tyrannis: eáque fortuna usi, capta è Thracia præda in insulam peruenerunt.

SAMVELEM prophetam peperit Anna, uotis Christo factis, hoc indito nomine, quod à Deo exoratus esset: quasi Deoptatum, uel Adeodatum dicas. Recordata uerò mater uoti quod fecerat apud Elim põtificẽ max. eum Heli tradit, & consecrat, prophetam Dei futurũ. Promissum itaque capillum alebat, & aquam potabat, & in templo educabatur. Helcanę pòst ex Anna filij nascũtur tres, & filia una. Samuel aũt anno ætatis duodecimo prophetare cœpit, & eum aliquãdo dormientẽ nominatim uocauit Deus. Ille uerò Pontificem accessit, ab eo se uocatum existimans. Qui cum se illum uocasse negasset, terq́ Deus id fecisset, Eli miratus: At ego, inquit, ô Samuel tacui, ut prius: Deus uerò est, qui te uocet. Tu igitur dic: En adsum. Cumq́ Dei orationem rursus audisset, petijt, ut quid uellet, sibi exponeret. Se enim, quęcunque iuberet, ministeria obiturum. Tum Deus: Quoniam, inquit, ades, cognosce calamitatem Israelitis imminentem, & Eli filios uno die nõ ita multò pòst morituros.

Samuel θεάτετος.

Anno ætatis duodecimo propheta.

Clelis prædictio.

SAMPHORAS, equus cui litera S impressa est. Sigma em̃ Dores San appellãt.

SAMPSON filius Manoæ, iudex Hebræorum, uir robustus. Qui quandiu corporis uoluptatibus imperabat: superior erat hostibus. sed cum ei Dalila scortum sanam mentem eripuisset: unà cum temperantia uires amisit, ab aduersarijs captus, uinctus, cæcatus, in pistrinum deditus. Itaque templi columnis subrutis: Abeat, inquit, Sampson cum alienigenis. itáque perijt, cum populum iudicasset annos 20.

Scorta Sãpsonem eneruant.

σαμψὼν.) Sub Sampsone uir quidam in urbem profectus, Beniamiticæ tribus, uxorem suam raptam à popularibus, & constupratam, recepit mortuam: atq́ in XII. dissectã partes, in XII. misit tribus Israelis, ut testimonium esset contra Beniamin. Qui cũ eam accepissent: statim urbes aggressi, tribũ Beniamiticam euerterunt, 87000 uiris eo bello absumptis.

87000 uirorum ob unã cæsa mulierculam.

SANATRVCES, Armeniorũ rex, corpore mediocri, animo ad omnia magno, in primis uerò ad res bellicas. Fuit & Iusticię accuratus custos, & in uictu non minus quàm optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis.

SANDON Hellanici F. philosophus, argumenta scripsit in Orpheum, librum unum.

SANNYRION Atheniensis comicus, cuius fabulæ sunt, Risus, Danae, Io, Psychastæ: ut tradit Athenæus in Dipnosophistis.

SAVS & Draus fluuij, secundam (Pannoniam.) Pæoniam includẽtes, in Istrum fluuium deferuntur.

σάϋ.) Diana: Arcu fures pete, amicos conserua.

SAVL, rex Israelis, qui à dæmone tenebatur, ut neq́ dormire neq́ quiescere posset. Hunc Dauid canticis demulcebat.

SAVL ꝓpheta, inauguratus à Samuele rex & propheta, cum eum quispiam uidisset, dicebat: Nunquid & Saul inter prophetas? & sermo hic in prouerbiũ quoq́ abijt. Dum enim asinas amissas quæreret, pro ijs regnum inuenit.

Nũquid & Saul inter prophetas?

SAVLO regi Iudæorum, ut ab omnibus honoraretur, occasio fuit bellum cũ Naase Ammanitarũ rege: qui multis cladibus Iudæos afficiebat. & præter cætera mala, quoscunque iure belli cæperat, ijs dexteros oculos eruebat, ut sinistro eorũ oculo à scutis tecto, ꝓrsus inutiles essent. Hunc igitur Saulus debellauit.

Naases. Dextri oculi eruti.

σαπεὶρ.) Heraclio, Heraclij imperatoris patre, urbem Persarum Beiudaes oppugnante: Saper uir quidam fuit, corpore quidem quali Tydeus apud Homerum celebratur, animo uerò Tydeo superior. Hercules enim erat animo, & si quis illo fuit unquam fortior. Neque enim dubito Herculem uirtutis magnitudine inferiorem illo facere, (εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα.) etiam si in collatione posteriores sumus. Palos acutos secum ferens, insilit in munitionẽ, & labefactat, uno quidem palo in turre defixo, in iuncturis ædificij (erat enim è duro lapide (διεσκευασμένον, habebat insertos certis locis) constru-

Maior in exiguo dominatur corpore uirtus.

ſtructum caſtellum) pede palo inſiſtit: deinde altero inſerto, pedem alterum ſuffulcit: & eminentibus ſaxis, manibus fortiter prehenſis aſcenſum machinatur: & quia hoſtes ſpectaculum telorum ſuſtinere non poterant, firmiter propugnaculum tenebat Saper. Ac prima coitione captum fuiſſet caſtellum, niſi quidam Perſicæ cohortis ſubitò coortus, uno ex clypeis, qui munitionem tegebant, fortem illum uirum deieciſſet, ut unà cũ clypeo retrorſus in puluerem caderet, alliſo ſyncipite & humeris, caſu Homerico. Non tamen periit. nam clypeis eum excipiunt commilitones, & uulneratum conſeruãt: iaculorum enim cuſpides parum admodum eum compunxerant. At uerò inuicti animi uir, idem opus denuò aggreditur, atque ad propugnaculum aſſilit, ita manibus iniectis, ſicut polypus acetabula ſua ineuitabilia defigit, fortiter munitionem tenet. Perſes uerò aduerſarius, priore ſuo facinore iterato, propugnaculum ſuperioribus Romanorum oppugnationibus labefactatum, unà cum uiro forti præcipitat. Qui quamuis uulneratus, cũ eum caſum, à cõmilitonibus ereptus, ſaluus euaſiſſet: tertium etiam certamen ſuſcipit, quaſi inuicta & diuina quadam ui ad facinus incitatus. Cum uerò arrepſiſſet, atque coronam munitionis teneret, ſtricto acinace, fucum illum, uirtutis ſuæ interpellatorem Perſam interficit, & caput eius amputatum ad oppugnatores deiecit. Id factum Romani conſpicati, recipiunt animos, & diſcrimen appetunt. Frater autem quidam Saporis illius, homo iam ſenex, ſpectatam illius uirtutem æmulatus, & ipſe ſtatim aſcendit, fratris ſecutus exemplum. Deinde poſt hunc alius, & multi deinceps. Qui enim mœnia occuparant, iam funibus cæteros attrahunt: effractiſq; portis, Romanum exercitum introducunt, qui hoc modo profligatis hoſtibus caſtello potiti ſunt.

Caſus ex propugnaculo.

Alter aſcenſus & caſus.

Tertius aſcẽſus, & expugnatio caſtelli.

SAPORIS, rex Perſarum.

(σαπωρ.)

Simonides, quamuis ſenex & putris,
Lucri gratia uel in uimine nauigaret:
σιμωνίδης ὁ δὴ γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκητι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

SAPPHO, ſiue Simonis, ſiue Eunomini, ſiue Eurygĩj, ſiue Ecryti, ſiue Semi, ſiue Camonis, ſiue Etarchi, ſiue Scamandronymi, & matris Clidis filia, Lesbia Ereſia, Lyrica, fuit Olympiade 42, quo tempore & Alcæus fuit, & Steſichorus, & Pittacus. Fratres eius fuerunt tres: Larychus, Charaxus, Eurygius. nupſit cuidam Corcolæ Andrio, uiro ditiſſimo: ex eóque filiam ſuſcepit, quæ Clis appellata eſt. Sodales eius & amicæ fuerunt tres, Atthis, Teleſippa, Megara: ob quas in ſuſpicionem uenit turpis conſuetudinis. Diſcipula eius fuit Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit carminum Lyricorum lib. 9 & primaplectrum inuenit. Scripſit & Epigrammata & Elegias, & Iambos, & monodias.

Sapphonis natales.

SAPPHO Lesbia, Mitylenea, pſaltria, ob amorem Phaonis Mitylenæi, de Leucate ſe in mare deiecit. Quidam huius etiam Lyricam eſſe poeſin tradiderunt.

σαραπίων, Serapion, Aelius dictus, Orator Alexandrinus, ſcripſit de Erratis declamationum: (ἀκροάσεων.) Auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum imperatorem, (βαλδπικὰ.) Senatoria ſeu Deliberationes ad Alexandrinos. Recténe Plato è ſua Republica Homerũ ablegarit: aliaq; multa, & artem dicendi.

SERAPIONEM in amicitiam recepit Iſidorus, cũ, ipſo uno excepto, nemo hominum eius philoſophiam & pietatem ſciret. Tantum erat in eo uiro & rectæ rationis, & ueræ uitæ, ut quod prouerbio dicitur, ab eo re ipſa comprobatũ fuerit. Sic enim uixit, ut nemo eius ætatis hominum, ſeu iuniorum ſeu ſeniorum, eum uixiſſe ſciret: aut ſe ſciturũ putaret, id quod ego dico. Neque quiſquam cognouiſſet, neque ego nunc eum noſſem, niſi mihi idẽ ille philoſophus oratione Serapionẽ demonſtraſſet. Neq; enim perſuaderi illi potuiſſe, ut alium quempiam conueniret: præſertim cum ſenuiſſet, raro eum domo exiſſe: habitaſſe enim in exigua domũcula ſolum, reuera ſolitariam uitam amplexum, ad res maximè neceſſarias dũtaxat uicinorum quorundam utentem opera. Precibus ſupra modum intentum, idiotæ habitu templa omnia frequentaſſe pro ratione feſtiuitatis. Plerunque autem domi commoratum, uitam non humanam, ſed prorſus (ut ita dicam) diuinam egiſſe. Nam preces aut uirtutes uel apud ſe recitaſſe: uel ad Deum, ac potius taciteè cogitaſſe. Cum autem natura eſſet indagandi ueri cupidus, & contemplationi deditus: non in ſubtilioribus philoſophiæ quæſtionibus uerſari ſolitum, ſed grandioribus & diuinioribus cogitationibus intentum fuiſſe. Itaque ſolum ferè Orpheum habuit & legit, ſubinde Iſidorum de

de oblatis quęstionibus rogitãs, ſumma, ut ita dicam, Theologiæ ſcientia inſtructum: quem ſolum familiarem norat, & admittebat: qui ſe in eo perſpexiſſe dicebat, celebratam à poetis Saturniam uitã. Nihil enim quicquam aliud uel egiſſe uel dixiſſe illum, niſi quòd ſubinde ſeſe collegerit atque contraxerit in interiora, atq; in anguſtias. Opes ita contemnebat, ut nihil poſſideret præter duos tãtum aut tres libellos, inter quos erat & Orphei poeſis: itemque uoluptates corporis, ut à prima ætate neceſſarijs tantùm ad uitam ſuſtentandam uteretur, & à rebus uenereis per omnem ætatem purus permaneret. Gloriolam humanam ita negligebat, ut nec nomen eius in urbe ſciretur: neque pòſt etiam innotuiſſet, niſi deorum quiſpiam Saturniæ uitę exemplum hominibus donare uoluiſſet, ne fabuloſa uideretur ea oratio, quæ teſtem hiſtoriam non haberet. Nam Chiron quidem in confinio magis Saturnij & Iouij regni conſtitit, unde bicorpor fuiſſe traditur. Serapion uerò à philoſopho cognitus, ſic deſcriptus ſit, qui Iſidorum hæredem reliquit, cum neminem cognatum haberet, neque alium quenquam dignum facultatum ſuarum, duorum aut trium inquam libellorum, hę redem iudicaret. Hoc tempore alius uir Alexandriam uenit, ex diametro, & magis etiam quàm ex diametro, ſi fieri poſſit, Serapioni contrarius. Nam hic quidem Saturnius quiſpiam fuit, aut Iouius: ille uerò Typhonius, & Typhone bellua multo uerſutior atque furioſior. Nemo enim eorum qui nunc uiuunt hominum ignorat, quo animo, qua fortuna fuerit Pamprepius.

Experientia.

Continentia.

Modeſtia.

Chiron.

Pamprepius.

Serapidis ſtatua.

σεράπις.) Serapidis ſtatuam Alexãdrię Theophilus euertit archiepiſcopus, ſub magno Theodoſio. Eum alij Iouem eſſe dicebant, alij Nilum, quòd modium & cubitum in capite geſtaret, aquę menſuram ſcilicet. alij Ioſephum, alij Apidem quendam fuiſſe, hominem locupletem, regem Memphidis, urbis Aegypti: qui Alexandrinis fame laborantibus, de ſuo uictum præbuerit. Cui mortuo ſit ædes extructa, in qua taurus aleretur, agriculturæ ſymbolum, qui quaſdam in colore notas haberet. Ex ipſo autem nomine apparere, quis ſit. Nam loculum in quo Apis conditus ſit. Alexandriam eſſe translatum: & Serapidem dici, quaſi loculum Apidis, σορὸν Ἄπιδος. Huius ædes ab Alexandro condita eſt, ingens & ſplendidiſſima.

σαρδάπους.) Pittacum philoſophum Alcæus Sarapum, à latitudine & attractiõe pedum appellauit, quaſi Plancum dicas, & Chiropodem, à fiſſuris pedum: & Gaurica, ut inſolẽtem, & temerè gloriantem: & Phyſconem & Gaſtronem, à pinguí aqualiculo: atq; etiam Zophodorpida, ut qui lucernam non haberet: & Agaſyraſtum, ut impurum & ſordidum.

Alcæus Pittaci inſectator.

10 SARDANAPALVS, Aſſyriorum rex à Nino & Semiramide oriũdus, Nini degens, perpetuò intra regiã ſe cõtinuit, neque arma tractans, neq; uenatum exiens, ut ueteres ſolebant reges: fucata facie, depictiſq; oculis, cũ concubinis de pulchritudine certauit, & cincinnis capillorũ, muliebrem deniq; in modum uitam egit. Aiunt eum à nemine ſuorum conſpectum eſſe, niſi ab eunuchis & puellis, atq; incendio regiæ conflagraſſe. Nihilominus tamen uetere inſtituto * ad fores præſtolabantur aliarum gẽtium duces, copijs ſuis adductis. Occiſus eſt à *Perſeo. Adulatores autem, & libidinum eius & crapulæ atq; inſanię æmuli, ſub eius perſona monimento inſcripſerunt: *Hæc habeo quæ edi:* & reliqua. falſò utiq;. Neq; enim defunctus habet quæ uorauit & exhauſit, ſed in fœtidum interitum illa omnia abierunt: neq; habet ille quicquam, niſi iniquæ uitæ fœtorem, quę continenter miſeram eius animam affligit atq; excruciat, peſſimè ſibi conſciam, & iniuriarum atq; flagitiorum admiſſorum memorem.

Rex muliere corruptior.

Iniquæ uitæ fœtor defuncto reliquus impio.

SARDANAPALOS libro Perſicarũ rerum ſecũdo fuiſſe duos tradit Calliſthenes: unum, ſtrenuum & fortem: mollem alterum, atq; effœminatum. Nini autem in eius monimento inſcriptũ eſſe: SARDANAPALVS Anacyndaraxi F. Anchialum & Tarſum uno die condidit. Tu uerò hoſpes, Ede, & bibe, & lude. nã cætera quidem humana, ne tãti quidẽ ſunt: hoc eſt, nec digitorum crepitu digna. Simulacrum enim monimento impoſitum ita factum eſt, ut manibus ſupra caput elatis, digitis crepet. Illud idem etiam Anchiali propè Tarſum extat, quæ nunc Epizephyrium dicitur.

Sardanapali duo.

Fortis epitaphium.

Anchialus. Tarſus.

σαρδόνιος γέλως.) Sardonius riſus: id eſt, ſimulatus, qui ſic dicitur à nudatis dẽtibus. Prouerbiũ etiã uſurpatur de ijs, qui ſuũ interitũ rident: quod inde ortũ tradit Demon, quòd Sardi captiuorũ pulcherrimos & ſeptuagenarijs maiores Saturno immolarint, qui ad fortitudinẽ ſuã declarandam riſerint. Timæus uerò ait: eos qui iuſtum

Riſus.

Captiuorum immolatio Saturno.

Parentum cædes.

iustum ętatis tempus uixíſſent, ſolitos in Sardinia fuſtibus in foueã, in qua ſepeliẽdi eſſent, à filijs compelli, riſiſſe. Alij à nudatis dentibus, cũ amentia. Et Clitarchus & alij ſcribunt, Carthagine in ſolennibus ſupplicationibus, puerũ æneo Saturni ſimulacro in manus impoſuiſſe, cui ſubiectus eſſet clibanus: quo incẽſo, puer igni correptus, ridentis ſpeciem præbuerit. Si monides uerò ſcribit, Talum à Vulcano fabrefactum, Sardos, quod ad Minoẽ tra ijcere nollent (εἰς πῦρ καθιλόμενον.) in ignẽ deſilientẽ, ut qui æneum pectus haberet, hianti ore ſuſtuliſſe. Idẽ Simonides lib. 2. rerum Syracuſanarum, herbam eſſe tradit in Sardinia ſuauem, ſelino ſimilem: quam qui guſtarint, & maxillas & carnes ſuas præmordere. Quidam Sardonium riſum interpretantur, ſuauem. Homerus:

Carthaginẽſis Saturnus.

Talus æneus.

Herba Sardinia.

Riſit diuus Vlyſſes Sardonium.

SARDII gẽmæ, perquàm perſpicuæ, quę uſque ad fundum eodem colore infectæ uidentur: quippe cum uiſus profunditatem non perſpiciat.

σαρδὼ.) Sardinia inſula maxima iuxta Italiam, in qua gignuntur purpuræ inſignes, & acutiſſimæ. Prouerbium, βάμμα σαρδωνικὸν, Tinctura Sardinia: id eſt rubra, purpurea.

SARISSA, longa haſta apud Macedones.

Explicatio ſomniorũ.

σάρκας μέλαινας, ὃ καλὸν πᾶσι γόδε.
λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, ὄθεγον λίαν.
ὅλον καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
Carnes nigras uidere, nemini bonum eſt.
Carnes albas uidere, eſt ualde commodum.
Totum corpus purgari, ſolutionem curarum ſignificat.

σάρκιν Φ.) Volucrum ſolus ueſpertilio carnem gignit, cum reliquę oua pariant. Sicut uiciſſim quadrupedum ſola teſtudo oua parit.

σαρκοφαγία.) Corpus eius eſum carniũ poſtulabat. Sed quòd immolatum non eſſet, eo ueſci recuſabat. uetus illud exẽplum morticinis abſtinendi, hoc ſignificare exiſtimans.

SARMYDESSVS, locus Thraciæ.

σάρξ.) Ariſtoteles ſenſoria dicit, carnẽ, & ſenſum tangendi, unum eſſe, & interiectum ſeu medium.

σαρπηδονία ἀκτή.) Thracię promontorium eſt Acte Sarpedonia. Eſt & inſula iuxta Oceanũ, in qua Gorgones habitãt.

σάροι.) Sari, menſura & numerus apud Chaldæos. Nam 120. ſari, faciunt * annos 2224, qui fiunt anni 10, & menſes 6.

σάτα.) Sata, menſura Hebraica, ſignificat modium repletum, ut ſit modius aſthin (ἀσθὶν) liquidorum uerò ſextariorũ 15, aut librarum 25.

σατὰν ὁ σατανᾶς.) Satan, ſeu Satanas, Hebræorũ lingua dicitur apoſtata, ſiue tranſfuga, qui & diabolus: ut qui Deũ apud homines calũnietur, & inter ipſos homines contẽtiões & pugnas excitet. Dæmones aũt ab initio non ſunt ab uniuerſitatis autore Deo mali cõditi, ſed animi peruerſitate à meliorib. ad peiora deciderũt liberè atq; ultrò: & rebus à Deo datis nõ contenti, ſed maiora appetẽtes, ſuperbię perturbationem admiſerunt, & honore initio dato exciderunt, & bellum aduerſus homines ſuſceperũt: & contra eos, ut qui imagine Dei eſſent ornati, inſanierũt: ſed angelorũ præfectura cuſtodiuntur. Concertationem aũt & pugnã Deus non prohibuit, ut lucta optimos demoſtraret.

Diabolus.

Spiritus.

Angeli.

σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ ἀσυδάμας ποτέ.
Ipſa te laudas, ut Aſtadamas olim.

Aſtydamanti Morſimi filio, cum tragœdiã magno ſucceſſu egiſſet, conceſſum eſt ab Athenienſibus, ut Parthenopœi imaginem in theatro dedicaret. Is uerò inſolens, hoc epigramma de ſemetipſo fecit:

Parthenopæi imago.

Vtinam ego inter illos fuiſſem, aut illi unà nobiſcum,
Qui linguæ ſuauis prima uidentur ferre.
Nam uerè iudicatus eſſem, in certamen miſſus, illis par:
Nunc tempore antecedunt ij, quos inuidia non comitatur.

Ob inſignem itaq; arrogantiam repudiata eſt inſcriptio, & in prouerbium abijt apud Comicos.

σαυτὸν ἐπαινεῖς, ὥσπερ ἀσυδάμας ποτέ.

σαφέστερόν μοι κ' ἀμαθέστερον φράσον.) Si ea quę adſunt infida, fida duxerimus: ea uerò quę fida ſunt, infida: dic, quomodo: nõ aſſequor. Rudius aliquãto dic, & planius. Tũ ille: Si ciuibus, inquit, quibus nũc credimus, ijs diffiſi fuerimus: quib. uerò non utimur, ijs utemur: ſalui erimus. Si nũc in his calamitoſi ſumus: quomodo ſi cõtraria fecerimus, non conſeruabimur? Euge Palamedes, ô ſapiẽtiſſima natura: Iſta nũquid ipſe reperiſti, an Cephiſophon?

σαφὴς. Sophocles: Si Iupiter adhuc eſt Iupiter, etiã Iouis filius Phœb. eſt uerax.

σαίνεις δάκνυσαι, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.)
Demulces me cum mordeas, & canis es ſubdola. In eos qui beneuolentiam ſimulant, cum clanculum inſidientur.

SEBASTIANVS ſub Valente fuit, ſub quo cum bellicoſorum hominum delectus

ctus ageretur, uir hic omni ſpe melior eſt inuentus, nullius uirtutis expers. Nemo enim erat, non modò illius ætatis, ſed ne ueteris quidē memorię hominū, eorumq; qui apud omnes celebrantur, cum quo iure cōparari nō poſſet. Qui cū belli amans eſſet: pericula tamē minimè amabat, non propter ſe, ſed propter populū. Pecuniæ copias eatenus diligebat, ut corpus armis ornaret. Victu utebatur duro & aſpero, & qui fatigato ſatis ad laborem eunti impedimento non eſſet. Cum milites maximè amaret, militib. minimè indulgebat: ſed à ſuis omnem auaricią auertebat, & rapacitatē in hoſtes conuertebat. eos qui ſecus feciſſent, grauiter mulctabat: obedientibus aūt, (τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι σωηγωνίζετο,) ne qua re carerent, adiumento erat. Denique exemplum & formā uirtutis ſe præbebat. In magnis autē & ſplendidis imperijs uerſatus, ut Rhodiorum coloſſus ob magnitudinē formidabilis eſt, non amabilis: ſic & ille ob abſtinentiam admirabilis, gratia carebat. Itaque eunuchis, qui imperatores ſopiunt, animi eius rectitudine offenſis, ut qui homo eſſet expeditus ob paupertatē, & facilis ad mutādum locum, ſucceſſorem habuit imperij.

Virtus non gratioſa.

Eunuchi ſplēdore uirtutis offendūtur.

σεβαζὸς.) Ariſtophanes: Fide integra ſum in colendo & celebrando Deo, ὅτι-περ τὸν δαίμονας ἔχει σεβίσιμ.

SEVERIANVS Damaſcenus, primarij generis, Auxentij Callinici F. oriū ſui generis ad Romanos maiores referens, qui patriā Alexandriam incoluerint: præter ingenij celeritatem, poetica & oratoria doctrina eruditus, atq; etiā iuris ciuilis Romanorū peritus, excellere uiſus eſt inter æquales ſuos. Animo uehementi fuit: & quę cū animo cogitaſſet, ad rē cōferre paratus, agēdo cōſiliū anteuertebat. Itaq; uita eius ſæpe impegit. Ab initio eīm animum ad philoſophiā appulit, ſecq; Proclo inſtituendum tradere uoluit. Vigebat enim tū, & florebat Proclus, Athenis. Sed pater, qui eū cauſas agere, & eo quæſtu locupletari uellet, illi obſtitit. Quo nō multo poſt defuncto, Athenas ,ptectus, ſomniū uidet huiuſmodi. Videbatur ſibi cacumini mōtis tanq; currui inſidere, ac ueluti agitare montē. Fatū ſcilicet eū, & decretū diuinū excitabat, & (τὸ αὐθαίρετον ὅπ ἐπὶ κακὸν.) mala etiā uoluntas, ad uitā aliā, quæ excelſa quidē & magnifica eſſe uidetur, ſed aſpera eſſet, atq; inanis: quod & ipſe cōprobauit, & eucūus demonſtrauit. Loco eīm philoſophiæ, beatiq; ocij, ad Rē publicam gerendā & magiſtratus adipiſcēdos ſeſe cōtulit. Quia uerò natura erat contentioſus, & in omni propoſito pertinax, & ita gloriæ appetēs, ut haud ſcio an quiſquā alius (ἀλλ' ἅπιμίοις ἔργοις,) &c. honorificis factis & dictis, quæ uirtutem ex animo foras producunt, intentus: rei faciendæ nullam curam habuit, neq; ad iniuriam & auariciam procliuis fuit: ſed appetens inimicitiarum, ſemperq; cū eminētioribus contendit, neq; cuiq; maiorū magiſtratuū quicquam concedere prēter ius & æquū uoluit: inq; dicendo iure acerbiſſimus, interdum iracundia impellēte, quo ſe à contemptu uindicaret: cædes quaſdā fecit neq; iuſtas, neq; felices, quibus ſecutā deinceps uitę calamitatē acceptam retulit. Suſceptis aūt etiā Ardaburij inimicitijs, filij Aſparis, hominis Barbari quidem illius, ſed maximæ apud Imperatorē autoritatis, & legionū Orietalium ducis: multum quidē & illi & patri eius negocij faceſsit. ſed pluribus & grauioribus iniurijs & cōtumelijs affectus, nullū iſtius pertinaciæ fructū tulit. Sanctiſſimus etiā cultor Græcæ religionis fuit: neq; multis & minis & terroribus ceſſit, homo ſceleratus. Mihi etiā Iſocraticas orationes maiores, & de republica agētes enarrauit, nō artificio dicēdi, ſed prudētia rerū & philoſophia tractāda. In quibus copiā & amplitudinē ingenij in rebus ciuilibus enarrādis uiri illius perſpexi, atq; etiā iudiciū orationū. Fratrē uerò meū natu minorē Iulianū ſic ad eloquentiæ ſtudium inflāmauit, ut eum & poetas mādare memoriæ, & celebres oratores pateret, proq; mercede alacritatis, honorē illi haberet, alteri conuenientē, cōuiuium. Ac cæteros quidē poetas modicè probabat: ſed Callimacho in manus ſumpto, nunq; non Afrum poetā deriſit, ac prę moleſtia ſæpe librum deſpuit. Huic pollicitus eſt Zeno Imperator (εἰ γένοιτο τῶν κρατέντων, Si obſequeret ijs qui rerū potirent.) ſi inter ,pceres referret, maximum poſt Imperatorē magiſtratū. Sed ne ſic quidē illi perſuaſit, nec perſuaſurus unq; fuit. Ac nobis literas illas liberales, ſed irritas recitauit. Arcadiū etiā Lariſſęū per literas increpauit. Quo in genere multum ualuit Seuerianus: & homo cordatus fuit, ut ex eius epiſtolis ꝓſpicit.

Eruditio.

Temeritas.

Somnium.

Vita negocioſa. Ocioſa.

Gloriæ quā pecuniæ auidior.

Contentiones.

Crudelitas.

Ardaburius. Aſpar.

Profanus.

Iſocratis orationes.

Iulianus.

Callimachi oſor.

SEVERVS Romanorum imperator, legiones miſit, quæ Byzātium obſiderēt: eò eīm Nigri duces cōfugerāt. Capta urbs eſt fame, & tota euerſa: & theatris & balneis omniq; ornatu & honore priuata, in

Byzātium à Seuero excisum.

pagũ redacta, qui seruiret Perinthijs, dono data, sicut & Antiochia Laodicensib. Cum interdictum milítib. esset, ne rem haberẽt cum mulieribus: Seuerus hoc cõcessit, eosq; aureis anulis donauit. Cum Seuerum Byzantíni cum oleagínis ramis celebrarẽt, salutemq; peterẽt, secq; excusarẽt, cædibus quidem abstínuit: sed denuò Perinthijs eos subiecit, & porticus eis theatrí & (κυνηγίων Cynegiorũ) uenationum præbuit, & circulum equestrẽ cõdidit, tabulatis & repagulis ornatum, emptis ædibus & hortís quorundam pupillorum fratrũ: resectísq; arboribus quę circulo immínebant, ea figura quæ nũc cernitur, exornauit, adiunctis etiã balneis (ἐν τῷ ἱερῷ, in æde.) cum æde Iouis quæ Zeuxippus dicebatur: Renouauit & Strategium. Atq; hæc omnia Seuerus auspicatus est, filius eius Antoninus perfecit. Seuerus Alexãdriam ingressus, inscriptionem reperit in * prima, DOMINI NIGRI EST VRBS. Quod cum ægrè tulisset: obuiam illí processit Alexandrínus populus, uociferans: Nouimus dixísse nos, DOMINI NIGRI ESSE VRBEM. Tu enim es Nígri dominus. Expedita ígitur defensione probata, illís ignouit.

Antiochia.

Niger Dominus.

SEVERVS, sophista Romanus, in Arabiam è Syría & Palæstínam uenit, & in Aegyptum superiorem nauígio per Nílum ascendit, eamq; totam paucis exceptís perlustrauit. Nam Aethiopiæ confínia propter pestílentiam ingredí non potuit: omniaq; etiam occultíssima indagauit. Is enim erat, qui neq; diuinarũ neq; humanarum rerum quicquã imperuestigatum relinqueret: eoq; libros arcanos omnes, quos reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit: & Alexãdri monimẽto inclusit, quo nec corpus eius quisquã cerneret amplius, neq; libris inscripta legeret.

Aegyptij libri.

Crudelitas & auaricia.

Seuerus natione Afer, in rebus gerendís strenuus simul & iracundus, & duræ atq; asperæ uitę assuetus, facilimè labores tolerabat, & statim quid facto esset opus perspiciebat: & quod decreuisset, sine mora exequebatur. Palatium ingressus, Albíni amicos apud Senatum accusauit: eorumq; literas, quibus conuincerẽtur protulit: & alijs alia crimina obijciendo, oẽs senatus príncipes & singularum prouinciarum nobilissimos & ditissimos quosque interfecit. Auri etiã auidissimus fuit, ut fortitudínem uinceret auaricia.*

Seuerus hic sub Anthemio imperatore fuit. Alexandriã profectus, in ocio philosophatus est, in maxima copía & uarietate librorum. Víros doctrina prestantes, si quisquam alius, facilè ad se pertraxit: * reliqua desunt.

σεδεκίας.) Sedechias, impius p omnia, defecit à Nabuchodonosore rege: cum Deũ esset obtestatus, se in fide pmansurũ. Itaq; ille biennium obsedit Hierosolyma.

SECVNDVS, Athenienſis sophista, cognomento Plinius, & Epiurus, ut fabri filius, magíster fuit Herodoti sophistæ. Scripsit declamationes.

SELEVCIA, urbs Isauriæ.

SELEVCVS Alexandrinus grãmaticus, cognomento Homericus, Romæ docuit. Commentarios scripsit in omnes penè poetas. De Synonymorũ differẽtia, de falsò creditis rebus, de Alexãdrinorũ puerbijs: de Díjs li. 100. & alía miscellanea.

Seleucus, Emisenus grãmaticus, Piscatoría scripsit lib. 4. In lyricos commentarium. Parthicorum lib. 2. Vidi & alium Seleucum insertum, qui libros non haberet.

Seleucus cognomento Nicanor, filio suo Antiocho dedit uxorẽ suam Stratonicen, amore illius capto, & ex amore ægrotanti, & dissimulanti morbum: quem Erasistratus medícus deprehenderat. A Seleuco tradunt, cum Alexandrum immolantem taurus effugisset: bestiã cornibus prehensam esse retractam: eaq; de causa capiti statuæ eius addí cornua.

Seleuc. Nicanor. Antiochus. Stratonice.

Cornua statuæ Seleuci.

σελήνη.) Lunam non modò humidam esse, sed & calefacere corpora, eque ac Solem tradunt. Dauid: Interdíu Sol nõ adurette, neq; noctu Luna.

Explicatio somnij.

φωσῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος. Solem & Lunam uidere, actionum significat lumen.

σελλίζειν καὶ σεσελλίσθαι.) Sellisare, id est arrogantem esse. A Sello quodam paupere, qui se diuitem esse fingebat: aut ab Aeschine Selli filio, qui erat glorioſus in differendo.

σελίνῳ δεῖπνον ὀ νοσῶν.) Selino est opus ægrotanti. Cum animam agebant, sepulchra in quibus condituri erant mortuos, selino spargebant.

σελίνῳ στέφανος.) Selini corona, id est lugubris. Selinũ enim in luctu adhibebat, ut Duris libro de Certaminibus scribit.

SELLIVS, seu Sillius, qui & Homerus, grammaticus, ante Menandrum.

SEMIRAMIS, Assyriorũ prima regina & princeps, multis mortalibus interfectis, metalla primùm inuenit, & captiuis, eorum tractationẽ mãdauit: prima Niniuen

Ninive. Babylon. uen mœnibus cinxit, mutatoq; nomine Babylonẽ uocauit,& flumina munijt aggeribus,& pyramides erexit,enauigatoq; Oceano,eius accolas(hi sunt Aethiopes) uidit.Nam & Homerus ait:

Aethiopes.

Iupiter ad Oceanum,ut Aethiopes integros adiret, Heri abijt. ac quosdam dixit absq; pilis esse, à Solis ardore adustos, pecudũ instar uiuentes: oræ autem maritimæ accolas,terra nascentes herbas ignorare, pi

Paradisus. scium esu contentos. Ibi etiam paradisum esse:omnia enim odorata & necessaria ijs in locis inueniri. Semiramidem etiam Rheam dicunt.

Semiramis. Rhea. Dercetæus. Exercitus immensus. Semiramis ait Dercetæo: Abi,adorna in tertium annum expeditionem,auspicatus ab Hellesponto & Libya, usq; ad Bactra,peditum myriadas 300,equitum 100, falcatorum curruum myriadas 10, uirorũ è camelis pugnantium totidẽ. Aliorũ camelorum ad quosuis alios usus myriadas 20,coria boum cruda ad 30 miryadas. Naues longę Bactris ædificent 3000, rostris

Expeditio Indica. æneis:quæ compleant uiris itidẽ è Syria, Phœnicia,Cypro, Cilicia, & ora maritima usq; ad Hellespontũ.Eadem Indos agressura, ἔιδωλα ἐλεφάντινα,ξύλινα, eburnea,lignea.) simulacra elephantorum lignea 200000 circiter cõpegit,quę cameli gestarent,intrinsecus impleta uirgultis & puluere,quò facilius ferri posset:exteriora uerò corijs cõtexit, & singulis camelis binos Aethiopes sagittarios & iaculatores imposuit: Indumq; flumẽ, qui est amplius 100 stadiorũ latitudine,trajicit:ponteq; iungit, quà angustissimus esse uidebatur. * Fuit autem longitudo 60 stadiorum,latitudo 300. Simulacrorum autẽ fuerũt 200000. Eodẽ traiecto flumine Indo, & interioris(κοίτης.)lecti palatijs conditis in altitudinibus * enchoregis bituminatis,rursus in suum lectum discessit.

Indi traiectus.

σεμνομυθῆσιν.) Superbus ille Hasdrubal Imperatori ad genua accidit, oblitus magniloquentiæ.

σεμνὸν.) Idem, quamuis grauissimus & seueriss imus, iucundus tamen erat in con

Summa seueritas cum summa humanitate iuncta. gressibus: nec ulli cedebat eorum qui comitatis laude florebant.

σεμνοπροσωπεῖς.) Sunt homines qui graues esse uideantur, quorum mores uultui tamen non respondeant.

σεμνυνόμενος.) Dionysodorus gloriabatur se à nemine uel ad fontem,uel in triremi auditũ esse, quemadmodum Ismeniã.

SEMPRONIVS, primus Romanorũ.

σηνάτορες.) Romulus post Remi fratris cædem, è finitimis urbibus certum uirorum numerum attraxit, & centum senioribus & prudentioribus Rempublicã cõmisit,& decem ex his præstãtissimos Patricios à paterna ciuium curatione appellauit. Trecentos item equites,& 3000 pedites ad urbẽ tuendã descripsit, populũq; in trib.quatuor diuisit: & eos quorũ cõsilio urbs administraretur, Senatũ uocauit.

Senatores 100.

Patricij 10.

300. equites. 3000. pedites.

SENIES,rex Aegypti.

SEXTVS Chæronensis, Plutarchi ex sorore uel fratre nepos, philosophus, M. Antonini Cęsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus, Pyrrhoniæ sectę, in tanta apud imperatorẽ autoritate, ut(σωφρονίζειν αὐτῷ.)unà cum eo ius diceret.Scripsit de moribus,& (ὑποτυπωτικὰ,lego κατὰ σκεπτικὰ.)Scepticos lib.10. Post obitũ Cõmodi, quidã ausus est se dicere,Sextũ, & successionẽ opũ & dignitatis petere.& multo rogatus à multis, non inscitè respõdit.Sed cum Pertinax de rebus Grę cis eum percontaretur, quarum ille rudis erat:grauissimè impegit, cum uerba ipsa non intelligeret: usq; adeò uultu quidem naturâ,cætera uerò studio illi similis erat, doctrina uerò eâdem excultus non erat.

Sextus,Libycus philosophus, Scepticа & Pyrrhonia scripsit libris 10.

SEPPHORA,Mosis uxor.

σεραφίμ.) Seraphim inflammatores, ignea ora,calefactores, cognitionis multiplicatio,sapientiæ flumen.

σερβιλία.)Q.Seruilius Romanorũ Cos.

SERGIVS Zeugmatẽsis, Aphthonij F. à Dicegoris Hipparchis oriũdus,præfectus & ipse prætorij,& cõsularis,& patricius: epitaphium scripsit in sophistam Sabinum,fratrem suum. Scripsit & alium librum pro causidicis,ad Aristidem.

SERDICE,urbs Daciæ.

σερλιῶν.)Aelius Serenus, qui & Athenæus dicitur,grammaticus, scripsit epitomẽ operis Philonis de urbibus, & qui in singulis clari fuerint,lib.3.Epitomẽ commentariorum Philoxeni in Homer. lib.1.

σέριφος γραῦς.) Seriphus anus, quæ in uirginitate consenuit, translatione ab agresti locusta sumpta,quam & Seripham anum & uatem uocant.

SERVCH,à tribu Iapheti ortus,idolo- Idololatria.
latriæ fuit autor. Vetustas enim homines Abraamus.
uirtute præstantes imaginibus & statuis ornãdos cẽsuit,& honorãdos,ut benemeritos.Idq; uiguit usq; ad Tharrã,Abraami patrẽ. Abraamus uerò uir iustus, & Dei cognitione imbutus, cũ animo suo reputans,

tãs,à patre ſeduci homines, qui efficeret, ut ſimulacra & ſtatuas adorarent,& facto rem omnium Deum non agnoſcerẽt:patris operib.cõminutis, Carris ex Meſopotamia & finibus Chaldęorum diſceſſit,& *Chronologia.* in partibus eius regionis,quæ nunc Palæſtina dicitur,habitauit, ultra Iordanẽ fluuium, ipſe & cognati eius, & Lot fratris eius filius (ἔτη ἑκατόν.) anno 75 ætatis ſuæ. Sunt igitur à diluuio uſq; ad Abraamum, anni 1403. Ab Adamo uſq; ad Abraamũ, anni 3745.Fuit Abraamus ſupra modum diues:iumentis ita abundans, ut eos uicinia illà nõ caperet. Itaq; Loto dedit agros trans Iordanem:quo tempore duæ urbes perierunt, Sodoma & Gomorrha,diuino igne in eas delato, eò quòd hoſpites prętereuntes contumeliis afficiebant.

Idololatriæ ortus ex admiratione benemeritorum.

Seruch, defunctos præſtantes uiros quotannis adorari iuſſit, tanq; adhuc uiuentes:& memoriã eorũ celebrari,& in ſacros cõmentarios referri,& deos eos iudicari tanq; benefactores.Hinc orta eſt idololatria,& multitudo deorũ: atq; uſq; ad Tharrã Abraamí patrẽ durauit. Is eñ ſtatuarius fuit,qui ex diuerſa materia imagines faceret,easq; deos eſſe diceret, & adorandos,ut bonorum autores. Inde orta opinio hæc pleraſq; nationes peruaſit, maximè uerò Græciam.Hi enim errorẽ eum *Hellen gigas.* iam receperant,& Hellenem uenerabantur,gigantẽ è tribu Iaphet oriundũ,& cõdendæ turris ſociũ: ob quã linguæ homi- *μέροπες.* num ſunt diuiſæ,ipſiq; ex eo dicti μέροπες.

SERTORIVS Romanorum prætor, quàmuis Hiſpani elati ſucceſſibus, feroces eſſent,nunquam de ſumma rerum decernere fuit auſus.

σέρφος.) σῦκα καὶ μύρμηκι κ' ἀν σέρφῳ χολὴ: Ineſt & formicæ & uermiculo bilis.

σέσωστρις.) Seſoſtris, Aegypti rex: qui ut Aegyptios deprimeret, eorũ mores mutauit,ac officia uirorum mulieribus (τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσι, lego) mulierum uiris lege lata mandauit.

SEVTHES,unus ex Thraciæ regibus.

SEVERVS,poſt Dyſtychẽ (Eutychẽ, Felicem,uocat infelicem,ob hæreſin) extitit.qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam & Apollinaris & Eutychis hæreſim (διεκδικᾶν.) inſtaurare ſtuduit,pro uiri- li ſua perturbans Eccleſiæ pacem. Pulſus autem Eccleſia, ut ſeditioſus & turbulentus,in Alexandrinorum leuitatẽ,turbinis & procellæ inſtar, irruit. Vbi cum alius quoq; turbo ipſi & populo reflaſſet: confudit & perturbauit omnia. Iulianus eñ quidam Halicarnaſſeus, Aſiæ epiſcopus, 848 eos diſſipauit.

SVETONIVS Tranquillus, grammaticus Romanus.

ἀρτοφόροι.) Reſtiferi,genus Parthorum, pugnantium ex equis, qui comminus aggreſſi hoſtes, laqueis iniectis, & equis uiretractis,illos impetu equorum uel uiuẽtes uel mortuos abſtrahunt.

ἀρτὶ μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. *Siren quidem amicum nunciat, hoſpitem uerò apis.*

SIREN,inſectum eſt cerificum,api cõſimile.

SIRENAS, mulieres quaſdam canoras uetus Græca fabula celebrat: quæ in inſulula ſedẽtes, ita præternauigãtes ſuauitate uocis delectarint, ut eos ibi uſque ad obitum detinerent. A pectore uſque ad uerticem forma fuiſſe traduntur mulie bri,inferne paſſerum. Mythologi dicunt, Sirenas eſſe quaſdam fœminea facie prędítas auículas, quæ prætereuntium nautarum canticis quibuſdam meretricijs demulceãt aures:nec (τῆς ᾠδῆς ἡ ἡδονὴ lego) alium cantus ſuauitas finem habet, niſi mortem. Narrationis autem ueritas ita ſe habet. Loca eſſe quædam maxima, mõtibus anguſtata:quibus alliſi fluctus, argutum ſonum edant. quo audito,prætereuntes fluctui uitam ſuam committant,ipſiq; unà cum nauibus pereant. Sirenes uerò *Sirenes.* & (Onocrotali.) Onocentauri, quorum meminit Eſaias, dæmones quidam ſunt, ea figura apparẽtes in deſolatione urbis, ira diuina inflicta. Syri autem olores eſſe *Olores.* dicunt, qui poſt lauationem ex aquis in aerem ſubuolantes, ſuaue quoddam carmen canant. Iob uerò dicit: Frater factus ſum Sirenum, & ſodalis paſſerũ: hoc eſt, cantillo meas calamitates,quemadmodũ Sirenes. Paſſerem autem dicit, quem nos *Struthiocamelus.* Struthiocamelum appellamus: qui auis cum ſit,pedes & collum aſini habet. *Struthiocamelus.*

σειρῆνες.) Sirenes, animi compoſitæ & Mulicæ facultates. σειρήνιον μέλος, Sirenia cantilena.

σεισάχθεια.) Excuſſio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omni ære alieno & publicè & priuatim ſublato. Nomẽ inde factum,quòd Athenis pauperes creditoribus ſuis laborare corporibus cogebantur. Diſſoluto autem debito, uelut onus quoddam excutiebant.

σεῖσαι.) παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Deſiſtere à contentionibus, quæ mutuò ſeſe deuorãt. Ariſtophanes in Dætalenſibus: Exa-

Exagitabant, pecuniam flagitabant, minitabantur, calumniabantur denuò.

Terræmotus. σεισμὸς.) Terræmotus fit uento in terræ cauitatibus incluſo: quorum alij ab hiatu Chaſmatiæ, alij Braſmatiæ à fremitu dicuntur.

σᾶιρον.) Radit ille caput & barbã, quò latêret: habituq; Aegyptio ſumpto, quali cultores Iſidis utuntur, & ſiſtrum quatiẽs oberrabat.

σηγὼρ.) Segor, nomẽ urbis, in qua Lot Sodomiticum incendium fugiens conſeruatus eſt.

σὴθ.) Seth, Adami filius. De hoc illud dictum eſt, Ingreſsi ſunt filij Dei ad filias hominum: hoc eſt, Cainiæ ſtirpis. Deum enim, Sethum illius ætatis homines appellabant, eo quòd & Hebraicas literas, & ſtellarum appellationes inueniſſet, ob inſignis eius pietatis admirationem, ut qui primus & cognominaretur & appellaretur deus. quemadmodũ & Moſi dicit Dominus: Deũ dedi te Pharaoni. & de uirtute prædítis & iudicibus, & ſpiritualibus dicit: Deos non cõtemnes, & principi populi tui non maledices. Meritò igitur Sethi & Enoſi & Enochi, filij dei, & deorũ filij, autore Symmacho, intelligũtur: qui uicti libidine, ad Caini filias ſunt ingreſſi: è quorum impari & impuro coniugio nati ſunt Gigantes, ob iuſtum quidem robuſti & maximi: ob iniuſtum autẽ & profanum, improbi & peſsimi.

Sethus deus.

Dei appellatio communicata hominibus.

SELYBRIA, urbs Thraciæ.

Pilati uexilla. σημεῖαι.) Pilatus Tiberij imagines, quę ſigna uocantur, in ludæam tectas intulit. At ludęi ſic perculſi ſunt, tanquam patria eorum inſtituta conculcata eſſent. Nolebant enim ullam imaginem in urbẽ inferri. Conſtãtinus crucis formã in uexillis ferebat, loco ſimulacrorũ, quæ in aliorum Romanorum uexillis erãt. Signa Romanorum in tumulum quendam confugerant. Ibi cum omnes ſententiã dixiſſent, Scipio ait: Cum re integra deliberent, magis operã eſſe dandã, ne quid ipſi capiant detrimenti, quàm ut hoſtibus noceant.

Crux Conſtantin.

σημαίνομαι.) Ac partim coniecturas ſequor, partim attonitus ſum, nec quid ſit conijcere poſſum. Sophocles.

σημεῖα σκυθικὰ.) Vexilla Scythica, texta quædam ſunt, tincta coloribus, ſerpentũ maximè ſimilitudine, ſuſpenſa de contis mediocribus: eo conſilio, ut eis currentibus, aut equos incitantibus, exaggerẽtur, & ſerpentum ſimilitudinem referant, & flatu uehementiore impulſa ſtridant.

σημεῖα δὲ θῶϋ ἑκατέροις.) Signa tolli utrinq;, apud Thucydidem. Habebant eñ ſigna quædam, quæ tempore pugnæ oſtendebantur: quibus erectis, pugnam incipiebant: detractis, deſinebant.

σημεῖον.) Signũ, quo res obſcuræ deprehenduntur apud Sceptícos, quod ratiocinationibus deſtruunt. Signum item, concione indicta, ponebatur.

σημὸς.) Semus, Eleus grammaticus, ſcripſit Deliacos libros s Circuitus duos. De Paro, 1. De Pergamo, 1. De Pœanibus, quo in opere meminit Muſicorum quorundam generum, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophororum. Ac Autocabali quidem, ut aiunt, hederaceam coronã geſtabant, poſtea lambi dicti. Ithyphalli uerò laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, & tunicam ad talos uſque demiſſam. Phallophori autem, non abſq; ſerpillo & pæderote facies obtegebãt, hedera & uiolis coronati.

Autocabali.

Ithyphalli.

Phallophori.

SEON, rex Amorrhæorum.

SERANGIVM, locus quidam Pirꝶei.

Sericum. σῆρες.) Seres, gens ubi ſericum naſcitur, quã Græci olim ueſtem Medicam appellabant. Sub Iuſtiniano legatos miſerunt Chriſtiani ad Aethiopes, ut ſericum ex India mercati, Romanis uenderẽt, ipſiq; magna pecunia potirentur: & id tãtum lucri Romanis conferrent, ne pecuniam ſuam poſthac ad hoſtes transferre cogerentur.

σήσαμα.) Seſami & papaueris & ſiſymbrij folijs olim coronabantur ſponſi.

Sibylla. SIBYLLA Delphica, etiam Diana dicta, bellum Troianum anteceſſit, & uerſibus heroicis ſcripſit oracula. Pater Sibyllæ Chaldææ Beroſus dictus fuit, mater Erymanthe.

Diana.

Beroſus.

Sibylla Apollinis & Lamiæ filia, ſecundum quoſdam autem Ariſtocratis & Hydoles: ut uerò alij tradunt, Crinagoræ: ut Hermippus, Theodori. Erythræa, eo q; nata eſſet in loco Erythrarum, qui Batti appellabatur. Nunc ipſe locus in urbis modum exædificatus, dicitur Erythre. Quidam eam Siculam, quidã (σαρδιάνην.) Sardanam, quidã Gergethiã, quidã Rhodiam, alij Libycam, alij Lucanam, alij Samiam eſſe putauerũt. Fuit autem poſt excidij Troiani tempora annis 483. & hos libros cõpoſuit: De palpitationibus, Carmina, Oracula. Dicitur & triangulari forma lyram prima inueniſſe.

Varia patria.

Scripta.

Sibylla Colophonia, Lampuſa dicta à Calchante oriunda, & ipſa diuinationes & oracula & alia quædã uerſibus edidit.

Sibylla Theſſalica, Manto dicta, à Tireſia oriunda.

Sibylla à quibuſdam Sarbis, à quibuſdam Caſſandra dicta, ab alijs Taraxãdra, oracula & ipſa edidit.

Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotia, eodem modo oracula ediderunt.

Sibylla Chaldæa, quę à quibuſdam Hebræa nominatur, & Perſica, ſuo nomine Sambethe dicta, à beatiſſimo Noe oriunda. De Alexandro Macedone uaticinata eſt: cuius meminit Nicanor, qui uitã Alexandri ſcripſit. Hæc de Domino CHRISTO, & eius aduentu, plurima prædixit. Sed & reliquæ cũ ea conſentiunt, niſi q huius libri ſunt 24, de gente qualibet atq regione agẽtes. Quod aũt uerſus eius imperfecti & uitioſi reperiuntur, non Prophetidis culpa eſt, ſed notariorũ: qui orationis impetũ aſſequi non potuerunt: aut etiam indocti fuerunt, & imperiti grammatices. Vnà enim cum afflatu, etiam eorum quæ ab ea dicta eſſent, memoria deſinebat. eaq; de cauſa & uerſus imperfecti reperiũtur, & ſentẽtia claudicans. Aut etiam certo Dei cõſilio factum hoc eſt, ne à multis indignis oracula eius cognoſcerentur: aut longum tempus, ut & aliorum multorum, huius rei cauſa fuit. Atq; etiã obſcuritas eorum quæ à Prophetide dicta ſunt, & crebra librorum deſcriptio, nihil miri eſt ſi & ſententię confuſionem, & uerſuum perturbationem attulerunt.

Sambethe.

Vaticinata de Chriſto.

Verſus cur imperfecti.

Sibyllarum catalogus.

SIBYLLAE diuerſis & locis & tẽporibus fuerunt decẽ. Prima Chaldæa ſeu Perſica, ſuo nomine Sambethe. Altera, Libyca. Tertia, Delphicá, Delphis nata. Quarta, Italica, quæ (ἐν κύμῃ lego, pro, ἐν κιμμερείᾳ.) Cumis in Italia fuit. Quinta, Erythręa, quæ ante bellũ Troianũ diuinauit. Sexta, Samia, ſuo nomine dicta Phyto, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quę & Amalthęa, & Hierophile. Octaua, Helleſpontia, nata in pago Marmiſſo, iuxta oppidulum Gergitiũ, (αὐτῆς ἐνοικίας ποτὲ τρωάδος ἐτύγχανον.) quę aliquãdo Troianæ ditionis fuerunt, tẽporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtina, nomine Albunea. Cumanam tradunt nouem libros ſuorũ oraculorũ obtuliſſe Tarquinio Priſco, Romanorũ regi: quos cum ille repudiaſſet, cremaſſe duos. Sibylla uatem ſignificat: itaq; omnes fatidicæ mulieres hoc nomine appellantur.

σιβυλλιῶν.) Sibylliſſare, oracula deſiderare, decipi, uaticinari, diuinationes ſibi fingere, efferri, & ſuperbire.

SIBYNTIVS, Theodectis Phaſelitę anagnoſtes & famulus, qui primus ſeruorum arti dicendi ſtuduit. Scripſit præcepta rhetorica.

SIGEVM, urbs Troadis, nõ procul ab Ilio, itemq; promontoriũ. unde Sigeenſis.

σιγὴ βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.) Silentium quauis ſolitudine altius.

σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βάλεπω δ' ἔχειν.) Tacet ille quidem, & odit, ſed habere uult.

SIDE, Pamphyliæ metropolis, ita dicta à Side Tauri filia, Moli uxore. Ciuis, Sidetes dicitur.

σιδηρέαν ψυχὴν.) γλαύκης τέχνη, Glauci ars: de ijs qui facilè aliquid cõficiũt. Glaucus quidam Samius, ferri conglutinationem primus inuẽnit: quod qui molle eſſe uolunt, oleo: qui durum, aqua tingunt.

σιδηρῖτης.) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (περὶ τὴν μαγνῆτιν.) ultra Magnetem.

σιδηρᾶς ἄνθρωπος.) Homo ferreus, qui multa mala tolerat.

οἰδία.) Tantillus cum eſſet puer, domi ſtruebat ædes, naues ſculpebat, & currus coriaceos fabricabat, & è mali punici corticib. ranas faciebat. Quid cẽſes? Horat.

Aedificare caſas ploſtello iungere muros:
Ludere par, impar: equitare in arundine longa.

SICARII ſub Claudio imperatore incuruis enſibus, id eſt, ſicis, homines occidebant: quos ab Aegyptio latrone in deſertum eductos, Felix ultus eſt.

σικελίζειν.) Siculiſſare, uel auſterũ eſſe, uel improbum. Archidamus Ageſilai F. oraculo Delphico iuſſus eſt cauere Siciliam. Is itaque cum inſulam Siciliam formidaret: in trigemino Atticę colle Sicilia pugnans, occubuit.

σικελικὴ τράπεζα.) Sicula mẽſa. Deſumptuoſis & delicatis.

σικελὸς ὁμοφακίζειν.) Siculus immaturas uuas uindemiat. De ijs qui ſpe parui commodi magnum faciunt damnum. Poteſt & de ijs dici, qui maturiſſima quæq; ſeligunt, atq; pulcherrima.

SICERA, factitius potus, uinum condimentis permiſtum.

SICIMA, Ioſepho à Iacobo relicta (urbs.

SICYON urbs, nunc Hellas dicitur, cuius primus rex fuit Aegialeꝰ, cuius regnũ durauit annos 900. Prouerbiũ, σικυώνιος ἐπὶ πέδου, Sicyonis in arenam deſcendit.

σικχὸς.) Plutarchus: Animalia robuſtioribus ſtomachis ſcorpios & ſerpentes deuoratos concoquunt: imbecilles uerò & morbidi, pane & uino uſi nauſeant.

SIL-

SILVANVS philosophus, cæterà quidem uir bonus & sanctus, sed simpliciore ingenio, & minus acuto.

Timon Sillographus. σιλλαίνει.) Sillographus fuit Timō Phliasius, Pyrrhonius philosophus. Silli autē, à motu oculorum ad deridendum comparato dicuntur.

SILXIBVLVS, dux quidā Turcorū.

σίλφιον.) Battus, qui & Aristoteles, urbem in Africa Cyrenas cōdidit. Cyrenæi autem regi suo pro hoc beneficio gratiā relaturi, (σφηκτύλιον) annulum fecerūt, in quo urbs eorum regi offert silphium, cuius & folium & fructus, & ramus & succus magni est precij. Silphium radix suaueolens in Africa nascens, & ad condimenta & ad curationē utilis: pulcherrima Aristæus. uerò est Cyrenaica. Aristæus primus Silphij condituram, sicut & mellis, inuēnit.

SIMAETHA, meretrix Megarica, cȝ & Alcibiades amauit.

SIMMIAS Rhodius, grammaticus, scripsit Glossarum lib. 3. Poematū diuersorum lib. 4. Fuit à primo ortu Samius, & in Amorgi colonia, dux: & ipse missus Amorgus. est à Samijs. Amorgū in tres urbes distribuit, Minoam, Aegialum, Arcesimē. Fuit 406. annis post bellum Troianū. Scripsit secundum quosdā primus iambos, & alia diuersa, & antiquitates Samiorum.

Simmias, Thebanus philosophus, discipulus Socratis: scripsit de sapientia, de amicitia, de ueritate, de Musica, de rebus expetendis & fugiendis, de animi curatione, & alia philosophica.

SIMVS apud Demosthenem, in oratione pro Ctesiphonte, unus Aleuadarū, qui Philippum adiuuisse putatur.

SIMONIDES, Leoprepis F. Iuliates, ex urbe Cei insulę, lyricus, Stesichoro tē- poribus posterior, cognomento Melicertes, ob suauitatem. hic memoriæ artem inuenisse dicitur. Inuenit & longas literas, & duplices, & tertium lyræ sonum. Natus Olympiade 56, uel (ut alij scribūt) 62, usq; ad 78: uixit annis 89. Scripsit lingua Dorica Cambysis & Darij regnū, & Xerxis prælium nauale, & pugnam ad Artemisium uersu elegiaco, Salaminiam uerò melico: Thronos, Encomia, Epigrammata, Pæanes, Tragœdias, & alia. Hic Simonides, si quisquam alius, memoria ualuit: eiq; similis fuit Apollonius Tyaneus, qui uocem quidem silentio continebat, plurima uerò in memoria reponebat, & centenarius firmitate memoriæ Simonidē superabat, &c.

Simonides lyricus, primus uidetur & (μικρολογίαν) sordes in cantica intulisse, & canticum scripsisse. Habuit duas capsulas, alteram Gratiarum, uacuam: alteram * plenam. Aristophanes, Simonidis carmina uocat malitiosa & uaria. Huius dictum est, ἀνάγκη ἐδὲ θεοὶ μάχονται, Necessitati ne deos quidem repugnare. Vt aūt dijj melopœum Simonidē & honorarint & amarint, & euocatum liberarint, cōclaui in quo cōuiuium agitabatur, collapso, alibi dicam. Sed ne hæc quidem prętermittēda sunt. Agrigētinus dux fuit Phœnix, qui bellum cum Syracusanis gerens, & Simonidis sepulchro perquàm superbè & inclementer dissipato, è lapidib. turrim cōdit, qua capta urbs est. Hæc & Callimachus confirmare uidetur. miseratur enim facinus impium, & suauem poetam ipsum loquentē facit Cyrenæus: Nec inscriptionem ueritus est, quæ indicat, filiū Theoprepis ibi situm esse, Ceium uirum. Deinde post alia dicit: Neq; uos, ô Castor & Pollux reformidauit, qui me domo collapsura euocastis olim è conuiuis solum, cum Cranoniorū (αὔσας) fato corruit magna domus in Scopadas. Vindices itaq; dijj sunt præstantium uirorū, eosq; honorant, & Olympij (οἵ τε οἱ ὕπὶ τρίτης ἀρχῆς) etiam in tertio principatu: * ȝ mihi nō uisum est curiosè consectari. Sed & hęc cōmonefactio sint rectè uiuendi: ut deos & hic curatores habeamus: & illic, cum fatale & necessarium iter fuerimus ingressi.

Duæ capsæ.

Dijs charus Simonides.

Sepulchri uiolatio.

SIMONIDES Ceius, secundum quosdam, superioris è filia nepos, cognomēto Melicertes, à mistione mellis, ut opinor, facto, quasi mellifluum dicas. Fuit ante bellum Peloponnesiacum. Scripsit Genealogias lib. 3. Inuenta lib. 3.

Simonides Magnes, Sipyli F. uersificator, fuit sub Antiocho Magno, cuius res gestas scripsit, & pugnā cum Galatis, (f. ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρε: Quando cum elephantis equitatū eorum contriuit) cum elephantis equitatū eius confecerunt.

Simonides Carystius, uel Eretriensis uersificator, conuentū Græcorum in Aulide scripsit, trimetrorum libris 2. de Iphigenia, 1.

Simonides alius sub Iouiano fuit, ob philosophiam celeberrimus.

Simonides, Crinis F. Amorginus iambographus, scripsit Elegiarum lib. 2. Fuit & ipse an. 406. Troiano bello posterior. Iambos, ut quidā tradunt, primus scripsit.

Simonidis inuentia.

Scripta.

Apollonius Tyaneus.

σίμων ὁ ἁρπακτικώτερος.) Simone rapacior. Sophista hic fuit, & peculator. Aristophanes: Simonem ubi uiderunt, statim lupi facti sunt. Quòd si Iupiter periuros fulminat: cur neq; Simonem cremauit, neq; Cleonymum, neq; Theorum, homines perfidissimos.

σίμυλος.) Demosthenes pro Ctesiphonte: Nauauit operam mercenariam suspiriosis istis histrionib. Símylo & Socrati Aeschines.

SINA & Sinæum, mons, ubi Moyses miraculum illud rubi uidit.

Christus pro omnib. orat.

σινιάσαι.) CHRISTVS ad Petrũ. Quæsiuit te satanas, ut cribraret instar frumenti. Ego uerò orani pro te, ne fides tua deficeret. Non pro Petro solo orauit Christus, sed pro omnibus Petri fide præditis: cribro nihil aliud significante, nisi terrenum orbem, doloribus & uoluptatibus plenum: per quas res, tanq; per foramina, excidunt terreni ab almo frumento, secreti in Orcum: alijs tanq; per meatũ, gastrimargiam, effluẽtibus, quorũ uenter deus est: alijs per studium uoluptatũ, de quib. Propheta ait, Spiritu scortationis errauerũt: alijs per iram, alijs per alios affectus.

Cribri allegoria.

SINOPE urbs, & meretrix, quæ uetula facta, Abydus (quòd fundo careret, opinor) dicta est: unde σινωπίσαι, turpiter facere, à moribus illius mulierculæ.

Videtur canis loqui.

σίντης.) Lupis grassatoribus in montibus, ne quis meæ Pastor nunciet senectutis imbecillitatem.

σιὼν ἐπουράνιος.) Sion cœlestis, & Hierosolyma cœtibus sanctorum ornata: cuius portæ sunt infernæ ecclesiæ. Sion etiã est pia Respublica.

σιωπηλώτερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα πεπαιδευμένων.) Taciturnior ero ijs etiam, qui Pythagoræ sunt initiati. Prouerbium in planè tacentes, eò quòd Pythagoræ discipuli præceptum habebant exercendi silentij per annos quinq;.

σιπύη.) Aristophanes: Cista panaria plena est alba farina. θείης δ' σιπύης ἐξ ὀλιγησιπύων.

Nos è pauperibus locupletes effice, quæso.

(Hinc colligas, non malè apud Aristotelem ἀπολιπικῶν legi ὁμοσιπύους: pro quo alij ὁμοσίτους.)

SIPYLINE, urbs: & Sipylus, nomen loci aut fluuij.

SIRICIVS, Palæstinus Neapolitanus, sophista, discipulus Andromachi, qui aliquandiu docuit Athenis. Scripsit Progymnasmata, & Declamationes.

SIRIS fluuius: & Sir magna urbs & populosa, & princeps gentis Illyriorum.

SISINNIVS, Nouatianorum episcopus, uir eloquẽs & summus philosophus, in dialecticis ualde exercitatus. Itaq; Eunomius hæreticus sæpè disputationes eius uitauit. Victu nõ tenui, sed in summa continentia, sumptuoso utebatur: & candida ueste nitidus, quotidie bis in publicis balneis lauare solitus. Quamobrẽ rogatus, Cur, episcopus cum esset, bis in die lauaret? Quia, inquit, temporis excludor angustijs, ne ter lauem. Alio tempore, cũ Arsacium episcopum (κατὰ τιμὴν ἐρωτῶν) honoris causa uiseret: à quodam ex illius comitatu rogatus, Cur uestem episcopo non conuenientem ferret? & ubi scriptum esset, ut sacerdos candido amictu uteretur? Tu uerò prius, inquit, dic, ubi scriptum sit, ut nigris uestiatur episcopus? Illoq; hæsitante, subiecit: Tu quidem istud demonstrare non poteris: me autem Salomon docuit, uestimenta candida esse oportere. &, Seruatorem, ex Euangelijs apparet, cãdida ueste esse usum, atq; etiam Mosen & Heliam discipulis in candidis uestibus ostendisse. Hæc & alia cum dixisset, in admiratione fuit. Cum autem Leontius Ancyranus, Galatiæ episcopus, ecclesia Nouatianis adempta Constantinopolim uenisset: Sisinnius ab eo petijt, ut eam illis restitueret. Illo uerò asperè respondente: Vos Nouatiani ecclesiam habere non debetis, qui pœnitentiã tollatis, & Dei liberalitatem excludatis: Sisinnius, Atqui neminem, inquit, ita pœnitet ut me. Illo, Cuius rei, scisscitante: Qd te uiderim, inquit. Idem, cum Ioannes episcopus diceret, Vrbẽ duos episcopos habere non posse: Neq; enim habet, inquit Sisinnius. Quod cum Ioannes grauiter tulisset, ac diceret: Vides, te solum esse uelle episcopum? Non hoc, inquit, dico, sed me tibi soli non esse episcopum, cum sim alijs. Ibi Ioannes: At ego efficiam, ne conciones habere tibi liceat hæreticus enim es. Tum Sisinnius festiuè: At ego, inquit, mercedem etiam tibi soluam, si me tanto labore liberaris. Ibi Ioannes factus mitior: Non te liberabo, siquidem habere conciones oneri tibi est. Adeò facetus fuit Sisinnius. Multa scripsit, in quib. uerba consectatur. In dicendo magis, quàm in legendo, admirationi fuit. Nam & uultui eius, & uoci & oculis, & toti corporis motui gratia inerat.

SISINNIVS episcopus Nouatianorum

rum, uir eloquentissimus, & philosophicorum dogmatum & sacrorum librorum peritissimus, & ad disputandũ promptissimus: ut & Eunomius eo nomine celebris, eaq; re occupat⁹, sæpè cum eo disputare recusarit. Fuit adeò continens in uita, ut nullum calumniæ relinqueret locũ: quiq; eum ignorabant, hominem ita delicatum, continentem esse posse non crederent. Moribus festiuis fuit, & in congressibus iucundus: eaq; de causa Catholicis etiam episcopis & magistratib. atq; proceribus gratus. Cauillari festiuè, & dicteria sine offensa ferre, & eleganter atq; ex tempore quæstionibus respondere, commodissimè potuit, &c. ut suprà. Multæ etiam eius aliæ facetiæ commemorantur.

Eunomius. Frugalitas. Mores.

σισυής.) Deus Mosi mandauit, ut omni populo ediceret, ne barbas euellerẽt, néue sibi caluicium inducerent.

σισύρα.) Boream cum Sole certasse ferunt, uter eorum agricolæ iter facienti uestem posset exuere? Aristophanes: Quo pacto serues talem urbem, cui neq; læna neq; lacerna est? Cui neq; bonus neq; turbulentus ciuis prodest? (ἄσωτοι οἱ πολίμβολοι.)

σίσυφος.) Aristophanes: Age Sisyphi machinas expedi. neq; eĩ certamen hoc excusationẽ accipit. Tẽpus iam est, ut forti sis animo. Sisyphum acrem & callidum perhibent poetæ, uno uerbo ab Homero edocti: Ibi Sisyphus erat, qui omniũ mortalium callidissimus fuit. Hinc Sisyphus pro callido usurpatur. Fuit aũt Corinthi rex, qui unguib. & unguis suorũ animalium singulas literas inscribebat. Quæ cũ Autolycus, homo periurus, & fur solertissimus surripuisset, eorumq; figurã mutasset: Sisyphũ non latuit, qui ex literis ea agnouit. Itaq; ut eũ placaret: hospitio excepit: & filiæ suę Anticliæ copiã illi fecit: ex eoq; grauidam puellam Laerti uxorẽ dedit: qua de causa Sisyphides Vlysses dicit.

Sisyphiæ literæ. Autolycus stupro filiæ redimit furũ Sisypho factum. Vlysses Sisyphi f. Contractio prandiorũ.

σῖτος.) Philopœmen post alterum expeditionis diem monuit, ut è duobus prandijs tria facerent, unum diem adiunctu-rus: interdum, ut è duobus 4.

SITALCVS, seu Sitalces, rex Thracię.

σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι.) Et cibum capere, & dormire necesse est.

σιτοφύλακες.) Annonæ pręfecti, magistratus Athenis, qui curabat ut frumentũ, farina & panes rectè uenderentur. Erant autem numero 15. in urbe, in Piræeo 5.

σιφνιάζειν.) Siphnios imitari, id est digito nates tangere: sicut λεσβιάζειν, κρητίζειν.

SIPHNII non insularium modò, sed multorum etiam è mediterraneis ditissimi fuerũt. Ac dum decimas rite Delphos mittebant, ut oraculo iussi erant: opes eorum crescebant, argentifodinis inuentis. Cum uerò primitias mittere destitissent: æstus maris opum affluentiam illam demersit. Itaq; ad egestatem insularẽ, & extremam penuriam sunt redacti (ἐκ τῶν ἰώνων φροιμίων, ut scribit Ion in opere de prę-sidijs) ab Ionis præsidijs. Aristophanes: Desiderat quidẽ, & odit, & habere uult: hoc est, Athenienses desiderant Alcibiadem, ut strenuum: oderunt, ut tyrannicũ. Infert enim: Odi ciuem, qui in iuuãda patria tardus est, eâdemq; magnis detrimentis afficienda celer: sibiq; cõsulentem, patriæ uerò inutilem.

Religione neglecta, Fortuna aduersata. Alcibiades.

σθενέβοια.) Sthenebœa Prœti uxor, q̃ Bellerophontis amore capta, cum repulsam, ob castitatẽ eius, tulisset, apud Prœtum eum falsò detulit, tanq; uim sibi afferre uoluisset. Itaq; Prœtus indignatus, misit illum ad Iobaten, patrem Sthenebœę, ut eum interficeret. Prœtus enim eum è medio tollere noluit, quem filij loco educauisset. Iobates uerò, cũ eũ falsò accusatũ fuisse resciuisset, Bellerophõti perpercit. Post Prœtũ, Acrisius regno potit⁹ est.

Sthenebœa. Prœtus. Bellerophon. Iobates. Acrisius.

σθένελος.) Stenelus, tragicus poeta: q̃ perstringebatur à Comicis, ut qui aliena interuerteret, sibiq; uendicaret.

σκαμβὸν ξύλον, οὐδέ ποτ' ὀρθόν.) Curuũ lignum nunquam erit rectum.

σκαμωνίδαι.) Scammonidæ, municipium Leontiæ tribus.

σκάνδεια.) Scandia, urbs in Cytheris.

σκάνδιξ.) Scandicopolam Euripidem uocarunt, q̃ matrem quæ olera uendidisset, habuisse dicunt. Scandicem mihi da, à matre acceptã. Et: Nè mihi obijcito scandicopolæ uerba, qui uenerabilem appellat pacis aquam Andocides: Non denuò uidebimus carbonarios è montib. aduenientes, & oues & boues, & plaustra in urbem, & mulierculas & seniores uiros, & operarios armatos, neq; etiã amplius oleribus agrestib. & scandicibus uescemur.

Euripides ob matrem perstringitur.

σκάρος.) Nomẽ piscis. Aelianus: Solus marinus scarus ruminat, sicut & oues.

σκαφηφόροι.) Scapham ferentes. Dinarchus in oratione contra Agesiclẽ inquit: Adolescentes qui loco eorũ sunt qui scaphas ferunt, in arcem ascendent: non uobis habentes gratiam ob datam ciuitatẽ, sed pecuniæ (pro ὅτι, f. οἱ μετοίκοι inquilini.) Isti enim scaphas ferebant Athenis.

Inquilinorũ onera.

Deme-

Demetrius quidem in tertio Legislationis: Legem ait inquilinis, ut in pōpis scaphas ferrent, filiæ uerò illorum hydrias & umbellas gestarent, iniunxisse.

σκαμός.) Aristophanes in Nubibus: Nō uidi uirum adeò agrestem ullum, neq; ineptum, neq; indoctum, neq; obliuiosum. Et iterum Aristophanes: Nō ineptus homo fuit, sed norat anus putidæ dictum deuorare. Et iterum: Ille quidem in congressibus parum urbanus erat: contraq; in rebus gerendis ualde benignus, & satis prudens.

Aristocratiæ periphrasis.

σκελλίᾳ υἱός.) Aristocrates. Ait igitur Aristophanes: Et Scelliæ filium execror, Aristocratem scilicet. Per Aristocratem autem, intelligit Aristocratiam.

σκδυὴ.) Sacerdos, habitum carnificis sumpsit, uestitu honestissimo in miserrimum mutato.

σκεῦος.) Polybius: Erat Damocles instrumentum commodum, & multas habens ansas ad res gerendas.

σκίρωμα.) Sciroma, id est durities, malum hepatis est immedicabile.

σκλωή.) Scena, est media ianua theatri. Parascenia uerò, ex utraq; parte mediæ ianuæ, ut dilucidius dicam, post scenam statim: & (pscenia) parascenia, est orchestra. Ea uerò est locus qui ex tabulis pauimentum habet, ex quo spectacula exhibēt mimi. Est post orchestram ara Bacchi, quæ Thymele dicitur. Post Thymelen autem area, hoc est infimum theatri pauimentū.

Scena. Parascenia. Orchestra. Thymele. Area.

σκλώματα τοῦ θεοῦ.) Tabernaculum, id est templum Dei.

Scipio & Hannibal dissimiles.

σκιπίων.) Scipio Romanorum imperator, cum Hannibale Carthaginēsium duce ineibat pactionem. Cum uerò congressi essent, uideres Scipionem corpore formoso, & magnanimum, naturaq; iucundum magis quàm formidabilem. Hannibalis uerò uultui acri & cōtorto truculentum quiddam inerat. Cum uerò pactis & conuentis non starent, quidam Carthaginenses ab Hannibale ad speculāda castra hostiū missi, in Romanos inciderunt: qs ad se perductos Publius nullo malo affecit: sed castra circuire iussit, cœnatosq; dimisit incolumes: ut Hannibali, cuiusmodi castra Romanorū essent, renunciarēt.

σκήπων.) Nimirum sapiens fuit, qui uetuit sententiā ferre, priusq; utraq; pars audita esset. Tu uerò iam longè illum uicisti. itaq; omissa ira clauas abijcio.

σκηπτός.) Instar turbinis marini, aut uiolenti fulminis, subitò erupit.

σκήψας.) Scythæ quidam, Cruthingi dicuntur.

σκῆψις.) Illud uide, ne causam uanam prætexas.

σκῆψις.) Scepsis, urbs est Troadis, cuius meminit Demosthenes in oratione contra Aristocratem.

σκιὰ θανάτου.) Vmbra mortis: id est, pericula ducentia ad mortem.

σκίαθος.) Sciathus. Insula est proxima Euboeæ, cuius in Philippicis Demosthenes meminit.

σκιαμαχῶ.) Id est, cum umbra pugno: de rebus quæ fieri nequeunt.

σκιὰ ὀνείρων.) Vmbra somniorum: de rebus incertis. Damascius: Quando pro rebus gestis simulachra quædam conscribimus, umbram somniorum secundum Pindarum.

σκιάποδες.) Sciapodes, Libyæ populus, latos habens pedes: qui in æstu umbra se pedum protegit, apud occidentalē Oceanum, iuxta torridam zonam.

σκιάποδες.) Hos dicunt habere plantas toto corpore maiores. Quòd uerò nō habeant domos, sed æstu consumantur: quadrupedum instar ingredientes, altero pede erecto reliquum corpus obumbrare. Hoc enim illis natura donauit, quòd terra illorum æqualis est, & aspera, & latebras nullas habet ad æstum effugiendū.

σκιάποδες.) Antiphon in libro de Concordia: Gens est Libyca. Ctesias in descriptione Asiæ: Supra hos, inquit, sunt Sciapodes, qui & pedes anserū instar habent, ualde latos, & in æstu supini iacentes umbra se pedum protegunt.

σκίλλα.) Squilla, herbæ genus amaræ, & mortem ijs qui edunt ferentis. (At me dici acetum squillinum saluberrimum esse tradunt.)

σκιμαλίσω.) In cōuiuio, cum is qui Zenoni assidebat, eum qui infra ipsum accūbebat, pede fodicaret, ipse genu eum tetigit. Qui cum se conuertisset, Quid ergo, inqt, eū sentire censes, qui infra te sedet?

σκιωρεῖται.) Scioritæ, cohors Arcadica sexcentorum uirorum, quæ & pugnā auspicatur, & prælio extrema excedit.

Vitium, nomen ciuitatis pessime factum.

σκιπίων.) Scipio dux fuit Romanorū, qui oracula potius locutus est, quàm uerba fecit. Euersa enim Carthagine, cū Romani confiderēt se pacatè & trāquillè in posterū uicturos, in medium progressus: Nunc quidē, inquit, existimandū est, hæc bellorum initia esse. in periculo enim erimus. Cęterùm Romanos sublatis Carthaginen-

ginensibus alij hostes aggressi, satis uiriũ habuerunt ad eos castigãdos. Nam cum *rex potestatẽ suo arbitratu quiduis agẽdi nactus esset: mirabilib. quibusdam affectibus in animo eius exortis, ad bella externa & res lõgè absurdiores suscipiẽdas totius regni uirib. cõtractis est impulsus.

Videtur de Philippo aut Perseo loqui.

σκίρον.) Scira, festum apud Atheniẽses, à quo mensis etiam σκιροφοριὼν appellat. Dicunt autem ij qui de mensibus & festis Athenienſium scripserunt, scirũ esse umbellam, quam habeãt, qui ex arce in quendam locum qui Scirus dicatur, abeãt, Mineruæ sacrificula, & Neptuni & Solis sacerdos. Eam uerò umbellam gestari ab Eteobutadis, quæ signum sit temporis ad ædificandum commodissimi. Atq; etiam Mineruam Sciradẽ colunt Athenienses: q̃ Philochorus lib. 2. Atticarum rerum, à Sciro quodam Eleusinio uate appellatã esse, Praxion uerò lib. 2. rerum Megaricarum, à Scirone affirmat. Mineruam Sciradem fecit Theseus, Minotauro occiso reuersus. Scira autem terra alba est, gypsi instar. Alij cognomentum hoc à Sciro, conditore Salaminis, deducunt.

σκιροφοριὼν.) Mẽsis Athenienſiũ duodecimus, dictus à Sciradе Minerua.

σκίρωμα.) Sciroma, id est duricies: malum hepatis est immedicabile.

σκίρταλος.) Diogenes Sinopensis senex, à Scirtalo pirata captus est.

Impudẽtiæ dæmones.

σκίταλοι.) Apud Aristophanem dicuntur homines nihili & mali. Fuit Sciton homo uilis, & ob improbitatem infamis. Aristophanes: Agedum Scitali & Phenaces inquam ego: Berescheti, & (Coalemi) Cobali, & Mothones, forũq; in quo puer institutus sum: Nunc mihi & audaciam & linguam uberem date, & uocem impudentem. Nomina dæmonum quorundã impudentiæ præsidum per derisum confinxit: eaq; tanquam deorum pronũciat, quasi cohortans sese & confirmãs ad confidentiam & impudentiam. Nam Scitali quidem, sunt uiles & improbi: Berescheti, uæcordes: *Coalemi, qui stultè & sentiunt, & garriunt: Mothones, sunt pedissequi, aut saltatores.

*Cobali.

σκίφη.) Cuiusdam poetæ uersus Crantor philosoph⁹ dixit sciphes esse plenos: id est, uel gladiorum, uel pudendorum, uel culicum.

σκλαβλιὼν.) Sclaui, gens ultra Istrum.

σκληρὰ βροντή.) Interim tonitrua dura sonuerunt, & aqua è cœlo delata Barbaris neruos laxauit.

σκληρότερον ὑλακτῶν ἠπειρώτης κυὼς.) Asperius latrans Epirotico cane, calamitate atterebatur & insaniebat.

σκληρόκηροι δέλτοι.) Libelli, qui ob cerę duritiem difficulter inscribuntur: diu aũt, quæ inscripta sunt, retinent.

σκληφρός.) Acharnenses perstringebãtur tanquam agrestes & duri.

σκνὶψ ἐκ χώρας.) Scnips (culex, uermis) è regione. De ijs qui locum mutant, prouerbium dicitur. Est enim scnips animal paruum, erodens ligna.

σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων.) Obliqua Meliti Caricorum carminum. Melitus hic tragicus fuit poeta, qui Socratẽ accusauit. Sed reprehenditur, ut frigidus in Poesi, & malis moribus præditus. Caricã uerò carmina, cantiones lugubres sunt.

Melitus accusator Socratis.

Carica carmina.

σκολιὸν.) Cantus ad pocula. Dicæarchus in libro de Musicis certaminibus tradit, tria cantionum genera esse. Vnum, quod ab omnibus caneretur singulatim ordine: alterum, à doctissimis quibusque, utcunque ferret ordo, quod ob ordinem, σκολιὸν, obliquũ uocaretur. Vt autem Aristoxenus & Phyllis musicus, quod in nuptijs circum unam mensam multos lectos collocantes, alternis ordine, myrtos tenentes, canerent sententias & amatorias contentiones. Circuitus uerò ille fuit obliquus, ob lectorum collocationem. *

Cantionum tria genera.

σκολιὸν ὑπόμνημα.) Scripsit Tyrannion de obliquo metro, quod propositum ei fuit à Caio Cæsare.

σκόλιον.) Facile per antiphrasin: carmẽ quoddam paucos uersus continens, uelùti: Bonorum humanorum aliud est antiquius, aliud uerò secundarium, ut & Plato inquit. Et, Scolion canit cuiusmodi est: Diuitiæ & ualetudo.

σκόλιον.) Timocreon poeta heroicus, scripsit Scolion contra diuitias, cuius initium est: Vtinam cæcæ diuitiæ nunquam neque in terra, neque in mari, neque in continente conspectæ essetis: sed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Vestra enim causa existunt omnia inter mortales mala. His similia sunt uerba in decretò Periclis, quo uetuit, Megarenses neq; foro, neq; mari, neq; continente recipi: uerbis obliquis usurpatis, quæ Timocreõtis uersibus essent similia.

Insectatio diuitiarum.

Periclis decretum.

σκόλοψ.) Consueuerant stimulos occultare in uineis, ne quis primo impetu & facilè incommodaret. Palus ipsis & stimulus

mulus infigar, ne amplius (pro πατῶσι f. legendum πατῶσι, conculcent) bibant uites meas. Stipites, q̃ post succisam syluã eminebant, resecabãt, solumq̃ cõplanabant.

σκόπας.) Scopas Ætolorum dux, cum excidisset magistratu, cuius gratia leges scribẽdas susceperat, spe pendebat. Profectus enim Alexandriam, persuasum habens, se spe, quæ inde affulgeret, quod rei familiari deesset, expleturũ: semperq̃ plura appetens, non contentus fuit ijs quæ aderant, homo inexplebili auiditate. Miles auarus. præter enim ea emolumenta quæ in eius potestate erant, eò quòd summa rerum eius fidei commissa esset: rex in singulos dies decem minarum stipendium ei largitus est: ijs uerò qui post eum magistratu aliquo fungebantur, minæ unius. Non tamen contentus his, ęquè ac prius, semper amplius aliquid appetiuit, ex auaritia ipsis præbitoribus inuisus, (f. toto animo in aurum fuit intentus, uel, propter aurum uitam amisit: uel auro immortuus est) & spiritum apposuit auro.

σκηπελιανός.) Scopelianus Clazomenius sophista, fuit sub Nerua. docuit Smyrnæ, auditor fuit Nicetæ, floruit temporibus Apollonij Tyanei: ad quem & epistolas scripsit Apollonius.

Superbia in uisa Deo. σκηπά.) Aelianus: Non laudat Deus eos qui mensuras conculcant, quíq̃ appetunt ampliora sorte sua, & sublimes speculas.

Allium. σκηροδίοις.) Aristophanes in Pluto: Abstergemus nos non pumicibus amplius, sed cauliculis allij, prę luxu. Ridiculè hoc dictum, pro sapone. Quia uerò subinde comedebant allium: hoc ait, quòd locupletati ueterem uictus rationem contemnerent. Quidam σκηρόδια interpretantur, allij caules, quibus Atheniẽses fame conflictantes usi sunt. Neq̃ uerò simpliciter hoc dicit, sed ut ostendat, res suas ita esse mutatas, ut quæ antea libenter edissent, his nunc anum purgarent. Delectantur allio Thraces, non immeritò, utpote calido: cum regionem incolant frigidam. & prouerbium, σκόροδον ἐν δικτύοις, Allium in retibus. Athenienses quoties nauigationem aut expeditionem adornabant, commercabantur allia: eaq̃ retibus impositа, secum ferebant.

Archimedes. σκηρπίδια.) Mechanicum auxilium. Archimedes iterum aliud instrumentum parauit, aduersus eos qui è nauibus pugnabant, ferè uiri altitudine: multis locis mœnia perforauit, palmi circiter magnitudine in exteriore superficie, iuxta quæ sagittarijs & arcubus intra mœnia collocatis, eos qui naues conscendebãt, repellebat.

σκορπίους.) Milites cum serò uenissent, cadauera uiderunt, & ritu Babyloniorũ in ea coniecerunt, alius pileum, alius chlamydem, alius massam panis, alius fructus arborum: & magna summa nummulorũ coacta est.

σκόπους.) Fuit Iustinianus simulator, fraæ occultator. Fugite è casa obscuri mures: Neq̃ enim paupercula cella Leonidæ mures potest pascere.

σκότους.) Tenebræ, dicuntur afflictiones: lumen, liberatio ex his, itemq̃ ignorantia & cognitio.

σκώλια.) Scolia, feriæ apud Athenienses, quibus perunctos utres insilire solebant, in honorem Bacchi. (Mollib. in pratis unctos saliere per utres.)

σκῶλας.) Huius ego uiuentis impudẽtis hominis infigerem spinas oculis: & si fas esset, crudos eos deuorarem. Eximemihi spinam asperam, quæ ungulam læsit: inquit asinus ad lupum.

σκυζῶν.) Camelus decem menses gestat in utero, undecimo parit, & anno intermisso rursus prurit.

σκῦθαι.) Sub Claudio, Romanorum imperatore, Scytharum reliquię superioribus impressionibus sub Galieno iunio re, elati, Erulis & Peucestis & Gothis assumptis, congregati circa Tyram fluuiũ, impetum fecerunt in Pontum: & nongentis nauibus constructis, trecentisq̃ & uigínti millibus in eas impositis, Ponto enauigato, aggressi Tomos urbem, repulsi sunt: eodémq̃ modo à Marcianopoli. Cum autem angustias Propontidis occupassent: naues aliæ alijs allisæ nullo ordine ferebantur, gubernatoribus gubernacula remittentibus. Itaque nonnullæ unà cum uiris submersæ sunt, quædam etiam absque uiris allisæ: plurimique perierunt. Reliqui uerò uersus Cyzicum nauigarunt: & usque ad Atho circumuecti, nauibusq̃ refectis Cassandriam & Thessalonicam obsederunt. Sed repulsi, & in mediterranea progressi, omnibus agris direptis, diuersis in locis perierunt. Quot quot uerò euaserunt, Romanis sunt annumerati, & ad agriculturam se contulerunt.

σκύθης ὁρᾷ.) Scytha uidet. &, σκύθης γὰρ ὄνον. Scytha asinum. Prouerbium, aduersus eos qui uerbis auersantur, quod re cupiunt. Quidã enim conspecto asini cadauere,

uere,dixit: En quod cœnes,ô Scytha. Ille primùm aſpernatus atq; abominatus, poſtea uerò diligenter quæſijt, eoq; apparãdo fuit occupatus. Anacharſis Scytha fuit,matre Græca:hancq; ob cauſam duas lĩguas calluit,& leges Scythis tulit.

Anacharſis.

σκυθρωπάζω.) O Plato, ut nihil noſti præterquam tetricus eſſe, tanquam cochlea,grauiter ſublatis ſupercilijs.

Seueritas Platonica.

σκύλα.) Heſperio Marcellus redit ex bello, prædam ferens ad fines Italiæ oblongæ.Ariſtophanes:Quicunq; neq; lectum neq; ſtragulas habent, eant cubituri ad coriarios.De ijs q latêre nequeũt.

σκύλλα.) Scylla,in Tyrrheno mari mõſtrum ferebatur eſſe, uſq; ad oculos mulieris pulcherrimæ forma præditum: utrinq; uerò canum capita ſena habẽs,reliquum corpus ſerpentinum.

σκύλαξ.) Scylax Cariandenſis (Eſt autem Carianda urbs Carię,propè Halicarnaſſum) Mathematicus & muſicus, ſcripſit nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorũ rege, terræ ambitum, (ἀντιγραφὴ πρὸς τὴν πολυβίου ἱστορίαν) ſcriptum cõtra Polybij hiſtoriã.

Carianda.

σκύμνος.) Non eſt leonis catulus in urbe alendus. Ac potiſſimùm quidem fuerit,leonem in urbe non ali:ſin aliquis altus fuerit,morib. eius ſeruiatur.Aeſchylus dicit de Alcibiade:Non educandum eſſe hominem elatum: ſi quis uerò educatus fuerit.non eſſe iritandum,ſed cicurandum. Et Euripides quidem cõſuluit, non recipiendum. Aeſchylus uerò talẽ quandam ſententiam attulit: Non eſſe recipiendum: aut ſi receptus ſit, mores eius ferẽdos. Aeſchylus itaq; ſapienter, Euripides uerò euidẽter locutus eſt (σοφῶς,σαφῶς εἰπεῖν.)

Leonini catuli graues urbibus.

σκυθικὴ δίκη.) Scyrium iudicium. Qui in iudicijs tergiuerſabantur, ſe peregrè in Scyro abfuiſſe dicebant.

σκυτάλη.) Epiſtola Laconica. Fuit autem ſcytala lignum politum oblõgum. Duæ apud Lacedæmonios fuerunt ſcytalæ, quarum alteram Ephori retinebãt: alteram duci, quem ad bellum ablegabant,tradebant. & cum aliquid mandare ei nolebant,corrigiam albam in ſcytala complicabant: in eaq; ſcribebãt,& inuolutam tabellario tradebant.hoc uerò faciebãt, ne tabellarij cognoſcerẽt quid in ea ſignificaretur. Dux uerò corrigiam acceptam ſuæ ſcytalæ circumplicabat, itaq; ſcripturam cognoſcebat. Dicitur ſcytala & epiſtola, & lignũ ipſum in quo epiſtola eſt.Dioſcorides in libris de inſtitutis ait:creditores Spartæ diuidere ſcytalã duobus præſentibus teſtibus: & ſcribere pactum in utraq; parte, & alteram uni ex teſtibus dare, alteram uerò ipſos ſeruare. Vtebantur illa etiam aliter, ut Ariſtoteles in Ithacenſium republica libro 42 ſcribit.

Scytala.

Συγγραφὴ Spartanæ.

σκυτάλιδες.) Scytalides, uel Scytalia, tormenta ignẽ eiaculãtia,lignea,alia pedis, alia cubiti magnitudine, acuta, quæ ſummo digito uix auſis attingere, & in capitibus diſtincta ferreis ſtimulis, quibus implicita erat ſtuppa & faces, eademq; perfuſa pice, ac alij quidem incẽſa porrigebant, alij contenta iaciebãt in primam (ἀχίας. f.ἄχιδας uel οἰκίας, in primas ædes) aciem:quæ cum ui irruerent, & ſtimuli tabulatis infigerentur,perſeuerabat ignis,celeriterq; incendebat.

σκύτινος.) In capite galeæ erant coriaceæ,cuiuſmodi ſunt Paphlagonicæ, criſtam habẽtes in medio,ferè tiaræ inſtar.

σκυτότμος.) Sed mirum in modũ concio plena erat candoris. De mulieribus loquitur, ꝙ albæ eſſent: quoniã coriarij in umbra ſedẽtes,munere ſuo fungũtur.

σμάραγδος.) Smaragdus, gemma pretioſa. Argumentum firmiſſimum pietatis Polycratis Samij fuit ſmaragdus, in mare cõiectus, repertus, captusq; piſcis qui eum deglutierat.

Anulus Polycratis.

σμηκίδης.) Smecithi dominus.Fuit Smecithus Thracum rex cinædus. Athenis autẽ ea conſuetudo uiguit, ut cum mulier in ius uocabatur, ꝙclamaret præco, nomine mulieris edito.exẽpli gratia: Aſpaſia & Dñs eius,id eſt maritus, citatur.

σμιλὴν.) Impreſſiõe in Colchos facta, nihil admirati ſunt pręterquam apũ examina,quæ multa ibi erãt:& quicunq; milites de fauis ederãt,omnes errore mentis ſunt affecti, eosq; euomuerunt: multiq; decumbentes poſtridie ſurgebant, tanquam uenenum hauſiſſent.

Mel Colchicum.

σμιλῶς.) Homerus de Neſtore: Huius ex ore melle dulcior manabat oratio.

σμίνδλω.) Hoc ipſum uolo,niſi ligo mihi præciderit ſpem meam.

σμώχετε.) Ariſtophanes: Viriliter manus inijcite,& edite ambab. buccis.Nullum enim,ó ærumnoſi, alborum dentiũ munus eſt,niſi aliquid mandant.

σμοιός.)Smœus inter ipſas,equeſtri ſtola indutus,mulierũ perpurgat patellas.

σύβαρός.) ſuperbus. nam Sybaritas dicunt opibus & delicijs excelluiſſe, un-

de nomen hoc factum sit.

Insectatio nescio cuius.

σοβαρός.) Talē informo uti par est, neq; secus quàm decet, lusciosum illū & auarum & callidum & stupidissimum ad meliora, gulosissimum uerò ad internecionem eorum, à quibus aditur, maximo furore percitum. Cęterùm perditus, immatura ætate per contumeliam in malam rem abijt, pręmia facinoribus suis digna consecutus, homo nefarius, & atro diei similis: qui ius perperam dicēdo, iniustè multos cōdemnauit, irā non ueritus, nō curans Adrastiam, neq; Nemesin reformidans. atq; hæc argumenta euidentia sunt Tartarei & Tantalei eius supplicij:

Qui mala multa patrat, q mala multa luet.

SODOMA & Gomorra, nomina urbium turpium & impiarum.

σολομῶν.) Solomon rex Hierosolymorum, filius Dauidis, ex Vriæ uxore Bersaba: qui uxores duxit ex gentibus, contra mandatū Dei. uniuersæ uerò illi fuerunt uxores unà cum Israeliticis, septingētæ: concubinę uerò trecētæ. Prouecta uerò ętate, ab Ethnicis mulieribus deprauato animo, ad idololatriam deflexit. Coluit enim Astarten, deam Sidoniorū, & Chamon, deum Ammonitarum: & ex mille uxoribus solus illi mas natus est Roboā filius, & ipse ex alienigena Naama Ammanitide, indignus imperio. Multitudo enim coniugiorum orbitatem facit.

ἀλλοφυλοπολυγαμία.

εἰδωλολατρεία.

E' mille mulieribus unus filius.

σολομῶν.) Solomon, Filius Dauidis, rex Iudęorum, sapientia, potentia & diuitijs præstans & illustris, ius prudenter & sapienter dicendo ab æquitate nunquam recedebat, in omni se exercens sapiētia, diuina gratia plenus: doctrinæ auditores plurimos habuit. Hæc & id genus alia cū ageret, naturæ imbecillitate à corporis uoluptatibus subactus, uxores numero mille ducit: à quibus ei persuadetur, ut idololatra fiat. propterea mandauit Deus, ut regnū eius diuideretur, non ipsius temporibus, ob memoriam Dauidis patris eius: sed post eius obitū, quòd potentibus (ut inquit Solomon) ualida inquisitio imminet: hoc est, Deus ab uirtute perfectis exactissima quæq; postulat. Ac alijs quidem hominibus grauiter delinquentibus parcit, sanctis uerò non eandem dat ueniam. Idem Solomō alio loco: Minimo quidē uenia datur, & misericordia, potentes uerò potenter punientur. Solomon à pace dictus, quòd eius temporibus pax fuit.

Ob simulacrorum cultum regnū diuisum.

Pontentum acris examinatio.

σόλων.) Solon Execestidæ filius, Atheniensis philosophus, legumlator, & populi princeps. Fuit Olympiade 47, alij tradunt 56. Insidijs uerò petitus à Pisistrato tyranno, secessit in Ciliciam; & ciuitatem cōdidit, quam à suo nomine Solos dixit. Alij etiā Solos in Cypro ab eo nomen habere dicunt, & decessisse eum in Cypro. Scripsit leges Atheniensib. quas axonas nominarūt, quòd scriptæ essent in ligneis tabulis. Est & eius elegiacum poema, quod Salamis inscribitur: & præcepta morum elegiaca, & alia. Est & hic unus ex ijs qui septem sapientes dicuntur, & fertur eius scitè dictum hoc: NE QVID NIMIS, aut NOSCE TE.

Soli Ciliciæ Cypri.

Athenienses axones.

Scripta.

σόλων.) Hunc, ij qui delecti erāt ad bellum inferendum Cirrhæis, in consilium adhibuerūt. Oraculum autē de uictoria sciscitantibus, respōdit Pythia: Nō prius urbis disijcietis turrim captam, priusquā meum templū glaucæ Amphitrites fluctus alluat, resonans in nigrū mare. Suasit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam cōsecrarent, ut ædi Apollinis uicinū esset mare. Excogitauit Solon aliū quoq; astum aduersus Cirrhæos. nā fluuij aquam per canales in urbem fluentem, aliò auertit. Nihilominus illi obsidētibus adhuc resistebāt, tum è puteis, tum aquā pluuiam bibētes. At ille hellebori radicibus in flumen iniectis, cū animaduertisset aquam satis esse infectam, fluuium in ueterē alueū reduxit. Itaq; Cirrhæi aqua affatim hausta, profluuio uētris perierunt. Amphictyones uerò, qui in castelli præsidio erant, & castellum & urbem cæperunt.

Cirrhæa consecratio.

Infectio flumini.

σόλων.) Solon legumlator Atheniensiū, ab amicis uictus, ære alieno oppressis, nouas tabulas instituit.

σολπίκιος.) Sulpitius Rufus consul, uir fuit cùm in re bellica clarus, tum in Republica mediam uiam ingressus.

σόλοι.) Ciliciæ urbs, & Cypri: à quibus solœcismus, cum sua lingua barbarè loquerentur. hanc Solon condidit, à quo cognomen sortita est.

σολοικισμὸς.) Barbarismus est, ex uitijs dictiōis, præter cōsuetudinē probatorū Græcorum. Solœcismus uerò, est sermo incongruè cōpositus, ut illud: Ego ambulās murus cecidit. pro, me ambulāte.

σορός.) Heus tu fumose & attritis manibus, desideras atq; amare uideris elegantē sandapilā. Aristophāes: Pollinctorib. insaniā ei⁹ narrabo. hoc est, nihil ei medebit nisi mors, & parāda sūt illi funebria.

σοῦ.) Aristophanes in Crabronib. Vbi

ubi

ubi est meum rete? tuũ tuum rursus tuũ supra aues est. Idẽ: Sapientis est uiri, cõpendio pulchrè multa uerba complecti. Ego uerò communi calamitate percussus, supplex accedo ad te.

Potor strenuus.

σȣβαρμάχιος.) Subarmachius satellitũ fuit dux, fidelissim⁹ eunucho Eutropio: plus uerò uini bibebat, quàm capere poterat: sed tamen eius uẽter, propter consuetudinem & exercitationem adeò robustam & strenuã, omnia ferebat ad naturalem humorũ excessum. Sẽper itaq; fuit ebrius, siue potasset, siue non potasset: ebrietatem autẽ dissimulabat, incerto pedum ingressu & casui reluctans ob iuuenilem ætatẽ, & subsistens. Erat autẽ regij generis Colchus germanus, ex ijs qui ultra Phasidem & Thermodontem habitant, sagittarius optimus, nisi immodicus luxus suis eum sagittis cõfecisset.

Sagittarius, Bacchi sagittis confixus.

σȣ́κινοι.) Annuli è succino atq; eburnei, conducunt mulieribus.

σȣ́περβος.) Tarquinius, septimus & ultimus rex Romanorũ, cognomento Superbus, omnẽ potestatem in se transtulit, ac Rempublicam oppressit: ut qui talibus artibus regno potitus esset, cùm legibus abrogandis, tũ magistratibus contra morem maiorũ designãdis, per eaq; populo excarnificãdo: uincula itẽ excogitauit, & flagella, & cõpedes ligneas, ac ferreas, cathẽas, metalla, exilia, cõtẽptor & arrogans, unde & cognomen habuit.

Exactor seuerus, et castigator sui.

σȣπηριανὸς.) Superianus sophista, genere Isaurus, Lacharis discipul⁹, serò quidem ille ad discendũ accessit, & ingenio tardiore fuit: adeò uerò laboriosus & diligens, ut cũ annos amplius triginta natus Oratorũ libros legere cœpisset, & ut paucis dicã, liberalibus disciplinis operã dare, à seipso illa per uim exigeret, nec obiurgationibus nec flagris parcẽs: atq; ea ætate edisceret, quę ab alijs omnibus in puericia pædagogi & magistri exigũt. Cæterùm Superianus ipse à sese flagris cæsus, sæpè in balneis uidebatur. Nequaquam igitur spe frustratus fuit: sed paulo pòst Athenis, splendida illa & celebri urbe, designatus sophista, Lachare gloria non multo inferior. Noui enim, etiã Lacharem sophistã esse factũ, diligẽtia magis quàm ingenio. Legenti enim mihi, & eius orationes ex ijs coniecturam capienti, ualdè fuisse diligẽs uisus est, ingenio uerò tardiore. uidi etiã imaginem uiri, omnino denunciantẽ, qua natura fuerit Lachares, ad eruditionem quidẽ tardior, sed uultu ad uirtutem optimè formato: dignus magis qui philosophus, q̃ sophista uocetur. nam alioqui etiã Deocharus uir fuit Lachares, ut qui amissum uisum receperit.

Lachares.

Visus receptus.

σȣ́σιον.) Cadauere cremato Susij ossa patri Tithono afferunt.

De Memnone fit sermo.

σοφία.) A' latere sanctæ Sophiæ, colũnæ ablatæ sunt gentiles 427 deorũ gentiliũ, & Cari, (πατρώȣ partim) patrui Diocletiani, & duodecim signorũ Zodiaci. Imperatorum autẽ Christianorũ statuæ octoginta, quibus Iustinianus urbi distributis, magnũ templum extruxit. Sapientia stulti, sermones sunt imperuij. Sapiẽtiam communiter omnium rerũ doctrinam, & artem, & prudentiã, & scientiam, aut mentem dicunt. Semel usus est hac uoce Homerus, non ut nunc, de morum conformatione per institutionẽ & (πραγμάτων quid si γραμμάτων? literis) usum rerum, sed de arte fabrili.

S. Sophiæ templum.

Sapientia.

σοφὸς.) Sapiens, qui sapientiã profitetur: is uerò fuerit animo ad summũ perpolito. Philosophus autem, sapientię studiosus. Sapientia est etiam facundia, & diuinarum rerum cognitio. Sapientiam Plato existimat maximè propriè, eã quæ sit earum rerũ quæ intelliguntur, & uerè sunt, sciẽtia: quã uersari dicit circa Deũ, & animam à corpore separatã. propriè sapientiam etiam philosophiam uocat, quæ sit cupiditas diuinæ sapiẽtiæ. Apud eum item sapientia dicitur omnis experientia: ut cũ sapientem dicit opificem.

Sapientia Platonica.

Philosophia.

σοφιςὴς.) Impostor. Dicitur & sophista, qui oratione seducit: & magister, ut qui sapientes reddat. Olim sapiẽs dicebatur sophista. Aduersus dolores & morbos summus sophistes, id est artifex, profligator dolorum & morborum, hoc est, medicus excellens. Sophista, omnis artifex, & qui eloquentiam profitetur, & qui uolens in uerbis cauillatur.

σοφιςὴς.) Prisci sophistas dicebant oẽs eruditos, & sapientiam tribuebãt etiam Musicæ. Philostratus Lemnius: Sapientes quidem nos sumus, sed non in omnibus rebus artifices. Aristophanes in Nubibus: Quàm plurimos alunt Nubes, sophistas. loquitur de ijs, qui de rebus sublimibus nugantur. Abusiuè sophistæ dicuntur, oẽs qui disciplinis eruditi sunt. Neq; uerò mirum id est, cũ ne tibicines quidem sic appellare dubitauerint. Plato certè quidem, comicus poeta, in fabula sophistis, etiam Opuntium poetam

Bacchylidem nomine ſophiſtarũ comprehendit. Sophiſta eſt, qui poteſt oſtentatione ſapientiæ rem facere.

σοφοκλῆς.) Sophocles, Sophili Colonei filius, Atheniẽſis, tragicus poeta. Natus eſt Olympiade ſeptuageſima tertia, ante Socratem annis ſeptendecim. Hic primus tribus actoribus uſus eſt, & eo q uocatur Tritagoniſta. Primus etiã chorũ ex iuuenibus quindecim introduxit, cũ antea duodecim tantũ ſolerẽt. Appellatus autẽ fuit Apis, ob orationis ſuauitatẽ. Primus quoq; tragicas cõtẽtiones ac cõpoſitiones inſtituit, ſed nõ delectũ (ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν) militũ. Scripſit inſuper Elegiã, & Pęanas, atq; orationẽ proſam: quũ de choro aduerſus Theſpidem & Chœrilum cõtenderet. Filios habuit Iophontẽ, Leoſthenẽ, Ariſtonẽ, Stephanũ, Meneclidẽ. Obijt ſexto anno poſt Euripidis mortẽ. Exhibuit fabulas centũ uigiti tres: quãquã alij dicũt multo plures. uictorias aũt uigintiquatuor reportauit.

Tres actores. *Tritagoniſta.* *Chorus 15.* *Apis cognomen.* *Filij.* *Fabulæ.*

σοφοκλῆς.) Sophocles Ariſtonis filius, nepos ſuperioris Sophoclis ſenioris, Atheniẽſis, Tragicus poeta, edidit tragœdias 40: alij dicunt undecim. uicit ſeptẽ. Scripſit & elegias. Apollonius tẽperantia excellebat Sophoclem. nã ille quidẽ furioſum & agreſtẽ dominũ ſe dixit effugiſſe, cũ conſenuiſſet: Apollonius uerò Tyaneus, pro uirtute ſua & modeſtia, ne in adoleſcentia quidẽ ab illis uictus eſt, ſed florẽti ætate & robuſto corpore, furioſo etiã iſti dño eſt dominatus. Quidã tamẽ eum calumniãtur, ut qui in re amatoria impegerit, eaq; de cauſa annũ apud Scythas exegerit. Cæterùm ne Euphrates quidẽ unquam ob rẽ Veneream uirum calumniatus eſt, quamuis falſas literas cõtra eum cõmentus. Aduerſabatur enim Apollonio, qui eum pecuniæ cauſa omnia facere dicebat: reuocabatq; à quæſtu, & cauponatione ſapientiæ.

Apollonius Sophocle caſtior. *Euphrates.*

σοφοκλῆς.) Sophocles Atheniẽſis, tragicus poeta, & Lyricus, nepos antiqui Sophoclis: fuit poſt Pleiadẽ, hoc eſt ſeptem illos tragicos qui nominati fuêre πλειὰς. Tragœdiæ illius ſunt quindecim.

σοφὸς σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' εὐριπίδης, αὐλῶν δ' ἁπάντων σωκράτης σοφώτερος.) Sophocles ſapiẽs quidẽ, Euripides uerò ſapientior, ſed omniũ Socrates ſapiẽtiſſimus.

Sophocles. Euripides. Socrates.

σοφοὶ τύραννοι τῆς σοφῶν σωφροσύνης.) Sapientes fiũt principes cõſuetudine ſapientũ. (Rectè addit: σοφοὶ γερόντων οἱ νέοι σωφροσύνης. Sapiẽtes fiũt adoleſcẽtes ſenũ cõſuetudie.)

σωκράτης.) Socrates Sophroniſci ſtatuarij, & Phænaretes obſtetricis filius, primùm ſtatuarius fuit: itaq; dicũt, Gratias ueſtitas Athenis, eius eſſe opus. Deinde philoſophatus eſt, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damone, deinde Archelao. Ariſtoxenus uerò Archelaum primùm eũ audiuiſſe dicit, & fuiſſe ei in delicijs, & acerrimum ad res Venereas: ſed ſine iniuria, ut Porphyrius in Philoſophica hiſtoria tradit. Vir factus, militauit ad Amphipolim, & Potidæã, & ad Delium. In matrimonio habuit uxores duas: Xanthippen, ex qua habuit filium Lamproclem: & alterã Myrto, Ariſtidis Iuſti filiam, ex qua natus fuit Sophroniſcus & Menedemus, aut Menexenus, ut quibuſdã uidet. & quidẽ bello Peloponeſiaco fuit, (ὡς τύπῳ εἰπεῖν) ut paucis dicã, Olympiade 77. Vixit annos octogin-ta. Deinde imprudẽtia, ac potius temeritate Athenienſiũ, cõpulſus ad bibendã cicutã, deceſſit, nullo ſcripto relicto: aut, ut quidam uolũt, hymno in Apollinẽ & Dianã, & fabula Aeſopica uerſibus redita. Philoſophos uerò effecit, Platonẽ qui relicto Lyceo (qui locus eſt Athenis) ſcholã in ſuburbiũ, quæ Academia dicitur, traduxit, eiusq; ſectatores Academici Philoſophi uſq; ad Ariſtotelẽ dicti ſũt. Is enim, auditor Platonis cũ fuiſſet, in horto quodã ante urbẽ aperto ludo, ſuos diſcipulos, à loci illius deambulatione Peripateticos appellauit: & Ariſtippũ Cyrenæum, qui peculiarẽ ſectã inſtituit, & ludũ aperuit, Cyrenaicum dictũ, & Phædonẽ Eleum: qui & ipſe peculiarẽ ſcholam aperuit, Eliacam ab ipſo dictã: poſt aũt, hęc Eretriaca uocata eſt, cũ Menedemus Eretriæ docuiſſet. Ab eo porrò magiſtro etiã Pyrrhon ꝓdijt: Antiſthenẽ, q Cynicã inſtituit hæreſim: Euclidẽ Megarẽſem, q & ipſe peculiarẽ aperuit ſcholã, quæ ab eo Megarica uocata fuit, à Clinomacho uerò diſcipulo Euclidis dicta fuit Dialectica: Xenophontẽ, Grylli filiũ, Aeſchinẽ, Lyſaniã Sphettiũ, Cebetẽ Thebanũ, Glauconẽ Athenienſem, Bryſonẽ Heracleotã, qui diſceptatricẽ Dialecticã inſtituit, unà cũ Euclide: Clinomachus autẽ auxit: cũq; multi in ea uerſati eſſẽt, deſijt in Zenõe Cittieo. hic enim de ſeſe Stoicã, ꝓpter locũ, ſcholam ſuã nominauit, q fuit Olympiade 125. quidã uerò Bryſonẽ nõ Socratis ſed Euclidis auditorẽ fuiſſe ſcribũt. Huius uerò & Pyrrho auditor fuit, à q Pyrrhõij dicti ſunt. Alcibiadẽ, Critobulum Xenomedẽ, Apollodorũ, Atheniẽſes: prætereaq; Critonẽ & Simonẽ, & Eu-

Eumarẽ Phliasiũ, Simmiã Thebanũ, Terpsionẽ Megaricũ, Euenũ, Chærephontẽ. Theodor⁹ ẽt cognomẽto impius, cũ audiuit. Qui cũ inter res nihil intereſſe putaret ac traderet, peculiarẽ ſectã inſtituit, q̃ Theodorea uocata eſt. Hæc de Socr.

Theodorus.

SOCRATES, cũ tãdẽ philoſophię animũ adiecisſet, Archelai Phyſici diſcipul⁹ fuit: eãq; philoſophiæ partẽ, q̃ eſt de morib. & uita, excoluit. Habuit diſcipulos Ciues, Platonẽ, Xenophõtẽ, Alcibiadẽ, Critiã, Antiſthenẽ: Thebãos, Simmiã & Cebetẽ: Cyrenæos, Ariſtippũ * Phædonẽ. Euclidẽ Megarẽſem. Numẽ quoddã ſibi familiare eſſe dicebat, fidibus didicit apud Cõnũ iã ſenex: q̃ nomine irriſ⁹, Solõis illud dixit, ὀψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθής, p̃ſtat ſerò q̃ nũq̃ diſcere. E' Xantippe ſuſcepit Sophroniſcũ & Lãproclẽ. Cũ aũt pleriq; adoleſcẽtes eũ adamaſſent, inuidiã ſenſit, & prim⁹ Ariſtophães, Nubib. ſcriptis, eũ exagitauit, tãquã corrũpentẽ adoleſcẽtes: & Atheũ uocauit, ꝓpterea ꝙ canẽ & platanũ, ob inſignẽ religionẽ ac nũinis reuerẽtiã iurabat. Poſt, Anyt⁹ & Melitus hoc nõie eũ accuſarũt, reũq; pegerũt. In æſtimatiõe mulctæ, ſe dignũ eſſe dixit, q̃ in Prytaneo aleret. Illi uerò capitis eũ cõſẽnarũt. In uinculis fuit lõgo tp̃e, dõec ſacra nauis è Delo rediret. Neq; em̃ licebat ante eã reuerſã, quẽquã iudicio dãnatũ occidere. Critõe uerò fugã ei ſuadẽte, recuſauit: Leges inqt, uiolare nõ licet. Epotaq; cicuta, uoti recordatus: Immolate, inqt, Aeſculapio. Cyrſas uerò qdã nõe, gñe Chius, Athẽas uenit, Socratis cõſuetudine uſurus: cui iuxta ſepulchrũ dormienti in ſomnis uiſus atq; locut⁹ eſt. Itaq; ſtatim abijt ille, hoc tantum fructu capto ex philoſopho.

Fuga recuſata.

Socrates Cyr ſe dormiẽti apparet.

σωκράτης.) SOCRATES Melius, & Chærephõ. q̃ nouit pulicũ ueſtigia. De ijs q̃ arcãa q̃dã dicũt. Erratũ autẽ eſt in hiſtoria. Athenienſis em̃ fuit Socrates. Sed q̃niã Diagoras Melius malè audiebat, ut numinis oppugnator: & Socratẽ, tãquã atheũ, Cõic⁹ criminat̃. Propter inq̃ſitionẽ porrò omniũ rerũ, q̃ Socrati familiaris erat, q̃ſtionem mouet: quot pedes pulex ſaltet? eũq; pulicũ ueſtigia noſſe, p̃ iocũ dicit. Vocẽ Melius qdã ſic acceperũt, ꝙ ingenia diſcipulorũ acueret, priuſquã acceſſiſſẽt efferata: trãslatiõe ſumpta à brutis beſtijs. Nã mela Græcè ſunt pecudes. Alij ad ſordes pilorũ, & ſquallorem referũt. Diagoras Melius cũ ſupiori tp̃e pius fuiſſet: depoſito fraudatus à quodã, ad impietatẽ ſe cõtulit. Quapropter Atheniẽſes indignati, Melũ afflixerũt. Fuit & Ariſtagoras Meli⁹, dithyrãbopœ⁹, q̃ Eleuſinijs Initijs uulgatis, omniũ maximè impius iudicat⁹ fuit: & ab eo Melios impietatis nomine criminantur. Nomẽ hoc & de blaſphemis uſurpatur.

Socrates Cyr ſe dormiẽti apparet.

Diagoras Melius.

Melus. Ariſtagoras.

σῶμα.) Quicqd agit, eſt corp⁹: uox aũt à loq̃ntib. p̃diẽs ad audiẽtes, agit: corpus igit̃ eſt. σῶμ' ὅλον καθαίρειν, Φροντίδων δηλοῖ λύσιν.) Totũ purgare corpus, curarũ ſignificat ſolutionẽ. σωματοποιεῖν.) Exercẽdo corroborauit eq̃s: refecit corpora & animos hominũ. Zeuxis ſimulabat ille qdẽ ſe ſtare pactis & cõuẽtis. Sed reuera corpus exercere Philippũ, eiq; p̃bere neceſſaria noluit. Illi uerò cogebãtur p̃ omnia dicto audientes eſſe, & omnẽ ſpẽ cõfirmare atq; amplecti. σωματοποιήσαντες.) Me celeriter aſsẽſo, & cõfirmãte conatũ: ꝙ eũ uiderẽ tale argumentũ expetere. σωματοποιῆσαι.) At ille dicebat̃, nõ amittẽdos è manib. eſſe hoſtes: neq; detrectatiõe pugnæ corroborãdã eorũ audaciã. Ille exigua ſpe cõcepta, p̃ eos q̃ ob fidebãt̃ eã cõfirmabat. Polybius: Ille, per ſpeciẽ officioſi amici omnia conabat̃, q̃ facerẽt ad hoſtes cõfirmãdos: ipſorũ uerò res in ſummũ diſcrimen adducendas.

Explicatio ſomnij.

σώπατρος.) Sopater Apamẽſis, ſophiſtã & philoſophus, diſcipulus lãblichi, quẽ Cæſar Cõſtãtinus interfecit: ut cõfirmaret, ſe nõ amplius eſſe gẽtili religiõi addictũ. Erat em̃ ei familiaris pri⁹. Scripſit de p̃uidentia, & de ijs, q̃ p̃ter meritũ felices ſint, aut infelices. Sopatrũ Cõſtãtin⁹ nõ iuſtè occidit. * Bon⁹ em̃ eſt nõ neceſſariò, ſed ex charitate (fortaſſis χρηστὸς: Chriſtus. n. nõ ui cogit: ſed Charitate allicit.)

Sopater à Conſtantino interfectus.

σώπατρος.) SOPATER comicus. Ex fabulis illi⁹ ſunt, Hippolyt⁹, Phyſiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylę, Oreſtes, Phace: ut Athenæus in Dipnoſophiſtis. σώπατρος.) Sopater Parõdus, huius fabula eſt Bacchi, ut Athenæus in Dipnoſoph.

σώπατρος.) Sopater Apamẽſis ſophiſta, aut poti⁹ Alexãdrin⁹, epitõas plurimorũ ſcripſit: qdã uerò ẽt excerpta hiſtoriarũ ei⁹ eſſe dicũt. σώρανος.) Soran⁹, Menãdri & Phœbes fili⁹, Epheſi⁹ medic⁹, Alexandrię uerſat⁹, Romę ẽt medicinã fecit ſub Traiãο & Adriãο impatorib. cõpoſuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Epheſi⁹ medic⁹ iunior, muliebriũ rerũ libros quatuor, ſcripſit, uitas & ſectas medicorũ, & libros duos cõpoſitionũ, & alia diuerſa. Aſclepiodot⁹ philoſoph⁹, & medicinã edoct⁹, nihil recẽtiorũ medicorũ p̃babat, p̃terq; Iacobi. Ex ãtiq̃oribus aũt, poſt Hipp. Soranũ Cilicẽ cogñto Mallotẽ. σωρὸς.) Ariſtophi. O' aureũ nũciũ. Qũo? inqs? Itera dũ eadẽ iſta mihi: ſignificas. n. eũ pecũiarũ aceruũ afferre.

Aſclepiodõtus.

σῶς.) Aristophanes: O uir charissime & fortissime, quantã absens iniecisti nobis solicitudinem? Nũc uerò postquam incolumis redijsti, annuncia nobis quomodo rem gesseris?

σωσάννα.) Contra Sextum Aphricanũ scripsit Origenes, eiq; refragatus est de Susannæ libro in Danielem.

Sit prima tuæ tibi cura salutis.

σῶσας.) Quidam ex sanctis dixit: Non postulatur à nobis omnibus, ut alios seruemus: sed ut nosmetipsos, omnino ab omnib. Omni studio cõserua tuã animã.

σωσίβιος.) Sosibius, Lacedæmõius grãmaticus, ex ijs qui à resoluendo uel explicando dicuntur (οἱ Δηλυτικοὶ καλούμενοι) in quibus & hoc narrat, genus Comœdiæ esse quod dicatur Diclista & Mimela, à duplici conclusione, & imitatione, & de Mimelis in* Laconia dictis ueteribus. Et alius Sosibius, falsus curator Ptolemæi, homo callidus & senex, atq; etiam maleficus in regno. ac primũ fertur instruxisse necẽ Lysimacho, filio Arsinoes: deinde magna cõtumelia urgente (πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως) rursus in se uetera incendit uulgi odia.

σωσίθεος.) Syracusanus, aut Atheniensis, ac potius Alexandrinus, ex Troiana Alexandria, unus ex Pleiade, æmulus Homeri tragici, filij Myronis Byzantiæ, floruit Olympiade 164. Scripsit & poemata & prosam.

σωσικλῆς.) Sosicles Syracusius tragic⁹, edidit fabulas 73. Vicit septem. Est & ipse unus ex septẽ tragicis, q̃ nominati sunt Pleias. Fuit sub extrema tẽpora Philippi, aut (ut alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obijt Olympiade 111. alij 114. alij floruisse eum * scribunt.

σώστρατος.) Sostratus Sicyonius, cognomento Acrocherites. Arreptis enim extremis aduersarij manib. eas frangebat: nec prius dimittebat, quàm sensisset eũ deficere. Fuit & Leontiscus Messenius Siculus, qui eodem modo quo Sostratus certauit. Nam quod ille in Pãcratio, hoc Leontiscus in lucta faciebat. Tradunt eũ institutum fuisse apud Clearchum, discipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Patarensis.

σώσις.) Rex Aegyptiorum, ex tribu Cham, qui subegit Assyrios, & omnẽ Asiam & Europam: & in Assyriorũ regione collocauit Scytharum myriadas (μυριάδας aut erratũ aut mendacium ingẽs: etiam si τὸ ε nõ quinquies millies, sed tantum quingenties, accentu non infernè ε, sed supernè collocato, significet. Erunt enim quinq; milliones (ut usitata nunc uoce utar) immẽsus numerus. Quantus uerò, si quingenti milliones?) quingenties millies mille, qui dicti fuere Parthi: quod est Persica lingua Scythę: & in hũc usq; diem, & uestem & linguam & leges Scytharum retinent.

σωτάδας.) Byzantinus Philosophus ut lib. 6. de Philosophia tradit Arist.

σωτάδης.) Sotades Athenensis comicus, mediæ comœdiæ poeta.

σωτάδης.) Sotades Cretensis, Maronita, à dæmonio uexatus, iambographus scripsit * Phlyacas, siue Cinædos, lingua Ionica. nã Ionici sermones sic uocabantur. Vsus est hoc genere etiam Alexãder Aetolus, & Pyrrhus Milesius, & Theodoras, & Timocharidas & Xenarchus. Sũt autẽ eius genera plurima: ueluti ad Inferos descensus, Priapus, ad Belestichen, Amazon & alia: & Incluſę, & Redẽptus, ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

σωτάδης.) Sotades Athenensis Philosophus, qui scripsit de Mysterijs lib. 1.

σωτὴρ.) Seruator, Deus noster. O' Lucifera Diana, assiste finibus Athenarum, & iucundum lumen tuum uito dato.

σωτηρίδας.) Soteridas grãmaticus Pãphilæ marit⁹, cui etiã historias attribuit: scripsit Orthographiam, quæstiones Homericas, Cõmentarium in Menandrum, de metris, de comœdia, in Euripidẽ. Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cõmentariorum scripsit (ut Dionysius ait in 30. de Musica historia) libros tres.

σωτήριχος.) Sotericus Asites. Poeta heroicus. Fuit sub Diocletiano. Scripsit en comiũ Diocletiani: Basarica seu Bacchica, libris quatuor: de Panthea Babylõia, de Ariadne, uitã Apollonij Tyanei, Pythonem siue Alexandriacũ. Est autẽ Alexandri Macedonis historia cum Thebas & alia cepisset.

σωφίλος.) Sophilus Sicyoni⁹, aut Thebanus, comicus mediæ comœdiæ. Fabulæ eius sunt: Citharœdus, Philarch⁹, Tyndareus seu Leda: & Demia, id est carnificula, ut ait Athenæus in Dipnosophistis & Porcellus, & depositum.

σωφρονεῖν.) Sophocles: Ne iudica, ne inquire. Nunc modestia pulchra est, nõ curiositas. In his enim maximè modestiam mulieres conseruant, si non curiosè scrutentur, quid agat maritus.

σωφρονιζέντας.) Desperabundi, & cladibus superioribus facti modestiores.

σωφρ-

σωφρονῶ.) Modestiorem te faciat uirginum exemplum.

σωφροσύνη.) Modestia, alia est quàm ciuilis illa uirtus, & maior: sed eodē nomine utimur, etymologia quadā de consensu appetitus cum ratione. Quod ad modestiam attinet, ego iustissimè etiā cum Bellerophonte certarem, ait Aristophanes.* Aristoteles: Quæ faciendo discimus, ea discendo facimus, uidelicet cū discimus imperare uoluptatibus: modesti euadimus: & facti modesti, uoluptatibus imperamus. Temperantia: hanc metaphoricè quidam definiunt concentum (συμφωνίαν.) Est autem Temperātia qualitas & habitus. Concentus autem, propriè est in carmine, & est ad aliquid. Sonis etiam attribuitur concentus. σωφροσύνη, integritas mentis, opponitur insaniæ: sic dicta quòd mētem habeat incolumem. Et Apostolus, cum è prætore audisset, Insanis, Paule: multę te literę ad insaniam redigunt: Non insanio, inquit, sed prudentiæ & Veritatis profero uerba: insaniæ prudentiam opposuit. σωφροσύνη igitur dicitur, quicquid fit absq; peccato. Hanc uocem quidam rectè tribuūt castitati, aliarum rerum præstantissimę.

Discere agendo, & agere discendo.

Castitas.

σώφρων.) Sophron Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis filius, temporibus Xerxis & Euripidis, scripsit mimos muliebres soluta oratione: ac dicūt, Platonem philosophum semper eos lectitasse, adeò ut interdum iis etiam indormiret. Sophron * comicus: huius fabulæ & comœdiæ sunt, Penthera, id est socrus, ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

εὐνοῦχον.) Eunuchus, id est, castratus. Hunc petulantem & impurum animū, & actionem eorum, qui ultrò muliebria patiuntur, probè exagitans atq; insectās magnus Cyrillus, sic ait: Libidinis gratia miseri hoc faciunt, muliebria pati uolentes, cum uiri sint. Nullius enim utilitatis studio, sed propter lasciuiam, naturā mutant, diuinitùs fictam: & uiro dignam figuram ultrò sæpè corrumpunt: aut ab aliis hoc ferre coguntur, ut pestes naturæ & sexus uirilis hostes, & labes Reip. & uitę probra: instar insanarum mulierum, immodicè subāgitati, turpissimis tractati modis, misera uita, cum ratione uiuendi scelerata & impura, permista ambiguos & inuisos uultus circumferentes, & rem adulterinam, à sacris septis longè discedāt. Nam cum turpissimo & pessimo animo præclarum & diuinum opus, in malum & inuidiosum decretum mutarunt & inuerterunt: ac spiritualem castrationem, interdictæ rei seruire coegerūt: digni sunt nō modò q legib. puniantur: sed & ex dicto. (Ἐξ εὐαγγελικῆς, Euāgelico) angelico & Apostolico in exteriores tenebras penitùs abigātur. De talibus enim dixit Moses: Fractus & abscissus nō intrabunt in domum domini. Videre autem licet refertas ædes procerum huiusmodi monstris, aureas lunulas in collo ferentibus, natura uirili, facie muliebri præditis. Delicatè loquuntur, non minus indecorè quàm meretrices. Huc illuc caput agitant, rident intemperanter, & impudenter, insaniam manifestā præ se ferentes: unde cum uiris, ut mulieres, molliter cubantes, effœminati corrumpuntur: cum mulieribus autem, ut custodes simul, & temperantiæ scilicet exempla, dormientes, impudenter & sine rubore turpia faciunt: & isti quidem sic à uiris impiis & profanis corrupti & effœminati, fœdant & fœdantur, fœditate & impuritate naturæ contraria: ipsi autē mulieres miseras, & (στοχημένα, exagitatas. lego, στεφανωμένα) cumulatas (secundū dictum Paulinum) peccatis, conspurcant & lædunt, ut rabiosi canes: &, quod grauius est, ex eo causæ fiunt & autores & participes infiniti supplicij, tam qui corrumpunt, quàm qui corrumpuntur: ô uæcordiam, ô impostura & furorem. Istos ne homines & in primis excellentes, tanquam modestos, suscipiunt, & in ædes recipiunt, eisque fidem habent? qui recepti & libertatem nacti, uerè iustos & uirtutis studiosos, paulatim inescatos, in Sodomorum turpe barathrū miserè deijciunt, & in æternum ignem mittunt. Quapropter eos conuenientissimè & lex & oratio euangelica, & optima uita, & religiosa Respub. ualdè execratur, tanquam Deo inuisos & impuros. Isti enim execrabilem istam uitā amplexi, quantum in eis est, urbes delent, seminalem naturæ rationem corrumpunt & corrumpuntur: uigens autem uiri robur & ætatem, & uirilem faciem, & generosam uim atrociter absumunt. Deniq; iuuenilis ætatis robore atque uigore apertè corrupto, miseros ac ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui laxis habenis fugiendi & detestandi meritò sunt, ut animarum interfectores, & corporū corruptores, & nefarij, naturæq; adulteratores. Nihil enim uerè scelestius aut

D. Cyrilli insectatio eunuchorum.

Virorum mulieres, mulierum uiri.

Eunuchi illis ces peccati Sodomitici.

Libidines eunuchorum.

impurius eſt iis, qui ita ſubagitantur & ſubagitant. Solent enim, ut certò didicimus, non Spadones tantùm, quiq; membra flagitioſa aliquo modo habent, laſciuire immodicè, & luxuriare impudenter & inſatiabiliter: ſed & ij quib. uirilia planè amputata ſunt, ſicut & ij q à primo ortu ijs priuati ſunt. Heu extremā abſurditatē & dementiā. Itáne manib. & digitis corrūpere mulieres, & fœditatē adeò furioſè perpetrare? Et hoc ſignificās ſapiens: Beatus, inquit, eunuchus, q nō exercuit manu flagitiū: & uirgo, quæ nō expta eſt cubile in delicto. Meritò igitur ſine mammis, euirati, ἀνδρόγυνοι (quaſi uirifœminas dicas) σιδηροκατάδικοι ferro damnati ſeu cōpediti & inſani mulierū amatores appellati ſunt. Audiāt igitur qui puros & modeſtos illos fruſtra opinantur, & ne credāt mēdacio, & ſimulatæ puritati & modeſtiæ. Ab impuro. n. quid purificabitur? & à mēdace quid uerè dicetur? Atq; utinā manu caſtratus eunuchus, uita honeſta eſſet educat⁹: ſic dimidia mali pars tolleretur. Nūc ſunt terrę inteſtinū quoddā, uentris famuli, amatores fœminarū, proterui, ebrij, ſcortatores, mancipia, illiberales, argēti famuli, ab ipſo ortu ad ferrū cōdemnati, nō uiri, nō mulieres, furioſi, qui ſępè theatricas puellas in ſatyricis cōuiuiis in humeris geſtarūt, capite hedera coronato: & craterē manu tenentes, uinū infuderūt, habitu fabuloſi Bacchi. Ac ita quidē modeſti ſūt abſq; mercede, propter ferrū: & ſine fructu inſaniunt, propter ſuā turpitudinē. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodoſij imperatoris, genus eunuchorū, propter illius autoritatē & potentiā adeò creuit, ijnaq; auctum eſt, ut nōnulli iam barbati, cum eunuchi fieri uellent, & ſe Eutropios fore ſperarēt, uita priuati ſint, una cū teſtib. etiam Eutropio amiſſo. Aureæ ſtatuæ paſſim collocabantur, & ædificia ab eo extruebantur, & illuſtrabantur ſplendidiora tota urbe.

Educatio eunuchorum.

Eutropij eunuchi ſplendor.

ἀναθάν.) In eam neceſſitatem redacti ſunt penuria commeatus, ut orobos madefactos iumentis darent.

ἀπαλίωνες.) Agathias: Romani ſpalionas parauerunt & magnorū ſaxorū tormēta. Eſt aūt Spalion, textū quoddam è iuncis, ad formam tecti confectum, & ſolidum denſitate, & undiq; tectum, quòd utrinq; latera deorſum etiam ſunt extenſa, & (παράβαλλειν τὸ ἐπερχόμενον) excutiūt omnem ictum. Pelles autem & coria ſupernè inijcientes, undiq; circūtegūt machinam, quò munitior ſit, & tela excutiat: uiri uerò intus in tuto delitescētes, & apertè eam tollunt, & quò uolunt tranſferunt. Cum uerò admota fuerit ſiue turri ſiue mœnibus: tum illi infrà, terrā adiacentem effodiūt, & puluerē extrahētes, fundamēta detegunt, ac deinde uectib. & malleis cōtinuò feriendo ędificiū dejiciūt. Apud Menandrū ſunt Spaliones, machinæ, tegumēta quædā bubulis tergorib. in longū cōpoſita, quæ contis uiri longitudine attollūtur, quas armati ſubeuntes, & proximè aggreſſi mœnia, inſtrumenta lapicidarum effodiendis muris idonea tractātes, ſub terra foſſas faciunt: & incūbentes ac fodientes, aut mœniū partē aliquā dejiciunt: aut alio quopiā modo excauata loca penetrātes, alterutrum conſequuntur, ut aut reuulſa terra intra mœnia ſint: aut ſaltem cauitatibus illis ductis ad puteū, qui intrà eſt, rectà exhauriant atq; attrahant aquā in rotunda ac caua loca foſſæ.

ἀπάνις.) Sophoc. Quis errabūdū Oedipum quotidie iis muneribus donabit, quibus nunc indiget? qui quidem parū petit, & peritis multo minora fertidque mihi ſatis eſt.

ἀπάρτη.) Sparta, urbs Lacedæmoniorum: unde Spartiates.

ἀπαρτωλὸς.) Spartolus, urbs Bottices.

ἀπαρτάλη.) Mures nunc ſaltant arrepto tuo cibo.

ἀπερμολόγος.) Sic dicit auicula q̄dā, gracūlo ſimilis, à colligēdis ſeminib⁹. Hinc uilis & contēptus homo, etiā ſpermologus dicit, & is fortaſſe q̄ de alieno uictitat.

ἀπέρχις ἐς Βέλις.) uiri (Lacedæmonij) Atheniēſes, ultrò in Perſiā uenerūt, pœnas daturi Xerxi pſarū regi p caduceatorib. ab eo miſſis, & obrutis ab * Atheniēſib.

ἀπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.) Laxis habenis feſtinare: uel, ἀπὸ ὑποδήματος, à calceo, id eſt quantum pedes ſinunt.

ἀπεύσιππος.) Speuſippus, Eurymedōtis filius, nepos Platonis philoſophi, ex Potone ſorore, auditor ipſius Platonis, & ſucceſſor Academię. Olymp. 108. Cōſcripſit plurima, & maximè philoſophica, auſtero ingenio, maximeq; iracundo.

ἀπὶ ἀπείρα ὀχοινίον τὸ ἀναγκαιότατον.) Poſt funiculū funis maximè neceſſarius. Aemilianus: Draco ſpiris ſuis cadauera complexus, cuſtodiuit integra, ut neque fera neq; uolucris ad ea lædenda accederet.

ἀπήμη.) Tropicè de Deo, Ppheta hac uoce

uoce usus est, ꝙ res conditas contineat, easq; cõplexus, ad ordinẽ omnia & ornatũ reuocet, montib. æqualitate, & mẽsuris omnibus, quę in mũdo sunt, suo ordine attributis, qui cœlum totũ exigua parte totius suæ potentiæ continet, quã Spithamam dicit, quę & breuissimam uitæ partem significat.

σπίνθαρος Ἡρακλεώτης.) Spintharus Heracleotes, tragicus poeta. Fabulæ illius sunt hæ: conflagrans Hercules, & Semele fulmine icta.

σπίνθαρος.) Spintharus: hic exagitatur tanquam barbarus & Phryx.

σπίτταλος.) Spittalus, medicus apud Athenienses illustris. Aristophanes: Abi ad Spittalum. Tu uerò mihi stillam pacis instillato hanc: hoc est, æneam aut argẽteam, quales habent medici.

Spongia pro malleo.

σπόγγος.) Dicũt Acconem, fatuã mulierem, spongia percussisse clauum.

σπονδή.) Libatio, uini effusio, in honorem dæmonum: aut amicitia.

σποράδες.) Insulæ quas nonnulli Cyclades dicunt, quæ in Aegæo mari sunt duodecim.

σπόρος.) Sporus, Neronis amasius, qui & Sabina uocatus fuit, nõ ob similitudinẽ mulieris tãtũ, ꝙ castratus erat: sed qđ etiam nupserat ei, quemadmodum illa.

σποργίλος.) Qui fuit tonsor. & Plato inquit: Sporgili tonstrina, inimicissimũ tectum.

στάσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.) Diuitem quidem cũ esse audio, sed nulla in re bonum.

σπουδή.) studiũ, uehemẽs rerũ honestarũ occupatio. Isidorus: studiũ quidẽ, inquit, philosophiæ, uiro iuniore, doctrinã philosophicã recẽns amplexo, magis esse dignũ: alacritatẽ aũt piã & Dei amãtem, maximè conuenire prouectis longeq; progressis ætate & philosophia.

σπυρίδων.) Spyrido, unius urbium Cypri Trimethuntis episcopus, qui ob animum ab omni superbia alienum, episcopatui intentus, pauit oues. Media uerò nocte fures stabula pecudum aggressi, dum surripere eas student, inuisibili ui apud stabula uincti sunt. Cũ diluxisset, accessit ad gregẽ. Cũ uerò illos uidisset uinctos, factumq; cognouisset: soluit fures, multum hortatus, ut iustis laboribus, & non per iniuriam uictum quærerent: arietęq; donatos dimisit, festiuo dicto addito: Ne frustra, inquit, uigilasse uideamini. Fecit & alia complura miracula. interfuit etiam Niceno concilio.

Fures uincti sine funibus.

σταγειρίτης.) Stagirita Aristoteles ab urbe Stagiris. Pisides: Quales duces aut (στρατιώτας, milites) Stagiritas habẽs, ueni sti in terram fortunatorũ barbarorũ? Omnino Stagirita magis illi deuorandus est, quàm oratori Pæanensi, filius Olori: id est, Demostheni Thucydides.

στάδιον.) Stadiũ, septem & semis conficiunt milliare. decem milliaria habẽt stadia (75) 80. Stadiũ pedes habet 600. milliare pedes 4200. Iugerum pedes 100. ἄρουρα, aruum pedes 50. pes, digitos 16. cubitus, pedem unum & semis.

Spaciorum uocabula.

σταθερὸς.) Bellũ, regis celeritate & prouidentia factum est stabile & tutius.

σταθήσεται.) ex Euangelio: In ore duorũ testiũ aut trium stabit omne uerbum.

σταθμᾶται.) Non uerbis, sed factis semper consueuerunt iram aduersus sese põderare homines.

σταθμὸς.) Nazanzus, diuersorium & castellum est Cappadociæ.

στατὴ.) Cõfirmata libertate Geræi, statim Antiochum regem 500 argenti talẽtis, 1000 thuris, & stactes 200 ornarunt. Ac nauigabat ille ad Tylum insulam, Seleucia soluens: aromata uerò erant in rubro mari.

Geræi. Antiochus. Tylus.

στατὴρ.) Stater, nomisma quadratũ aureum. Saculorum alter æneos habebat obolos, alter stateres aureos, magis inter se similes quàm equi Eumeli.

στεῤῥοὶ.) sub Theodosio maiore, cũ gẽtilia templa destruerentur, in æde Serapidis Hieroglyphicæ literæ, crucis forma, sunt inuentæ. Quibus ij qui ex Ethnicis ad Christianismũ transierant, uisis, crucẽ apud Hieroglyphicarum peritos, futurã significare uitam dixerunt.

Crux uenturæ uitæ symbolum.

στεφυλὴ.) Βόλους κατέσθιν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν, uuas comedere, significat imbris inundationem.

Somnij explicatio.

στέαρ.) Sebum, seu pinguedo, apud Dauidẽ beneuolentiã & fraternum amorẽ significat. Sebum suum occluserunt, os eorũ locutum est superbiam. In diuina item scriptura pinguedo, prosperitas & opulentia dicitur. Egredietur tanquam è pinguedine iniusticia eorum: hoc est, Confidentissimè iniusta loquuntur.

Pinguedinis allegoria.

στέαρ πυρῦ.) Pinguedo frumenti, id est pulcherrimum frumentum & panis.

στέατα.) Eunapius: Ferens literas in æneo uasculo (farina) pinguedine oblitas, in peram coniecit: & panes alios imposuit, ne quis arcanum resciscere.

στεγανόποδα & πλατυώνυχα.) Animalia solidis pedib. & latis unguib. dicũt, olor, ãser pelica-

pelicanus, & anatũ omne genus, aquis gaudens.

στεγανώτερον.) ἀλλά τι καὶ φρονέες στεγανώτερον. Occultius aliquid animo clausum habes. Illi, utribus compunctis nebula densissima obumbrarũt aerem fuligine illa.

στείγει.) Vrentem istum Solem tolerat, calido sudore ubiq; manans.

στελεὸν.) Babrius fabularum scriptor.

Nisi uos omnes capulos gigneretis,
Nullus agricola securim haberet in ædib⁹.

στελίκων.) Stilico sub Arcadio & Honorio, unà cum Rufino diripuit omnia.

στέμφιλον.) Exuuiis uuę & olearum pro obsonio utebantur.

στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ.) Subtiliter disputare de fumo.

στεντόρειος φωνὴ.) Stentorea uox.

στερίφοις.) Si quis locus nimiũ uliginosus & lacustris erat, eum profundis fossis omnino solidum efficiebant.

στέρνα καὶ νῶτα καὶ αὐχένες γῆς.) Terræ pectus & dorsum dicuntur planicies: sicut collum & fauces, angustiæ.

Scyrus charior Athenis.

στέῤῥω.) Sophocles: istos ego uiros nũquam ferã, sed lapidosa Scyrus satis mihi erit posthac, ut solus me oblectem. Polybius: Nunc (neq; enim iustum est peierare) in hisce acquiescimus.

στερὸν.) Theocrit⁹: γόνυ χλωρὸν, Genu uirẽs: id est robustũ & iuuenile. Trãslatio sumpta est à calamis, qui dum uirent, teneri sunt: siccati, rigidi fiunt.

στεροπὴ.) Concitatus instar uelocis Austri, splendido absque fulgure desinit: & nunc sibi redditus, nouo dolore cruciatur. Signa quædam sunt uentorum, diune duraturi, an citò desituri sint? In Comœdia: Celeriter desiit. serò enim dolere cœpit.

Signa uentorum.

στεφανηφόρον ἡρῷον.) Coroniferum sacellum fuit Athenis, siue alicuius filij Herculis ex Thestij filiabus suscepti, siue (ἀστυκοῦ Vrbani) Attici Coroniferi, ut ait Hellacanus lib. 2. Atthidis.

στεφανικὸν τέλεσμα.) Coronale tributũ apud Rhodios dicebatur, quia liberi erant, & exiguum quiddã Romanis mittebant quotannis, non tam tributum, ut ducibus, quàm coronam ut amicis. Gallogræci item Ancyrani στεφανικὸν appellant, quicquid in muneris & beneficij loco datur.

Rhodiorum immunitas.

Ancyrani.

στεφανοῦν.) Coronare, pro ornare & honorare usurpant. Lycurgus: Callisthenẽ 100 minis coronastis. id est donastis.

στεφανωσάμενος καλάμῳ.) Corona è culmis aut arundinibus Castori & Polluci dari solebat, tenuis scilicet & minimè sumptuosa.

αἴθρια στέφη.) Coronæ ex Hyperboreis allatæ dicebantur æthriæ, quòd semper sub dio collocarentur.

στελάμενοι.) Facinus id Perseus cælare studuit ille quidem, sed non potuit.

στελειὸς.) Quæ uis inesset ferro uestro, nisi capulus ei insertus esset?

τὶ γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ
ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στελειὸς ἀρήρει;

στείριας.) Stiria, municipium Pandionię tribus, cuius municeps Stiriensis.

στείχειν.) Rationem, quæ huc eunti mihi uenit in mentem, expẽde cum animo tuo. Nam parua quidẽ illa dictu est, sed admiratione digna.

στήλη.) Statua non solùm sepulchris imponitur, sed & uictoribus erigitur, & inscriptiones recipit.

στηλιτευτικὸς λόγος.) Proscriptio (παρά τινι τῶν πεπλασμένων, apud aliquem uel aliquid confictorum) est oratio, quæ solas res gestas exequitur, adhibita interdum etiam comparatione. Differt autem à uituperatione, quòd hæc ꝑ capita laudationum producitur: ut genus, educationem, acta, comparationẽ. Proscriptio autem dicitur στηλητευτικὸς, à columna, quæ uel saxum est, uel æs oblõgum, quadrangula forma erectum, in quo facinora proscripti perscribuntur. Sæpè etiam bene meritorum beneficia in literarum monumenta referuntur.

STENIA & Scyra, festa mulierum.

στήριγμα ἄρτου.) Fulcrum panis, non triticum tãtum, & hordeum, sed quicquid alendi uim habet.

STESICHORVS siue Euphorbi, siue Euphemi, siue Euclidis, siue Hyeti, siue Hesiodi F. Siculus Himeræus. Sic enim dicitur. Alij tradunt eum Matria Italiæ, alij Pallantio Arcadiæ profugum, Catanam uenisse: atque ibi defunctum, ante portam sepultum esse, quæ ab eo Stesichoria dicta sit. Iunior fuit Alcmane lyrico, Olymp. 37 natus: obiit 56. Fratrem habuit geometriæ peritum Mamertiũ, & alterum Helianactem legislatorem. Fuit lyricus: eiusque poemata Dorica dialecto libris 26 extant. Dicũt eum scripta uituperatione Helenæ, excæcatum esse: rursusque ex somnio, eiusdem scripta laudatione, q̃ palinodia dicit̃, uisum recepisse. Dict⁹ est Stesichor⁹, ꝙ primus citharę cãtũ instituerit: cũ antè Tisias uocaretur.

στεσα-

στάδες Φορμίωνος.) Storeæ Phormionis. Hic dux fuit, homo frugi & bellicosus. Milites autem humi cubant. Dicitur de rebus uilibus.

στίγματα.) Aelianus: Libris crematis, impiarũ & effœminatarũ notarũ cineres, liquefacta cera ſubigat, atq; inungat.

στιγμή.) Punctum, eſt lineæ finis, ſignũ minimum. Centrum uerò eſt principiũ lineæ, unitas principium numeri. Cũ autem utrumq; principium ſit: addendum eſt cuius ſit principium.

στιλβίδης.) Stilbides, uates optimus: inter eos qui oracula uetera enarrant probatus & celebris.

στίλπων.) Stilpon Megarenſis, philoſophus, ſub primo Ptolemæo fuit diſcipulo Paſiclis Thebani, q audierat fratrẽ Cratetẽ, & Dioclidẽ Megarẽſem: alij Euclidis diſcipulum faciunt, Platonis auditoris. Præfuit Megaricæ ſcholæ & Dialogos ſcripſit non pauciores uiginti.

στίχος.) Verſus qui cõmuni conſuetudine à læua uerſus dextram legitur.

Relatiua. στλεγγὶς.) Strigilis, ad aliquid eſt, & nõ ad aliquid. Eorũ q̃ cũ aliis cõferũtur, quę dam ad unũ tantùm pertinent, quib. ad aliquid aliud uti nõ poſſis: ut uiſu tantũ ad uidendum. Aliis ad alia poſſis uti, quibus deſtinata non ſunt: ut ſtrigili nõ tantum ad abſtergendum, ſed etiam ad hauriendam aquam.

σὰς τε καρπῦ, βακχείᾳ τε νάματος.) Ariſtophanes.

Et cellas frugum plenas, laticiq́, Lyæi.

σοὰ, λεὼ ὃ μικρὸ: σωϊκὸ δὲ οἱ ἀπ' αὐτ.

Portic. Piſianactea. Pœcile. λεὼ δὲ μεγάλα.) Stoa ſchola illa Athenienſis, q̃ olim Piſianactea porticus: pòſt, cum depicta eſſet, Pœcile, id eſt, uaria dicta, nomen dedit Stoicis philoſophis. PORTICVM, quæ extra Epheſum ad templum porrigitur (ϑηλυκλεὶ κατασκεύατε, f. ϑολικλεὶ, rotundam) fœmineam effecit Damianus Epheſius ſophiſta.

Explicatio ſomniorum. σολεὶ λευκλεὶ κάλλιστον ἐνύπνῳ φέρειν.) Veſtem candidam pulcherrimum eſt in ſomnis ferre.

σολεὶ φέρειν μέλαιναν (ὃ καλὴ ϑέα) οὐκ ἀληθέα.) Veſtem ferre nigram, nõ pulchrũ eſt ſpectaculum.

σολεὶ δ' ἁλυργὸν εἰς μακρὰν νόσον φέρει.) Veſtem uerò purpuream, in longũ morbum conijcit.

σολεὶ ἐρυθρὰν εἰς καλεὶ πρᾶξιν φέρ.) Veſtẽ rubram, actionem honeſtã affert.

σολεὶ φέρειν ἄνακ, ἐλπίδων λύσιν. Veſtem ferre principis, ſpei ſolutionem (utrum ſpem ratam an irritam?)

σόλ.) Parua mei habita ratione, domum redire properarunt.

στόμα.) Os ſeu frons, prior pars exercitus. In ſacra Scriptura os dicitur, animi alacritas.

στόμαργος.) Electra apud Sophoclem: Prædica me apud omnes, ſeu mauis improbam, ſeu maledicam, ſeu impudentia plenam.

στόμαχος.) Stomachus, id eſt gula ſeu guttur. Antiqui medici ſtomachum cor uocarunt, unde ſunt καρδιωγμοί. Cardia.

στούδιος.) Studius, princeps quidã celebre illud monaſteriũ cõdidit. Studitarũ monaſteriũ olim catholicæ Eccleſię fuit pòſt mutatũ in monaſteriũ. Idẽ Studius princeps, ædem Archiſtrategi Nacoliæ condidit, in qua extant uerſus heroici: Studius illuſtrem ædem condidit, celeriterq́; ſuorum laborum præmiũ reperit, conſulares faſces adeptus.

στωϊκοὶ.) Stoici. Zeno Citieus in Piſiana ctea porticu obambulãs, quæ pòſt à Polygnoti pictura Pœcile, id eſt uaria dicta fuit, diſſerebat. Quamuis aũt ſub XXX tyrãnis eo in loco 1400 ciues interfecti eſſent: tamen ad eum audiendum homines ibi conueniebant: propterea q́; Stoici dicti ſunt eius ſectatores, cum Zenonij antè dicerentur. Cædes 1400 ciuium.

στωμύλος.) Adoleſcẽtulos ad nutrices remittere: per delicias ibi apud eas garrire illos, & nugari de filo & ſtamine & pupis ſinamus. Ariſtophanes: Cõpeſce noſtras ſententias, bellas haſce & elegãtes, de quibus inter nos garrimus, & uenia quadam benigniore temperato mentẽ.

STRABO, Amaſenus philoſophus & geographus.

στραγαλωτὴ μάστιξ.) flagello intorto cædi eum iuſſit. Is uerò ſe quicquam dixiſſe pernegabat.

στραγγεύει.) Cum ſemel decretum ſit, quid differo? quid ceſſo? quid moror? qd tergiuerſor?

στραγώτερος.) S. Baſilius in oratione cõtra ebrioſos: Videndum ne & contumax fiat impudentior, & compunctus immodica triſticia abſorbeatur. Moderanda caſtigatio.

στραγγεία.) ſapiens profectò iſtud, & ſeni commodum: omnino reperit remedium ſtranguriæ.

στραγγυριῶ.) Ariſtophanes: ſtranguria laboro. heri enim naſturciũ edi. Naſturcium enim urinam inhibet, & ſputum: eaque de cauſa Perſas aiunt eo ueſci. Perſæ. Naſturcium.

Cauent

Cauent enim ne crebrò mingant, & ſpuant, & emungantur.

στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.) Ariſtoteles in Athenienſium Republica declarat, quid ſit expeditio in Eponymis. Sunt, inquit, eponymi decem quidem tribuum: duo & quadraginta uerò ætatum. Adoleſcẽtes autem olim in albas tabulas inſcribebantur, eisq; aſcribebantur & Archon, ſub quo inſcripti eſſent, & Eponymus (ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκὼς, qui priori ſucceſſerat) qui priorem conuenerat. Nunc uerò in ſenatu inſcribuntur. paulo pòſt: Vtuntur, inquit, Eponymis etiam ad expeditiones, & cum ætatem aliquam ablegant,* aſcribunt ab antiquo Archonte Eponymo, quouſq; ſit militandum.

στρατηγία.) Tres rationes ſunt, quibus militare imperium capeſſunt, qui cõſultò id appetunt, inquit Polybius. prima ex commentarijs, & inſtructione ex his: altera methodica, ex peritorum uirorũ traditione: tertia, ex ipſarum rerum habitu & exercitatione. Harum rationũ omnium Achæorum duces prorſus erãt rudes (στρατηγία ὑπομνηματικὴ, μεθοδικὴ, ἐμπειρικὴ.)

στρατηγιᾶν.) Ioſephus: Eum iam imperij appetentem, & maiora ſpectantem, pecunia deficiebat.

στρατήγιον.) Duces ad prætorium, multitudo ad ſua quiſque tentoria diſcurrebant.

Quaſi uerò nihil mereatur uirtus atq; induſtria.

στρατηγοὶ.) Deni ſingulis annis duces deſignabãtur. Demoſthenes in Philippicis: Ducem habebant tolerantia laborũ & audacia aduerſus hoſtes, & in præliis illuſtrem: ſed cætera obſcurum, & ex humili fortuna euectũ & probatiſſimo cuique ſuſpectum & inuidioſum, quaſi præter meritum clarus eſſet.

Militia cœli.

στρατιὰ.) Exercitus, cætus militaris, uni duci ſubiectus. Scriptura uerò cum dicit, Manaſſem militiæ cœli ſeruiiſſe: Sol & Luna & Stellæ intelligantur.

στρατιώτης.) Stratiota, herba aquatica ſine radice, aquis innatans, facultate frigida. Eſt & terreſtris.

STRATTIS Athenienſis, comicus: è cuius fabulis ſunt, Anthroporeſtes, Atalanta, Agathi, ſiue argenti amiſſio. Iphigeron, Callipides, Cineſias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœniſſa, Philoctates, Chryſipp⁹, Pauſanias, Pſycheſtæ: ut ait Athenæus lib. 2. Dipnoſophiſtarum. Strattis Olynthius, hiſtoricus. Scripſit de Alexandri actis diurnis lib. 5. De fluuiis & (κρηνῶν lego, pro κρημνῶν, id eſt præcipitiis) fontibus & lacub⁹. De Alexandri obitu.

STRATON, mediæ comœdiæ poeta. Ex fabulis eius fuit Phœnix. Straton Lampſacenus philoſophus Theophraſti diſcipulus & ſucceſſor, filius Arceſilai, ſiue Arceſij, cognomento Phyſicus, eo quòd præ omnibus aliis naturæ contemplationi deditus eſſet. Magiſter etiã fuit Ptolemæi, cognomẽto Philadelphi, ſcripſitq; libros multos.

Straton Amaſenus, philoſophus fuit ſub Tiberio Cæſare: ſcripſit geographię libros 7.

στρεβλὰ παλαίσματα.) Diſtortæ luctæ, obſcuræ & callidæ.

στρεφοδικοπανουργία.) Praui mores, & Sycophantici, à calliditate inuertendi cauſas forenſes compoſitione facta.

STREPSA, urbs Thraciæ, cuius ciues Strepſæi.

στρεψίμαλλος ἄνθρωπος.) Homo callidus & obſcurus ab intorta lana factum nomen.

στρόβει.) Ariſtophanes in Nubib. Cogita igitur, & perſpice omni modo, crebroque uerſa. Abi & uerſa. nunc enim tenetur medius. Metaphora ſumpta à pugilibus, qui aduerſario medio prehenſo, ſuperiores fiunt.

στρογγύλα ῥήματα.) Rotũda uerba, id eſt blanda & callida.

STRVMPHIDES, inſulę intra Zacynthum & Elidem ſitæ.

STRVTHIS, Satrapes quidã regius fuit.

στρουθὸς.) Ariſtophanes: Sophoclea carmina turdis comparat, delicatiſſimo cibo, ad excellentiam eorum declarandã.

Sophoclea uerſus, turdi.

στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.

Paſſerem tenens fugientem, expecta damnũ.

Explicatio fontis.

στροφαῖον.) Cardinalem uocabant iuxta fores dedicatum genium: ſimul etiam à conuertendis rebus, quaſi uerſorẽ dicas. Quod qui faciunt, callidi dicuntur. Mercurij hoc munus fuit, ut alios fures arceret, qui poſt ianuas ſolent deliteſcere, & improbè facere.

STRYME, inſula & Colonia & mercatus Thaſiorum.

στρυφνὸν.) Omitte aſperos iſtos atq; ilignos mores.

στοιβὴν) Ariſtophanes: Sicubi idem bis dixero, aut aliquid alienum inculcaro, conſpuito me.

Elementa diſcendi.

στοιχεῖα.) Damaſcius: Elementa prima & ma-

& maxima sunt multiplicis naturæ rerũ inspectionis: AMOR, INDVSTRIA, SOLERTIA.

Elementa. στοιχεῖα.) Elementa dicuntur etiã imagines & formæ somniorũ, quæ intra breue aut longũ tempus exitum sortiũtur.

στοιχεῖον.) Elementum è quo primo oritur aliquid, & in quod postremò resoluitur. Elementa quatuor unà sunt essentia qualitatis expers, materia: Ignis calidus, aqua humida, frigidus aer, terra sicca, atq; etiam in ære est eadem pars. Ac summum locum tenet ignis, qui æther dicitur, in quo primùm inerrans sphæra Sphæra. ἡ ἀπλανὴς gignitur, deinde errantium stellarum: post quã est aer: deinde aqua: extremum & quasi sedimentum omnium tellus, in omnium sita meditullio.

μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς.) Ne nobis ipsi placeamus, dicunt seniores.

Στύγαξ.) Stygax Eucratis F. dux Athenienſium, auarus & proditor, à triginta tyrannis interfectus. Alij eum cicutam bibisse dicunt.

Στύξ.) Styx, fons apud Inferos, iusiurãdũ deorũ, à tetro aspectu sic dictus. Virgil.

Per stygа torrentes atraq; uoragine ripas
Sola superstitio superis quæ reddita diuis.

Explicatio somnij. σύλον κρατῶν ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν.) Columnam tenens spera diuinam gratiã.

Equi saltatores. συβαριτικᾶς.) Sybaritæ ita delicati fuerunt, ut & equos ad tibiam saltare docerent: & exterorum maximè amarent Ionas & Tyrrhenos: eo quòd hi ex barbaris, illi è Græcis, luxu ipsis essent similimi. Prouerbium συβαρίτης διὰ πλατείας Sybarita per plateam: de iis qui insolenter incedunt. Apud hos Smindyrides fertur luxu excelluisse. nam cum Clisthenes, Sicyoniorum tyrãnus, curru uictor, per præconem denunciasset, ut qui filiã ipsius, forma præstantem, uellet ducere, aduenire: fertur hic Sybari sua soluisse naui, quæ qnquaginta (pro 50, alij 3000) seruos, remiges haberet, alios piscatores, alios aucupes: ac Sicyonem cum uenisset, non æmulos modò, sed & ipsum tyrannum sumptibus & apparatu superasse: quanquam tota urbe magnificentiam eius adiuuante. In cœna, post aduentum, cum quidam accessisset, ut cum eo accumberet, ei dixit: Se adesse, ut secũdum præconium, aut cum Clisthenis filia, aut solus accumberet.

Iones. Tyrrheni. Smindyrides. Clisthenes. Aut cũ sponsa aut solus.

συγγνώμη.) Venia. Non debet uir bonus in ulla re dare ueniam, neque legib. debitas pœnas condonare. Nam cedere & misereri, & parcere, nulla est animi uirtus, in suppliciis lenitatem præ se ferentis: nec putandum duriora ea esse. Capitur hoc nomen de remissione & concessione. Nam & qui se cognouit, hoc est qui post delicta se peccasse non ignorat, sed obseruat illud, * NOSCE TE, nec ob rectè facta unquam per oscitantiam in arrogantiam incidit, animis elatus: sed naturam suam & imbecillitatem perspiciens, consilia in melius refert: agnitaque alterius pœnitentia, ignoscit ei qui sese agnoscit. Itaque & is reprehẽdendus est, qui se non agnoscit: & ille, q se agnoscenti, non ignoscit. Clementia.

συγγνώμονα.) Non acerbum & inexorabilem esse decet, sed placabilẽ: ut qui homo sit, & in eadem incidere possit, ob quæ alium acerbè mulctat. Rectum enim dictum est: Nunquam errare, & semper rem benè gerere, deorum esse. Homo autem nulla in re dicere potest, hoc sibi non euenturum. Infinita enim nobis fata impendent, non mortis tantum, sed aliorum etiam malorum. Clementia. Imbecillitas. Calamitas.

συγγραφεὺς.) Magnꝰ Maximus ait, scriptam orationem uel ad sui commonefactionem scribi, uel ad utilitatem alterius, uel utraque de causa, uel ad offendendos aliquos, uel ad ostentationem, uel ex necessitate. Fines scriptorum.

συγγραφᾶς.) Consuetum fuit apud Athenienses, cum populo aliquid iubendum erat, ut is stato die rogaretur: ut ait Isocrates. Idq́ue factum etiam ante hũc Reipub. statum. Thucydides libro octauo: Interim Pisander reuersus, urget negocium statim: primumq́ue coacto populo, sententiam dicit: Decemuiros esse eligendos, conscriptores summæ autoritatis: ijs de scripto sentẽtiam, stato die, de optimo Reip. statu ferendam ad populum. Fuerunt aũt omnes conscriptores triginta tũ delecti, ut ait Androtion & Philochorus. Thucydides uerò decẽ uirorum (τῶν πρώτων principũ) tantùm mentionem facit. Rogatio populi. Pisander.

συγκατάβασις.) Demissio seu accommodatio est, cum Deus non ut est appa-ret: sed ut is, qui eum spectare uult, cernere potest, ita sese ostendit, accommodata sui demonstratione ad uidentium imbecillitatem.

συγκρήτισμ.) Syncretissare, Cretensium more conspirare.

σύγκρισις.) Comparatio est unius ad unum, aut plures. Vnum enim compara-

Seueritas.

tionem non admittit, niſi ratione temporis: ut cum quęrimus, ſitne hoc nunc candidius quàm pridem. Comparatio multis fit modis, aut enim quęritur, utri ſubiectorũ magis conueniat prędicatũ: ut, diuitiæne ſint optabiliores, an ſanitas? aut utrum magis ſubiecto inſit? ut plusne inſit iucunditatis proſperæ uale tudini, an utilitatis? aut, utrũ huic illud? ut, plusne ſit in ſanitate boni, an in morbo mali? utcunque enim comparationes fiant, ſumuntur ab accidentibus. Fit & comparatio ſecundum magis & minus, & ſecundum ſimile. Comparatiua enim & hæc ſunt: ſi ualetudo potior diuitiis, per ſe expetenda non ſit: ne diuitias quidem. &, ſi uoluptas, quæ magis bonum eſt in pace uiuentibus, * quàm finis, bonum nõ eſt: ne finis quidem erit. Et contrà, ſi diuitiæ minus bona ualetudine, bonæ ſunt: etiam ualetudo erit bona. &, ſi ualetudo minus bonum pacem agentibus, quàm bellum gerentibus, bonum eſt: ſi his, etiam illis.

Comparationis modi.

συγχαίρω.) Hic gratulabatur, ille uiciſſim ſimulabat.

συγχρωτίζεσθαι.) Zenoni Cittieo de uita feliciter inſtituenda percontanti, oraculo: reſponſum eſt, utendum eſſe mortuorum familiaritate: hoc eſt libros ueterum eſſe legendos, & meditandum eſſe, & animam reginam doctrina alendã.

Mortuorum familiaritas.

συκίνη μάχαιρα.) Ficulnus gladius, id eſt ſycophanta.

συκίνη ἐπικουρία, Ficulnum auxilium, de rebus inutilibus. Nos ſedentes ficulnum illud præſidium, milites, expectamus.

συκίνη ναῦς, Ficulna nauis.

συκομορέα.) Caprifici fructus nõ maturescit, niſi incidatur parum.

σῦκον αἰτεῖν.) Ficum petere: pro adulari. nam Athenienſes adulabantur agricolis, ut pręcoces ficus ab eis impetrarent. Omen enim inde captabant, ſe poſtero anno redituros eſſe.

σῦκον ἐφ' ἑρμῇ.) Ficus in Mercurio: de iis quæ ad cuiuſuis utilitatem propoſita ſunt. nam ſicubi ficum conſpexiſſent, eam Mercurio dedicabant, quam auferebat qui uolebat.

ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τὰς ὀφθαλμὰς ἔφυ.) Ita inhæret, ut ficus oculis. De iis qui alicui rei ſunt affixi. Ficum autem dicit, caruncula aut hulcus in oculis. Ficus uel ſola eſt alexipharmacũ: & aridę fici cũ ruta aſſatę, & ieiunis datę, ęquè cũ pulegio.

Ficus alexipharmacum.

Βρῶσις σύκων ἀλέκτρυσι φλυάφων ψόγος. Eſus ficuum ſignificat nugatorum reprehenſiones.

Explicatio prouerb.

συκοφαντεῖν.) Ficu arbore primùm inuenta, uetuiſſe tradunt Athenienſes, ne ficus exportarentur. Qui autem eos deferebant, qui exportabant, ſycophantæ, quaſi Ficuum indices, dicebantur. Inde translatum nomen ad quaſuis calumnias. Alij dicunt, cum in Attica fame laboraretur: quoſdam ficus diis conſecratas deuoraſſe: & pòſt, laxata annona, fuiſſe accuſatos. Calumniari, proprium eſt Athenienſium. Aelianus: Negligentiæ calumniabatur Deum, unde morbis & annonæ penuria Himeræi laborarũt. Sycophanta eſt diabolus, Deum calumniatus, ob uetitum lignũ: & Iobum, Nũ gratis Deum colit Iobus?

Athenienſes calumniatores. Diabolus calumniator.

σύλας.) Demoſthenes in oratione de corona: Athenienſibus comprehendere iniurios non licet. Spoliati ſumus noſtris poſſeſſionibus, cùm Phaſelitis poteſtas data ſit comprehendendi Athenienſes. Nam cum ea quæ ceperunt, nolint reddere: quo alio nomine appelles, niſi rapinas alienorum?

σύλλας.) Sylla conſule bellum Ciuile Romanorum exarſit. Cuius calamitatem prodigiis eſſe denunciatam, Liuius & Diodorus tradunt. Sudo enim & admodum ſereno cœlo clangorem tubæ auditum eſſe, acuto & lugubri ſono: quo omnes qui audiuiſſent, attoniti fuerint præ metu. Tyrrhenos autem haruſpices mutationem generis & reipublicæ id portentum ſignificare, pronunciaſſe. Octo enim hominum genera eſſe, & uita & moribus inter ſeſe differentia: unicuique uerò eſſe pręfinitum tempus à Deo, quod magni anni circuitu abſoluatur. Itaque priore circuitu deſinente, & altero inſtãte, cieri portentum aliqd' in cœlo aut terra admirabile: quo huiuſmodi arcanorũ periti ſtatim intelligant, homines & morib. aliis & alia uitæ ratione præditos, quiq; Deo minus quã ſuperiores curæ ſint, extitiſſe. Quæ itáne ſe habeant, an ſecus non diſputo. Sylla Cos. Epheſo Athenas, pfectus, & aliquã diu in urbe uerſatus, Apellicõtis Teij bibliothecã ſuſtulit, in qua plurima fuere Ariſtotelis & Theophraſti uolumina, nũ quam (ut ait Plutarchus) uulgo cognita, quæ tum demum in noticiã hominũ per-

Clangor tubæ ſonans exaudit.

Tyrrhenus de ſtatu humanæ generationis. Magnus annus.

Ariſtotelis & Theophraſti opera.

peruenerunt. Sylla Cos. rebus ſuis geſtis cõſideratis, Felicem ſe & dicebat, & ſcribebat. Aliquando autem Laberia, matrona Romana haud ignobilis, Syllam ponè inſequens, manum iniicit ueſti eius, & filum ex ea auellit. Eo uerò conuerſo: Noli, inquit, ęgrè ferre Imperator. nam & ipſa paruam tuæ felicitatis capere partem cupio. Quo dicto ille ſupra modum delectatus, paulo pòſt uxorẽ eã duxit, Metella iam defuncta.

Felix. Laberia.

Metella.

SYLLVM, urbs prope Siden.

συλλογισμὸς.) Ipſo nomine ſyllogiſmus, id eſt collectio, compoſitionem quandam uerborum ſignificare uidetur, ut & aſſenſor ſententiarum. Eſt autem ratiocinatio inſtrumentum, ad declarandum aliquid obſcurum per nota quædam & clara. Cum autem omne inſtrumentum ſit utile, etiam ratiocinatio eſt utilis. Omne uerò inſtrumentum quod ſuum uſum non præſtat, tollitur. Eſt autem ſyllogiſmus, propoſitio cum concluſione.

συλλογισμὸς.) Syllochiſmus eſt cum primo manipulo alius manipulus adiungitur: ut dux duci, & tergiductor tergiductori, ut interiectis iugis aſſiſtat.

συμμαχία.) ſocietas eſt, cum ijdẽ utrinque ſunt & amici & inimici.

Offenſio. Defenſio.

ἡμιαχία.) eſt quaſi dimidiata ſocietas, cum quis tantummodo ſocio iniuria laceſſito, fert opem, non etiam iniuriæ illi eſt adiutor.

συμβαλόντα.) Arrianus: Conuenerat, ut alter obſignaret: alter, qui cum eo cõtraxiſſet, faceret id quod conſtitutũ eſſet.

σύμβαμα.) Apud grammaticos eſt propoſitio ex nomine cõſtans & uerbo, perfectam ſententiam explicans: ueluti, Ioannes deambulat. παρασύμβαμα uerò, propoſitio ex nomine & uerbo non integram ſententiam explicans: ut Ioanni curæ eſt: rogari queat, Quid? (Lucianus, Stoicorum argutias deridens, σύμβαμα, inquit, eſt exire domo: παρασύμβαμα, pedem allidere.)

συμβαίνει.) ἔστι δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα. Illud uidendum, an dicta cum factis conſentiant?

συμβεβηκὸς.) Accidens, quod & accedit & recedit, ſine ſubiecti interitu. Quo modo hectica febris eſt accidẽs, cũ ſine dubio occidat corpus? Solui hæc dicũt ex iis quæ antecedunt. Dici enim poteſt, nõ eſſe accidẽs febrim, neq; etiã alterationẽ ſubiecti: ſed calorẽ cõtra naturã, qui compagem diſſoluat animantis.

Hectica febris accidẽs inſeparabile.

συμβελητὰ.) βουλῇ κρείττονι ἐ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἐδαμῶς συμβλητῇ. Diuino conſilio, cui humana prudentia conferri nequit.

σύμβολον.) Hominẽ eſſe mortalem, uel ante mortem argumento ſunt pelliceæ tunicæ. Si quod ſignum exiſtebat: decreta exequebantur: ut eſt terræmotus, aut ignis inuſitatus, aut muſtelæ diſcurſus.

σύμβολα.) In Philippicis Demoſthenis orationibus ſæpè ſunt pactiones, quas urbes inter ſeſe pepigerunt, ad æqua & præſtanda & impetranda.

σύμβολον.) Bionis pater habebat nõ faciẽ, ſed ſyngrapham in facie, acerbitatis herilis argumentum. Mater uerò, qualẽ talis ducat ex proſtibulo.

SYMEON, mirabilis ille, de quo cum Aegyptij monachi intellexiſſent, eum in columna ſtare: inſolitam rem auerſati, eum ſuo cœtu excluſerunt. Pòſt autem cognita uiri uita, & animo faſtus exerte, rurſus eum ſuſceperunt. Marcianus: uerò imperator ſæpè hominis priuati habitu clàm eum adiit.

Symeon columnarius, ὁ στυλίτης.

Marcianus.

σύμμετρα.) Symmetra ſunt, quæ eâdẽ menſura metimur. &: quæ cuiq; conueniunt atq; ſufficiunt, ſiue multitudine, ſiue qualitate & facultatibus. Eſt igitur æquiuocum.

συμμορία.) Et optimorum uirorũ cœtus multi, & longitudo temporis, tantũ opus excitarunt. συμμορία, id eſt, claſſis una apud Atheniẽſes, aliàs ſexagenos, aliàs quindenos uiros continebat. & apud Demoſthenem 200 locupletiſſimi in 20 Symmorias ſeu claſſes diſtribuuntur, quarum quælibet unam triremem præbeat. Etiã aſcripticios ciues in Symmorias acceptos, indicat Hyperides. Athenienſes, Nauſinico prætore primùm in Symmorias diſtributos autor eſt Philochorus.

οὐδὲ ἄγγελος ἦν, οὐδὲ συμπρέσβυς οὐδείς:
Neq; nuncius ullus, neq; comes itineris.

συμφέρεται.) Sempronius cum Hannibale paciſcitur: ſed prælio inferior, multos ſuorum amittit.

συμφορὰ.) Simonides: πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς: Bibe bibe: in bonum euentum. Sophocles: ἐν συμφοραῖς βίᾳ πρῶτον κρίνοντες: In uitæ caſibus demum iudicãt. (Cicero præcurrit amicitia iudicium, tollitq; experiendi poteſtatem.)

συμψῆσαι.) Amaſij abſtergebant loca, in quibus ſederant, ne quod ſuæ uenuſtatis ſimulachrum amatoribus relinquerent.

σωαγυρμὸς.) Neminem' censebat esse negligendum ad suæ scientiæ commendationem.

σὺ ἀθλιᾶ καὶ χεῖρας κίνει.) Cum Minerua manus etiam moue. Prouerbium simile illi, αὐτὸς (sic lego pro πίνων) πινῶ θρῶν, εἶπε τὸς θεὸς κάλει. Ipse nunc aliquid agens, deinde uoca deos. Monet non esse cessandum, diuinæ opis fiducia fretis. Pertinet maximè ad mulieres, quibus opus faciendum est.

δαιμόνων ἐν σωαλλαγαῖς.) Sophocles: In congressibus cum diis, explorāda est eorum uoluntas.

σωαλωνιάζειν.) A' congressu in areis factum uidetur esse uerbum. Nam quotannis adulta æstate festum celebrabāt, & uictimas immolabant.

σωασπισμὸς, quasi conclypeationem dicas, est, cum unusquisq; uir in phalange cubitum obtinet unum.

σὺ δὲ θεοὶ μάκαρες.) Rhapsodi sic præfabantur, Dij beati adsint: ut citharœdi, ἀλλ' ἄναξ χαῖρε, At ô rex Apollo salue.

σωνδιέφερε.) initio quidem bellum unà gerebat: pòst autem concubinæ amore captus, proditionem, si pecunia sibi daretur, pepigit.

σωὸδικοι.) Aduocati. Fortasse magistratus quispiam fuit, post populi è Piræeo reditum in urbem constitutus: ad quem publicata bona referrentur. Iste uir fortis est: actiones apud sex uiros instituit: apud Syndicos bona describit.

σὺ δόρει, σὺ ἀσπίδι.) Et hasta & clypeo. De iis qui quouis modo aliquid confectum uolunt.

σωδούλοις.) Aristoph. ut cõseruus eius plagas irridẽs, interroget: Quid cuti tuæ miser accidit? Num histrix te inuasit?

σωέβαινον.) Non placebant, ut qui malè responderent.

σωεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὼν τρύγα.) Sunt tibi feces etiam ebibendæ. In eum qui rem inchoatam relinquit. Terentius:

Tute hoc intristi: omne exedundum est tibi.

σωελέξατο.) Ex hoc recepit animũ barbarus, & tremore concuti desiit.

σωελόντι φράσαι.) Vt paucis dicam.

σωεωσμένοι εἰς ὀξὼ οὕτω καιρὸν, ἠπορῦντο τὴ χρὴ πράττειν: In eas redacti angustias, qd tam ancipiti statu rerum esset agendum, dubitabant.

σωέπαινοι.) Ipsum etiam regem approbatorem esse decet.

σωεπιχήσας.) Copiis datis, Antiochi nauigationem intercludere iussit, nõ ex odio, sed metuens, ne, coniunctis cũ Philippo uiribus, impedimento esset Græcorum libertati.

σωεπιβουλεύειν.) Chariton & Melanippus inter se conspiratunt: alter amator, alter armatus.

σωερράγη.) Fabiorum temporibus bellum Romanis cũ Tyrrhenis intercessit, superioribus longè atrocius.

σωέφθη.) Chaganus fugæ intentus, præter spem euasit incolumis. Latebat enim in palude insulula, quæ Barbarum conseruabat.

SYNESIVS episcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quæ est in Thebaide Libyæ, sacerdotalis ordinis. Scripsit libros diuersos grãmaticos & philosophicos, & orationes imperatorias, panegyricas seu demõstratiui generis, laudationem caluicij, & de prouidentia mirabilem orationem Græca forma, aliosque plurimos & diuersos libellos composuit, & quæ in admiratione sunt Epistolas.

σωεσκευάδευ.) Opsonia parata esse oportet acida & acria, & salsa. Nam hæc (ὅπὶ σῖτόν τε ἄγει, & ad frumentum ducunt) & appetitum excitant, & diutissimè durant.

σωεστειραμένοι.) In angustiis conclusi pugnare non poterant, neq; iaculari eis promptũ erat, quòd tela locum non haberent. Sunt & qui conglobati, incolumes in castra redire potuerunt. Densitas & conglobatio in explicationibus non abhorrere à desperatione & audacia uidebatur: & reuersiones hastatorũ, aliàs alibi impressionem facientiũ, multiplicem & uariam efficiebant pugnam.

σωελυμήθη.) Demosthenes in oratione aduersus (Dionysodorum.) Diodorum: Alij eorum pecuniam in Aegyptum mittebant, alij cum mercatoribus nauigabant. Qui uerò hic manebant, merces huc missas pluris uendebant.

σωεχὲς πσὸν.) Continuum quãtum, de pluribus prædicat, linea, superficie, corpore, tempore, loco. Id uerò quod ex iis est quæ nõ situ quendam inter se habẽt, de tribus: numero, tempore, oratione.

σωέχον.) Fundamentum consilij eorũ fuit, ut neque præsidium, neque præfectum reciperent, & in administratione Reipublicæ à suis legib. & institutis non recederent.

σωέχοντες.) Sarissas habebant fraxineas, ut lignum unà cum ictu uibratum, nõ tamen facilè frangeretur.

σωέ-

συνείροντος.) Multas solitariæ uitæ laudes coaceruabant.

συνήγορος.) Apparet apud Athenienses quosdam suffragiis delectos fuisse aduocatos, ut reos defenderent: ut ait Antipho.

συνήδοντο,) Appianus: Missis legatis gratulati sunt rem benè gestam.

συνίει, ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται τἀπίχειρα: Vide quæ præmia facinora rua maneant.

οὐ συνῆκας.) Non intelligis nexū Pleiadum, neq; septum Orionis?

Pacta uerbis, factis, manu.

συνθῆκαι.) Pacta & fœdera trifariam cōficiebantur: uerbis, factis, manibus. Verbis, ut iureiurando: factis, ut uictimis altarium: manibus, quia his fidem dabāt. Sunt & tria crimina uiolati fœderis: ara, fides, iusiurandum.

Ritus fœderis.

συνθήκη.) Græci, qui cum Cyro aduersus Persas ascenderunt, fœdus percusserunt, mactato tauro, lupo, apro, & ariete: in clypeum intingētes, Græci ensem, Barbari hastam: iureiurādo addito, neutri alteros se deserturos, sed belli fore socios. Barbari uerò insuper iurarunt, se sine fraude ducturos esse.

σύνθημα.) Exponebant, se ea adesse cōditione, ut neq; læderent quenquā, neq; à quoquam læderentur.

συνθηματικῶς.) Literas scripsit ex cōposito: dataq; tessera (ut eorū mos ferebat) ut is in cuius manus literæ peruenissent, scripturam nulla ex parte intelligeret.

συνόδοντα.) Cōtinuis sunt dentib. bos, ouis, capra: & si qua alia pinguedinē habent, sebum non habent.

σύννομε.) Contubernalem suam lusciniam appellat upupa.

συνοχὴ, σύναψις.) Contactus species est coagmētatio. Errat igitur, qui contactus genus facit coagmentationem. Neque enim omne quod contingit, coagmentatur. Contingunt enim ea etiam, quę tātum tangunt, non etiam coagmentantur (F. pro οὐ leg. ἀλλὰ μὴν πᾶν, sed tamen) nec tamen omne quod coagmentatur, cōtingit. Latius itaq; patet cōtingere, q̄ coagmentari seu cohærere.

σύνοψις.) Deliberabat de castris in conspectu Carthaginensium ponendis, quò maiorem eis terrorem incuteret.

συνωνὴ.) Coemptio. Sub Iustiniano frumentum malignè prouenerat, & frumētariæ naues minus frequentes quàm opus erat, appellebant. Dubius igitur animi quid ageret, in Bithyniæ & Phrygiæ & Thracię locis magnā frumenti copiā cōquiri iubet. Quorū incolæ necesse habebāt onera magno labore ad mare deportare, & cum periculo perferre Byzantiū, paruo precio pro portione ab illo recepto. Itaq; tanta detrimenta capiebāt, ut acquiescerent, si quis eos sineret frumentum domi donare fisco, & alteram æstimationem pro eo deponere. Hoc illud onus est, quod συνωνὴν, id est coemptionem appellare consueuerunt.

συνώνυμος κατηγορία.) Vniuoca prędicatio est, cum nomen definitionem etiā pro nomine admittit. sicut animal prædicatur de homine, ac admittit homo & nomen & definitionē animalis. Animal enim est essentia animata, sentiens. Aequiuoca uerò prædicatio est, cū definitionem non recipit, sed nomen tantum: ut fit in hominis imagine.

σύνταγμα.) Duæ cohortes, τάξεις, uiri sunt 256. quarum dux, syntagmatarches. Quidam etiam Xenagiam uocant, & Xenagum ducem.

συντακτήριος, ἢ συντακτικὸς, Cōpositor siue conscriptor dictus est Origenes, ob librorum quos fecit multitudinem. *Origenes.*

σύνταξις.) Duarū rerū coniunctio. Demosthenes: Is ordo sit, ut ijdem & accipiant & faciant quæ debent. Malchus: Stipendiis sæpè fraudati milites, uictu etiam consueto interclusi, in desperationem uenerunt. Cum Græci tributorum nomen à Callistrato usurpatum grauiter ferrent, συντάξεις, id est ordinata seu constituta uocauit. Hyperides: Cum nunc tributum pendamus nemini, aliquando nos ab aliis exegimus. *Res eadem, nomen minus inuidiosum.*

συντεκμηράμενος.) Eunapius: Omnis eius uitæ ex euidentibus rerum eius indiciis & signis capta coniectura.

συντέλειαι, apud Dauidem, omnis generis supplicia.

συντέλεια.) Iob: Nihil unquā boni peregerunt.

συντελεῖς, καὶ συντέλεια.) Trierarchi plures, unà eandem nauim instruebant.

συντεταγμένως.) Aristophanes in Pluto: Laudo quòd alacres & frequentes adestis.

συντέτηκεν.) Falsa opinio pro uera illi est instillata. Corpus eius ita contabuerat, ut iniecta uestimenta ferre nullo modo posset.

σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα. Vnà cum cane & lorum.

συντυχία.) Suspicatus non forte fortu-

na & subita rerũ mutatione, sed consultò & de industria eum esse talem.

συνοῖσον.) Penes uos esto id amplecti ꝙ expedit, & bello pacem anteferre. Ea erat ingenij dexteritate, ut quid è re sua futurum esset, sagacissimè diuinaret.

συρακουσίων τράπεζα.) Syracusana mensa. Syracusani omnium lautissimi habiti sunt, & delicatissimi.

συρβηνέων, ἢ συρβήνη χορός.) Suillus cœtus: id est, perturbatus & indecens.

Proclus dictus διάδοχος, ob successionem. SYRIANVS Alexandrinus philosophus, Atheniensi scholæ præfuit: magister Procli, qui ei successit. Scripsit in totũ Homerũ cõmentariũ, lib. 7. In Rẽpub. Platonis, lib. 2. In Orphei theologiã, lib. 2. In scripta Procli de Homericis diis. Cõsensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. (περὶ τὰ λογικὰ.) De oraculis lib. 10. & alias quasdã enarrationes. *Isidorus.* Isidorus philosophus (ut ait Damascius) accuratissimè scripta ueterũ examinare nõ desinebat: sed post Platonem Iamblicho maximè studebat, & Iamblichi amicis & comitibus: quorum optimũ esse affirmabat ciuem suum Syrianum, Procli magistrum. *Syrianus. Nemo cõtemnendus.* Sed neminem contemnendũ censebat, quò uera scientia cogeretur.

συριγμοὺς.) Strepitus & sibilos in solennibus ludis, & subsannationes, quis facilè dixerit?

συρμαίη.) Syrmęa, potus apud Herodotum ex zea & aqua.

συρμὸς.) Epigrãma in Orpheum: Non amplius sedabis uentorum fremitũ, non grandinem. Non niuium impetum, non tumultuans mare.

σύροι πρὸς Φοίνικας, Syri aduersus Phœnices. Nam utraq; gens malè audit ob calliditatem: uel ex eo, quòd perpetuas exercentes inimicitias nunquam syncerè in gratiam redeunt.

συσκευάζει.) In somnis diuina quædã facies illi offert̃, quę accingi ad iter eũ iubet. nã à fatis uocari. Cyrus tantũ uini secũ ferre iubet milites, quantũ satis sit: ut cõsuefaciat eos ad bibendum aquam.

συσκηνία.) Xenophon: Contubernia militum ad instans prælium conducere uidebantur: cum cernerent, omnes eodem ali modo: nec quisquã se deteriore esse conditione queri poterat, causamue habebat minus strenuè pugnandi cũ hoste. Et quòd noscebant inuicem, uere cundiores fiebant omnes. Qui uerò inter se non norunt, negligentius agunt, tanquam in tenebris degant.

συστομότερον σκάφους.) Taciturnior scapha, uel inquilino: qui etiã σκάφαι ἢ σκαφηφόροι dicuntur. Prouerbiũ, in eos qui ob degenerem animum silent.

συστροφὴ.) Dauid: Conserua me à conspiratione improborum.

σύστοιχα, καὶ παρώνυμα, καὶ πτώσεις, παρακαθῆσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δὲ.) Σύστοιχα (coniugata) dicuntur inter sese, & q̃ eodem modo affecta sunt, ad aliquid & quorum proportio quædam est, ut scientia & sensus. utrunq; enim eodem modo se habet, ad ea quæ illi subiiciuntur, eodemq́; modo scibile & sensibile. Vtrunq; enim eorum eodem modo se habet erga ea quorum est. Coniugata dicunt, omnia æquè denominata inter sese, & cum eo unde denominata sunt: ut à iusticia denominatus est iustus, iustũ, & iustè. Hæc igitur & inter se coniugata sunt, & cũ iusticia. παρώνυμα, denominatiua, dicuntur tantùm ea quæ ab aliquo denominata * illud dicunt, à quo sunt denominata: non autem inter sese, neq; illa cum his. A' grammatica denominatur grammaticus: grãmatica uerò à grãmatico non item.

σύφαρ.) Callimachus in Hecale: Per rugosam meam pellem iuro, per hanc arborem quamuis aridam.

συφεὸς.) Agathias: Ni dictu ridiculum esset, uelut in haris & ouilibus Romanæ manserant legiones.

σφαγιαζόμενος.) Ratus infelicem uictimas euẽtum significare, tempus illud cauere decreuit.

σφάκον.) Aristophanes: Ille populum, anethum, saluiã terebat: ut quæ idonea essent ad torsiones & uertigines.

SPHACTERIA, locus angustus Laconiæ, dirimẽs & separãs & intercludẽs irruptiões à Thessalia & Lacedęmonia: ubi & Leonides (πρότερον) prius Lacedæmoniorum rex, pugnans cecidit.

σφάκτριαι.) Sacrificulæ sacro habitu, & facie & manibus cruentis ex sanguine uictimarum, strictis ensibus uno impetu in Battum irruerunt, ut id ei adimerent, sine quo uir posthac non esset. *Battus pro intestinis factus.*

σφενδόνη.) Cyrus, uulgus Lydorũ funditores esse iussit, ꝙ id teli genus seruile admodũ sit. Nã illi quidẽ cũ reliquis cõiuncti copiis sæpe multum prosunt: sed per sese, ne omnes quidem cũ paucis armatis, congredi audeant. Balearium insularum funditores sunt solertissimi. *Funditores.*

σφηκία.) Aristophanes; ὥσπερ σφηκιὰν βλίττει

βλίθει μὲ, & ἐρεθίζει: Tanquam crabronum nidum me exprimit, & iritat.

Explicatio somnij. σφῆκες φαίνεται δυσμενῶν εἰσὶ βλάβαι.) Crabrones uiſi, ſunt hoſtiũ nocumẽta.

σφιωθὲις.) Timagenes uocatus ad cœnam, per cruciatum interfectus eſt.

SPHETTVS, municipium Acamantiæ tribus.

σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ.) Non minus negocij faceſſit in multis quęſtionibus abſurdorum iſtorũ ænigmatum, quàm Sphinx, nõ Cadmea illa, ſed omnino Sphinx quædam, diuinior multò, & ſapientior quàm illa.

SPHODRIAS (Vehemẽtius) dux Lacedæmoniorum, quem & ualde ſimplicem & temerè ſpe efferri ſolitũ tradunt.

σφραγὶς.) Tarpeia anulos aureos & armillas in brachijs uidens, aurũ appetit.

σφιγγῶν.) Vt bono colore es? ut luxuriat tuũ corpus? uel taurum ſuffocares: καὶ ταῦρον ἄγχοις.

σφύζεις.) Piſides: Exultas Achilles, & animo es ebrio.

SPHYROMACHVS decretum fecit, ut uiri & mulieres ſeorſim ſederent.

σχάσαντα.) Arrianꝰ: Aiũt uenis brachiorum inciſis, ex animi deliquio deceſſiſſe.

σχεδιάζειν.) Ab initio ad finem uſq; temerè & perperam factum.

Relatiua. ἡ σχέσις.) Habitudo ſeu affectio dicitur de ijs, quæ cũ aliquo conferuntur: ut pater cum filio, amicus cum amico. Hæc enim & habent & habentur inuicem. Ad aliquid ſunt etiam ea, quæ comparatione dicuntur: ut paruum, maius, duplum, & ſcientia & ſenſus. Theologus: Solę affectiones remanent, ſine rebus. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Itaq; diuidimur in filios & patres. Deus autem eſt impartibilis.

σχήματα.) Tres figuræ ſyllogiſmorum apud Ariſtotelem ſunt. Propoſitio, pars eſt cõplexionis. Ea uerò ueluti materia à figura informatur, quandã quaſi formã accipiens, certam cum medio connexionem. παρασχηματίζειν, peruerſè loqui.

σχινοτρώξ.) Lentiſci arroſor. De eo qui ornatui ſtudet, & dentes candefacit.

Pallas Armenius. σχολάρχοι.) Scholarij 3500 ad cuſtodiã Pallantis ex optimatibus Armeniorum deiecti erant, quibus antiquitùs maiora ſtipendia quàm cæteris omnibus è publico dabantur.

σχολὴ.) Aelianus: Iſta ſunt à me præterita, ocium non agente, quorumuis mala ſcriptis meis ut perſequar.

LITERA T.

ΤΑ ἀπὸ Ναννάκυ.) A' tẽporibus Nannaci. De ijs quę ob antiquitatem in admiratiõe ſunt. Nannacus cĩm rex Phrygum, ante Deucalionis tempora fuit.

ταβελλίων.) Tabellio, qui urbis contractus ſcribit: qui à uulgo νομικὸς, id eſt legis peritus dicitur, & omnes ciuium tabulas conficit, unamquamq; earum ſuis literis obſignans.

τάβλα.) Tabula, nomẽ ludi. Hanc Palamedes ad Græci exercitus delectationẽ magna eruditione atq; ingenio inuẽnit. Tabula enim eſt mũdus terreſtris, duodenarius numerus eſt Zodiacus. Ipſa uerò area, & ſeptẽ in ea grana, ſunt ſeptem ſtellę planetarũ. Turris, eſt altitudo cœli, ex qua omnibus multa (f. καλὰ, bona) & mala rependuntur: alij aliter * dicunt. Ludus Scha chorum.

τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην.) Quod ad temperantiam attinet, iure optimo uel cũ Bellerophonte caſtitate certet.

τὰ γὰρ ἄφρονα.) Vaſta & ſtolida (cuiuſmodi erat Aiax) corpora in graues diuinitùs calamitates incidere, dixit Vates.

τεγέος.) dux. Homerus: Nobiſcunq; manente duces. Leonidæ epitaphium.

Si in me conſpexeris hirſutam imaginem uenationis (id eſt,
Leonem depictum, uel ſculptum) Dic, ducis monimentum eſſe Leonidæ.

τάδε ἐκ τρῖ τρίποδος.) Hæc ex tripode ſũt. Ponif de rebus ueriſſimis. nã Ariſtocleæ Pythiæ tradunt ſtuprũ intuliſſe fratrẽ: & oracula quæcunq; per eam reddidiſſet Apollo, ab eo fuiſſe adulterata (παρασημειῶδαι f. conſignata.)

τὰ δὲ μῆδος ἀ φυλάξει.) Hæc Medus non cuſtodiet. Sub Xerxis expeditionem, tradũt Græcos, deſperatis rebus, opes ſuas conſumpſiſſe: atq; adieciſſe, Hæc Medus non cuſtodiet.

τὰ δὲ πρὶν ἔργα.) Superiora eius facta maxima, ingrata ſunt amicis: hoc eſt, uirtus Aiacis ab Atridis negligitur.

τάδ' ἀ παρὰ κενταύροισι.) Nõ ſumus apud Centauros. Dictum quoddã fuit. Teleclides: Aliquos ex potẽtibus aliquid iube. neq; enim ſumus apud Centauros.

τὰ ἐκ τ' ἀμαξῶν σκώμματα.) Sales è plauſtro. De ijs q aptè irridẽt aliqs. Athenis emĩ in feſto Choũ cõeſsãtes, uehẽtes curribus obuios deridebãt, & cõuicijs inceſſebãt. idẽ & Lenæis factitabãt. Pòſt ẽt mulieres Atheniẽſ. currib. inſidẽtes. cũ Eleuſinẽ ad magna Initia ibãt, aliæ alijs in uia cõuiciabãt. hæc. n. earũ erat cõſuetudo. Ὁ' bellam rẽligionem.

Libertas exagitandi uitia.

ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς.) Alexandrini olim lustrabant animos. Certis enim diebus in curribus homines uecti, quibus hoc munus datum esset, totam urbem peragrabant, & stātes ubi uellent, & domo astantes cuiuscunq; uisum esset, uerè de plaustro canebant: nec falsa conuicia, sed uera crimina obijciebant. Operā enim dabant, ut accuratè probra ciuium exquirerent, & hæc incorruptè proferrent, ut ob hoc omnes improbitatē auersarentur.

τὸ ἐκ τρίποδος.) Ex tripode dicta. Apollo uaticinās tripode utitur, propter tria rerum tēpora. Homerus: Qui nouit quæ nūc sunt, quę futura sunt, q̄ antea fuerūt.

Qui scit quæ fuerint, quæ nunc sunt, quæq; futura.

Virgilius:

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox uentura trahantur.

Tripodis inuentio & dedicatio.

Dicunt autem, sic potitum esse Apollinem tripode. Piscatores rete in mare conijciebant, ut quicquid extraxissent, eius esset qui iactum illum emisset. Emerunt quidam, deinde aureo tripode educto, inter sese contenderunt: cum piscatores, se pisces uendidisse: illi uerò qui emerant, se quicquid eductum esset, suo periculo emisse dicerēt. Sic igitur ijs cōtendētibus, uisum est interrogare Apollinem. At ille oraculum reddidit, tripodem eum sapienti dandum esse. Attulerunt eum itaq; septem sapientibus, quorum quilibet eum repudiabat, se sapientem esse negans. esse enim se alium præstātiorem. Visum ergo est dedicare eum Apollini, tanquā omnium sapiētissimo.

τὰ ἐν ποσὶ.) Sic dicunt negocia nūc expedienda.

τὰ ἀπὶ κοσκίνῳ.) Res cribri, seu cribrationes, si ita dicere liceat. De ijs qui cribro & tripode, aut lauro uaticinantur.

τᾶλλα φιλώμεθα.) Dictum quoddam: Deinceps amici simus.

ἀλλοπρόσαλλος ἄρης.

τάλαντα δύει.) Fortuna subinde uictorijs & cladibus ultro citroq; belli euētus uariabat. (Victoria pendet. Pendet, & ancipites huc illuc incitat alas.) Pro ratione periculorum milites æqua lance remunerabatur, aliū dignitate augebat, aliū equo donabat, ob strenuè nauatā operā.

Ponderum nomina.

τάλαντον.) Talentum (ut Diodorus ait in libro de Ponderibus) sexaginta minas, mina centū drachmas, drachma sex obolos, obolus sex æreos, æreus septem minuta continet. Talentum uerò quod nunc Atticū apud Siculos dicitur, olim quidem minas uigintiquatuor, nunc uerò duodecim cōtinet. Homerus ait, duo auri talenta. Itaq; nostrum talentum nō par est talento ueterum. Talentum in sacra Scriptura est, cuiq; è cœlo missa diuina gratia. Aristophanes: Atqui hoc talēto didicit Hyperbolus, uidelicet facundiæ insolentiam. Talentum apud quosdam, habet libras cētum uigintiquinq; Centenaria erant saxa, quæ iaciebantur: & bina stadia, & amplius ferebātur. Ictus non ab ijs tantùm quos attingebant, sed à multis post eos collocatis sustinerinō poterat. Periclem criminantes, quinquaginta talentis mulctarunt.

τὰ δέκα τάλαντα.

τηλαντογμένῳ.) Plato in Timæo, terrā inęqualiter libratā concuti ab illis. Cum uerò moueatur, illa etiam concutere.

τηλασιθρηΐα.) Ille filias studebat efficere sacrificulas, & netrices. Non erat inde corum apud eam gentem, uiros lanam tractare.

τήλιγγις.) Talingis statuit, neglectis armis & uiris bellicosis, scortorum & scurrarum uti consuetudine.

τὸ μαγνήτων κακὰ.) Magnetū mala. De maximis & acerbissimis malis, eò q̄ hi uiolata religiōe, multis malis uexati sūt.

ταμίαι.) Quæstores, magistratus est sorte lectus è Pentecosiomedimnis, qui in æde Mineruæ in arce sacram & publicā pecuniam custodiunt, atq; etiam ipsius Mineruæ simulacrū. Sunt & alij quæstores, magistratus suffragijs lectus, ad sanctas & publicas triremes, alter ad Paralum, alter ad Ammoniam.

ταμίαι.) Quæstores numero decem. Sunt etiam quidam triremium præfecti, ut hic ipse. Quæstores autē etiam trierarchos secutos esse, indicat Eupolis.

ταμιεύεται.) Cordatorum hominū est, cum benè secum agi putant, non efferri rebus secundis: cum uerò in humilem & aduersam fortunam inciderint, nihil admittere se indignum.

ταμιεύω.) Corpora in primis purgare, animi uerò purgationem prorogare.

ταμιώαι.) Tamynæ, urbs Eubœæ, in agro Eretriensi, ubi etiam ædes Apollinis fuit: ut Aeschines ait, & Euboicarum rerum scriptores.

ταναγρα.) Tanagra, urbs Bœotiæ: hinc Tanagræus.

ταναγραῖοι ἀλεκτοριστικοί.) Tanagræi galliculi. Pugnatores & animosi, ut homines. Babrius: Gallinarum pugna Tanagræarum fuit, quibus dicūt esse animos, tan-

tanquam hominibus. Et prouerbium, ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον, gallum & pugilem Tanagræum. Celebrãtur autem ut generoſi.

τὰ νανν ἄκυ κλαύσομαι.) Inſtar Nannaci lamentabor. Nannacum regẽ fuiſſe ante Deucalionem dicũt. qui cũ diluuium futurũ præſciret, omnibus in templum congregatis, plorans uota fecerit.

ταὶς.) Tanis nomen loci, ubi Pharaonis regia fuit. Dauid: In campo Tanis.

ταντάλειοι.) Prouerbiũ, ταντάλειοι τιμωρίαι, Tantali pœnæ: de ijs quibus adſunt quidẽ bona, ſed his frui negatum eſt. ut, Byzantini extra urbẽ non audẽt degere.

ταύταλος.) Tantalus, Iouis filius fuit, qui cõuiuio deorũ adhibitus, arcana eorum publicauit: & ꝓpterea apud Inferos pœnas luit, lapidẽ habens capiti imminentẽ, infrà aquã multã, & frugiferas arbores. Quòd ſi quãdo poturus erat, ſaxo in eum irruente, ſiti cõficiebatur. Cernebat enim, unde edendũ & bibẽdũ eſſet, ſed edere & bibere non poterat: cũ mento aquam tangeret, mentum areſcebat.

ταντάλου κήπους τρυγᾶν.) è Tantali hortis fructũ colligere. Iſæum oratorẽ in adoleſcentia luxurioſum, ſed maturiore ætate modeſtum factũ, quidam interrogauit, quis piſcis aut quæ auis eſu ſuauiſſima eſſet? Deſijt, inqt Iſæus, his ſtudere. Animaduerti enim, me Tãtali hortos excolere. innuens nimirũ, ei qui interrogarat, oẽs uoluptates, umbrã & ſomnia eſſe.

Voluptates, umbra & ſomnium.

TANTALI ſaxũ putare tenuibus funiculis ſuſpenſum, imminere capiti. De rebus periculoſiſſimis.

ταντάλου τάλαντα ταντᾶλίζεται.) Tantali talenta accumulat. Celebratus eſt Tãtalus Phryx, ita ob diuitias, ut etiã in ꝓuerbiũ abierit. Opulentiæ & Iouis filius dictus.

ταυχοσδρὼ.) Menãder: Hic Tanchoſdro Choſroæ dux, nõ elephantes & uulgus agreſte, aliaúe terriculamenta, oſtẽtationi quidẽ accõmodata, efficacia uerò & ſolida nequaquam, ſed bellicoſiſſimos quoſq; & optimè armatos coegit, & loco imbellis turbæ uiros fortes delegit.

τάξις.) Ordo duplex eſt: alter ducis, alter militum, & ex ordine ducis fit ordo militum.

Ordo ducis & militũ.

τάξις.) Duę tetrarchiæ, uiri centum uigintiquinq;, quorũ dux olim taxiarchꝰ, nũc cẽturio dicit. λόχος cõtinet uiros octo: σύστασις collocatio, quatuor lochos, id eſt uiros trigintaduos. pentecontarchia, duæ ſyſtaſes: i. uiri ſexaginta quatuor. ἑκατονταρχία, id eſt cẽturia, ſunt duę pentecõtarchiæ, uiri centũ uigintiocto. Quælibet ἐκλοντταρχία ἐκτακλες, id eſt elocatos ſeu extraordinarios habet quinq;. ψιλαγία, Pſilagia, duę cẽturiæ, uiri ducẽti quinquaginta ſex. ξεναγία, Xenagia, duæ pſilagiæ, uiri quingẽti duodecim. σύστεμμα, Syſtrẽma, duæ Xenagiæ, mille uigintiquatuor. ἐπιξεναγία, Epixenagia, duo ſyſtrẽmata, bis mille quadragintaocto. στίφος Stiphos, ſunt duæ epixenagię, uiri quater mille nonaginta ſex. ἐπίταγμα, Epitagma, duo ſtiphe, octies mille cẽtum nonaginta duo. Huius ſunt ἔκτακτοι, extraordinarij uiri octo: Epixenagi quatuor, Syſtremmatarchæ reliqui.

τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν.) Aures in hũeris habẽtes, caput cõcutientes, quod eneruati facere ſolẽt.

τ' ἀπὸ κοσκίνου.) Ex cribro. dictum quoddam de rebus ueriſſimis.

τ' ἀποτίμια.) Sophocles: Oſtẽde homini bus impietatis mercedẽ, quã dij tribuãt.

τ' ἀπίχειρα.) In fabulis: Præmia meliora habet clade accepta.

τὰ πρῶτα ἄρης εἰς τὰς παῖδας ἐπῃνεῖτο.) Initio Mars laudabatur ob filios. De ijs qui initiò modeſti ſunt, pòſt uerò incontinenter uiuunt.

τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας αἴγιν' ἐκτρέφει.) Primùm Aegina optimos pueros educat. Prouerbiũ. Adulta. n. ætate Aeginetę mutantur in deterius: ſumptũ hoc eſt ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

ταρραντινίδιον.) Tarrantinidion, tenuis & inſignis ueſtis, nõ omnino purpurea, ut quidam putauerunt. ſic Nicoſtratus. Alij, diadema. Quod in capite ſignũ habuit, & teſtimonium principatus, auulſit: deinde collo circũdedit. id uerò fuit ταρραντινίδιον, tenue & infirmum. Nam cũ tantum diſtẽtum eſſet, ruptum fuit. Hæc uerò grauiter doluit.

ταραντῖνος.) Tarantina, turma quædam equitum fuit.

ταραξίας.) Is, ut homo ſeditioſus & turbulentus, in Alexandrinam eccleſiam irrupit, turbinis atq; procellæ inſtar.

ταραξικάρδιον.) Verbum iſtud graue eſt, animum perturbat.

ταρεῖ.) Sophocles: Neceſſe omnino eſt, ô ſenex, tuã ſententiam nos reuereri.

ταρεῖ.) Iis, quibus res ſecundæ ſunt, ſi rẽ uerè cõſiderent, metus ineſt, ne quando labaſcatis, cum quo bene agitur.

τάρξη.) Qui à facinore non abhorret, ne ab oratione quidem.

τάρσα

τὰ ἔρχα.) Prouerbiũ: Si carnes non adfuerint, salsamenta boni cõsulenda sunt. Monet, ijs quæ adsint, contentos esse oportere.

ταρσὸς.) Tarsus, urbs Ciliciæ, quã Sardanapalus Assyriorũ rex uno die extruxit.

Occultæ fossæ. ταρσοὶ καλάμων,) Foueis effossis, hastisq; in ijs defixis, calathis arundinũ & materia gressum nõ sustinẽte, sed cedẽte oneri, fauces fossarũ texerũt: iniectoq; puluere, & agris utrinq; excultis, frumentoq; consitis, Romanos in fugã coniecerunt.

τάρταρος.) Tartarus, inferior apud Inferos locus. Dicunt Tartarum, etiam locum esse iuxta nubes.

ταρτησία μύραινα.) Tartesia muræna. Hæ ibi maximæ nasci dicuntur.

ταρτησσὸς.) Tartessus, Hispaniæ ciuitas in Oceano sita, uicina * Auerno lacui. Tartessiorum (Arganthonius) Agathonius rex fuit.

τὰ σαμίων ἀποπλύεις.) Samia expuis: id est, more Samiorum. Prouerbium hoc dici

Notæ ignominiosæ. tur de ijs, qui immedicabilium calamitatum proditiones metuunt. Ortum est è supplicijs, quibus Athenienses affecerũt Samios, quorum captiuos partim occiderunt, partim notarunt Same, quæ dicitur: quæ est (σκάφος lego, πρὸ πάθος) nauigij Samij genus. Samij uicissim si quos cæpissent Athenienssium, eos pòst etiam compunxerunt.

τὰς ἐν ἅιδου τριακάδας.) Inferorum Triacadas (dies trigesimos.) De curiosis, & abscondita scire studentibus.

τὰς ὁδὸς οἶδεν.) Vias nouit quibus Eucrates rectà ad farinam hordeaceam fugit, ubi grana moluntur. Perstringit Eucratem, ut molitorem: qui etiam σύπαξ uocabatur. Hoc de fugientibus & fugitiuis dicitur.

τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς.) Arrectis supercilijs, id est tetrico uultu approperat, quasi graue aliquid nunciaturus.

TATIANVS, sub Parabata Iuliano martyrium obijt.

TATIVS.) Tarpeia patris absentia obseruata, Tatio castellum se prodituram pollicetur.

τὰ ἤθους.) Damascius: Modestia & temperantia omnes animi affectus ordinant atq; exornant.

τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά.) Quę cum eodem sunt eadem, etiã inter sese sunt eadẽ. Geometrica ista est definitio, quę hoc postulet. Cum te mores mihi fecerint amicum, hos uerò ille & natura conciliarint, & uterq; sitis amici: uos inuicẽ deuinctos esse decet, quẽadmodum mecũ, qui medius sum. Coagmento igitur uos inuicem.

τὰ τῶν φόρων κρείττω.) Tributa sunt potiora. Prouerbium dicitur de ijs, qui auferunt plura, quàm deliquerunt.

τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον.) Tria mortis genera. Capitis condemnatis tria proponebant, gladium, laqueum, cicutam. Alij dicunt, Tria aulæ, id est prætorij uerba. Qui ad mortem ducebantur, ijs ea dabatur licentia, ut cibo & potu impleti, tria dicerẽt, quæ uellent: postea os eis obturabatur. Ei qui oraculũ Delphicum adierat, & oracula obsignata accipiebat, denunciatũ erat suppliciũ, si tabellas soluisset, unum de tribus. Aut enim oportere eũ priuari oculis, aut manu, aut lingua.

ταυρηδόν.) Aristophanes, de Aeschylo irato: Tauri instar demisso capite obtuebatur.

ταύριος ποσειδῶν.) Taurinus Neptunus.

ταυρώνη.) Luna Taurione apud Tauroscythas colitur, uel ꝙ gregũ præses sit: uel ꝙ, ut Luna, tauris uehatur. Deliros enim, ex Luna ægrotare suspicãtur, ppterea quòd nocturnis spectris dominetur.

ταυροπόλαν.) Dianam Tauropolam appellant, quòd ut taurus omnia circuit: ut scribit Apollodorus. Ister autẽ tertio libro Miscellaneorũ, ꝙ Luna taurũ à Neptuno immissum Hippolyto, furore percitũ ꝑ omnes terras agitarit. Alij, quòd prostrauerit, quare etiã ταυροβόλος. Etiam Minerua Taurobolus in Andro colitur. Anius eĩ dato Atridis tauro, iussit, ubicunq; is è naui exsilijsset, ædem Mineruę condere, & sic eos prospera nauigatione usuros. Ille uerò in Andro exilijt.

ταῦρος.) Taurus, Berytius, philosophus Platonicus fuit, sub Antonino Pio. Scripsit de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis: De corporibus & incorporeis rebus, & alia plurima.

ταῦρος.) Taurus mons, Tauri imaginẽ scitè exprimit, salientis & iactantis posteriores pedes in altum: deinde etiam ceruices contortas extollentis.

ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ ἀδὲν πιῶν.) Hæc agẽs dicebat uir nihil faciẽs. Cratinus in Horis. Prouerbiũ, in eos qui nihil agunt.

ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐσὶ νῶν ἔχοντος, &c.) Hoc uiri cordati & sapientis munus est, qui multum nauigauit, ut se inflectat subinde ad felicius latus, potius quàm ut stet picta imago, unũq; gestũ retineat. Nunquam

quam passus sum Sthenelum, ad felicē abeuntem parietem, ius uiolare.

ταῦτά σοι καὶ πύθια καὶ δήλια.) Hæc tibi sūt & Pythia & Delia. De ijs qui extremum capiunt laborem. Polycrates, Samiorū tyrannus, Rhenea capta, & Apollini consecrata, cōstitutis in Delo ludis pulcherrimis, Delphos misit consulturos, quomodo appellandi essent ludi, Delia'ne, an Pythia? Oraculum autem ei respondet, ταῦτά σοι καὶ πύθια καὶ δήλια: hæc tibi sunt & Pythia & Delia. Futurum innuens, ut propediem excederet è uita.

Polycratis ludi.

ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;) Aristophanes: Nunqd istis uerbis terreri me putas? In eos qui se terrorē incutere putāt.

ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα.) Hæc quidē coniecimus, secundū Aeschylū. uel, In his quidē similes sumus. Ista nō ab alijs perpessi sumus, sed à nostris ipsorū pēnis. Aeschylus Libycum hoc prouerbium appellat:

Hæc est fabularum Libycarum oratio,
Ictam sagitta aquilam dixisse,
Visa machina alarum:
Non ab alijs, sed nostris pennis capimur.

Nos igitur, dicit, non ab alijs hæc patimur, sed à nostris consilijs: id est, ipsi in culpa sumus.

ταυτὸν.) Idem. Aristoteles in Topicis hoc trifariam diuidit: & tribus his quartum etiam addit, proportionem, qui modus remotior est cæteris. tres autem hi sunt. ταυτὸν aliud numero dicit̄, aliud specie, aliud genere. Numero eadē sunt inter sese, quorū nomina plura sunt: res uerò quæ ab illis significat̄, una. qualia sunt polyonyma, id est unius rei plura nomina. Numero enim una est, uestis & indumentum, quòd unū & idē numero significat. Siue autē oratio siue nomen significet idem, id quoq; numero idē est: siue sermones plures significent idem, etiam hæc sunt numero eadem. Numero enim ijsdē esse est, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς, non nominibus significantibus. Vt breuiter dicā, numero, ut polyonyma, uestis: specie, ut Socrates & Plato: Genere, ut homo, equus. sunt em̄ ambo animalia. Proportione: ut cor, & fons, & unitas. Vt enim se habet fons ad potū, ita & unitas in numero. Cor in animali, uisus in oculis, mens in animo. Tranquillitas & serenitas idem sunt. Quod enim tranquillitas in mari, id serenitas est in aere. Ambo enim quædā q̄es sunt, γαλήνη, νηνεμία.

Idem Numero.

ταυτὸν πέπονθα.) Nos nō ultrò (nō enim audeo dicere inuitos) uirū illum bonū atq; egregium parumper à nobis discedere passos esse, facilè scilicet intelligis. Fortassis autem & mihi & tibi, & ipsi aliquid solatij fuerit: si ille quidē te, nos uerò per illum te potiamur. Neq; uerò me decet quicquam amplius de his ad te dicere. Si enim ego tibi nunc eum notum facio, tum mihi accidit id quod prouerbio dicitur: Vt tuū tibi somnium narrē.

ταυτὸν ἐποίησε.) Idē facit quod ij qui anguillas uenantur, qui agitatione cōti adhibita, lutoq́; turbato, uoti cōpotes fiūt. Etiam ille confundit Rempublicam, & exagitat, uolens & fratres & pręfectos in easdem turbas conijcere.

ταυτότης.) Pisides:

Iisdem confusus lachrymis.
Nam & læticiam sæpè læticia nutrit,
Et lachrymis aliquis elicit lachrymas.

ταχυβάμονας ὅρκους.) Celeriter ingrediēs iusiurandum. Aristarchus per cōtrarium intelligit, pro tardo. Pręstat autem intelligi (lego ἔρωτι, pro ἑτέρῳ) iusiurandum amatorum, qui periurij sunt indemnes. unde etiam prouerbium.

ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.) Venereū iusiurandū nō esse puniendū. Ouidius:

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum.

ταχυναυτεῖ.) Sacræ triremes, ad usus Reipublicæ missæ, sunt celeres.

ταχυβούλοις.) Perstringuntur Athenienses, ut præcipites & temerarij, & quos consiliorum citò pœniteat.

ταχὺς.) Cum indubium incideris, celeriter transsili ad alias argutias inexplicabiles. Hęc dicit ad deridendum Socratem, ut qui in disceptationibus subsannetur: & in angustias redactus, à proposito aberret. Docet autem eum, si hæsitarit in uno, transilire celeriter ad aliud aliquid. Qui uerò alij præcipit, ipse nimirū ea periclitatus est quæ præcipit.

ἀποπλαύησις. Aberratio à proposito.

ταινάριον κακὸν.) Tænariū malū, in quo supplices uiolantur. Lacedęmonij enim Helotas, qui in Tænarum promontoriū confugerant, occiderunt.

ταίναρον.) Promontorium Laconiæ, in quo fauces erant ad Inferos deducētes: ubi & Neptuni Asphalij, id est tuti seu securi, templū. Ibi Helotes, supplices in Neptūi tēplo sedētes, nihil ueriti interfecerūt Lacedęmōij: & ꝓpterea polluti & impij habebāt̄. Aristoph. Illis Neptū⁹ Tęnari de⁹, terra cōcussa ōnib. inijciat dōos.

τέγγε.) Vio tige pulmōes, tige: blāda aūt abstine Venere. *Man solle in hundstagen dē mund feucht, das iberig im trucken halten.*

τεθεω-

τεθεωρημένη.) * Arcesilaus philosophus, natura tardus & oscitabũdus, in arte autem spectatus, dixit, geometriam sibi oscitanti in os inuolasse.

τεθνεῶτα.) Mortuis multis, cum exiguà uitæ spe præditi essent.

τεκμαιρόμενος.) Ex falsis uera, & non futura ex ijs quæ facta erant, colligebat.

τεκμήριον.) Argumentũ uerum aut indissolubile: ut si ex fumo ignẽ adesse colligas, & si omnino sequatur causa causatum, argumentũ hoc dicitur. Si uerò nõ omnino sequatur, signũ, & nõ argumentum dicitur, eò quòd non indissolubile est: cuiusmodi est, Pallet, quia peperit.

Theodora. THEODORAM fuisse dæmonẽ specie humana, ex magnitudine malorum quibus homines affecit, certò colligas. Nã in excessu rerũ gestarũ, etiã uis actoris perspicua fit. Ille pertimuit, cognito eius impetu, & è factis minas ęstimabat.

τέκμισσα.) Tecmessa Aiacis uxor, & nomen urbis: hinc Tecmessensis.

τελέας.) Teleas dicet hæc. Aristophanes in Auibus: Homo temerarius, uolitans, obscurus, nunquam sibi constans ulla in re. Perstringit Teleam ut erronẽ: quasi dicat, Teleam de uolãtibus interrogo. Fuit autem Teleas homo mordax, & leui ingenio. Præterquam enim quòd cinædus erat, etiam ob impudentiam, timiditatem, gulam, fraudationem, & improbitatẽ malè audiebat. & Plato in Syrphace, Teleam dicit aliud pectore clausum, aliud lingua promptum habere.

τελεσίλλα ποιήτρια.) Telesilla poetria. in statua eius libri abiecti erant, & galea capiti imposita. Etenim cùm Lacedæmonij eos qui in templum Argiuum confugerant, occidissent, & urbem expugnatũ irent: Telesilla adultas mulieres armatas contra hostes eduxit. Quo uiso, Lacedæmonij retro abierunt: turpe rati, cũ mulieribus bellum gerere, quas & uincere nulla gloria sit, & uinci magnũ dedecus. Quo facto oraculũ euentu comprobatum est, quod Argiuis dicebat:

Cum mulier marem uictum expulerit,
Et gloriam apud Argiuos parauerit,
Multas Argiuarum tum efficiet luctuosas.

τελέστης.) Telestes comicus. huius fabulę sũt Argo & Aesculapius: ut Athenęus narrat, quarto libro de Dipnosophistis.

τελεία.) Iuno cõfectrix, & Iupiter confector, colebantur ut præsides nuptiarũ. τέλος enim etiam nuptię dicuntur: unde προτέλεια, uictimæ quæ ante nuptias immolabantur. Perfectio naturæ hominis duplex est: una cognitionis, quam scientiam uocamus: appetitionis altera, quã uirtutem appellamus.

τέλμα.) Pisides: Fluuios terram, & saxa aquam facit. χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τὰς πέτρας.

τελμισεῖς.) Telmisenses habitant in Caria, distantes sexaginta stadia ab Halicarnasso: ut Polemon tradit. Telmissus autẽ urbs est Lyciæ, à Telmisso Apollinis filio, & filiæ cuiusdam Antenoris, cũ quarem habuit in catulum mutatus: eaq; de causa eam prodigiorum interpretem effecit, ut Dionysius tradit in Originibus.

τέλος.) Finis dicitur id, cuius causa aliquid fit. Is autem est duplex: alius, cuius: alius, cui. cuiusmodi est, fabro finis est Cuius causa, facere tectũ, quod imbres & æstus arceat: Cui uerò, nobis. tectum enim nobis facit. Sumus igitur nos fabri finis, quatenus cui. Sic uidere licet, in ijs etiam omnibus quæ natura cõstant, cuiusmodi est desideriũ numinis, id est immortalitatis, ob quã unumquodq; animatum aliud facit. uelut ipse finis est, cuius: huius em̃ causa est generatio. Quoniam autem corpora instrumenta fiunt animis, animi sunt fines, ut cui. Respondet igitur proportione artifici ædificatori Natura: homini iubenti fieri tectũ, animus: corpori, domus. Neq; uerò in animalibus solùm finis est duplex, cuius & cui: sed etiam in plãtis. Etenim in his instrumẽtale corpus facit natura ad usum animæ, quæ eis inest, relatũ. Partes enim plantarũ instrumentales sunt, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. Ac in animatis quidẽ duplex est finis, ut dictũ est. In reliquis autem non est inuenire finem duplicem. Metalla enim & lapides, deniq; inanima, proximè quidem à frigore & æstu facta, seorsim uerò ab uniuerso opificio, unum finem habent, Cuius: facta enim sunt ob mundi constitutionem, nec tamen etiam ut Cui finis est in eis: neq; enim eorum instrumenta aliqua sunt, neq; ad usum animarũ aliquarum comparãtur. τέλος autem significat sex. Aristo Chius finem dicebat esse, ità uiuere, ut neutram in partem inclinares, in ijs quę essent inter uirtutem & uitium interiecta, nullo prorsus discrimine relicto, ut in omnibus eodem modo sis affectus. Similem enim sapientem esse bono histrioni. Differt autem τέλος & ὑποτελὶς. nã ὑποτελίδα quidẽ, id est id quod fini

ſini ſubiectum eſt, aſſequi etiã non ſapientem: finem uerò, ſapientem tantùm. Inter uirtutem autem & uitium, interiecta eſſe indifferentia. Alij dixerunt, finẽ eſſe ſcientiam: uiuere ſcilicet cum ſcientia, & non ignorantia deceptum.

Epicurus finis & felicitas.

τέλ.) Finis à felicitate differt. Siquidem finis eſt unaquæq; uoluptas: felicitas autem quædam ex ſingulis illis uoluptatibus compages, quibus annumerantur etiam præteritæ & futuræ.

τέλ. εἶναι.) ἐντελέχεια forma ſeu actus eſt anima, tanquam perficiens & gubernans, & adminiſtrans corpus, & huius inſtrumenta omnia mouens: ſine qua imperfectum, ac potius inutile, & prorſus nihil eſt corpus.

τέλ. ἱερᾶν μακρᾶ βίᾳ.

τέλ.) Solon illam Crœſi fortunam contempſit, iuſſitq; totius uitæ finem expectare, neq; proſilire, neq; properanter ſeſe in felicium numerum referre. Res enim humanas incertas & obſcuras eſſe.

πλώνης.) Iamblichus: Publicanus mercatori torquem reddidit. Nunc etiam lupi agnos ex faucibus (ἤδη καὶ ἅρπαγσι, iam etiam acuunt. f. καθιᾶσι) dimittũt, & leones ex dentibus reſtituẽt hinulos matribus, poſteaquam publicanus prædam talem amiſit.

πλώνης.) Olim publicanorum nomen inuiſum fuit.

πλώνης.) Vita publicani, aperta eſt uiolentia, impunita rapina, impudens auaritia: negotiatio nulla ratione conſtans, inuerecunda mercatura.

πλχῖνες.) Dæmones mali, aut homines inuidioſi & obtrectatores. Duo fuerunt Telchines, Simon & Nicon. Nicon uerò tantum excelluit, ut Simonis famam aboleret. Et prouerbiũ, οἶδα σίμωνα, κοὐ σίμων ἐμέ: Noui Simonem, & Simon me. In eos quorũ alterius alteri nota eſt improbitas.

Simon. Nicon.

πμπεα.) Tempe, conualles, anguſtiæ Theſſalicorum montium, circa Olympũ & Oſſam. Propriè (f. Theſſaliçi) Macedonici montes ſic uocãtur, & anguſta loca. Herodotus: Poſt Marathoniam pugnam Theſſali Medis ſtuduerũt, ueriti ne Tempe obſtruerentur. δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν πμπῶν.

τναγη.) ſtagna. Polybius: Ad oſtia in mare Bucari fluuij, cum animaduertiſſet turbine quodã fauces, & tranſitum iuxta illas (ἀποθινῶδαν ripam fieri) ſucceſſere: captata illa opportunitate, traduxit exercitum, pleraq; autem nauigia fluctuare in lacu ſiuit.

τνέδι. ἄνθρωπ.) Tenedius homo. De hominibus aſpectu horribilibus. Tenes enim in Tenedo legem tulit, ut homo ſecurim tenens, à tergo iudicis ſtaret, & eum qui mendacij conuinceretur, feriret.

τνέδι. ἄνθρωπ.) Tenedius homo. Cygnum Neptuni filium, patrem Hemitheæ & Tenæ, ferunt altera uxore ducta, cum nouerca Tenem ob ſtuprum intentatum accuſaſſet, uerũ crimen eſſe ratũ, in ciſtam coniecciſſe adoleſcentẽ. Cum autẽ Hemithea periculum unà cum fratre adire uellet: utrunq; in mare abiecciſſe. Ciſta uerò delata eſt ad inſulam antè Leucophryn, pòſt ab illo Tenedũ dictã. Cuius ille regno potitus, conſtituit, ut falſò accuſantib. à tergo aſtaret carnifex, ſublata ſecuri, ut cõuicti cõfeſtim occiderent. A' cuius terribili aſpectu, dicit Tenedi⁹ homo.

τνέδι. ξωνήτορ.) Tenedius aduocatus, id eſt aſper. Duas enim ſecures dedicatas Tenedij uenerantur. Et Prouerbiũ, Tenedia ſecuris. Ariſtoteles ſcribit, regẽ Tenedium cum ſecuri ius dicentem, iniuſtum ſtatim ſuſtuliſſe. Alij tradunt, eſſe locum Tenedi Aſſerinam, ubi fluuiolus ſit, in quo cancri ſint, quorum chelæ ita ſint diſtinctæ, ut nauẽ referant, ſecuriq; ſint ſimiles. Alij, regẽ quendam tuliſſe legẽ, ut utriq; adultero caput amputaretur: idq; in ſuo filio obſeruaſſe. eaq; de cauſa etiã in nomiſmatis altera parte ſecurim, in altera duas facies in uno collo incidiſſe. Alij dicunt, Tenem ob nouercales iniurias capitalia iudicia cum ſecuri exercuiſſe.

Lex in adulteros.

τέω.) Anacreon Teius, lyricus poeta, ob Hiſtiæi ſeditionem Teo pulſus, Abdera Thraciæ urbem incoluit.

τέως.) Antiphon: Hactenus longo tempori plus fidei eſt adhibitum, quàm breui. Demoſthenes ſecũda Philippica: Corpora dum robuſta ſunt: ſingularum partium debilitatem minus ſentiunt.

τέραμνον.) Poſtes & cœnacula & cataſtæ crematæ, liberorum exitiũ ſignificãt.

τέρας.) Monſtrorum, materia cauſa eſt. Nam requiritur habilitas materiæ, ſecundũ quantitatẽ & qualitatẽ. Materia uerò animalium eſt, ſanguis mẽſtruus. hæc igitur ſiue abundãs, ſiue redundans, ſiue præter naturã conſtituta monſtrorum cauſa eſt.

Monſtrorum cauſa.

τέρας.) Ariſtophanes: Tali monſtro uiſo, non pertimui: ſed pro uobis belligerans, reſtiti.

τεράτια.) Aelian⁹: Nati infantes miſtione ferinorum & humanorum corporum monſtroſi uiſi ſunt.

τερατεία.) Sic dicuntur mendacia præstigiatorum, de incantamentis, & dæmoniorum expulsione, itemq; oēs narrationes rerū à natura humana abhorrentium.

τερθρεία.) Adolescentes tradunt, postquam custodes regionis facti fuissent, militasse quidem, si bellum exortum fuisset: non tamē cum alijs, sed seorsim, in pugnę partibus periculi expertibus.

τέρμα.) Mons trifariam diuiditur: εἰς ἀκρώρειαν, id est, iugū seu cacumen: εἰς ὑπώρειαν, in latera: εἰς τέρμα ἢ πόδας, id est radices & extremitatem.

τερμέρια κακὰ.) Termeria mala. in Caria castellum quoddam Termerium uocatur, quo tyranni usi sunt pro carcere. Id uerò castellum munitū intra Melum & Halicarnassum situ est: è quo qui prædabantur, cum capi non possent, Termeria mala dicta sunt, pro magnis.

τερμισσεῖς.) Termissenses, populus Pisidiæ.

τερμία ἡμέρα.) Extrema uitæ dies. Heu mihi, tot mala suffecissent, profecto ad extremam regionem, ubi finirem ærumnosam uitam.

τέρπανδρος.) Terpander: Arnæus aut Lesbius ex Antissa, aut Cymæus. Alij, oriundum ab Hesiodo esse scripserunt: alij, ab Homero. Aiunt enim eum Bœi filium, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos. Lyricus, qui primus lyram septem chordis fecerit, & modos lyricos primus scripserit: quāuis quidam Philamonē eos scripsisse uolunt.

7. chordæ.

Morbi equorum.

τέτανος.) Morbus equorum est. laborant enim equi plurib. morbis: podagra, ileo, tetano, exulcerationibus, & crithiasi. Est autem crithiasis, cruditas cum torminibus. Tetanus, rigor, conuulsio. Ileus, uentris affectio quædam. Podagra, dolor circa artus, & stranguria.

Licentia linguæ non probatur.

τεττάρων ὀβολῶν.) Quatuor obolorum. De rebus magni precij. Libertatem oris tui quatuor ualere obolos, ut prouerbio dicitur, censes. An ignoras, etiam Thersitem inter Gręcos liberè fuisse locutum? Agamemnonem uerò Thersitis petulantiam minoris fecisse, quàm testudo muscas (ut dici solet) facit?

τέτηκα.) Polybius: Liquefactum, & ab igni conflatum argentum & aurum dum quærunt, plurimi Romanorum perierūt.

Cicadæ Atticæ.

τεττιγοφόροι.) Cicadiferi Athenienses dicuntur. nam aureas cicadas gestabant, ut probarent se esse terrigenas. Thucydides libro primo: Adhibebant aureas cicadas in complicandis capillis. Aut quòd musici essent. cicada enim est canora. Terrigenæ uerò, quòd etiam Erechtheus, conditor Athenarum, è terra natus fuerit.

τετράγωνος.) Damascius: Erat grauis, & in omnib. rebus honestus, & quadrangularis, & absq; reprehensione compositus, ut Simonidis uerbo utar: adeò ut ne sycophantæ quidem, qui contra eum insurrexerant, negarent, uirum illum omnino esse admirabilem.

Virtus indidia superior.

τετράδι γέγονας.) Quarta Luna natus es. De ijs qui frustra laborant. nam & Herculem quarta Luna natum, Eurystheo ærumnose inseruisse. Philochorus autem ait, etiam de Mercurio posse dici. Herculi autem hunc diem assignatum esse, quo se ad deos contulerit. Hinc τετραδιαῖ (quartanarij) dicuntur eâdem de causa, qui laboriosam exigunt uitam.

Quarta nati Lunæ.

τετρακόσιοι.) Quadringenti, septem annis ante triginta tyrannos, quatuor menses urbi præfuerunt.

τετρακτὺς.) Pythagoræi omnem numerum quaternionē uocarūt. hic uerò completur denario. Denarius autem è quaternis componitur, ob quaternas Lunæ formas. Ea enim est nascens uel oriens, corniculata, gibbosa, & plena.

τετραλογία.) Tragicam tetralogiā Plato dedit Dialogorum suorum. nam Tragici quaternis fabulis certabant: id est, singulis annis quatuor, Dionysijs, Lenæis, Panathenæis, Chytris: quorum hoc quartum Satyricum fuit. Quatuor autē fabulę uocabantur Tetralogia. Sunt igitur omnes Platonis germani dialogi quinquaginta sex. In singulis aūt libris duplici utitur inscriptione, alia à nomine sumpta, alia à re. Huius tetralogiæ quæ prima est, principatū tenet Euthyphron, seu de Sancto: qui dialog⁹ est πειραστικὸς, id est explorat ingeniū aduersarij. Alter Socratis defensio: q̄ est ethica, id est pertinet ad mores. Tertius Crito, siue de re agēda: qui & ipse pertinet ad mores. Quartus Phædō, siue de anima, eôdē refert. Secūda tetralogia, & reliquæ deinceps, extant in libro Laertij Diogenis de Vitis philosophorū.

Quaternæ tragœdiæ.

Platonicorum dialogorum inscriptiones.

Laertius Diogenes.

τοῦ τετραμέτρου.) Tetrametri carminis inuentor est Aristophanes poeta.

τετραποδηδὸν.) Quadrupedes incedebant Libyci Sciapodes, cum latos pedes haberent, & alterum pedem attollerent, quo reliquū corpus umbra protegerent, ad uitandum loci æstum.

Sciapodes.

τετραρχία.) Tetrarchia, quatuor manipuli,

puli,uiri ſexaginta quatuor:quorum dux Tetrarcha.

τετϱάϱων μεϱῶν.)Cum quatuor partibus Theſſalia conſtet, quaternio pars quælibet uocatur.Nomen autem *ait eſſe quaternionibus,Theſſaliotidem,Pelaſgiotidem,Phthiotidem,Heſtiæotidem. Et Ariſtoteles in communi Theſſalorum republica,ſub Aleua, Pyrrhi filio,diuiſam fuiſſe ait in quatuor partes Theſſaliam.

Nudi'oratores, id eſt mendici.

πτϱαγατήϱων.)Ariſtophanes:Æuęon ſolertiſſimus nudorum, orationẽ ualde popularem habuit. Videtis me ſalute indigere quatuor ſtaterum. Sed tamen dicam:ſi fullones indigentibus præbuerint lænas ſub brumam:pleuritis neminem ueſtrûm inuadet unq̃. Hic Aeuæon pauper fuit. Quibus lectus non eſt,neq; ſtragula, abeant cubitum in officinas coriariorũ. Si quis uerò hyberno tempore illos excluſerit:tria ſaga pellicea debeto:& farinę uenditores,tres ſemodios in cœnã præbẽto.

πτϱαφαλαγγαϱχία.)Tetraphalangarchia. Duæ phalangiæ uiri ſunt 6384.hæc enim eſt perfecta & commoda phalanx.

Bos arator.

πτϱυμμεύον.) Sulco & ſenectute maceratum operarium bouem, cruentam non duxit ad ſecurim, uerecundatus ob eius labores.

Calculi perforati,integri.

πτϱυπημένοι.) Calculi ænei ſunt, foramen paruum in medio habentes, * quorum alij dimidiati ſunt,alij integri.Ii uerò quibus munus diſtribuendi calculos obuẽnit,habita oratione,tradunt unicuique iudici binos calculos,perforatum & integrum: quô rei palàm uiderent,neq; omnino integros,neq; etiam omnino perforatos accepiſſe iudices.

πτϱύδαν.) Appianus: Philippus aduenientes interfecit: ne Romani dicerent, Macedonicas opes exhauſtas eſſe.

Paraſiticæ diræ.

τὰ Θίδεος.) Ariſtophanes de Antimacho: Antimachũ Pſecadẽ, id eſt Rorem, ut uno uerbo dicam,malè perdat Iupiter, qui me miſerum incœnatum dimiſit:quẽ utinam adhuc uideam loligine egentem: quæ aſſata & ſtridens appoſita menſæ ubi fuerit,cum accepturus eſt, canis abreptam deuoret.Hoc ei unum malum eſto.

πῦκϱ(ῷ).) Teucer Cyzicenus, ſcripſit de aurifera terra:de Byzantio,Mithridaticarum rerum libros 5.de Tyro,5.Arabicarum, 5.Iudaicam hiſtoriam libris 6.adoleſcentum Cyzicenorum exercitationẽ tribus,& reliqua.

πλμισία.) De uulpe Telmiſſia ſcriptores rerum Thebanarum prolixè ſcripſerunt,ut Ariſtodemus. Immiſſam enim à dijs eſſe feram illam Cadmeis: ꝙ à regno Cadmi poſteros excluderẽt.Cephalũ aũt dicunt,Deionis filium,Athenienſem,canem habuiſſe, quem nulla fera effugeret. Quem,cum imprudens uxorẽ ſuam Procrin prídẽ occidiſſet,purgatũ à Cadmeis, uulpem cum cane perſecutũ eſſe tradunt. Quæ cum ad Telmiſſum cõprehenderetur,canem & uulpem lapides factos eſſe. Hi fabulam ex Epico circulo acceperũt.

Cadmus. Cephali canis.

Canis & uulpes in ſaxum.

τέφϱα.) Auribus meis accepi hæc, atque audiui. Qui uerò plura his cognouit,dicat.

πεφϱώσας.) μὴ τὴν τέφϱαν φεύγων εἰς, ἀνθϱακιὰν πέσῃς, Vide ne cineres fugiens, in prunas incidas.

πχνάζων.)

Feſtiua res eſt,& tuo ingenio aptiſſima: Nam ob callidit atem noſtra eſt placenta.

πχνάσμαϲι.) Calamitates non fraudibus ferre decet,ſed affectionibus. Enimuerò tu obſcœne lato podice es,non ſermonibus,ſed affectionibus.

τεῖχ(ος) μακϱὸν.) Anaſtaſius imperator longa mœnia condidit ſexaginta milliaribus ab urbe,à Septẽtrione porrecta uerſus meridiem longitudine milliariũ quinquaginta,latitudine pedum 8.

Explicatio ſomnij.

τείχει καθεδεὶς ἁϱματηλάτου δόκει.)Mœnibus inſidens fortunatũ te fore putato.

τῇ.) Homerus:Eò imus,quò tu nos Iupiter ducis.

τήβεννο(ν).) Tebennus toga, Romana ueſtis, Tarentini Poſthumij togam ſtercoribus humanis inquinarũt. Tebennus autem nomen habet ab Arcade Tebenno, qui primus eam chlamydem induit, cum Ionium ſinum ingreſſus eſſet, & ab illius loci incolis ſuſceptus: à quo edocti indigenæ, eodem modo ueſtierunt,& ueſtem Tebenniam uocarunt. Poſtea nomine corrupto Tebennus dicta eſt.

Tebennus Arcas.

τήϱεα.) Sciendum eſt,ueteres etiam uſos eſſe oſtreis, quamuis horum eſus parum habeat & ſuauitatis & utilitatis.

Oſtrea.

τηθύς.) Tethys. Sic & mare & terra dicitur. Homerus: Oceanus deorum genitor, & mater Tethys: hoc eſt, natura humida & ſicca.

τηλαυγὲς.) Telauges Pythagoræ præſtantiſſimi uiri filius & diſcipulus,philoſophus,magiſter Empedoclis: ſcripſit de quaternione libros quatuor.

Ars auguran di.

τηλέγον(ος).)Telegonus primus artẽ augurãdi inuenit, cuiuſmodi eſt: ſi in tecto muſtela aut ſerpẽs apparuit,hoc aut illud ſignificat.

τηλεκλείδης.) Teleclides, Athenienſis comicus. Ex eiꝰ fabulis ſunt, Amphictyones, & Prytanes, & Robuſti, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis ait.

τηλεσκόπῳ ὄμματι.) id eſt, Oculo eminus intuenti.

τήλεφος ὁ ἐκ πηριδίου.) Telephus ē ſaccu lo. hic pauper & mendicus fuit, geſtans peram. Ariſtophanes: Atqui pridē mendicum agebas, Telephum eſſe te dicens ē ſacculo. Alij dicunt, prius regem Myſiæ fuiſſe appellatum, qui ab Achille uulnera tus fuerit, quo tempore Græci Myſiā inuaſerint, rati eam eſſe Troiam. Vnde etiā Telephium uulnus, τηλέφιον τραῦμα.

τήλεφος.) Telephus, Pergamenus grā maticus. Scripſit & ipſe libros, in quibus illud etiam tradit, quot res Grammatico tenendæ ſint: de Homericis figuris: Rhetoricorū libros duos, de Attici ſermonis cōſtructione libros 5. de Homerica Rhetorica. de Homeri & Platonis conſenſu, uariæ eruditionis duos: Vitas Tragicorū & Comicorum: Experientiæ librorum, libros 3. in quibus docet, qui libri digni ſint comparatu: &, Homerum ſolum ex antiquis Græcè loqui. Deſcriptionem Pergami. de Pergameno Sebaſtio ſeu Auguſtali, libros duos. de prætorijs Athenienſiū. de Athenienſiū legib. & moribus. de Pergamí legibus libros 5. De uſu, ſiue de nominibus ueſtitus, cæterarumq; rerū quib. utimur, ordine alphabetico. de Vlyſſis errore: Ocytocion, id eſt Collectanea epithetorum eidem rei conuenientiū, ad paratam dictionis copiam, libros 10.

τῆλις.) Telis, (fœnum græcū) genus leguminis, ꝙ elixū, ſi effundatur, periculoſum lapſum affert pedib. hominum: quod Ioſephꝰ aduerſus obſidionē excogitauit.

τηλύγετος.) Natu minimi plurimùm diligi ſolent.

τημοῦχος.) Temuchus. Sic magiſtratus Meſſenij dicuntur. Temuchus uerò totā urbem, tanquam ſordibus & quiſquilijs liberatam, luſtrari iuſſit.

τὴν ἀκεσαίᾳ σελήνην.) Aceſæi Lunam. Prouerbiū, de cunctatorib. & ceſſatorib. Aceſæus Nelei filius fuit, gubernator.

τὴν αὐτὴν ταύτην αἰναχορδόσωμεν ὄρχησιν.) Hoc dixit Marcus ad Zenonem imperatorem. Eandem hanc denuò repetemus ſaltationem.

τὴν γῆν ὅταν, &c.) Terram hoſtilē cum ſuam duxerint, ſuam uerò hoſtilem, opes uerò naues, inopiam opes. Dictū eſt hoc de Periclis ſententia, qui iuſſit Athenienſes, ſi Lacedæmonij in Atticā impreſſionem feciſſent, nō ad pugnam egredi, ſed intra mœnia manere, & nauibus inuadere Laconiam. Opes igitur in terra inopiā arbitrari, in mari aūt ſitas eſſe opes exiſtimare: nihil aliud eſt, niſi unas putare opes, naues q̄ plurimas: reliqua inopiā putare, cuiuſmodi eſt pecunia ſpectaculorū & iudiciorū. Suadet itaq; omnes in hæc factos ſumptus, nauib. eſſe aſſignandos.

τὴν Δωρίστι.) Ad Doricam tantum harmoniam intendā lyram. Aliam nolo: hoc eſt, munerū largitiones uolo, quæ Græcè Δωροδοκία eſt.

τὴν ἑλλάδα.) Lyræ ſonus. Inclyte ſalue rex Hercules, ipſe & Iolaus, duo bellatores. Ariſtophanes: Si clamore ſuperior fueris: uictor euaſeris. ſi uiceris impudentia: noſtra eſt adorea.

τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον.) Meo laborat morbo. Prouerbium illi ſimile, τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν, Idem iugum ducimus.

τὴν θύραν ἔχων τετρυμμένην, ὥσπερ αἱ μύρμηκες.) Fores habet anguſtas, inſtar pecudum. De homine inhumano, & à commercijs abhorrente.

τὴν κεφαλὴν σαυτὸν ἔλα.) Agitato turbinē tibi parem. De oraculo quodam dictum eſt: Qualis es, talis etiam uidere, & maioribus te compares. Hoc apophthegma alij Pittaci eſſe dicunt, alij Solonis. Quidam aūt illud Chilonem dixiſſe cōſultori cuidam ferunt, An diues uxor ducēda eſſet:

τὴν λεοντῆν ἐνδύου.) Leoninam pellem indue, id eſt fortis & ſtrenuus eſto.

τῆνος.) Tenus, unà ex Cicladib. inſulis.

τὴν ταχίστην.) Magnopere ſtudebat primo quoque tempore de ſumma rerum decernere.

τὴν τράπεζαν οἴσομαι.) Ariſtophanes: Mēſam feram. hoc eſt, Ipſe mihi inſeruiā, nec pueri utar miniſterio.

τὴν τρύγα σωεκπιεῖν.) Feces unà cum uino exhaurire.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.) Manu admota Deus eſt uocādus. Bubulcus è uilla plauſtrum agens, cum hoc in ſalebris hæreret, & ſuccurrendum eſſet: ignauus aſtabat, Herculem adorans: quē præomnibus dijs uenerabatur. Deus uerò illi aſtitit, ac dixit: Rotas tange, & tauros ſtimula, & tunc Deum inuoca, cūm & ipſe aliquid feceris: ſed noli fruſtra precari. hinc in prouerbium abijt.

τηξιμελεῖ.) Quamuis tabe laborans, tamen animoſe impetum fecit, teſtimonio priſtinæ ſuæ fortitudinis.

τηρίβα.

Βιβλιακῆς ἐμπειρίας.

Ænigma Periclis de claſſe paranda.

Harmonia Dorica.

τειβάζ(ῳ.) Xenophon: Teribazus amicus fuit regi: qui cum aderat, nemo alius regem in equo collocabat.

Megarẽſes. τ̃ μεγαρέων ἄξιοι μεϱίμν(ῳ.) Megarensium loco digni: hoc eſt, inhonorati & neglecti.

τ̃ μητρὸς ὡς ἀΐξ καλεῖται.) A' matre tanquam hœdus nomen habet. Hœdi enim in gregibus è capellis dignoſcũtur. E' patribus enim cognoſci non poſſunt.

τ̃ μωϱίας, τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί;) O' ſtultitiã, téne credere louem eſſe, qui ſis tam natu grandis? In eos, qui aliquid præter opinionem dicunt.

τ̃ σαρκὸς.) Carnem curare non ex cupiditatibus.

τητᾶσθαι.) Sophocles: Talibus auditis, & probri loco obiectis malis, nauigo domum, meis rebus priuatus ab homine peſſimo, & à malis oriundo, Vlyſſe.

τί, ἴδιον. Aliquid, Ens. τί.) Stoici, Aliquid, genus entis ponũt. nam Aliquid etiam ens eſſe, manifeſtum eſt. Si uerò ens, etiam entis admittit rationem. Quare etiam generalius id eſſe dicunt: quòd non tantum de corporibus, ſed etiam de incorporeis prædicetur.

Rectatiara. τιάϱα.) Tiara, ornamentũ capitis. Hanc ſoli reges rectam portabant apud Perſas, duces aũt inclinatam: & Demaratus Lacedæmonius, qui cũ Xerxe Athenas uenit, cum hilaritate quadã rex quiduis petere ei conceſſiſſet: rogauit, ut ſibi Sardis recta tiara ingredi liceret: ut Philarchus 11. libro tradit. Idẽ eſſe dicunt & citharim. Theophraſtus uerò in libro de regno Cypriorum, Citarim à Tiara differre dicit.

τιβέϱιος.) Tiberius philoſophus & ſophiſta, ſcripſit de formis orationis, ſeu generibus dicendi: de apparatu, de commutatione, de hiſtoria: de conſtructione, diſpoſitione & cõpoſitione orationis. De ciuilis orationis mutatione, de exornationibus, de præfationibus & procœmijs, de epicherematis, de Demoſthene & Xenophonte, de Herodoto & Thucydide.

τιβέϱιος.) Tiberius Octauij filius, Romanorum imperator, temerè & amenter imperium, crudelitate formidabilis, auaritia deteſtanda & nefaria, turpiq; luxu, adminiſtrauit. Expeditiões enim omnes recuſauit, per ſecundarũ partium duces oſcitanter atque ſordidè hoſtibus aduerſatus. Cum autem malicioſus homo eſſet, nonnullos ſocios reges fraude circũuentos, regnis ſuis exuit: quorum de numero fuit Archelaus, Cappadocum rex, quem blandis & benignis ad ſe uerbis uocatũ, domũ redire non paſſus eſt: ſed in prouinciam redegit Cappadociam: & maximã eius loci urbiũ, quæ prius ab incolis Mazaca dicebatur, à ſeſe cognominari iuſſit, ut quæ noſtra ætate Cæſarea dicatur. prouecta tamen ætate mortuus eſt.

Perfidia. Archelaus. Mazaca. Cæſarea.

τιβέϱιος.) Tiberius Romanorum imperator, peculiari natura fuit præditus. Neq; enim eorum quæ appetebat, quicq; præ ſe ferebat: & eorum quæ dicebat, nihil facere uolebat: ſed cum uerba uolũtati ſuę contraria faceret, quicquid appetebat, recuſabat: & quicquid oderat, ample ctebatur: & magiſtratus acerbius tributa exigẽtes puniebat, dicẽs, oues meas tonderi uolo, nõ deglubi.* Adeò fuit æquus ut ſaltatorem, qui libertate ſeſe donari petebat, uoti compotẽ non fecerit, priuſquã dominus eius precio accepto cõſenſiſſet. Cum ſodalibus priuati more uiuebat, cũ eiſq; ludebat, non adducto præſidio. Vetuit etiam, ne quis ſerica ueſte uteretur. Subitò in peius ita mutatus eſt, ut mentis errore affici putaret. Illud etiã uetus dictũ uſurpauit: Me mortuo cõflagret terra incendio. & Priamum beatum prædicabat, quòd cum patria & regno perijſſet.

Diſſimulator.

τιβέϱιος.) Romanorum Conſtantinopolitanus imperator, quem Iuſtinus commendat, ut uirum clementem ſimul & humanum, hominem alienũ ab auaritia, qui felicitatẽ in eo uno reponat, ut & floreat populus, & omnib. rebus abundet, communem hominum felicitatem præclarũ & inuiolatum theſaurum eſtimans: quiq; tyrannicam inſolentiã peroſus, & humanitatem amplexus, & regi à ſuis, q; illos à ſe crudeli⁹ tractari, paterq; maluerit à ſuis dici quàm dominus. * Cũ optimus eſſet in adoleſcentia, ingraueſcente ætate ſubitò in deterius mutatus eſt, ut & errore mẽtis agitari putaretur, & ad omnem impietatem & inſaniam & furorem, non ſolùm in ijs quæ ſecundum naturam ſunt, ſed etiam in ijs quæ repugnant naturæ, rueret, & omni iniuſtitia & tyrannide graſſaretur. Ita deprauatus, uitã cum morte cõmutat.

Clemens imperator.

* Ea quæ ſequuntur, errore librarij tranſpoſita, uidentur nõ ad Byzantinum Tiberiũ pertinere. Neq; enim quicquam de eo tale ſcribunt Græci hiſtorici.

τί γὰϱ δεῖ ἀδελφῖνι καὶ βοΐ, φασὶ, κοινόν;) Quid Delphini & boui cõmune eſt? Quid Syllæ cum philoſophis?

Simulatio mortis.

τί γάϱ με λυπεῖ τῶθ', ὅταν λόγῳ θανὼν, ἔϱγοισι σωθῶ, κ' ἀξιονέγκωμος κλέος;) Quid enim me triſtitia afficit hoc, cũ uerbo mortuus, factis conſeruatus fuero, laudemq; deportaro? Nullum n. conducibile dictũ puto malum. Iam n. uidi ſæpè etiã ſapientes uerbo fruſtra morientes, rebus uerò

non. Aristophanes: Quid enim te fugit eorum, quę uirum sapientem scire decet? An non ita sapis, ut uirum cordatum fœcunda audacia decet? hoc est: Quid te fugit? quid non facis, quod decet peritos?

τί δῆτ' αὖ ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;) Quid uerò doleres, ob ea quæ facta sunt? Nam illa quidem, fieri non potest ut non ita se habeant. Simonides: τὸ γὰρ γεγενημένον, ἐκέτ' ἄρρεκτον ἔσται, Factum infectum fieri non potest.

τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς, &c.) Quid sit Demosthenis in Philippicis, τὸ θρυλλέμενόν ποτε ἀπόρρητον, iactatum illud arcanum, Theopompus libro 31. declarauit his uerbis: Legatos ad Philippum mittit Antiphontẽ & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cum ad eum peruenissent, ei suadere conabantur, ut occultè adiumento esset Athenienſibus, ad occupandam Amphi polin: pollicentes Pydnam. Legati uerò Athenienſiũ populo quidẽ nihil renũcia rũt, quòd id cõsiliũ Pydnęos latêret, ąs deserturi essent: sed clàm cũ senatu egerunt.

Amphipolis. Pydna.

τίθεσθαι.) Legatos misit ad Megarẽses, adhortans, ut uel nunc assentirentur, nec discrimen salutis adirent.

Longa Tithonum minuit senectus.

ἰθώνα γῆρας.) Tithoni senectus. Prouerbium, de longęuis & decrepitis. Fabulæ tradunt, Tithonũ cupiditate exuendæ senectutis, in cicadã esse mutatũ. Aristophanes: Tithonum agitans & perturbãs.

τίθρασ@.) Tithrasus, urbs Libyæ, ubi Gorgones uersabantur. γοργόνες ἰθρᾴσιαι, Gorgones Tithrasiæ. Tithrasus municipium quoddam Atticæ est, cui attribuit Gorgones.

ἰθύμαλλ@.) Tithymallus genus herbæ acerrimæ, quæ apud Lacones reperitur, qua uesperi supercilia inungebãt. Aristophanes: Allium cum tithymallo contundit. νεοκλείδ[ου] τοῦ γλάμωνος, Neoclidis Glamonis F. Prouerbiũ in lippos dicit.

τί καλὴ ἡ τάξις.) Quid est ordine pulchrius?

τί κοινὸν κύνι καὶ βαλανείῳ;) Quid canis in balneo? Prouerbium, de rebus inconuenientibus.

τί λέγεις σύ.) Quid tu ais? Solemus in disputationibus cum aduersarijs ita loqui, perterrefacere eos uolentes. Aristophanes in Nubibus: Vt lætor uultum intuẽs? Nam nũc primùm aspectu es inficiali. Et populare illud efflorescit, Quid ais tu? Illud etiam, ut iniuriam faciens, iniurijs affici uidearis, & cũ improbi aliquid machinaris, in uultu inest Atticus aspectus. Athenienses enim ob impudentiam & confidentiam malè audiebant.

Sycophantica impudentia.

ἀττικὸν βλέπ@.

ἰλφώσιον.) Tilphosæum, mõs parum à lacu Copaide distans.

ἰμαγήνης.) Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator: ut alij, Aegyptius, qui sub Pompeio Magno in bello captus, Romamq; perductus à Gabinio, & à Fausto Syllæ filio redemptus, Romę docuit, cùm sub ipso Pompeio, tum post eum sub Cæsare Augusto: postea uerò, unà cum Cecilio. Cum autem ob linguæ libertatem schola excidisset. in rure Tuscu lano uitã exegit. Mortuꝰ est (ἐν Δαβαίῳ) Dabani, cum post cœnã uomere uellet, uertigine correptꝰ. Multos libros scripsit.

ἰμαγήνης.) Timagenes historicus, maris totius situ, libris quinq; est cõplexus.

ἰμαγήνης, ἢ ἰμογήνης.) Timagenes, siue Timogenes, Milesius historicus & orator, scripsit de Heraclea Põtica, & doctis uiris eiꝰ urbis, libros quinq;: & Epistolas.

ἰμαγόρας.) Timagoras, legatus missus ad regem Artaxerxem ab Atheniẽsibus, non solùm aurum & argentum ab eo accepit, sed etiam lectum preciosum, & milites ministros, & boues octoginta: & lectica delatus est ad mare, & gestatoribus eius à rege merces data est quatuor talentorum. Hunc igitur Athenienses capitali supplicio affecerunt. Dicunt eum promisisse, sese direpturum esse Atheniensiũ & Lacedæmoniorum amicitiam. Hic igitur Timagoras cum regem Persarum cõtra Græcorum morem adorasset, & largitionibus corruptus esset: sublatus est, ut dictum, ab Athenienſibus.

Timagoras Persicus gener.

Discordiæ sator.

ἰλμαφέστερον.) Nihil est auro honoratiꝰ.

πμαίνης κλεωναῖ@.) Timanthes Cleonæus, cum quinquercio uictor ob ætatẽ certare desijsset, fertur magnũ arcum ad explorandas uires suas quotidiè intendisse, tentantem seipsum. Cum autẽ aliquando peregrè reuersus, eundem intendere non potuisset: igne incenso, uiuens in rogum insilijt. Quamuis autem ab hominibus talia uel facta sint olim, uel posthac futura sint: furori tamen potius quàm fortitudini sunt tribuenda.

Pugil ob ætatem sese cremauit.

πμαρχ@.) Timarchus Arizeli filius, luxuriosus & impudicus, in Piræo apud Euthydicum principiò uersatus est. Post Misgolãe & Hegesandro Laodamantis amasio se mercede prostituit: & post eos Pittalaci consuetudine usus est, serui publici. Curator aũt electꝰ, Aristogitone refragato, repudiatꝰ est. Petẽti patruo cęco, ut

Timarchus Arizeli F. Aristogitonis & Pittalaci amasius.

ut cum causarijs aleretur, non patrocinatus est: neq; matri inopia laboranti opem tulit. Senex ab Aeschine prostitutæ pudicitiæ reus est peractus.

πιᾶσθη.) Vinum bibere recusauit: seq; uitæ reliquum tanti faceret negauit, ut superiorem ætatem, uitæ ratione mutata, hausto uino cõtaminaret: eaq; ratione uirago mortem obijt.

Homo insolens & uoluptarius.

πιάσιος.) Timasius sub Theodosio imperatore fuit: quem Eutropius summæ rerum præficere uolens, ex Asia ad regiam uocat. Is uerò, homo insolens, & in re militari uersatus, summũ rerum humanarũ bonũ, honorẽ, gloriã, opes abundãtes, & suo arbitratu uiuẽdi licentiã, existimans, cũ propter ebrietatẽ & diẽ & noctẽ ignoraret, neq; orientẽ nec occidentẽ Solem cerneret: reuocationẽ illam immortalitati parem ratus, ab exercitationibus uoluptarijs & dissoluta uiuendi ratione auulsus, animo ad gloriæ cupiditatem intẽto, ex Pamphylia grauis surrexit: in Lydiam reuersus est regis instar, aut eius, qui imperatorem & eunuchum obiter pro delectamento habiturus esset, si uellet.

Nouercæ calumnia.

τιμασίων.) Timasion, adolescens Aegyptius, modò excesserat ex ephebis, prẽstãti forma præditus: sed nouerca, eius amore capta, infensum illi patrẽ reddebat: nihil quidem Phædræ simile cõmenta: sed eum criminans ut effœminatũ, & amatoribus magis quàm mulieribus gaudentẽ. Ille uerò relicta Naucrate, ad Memphin degebat: & nauẽ iam parauerat, & in Nilo nauclerum agebat. Cum igitur Apollonijũ aduerso flumine nauigantẽ, secundo ipse nauigans uidisset, ac uirorum sapientum cœtum illum esse, ex pallijs & libris quibus studebant, coniectura capta, animaduertisset: rogauit, ut sibi sapiẽtiæ amatori eandem nauem conscendere liceret. Tũ Apollonius: Modestus, inquit, hic adolescẽs est: impetret, quæ petit. & sermonem de nouerca proximis amicis, uoce summissa, adnauigante adhuc adolescente recenset. Cum autem iam cõiunctæ naues essent, Timasion ad suum gubernatorem aliquid de onere locutus, sua relicta, conscẽsaq; altera, uiros illos salutauit. Apollonius igitur eo è cõspectu sedere iusso: Adolescens, inquit, Aegyptie (uideris enim indigenarum aliquis esse) quid malum aut quid bonum gesseris dicito: ut & illa ego propter ætatẽ propulsem: & ob hæc laudatus, unà mecum & cum hisce operam des philosophiæ. Videns autem Timasionem erubescentem, ore ita comparato, quasi aliquid dicturus, aut non dicturus esset: ursit interrogationem, ut qui nihil de eo prænosset. Timasion igitur recepto animo: O dij, inquit, quem me esse dicam? Malus quidem non sum: bonum autem num me existimari deceat, ignoro. Nam iniuriam non facere, nondum laus est. Ibi Apollonius: Adolescens, papę (inquit) ut ex India mecũ loqueris? Eadem enim etiam Iarcho uidentur, diuino uiro: sed qua ratione istud censes, & unde? Videris enim delictum quoddam cauisse. Cum autem narrare cœpisset, nouercam sibi insidiatam, se uerò illi amanti cessisse: clamor exortus est, quasi diuinitùs illa Apollonius prædixisset. Timasion uerò: Viri optimi, inquit, quid istuc? Tãtum enim ea quę dicta sunt, ab admiratione absunt, quantum etiam à risu. Tum Damis: Quidam, inquit, admirati sumus, quod nondũ scis: & te adolescens laudamus, quòd nihil præclarum à te gestum esse censes. Apollonio uerò: Nunquid etiam Veneri sacrificaret, rogante: Timasion, mediusfidius quotidie, inquit. Multum enim ualere existimo illam deam, & in diuinis & humanis rebus. Apollonius igitur supra modum delectatus: Decernamus, inquit, coronandum eũ esse ob modestiam, etiam præ Hippolyto Thesei filio. Is enim Venerem contempsit: eáque fortassis de causa neque à reb. Venereis uictus est, neque Amor ad illum comessatum iuit: sed fuit homo agrestior & asperior. Hic uerò se dea inferiorem confitẽs, amanti non succubuit: sed abijt, ipsam deam ueritus, si flagitiosum amorem non cauisset. Ac ullum odisse deum, ut Hippolytus Venerẽ, non tribuo modestiæ. Modestius enim est, de omnibus dijs bene loqui, præsertim Athenis, ubi etiam ignotorum deorum aræ dedicatæ sunt. *Hippolytum autem eum uocabat propter oculos, quibus nouercam uiderat.

Non malus, sed nondum bonus.

Iarchus Indus.

Veneri sacrificare.

Timasion Hippolyto præfertur.

Nulli dij contemnendi.

Aræ ignotorum deorũ.

Apollonius nouit nec ulla sibi nec audita.

τιμαχίδας ῥόδι.) Timachidas Rhodius Cœnas descripsit carmine, libris undecim. Numenius condimẽta, & Mastreas Pitanæus, & Hegemon Thasius, cognomẽto Lens, & Artemidorus pseudoaristophanius, qui culinarias dictiones collegit: & Philoxenus Claudij filius, à quo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent.

Culinarij scriptores.

τίμαι.) Timæus historicus, Ephorũ ualde insectatus est, cùm ipse duobus peccatis sit obnoxius. Vni, quòd alios acerbè

accusat, ob ea quorum ipse reus est: alteri, ꝙ animo planè corrupto fuit, tales sententias in suis commentarijs exponendo, & tales opiniones lectorum animis inserendo. Enimuerò si Callisthenem statuẽdum est meritò supplicio affectũ perijsse: quod supplicium Timæus meretur? Multò enim iustius huic succensuerit numen, quã Callistheni. Nam hic quidem inter deos referre Alexandrum noluit: Timæus uerò pluris facit Timoleontem, quàm clarissimos deos. Ac Callisthenes quidẽ eum uirum, quem omnes igenio humano maiorem fuisse concedunt: hic autem Timoleontem, qui non uisus est quicquam gessisse magnificum, ac ne suscepisse quidẽ: & unam uitæ lineam confecit, eamq; non admodum præclaram pro magnitudine orbis terrarum. Illud dico, quòd ex patria Syracusas uenit. Itaque mihi persuasum habuisse uidetur Timæus, Timoleontem gloriæ auidum, in Sicilia, tanquam in acetabulo se comparatum iri putasse illustrissimis heroibus: sese uerò quamuis res Italicas tantùm & Siculas descripserit, ijs cõferendum esse, qui de toto terrarum orbe libros scripserint. Scripsit de Syria, & eius urbibus & regibus, libros tres.

Callisthenes. Alexander.

Timoleontis rerum exaggeratio.

τίμαιος λοκρός.) Timęus Locrensis, philosophus Pythagoricus, scripsit mathematica, de natura, de Pythagoræ uita.

τίμαιος ἀνδρομάχου.) Timæus Andromachi filius, Tauromenites, quẽ Atheniẽses Epitimæũ ab increpando uocarũt. Dictus etiã Graosyllectria, quòd quælibet in literas teferret. Scipsit Italica & Sicula, libris octo: Græca & Sicula, Compendiũ Rhetoricorum argumẽtorum libros 68. Olympionicas, seu acta Chronica. Timæus ueterum historicorũ peccatis grauissimè exagitatis, in alijs quidem scripti partibus maximam curã ueritatis habuit: in rebus autem Agathoclis ex odio pleraq; ementitus est in principem illum. Pulsus enim ab Agathocle Sicilia: uiuentem quidẽ ulcisci non potuit, mortuum uerò per historiam conuicijs incessit in perpetuum. Omnino enim insitis ei regi uitijs, alia multa de suo adiecit scriptor: successus quidem illi detrahendo, clades aũt nõ illius modò culpa acceptas, sed fortuitas etiam in eum nihil delinquentem transferendo. Cum autẽ eum imperatoria solertia pręditum, & strenuũ atq; animosum in periculis fuisse constet: eum per totam historiã ignauum & timidum appellare nõ desistit. Etenim quis ignorat, nullũ unq̃ principẽ minoribus occasionibus usum, è tenuiore fortuna regnum maius acquisiuisse? Nam cum à puero propter inopiam & generis obscuritatem opifex fuisset: postea suapte uirtute non solùm totius Siciliæ potitus est: sed & magnam Italiæ & Libyæ partem armis subegit. Iure autem mireris scriptorum temeritatem, cum per totum scriptum Syracusanorum fortitudinem laudet: eum qui illos subegit, ignauia superasse omnes mortales ait. Quia enim contrariæ sententiæ ipsæ sese coarguunt, satis apparet, eum ueritatẽ historicæ libertatis priuati odij & contentionis causa neglexisse. Itaq; extremos operis eius quinq; libros, quib. res Agathoclis cõplexus est nemo iure probauerit.

Epitimæus. Graosyllectria. Scripta. Timæus de Agathocle mentitus.

Agathoclis res gestæ.

Inconstantia.

τιμὴ εὐσεβῶν.) Honos piorum est, seruire Deo.

τιμησαίμην.) Quẽ ego maximè uellem, & tyrannos omnes, & diuitijs excellentes adijsse.

τιμήσεως.) Romam multitudine hominum creuisse, proximo censu est compertum, quo Romanorum adultorum septẽ & triginta millia sunt numerata.

Census Romanus.

τιμησίθεος.) Timesitheus, tragicus. fabulæ eius sunt, Danaides 2. Hectoris redemptio, Hercules, Ixiõ, Capaneus, Memnõ, Proci, Iouis natalis, Helenæ repetitio, Orestes, Pylades, Castor & Pollux.

τιμητής.) Appius Claudius fuit censor, id est examinator ciuilis disciplinæ: singulorũ ciuium uitã ad ueteris moris cẽseruationẽ conuertens. Magistratus hic maximus est, & honoratissimus apud Romanos habitus: & ijs mandari solitus, qui uita integrè acta per omnia, claruerunt.

Censor.

τιμιουλκῶν.) Propheta: Qui annonæ precium intendit, execrabilis est.

τιμόθεος.) Timotheus, Atheniensis comicus, mediæ comœdiæ poeta. Fabularũ ipsius fuit, Pugil, Depositũ, Mutatus seu Trãslatus. Est & Caniculus Timothei fabula, ut Athenæus in suis libris ait.

τιμόθεος.) Timotheus Thersandri aut Neomysi filius, aut Philopolitis, Milesius, lyricus, qui decimam & undecimam chordã lyrę addidit, & ueterem musicam in molliorem modum mutauit. Fuit autẽ temporibus Euripidis tragici, quibus etiã *Philippus Macedo regnauit. Decessit anno ætatis nonagesimoseptimo. Scripsit uersibus musicos modos nouendecim, Prooemia triginta sex, Dianam, Διασκευὰς Descriptiones.) Apparatus octo, Encomiũ, Persas, aut Naupliũ, Phinidas, Laer-

Laertem, Dithyrambos octodecim. hymnos uiginti unum, & alia quædam. Tradunt Alexandrum musicis audiendis cũprimis delectatum. Timotheum enim, tibicinẽ (ἔπι πλέον niſi quid deeſt, nihil ad ſenſum facit) aliquando Mineruæ arduũ modolum cãtando adeò permouiſſe Alexandrũ tradunt, ut inter audiendum ad arma concitaret, diceretq́, Regia carmina talia eſſe oportere. Hic Timotheus feſtinãter accitus, in Perſicã ad eum aſcendit.

Alexander magnus, à Timotheo concitatus.

τιμόθεος.) Timotheus Gazæus grãmaticus, temporibus Anaſtaſij imperatoris fuit: in quem etiam tragœdiam edidit, de (publico, quod uocatur Aurargentũ) Demoſio, qui Chryſargyrus uocatur. Scripſit etiam heroico uerſu de Animalibus quadrupedibus, de ferís apud Indos & Arabes & Aegyptios, & quas India alit, & de auibus peregrinis & prodigioſis, & de ſerpentibus libros quatuor.

τιμόθεος.) Timotheus, homo diues, dux Atheniẽſium, turrim extruxit. hic ad eam felicitatem eſt euectus, ut genius coràm ei appareret. εἰς τοσοῦτον ἦρθη τύχης, ὡς τὸν δαίμονα ὄψει φαίνεσθαι τούτῳ.) Faciebãt eum in imaginibus pictores dormientẽ, & Fortunã urbes illi in retia cõijcientem, quas uaſtaret felicitatem, illius ſubindicantes. Timotheus autem ob ſucceſſus ſuperbiens, ſua potius eſſe, quàm Fortunæ illa opera aſſerebat. Quapropter etiam poſtea calamitoſus factus eſt, Fortuna illi ſuccenſente. Multi Timothei perſtringuntur in comœdia: ſed de imperatore loquitur Ariſtophanes.

Fortuna, Timothei ſuperbiam caſtigat.

τιμοκλῆς.) Timocles Atheniẽſis, Comicus: fabularũ eius ſunt Demoſatyri, Centaurus, Caunij epiſtolæ, Epichærecacus, Philodicaſtes pugil, ut inquit Athenæus in libris Dipnoſophiſtarum.

τιμοκλῆς.) Timocles alter, & ipſe Comicus. Fabularum eius ſunt, Bacchæ, Polypragmon, Icarij, Delus, Lethe, Bacchus, Coniſalus, Porphyra, quę etiã uidetur Xenarchi eſſe: Heroes, Dracontium, Neæra (meretrix Neæra eſt) Oreſtes, Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnoſophiſtarum. Sunt & alia plura.

τιμοκρέων.) Timocreon Rhodius, Comicus, & ipſe ueteris comœdiæ ſcriptor, qui gratues cũ Simonide Melico & Themiſtocle Athenienſi inimicitias exercebat, cuius uituperationem melico carmine compoſuit. Scripſit comœdiam in ipſum Themiſtoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

Simonidis & Themiſtoclis inimicus.

τιμόλαος.) Timolaus Lariſſæus Macedo, orator, Anaximenis Lãpſaceni diſcipulus: qui cũ poetico eſſet ingenio, ſingulis Homericæ Iliadis ueriſib. alios ſingulos adiecit, idq́ opus Troicum inſcripſit:

Indignationem cane Dea Pelidæ Achillis:
Quam ſuſcepit Chryſæ iratus propter puellã,
Perniciosam, quæ infinitos Achais dolores attulit
Pugnantibus: cum Troianos abſq; principe oppugnarent:
Et multas egregias animas orco obiecit,
Hectoreis manibus occiſorum haſta.

Scripſit & alia quædam.

τίμων.) Timon Phliaſius, philoſophus, Pyrrhonis diſciplinę, ſcripſit Sillorum, ut uocantur, ſiue reprehẽſionis philoſophorum, libros tres.

τίμων.) Timõ ille oſor hominũ, & alter philoſophus, omnem ſectam faſtidiens.

τίμων.) Timõ, oſor hominum dictus (ἦν δὲ καθαρός.) fuit purus. Timon quidã fuit ſine fundamento, inacceſſis in locis circũſeptus, Furiarũ tradux. Quẽ ferunt de pyraſtro lapſum, claudum factum, cum medicum non admitteret, putreſcentẽ obijſſe: & poſt mortẽ eius, locum illum deſertum factum eſſe maris inundatione.

τιμωρῶντος.) Aelianus: Mihi Bacchus uirginis calamitoſę & tragicis afflictę malis ulcẽ ultus eſſe uideẽ. Bonorũ hominũ mortuorũ curã ſuſcipit, & rationẽ habet Deus, & per iniuriam interfectos ulciſcitur. Chryſippus certè Megaris quendam auro zonã refertam ſecum afferentem, apud cauponem diuertiſſe ueſperi, ab eoq́ oculis in aurum coniectis, occiſum: quẽ, cadauere in currum, quo fimum ueheret, coniecto, efferre uoluerit. At anima interfecti apparet Megarenſi cuidam: & quæ perpetia ſit, & à quo, & quomodo efferenda eſſet, & qua porta, narrat. Ille autẽ non ſegniter, auditis ijs quæ dicta fuerant, diluculò ſurgens, currum apprehendit, & mortuũ indagat. Ita hic ſepultus, ille ſupplicio affectus eſt.

Anima percuſſorẽ prodit.

τίος.) Ciuitas Paphlagonię, cuius ciuis Tiius & Tius: ut Chiius, & Chius.

τί σὲ μὴ ἀπάγξω;) Cur te non ſuſpendiſti, ut Thebis heros fieres? Vſus eſt hoc dicto Plato in Menelao, ſed pręter hiſtoriã. Nam qui Thebis ſeipſos interfecerãt, nullo prorſus honore afficiebantur.

Thebani heroes.

τί δὲν ἔτι ζητῶν, &c.) Improbi ſunt corui, qui te nondum diſcerpſerint.

τίς.) Dauid: Deus quis tecum cõparabitur? Quis nouit Domini conſilium? & quis

quis dimensus est manu sua aquam? quis ponderauit montes lance?

τισαμενοφαινίππους.) Tisamenophænippus. Tisamenus, ut peregrinus & uerbero, perstringitur. Phænippus autem, ut impurus & impudicus.

τίς πατέρ' αἰνήσαι, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;) Quis patrem laudarit, nisi infelices liberi? Fortasse de ijs qui maiorum suorũ fortia facta commemorant.

τίς τῆδε.) Quis hic? Sacrificantes dicebant, Quis hic? Deinde qui aderant, sese laudantes dicebant: Multicp boniq. Hoc aũt faciebãt, ut ñ qui sibi alicuius sceleris conscij essent, à sacrificio discederent.

τίς τρόπος ἵππων;) Quis modus equorũ? Prouerbium, de rebus absurdis. Metagenes in Thuriopersis: Quis modus equorum? Ecce ut saltant isti more barbarico?

τί σοι ὁ ἀπόλλων κεκιθάρικεν;) Quid tibi Apollo cecinit?

τιτακίδαι.) Municipium est tribus Aiaciæ. Fortassis autem dicti sunt à Titaco, cuius Herodotus meminit.

τιτᾶνες.) Titanes, subterranei dęmones.

τιτανίδα γῆν.) Terrã alij uniuersam, alij Atticam solum dici uolunt à Titenio, uno ex Titanibus uetustiore, qui ad Marathonẽ habitarit, solusq. bellũ dijs non intulerit: ut Philochorus in Tetrapoli habet. Ister primo rerũ Atticarũ prouerbiũ refert, τιτᾶνας βοᾶν, Titanas inuocare. Opẽ enim ferebant hominibus, eosq. exaudiebant: ut Nicãder in primo Aetolicarũ rerum tradit. putabantur autẽ esse dij Priapis similes. (τῶν περιαπωδῶν θεῶν.)

τιτανῶδες βλέπειν.) Titanicè uidere: id est, toruè intueri. Titanicum semen, (τιτανικὸν σπέρμα.) id est impium.

τιταρήσιος.) Titaressus, Thessaliæ fluuius. (nius.

τιτάρων.) urbs Thessaliæ, unde Titaro-

τίτος.) Titus Romanorum imperator, filius Vespasiani, uir omni uirtutis genere ornatus, ut uulgò Orbis amor & deliciæ generis humani diceretur. Nam eloquentissimus, rei militaris peritissimus & modestissimus fuit. Vernacula Latinorũ lingua ad communẽ rerum administratiõ utebatur: poemata uerò & tragœdias Græca uoce cõficiebat. Cũ Hierosolyma cæpisset: Syria uniuersa & Aegyptus, & omnes Palæstinæ finitimæ gentes uirum coronabant, uictorem appellantes. At ille coronas repudiabat, non sese dicens illa fecisse: sed Deo iram suã declaranti manus suas commodasse. Adeò moderatus, & modestia plenus fuit. Tito hoc Hierosolyma obsidente, Romanus quidam eques probatissimus, cum ludæos per prę-rupta loca reuere cerneret, adolescentem quendã fugientẽ, robusto corpore, & armatum rapit, calce arreptum, equo currẽte inclinatus, & Iudæũ equo insidentem persequens. Qui cum tantũ dexterę firmitatis & reliqui corporis ostendisset, & equestris artis uirtutem: tancp aliquod munus: ad Cęsarẽ detulit captiuũ. Titus uerò supra modũ miratus robur eius, & uires inuictas, eũ remunerat⁹, captũ interfecit.

τίτος.) Titus Romanorum dux. huic omnia ex sententia successerunt, fortuna etiam suffragata: sed pleraque suapte prouidentia tractauit. Valdè enim solers, si quisquam alius, fuit. Adeò enim solerter & prudenter non solùm communia negocia, sed priuatos etiam congressus regebat, ut nihil addi posset quamuis ipso ætatis flore. plures enim triginta annis non habebat, & * primùm in Græciã cum legionibus transijt.

τιτυός.) Tityus Latonam adamãs, uitta eam comprehendit, sed eius liberi Apollo & Diana sagittis eum occiderunt: & nunc eum apud Inferos puniri aiunt, hepate telis confixo.

τλήμων.) Ista adeò confidens est, ut homicidæ utatur consuetudine, Furias nullas reformidans.

τληπόλεμος.) Tlepolemus cum regnum Aegyptiorum administraret, ætate adolescẽs, perpetuoq. in uita militari cũ splendore uersatus, animo elato & gloriæ cupido fuit. Denicp ad res gerẽdas multas uirtutes, multa etiã uitia attulit. Nã sub dio quidẽ ducere exercitũ, & res bellicas tractare potuit, natura fortis, & ad militares cõgressus ingeniosus. Ad uariarũ aũt rerum administrationem, quæ considerationem sobrietatemq. postulant, & ad pecuniæ custodiam, denicp ad res utiles cõparandas & tuendas, omnium ineptissimus erat. Vnde factum, ut non modò celeriter impingeret: sed & regnũ minueret. Cum enim regia pecunia in eius potestate esset: maximã diei partem lusu pilæ, & cum adolescentulis armis certando conterebat. Ab his cum recessisset, statim conuiuia instituebat: & maiorem uitæ partẽ in his & cum his exigebat. Si quid aũt alicuando temporis cõgressibus tribuebat: eò distribuebat, ac potius (si quod sentio, dicendũ est) obijciebat regiã pecuniã ledigatis è Græcia profectis, & histrionibus.

Orbis amor.

Eruditio.

Modestia.

Pror-

Prorsus enim abnuere ignorabat: sed ei qui gratũ aliquid uel dixisset uel fecisset, statim, quicquid petitum erat, dabat.

τὸ ἀντάλλαγμα.) Christi secundũ carnẽ maiores, uestigia & permutationẽ uocarunt 70 interpretes. Dauid: Permutatio Christi tui. (ἴχνη γὰρ ἀντάλλαγμα.)

τὸ ἀπὸ τ παλλωνιδ(Θ.) Pugna ad Pallenidem uicti sunt Athenienses.

Sex uituli uno partu. τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.) Regia bucula. Sub Ptolemæo bos peperit buculas sex. Id bonum omen ratus esse Rex, eas in Regia ali diligentissimè iussit.

τὸ γὰρ ἐσλῶσειν.) Suas intueri calamitates, quarum nemo alius autor fuerit, magnos parit dolores. Societas delictorum consolationem habet.

τὸ γὰρ τὴν φροντίδα.) Cogitationem extra mala habitare, id est animi tranquillitas, suaue est.

Topsius Dionis frater. τὸ διίωνΘ γρύ.) Dionis gry. Dion Alexandrinus, philosophia celebris, fratrem habuit Topsium palæstritam. A cuius aduersario quodam cum conuicijs incessere tur, & fanda atq; infanda audiret, magna turba subsequente: nihil est locutus, præcepto philosophicæ modestiæ conseruato. Sed cum iam in suas ædes uenisset, nihil iracundiæ præ se ferens, adolescenti dixit, ἐδὲ γρύ, Ne gry quidem. Ille uerò præ ægritudine animi se suspendit.

τὸ ἡσιόδειον γῆρας.) Hesiodia senectus: de natu admodum grandibus. Extat epigramma Pindari huiusmodi:

χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφῳ ἀμπεσὼν
ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Salue qui bis pubuisti, & bis sepulchro potite, Hesiode, humanæ mensuram habens sapientiæ.

τὸ ἱππάρχου τειχίον.) Hipparchi mœnia. Hipparchus, Pisistrati filius, Academiam muro cinxit. Athenienſibus multum impendere coactis. Itaq; de rebus sumptuosis prouerbium dicitur.

τὸ καλῶς ἔχων.) Oedipus: Precor Deũ, ne certamen hoc reipublicæ conducibile dissoluat.

τόκΘ.) Aristophanes in Nubibus: Vsura. Vsura ista quæ bellua est? Quænam alia, nisi ut in menses & dies singulos argentum augeatur, elabente tempore?

TOMYRIN reginam Massagetarum Cyro Persarum regi ambienti, cùm non succederet dolus, Ad Araxem profectus, aperto Marte rem gessit.

τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς.) Eum qui est in sacra linea. (Ad incitas) A ludo talario sumptum. Menander in Cataplseudomeno.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ καταστεῖσθαί μοι δοκεῖς.) Videris mihi concusso esse cerebro, uel concussisse cerebrum. De rebus occultis.

TONEPHERSOBIS, rex Aegypti.

τὸν δῆμον ἐζώ.) Multitudinem murmurantem & indignantem rex prudenti oratione mitigauit.

τὸν κολοφῶνα ἐπῆλθες.) Colophonẽ adde. Duodecim urbes in Ioniæ concilio conueniebant, quod Panioniũ dicebatur, de rebus communibus deliberaturæ. Quòd si quando pares erant calculi, imparẽ Colophonij, uictoremq; adijciebant. Smyrnæos emẽ (ἑλθόντας, profectos f. ἐθελοντὰς.) uoluntarios habebant socios, pro quibus suffragia ferebant. Hinc de uincente & firmo suffragio prouerbium dictum est.

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν.) Colophonem imposuit. Colophonij cũ seditione laborarent, pars quædam factiosorum Smyrnam migrauit. Cum aũt aliquando Smyrnæi ad bellum exijssent: Colophonij, qui remanserant, urbem occuparunt, ut ex eo Colophonij (duas.) 12 urbes haberent, & Colophonem & Smyrnam. Quando igitur aliqua de re deliberabãt Smyrnæi, qui cum Colophonijs Smyrnæ remanserant, cum pares essent eorum calculi: ad Colophonios eos deferebant: qui cui sententiæ suffragabantur, ea uincebat.

τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.) Mutuò scabere, uel scalpere. De ijs qui se uel lædunt, uel colunt mutuò. Sumptum ab asinis mutuò scabentibus.

τόνον.) Delphicum extabat oraculũ uersibus heroicis, sic prædicens interitum:

Aeacide caue ne uenias Acherũtidas undas. Alexandri oraculum & interitus.
Pandosiamque: necem quoniam tibi fata minantur.

Cõmissa itaq; pugna cũ Brutijs & Lucanis ad flumen quoddam, ponte rupto, cũ flumẽ à finitimis Acheruntidẽ dici audisset, urbemq; uicinã Pandosiã: locis cũ oraculo sibi reddito cõparatis, fatale tempus adesse ratus, glorioſam expetit mortẽ, impetu in confertissimos hostes facto, magnaq; strage edita. Fuit hic Alexander Philippi affinis, frater Olympiadis.

τὸν ὕλαν κραυγάζεις.) Hylã uocas: Prouerbiũ, in eos qui frustrà laborant & uociferantur. Nã Hylam amissum Hercules naui Argo relicta quærítans, non reperit.

τοξόται.) Publici ministri, custodes urbis, mille numero. Ac olim in foro medio tabernacula habebãt. Pòst, in Areopagũ sunt Excubiæ 1000 uirorum.

ſunt translati. Vocabãtur etiã Scythæ & Speuſini, à Speuſino quodã antiquo magiſtratu, q̃ prim⁹ eas excubias inſtituerat.

τοξοποιεῖν.) Ariſtophanes: Ne ſis tetrico uultu. Nec enim te decet in arcum conuertere ſupercilia.

τοπάζειν.) Sophocles in Erigone: Quæ coniecturis indago, ea certò cognoſcere uolo.

τὸ πάρνȣ σκάφιον.) Parni ſcaphiũ. In eos qui res paruas ſæpe quæritant. nam Parnus gubernator, ob amiſſam ſcaphã ſubinde alijs moleſtus fuit.

τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.) Plato in Gorgia: Neceſſe habeo, ea quę adſunt, ueteri prouerbio, æqui boniq́ facere. Cratinus in Pylæa: Viros ſapientes decet, eam rẽ quę adeſt, prouirili benè collocare: id eſt, boni cõſulere.

τόπος.) Locus eſt, ex ijs quę multifariã dicũtur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula (id eſt pudenda, ut opinor) & cuiuſq́ orationis circuitus. Loci autem apud Ariſtotelem, ex eo q̃ ſimilitudinem quandam habeant cũ loco naturali, dicũtur. Loci autem, ſunt principium & occaſio uariorum epicherematũ. Ac liber Ariſtotelis Topica inſcribitur, quòd loci quidam in ijs traduntur, quibus freti, de qualibet re propoſita poſſimus ex probabilibus argumentari. Eſt enim locus, principium quoddam aut elementũ, è quo capimus principia rerũ ſingularum, ingenio intento, circumſcriptione quidem definitè (aut enim adhibet cõmunia & uniuerſalia, quæ ſyllogiſmorũ ſunt propria: aut ea ſaltem è quibus poſſunt oſtendi talia, & capi) ſingularum aũt rerum ratione, indefinitè. His enim innitens, inuenire poteſt ꝓpoſitionẽ probabilem, inſtituto cõuenientẽ. Id etiam eſt principiũ. Sunt qui cenſeant, primùm librum non Topicum inſcribendum, ſed de ijs quæ locos antecedanr. (τοπικὰ. τὰ πρὸ τῶν τόπων.) Interdũ, ea quæ neceſſaria ſunt (τὸ ἐξ ἐνδόξων.) ad probabilia. Neq́ enim de omni propoſito ex ueris concludi poteſt. In epigrammate: In terra miſericordię locus eſt. Nam qui uiderunt, ſtatim me ad tumulos coronarunt pij.

Loci Ariſtotelici.

Præceptum. Locus. Epicherema.

τόπος, παράγγελμα.) Locus differt à præcepto. Præceptũ enim eſt cõmunius, & uniuerſalius, & ſimplicius. Principium em̃ loci eſt pręceptũ, ſicut locus epicherematis. ueluti, præceptũ eſt qd̃ ſic effertur: Argumentandũ eſt à contrarijs & coniugatis. Locus autem, tametſi contrarium multifariam inſit contrario *contrarium, & rurſus, è coniugatis. Sic & reliqua. Nã locus, iam propoſitio quædam ex præcepto factus eſt.

τὸ προσέρπον, id quod arrepit.) Sophocles: Hei mihi. timeo id quod imminet: illuſtris uir morietur.

τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν.) Torna omnem cantilenam: hoc eſt, rotundè & peſpicuè recita.

TORQVATVS. Gens Gallorum, relictis ſuis ſedibus, in Italiam eſt infuſa. Cũ autem in procinctu caſtrametati eſſent: Mãlius, ſenator illuſtris, cum rege Gallorum, cùm alia iactãte, tum Romanorum fortiſſimum ad ſingulare certamẽ prouocante, eſt congreſſus: lethaliq́ ictu illato, proſtrauit regem, ac torquem (quo ornatu Galli uti ſolent) illi detractum ſuo collo circundedit: ex eoq́ Torquatus à ciuibus ſuis dictus, cognomen id familiæ ſuę hæreditarium reliquit.

τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημῆναι κελεύσας.) Clarè cani receptui iuſſit.

TORONE, urbs Thracię: unde Toronæus.

TOSIBIS, deus *.

τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.) Prauum lignum nunquã rectum. Populare & clarum prouerbium: de ijs uſurpatur qui diſtorta ligna, aut negocia irrito conatu corrigere ſtudent.

τὸ σὸν ὄναρ σοὶ διηγούμενος. (Tuum tibi narro ſomnium.

τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.) Sophocles in Aiace: Tantum ſcio, atque interfui.

τὸ συνοῖσον.) Ille re animaduerſa, reditum deſiderat, alacritate ſua id quod profuturum erat conficiens.

τοῦ βάβυος χορὸς.) Babyis cœtus. De ſimplicioribus & indoctis.

τοῦ δ' ἄρα ὁ κωρυκαῖος ἠκροάζετο.) Hoc utiq́ Corycæus audijt. Aiunt iuxta Corycũ Pamphyliæ locum fuiſſe piratas, quos quidã Corycij adiutãtes, explorarint mercatorum ſarcinas, & tempus quo ſoluturi eſſent, piratis indicarint. Prouerbiũ itaq́ obtinuit, ut de ijs diceretur, qui cum ſe latêre putarent: tamen noſcerentur.

τοῦ διὸς τὸ σάνδαλον.) Iouis ſandalium. Eupolis in Chryſogene, pro re magna hoc dicto uſus eſt.

τοῦθ' ἅδης διακονεῖ πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι.) Hoc Orcus exequetur prius, quàm ego admiſero.

τοῦ πιόντος.) Sophocles: Non cuiuſuis erat illud oraculum explicare: ſed diuinatio-

tionẽ poſtulabat, quã tu nõ ex auguriis attuliſti, nec ex deo ullo didiciſti. Sed ego nihili ille Oedipus adueni, & Sphingem uici, ingenio, non augurio duce.

τῦφ.) Eſt illud rectè, & nõ malè dictum uerbum. Ariſtophanes: οὔτε σοὶ πανολέθροισιν, ἀλλ' αὖθ πανολέθρων: Nec cũ pernicioſis, nec ſine pernicioſis. Prouerbij loco dicitur.

κακὴν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως ὦ δῆμότα,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν αὖθ κακῆ.
Malũ ſunt mulieres: ſed tamẽ ô populares,
Non poteſt habitari domus ſine malo.

TVRVLLVS, urbs Thraciæ.

τοῦ σελίνου δεῖται.) Selino eget. De iis qui periculoſè ægrotant. Solemus enim, ut ait Plutarchus, monumenta ſelino coronare.

τὰς ἑτέρας τραγῳδὰς ἀγωνιεῖται.) Alios tragœdos aget. Prouerbium, in eos qui ſe comparãt atq; oſtentant in rebus cõtrariis, ut Didymus ait.

TVSCIANVS, orator eloquẽtiſſimꝰ.

τυσκλάνω.) Timagenes ob linguę libertatẽ ſchola ejectꝰ, in agro Tuſculão uixit.

οἱ χωρὶς οἰκοῦντες.) Seorſim habitantes, intelliguntur libertini, qui herilibus ędibus exceſſerunt.

ἦτ' οὐκέτι ἠπόρουν, ἀλλὰ ἦτ' ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι.) De hoc dubitare deſierunt, idq; eſſe dixerunt quod quæreretur.

ἦτο ποιήσας.) Fecit unum hoc ex iniuſtis factis (ut prouerbio dicitur) iuſtiſſimum. Hoc illius factum eſt, & ſanè agendum aliquid fuit.

τὸ φέρον ἐκβεβῆκε, καλῶς φέρειν χρὴ.) Quod diuinitùs accidit, pulchrè ferendum.

τῷ ἦτο συμβαλὼν ἔχεις; τῷ ἦτ κρίνεις;) Vnde iſtud colligis? Ex quo iudiciũ facis?

τῶν ἄλλων μοὶ πάντων ἥπιον μέλει.) Cætera omnia minus curo.

τῶν δ' ὄνων δέ μοι μέλει.) Aſini mihi curæ non ſunt.

τῶν δυνατῶν τὰ κέλευε· δὲ γὰρ παρὰ κενταύροισι.) Iube quod fieri poteſt. neq; enim apud Centauros ſumus.

τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.) Vernis foliis plures ſunt ſycophantiæ.

τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς, εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.) Auribus attractus ira commouetur.

τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα.) Chariſſimorum chariſſima. Ariſtoteles in Melienſium republica tradit, eos liberos nudos uſque ad annos 16 efferre, & deoſculari in conuiuiis.

τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νυῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.) Tanto te proſequar odio, quanto nunc amore.

τραγήματα.) Interdum ternas aut quaternas nuces apponebat, aridas uerò ficus 5 aut 6. Sin uerò nos facetè auſi eſſemus petere: plures etiã apponebat, duas ſcilicet aut tres, graui admodũ uultu, nihil ueritus deriſum adoleſcentum. *Sordes.*

TRAGIAMBOS inuenit Apollodorus grammaticus, Aſclepiadis F.

τραγικὴ σκηνή.) Tragica ſcena. Tabulatum ſublime, * è quo dij aliqui loquebantur.

τραγικὸν πάθος.) Tragicus caſus, id eſt grauiſſimus.

τραγικὸς πίθηκος.) Tragicus ſimius. De iis qui præter dignitatem, faſtum præ ſe ferunt.

τραγικώτερος.) Ariſtophanes: Pegaſi alæ tibi accommodandæ erant, quò magis tragicus diis uidereris. Alludit ad Icari fabulã: uel quòd putatur Bellerophõtes Prœti uxorem, poſt Chimærã interfectam, Corinthum reuerſus, decepiſſe, & ſic mulierem equo Pegaſo impoſitã, in medium abieciſſe mare. *Sthenebœæ interitus.*

τράγκυλλος.) C. Suetonius Tranquillus, grammaticus Romanus, ſcripſit de Græcorum ludis librum unum, de ludis & ſpectaculis Romanorũ lib. 2. de anno Romano lib. 1. de Repub. Ciceronis lib. 1. Refragatur autem Didymo de nominibus propriis, & formis ueſtium & calceorum, & aliis indumentis. De ominoſis uerbis, ſeu maledictis: & unde ſit unumquodque. De Roma, & eius inſtitutis & moribus, lib. 2. De familia Cæſariana, à Iulio uſque ad Domitianum, lib. 8. (συγγενικὸν καισάρων) Stirpes Romanorũ illuſtrium.

τράγος.) Apud Meſſenios caprificus Tragus dicitur. Ariſtomeni aũt datũ fuit oraculũ: Cũ aquam Edæ fluminis potaſſet Tragus, captum iri Hiram montem. Itaq; prohibebant, ne hirci inde biberẽt. At caprificus erat iuxta flumen, cuius folia inclinata uergebant ad flumen. Quo facto, captus eſt ille mons. *Ambiguum oraculum.*

τραγῳδία.) Tragœdiæ magis conueniunt horrenda ſpectra: in quibus Furiæ cum facibus incedebant. Quemadmodum autem inſtructæ fuerint: eius eſt exponere, qui Tragœdiam uelit ſcribere, non hiſtorici.

τραγῳδίας ἄξια παθεῖν.) Tragœdia digna ppeti. i. duriſſimis iactari caſibus. nã tragœdia turbulenta & tumultuoſa eſt.

TRAIANVS patricius, floruit sub Iustiniano Rhinotmeto. Scripsit annales breues præclaros, homo Christianissimus & orthodoxotatus.

Traianus Romanorum imperator, adeò bonus, & osor improbitatis, & iustus, ut aliquãdo strictum ensem coram proceribus suis, præfecto prætorij tradiderit, his uerbis: Cape hunc ensem: & si bonus fuero, pro me: sin malus, contra me eo utitor. Hic Christianis aliquid induciarum concessit. nam qui illis tẽporibus à Romanis magistratus redimebant: ad demerendos imperatores uarijs Christianos suppliciis afficiebant: adeò ut Tiberianus, qui primæ Palæstinorum genti præerat, ad eum retulerit, se non parem esse Christianis occidendis, qui ultrò supplicia appeterent. Vnde Traianus omnibus præfectis suis mandauit, ne suppliciis eos afficerent. (Extat hac de re & Plinij epistola.)

Tiberiani querela.

τρανὲς.) Nihil comperti habemus, sed uagamur opinionibus. ἴσμεν ἐδὲ τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

τρανοτέρα ἡ ὄψις τ' ἀκοῆς.) Acrior est sensus oculorum, quàm aurium.

τραπεζοφόρῳ καὶ κοσμῶ.) Sacrificulæ Trapezophoros & Cosmo, omnia Mineruæ sacrificia curabant.

τραπείομεν.) ποῖ ἢ τράπωμαι; ἢ τίς γένωμαι; Quò me uertam? Quid me faciam?

τραχέως.) Illi asperè eos exceperunt, densa & horrenti phalange.

τροφὴ. τρεφόμενον.

τροφὴ, alimentum, nutrimentũ, cibus, uictus. Aristoteles ait, controuersam esse nutrimenti rationem. Nam alij dicũt, simile esse nutrimentum ei quod nutriatur. nutriri enim simile simili. Nam si appositum nutrimentum, id quod nutritur, auget: simile autem augetur simili, non contrario (hoc enim corrumpit cõtrarium) non igitur à contrario nutritur id quod nutritur, sed à simili. Alij uerò dicunt, nutriri contrario id quod nutriatur. nam si patiatur nutrimentum ab eo quod nutritur, & in id mutetur: non patiatur autem simile à simili, sed à contrario contrarium patiatur, & contrariũ in contrarium mutet: cõtrarium esse nutrimentum ei quod nutriatur. Ac hæ rationes uidentur esse contrariæ, sed non sunt. nam nutrimentum facultate simile est ei quod nutritur, actu uerò cõtrarium. Nam & panis & obsonia inconfecta & inconcocta, quodammodo contraria sunt ei quod nutritur. Mutata uerò & alterata, tum similia fiunt. Mutatur autem non simile in simile, & quidlibet in quidlibet, sed contrarium in contrarium. Nec enim album in calidum sed frigidum in calidum mutatur. Tametsi igitur fuscum in album mutatur, non minus tamen est albi particeps quàm nigri. Eodemque se modo res habet in aliis. Cum igitur duplex sit nutrimentum, alterum crudum, coctum alterum: crudum contrarium est cocto, coctum autem & mutatum iam est simile. Ac alens est prima facultas animæ nutriens: quod uerò nutritur, id animatum est corpus, eo quòd hanc habet facultatem. Id uerò quo nutritur, nutrimentum. Sed & id quo alitur, est duplex: unũ mouens, & motum (f. a. alterum quod mouetur tantum.) Nam à natura insitus calor, quo nutritur anima, tanquam instrumento, & mouet & mouetur. mouetur à nutriente facultate: mouet reliquas partes, ut dentes, uenas, uentrem, & reliqua per quæ nutrimentum conficitur: quæ mouentur tantum, non etiam mouent.

Facultatis similitudo, actus repugnantia.

τρέχειν τὸν ἔσχατον.) In extremo constituti discrimine ad Romanos confugiẽt, & ijs & se & urbem tradent.

τρέψομαι.) Aristophanes: Ego te uociferando uertam in fugam, id est uincam clamando.

τριακὰς.) Trigesimus, id est extremus dies mensis, sacer erat defunctis.

τριάρμοι.) Romani bello illato Carthaginensibus, manu è (Persei) Persicis castris optima delecta, oẽs copias in partes quatuor diuiserunt, quarum quælibet geminas habebat appellationes. Nã prima uocabat exercitus & prima classis, & reliquæ eadem ratione. Quarta uerò, & tertia, aliud cognomen nõ asciscebant. Triarij enim dicebantur, pedestris exercitus consuetudine.

τρία στησιχόρου.) Tria Stesichori, Strophen, Antistrophen, Epodõ. Tota enim Stesichori poesis eiusmodi est, ut fidibus accinatur. Ac prorsus amusum & indoctum, per conuicium dicebant, NE TRIA QVIDEM STESICHORI NOSSE.

τριαχθῶαι.) Tertiari. Sic dicunt palæstrici, pro ter cecidisse: aut ter cursu uictum esse, stadio, diaulo, dolicho. Sic tradit Thugenes in Iudicibus.

τρίκαρα φορεῖν λοχεῖν * ἀγαθῶν.) Videri tritas gestare uestes, * bonum est.

τρίκλω.)

τεμβῶ.) Reliquit milites moræ impatientes, & uel cum periculo decertare cupientes.

TRIBVNVS, genere Palæstinus, homo eruditus, & arte medica nulli secundus, sobrius & Deo charus, & æqui obseruantissimus. Hic cum Chosroen sanasset, è Persia discessit, multis memorabilibus muneribus à Rege acceptis. Induciis autem cum Iustiniano imperatore factis: Chosroes medicum hunc sibi in annum concedi petiit. Quo facto, Tribunum petere iussit quid uellet? Is uerò aliarum rerum omnium petiit nihil, nisi ut sibi quosdam Romanos captiuos donaret Chosroes. Is uerò & alios 3000 captiuos, & quos nominatim petierat, uiros doctos, dimisit. Quæ res maximæ gloriæ Tribuno apud omnes mortales fuit.

Captiui prælatiopibus.

TRIBVNIANVS, quæstor fuit sub Iustiniano.

TRIBONIANVS Macedoniani F. à Dicegoris hyparchis (ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων) gentilis fuit & impius, omnibus modis à Christiana religione alienus, adulator & impostor: qui persuadere conabatur Iustiniano, eum non moriturum, sed cum carne in cœlum assumptum iri. Fuit autem quæstor Iustiniani. Hic & ingenij facultate utebatur, & ad summam peruenerat eruditionẽ, nemine suæ ætatis inferior: pecuniæ ad miraculum auidus, ius precio uẽdere solitus: & legum dies alios plerunque tollebat, alios scribebat, p cuiusq; necessitate accepto precio. Eo in honore cum annos multos uixisset: morbo decessit, nihil iniucundi à quoquam perpessus. Nam & facundus erat, & cætera suauis, & auariciæ morbum amplitudine doctrinæ solertissimè occultabat.

Leges precio fixit atque refixit.

TRIBONIANVS Sidetes, ex Dicegoris hyparchis & ipse, uir perquam eruditus, uersibus commentarium scripsit in Ptolemæi canonem: Concentum mundanæ & harmonicæ (ἁρμονικῆς διαθέματος) dispositionis: de gubernatore & horæ domino: de planetarum domiciliis, & cur singulis id domicilium sit attributum: de 24 metricis pedibus & rhythmicis: Metaphrasin Homerici nauium catalogi: Dialogum Macedonium, seu de felicitate: Vitam Theodoti philosophi libris 3. Consularem orationem soluta oratione, de Iustiniano imperatore: Imperatoriam de eodem: De mensium permutatione, uersibus.

Astrologica scripta.

Grammatica.

τεγέρων.) Ter senex dicitur Nestor, quòd tres hominum ætates uixerit, hoc est annos 90. Apud Ouidium de 300 gloriatur.

τεγονία.) Inimicitias à patre tanquam aliud quiddam acceptas, ad tertiam ætatem usq; propagauit.

TRIGONVM, prætorij nomen, figura etiam fortasse triangularis.

τεγνὼς.) Plato diuidendi philosophiã celebrans, fastigium & uallum philosophiæ uocat.

τεετηρίδες.) Trieterides, dies apud Bithynos, quibus perpotabant, & in conuiuiis omnis gñs acroamata introducebant. Ac omnino genio tũ indulgebat Pergamum.

Geniales dies.

TRIERARCHIA, munus fuit apud Athenienses sumptuosum. nam triremem omnibus rebus ad bellum instructam esse oportebat: quas res designatus comparabat.

τεήρεις.) Triremes, bellica nauigia, quæ Liburni dicuntur.

TRICARANVM, castellum Argiuorum.

τεικέφαλος ἑρμῆς.) Mercurius triceps uiarum monstrator: cui subscriptum fuit, quorsum hæc uel illa tenderet. Fortassis autem ad uiam quamlibet conuersum caput habuit. Dedicatus primùm est, ut Philochorus tradit, à Proclia, Hipparchi amatore.

τεικύλιστος.) Si ueneritis, ter præceps uolutabor quocunq; iusseritis.

TRINACRIA, insula Sicilia.

τεόφθαλμος χρησμὸς.) Oraculũ datũ est Thebanis, ut in quem primum trioculum incidissent, cum sequerentur. Occurrit autem eis Oxylus quidam, equo monoculo uehens: quem oraculo intellecto secuti sunt.

τεώβολον.) Nemo iudicabat, nisi annos natus circiter 60. Qui uerò integra ætate erant, concionem quidem ingrediebantur, sed non iudicabant. Demagogi itaque impetrarunt à Repub. ut ijs qui conciones frequentarent, palàm aliquid è publicis uectigalib. daretur. Pòst Cleon id effecit triobolum, captandæ auræ popularis gratia. Senex uerò concionem non ingrediebatur.

τέπτης.) Fatidicus Apollinis tripos, q̃ tribus temporibus uaticinetur, præsenti, præterito & futuro.

τερπνία.) Democritus Abderites

Mares liberi. ſcripſit de Inferis. Tritogenia Minerua dicitur. παῖς μοὶ τριτογενὴς εἴη, οὐ τριτογένεια. Puer mihi detur Tritogenes, nõ Tritogenia. Minerua dea uirilis, liberos mares donare putabatur. Dicitur & Tritomenis, & (Iſtro autore) eadem eſt quæ Luna.

Tellus & Sol uentorum patres. τριτοπάτορες.) Demon in Atthide, Tritopatores uentos eſſe ait. Philochorus uerò, eos omnium extitiſſe primos. nam Tellurem quidem & Solem, inquit, quẽ & Apollinem uocat, antiqui parentes eorum eſſe crediderunt, è quibus nati qui eſſent, eos dici tertios patres. Phanodemus uerò lib. 6. ait, ſolos Athenienſes & ſacrificare & uota facere illis ꝓ generatione liberorum, uxores ductu-

Orphei Tritopatores. ros. In Orphei autem phyſico, nominari Tritopatores, Amalcidem, & Protoclem, & Protocleontem: qui uentorum ianitores & cuſtodes ſint. Qui uerò id opus enarrauit, Cœli & Telluris ait eos eſſe filios: eorumq; nomina eſſe, Cottum, Briareum & Gygem.

Calices. τρίτου κρατῆρος τοῦ σωτῆρος.) Tertius crater eſt Seruatoris. nam primum dicunt eſſe Cœleſtium, alterum heroum.

τριττὺς.) Quęlibet trib. diuidebatur in tres partes. Eſt & τριττὺς integra uictima, ſuis, arietis & hirci: ſicut δωδεκηλίδες θυσίαι, 12 uictimarum oblatio.

TRIPHYLLIVS epiſcop⁹, diſcipulus Spiridonis Cyprij, miraculis clari, ei⁹ ſancti patris miracula deſcripſit, ut ſcriptum eſt in uita eius, uerſibus iambicis: quę cognoſcenda ſunt, ut ualde utilia.

Explicatio ſomniorũ. τρίχας καρῆναι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.
τρίχας πεσεῖν δὲ, κίνδυνον φέρει μέγαν.
Capillum reſecari, negociorum ſignificat damnum.
Capillũ excidere, ſignificat periculũ magnũ.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.) Homerus: *Omnia trifariam diuiſa ſunt.*

τρίψεις.) Ariſtophanes in Pluto, Multo acerbiorem uitam ages quàm nunc.

τρόμητος.) Demoſthenes cum aliis dicteriis inceſſit Aeſchinem, tũ γραμματοκύφωνα appellat, quaſi incuruũ ſcribã dicas, aut corruptorem literarum: & filiũ eſſe ait Trometis cuiuſdam literatoris, primas literas docentis.

τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.) Ariſtophanes: Si mores iſtius uicerit.

Antiquus Atticiſmus. Nouus. Antiqua Atticalingua eſt, cuius principes fuerunt Eupolis, Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides: Noua, cuius Menander & alij.

τροπῆς ἀποσκίασμα.) Alterationis & mutationis ueſtigium, & ſimilitudo imaginis, dicitur uerſionis umbra.

τροπολογία.) Tropologia, * alteratio alterius ad alterũ ſecũdum quid: id eſt, ſecundũ unũ ſubiectorũ trium, ſententiarum, dictionis & carminis.

τρόπος.) Modus in ſyllogiſmis, eſt ueluti figura orationis. cuiuſmodi hic eſt: Si primum, & ſecundum: Sed primum: Ergo & ſecundum. Excogitata eſt autem hæc forma orationis, ut ne in longioribus uerborum conſtructionibus prolixam aſſumptionem & concluſionẽ repetere neceſſe eſſet. Piſides: ὁ βάρβαρος τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ, Oratione moribuſque barbarus.

τροφαλὶς.) Canis fruſtum Siculi caſei arreptum deuorauit.

τροφὴ.) Appetimus (inquit Plato in Repub.) tria: uictũ, id eſt cibũ & potũ, & ea quæ ſunt procreationis.

TROPHONIVS. Trophonij ſub terra * ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod à deſcenſu, καταβάσιον dicebatur. Fauces autem erant quædam, quæ extremos tantùm pedes caperent. Deum itaque conſulturi, caſtitate prius certis diebus ſeruata, & ſacro quodam habitu ornati, mellitas placentas utraq; manu tenentes, faucibus inſidebant, ſubitoq; rapti ſubibant terram. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus ſerpentibus læderentur, illis obiectis. Ac multi eodem die redierũt per eaſdem fauces, multi diutius etiam ibi manſerunt. Fuit autem Trophonius Eriſini filius, fratris Agamedis: quo loco draco erat, qui uaticinaretur, cui (κατοικοῦντες, f. καταβάντες, ij qui deſcendebant) incolæ placentas obijciebant.

τροχιλίας.) Socrates Alcibiadi Xãthippes conuicia ferri poſſe negantis: At ego, inquit, aſſueui: quaſi trochleam continenter audiuiſſem.

τροχισθεῖσα.) Rotæ alligati ſerui flagris cædebantur.

τροχός.) Dauid: Vox tonitrus tui in rota. De rubro mari. Ait enim hiſtoria, ſpirante Auſtro diuiſum eſſe mare. Nam aere in turbinem cõuoluto, & nubibus denſatis, uentus naſcitur. Supplicia uerò, inquit, tua, telorum inſtar hoſtes inuadebant: & ſonitu tonitrus Aegyptiorum rotas conſtrinxiſti. Cum autem ait, Mi Deus efficẽ eos tanquam rotam: id eſt, iube eos omnis generis calamitatibus

bus torqueri, & continentibus afflige malis.

TROILVS sophista Cõstantinopoli docuit. Scripsit orationes ciuiles, Epistolarum lib. 7.

τρυγαῖος ἀθμωνεὺς.) Vinitor Athmonẽsis. Aristophanes: Sum solers uinitor, non sycophanta, nec litium amans. De hominibus quietis, cuiusmodi sunt industrij agricolæ.

τρυγίας πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ.) Feces bibent omnes peccatores: id est, grauissimè à Deo punientur.

τρυγοδαίμονες.) Mali dæmones, multis dediti flagitiis, omisso Dei cultu se cauillationibus & derisui dediderunt.

τρυγόνα ψάλλειν.) Turturis cantus, uel Turturem canere. In eos qui malè aliquid agunt.

τρυγόνος λαλίστερος.) Turture loquacior. Turtures enim non ore solum, sed & posticis partibus murmurant.

τρυγοκωμωδία.) Trygocomœdia: uel quòd mustum præmij loco acciperent, uel quòd ante personas inuentas fecib. ora inungerent.

TRYPHIODORVS, Aegyptius grãmaticus, & poeta heroicus. Scripsit Marathoniaca, Ilij excidium, de Hippodamia, Odysseam lipogrammaton, quę est poema de laboribus Vlyssis, & quæ alia de eo fabulantur: Paraphrasin similitudinum Homeri, & alia plurima.

TRYPHON Ammonij F. Alexandrinus grammaticus & poeta, fuit Augusti temporibus, & antè. Scripsit de pleonasmo Aeolicæ dictionis lib. 7. de Homericis dialectis; Simonidis item & Pindari & Alcmanis & aliorum lyricorum. De diacto Græcorum, Argiuorum, Himeræorum, Rheginorum, Doriensium & Syracusanorum. De inflexionũ analogia. De recti casus analogia. De nominibus comparatiuis lib. 1. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus lib. 1. De uerborum barytonorum analogia lib. 1. De uerbis encliticis & infinitiuis & imperatiuis, & optatiuis, deniq; omnibus. De orthographia, & iis quæ in ea quęruntur. De spiritibus & tropis, & alia.

ἁπαλώτερος τρύχνου.) Tenerior trychno, seu strychno herba. Pro hoc dixit Aristophanes, μουσικώτερος τρύχνου.

τοιὰ στυγός σε.)

Tragicæ ampullæ.

Talis te Stygis nigricors rupes,
Acherontiusq; scopulus sanguine stillans
Custodient, Cocytiq; circumcursantes canes,
Viperaq; centiceps quæ uiscera tua
Dilacerabit, pulmonesq; arripiet
Tartesia muræna, renes uerò tuos
Cum ipsis intestinis cruentatos
Discerpent Gorgones Tithrasiæ,
Ad quas ego cursorem incitabo pedem.

τοιοῦτονι θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν.) Aristophanes: Tale nunquã quicquã in mentem Themistocli uenit. Sapientiæ laudẽ tulit Themistocles, uel quòd mœnibus Piræeum cinxerit: uel quòd oraculum Delphicum de ligneo muro, naues & classem interpretatus est. Themistocles.

τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις.) Hippocratis filiis similis eris, teq; uocabunt Blitomammam. Hi deridebantur ut suilli, & indocti, & capitones. Eupolis in Demis, eos appellat subditos, & balãtes filiolos, minimeq; morib. cõmodis. Eorum nomina sunt, Telesippus, Demophon, Pericles.

τοῖς ὀρθῶς.) Rectis aliorum sententiis assentiri & parêre, maioris uirtutis esse iudicabat Zeno argumentum, quàm si quis suo Marte quid facto esset opus, inueniret. Sic inuerso Hesiodi uersu: Obedientia probata Zenoni.

Optimus ille quidẽ, qui paret recta monenti.

τοῖς τεκοῦσι γὰρ.) Si quis propter parentes labores capit, non labores iudicare debet. Parentes.

τοίχαρχος.) Magistratuum nauticorũ ordo: Tœcharchus, proreus, gubernator, nauclerus. Nautæ.

TYANA, metropolis Cappadociæ.

τυλοῦται.) Parthorum pleriq; clauas habebant ferreas, aut ferro munitas. Clauæ.

τυμβογέροντες.) Capulares senes, quinta ætas senum, delyra. Ista garris, perinde ac si tumba excidisses. Senium.

τύμπανα.) Indi tubæ loco flagella quatiebant. habebant & tympana horribilem quendam bombum edentia, quę sic confecta erant. In abietis stipitem excauatum nolas ex orichalco inserebant, & ore uasis taurino corio tecto, tympanum sublime ferebant in pugnis. Ac tumultum magnum excitaturi, aut aliquid denunciaturi, uas ligneum in eos inuersum concutiebant. Tum quæ in eo erant tintinabula, & multa & magna, in opertoque sonantia, obscurum quendam intrinsecus edebant bombum, qui ab ignaris non diiudicari facilè poterat, cuius esset instrumenti aut belluæ (βρυχήματι.) mugitui enim erat similis. Indorum tympana.

TYMPANA coriacea gestabãt & pulsabant Bacchæ.

TYRANNIO, Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amisenus, dictus Corymbi F. fuit sub Pompeio Magno, discipulus cùm antè multorum, tum Hestiæi Amiseni, à quo & Tyrannio dictus est, quòd exagitaret condiscipulos, cum Theophrastus antea diceretur. Post etiam Dionysium Thracem Rhodi audiit. Aemulus fuit Demetrij Erythræi, qui Romam captiuus à Lucullo ductus est, cum Mithridatem, Ponticarum gentium regem, uicisset. Clarus Romæ factus, & diues, libros amplius 30000 comparauit. Obiit senex podagra confectus, Olympiadis * 120 anno tertio.

Bibliotheca.

TYRANNIO iunior, Phœnix, Artemidori F. discipulus Tyrannionis senioris: unde & Tyrannio dictus est, cum Diocles antè uocaretur. Captus & ipse bello Antonij & Cæsaris, à quodam Dymante, liberto Cæsaris emptus. Deinde Terentiæ donatus est, Ciceronis uxori, ab eaque manumissus: Romæ docuit: & libros scripsit octo & sexaginta, quorum & hi sunt: De Homerica prosodia: De partibus orationis: in quo dicit, indiuidua esse nomina propria, positiua uerò θεματικὰ appellatiua, ἀθέματα sine positione participialia. De Romana lingua, eam esse à Græca ortam. Antigenis Romana lingua. Dissentire poetas recẽtiores ab Homero. Enarratio partitionis Tyrannionis. Correctio Homerica. Orthographia.

Dymas. Terentia.

Scripta.

Tyrãnio Messenius, philosophus, tres libros scripsit de auguriis. Extant & alij eius libri utiles.

Tyranni. Reges.

τύραννος.) Poetæ, qui Troianum bellum antecesserunt, reges, tyrannos appellabant: serò tandem hoc nomine uulgato apud Græcos, Archilochi temporibus, ut Hippias sophista ait. Homerus certè omnium mortalium atrocissimum Echetum, regem appellat, non tyrannum. Dictus autem est tyrannus, à Tyrrhenis, qui sæui homines, & latrociniis dediti fuerint. Ac ne aliorum quidem poetarum ullus nominis tyrãni meminit. Aristoteles uerò in Cumanorum Rep. tyrannos ait olim dictos fuisse αἰσυμνῆται, iudices seu gubernatores, nomine leniore.

Echetus.

αἰσυμνῆται.

TYRANNVS sophista, scripsit de statibus, & diuisione orationis, lib. X.

τυραννῶ.) Deucalion imperauit ijs qui Parnassum accoluerunt.

Deucalion.

τυῤῥηνία χώρα.) Hetruria: & Tyrrheni, qui & Thusci dicuntur. Apud hos historiam scripsit uir peritus. Ait enim opificem rerum omnium Deum, duodecim annorum millia (φιλοτιμηθῆναι) impẽdisse rebus omnibus à se conditis, eosq; in duodecim quæ uocentur domos distribuisse. ac primo millenario fecisse cœlũ & terram: altero fecisse firmamentum id quod appareat, & uocasse cœlum: tertio mare, & aquas in terra omnes: quarto, lumina magna Solem & Lunã, & stellas: quinto, animam omnem uolucrũ & reptiliũ & quadrupedũ, in aere, terra & aqua degentiũ: sexto uerò hominẽ (φαίνετ' παρεληλυθέναι, uidetur prætermisisse.) Videntur itaq; primi sex millenarij ante formationem hominis præterijsse, & reliquos sex millenarios duraturũ esse genus hominũ: ut sit uniuersum tẽpus consummationis, annorum 12000.

Tyrrhenus fabula de hominum ætatibus.

TYRMIDAE, municipium Oeneiæ tribus.

TYRTAEVS Archimbroti F. Lacon, aut Milesius, Elegiacus poeta & tibicen: quẽ ferũt carminibus suis incitasse Lacedæmonios, & effecisse ut bello Messenio uictoria potirentur. Est autem antiquissimus, æqualis septem Sapiẽtum, aut antiquior. Floruit itaq; Olympiade 35. Scripsit Rempub. Lacedęmoniorum, & pręcepta uitę uersibus elegiacis, & carminũ belliçorum libros 5.

Scripta.

Tyrtæus. Lacedæmonij iurarãt, se aut Messenam capturos, aut mortem oppetituros. Accepto autem oraculo, ut ducem peterent ab Athenienſibus: Tyrtæum poetam, hominem claudum accepe runt: qui eos ad uirtutẽ cohortãdo, Messenã anno 20 obsidionis cępit. Eã itaq; solo æquarunt, & captiuos inter Helotas retulerunt.

Laconum iusiurandum.

Oraculum. Messenæ excidium.

τυφλὴ.) Incidit in uias cæcas atq; imperuias, & calles distortos.

τυφλὸν φαίνεσθαι (f. πάγκακον, pessimũ) πάγκαλον πέλει λίαν. Cæcum uideri omnium pulcherrimum est.

τυφλότερος ἀσπάλακος.) Cæcior talpa. Nam hęc bestiola caret oculis: quam Stesimbrotus ait à Tellure excæcatã esse, quòd fruges corrumpat. habet enim dentes pessimos, & rostrum instar mustelæ, & pedes ursinos.

τυφλοὶ ὄνειροι.) Cæca dicuntur somnia, uel quòd fallacia sunt: uel quòd cum iis qui

qui clauſos habẽt oculos, colloquũtur.

Nigrã hyemi pecudẽ.

τυφὼν.) Turbines & procelloſos uentos appellant typhonas: quibus ut ſæuire deſinerent, nigram ouem immolabant.

τυφῶνος πολυπλοκώτερον.) Typhone magis multiplex. De eo Typhone, qui fulmine ictus eſt à Ioue.

Dij metu Typhonis in beſtias mutati.

τυφώς.) Typhon Telluris filius fuit, ijs præditus uiribus, ut non hominibus tantùm, ſed dijs etiam formidabilis eſſe uideretur, qui (ut eſt in fabulis) in brutorũ animantium formas ſe cõuertebant, illius metu.

Fortuna. Prudentia.

τυχαία..) S. Gregorius Nyſſenus in ortu Mundi: Non, inquit, fortuito euentu & perturbato ac temerario impetu, ſed ut neceſſarius Naturæ ordo cõſecutionem rerum quę gignuntur exigit, ita ſingula facta ſunt.

τύχη.) Polybius: Si Fortuna de his rebus dicenda eſt. quid uerò, ſi ij qui res gerunt, in cauſa ſunt, inani Fortunæ nomine, ut hæ aliàs grauitatẽ habeant & amplitudinem, aliàs contrà? Piſides: Si modo Fortuna dici debent peccata.

Dona hoſtilia.

τύχη.) Cõſiderate per deos fortunam duorum mortalium. nã Hector, quo ab iſto donatus eſt baltheo, laceratus eque ſtribus canthis, exagitatus eſt ſemper, do nec exhalauit animam. Iſte uerò ab illo dono hoc accepto, hoc ipſo lethali concidit ictu. De Hectore & Aiace uerba fiunt. Sophocles:

Mala acceptia.

Audi, hominibus diuinitùs
Fortunas datas eſt neceſſe ferre.
Qui uerò uoluntarijs incumbunt damnis
Vt tu, his nec ueniam dare
Aequum eſt, eorumúe miſereſcere.

Fortuna.

τύχη.) Fortuna apud Gentiles eſt, prouidentiæ expers mundi adminiſtratio: aut, impetus & progreſſio quædam ex obſcuris & incertis ad obſcura & caſu contingentia. Nos uerò Chriſtiani Deũ profitemur gubernare omnia.

τύχη.) Non hominum cõſilijs, ſed Dei nutu res humanæ adminiſtrãtur. Quam Fortunam uocare ſolemus homines, ignari unde aliquibus aliquid eueniat, quia nobis id obſcurum eſt. Quod enim ratione carere uidetur, ei Fortunę tribui nomen ſolet.

τύχη εὔεμπος.) Fortuna Euripus. De hominibus leuibus & inconſtantibus. Iſte qui aſtat, primum dicat nomen ſuum, patriam, conditionem, denique religionem etiam.

Υάδες.) Hyades, ſiue ſucculæ, ſtellæ in cornibus tauri.

ὑακινθίδες.) Hyacinthides, filiæ Hyacinthi Lacedæmonij.

Specula ignita.

ὕαλη, ὕαλος.) Vitrum eſt, à quo ignem accendunt. Et Ariſtophanes ait: Cum in ius uocatus fuero, procul ſtans, hoc modo ad Solem literas liquefaciam accuſationis meæ. Eſt autem inſtrumentum uitreum rotundum electri, in hoc confectum: huic oleo uncto, & ad ſolem calefacto, admouent ellychnium, & accendunt ignem. De hoc igitur ſenex cũ Socrate colloquens, ait: Si accendero per electrum, & admouero ſcripto ignem, aboleuero ſcriptum accuſationis.

Homo frugi & ſtudioſus.

ὑβρίζειν.) Is non temerè, meo iudicio, uiuebat: neque etiam, ut uulgus, menſæ incumbere, & repleri, ac iniuriam facere ſtudebat: ſed ampliorem ſciẽtiam, Deo duce, inquirebat.

Carini flagitia.

ὕβρις φυτεύει τύραννον.) Iniuria plantat tyrannum. Per iniuriam (inquit) inſtauratur tyrannus. Et cum multa perfecerit, tũc in magnam neceſſitatem incidit inſolentia inflatus. Cum enim liberos ſuſcepiſſet: contumeliæ, ob conſuetudinẽ, ne cõtumeliæ quidem iudicatæ ſunt: ſed huiuſmodi delicta quotidiana illi, atque ad manum erant: Eunapius ait de Imperatore Carino.

Contumelia. Verbera.

ὕβρις.) Contumelia, cõiuncta eſt cum deſpectu & inſectatione: αἰκία uerò, plagas tantum complectitur. Lyſias in oratione de uerberibus aduerſus Iſocratẽ: Quis ueſtrũm ignorat, uerbera pecunia tantùm æſtimari licere: eos uerò qui cõtumeliam feciſſe uideantur, licere uobis etiam morte mulctare?

Bacchus Fil. Dolij.

ὕβρισεν.) Contumeliam fecit, non qui percuſſit, ſed qui increpauit & probro affecit. Et, præ indignatione contumeliam ratus eſt, quòd non initio (ἐπεπύθετο τῇ στρατείᾳ. f. τὴν στρατείαν quòd expeditio ſibi mandata nõ eſſet) commiſſus eſſet exercitui. Ariſtophanes: An non hæc eſt contumelia, & magnæ deliciæ, quòd ego quidem Bacchus, filius Dolij, ipſe ambulo & defatigor: ſeruum uerò uehо, ne defatigetur, aut onus ferat?

Neglectus militum. Turba concitata.

ὑβριστότερον.) Xenophon: Milites qui negligi ſibi uidentur, ſi ſunt boni: demittunt animos: ſin improbi: multò fiunt petulantiores. Et iterum: Nihil contumelioſius turba, ad iram & iniuriam incitata.

Quæſitus à ſanitate.

ὑγίεια.) Boni ominis cauſa dicere ſolent,

lent,aliquem à ſanitate quæſitũ eſſe, aut aliquid ſimile loco proprij nominis.

Vpupa. * Vpupa ait: Qui me quæſiuerũt? cui reſponderunt illi: Duodecim dij uenient, ut te perdant.

Sanitas. Medici. Corporis. ὑγίεια.) Sanitas duplex eſt:una,in medico: altera,in eo qui ſanatur. Et ea quæ in medico eſt, efficiens eius eſt quæ eſt in corpore.Sic etiã ordo mundi ex Opificis ordine ortus eſt: ſalubre autem ex ijs eſt, quæ nõ uno modo intelliguntur.

ὑγιεινά. Salubria. Salubre enim dicitur aliud efficiens ſanitatis, ut medicamentum: aliud ſeruans, ut ratio uictus: aliud ſignificans, ut color,pulſus,commoda ſpiratio,urina.

ὑγεία ἀθλωᾶ.) Minerua ſanitas. Mineruæ cognomenta ſunt, ſanitas, uictoria, equeſtris,& opifex.

ὑγιὲς.) Vrbi ad nihil utile, id eſt, nullo reipublicæ commodo. Philocrates: O nihil integrum, nihil liberum ſentiẽs, ut me fefelliſti? Vt circumueniſti? ſumpto prætextu filio hoc tuo, ignoto mihi, te quidem indigno,me uerò digno.

ὑγιέστερος κρότων(ϑ.) Sanior Crotone. Multi enim Crotoniatæ pugiles fuerũt. &, ὑγιέστερος κολοκύθης, ſanior cucurbita.

ὑγιέστερος κρότων(ϑ.) Sanior ricino: de prorſus ſanis. Prouerbium ſumptum eſt à ricino animalculo. totum enim eſt læue,& ſine fiſſura,& nulla noxa præditũ.

Sanitas. ὑγίεια.) Sanitas,humanorũ bonorum pulcherrimum, eſt quatuor facultatum corporis, calidi, frigidi, humidi & ſicci conuenientia.

Cantatrix & ſaltatricula. ὑχρῶς.) Facilè agitata, & pedibus humi ſtrata atq; expedita, uincebat omnes circulatorum principes. Nã & ſuaui uoce erat prædita, & eã arte moderabatur, nulli ob cantãdi peritiam celebri ſecunda: ut quæ rudis non eſſet amatoriæ nequiciæ,& opportunè tergiuerſaretur, & ad zelotypiam callidè incitaret uirum. Itaq; opes ipſa nõ contemnendas congeſſit.Illum uerò paulatim tabeſcentem amore,è medio ſuſtulit. Et rurſus:Ad accipienda munera erat facilis & expeditus,in exactionibus uerò grauis & acer.

Auarus & tenax.

Aqua ſaporis expers. ὕδωρ.) Aqua, aut omnino ſaporis expers eſt, ut medicis uidetur: aut propemodum expers.Habet tamẽ uim omniũ ſaporum capacem: omnemq; ſaporem refert qui eam attigerit.

Explicatio ſomnij. ὕδωρ βλύζον κάτωθεν,ἐχθρὸς μιῶνει.
ὕδωρ διαγὰς ἐκπίνειν,χρηστὸν τόδε.
ὕδωρ πίνων πηλῶδες,ἐν λύπαις ἔσῃ.
Aqua ſcaturiens infernè,inimicos ſignificat.
Aquam limpidam ebibere,bonum hoc eſt.
Aquam bibens lutulentam, in doloribus erit.

ὕδωρ ἀντιλογίας.) Aqua contradictionis. A re locus nomen cæpit.Nã cum in Merram ueniſſent, & amarã aquam inueniſſent: contra Moyſem clamarunt,& Deo obtrectarunt. Ait autem: Coargui tuum iuxta illam aquam ingratum animum. Aquam edacem, & uigiliam edacem. Dicit aqua non febricitantes modò,ſed uigilantes etiam alit.

ὕδωρ δὲ πίνων,καλὸν ᾄσεις ἔπος.) Aquam bibens pulchrum non paries carmen. Horatius:

—*Carmina frigent,*
Quæ ſcribuntur aquæ potoribus.—

Hanc epigrammatis partem, alij Aſclepiadis,alij Theæteti eſſe dicunt.

ὕδωρ παραῤῥέει.) Aqua præterfluit. De ijs qui pollicentur ſe pro uirili daturos eſſe operam, ut qui ne rimoſa quidẽ nauigia conſcẽdere ſint dubitaturi. Et ὕδωρ μένει, Aqua manet. Prouerbium, dicitur de irritis laboribus.

ὕδρα.) Hydra, ſerpens nouem capitibus.

ὕδραν τέμνειν.) Hydram ſecare. Dicitur de rebus quę fieri non poſſunt,eo quòd Hercules hydram ſecans, nihilo magis eam uincebat,cum ſubinde plura capita renaſcerentur. Ferunt enim, cum hydra Lernea, quæ centum fuerit capitũ, Herculem pugnantem, cum capitibus eius amputatis plura renaſcerentur, iuſſiſſe Iolaum adurere capita.

Hydrum fert, ſic dimicatur.

ὑδροφορία.) Hydrophoria, id eſt, Aquæ geſtatio. Feſtum lugubre Athenis, ob eos qui diluuio perierant: ut Apollonius tradit.

ὑετὸς.) Pluuia, eſt mutatio nubis in aquam, cum humor è terra aut mari attractus decidit.

ὑειὸν.) Ferunt Socratẽ cùm alijs multis præſentibus, tum Euthydemo dixiſſe,Critiam perinde affectum eſſe ac porcum,qui cupiat ſe affricare Euthydemo, quemadmodum porcelli ſaxis. Xenophon:Viſum hoc mihi eſt non humanũ, ſed porcorum potius eſſe proprium. Plato Legum ſeptimo: Non tantũ ipſe porcũ imitaris, ſed & auditoribus autores, ut idem faciant aduerſus ſcripta mea, in quo non rectè facis.

ὑλωία.) In omnibus flagitijs,tanquam porcus in luto,uolutari ſolitus.

ὑλωία.) Stulticia. Ariſtophanes: Neſiat ſtulticia Theagenis. Hic enim infamis

mis erat, ut fatuus & ſuillus. Erat autem ex Piræeo. Habebatur etiã pauper, cum diuitias iactaret. Erat & craſſo corpore, & ſuillo. Fuit & alius Theagenes, qui in Homerum ſcripſit, mollicie infamis. Noſtra ætas delicijs continentibus corrupta, animo humili & effœminato, ignauiæ familiaris, & omnis ſtulticiæ, auara, ſordida, ſeruire uolens, nihil magnũ aut conſtanter peragẽs, mancipiorum ſimilis, uentre & pudendis ſemper felicitatẽ metiens, nec animo generoſo prædita, inſtar corporis luxati, uno in loco iacentis, quodq; ſe amplius mouere nequit. Talem eſſe, multoq; abiectiorẽ oſtendebat uitã eorũ, qui nunc in terris degerẽt.

Corruptela noſtræ ætatis.

ὗης.) Hyes, epitheton Bacchi, ut Clidemus ait. Quia, ait, ei uictimas immolamus pluuio tempore. Pherecydes Semelen Hyen dici ait, & Bacchi nutrices Hyadas. Ariſtophanes autem, Hyen inter peregrinos deos recenſet.

ὑλακτẽ.) Talia latrat. unaq; incitat uicinos iſte inclytus, in omnibus omnis mali caput.

ὕλαν κραυγάζειν.) Hylã clamare. Ferunt Hylam Thiodamantis F. pulchra forma, amaſium Herculis fuiſſe, cum Argonautas comitaretur. Cum autem ad Myſiam peruenissent, egreſſum aquatum, à Nymphis fuiſſe raptum. Polyphemum uerò ad eum quærendum miſſum, clamitaſſe, & nominatim uocaſſe Hylã fruſtra. Quare prouerbium, de ijs qui nihil proficiãt, dici. Et nunc etiam Cianos, imitatione inquiſitionis illius, feſtum herois illius celebrare.

ὑλλẽις.) Hyllenſes, gens Illyrica, ab Hyllo Herculis & Melites F. Aegei fluminis filio.

ὕλη.) Materia, quæ à forma informatur. Quicquid enim fit, ſiue natura, ſiue arte, ex materia & forma conſtat: ut Socrates, ex materia carne, & humana forma: &, hoc arte confectum, ex materia ligni eſt, forma uerò ianuæ, aut ſcamni, aut alîus cuiuſdam rei.

ὕλλος.) Hercules βόθωας, id eſt tauri deuorator dicitur, quòd Hyllo filio eſuriente, unum aratorem bouem Thiodamantis mactatum deuorarit.

ὑμέναιος.)

τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελῳάμενον.

Feſtiuum Alcmanem celebratorem nuptiarũ Cycnum, qui Muſis digna cecinit.

ὑμεῖς ὦ μεγαρῆς ὅτε τρίτοι, ὅτε τέταρτοι.) Vos ó Megarenſes, neque tertij, neque quarti eſtis: Oraculi ſegmentum eſt, quod in prouerbium abijt: Equam Theſſalicam, Lacedæmoniamq; mulierem, & uiros bibentes aquam pulchræ Arethuſæ. ſed his etiam ſunt præſtantiores, qui intra Thiryntem habitant, & Arcadiam ouibus abundãtem, Argiui lineis thoracibus induti, ſtimuli belli: uos uerò Aegienſes neque tertij neque quarti eſtis, neque duodecimi, nullius precij aut numeri. Mnaſeas autem narrat, Aegienſes Achæos, Aetolis nauali prælio uictis, & naui actuaria decimæ nomine Apollini conſecrata, interrogaſſe, qui nam Græcorum ſe potiores eſſent? Pythiam uerò eis reſpondiſſe, quæ expoſita ſunt. Ion item, Aegienſibus datum fuiſſe hoc oraculum narrat: quidam uerò putant Megarenſibus. Et efferunt: Vos ô Megarenſes, neque tertij neque quarti. ut & Callimachus in epigrammatibus: Miſera autem Nympha, ut Megarenſes, nullo neque loco neque numero eſt.

Megarenſes.

Aegienſes Achæi deriſi à Pythia.

ὑμηττός.) Hymettus. Locus aut mons Athenis, & Hymettiũ mel: ex eoq; quicquid utile eſt ad medicinam.

ὑμνῶ σε.) Qui luminis diſſecuit primũ chaos, ut in luce opera te celebrent Domine opificem.

ὑμνήσεις.) Extra terram hanc cantabis mala, inquit Tragœdia.

ὑομυσία.) Suilla muſica, Seuueis. Ariſtophanes: Miror inſcitiam tuam.

ὑοσκυαμᾶν.) Pherecrates in Corianna: Inſanis homo ſenex.

ὑοσκυαμον.) Hyoſcyamum, genus herbæ uenenoſæ, nigrum ſemen habentis.

ὗειστὶ πῦρ.) Depluit in te ignis de cœlo.

ὑπαποτρέχειν.) Qui mane in Pnyce non adſunt, retrò abeant, ne minimo quidẽ accepto. Qui enim ſerius in concionem ueniebant, mercedem quæ pro concione frequentata dabatur, non accipiebant.

ὑπάγει.) Problemata ad generalia capita refert. Lucrum eum decipit, & magis exacuit.

ὑπαγόμενος.) Laſciuę ac tyrãnicæ mulieris calumnijs impulſus.

ὑπαγωγεὺς.) Hermippus: Eius conſuetudine utitur, nullo aſtricta uinculo, ſed blandis illius moribus adducta.

ὑπαγωγὴ.) Ne de induſtria ſegnius pugnantes, celerius terga dare poſſent, equos eis ademit.

ὕπαρ.) Per apocopen, pro ὑπάρχον. Tu mihi narra nocturnũ meum somnium, ego uerò tuum tibi diurnum narrare uideor.

ὑπαρξάμενος.) Tandem Græci, Chijs auspicatis, legatos miserunt ad Lacedæmonios.

ὕπαρχος.) Sophocles: Venisti huc Spartę rex, non noster dominus, neq; uspiam plus tibi potestatis est regendi huius, quàm huic te.

ὑπάρχων.) Non infero, sed propulso iniuriam.

Theon. Hypatia. Isidorus.

ὑπάτη.) Hypate, chorda musica, grauem edens sonum. Morbũ cum ad summum peruenisse, & terminum ineuitabilem adesse sensisset interitus sui, ensem suum in uisceribus defixit.

ὑπατία.) Hypatia, Theonis geometræ filia, Alexandrini philosophi, & ipsa philosopha, & multis cognita, uxor Isidori philosophi, floruit Arcadio imperatore: scripsit commẽtarium in Diophantem, astronomicum Canonem, in Conica Apollonij commentarium. Dilacerata est ab Alexandrinis, & corpus eius contumelia affectum, & per totam urbem disiectũ. Hoc uerò ex inuidia, ob excellentem eruditionem, præsertim Astronomicam, ei accidit, ut quidam tradunt, à Cyrillo: ut alij, propter innatam Alexandrinorum audaciam & seditionem. Multos enim etiam suos episcopos sic tractarunt. Vide quemadmodum cum Georgio & Proterio egerint. Hæc Alexandriæ & nata, & educata, & instituta est. Cum autem ingenio patrem superaret, non contenta fuit paterna in mathematis institutione, sed & reliquam philosophiam strenuè est amplexa. Mulier enim pallio induto, perq; urbẽ mediam progrediens, publicè audire uolẽtibus, uel Platonem, uel Aristotelem, uel cuiusuis alterius philosophi doctrinam enarrabat. Præter autẽ docendi solertiam, summum etiam uirtutis, quæ agendo cernitur, gradum conscenderat. Nam cum iusta & casta esset, uirgo permanebat: usq; adeò pulchra & formosa, ut quidam etiam auditor eius, eam adamaret. Is uerò eum amorem uincere non posset, sed ipsi etiã affectum suũ proderet: indocti quidem tradunt, eum ab Hypatia morbo illo per Musicam esse liberatum. Veritas autẽ perhibet, Musicam iam olim fuisse corruptã. Ipsam uerò prolatis quibusdam muliebribus pannis, in eumq; coniectis, & impuri ortus signo demonstrato, dixisse: Istud quidem adamas adolescens, nihil autem pulchrum. Hunc uerò præ pudore & stupore indecoræ demonstrationis, erubuisse, modestiorẽq; esse factum. Sic affectam Hypatiam, quæ & oratione facunda & diserta esset, & in factis modesta & urbana: cùm reliqui ciues meritò & amabant & celebrabãt supra modum, tum delecti magistratus primi ad eam accedebãt, ut & Athenis semper fiebat. Etsi enim ipsa res perierat, nomen tamen Philosophiæ adhuc magnificum, & dignum admiratione esse uidebatur administrantibus summam reipublicæ. Tandem accidit, ut Cyrillus, contrariæ sectæ præses * domum Hypatiæ præteriens, magnamq; conflictationem populi ad fores, uirorũ pariter & equorum, & eorum qui accedebãt & qui abibant, eorum etiam qui aderant, uidens, rogaret: Quæ ista multitudo esset, & qua de causa apud ædes tumultus? & è comitibus audiret, Hypatiam philosophã nũc salutari, & eius esse domum. Quo cognito, ita animum eius esse exacerbatum, ut uitæ illius statim insidiaretur, cædemq; per summum scelus moliretur. Nã cum de more prodiret in publicum, multi homines immanes, uereq; miseri, neq; iræ numinis gnari, nec uindictæ hominum, subitò facto impetu, illã interficiunt, scelere hoc & probro maximo patria inquinata. Et Imperator grauiter hoc tulisset, nisi Aedesius dona dedisset. Ac is homicidarum supplicium sustulit, sed in sese & suum genus transtulit: pœnasq; dedit eius nepos. Horum memoria adhuc recens, (συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ. f. οὐδὲ εἰς nihil imminuit) in magnas admodũ angustias contraxit Alexandrinorũ honorem, & studium erga Isidorum: cum etiã tali periculo imminente, singuli tamen crebra eius uti consuetudine studerent, & sermones à pudico ore proficiscẽtes, audire. Nam ij etiam, qui rhetoricis & poeticis scholis præerant, amabant frequentes philosophi congressus. Quamuis enim in ijs institutus non esset: tamẽ philosophica subtilitate, etiam illorum minutas artes prouehebat. Nam & cætera erat accuratus, & de orationib. & poematibus quę ostentabantur, melius quã cæteri iudicabat. Quamobrem etiam in theatris, cũ orationes aliquæ audiebantur, breuiter laudabat declamationes, & ualde modica laudatiõe: opportunè tamen

Scripta.

Violentus interitus.

Cyrillus. Alexandrinorum intemperiæ.

Hypatia & mathematica & philosopha.

Vbi ergo Isidorus maritus? Amator sanatus.

Tres critici. Agapius. Seuerianus. Nomus.

tamen etiam, & ut decebat. unde uniuersum theatrum (ut ita dicã) iudicio illius, tanquam norma utebatur eorũ qui melius aut peius dicerẽt. Mea uerò ętas tres nouit Criticos, qui ea quæ dicũtur, soluta quidẽ oratione iudicare norint: ijsdẽ enim iudiciũ poematum & scriptorum cõstat. Ego uerò etiã utrorunq; artificẽ eundem iudico, si modò exercitatio ad utrunq; accesserit, pariq; studio. His de causis non recenseo Isidorum, sed multo etiam inferiorem tribus iudico. Sunt autẽ iudices, Agapius, Seuerianus, Nomus. Noster uerò æqualis est Nomus.

Cur bini Consules?

ὕπατοι.) Cõsules, ij qui Romanã rempublicam administrãt. Respublica enim, repulsa post mortem Tarquinij seruitute, duobus consulibus, annuum principatum obtinẽtibus, summam rerũ mandauit: numero quidem uirorũ, metum monarchiæ reijciẽs: potestatis uerò moderatione, moderatos efficiens eos qui reipublicæ præerant. Qui enim nunc securibus & fascib. stipatur, & castris præest, quid de se paulo pòst futurum sit, in memoriam reuocans, moderatiorem & populariorem se populo præbet. Si quis autem molestè & arrogãter uteretur imperio, facilè hoc modo ab altero Consule, pari potestate prædito, eius arrogãtia minuebatur. Hac igitur ratione republica & tyrannidis grauitatem, & democratiæ petulantiam cauente, deligũtur duo uiri, qui à summa autoritate Cõsules dicuntur. Primus cõsul eunuchus creatus est, sub Honorio & Arcadio, filijs Theodosij, Eutropius, cubicularius imperatoris. Gestabatur sellis per urbẽ, nullo atroci facinore prætermisso. Reliqua nide in uocibus Antiochus & Eutropius.

Potestas non perpetua, minuit arrogantiam.

Eutropius eunuchus Cos.

ὑπαίθριον.) Eunapius: Maximus & Priscus eruditi quidem erant literis, sed usu rerum minimè exercitati.

Euripides.

ὑπαίμακε.) Non te canum genus cepit Euripides, sed Orcus & senectus sustulit.

ὑπεκίνει.) Primum quidẽ animos eorum deprauabat: deinde multam & absurdam loquacitatem producebat.

ὑπεκώμασε.) Comessatum ire: Prouerbium, in eos qui aliquid impudenter faciunt.

ὑπελάβομεν.) Dauid: Suscepimus Deus misericordiã tuam, in medio populi tui.

ὑπέμεινεν.) Titus eum qui hostes euasisset, occidere non sustinuit, sed successorem illi dedit exercitus. Proclus Isidorum gestare pallium iussit: at ille recusauit, idque cum Proclum dei instar ueneraretur.

Isidorus.

ὑπεξέπεμψεν.) Iamblichus. Pater filios, qui ætate & forma florerent, clam ad opiliones ablegauit, impotentem tyrannum metuens.

Camilli exilium.

ὑπεξέσχεν.) Camillus Romanorũ imperator, maxima ciuium inuidia suscepta, à tribunis plebis accusatus est, quasi de præda nihil in ærarium intulisset: & ultrò ante iudicium excessit. Sic Dion. Et Herodotus, Is specimen cæpit Spartanorum, & subduxit se in Thessaliam. Inde in Arcadiam profectus, res nouas est molitus.

ὑπεράριθμος.) Cum ij qui Scholarij dicuntur satellites, ter mille quingenti essẽt: Iustinianus alios bis mille adiecit, & Hyperarithmos, quasi numerum excedentes, appellauit.

ὑπερβαθμιον πόδα ῥιπτῶν.) Pedem ultra gradum iactare: pro, indecorè se gerere. Non ille modum excedebat in religione, sed limites sibi, qui eius ætatem decerent, præfiniebat, sincera & pura conscientia tractans res diuinas.

ὑπερβερεταῖος.) Hyperberetæus, Mensis October apud Macedones. Et prouerbio Hyperberetæus dicitur, de cessatoribus. Aqud Macedones enim ultimus anni mensis Hyperberetęus descriptus est.

ὑπέρβολον λίθον.) Saxũ, quod ei quem submergebant in aquis, de collo suspendebant, hyperbolum dixerunt. Est & Hyperbolus nomen hominis contentiosi.

ὑπέρβολος.) Hyperbolus, tribunus plebis fuit: quem Thucydides in 8. lib. in exilium missum esse ait.

ὑπερβορέων.) Inuisum morbum hocipso die ab optimo rege eijcite, usque ad Hyperboreos.

ὑπερβόρειοι.) Hyperborei: gens magis ultra Septentrionẽ habitans q̃ Scythæ.

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν, ἐὰν μὴ λέγω δίκαια.) Nisi æqua dixero, non recuso quo minus mihi caput in lanij stipite amputetur.

ὑπερέχιος.) Hyperechius, Alexandrinus grammaticus, temporibus Marciani imperatoris. Scripsit artem grammaticam, de nominibus, de uerbo, & orthographia.

ὑπερηγορῶν.) Isidorus Socratẽ defendens, sublimius quàm pro captu auditorum disserebat.

ὑπερή-

Virtutes oppositæ uitijs.

ὑπερήφανος.) Cuiq; uitio opponitur uirtus: libidini, caſtitas: gulæ, continentia: iuſticia, auariciæ: iracundiæ, manſuetudo: doloti, læticia: obliuioni, memoria: pigriciæ, tolerantia: imprudētiæ, prudentia: timiditati, fortitudo: arrogantiæ, modeſtia animi, & reliquis: ſuperbiæ uerò ſoli nulla opponitur uirtus, ꝓpter inſigne uitium: ſemet uerò ipſum Deus illi oppoſuit. Chriſtus enim opponitur ſuperbis. & propheta: Attolle manus tuas in faſtus illorum. & rurſus: Vlciſcere ſuperbos. Apud Apoſtolum autem ſuperbi intelligēdi ſunt, qui ob ea quæ habēt, aduerſꝰ eos inſoleſcūt q̄ eadē nō habēt.

Deum ſuperbiæ oppoſitum.

ὑπερίδης.) Hyperides f. Glaucippi oratoris, aut Pythoclis, Atheniēſis orator, unus ex illis decem qui primi habiti fuerunt. Diſcipulus fuit unà cum Lycurgo & Platonis philoſophi, & Iſocratis rhetoris: ac bonus quidē orator euaſit, ſed uictus eſt à mulieribus. Sublatus & ipſe à rege Antipatro, qui eum ex æde Cereris, quæ eſt Hermionæ, per Archiam eduxit, cognomēto Phygadotheram, quaſi exulum uenatorem dicas: reſectaq; lingua, mortuus eſt. Filius autē eius Glaucippus, oſſa in patrio monumento ſepelijt. Omnes eius orationes ſunt quinquaginta ſex.

Archias Phygadotheras.

ὑπερίδης.) Hyperides, optimus adminiſtrator Reipublicæ: qui quamuis amicus, tamē Demoſthenem accuſauit, ob Harpaleam pecuniam. Habuit filium Glaucippum.

Accuſatio Demoſthenis.

ὑπερκέρωσις.) Hyperceroſis eſt, cum ex altera tātum parte hoſtes ſuperamus. Nec equis excurrere, nec ex altera parte hoſtes ſuperare poterant, ut qui circumuenti eſſent.

ὑπερμαζία) Galli perterriti, quaſi Romani annona abundarent, & per luxum iactarent panes, pacem fecerunt. Hic, intemperanter agens & luxurioſē) puto ἀσώτως addēdum) uiuens, & auro petens cornices, qui dudum ſeruus fuit:*

Superbis male precatur.

ὑπερόπλα.) Si quis uel manibus uel oratione ſuperbus graſſatur, iuſticiæ ſecurus, nec deorū timet potentiam: malum eum corripiat fatum, ob infelicē luxum.

ὑπερόπτης.) Contemptor iuris, & homo inſolens.

Hyperides.

ὑπερόριον.) Cadauer Hyperidis proiecerunt Athenienſes procul ab urbe. Et rurſus: Suadet Athenienſibus, ut corpus Hyperidis oratoris proijceretur ultra fines.

960

ὑπερόριον.) Aeris inſueta diuerſaq; ratio, moleſta erat futura exercitui. Contra patriæ limites proficiſci. Pompeius.

ὑπέρρ πτελεκοπή; uel πτέλεφορον.) Piſtillinuerſio. De ijs qui eadem faciunt, & nihil proficiunt. Etiam hæc prouerbia idē ſignificant: ὁ διὸς κέρινθος, Iouis f. Corinthus: &, ἀ πυθώδε ὁδός, uia ad oraculum: &, ὁ τὴν δοκὸν φέρων, is qui trabē fert. &, ἐπιφλὸς, ἀλλ' ἐξορώροκτης. Non cæcus, ſed effoſſis oculis.

ὑπεροψίαν.) Notat Iudæorū interſeſe fidem, & ſuppliciorum deſpicientiam. Iudæi.

ὑπερωδυνία.) Afficiebātur pauperum atq; inopum acerbiſſimo dolore.

ὑπορώη;) Homerus: Labra quidem rigauit, ſed palatū non rigauit, χάλεα μὲν ἐδίλυ', ὑπερώλυ δ' οὐκ ἐδίλυε. Tertullian.

ὑπερπετεῖς.) Clearchus Lacedæmonius præcepit militibus, primùm quidē pedetentim progredi: ubi uerò intra teli iactum ad hoſtes acceſſiſſent, currere. illud, ut integris corporibus dimicarent: hoc, ut ſuperiores hoſtibus eſſent.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.) Vltra ſepta, uel ultra foſſas: hoc eſt, ſupra modum. Dicitur in eos, qui aliquid uel immodicè, uel excellenter faciunt. Eſt autem metaphora à quinquercionibus ſumpta. Dictū hoc ortum eſſe fertur à Phayllo quinquercione (ὁ πέντιος. f. ὁπέντιος) Crotoniata, ſiue Opuntio: qui cū antè quinquaginta pedum eſſent foſſæ, primus ipſe ſuis ſaltibus eas ſuperarit, ut inſcriptio ſtatuæ eius indicat: Quinq; & quinquaginta pedes ſalijt Phayllus, & diſcū proiecit centum minus quinq;.

ὑπὲρ τὸ καλλικράτης.) Supra Callicratem. Clearchus ait, Callicratem quendā in Caryſto ditiſſimum fuiſſe. Quòd ſi quem Caryſtij ob diuitias admirarētur, Supra Callicratem hyperbolicè dixiſſe. Ariſtoteles autem in Athenienſium republica ait, Callicratem quendam primum (δικαστικὸς μύθους. f. μισθὸς, præmia) fabulas iudiciales ſupra modum auxiſſe. Vnde prouerbium ortum ſit.

ὑπὲρ τὸν κατάλογον.) Supra catalogum. Prouerbiū, de extremo confectis ſenio.

ὑπὲρ τὸ μηδενός.) Dauid: Rediges eos in nihilum.

ὑπεροίσων.) Ille ea erat arrogantia, ut ſe Alexandrum etiam ſuperaturum confideret.

ὑπερφαλαγγίασις.) Hyperphalangiaſis eſt, cum ex utraque parte phalangis hoſti-

hostibus superiores sumus.

ὑπερφερὲς.) Proceritate erat gigãtea, & maiore etiam audacia.

Somnium Epicureum. ὑπερφρονεῖ.) Res humanas numen aut despicit, & cõtemnit: aut prouidentiam eis inspectricem non præficit.

Polemonis arrogantia. ὑπέρφρων.) Polemõ sophista adeò superbus fuit, ut cùm ciuitatibus quasi superior: cum principibus, quasi non inferior: cum diis ex æquo dissereret.

ὑπέσχεν.) Aures non præbuit criminatoribus: neq; cædem iniustam fecit, uolens quidem.

Captatio. ὑπέτεινεν.) Donec imperium orientis sperabant à rege, reliquasque spes alebant, quas ille faciebat: studium suum declarabant.

ὑπέθυνον.) Corpus omnium iniuriarũ est reum.

ὑπεύθυνοι.) Hypeuthyni dicuntur, id est rei, qui rationes nondum retulerunt, nec gesti magistratus rationem reddiderunt. Nos Deo semper obnoxij sumus. (ἡμεῖς δὲ τῷ θεῷ πάντοτε ὑπεύθυνοι.)

ὑπεψηνισμένη.) Psen est uermiculus in ficubus, quem agricolæ de ramis ficus suspendunt, ne fructus, eorum décidat.

ὑπηρετικοῖς.) Erat is ad ministeria obeũda, & ad res gerendas perquàm accommodatus.

ὑπηνέμια.) Hinc illi oriuntur falsa & monstrosa, pro uera scientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacio ueritatem præferunt.

ὑπηνέμια.) Aristophanes in Dædalo: Interdum multi galli gallinacei per uim subuentanea oua sæpe pariunt.

ὑπήντων.) Erant salutationes & Pæanes, & omnia quæ homines ex magnis periculis inopinatam salutem adepti dicunt & faciunt.

Archilochi bellica uita. ὑπνομαχῶ.) Aristophanes: Ego in mediis mœnibus collocatus, repugno somno: id est, uigilo. Marcellus peruigilare solitus fuit, uel, in somnis etiam pugnare: id est, somniare prælia. Cum hasta & panis subigitur: cum hasta & uinũ Ismaricum: bibo etiam inclinatus in hastam. Haud scio an magis Archilochum dicere hæc decuerit, quàm me. Virgilius:

Caniciem galea premimus: uersaq; iuuencum
Terga fatigamus hasta.

ὕπνος.) Somnum fieri tradunt, resoluto sensibili uigore iuxta cerebrum. aut, Vigilię naturalis priuatio est somnus: cõtrà uerò naturam est priuatio, ut cum oculi execantur. Somnus est sensuum cessatio, quæ fit ab exhalatione in cauis uenis cerebri, propter requiem animantis: aut, Somnus est sensibilis spiritus languor. Hypnus græcè dicitur, à recedendo, quòd in eo sensus recedit.

Somnus.

ὕπνος.) Somnus, cum de Deo dicitur, significat æquanimitatem seu patientiã. Dauid: Expergiscere, cur dormis, Domine? &, Dominus quasi dormiens experrectus est. *μακροθυμία θεοῦ.*

ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.) Somnus dulcis abesto oculis. Prouerbium, de ijs qui philosophari uolunt. id est, multum uigilandum & lucubrandũ esse philosophiæ studiosis. *Eruditio lucubrationes postulat.*

ὑποβάθραν.) Aliquanto pòst uxorem uerberauit, & interfecit, concubinæ calumniis adductus.

ὑποβαλλόμενοι.) Sophocles: An ista uera non sunt, sed conficta à rege, aut alio quopiam? *Verúmne an figmentum?*

ὑποβήσονται.) De insolentia sua ultrò nihil remittent: neq; potestatem dabũt agendi, quod è re ipsorum fore uideat̃. *Pertinacia.*

ὑπόβλητος.) Dixisses eos subditos, & nothos omnino. Patriam enim suã multis malis impleuerunt. *Adulterini ciues.*

ὑπερβολὴ.) Solon edixit, ut Homeri carmina sic recitarentur, ut ubi unus desijsset, ibi alter inciperet. *Homerica recitatio.*

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.) Sub terra habitantes: fortasse dicuntur ij, quos Scylax in sua nauigatione Troglodytas uocauit: & quos Hesiodus tertio libro catalogi Catudæos nominat, quasi subliminares dicas. *Troglodytæ.*

ὑπογράφεται.) Quibus omnib. Patres conscripti bonã spem præbẽtes, responderũt: se legatos in Asiam missuros. *Bona uerba.*

ὑπογραφὴ.) Descriptio, est oratio breuis, exponens ea quæ acciderunt.

ὑπόγυον.) Recentes clades maius ꝓbrum, maioremq; calamitatem habent.

ὑπόδημα.) Deus ad Moysem dicit: Solue calceamentum pedum tuorum. Nã locus in quo stas, terra sancta est. Significat calceus carnalem sensum propriæ uoluntatis. *Calcei allegoria.*

ὑποδήματα.) Sic uocatur incarnatio Domini. & huius rei testis ipse Dominus, per prophetam dicens: In Idumæam extendam calceum meum. Quapropter etiam scabellum dicta est Domini incarnatio, ut in terra uisa, & uersata cum hominibus, occupatis terræ finibus. Et propheta: Adorate scabellum pedum eius.

ὑποδικοι.) Milites scelerum rei, inito consilio ad Decebalum deficiendi, supplicio afficiuntur.

ὑποζώματα.) Interdictũ fuit, ne Athenis exportarentur ligna & pix. Habebãt enim etiã Lacedæmonij triremes, cùm insulis quibusdam imperarent.

ὑποζύγια.) Boues sub iugum. Non satis uirium erat iumẽtis aduersus uię difficultatem. Itaq; currus sublatos è celebris exportabant.

O triste seruitutis improbæ iugum.

ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.) Homo iumẽtis similis, qui non ex animi sui sententia & propensione aliquid agit, sed aliorum iussu, ut & iumenta.

ὑπόθεσις, πρόοχή.) Dicuntur etiã principia hypotheses: quòd nulla demonstratione constituuntur.

ὑποθέτης.) Cognosci non potuit, quis fabulæ illius esset autor.

ὑποθήγων.) Ad præclara facta homines acuere.

ὑποκαθέσθαι.) Voluit ille nihil alienum concedere: neq; quicquam inimicũ suo regno relinquere.

ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς.) Demittere supercilia: id est, desinere irasci: & mansuetiorem fieri. Nam tollere supercilia, est signum iræ.

ὑποκαθημένης.) Cum ex his ipsis ira insideret animis, breuiter à Philippo commonefacti, celeriter paruerunt.

ὑποκρουόμενοι.) Demosthenes in oratione falsæ legationis: Vltrò sibi accersunt seruitutem, Philippi hospitiũ & amicitiam, & id genus alia prætexendo.

ὑπόληψις. δόξα.

ὑπόληψις.) Opinio. Principum socordiam cognouit, quippe qui opinionis eius rationem non haberẽt. Aristoteles in Locis ait: Si existimatio ὑπόληψις uera & falsa est, fuerit etiam opinio.

ὑπὸ μάλης, uel ὑπὸ μαχάλης.) Sub ala.

ὑπομονή.) Qui se maiora toleraturum profitetur, facilè etiã minora sustinebit.

Cauenda suspicio.

ὑπόνοια.) Philolaus suspicionem maximè omnibus cauendam esse monet. Etsi enim, inquit, nihil committis, sed tantum uideris: infelix es. Sic etiam Philolaum Croton aliquandò sustulit patria: quia uisus ei erat uelle domum tyrannicam habere.

Philolaus.

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.) Sub omni saxo scorpius est. Dicitur in malicios & contentiosos. Monet, ne temerè loquamur, ne mordeamur.

Loqui. Morderi.

ὑπὸ πῆχυ κρατεῖν.) Sub cubito tenere. Nemesis, id est uindicta planè est,

Nemesis superbiæ uindex.

de qua ad lyram canimus. Tu latens e- 964
uestigiò insequeris, Elatas ceruices de primis, & sub cubito semper uitã tenes.

ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ.) Scabellum Dei, olim diuinum habebatur templum: nunc Ecclesiæ terra mariq́ue, in quibus Deus adoratur.

ὑπόπτης, καὶ ὑποπτία.) Ille simulata stul- Stultitia
ticia effugit tyranni crudeles & suspica- malorum
ces mores. Et rursus: Quasi largitionib. ex, & quorum
illud ageret, suspectus fuit. sua persona.

ὑποσκὰς.) Ille accepta delatione, aduersus illius insidias sese parat.

ὑπόστασις.) Hypostasis. est propriè, quæ per se subsistit. Est ergo res & subsistens, & essentialis: in qua congeries accidentium, tanquam in uno subiecto, re & actu subsistit.

ὑπόστασις.) Secundũ Ecclesiasticam & Apostolicam traditionẽ, hypostasis est persona, id est, character: ut Apostolus filium splendorem gloriæ, & characterem substantiæ eius dicit: hoc est, personam eiusdẽ essentiæ, characteris & substantiæ patris. Personas autem & characteres dicimus in Deo, incorporea, & nõ informata. Persona siue substantia est secundum S. Patres, proprium supra (τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινὸν) commune. Communitas enim est, natura cuiusq; rei: propriè uerò sunt substantiæ, ut natura. hoc est, essentia una est Deitas: hypostases uerò tres, pater, filius, & Spiritus sanctus: tres personæ, id est characteres: una autẽ natura & genus. Si ergo dixeris, Custodiat nos Deitas: totam sanctam Trinitatem significasti. Si uerò dixeris, Filius Dei no biscum: unam hypostasium dixisti, & totam Diuinitatem. Tres hypostaticæ pro- Difficilis
prietates sunt in Deitate: ortu carere, pa- quæstio
tris: filij, esse natum: & Spiritus sancti, S. Thomæ.
procedere. Pater enim non est genitus: nec procedit filius: nec genitus est Spiritus sanctus. Quinque autem modis effertur: hypostasis, persona, character: indiuiduum, & proprium (ὑπόστασις, πρόσωπον, χαρακτὴρ, ἄτομον, ἴδιον.) Natura dicitur, Natura
uelut angelica natura. Hypostases uerò, Proprie
propriæ cuiusque appellationes: uidelicet Michael, Gabriel. Eodẽ modo natura est una & communis, Humanitas: hypostases autem, Petrus & Paulus, & reliquæ personæ humanitatis, & characteres. Natura ergo domina est, & causa, & gignens hypostasiũ suarum: propterea q; hypostases dicuntur, quòd sub natura, fonte suo, stent. Neq; uerò intelligentib. & animatis

& animatis tantum,rationeq́ prędi-tis hęc regula terminorum conuenit:ſed etiã omni animatæ & ſenſus experti & immobili naturæ.ut ſi dixerimus, Deum feciſſe lumen:ecce eſſentiam (τῶν φωστήρων luminarium ut uulgò loquuntur.) Solis & Lunæ ſignificauimus.ipſa uerò eſſentia diuiditur in ſuas hypoſtaſes:ut Lunã, aſtra & reliqua. Eodemq́; modo inuento,ſi dixeris ſpiritus : omnem uentorum naturã ſignificaueris: ſi uerò dixeris Auſter aut Aquilo,ſunt hypoſtaſes.Eodem modo ignis una eſſentia diuiditur in hypoſtaſes:ut lucernas, ceras, faces , caminos. Sanctam Chriſti carnẽ nõ dicimus perſonã,ſed eſſentiam : ut ſignificemus, eum totam noſtrã naturam aſſumpſiſſe. Nam ſi eam dixerimus hypoſtaſim: unũ quendã hominẽ cõſtat nos dicere Chriſtũ aſſumpſiſſe & ſeruaſſe.Verùm non dicitur hypoſtaſis, quatenus inſeparabilis eſt à Deo ſermone caro. Hypoſtaſis enim diſcreta perſona dicitur. Eam igitur in hypoſtaſi eſſe, non tamen hypoſtaſim dicimus.ἀνυπόστατον enim, id quod ineſt,dicitur: ſicut ἀνυπόστατον, quod non ſubſiſtit,aut eſſentiam non habet. ut ſomnium ſubſtantiæ eſt expers , nec ſubſiſtit,& eſt imaginarium (τὸ ἐνύπνιον, ἀνέσιον, ἀνύπαρκτον, φανταστὸν) & quod definitè diximus anhypoſtatum,anhyparctum & anuſium: quod uerbo quidem ſæpe dicitur: in eſſentia uerò aut hypoſtaſi non cognoſcitur:ut orcus,mors, aut morbꝰ. Rurſus enuſiũ dicimus , aut ipſum Ens, aut proprietatem quæ in ipſa ſubſtantia cognoſcitur:ut, Enuſium eſt homini rationale, & corruptibile. Similiter etiam Enhypoſtatũ duob.modis dicitur,aut ꝓ reuera eſt: aut eſt in hypoſtaſi ꝓprietas, ut in Deo patre nõ eſſe natũ:in filio eſſe natũ:in Spiritu ſancto procedere. Et rurſus: Hypoſtaſis eſt eſſentia cum quibuſdam proprietatibus numero à conformibus diſcrepans:hoc eſt, perſona eiuſdem naturæ, characteris & ſubſtantię patris: (πρόσωπον ὁμοούσιον τῷ χαρακτῆρι καὶ τῷ πατρὸς)aut, Hypoſtaſis eſt,omne quod ſuæ perſonæ ineſt(πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον.)Aut etiã ſic:Hypoſtaſis eſt eſſentia proprietatẽ habẽs characteriſticis proprietatib.(οὐσία ἰδιάζουσι τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδίωμασι.) Hypoſtaſis nomẽ in Sacris literis trifariã dicitur, id quod per ſe eſt: ut, Memẽto quæ ſit mea hypoſtaſis. multitudo conſentientiũ : ut, Exiuerunt uiri ex hypoſtaſi .i. cõſenſu,factione ſeu conſpiratione alienigenarum.enuſiũ : ut, In hypoſtaſi gloriationis meæ. Hypoſtaſis & perſona ſunt idẽ.ambo enim ſunt particulare quiddã , & propriũ : ut q̃ in ſeſe circũſcriptionẽ,& nõ in plurib.* appellationẽ naturaliter poſſideãt. Hypoſtaſim uocamus,qd̃ per ſe ſubſiſtit,& in nullo alio (σωχωρούμενον)cõſpicitur: qd̃ etiã qdã indiuiduũ uocãt. Cõgeries aũt accidẽtiũ hoc fuerit:q̃ ſimul oẽs uidemus uni cuidã ineſſe,& nulli alij, præter id unũ cui ineſt.Subſtantialis aũt unitio eſt,quę diuerſas eſſentias ſiue naturas in unam perſonã,& unã eandẽq́; hypoſtaſim cõgregat & cogit.Hypoſtatica aũt differẽtia, eſt ratio qua ſecundũ congeriẽ proprietatũ quæ cõſpiciuntur cõmuniũ eſſentiæ (λόγος καθ' ὃν ἡ ξ᾽ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τὴν οὐσίας*.) Diuerſitas diuidens numero aliud ab alio , indiuiduorum facit multitudinem.

Christi caro.

ἀνύσιον.

ὑποστατικὴ ἕνωσις.

ὑποστολικῶς.) Cũ pericula urgentia magno animo ſuſtinuiſſet:fortitudinis opinionem eſt conſecutus.

ὑπόσημα.) Multitudini uirorum Romani fortiter reſtirerunt.

ὑποσηάμενος.) A' prima ætate ſtabilem & tranquillam uitã auſpicatus,neq; metu neque læticia mutato uultu uiſus eſt unquam.

Idem uultus, eademq; frons.

ὑποχεῖν.)Populo rationẽ reddere, de reb.hactenus geſtis.Et rurſus:Cũ ratiões retuliſſet,& beneficia demõſtraſſet.

ὑποπτεύθαι.) Xenophon : Si nos illos inuaſerimus:illi uiciſſim nos ſpoliabũt. Nos autem nondum ita firmi ſumus.

ὑποτείνει.) Acerbam futuræ rei ſpem prætendit,inquit Philoſtratus.

ὑποτείνων.) Nõ aſſentans,neq; prędmia pollicens,neq; ora ſublinens.

ὑπότριμμα.)Intritum è palmis & melle & aliis quibuſdam condimentis.

ὑπότριμμα ἔλεγεν, Acri & toruo eſſe uultu.& στέργειν σκοροδάλμη, Acrib.delectari.

ὑποτυφόσης.) Hinc inimicitiæ Romanorum & Abarum,longo tempore iritatæ eruperunt.

ὕπελα ἕλκη.) Hulcera hypula dicũtur, quæ cicatrices habẽt in ſuperficie ſanas, intrinſecus uerò purulentã putrefactionem.unde hypuli dicũtur, qui ſe bonos uiros ſimulant,cum improbi ſint.

ὑπέλως.) A' quibuſdam ex familiarib. abhorrebat:nec candidè eos amabat.

ὑποφητεία.) ὑποφητεία differt à ꝓphetia, quòd prophetia antequã fiant dicit pòſt futura:hypophetia, id quod fit aut

factũ eſt: & de hoc ipſo ea (τὰ παρεστῶτα, ea quæ præſto ſunt) quæ aſtant, aut etiam iamiam aduentant.

ὑποφονία.) Hypophonia, pecunia dicitur interfecti, quæ cognatis interfecti datur ab eo, cui cædes illa crimini datur: ne perſequãtur ius ſuum, nec actionẽ cę dis intendant.

ὑποχαλκὸν σὺ τὸ χρυσίον.) Aurum tuũ ę re permiſtum eſt, & adulteratum.

Polemon. ὑπόχυτον.) Vinum dulce. Fuit Polemon philoſophus non ſuauis, neq; dulcis, ſed auſterus.

ὑπὸ ψήφου μιᾶς.) Vno ſuffragio.

ὑποψία.) Suſpicio, id quod ex auditu & traditione ſcribitur.

ὑπωμοσία.) Hypomoſia. Eſt dilatio iudicij, cũ quis peregrinationẽ, aut morbũ aut qd huiuſmodi, (lego τὸ παραστησίων) iureiurando interpoſito cauſatur.

ὑπωπάζω.) Apoſtolus: Cõtundo corpus meum, & in ſeruitutem redigo. hoc eſt, ad uirtutis exercitationẽ id cum ſcientia & prudentia traduco: & ad rerum meliorũ adiumentũ, nõ ad luxuriã. eaq; de cauſa admonet dicens: Induite D. IESVM, & non proſpicite carni ad libidines. Neq; uerò moderatã & neceſſariam curationem ad tuẽdam uitam uetat: cũ ſubiiciat: ad cupiditates, noxias ſcilicet & amentes. Neq; enim ita curandum eſt corpus ut inſultet animo: ſed ut adiumẽto ſit, & ſeruiat optimis illius ſtudiis. Idem etiam Plato ait: curandum corpus & anima, propter compagẽ: quare & uiuere & rectè uiuere licet (ἐπιμελεῖας δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς ἕνεκα ἁρμονίας: διὸ καὶ βιῶναι τέ ἐστι καὶ ὀρθῶς βιῶναι.)

ὑποικυρὲν μῖσος.) Clandeſtinũ quoddam odium, in animo deliteſcens.

ὑρρᾶ παῖς.) Hyrræ filius, Pittacus, qui & Hyrradius.

Diuitiæ ex labore & frugalitate. ὑρκανὸς.) Hyrcanion eũ interrogauit, quomodo pater eius diuitias coegiſſet? at ille reſpondit: Laborando, & cupiditatibus reſiſtendo.

ὗς ἐπὶ ῥόδων.) Sus per roſas. In fatuos, & malè educatos.

Pluuia Thebis. ὕθης.) Tum Thebis pluit, quod nunquam antea factum erat. In Aegypto enim pluere non putatur.

ὕσιαι.) Hyſiæ, urbs Bœotiæ.

ὑσσὸς.) Telo coniecto, ſcutum & thoracem eius traiecit.

ὕσσωπος.) Hyſſopus, herba detergendi uim habẽs. Dauid: Aſperges me hyſſopo, & mũdus fiam. Nullam remiſſionem peccatorũ operabatur: ſed quiddã occultũ id uerbũ ſignificat. hyſſopo ſanguinem agni & poſtibus inſtillando, uaſtatoris manus effugerunt. Typus autẽ illa ſunt ſalutaris paſſiõis. Sanguis enim ibi & lignum ſalutaria ſunt.

ὑστάσπις.) Hyſtaſpes, pater Darij.

ὑστερίζειν.) Poſt tẽpus auxilia ferentes.

ὑστερολόγος.) Poſterior oratio. Sed aduerſus iſtos poſtea dicemus. Eſt imitatio Homerica, ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖθις, at iſta quidem poſt deliberabimus.

ὗς ἐπὶ ῥόπαλον.) Sus ſub fuſtem. Prouerbium apud Dinolochum, in eos qui ſeſe in præſens periculum & perniciem coniiciunt.

υἱοὶ θεοῦ.) Filij Dei ſunt Apoſtoli, ut qui fratres Chriſti appellati fuerint. Dicit, inquit, fratrib. meis, præcedo uos in Galilæam. Filios autem arietũ, eos qui è gẽtibus crediderunt, quippe qui nati ſint è brutis parentibus. Dauid: Ferte Domino filios arietum. Filij autem excuſſorũ (υἱοὶ τῶν ἐκλελεπναγμένων) ſunt, multis malis exercitati. Dauid: Quemadmodum, inquit, ſagittæ in manu potentis, ſic filij excuſſorum.

Hic Deus. Aquam. Euangel.

ὑφαλὸς φάτις.) Occulta fama. Per Helotes cibos occultos inferebant: qui cũ ad tẽpus latuiſſent, tandẽ ſũt deprehẽſi.

ὕφαλοι.) Barbari obſcurò quodã genere mortis interibant. Nam æſtus maris hoſtem ſubitò abſumebat.

ὑφέξῃ.) Noli ſperare tuum nos malum ſubituros: inſaniremus enim. Ipſe tu quidem quod tuum eſt, rectè conſequêris.

ὑφεωρᾶτο.) Sed tamẽ grauiter ferebat, animoque frangebatur, magnitudinem rei intuens.

ὑφέρπυτα.) Animos eorum Deus propter facinora excæcabat: (ἐπισκότει lego) ut imminentem ſibi (λιμὸν, f. λοιμὸν peſtẽ) famem non cernerent.

ὑφέσεως.) Ne particula quidẽ Fabiani generis domi relicta erat.

ὑφεὶς.) Abiecto animo per legatos ſupplex petiit, ne ſibi bellũ inferretur.

ὑψαγόρας.) Iactabundus erat, & magniloquus, & aſper. Bonus autem nihil uerbis eius cedens, pugnam ei Scythicam in memoriam reuocabat.

ὑψῶτε.) Dauid: Extollite Dominum Deum noſtrum, & genua flectite ad ſcabellum pedum eius.

ὑψώθητι.) Dauid: Exaltare ſuper omnes cœlos Deus: hoc eſt, omnibus hominibus

nibus altitudinem tuam demõstra, summumq; fastigium.

INITIVM LITERAE Φ.

FABEAS, qui & Hamilcar, Carthaginensium dux.

Abstinentia magistratuum. FABIVS Pictor, historicus Romanus, negat ulli magistratui Romanorum licere quicquam publicum in suos usus conuertere.

Fabius Maximus, consul Romanus, bellum adolescens cum Samnitibus gerens, cũ audacius quàm tutius, rem administraret, cladẽ accepit, tribus millib. interfectis, & plurimis ad bellũ inutilib. redditis. Itaq; Senatus imperiũ illi abrogat. *Pater pro filio Reip. satisfacit.* At pater huius, eiusdẽ nominis, superiorib. annis in multis præliis uersat⁹, orabat Senatũ, ut cõdonaret Fabio culpam: pollicens se præstantioribus factis, filij delictũ correcturum. Senatus uerecundia uiri motus, rursus imperium iueni committit, legato ei patre dato, ut ne is per imperitiam offenderet. Is igitur in agrum hostilem profectus, rem bene gerit, & triumphat.

Fauorinus Hermaphroditus. FAVORINVS, Arelatẽsis Gallus, uir omni eruditione politus: sed semiuir, quem Hermaphroditum dicunt: summus philosophus rhetoricæ uerò magis studiosus: floruit tempore Traiani Cæsaris, & uixit usq; ad Adriani Cæsaris tempora. Aemulatus est atq; imitatus Plutarchum Chæronẽsem, infinita atq; assi- *Scripta.* dua scriptione librorũ. Scripsit & philosophica, & historica, quorũ magnus est numerus. Ex libris eius etiam hi sunt: de Homeri philosophia, de Socrate, & de arte eius amatoria, de Platone, item de ratione uiuendi philosophorũ, & alia. Scripsit etiam dicta sententiosa.

Veneficus hosti traditus. FABRICIVS, missis aduersus Pyrrhũ copiis, dux designatus est, uir pridem regi notus, quique specimen euidens magnitudinis animi sui edidisset. Nam cum castra ex aduerso haberent: quidam nocte captata, siue medicus, siue alius quispiam, regiæ mensæ minister, Fabricium conuênit, pollicitus, se uenenum regi daturum, si pecunia sibi ab eo daretur. Quem Fabricius odio prosecutus, propter eum conatum: Pyrrho uinctum mittit. Quod factum Pyrrhus admiratus, magna uoce exclamauit: Hic est, & nullus alius, ille Fabricius, quem difficilius à sua *Pyrrhus de Fabricio.* uirtute, quàm à cõsueta uia Solem auerteris. Pyrrhus aũt cũ aleam de summa rerũ iáceret, summa rerum excidit.

PHAGEDAENA, morbus pestilens: & Phagedænæ, genus herbæ.

Parasitus. Cœlio dæmõ. Tagenocnisotheras. φαγεῖν ζῶν.) Iunius, homo equestris ordinis & uorax, familiaris fuit summis uiris, ac consulibus: appellatus est κοιλιοδαίμων, quasi uentrideũ dicas, quòd summum bonũ in gula & uentre poneret. Et ταγηνοκνισοθήρας: id est, is qui sartaginis nidorem consectaretur.

φαγεῖν.) Prouerbium, ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων: Adeste, edite meos panes.

Vindicta cessare uidetur. φαέθων.) Sophocles: Vbi tandem sunt fulmina Iouis? aut ubi splendẽs Sol? Nũ hæc uidentes, dissimulant taciti? id est, cur non scelus istud in lucem proferunt? Et Homerus: Posteaquam Sol splendẽs ascendit supra terram. εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. Ostendit autẽ poeta, rotundum esse mundum.

φακαὶ.) Prouerbium, ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ; πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν. Ita ne ditatus, non amplius delectatur lente? Antehac autem propter paupertatem omnia deuorabat. De ijs qui è pauperibus euaserunt diuites.

φακᾶς.) Dioscorides medicus Phacas cognomento dictus est, propter nigras in facie maculas. Prouerbium, φακοῦ γωνίαν κρατεῖς, lentis angulum tenes. De iis rebus quæ fieri non possunt. Et φακὸν κόπτεις, Lentem tundis. De rebus irritis & inanibus.

PHACEE, rex Israeliticus, qui bellum contra Achabum gessit, & uno die quingentos & mille uiros potentes è medio sustulit, ac 1300 mulieres & pueros captiuos abduxit.

Collyrium. φάκελλον.) Apollo iubet uendi Nicanori fasciculum bybli quadringentis aureis, & in cineres redigi, & iis aqua paludis Mariæ madefactis inungi oculos.

φαλαγγαρχίαι.) Duæ merarchiæ, quatuor millia uirorum, & sex continentes. Id nonnulli ἀποτομὴν κέρατος, segmentũ cornu appellãt: alij μέρος, partem. Olim autem & στρατηγίαν militiæ præfecturam appellabant, & ducem στρατηγὸν imperatorem, nunc autem phalagarchen.

φάλαγγες.) Acies, ordines: quidam autem multitudinem armatorum è pluribus ordinibus.

φάλαγξ.) Plato in Hellade: Leges nostræ similes esse uidentur tenuibus istis aranearum telis, quas aranea parietibus intexit.

φάλαγξ.) Ordo militaris, *quadrage-

Phalanx Macedonica.

nis uiris constans. Consul Lucius nunquam antè uisa phalange, sed tunc primùm apud Perseũ conspecta, sæpè apud Romanos confitebatur, nihil se uidisse terribilius phalange Macedonica: quãuis multa non solùm uidisset prælia, sed & ipse commisisset, si quisquam alius.

φαλακρότερος εὐδίας.) Magis caluus serenitate.

φαλακρὸν τίλλεις.) Caluũ uellis: in eos qui frustra laborant.

Epistolæ Phalaridis.

PHALARIS, Agrigentinus, regno totius Siciliæ potitus, Olympiade quinquagesimasecunda. Scripsit epistolas prorsus admirabiles. Aelianus de eo dicit, Apollinem & Iouem patrem, morã mortis concessisse Phalaridi, spacium duorũ annorum, quòd Charitonem & Melanippum humaniter tractasset.

Chariton. Melanippus. χρονολογία.

PHALEC, uoce prophetica dimidium dicit temporis Christi aduentus. Ab Adamo enim usque ad diluuium Noe, anni sunt 2242. A' diluuio usque ad Phalec, anni 758: ut fierent anni ter mille. A' condito enim mundo usq; ad assumptionem Domini nostri IESV Christi, anni sexies mille. (5.)

φάληρον.) Portus Atheniẽsium, & municipium Antiochiæ tribus, unde municeps Phalereus.

φαλῆς.) Quemadmodũ Homerus cõponit pauorem cum fuga, & sociũ eius esse dicit: Admirabilis fuga (inquit) inua sit, timoris horribilis socia: sic & Comicus, occasione inde sumpta, Priapũ Bacchi amicum esse inquit. nam Bacchicũ potum sequitur res uenerea. Phalliones autem in honorem Bacchi sic uocabantur, à phallis Bacchi.

Priapus Bacchi amicus, ut fugæ pauor.

FALCIDIA lex à Cæsare Caio Octauio sancita, autoritatem maximam etiã nunc habẽs in patrimoniorũ successionibus, à Falcidio tribuno plebis lata.

Phalli, ficulnea ueretra, figura pudendi uirilis, pòst è rubro corio cõfecta: qb. de collo & mediis femoribus suspensis, Bacchanalib. in honorẽ Bacchi saltabãt.

φαλλοφόροι, ἰθύφαλλοι αὐτοκάβδαλοι.) Sũt genera Musicorum. Ac Ithyphalli ebriorum laruas habebant, & manicas uarias, & tunicã demissam ad talos. Phallophori autẽ, libro arboris, aut pelle tegebant faciem, hedera & uiolis coronati.

φαμέας.) Excubias intuens (F. Fabea.) Fameas, quamuis homo nõ timidus, declinat prælium aduersus Scipionem.

φάναι ἐν ἑαυτῷ.) Dicere intra sese, cogitare est: dicere simpliciter, alteri ostendere est.

PHANES. Adductus est in Orphicis in medium Phanes, pudenda habẽs iuxta nates: quem dicebant præsidem generatricis facultatis, & Hericapœus alter, deuorans omnes deos, ut Saturnus. Phanes. Hericapæus.

PHANIAS, aut Phænias, Eresius philosophus, Peripateticus, Aristotelis discipulus: uixit cẽtesima undecima Olympiade, & deinde sub Alexãdro Macedone. Fuit alius Phanias, è ducum numero.

φανὸν.) Perspicuum omne φανὸν uocabant. Et quia ex uitibus faculas conficiebant: propterea dicitur φανὸς ἀμπέλε, Lucerna uitea.

PHANOSTRATE, Apollodorus de Athenienſibus meretricibus, hanc dicit nuncupari φθειροπύλλω, quòd in porta stans, pediculos colligeret.

φανῶν.) Aristoph. Parua quidẽ statura homũcio, sed pessimus: μικρός γε μὴν ἔστ', ἀλλ' ἅπαν κακόν. De Nicarcho loqs.

φαντάζομαι.) Aristophanes: Id quod effugerat, plus erat eo quod apparuerat.

φαντασία.) Cum sciret opinionem de se, quasi pecuniam maiorem haberet: pro ratione negocij, ut licuit, consilium iniit. Romani magna cum pompa & affectione populi præcedebant, ad rem gerendam.

φαντασία.) Visum, uisio, imaginatio. Phantasia est facultas animi, & cognitione & appetitione & uita prædita.

φαντασία καὶ αἴσθησις.) Differunt inter sese phantasia & sensus. Sensus enim ad externa refertur, phantasia uerò in se ipsa cognitionẽ habet. Et sensus id quod adest tantum, & quod extrinsecus percipit, nouit. Phantasia uerò, sensibilium rerum formas à sensu acceptas in sese refingit. Vnde & patibilem mentem eam appellat. Aristoteles: mentem quidem tanquam intus habeat aliquid, quod in cognitionem cadat, (καὶ ἀπλῆ πεσοῦσα λῇ, ὥσπερ σκεῖνο ἐπιβάλλουσιν, fortassis: κεῖν: & ut illa, id est mens) & simplici apprehensione id apprehendat. Patientem uerò, quòd cum figuris, & non sine formis. Dicta est autem phantasia, quasi φαοσισία: hoc est, eorum quæ apparuerunt statio. Phantasia enim est, status eorum quæ apparent. In ea enim, ea quæ extrinsecus apparuerũt, cõsistũt. Ambo enim in rebus particularibus cernuntur. Nam album quidem norunt, sed non uniuersum album. Differũt autem, quòd

quòd ille externa, hæc interna nouit. Et phantasia quidem quinq; sensuum susci pit formas, quisq; uerò sensus suum tantùm sensibile percipit.

φαντασία & φάντασμα.) differũt. Phantasma enim, hoc est spectrum, est figura aut species alicuius rei, cuiusmodi in somnis existit. Phantasia autem, est impressio in mente, hoc est commutatio. Non enim intelligenda est informatio, quasi forma sigilli. Nã fieri non potest, ut multæ formæ eodem tempore adsint. Intelligitur autem phantasia, ab eo quod est (κατὰ τὸ ὑπάρχον) secundum id quod est, expressa, & informata, & cõsignata: qualis esse non potest ab eo quod non est. Phantasiæ uerò quędam sunt sensibiles, quædam non sunt (φαντασίαι αἰσθητικαὶ, νοητικαὶ.) Sensibiles quidem, quæ instrumẽto, uel instrumentis sensuũ: non sensibiles, quæ mente comprehenduntur: quemadmodũ incorporeæ, & aliæ quæ ratione percipiuntur.

φάος.) id est lumen. O lumen castum Aer, æqualiter terræ distribute, ut mihi multas & lamentationum cantilenas, & multas sensisti cruẽti pectoris plagas aduersas, ubi caliginosa nox desijt: Electra inquit. Ait autem se neq; noctu, neq; interdiu desinere plorare. Iucundissimum lumen erit diei, ijs qui aderunt.

φάων.) Phaon. Dicunt hoc de amabilibus, & superbis. Nam Phaonem aiunt adamatum fuisse unà cum multis à Sappho, non poetria illa, sed Lesbia quadã: eamq; spe frustratã, præcipitasse sese de rupe Leucade.

φαραὼ.) Pharaones uocabãtur omnes Aegypti reges, à primo Pharaone.

φαρισαῖοι.) Pharisæi separati, eo quòd distinxerint & separauerint sese ab alijs omnibus, cùm puritate & exquisita ratione uitæ, tùm obseruatione præceptorum legis. Phares enim Hebraica lingua segregationem significat, aut dissectionem. Eandem uitam etiam scribæ agebant, apud quos & ratio eadẽ erat, & cõtinẽtia & uirginitas, bis ieiunium in sabbatho, urceorum & catinorum & poculorum purgationes, decimę & primitiæ, & assiduæ precationes exceptis mirabilibus illis Essæis, ut qui lõgè sint superiores, & in altiore fastigio cõstituti. Quam sanè pharisaicam, ut optimam, degendæ uitæ rationem Paulus æmulatus gloriatur, cum ait: Israelita sum, de tribu Beniamitica, Hebræus, Hebræis natꝰ, lege pharisæus. Dormiebãt aũt pharisæi in angustis tabulis, aut in spinis, aut scrupulis, ne scilicet à corpore afficerẽt: aut p somnia deceptis, obscœnus humor elaberet. Fatũ & astronomia magni apud eos fiebãt.

Pharisæorũ lectuli.

Fatum.

Astronomia.

φαρμακὸς.) Hostia piacularis: homo qui ad expiandam ciuitatem è medio tollitur, quem piaculum dicunt.

Humanæ hostiæ.

PHARMACVS.) Duos uiros, inquit Lysias, Athenis educebant, qui expiarẽt urbem, in festo Thargeliorum: unũ pro uiris, alterum pro mulieribus.

φαρμακὸς.) Pharmacos dicũt, eos qui publicè aluntur. ut ciuitates expient suo interitu. Aristophanes: Tanquam seruos publicos eos alis. Deinde cum obsoniũ tibi deest, quisquis horum pinguis fuerit, eum immolatum deuoras in cœna.

Saginantur demagogi, ut deuorentur à plebe.

φάρμαθι.) Pharmuthi, mẽsis apud Aegyptios, q à Romanis Aprilis appellat.

φάρμακις.) Pharmutis, fluuius Niceam præterfluens.

φάρος.) fluuius Ciliciæ, cuius latitudo est iugerum trium. Et Pyramus fluuius, stadij latitudine. & Chalus, fluuius latitudine centum pedum, refertus magnorũ piscium & placidorum.

Pharus. Pyramus. Chalus.

PHARVS est turris Alexandriæ, quã erexit sub Ptolemęo rege Sostratus Dexiphanis F. in Pharo, insula Protei, quo tempore Pyrrhus etiam Achillis F. Epiri principatum suscepit.

φάρυγξ, λάρυγξ, guttur, extrema pars arteriæ asperæ, quę tribus cartilaginibus continetur, ea quę ἀρυταινοειδὴς uocatur, & Therioides, & ea quæ nomine caret: quæ cũ à musculis illius loci contrahuntur & aperiũtur, uocem moderantur. Nã prout eæ uel contrahuntur, uel aperiuntur aut magis aut minus, uox distinguitur, sono acuto, uel graui, aliaq; in ea forma spectatur.

Vocis moderatio.

PHASELIS, nomen insulæ: & Phaselites, insularis. Prouerbium, φασηλιτῶν θῦμα, Phaselitarum sacrificium: de uilibus & incruentis usurpatur. Phaselitas enim salsamẽta Calabro immolare, dixit Callimachus iu Barbaricis institutis.

PHASIS, nomen fluuij Scythiæ. Est etiã ciuitas Scythiæ Phasis, eiusdẽ nominis cũ fluuio: cuius incolæ Phasiani. Sũt & aues quæ Phasiani dicuntur: & equi, quorũ femori phasianus est impressus. Iuxta Phasidẽ quidã pulchros equos nasci dicunt. Aristophanes. εἰ δοίης γέ μοι τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει λεωγόρας. Si mihi dares Phasianos, quos alit Leogoras. De ijs

Essæorum excellentia.

qui se aliqd præstare posse negaret. Leogoras, unus ex ijs qui tum Athenis rempub. administrabant, pater Andocydis oratoris, fuit homo delicatus. Plato comicus ait: O' diuine Moryche, nam interea beatus es, & Glauceta, aut Psetta, & Leogoras: qui iucundè uiuitis, nulla de re soliciti.

Leogoras Andocydis pater.

φάσις.) Phasis, id est delatio, dicitur de publicis accusationibus: si quis indicat aliquem habere publicũ aliquid, quod nõ emerit: aut si uideatur suffodere publicum metallum, aut prædiũ, aut ædes, aut quiduis aliud publicum. Dicitur etiã de re familiari pupillorum: quam cũ tutores nõ elocabãt, quiuis eos apud prætorem deferebat, ut elocaretur. deferebat item, si minoris, quàm quanti esset, elocasset.

φάσμα.) Alter taurus mugijt, malum omen Garmo: & spectrum illud potius hircus, quàm taurus esse uidebatur.

φατέ.) Polybius: Statuendum, esse boni imperatoris, nunquã sine deliberatione, neq; quauis de causa de summa rerũ decernere, præsertim si sit imparatus.

φάτις.) Interijsse Alexandrum falsa fama est, si modò uerax Phœbus est, qui negat inuictos attingi ab Orco.

φρατρία.) Tribus in quadrantes diuiditur, ratione temporum anni: & quilibet quadrans in trientes, quas Trittyas & phratrias dicunt: ut 12 anni mẽses exprimantur. Anastasius Silentiarius, pòst factus impator, sub Euphemio patriarcha Constantinopolitano, suggesto facto, cœtus cum quibusdã agitabat. Euphemius uerò minitabundus illi edicit: ut aut, si frequentet ecclesiam, cũ ea consentiat: aut prorsus ab ea abstineat, ne imperitiores peruertat. Sin secus, inquit, feceris, resecto capillo tuo, te in triumpho circumducam apud populos. Ex eo tempore quieuit (Vel, Nolebat amittere felicitatem & gloriam imperij.) Sequebatur enim Eutychis opinionem.

Patriarcha Imperatorẽ coercet.

φαύλε κηλὶς.) Arrianus: Verebatur, ne Alexandri classis destrueretur: & ea non leuis macula, factis eius magnis aspersa, omnem eius felicitatẽ obscuraret. ἀλλ' ἐκνικῆσαι αὐτὸ.) Vicit eum cupiditas, noui semper aliquid, & absurdi agendi.

φαῦλον.) Plato: Serui Dominis nunquã sanè erunt amici, neq; paribus honoribus præditi improbi & boni. Euripides in Licymnio: Hercules simplex est, incõptus, maximis in rebus bonus: omnem sapiẽtiam in factis collocans. Plato: Res est, ut apparet, non parua, neq; uirtutem paruam flagitat. Sophocles in Captiuis: Ego paruus magna uici. Demosthenes contra Timocratem: Lædentem uos, & infamia complere uolentem, non ulciscemini? Isocrates: Qui suas res malè gessit, nunquam benè consulet alienis.

φαῦλον.) Lysias in epistola quadã: Cũ te amari à me negas, maximæ improbitatis me cõdemnas. Si enim mores hos, ingenium hoc, animum hũc, & benuolentiam adeò apertè contẽno, neq; congressus familiares & communes sermones supra modũ amplector: quis me infortunatior fuerit, qui usq; adeò desipiã?

φαῦλος.) Claudius imperator Romanorum, nõ malo fuit præditus ingẽnio, sed doctrina exercitatus, adeò ut quædã etiam conscripserit. Fuit admodum iracundus, & nimium seuerus animaduersor uitiorum. *Claudius Cæs.*

φαῦλος.) Demosthenes in oratione contra Aristocratem: Onomarchus fuit Phocensium tyrannus. quo uiuẽte, unà cum illo etiam frater Phayllus rempub. administrauit.

PHAYLLVS, nomẽ cursoris optimi, Olympiæ uictoris. Aristophanes: Cum ego grandiusculus Phayllum cursorem, duobus calculis cæpi, id est reũ peregi, cum eum accusarem ob maledictũ. Fuit etiam celebris hoplitodromus, hoc est ex eorum numero, qui armati cursu decertant, quem uocabant Hodometron, quasi mẽsorem uiæ dicas. Fuit etiã quinquercio, de quo epigramma hoc extat: Quinq; supra quinquaginta pedes saltauit Phayllus, discum autem iecit cẽtum pedes, minus quinq;. Fuit & alter pugil, & tertius fur. Aristophanes in Acharnensibus: Hei mihi ob meos amicos. nã adolescenti quidẽ istud mihi non accidisset, cum sarcinam carbonum ferens, sequebar Phayllum currens, cum essem inermis adeò gestator libationũ. Sed iste, si tum eum persecutus essem, non ita facilè me effugisset.

φαύλως.) Aristophanes: Vtinam quàm facilè bolum istum es nactus, tam facilè amittas. Non facilè isto potitus esses, uir egregie. Primùm supputa utcunq;, non calculis, sed manu.

φαύλως.) Diuina responsa ne malè feras: hoc est, ne molestè ferto oracula.

FAVNVS, filius Pici seu Iouis, quem Mercurium uocabant, nomine erratica stella,

Iupiter Picus. ſtellæ, quòd aſtrorum peritus eſſet. Metalla is reperit, auri, argenti, & ferri: & horum confectionem tradidit occidentalibus. Vnde opum largitor uocatus eſt à popularibus. Cum aute à fratribus ſuis inſidiæ illi tenderentur, in Aegyptum fugit, in tribum Chami, filij Noe: & ab ijs ſuſceptus, & cõſuetudine illorũ uſus eſt, aurea ueſte indutus: & uaticinans, diuinis affectus honoribus, quòd ipſis diuitias impertiret.

PHAEACIA.) regio Phæacum, quæ nunc Corcyra dicitur.

PHAEAX, orator. Ariſtophanes: Sapiens ille Phæax, & ſolers, nõ interfectus eſt. Solers eſt hic orator, qui in ipſo facinore deprehenſus & cõuictus, mortem effugit. Reprehendebatur autem, quòd adoleſcentulos falleret.

PHAEDON, Elæus philoſophus, Socratis auditor, autor ſectæ ab ipſo dictæ Eliacæ: quæ deinde à Menedemo Eretrienſe, Eretriaca appellata eſt. Fuerat autem captus ab (f. λῃστῶν à latronibus) Indis, deinde uẽditus lenoni cuidã, & proſtitutus ab illo Athenis. Cum autẽ in Socratẽ incidiſſet, illius diſputationũ amore captus, petijt ut redimeretur. Is pſuadet Alcibiadi, ut eũ emat: atq; ex eo philoſophus extitit. Eius dialogi ſunt, Zopyrus, Medius, Simon: Antimachus, ſiue Presbytes, id eſt ſenex: Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Eliaca ſecta.

E' captiuo ſcortum, è ſcorto philoſophus.

Aeſopus. φαιδείας.) Dicũt Aeſopum à Delphis periniuriam interijſſe, præcipitatum de Phædriadibus rupibus.

φαινόμενα.) Plato libro de Repub. decimo: Speciem, inquit, illa quidẽ habẽt, ſed reuera nõ ſunt. Et Ariſtophanes: Eſſe quidem ut ſum, conſpici autem nõ. hoc eſt, naturam non mutabo, ſed formam.

φαιὸν.) id eſt color pullus, compoſitus ex atro colore, & albo: hoc eſt, murinus.

Colorum genera. Colores alij ſunt ſimplices, alij cõtrarij, ut albus & niger: alij compoſiti, ut medij illorum. Etenim hi certa miſtione contrariorum perficiuntur. Et ſunt quidã illorum propiores albo, ut flauus: alij nigro, ut cæruleus: reliqui uerò medij horum, qualis ruber & fuſcus. Eadem eſt & ſaporum ratio. Simplices ſunt: alij contrarij, quemadmodũ dulcis & amarus: alij mixti & medij. ſed dulci propior pinguis, ſalſus amaro, reliqui medij horum. Non omnino autem medij, etiam mixti ſunt. nam mixti quidẽ etiam medij ſunt: ſed non eonuerſò, ut in coloribus. Fuſcus enim color mixtus cum ſit, eſt medius: ruber autem, aut uiridis, non omnino ex miſtione cõtrariorum fit: ſed medium dicunt, ut qui nullũ extremum habeat. Sic & in ſaporibus: Mixtus quidem eſt ſalſus, ut ſal: nam ex amara aqua marina, & dulci guſtum habet. Acris autem ſapor, & auſterus, & acidus, eo quòd nihil extremorum in ſe habẽt, ſic ſunt medij. Si quid autem aliud uicinum his, id ſaporis eſt expers: ut humidũ, quod pladarõ dicitur, aut huiuſmodi aliquid. Ariſtoteles octo genera ſaporum recẽſens, duos extremos relinquit, dulcẽ & amarum: & ſex medios ponit, uicinũ eſſe ſtatuens dulci pinguem, amaro ſalſum: in medio acerbum, auſterum, acrem & acidum. Galenus autem inter ſimplices extremos dicit, nõ dulcem & amarum, ſed acrem & acidum. Neq; uerò diſſentiunt. Hic enim ut medicus, tactiles intuitus qualitates, hos uocauit extremos: extremum enim eſt acre in calore, in frigore acidum. ille uerò tanquã philoſophus, non ad tactiles, ſed ad guſtabiles reſpiciens, ſic eos inter ſe oppoſuit. Extremũ enim eſt in guſtabilibus, amarum & dulce. Plato porrò tali uſus ordine, ſeptem dicit eſſe humores. Pinguem enim cum dulci coniungit, dicens, Id quod inungat, ſi quidẽ cum dulcedine coniunctũ, efficere dulcem: ſi uerò abſq; dulcedine, pinguem. Dulce enim dicimus, ut mel, unctа, ut oleoſa: acidum, ut acetum: acerbum, ut pyra ſylueſtria: auſterum, ut uinum: ſalſum, ut ſal: amarũ, ut abſinthiũ: acre, ut piper. Extremos autem dicit, acidum & acrem: extremis uicinos, acido acerbum, acri amarum. Vicinos medijs, amaro ſalſum, acerbo auſterum, mediũ dulcem. Refert autẽ hos ad ſeptem Planetas: acidum ad Mercurium, acrem ad Martem, amarum ad Lunam, dulcem ad Solem, ſalſum ad Venerem, auſterum ad Iouem, acerbum ad Saturnum. Cauſam autẽ huius rei, ut nugacem, negleximus.

Ariſtoteles de ſaporibus.

Galeni ratio.

Platonica diuiſio ſaporum.

Planetarum ſapores.

φαιὸς.) Menippus Cynicus in eã oſtentationẽ impegit, ut furiali habitu uteretur, & ſe ab Inferis inſpectorẽ eſſe delictorũ miſſum, eaq; illò renunciaturũ eſſe diceret. Fuit aũt ueſtis illa pulli coloris, ad talos uſq; demiſſa, aſtricta cingulo Perſico: pileus Arcadicus, in capite 12 (Zodiaci ſigna) elemẽta habẽs intexta: calcei tragici, barba ingẽs, baculꝰ in mãu fraxineꝰ.

Menippus internuncius Inferorum.

PHAESTVS, urbs Cretæ. Homerus: Phæſti paruus lapis magnũ fluctũ coercet.

Maleri saxum. cet. Malerus enim quidam, cũ absoluisset lapidem hunc, cõsecrauit Neptuno, ut ne fluctus Phæsto appropinquarent.

Februarius Camilli obtrectator. FEBRVARIVS, dicitur mẽsis à consule quodam, natione Gallo. Cum enim triumphum de Tyrrhenis egisset Camillus, ex æmulatiõe Februarius pro suggestu clamat, Camillum nõ fuisse uictoriæ causam, sed Romanorum fortunã. Confinxit etiã literas, & falsa testimonia contra eum comparauit, quasi regnũ affectaret. Deinde concitato populo, urbe illũ expulit. ut autem Camillus post captam Romam reuersus, Brennum cum Barbaris sustulit, causa in iudiciũ adducta, demonstrauit, omniũ rerum autorem fuisse Februarium: propterea q́; ueste exutũ, & iuncea storea indutum, à Tribuni ministris, qui uernaculi dicũtur, flagris cæsum, urbe expulit: & mensem qui ab illo nomen habet, breuiorẽ cæteris effecit.

Februarij pœna.

Φεγὼρ βεὲλ.) Phegor Beel, Saturnus. Φεγὼρ, locus in quo colebat̃. inde βεελ-Φεγὼρ, id est ædes Saturni.

Φελλαγωγία.) Phellagogia, celebritas apud Romanos usitata, in qua alij alios deridebant.

Φελλεός.) Phelleus, locus & mons Atticæ durus. capræ autem in durioribus & editioribus locis degunt.

Φενάκη.) Accuratè inq́siuerũt, nec impostura ulla in ea inspectiõe uersata est.

Nonacris Styx. PHENEVS, urbs in qua fuit Nonacris rupes, è qua aqua Stygis fluit, ut ait Herodotus.

Φέρασπις.) scutifer. Acerbum inter sese Hector beneficium, atq; clypeatus Aiax, è bello monumentum tulerũt amicitiæ.

Φερέγγυος.) τὶ γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ Φερέγγυος? Quid uerò iubes, quod à me præstari possit?

Φέρεθρα.) Vasa ad ostentationem comparata, argentea & aurea, eum præcedebant, & armati multi, & regius ornatus, & fercula cum imaginibus regum, & simulacra quædã: ipseq́; VAPHRES post omnia gestabatur in aurea æde. Gestatores autem erãt sacerdotes grauissimi, & perfectissimi.

VAPHRIS pompa.

PHERECRATES Atheniẽsis comicus, Alexandrũ in bello secutus est. Egit comœdias septendecim.

PHERECYDES (f. Babis F.) Babius, Syrius. est autem insula una Cycladum Syra, non procul à Delo. Vixit tempore Halyattis, ut fuerit æqualis septẽ Sapientum, natus circa quadragesimamquintã Olympiadem. Ab eo institutum esse Pythagoram, fama est: ipsum uerò non habuisse præceptorem, sed sese exercuisse, cum libros Phœnicum reconditos comparasset. Primùm etiam pedestri oratione scripta edidisse quidam ferunt: cum hoc alij Cadmo Milesio tribuant. Et primùm sermonem de animorũ in alia corpora transmigratione habuisse. Aemulatus est Thaletis opinionẽ. Multitudine pediculorum consumptus diem obijt. Omnia eius scripta hæc sunt: Heptamychus (nomen factum à septẽ recessibus) siue Theocrasia, id est temperies deorũ: aut Theogonia, id est deorum ortus. Est autem Theologia libris decẽ descripta, deorũ origines & successiones cõtinẽs.

Syra. *Tempus.*

PHERECYDES Atheniensis, antiquior Syrio, quem coegisse Orphei scripta ferũt: scripsit de indigenis (sunt autẽ libris decem Atticæ antiquitates comprehẽsæ) & adhortationes uersibus. Porphyrius autem superiore nullum admittit antiquiorem, sed illũ solum putat autorem solutæ orationis.

Pherecydes Lerius, historicus, natus paulo ante septuagesimam quintam Olympiadem: scripsit de Lero, de Iphigenia, de Bacchicis festis, & alia.

Φέρε νῦν.) Age affer nũc mihi pennam de galea. Pennam quærit, uomere uult. Solent qui difficulter uomũt, penna uti, quò facilius uomant.

Ferẽtium, ciuitas Samnitum in Italia: gentile, Ferentinus, & Ferentinâs.

Φέρειν.) id est ferre. Ea quæ diuinitùs accidunt, æquo animo sunt ferenda. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρὴ.

Φερομένου.) Diuites superiores facti, popularium circiter septingentos comprehensos, in uincula conijciunt.

Φερσεφόνη.) Phersephone, nomen deæ infernalis, quę & Persephone, id est Proserpina, & Phersephassa dicitur.

Φεῦ.) Sophocles: Heu heu sapere q̃ graue est, (ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι, pro λυσιτελῇ) ubi sapientia non conducit sapienti. hæc enim ego pulchrè callens, interij. neq; enim huc peruenissem. Quàm graue, inquit, est sapere, cum sapiẽtia sapienti non prodest. Heu quantum ubiq; possunt duo isti oboli? id est, largitiões, quãuis tenues: partim propterea quòd dicitur, mortuis in os duos cõijci obolos: & mercedem, quæ iudicibus dabatur, duos fuisse obolos. Fuerunt etiã tres oboli, quos duces per insolentiam adiecerunt.

cerunt. Et cum de naulo esset locutus, Quomodo traijciam? respondit, In naui cula ista homo senex, mercede duorum obolorum accepta, te transuehet.

φεύγοντας.) Reorũ potius misereri decet, quàm accusatorum, & illachrymare ad preces illorum. (soluetur.

φεύγοιεν.) Vtiq; si accusabitur, facilè ab-

Dei similitudo.

φευκτέον.) Plato: Fugiendum est hinc, qualis autem est fuga? Imitatio Dei, si iusti & sancti cum prudentia fuerimus: deniq; uirtutibus præditi, nõ ciuilibus quidẽ illis, sed maioribus, quæ nominibus ijsdem appellantur.

φέψαλος.) Malè audiunt Milesij, quasi adulteri. Quia pax est, clypeus in culina pendebit.

PHEA, nomen urbis Eleæ regionis.

PHIDIAS, statuarius, statuam eburneam Mineruæ fecit. Pericles autẽ, cum sumptuum ratio mãdata illi esset, quinquaginta talenta surripuit. Quorum ne reddenda esset ratio, bellum cõflauit. Et prouerbiũ: φειδίας εἰρήνῃ προσήκει, Phidias congruit paci, tanquam artifex: quæ formosa esse statuitur. Polybius: Lucius Aemilius, templum Olympicum ingressus, Iouis statuam cum uidisset, præ admiratione stupens, dixit, solum sibi Phidiam uideri Iouem Homericũ expressisse. Nã se, cum magnam de Olympia expectationem habuisset, maiorem expectatione sua offendisse ueritatẽ. Perinde hoc existimo, ac si Myrmecides arti Phidię se opponeret.

Periclis furtum & belli concitatio.

Pax formosa.

Iupiter Olympicus.

Myrmecides.

Phidias.

φείδομαι.) Num parcemus his magis, quàm lupis? Quos alios ulciscemur, his inimiciores? Fortassis autem hoc in prouerbium abijt. nam olim lupos occidebant in Attica: & lege sancitum erat, lupi ut occiderẽtur. Itaq; q occiderat catulũ lupi, talentũ accipiebat: qui adultũ, duo.

Luporum cædes.

φηγαιεῦσι.) Phegus, municipium Aiaciæ tribus: unde Phegæensis.

φηγὸς.) Fueruut arbores ingentes, fagus & abies, & quercus & tilia.

φηγοῦς.) Phegus, municipium Erechtheiæ tribus: unde Phegusius.

φηλοῦν.) Menãder in Piscatoribus: Duæ familiæ senum, ut ais, uæcordium sunt decipiendæ. In fabulis: Illecebris decepta uelox cerua.

φήμη.) Filia Spei immortalis Fama, eo quòd spe quidam concepta, responsum à Deo petunt. Fama uirum bonũ etiam in recessibus telluris ostendit, ut inquit Euripides.

Fama.

φημὶ.) id est dico. Arcesilaus philosophus natura hac uoce inter disserendum utebatur: Dico ego, non assentietur his ille, cui⁹ nomẽ subijciebat. Et Dauid, Dixit iniquus: ꝓ eo qd' est, cẽset, existimat.

FESTVS, temporibus Valentis in Asiam ablegatus est proconsul (τὴν γλῶσσαν τὴν βασιλικὴν ἐπιπίστευτο. f. Fisco imperatorio præerat.) Regia autẽ lingua eius fidei cõmissa fuit. Ablegatur autem sic, ut poetico & fabuloso Echeto similis esset: & si quis alius Thessalus aut Siculus tyrannus fuit, is præ eo ut ludus iocusq; esset. Erat autem insanus ille non extrinsecus, sed intrinsecus furebat atq; insaniebat, (ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων) uir natura malus, & potestate præditus. Cum autem suppliciorũ immanitatem in palatio florentem reliquisset, nullum genus iniquitatis prætermisit, aut petulantiæ: sed in eam uecordiam incidit, & crudelitatem, ut & Maximum gladio interficeret, Cærano Aegyptio post eum iugulato: & dum adhuc caleret & ferueret illo scelere, omnes unà interficiebat, & cremabat.

Maximi & Cærani cædes.

φιαλεῖς.) Age actutùm, porrige phialam, ut precati deos, rem auspicemur. Aristophanes.

φίβαλις.) cum arida ficus ἰσχὰς ab attenuando dicatur, & strigosos homines phibales (ficuum id genus est) uocat.

PHIGALEA, uicus Arcadiæ: unde Phigalensis.

PHILAGRIVS, Lycius Macrensis, ut inuenitur apud Eugenatorẽ: ut autem in epistola ad Philemonẽ, de iecore indurato, ipse Philagrius scribit. Epirota fuit medicus potius, discipulus Naumachij, post Galeni tẽpora medicinã fecit, maxima ex parte Thessalonicæ. Cõscripsit libros medicos, singulos (μονόβιβλα συντάγματα) septuaginta, cõiunctos non paucos, commentarium in Hippocratem.

PHILAMMON, pugil Atheniensis, qui omni tẽpore suos aduersarios uicit. Philammon alius, quem ferunt Thamyris Thracis patrem fuisse.

φιλαμπελωτὰ τῇ εἰρήνῃ.) Vites amãt pacem. tempore pacis enim terram conserimus: contrà belli, deserimus.

φιλαργυρία.) auaricia, est uehemens opinio de pecunia.

φιλέταιρος.) Philetærus Atheniensis, comicus, filius Aristophanis comici. Comœdiæ eius sunt uiginti & una, quarum de numero hæ sunt: Achilles, Cotin-

rinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Enopion, Antyllus, & Autophiletærus: ut autem quidam aiunt, Nicostrate, Atalanta, Lampadophori.

φιλεργὸς.) Illi quidem præ negligetia, fugaq; laborum, uæcordes & indocti ad illum redeunt.

φιλερεῖσῆσαι.) Menãder: Cõtentio principatus inter eos exorta, diremit copias.

φιλέψιος.) Philepsij meminerunt antiquæ comœdiæ autores, eum in medijs concionibus fabulas narrare solitũ. Reprehensus est etiam nomine calliditatis.

Explicatio somnij.

φιλεῖν ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.) Oscula excitãt hostiũ diuturnas pugnas.

φιλεῖ.) Plerunque fit, ut secus eueniat quàm existimaueris.

εὐμεταβολοί εἰσι.) Mutabiles sunt, qui bruta cupiditate, ad doctrinam aliquam incitati ueniunt. Merces igitur exigenda est, dum feruet cupiditas.

φιλεῖ πρὸς τὰ χρυσᾶ πᾶς ὁρᾶν.) Solent õmnes aurea intueri. Quò FORTVNA, eôdem etiã FAVOR hominũ inclinat.

PHILLIDAE, Familia Athenis: unde sacerdos Cereris & Proserpinæ deligitur, quæ initiat mystas Eleusine.

φιληδία.) Vos præ uoluptate grunnientes, sequimini matrẽ porcelli (ἕπεσθε μητρὶ χοίροι.)

φιληλιάσῆς.) Heliæa maximum prætorium Athenis: unde Phileliastes, litium amans dicitur.

PHILEMON, Syracusanus, filius Dãmônis, comicus fuit, nouæ Comœdiæ

Comœdiæ. Ætas. scriptor. floruit sub Alexãdri regno, paulo antè Menandrum. Conscripsit comœdias circiter nonaginta, & uixit annos nonaginta nouem. Quidam dicunt, unũ & centum: & uehementi risu interijt. Hic

Mors. Philemon corpore fuit integro, atq; etiam omnes sensus illæsos felicitate quadam (quod in confesso est) conseruauit.

Valetudo. Cum autem Athenienses & Antigonus inter se bellũ gererent, in Piræeo degens

Somnium. Philemon, in somnis uidet uirgines nouem, ex ædibus suis exeuntes: quas interrogare sibi uidebatur, quid sibi uellent, quòd à se recederẽt? Videbatur autem illas dicentes audire, se foras prodire: nefas enim esse sibi auditu. Eo somno sic finito experrectus, puero narrat omnia quæ uiderat, & omnia quæ audiuerat, & quæ dixerat. Deinde Comœdiæ, cui scribẽdæ intentus erat, reliquum absoluit: & inuolutus, qetè dormiuit, (κἄπειτα ὑπερέσχε) & deinde se erexit. Acij qui intus erant, eum dormire putabant. Sed cũ id diutius duraret, detecta facie, mortuum uiderunt. Adfuerant igitur, Epicure, Philemoni etiam nouem Musæ: & cũ fato decretum atq; ultimũ illud iter ingressurus esset, ab illo discesserunt. Dijs enim nullo modo licitũ est uidere mortuos, etsi sunt planè amici: neq; oculos inquinare. Tu autem fatue, negas ipsos habere nostri rationem. Sic Aelianus in libro de Prouidentia dicit.

PHILEMON iunior, & ipse comicus, filius Philemonis comici; edidit quinquagintaquatuor comœdias.

PHILETAS Cous, filius Telephi, Philippi & Alexandri ætate floruit, grãmaticus Criticus: qui extenuatus in inquirendis uocata mentiẽte oratione, obijt. Fuit etiam præceptor Ptolemæi secundi: cui scripsit epigrammata, & elegias, & alia.

FELICISSIMVS, princeps tempore Aureliani imperatoris.

φίλιος.) Iupiter amicitiæ præses. Menãder in Androgyno: Testor amicitię præsidem, ô Crator, Iouẽ. Pherecrates Crapatalis: Iudices, qui nunc iudicant, uetò peierare, & iniquè iudicare: alioqui per Iouem, amicitiæ præsidẽ, sermonem ad uos alterum Philocrates habebit, multò maledicentiorem isto.

PHILIPPIDES Athenienses, & ipse comicus, nouæ Comœdiæ scriptor, filius Philoclis, centesima undecima Olympiade. Edidit comœdias quadragintaquinq;.

Philippides, Athenienses cursor, mille & quingenta stadia una nocte & die cõfecit, ad Lacedæmonios pfectus: quos leges non sinebant expeditionem suscipere ante plenilunium.

Philippides, fuit unus ex illorum numero, qui rempublicã administrabãt apud Athenienses, homo tenui corpore. Quare Alexis περὶ Φιλιππῶδου, Philippidi similẽ factum, pro attenuatũ esse dixit.

PHILIPPICVS, qui & Bardanes, Iustiniano imperatore interfecto, uisus est inhonestè & supinè imperium administrare. Et patres in œcomenico concilio anathemate notauit, diuinitùs ab illis decretas duas in Seruatore uoluntates & actiones nõ probans: cum adiutores haberet Ioannẽ tum pontificẽ urbis, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios sacerdotes, & senatores plurimos.

Philippicus, dux Orientalium militũ habuit Heraclium, Imperatoris Heraclij, pa-

patrem, ducem partium ſecundarũ. Cum autem malè bellum gereret Philippus, & ad pugnam inutilis eſſet: Heraclio eius ſunt commiſſæ copiæ. Deſponſa fuit Philippico Mauricij filia.

PHILIPPVS, Amphipolites hiſtoricus, ſcripſit Rhodiacos libros nouendecim: ſunt autẽ prorſus obſcœni. Coanos libros duos, De ſacrificijs duos, & alia.

Philippus ſophiſta, de ſpiritibus ſcripſit, ex Herodiano, ſecundum literarum ordinem. Et de ſynalœpha.

Philippus, comicus. Comœdiæ eius ſunt, Codoniaſtæ: ut Athenęus in Dipno ſophiſtis.

Clementia potentior armis.

Philippus, uictis ad Chæroneam Athenienſibus, non tantum profecit armis, quantum moderatione & humanitate. Nam bello quidem & armis ſolos eos ſuperauit, qui in acie contrà ſteterãt. Aequitate autẽ animi, & moderatione, omnes Athenienſes ſimul, & illorum urbem cepit: non iracundiæ ſecutus impetum in regerẽda: ſed eò uſq; bello geſto, perductáque uictoria, dũ occaſio ſe obtuliſſet, ſuæ clementiæ & bonitatis declarandæ. Itaq; ſine precio dimiſit captiuos: & Antipatrum Athenienſium occiſos humare iuſſit, atq; etiam colligi eorũ oſſa: & eorum quos domum remittebat, pleriſque ueſtitis, propter ingenij ſolertiam, maximum facinus edidit. Animis enim Athenienſiũ magnanimitate ſua perculſis, loco hoſtium eos ad quoduis officium alacres ad iutores habuit.

Victis corporibus etiã animos capit Philippus.

Crudelitas.

Philippus Macedo multis uitam eripuit: eorumq; filios deinde comprehendit, hoc uerſu addito:

Stultus eſt, qui occiſo patre filijs parcit.

φιλίππου ἀλεκτρυών.) Philippi gallus. In eos q ob leuiculos ſucceſſus ſeſe iactitãt.

PHILISCVS, comicus. Comœdiæ eius ſunt, Adonis, Iouis partus, Themiſtocles, Olympius, Panos partus, Mercurij & Veneris partus, Dianæ & Apollinis.

Philiſcus, Corcyræus, Philotæ filius, tragicus, & ſacerdos Bacchi, ſub Philadelpho Ptolemæo fuit: & ab illo Philiſcius uerſus appellatus eſt, quòd illo frequenter uteretẽ. Eſt autem ex ſecundo ordine Tragicorũ, qui ſeptem Pleias dicti ſunt. Tragœdiæ eius ſunt quadragintaduæ.

Philiſcus, Aeginera, Alexandrum Macedonem literas docuit. Ipſe autem auditor fuit Diogenis Cynici: ſecundum Hermippum, Stilponis. Conſcripſit dialogos, quorum de numero eſt Codrus.

Philiſcus, Mileſius orator, Iſocratis oratoris auditor. Fuit autem prius tibicen maximè admirabilis, propterea & Iſocrates eum αὐλοτρύπην, tibiarũ perforatorem uocabat. Scripta eius ſunt hæc: oratio Mileſiaca, Amphictyonica, ars dicẽdi libris duobus, Iſocratis (ὑποφάνσις, pronunciatum ſiue declaratio.) negatio.

Philiſcus, uel Philiſtus Syracuſanus hiſtoricus, cognatus fuit Dionyſij Siciliæ tyranni: in nauali contra Carthaginenſes prælio occubuit. Fuit diſcipulus Eueni, elegiaci poetæ. Scripſit Sicula, id eſt res uariè geſtas ab eis aduerſus Græcos, & genealogiam, de Phœnicia, & alia quædam de inſula Sicilia.

Diogenẽs & patrem & filios ad ſe pertrahit.

Philiſcus Aegineta, cum Athenas ſpectandi gratia ueniſſet, audito Diogene, Philoſophię operam dedit. Huius autem pater miſit ad eum accerſendum, fratrem. Sed idem illi quoque accidit. Deniq; pater utrunq; reuocaturus, ipſe etiam philoſophatus eſt. Diogenis familiaritate Phocion etiam, cognomento bonus, uſus eſt. Corinthi humatus eſt, cane in eius monimento inciſo. Sinopenſes etiam ſtatuam in illius honorem erexerũt. Epigramma: Seneſcit etiam æs uetuſtate: ſed tuam gloriã nec omne æuum Diogenes deſtruet. Solus enim ſententiam uitæ ſeipſa contentæ demonſtraſti mortalibus, & uitæ uiam expeditiſſimam.

Phocion.

Diogenis ſepultura.

PHILISTION Pruſaenſis: aut, ut Philon, Sardianus, comicus. Obijt tempore Socratis, ſcripſit comœdias Bæologicas, & immodico riſu extinctus eſt. Comœdiæ eius ſunt, Miſopſephiſtę, id eſt oſores ratiocinatorum. Hic ille eſt, qui ſcripſit librum Philogelum, id eſt riſus amantem: eum nimirum librum, qui ad tonſorem refertur. Verùm magis, ut Nicænus, ab omnibus celebratur, ut teſtatur Epigramma: Qui mœſtam hominum uitam riſu miſcuit Nicænus Philiſtion.

PHILISTVS Naucratita, aut Syracuſanus, Archonidæ filius, diſcipulus Eueni, elegiaci poetæ, primus ex arte oratoria hiſtoriã ſcripſit. Compoſuit artem dicendi, Aegyptiaca libris duodecim, res Siculas libris undecim: & aduerſus Tricaranum, orationem de Naucrate. De Dionyſio tyranno libros ſex. De Aegyptiorum theologia lib. 3. Conciones, & alia quædam de Lybia & Syria.

PHILITIA, conuiuia, quæ cõiunctos cum uoluptatibus habuerũt labores. Neque enim lectulus aliquis ſternebatur cõ

T uiuan-

uiuantibus, sed sub cubitis cauatus erat lapis, aut lignum.

Φιλοδωρία,) id est liberalitas siue benignitas. Munus alacriter datum est. Ille fruatur benignitate inimicorum.

Φιλοκλῆς ἢ Φιλοχόλης.) Philocles seu Philocholes, Polypithis filiꝰ, Atheniẽsis tragicus, Euripide posterior, cognomento Bilis, propter amarulentiam. Scripsit tragœdias centũ, quarum de numero & hę sunt: Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus, Penelope, Philoctetes. Aeschyli ex fratre nepos fuit: habuitq́ filiũ Morsimũ tragicũ, è quo natus est Astydamas tragicus, & ex hoc alius Philocles dux.

PHILOCLES, comœdiæ poeta, turpi facie. Fuit enim capite acuto, & fastigiato, instar upupę. Fuit Aeschyli ex sorore nepos. Alij Halmiona eum dicunt, quasi salinatorem, ob acrimoniam.

PHILOCRATES, Struthius, fuit auceps. Si occiderit quispiam uestrum Philocratem Struthium, accipiet talentum: si uerò uiuentẽ illum adduxerit, quatuor: eo quòd congregat passeres, & septenos obolo uendit: deinde inflat turdos, & ostendit eos omnibus, & corrumpit. Merulis autem in nares inserit pennas: itemq́ columbas capit, atq́ includit, & cogit decipere illigatas reti.

PHILOLAVS. Sic olim & Philolaum, patria Croton sustulit, cum eum putaret uelle domum tyrannicam habere.

Φιλομαθὴς.) Xenophon: Oportet sanè eum cupidum esse discẽdi omnia, nec ijs quę didicerit solis uti: sed & effectorem esse machinarum aduersus hostes.

PHILOXENVS Euletidæ filius, Cytherius, lyricus, scripsit Dithyrambos uigintiquatuor: obijt Ephesi. Direptis Citheris à Lacedęmonijs, emptus est ab Agesylo quodã, ab illoq́ educatus: & Myrmex, i. formica dictus. Post obitum autẽ Agesyli, eruditus est, à Melanippide lyrico emptus. Callistratus eum ait Heracleę Ponticæ natum. scripsit carmine lyrico genealogiam Aeacidarum.

Philoxenus Alexandrinus, grammaticus, Romæ docuit. scripsit de monosyllabis uerbis, de punctis Iliadis, de uerbis in μι desinentibus, de conduplicatione, de dimensionibus, de Syracusanorum dialecto, de Hellenismo lib. sex: de coniugationibus, de glossis quinque, de Homericis glossis, de Laconum dialecto, de Ionica dialecto, & reliquis.

Parasitus facetus. Philoxenus, Leucadij filius, parasitus. Hunc dicunt, post lauationem in patria, & alijs urbibus, circuisse ædes, sequentib. eum pueris, qui ferrent oleũ, garũ, acetũ, & alia condimenta, & ingressum ædes alienas, ea quæ coquerent̃ condijsse, ijs iniectis quib. esset opus, κᾷθ' ὅτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. Ac deinde sic ad seipsũ inclinatũ cõuiuari.) atq́ ita cõuiuatũ esse. Hic igit̃ cũ gulosus esset, Ephesũ naui aduectus, cũ cauponã uacuã reperisset quęsitaq́ causa, omnia ad nuptias coẽpta esse audiuisset: lotus accessit inuocatus, cãtatoq́ hymenæo post cœnã, oẽs exhilarauit. Ibi spõsus: Et cras, inquit, hic cœnabis. cui ille respõdit: Si nemo opsoniũ uẽdiderit. Idẽ optauit sibi gruis collũ dari, ut deglutiendis lauticijs diutius delectaret. Idẽ Philoxenus cũ epulis ualde afficeret, & cœnans aliquando apud Dionysium tyrannũ, magnã illi triglam (mullum) esse appositam uidisset, sibi uerò paruam: eam sublatam auri admouit, quasi uellet quædã ab illo de statu Nerei percontari. quæ responderit, se adolescẽtulam esse captã, eoq́ talia ignorare: eam uerò quæ apposita sit Dionysio, natu grandiorem, scire omnia quæ cognoscere uelit. Dionysius itaq́ cum risu triglam illam ei misit.

Φιλοξένου γραμμάτιον.) id est, Philoxeni libellus: de ijs qui nõ faciũt ea, ob quę accersunt̃, sed repudiãt potius. Philoxenus em̃ Citherius, cũ Latomias Syracusanas effugisset, in quas cõiectus fuerat, q́ Dionysij tyrãni tragœdias nõ approbaret, cõmoratus est Tarenti Siciliæ (Italiæ) urbe. Cum autẽ Dionysius eum accerseret, & per literas etiam peteret ut ueniret: Philoxenus rescribere non statuit. Sed tabulis literã Aduntaxat, sæpè inscripsit: eaq́ re significauit, se repudiare inuitationem.

Φιλοξένειοι πλακοῦντες.) Placentæ Philoxeni.

PHILOPOEMEN, Achæorum magister equitũ, fuit è numero clarissimorum uirorũ in Arcadia, primùm honesto loco natus, educatus & institutus à Cleandro Mantinensi, patrio suo hospite. Aetate autẽ adultiori æmulatus est Ecdemũ & Demophanẽ Megalopolitanos: q exulãtes propter tyrãnos, Arcesilao philosopho, familiares, adiumento fuerunt ad Neoclẽ Sicyoniorũ tyrannũ pellendũ. Fuit in uictu accuratus, & frugi supra (κατὰ τὴν προκοπὴν. f. προκοπὴν, ἢ καθ' ὑπερβολήν.) modũ: his sentẽtijs à uiris illis imbutus, Non posse reipublicæ bene præesse eũ, qui priuatim negligẽter ageret: neq́ illum à pecula

tu

Magisteriũ equitum.

tu fore immunẽ, qui lautius uiueret quàm reditus eius tolerarẽt. Acceptis aũt equitibus ꝓrsus corruptis, animisq; abiectis: non tantum eos meliores, quàm fuerant, reddidit: sed & aduersarijs præstantiores exiguo tẽporis spacio effecit: omnib. ijs ad uerã exercitationẽ & æmulationẽ efficacẽ perductis. Nam alij plerique suscepto hoc magistratu, ꝓpter suam in re equestri imbecillitatẽ, (οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθήκειν προστατεῖν.) ne proximos quidẽ obiurgare audent. alij imperiũ appetẽtes, in eo magistratu quasi mercede alliciunt adolescentes, & beneuolos in posterũ sibi adiutores efficiũt nõ obiurgantes eũ cui opus est: qua ratione respub. cõseruatur: sed dissimulãtes peccata, & ob exiguam gratiã in magnis rebus eos qui ipsis crediderunt, lædentes. Si quando autem magistratus & corporibus ualidis, & à peculatu animis alienis sunt: peruersa tñ imitatione magis corrumpũt pedites, quàm ij, qui eos negligunt, ac magis etiã equites.

Philopœmenis pater, & præceptores.

Plurimum celebrant Arcades Philopœmenis, tum consilia, tum strenua facinora. Pater eius fuit Craugis, nulli Arcadum Megalopolitanorum splendore generis secundus. Quo defuncto: tum alijs præceptoribus usus est, tum Megalophane & Ecdelo, Arcesilai Pitanæi discipulis. Ac statura quidem, & robore corporis nemini Peloponnesiorũ cessit. Facie uerò deformi fuit: ac Athleticis certaminib. exercere sese noluit: sed agros quos habebat, excoluit diligenter. Ac ne uenatione quidem & feris tollendis abstinuit. Legebat etiã libros sapientia præstantiũ uirorũ apud Græcos: & monimenta, id est historias, & qcquid norat pertinere ad doctrinã Strategematũ. Quãuis aũt uniuersam uitã suam ad imitationẽ & morũ & factorum Epaminondæ instituere decreuisset: non tñ exęquare se cum illo in omnibus potuit. nam Epaminõdas cum alijs uirtutibus ornatus, tum minimè iracũdus fuit: à quo affectu Arcas hic nõ erat immunis. Cum aũt Cleomenes Megalopolin occupasset: Philopœmen neq; calamitate inopinata perculsus est: & iuuenũ ferè duas partes, cum uxoribus & liberis, Messenã incolumes perduxit. Cum uerò Cleomenes missis caduceatoribus, quasi eius facti pœniteret, Megalopolitas domum redire uellet: Philopœmen suasit, reditum in patriam armis, non pactione esse faciẽdum: & prælio cum Cleomene cõmisso, Philopœmẽ, qui inter equites erat uidẽs

Agricultura.

Lectio.

Epaminondæ imitator.

Cleomenes Megalopolin occupat.

peditatũ laborare, ultrò ex equo descẽdit: dumq; fortissimè dimicat: Lacedęmonius quidam utrunq; femur eius confixit. Ille uerò, quãuis ita impeditus, in genua procubuit, & progredi contendit: ita ut pedũ agitatione hastam fregerit. Post uictoriã ad castra ductus cum esset, ex utroque femore medici quidem hinc posteriorẽ hastæ partem, illinc uerò cuspidem extraxerunt. Antigonus uerò, ut eius audacia facinora uidit, operam dedit, ut in Macedoniam eum pertraheret. Philopœmeni uerò id quidem minimè curę fuit: sed profectus in Cretam, μισθοφόρος, id est mercenarius dux Megalopolin redijt, & imperator Achæorum est designatus.

φίλος.) Sophocles in Electra: Hei me miseram, quàm nihil mihi commodauit uetus illa tui educatio, in qua iucundum cępi laborem. Neq; enim unquam matris fuisti amãtior, quàm mei. Quis uir bonus non sibijpse est amicus? nam bonus uir & amicis, & sibijpse utilis est.

Rerũ expetendarum discrimina.

φίλος ἕτερος αὐτὸς.) Amicus, alter ipse. E' rebus bonis & expetẽdis alię sunt per se optabiles, ueluti felicitas, & quæcunq; honorabilia sunt: aliæ propter aliud, ueluti secari, exerceri, pecuniam facere. alię & per se optabiles sunt, & ꝓpter alia, ut uirtutes: eas enim & propter sese, & propter felicitatem amplectimur. & bonam ualetudinem per sese expetimus: exercitationem uerò propter sanitatem. Optabilior igitur est bona ualetudo exercitatione. Quòd si amicum, tanq̃ nosmetipsos, amplectimur (siquidẽ amicus alter ipse est) pecuniam uerò propter nosmetipsos: optabilior est amicus pecunia. optabilis enim quisq; sibi est: ita etiam amicus: Sed & somno uigilia est optabilior: quoniam somnus ad uigilãtiam refertur. nam ut uigilare queamus: somno & quiete indigemus. Sic etiam demõstratur, philosophiã rhetorica optabiliorem esse.

φιλοσοφεῖν.) Si quis philosophãdum esse negat (nam philosophari dicit̃, etiam istud ipsum quærere, sit' ne philosophandum, an' non.) significat, utrum contẽplatio philosophica sit suscipienda? cum utrunque horum homini omnibus modis conueniens esse ostenderimus, omnibus modis id quod positum est, euertemus.

φιλοσοφεῖν.) In id dat operam, ut nuptias conficiat.

φιλοσοφία.) Philosophia est morũ correctio, coniuncta cum opinione cognoscendæ ueritatis, de eo quod est. Ab hac

Philosophiæ partes.

Iudæi & Græci aberrarunt. Diuiditur in moralem, theologicam, naturalem. Et ueríssima cognitio animi ad omnem philosophiam cõducit: ad moralem, quia fieri non potest ut nos mores nostros ornemus, nisi uires animi considerauerimus: ad Theologiam, quòd quærimus de mẽte in nobis separabili, quòd & ipsa sit immortalis: quum mens, eorum quę sub mẽtem cadunt, sit mens. In relatione est: qui uerè relatiuorum unum nouit, & alterum nouit. Constat item, contemplationẽ nostræ mẽtis etiam ad theologiam magnopere conferre, & ad physicam. siquidem physici est, de corporibus disserere, & eorum speciebus & uiribus. Specierum autem quæ sunt in corporibus pulcherrima est anima.

φιλοσοφίας ὄφελος.) Philosophiæ utilitas est, existimare nihil esse in eo mali, si recedas à sacculo caruncularũ, & nõ mouearis ab uxore & liberis.

PHILOSOPHVS, qui Platonis leges diuisit in libros duodecim (decimum tertiũ enim ipse addidisse fertur) fuit Socratis, & ipsius Platonis auditor, in rerũ sublimium meditatione uersatus. Fuit tẽpore Philippi Macedonis, & scripsit hæc de interuallo Solis & Lunæ, de dijs libros duos, de tẽpore unum, de fabulis unum, de libertate unum, de ira unũ, de retributione unum, de Locris Opuntijs, de uoluptate unum, de amore unum, de amicis & amicitia unum, de scriptione, de Platone, de eclipsi & magnitudine Solis & Lunæ & terræ unum, de fulgetris, de Planetis, de Arithmetica, de fœcundis numeris, de opticis libros duos, de enopticis duos, circularia, medietates, & alia.

φιλόσοφος.) Plus uitæ hominũ prodest homo philosophus, quàm optimus rex.

PHILOSTRATVS, Veri Lemnij sophistæ nepos, ipse etiã alter sophista. Docuit Athenis, deinde Romæ, sub Seuero imperatore, usq; ad Philippum. scripsit declamationes, epistolas amatorias, imagines, siue descriptiones, libris quatuor: disputatiões, siue de fistula: Apollonij Tyanei uitam libris octo: forum Heroicum, uitas sophistarum quatuor, epigrammata, & alia quædam.

Philostratus primus, Lemnius, filius Veri, pater alterius Philostrati, ipse etiam sophista fuit. Docuit Athenis sub Nerone. Scripsit orationes panegyricas plurimas, & oratiões Eleusiniacas quatuor, declamatiões, quęstiones rhetoricas, de ijs quę

992

apud oratores quæruntur, de nomine adsophistã Antipatrum, de Tragœdia libros tres: Gymnasticũ, id est de ijs quæ Olympiæ fiũt: Lithognomicũ, id est de cognoscendis gẽmis: Proteum, Canẽ siue sophistã, Neronẽ, Spectatorẽ: Tragœdias quadraginta tres, & comœdias quatuordecim, & alia plurima, & magni momenti.

Philostratus, Neruiani F. Philostrati nepos, ex fratre secundi Philostrati, Lemnius, & ipse sophista. Docuit Athenis, obijt & sepultus est Lẽni, & auditor & generfuit secũdi Philostrati. Scripsit icones, Panathenaicũ, Troicũ, paraphrasin Homerici clypei, declamationes quinq;. Quidam etiam sophistarum uitas illi ascribũt.

φιλοποσία.) Potatio, phiala quæ datur in compotationibus. In conuiuijs enim beneuolentia prosequentes alij alios, dabãt uini calicem, quem Philotesiam uocabãt, ut Hyperides inquit, & Alexis & Horus. Alij alijs propinarunt. Et, Infundat quispiam huic philotesiam.

φιλοποσίαν περπίνειν.) Quãdo aliquis in prandio è data sibi phiala hausta parte, reliquum præbet amico, & phialam donat.

φιλοποσία.) Aetôli uinũ Athenas portabant, diuinam liberalitatem etiam cum Athenensibus communicaturi.

φιλοπμία.) Aristophanes: Nulla, ita me dij ament, mulieres, ambitione prodũ ad dicendum.

φιλοπμώτερα κλεοφῶντος.) Ambitiosiores Cleophontes, in cuius labijs perstrepit hirundo Thracia: id est, insci tia. Ridet aũt eum, quasi Thracẽ, filiũ Thrassæ. Vocabatur Tyropœus, id est caseatius: & perstringebat propter generis obscuritatẽ. Reipublicæ primas sibi partes uendicabat, cum esset imperator. In hunc demagogũ extat fabula Platonis, quæ inscribit Cleophon: in qua perstringitur tanquam peregrinus, & indoctus, & nugator.

Cleophon Tyropœus

PHILVRGVS, (φιλεργός) helluo fuit: & deprehensus est Athenis in sacrilegijs, Gorgoneo surrepto, ut Isocrates ait. Meminit huius Aeschines, in oratione cõtrà Ctesiphontem.

PHILOCHORVS, Cygni filius, Atheniensis uates & aruspex. Vxorem habuit Archestratam. Fuit temporibus Eratosthenis, sic tamen, ut adolescens senem Eratosthenem attingeret. Occubuit ex insidijs Antigoni, quòd delatus esset, quasi studeret Ptolemæo. Scripsit de Atti

Scripta

ca libros septendecim, qui res Atheniensiũ gestas continẽt: & Reges & prętores

usq;

uſq; ad Antiochum poſtremum, cognomento deum: ſcripti autem ſunt aduerſus Demônem. De diuinatione quatuor libros, de ſacrificijs unum, de tetrapoli, Salaminis origines, Epigrammata Attica, de Athenienſium certaminibus libros ſeptemdecim. De Athenienſium prætoribus à Socratide uſq; ad Apollodorũ. Olympiades libris duobus, aduerſus Demônis Atticam hiſtoriam, Epitomen ſuę Atticæ hiſtorię, Epitomen operis Dionyſij, de Tẽplis, de Sophoclis fabulis libros quinq;, de Euripide, de Alcmâne, de Athenienſium myſterijs: collectionem Heroidum, ſiue Pythagorearum matronarum: Deliacos libros duos, de inuentis, de expiationibus, de ſymbolis.

φιλοψυχήσαντα.) Cum Antigonus uinctus ad Antonium duceretur, uitæ ad extremum uſq; cupidus, ob frigidam ſpem: ſecuri, ut imperij dignitas poſtulabat, eſt percuſſus.

φιλωδὸν γένος.) Gens canendi amans, id eſt ranæ.

φιλιωθέντες,) id eſt concíliati.) Aelianus in Varia hiſtoria: Ob libertatem quidam cum Romanis inita amicitia, poſtea fidẽ, amicitiæ uinculum, non ſeruarunt.

PHILON, Byblius grammaticus, fuit Aelius. uicinus tẽporibus Neronis, & uixit diu. Conſulem certè quidem Seuerum Herẽnium fuiſſe ipſe dicit, cum annum ageret octauum & ſeptuageſimum, Olympiade Scripta. uigeſima & ducenteſima. Scripſit de comparandis & deligendis libris, libros duodecim: de urbibus, & quos quælibet claros uiros genuerit, libros triginta. de Adriani imperio, ſub quo Philon fuit: & alia. Conſul factus eſt * Philon Herennius cognomento, ut ipſe ait.

Philon Iudæus natus Alexandriæ, ex familia ſacerdotum. Sed Grẽcorũ philoſophiã amplexus, magnã eruditionem ſibi cõparauit, ſtudio cõſecutus omnẽ Grẽcã diſciplinam, cum liberaliũ artium, tùm reliquarum diſciplinarum accurata perceptione. Ea fuit dicẽdi ubertate, qua Plato, Philo. to, ut etiam in prouerbium apud Græcos hoc abierit: Aut Plato Philoniſſat, aut Philon Platoniſſat. tanta eſt ſimilitudo & ingenij & dictionis, cum Platonica. Scripti Scripta. ſunt ab eo libri infiniti, quorum de numero & hi ſunt. De confuſione linguarũ, unus: de natura & inuẽtione unus, de uotis ratione ſuſceptis liber unus, de inſtitutione unus, de hæreditate diuinarum rerum unus, de partitione parium & contrariorum unus, de tribus facultatibus, de ſcripturis à quibuſdam mutatis, de fœderibus libri duo, de uita philoſophica, de Gigantibus unus, de ſomnijs quinq;, de quęſtionibus, de interpretationibus Exodi quinq;, de ſcena & decalogo quatuor, de ſacrificijs: de promiſſionibus, ſiue execrationibus: de prouidentia, de Iudæis unus, de uitæ inſtitutione, de Alexandro. Et, etiam bruta habere ſuam quandam rationem. Et, omnem ſtultum ſeruum eſſe: de ratiõe uitæ Chriſtianorũ: de uita Theoretica, de ſupplicibus, de agricultura libri duo, de ebrietate duo, de Moyſis uita: de Cherubim, id eſt flãmeo gladio, ad quinque libros Moyſis, & in ipſum Moyſem orationes quinq;. Dicunt hunc ſub Caio Caligula Romæ periclitatũ fuiſſe, cum legatus ſuæ gẽtis miſſus eſſet: & cũ denuò Claudium in eâdem urbe conueniſſet, diſſeruiſſe cum diuo Petro apoſtolo, & amicitiã eos inter ſe cõtraxiſſe. eaq; de cauſa eum ſtudioſos Marci, diſcipuli Petri, Alexandriæ uerſibus ornaſſe. Sunt igitur, ut antè diximus, perilluſtria & innumera eius opera, omniq; referta utilitate. *Colloquium cum D. Petro.*

Philon Carpathius, ſcripſit commentarium in Canticum canticorum.

PHILONIDES, Athenienſis, comicus antiquus, antè ſullo fuit. Comœdiæ eius ſunt, Cothurni, Apene, id eſt currus, Philetærus.

φιλοίκλειον.) Sophocles: Mulieres ad cõmiſerationem & lamentationem admodum propenſæ ſunt.

PHILLYLIVS, Atheniẽſis comicus, ueteris comœdiæ ſcriptor. Comœdiæ eius ſunt, Aegeus, Auge, Antia, Duodecima (meretricis nomen id eſt) Hercules, Plyntria, aut Nauſicaa, urbs puteos fodiens, Atalanta, Helena.

φιλύρινος.) Philyrinus. Cineſias, dithyrambopœus fuit, dictus Philyrinus, id eſt tiliaceus, quaſi pallidum dicas. Nam tilia pallida eſt. aut leuis: ut Dithyrãbopœus, qui uilia & leuia carmina faciat. nam lignum hoc leue eſt. Fuit etiam claudus & mancus.

PHINEES, uir cùm cætera præſtãtior iunioribus, tum paterna dignitate æqualibus ſuperior, Eleazari pontificis filius fuit. Hic uehemẽter cõmotus Zãbris flagitio, cũ decreuiſſet, priuſquã impunitate augereẽ petulantia, ſumere pœnas, & obſtare, ne plures exẽplum illius imitarenẽ, autoribus nõ punitis: ea fuit & animi audacia, & robore corporis, ut non prius,

etiamsi * periclitandum esset, discederet, quàm flagitiosos expugnasset, uictoriaq; potitus esset. Ad Zābris enim tentorium ꝓfectus, & ipsum & Chospiā gladio interfecit. Omnes aūt adolescentes uirtutis & honestatis studiosi Phineis audaciā imitati, eos qui Zābris flagitium secuti erant, occiderunt. Pereunt igitur horum fortitudine multi ex iniquis: multi etiam peste perierūt, ea lue diuinitùs immissa. Cognati item eorum qui ista prohibere instituerant, cum Deo iniusti uiderētur, occubuerunt. Pereunt igitur è cohortibus uiri non pauciores quadraginta millibus, & sexcentis. Hac de causa uehemēter commotus Moyses, ad Madianitarum perniciē, exercitum ablegauit.

φίνειον.) Phineum, nomen loci, aut montis in Ponto.

φθάντος ἔργον γίνεται.) Eius qui anteuerterit, munus, id est, uel à primo quoq; interficit: uel Vulcani fit opus. i. cōflagrat.

ὁ φθάς σοι λελάληκεν.) Vulcanus tibi locutus est: prouerbium. nam Memphitæ Vulcanum Phthantem appellant. Fortassis igitur φθάντος ἔργον γίνεται, Vulcani fit opus, id est κατακαίεται. conflagrat, incendio perit: ut dicunt ξίφους ἔργον γίνεσθαι, Ensis opus fieri, pro interfici.

Corruptio. φθείρω.) Omne quod corrūpitur, duobus modis corrumpitur: aut ratione corporum in elementa resolutum: aut ratione incorporeorum, extincta forma ob inconuenientiam subiecti.

φθῆναι.) Iosephus: Perturbato rege, ꝙ iam antè dedisset stipēdium, monuit Propheta, ut faceret quod Deo placeret.

φθία.) Phthia Thessaliæ urbs, Achillis patria.

Autumnus. Sol. φθινόπωρον.) Autumnus, recessus Solis à nobis perceptis frugibus, ad ea loca unde uenerat. * Ortus autem illarum causam esse Solem, qui nubium uapores extrahat, tradunt.

φθιρώ.) Phthiro, mons Meandri.

φθόη, καὶ φθίσις.) Phthoe est tabes, aut morbus, quo sanguis reijcitur.

φθόϊς.) Nomen placentæ, bellaria quæ dijs cum uisceribus sacrificabant.

φθόνος.) Inuidia, ob proximi bona liuor, apud Apostolum.

φθόνος.) Inuidia est perpessio doloris, ob successus alicuius boni uiri, ἐπὶ τῇ πέλας εὐπραξίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινὸς. Ex hoc constat, inuidum etiam eum esse, qui doleat proborum felicitate: quo posito, perspicuum est, alienum esse à bono uiro dolere

ἐπιεικεῖς. ἀγαθοί.

proborum felicitate. Nam si uiri æqui boni sunt, non erit homo æquus inuidus.

φθόνος.) Morbus animi (ἀνθρωπικὸν.) humanus, deuorans animum, quem occuparit, ut ærugo ferrū. & (καὶ ὁ ἔρως ταὐτόν ἐστι.) amor idem est, quibus ille inimicissimum uocat numen, conferens innatum morbū in ipsos qui hæc produxerūt. Sunt & uersus lambici, hac de re:

τὸ δευτερεύον τοῦ φθόνου σβέσας γράμμα,
εὕροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον. Inuidia.

Si alteram Phtoni raseris literam,
Inuenies in eo Phonon scriptum. id est, inuidia & cędes in Gręco sermone una litera differunt: & inter inuidum & homicidam parum interest. Phthonos inuidia, Phonos cædes Et Sophocles: Ad eum qui habet, arrepit inuidia. Item: Audientes, credunt ea quæ dicūtur in magnos uiros, ex inuidia. Et Pindarus: Epulæ sunt maledicta inuidis. Item: Et si ualdè splendidus erat apud Athenienses, tamen & ipse obscuratus est ab omnia corrodēte inuidia. Capitis enim est condemnatus.

φθονῶσι.) Cum uiuenti nullum habuerint honorē, defunctum desiderant: & interdū pro tumulo & exanimi simulacro urbes contentio inuasit, & litem intendit populus. Virgilius de Palamede:

Insontē, infando iudicio, quia bella uetabat,
Demisere neci: nunc cassum lumine lugent,

Horatius:

VIRTVTEM incolumem odimus,
Sublatam ex oculis quærimus inuidi.

φθορᾶς.) Adeò studiosus ille semper fuit internecionis. Item: Corpora multa perierunt. Quod si quis nescit quid sit internecio, illa si uidisset, satis intellexisset.

FLAMINIVS captator aurę popularis, & insignis tractādæ plebis artifex, sed ad rerum * urbanarum & bellicarum tractationem minimè aptus.

φλαῦρον.) Aristophanes: Senem erigere irritum est, qui adolescens cecidit. Et: Comprime os, nec maledic uiris ingeniosis & cordatis, quorum præ parsimonia nemo se unquam totondit, neq; unxit, neque in balneum uenit loturus.

φλέγμα.) Non dicitur primùm à cibo. primus enim à cibo est sanguis: phlegma autem primum est de incoctis. Sunt & alia cruda. nam phlegma degenerat in acidum humorem, circa stomachum. Est igitur non simpliciter primū, sed incoctum.

φλέγει.) Sophocles: Omnia longū tempus & corrumpit, & reficit.

φλέγων.) Phlegon, Trallianus, libertus Au-

Scripta.

Augusti Cæsaris (quidam Adriani dicũt) historicus. Scripsit Olympiadas libris 16. qui usq; ad Olympiadem ducentesimam uigesimamnonam, res ubiq; gestas continent. Easdem libris octo exposuit, descriptionem Siciliæ, de longæuis, & admirabilibus rebus: de Romanorũ festis libros tres, de Romæ locis, & unde cognomẽta habeant. Epitomen Olympionicarum libris duobus, & alia. Huius Phlegontis, ut Philostorgius ait, quantũ ad res Iudaicas attinet, historiæ copiosius exponendæ sunt, cum Phlegon & Dion breuiter eas attigerint, & obiter cõmemorarint. Nam religionem, & reliquas uirtutes, ne tantillum quidem eum constat curasse, * sicut nec illos. Cõtra uerò Iosephꝰ reformidãti similis est, & cauẽti ne offendat Græcos.

Iudaicæ res à Græcis minus luculenter expositæ.

Iosephus.

φλεγραίας.) Phlegræa, cãpus est Thracius. Aristophanes: Vbi dĩj gigantes, insolenter se gerentes, telis confecerunt.

φλεγύα.) Phlegya urbs Bœotiæ: unde Phlegyas, incola.

φλέδων.) Phledon. Cum Antisthenem philosophum reprehenderet Timon, ob *multitudinem, omniferum nugatorem uocat φλέδονα.

Crantor.

φλοιὸς.) Fuit Crantor uoce minimè dolata, & cortice tragœdorum plena.

φλύαρ@.) Aristophanes in Nubibus: Cætera omnia sunt nugæ. Item: Cum nihil necesse sit, quid attinet quicquã cum ullo garrire?

φλυία.) Phlyia, municipium Cecropię tribus: municeps, Phlyiensis. Huius municipĩj fuit Euripides, poeta tragicus.

φοβερὸς.) Arrianus: Perterriti aufugerunt, urbibus relictis. Idem: Cum hostes impressionem fecissent, perterriti, & inopes consilij, absq; Reipub. utilitate perierunt. Hannibal iam clarus & formidabilis, in Hetruriam aduentabat.

φόβ@.) Timor seu metus, est expectatio mali. Ad metum referuntur plura: ac δέῖμα, terror solicitudinẽ afferens: ὄκν@, reformidatio, metus futuræ actionis: αἰσχύνη, pudor, metus ignominiæ: ἔκπληξις, stupor, metus proficiscẽs ex imaginatione insolentis negotij: θόρυβ@, tumultus, metus cõiunctus cum uocis acceleratione: ἀγωνία, anxietas, metus incertę rei. Est aũt genus admirabilitas stuporis, & non hyperbole. Genus.n. stuporis est admirabilitas: hyperbole aũt differentia. Eorum enim qui admirantur, alij supra modũ admirant, ut perculsi: alij uerò modicè. Admirari autem supra modum, est percelli.

Timor Dñi sapiẽtiæ principium.

φόβ@.) Cum dicitur, Principium sapientiæ esse timorẽ Domini: eoq; si quis sapiens esse uelit, à timore auspicandum: si ἀρχὴ non pro principio, sed pro principatu capiatur, Domini timor intelligendus erit non ex perturbatione ortus, metuq; supplicium. nam perfecta charitas eijcit timorẽ: sed is timor qui est cum reuerentia cõiunctus. Hic enim timor Domini omnia superat.

Exuuiæ senij.

φολιδωτὸν.) Squamas habent pisces, lacerta, salamandra, testudo, crocodilus, & omne serpentium genus. Hæc dicuntur certis temporibus exuere senectutẽ. Crocodilus autẽ quadraginta hybernos dies in antris sub terra delitescit: senium uerò non exuit, sicut neq; testudo.

Fuluia cũ laruam Ciceronis luctatur.

φολυία.) Fuluia, Antonij uxor, Ciceronis oratoris caput amputauit, & in genua deposuit, multisq; contumelijs id affecit atq; cõspuit: tandem ore suo aperto, eius linguã extraxit, & acicula capitis sui cõpunxit, & cum multis atrocib. conuicijs, pro rostris collocari iussit: ut unde cõtra ipsam concionans auditus esset: ex eo loco etiam conspiceretur.

φονᾶν.) Pater cũ audisset filiæ flagitia, eam persequitur, interficiendi cupidus.

φορὰ.) totius loci immutatio, & maximè quę non per se consistere queat, quando uelit. Qui lationem genus motionis secundũ locum uocat, genus speciei subijcit. Idem & Plato facit. nam motũ secundum locum definiens, lationem eum dixit. Sed latio est inanimarum rerũ, & quę inuitæ, id est non sua sponte, locum cum loco commutant. Si qua igitur sunt, quæ sponte locum mutent, ut ea quæ ambulant: latius patebit motus secundum locum. Neq; omnis secundum locum motus est latio. Item: Difficultas quidem magna est huius impetus, sed tñ perfer. Nam gñrosis hñibus & turpitudo inuisa est, & bonitas gloriosa (τό,τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν φίλες.) Tibi aũt, neglexisse, pbrũ hoc, nõ erit honestum. Is iampridẽ utroq; pede captus, ad labores gestabatur, eaq; ratione aduersarios perterrebat.

φορβαντεῖον.) Phorbanteũ. Hyperides in oratione contra Proteũ: Athenis Phorbanteum denominatum est à Phorbante rege Curetum, ab Erechtheo interfecto. Phorbas autem fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus dicitur.

φόρβιον.) Aristophanes: Cum multa atrocia uiderim, nondum uidi coruum instar tibicinis rostro obuoluto.

φόρβιον.) Genus herbę tenuis, & abſtergendi uim & attrahendi habentis. Albugines igit cum melle ſemẽ eius attenuat, feſtucas (σὺν ἄγῃ, nõ ducit. f. ἐξάγῃ) educit.

φορητὰς.) Cũ alios ſpoliaret, aliorũ bona publicaret, nullo modo ferri poterat.

φορμίων.) Phormio. Huius etiam Theopompus in Philippicis mentionem facit. Fuit Crotoniata, & in prælio ad Sagram uulneratus eſt. Vulnus autẽ cum difficulter curaretur: oraculum accepit, Lacedæmonem eſſe eundũ. eum enim eius medi cum fore, qui eum primus uocaret ad cœnam. Cum ergo Spartam ueniſſet, & è uehiculo deſcendiſſet: adoleſcens quidam eum ad cœnam uocauit: & cœnatũ rogauit, qua de cauſa ueniret: audito oraculo: abraſit haſtam, & ramenta uulneri impoſuit. Cum aũt à cœna ſibi currum conſcendere uideretur: ianuam ædium ſuarũ Crotone apprehẽdit. Sed & feſtũ quod Theoxenia dicitur celebrantem, Caſtor & Pollux ad Battum Cyrenas uocauerunt. Surrexit itaq; ſilphĩ caulem ferens.

Ignotus conuiuator, & medicus.

Haſtæ ramenta.

Eadem hora & Spartæ & Crotone. Theoxenia.

φορμίωνος σιβᾶς.) Phormionis ſtorea. Phormio dux Atheniẽſium, claſſe bis uicit Lacedæmonios.

φόρμος.) Phormus, Syracuſanus comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ tyranno, & altor puerorũ eius. Scripſit comœdias has ſeptem: Admetũ, Alcinoũ, Halcyones, Ilĩ excidiũ, Equũ, Cepheum ſeu Cephalæam, Perſeũ. Vſus eſt primus ueſte talari, & ſcena ex rubris pellibus. Et alterius comœdiæ Athenęus in Dipnoſophiſtis meminit, Atalantes.

φόρος.) Infra forum ſepulti fuerũt duo duces duorum latronum: & urceolus unguẽti, quo Chriſtus inunctus fuit, & multa alia miraculoſa, depoſita quidem ibi à Conſtantino Magno, ſed à Magno Theodoſio ablata.

Reliquiæ ſacræ.

φορὸς.) Cum uideret hoſtibus uentum ſecundum & proſperum aſpirare, ſibi autem aduerſum: & præter uenti incommodum (κοίλης κὴ τραχείας) cauum etiam & aſperum eſſet mare: dubitabat quid eſſet agendum.

φούριος.) Furius Camillus, dictator, cũ in bellis præclarè ſe geſſiſſet, inuidiam incurrit, quę optimum quenq; perſequitur. A' quodam enim prædæ perperam diſtributæ accuſatus: in exilium agitur, deos teſtes iniuſti exilĩ inuocans.

φῶδον.) Pauperes, quibus ueſtes deerant, propter frigus in balneis cubare ſolebant, & puſtulis ſcatebant.

φωκαέων ἀρά.) Phocæenſium execratio. Phocæenſes enim relicta urbe, cum (ὑπὸ ἄργου. f. ἁρπάγου) ab Harpago obſiderentur, profecti ſunt uerſus (Galliam) Haliam, ferreis maſſis in mare coniectis: addita execratione, ſe non prius in patriam reuerſuros, quàm illi emerſiſſent.

φώκου ἔρανος.) Phoci collatio. prouerbium: in eos, qui conuiuia ſuo malo inſtituunt. Phocus enim quidam, cum filiã haberet, cuius nuptias multi expetebant, ſtipem cogebat: & conuiuio excipiẽs procos, nuptias differebat. Irati igitur illi, in conuiuio Phocum occiderunt.

φωκυλίδης.) Phocylides, Mileſius philoſophus, æqualis Theognidis. Fuit autẽ uterq; ſexcentis quadraginta ſeptem annis bello Troiano poſterior, Olympiade nati quinquageſimanona. Scripſit uerſus Heroicos & elegiacos: admonitiones ſiue ſentẽtias, quas quidã capita appellãt. Sũt aũt ſurreptæ ex Sibyllinis carminib.

Phocylides Tiberius.

Sibillina carmina.

φωνασκεῖν.) Sub Theodoſio imperatore uocem exercentium genus eſt ubique inueſtigatum.

φωνὴ.) Genus ſoni ſeu ſtrepitus, uox. Eſt aũt uox, percuſſio aeris, ſeu aer ictus. Nõ enim omnis ſonus uox eſt: ſic nec rerum inanimarum, ut fluctuũ & uentorũ, ſed animati alicuius ſonus, eſt uox. Nec tamẽ omnis ſonus, animati uox: neq; manuum plauſus, neq; ſcreatus, neq; tuſſis. uox enim eſt, animati ſonus, qui per partes uocales editur, ut pulmones, & particulas ui reſpirandi prædítas, & per aſperam arteriam & guttur: ac ne per hæc quidem, ſi ſonus utcunq; fiat. propterea neq; tuſſiens, dicitur uocem edere: ſed cũ iſta geſtu quodã corporis mota fuerint, tunc, quia his editur ſonus, uox dicit. Hæc tria ſpectantur in hominis uoce: modulatio, compoſitio, dictio (φωνῆς ῥυθμὸς, ἁρμονία, λέξις.) Habet autem modulatio, in tempore pronũciationis longum & breue: eaq; de cauſa & uocales quæ longiore interuallo pronunciantur, longas appellarũt: quæ breuiore, breues: & ex harũ inter ſe compoſitione, concinnitas uerſuũ exiſtit. Compoſitio enim in acuti & grauis ſymmetria uerſatur. Dictio autem in ſyllabarum conformatione: unde eorũ quæ dicuntur ſententia explicatur. Cum autẽ hæc propriè hominis uox habeat: muſica uerò inſtrumenta utcunq; illa imitentur: hac de cauſa & ipſa dicũtur proportione quadam eſſe uocalia. Diſcernunt autem uocem à ſono bifariã, cùm ratione ortus,

quia

quia uox fit, cum inſpiratus aer cõtractione pectoris eliditur, pro inſita ei animali facultate: tùm, quando incidit in aſperam arteriam, & aerem in ea comprehenſum: qui ſubito ictu euibratus perpetuò percutit aerem contiguum, ad auditum uſq;. Eſt enim hiatus oris, quod uſq; ad radicẽ linguæ, fauces, pertingit. Inde duo uaſa feruntur: alterum ad pectus, & uocatur arteria: alterum ad collum, quod ſtomachus. Fit autem per arteriam aſperam tranſitus ſpiritus, ſiue immittendo, ſiue emittẽdo: qui ad hunc modum expiratus, efficit ſonum, qui Vox dicitur, quãdo cum aliqua ſignificatione fit. Ratione ortus igitur ſic differt uox à ſono. Fine autem, quòd uox appetitione quadam animantis fit, & aliquid præterea ſignificat: eaq; de cauſa cũ phantaſia. Quapropter etiam brutorum ſoni ſunt uoces. Etenim canis, quando alienum adeſſe putat, latrat: cũ uerò familiarem, blanditur. In aliis animalib. eodẽ modo. Significãtes uoces, ſunt, animaliũ facultatũ & affectionum. etenim cibũ appetentia, aut aliquid aliud, utuntur uoce.

φωνὴ καὶ κραυγὴ.) Vox & clamor in diuina Scriptura ſignificant animi alacritatem: Voce mea ad Dominum clamaui.

φῶς.) Graui accentu hominem ſignificat: φῶς, cum circumflexo, lumen, quod eſt actus & perfectio eius quod eſt facultate perſpicuum (φῶς. Διαφανὲς.) Lumen autem nulla alia re iudicatur, niſi uiſu. Lumen igitur perſpicui actus, quatenus perſpicuum, hoc eſt forma, & perfectio eius. Cum enim perſpicuum ſit facultate: acceſſio lucis, quæ id informat & perficit: efficit illud perſpicuum actu (δυνάμει. ἐνεργείᾳ.) Illud autem neq; corpus eſt, neque emiſſione corporum aliquorum fit. Quo modo enim fieri poſſet, ut nos cum ſuſpeximus, totum cœlum contueremur? Quî enim fieri poteſt, (ἀχρόνως σῶμα τ. f. σῶμά π) ut corpus ullum uno momẽto, tanto interuallo moueatur? * Demonſtratũ enim eſt, duorum ſignorum interuallum eſſe. Et eſt circumferentia diametri (τριπλασιεφέβδομον) triplex ſeptenaria. Eſt aũt à centro, dimidium diametri. Conſtat igitur, cum tota diameter quatuor contineat ſigna, & amplius: circumferentia uerò duodecim habeat: dimidium diametri duo habere ſigna, & amplius. Quî igitur fieri poteſt, ut corpus tanto interuallo ſine tempore moueatur? Hic igitur celerrimus motus, dico de motu ſphęræ inerrãtis, duabus horis ſextam partem uniuerſi, hoc eſt duo ſigna conficit. Quomodo igitur non abſurdum eſt, corpora quæ emittuntur ex oculis: etiam ſphæra fixa celeriora ſtatuere? Multa etiam alia de lumine, non eſſe id corpus, colliguntur: quæ propter infinitatem prætermiſimus, quæ alius inquirat. Lux etiam dicitur diuina curatio. Dauid: Et lux oculorum meorũ, & ipſe non eſt mecum. Omne corpus qd̃ luminis comprehendit actum, ſi lumẽ in corpus aliquod læue & ſplendidum incidérit, ita agit, ut & ipſum eundem actum remittat: ut fit in argento, & ſpeculis, in aqua, & in alijs plurimis. Propterea & Luna Solis lumen recipiens, illuſtrat terrã: & hanc dicimus luminis refractionẽ, quę ab ijs eſt quæ recipiunt, & poſſunt eundẽ actum exhibere (φωτὸς ἀνταν άκλασις.)

Luna à Sole illuſtrata terram illuſtrat.

φωδωνία.) Phoſtonia, nomen unius ex Halcyonidibus.

φωτίζειν.) Romani iam tempus eſſe detegendi arcani, quod mandatum fuerat, rati ſunt.

φερέβιθος.) Dux exercitus Orientis, qui uirtute præſtans, ægro fuit corpore, animo cũ ualeret optimè: & corpus iam diffluens, & iam ferè ad interitũ tendens, coagmentabat, & confirmabat: itaq; moderabatur, ut honeſtati tuendæ par eſſet. Is latrones tam facilè cœpit, ut propemodum etiam nomen latrocinij ex memoria hominum excideret. Fuit autem religione Græcus, id eſt, non Chriſtianus.

φερέσας.) δόλος ἦν ὁ φερέσας, ἔρως ὁ κτείνας.) Dolus fuit qui cõſiliũ inijt, amor qui cædẽ fecit. De Agamemnone fit ſermo, qui in cõuiuio ab Ægiſtho eſt interfectus.

φρασῆρας.) Xenophõ: Habuit hos Cyrus itinerũ indices, & aquarũ, & pabuli.

φρασῆρες.) Indices ætatum dentes. Ariſtophanes: Septem annos natus Archedemus, non produxit phratoras. Cum dicendum fuiſſet ὀδόντας φρασῆρας, phratoras dixit: hoc eſt, cognatos. Metaphora ſumpta à pueris, qui nati annos ſeptem, omnes habẽt dentes. Ait igitur, eum diu Athenis commoratum, non potuiſſe referri inter ciues. Et nunc eſſe tribunũ plebis apud Superos mortuos, & principem ibi improbitatis. Cum dicendum fuiſſet, Reipub. aut tribunatus plebis, principẽ improbitatis dixit: feſtiue ad mala eorum alludens. Non autem dicit ob res aduerſas, Athenienſes defunctos: ſed probabiliter ij qui apud Inferos uiuunt, mortuos appellant eos qui ſuprà uiuunt.

Superi mortui.

Inferi uiuentes.

φράτορες.) Phratria, contubernium, eſt tertia

Lumen nõ eſſe corpus.

Viſus celeritas

tertia pars tribus: Phratores, contubernales, qui in eodem sunt contubernio. Phratriarchus, qui contubernio præest. Inscribebantur autem nomine patris in contubernales festo Apaturiorum, eaq; in Phratores inscriptio, argumentum habebatur cognationis.

κλεάντλης. φρεάντλης. Φρεάντλης.) Phreantles, id est puteorũ haustor, uocabat̃ Cleanthes philosoph⁹. Cum enim non haberet unde uiueret, noctu mercede aquam hauriebat, quo interdiu literis incumbere liceret.

Φρέαρ διαφθορᾶς.) Puteus corruptionis, apud Dauidẽ, est perpetuũ suppliciũ.

Φρεάριος.) municipiũ Leontię tribus.

Φρεάτια.) Omnem terram populatus est, ac ne puteis quidem pepercit. Locus ille habebat & occultos puteos.

Φρενήρης.) Cordatus fuit quidẽ Armenius, & opportunè audax. Item: Commodus natura erat uæcors, nec admodũ bellicosus.

Φρενοβλαβὴς.) Sub Leone imperatore Romanorum, Aethiopes attulerũt camelopardales, & duos uiros uæcordes, statura breuissima, quos Pygmæos Homerus appellauit.

Camelopardalis. Pumiliones.

Φρενόθεν.) Sophocles: Nunquam Telamonis Aiax ita delirasset, nisi diuinitùs compulsus, ut in greges irrueret. ἀριστερὰ, sinistra, ueteres dixerunt stulta: δεξιὰ, dextra, prudentia.

Φρήτρα.) Exornabant eos, & distribuebant in contubernia, manipulos & phalanges, hominum instar.

Φρίκη.) Magno facinore edito, horrore quodam affectus, in morbum longissimum incidit.

Φριμασσομένη.) Equa hinniens retrocedebat: & nequaq; poterat, loco (τὰ ἄδενδρα) arboribus uacuo, uiam adire. Item: Sonitum armorum & hinnitũ equorum audientes, percellebantur.

Rhodij. Φρόνημα.) Rhodij pridem, admodum elati, quasi & ipsum Philippum & Antiochum uicissent, & Romanis superiores essent: adeò perterriti sunt, ut quosdã ex Romanorum aduersarijs ad supplicium mitterent.

Φρόνησις.) Prudentia est malarum bonarumq; rerum, ac neutrarum scientia.

Φρονῶ.) Qua de causa sapiens ille ista dixerit, ignoro. ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ. Quæ enim nõ intelligo, tacere soleo.

Socratici. Φροντισταὶ.) curatores, seu soliciti, uocabantur Socratici: eo quòd alij alios curarent, & quòd nunquam nõ soliciti essent.

Φροντίς.) Quanta nos absens affecisti solicitudine?

Φρόντων.) Fronto, Emisenus orator, sub Seuero imperatore Romæ fuit: Athenis uerò (ἀντεπαίδευσε, æmulus seu concurrẽs Philostrati fuit) docuit contra Philostratum primum, & Apsinem Gadarensem. Obijt Athenis, annos propè natus sexaginta: & sororis Frontonidis filium, Longinum Criticum, hæredem instituit. Multas scripsit orationes.

Φρῦδα.) Spes eorũ euanuit, ac potius in contrarium recidit. Sophocles: Si desiit, præclarè mecum agi puto. Mali enim sopiti minor cura est.

Φρουρὰς ἄδων.) Præsidij instar canens continenter. Quia excubiæ ad excutiendum somnum cantare solent.

Φρουρὰς ἰδὼν.) Excubijs conspectis: id est, excubias agens.

Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν.) Aut in præsidijs esse, aut ditescere. In lucri auidos. Atheniẽses enim, præsidijs in insulis dispositis, stipendia magna constituerunt, quę ab ipsis insularibus soluerentur (δι' ἀτέλειαν immunitatem. f. εὐτέλειαν.) Ob uilitatem igitur, & ob difficilem ex alienis uitam, dictũ hoc est: quasi oporteat aliquem aut diuitem esse, aut excubare.

Φρουρήσεις ἐν ναυπάκτῳ.) Naupacti excubabis. Cum præsidiarijs militibus Naupacti parua stipendia darentur, annona uerò magno uenderetur: prouerbiũ hoc ortum est. Alij dicunt, Philippum capto Naupacto, de Achæorum sententia pręsidiarios omnes occidisse. Et hoc narrat Theopompus libro secundo.

Φρουροὶ.) præsidiarij. Ordo est, eorũ qui per uices ante castra armati collocantur, seuera lege à Romanis in eos lata, ut qui quacunq; de causa recesserit, occidatur: Illi uerò per uirtutem oppetere mortem, q̃ affici supplicio, malunt.

Φρύγανον τίθεσθαι.) Sarmenta collocare. Haruspices sarmenta ipsi, ad rationem disciplinæ suæ, ignem accensuri collocant. eaq; de causa dicit: Recténe tibi uideor sarmenta collocare?

Φρυγίων ἐρίων.) Phrygia lana. nã in Phrygia, tenera & pulchra lana est. Aristophanes: Lænam perdidit improbus ex lana Phrygia, propter istum.

Φρυκτὸς.) Loco calculorum fabas ferebant iudices Atheniensium.

Φρυκτὸς, καὶ παραφρυκτωρευόμενος.) Qui excubias perfidè agebant, & pyras aduersarijs eorum, qui custodias illis mandauerant,

rant, ad hostium utilitatem porrigebant, παραφρυκτωρεύεσθαι dicebantur.

Φρυκτορία.) Nocturnæ excubiæ in turribus, seu fax, siue pyra.

Φρυκτοὶ.) Faces quædam è lignis confectæ, quas gestantes in mœnibus signa dabant finitimis, aut socijs, cum aliquos hostes aduentare uidebant: quòd cauendum esset. Neq; uerò in hostium aduentu solùm hoc faciebant: sed etiam in amicorum, cum auxilia uenire uidebant, facibus id significabant, ne terrerentur. Et cũ amicos indicabant: faces quietas gestabant: cum hostes, agitabant.

Faces quietæ, uentilatæ.

Φρύνις.) Phrynis citharœdus Mitylenæus, qui primus putatur apud Athenienses cithara cecinisse, & primas tulisse in Panathenæis, Callia prætore fuit Aristoclidis discipulus. Aristoclides autẽ ex familia fuit Terpãdri. Floruit in Grecia bello Medico, celebris citharista: & Phrynidem, qui tibicen erat, cithara canere docuit. Iste uerò in opere quod Melopœi inscribitur, Phrynidem Lesbium fuisse dicit, Canôpis filiũ. Qui cum Hieronis tyranni cocus fuisset: datus sit cũ alijs multis Aristoclidi. Hæc aũt translatitia esse uidentur. Si. n. seruus fuisset, & cocus Hierônis: nõ utiq; id tacuissent comici, sæpè ei⁹ facta mẽtione, ꝓpter nouas ei⁹ rõnes: fracto cãtu, contra cõsuetudinem ueterẽ.

Comici nullum probrũ tacent.

Φρύνιχος.) Phrynichus, Polyphradmonis aut Minyræ fili⁹, aut Choroclis, Atheniensis tragicus, Thespidis, primi tragœdiæ inuẽtoris, discipulus. Vixit sexagesimaseptima Olympiade. Phrynichus hic primus muliebrẽ personã introduxit in scenã: & inuẽtor tetrametri fuit: & filium habuit Tragicũ, Polyphradmonẽ. Tragędiæ aũt eius sunt nouẽ hę: Pleuronia, Aegyptij, Actæon, Alcestis, Antęus, aut Libyes, Dicæi, Persæ, Sinthoci, Danaides.

Φρύνιχος.) Phrynichus Atheniẽsis comicus, ex altero ordine antiquæ comœdiæ: primùm comœdias edidit 86. Olympiade. Comœdiæ illius sunt hæ: Ephialtes, Cõnus, Cronus, Comastæ Satyri, Tragœdi siue Apeleutheri, Monotrop⁹, Musæ, Mystes, Poastriæ, * Satyri.

Φρύνιχος.) Phrynichus. Bithynus, sophista, scripsit Atticistã, de Atticis nominibus lib. 2. collectanea (τιθεμένων συναγωγὴν) eorum quę ponuntur: Apparatus sophistici libros uel quadraginta septẽ, uel septuaginta quatuor.

Φρύνιχος.) Phrynichus Melanthæ filius, Atheniensis, tragicus. Sunt de Tragœdijs illius hæ: Andromeda, Erigone. fecit etiam Pyrrichas.

Φρύνιχον.) Phrynichum (οἱ Πέρσαι) Persę mille drachmis mulctarunt, ꝙ Milesiorũ captiuitatem in tragœdiam redegisset.

Φρυνίχου πάλαισμα.) Phrynichi calliditas. Prouerbium hoc usurpatur de ijs, qui callidè & uafrè aliquid machinãtur. Scribit Thucydides, Phrynichum ducẽ Atheniensium Sami, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi essent, Nauarcho Lacedæmoniorũ nunciasse, se uelle illi prodere exercitum. Cum aũt Alcibiades eas literas accepisset, & Atheniensibus misisset: Phrynichus, qui penè interfectus fuerat, denuò scribit Nauarcho, quid accidisset: expostulans, & denuò pollicens, se proditurum illi exercitum, si aggrederet. Quod cum significasset, prædixit militibus, alteram uenturam esse epistolã contra se, ab Alcibiade: & monuit, ut hostiũ sequentium impetum cauerẽt. Quæ cum sic accidissent, tum literis allatis, tum facta impressione: milites omnia & nũc, & prius, contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta esse crediderunt.

Commenta ad excludendũ Alcibiadẽ.

Φρύνιχος.) Phrynichus, & Lycis, & Amipsias, comici subfrigidi. Aristophanes: Vbi instar apis Phrynichus immortalium carminum libet fructum, semper ferens dulcem cantum.

Φρύνων καὶ Φιλοκράτης.) Phryno & Philocrates, ambo proditores, alter ob proditionem exulauit, & ob lenocinium male audijt: Phryno autem ob prostitutum suũ filium, quem ad Philippũ adduxerat.

Φωκίων.) Phocion, Phoci filius, multis pecunias dedit: & filias aliorum elocauit, & omnibus sua remisit Bonus igitur uocatus est communi suffragio, in cõcione. Cum ius dicebat, semper absoluebat. Qd' uerò de Satyro Demosthenes & Apollophanis filiabus dicit: hoc quidam ad Phocionem referunt: & illum accepisse illas, Athenasq; perductas elocasse tradunt.

Φωκίων ὁ χρηστός.

Apollophanis filiæ.

Φρυνώνδας.) Fuit homo im ꝓbitate celebris: qui cum peregrinus esset, Peloponnesiaco bello Athenis uixit. Aristophanes in Amphiarao: O' sceleste, & Phrynonda, & improbe tu. Ab hoc improbos Phrynondas uocant. Malitiosus fuit hic Phrynondas, & improbus, qui mercede improba cõsilia atq; commenta facilè inueniret, ut Eudemus ait. Item: Sed puto neq; Phrynondam, neq; Eurybatũ, neq; alium quenquam ueterum improborum talem magũ & præstigiatorem extitisse.

Φρύ-

Φρύνωνος.) Phrynônus, (uel potius Phrynon. Φρύνωνος enim genitiuum esse puto) fuit unus * duodecim legatorum cum Æschine & Demosthene.

Φρύξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.) Homo Phryx fit melior & obseruãtior uerberibus. Serui Phryges habentur ignauiores, & tardiores.

Φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου.) Phryx nõ minus q̃ Spintharus. Hic Spintharus exagitatur à comicis, ut Barbarus & Phryx.

Φοινικήϊα γράμματα.) Phœniciæ literæ. Lydi & Iones literas à (uel ab Agenore Phœnice.) Phœnice Agenoris filio inuẽtore acceperunt. Sed his refragantur Cretenses, negantes ab eo inuentas esse: sed Phœnicias literas eò dici, ꝙ in palmarum ramis scribi solitum fuerit. Scammon aũt libro 2. Inuentoꝝ, sic ait dictas esse à Phœnice * Actæonis filia. Traditur autẽ hic orbus fuisse mascula prole: sed filias habuisse, Aglaurũ, Ersen, Pandrosum, Phœnicen. Phœnicen autem uirginem etiamnum decessisse. Qua de causa Actæon Phœnicias uocarit literas, ut aliquid honoris haberet filiæ.

Actæonis filiæ, F. Cecropis.

Φοινικίδα.) Quid parcimus lapidibus, populares? quò minus uiri istius corpus ita depectamus, ut purpurascat: cum in uos nigræ prunæ efferbuerint?

Φοινικίδης.) Phœnicides comicus: comœdiæ eius sunt, Tribunus, Inuisus, ut Athenæus in lib. Dipnosophistarum ait.

Φοινικικῶν τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν Φοινικικῶν.) A' Phœnicijs ordinib. & malis Phœnicijs liberati. Siue ꝙ punicea uestis erat bellica, siue pro nauticis malis. Phœnices enim uincere dicuntur, in pugnis naualibus, siue cruentis, à colore sanguineo. Et Homerus: Purpurascebat sanguine terra.

Φοινίκων συνθῆκαι.) Phœnicum pacta. Phœnices (Pœni) qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam appulissent, rogarunt incolas loci, ut se reciperẽt noctẽ & diem. Hoc uerò impetrato: noluerunt discedere: quasi pepigissent noctiũ & dierum mansionem. Quapropter hoc de ijs dicitur, qui insidiosè paciscuntur. Similia Demon de Metapontinis narrat.

Carthaginis conditores.

Φοῖνιξ.) Phœnix palma, arbor, & auis. Sub Claudio imperatore hanc ad Aegyptios uenisse dicunt, (διὰ τετράρων καὶ ὑχ ἐτῶν. Plin. lib. 10. cap. 2. uiuere annis 660.) post annos 654. De hac aue memoratur, cum fatum ei instet, uenire in Aegyptũ: unde uerò, ignorari. Et cum ipsa sibi ex casia & myrrha rogum confecerit, mori: quo cremato, aliquanto pòst è cinere uermem dicunt fieri, qui mutetur, & rursus fiat Phœnix: & eò auolet, unde prior Phœnix in Aegyptum uenerit.

Phœnix auis.

Φοιτᾶ.) Philostratus: Cõuenisse magos in meridie, & sub medias noctes, tradit Apollonium.

Φοιτάδας.) Inquirebat situ regionis, & castella, & celebres uias atq; interualla.

Φυγαδεία.) Cum geminus interitus ob oculos esset: eum cum perpetuo exilio commutarunt.

Φυγγάνει.) Sophocles: Intelligo, nec ea me fugiunt.

Φυλάρχης.) Phylarcha (tribunus) Acharus conuenit Traianum, prouinciæ princeps, quos Phylarchas illi nominãt: quia & regiones illorũ Phylæ, id est tribus dicuntur. Aristophanes: Malorum pręteritorum ne sis memor, etiã si tu Phylen occupasti. Fuit autem Phyle castellum Atticæ, & nomen loci & municipij: & Phylasij incolæ (Phyle, castellum ab exulibus sub 30 tyrannis occupatum.)

Φύλαρχος.) Phylarchus Atheniensis, siue Naucratita: alij Sicyonium, alij Aegyptium fuisse scripserũt: historicus. Scripsit expeditionem Pyrrhi in Peloponesum, libris uigintiocto: eamq; deducit usque ad Ptolemæi, cognomento Euergetæ & Berenices obitum, & usq; ad mortem Cleonymi Lacedæmonij, cum Antigonus ei bellum intulisset. Item res Antiochi, & Pergameni Eumenis. Compendiũ fabulosum (περὶ τῆς τοῦ διὸς ἐπιφανείας, apparitione, conspectu) de Iouis aduẽtu, de inuentis, de significationib. libros sex.

Φύλαρχος.) Phylarchus, qui in qualibet tribu, equitatus princeps est: sed subiectus magistro equitum.

Φυλασσόμενος.) Ne deflexit quidem, cauens fugæ suspicionem.

Φυλὴ.) tribus per sese continet decem millia militum. Phylen alij dicunt municipium esse Oeneiæ tribus. Menãder locũ esse putat, Philochorus castellum.

Φύσει.) Aristophanes: Nihil est melius, neq; suauius, q̃ enatas esse pennas.

Φύσει.) Veteres dicebant, nihil natura frustra esse. Figuras autem syllogismorũ non esse natura: neq; necessarium esse, eas utiles dicere. (τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν, αὐτὰ γινόμενα.) Sed quia utilitatis cuiusdam gratiâ extrinsecus eueniant: ipsas fieri. Syllogismi autem nõ ut cibi & potus naturales nobis sunt *.

Aliæ

Aliæ enim horum ſunt regulæ, mores, leges, & ſtudia popularia, ſingulatim & uiritim. Mutare igitur ea licet, & in maximè contrariam, ſi libeat, transferre uitæ rationem. Vnde quibuſdam, nec ij qui natura uidentur pernicioſi cibi, & uenenati, medicamento adhibito, incommodarũt. Atticam certè quidem mulierem illam, aconitum tanquam olera eſitaſſe ferunt: & Ponticam beluam iſtam, quiſquis Mithridates ille fuit, exhauſto magno calice ueneni non periſſe, quod corpus eius ita confirmatum eſſet, ut tinctura ferrum, rebus contrarijs: quas ſæpè adhibebat, ꝙ ſuſpectos haberet homo nefarius, à filijs auſpicatus, uniuerſos homines, quaſi ipſi inſidiãtes ſoli, ob præclarã illam tyrannidẽ.

Cibi. Venena. Attica mulier. Venenum Mithridatis.

φυσικὸς λόγος.) Poſt diſputationes de moribus, philoſophi res naturales tractant: hoc eſt, de corporibus, de principijs & elemẽtis, de mundo, de luce & uacuo, de ſideribus, de Sole, de ratione hominis: quomodo cernamus: quæ uiſionũ in ſpeculis cauſa ſit: de nubib⁹, tonitruis, iride. Tria ſunt in rebus naturalibus, forma, materia, & cauſa per quam forma eſt in materia. Et uerſantur (inquit) in his methodi quinq; : Phyſica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima philoſophia. Eſt autem phyſici, de omnibus, quę expoſitæ ſunt, animæ partibus diſſerere, & de materia, & naturalib. rebus, & * de forma cauſæ: ueluti, cœleſtium materiam eſſe non elementa, ſed aliud corpus. Rurſus quæ ſit eorum forma: nempe globoſa: & quare globoſa ſit? quia capaciſſima. Nam in planis, aliarum figurarum capaciſſima eſt circulus: in ſolidis ſphęra. ut etiam Plato in Timæo, hac de cauſa globoſum cœlum factum eſſe tradidit. Et Ariſtoteles reddit cauſam de figura cœli. Ei enim, inquit, ꝙ æternum futurũ ſit, &c. Definit etiam Plato ex habitudine, quam obtinet (πρὸς τὰ περὶ αὐτὸ) ad ea quæ illud antecedunt (αἰνοητὰ ἀρχαί.) Proxima autẽ ſuprà cœleſtia ſunt, eſſentiæ intellectuales. Decet autem id quod à cauſa ortũ eſt, quàm ſimilimum fieri proximæ cauſę, (τὸ ἐγγύτατα ὅμοιον τῷ περιέχει αἰτίῳ) & huius imaginem & imitamen referre. Propter hoc igitur, inquit, circulo mouetur cœlum, ꝙ mentem imitatur. Propriũ enim eſt mentis, in ſe uergere. Ea enim eſt quæ uideat, & quę uideatur. Videns enim formas, ſeſe uidet: & ſeſe uidens, formas uidet. Plenitudo enim eſt formarum, & forma formarum. Habet igitur cœlum globoſam

*Ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

Circulus. Sphæra. Mentis circulus. Cœlum globoſum.

figuram, ob circularem motum. Eam autem, propter ſimilitudinem cum mente. Aliter: Imitatur mentem, quæ ubiq; eſt. Nam & corpus (πανταχῆ γίνεται) quouis peruenit. Eò igitur quia ubiq; eſt, id quod ubiq; eſt imitatur. Perfectio enim deteriorum eſt, ad ſuperiora conuerſio, & ſimilitudo. Ac ita quidem rerum naturalium & formam, & materiã, & cauſam Phyſicus explicabit. Artifex autem in ſingulis rebus, & ipſe de ijſdem diſſerit. Sed differt à phyſico, quòd in particularibus quibuſdam rebus uerſatur: ut medicus in humanis corporibus: faber in lapidib. & lignis. Sed & is definitionem ita inſtituet, ut & formam & materiam & cauſam comprehendat. Differt etiam alijs rationibus.

Perfectio, ad ſuperiora conuerſio.

Natura eſt ſimplex eorũ quæ ſunt, motio: eaq; in quinq; diſtributa partes. Intelligens, (φύσις νοερὰ) ut in angelis, ex ipſis intellectionibus mutuò cõuenientibus. Rationalis, (λογικὴ) ut in hominibus, nominibus & uerbis, obſcuros animi motus alijs declarans (αἰσθητικὴ.) Sentiens, quæ in brutis cernitur. præter enim facultatẽ alendi, augendi & generandi, etiam ſentientem habent. Naturalis, (φυσικὴ) quæ in plantis eſt. mouentur enim & illæ ui alendi, creſcendi & generandi. Inanimis, (ἄψυχος) ut in lapidibus, quòd & illi mouentur qualitate & loco: qualitate, quia caleſcunt, & frigeſcunt: loco, ob tranſitũ ex loco in locum, alieno motu.

Natura.

φύσις.) Natura eſt, quæ & mundũ continet, & quæ res in terra gignit. Aut ſic: Natura eſt habitus, qui ex ſeſe mouetur, ſecundum ſeminales rationes, perficiens & complectens ea quæ ex ſe ſunt, temporibus definitis, & talia agens à qualib. ſeparata eſt. Hæc utilitatem ſpectat, ut ex cœli opificio apparet. Aut, natura eſt principium uniuerſorum, uniuſcuiuſq; rei motionis & quietis: ut terra mouetur floreſcendo, animalia gignendo, deniq; alteratione. Sed quieſcit tranſitu à loco ad locum, quia prorſus eſt ſtabilis atq; immobilis. Principium igitur talis motionis & quietis eſſentialiter: hoc eſt, naturaliter (ὑσιωδῶς, ἤγουν φυσικῶς) & non per accidens terræ inſitum, naturam uocant. Non motionem autem ipſam, & rerum quietẽ, naturam dixerunt: ſed principiũ, hoc eſt cauſam, qua non per accidens, ſed eſſentialiter eſſentiæ mouentur & quieſcunt. Cum autem Apoſtolus dicit, Fuimus natura filij iræ, ut etiam reliqui: non hac ſignificatione naturæ utitur (alioqui enim autoris

Natura terræ.

Natura filij iræ.

crimen id esset) sed permanentem, & pessimam affectionem, & diuturnam & malam consuetudinem intelligit.

φυτικαὶ δυνάμεις.) Animæ uegetatricis facultates tres sunt: uis alendi, crescendi, gignendi. Vegetatrices autem dicuntur, quòd istæ solæ in plantis conspiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata: & quia homines, rationales habemus facultates: ut animalia autem, irrationales: ut animata, uegetatrices. Animatas enim etiam plantas dicimus. Animatorum enim est, ali, & crescere, & similia sibi gignere. Dicuntur autem ista & uiuere & mori. Iam uita & mors præsentia & absentia fiũt animæ. Ac quæ uitas meliores habẽt: necessariò etiam deteriores habent: non econtrariò. Neq; enim fieri potest, ut rationales habeant facultates, nisi prius habuerint inferiores. Atq; adeò nemo particeps esse potest sensus præstantioris, qui non particeps fuerit deterioris. Quæ itaq; prædita sunt uisu, hæc & auditu & reliquis prædita sunt: & quę auditu, eadem & olfactu & gustatu, & tactu. nõ autẽ quæ & olfactu, & gustatu, & tactu: etiam uisu prædita sunt: ut talpa. neq; quę tactu, hæc etiam cæteris: ut, spõgiæ tactu præditæ sunt, neq; ullo alio sensu. Itaq; fieri non potest ut præstantiorẽ habeat, qui deteriorem non habuerit. Idq; non quòd præstantiores, quo subsistant, indigeant deterioribus: sed cõtrà potius, corpus nõ potest esse particeps meliorum, ni prius fuerit particeps deteriorum.

φυτὸν. φυτικὸν.

Vita stirpiũ.

Anima præstantior deteriorem etiã cõplectitur.

Sensuũ præstantia.

PRINCIPIVM LITERAE X.

Χαβρίας.) Chabrias, dux Atheniensium fuit.

χαγάνος.) Chaganus, princeps Scytharum. Iureiurando summa leuitate cõtempto, subito bello amica tuba sublata, copias cogebat.

χάϊα.) Aristophanes: Bona illa quidẽ est, sed Corinthia: hoc est, meretrix. propterea quòd Corinthus scortis plena fuit.

χάλαζα.) Grando, nubes concreta, & à uento dissipata & delata. Nix densatus humor ex nube. Grandines sunt, in aere aquosæ humiditatis longè supra terram densatio. Ac nix quidẽ minus quàm pluuia, grando autem magis densata. In terra uerò cum minus est, gelu: glacies, cũ maius. Nix uerò non est congelatio: sed potius in diuerso colore qualitas est ipsius (περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ.) Aristophanes Grandinem appellat, grandia uerba uerba Euripidis.

χάλαζα.) Aut est laxo podice, aut grandinosus. Morbus autem est pecorum, qui uiuentib. illis latet: mortuis & occisis conspicitur. Carnibus enim illorum est admista & insita grando. Solent aũt coci palo rictus porcorum post iugulationem aperire, & uidere grandinosi ne sint. Grando autem omne malum porcorum est.

Pfiñigi schwein.

χαλαρὰ) Delectaris ferendis laxis calceis. Erat clemens & misericors erga supplices, aut suorum amicorum aliquos.

χαλάσαι.) Aqua cœlitùs delapsa laxauit neruos barbaris. Mollijt arcuum cornua. Et uehementiam & impetum ictus ademit. χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Soluã sacram ancoram. Metaphora est sumpta à nauibus, quarum salus pendet ab ancora. Sacra aũt, id est magna, uel bona. Diodorus: Rege remittente, & mollito ea oratione, permittit ei facere quæ uellet.

CHALASTREVM nitrum, à Chalastra, palude Macedoniæ.

χαλβάνη.) Vnctio quædam, efficax ad equos.

Galbanũ.

χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι.) Dubitanti Proclo, quomodo Isidorus aues imitaretur, & quarundam uocum sonos in Chaldaicis studijs: ipse mõstrabat uiam imitationis cùm aliorum, tum passerculorũ, & auium domesticarum (gallinarũ) quæ instrepant alis, cum se incitant ad uolandũ.

Imitatio sonorum.

CHALDAEI. Gens Astronomiæ peritissima.

χαλεπὰ τὰ καλὰ.) Difficilia quæ pulchra. Pittacum, deponentem principatũ, ad adolescentes dixisse ferunt: Difficile est esse bonum Solonẽ autem illius molliciem taxantẽ dixisse, Difficilia sunt quę pulchra. Quare utriusq; dictum in Prouerbium abijt.

Pittacus.

Solon.

Difficilia quę pulchra.) Ferunt, Periandrum Corinthium ab initio popularem fuisse. Postea uerò, mutato ingenio, tyrannicum euasisse: unde Prouerbium hoc ortum sit. Alij difficilia ea quæ fieri nequeunt, interpretantur: quasi ille suum institutum tenere non potuerit.

χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν.) Periculosum est secundas cani gustandas præbere. Inuolucrum infantis, chorion uocat. Quo canes gustato, infantibus ipsis præauiditate insidiantur.

χαλεπώτατον.) Aristoteles 2. Topicorum ait, Difficilimum esse, inuertere propriam appellationem accidentis. Difficilimũ dicit, quod neq; simplex, neq; promptum est, ut in alijs.

χαλε-

χαλεπωτάτους λόγους.) Difficilimas orationes, id est ad fallendum paratas. Candades, electis difficiliorib. & inter eos publicis pręmijs distributis, ex eo persuasit, ut prouinciarũ gubernatoribus cederẽt.

Didymus. χαλίφρονος.) Didymus grammaticus Chalcenteros, id est æneis intestinis præditus, dictus est, ob assiduitatem legendi & scribendi. Aiunt enim eum supra tria millia librorum conscripsisse.

χάλκανθος.) Chalcãthus, aqua est densata in Cyprijs metallis supra modum stiptica, cum caliditate non parua: quæ præ omnibus humidas carnes condire & exiccare potest.

χαλκοῦς κέραμος.) Aenea testa, urbs quædam dicitur.

χαλκευτὴς.)

Pieriã tubam, sanctorũ & grauium hymnorũ
Fabrum, continet Pindarum hic puluis.

χαλκεῖα.) Festum Athenis, quæ quidã Athenæa uocant: quidam πάνδημον, Pandemon, quòd ab omni populo celebretur. Festum ualde antiquum.

χαλκεῖα.) Festum Athenis, quod ab omnibus agitatur. Pôst à solis artificibus, maximè uerò fabris ærarijs agebat̃. Phanodemus autem ait, id festũ non Mineruæ, sed Vulcani esse, qui in Attica æs fabrefecerit. Agitur autem Kalendis Octobris, quo etiam die sacrificulæ unà cũ Arrephoris peplum ferebant.

CHALCIS. Vrbs Eubœæ.

χαλκιδίζειν, καὶ χαλκιδεύεσθαι.) Chalcidenses imitari: id est, esse attentũ ad rem. &, Phicidissare, (φικιδίζειν) pro, puerorũ obscenis amoribus deditum esse. Nam apud eos marium amores exercebantur. Alij hoc referũt ad sonum literæ R nimis frequentatum (ἐπὶ τῷ ῥωτακίζειν) à Chalcidensibus & Eretriensibus, qui id etiã pro s ponerent.

χαλκιδικὸν δίωγμα.) Calcidica persecutio. Institutum quoddam in Thesmophorijs. Cum enim in bello matronæ uota fecissent, ut hostes fugarentur: accidit ut illi Chalcidem fugerent. καὶ (συνέβη φυγεῖν εἰς χαλκίδα. ὡς καὶ σημός.)

χαλκιδίτις.) Apud Iosephũ meretrix, à uili nummulo, qui uni datur, quasi obolariam dicas, aut terunciam.

χαλκίοικος.) Minerua Spartæ, siue ab ænea ęde: siue quòd à Chalcidensib. profugis ædes illa condita sit.

χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα.) Obolis improbis utimur, heri & nudiustertius excusis, improbo charactere.

χαλκία.) Callia prætore æneum nomisma percussum est. Dicitur autẽ urbs eodem modo affecta esse erga bonos uiros: quo erga antiquam monetam. Quemadmodum enim ueteri nomismate, quãuis bono, non utimur, sed nouo, quod malũ est: sic & antiquis hominibus, quãuis bonis, non utimur: sed militibus huius temporis improbis utimur.

χαλκολίβανον.) Genus electri, preciosius auro. Est autem electrum aurum alia forma expressum: mixtum uitro & lapide. cuiusmodi compositionis est sancta mensa Ecclesiæ magnæ.

χαλκόπους ἐριννὺς.) Æripes (ęneis pedibus) furia, id est firma & indefessa in ulciscendis homicidis.

χάλος.) Chalus, fluuius iugeri latitudine, plenus piscium mitium, & magnorũ.

χάλυβες.) Gens Scythiæ, ubi ferrum nascitur.

χὰμ.) Tabernacula, Aegyptus: quia Cham filius fuit Mesrem, Mesre uerò est Aegyptus, hodieq; dicitur Meser.

χαμαὶ ἀντλεῖν.) Prouerbiũ, Humi haurire: idem ualet quod nihil efficere. Quale est, τὸ πλίνθον πλύνειν, Laterem lauare. De inaniter laborantibus, siue de rebus irritis dicitur.

χαμαιεύρετος.) Me humi abiectum repertum educauit.

χαμαιλέων.) Chamæleon animal, quod in omnes colores mutatur, albo excepto.

χαμὼς.) Chamos deus fuit Tyriorum & Amanitarum, ut Astarte Sidoniorum dea, cui seruijt Solomon.

χαναὰν.) Chanaan, nomẽ uiri, cuius posteri dicuntur Chananæi. Moses quadraginta annos cũ populo, in studio religionis & legum uersatus, obit, successore relicto Iesu Naue filio: qui introduxit Israelem in terram, quam Dominus promiserat Abrahamo (extenditur autem à flumine Aegypti per mare & terram) eiectis omnibus regibus & principibus gentium. Qui cum ab eo profligarentur: per maritimam Aegyptum & Libyam, in Aphricam confugerunt: cum eos Aegyptij non suscepissent, ob memoriã eorum, quę propter Hebræos in rubro mari perpessi fuerant. Itaq; ad Aphros profugi, desertam illorum regionẽ incoluerũt, eorũ habitu & institutis susceptis: & causam, cur è Chananęa terra in Aphricam migrassent, lapideis tabulis inscripserunt. q̃ tabulę adhuc sunt in Numidia, & ita habẽt: Nos Chananæi sumus, quos profligauit Iesus latro.

Chananæi in Africam profugiunt.

Iesus latro.

Poetica Mũdi creatio.

χάονες.) Chaones, gens Epirotica. Aristophanes: Hic nugas agit, frustraq; nos fabulis obtundit, Chao antiquioribus, & Saturnalia olentibus.

χάος.) * Aristophanes:

Chaos fuit, & nox, atq; erebus primũ niger, et
Tartarus latus: Terra uerò, neq; aer,
Neq; Cœlũ fuit. Erebi aũt in infinitis gremijs.
Nox nigris alis p̃dita ouũ subuentaneũ parit.
Ex quo circũactis horis Cupido desiderabilis effloruit,
Micãs tergo aureis alis, similis uẽtosis ꝓcellis.
Is uerò cum chao alato congressus nocturno in amplo Tartaro,
Procreauit genus nostrum, & primùm produxit in lucem.
Prius autem non erat genus immortalium,
Antequam Cupido omnia commiscuisset.
Cum autem alia alijs permiscerentur,
Extitit cœlum, Oceanus & Tellus,
Omniumq; deorũ beatorũ genus immortale.

χαρὰ.) Quidam aiũt, ratione subiecti, uocum diuersarũ significationem eandẽ esse. Prodicus uerò, cuilibet propriam aliquam significationẽ subijcere conabat̃: sicut & Stoici, qui Gaudium probabilẽ elationem, Voluptatẽ elationem temerariam, Delectationem uoluptatem quę ex contemplatione nascitur: Iucunditatem, quam ex sermonibus capimus (χαρὰ. ἡδονὴ. τέρψις. εὐφροσύνη.) Verùm hoc eorũ est qui leges ferunt. Nam uoluptatem appellare gaudium, nõ est peccatum: sicut neq; monadem dicere indiuiduam. Neq; em̃ gaudium, gaudium dicere: aut monadẽ, monadem: sed alterum alteri accidere, absurdum & falsum est.

χαραδραῖος λέων.) Charadræus leo, id est Thespiacus, quem Hercules Thespijs occidit primùm, in loco qui Charadra dicitur.

χαράδριος.) Auiculæ nomen, cuius aspectu facilè sanantur, qui ictero siue regio morbo laborant: eamq; ob causam, qui uendunt, occultãt eam, ne eo morbo laborantes gratis sanentur. At occulit. Num Charadriũ uendit? sic Hipponax. Hinc prouerbium, χαράδριον μιμούμενος, Charadrion imitans: dici solitũ de ijs qui occultantur. Sic Euphronius: Quia enim Icterici auem illam aspicientes morbo liberantur, propterea occultãt eam uenditores, ne licitator sine sumptu sanet̃. Quidam sentiunt, non aspectum, sed esum auis habere remedium.

Morbi regij curatio.

χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν.) Genera dicendi, Grande, tenue, mediocre. Thucydides autem grande imitatus est, ut aptũ naturæ suæ.

χάραξ.) Charax, Pergamenꝰ sacerdos, & philosophus: de quo in ueteri quodam libro tale Epigramma reperi:

Sum Charax sacerdos è uenerando Pergami cacumine,
Vbi olim cõflixit cum Achille urbiũ uastatore
Telephus, Herculis inclyti filius inclytus.

Est autem temporibus Augusti multo recentior. Secundo enim libro meminit, ut ueteris, Augusti Cæsaris: & in septimo, Neronis, & eorum qui post eum imperarunt. Scripsit historiarum Græcarum libros quadraginta.

χάραξ.) Gręci optimum id uallum esse ducunt, quod in stirpe multas & magnas eminentias habet. Apud Romanos uerò duos uel tres apices ualla habebant.

χάραξ τὴν ἄμπελον.) Vallus uitem. Cũ id quod seruatur, à seruatore læditur.

χάραξος.) Charaxus, Sapphonis frater.

χάρητος ὑποσχέσεις.) Charetis pollicitationes. Chares dux Atheniensiũ, ad promittendum facilis & prõptus. Vnde prouerbium natũ, Charetis pollicitationes: de ijs qui facilè ac benignè promittunt.

χάριεν.) Si quid pulchrũ est atq; splendidum aut iucundum, id per te Plute dat̃. Damascius: Periculum est, ne in facetorũ hominum cauillationes inciderimus.

χαρίζεσθαι.) Ingrato morbo, iracundię, gratificantes.

χαρικλῆς.) Charicles, unꝰ è 30. tyrãnis.

χαρινάδης.) Charinades tardus erat. Vnde prouerbium, κρείττων ἐστί σου χαρινάδης βαδίζειν, Charinades te eundo uincit. De ijs qui tardè incedunt.

χαριξένη.) Charixene meretrix fuit. Aristophanes: Neq; enim hæc à Charixena sunt.

χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ.) Gratia semper gratiam parit: id est, beneficiũ beneficio prouocatur. (Beneficium sępè dare, docere est reddere.)

χάρισι καὶ ἀφροδίτῃ ξυύτροφος ἡ διαλλαγὴ.) Gratiarum & Veneris socia est recõciliatio: id est, pax, eo quòd nuptiæ & festa tempore pacis celebrantur.

χαρίσιον χαριστήριον.) Hæc à me scripta sunt, exigua grati animi pro multis beneficijs significatio.

χάριτας.) Prouerbiũ, αἱ χάριτες γυμναὶ, Gratiæ sunt nudæ: aut quòd candidè ac benigniter gratificandũ est: aut quòd gratiæ suo ornatu carent. Tres autem sunt Charites: Pitho, Aglaia, & Euphrosyne.

Pitho. Aglaia. Euphrosyne.

Poe-

Poetæ Gratias nudas fingunt, propterea quòd gratis benefaciendum est.

Charonis inuitationes.

χάρων.) Mors, & nauticę Charonis per contationes, & proclamationes: Quis ad requiē ex malis & negocijs? Quis in obliuionis campum? Locum fingunt apud inferos hoc nomine, sicut Aueni saxum. Quis in asini uillos? Sic dicunt res inutiles. nihil enim asini uilli prosunt. Dicitur de rebus inutilibus, quemadmodum dicunt: χύτραν ποικίλλεις, Ollam pingis: Irritæ enim sunt res infernæ. Ob hoc igitur asini uillos poeticè confinxit.

χάρων.) Charon Lampsacenus, filius Pythoclis, qui tempore primi Darij floruit, septuagesimanona Olympiade: uel potius Persicis temporibus, Olympiade septuagesimaquinta, fuit historicus. Scripsit Aethiopica, Persica libris duobus, Gręca libris quatuor, de Lampsaco duobus, Libyca, fines Lampsacenorum lib. 4. Prytanes, aut principes Lacedæmoniorum: sunt autem annales. Origines urbium libris duobus, Cretensia libris trib. Refert etiam leges à Minoe latas, nauigationem extra Herculis columnas.

χάρων.) Charon Carthaginensis historicus, descripsit tyrannos quotquot in Asia Europaq; fuerunt: illustrium uirorum uitas libris quatuor, itemq; mulierum libris totidem.

χάρων.) Charon Naucratita, historicus. Scripsit sacerdotes Alexandrinos & Aegyptios: & quid sub unoquoque gestum sit: reges, qui ab antiquis scriptoribus in qualibet gente fuerint: & de Naucrate, & alia quædam Aegyptiaca.

χαρώνειος θύρα.) Charonia ianua, una è ianuis prætorij, per quam damnati iudicio ad supplicium ducebantur. Et Aristophanes in Pluto: Charon dat signum. id est, morieris.

Gaudium. Dolor.

χαρτὰ.) Prudentiæ signum est, uis discernendi ea quibus gaudendum & dolendum est.

χαρτὸν.) Sophocles: Præconi salutem dico, serò tandem reuerso: modò læti aliquid afferas. Lætare sanè, si quidem ista iucunda tibi sunt.

χάρυβδις.) Mare, quod iuxta * Gades absorbetur, & uicissim cum impetu redit. Dicitur autem, quòd in chaos & interitū trahat. Priscus de Charybdi dicit: Cum iuxta Siciliam prope Messanam in freto Italiæ nauigarent, ubi Charybdis est: uehementioribus uētis exortis, naues cum ipsis uiris submersæ sunt. Charybdin & Scyllam in angustijs sitas excipere fluxū Oceani, & præternauigātes submergere tradunt. Illic Vlysses omnibus suis socijs, nauibusq; amissis, ipse solus insidens asseri, marinis fluctibus ferebatur. Hūc Phœnices quidam in undis nauigantē conspicati, in Cretā nudū susceptū ad Idomeneū adduxerūt. Cui ille hyberno tempore hospitium prębuit, & in Phęaciā ablegauit, quæ nunc Corcyra dicitur. At illi eum cū duabus nauibus & socijs domū reducūt.

χάσμασιν.) Parthi capita ferarū galeis adiungētes, beluarum rictibus utebant̄.

χ cum αι.

χαιρέτω ληρῶν.) Id est, erubescat ob nugas istas. uel, ualeat cum suis nugis. uel, sua garrulitate gaudeat.

χαῖρε φίλον φῶς.) Mulierem libidini indulgere uolentem, lucerna extincta aiūt hoc dixisse: quasi dicat, eam fuisse deformem, alij anum.

χαιρεφῶν.) Chærephon, ex municipio Sphettio, & quidem ualde celebris philosophus, auditor Socratis. Nihil eius scriptorum extare putatur. Videtur autē feruidus admodum fuisse, & graues cum fratre inimicitias exercuisse. Xenophon tradit, Socratem eos reconciliaturum, dixisse: Neq; oculorum neq; manuum ullam esse utilitatem, nisi consentiant.

χαιρεφῶν.) De macilentis & pallidis capitur. unde prouerbium, οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος, Nihil differes à Chęrepbonte. Erat enim pallidus, quippe sapiētię studiosissimus. unde & noctua uocabatur.

χαίρειν.) Salutatio discedentium, aut aduenientium Ponebatur etiam initio epistolarum.

χαίρειν.) Gaudere. Salutationem hanc serò epistolis additam fuisse, quidam censent. Olim enim alius alij simpliciter scribere solebat, cuiusmodi est: Amasis Polycrati hæc dicit. Primum Cleonem ait Eubulus comicus, sic scripsisse Atheniensibus è Sphacteria, eaq; re ualde lętatum esse: ignorantē, ueteres etiam ea uoce fuisse usos, atq; ita inter se salutasse, non solùm in primo cōgressu, sed etiā in discessu: Et gaudere, pro ualere & sanum esse, usurpasse. Aues ab hominibus discunt, Salue, & Sis felix: &, Iupiter propicius est, & hoc genus alia: itaq; precantur, nesciētes quid dicant, neq; hominibus bene cupientes: sed linguam ita informatam habent. Auiū sermo.

χαίρειν.) Gaudete, siue uelitis, siue nolitis, quouis modo. Aristophanes in Pluto: Est ꝙ gaudeatis, siue uelitis, siue nolitis.

χαιρήμων κωμικός.) Chæremon comic⁹. Fabulæ eius sunt hæ: Traumatias, (ut Athenæus ait) Vreus, Alphesibœa, Centaurus, Bacchus, Vlysses, Thyestes, Minyæ. Fuit etiam alius eiusdē nominis, qui Hieroglyphica scripsit.

χαῖρις.) Chæris, tibicen Thebanus, indoctus, qui in sacrificijs tibia canebat. Aristophanes: Si Chæris nos uiderit, accedet cantum inuocatus. Prouerbium, χαῖρις ἄδων ὄρθιον, Chæris canit orthium. Citharœdi Chæridis mentionem facit Pherecrates in Agris: Sine uideam, quis pessimus: Citharœdus fuerit Pisimeles cū Melite. Quiesce, ego noui: Chæris est.

χαίρω.) Euripides in Sisipho: Gaudeo & te optime fili Alcmene adesse, & sceleratum illum perijsse.

χαίρων.) Chæron Lacedęmonius, legatus Romā iuit: uir ingeniosus, & in agendo solers & strenu⁹, humili genere, & plebeio more educatus. hic tribunus plebis, cum ea mouisset, quæ nemo alius fuerat ausus: citò autoritatem in uulgus est adeptus. Ac primùm eripuit agrum, quē * tyranni concesserant reliquis tyrannorū sororibus, & uxoribus, & matribus, & liberis: eumq́ tenuib. temerè & inæqualiter, pro sua libidine, distribuit. Publicis tanq̄ priuatis utens, reditus consumebat: nō legem curans, non cōe decretum, nō magistratum: propter quę indignati, Censores (δοκιμαστῆρες) rerum cōium, secundum leges constituti sunt. Chæron uerò cum uideret quid fieret, sibiq́ malè gestæ Reipublicę conscius esset: Apollonidem clarissimum inter Censores, interdiu è balneo redeuntē confodit. Quod facinus cū populus ægrè molesteq́ ferret: dux Lacedæmonē profectus, in iudiciū adduxit Chęronem, ob cædem Apollonidis, reumq́ peractū in uincula cōiecit. Reliquos censores incitauit, ut rationes ærarij uerè perquirerent. Illud etiā curæ illi fuit, ut facultates, exulum necessarij reciperent, quas Chæron paulo antè illis eripuerat.

Tribunus plebis tyrānic⁹.

χαιρώνεια.) Chæronea, urbs Bœotiæ: unde Chæronensis.

χ cum ε.

χεζητιάων.) Videtur Proclides politic⁹ fuisse, & eloquens: sed fœdasse lectū. quade causa χεσᾶς, id est, Cacator dicebatur.

χέζομεν.) Aristophanes: Nos uerò damus. Alioqui cōculcati à sene, octies tantùm cacamus. id est, mulctamur. Sententia est, Cleonē ob exigua lucella Reipub. negocia prodere.

χελιδόνειον μέλος.) Cātus hirūdinis. Est aūt eius uox nō luctus, sed cantio submissa, ad opus aggrediēdū hortās. Propterea hyberno tempore neq́ uolat, neq́ canit.

χελιδόνων μουσεῖα.) Hirundinū musea. In barbaros & obscuros poetas. Cuius in labris Thracia fremit hirūdo. Euripides: Multa hedera, ramus uirescens, museum hirundinum germinabat. id est, locus in quo cantillabant hirundines.

χελιδόνων φάρμακον.) Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem, philtrum perseuerās: cum hirundinem unam primùm uiderit aliquis.

χελώνας.) Tu beatas testudines prædicabis ob pellem: propter aculeū uesparū.

χελώνη.) Thessalicæ mulieres ex ęmulatione, Laidē meretricē ligneis testudinibus feriendo, in Veneris æde occiderunt, celebri conuentu. Post aūt nefariæ Veneris ædem fecerunt, cū mulieres in æde cædem nefariam facere ausæ essent.

Laidi interitus meretricis ob prohibitam.

χελώνη μυῶν.) Testudo muscas. De ijs qui aliquid negligunt. Aeschylus poeta anno ætatis octauo & quinquagesimo perijt, cum aquila testudinem in caput eius deiecisset.

Aeschyli interitus.

χερνίβων.) Malluuij meminerunt etiam comici, ut ꝙ ad sacrificia fuerit adhibitū.

χερρόνησος.) Chersonesus, regio Thraciæ, & urbs Atheniensibus tributaria, frumēti ferax. Vnde etiā Atheniēses frumētum aduehebāt, quos Cleon exagitabat.

χετταῖοι.) Chettæi, nomen gentis: id est Cananæi.

χειμὼν.) Hyems, est supra terrā aer frigidus propter Solis longiorē discessum. Homerus: Quæ ubi hyemem fugerūt. de gruibus. Loquitur autem non de hyberno tempore, sed de hyberno loco Thracię. Nec enim cum est hyems fugiunt, sed cum expectatur.

χειμὼν ὀρνιθίας.) Hyēs Ornithia, id est acris, quę frigido flatu aues humi prosternit. Dicitur etiam uentus quidam Ornithias, ab auibus: quòd certæ aues hyeme conspiciantur, ut Aratus ait.

χεῖρα.) Manum Dei, Dauid prouidentiam Dei appellat: In manus tuas trado spiritum meum.

χεῖρας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.) Manus purgare solicitudinum significat solutionem.

χειραλειπτήσας.) Fabius Dictator instar boni pugilis, lōgo tempore exercitatus, in certamen descendit.

χειραψίαι.) Irrequietæ & continuę fiebant

bant uelitationes, & præludia belli tum peditum, tum equitum.

χειρίων.) Sophocles: Ne cui inimicorũ tuorum me dedas, unà cum filio meo.

Sumptus expeditionis Bandiliæ.

χ' κεχαιρικότες.) Caddus historiographus ait, Leonem Macellem, qui post Marcianum imperauit, in expeditionem contra Bandilos infinitam pecuniam insumpsisse. fuerunt enim, ut quæstores indicarunt, per præfectos auri põdo quadragies mille & 700. per comitem uerò thesaurorum decies & septies mille, & argenti pondo septingenties mille, quippe quæ insumpta fuerint è publicatis principum bonis, & ex imperatoris Anthemij fisco.

χειρισμόν.) Vt non solùm imprudens, sed etiam uesana appareat administratio rerum.

χείρων.) Chiron centaurus, primus artẽ medẽdi herbariam inuenit: præcepta morum uersibus, quæ dat Achilli: & ueterinarium opus. Qua de causa Cẽtaurus appellatus est.

χειρώνειον ἕλκος.) Chironium hulcus, quòd ex frequenti statione in pedib. existit uulnus, & continenter, saniem excernit. Prouerbium, de insanabilibus & immedicabilibus hulceribus.

χήζει.) Agathias, ex inopia commeatus uuas exprimebant, & affatim mustũ hauriebant. Vnde uenter intumescebat, & perfluebat.

χιάζειν.) Praxidamas Democritũ Chium & Theoxenidẽ Siphniũ, primus (ἐπὶ χώματος πίξαι.) in colore poesin suam cõstituisse tradit.

Vir pauper et strenuus.

χιβδηλίσκος.) Chibuldius, ex familia Iustiniani fuit, & strenuus in bellicare: & adeò ab auaricia alienus, ut loco maximæ possessionis in re familiari nullam haberet possessionem. Hic cum dux Thracię, ad Istri custodiam constitutus, in bello cecidisset: accidit ut Ister à Barbaris impunè transiret. Itaq; nec Romanũ imperiũ, nec oẽs eius prouinciæ unius uiri uirtuti in hac re ullo modo æquari potuerunt.

Tribuni militum Consulari potestate.

χιλιάρχους.) Trecentis & quindecim annis ab urbe condita, tribuni plebis imperium administrandum susceperunt.

1200 locupletissimi Atheniensium.

χίλοι Δραχόσιοι.) Isæus ait: Nec unus est (ἐκ δὲ τούτων) Lysides ducentorũ & mille. Ditissimi Atheniensium mille ducẽti fuerunt, qui publica munera obibant. Quorum alij quoq; oratores mentionem faciunt.

χίλων.) Chilo Damageti filius, Lacedæmonius, unus septem Sapientũ, breuiloquus fuit. Vnde Aristagoras Milesius, breuiloquentiam, rationem Chiloniam uocat (πῶρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

CHIOS insula, dicitur etiam Aethle.

Somnij explicatio.

χιὼν φανεῖσα δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.) Nix ubi apparuerit, hostiũ inimicitias affert.

χιὼν.) nix. Candor niuis, separabile accidens est. Constat enim ex nube, & densitate materię, quæ ob nimium frigus nascitur, cum inclusione uenti alicuius, quã necessariò candor sequitur. Nam Aeris, qui in nube est, cohibitio, & percussio, & frictio quæ in densitate nubis est, propter nimium frigus orta, præcedit excretionẽ, quæ talis coloris causa est. (pro τὸ πνεῦμα, lego τὸ νέφος.) Nubes enim cum teritur, & mouetur, albescit: propterea etiam spuma alba est. Frictio autem quædã & motio fit in densitate nubium, uento, qui ei inest, contracto, & in profunditate inclusо, excretione eius impedita. Ac illa quidem sunt substantiæ niuis. Albedo autem illam sequitur, & est passio quædam accidentalis, quia substantiam niuis non explet. Nã si neq; materia niuis est albedo, neq; species: nõ est in substantia niuis: sed quia quoddam accidens est, materiæ superueniẽs, cum in talem mutatur formã, eò nequit ab ea separari. Xenophõ in Cyri minoris expeditione: Multi oculos ob niuem amiserunt, alij digitos pedum putrefactos. Oculi autem subleuati sunt, si quis nigri aliquid ante oculos habens ambularet. Pedes, si quis se moueret, noctúque exueret. Qui uerò calceati dormiebant, in eorum pedes corrigiæ penetrabant, & calcei congelabant.

Remedia cõtra niuem.

χιονίδης.) Chionides, Athenienſis comicus, antiquæ comediæ scriptor, qui primus id comœdiæ genus publicè fertur egisse, & annis octo ante bellum Persicum fabulas edidisse. Comœdiæ eius sunt hæ: Heros, Mendici, Persæ, siue Assyrij.

Explicatio somnij.

χιτὼν ῥαγεὶς, ἔρρηξε φροντίδων βάρος.) Tunica rupta rumpit curarum onus.

χθονία.) Plato Reipub. lib. 10. Noli uia obscura & aspera incedere, sed plana & cœlesti.

Balnea mortuorum.

χθόνια λουτρὰ.) Veteres lauacra ad sepulchra ferebant.

Terra tonans.

χθονίας βροντάς.) Omnia atrocia ad matrem terram referunt. Alij sic dici putant ea tonitrua, quæ magnum sonitum edãt, aut quæ à terra fiant. Cum enim resonat terra, sonum usq; ad cœlum edit: hominésque putant talia tonitrua in cœlo fieri. Alij, uel quòd in terra etiam audiantur, uel quòd terram concutiant.

χθόνιος ζεὺς, Terrenus Iupiter, id est infernus.

χλαμύς.) Numa, primus Romanorum rex, legatione* Isaurorum accepta, & forma habitus eorum animaduersa, inde inuenit chlamydis uestitũ, regia ueste cum senatoria cõiuncta: nec extrinsecus quicquam, sed intrinsecus tincturam purpurę adiecit: ut ex utroq; horum, unũ corpus conficeretur, & in senatorum calceis notaretur Romanorum K.

K, aut fortaßis R, calceorum.

ἡ συλοσῶντος χλαμύς.) Sylosontis chlamys. Prouerbium, in eos qui se cultu uestituq; iactitant, ac uenditant. Hic enim uestẽ sumptuosam habuit, quã donauit Dario, adhuc priuato. pòst Dario regnum adepto, in patriam restitutus est.

Contumelia. Subsannatio. Verbera.

χλευασία.) Subsannatio: species est cõtumeliæ, & de ea prædicatur in Quid. nã contumelia quę per risum fit, subsannatio uocatur: quæ uerò uerberib. fit, contumelia eodem nomine. Aelianus: In templum ille quidem se contulit: sed cultores Dei & subsannauit, & derisit.

χλιδὴ.) Xenophon: Non in delicijs educati sumus, sed rusticano more.

χοῦς.) Mensura Attica est, capiens heminas octo.

χοὰν.) Choan afferebant uocati ad cœnam, ne ex alieno poculo biberent, ob crimen Oresti obiectum. Prouerbium.

ἓξ χόας χωρήσεται ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.) Sex choas capiet cerebrũ eius. In deliros. Sic enim de eo loquitur, quasi de dolio aut utre, qui inunctus plus capit ijs qui temerè abiecti iacuerunt.

χοὰς.) Oraculum redditum est, defunctis Aetolorum prædas adducendas esse quotannis, & inferias agendas.

χόες.) Choes. Festum est apud Atheniẽses agi solitũ, mense Anthesterione. Quidam festum hoc hinc ortum esse dicũt. Orestem, cum occisa matre Athenas uenisset, Athenienses susceperunt, & conuiuio exceperunt: at non cum eo uinum biberunt, sed seorsim choas illi apposuit populus, exiguo loco assignato. Aliter. Festum Athenis Choes, hac de causa celebrari solitum. Orestes post matris cædem uenit Athenas, ad Pandionem cognatum, tum regnantẽ. Reperit aũt eum publicè epulum præbentem. Pandion igitur cum & Orestem à se dimittere, & communi cibo & potu cum eo uti, qui à cæde nondũ purgatus esset, uereretur: ne ex eodẽ cratere biberet, singulis discumbentibus unum congium apposuit.

Homicida uitatus.

χολάδες.) Cholades, intestina. sic dicũtur uel ab effusiõe, uel quia naturæ ordine bilẽ hepatis recipiunt. nã in eas cõfluit flaua bilis naturæ artificio, ut ea calescãt, & lacessant ad excernenda superuacanea.

χολαργέων.) Cholargẽses, municipium Atticæ.

χόλικες.) Crassa boũ intestina. Hæc uerò cum reliq̃ corpore non immolabãtur.

χόρδευε.) Quemadmodũ oneras & imples intestina qualibet massa: sic etiam implica & perturba Rempublicam, & commisce negocia: cõdito ea dictiunculis culinarijs: condimentis utitor, uitijs adhibitis. Polybius: Pleriq; ornati erant, unde opulentia eorum colligebatur.

χορείαν.) Choream dicebant ueteres, saltationem cãtu adhibito. Duas saltationes nouit Homerus: unam Cybisteterum, alteram sphæræ. Sphæristicam lusit Aristonicus Carystius, Alexandri regis collusor in ludo pilæ.

χορηγία.) Polybius: Fieri non potest ut mari impedimẽta, & cõmeatus legionib. afferant̃, aut per iumenta: sed in peris decem dierum gestandus est commeatus.

χορίαμβος.) Choriambus. Babrias, siue Babrius, fabulas seu fabulosa choriambicis uersibus libris decẽ descripsit, Aesopi prosa in carmen translata.

Babrius uersus Aesopi.

χορὸν δίδωμι.) Chorum do: perinde est ac si dicat, patior te laudari & uincere.* Nam apud Athenienses comici & tragici poetæ chorum impetrabant non omnes, sed laudati & probati.

χορὸς.) Cœtus canentium in Ecclesijs. Chori autẽ Ecclesiarum diuisi sunt in binas partes, sub Constantio Constantini Magni filio, & Flauiano episcopo Antiochiæ, bifariam Dauidis Psalmos canẽtes: quod Antiochiæ primùm cœptum, in omnes totius mundi fines exiuit.

Chori Dauidis.

χορὸς.) Chorus tragicus quindecim personis, Chorus comicus uigintiquatuor constat.

χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται.) Prouerbium. Esuriẽs molestè fert choros tragœdiarum: quia prolixi sunt. Aristophanes: Euolans ergo hic, cum domum uenisset, pransus est.

χοσρόης.) Chosroes rex Persarũ, & quæ sequuntur. Hæc enim eadem, & ijsdẽ uerbis, suprà exposita sunt.

χῶμα.) Agger, qualẽ hostes in obsidionibus iuxta muros excitare cõsueuerunt. Traianus Babylonẽ profectus, maximũ aggerem reperit, quem excitasse ferebatur

Agger Babylonis.

rebatur Semiramis. Fuit altitudine pedũ uigintiquinq, latitudine quinquaginta: longitudine continebat ſtadia 70. Vnde urbis illius potentia perſpicitur.

χωρέζειν.) Nomen loci, & prophetiæ: Væ tibi Chorazi.

χωρεῖν.) Pergere, & ſuſceptis negocijs immori.

χωρὶς ἱππέας.) Seorſim ſunt equites. Cum datis in Atticam impreſſionem feciſſet, Iones aiunt, eo digreſſo, conſcenſis arboribus, ſignificaſſe Athenienſibus equites non adeſſe: & Miltiadem intellecto diſceſſu eorum, conflixiſſe, ac uiciſſe. Vnde & prouerbium dictum eſſe, in eos qui aciem diſſoluant.

Curioſitas inepta.

χρεμετίζειν.) Qui primus ſit inuẽtor, nõ magis inuenias: quã ſi quærere inſtituas, quis nam prius ſternutarit. aut ſcrearit.

χρεῶν ἀποκοπαί.) Nouæ tabulę, cum pauperibus æs alienum remittitur.

χρεία.) Prouerbium. χρεία διδάσκει καὶ ἄμουσον ἤ: Neceſſitas uel rudem docet.

Habitatio incõmoda.

χρῆμα.) Domũcula obſcura erat, & deformis, & non diſtincta, & æſtiuo tempore maximè incommoda: ut uideretur carcer potius eſſe. Iulianus: ad Hercyniam

Hercynia ſylua.

ſyluam currebamus. ac uidi rem mirabilẽ. equidem affirmare non dubitem, nihil tibi tale uiſum, nec quęcunq nos ſcimus in Romano imperio. Nam ſiue Theſſalica tempe inuia exiſtimat quiſquã, ſiue Thermopylas, ſiue magnum & arduum Taurum: minimum id eſto, quod ad difficultatem attinet, ad Hercynium ſaltum.

χρῆμα.) Magna res, & admiranda: uir, & animus decenter compoſitus, à primo ortu, quicquid aggreſſus fuerit primorũ operum.

χρῆμα.) Ioſephus: Erat ſabbathum dies ſanctus, & Iudæis omnium rerum honoratiſſimus.

Pauper ubiq; iacet.

χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς * δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.) Pecunia uirũ facit, pauper uerò nũquam bonus. In eos qui propter diuitias facilè agitant: Ariſtodemus ait.

χρήματ'.) Ariſtodemus Spartiates, à qui buſdã ſeptem Sapientibus annumeratur.

Fortuita nemo ſecum auſert.

χρηματισμός.) Damaſcius ait, coactionẽ argẽtariam nihil opis allaturam apud Inferos, nec delicias, nec (lego πλουσιάτας, pro πλουκράτας.) tantopere expetitos iſtos honores, quibus homines politici nihil pręferunt: eoq; uulgò beati iudicantur, cum ſint reuera infelices.

χρημάτων.) Percuſſorem fas eſt occidere, & opes eius diuendere.

χρῆ μοι. Sophocles: Ea reſpondit Phœbus, quæ ſtatim audies.

χρῶ.) Res noſtræ nõ aſtris, quod aiũt, notandæ, neq; quid fama loqueretur percontandum: ſed potiſſimùm ex conſuetudine noſtra cognoſcendæ, aut certè ſcripta noſtra legenda fuerunt. *Non temerè iudicandum.*

χρήσεις.) id eſt utilia bona, propriè dicũtur inſtrumentalia.

χρησμὸς.) Quarum rerũ uſus magis expetẽdus eſt, hę ipſę etiam magis ſunt expetendæ. Nã ſi uſus diuitiarum potior eſt uſu uirium: etiam diuitię uiribus ſunt prę-ferendę. Athenienſibus oraculum datum eſt, iubens inferias Aetolis per iniuriam interfectis, quotãnis celebrare. & feſtum Choas agere: ſic Atticam rebus ſecundis uſuram. *Res expetendæ.*

χρήσις.) Demoſthenes: Creditores initio ſeducti, uiderunt ſe pro pecunia nihil aliud habere, niſi debitorem improbum.

χρηστός.) Bonus ex charitate, ſed non neceſſitate. χριστὸς, oleo unctus: & Chriſtus, Dominus & Deus noſter.

χρηστῶς.) Ariſtophanes: Athenienſium urbs, ſi iſtud bonum eſſet, incolumis non eſſet.

χρίσις.) Vnguentũ olei regni, quo prophetę in cornu allato inungebant reges. Et Dauid unctus eſt à Samuele. Populi autem ſalutationes, hiſtoria unctiones ſine diſcrimine nominat. Dauid tertiũ rex inunctus eſt, id eſt inauguratus. *Dauid ter Rex inauguratus.*

χριστιανοὶ.) Sub Claudio Imperatore Romanorum, cum Petrus apoſtolus Euodium Antiochiæ epiſcopum deſignaſſet: Chriſtiani, qui pridem Nazareni & Galilæi, dicti ſunt.

χριστόδωρος.) Chriſtodorus, Paniſci F. poeta Heroicus, è Copto urbe. Floruit tẽpore Anaſtaſij Imperatoris. Iſaurica conſcripſit libris ſex. continent enim Iſauriæ excidiũ, ab Anaſtaſio Imperatore factũ. Ritus Conſtantinopolitanos deſcripſit uerſibus, & lib. 12. Ritus Theſſalonicæ li. 25. Ritus Nacles: eſt autem urbs ad Helio polin, in qua ſunt quæ uocantur alphaca. Ritus Mileti Ioniæ. Ritus Trallium, Ritus Aphrodiſiadis, Deſcriptionem ſtatuarum Xeuxippi, & alia multa.

Chriſtodorus Thebanus illuſtris, ſcripſit de aucupio uerſibus, & miracula ſanctorũ Anargyrorũ, Coſmæ & Damiani.

χρόα.) Ferunt Pherecydem ſapientem morbo pediculari deceſſiſſe. Quem cum Pythagoras rogaret, quomodo ſe haberet? digito per fores extẽto dixiſſe aiunt:

Cutis

χρὸι ἄῦλα. Cutis indicat. Hinc à philosophis dictũ hoc de reb. deterioribus usurpatur. qui uerò de optimis eo utuntur, errant.

Tempus. χρόν@.) Philosophi incorporeum tempus esse dicunt, quod spacium sit mundi motionis. Ac huius quod præterierit, & futurum sit, esse infinitum: præsens uerô finitum, &c. ut suprà.

χρόν@ ὄμαρὴς θεὸς.) Tempus, opportunus Deus est: uel quia commodè præterit, uel quia expeditum est ad iniurios ulciscendos.

χρῶμα.) Significat id quod est in corporibus, ut color albus & niger, & qui inter hos interiecti sunt. Significat etiam cantilenas. Dicitur em̃ & in musica color. Tres enim soni sunt musicæ. Harmonicum esse dicunt, quem propriè colorem uocant, Colorem mollem & diatonicum, & differentiæ coloris aliæ in corporib sunt, ut eius qui congregat uisum, aut disgregat. aliæ in carminibus. nã semitonium & molle, homonyma sunt. Diodorus: Barbarus cum flagris cæderetur, immoto uultu & colore, feræ instar tolerabat.

Colores Musici.

χρῶμα.) Cum crystallinus humor oculi casu aliquo coloratus fuerit, putamus eodem colore etiam aerem & alia uisibilia colorata esse. Colorẽ autem dicit uisibilẽ eum, qui in eo est quod per sese cernitur. Per se autem uisibilem dicit superficiem. Per se autem uisibilis est superficies, non ut id quod definitione per se est. Duplex enim est id quod per se esse dicitur: aut quod in definitione subiecti adhibetur: ut animal & rationale, in hominis definitione. hæc enim per se insunt homini. Aut cuius in definitione subiectum adhibetur: ut in definitione paris aut imparis, numerus: & in definitione simæ formæ, nasus. Hæc enim per se sunt in definitione. Non sic igitur dicit per sese uisibilẽ superficiẽ, sed q̃ in sese causam habeat cur uideri possit. Is uerò est color. nã qui in superficie est color, idipsum est quod cerni potest. hũc oculi apprehendũt, non eũ colorem qui in profundo est. Perspicuas enim gẽmas quamuis putamus uidere nos per totam profunditatẽ coloratas, uisu decipimur. nam quòd gemmæ perspicuæ sunt, oculi profunditatem penetrant, * aut colorum efficacitas. Per colorem autem qui in superficie est, percipimus gemmas: eaq̃ de causa putamus nos eum quoq̃ colorem qui in profundo est, uidisse. Pisides: Non sunt hæc ad gratiam colorata, sed simplices omnes ueritatis sermones.

χρυσάνθιος.) Chrysantius, Sardianus fuit philosophus, quẽ literis accersiuit Iulianus. Is uerò suo loco mansit, cũ diuinitus eius rei in mentem illi ueniisset. Neq; enim uitã suam ad circumforaneam & nouam religionẽ referebat, sed numini commendans omnia, eius nutu res gerebat.

Rapidus. Impetuosus. Vir mente.

χρυσῆ εἰκών.) Aurea statua. Deierabant Athenis prætores, nisi ea præstarent, propter quæ magistratum gererent, se aureã statuam suã dedicaturos esse in urbe, Delphis & Olympiæ.

Iusiurandum. Falsum. Iusiurandum.

χρυσῆ σφρῦ.) Auream catenam ab Homero Solem dici, in Theæteto Plato ait.

χρύσιππος.) Chysippus Apollonida filius, Solẽsis aut Tarsensis philosophus, discipulus Cleanthis, post quem Stoicæ scholæ præfuit, & obiit annos 73 & 70 natus, mero hausto, & uertigine oborta. Alii ferunt nimio risu expirasse, 142 Olympiade. Scripsit libros amplius septingentos, & philosophicos & historicos, & grãmaticos.

Scripsit.

CHRYSIPPVS philosophus tales sententias interrogabat: Qui nõ initiatis mysteria dicit, impiè facit: At ædituus nõ initiatis ea dicit: Aedituus igitur impiè facit. Et iterũ * Quod in urbe, id etiam in domo est. nõ est autem puteus in urbe: ergo neque in domo. Est quoddã caput, illud uerò non habes: & est caput quoddã, quod non habes: non igitur habes caput. Si qs est Megaris, non est Athenis: Homo aũt est Megaris, non igitẽ est homo Athenis. Si quid loqueris, per os tuũ transit: Currũ aũt dicis: quare currus per os tuum trãsit. Si quid non amisisti, hoc habes: Cornua non amisisti, ergo cornua habes.

Argutus.

EPISTOLA ANASTASIAE
martyris ad Chrysogonum.

Sancto confessori CHRISTI, Chrysogono, Anastasia S. Quamuis pater meus idola plurimùm ueneraretur: tamen mater mea Flauia cum perpetuò Christiana fuisset: ex quo peperit, Christianam me fecit, ueræq̃ Dei cognitionis participẽ reddidit. Post obitũ autem illius, uiro nupsi sceleratissimo, cuius gratia diuina coniugium effugi, supplicans Domino nostro IESV Christo dies noctesq̃, ut ab illo impuro idololatra liberarer: quẽ cõstat meas facultates oẽs cum impuris & idololatris exhausisse: me uerò tanquam uenefícam & sacrilegam, in grauissimum carcerẽ cõiecit, ut hanc temporariam uitam perderẽ. Itaq̃ nihil mihi præter uitã reliquũ est. Verúm precor, ut cum spe diuina moriar. Quam-

Mortua pie.

Quamuis autem confessione Christi mei glorier: ualde tamen doleo quòd facultates, quas optabam in seruos Dei insumere, sceleratus ille homo dæmonum cultoribus suppeditat: & quas ego in seruos Dei expendere optabam, eas fœdis & impijs hominibus largitur. Propterea rogo te, serue Christi, ut diligẽter pro me Deũ ores: ut, siquidem præscit Deus, maritus meus Publius credat in Christum: sin minus, ut eum suis fraudibus perire sinat, me uerò ab eo liberet. Satius enim mori, quã filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimento esse, ipse omnipotens Christus testat. Cum recessero ab hoc errore, sanctis operam dabo: eorumq; curã, uti cœpi, perpetuò suscipiam. Vale serue Dei, & memento mei.

Preces pro se fieri petit.

Chrysogonus his literis acceptis, sic rescripsit:

Chrysogonus Anastasiæ S. Tibi, iactatæ procellis uitæ, Christus qui in fluctibus ambulauit, opem ferat, ut diaboli potentiã sermone illius irritã reddas. Magno igit animo & quasi in medio mari iacens, credas Christo, eum tui rationem habiturũ: & ad teipsam conuersa, exclamato cũ Propheta, qui dixit: Cur mœsta es anima mea? & reliqua. Duplex enim potẽtia gratiæ diuinæ demonstrat. Nam & tẽporaria tibi abundè suppetẽt, & cœlestia adijcientur. Deus autem eos à quibus nõ rogatur pro bonis rebus, auersatur. Vide ne turberis hoc, q̃ tibi piè perpetuò erga Christum affectæ, aduersa eueniunt. Neq; eũ fallit te Christus: sed explorat. neq; firmũ est humanũ auxilium, ut tu existimas, cum Scriptura dicat: Execrabilis est homo, qui spẽ in homine ponit: benedictus aũt, qui in Deum sperat. Age strenuè & uigilanter, & prorsus effuge peccatũ. Hoc â Deo solatium expete, eiusq; mãdata custodi. Iam enim tempus salutis super te ueniet, & uelut in obscura nocte, clarũ tibi Dei lumen affulgebit, & post tempestatẽ hilare tibi & serenum arridebit tempus: tibiq;, ut omnibus propter Christum afflictis, præbebit temporariam patientiam, per quam æternam recipies mercedem. Vale in Domino & ora pro me.

Christi opẽ implorat.

Temporaria, æterna.

Deus serogari uult.

Rursus eadem ad eundem scribit:

Chrysogono cõfessori Christi Anastasia S. Cum finis instet corpori meo, ora pro me, ut ille meam animã recipiat: propter quem has afflictiones fero.

Ad quæ Chrysogonus sic rescripsit:

Ancillæ Dei Anastasiæ Chrysogonus S. Quemadmodũ tenebras lucẽ obscurare manifestum est: sic & imbecillitatem salus sequitur, & post mortẽ uita dignis tribuitur. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, ut neq; summissi despondeant animos, neq; magnanimi glorientur. Vnum eñ mare est, in quo naui gia nostri corporis decurrũt: & ab uno gubernatore regũtur. Quorum igitur naues carinis munitæ sunt, ij incolumes nauigare possunt. Infirmę autem, etiam sine fluctibus in ipsa tranquillitate periclitantur. Non procul enim absunt ab interitu, quæ nõ ad portum salutis peruenire student. Tu uerò quę ancilla Christi irreprehensibilis es: crucẽ in toto tuo animo conseruato, teq; ad salutẽ præparato, ut in numerũ martyrum Christi recipiaris. Vale.

Omnes eódem tendimus.

Naues munitæ.

χρυσομαλὼ.) Chrysomalo nomen saltatricis, aut meretricis, quæ tempore Iustiniani & Theodoræ floruit.

χρυσόπολις.) Chrysopolis, mercatus Chalcedonię, ubi Græci, q̃ apud Cyrũ stipẽdia fecerunt, septem dies manserunt, ut prædam uenderent: ut ait Xenophon.

χρυσὸς κολοφώνιος.) Colophonij optimũ aurum fecerunt. etenim id multum differre dicũt ab alio. Fortassis autem Lydi, patria pulsi, aurifodinas Thraciæ, & iuxta Strymonem, cum Ionibus quibusdam occuparunt, & auro faciendo studuerunt.

Colophoniũ aurum.

χρυσὸν κρατῶν ἄπρακτος ὢν θέλεις ἔσῃ.) Aurum tenens non efficies ea quæ uis.

Explicatio somnij.

χρυσοχοεῖον.) Fama aliqñ sparsa est apud uulgus Athenienſe, in Hymetto multa rami aurei conspecta esse, quæ formicę pugnaces custodirent. Illi uerò arreptis armis, contra eas excurrerunt. Cum uerò re infecta redijssent, frustraq; afflictati essẽt: alij alios deriserunt, dicẽtes, σὺ δ' ὤου χρυσοχοήσειν: Tu uerò putabas te aurũ fusurum: hoc est, tu putabas ramẽtis multis collectis, te aurũ fusurũ, ac euasurũ esse diuitẽ. Derident aũt à Comicis. Eubulus certè ait: Nos aliquãdo Athenięsibus persuasimus, ut armis arreptis in Hymettũ exirẽt.

Auri Hymettij custodes formicæ.

χρυσῷ καταπάτων ἡμᾶς ὐ γινώσκεις;) Inaurare nos te non animaduertis? In eos qui frustrà conuiciantur. Infert enim: Nunc ornamentum est talia audire.

χοίνικες.) Tibiæ tuæ clamitãt, Heu heu, modiolos & compedes desiderantes.

χοίνικες.) Rarius est genus animorum contemplationi deditissimorum, chœnice, quo periodos metiuntur Aegyptij: qualis fuit Amus & Antonius.

CHOERILLVS, Atheniẽsis tragicus, sexa-

sexagesimaquarta Olympiade in certamẽ descendit, & fabulas edidit centum & quinquaginta. Vicit tredecim. Hic secundum quosdam laruas & scenã inchoauit.

CHOERILVS Samius. Quidam Iasensem, alij uerò Halicarnassensem tradunt, qui fuerit temporibus Panyasidis, & Persicis, Olympiade septuagesimaquinta. Adolescentem Samij cuiusdam fuisse seruum, hominem formosissimum, Samoq; profugum: Herodoto historico assidentem, eloquentiam adamasse: cui & in delicijs eum fuisse tradunt. Sed poeticam amplexũ esse, & obijsse in Macedonia, apud Archelaum regem. Scripsit hæc: Atheniẽsium uictoriam, contra Xerxem, pro cuius poematis singulis uersib. accepisse aureum staterem fertur: decreto facto, ut cũ uersib. Homeri recitarentur. Lamiaca, & alia quædam poemata illius extant.

Scripta.

Vere aurea carmina.

χοιρίον μυσηλακῶν.) In Cereris initijs porcus sacrificabatur. ea enim bestia illi deæ sacra est.

ἀκροκορινθίᾳ ἔοικας χοιροπωλήσῃ.) Videris in Acrocorintho porcos uenditura esse: id est, fore meretrix Corinthi, ubi pudẽda muliebria porci appellantur. Misceto nos amicitiæ hausta.

χύτραν τρέφειν.) Ollam alere. In tectis ollas collocabant, ne accederent noctuæ.

χύτρας ἱδρυτέον.) Aristophanes: Quid aliud, nisi ut pacem ollis sanciamus? Aras enim dedicaturi, aut simulacra Dei alicuius, legumina elixa pro primitijs offerebant dedicatis, ob memoriã grati animi de primo uictu. Aristophanes in Danais: Testor Iouis Hercei ollas, cũ quibus ara dedicata est olim. Interdũ etiã sumptuosiore hostia dedicabant. Mercuriales uerò statuas pro foribus & alia sigilla dedicãtes, quo expeditior esset erectio, ollas polentę adhibebãt. Cõquesti, magni sumptus esse, alijs uictimis eam dedicarũt. Illi nube infesta belli profligata, pacẽ amplexi sũt, eãq; sanciuerũt uictima immolata.

χυτρίνδα.) Chytrinda ludus est. Sedet aliquis in medio: reliqui circumcursantes eum feriunt, donec aliquem attigerit, qui pro ipso sedeat.

χυτρόπους.) Salustius ingrediẽs & exiẽs uidebat ollas immaculatas, & fumi expertes, tanquã in foro uænum expositas. Maximi autem id faciebat, si longo tempore uictu ignis experte uterentur.

χύτροι.) Festũ Athenis, qd eodẽ die quo Choes agebat, in quo omnis generis semina in olla elixa, Baccho & Mercurio oferebant. Theopõpus aũt dicit, conseruatos è diluuio coxisse omnis generis semina in olla: unde sic uocari festũ, & libasse congios Mercurio terrestri: de olla uerò nunq; gustasse. Hoc aũt eos fecisse, qui euaserint, Mercurij placandi causa, pro defunctis etiã. Id autẽ festum celebratur mẽse Anthesterione, ut tradit Philochorus.

Diluuio memoria.

χύτροι, Chytri, urbs Cypri.

INITIVM LITERAE Ψ. PS.

PSAMMETICHVS, Aegyptiorum rex, Azotũ urbẽ obsedit, donec expugnauit, q̃ urbs obsidionẽ diutissimè omniũ urbium, quas nos scimus, tolerauit.

Anno.

ψαμμακοσιογάργαρα.) Conficta uox est ab arenis, centurijs & Gargaris, Psamma cosiogargara.

PSANTHEOPHANICHVS, dictus est à Pharaone Iosephus: hoc est, occultorum inuentor.

ψαύειν.) Tanquam animatam Dei arcã nequaquam attingat.

ψαφαρὸν.) Appianus: Hãnibal, dux Carthaginensiũ, Pyreneis mõtibus superatis, in Celticã transijt, quæ Gallia nunc dicit: per eamq; itinere facto, ad Alpes uenit: easq;, quãuis præruptas, audacissimè cõscendit per magnas ærumnas. Ac syluas quidem succîdit & cremauit, flammã autem & cineres aqua & aceto extinxit: itáque mollitas rupes atq; friabiles factas, ferreis malleis fregit, & peruias fecit.

Hannibal Alpes fodit.

ψαιστὰ.) Placentæ, farina oleo & uino imbutæ: quas adolebant dijs.

ψεκὰς.) Dicit̃ de ijs qui sputo abũdant. Sic Antimachus poeta cognominatus est Psecas, id est pluuia, quòd inter colloquendum sputo familiares aspergeret. Etiam Olympicus quidam sic dictus est.

ψευδαγαφάξυος πλέα.) Plena grandiũ mẽdaciorum. ἀγάφαξυς, atriplex, genus holeris est, quòd citò grandescit.

ψευδέγγραφος δίκη, ἢ ψευδεγγραφῆς.) Si quis aliquẽ in ęde Mineruę pro ęrario inscripsisset, aut plus quã ille deberet, inscripsisset: dabat̃ in eum actio falsę inscriptionis. βλάβους δίκη, Insidiarum uerò actio dabat̃ ijs, qui cũ olim debuissẽt, æs alienũ dissoluerant. ψευδομαρτυρία eôdẽ ptinet, cũ quis se falso testimonio oppressum, dãnatum, atq; in ærarios relatũ esse contendit.

ψευδόπλωμα.) Aristophanes: Si qũ in pugna quapiã in humerũ cecidissent: abstergebãt sese, ne cecidisse uiderent̃. Id luctæ genus pseudoptoma, quasi falsum lapsum dicas, appellat̃. Sententia est: Maiores nostri, etsi alicubi uicti essent, cladẽ tã illam

illam reſarciebant, uictoresque ſuperabant, ut ijs nihil ex priore uictoria commodi accederet.

ψευδόπυρα.) Strategema eſt, cũ noctu multæ pyræ accenduntur ad percellendos hoſtes.

ψεῦδος.) Mendacium eſt, humana felicitas. Dauid: Ego dixi in raptu meo, Omnis homo mendax.

ψευδέντα.) Deceptum ab impoſtore, non oportere deſiſtere pugna. Nam illi & conſilia & rationes uariæ ſuppetebãt, quò bellum conficeret.

ψεῦσον.) Sophocles: Ne fruſtrare nos, ô Iupiter, ſpe concepta.

ψηφολόγοι.) Calculorũ lectores, id eſt, impoſtores, qui celeritate transferendi calculos fallunt.

Calculi nigri, alibi.

ψῆφος.) Non ſuppetent uires, etiamſi tu ſepties decreueris. Senes enim ſubinde decernebant, quid agendũ eſſet, quid non? Niger calculus condemnabat, albus abſoluebat. Nõ deſinetis facere decreta, donec uos aliquis pedibus correptos, præcipites deiecerit.

ψήχει δὲ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, ὐδὲ σιδήρῳ
Φείδεται: ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
Cõminuit & petrã longũ tẽpus, neq; ferro
Parcit: ſed una omnia perdit falce.

ψιθυρίζει.) Veneris ſuſurrantis ædes, atq; Cupidinis: & ψιθυριστὴς ἑρμῆς, Mercurij ſuſurronis, quas primus cõdidit, Zopyro autore, Theſeus, poſteaquam Phædra Hippolytum per calumniam apud ipſum detulerat. Alij humaniorem cauſam afferunt, quòd homines ibi conuenientes, arcana ſua exponerent, & inter ſe quæ uellent ſuſurrarent.

ψιλὸς.) Pſilus, id eſt nuda uel uelitum acies eſt ignauiſſima, q̃ opponitur exercitui nudorũ atq; inermium: ortoq; tumultu, illa primùm cæditur.

ὤιμοι κακοδαίμων ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.) Heu me infelicem, denuò nudus militabo. Romani huiuſmodi milites Auxilia uocant, ob expeditum uſum, & opis ferendæ celeritatem.

ψιλοὶ.) Nudi, non armati, qui pugnæ tẽpore quouis aut lapide aut ligno, aut alio telo utuntur: aut ſagittarij, quòd armatura tenui utuntur. Tragicus: Adeo te nudus, non habens unde uiuam.

ψίλωθρον.) Pſilothrum, medicamentũ quo pili euelluntur.

PSITTACVS.) Aues quæ conſimilem humanę linguam habent, & genarũ formam, humanum ſermonem imitari poſſunt: ueluti pſittaci, picæ, & ſimiles.

PSITTALIA, inſulula circa Athenas.

ψόαι.) In lumbis ſiti ſunt renes, quibus appetitiones cieri ſolent. Dauid: Lumbi mei impleti ſunt ludibrijs.

ψολοκομπεῖα. Fulminum alia dicuntur catabatæ, à deſcenſu: alia pſoloentes, ab ardore, quæ tactu ſtatim perdunt: alia argeres, candida, ſiue bruta. Fulmina.

ψοφοδεὴς.) Pſophodees, ita timidus, ut ad quemuis ſtrepitum expaueſcat.

ψόφος.) Strepitus ſeu ſonus, alius eſt facultate, alius actu: ac alia ſtrepere poſſunt, alia non. Ac quæ ſtrepere poſſunt, ſolida ſunt, & læuia, in quibus eſt ſtrepitus facultate, cum agunt, quatenus ſunt ſtrepitu prædita. Nam habilitas ad ſtrependum, eſt ſtrepitus facultate. Cum uerò & poteſt, & agit, eſt ſtrepitus actu. Eſt autẽ ſtrepitus, ictus aeris, qui certo modo fit. Vt enim fiat ſtrepitus, opus eſt colliſione duorum ſolidorũ & leuium corporum, ſubito interſeſe contactu. In his enim qui comprehẽditur aer, ſubitò eliſus, ſtrepitum ciet. Neq; enim mollia corpora ſtrepitũ faciunt, ueluti ſpongia aut lana: neq; etiã dura, placidè & paulatim colliſa. aer enim prius per partes ueluti frangitur. Itaq; uehemẽs durorũ corporum concurſus requiritur, ut multus interiectus aer cõprehẽdatur, qui incluſus & ſubitò expulſus efficit ſtrepitum. Ictus enim eius exitũ anteuertens excludit, & ſimul (ἐκπυρπολίζει) elidit. Mollia uerò nõ ſtrepunt, eò quòd nõ poſſunt aerẽ excludere incluſum. Per meatus enim (rara enim ſunt mollia) cõminutus exit. Maximè etiã læuore opus eſt feriẽtibus, quo ſtrepitus maior fiat, eò quòd plus aeris cõprehenſum ſubitò eliditur. In ijs uerò quę læuia nõ ſunt, cõminuitur in cauitatibus, quæ plures ſũt, nec ſubitò exit. De (φωνῆς) ſono alia plura dicit, q̃ prætermiſimus. Strepẽs aũt, aut reſonãs eſt, qd' põt unũ & continuũ aerẽ cõſeruare, uſq; ad auditũ. Eſt aũt cognat⁹ & inſertus aer cauitatibus auriũ, iuxta ipſam meningẽ. Sonus.

ψόφῳ πλέως.) Strepitu plenus, id eſt turbulentus ſeu tumultuoſus. De Aeſchylo loqtur. Verba em̃ eius magnã quidẽ ſpeciẽ habẽt: ſed ſi ꝓpius intuearis, nihil rei ſubeſt. Propterea eũ dicit ἀξύστατον, id eſt cõfuſum, ꝓturbatũ, & ineptè cõponentẽ, iactabundũ: p̃cipitiorũ factorẽ, ꝙ magna uerba faciat: & obſtrepiloquum, & igniruptũ. πυρράγῃ enim dicuntur fictilia: quæ dum igni torrentur, rumpuntur. Aeſchyli dictio.

ψωλὸν γλυέδαι δεῖ σὲ μέχρι τ̃ μυρρίνε.) Cutis tibi detrahẽda eſt uſq; ad (caput) pudenda. Prouerbiũ extat apud Ariſtophanem in Equitibus, dictũ de ijs qui multũ cutis amiſerunt (ἐπὶ τ̃ μέχρι πολλ̃ διεσκυμένων.) Aegyptij ψωλοὶ dicuntur, excoriati, id eſt, circũciſi. μολγὸν γλυέδαί σε δεῖ, Mulgere te oportet: id eſt, depeculari ærariũ.

ψωμίζεται.) Ariſtophanes: ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται, Noui quib. rebus inescetur. Paſces nos pane lachrymarum.

ψωμοκόλακες.) Pſomocolaces, paraſiti, qui ob unctam quadram adulantur.

PSYLLI, gens Libyæ.

ψύλλα.) Ariſtophanes.

Rogabat modò Charephontem Socrates,
Pulex quot ſuos pedes ſaliret?

Traditũ aũt eſt, pulicem 6 pedes habere.

* ψύρα τ̃ Διόνυσον ἄγοντες.) In Pſyrã Bacchum agentes. Apud Cratinũ extat prouerbiũ. Pſyra uerò uilis inſula eſt, & parua, iuxta Chium, quæ uinũ ferre nequit. Vſurpamus itaq; prouerbiũ, de ijs qui in cõuiuio nõ potant, itẽq; de rebus uilib. * ψύρα λι.

ψυχαγωγεῖ.) Ariſtophanes: apud Sciapodes lacus eſt, ubi Manes elicit Socrates. In Manibus eliciẽdis, præſtigijs quibuſdã utũtur aduerſus mortuos. Cũ eñ ad ea loca peruenerũt, unde duci poſsũt animæ, quas deſiderãt ij quib. illis opus eſt, eò ueniunt, ubi mortui ſunt ij, quorũ Manes eliciunt̃: nec eucſtigiò inueniũt locũ, ſed ad hũc modũ indagãt. Nigrum arietẽ adhibẽt, eũq; uel altero eius cornu, uel anterioribus pedib. cõprehenſis, erectũ poſteriorib. circumducũt. Is uerò placidè admodũ ducentẽ ſeqtur. Vbi uerò ꝓuentũ eſt eũ in locũ, in quo ille uel illa ſita eſt: ibi ſe aries ultò ꝓſternit. Quo facto, illo remoto & occultato, uarijs ſacrificijs & incãtamẽtis adhibitis obambulant & circumeunt illas, & audiũt loquẽtes, & cauſas propter quas irati ſint, ſciſcitantur. Etiam * Antoninus imperator elicuit Manes patris ſui * Cõmodi.

Manium euocatio.

Aries monſtrator loci.

ψυχὴ.) Anima, ſeu animus, ſpiritus intelligens. Partes animi aut ſpecies ſunt tres: Ratiocinãs, Animoſa, Appetẽs. Neceſſariò igit̃ & triplex uitę ratio fuit, quarũ quælibet tres illas habuit, ſed ad unã imperantẽ uniuerſa ſeſe cõformauit. Ac prima quidẽ rationem ſecuta eſt ducẽ, cuiuſmodi uita & Reſpublica ſub Saturno fuit. Alia, quæ iracũdia inflammata, in bella & pugnas ruit, principat⁹ & gloriæ cupiditate æſtuãs: cuiuſmodi ſũt narrationes hiſtoriarum. Alia, quæ appetitu regit̃, luxu & delicijs diffluẽs, corrupta, abiecto & effœminato animo, ignauiæ dedita, in luto uoluptatum porci inſtar uolutata, auara, ſeruilis, nihil præclarum, nihil ingenuum ſuſcipiens, infirma & beluina, gula & inguine perpetuò metiens felicitatem, non animo prędita generoſo, corporis inſtar reſoluti & eneruati uno in loco iacẽs, neq; ſe amplius mouere poteſt.* Ac multo abiectiorem agebat uitã ijs hominibus qui nunc gignuntur, atq; in terris degunt. Plato, brutorũ animam in ſuis Dialogis mortalem eſſe confeſſus eſt. Animæ uniuerſæ affectiones, utriuſq; partis ſunt, & nõ animę propriæ: eodemq; modo * intellectio, quæ uiuendi cauſa eſt animãtibus, infima & extrema pars animæ. τὸν γὰ φυτικὸν δυνάμιν, facultatẽ eñ ſiue gignentẽ, ſiue producentẽ, ſiue creſcentẽ & alentẽ, quæ eſt in ſtirpibus, uiuẽdi cauſam facit Ariſtot. Nihil eñ hũius expers uiuere poteſt. Ea itaq; uiuũt, q̃ uel ſola illa ſunt ꝑdita, ſtirpes inquã: unã aũt eſſentiã eſſe uult animę, è diuerſis cõpoſitã eſſentijs, & unitã.

Triplex uitæ ratio.

Vita rationis.

Vita Mauortia.

ψυχικὸς ἄνθρωπος.) Animalis homo. Ex animo & corpore cõſtat homo. Cũ igit̃ agit aliqd quod Deo ꝓbatur, ſpiritualis dicit̃, & nõ ab anima nominatur, ſed ab alio maiore honore: ea ſcilicet actiõe q̃ eſt à ſpiritu. Neq; enim ſufficit anima ad perfectũ officiũ, niſi ſpiritus auxiliũ aſciuerit. Vt aũt carnalis homo dicit̃, q carni ſeruit: ſic animalẽ uocat Apoſtolus, eũ q humanis rationib. res cõmittit, & ſpirit⁹ efficaciã nõ admittit. Cũ ea uirtute uiuimus, ſpirituales dicimur: cũ uerò impingimus, & uilis naturæ impulſu contrariũ aliqd agimus, terrã nos appellat. Et propheta: Percutiet, inqt, terrã ſermõe oris ſui. nõ de terra loquens, ſed de peccatis. & alio loco; Fuit oís terra labiũ unum *: de peccatis loquens. & Abrahamus ſeſe extenuãs, dicit: Ego uerò terra ſum, & cinis. & iterũ: In uita ei⁹, in nihilũ redierũt interiora eius. de uẽtre loquens. Animæ eorũ q uiolẽta morte pereũt, nõ fiũt dæmones, ſecundũ uulgarẽ opinionẽ, ſed peccantiũ: nõ quòd eorũ eſſentia mutetur, ſed ꝙ uolũtas eorũ, improbitatẽ illorũ imitat̃. Hoc & Chriſt⁹ dicebat Iudęis: Vos (è patre) patris ueſtri diaboli eſtis.

Spiritualis.

Animalis.

Terra de terra.

Demones qui ſint.

ψυχομαχοῦντες.) Polybius: Romani animoſè pugnantes, annos ferè 15, re mari etiam deinceps conatus, magna ex parte de uita certamen fuit.

ΔΕΥ-

ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ,

HOC EST LOCA ALIQVOT CORRVPTA *Graci Suidæ, inter relegendam Latinam conuersionem animaduersa.*

IN uoce ἀδιαφορία, pro πεφηγέμενα & ἀπεφηγέμενα, lego πεφηγμένα & ἀπεφηγμένα. deinde pro, τὴν δὲ εὐεξίαν, ἀμοιβὴν δοκιμαστὴν: τὴν δὲ ἀξίαν. Equidē ſtupori meo ſuccēſeo, qui mendum hoc ex abſurditate, & ijs quæ præcedunt, nō animaduerterim. Sed & nūc quid ſit iſta ἀμοιβὴ, nō ſatis aſſequor. Sūpta enim hæc ſunt è ſenticetis Stoicorū.

ἀκέραιον.) καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον.) Puto negationem tollēdam. præſens enim tantùm noſtrum eſſe ait: futurū & præteritum, alienum. Senex ergo nihilo plus amittit moriens, quàm infans modò natus: & ſi diutius uixerit.

ἀναξιμένης.) ἐχθρὸν ὄντα ἀναξιμένους.) Inepta ταυτολογία Anaximenes ultus eſt Anaximenis inimicum. Quare legendum puto recto caſu ἀναξιμένης.

ἄνθρωπος.) καὶ δι' αὐτῶν εὐδοκιμέντων.) Laudantur, nō qui ſeruantur, ſed qui ſeruāt. Quare ſuſpectus locus.

κατὰ πέντε τρόπους.) Aut legēdum τρεῖς: aut locus eſt mutilatus.

ὁ ψεκὰς.) Lego ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς, ὢν χορηγὸς, μικρολόγος ἐχρήσατο τοῖς χορευταῖς, non χορηγοῖς.

αὐτίοχος.) πρὸς τὸν σιωπῶντα Φόρον.) F. ἀσιωπήτως. &, ὅτι ὁ αὐτός. Idem.

ὅτι τῶν ἀθλιωτάτων.) Sequitur: ἐγεγόνει γὰρ ἐς ἑδεν.) Hæc ſentētia ſeorſim ponenda eſt. Neq; enim cum ſuperioribus cohæret: niſi aliquid deſit.

ὅτι αὐτώνιος σατυρνῖνος.) Decepit me falſa diſtinctio: quæ huiuſmodi eſſe debet: ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν πρεσβεύειν: κακίαν δὲς ἀκερδῆς μὲν, σμικρὸν δὲ ὅμως τόδε ἄθλον. Hemiſtichion heroicum eſt in fine.

ἀρβαζάκιος.) ἰὼν γὰρ ἐξ ἑρμενίας. Atq; Iſaurum eſſe dixit. Quid ergò ſi legas? ἐξ ἀρμονίας: quaſi compoſitum & concinnatum dicas è tribus flagitijs.

ἀρδαβάριος.) στρατηγὸς μὲν γεγονότος.) F. στρατηγικὸς. & tamē ne hoc quidē ſatis placet.

ἠρέθησαν.) librarius uidetur omiſiſſe: ἥλιδος τῆς.

ἀρετὴ.) ψυχὴ πεποιημένη. F. πεποιωμένη. παρὰ τὸ ποιόν.

ἀριγνώτη.) ἔστι δὲ F. ἔτι δὲ. Sed & ſic aliquid deeſſe uidetur. F. ἔτι δὲ δημητριακὰ præterea Cerealia.

γέρων βοῦς.) pro καθαιρῶς fortaſſe legendum κατὰ καιρὸν.

ἔδεσσα.) pro παραφράκλους, fortaſſe κατεφράκλους..

ὁκ παντὸς ξύλου κύφον γένοιτ' ἄν.) Quid ſi κύφον pro cuppa Latino dicatur? ut habēt recētiores Græci multa μιξοβάρβαρα.

ἰσθμὸς.) inuertendus ordo uerborum, hoc modo: ἰσθμὸς, γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν, πορθμὸς, θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Sic dicitur διθάλαττος κόρινθος, bimaris Corinthus: & fretum Euboicum intra Eubœā & Bœotiam: Fretum Siculum, inter Italiam & Siciliam: itemque illud inter Seſtum & Abydum.

θεοδόσιος.) καὶ βασιλεὺς ſ. ἔσεσθαι. Sed βασιλεύσειν ἐλπίζων, uerum eſſe puto.

θεόδωρος.) ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη πρὸς σοφιστικῆς.) F. ἔπειτα deinde in contentionem uenit de ſophiſtica.

μαξιμῖνος.) ὁκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. F. τῆς ἀγεννοῦς, ex conſcientia ignobilitatis ſuæ remouit patricios.

μέλητος.) καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων. poteſt ferri hæc lectio: ut ſi Hector iubeat ſibi adduci equos Achillis. Sed qd ſi τῶν πολεμικῶν; equum bellicum & Mauortium.

ξενοφῶν.) τὴν στρατιὰν F. στρατηγίαν prætura ſiue prouinciam aut ſatrapiam.

QVAEDAM E' CLARISSIMI ET DOCTISSIMI *uiri Ioachimi Camerarij annotationibus ad Suidam Græcum, excerpta, & conuerſa ab* HIERONYMO VVOLFIO.

AGATHOCLES & Grammatici cuiuſdam nomen eſt.

AGATHVSA, uocata eſt Telus, inſula una è Cycladibus. Stephanus

ἀγάλλει.) Et equis & armis & cæteris rebus, quibus ornatur bellum. Thucydides lib. 6.

ἀγαπᾷν.) Quemadmodum poetæ ſua poemata, & patres, ſuos amant liberos. Plato de Rep. 1.

ἀγαπητὸν.) Bene ſecum agi putāto, qui id quod rogarint, è Lacedæmonijs audierint. Xenophon in Laced. Repub.

ἀγαπῶ.) Satis eſto ciui, ſibi in ſua ciuitate honorem haberi à populo. Aeſchines contra Cteſiphontem.

ἀγαθέντα.)Hunc Cyrus ob docendi manſuetudinem admiratus eſt. Cyri inſtitutionis lib.3 & 6. Admirati mala facinora.Homerus Odyſſeæ 2.

ἄγγελοι.) Nũcium afferre poetæ. Prouerbium.de republica 10.

ἐπὶ δυεῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν. Binis ancoris niti.Demoſthenes cõtra Dionyſodorũ.

ἀγορανομῶ.) Duo ſunt ordines Aediliũ apud Romanos.Plutarchus in Mario.

ἄγραυλοι.) Agraulus Cecropis F. non Aglaurus. Eſt & municipiũ Erechtheiæ tribus. Stephanus : Tres ſunt, à creſcentibus frugibus nominatæ : Pandroſos, à roris abundãtia: Herſe Roſcida: Agraulos,ſub dio agitans.

ἄγροικος ὀργὴ.) Tametſi quippiam hoc agreſtius eſſe dictum, dixerit. Iſocrates in Philippica.

ANCHIALE,Iapeti F.& urbs. Steph.

ἀγχίσροφος ἡ μεταβολὴ. Subitò fit mutatio.Thuc.2.

ADAMVS, Telluris & Cœli F. Item Oſtaſus & Andes & Saturnus & Rhea,& Iapetus, & Olympus. Stephanus in uoce Adana.

ἄδεια.) Impunitas impudentiam ingenerauit.

ἀδιέργαστος.)Iſocrates in Philippica:Locus peculiaris, & à nemine omnino tractatus.

ἀδίκημα.) Omnia huiuſmodi uerba:ut, ſi quis fana ſpoliarit:ſi pediderit: & id genus alia : priuſquam iudiciũ factum fuerit: criminum nomina ſunt: Cũ uerò in iudicium adductus, conuictusq; fueris: tunc iniuriæ fiunt. Demoſthenes contra Ariſtocratem.

ἀδικεῖν.) ἐμὴ ἀδικῶν' ἐγὼ.Niſi fortè ego ſum iniurius. Prouerbium libro 10. Platonis de Republica.

ADONIDIS horti.Simplicius in 1.Ariſtotelis de cœlo:Equidem ſcio, iſtiuſmodi temeritates,quemadmodum Adonidis hortos(ut dici ſolet)florere apud ſtupidos,& aliquid eſſe exiſtimari:ſed intra paucos dies defloreſcere.

ADRASTVS,Peripateticus Philoſophus, Ariſtotelis diſcipulus, Philippis, Macedoniæ urbe,oriundus. Steph.

ADRASTIA, F. Meliſſi, qui fuit Ides F.quæ primùm Troiæ regnauit: ut Charax tradit, Græcarum hiſtoriarum lib.2. Stephanus.

ADRESTIA,nutrix Iouis,ut autor eſt Callimon. Scholiaſtes in Argonautica Apollonij lib.3.

ADRIANI urbs,Stratonicia. Steph.

ἀδυώατα.)Iſocrates:Nec bene,nec male faciendi facultate deſtitutus.

AERIA ſiue Aetia, Aegyptus ab Aetio quodam Indo. Steph.

AETIVS, interfectus eſt à Valente.

AZA,Gaza.Steph.

AZANIAM quidam uocant Arcadiam.Steph.

ἀεὶ.) Vt prouerbio dicitur : Iſte homo ſemper bonum utrem, bonum ſaccum agit.Ex Alexide Athenæus 11.de uoracibus & bibacibus dictum uidetur.

φθυήτω ἀειφυγίαν. Perpetuo mulctetur exilio. Plato.9 Legum.

ἀηδία.) Nulla poteſt ad moleſtiam acceſſio fieri. Demoſthenes aduerſus Olympiodorum.

ATHYR menſis Aegyptiorũ, qui eſt Romanis Nouember. In commentario Arati de Pleiadibus.

ἀκακία.) Simplicitatis ſimulatione ſucum fecit iudicibus. Demoſth. contra Euergum.

ACACVS,F.Lycaonis.Steph.

ACAENA. Callimachus : Ambo ſimul,ſtimulusq; boum,menſuraq; terræ.

ἀκέων.) Minerua tacebat. Iliados 9.

ACELLVS, Herculis F. è Malide auacilla Omphales,autore Hellãico.Steph.

ἀκμάζει.) Nondum confecimus quæ uolumus:ſed ea omnia nunc uigent,diligentiam requirentia.Xenoph.Inſtit.4.

ἐχ ἕδρας ἀκμὴ.)Tempus hoc deſidiam reſpuit.Soph.Aiace.

ἀκόλαστον.) Miſſa fac petulantia uatum oracula.Eurip.Phœniſſis.

ἀκέω.)τοῖς ἀκέουσι λέγε. Quęre q audiãt.

ἀκέσια.) Ab inuitis fiũt,quæ uel ui,uel per ignorantiam fiunt. Ariſtoteles Ethicorum 3.

ἄκυρον.) Mulieris conſultatio autoritate caret.Ariſt.Pol.1.

ALABANDICVS ſolœciſmus:&, Alabanda Carum urbs fortunatiſſima.

ἀλάβαστρον.) Pauſanias in Atticis : Ibi conclauia ſunt & tecto aurato, & alabaſtro lapide.

ἀλλὰ μὴν.) At apparet,eos, quos à ueſtra ſocietate abduxerunt,ſeduxiſſe. Xenophon 3.de Græcorum rebus.

ἀλάστωρ.)Quos Alaſtoras & Palãnços uocant:ut memoriã quorundã inexpiatorum & ueterũ piaculorũ perſequentes. Plutarchus de oraculorum defectu.

ALEXANDER Teius primus ſcripſit dialogos.Athenæus 11.Alius Alexander Mile-

Milesius & Mendius.

Alexander Aphrodisiensis, discipulus Sosigenis sub Antonino & Seuero.

Alexander Asclepiadæ F. grammaticus, cognomento eruditissimus: qui de omnigẽa materia libros scripsit 2 & 40. Steph. in uoce κρούτη.

ALCETAS, frater Perdiccæ.

HALMONIA prius dicta fuit Minoa. Stephanus.

ἀλώπηξ.) Quo in loco uulpes minxerit: is locus eo anno sterilescit. Solõ: Vestrũ quisq; secat uapidæ uestigia uulpis.

AMATHVS, urbs Cypri, Amathusę, mater Cinyræ. Steph.

ἀμιλλῶμαι.) Instar antiqui illius tibicinis, uel cum Musis certauerim. Gal. 1. de curatione.

AMMONIVS, magister Plotini.

Ammonius, minor, Hermię F. doctor Ioannis Philoponi, discipulus Procli.

ἀμωσγέπως.) Ordo & æquabilitas aliquo modo permanens, ciuitatẽ alijs erratis leuabat. Plutarchus Agide.

ἀμφιθέατρον.) Multos ob ea uariosq; ludos instituit: theatro quodã maximo coassato: qđ & Amphitheatrũ ꝙ in circuitu undiq; sedes siue scẽas haberet, appellatũ fuit. Diõ li. 43. de Cæs. dictatore.

ἀμφίλογα.) Postulabant cõtrouersias in æquo prætorio disceptari. de rebus Græcorum 5.

ἀναλαλυπήρια.) Tradunt, sacram esse Proserpinæ Siciliam. Nam & raptum ibi esse factum fabulantur: eamq; insulam in nuptijs ob retecta uerẽda, ei esse datam. Plutarchus in Timoleonte.

ἀναλαμβάνειν.) Sophocles Philoctete. Turpe admissũ facinus corrigere conabimur. Plato Legum 3. Mihi quidem uidetur opus esse, ut tanquã equum, sic disputationem subinde reducamus.

ἀναλαμβάνειν.) Plutarchus in Pericle. Inferior erat diuitijs & pecunia, quibus ille sibi pauperes cõciliabat. Xenophon rerum Græcarũ libro 3. Imperium, quod ante tenuistis, recuperatote. Theologus Olympio: Grauis scilicet res est uiri mors: qui hodie est, cras futurus nõ est: neq; ad nos reuertitur.

ἀναμάρτητος.) Plato Theæteto: Quicunq; peccati expers superstes fuerit: is in nos regnum obtinebit.

ἀναμαχόμενον.) Polybius 1. Studebat casum illum priorem, fortiter pugnando emendare.

ἀναπεμπάζειν.) Lucianus Hermotimo: Quæ magister nobis dicebat, ruminabam, memoria repetens omnia.

ἀναπεμπάζειν.) Hoc uerbum prouerbij loco est: ut Ephorus libro decimo explicat. Miltiades, inquit, cæterarum insularum quasdam, facto excensu, uastabat: Parum uerò, quæ maxima & beatissima esset Cycladum, longo tempore obsidebat & oppugnabat. Iã uerò muris ruentibus, & urbem dediturus: sylua quadam circa Myconum fortuitò incensa: Parij Datin signum sibi dare rati: pactis & conuentis non steterunt: nec urbem Miltiadi tradere uoluerunt. Vnde adhuc prouerbio ἀναπεμπάζειν dicuntur fœdifragi. Steph.

ANNACVS quidam uixit annos amplius 300. Cum autem finitimi oraculũ consuluissent, quo usq; uicturus esset? responsum est: eos omnes, hoc defuncto, interituros. Quo Phryges audito, ualde lamentati sunt. Vnde prouerbium: Tempora Annaci deplorare: de ijs qui ualde quiritantur. Facta autem Deucalionea inundatione, omnes interierunt. Steph. Sed mendũ uidẽ, & scribendũ Ναΐνακος.

ἀνάστασις.) Aeschylus in Furijs. Semel mortui nulla est resurrectio. Christianæ religioni contraria sententia, & planè Furiosa.

ἀνάστιος.) Nos Trachine hac extorres, apud hominem hospitem habitamus.

ἐκεῖσε βλέπεσαι, δεῦρ' ἀνὶε τἀγαθά.) Prouerbium in commẽtario Aristophanis: Illuc respiciens, bona huc confer.

ANTHEDON.) Oraculum. Nõ Anthedonius cũ sis: de fece bibẽdũ est. Plutarchus in descriptiõe capitũ. Græcorũ.

ἄνω.) Demosthenes contra Aristocratem: Omnia sursum deorsumq; miscuit.

ἀντιγνωμονήσεις.) Xenophon in 4. Cyri instit. Nemo sententiam his contrariam dixerit.

ANTIGONVS.) Motho, uicus est Arabię, in quo Antigonus Macedo à Rabilo, rege Arabiorũ, interijt: ut Vranius tradit in 5. Steph.

ἀντιλάζυ.) Euripides Oreste: Vicissim & bona apprehende.

ἀντιλαμβανόμενοι.) Demosthenes 1. Olynthiaca: Curam rerum susci pite, dum tempus fert.

ἀντιόχεια.) Gadara Cœlesyriæ Antiochia & Seleucia uocata fuit. Hic natus est Menippus, serius nugator. Steph.

ANTIOCHVS Soter, & Callinicos est cognominatus. Lucianus Zeuxide.

Antiochus Olor, Aſcalonita, Philoſophus Academicus. Steph.

ANTIPHANES Bergæus, è Berga, Thraciæ urbe, poeta Comicus qui adeò incredibilia conſcripſit (ut aiunt) ut prouerbium inde extiterit, Bergaiſſare, pro, nihil ueri dicere. Steph.

ἀντίψηφον.) Plato Alcibiade 2. Abſit ut ſuffragia feram deo contraria.

ἀνυπόξατον.) Viribus in bello præditus, quibus nemo poſſet reſiſtere.

ἀπαγορεύει.) In multis actionibus multa etiam impedimenta occurrunt. Xenophon 6. Inſtit.

ἀπαρτίαν.) Inſtructio adhibēda eſt pro magnitudine & dignitate imperij. Politicorum 5.

ἅπας.) Iudicat melius populus & de Muſices & de poetarū operibus. Nā alij aliam particulam: omnes uerò, omnes.

ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.) Sū defatigatus malis. Eurip. Oreſte.

ἀπήλληται.) Priuatis defuncti doloribus ſalutis publicæ curam ſuſcipitote.

ἄπυστον.) Reſpublicæ fidem habere tyrannis nō debent. Demoſthenes 1. Olynthiaca. Pleriſq; mortalibus eſt infidus amicitiæ portus. Sophocles Aiace.

ἀπὸ.) Demoſth. 1. Philip. Sociorum ueſtrorū opib. uos oppugnat. Ariſtoph. E' pueris æſtimari maximè poteſt. Euripides. Secus ac ſperaram, nō quemadmodum ablegaui te, recepi.

ἀπογινώσκω.) Neq; quicquam uel rectè uel ſecus eſſe factum pronūciato, priuſquam audierit.

ἀπολογῆμαι.) Iſtis defenſio longè deterior eſt accuſatione.

APOLLOPHANES Stoicus, Aſibenus. Steph.

APOLLONIVS cognomento Mollis, Meneclis diſcipulus, Rhodi eloquentiam docuit.

ἀπόῤῥητα.) Euripides Phœniſſis. Hoc unum eſto ex arcanis Reipublicæ.

ἄπρος.) Aquilo, uentus magnus, cui obſiſti nequit.

ἀπροφή.) Omni alio confugio deſtituti. Plutarchus Timol.

ἀποτίνειν.) Vlciſcit De⁹ nefaria & iniuria facinora. Theſmophoriazuſis. Ariſtop.

ἀπρεπόμος.) Res neq; turpes, neq; honeſtæ p̄ciſè ſunt: ſed ꝓut ijs hominibus utuntur, plurimū differūt. Demoſth. in Amatoria: Oratori omnino utendū eſt & uerbis ciuilibus, & argumētis quæ res ipſæ ſuppeditant. Iſocrates Euagora.

ἀποτρόπαιοι.) Ex eo ſacrificant & malorum depulſoribus & ſeruatoribus. Xenoph. Græcarum 3.

ἀπτυγχάνω.) Nihil unquā iſti, qd' à me petijt, negaui. Dēoſth. aduerſ⁹. Nicoſte.

ἀπόφασις.) Areopagitici ſenatus declaratio. Dinarchus contra Demo.

ARACYNTHIA Diana, ab Aracyntho, Bœotię monte. Steph. (piendū.

ἄρασθαι.) Bellum iniuſtū non eſt ſuſci-

ARATVS, Cliniæ & Ariſtodames f. Sed dicūt re uera Aeſculapio natū eſſe. Pauſanias Corinth.

ARATINVS, antiquiſſimus poetarū ꝙs nos nouim⁹. Halicar. Arbius Iupiter, qui in Arbia Cretæ mōte colitur. Steph.

ἀργυρεῖς.) Argēteæ & aureæ phialæ præmia dabantur uictorib. Herculanorū ludorū ab Atheniēſib. Scholiaſtes Od. 17.

ἀραιὰ τροφή.) Tenuis uictus. (miā.

μὴ κακὴν φάτιν ἄρῃ.) Ne ſuſcipias infa-

ἀρέσκεια.) Athenæus 6. Adulatio nūc obſequij nomen obtinet.

ἄρειος.) Aeſchylus Furijs. Areopagum hunc, Amazonum ſedem. Et tabernacula, cum uenirent inuidentes Theſeo.

EXERCITVM ducentes, & urbē recentem. Hanc altis turribus præditam, tunc alijs turribus oppugnarunt.

MARTI porrò ſacrificarūt, hinc habet nomen.

RVPES, & collis Martius Ariſtippus Lariſſæus in Menone Platonis.

ARISTODEMVS Nyſaenſis, diſcipulus Menecratis, diſcipuli Ariſtarchi: & alius Ariſtodemus, cōſobrinus huius: q Magnum Pompeium inſtituit. Strabo.

ARISTOMACHVS Cleodæi f. Hylli nepos, pater Ariſtodemi & Temeni, & Creſphōtis. Herod. Eratōe. & Pauſ. Cor. & Ariſtomachus, tyrannus Argiuorum. Pauſa. Cor.

ARISTO Peripateticus ex Iulide oppido Ceæ inſulæ. Steph.

ARSINOE.) Epheſum tēpeſtate mer ſam aqs Lyſimachus trāſtulit: & ab uxore ſua uocauit Arſinoen. Quo defuncto priſtina appellatio recepta eſt. Steph.

ARSACE, Raga, urbs Mediæ. Steph.

ἄρπα.) Integris mēbris & mentib. Mētis & ſenſuum integritas. In politicis.

ARCHELAVS, rex Macedōiæ de quo multa ſunt apud Platonem in Gorgia.

ἀρχή.) Ariſtoteles de Poetica: principium eſt, quod nō neceſſariò poſt aliud exiſtit: ſed poſt qd' Natura fert ut aliud ſit aut fiat.

ἀρχὴ

ἀρχὴν.) Persæ principio dãt operã, ne ciues euadãt improbi. Xenoph. Inst. 1. & Paus. Elei antiquitus detestãtur, uel initiò in agro suo id animal extitisse.

ἄρχων.) Prætori mandata erat cura hæreditatum, pupillorum, parentum. Demosthenes aduersus Lacritum.

ASIBE, Antiochia Mesopotamiæ dicitur ab indigenis. Steph.

ASESVS, regio terræ Milesiæ, & Minerua Asesia. Herodotus Clione.

ASIA quondã dicta est Lydia. Scholiastes Apollonij 2.

ASCLEPIADES argumenta Tragœdiarum scripsit. Fuit & alius, philosophus Eretricus. Galenus de uenæ sectione aduersus Erasistratum: Adeò contentiosus fuit Asclepiades, ut propemodũ uniuersa ueterum dogmata loco moueret: neq; ulli priorũ nec Hippocrati parceret. Itaq; medicinã ueterũ, mortis meditationem appellare non dubitauit.

ἀσκωλιάζειν.) Galenus ad Glauconẽ 2. Altero pede puerum utribus insilire iussserunt, ut maior uictus pars eò ferretur.

ἀσπὶς.) Rotundi fuerũt clypei ueterũ.

ἀσπάλαθος.) Hac spĩa icti cerui moriũt.

ASPASIA fertur linguam Periclis ad Gorgiæ rationem acuisse. Philosoph.

ATTICVS, Platõicus qdã philosoph.

ἀτυχῆσαι.) Nihil non, quòd æquũ fuerit, impetrabit.

ARYS, quidam ex posteritate Herculis & Omphales.

αὐχάζω.) Hesiodus. Noli alios intueri.

αὐθαίρετος.) Illa præ animi ægritudine uoluntaria morte obit. Græcarum 6.

AVLA Iouis, Prouidẽtię dña. Prouerb.

αὖραι.) Auræ facilius & scriptis in aqua literis tutius creditur, quàm hominũ rebus secundis. Theologus.

αὐσονίων.) Ausonius sinus, qui Italię ab occidentalibus partibus infunditur: ab accolis Ausonibus dicebat. Sed postea quam Tyrrheni maris domini euaserũt: nomen illud in hoc quod nunc habet, mutatum est. Halicar. 1.

αὐτάρκεια.) Herodotus. Nullius hominis corpus in se uno acquiescit. Clione.

ἄχυρα.) Aristophanes Acharnẽsibus. Inquilinos, ciuium paleas esse dico.

βαττίζω.) Oraculum: Vter aqua tinget: at haud demergier est fas.

BARDI, poetæ Gallici.

BARDINE, fluuius iuxta Damascũ. Stephanus.

βασανίζειν.) Plato 2. de Repub. ait, quia praua opinione non imbuitur, explorata sit eius iusticia.

βασιλεὺς.) Rex apud Athenienses fuit, qui ius diceret gymnasiarchis, & ijs qui aliquem impietatis accusarent. Demosthenes aduersus Lacritum.

BLOESSVS Serioridiculornus poeta, Capreota. Steph.

βολβός.) Prouerbium. Farina ni sit addita, bulbus haud iuuat. Ath. 2.

BELLEROPHONTES initio dictus Hipponus (quasi Equisapientem dicas) interfecto Corinthiorum principio Bellero, sic appellatus est. Schol. Il. 6.

βῆμα.) Crassitudo stirpis Indicarũ arborum quarundã est amplius * sexaginta passuum. Theoph.

βίαιον.) Aristoteles Ethicorum 3. Violentum cuius principiũ extrinsecus est: & quidem tale, ut is qui uel agit uel patitur, nihil conferat: ueluti, si quo uentus impulerit.

βίος.) Herodotus. Homines inopes illi quidem: sed qui laborare uellent.

BOSPORVS ab Iônis traiectu dicitur. Aeschylus Prometheo.

βυλομένῳ.) Aristoteles Eth. 4. Is luxu perditus appellatur, qui unum quoddã habet malũ, ut rem familiarem euertat: & ipse sibi autor est interitus.

BVSIRIS Neptuni & Libyæ F. quæ patrẽ Exaphian, Iouẽ auũ habuit. Isoc.

βεβεύει.) Polybius. Non pleraq;, sed prorsus omnia, impetu magis, quàm ratione à Gallis administrantur.

BRANCHVS, amasius Apollinis.

βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστὶ.) Prouerbium. Reuera laqueus est.

βύθσι.) Galenus Curationis 1. Fatuus quidã, se reperire posse negauit, quidnã in cribro obturaret, aut non obturaret.

γέλως.) Philip. 4. Nunc quidem ridiculè res administramus.

γενεὰ.) Herodotus Euterpe. Tres ætates uirorum sunt anni centum.

γενέτης.) Ipse siem Geneata: sed esto beata Corinthus. Legendum Teneates.

GIGANTEAM uocant quidam Arcadiam. Steph.

γλαμυρὸς.) Lippus regnat in Cæcorũ ciuitate.

GLAVCVS Chius reperit coagmentationem ferri. Herod. Clione.

γνώμη.) Eurip. Helena. Mẽs defunctorum uiuit illa quidẽ: sed sentẽtiæ dictionem non habet.

γράμματα.) Vt prouerbio dicitur, neq;

literas neq; natare nouit. 3. Leg.

GYLIPPVS Syracusas liberauit, & inedia sibi necem consciuit. Athe.

DAMON fert Periclē docuisse Musicā.

DASTYLES, Tantali F. pater Lyci.

DAEDALIDAE siue Dędalēses, Municipium Atticum.

DAESIVM mēsem Anthesterionem uocant Attici.

δεινὰ.) Præstātissimis esse animis rectè iudicantur: qui & molesta & iucūda certissimè sciūt. Thucidydes li. 2. Aeschylus. Sapiens est, qui Deos colit.

δεῖ σοὶ.) Aristoteles polit. 8. Quibus se cundissimæ res esse uidentur: ijs singulari iusticia, & magna prudentia & modestia uehementer opus est. (hibetur.

DELVS aliquādo natatilis fuisse perδημοκοπεῖν.) Diodorus. Tribuni plebis concitant populum.

DEMOSTHENES medicus apud Galenum: & uersificator, qui scripsit Bithyniaca. Stephanus.

DEMOPHILVS, Ephori F. qui reliquam historiam absoluit, ut ex Athenęo apparet.

δημωφελεῖς ἔσωσαν οἱ λόγοι.) Sermones populo utiles habeantur.

δήπουθεν.) Aristophanes: Reddet utiq; bonos omnes & diuites.

Δῆλε.) In luctu senectutē agēs. Instit. 4.

δι' οἴκτου.) Euripides. Misereścat te fortunarum mearum.

διαχειρίσαι.) Cum sciret, nullo posse modo fieri, ut bina regna administraret. Herodotus 3.

δίαιρῶν.) Qui quàm rectissimè celerrimeq; rerum ambiguarum inueniat explicetq; rationem. Xen.

δίαιτῶν.) Multa dijs præstiti constituta legibus: multa hominibus iusta, nec inuidiosa. Thuc.

δίκαιος.) Nos, te conseruato, periculum hoc adire æquum est. Plato.

δικαιῶν.) Plebs petulans à præstātissimo uiro subacta, castigatur. Dionys. 7.

DIONYSIVS, illustris medicus è Cyrto Aegypti urbe: unde Cyrtus, nō à gibbo. Steph.

DIOSPOLIS Arabica urbs, olim Berytos. Steph.

DIPYLVS, Porta Athenienśiū, Thriasia quondam dicta. Plutarchus Pericle.

δόξα.) Non in eodem sunt Phantasia & opinio. Endemiorum 8.

δόρυ.) Polybius 4. Cum, secundū prouerbium, simul & hastam & caduceum missuri essent ad Byzantios.

DORICAM harmoniā ait Dositheus à Thamyra, in oppido Dorio inuentam esse. Steph.

δωρεῖμαι.) Euripides. Nolo ego pauper dona dare tibi diuiti: Ne me amentē putes, si dando poscere uidear.

δυσάρεστος.) Diphilus. Parasitū ne agat homo fastidios⁹. *Gast nim fir gut vuie mā dir tut. Dan vuarum? du gibst nichts darū.*

Inscriptio est Xenodochiorum. Hoc dictum æmulatus D. ZVINGERVS aliquando ad me scripsit: δεῖ τῶν χαλκογράφων οἷα διδόσι λαβεῖν. Cui ego rescripsi:

δεῖ τὰς χαλκογράφους { οἷα φρονεῖσι λέγειν / οἷα λέγουσι πλεῖν }

nisi fortè boni uiri (quod absit) non sint chalcographi. (Steph.

AEGYPTVS, nomē regiōis & fluuij.

AETHIOPS, fluuius. Aeschylus.

αἴνυγμα.) Sic qui dextrè se hominum morib. accōmodare possunt: nō modò præsentes, sed absentes etiā & longè remoti, relinquūt quædā, eaq; ualde fortia beneuolentiæ erga sese incitamēta. Polybius 4. de Cleomene Spartano.

αἰδητήριον.) Ne mors per fenestras nostras ascendat. Sic enim existimo uocari sensuum instrumenta. Theologus.

αἰσυμνήτης.) Regni genus est quod delectu cōstat. Sic Mitylenæi quondā dicta torē dixerūt Pittacū cōtra exules, quib. præerāt Antimonides & Alcæus poeta.

AESCHYLVS Alexandrinus.

AETOLVS, Endymionis F.

ENCELADVS, unus è gigantibus.

ἐγκυκλίοις.) Ad nihil eorū, q̄ indies agenda sunt, utilis est audacia. Sed si qua eius utilitas fuerit: ea ad bellū ptinebit.

ἐγχωρεῖ.) Plato Phædone. Ne uerò festinaueris. Satis enim adhuc spacij est.

ἔκλειψις.) Scholiastes Apollonij in 4. Argo. Quidā existimāt, Lunę defectū fieri, cū à ueneficis mulieribus detrahatur.

ἐκμαγεῖον.) Plato de Legib. Timęus Locrensis MATERIAM, expressam imaginem, & matrem, & nutricem appellauit.

ἑκούσια.) Aristoteles Ethicorum 3. Voluntarium id est, cuius principium est in ipso homine, gnaro singulorum, in quibus actio uersatur.

ἐκπλήσσει.) Delectatio mœrorē excutit.

ἐκφόριον.) Princeps ac præstātissimus (liæ. reditus est ex agricultura.

ELAIRA soror Phœbes, Leucippi fiHELICON Acestæ F. Cyprius Salaminius, textor. Ath. 2.

ἐμβί-

ἐμβόλημα.)Ea canere, quæ ab interpo nendo Embolima dicuntur, primus Agatho cæpit. Aristot. de poetica.

EMPEDOCLES siue Metonis siue Melitonis F.

ἐνσκίθῳ.) A' dolio figlinam auspicari. Plato Lachete.

ἐπιδόδιον.)Aristoteles de Poetica. Odysseę prolixus sermo est de quodã multos annos peregrinante, & * uel à solo Neptuno impedito. Cum uerò eius res domesticæ eiusmodi essent, ut opes à pcis consumerentur: & filio insidiæ struerentur: ipse cedit tẽpestatibus iactatus: cumq; quosdam agnouisset: aggressus eos, ipse quidẽ incolumis euasit: inimicos autem interfecit. Atq; hæc propria sunt: cætera accessiones.

ἐπιόντα.)Cũ, quæ cuiq; fortuna instet, incertum sit. Contra Aristot.

ἐπιμέτη.)Multis administris eget ciuilis consociatio.

EPICHARMVS, oriũdus Crasto, Sicanorum oppido.

ἑρμᾶι.)Mercuriales statuę, siue ligneę, siue lapideæ, quadrangulę: quæ supernè habebant faciem Mercurij: Infernè uerò in latitudine, inscriptiones.

HERMODORVS Ephesius, amicus Heracliti.

HERMON Pelasgorum rex, & Hermon Trœzenius statuarius.

ἕκατ@ μυσῶν.)Mysorum ultimus. De contempto homine.

EVAGES Hydreata, fuit illiteratus opilio, & cæterarum utiq; disciplinarum ignarus: sed bonus poeta Comicus.

EVAGORAS fuit & Cypri tyrannus.

EVDOXVM defensionem scripsisse uoluptatis, è 2. Ethicorum Nicomachiorum apparet: atq; in 8 dicitur supra modum fuisse temperans.

κλεομενίδων.) Cleomãtin Delphũ nominat Lycurgus: cuí & ipsi & posteris eius uictus in Curia perpetuus sit decretus.

EVMOLPIDAE, sacra pars Athenis quæ cum Eleusine ius diceret: impietatis apud eos causæ agebantur.

EVRYSTHENES & Patrocles siue Procles, reges Spartiatarum. Plato 3. de Legibus.

EPHIALTES cum Pericle in ordinẽ coegit Senatum Areopagiticum.

EPIALTES prodidit Græcos in Thermopylis.

ἔφιπποι.)F. εὔιπποι. Hyrcanij & tum habebantur & habentur adhuc boni equites. Quamobrem eis utebantur Assyrij: quemadmodum Lacedæmonij Sciritis. Institut. Cyri lib. 4.

EPHYRVS Myrmecis F. quę fuit uxor Epimethei. Vnde Corinthius ager Ephyra dicitur. *Steph.

ECHENATIDAS, philosophus Peripateticus, familiaris Aristophanis.

ZOILVS. Ad istum quidem modum & Zoílus erit clarus, Homeri statuã uerberando. Gal.

εἰς.)Neq; crimina obijcere, neq; obiectis aures præbere, prudentiæ est.

HEGEMON poeta heroicꝰ, qui Leuctricum bellum descripsit. Steph.

HEGESIANAX, grãmaticus, qui de dictione Democriti scripsit librũ unum, & de uocabulis poeticis. Steph.

HELIODORVS Athenienſis, tragœdiarũ poeta: uersib. scripsit letaliũ uenenorũ compositionẽ: ut & Orpheus, qui Theologus uocat̃, & Orus Mẽdesius iunior, & Aratus. Galenus de Antidotis.

EOEE, Ascræa, Hesiodi amica. Ath.

HERACLIDES grammaticus Cilix. Erimna, Tenia esse scribitur.

HERODICVS, frater Gorgiæ.

IASON dictus est, quod medicinam apud Chironem didicit.

ICCVS, Tarẽtinus medicus 70 Olympiade, item pugil.

ION Alexandrinus, philosophus Platonicus, laborioſus, auditor Ammonij, Hermiæ F.

HIPPOBATAE, apud Chalcidenses dicuntur crassi, hoc est, diuites: quasi cõscensores equorum.

HIPPOCRATES fuit è familia Nebridarum, clarissima inter Asclepiadas, filius Heraclidæ: pater Thessali & Dracónis: q & ipsi alios Hippocrates genuerũt.

HIPPVS & Cyaneus fluuij sunt ambientes Aeam, urbem Colchorum, atq; Peninsulam efficiunt. Steph.

HIPPON philosophus dicebat cœlum esse * suffocatorem.

ἵππω@.)Plutarchus Them. Equi asperrimi sæpè fiunt optimi.

ISMENIAS diues quidã Thebanus.

ἰσομοίρας.)Isęus. Lex omnes germanos liberos æquam hæreditatis capere portionem iubet.

ICHNVSA dicta est Sardinia, à uestigij humani similitudine.

THEOGITON Peripateticus, ex Tragæa insula, uicina Cycladibus, familiaris Aristotelis.

THEODECTES Phaselita Tragicus, qui ter & decies certauit, & octo coronas meruit.

THEODORA, uxor Iustiniani.

THEOPOLIS, Antiochia.

THEOPOMPVS Spartæ rex, primus adhibuit ephoros, quasi iuspectores dicas, regibus.

θυμομαχοῦντες.) Vsq; ad extremũ spiritũ animosè pugnantes, uitã prius quã uirtutem reliquerunt. Diodorus.

θυραυλεῖν.) Mulieri est honestius manere domi, quàm in publico uersari. Xenophon. Oecon.

καθάρματα.) Solent Athenienses porcellum mactare, & subsellia sanguine aspergere.

κακὸν κακῷ.) Orestes in ultionẽ patris occisa matre, malo malũ est medicatus: facto pius & scelleratus eodem.

CALLISTRATVS historiam de Samothracia composuit.

καλοποδιον.) Vno ligni pede omnes succingere. Prouerbium Gal.

CANACHVS, Sicyonius statuarius.

καπνὸν.) Dum fumum fugias, in ignẽ incidere. Plato.

CARDIA, urbs Thraciæ, Lysimachia postea dicta.

CERASIS & Cerasias dicitur Cypr⁹, quòd multa habet promontoria.

κιρρὸν.) Leuissima quæq; uina deligenda sunt (s. ægrotis.)

CLEODAMAS Achnæus, scripsit de re equestri, & domandis pullis equinis.

CLEOPHANTVS F. Themistoclis.

CIMONIS auum, ob uæcordiam

COALEMVM fuisse dictũ tradit Plutarchus.

COLOSSAE beata Phrygiæ urbs.

κολάει.) Herodotus. Solet Deus elata omnia premere.

COLOTES Epicureus, librũ ad Ptolemæũ scripsit: quo philosophos omnes perstringit: & hoc antiquior pictor.

CONTHYLE, municipiũ Ptolemaicæ tribus.

κορώνη.) Adolescentulam mulierem subijce seni effœto. Oraculum.

COTINVSA, Gades dicũtur, q̃ Olea stri in ea feliciter proueniant.

LAIS meretrix ex oppido Sicilię Hycara.

LAODICE, soror Antiochi: unde Laodicea.

LVCIVS, grammaticus Tarræus, cuius libri 3. de prouerbiis optimi sunt in manibus: itemq; de literis & Technica elegantissima. Steph.

LYGDAMIS, tyrannus Naxiorum. Hesychius ait, eum etiam, qui Dianæ tẽplum cremarit, Lygdamidem fuisse uocatum. Fuit & Lygdamis Halicarnassensis, pater Artemisiæ.

LYCVRGVS, relicta Charilai tutela in Cretam, ad Lyctios, Lacedæmoniorum colonos se contulit: ne quam legẽ soluere cogeretur. Aristot. Pol. 7.

MANES, pater Atys, qui Lydum genuit: à quo à Lydia nomen habet.

MARPESSA, mons Pari, unde saxa exciduntur.

MAENALVS, Lycaonis F. unde Mænalus, oppidum Arcadiæ, iuxta mõtem Mænalum.

MAEONIA, Lydia, à flumine Mæone, qui circa terrã Achæidẽ fluit. Steph.

μέθυ.) Veteres, numen uenerantes, seque hilaritati dantes, potionem temetũ appellarunt.

METAPONTIVS, qui & Absyrtus, Medeæ frater.

MOLON, rhetor Alabandensis, discipulus Meneclis: qui cum Rhodi docuerit, Rhodius uocatur. Strabo.

MORGES post Italũ regnauit: à quo Morgetes.

MYCONVS, una è Cycladib⁹, ubi sitos esse perhibent gigantes *ab Hercule pulsos. Vnde prouerbiũ: Omnia sub unã Myconũ: de ijs qui natura distincta, coniungunt: & Myconius caluus: quod id uitium ei loco familiare sit. Steph.

NICOPOLIS appellata est Issus, cũ Darium uicissset Alexander. Steph.

οἶνον.) Prouerbium, Vinum nõ habet gubernacula. &, Vina iubent saltare senem, licet ipse recuset.

HOMOLE, Mõs Thessalię & Thebarũ: quæ ad montẽ sitæ Homoloides dicũr.

OPICI, populus Italię. (Steph.

ὁρῶ.) Sic uidendum, ut non uideas: & sic audiendum, ut non audias. *Man muß iberſehen, vnd iberhæren.*

PERDICCAM ait in Gorgia Plato, fratri Alcetę imperiũ eripuisse: q̃ Alcetas ab Archelao, serua ei⁹ nato, fuerit interfect⁹.

πέτρα.) Gutta cauat lapidem, non ui sed sæpè cadendo.

κυνὸς κεφαλή.) Thebarũ locus est. Caput canis, unde oriũdus est Pindarus poeta melicus Bœotius, Daiphanti F.

πιπράσκω.) Prouerbium. Improbus argento uendere cuncta solet.

PITY-

PITYVSA, olim dicta est Miletus, q̃ multas haberet pinus.

πλέον ἥμισυ παντὸς.) Plato Legum 3. Dimidium plus toto, cum totũ capere nocet, dimidium expedit.

POMPEIOPOLIS, Soli oppidum, à Pompeio instauratum.

ποτνιάδες ἵπποι.) Potniades equę, in furorem actæ, Glaucum Sisyphi F. herum suum Potniis Bœotiæ deuorarunt.

ποτὶ.) Doricum prouerbium: Lapis est amussi accommodandus.

PTOLEMAIS in Libya est Barce.

PTOLEMAEVS, qui Alexandrum apud Oxydracas conseruauit, Soter est appellatus.

PYTHIA, mulier quædam diuaricatis crurib. Apollinis insidere tripodi dicitur: unde malus spiritus infernè exhalans, & per genitales eius partes distribu tus, furore illam complet. Quæ resoluto capillo postea bacchatur, ac spumas agit, & sic alienata mente, insana uerba effatur. Chrysostomus.

PYTHOPOLIS, Antiochia Cariæ; quæ & Nyssa.

RAMATHA, Laodicæa Syriæ.

ῥύαξ.) Ex quo tempore Siciliam Græci tenuerunt, ter Aetnam flammarum globos eiaculatam esse tradunt.

SAGARIS quidam cum Homero uiuente concertauit.

SAMVS. Cum Athenienses urbe tradita, Samum sibi relinqui postularẽt, Lacedæmonij responderunt: Cum ipsi uestri non estis, tunc & alios habere uultis? Vnde prouerbium.

Samũ petit, qui semetipsũ nõ habet.

SATYRVS antiquas fabulas collegit.

σελήνη.) De iis qui calamitatib. conflictantur, dicitur, Eos Lunã detrahere.

SELINO eget. De iis qui periculosè ægrotant, quòd monimenta mortuorũ ferè selino coronare soleant.

SILENI, sunt satyri ętate puectiores.

σμῆα.) Theophr. Cũ acida malus punica dulce pomium gignit, & dulcis acidum, id haruspices prodigium & contra naturam esse censent.

SIBYLLA Erythræa Mermessia fuit, ex oppido Phrygiæ, rubri coloris.

SIMPLICIVS & Eulabius Phryges, discipuli Damascij. Quãquam ipse Simplicius, præceptorem suũ nominat Ammonium 8. Physices.

σιωπὴ.) Theol. Silẽtium, esse assensum, & prouerbium docet. Plato: Statuo te assentiri, cum non respondeas.

SCYTHINVS, poeta Iambicus, Teius.

σκύπφῳ.) Athenæus 11. Eam pateram Teleboæ dat filio suo Neptunus: Teleboes Pterelę: hoc capto discessit ex Anaximandro.

SOLYMI, olim Myliæ, & regio Myliana.

SVSA urbs, ob amœnitatẽ & liliorũ abundantiam sic à Persis appellatur.

SPADA, pagus Persicus, in quo primo facti sunt eunuchi, unde spadones dicuntur.

σῦκον.) Post pisces ficus, post carnes legumina. Gaudet auis ficu: sed eam plantare recusat.

συρακόσιοι.) Aiunt Miscellum Crotonis & Syracusarum Archiã cõditores, cum oraculum Delphicum consulerent, à Pythia interrogatos, diuitias ne an sanitatem expeterent? ac Miscellum sanitatẽ, Archiam diuitias postulasse. & huic Syracusas, illi Crotonem condendam dedisse. Vnde factum, ut Crotoniatæ saluberrimam incolerent urbem & pugiles existerent: Syracusani uerò tantis essent opibus, ut de sumptuosis prouerbio iactaretur: Ne Syracusarum quidem decimæ illis sufficerẽt. Sphærus (globus) Empedoclis intellectilis Mundus.

πεμάχη.) Aeschylus tragœdias suas dixit esse frusta quædam magnarum Homeri cœnarum.

TENEDIVS tibicen. De iis qui falsũ testantur. Tibicinẽ enim Philonome ad Cygnum adduxit, pro testimonio dicentem: Tenuem ipsi uim facere uoluisse.

TERMERIA mala. Hercules Termerum, confracto eius capite, interemit: q̃ (ut probabile est) obuios capite pdidit.

τετράκτυς.) Quaternio. Proclus in Timæum: Quadrifariam in uniuerso elementa disponuntur: habita ratione cœlestium & æthereorum: eorumq́; quę & supra & infra terram sunt.

TIMOTHEVS, citharœdus Milesius, fecit legum citharœdicarum libros 18. numero uersuum 8000. & pronomina aliorũ 1000. Mortuo in Macedonia hoc inscriptum est:

Patria Miletus genuit Musis uenerandum
Timotheũ, citharã, qui regit arte manus.

TIMOCREON Rhodius, Comicus & quinquercio: de quo extat epigrãma:

Multa bibens, & multa uorans: mala multa loquensq́;
Dum uiuo: hic iaceo Timocreon Rhodius.

TISA-

TISAMENVS, Oreſtis & Hermiones filius.

TVRCVS Euſtathius in deſcriptorẽ orbis ait: Hunnos ſeu Thunnos à Perſis uocari Turcos, qui uerſus Septentrionẽ * Orientis habitent.

τοιαῦτα.) Secũdũ uetus uerbũ Tibi iſta placent ſcilicet: mihi hæc. Ath.

HYDRVSA, ſũma urbs (arx) Iapygiæ. Hydruſſa, Tenos, inſula ex Cycladib.

ὕπαρ.) Neq; uigilans neque ſomnians. Plato.

HYPERBOLVS, homo improbus, qui Samij periit. Thuc.

ὕπερον κοσμεῖν.) Piſtillum ornare uidetur ſtudium minutarum rerum indicare. Demetrius.

ὑπεροπικάσας.) Dionyſius Heracleæ tyrannus præ delitiis, & ob quotidianã ingluuiem, paulatim obeſus factus, difficultate ſpirãdi & ſuffocatiõe affect⁹ eſt.

ὑποθέσεις.) Primę hypotheſes quamuis nobis probabiles, ſunt tamẽ accuratius conſiderandæ. Plato.

ὑπόκαυμα.) Hippocrates. Seni parũ eſt calidi. Quapropter paucis egent calefaciẽtibus. A multis enim extinguũt.

ὑπόμνημα.) Breui cõmonefactione & admonitione res uobis perſuadere maximas conabor.

φαλαιρὸς.) Gregorius. Nec uulgari puerbio ſum factus cautior: quod uetat caluum arieti aduerſa fronte occurrere.

PHARNVCHVS Aſibenus, Perſicas hiſtorias conſcripſit.

PHILOLAVS Corinthius leges Thebanis tulit.

PHILOCYPRVS cum Solone Solos condidit.

PHOBVS quidam primus è Leucade ſe demiſit.

PHOCICA deſperatio. Prouerbiũ de ijs qui * extrema capiunt conſilia.

φοίνισσα.) Menander. Phœnix ſtatim fio: altera manu do, altera capio.

φύλακα.) Plato: Cuſtodem egere cuſtode, ridiculum eſt.

φυλαὶ.) Antiquæ tribus apud Athenienſes ſunt 4. Aegocerenſes, Argadẽſes, Geleontes, Armati. Theramenes: deſertor & proditor natura fuit.

CHARONDAS Catanæus, illuſtriſſimus legislator Italorum & Siculorum. Plato.

CHARYBDIS, Fretũ. Mare inter Rhegium & Meſſanam: ubi minimum à continente diſtat Sicilia. Eſtq; Charybdis locus is appellatus, quo traieciſſe Vlyſſes dicitur. Quia uerò per anguſtias magna maria Siculum & Tyrrhenum ibi irruunt & fretum undoſum eſt: merito Charybdis periculoſa eſt habita.

χωλὸς.) Si cum claudo habitaris: ſaltẽ altero pede ſubclaudicabis.

CHONNIDES, Comic⁹ Atheniẽſis.

CHRYSOROAS (Aurifluus) fluuius mediam Maſtauram, Lydiæ urbem interluens.

χαμψιλέων.) Laſus argutabatur, crudũ piſcem eſſe aſſum (ὀπτὸν & uiſibilem & aſſum ſignificat) & piſcatoribus aliquando ſurrepto piſce, alteriq; dato, eũ ſe habere, alter ſurripuiſſe negauit. Pater tuus aut diuerſus eſt, aut idem cũ patre meo. Quòd ſi diuerſus eſt à meo patre tuus pater: cũ ſit diuerſus à patre: non erit pater. Sin idem eſt cum meo patre: meus erit pater. Laertius in Platone.

Finis acceſſionum, è clariſſimi & doctiſſimi uiri Ioachimi Camerarÿ annotationibus: in quibus ſi qua è ſuperioribus repetita ſunt: lector ueniam det ſenili obliuioni: cum præſertim meum αὐτόσχαφον Latini Suidæ ad manum non haberem.

Ο ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΣΟΥΙΔΑΝ.

NOstra ut ad interitum paulatim decidit ætas,
Corporis & minor est ingenijqúe uigor:
Sic post eloquij melioris flumina, mistas
Barbarie chartas, scriptaqúe sera damus.
Si sic fata ferunt, fer tu quoq; Lector, & ægro
Parce mihi: lassum soluere tempus equum.

ἐπὶ μανδραβούλου προυχωρήσαμεν.

ALIVD.

ἐξ ἵππων ἐπ' ὄνους ἀπ' ὄνων νῦν πυσὶ βαδίζω.
καὶ τίγε λοιπὸν ἐμοὶ; θ' ὕπτιον ἐν φερέτρῳ.

ΕΡΡΩΣΘΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Si bene quid scripsi: satis est sudasse tot annos.
Sin malè: plus satis est, tot perijsse notas.
Restat ut hæc laceres mox Zoile, dente cruento.
Non ueto: te rabies, me iuuat alma quies.
Sum rude donandus, neq; sunt mihi cætera curæ:
Immoriar studijs, immoriarqúe libris.
***Inuitum me fata trahunt, ducuntqúe uolentem.*
Dum morior, uiuo: dum uiuo labore fatigor.

**

PTOCHOPONVS PLVTARCHO.

Rides iure meos (fateor) Plutarche labores,
Quos nec opes, nec honos, nec Charis ulla beent.
Fracta ualetudo, mens est afflicta, senectus
Approperat, tacito mors sequiturqúe gradu.
Fortè mihi domus est? cerdoni pendo tributum:
A' patre cum nullas Irus haberet opes.
At mea consumpsi patrimonia, dum colo Musas:
Seruitium reditus, continuusqúe labor.
Gloria quæ? pueros inter garrire, probari
Vix ulli, stimulos inuidiæqúe pati.
Auri tantum, una quod Apicius hauserit hora:
At grauis est multis Bibliotheca libris?
Est, fateor. uetitum hisce frui florentibus annis.
Nunc fruar? ingenium nunc, oculiqúe negant.
Num uendam? quis uel curto centusse licetur?
Linquo togas piperi, Corycioqúe croco.
At celebre est nomen? Quæ me uicinia nouit?
Ex doctis spernunt hi, lacerant alij.

(†)

Tu quoque iure meos rides Plutarche labores.
Quas nec opes, nec honos, nec Charis ulla beant.
(†) *Turba ferox titulis, fallacibus obuia nummis*
Me ridet uacuum nummis & honore carentem.
Aſt ego plaudo mihi ſecura per ocia felix.

MVSA PTOCHOPONO.

At ego diſcrutior: Quæ te deliria uexant, **
Vt te pœniteat ſortis inepte, tuæ?
Siccine deſpicimur, poſt tot benefacta, Camœnæ,
Vt tibi cerdonum plus adamentur opes?
Non tibi diuitias dedimus: ſed fama perennis
Te manet, ac ſeræ poſteritatis honos.
Cerdo ſuam'ne domum feret hinc? domus an tibi deſit?
Num toga? num Bacchus? num tibi flaua Ceres?
Additus eſt cenſus, tua qui patrimonia uincat:
Plena patet uarijs Bibliotheca libris.
Seruiat illa tibi uiuenti. prodigus hæres,
Quid tua, quid faciat? Tu bonus eſto tibi.
Νῶ ἄγε συγχεωτίζεο πθνειῶσι, *quid obſtat?*
Dulcis amor fuerit, non labor iſte tibi.
Nectimus en tibi laureolam, quo flauus Apollo
Caniciem cingi iußit honore tuam.
Doctus Atlantiades terreſtria cuncta peroſum,
Te reuehet nitidi lætus ad aſtra poli.
Plutarchi ualeant: ualeat quoque cætera turba:
Sit tibi, Numinibus tot placuiſſe, ſatis.
** *Rideri ſperniq; graue eſt. Sed Muſa uiciſſim,*
Nos ſolans, Midas ſpernit ſtolidosq; Coræbos.

SVIDAS LATINVS HIERONYMO VVOLFIO interpreti.

Quas referam grates? reddam tibi quod'ue Διδαχθεν,
Te duce quòd linguam calleo nunc aliam?
Nam qui ſum medios inter nutritus Achiuos:
En, mihi ceu fuerit patria Roma, loquor.
Felices uiui, quibus obtigit ille magiſter,
Quo didici linguam mortuus ipſe nouam.

Matthias Schenckius Conſtant.
Auguſtanæ ſcholæ Rector.

IOHAN.

IOHANNES MAIOR AVGVSTANVS SCHOLAE ANNEAE

σωτῆρος, Doctissimo uiro, Domino HIER. VVOLFIO.

Nuper ut in ludo conscendit fulcra cathedræ
VVOLFIVS, ut legeret scripta tenenda bonis:
Ecce Suida uenit, fama super æthera notus,
Vt uideat nostræ culta Lycea Scholæ.
Audijt hunc postquam summa cum laude docentem,
Tales facundo reddidit ore sonos:
Doctorum salue decus immortale uirorum,
Salue Augustanæ lumen honorq; Scholæ.
Eloquar, an taceam? Neutrum licet, optime VVOLFI:
Doctrinam stupeo, miror & ingenium.
Te VVOLFI tua rara facit sapientia clarum,
Te grauis eloquij tollit ad astra decus.
Quàm teneram miro moderaris amore iuuentam,
Quàm regis arbitrij pro grauitate tui?
Denique quot quantasq; geris sub pectore curas,
Dum te difficili munera mole premunt?
Te tamen absterret subeundi nulla laboris
Cura, sed impositum fers patienter onus.
Officium cunctisq; probas, operamq; benignam,
Et cum doctrinæ dexteritate fidem.
Te, uariè Schola fracta prius, mihi crede, magistro
Erigitur, magnis ægra leuata malis.
Multa tibi debent ciues, tibi multa Senatus:
Dum facis officium, recta docendo, tuum.
Felices pueri, docto hoc fidoque magistro,
Qui uos multiplici commoditate iuuat.
Quàm sit & Argolicæ tibi magna peritia linguæ,
Scripta docent Latio Graia uersa stylo.
Insuper ipse meas decorasti laude Camænas
Vt nunc tam Græco quàm Latio ore loquar.
Quas tibi sed referam tali pro munere grates
Dignas, ô Clarij lausq; decusque chori?
Attamen æterno nobis celebrandus honore,
Laudeque perpetua ritè colendus eris.
Hæc ubi dicta dedit, tenues discessit in auras,
Et sacra mox properans ad iuga uertit iter.
Ergo quid dubitas? noli desistere cœptis,
Sic tua post obitum fama superstes erit.
Te nihil inuidiæ stimulus remoretur acerbus:
Inuidus inuidia rumpitur ipse sua.
Viue diu, semperque uale doctissime VVOLFI:
Viue diu, donec Vinda Lycúsque fluent.

EIVS-

EIVSDEM CARMEN ad Lectorem.

Huc ades ô iuuenis, uernos qui carpere flores
Expetis, & uiolas, lilia cúmque rosis.
Nam liber hic pariter mordacia scommata miscet
Iucundis salibus, dogmatibúsque sacris.
Quæ liquit post se Græcis monumenta Suidas,
VVOLFIVS en Latio reddidit eloquio.
Autori meritas igitur persoluito grates,
Pluribus ut prosit, Lector amice: Vale.

VER.

VERBORVM ET RERVM, IN LEXICO SVIDAE, EXTRA ORDINEM ALPHABETICVM, QVEM ILLE OBSERVAVIT, OCCVRRENTIVM, PRÆCIPUEQ; MEMORABILIVM,

INDEX.

A

ANnaco, de rebus hominibús ue antiquíssimis uſurpatur 118.56.&c.
ab aſinis ad equos, quale prouerbium 111.9.10
ab equis ad aſinos quid ſignificet 113.1.2
Abacænum oppidum Siciliæ, quam Herodianus urbem dicit eſſe Caricam 1.20
Abacum pater excitationis, ſurrectionis 1.23
Abæ oppidum Phocicum, Italicum, Caricum deniq;, abs heroe Aba denominatum 1.15
Abantis ab Abante Argiuo uel à Neptuni Arethuſæq; filio dicta 1.30
Abares à Bulgaris funditus deleti 2.38.39
abba uocabulum Hebræum, quo liberari maximè ingenui patrem compellare conſueuerunt 2.11 12
Abdera urbs Hiſpaniæ iuxta Gades 3.31.32
Abderitæ à tabularum ſcriptoribus complures memorantur 3.24.25
Abderus à Diomedeis equis, ut Hellanicus & alij pleriq; uolũt, diſcerptus 3.21
Abderus Herimi filius, Herculis amaſius 3.20
Abdicatus neceſſariò non eſt improbus 113.14
Abelus Adami filius, opilio, caſtus, iuſtus à Caino fratre per inuidiam fuit interfectus 3.34.&c.
Abelus Dei quàm ſui amantior 3.41
aberratio à re propoſita ad aliam, hæſitationis eſt remedium 587.3
Abias nepos Salomonis, bellum Hieroboamo Salomonis ſeruo inferens, uiros mille quingentos uno die ſuſtulit 4.11
Abij gens Scythica ſiue Thracica unde dicti 5.18
Abij Homero ſunt homines iuſtiſsimi, quòd Amazonas Aſiam armis uaſtatũ proficiſcentes comitari recuſârint 5.22.&c.
Abila mons Africæ, Calpæ (quæ eſt in Europa iuxta fretum Gaditanum) oppoſitus 5.34
Abimelechus deiecto à muliere quadam ſaxi fragmento caput ictus interijt 5.6.7
Abimelechus rex Aegyptius Saram Abrahami uxorem rapit 8.2
Abimelechus ſeptuaginta Gedeonis filiorum interfector 4.15.&c.
Abis templum Apollinis, oraculum quoque, Delphico antiquius 1.17
Abolla urbs Siciliæ 5.54
Aborigines, gens Italica, unde dicti & 6.1
Abrahamus à patre Thara aſtronomiam fuit edoctus 7.44.&c.
Abrahamus annos natus quatuordecim, Deiq́ue cognitione illuſtratus patrem imaginum cultus gratia reprehendit 7.29.30
Abrahamus aſtronomiam magna cũ modeſtia tractat 7.45
Abrahamus dat decimas rerum omnium ipſi Melchiſedecho 8.19
Abrahamus è bello reuertens gratulatione honorifica Melchiſedeci regis Salemæi exceptus, pane uinoq; ab eodem refectus eſt 8.15.&c.
Abrahamus eo nomine quòd Dei uerbis fidem adhibuit iuſtus eſt habitus 8.26
Abrahamus è terra Chaldæorum oriundus 6.31
Abrahamus & multiplicis doctrinæ & religionis magiſter eſt Aegyptijs 8.13
Abrahamus ex opificio cœleſti ipſummet opificem Deum deprehendit 6.34
Abrahamus ipſius Dei ad Abimelechum regem Aegyptium loquentis teſtimonio uates eſſe declaratur 8.5.&c.
Abrahamus Iſmaelem omnesq; ſuos ex mandato diuino circumcidit 8.35
Abrahamus literarum inuentor 62.33
Abrahamus omniũ quæ habuit decimas dedit Melchiſedeco 581.4
Abrahamus primus literarum Hebraicarum repertor 7.7.&c.
Abrahamus patriarcharũ princeps 6.26
Abrahamus ꝓpter famem in Chananæa exortam cum ſuis in Aegyptum concedit 7.57 & 8.1
Abrahamus ſimulacris patris ſui partim confractis, partim exuſtis cum eo terra Chaldæorum excedit 7.48
Abrahamus uidẽs homines ſe idolorum cultui apprimè dedere, ipſe uerum Deum diligenter inueſtigat 7.34
Abrahamus uſq; ad annum nonageſimũ nonum Abramus eſt ſolitus appellari 8.32
Abrettane Myſiæ regio, à Brettia nympha ſic nominata 8.42
Abrogaſtes Germanus Francus robore corporis, animiq́; aſperitate flammæ ſimilis 8.46.&c.
Abrotonon herba pulchrè à ſuis adiunctis & effectis deſcripta 9.7.&c.
Abſalomus mota contra patrem Dauidẽ ſeditione in bello perẽptus eſt 4.9.10
Abydeni conuiuis unguento coronisq́ue exceptis pueros deoſculandos circumferunt 9.29
Abyſſus ædes fuit Proſerpinæ, in qua ab omni æuo auri multum fuit abſconditum 9.52 illaq́; inde dicta fuit, quòd aurum in eadem abſconditum non cerneretur 9.53
Abyſſus in ſcripturis ſacris naturam ſignificat aqueam 9.52
Acacius Cæſareæ Palæſtinæ epiſcopus 403.13
Acacius Leonem imperatorem arte tractat 41.36
Academia cur olim Hecademia fuerit appellata 281.3
Acamatius ſine doctrina philoſophus 42.37
Acbatana duplicia ſunt auctore Demetrio, altera Mediæ, altera Syriæ 15.16
Acco mulier quædam ſtulta fuit 46.55
accuſator & nomine & ſigno ſuo tabellæ inſcriptis per miniſtris aduerſario crimen inſinuare ſolitus 728.53
Aceſias imperitus & infelix medic⁹ 44.3
Aceſius Nouatianorum epiſcopus 44.7
Acetum non libatur cum uinum ſit mortuum 56.3
Achabus amentia & improbitate maiores ſuos omnes ſuperauit 389.48
Acharnenſes quarum rerum nomine malè audierint 261.11
Acharnenſes Thymœtadæ cur cognominati 453.19
Acheron fluuius infernalis unde dictus 167.21
Achilles Statius ethnicus fit Chriſtianus 168.2.&c.
ἀκκίζεσθαι nõ modò ſtultitiam ſignificat, ſed etiam de ijs dicitur, qui quod uerbis auerſantur ipſa re cupiunt 47.2
acies conuexa & caua quæ 519.52
acies inflexa quid 311.31
ἄκλητος ὁ θεὸς ἢ κελεύμενος παρεῖναι 45.42
ἀκρίτος dicitur Græcè quaſi abſq; iudicio 47.44
Actæon à canibus proprijs laceratus 48.45
actio artium malarum in quos dari ſolita ſit 459.21
actio βεβαιώσεως quæ 178.14
actio clientelæ deſertę δίκη ἀποστασίου Græcè dicta 120.48
actio cum contemplatione ſocietatẽ non coit 440.24
actio de ſimo, pro, de re nihili 183.55
actio de ui facta quæ 181.19
actio eſt eius, quod eſt facultate, pfectio 263.1
actio in eos, qui magiſtratus geſti rationem non reddiderint, dari ſolita, ἀλογίου δίκη Græcè dicta fuit 59.31
Actio latius patet quàm motio 294.51
actio malæ tractationis dari ſolita fuit pupillis contra maritos, & parentibus contra liberos, defenſoribus pupillorum contra tutores 459.46
actio malarum artium in eos, qui teſtes mendacij conuictos ſubornaſſent, dabatur 459.21
actio mentis, eſt contemplatio 440.4
actio peregrinitatis 122.44
actio teſtimonij deſerti quæ 533.3
actio unde ui, quàm latè pateat 303.8.&c.
acumen, ingenij celeritas eſt 23.52
Adamus à diabolo perſuaſus contra Dei uoluntatem peccat 25.55.&c.
Adamus Euam nunquã antè uiſam è ſuo corpore compoſitam intelligit 25.28
Adamus in ſudoribus & laboribus uictũ comparare iuſſus 473.36
Adamus inuentor artium eſt omnium 25.42
Adamus primus in mundo ſapiens 24.41
Adamus rebus omnibus creatis nomina imponit 25.6.&c.
ἀδεὲς δέδιας δέος, de ijs qui non timenda timent uſurpatum 28.7
ἄδεις ὥσπερ ἐς δηλον πλέων 29.11
Aderus ad Pharaonem Aegypti regem fuga elabitur 28.27
Aderus Idumæus, regio genere natus, ſeditionem mouit contra Salomonem 28.21
Aderus tempore rerum Salomonis ob admiſſa ab eo peccata afflictarum in Iudæam ex Aegypto reuerſus Iudæam diuexat 28.40
adeuntes magos, philoſophi iccirco eſſe non deſinunt 116.55

aditio hæreditatis notho non est 24.11
administratio sacerdotij perfectam & doctrinam & uirtutem requirit 395.4
adolescētes cur magis uocales sint quàm senes 203.41
adolescentes è cœtu cur non excludendi 131.33
adolescentes Germani philosophię amatores 119.54
adoratio supplex est à Deo petitio 350.31
Adrianus Romanus imperator doctrinæ & utriusq; linguæ fuit studiosus 32.30
aduentus Christi in carnem epiphania dictus 321.4
aduersa semper sunt prospicienda tum, cùm extra calamitatem adhuc sumus constituti 48.15
adulatores sub Tiberio honorati 40.12
adulterium & ueneficium pro eodem reputantur 604.48
adulterium Martis Homericũ unde 374.37
ædes Apollinis spoliata 106.51
ædes Iunonis cum suis circumstantijs descripta 520.9
ædes Lycurgo dicata 549.33
Aedesia matrona pientissima 265.47
ædiles magistratus fori, & rerum uenaliũ curatores 19.44
Aegeus falso de filij nece nuncio accepto creditoq; in mare sese præcipitat 264.56
Aegienses neq; tertij, neque quarti, & nequidem decimi sunt 265.18
ægritudo est animi sine ratione cõtractio 551.3
ægroti spiritus sancti uirtute per sanctos olim sanati sunt 1.48
Aegyptij in machinis plectendis callidi 222.35
Aegyptij sunt primi μεπεμψυχώσεως auctores 390.34
Aegyptus ab Antiocho Epiphane subacta 92.22
Aelianus placidè leniq; morte ex uita excessit 5.49
Aeneas Veneris filius 166.10
Aenigma contra Hierosolymam ab Ezechiele propositum 525.4
æqualis æqualem delectat 374.14
æqualitas est amicitia, eamque continet quàm maximè 423.52
Aesculapius doctorum curator 435.35
Aesculapius Epidauri cultus 310.22
Aesculapius ex eo nomẽ habet, quòd corpora integra saluaq; conseruet 149.51
Aesculapius medicinã ab Aegyptio Apide inuertam adauxit 206.40
Aesopus fabularum scriptor 332.36
æstas quid nam sit 442.15
Aetas Alexandri Macedonum regis 50.32
ætas quot annos complectatur 197.48
æternitas in eodem statu semper permanet 36.46
æther ab initio à Deo fuit creatus 678.5
quid sit 267.50
æther summus, omnium rerum opifex cõprehendi non potest 678.11
Aethiopes orientales & meridionales terræ partes tenent 428.10
Aëtius Antiochia pulsus Anazarbum se confert 35.26
Aëtius ex aurifice fit hæreticus 35.9
ἀετὸν ἵππους διδάσκεις 36.1
ἀετὸς ὢν νεφέλας 36.11
affectio bona in quot partes diuidatur 343.11
affectiões animi & corporis mutuæ sunt 708.56
affectus cupiditatis & iræ non facilè distinguuntur 452.48
affectus duo sunt, dolor & uoluptas 708.40
afflatæ aliquo numine, Sibyllæ fuerũt uocatæ 190.54
afflatus diuinus quid 296.16
afflictio quot & quas habeat significationes 447.33
Africa rerum nouarum productrix 537.37
Africa semper aliquid mali gignit 267.22
Agamus urbs est iuxta Heracleam Ponticam 13.47
Agaricum pulchrè descriptum 14.47
Agatharchus Samius Eudemij filius pictor insignis 10.4.&c.
Agathe oppidum Ligurũ Gallorũ quod & ἀγαθὴ τύχη uocatur 10.14
ἀγαθὴ ἡ μάζα μετ' ἄρτου 10.6
Agathias Smyrnæus post Procopium Cæsariensem rerum tam in Italia quàm Africa tempore Bellisarij gestarũ scripsit historiam 10.17
ἀγαθίδες ἀγαθῶν, glomi bonorum 11.4
Agathoergi dicti fuêre, qui, fortitudinis habita ratione, ex ephoris deligerẽtur 10.40
Agathon Tragicus, infamis ob mollitiem 11.9.10
Agathonius rex Tartessi 11.24
Agathyrsus Herculis filius 13.25
ἄγγελος ἀράδιος 124.13
Agema, agmen est elephantorum, equorũ & peditum, regem antecedens 16.27
agere & ferre latrocinari est & rapere 15.23
agere uitam tibicinis quid 159.57
ἀγναπότατος βάτος ὢν de moribus duris & pertinacibus usurpatum prouerbium 18.43
ἀγνότερος σηδαλίου, de castè uiuẽtibus usurpari solitum 18.50.&c.
Agnus Acamantiæ tribus municipium 19.9
agnus tibi locutus est 140.56
ἀγονία γῆς sterilitas terræ 19.32
ἀγορὰ κερκώπων 19.38
agricola alterum in annum semper est dues 617.45
Aiax Locrensis fuit non Salaminius 541.50
Aiax sola axilla excepta inuulnerabilis fuisse fertur 264.40
Album de corpore dictum, colorem, de uoce, actionem significat 532.50
album paries gypso inunctus ideoq; rebus ciuilibus inscribendis aptus 533 5
alæ columbæ spiritus sancti dona sunt 805.31
alæ Dædali quid 216.35
alæ lupi quid 548.21
alæ Thessalicæ cur chlamydes Thessalorum dicantur 443.50
Alecto prima furiarũ à pertinacia dicta 340.40
alij laborarunt, alij fructum cœperunt 62.6
aliquid curuum fit è ligno quouis 520.4
Alexander à Candace regina comprehensus 52.2
Alexander à Cassandro duce suo ueneno inficitur 52.13
Alexander Anaximenis solertia circumuentus 76.20
Alexander Clitum hasta fatelliti erepta traiecit ebrius 586.54
Alexander episcopus Antiochenus uitam doctrinæ similem egit 55.43
Alexander omnia sibi peruia & expugnabilia putabat 55.43
Alexander sæpe se ducem esse oblitus militem egit 176.37
Alexandria quidẽ mari uicina est, sed non est in mari sita 51.39
ἁλιεὺς πλαγίας νῆν οἴσω 23.43
Alleluia quid, latinè significet 56.20
allium in bellum ferri solitum facit, ut alia edere, sit, bellum gerere 55.44
ἄλλοι κάμηλον, ἄλλοι ὀνάριον 400.39
aloe quale nam medicamenti genus sit 62.6
alpes Italiæ montes pulchrè descripti 59.40
Alpha princeps Græcorum litera testimonio est, literas Græcas ab Hebræis promanasse, cum alpha græcum idem pene sonet quòd Hebræum aleph 7.49.14.&c.
Althæa medicis genus quoddam malue agrestis est, & eius uires 58.57
& 57.1
ἀλώπηξ γέρων ἀεὶ ἀλίσκεται πάγῃ 200.28
ἄμαχον κρῦψαι τὸ συγχύσεις ἦθος 64.39
Amanus in crucem Mardochæo paratam abreptus 64.34.&c.
Amasia Strabonis urbs patria 64.5
amatores amasiorum nomina in parietibus, arboribus aut foliis scribere soliti 463.32
amatores eruditionis à Platone & cæteris philosophis sodales appellati 332.43
amatores suis amicis aues dare consueuerunt 37.19
Amazones Orphei Thracum regis tempore à Phrygibus tributum exegerunt 677.53
ambidexter is est, qui læuam habet pro dextera 70.41
Ambrosia dicitur ab immortalitate 64.45
ambulare pedis est proprium 389.11
amici ad amicos etiam non uocati ueniunt 45.37
amici uiri calamitosi diffugiunt 81.30
amicitia beneuolentiæ præferenda 342.13
amicitia durat quoad olla feruet 360.18
amicitia mater est uirtutum 790.15
amicus ex inimico faciendus 490.47
amicus propter mores & animi probitatem magni faciendus 17.39
amnes fluunt aduersus fontes 89.15
amor Caunius, pro eo qui successu caret 475.15
amor interdum est morbi causa 301.19
amor non omnis est malus 321.5
amor quomodo diuidatur 321.6
amores & uirginum stupra à quo primum sint in scenam producta 72.42
Ampibolia dictio est plurium significationum 69.35
Amphictyon filius Deucalionis 69.39
Amphion musicæ uetustæ inuentor 69.46
Amphipolis unde dicta 70.11
Amphipolis urbs est Macedoniæ 361.1
Amphitryon Alcei filius 70.45
ἀμφοτερόπλους quid sit 63.1
ἀνακαλυπτήρια dona sunt sponsi, tum, cui primùm retegerentur, dari solita 72.2.&c.
Anacharsis Scytha philosophus floruit sub Crœso, ancoræ rotæque repertor 17.38

INDEX.

Analytica Aristotelis unde dicantur 74.22
Anaxagoras ouibus potius quàm hominibus philosophatus 75.34
Anaxagoras sophista cur mens fuerit cognominatus 632.25
Anaximāder gnomonem solariorū inuenit 204.55
Anaximenes dictionis extemporalis primus inuentor 76.41
Anazarba urbis Ciliciæ Anazarbi conditor 72.39
Anchialia urbs ab Assyriorum rege Sarda napalo uno die condita 23.23
Anchusa herba est, cuius radice mulieres faciem rubefaciunt 24.22
Ancon carcer Gelimeris obscurissimus 17.19
Ancylometæ dicuntur, qui perplexis obliquisq; utuntur consilijs 17.34
Angari uocabantur à Persis regum nuncij 14.36
Angeli incorporeæ existentes creaturæ, solius mentis comprehēsione circumscribuntur 15.2.&c.
Angeli mali supplicij ministri à scriptura uocati 15.5
Angeli nec sanguinem habent nec edunt 81.43
Angelus Constantinopolitanus episcopus nunquam calceis usus, unaq; tunica contentus, euangelici dicti memorem se declarabat 14.56.57 & 15.1
anguillæ in beta coctæ suauissimæ 298.48
Anicetus ecclesiæ Romanæ episcopus 773.1
anima animalium principium 144.3
anima cerni non potest 36.43
anima Epimenidis emissaria 314.57
anima hominis à Pythagora tres in partes est diuisa 632.35
rationis est capax 678.24
anima hominis secundum Xenophanem in cane 638.25
animæ præstantium uirorum superstites heroes dictæ 381.50
animæ sacris nō initiatorum ubi crucientur 110.14
animalia diurna & nocturna quæ sint 375.19
animalia fœcunda sunt homo, canis, leo, &c 773.49
animalia non respirantia quæ nam sint 767.5
animalia rationis expertia de tenebris qui iudicent 100.34
animalia solidarum ungularū quæ 603.33
animantes corporis seruiunt appetitibus 217.40
animātes quo respectu capita sursum habere dicantur 360.22
animi adolescentū semper ambigui pendent 795.2
animi militum uel uincendi uel succumbendi causæ 533.56.&c.
animi rebus secundis luxuriant 51.50
animus Ami in cœlum Antonio uidente receptus 66.54
animus cuiusq; est eiusdem genius 335.35
animus habet aliquid in se iubaris instar 158.31
animus in rebus secundis est cautè moderandus 364.49
animus magnus magnas sæpe opes uincit 539.50
animus quomodo moueatur 486.52
animus rationis particeps sermonis effator 203.47
animus septem boum pro magno capitur 453.8
animus sua sorte contentus bonorum finis à quibusdam constitutus 418.2
animus uolaticus, hoc est, in spem bonā erectus 83.10
anni ab Adamo usq; ad obitum Iohannis Tzimisci ordine recensiti 27.27.&c.
Annona cur à Nonis dicta uideatur 630.43
annuli qui nam mulieribus conducant 288.14
annulus medicatus quis 60.39
annus Aegyptius furni coquendorum panum inuentor 89.4
annus Græcè λυκάβας unde uocatus 546.51
annus Hebræorum quis 295.37
annus Metonis est spacium xix annorum 295.44
annus ociosus quis apud Iudæos 123.10
ansæ philosophiæ sunt Arithmetica & Geometria 520.36
αὐθεσηριὼν mensis apud Athenienses octauus unde dictus 87.23
Anthomerus poesis xxiv. librorum à Ptolemæo Alexandrino Grammatico scriptus 806.25
anticipatio est notio naturā insita universalis 793.3
Antigonus Gonatas rex Macedonicus 125.28
Antinous Adriani deliciæ 740.12
Antiochus Cilix Cynicus milites Cynica doctrina in bello plurimum cōfirmauit 93.26
Antiochus Epiphanes ab expeditiōe Persica reuersus infeliciter ex hac uita excesſit 93.7
Antiochus Epiphanes homo callidus, auarus & rapax 92.14
Antiquior Codro, pro ualde uetusto ponitur 785.28
Antisthenes Athenienſis sectæ Cynicę primus auctor 95.13
Antisthenes primus fuit qui barbam aleret 457.1
Antoninus imperator Romanus Numæ similis 97.37
Antoninus imperator mansueti & magnanimi principis exēplar 351.40.&c.
Antoninus pro imperatore grassator 96.37
Antronius asinus ab Antronibus urbe Thessaliæ magnos asinos habente dictus 98.37
Anus Saturni pro carnibus uetulis & insipidis 510.41
Anus Seripha, est ea quæ uirgo consenuit 207.13
ἀξία ἡ κύων τῆ βράματ☉ 99.6
ἄξι☉ ὀβελίσκυ, ἀξιός τε τῆ πεντὲ 99.29
ἄξι☉ ὀδὲ μόνε 99.26
ἄπαντά τοι βροτὸς τοῖς πολιορκημένοις 102.4
ἄπαντ' ὀμφὶα, κῆ ῥόδοπις ἡ ἠελὶὴ 101.57
ἄπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγλω 102.18
ἀπατέελα uelut ὁμηπυτόελα uocata 103.17
ἄπεροι γῦπες 106.30
Apellæus mensis December apud Macedones 104.14
Aper Erymanthius ab Erymantho Arcadiæ monte dictus 329.44
Apes ante mellis ablationem fugandæ 164.37
Apes taurorum filiæ 187.1
Apicius Romanus gulæ mancipium 109.13
Apis agrestis, de ualde improbis & crudelibus prouerbium usurpari solitum 21.45
Apis bos Lunæ sacer 109.7
Apis Aegyptius primus medicinā in Græciam transtulisse dicitur 109.8
Apnun medicamentū spiritu carens quale 110.40
ἀποκήρυκ☉ is est plerisq; qui pœnæ causa à parentibus ejicitur 113.19
Apollinares duo, unus pater, alter filius 114.46
Apollo cum dijs alijs Apollonio uisus 290.34
Apollo dicitur Hagyeus 23.6
Apollo Iouis minister 115.38
Apollo obliquus & falsidicus 26.35
Apollo quare loxias appellatus 542.6
Apollo Leschenchorius uocatus 531.11
Apollo sui contemptum ulciscitur 216.21
Apologus Alcinoi, de quibus dicatur hominibus 115.11
Apollonius Tyaneus Sophocle temperantior 116.42
ἀπὸ ναυνάκη quid significet 118.56
Apoplexia Medicis quid sit 120.3
Apostoli quo respectu & primi & postremi dicantur 804.10
Appianus historiæ Romanæ auctor 108.28.&c.
Aptera urbs Cretæ unde dicta uideatur 123.42.&c.
Aqua auribus incommodat 46.37
aqua corporis meatibus undiq; circumfusa, sudoris obturat eruptionem 472.25
aquā dulcis salsa frigidior est 204.30
aqua igne deuicto Canopum deum facit 464.28
aqua manebit aqua, licet ea tundenda humeros perdideris 77.20
aqua mari è cauerna suppetit 188.37
aqua marina naturę est purgatricis 118.27
aqua, per sese qualitatis expers, saporem aliquem accipere potest 15.44.&c.
aquæ sęcundū Dauidem terræ sunt amiculum 745.7
aqua salsa dulci calidior 59.21
aquila in nubibus 36.11
aquilæ & siti & frigore sunt superiores 267.4
aquila sagitta icta, nostris, inquit, pennis capimur 692.11
Ara filio Dei ab Augusto Cæsare consecrata 159.16
Arabes tenent mediam continentem terræ partem 428.11
Arachosia urbs non procul à Massagetis à Semiramide condita 125.55
aranea à proprio fœtu educato perimitur 18.46
araneæ telas suas etiā texunt in aere 83.16
Aratus dux, politicus & callidus magis, quàm fortis & bellicosus 124.46
Arbazacius scortorum potius quàm militum dux 126.2.&c.
arbitri à iudicibus quid differant 238.12
Arcades ante lunam se natos fuisse iactarunt 178.29 & 795.20
Arcesilaus de rebus omnibus dubitās nullum librum conscripsit 308.43
Archelaus Macedoniæ rex 345.28
Archilochus Apollini charus 146.33
Ardaburius bello strenuus, pace luxuriosus 127.33
Arduenna urbs Phœniciæ 772.7
Arealia festum Athenienſium, ab hominibus, in area uersantibus, appellatum 60.52
ἄρης unde compositum uideatur 131.24
Argentangina Thrasybuli 168.28
Argutiæ philosophorum quibus prouerbijs à Comicis irrideri solitæ 530.40
Argutiæ sophisticæ in theologiam inuectæ 341.32
Argyrippa Beneuentum postea dicta 179.41

Aribarzanes à Xerxe propter apostasiam in crucem abreptus 131.51
aries nutritionis mercedem persoluens, quid 509.32
aries obsidionalis machina unde dicta 509.16
Aristippus primus Socraticorum mercedem institutionis postulauit 135.1.&c.
Aristippus sectæ Cyrenaicæ auctor 518.42
Aristoteles gulosus & delicatus 217.25
Aristoteles scriba naturæ, mente pro atramento usus fuit 138.16
Aristoxenus Aristotelis ob prælatũ Theophrastum inimicus 137.25
Arius morte fœda nec non insolita perijt 130.44.&c.
arma hostilia in templis suspendi solita 291.53
armus uictimarum Mercurio sacer 503.43
Arriani acumen Aetij suffragatoris ferre non possunt 35.32
arrogantia animi magnitudini finitima 282.3
Artemisia ex audacia & uirili animo non necessitate militauit 534.55
aruspices & uates à Scipione castris expulsi 332.32
ars alia aliam uincit 801.16
ars Chironis &Machaonis medicinam & chirurgiam notat 572.57 & 573.1
ars dicendi à Caio Cæsare Caligula latinè conscripta 192.49
ars Glauci,de quibus dicatur 202.41
ars ordo est præceptorum exercitatione partorum 748.4
Artaxerxes cur Cyrum, quem occidere decrêrat,dimiserit 729.50.&c.
Artemidorus orbem terrarum descripsit 3.32.33
ἄρτος ἐπιούσιος quid 315.36
arx Athenensis quot annis quantisque sumptibus perfecta fuerit 794.53
Ascolia festum Athenensium 151.10
asinus Antronius unde dictus 81.36
asinus quadrupes philosophaster 67.29
asinus Scytharum lauticiæ 45.22
Asio qualis auis 706.53
asparagus herba est purgationibus utilis 154.29
Aspasia meretricula duorũ bellorũ auctor 151.37
asphodelus qualis herba 154.31
Aspis cur à Dauide surda dicatur 506.1
Aspis uenenum lethale immittit 309.24
assentatores philosophis sæpe præferuntur 429.19
Assur filius Semi Noæ nepos 154.16
Assyrij unde dicti 154.14
Astandæ,qui ijdem & angari dicebantur, erant regum Perficorum nuncij 14.44 &152.8
Astrologia Chaldæorum, lubrica & cruciatu plena,unde 26.25
astra,cum perspicua non sint, alia ab alijs obscurantur 236.56
Astronomia ab Atlante illustrata 793.38
astrum quod sole fit splendidius interdiu quærendum non est 426.55
Atalanta meretrix flagitij sui pœnam luit 155.1.&c.
Athanasius Iacobitarum patriarcha 379.27
ἀπαθαλία unde dicta 217.17
Athenæ cur urbs hiantium uocatæ 482.54
Athenæ splendidæ & amœnæ 403.33
Athenienses ante carnium esum aridis ficubus uescebantur 424.27
Athenienses antiquitùs uicatim habitantes à Cecrope in tribus XII. distincti fuere 306.19.&c.
Athenienses Apollini pro depellenda peste uotum faciunt 2.25
Athenienses cur Cecropidæ uocati 477.41
Athenienses cur lispæ cognominati fuerint 539.37
Athenienses indigenæ cur dicti 163.47
Athenienses læta nunciantibus & aduocatis suis coronas honoris ergò decernebant 331.25
Athenienses malè suis rebus consulere soliti 39.43
Athenienses mari maximè dominati sunt 613.16
Athenienses mox à pueris & nare & literas discebant 592.34
Atheniẽses ob cædes iniustas afflicti 587.54
Athenienses ob nauales pugnas sibi multum tribuebant 645.24
Athenienses olim in certas partes distributi fuerunt 198.45
Athenienses propter triobulũ iudicia frequentant 283.14
Athenienses qualiter erga Demosthenem fuerint affecti 228.47
Atheniẽses rei nauticæ plus quàm sapientiæ tribuunt 645.27
Athenienses soli & horis quatuor anni tẽporibus sacrificare soliti 366.43
Athenienses unde dicti fuerint Iones 115.34
Athenienses urbis augendæ causa & ciuẽ & meretriculam insuper singuli duxere 533.50
ἄθλος dicitur bifariam 445.5
Atlas cœli terræq; gestator 157.5 & 793.38
Atoma corpora sunt Græcis partium expertia 157.15
Atomi Democriticæ & numero & magnitudine infinitæ 71.28.365.4
Atreus filios Thyestis concisos & coctos patri deuorandos apponit 157.31
Attagen qualis auis 154.55
Attalus & fratres eius matrem honore cõ uenienti obseruant 115.56
attenuatio militaris quid sit 530.42
Attica cur undis fuerit obruta 794.2
Attica olim in quatuor partes diuisa fuit 727.12
Attici καλλίας, quasi dicas pulchellos, appellant simios, more suo rebus turpibus honestas appellationes tribuendo 460.54
attingere cadauer nefas principibus 159.5
Auaricia magistratibus est palàm interdicta 101.8
auctor philosophiæ nouæ quis 358.31
auctores sectæ Macedonianæ qui 347.33
auctoritas Pythagoræ quanta 290.40
audaces agunt omnia sine ratione 427.41
audacia est uiciosa 427.40
auditus quomodo fiat 46.33
aues ex ala Cupidinis natæ 805.28
auguria occursuum in uijs à quo descripta 769.39
Augusta preciosa dicuntur, magna & insignia 158.46
Augustale qnid 158.51.&c.
Augustus Cæsar orbem terrarum censeri iubet 111.19
auiculæ,quid garriant ignorantes, interdum loquuntur 342.33 &c.
auis Libyca, pro magna cur usurpetur 537.50
auis Persica cur gallus gallinaceus dicatur 752.36
αὐλησις ἀγαθώνιος, Agathonius tibiæ cantus,pro molli & dissoluto uel scontrà pro cantu neq; laxo neq; acerbo, sed temperaturasuauissimo 11.20
αὐξεσθαι de animatis & partes habẽtibus propriè dicitur 11.20
aures Dionysij in genibus 164.12
aurifractus is est,cui aures in palæstra cõfractæ sunt 135.48
aurora ad quæuis opera est utilis 706.58
aurum belli neruus 801.19
aurum Calliæ ab Aristide facetissimè repudiatum 574.58
aurum principatus symbolum 134.30
aurum sæpius excoctum fit obryzũ 106.34
auscultatio est uerborum consideratio 367.26
auspicari figlinã à dolio,quid sit 297.48
αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ 163.10
auxilia bello finito lata sunt intempestiua 587.16
axioma quid sit 39.37

B

BAal Tyriorum deus 169.29
Bacchus agens quæ uiri sunt, & patiens quæ mulieris sunt, semiuir appellatus 80.55
Bacchus cur Morychus à Siculis nominetur 604.8
Bacchus Græcis auctoribus cordis humani præses 504.16
Bacchus nymphis plerũq; iunctus 153.40
Bacchus Rhodius 804.30
Bachantus,homo ociosus 170.43
Bagoas Aegyptius Ochum Persam quomodo tractârit 510.38
βάλλειν μήλοις 172.24
balnea effœminant 544.48
balnea Herculana quid sint 578.44
balnea laborum remedia 455
balneum uia ad delicias 171.44
Balthasar Nabuchodonosoris filius à Dario Medo interemptus 152.52
βάμμα παιδιωνικὸν 172.35
barathrum quid 172.54
barbari regnum moderatum ferre nequeunt 63.58
barbarismus quid 173.9
Bardines fluuius unde dictus 173.18
Basiliscus etiam aspectu nocet 309.24
Basilius in genere dicendi demõstrationis splendidissimus fuit 114.18
Basilius sub Gratiano Romanorum imperio obijt 175.12
βάτραχος ὀκ σελφιο 177.38
Battus Cyrenarum conditor 177.16
Battus,unde battologia,q fuerit 176.44
βδέλυγμα ἐρημώσεως de quo dicatur 177.46
beatitudo uera quæ 554.5
Becos lingua Phrygia panem significat 178.54
βὴξ αὐτὸ παρὸν 180.28
Beliar desertorem & trãsfugam designat 179.7
Belisarius dux omnigena uirtute praeditus 179.42
bella sacra duo ab Atheniensibus gesta 392.7
bellicosi boni dicuntur tam iaculatores, quàm ij qui manibus rem gerunt 13.20
bellua muliere nõ ulla inuictior 729.38
bellum ab Atheniensibus cõtra Boeotios de Celenijs, loco quodam in confinio sito,gestum 103.1.&c. 204.24
bellum inexperto dulce 166.54
βέλος ἀχαϊκὸν 342.18
benefacere amicis prestat quàm hostibus nocere 342.18
beneficentia facit homines Deo similes 10.30
beneficentia in amicos est liberalitatis 342.20

beneficium Hermonium est id, quod datur necessariò 327.51
lucri expers est id, quod datur cum nõ decet 43.33
beneuolentia intempestiua ab odio non differt 43.23
Bethania perperam pro Bethabara apud Iohannem in Codicibus plerisq; scriptum 180.20
Bias, unus è septem sapientibus, in causis agendis excellens 180.57.&c.
Biblia quomodo & à quo correcta 543.10 &c.
Bibliotheca Epaphroditi quot libris fuerit instructa 73.11 &307.44
bigæ Crobyzi, de ijs, qui ob maliciam & improbitatẽ coeunt societatem 510.10
bilis piscium est in eorũ capitibus 279.9
βίος ὄζηρος de sumptuosis prouerbialiter dici solet 9.18
βίος ἄζηλος 36.16
bitumen naphtha dictum 29.41
bitumen pici simile, medicis usitatum, nascitur in lacu asphaltite 154.26
blitum herba insipida, unde blitomammæ 183.30
Bochanus Turcus Bosphori denastator 184.40
bombylij apum genus fauos è luto conficiens 184.2
bona alia sunt finalia, alia efficientia, alia deniq; & finalia & efficiẽtia simul 12.15
bona exulum publicari solebant 679.57
bona parua sunt liberi felices, commoda senectus 12.30
bona pro bonis, prouerbium pro accepto beneficio gratiam relatam significans 89.20
bona quædam animi sunt, quædam externa, quædã nec animi nec externa 12.8.9
boni ad reipublicæ administrationẽ adhibendi 568.2
bonum absolutum est scientia 12.31
bonum dicitur trifariam 11.55
bonum est, quod natura perfectum expetitur ab omnibus 12.36.37
bonum est unde pendent omnia cum illud ipsum pendeat à nullo 12.37.&c.
bonum id uulgo dicitur cuius est aliqua utilitas 11.51
bonum per omnes categorias peruagatur 12.40
Boreas Athenienſium adiutor 164.56
bos ad uincula, prouerbiũ de seipsos supplicio offerentibus usurpatum 518.23
bos post quatuor placentas immolatus, bos quintus appellari solitus 776.2
bos septimus, de homine stupido dici solitum 187.12
βότρυς πρὸς βότρυν πιπάνεται 184.45
boues mortui in somnis uisi famem portendunt 183 37
Bucolus primus ecclesiæ Smyrnæorũ episcopus 772.50
βύνη ἔρει πρόσωπον πράγματον βίᾳ 186.44
βύτε ὕδωρ 187.12
βύβλος πιφιφοιτῷ 185.2
Brachmones populi castitatis nomine pauci 189.30.&c.
βροντὰ καὶ ὕπνος, ἀγγέλων ἐσὶ λόγοι 190.32
brumalia à quo, & cur instituta 190.33
bubo auis cultas domos fugiens in desertis destructisq; degere consueuit 635.1.&c.
Bubo conspectus, quid portendat 191.26
Buccinæ argenteæ duæ 191.51
Budda Manetis præceptor 559.30
Bulgari Abares internecione deleuerunt 2.38.39
Bulgari Abarum habitu delectati 185.9
bulimia quis morbus 186.25
Buphonia festum Athenis antiquissimũ 188.10
Buthus obambulat, de tardis & uæcordibus usurpatur 185.2
Byzantini tenui numismate utebantur 628.9
Byzantium captum Perinthijs est muneri datum 748.20

C

CAdmus primùm literas intulit in Græciam 454.28
caduceus quid 483.55 & 484.1 &c.
cædere aerem, prouerbialiter de rei inutilis susceptione dici solitum 34.50
cædes Alexandrinæ pubis 97.10
cædes Hierosolymis factæ 92.24
Cainus diaboli satu editus à quibusdam putatur 454.54
Cainus eo nomine reprehensus quòd fruges secundas, hoc est, post dies aliquot natas, nõ primitias obtulerit Deo 3.48
Cainus fratricida & gemit & tremit 3.40 & 454.47
Cainus sui quàm Dei amantior 3.40
Caius Cæsar Caligula dictus quare fuerit 461.1
Κακὴ μὲν ὄψις ἐν δὴ θελαμαὶ φέρει 458.35
Κακία, malicia apud apostolum lædendi studium significat 458.48
Κακώσειν τὸν πηλὸν est lutum malè tractare, deq; ijs qui iustas pœnas persoluũt, usurpatur 459.53
Καλὰ δὲ πατρυγῆς 460.3
calamintha herba est, quæ usta fugat serpentes 460.5
calamitas diligentiam consueuit excitare 87.54
calamitas est Thucydidi infortunium fortuitò oblatum non propria temeritate uitióue accersitum 641.20
calamitates Christianorum pro malis nõ reputandæ 458.54
calamitates cur sæpe in sacris noctes appellentur 634.46
calamitates Dauidis 215.54
Calauria insula prope Trœzenem, olim ἐχεμία siue pax appellata 460.1
calculi albi & nigri quid portendant 531.41.&c.
calculi pares, de quibus usurpentur 422.29
calices fictiles à quo primùm facti 446.8
caligo ex Oceani æstu oborta, Abaribus mutandæ sedis occasio fuit 2.43.&c.
Callias Athenienſis cur Laccoplutus appellatus 521.43
Καλλίας πτερόῤῥοῦς 460.47
Callias Syracusanus historicus mendax 460.31
Calliphon proditor Mileti 775.31
Calippus tyrannidis affectator interfectus 462.12.&c.
Callirhoe fons Athenis à nouem siphonibus enneacrunus anteà uocatus 462.17
calua hominis senis est uua passa 81.19 &152.23
Calypso qualis deæ nomen 463.36
Cambyses, Persarum rex, Cyri pater 519.26
camerina plerisq; stirps est fœtida, cuius rami agitati magis ac aliàs oleant 590.27
campus Elysius quis 374.56
cancer leporem cœpit 467.26
canes in Samothracia immolati 54.40
canes nocturni, sunt lupi 634.51
canes non homines olsium deuoratores sunt 806.35
canes quotuplices sint 578.54
canis est isto cibo dignus, prouerbiale dictum 99.6
canis hordeo non uescens, equum eo uesci prohibet interdum 373.18
canis in præsepi 518.25
canis iuxta intestina 518.32
canon seuerus Decianæ persecutionis 44.13
cantilenæ Caricæ lugubres fuerunt 579.12
cantilenæ unà cum potus infusione repetitæ 602.28
cantus luscinię 37.25
capella, astrum cœleste, exorta magnos uentos excitat 365.6
capilli in imagine Christi quales nam magis probati 365.3
capilli Persici & Massagetici 119.27
capillus uerticis dijs consecratus, ideoq; non tonsus 105.11
capita allij potum inuitant 196.56
capra nutrix Iouis in astra translata 270.51
capra Scyria, in eos iactatur prouerbio, qui beneficia faciunt irrita 270.54
capræ bis & quidem gemellos singulis annis parientes 34.17
capræ delectantur germine 609.47
captiui aliquot Romani ab Asdrubale crudelissimè interfecti 148.33.&c.
caput asini aureum adorari solitum 213.33 & 403.47
carmen elegiacum à quo primùm sit inuentum 286.43
carmina Anacreontia ab Anacreonte uitioso poetastro dicta 73.30
carmina cygnea Musis digna 516.9
carmina hulceri sectionem desideranti à medico non sunt oggannienda 450.30
carnes mellis instar flauescẽtes rectè probeq; sunt assatæ 636.42
carnes suillæ Iudæo cuidam ab Aesculapio præscriptæ 256.48
carnes testudinis paucæ tormina gignũt, multæ purgant 371.35
Carpathius leporem 521.18
Carthago à Scipione Africano euersa 165.48
Carthago princeps urbs Libyæ Tharseis ab Esaia & Ezechiele uocata 428.6
Cathago urbs orbis terrarum maxima 468.41
Cassander Alexandri dux homo uenificus 52.13
Cassander Olympiadis occisor 93.45
castrare castratos 195.37
casus fortium uirorum conatibus interdum obstat 309.39
casus mendax seu falsus quis 106.54
casus philosophis sunt inflexiones qualescunq; ab alijs formatæ 807.5
Καταπεσὼν ἀπ' ὄνε 119.9
catarractæ quid 470.51
catasta res omnes molestas pernicioſasq; notat 520.6
categoria quid 473.56
Καθῆκον dicitur ex τῦ κατὰ & ἥκειν, quòd ad aliquos ueniat 457.8.9
Καθῆκον est id, de quo cur factum sit ratio probabilis reddi potest 457.4.5
Cato prætor quidam Romanus ob eloquentiam Demosthenes cognominatus 474.48
catuli leonini leænis absentibus capiendi 478.54
catulus leonis in urbe non alendus 691.49
Caucasus tyrannus ex Iapeti stirpe oriundus, ab Assyrijs uti deus aliquis est adoratus 448.36
Caupones græcè κάπηλοι ex eo uocati sunt, quòd uinum corrumpant 718.56
causæ excidiorum quæ 185.26

causæ peruersitatis humanæ quæ sint 128. 30
causam dici quadrifariam 276.14
cautio Romanorum in bellis mouendis 68.26
Cecidius dithyramborum poetarum uetustissimus 483.10
Cecrops infernè mulier, supernè uir fuisse fertur 477.43
Celtæ Germani sunt Rheni accolæ 108. 40 & 478.24
Census Athenienſium quatuor 284.54
Centones quid sint 479.18
centrum, in circulo medium quod est, appellatur 584.51
Ceres Licmæa à uentilabro dicta 538.29
Ceres messis inspectrix 643.8
Ceres Proserpinam persecuta 65.50
Ceres quærit Proserpinam 36.24
cerui cornua ad frutices atterentes, eadē abijcere feruntur 672.2
Cestrosphendona quid 481.49.&c.
Cetij ab Herculis filio Latini primùm nominati sunt 524.16
Chaldæi omnem ætatem in obseruatione stellarum, & eorum, quæ in sublimi fiunt, contemplatione consumunt 6. 32. &c.
Chananæi Chananæam per uim occupatam incolebant 7.56
Charadrius inspectus morbum sanat ictericum 399.2
Charilaus rex Spartanus 550.25
charitas Christi quanta 562.11
charitas neq; temere neq; perperam agit 14.12
Charites splendoris filiæ sunt 265.25
chorus à quo primùm omnium institutus 132.22 & 515.46
Christiani sub Diocletiano persecutionē passi 245.50
Christiani tum litant, cum se spiritu contrito cordeq; summisso ipsi Deo sistūt 461.5
Christus antiquis promissus 233.22
Christus Deus administrator omnium 365.23
Christus Esaiæ quendam locum in synagoga Iudæorum interpretatur 397.50
Christus in albis uestimētis Eliæ & Moysi & Apostolis in monte sancto comparuit 612.6
Christus seruator sub Augusto Cęsare natus 158.50
Christus sęse non solùm pro Iudæis sed omnibus obtulit 580.45
Christus sub Herode Antipa crucifixus est 381.55
Christus uitæ dulcedo in parasceue sepulchro conditus 558.6
Chronologia Olympiadum anceps 658. 53
Chronologia peregrinationis Israelitarū 604.15.&c.
Chymia Aegyptiorum 246.16
cibus Iohannis Baptistæ in deserto uersantis qualis fuerit 47.35
Cicada acanthia de mutis & à Musis alienis dici solet 42.51
Cicada, uiatoribus gratuitò cantillat 804.24
Cicadæ olim crinibus ab Athenienſibus inseri solitæ 479.30
Cicadæ quot menses in ficubus cantillēt 506.15
cicatrices mendicorū semper inanes sunt 807.50
Cicero uir eloquens, ueritatis solertissimus indagator & rerum futurarum sagacissimus fuit 543.55
ciconiæ iustitiam magnam erga parentes declarant 94.47
Cigelus unde pro paupere dicatur 484. 46
Cilices improbi & atroces esse feruntur 485.10
Cilicismus Theopompo historico est cædes per ebrietatem facta 485.11
Cimon ob incestum cum Elpinice quadā patratū testulae suffragio ab Athenienſibus est electus 121.27
Cinclus auicula tenuis & macilenta 484.50
cingulum dissectū in somno uisum quid portendat 361.29
circuli in cœlo quinq; 516.1
cur paralleli dicantur 516.5
circulus lacteus, quid 194.21
circumstantiæ officiorum quæ 457.24
cistæ quibus nam sacræ putentur esse 488.33
clamor clamore elusus 310.46
clamor Sodomorum quid 508.5
classis Themistocli est pro urbe 28.56 & 29.1
claudus optimè subat 132.27
claues regni cœlorum Petro à Christo cō creditæ sunt 27.16
Cleanthes cur Hercules & phreantles cognominatus sit 489 38.&c.
Clearchus philosophiam uitare iussus 307.30
Clementia Alexandri, Mammeæ filij, singularis 52.33
Clementia Antigoni in Spartanos 90 13
Cleon inquietus homo & sycophanta 66.31
Cleon cur Byrsopola cognominatus 787.37
Cleopatra reginam reginarum se dixit 303.23
Cleopatra statuam Iouis emere conata 311.55
Clepsydra quid 234.54
clerus est diaconorum & presbyterorum cœtus 492.56
Clypeus Aiacis septemplex 453.10
Cocytus fluuius apud inferos frigidissimus 375.1
Codrus Athenis regnauit 785.29
cœlum duūm est generum: illud cum terra procreatum, hoc in aquarū medio existere iussum, nempe firmamentum 690.5
cœlum est extrema circumferētia, in qua, quicquid est diuinum, constitutum est 690.2
cœlestia non nisi Dei nutu mutantur 248. 22
cœlum Aristoteli quintum corpus 293.4
Cœus Latonæ pater à prudentia sic appellatus 514.32
cogere opes fine labore num prudentia 223.20
cogitatio tantùm est unius rei, cùm scientia sit plurium 235.4
cogitationes occultæ, cogitationes malas significant 512.29
cognitio eius, quæ inter optimos est, reipublicæ, finis est contemplationis 439.32
cognitio quotuplex sit 363.28
cognomentum Pij Antonino omniū primùm ex multiplici pietate fuit inditū 98.5
Colaphus uinum petenti dandus, quale prouerbium 98.42
collectanea miraculorum in singulis orbis terrarum locis usuuenire solitorū 461.56.57
collis ad montem arrepens, quid portendat somnianti 186.44
color affatim niger magnus dici potest 573.52
color niger uisum contrahit 577.49
columnæ Herculeæ 192.38
Cometa quid sit 496.38
comici tres frigidiusculi quinam sint habiti 547.39
Comites Bacchi qui 171.8
Commeatus uictori nō defuturus, uicto non necessarius 120.39
Commentarij Origenis in sacras literas 700.52
Commentarius Basilij in opificium sex dierum inter omnia eius scripta maximè admirandus 174.57
Commentarius in totum Homerum à Proclo Lycio scriptus 791.31.&c.
commentum de simulacris cœlitus emissis 250.44
commentum Thessalicum quibus deorsus usurpetur 443.48
Commodus Romanus imperator diuinitatis affectator 496.50
commune quadrifariā dicitur 513.57.&c.
communicare liberaliter omnia, philosophorum est proprium 620.38
communicatio tactus & gustatus 16.4
Comœdia ab Epicharmo inuenta 321.46
compendium ab Adamo usque ad Theodosium magnum ab Heliconio sophista Byzantino conscriptum 288.30
concilium uni rectè sentienti assensum 739.6
conciones Athenienſium quæ 283.5
condensationes aquosæ humiditatis in aere quatuor sunt 627.8
conditio Megarensis, pro uili & abiecta 574.55
conditores Thebarum qui fuerint 91.16
conduplicare bifariam dici 253.18
conduplicatio quid sit 592.18
congressus Veneris & Martis in quem finem à Demodoco descriptus 158.9
coniugata differunt à denominatiuis 807.10
coniugium initiatorū à Paphnutio ponderosis rationibus defensum 738.40
coniunctio corporis & animi qualis 232. 25
coniunx Loti in statuam salis conuersa 545.48
consectari inania magnæ est amentiæ 769.56
consequens id est, quod alteri inesse necesse est 46.14
consequuti spiritum adoptionis, eodem mouente, patrem suum appellāt deum 2.7
conseruare diuitias est difficile 340.14
consilium de Græcia liberanda captum 225.54
consilium qualis nam sit appetitio 784. 39
consilium quid sit, quomodoq; differat à paræneſi 729.37
consilium res sacra 392.5
Constantinopolis, magnitudinis respectu, secunda à Roma numerari potest 505.14
consueta non facilè dediscuntur 111.11
consuetudo principum uel rarissimè uel suauissimè utenda est 377.5
consuetudo quid sit quomodoq; differat à ueritate 792.45
consuetudo, uitæ & temporis, non hominum est inuentum 280.42
consutor uelorum pro callido & malicioso solet usurpari 424.3
contemplatio cur actioni præferenda 439.55
contemptio mortis est uitæ conseruatio 112.47
contentio Musarum & Sirenum 42. &c.

contentio non de religione sed sede principe inter theologastros exorta 130.40
continentia quænam sit uirtus 778.17
contraria medio carentia 335.20
contraria quædam quónam respectu dicantur 86.40
contraria sex modis inter sese implicantur 292.21
controuersiæ positis armis legibus Imperialibus disceptandæ sunt 97.55
conuentus episcoporum sublati 561.8
conuersio testæ, dicitur de rebus celeriter confectis 680.7
conuicia cur pompiæ dicantur 774.13
conuiuium ab Alexandro institutum 39.13
cor hinuli pro trepido 614.11
Corbonas apud Iudæos quid fuerit 498.32
coria diu siccata ab humido non facilè afficiuntur 398.52
Corinna mulier Lyrica Pindari uictrix 498.54
Corinthus, tempore Mummij consulis, Græciæ totius urbs primaria fuit 166.48
cornu Mendesium pro Nili ostio 582.44
cornu in sacris robur designat 479.57. & 480.1
Corœbus fluctuum mensor 499.48
corollaria conuiuij quę sint Homero 599.13
Corona mortuis, tanquam uitę certamine perfunctis imposita 580.3
coronæ cur olim conuiuis communicatæ 471.44
corpora partium expertia quibus de causis à Græcis atoma uocentur 157.15
corpora solida quinque à Theæteto primùm tractata 430.20
corpus est animæ causa 144.15
corui in asperis & præruptis locis nidificant 330.45
coruus, unde Valerius Coruinus appellatus 68.50
Corycæus qualis poetarum comicorum deus 505.31
cosmopœia à quo quot uersibus descripta 91.14
cothurnus calcei genus est, aptum utriq; pedi 341.2 & 495.28
crabrones ex equorum cadaueribus nascuntur 187.7
crambe iuxta uitem non plantatur 506.20
crambe repetita mors est 254.1
crambæ elixæ cur ab Aegyptijs ante alios cibos comedi solitæ 506.18
crapula quid sit 508.20
κραιπάλη ἐξ ἐφόδια τῶν πολεμίων 73.55
crater causarum forensium, capsa malorũ 507.12
Crates Thebanus cur θυροπανοίκτης uocatus 453.47
crates Thebanus opes suas demergens eas nec pecoribus nec hominibus utiles esse uoluit 75.35 & 507.44
Cratinus antiquæ comœdiæ scriptor, Aristophane uerustior, ualde probatus 503.27
κραιπάλη τις ἄπιστος ἀσοχεῖ τῶν ἐλπίδων 108.26
Cremus Bulgarorum legislator 185.37
Cretenses rei nauticæ fuerunt experientissimi 694.51
cretizare est mentiri 508.54
crex auis est, nuptijs inauspicata 508.30
criteria Chrysippo tria sunt 792.57
Crobyzus quidã scortator insignis 510.13
crocodili carnem in aqua summa pendentem consectantur 495.17
Crœsus homo luxuriosus 511.5
Crœsus Lydorum rex 2.36
crudelitas oritur ex inuidia 32.46
cuculus fatuus de homine dicitur uano & fatuo 3.53
cultores Baalis dolo circumuenti occiduntur 393.26 &c.
cultus imaginum secundum Philonẽ incepit à Serucho, & ad Tharæ patris Abrahami tempora usque durauit 7.26 etc.
cultus simulachrorũ cedris à Dauide cur comparatus 477.17
cupiditas ab ira quomodo distinguatur 452.22
Cupido à Zeuxide pictore in ęde Veneris pulcherrimè depictus 87.14
Curetes habiti sunt uates 502.47
curiosi in cœlum ascendant 44.20
curiositas calamitatum causa 45.32
currus curandus, non asini 119.4 &c.
currus falcati 261.22
cursores quidã celebres enumerati 401.1 &c.
cursores quinam propriè & uerè dicantur 360.49
Curtius quidam spõte sua sese cum equo armatus in hiatum quendã præcipitat 537.23 etc.
cutis Epimenidea, de rebus arcanis prouerbialiter uiurpari solet 315.5
Cydon Corinthius maximè hospitalis 37.14
cymbium qualénam poculi genus 516.28
cynædus Cleopatræ, Chelidon, hoc est, hirundo, uocatus est 485.53
Cynosarges qualis locus & unde dictus 368.1 & 517.43
Cyrene nobilis quędam meretrix δωδεκαμήχανος cognominata 258.57 &c.
Cyrus clemens fuit, & populi commodorum studiosus 519.46
Cyrus, nudo capite pugnãs aduersus Tissaphernem, occubuit 639.16
Cyrus Persarum rex captis Sardib. Crœsum regno euertit 76.9
Cyrus philosophiæ peritissimus fuit 519 37
Cyrus se tamdiu superstitem esse optat, dum bene maleq; merentes gratia referenda superet 54.5
Cyrus uiros bonos locupletare summopere conabatur 748.52
Cyrus unde dictus 519.34
κύων διὰ φραλέων ἀγόμβρος μαιγύεται 19.3
κωλυσανίμας Empedocles, à uentis auersis est appellatus, latinè Vetiuentus dici queat 110.57.111.1

D

DActylus Athenienſis quidam maximos honores consecutus prouerbio (Dies) Dactyli occasionem dedit 212 33
dæmones humana corpora ingressi uniuersum terrarum orbem concusserunt 88.2
dæmones secundum Philosophos humanis præditi sunt affectibus 216.41
Daniel cur Balthasar cognominatus 173.33
Darius nothus filius Artaxerxis 771.48
daspletis idem quod erinnys 214.26
Dauid numerat populum 215.16
debitor improbi uiri infelix 303.38
Deæ uenerabiles num ab eumenidibus diuersæ 340.55
decalogus à Suida integrè recitatus 760.40 etc.
decem millia Persarum immortales dicti 38.35
decemuiri magistratus Romani cur ab officio depositi & pœnis affecti sint 628.47
decemuiratus quãdo apud Romanos fuerit institutus 628.30
decidentia de mensa, auctore Aristophane, heroum sunt 813.18
decima Lyci, qualis decima 548.16
decimæ ex ærumnis & doloribus tyrannicæ 476.50
decimæ Syracusanæ decimas ualde locupletes significant 383.49
Decius idololatra Christianos persequitur 218.41
declinatio fori quid sit 723.11
decuriones Attici 218.1
defensio legibus concessa 54.1
deficiens à deo, maleficus est & profanus 679.17
deficientes metu, dolorem è corde uenientem odoratum sedant 680.25
definitio quid sit 102.35.676.16
definitiones unde sumantur 674.11
definitiones uoluptatis 371.50
degere uitam ouiculæ, cur in stolidos, amentes & ignauos dicatur 787.30
delapsus ab asino 119.10
delatores cur regum aures dicãtur 693.5
delatores & calumniatores prouinciarũ sunt pestes 293.26
delectus deliberantium est proprius 789.31
delectus est aliud præ alio deligere 789.30
deliciæ Homericę panis & assum bubulũ 659.55
deliciæ Tarsenses maximæ 337.34
delirium epicureum cum summa superstitione coniunctum 94.36
Delphi inter Atticã Bœotiamq; siti 706.9
Delphi templum Apollinis unde dictum 219.4
delphinium quale Athenis prætorium 310.31
delubrum Mineruæ ob elegantiam parthenon appellatum 281.49
Demades è nauta factus orator 224.6
demagogi Athenienses capitis damnati 93.48 &c.
demagogia Pamphilo Athenienſi in furto deprehenso fuit abrogata 716.57 &c.
Demetrius poliorcetes ab urbibus oppugnandis cognominatus 125.29
Demochares uir honoratus 231.22
Democides Crotoniata captiuus regis Darij medicus 226.43
Democritus Abderites quare πίνπεθλος siue Quinquercio dictus 741.47
Democritus omniscius 720 32
demonstratio quid à definitione differat 111.37
Demosthenes abstinentiæ continentiæq; laudem consecutus 228.40
Demosthenes adolescens Batalus, senex Argas cognominabatur 176.40
Demosthenes, Callistrato oratore Oropios defendente uiso, eloquentiam adamare cœpit 704.34
Demosthenes optimus apud Græcos orator 474.52
Demosthenes ueneno sub pala sigilli latente exucto mortuus est 605.19
denarius è quaternario cõponitur 132.7
denominatiua differunt à coniugatis 807.10
dens sternutamento elisus 418.21
δέον unde dicatur 219.57
δέρειν ἀέρα 34.50
descriptio doctorum omnium qui ab initio fuerunt 461.48
descriptio quid sit 676.19
desertio stationis apud Romanos fuit capitalis 350.55 & 458.29
desertores prælij naualis nnà cum posteris ipsis erant ignominiosi 79.26

desiderare uitam maximæ ignauiæ & improbitatis etiam esse signum 400.41
desipientes præ nimia ebrietate, oleo sale misto perfundendi 61.54
Deus à machina, de reb. inopinatis & mirabilibus dici solet 118.35
Deus à nemine unquã uisus, hoc est, perfectè cognitus 672.16
Deus Abimelecho Aegyptiorum regi terrore iniecto iubet, ut Abrahamo Sarã coniugem restituat 8.3.4
Deus Abrahami usus hospitio, eidem filium promittit 8.37
Deus Abrahamo nomen Abrahami imposuit, cum iam annum ageret nonagesimum nonum 8.31
Deus Abrahamo sterilitatem suã deploranti, prolem numerosissimam pollicetur 8.25
Deus apparens Abrahamo eũ è terra sua exire, suosq; cognatos iubet derelinquere 7.47.48
Deus benedicens nobis uerba factis confirmat 339.40
Deus bonis est præsto 45.43
Deus bonus & non nisi bonorum auctor 763.19
Deus dans improbitatem eam permittere intelligendus est 470.15
Deus & uisibilium & inuisibilium rerum creator 678.20
Deus & uolucrem aquilam & marinum delphinum anteuertere potest 436.18
Deus Græcis animal est immortale, ratione præditum &c. 436.2.&c.
Deus hominum propositum disponit 790.50 &c.
Deus huic ancoræ reflauit, prouerbium de rebus insperatis usitatum 49.27
Deus impios cum pijs misceri non uult 523.1
Deus in trinitate personali unus essentia 758.40 &c.
Deus intuens omnia, supplicia minimè uult atrocia & inclementia esse 373.10
Deus iustus est iudex 436.30
Deus lædi non potest 31.12
Deus lucrosus, est Mercurius 480.33
Deus malorum causa non est 459.34
Deus natura pater 1.39
Deus omnibus uitam impertit 361.31
Deus omnium rerum inspector & uindex 352.25
Deus ortus expers 545.11
Deus præter cœlestem illum mundi totius opificem nullus est alius 7.32
Deus Promylius cur ante molas collocari solitus 794.13
Deus se Abrahamo typis quibusdam præbuit conspiciendum 6.50
Deus tradit homines in reprobam mentem cum eos peruersitati ipsorum permittit 730.13
Deus uirium sat habet 398.21
Deus uiros bonos non negligit 675.46
Deus ultor est scelerum 5.10
Deus uni non dat omnia 125.5
Deus uniuersum mouens ipse immobilis est 486.4.3
Dexteræ cur in pactis & conuentis porrigi sint solitæ 520.1
diabolus discordiarũ auctor 840.6 &c.
diabolus ecclesiæ se præsidem fore minatur 197.37
diabolus est aduersarius 155.55
diabolus hominẽ suæ ditionis instar mãcipij fecit 26.40
diabolus homines iniurijs afficit 764.49
diabolus in Hiobo draco dictus 260.52
diabolus in sacris literis princeps siue potens appellatus 263.20
diabolus sese pro deo coli uult 26.6
diabolus sua sponte à deo defecit 840.12
diabolus unde dictus 231.30
diadema in usum laquei conuersum 705.1 &c.
Diagoras ab Athenienſibus quare proscriptus 231.50
dialectica ad tria utilis 210.22
dialectica ars est sermonis 234.15
dialectica est purissima prudentię & mẽtis inspectio 260.8
dialectica quid differat à Rhetorica 238.29
dialectica Rhetoricæ ex altera parte respondere uisa 95.29
dialogi Aeschinoplatonici 274.45
dialogi Platonis germani quinquaginta sex 761.57
Diana Pergea semper errare & uagari creditur 376.41
διχη βιαιῳ προλωίως 180.56
dici pater res & iucundissima & optima 683.46
dicta alia mutila sunt, alia perfecta 473.41
dicta multa prophetarum à Platone usurpata 117.5
dictator est quasi suasor & auctor rerum conducibilium 242.36
dictatura aranti Quinctio delata 518.11 &c.
dicterium Apollonij Tyanei de Anaxagora 75.33
dictio Platonica qualis 362.37
Didymus ob studium indefessum chalcẽteros appellatus 402.3
Didymus uerè monachus 67.2
dies Alcyonij qui & quot 59.4
dies dominicus unde dictus 161.54 &c.
dies mala, dies est iudicij & æternum supplicium 375.15
dies potentiæ & repræsentationis Christi est alter eius aduentus 375.11
dies pro annis habiti ab Aegyptijs 385.10
dies status, est, quo aliquid certo fieri oportere statuimus 790.48
dies unus sapientem non perficit 594.12
digladiatio saltationis comicæ genus est 640.34
dignitas formæ Mosis omnibus formidini fuit 165.18
dij eodem templo tectoq; contenti à Bœotijs homochætæ uocati sunt 665.10
dij ne quidem ipsi necessitati repugnant 71.54
dij necessitatem cogere non possunt 221.39
dij Pattæci, purpurei fuerunt in nauibus collocati 735.43
dij placabiles sunt, flagitia statim non ulciscentes 583.3
dij sunt, qui ad dei imaginem facti, eam inuiolatam conseruant 426.34
dij tametsi gratuitò sint benefici, nos tamen gratos esse uolunt 132.50
dij uirorum bonorum ne quidem mortuorum obliuiscuntur 146.33
dijpolia festum ab Atheniẽsibus in Iouis honorem institutum 239.14
dilectio temeraria non est 751.30
dilemma quodlibet cur sit ambidextrum 745.29
diligentia institutionis non tantum potest, quantum naturalis improbitas 9720
dimidium plus toto est, hoc est parum iuste partum multis opibus præstat iniquè corrasis 679.40
Diocæsarea unde Cyinda fuerit appellata 72.42
Diocles Athenienſis primus harmoniæ in uasis testaceis, quæ ligno pulsarentur inuentor 641.17.67.
Diogenes canis mortuus 654.
Diogenes eadem qua Alexander dixit ob
Diogenes pugione pro medico utendum censuit 243.
Diogenes rhetor longè celeberrimus 95.
Dionysius Areopagita Episcopus Athenienſis designatus 247.1 &c.
Dionysius Halicarnasseus 110.
Dionysius sub Traiano martyrio affectus 249.
Dionysius tyrannus cur non suas tantùm sed & alienas opes insumendas putarit 510.
Dionysius tyrannus libidinosus 207.
dioſmus apud Theophrastum est, oderes transferendi facultas 680.
dipnologiæ Epicharmi Syracusij 38.
discere ortus est scientiæ 560.
disciplina logica instrumenti locum tenet in philophia 43.
disciplina militaris apud Romanos 3.
disciplinæ oẽs uitæ sunt perutiles 624.
discrimina certaminũ curruliũ tria sunt 671.53
discrimina rei equestris itidem tria 419.
discursio regia quæ 171.
disidium inter Sicimitas & Abimelechũ acre excitatum 4.54 & 5. &c.
disidium maturè cauendum 3.
dithyrambopœi quale poetarum genus 239.19
diuersoria quoad fieri potest, tutissima esse debent 705.
diuinatio nucum, lusus Athenienſium 740.5 &c.
diuinationem philosophi propriam non esse 61.
diuinitas animi humani mordicus asserenda 38.
diuisio orationis multiplex & diuersa 803.14 &c.
diuites ab Athenienſibus pingues appellantur 739.
diuites sunt qui non egent multis 744.45
diuitiæ belli sunt nerui 619.
diuitiæ cum prudentia & audacia coniunctæ multum iuuant 155.
diuitiæ in sacris omnium minimũ à Christo uacantur 286.8 &c.
diuitiæ ingenijs & animis hominum magno sunt malo 370.
diuitiæ non magis prosunt quàm nocent 670.2
diuitiæ uentosæ sunt, hoc est, fallaces & inconstantes 309.
diuitiæ uiaticũ sunt eruditionis 352.
doctor bonus igni similis 40.
dogma Archelai, iustum & turpe non esse natura sed lege, nefarium & impium 143.34 & 819.5
dolium apud inferos inexplebile 736.
dolere alij ineſſe, quę & ipſe habeas, emendationem esse uolunt philosophi 709.44
dolor animalibus omnibus est odiosus 708.42
dolor est motio dura 708.
domini pleriq; equos plus curant quàm homines
dominica magna est illa tertia dies quæ Christus resurrexit
Domninus oppugnat Platonem
dona hostium dona non sunt existimanda
donum est pro quo nihil redditur 14
δόξαι κυρίαι Epicuri quales
Dorus Arabs ex Aristotelico factus Platonicus
drachma

drachmæ centum unam minam conficiũt 598. 9
Draco Athenienſis legumlator ueſtib. & petaſis in ſe coniectis ſuffocatur 752. 40
Draco uoluit ut & inanima cædis rea in exilium agerentur 625.57 &c.
duces apud Athenienſes nouilunio deſignari ſolebant 632.2
duces & prudentes & audaces cur eſſe debeant 632.16
duces geñerosi potius quàm improbi eligendi 113.5
duces multi Cariam perdiderunt 771. 15
duces nonnulli à Comicis improbitatis cauſa perſtricti 29.5
dux imperitus nihil præter fugam cogitat 735.53 &c.

E

EBrietas inſaniæ ſoror 560.33
ebrietas inuiſa 120.41
ebrietas operta recludit 101.50
ebrietas quatenus olim probata 576. 42
ebrij uino, proni: cereuiſia, ſupini cadunt 304.6
eccleſia Chriſti corpus eſt ab ipſo Chriſto uocata 283.17
echeneis, piſciculus unde dictus & ad quas res adhibeatur 353.32
Echetus rex omnium peſsimus 353.38
echinus omnis aſper eſt 102.46
echo quid ſit & quomodo fiat 385. 28 &c.
eclipſis ſolis contra naturam Chriſto patiente facta 247.10
eclipſis ſolis ſub Dario à Thalete prædicta 426.49
ecperiſpaſmus in acie quid ſit 750.14
ἐκπεπλῆχθαι uolunt plerique eſſe, qui à naturali patre in aliam familiam ultrò trãs feratur 113.18
edere crepitum apud ſurdos, eſt tutò aliquid agere 726.11
educatio ſeuerior cum fortitudine pugnare uidetur 64.7
educationem multum poſſe catulis duobus demonſtratum eſt 549.40
effectus uirtutum ciuilium qui 129.36
effeminati plerunque uæcordes & ſcelerati 137.10
effigies Aeſculapij inſigni artificio à Philomacho fabrefacta 801.2
Eleazarus ab elephanto oppreſſus 93.3 & 311.40
Eleazarus cum liberis excarnificatus 92. 35
elegantia imaginis non diu durat 365.6
elementa quid differant à principijs 143. 54
elephantus ſuis grunnitum ægrè fert 477 31
Elias igneo curru aliò translatus furias Iezabilis euitauit 389.50
Elias ſub Achabo rege prophetauit 373. 35
Elias uates perturbationibus extitit ſuperior 728.51
elixare lapidem, eſt fruſtra quid conari 538.12
embolum quid ſit 289.49
Empedocles diuinitatis affectator 290. 19
Empedocles magus fuit 110.41
empuſa quale ſit ſpectrum 291.21 &c.
encomium Cæſaris Adriani ab Orione Alexandrino Grammatico conſcriptum 704.21
enſes Celtiberici præſtant alijs 573.4
enthymemata ſyllogiſmi ſunt oratorij 296.22
ephebi apud Athenienſes quinam dicti 310.38
ephectici quales philoſophi fuerint appellati 351.4
ephetæ unde dicti & quale iudicum genus 351.16 &c.
ephialtes medicis quid ſit 351.33
ephod quid ſit & qua forma factum fuerit 352.54
ephori apud Lacedæmonios unde dicti, & quot eorum fuerint 352.51
Ephraimitæ ſimulacrorum cultores fuerunt 364.13
epicherema ſyllogiſmus eſt Dialecticus 322.2
epicurei à Romanis & Meſſenijs & Lyctijs proſcripti 312.49.313.4
epigrammata de Cereris myſterijs ab Arignote Samia philoſopha conſcripta 131.57 & 132.1 &c.
epigramma Periandri Corinthij 744. 28
epiſtatę in bello quinam ſint, & quod eorum officium 728.35
epiſtola Origenis, qua idem ſuum græcarum literarum ſtudium ardens excuſat 699.10 &c.
epiſtola Polycarpi ad Philippenſes præclariſsima 772.54
epiſtolæ Platonis ethicæ tredecim ſunt 344.37
epitaphium Diogenis 243.30
epitaphium Homeri 659.35
epitaphium quoddam auiculæ mortuæ 96.25
epitaphium Sardanapali 693.30
epitaphium Sorani Bataui, Aelio Hadriano Auguſto auctore 33.37
epithalamium Commodi Cæſaris 772. 13
epulæ ab Homero ὀνείατα, quòd nos iuuent, uocatæ ſunt 650.46
equi nigri & candidi in ſomnis uiſi quid portendant 421.14
equi Niſæi ſunt equi in Niſæo loco Perſidis nati, celerrimi 421.18. item 626. 37
equi Perſarum, ne aufugiant, pedes habẽt plerunque ligatos 742.47
equi qualiter à Parthis armare ſoleant 449. 23
equites Parthi qualiter equos reflectant 463.41
Erichthonius, Vulcani filius, feſti Panathenæorum primus auctor 718. 20
Erithacus auis eſt ſolitaria 593.40
errata rudis plebeculæ quodãmodo diſſimulanda 5.41
error eſt aberratio à ſcopo 760.33
errores Manetis qui 559.54
eruditio cur peregrinationi ſimilis 624. 21
eruditio uera quæ ſit 739.54
Eſaias à Manaſſe diſſectus 558.20
eſſæi unde dicti 330.1
eſſentia in ſacris literis non inuenitur 690.13
etymologia cum uſu loquendi non ſemper conſentit 350.44
Eua mater uiuentium 333.44
Eua prima mulier & primum mundi delictum 333.41
euangeliſtæ quatuor inter ſe conſentiunt 235. 27
euangelium eſt rerum pulcherrimarum annunciatio 333.45
Eubœa uocatur Abantis 1.25
Euclus uates, oracula edidit poemate 1. 13
Euenes rex Aegypti iuſtiſsimus 391. 26
euentus bellicl firmi nihil habent 29.14 376.39
euentus peritorum conſilijs maximè reſpondent 362.1
Eumenes Macedonum rex abs Antigono interfectus eſt 340.34
Eumenides cur ἀοίνοις & à uino alienæ dicantur 621.33
Eumenides dictæ ſunt furiæ nomine rei parum conueniente 460.56
eunuchus inter patricios non cenſendus 93. 24
Euphemius patriarcha cohercet imperatorem 78.39
euripus quid ſit 345.45
Eurotas Spartæ fluuius 345 50
Eurybatus hominem improbum quomodo ſignificet 345.54 & 346.1 &c.
Eutocius fur inſignis 347.53
exactiones uiolentæ & contumelioſæ à regno ſunt alienæ 174.45
exagitare ſimiarum more, adulationibus eſt decipere 756.25
exempla cur ab omni parte non ſint ſumenda 724.1
exempla quomodo ſint accommodanda 723.56 &c.
exemplum aliud eſt quàm parabola 723. 52
exemplum differt ab inductione, idq; exemplis demonſtratur 723.39
exemplum factorum dictis contrariorũ in Adriano Romanorum Imperatore maximè perſpicuum propoſitum 32. 53
exercitatio corporis ante cibum ad quid conducat 86.23
exercitus maledicendus, benedictus 341. 51
exercitus militaris p lixas & calones quo modo quibuiq; de cauſis totus corrũpi conſuêrit 533.28 &c.
exercitus naualis, pro claſſe poſitus 613. 15
exercitus Perſicus cur de nocte malus 742.51
exilium eſt aliud quàm relegatio 675.55
exitium Heli & ipſius familiæ, propterea quod ad ſcelera filiorum conniuere ſolitus fuiſſet diuinitus fuit declaratum 833.40
Exordia & perorationes à quo primùm adhibitæ 482.47
experiri bis contra eundem cum periculoſum eſt, tum magnum parit contemptum 754.7
expetentes pacem arma deponant 697. 30
expoſtulatio Dauidis cum Saule 215.40
exuere ueſtem patriam difficile 792. 54
exuuiæ leonis animi generoſi ſunt indices 378.23
Ezechias omnium Iſraeliticorum regum pijſsimus, ut è factis eius præclariſsimis apparet 166.42
Ezechias ſimulachrorum deſtructor 280. 11

F

FAbæ à iudicibus arrodi ſolitæ 400. 52
fabrica mũdi à quo quot uerſibus deſcripta 712.39
Fabricius homo uirtuoſiſsimꝰ 121.37 &c.
fabula oratio eſt falſa ueritatem ſub imagine repræſentans 605.27
fabulæ Aeſopi uerſibus expoſitæ 169. 38
fabulæ aniles, inania ſunt uerba 207. 20
fabulæ diuinis promiſsionibus ab Apollinari adiunctæ 115.4

facere

facere fucum imperitis est facile 42.47
facetus uenustus, & alij aliter uocabulis peruersis nominati 77.46
facilima nostræ infirmitati difficilima 318.53
facinorosa monstroso desponsa 355.46
facultates actionibus tempore sunt priores 262.53
facultates animi agentes & efficaces quæ 186 13
facultates duæ, secundum Philonem, occupant omnem animam 263.14
facultates Geometricæ quinque ab Archimede in unam contractæ 263.10
fama Iouis, est eiusdem oraculum 115.40
fames amoris sedatrix 507.41
fames aridi calidiq; cupiditas est, sed non sine frigido 753.54
fames in Chananæa exorta facit ut Abrahamus in Aegyptum concedat 7.57 & 8.1
fames inhonorata dea cur à Sophocle sit uocata 122.1 &c.
fames Melia pro magna fame dicta 538. 53
Famidorienses qui fuerint dicti 538.47
familia Hippocratea 260.44
fana Herculis in Attica multa fuerunt 378 32
fanum Apollinis in gratiam Xerxis prodi tum Barbaris 188.50
fanum proserpinæ frustrà spoliatum 818. 34
farina oleo & uino mista in sacrificijs offerri solita 451.45
farina prius quàm pinsas opus est 786.7
fatum quid 365.16 & 743.12
fauces auerni ubinam sint 29.48
fauor hominum eódem inclinat quò fortuna 219.34
febris etiam solidas partes corripere potest 631.1
febris tertiana & quartana inter morbos periodicos numerantur 748.29
felicitas est uitæ prosperitas 335.13
felicitas insolentiæ solet esse causa 87. 54
felix est, qui è uirtute uiuit 335.14
ferentarij sunt, qui leuissima utuntur in bellis armatura 671.47
feræ Libycæ, quòd diuersæ cum diuersis coeant, uaria monstra gignunt 537.38
ferire puppim remis, est sese fuga simulata subducere 804.28
ferocia interdum magnis uirtutibus est coniuncta 566.10
ferrum apud Turcos est res non facilè parabilis 344.28
feruor adolescentiæ non facilè extinguitur 244.14
festiuitas canum Augusto mense à Romanis agi solita 553.54
festum brytorum quandiu durârit, & à quo sublatum sit 553 52
fictile igni ruptum malè sonat 818.21
fidentes obiecta pericula cum ratione imperterriti sustinent 427.42
fidentia ponitur in laude 427.39
fides Aristidi etiã iniurato & pauperi propter uitæ integritatem fuit habita 134. 24 &c.
fides Attica, pro firma 156.6
fides Christiana quidnam sit 758.34
fides cum fortuna stat & cadit 648. 1 &c.
fides dei colendi una 173.50
fides magistrorum uerbis haberi uulgò solet 77.2
fides tyranno non seruanda 291.36
fiducia in hasta collocata 746.27
fiducia uirium exitij sæpè causa est 771. 57 &c.
fieri uirum uerè bonum difficile est 759. 37
figura syllogismorum prima cur alijs præposita 803.50
filia à patre ob inferendi stupri timorem interfecta 628.43
filiæ Erechthei sex, partheni uocatę 733.4 ex his tres pro patriæ salute sese mactãdas obtulerunt, ibidem 10
filiæ gigantis Alcyonei quæ & quot fuerint 59.10
filiæ hirudinis tres 177.37
filij belli qui 221.17
filij à patre sagittis transfixi 401.45
filij adoptiui qua ratione in suam familiam redire potuerint 681.6
filij Samuelis largitionibus lucriq; turpibus æquitatem commutabant 458. 23
filij sunt uiri coronæ 660.50
filius dei generis humani misertus diabolum debellauit 26.47
filix qualis herba sit, & quæ eius effectiones 805.19
fimus bubulus aquæ intercuti curandæ adhibitus 380.35
fines sacerdotum & philosophorum distincti sunt 683.53
finis quid sit & quotuplex 912.16
finis sectæ Cynicæ quis 517.33
finis uitę Zenoni est, uiuere secundum naturam 675.41
firmitudo bituminis naphtha dicti mirabilis 29.45
fistula Timothei classicum Alexandri 52. 19
flagellum fictile quid 479.48
flagitium Dædali est in omni fabula 297. 30
flocci asinini nihil prosunt 76. 57
florilegium à Iohanne Stobæo conscriptum 410.52
flumina Europæ 461.51
flumina orbis terrarum 461.55
fœdus Punicum à Scipione cum Atheniensibus initum 81.52
fœmina beluas omnes ferocia superat 683. 48
fœmina inter scarabæos est nulla 667.11
fœminæ Chiæ furore Bacchico correptæ cum uiris bellum gerunt 658.4
fœnerator ob adolescentis ingenui contumeliosam tractationem capitis damnatus 194.1 &c.
fœnus Heraclito Perineo cur uelocius currere dicatur 428.41
fœtor iniquæ uitæ impio defuncto reliquus 838.28
fons agri, prouerbialiter de continenter operi incumbentibus dici consueuit 22.25
fons limpidus in somno uisus tristiciæ mentis discussionem notat 754.52
fontes argenti loquuntur, quale prouerbium 127.25
fontollinugator nugis scatet ut olla aqs fontanis 510.46
fores musarum apertæ 82.47
forma in animalibus optimum 144.8
forma Isidori Proclo uisa fuit esse diuina & intrinsecus uitæ philosophicæ plena 363.44
forma propriè est animatorum 601 22
forma τῆς ἀκροτελεψίας aut ἐπωχῆς à quo primùm introducta 322.16
formæ ægritudinis quot & quæ sint 551.5
formæ rerumpubl. tres sunt 655.23 & 770 30
fortitudo multitudine semper est superior 350.42
fortitudo timorum continentia non rectè dicitur 80.38
fortuna instabilis est & incerta 152.6
fortuna Platoni est causa per accidens 365.34
fortuna senescit
fortuna uariè ludit 309.9
fortunati plerunque insolescentes peruiter uiuunt 173.20 &c.
forum Græciæ non uerbis sed rebus egit 705.16 688.19
fratres Basilij quatuor & qui 13 &c. 175
fructus mandragoræ soporifer. est & obliuionis effector
fruges Adoniæ, dicuntur horti pensiles 558.54 31.43
fruticetum unum duos non alit erichacos 593.38.691.27
fucus pro homine inerti & ignauo 434. 22
fulgur è pelui, rem nihili designat 153.3
fulgur quid sit & unde 153.1 &c.
fulmen quid sit 410.10
funditores Achæi tela solertissimè eongere soliti 166.56
funis nimium tensus rumpitur 110.6
fur quando nullus uideatur esse futurus 587.56
fures Argiui, de manifestè improbis dici consuerint 116.52
furiæ à Minerua placatæ eumenides dictæ sunt 340.44
furiæ semperuirgines cur appellatæ 37.4
furiæ sunt tres, Alecto, Tisiphone, Megæra 340.39
furta quo auctore quaq; de causa communia esse debuerint 94.15
furtum olim infame non erat nisi deprehensum 491.50

G

Galatæ ijdem qui Galli galea Lamachi tres cristas habuit 101.42 101 46
galea orci, de ijs qui præstigijs sese quibusdam occultant, prouerbialiter dici solet 37.41
galli gallinacei stimulis æneis ad pugnã armantur 765.18
Galli natura intemperantes 29.21
gallinæ bis uno die ouа ponentes 34.19
gallus bibit & non mingit 50.23
gallus horarum nocturnarum dinumerator 350.10
gallus leonem ne minimi quidem facit 667 20
Ganges Aethiopum rex ab Alexandro ornatus 192.3
Ganymedes cur sub aquilæ specie rapiatur à Ioue per poëtas fingatur 400.26
gaudium est probabilis animi elatio 343. 13
gaza Macedonica quanta fuerit L. Aemilij temporibus 531.38
Gedeon dux Hebræorum 196.15
Gedeon quare dictus sit Hierobaal 199. 50
Gela urbs Siciliæ unde dicta 196.36
genealogia ex æneis tabulis descripta 46 46
genealogia Homeri Chœrace auctore 63 26
genera affectuum summa quatuor, ægritudo, metus, cupiditas, uoluptas 709. 18
genera certaminum quæ & quot 236.36. & 656.42
genera herbæ polij duo sunt 770.14
genera inductionis duo sunt, illud è contrario, hoc è consequenti 304.10 304.12
genera uirtutis duo sunt, unum contemplationis, actionis alterum 128.36
genera uitæ duo ab ecclesia Christi praecepta 181.35 & 347.20

genu crure propius 205.45
genus humanum miserum, & multis calamitatibus est subiectum 678.25
genus humanum non minus per incogitantiam quàm natura peccat 59.30 & 217.44
genus mortalium qua de causa sit infelix 710 53
geometria ab Aegyptijs inuenta 199.7
geometria cur in os oscitantis Arcesilai inuolâsse dicatur 439.50
geometria quid sit 199.4
georgica Virgilij ab Arriano græcè uersa 131.39
Geryon tres cristas habens in galea magnum Herculi fecit negocium 185.2
gigantes unde extiterint 523.4
gladij Gallici quales 119.37 & 235.45
gladius à Vulcano Peleo donatus fortunatissimus 575.25
gladius in somnis arreptus pugnam portendit 573.13
gleba est aruum, de ijs dicitur, qui parua magnis equè iniquè comparant 188.34
glomi bonorum apud Comicos & alios scriptores, pro multis bonis magnaq; felicitate usurpantur 11.4 &c.
gloria Dei simulacris sacrilegè attributa 257.29
gloria æquitatis in bello potius spectanda quàm propriũ emolumentũ 97.45
goetia propriè quid sit 205.38
Gorgones conspectæ homines spectatores in saxa mutarunt 348.33
Gorgones ubi sint, & quales mulieres 206.10
graculus Aesopicus 330.39
gradus in natura diuina ab Apollinare constituti 115.3
Græci cur arrogantiæ fuerint insimulati 745.9
Græci DCCC à Persis mutilati 52.6
Græci obseruata luna res omnes agere solebant 719.52
Græci Persas in fugam conijciunt 345.13
grana hordei sale mista, sunt, quæ uictimis asperguntur 655.13
grammatica XXIIII. literarum apud Ionas primùm inuenta 156.9
gratia patriæ referenda 68.18.19
Gratiæ sunt nudæ 276 28
Gratianus Romanus imperator 175.13
Gregorius Apollinari in dicendo uberior, Basilio grauior erat 114.19
griphus qualis oratio sit 208.56 &c.
grues Ibyci 388.40
grues uolantes sui contra uentum firmãdarũ causa calculos in ore ferũt 87.17
gustabile in liquido potissimum consistit 15.48
Gustus iudicat sapores 694.13
gymnasia Romanorum qualia 578.28
gyrgathus qualis lectus 211.55

H

Habentia inter sese proportionem, ea etiam inter sese similia sunt 74.13
habentia splendorem obscurum & obtusum solùm noctu cernuntur 672.47
habitudo bona, robur est corporis, eximia & summa sanitas 336.37
habitus est naturalis cuiusq; actio & integritas 302.33
habitus Venetorum inusitatus 119.23 &c.
habra nec ancilla nec formosa ministra dicitur, sed ministra dominæ honorata 6.8.9 &c.
hæresis Apollinariana 114.31
hæresis quid sit 271.30
Hagium locus est Scythiæ Aesculapio colendo destinatus 16.40
Hagyeus lapis supernè acuminatus Apollini Bacchoq; sacer 22.55
halcyon mas moritur in coitu 484.7
halcyones fœmellæ mares senescentes in alis gestant 484.7
halimon herba instar arboris juxta mare nascens, & lac & semen gignit 56.32
Halirothios filius Neptuni 56.45
Halyzones ubi habitauerint, & unde dicti fuisse uideantur 56.27
Halyattes Lydorum rex, ut bello strenuus, ita luxuriosus 62.19
Halyattes mercator insolẽtissimus 511.16
Hamilcar Carthaginensium dux Phabeas cognominatus 66.22
hamippi equi duo collo coniuncti, quorum alteri auriga, alteri armatus insideret 56.6
Hannibal Hamilcaris filius 66.27
Harpagus Cyrũ Cambysis filiũ unà cum Persis ad defectionẽ impulit 133.15
haruspicina est uiscerũ inspectio, ad futura ex eorũ sectione præditenda 376.35
Hasdrubal uir fortis ideoq; prædicandus 82.54
hasta in efferendo funere morte uiolenta mortuorũ adhiberi solita 308.22
haustus gallinacei lactis 194.24
hebdomas quelibet post sabbatum solis occasu expletur 829.27
Hebræi & mane & uesperi quotidie sacrificabant 293.14
Hebrus fluuius è Rhodope Thraciæ mõte oritur 825.16
Hecatæus historiæ soluta oratione scriptæ auctor fuit 424.11
Hecuba unde dicta 280.56
Hegesias πεισιθανατος, hoc est, mortis suator, dictus 754.46
Helena Constantini magni mater 331.33
Heli sacerdos Israelis 373.20
heliæa maximum Athenis prætoriũ unde dictum sit 373.44
helleborum optimum ubi nascatur 91.4
helotes Lacedæmoniorum serui, sic dicti quòd ab illis in bello capti fuissent 365 11 & 741.22
Hephæstion à matre Darij pro Alexandro salutatus 384.50
Heraclitus ob nimiam celeritatem in admiratione fuit 428.44
Heraiscus & idolorũ & menstruorũ cognitor 377.2 &c. indice silentij digito labijs admoto ex utero materno prodijt 377.30 magis amator quàm defensor ueritatis erat 378.7
Hercules à nigris natib. melampygus uocatus 480.52 Alexandri filius 93.40 cur boum iunctor & deuorator dicatur 184.54 Dryopas homines iniustissimos profligauit 262.3 & alij pleriq; bis uixisse & reuixisse perhibentur 360.7 hirsuto podice fuit 577.28 imperterritus 195.56 leoninæ pellis gestator 692.5 Melius, in uiles usurpatum prouerbium 590.44 nothus esse putatus 517.52 post annuũ exilium Athenas est reuersus 104.29 post insaniam helleboro ab Anticyreo quodam purgatus 91.6 puerum aquam ad manus lauandas ingratam porrigentem occidit 497.41 ubinam corpore depositio Deus perhibeatur fuisse factus 529.25 ut malorũ depulsor à calamitosis inuocari solitus 380.19
hermaphroditus quis 325.14
Hermodorus orationũ mercator 541.45
Herodes Agrippa Iacobi interfector 382.2 primus Iudæorum rex extraneus 381.52
heroes ad lædendum quàm benefaciendũ paratiores 688.5
Hesiodus Homero natu maior secundum quosdam. Alijs enim placet annis centum natu minorem fuisse 383.31
nefariorum partuum depictor 26.27
hesperus & lucifer idem secundum Pythagoram 331.14
Hesychius homo Græca uanitate refertus non Christianus 384.9
hiare proprium est fatuorum 482.57
Hicanus latro 319.54
Hieroboamus firmandi sui regni causa cultum nouum instituit 390.52
Hierocles patientissimus 391.41
Hieronymus Cardianus rerum temporibus Alexãdri gestarũ descriptor 392.4
Hierosolyma uastata 92.48
Himeræa anus quædam sibi in cœlum duci uisa 390.38
Himerius quidam à statua delapsa occisus 516.8 (296.45
Hipparchus tyrannus qualiter occisus
Hippias tyrãnus à Lacedæmonijs lapidatus 644.24
Hippocrates auo suo Hippocrati primo prælatus 419.39
hippopotamus animal est iniustissimum 94.49
hirundo noua 614.12
hirundo una uer non facit 594.10
Hispania Iberia quoq; & Hesperia uocatur 423.54
historia de Christi diuina natiuitate & eiusdem sacerdotio mirabilis, à pagina 393 uersu 40 usq; ad pag. 398 uersum 11
historia de coruis 330.25
historia deorum omnis, libris triginta tribus à Dionysio pertexta 635.6
historia Dictys bellum Troianum continens 242.55
historia Ecclesiastica manca & mutila interdum 44.25
historia ecclesiastica à Constantini tẽporibus usq; ad Iustinianum per quẽ descripta 434.40
historia nuncia est ueritatis 460.33
historia uersu heroico descripta epopœia dicitur 322.13
Holda uates Iosiam consolatur 416.7
Holophernes à Iuditha decollatus 404.1 &c.
Homerus duas nouit saltationes 678.31 epulo 217.24 heroicus Sophocles 769.5 heroum uates 373.1 Hesiodi sobrinus 383.22 poësin suam à Corinno Ilienſi heroico poeta mutuatus 499.13 quare Melesigenes appellatus 658.47 scepticam primus est auspicatus 819 31 ubinam sepultus 659.28 & 663.5
homicidæ cur in occisorũ capitibus enses abstergant 571.41
homines à uiperis lædi solent 731.15 agrestes & immanes Cyclopes appellantur 515 56 deo benedicentes eidem tantùm uerba offerunt 339.38 dijs cognati sunt 813.9 effœminati comam componunt 445.17 improbi sæpius in rebus publ. rerum potiuntur 775.25 morosi sunt intractabiles 263 34 multorum facinorum turpissimorũ sunt patratores 697.18 natura sunt sociabiles 31.28 nihil aliud sunt nisi umbræ somnium 98.50 non Deus, peccatorum sunt auctores 459 37 simplices antiqui & ueteres uocati 712.9 stupidi densipelles uel densicutes nominari solent 556.33 sub Iustiniano exactionibus uexati inutti uixerunt 113.23
homo ab opifice rerum omniũ Deo creatus 678.23
homo albi iocinoris, pro timido 533.15

homo animalium omnium sapientissimum 556.7
homo animalium omnium & callidissimum & nequissimum est 88.40
homo clarus ex obscuro factus 88.36
homo erroribus obnoxius 24.51
homo esuriens furari cogitur 80.52
homo improbus est, qui facilè à sententia deductus decipitur 603.49
homo impudens & ferreus quis 82.4
homo internus quid Paulo 330.56
homo nullus in hac uita perfectè felix est 687.37
homo omnibus fortunæ telis expositus est 128.1 &c.
homo quinque rationibus quibusdã fit melior 88.22
homo quinis magna agens tergiuersari solet 654.43
homo spe uana incalescẽs ne quidem assis est æstimandus 442.3
homonyma quid differant ab amphibolis 664.54
homonyma sunt illa quæ uariam recipiunt interpretationem 664.47
homonymia, uulgò æquiuocatio dicta, dictionis est affectio 708.44
homonymiæ sunt fallaces & ambiguæ 359.10
honores heroici cur Curtio à Romanis decreti 537.31
honores pugilibus quinam sint habiti 743.52
Honoria Valẽtiniani soror cur regia fuerit ab eo expulsa 669.40
honos regum peculiaris est, ut ab hominibus in genua prolapsis adorentur 792.42
hoplitæ qualénam sint militum genus 671.45
hora undecima diei pars, unde dicta 697.28
Horatius amisso oculo Cocles est cognominatus 654.46
Horatius uti pedibus cum non posset, excidit consulatu 168.56 & 672.18
hordeum cum placentis quare sacrificijs adhibitum 688.23 &c.
hosanna quid significare uideatur 704.44
hospites Græci quiuis ab Athenien sibus admissi 746.41
hospitium Martis uulnera sunt & cædes 301.41 & 637.34
hostes agrorum uastatione fatigati 209.40
hostia lustralis Græcè περίψημα 751.25
hulcus sectionem desiderans carminum recitationem non curat 322.48
humor morbo regio laborãtibus omnis amarus est 398.34
Hunnus sine equo terram non temere attingit, sunt enim equites Hunni 48.9
Hyacinthus pagus est, unde Erechthei filiæ tres pro patria in eo pago mactatæ Hyacinthides sunt dictæ 733.13
hyems niuosa æstati frugiferæ locum cõcedit 627.26
Hyllo filius Herculis integrum bouem deuorauit 184.54
hymnus Paridis in Venerem cantatus est Cestus appellatus 732.23

I

Iácere aliena quid significet 60.9
Iacobus filios habuit duodecim 492.56
iactare alas, cur nihil proficere significet 805.37
iaculum Procridis, pro optimo accipitur 792.36
ialemos est uox in fletu usitata 211.19
ianua nomophylacij est ea per quam condemnati educuntur ad supplicĩu 630.36
iatrosymbolica, hoc est, coniecturæ medicæ, à quo descriptæ 769.48
idem & propter sese & propter aliud expetendum 456.48
idus sequuntur nonas 630.42
Iehu Iezabelem de turri proiectam canibus deuorandam dedit 389.52
Iepthe Iudææ iudex Israele de manibus Palæstinorum erepto filiam immolat 393.8
Iesus dei uiuentis filius à Petro uocatus 27.14
Iezabel mulier impijssima 389.44 &c.
ignauia pigritiæ & timoris est filia 308.7
ignis apud Persas inuiolabilis 159.49
ignis cum dijs reliquis pugnat 464.15
ignis igni additus 817.11
ignis nec alimentum nec incrementũ est definitum 816.26
ignis quoad potest, aerem perficit 672.56
ignorantia uitiorum omnium fons est 458.43
ignoratio malorum fortunata 357.20
ignorantia uitiorum fons est 458.43
ilias Homerica sparsim ab eo scripta 659.12
ilias Homerica uersibus elegiacis aucta 755.40
ilias malorum, magna mala significat 400.1
ilithyiæ quales deæ sint 365.7
Ilium libris tribus descriptum 769.16
illecebræ meretricum quales esse soleant 425.22
Illyrius Cadmonis filius 400.31
imagines Acacij in ecclesijs erectæ 42.2
imago cerea solerter expressa 1.7
immortalitas est dei proprium 826.2
immortalitas longæuitate præstantior 284.14
imparia ab Arithmeticis ἄζυγα, sine iugo, dicuntur 749.49
imperium Romanum quàm latè pateat 827.21
imperium tyrannicũ uiuis coloribus descriptum 804 &c.
impij pijs semper infesti 522.54
impossibile est, quod ueritatem non admittit 34.24
improbitas est apostolo negocium, quod alicui de industria facessitur 775.23
improbitas naturæ diligentia institutionis potentior 97.20
inaspectabile dicitur modo quadruplici 100.16
incestus Cimonis cum Elpinice commissus 121.27
inclinatio subita consilij sequitur celeritatem 705.20
incolæ Milesiani & Abydeni ob calumnias & molliciem malè audiebant 9.38
incommoda diuitiarum quæ 155.21
incorporeum duplex est, cùm illud sit numero, hoc non item 151.22
Indi eos, quibus iniuria fit, non putãt oppugnandos 401.31
indifferens dicitur bifariam 30.5
indifferentia sunt, quæ ratio fieri neq; iubet neque uetat etiam 457.20
indignans est qui dolet ob felices malorum successus 615.13
indocti qualiter erudiendi 298.52 &c.
inducias dierum non noctium 449.46
inductio differt ab exemplo 723.39
inductio quid sit 304.47
infelix, est homo deo inuisus & animo pditus perturbationũ pleno 459.3 &c.
ingenia callida etiam non rarò impingũt 712.25
ingenia seruorum qualia sint 80.12 &c.
ingenioſi ueritatem complectentes auersantur mendacium
ingenium Atticorum quale 350.16
ingenium Hannibalis mirabile 156.4
ingenium improbitati assuetum uix mutatur 85.14
ingenium morbo hebetatum 93.16
ingenium seruile exilio dignum 208.32
ingenui olim tibia non discebant 123.18
ingratitudo punitur à deo 124.17
inguſtabile duplici modo dicitur 167.47
inimici quoq; sunt commiseratione prosequendi 18.14
inimicitia Empedoclea pro pertinaci inimicitia usurpatur 155.17
inimicitiæ causa reipubl. sunt deponendæ 290.15
initia Bacchi à quadã Samia philosopha descripta 734.33
initia cur dicta sint mysteria 132.3
iniusticia cum ciuilem societatem tũ contractus omnes corrumpit 607.31
iniusticia Platoni morbus est animi 31.29
inquilini Atheniẽses quo honore sint habiti 31.44
inquilini ciuium sunt paleæ 47.44
inquilinus uel incola est, qui in alia urbe natus, habitat in alia 583.42
inquisitio uel inuestigatio omnis eruditionis est causa 581.41
insania alia absurda est, alia expetenda 601.47
insanire cum ægrotis pulchrũ est 560.29
inscitia sancta cum sophista non est committenda 583.39
infidiæ populi contra duces ipsorum à Romanis nunquam probatæ 143.6 &c.
insipiens peste afflictus astutior euadit 184.29
insipientes per spiritum sanctum sapientiam consequuntur 656.3
insipientes sapientum doctores per Christum sunt effecti 1.45
insomnia concitant dementes, hoc est, uel terrent uel in spem erigunt 37.5
insomnium nihil significat nihilq; præcit 666.54
instituentes actionem contra rempub. aliquam pecuniam deponebant, quam causa cadentes perdebant 666.54
instrumenta mentis affici possunt ut suo munere perfungi nequeant 725.40
instrumentum odoratus est in anteriore cerebri parte 535.48
insula quædam est in India genij boni nomine uocata 610.15
insulæ apud oratores sæpè urbes uocantur 10.49
insulæ beatæ uel beatorum dictæ 488.36 & 555.10
insulares medium maris tenent 428.32
intellectio est animæ passio 144.26
intellectio est uerborum apprehensio 367.28
intemperiæ tyrannorum non sunt mirandæ 517.32
interrex & interregnum quid 514.26
intestina telluris sunt lumbrici 201.51
inuenta Anaximandri quæ 75.43 &c.
inuentio sphæræ Nauticæ Alcinoi filiæ ascribitur 678.40
inuentor Dialecticæ quis 357.57 &c.
inuentor tetrametri fuit Aristophanes, non octametri 654.55
inuia omnia peruia sunt Deo præsente 436.26
inuidia est alienis bonis dolore 709.37
inuidia maximos etiam uiros inuadit 711.21
inuidia nascitur ex ambitione 32.40
inuidus ob prosperos bonorum successus dolet 694.10
Iosabet

INDEX.

Ioabus dux exercitus Dauidis 28.24
Ioas rex Hierosolymitanus cultus diuini neglector 411.48
Iobus omnes calamitates uincit & multipliciter prosperatur 413.1
Iobus pugil inuictissimus 412.4 &c.
Iohannes Chrysostomus quis fuerit & quæ scripserit 408.54 & 409.1 &c.
Iohannes diaconus à suis militibus interfectus 142.15
Iohannes euangelista à Nonno uersibus heroicis conuersus 630.45
Iohannes euangelista filius tonitrus à Christo uocatus 27.7
Iohannes euangelista per Neruam imperatorem à Pathmica relegatione reuocatus, Ephesum reductus est 618.2 &c.
Iohannes Grammaticus Alexandrinus cur ab ecclesia reiectus 410.44
Iohannes theologus apostolus & euangelista 248
Iohannes theologus & Euangelista quan diu uixerit, & quæ scripserit 408.47
Iononus Crœsi amicus 511.27
Iopolis à quib. cõdita & unde dicta 408.30
Iordanes fluuius è fluminum duorum cõmistione dictus 403.23
Iosephus Vespasiano uaticinatur 415.20
Iosephus uir admirandus Abrahami pronepos, somniorum cõiectator 7.18 &c.
Iosias rex pijssimus ecclesias ab omnibus abusibus repurgat 415.53 &c.
Iothamus LXX Gedeonis filiorum natu minimus incolumis euasit, reliquis fratribus omnibus ab Abimelecho trucidatis 4
Irenæus est latinè pacatus 366.45
iris quid sit 421.45
ironia quomodo diuidatur 367.10
Irritamenta sitis 315.57
Irus mendicus Homericus 421.53
Isaacus Abrahami filius à ridendo dictus est, ideo quòd Sarra promissione de eo pariendo sibi facta risisset 8.38 &c. Abrahami unigenitus unigeniti filij Dei Christi arcanam repræsentat imaginem 6.57 & 7.1 &c. beatus uir & admirandus Abrahamo natus annũ nonagesimum nonum in Cananæa agenti 6.54 Iudæis suauem risum significat 8.40 & 422.2
Isidorus senex uegetus 109.31
Isis cur colatur ab Aegyptijs 423.1
Ismaelus Abrahami ex Hagare ancilla filius 8.30
Israelitæ cum Moabitidibus stupra committunt 545.55
Italia uniuersa cum Romanis Hannibalis Athenensium ducis tempore inijt societatem 657.49
isagoge Arithmeticæ Nicomacho auctore 791.29
Iuba Libyæ Mauritaniæq; rex ob eruditionem non interfectus 401.53
iubar lunæ, quia non ualde obscurum est uidetur etiam interdiu 673.10
iucunda facilia & expedita dicere solemus 75.12
Iudæi à Deo abalienati, unigeniti eius filij sanguine se commaculârunt 6.28
Iudæi ad omnium opificem morti tradẽdum concurrunt 725.22
Iudæi aureum asini caput adorantes septimo quoque anno peregrinum sacrificant 213.33 & 403.47
Iudæi bello quàm fame sitiue perire maluerunt 793.25
Iudæi seditionem mouent contra Pilatũ 756.46
Iudæi sub Claudio seditionem mouent contra Christianos 489.30
Iudas uir strenuus pro conseruando fratre periculum adire non recusat 721.31
iudex Biante Prienensi præstãtior 239.43
iudex iustè iudicabit 233.51
iudices de comicis pronunciantes olim quinque fuere 297.42 iusti sunt dij 436.30 singuli singulis Athenien sium tribubus attributi 60.46
iudicium Biantis Prienensis, unde 180.56 cuique tale futurum qualis ipsemet erit 240.22 Dei omne rectum est 24.57 est præcipuum & proprium ingenij munus 350.23 Lemnium pro pessimo 535.23 Prienense 239.43 Rhadamanthi de manifesta testataq; iustitia dictum 820.46
Iuditha Holophernem callidè circumueniens decollat 656.27
iugum militare quid sit 362.18
Iulianus imperator Libanij admirator 536.33 in eruditorum congressib. omnes appellabat sodales 332.45
iumenta secundum Pythagoram etiam somniant, ægrotant & signa habent 666.32
Iuno cur à Romanis Moneta dicta 600.3 sella Vulcani insidiosa capta fuit 380.53 Venerem prægnantem lædit uenefi cio 785.47
Iupiter Herceus quis 324.38
Iupiter hospitalis, pro Ioue hospitum in spectore 637.57 &c.
Iupiter humanarum rerum diligens inspector 547.7
Iupiter in Creta nutritus est à Corybantibus 636.39
Iupiter omnia quæ fiunt pellibus inscribit 356.53
Iupiter primus Ganymedem adamauit 427.18
Iupiter quadriuultius in templo Dei collocatus 558.23
Iupiter quare descensor dictus 472.16
Iupiter quare dictus seruator 287.40
iuramenta ueterum qualia 613.26
iuramentum calumniæ qualiter græcis ἀντωμοσία uocatum 96.31
ius armis nullum potentius 240.52
iusiurandum Athenien sium Heliasticum 127.52.373.53
iusiurandum quantumuis sanctum, tamẽ expugnatur 34.37
iusiurandum Rhadamanthi qualénam sit 820.49 &c.
iusiurandum uenereum noxale non est 165.53
iusti cadentibus impijs formidolosi fiũt 656.1
Iustinianus imperator religiosissimus 393.40
Iustinianus Rhinotmetus improbos magistratus reipubl. præfecit 407.1
Iustinianus subditos suos in dies singulos expilabat 34.44
Iustinus imperator & seuerus & perquã diligens habitus 289.55
iustitia est ineuitabilis 30.3
iustitia inspectrix uniuersi, scelerum consectatrix appellata 587.11 &c.
iustitia pœnam differens eandem postea duplicat 734.33
iustitia ueterib. quomodo definita 241.30
Ixion quare distentus rotæ sit affixus 401

L (50

LAberia, Romana matrona non ignobilis, qua occasione à Sylla post obitũ Metellę in cõiugiũ sit petita 893.3
labes Origenis gloriæ aspersa 702.51
labor improborum etiam multus ergaDeum prorsus est irritus 593.52
labor labore cumulatur 775.39
labor pigriciæ inimicus & inuisus 105.44
labor ualidum, ignauia morbidum facit 438.5
labores senectuti cum hominum tum animalium minuendi 421.28
laborantes febri hectica qua de causa calorẽ suum nullo modo sentiãt 631.10
labra frustro panis non ficu sunt obturãda 46.19
laccoplutos ab opum affluentia dicitur 460.21 &c.
Lacedæmonij hospites uerberibus expellebant 637.26 seruos, qui in Tænarum promontorium, in quo securos se fore credebãt, cõfugerant, intereme runt 910.45 ueste rubra in bellis usi cur sint 470.23 uxores suas minimè custodiunt 522.14
Lacenæ à Bacide sanatæ 171.2
lachrymæ Megaricæ, pro fictis & falsis quomodo ponantur 575.1 &c.
lacus in sacris literis quid sit 522.1
Læsio hostium est fortitudinis 342.21
λαλεῖς αἰχμαλῶ, ἢ ἀνίμῳ διαλέγῃ 265.13
Lamechi duo commemorantur in literis sacris 522.38
Lampon anserẽ iurans, quid sit 523.32 &c.
lapathum herba aluum ciet 523.55
lapis Auæni ubi fuerit, quidq; significet 159.25
lapis Herculanus est magnes ferrum attrahens 378.35
lapis Lydius quis 174.5
lapis omnis mouendus est 720.7 &c
lapsius imperitæ multitudinis ferendi 5' 41
largitiones è rapinis 78.7
larus hians, homines sunt rapaces & furaces 524.2
larus qualis auicula 479.21
later incoctus ab aqua non aliter quàm cera à sole dissoluitur 765.41
lateres crudi ad bellicas machinas coctis sunt tutiores 765.38
Latini ab Italo quodã Itali uocati 524.18
Latona mater Apollinis 536.24
latrocinium pium & honestum quodnã sit 463.28
lauacra multa Herculi à Minerua sunt demonstrata 380.17
laudes uitæ solitariæ 897.1
laus uirtutis in actione consistit 597.33
laxatio membrorũ Abimelechi regis Aegyptij, totiusq; eiusdem familiæ, propter Abrahamum, pro eo apud Deum interpellantem, sanatur 8.9
Lazici Africæ regionis cõpilatores 78.12
lectio librorum à ueteribus scriptorum, iuxta responsum Zenoni Cittieo oraculum sciscitanti factum, uitam felicẽ facit 891.27
legati à Lacedæmonijs uiolati 19.12
legati Darij ducum à Lacedæmonijs in puteum coniecti 214.56
legati Xerxis à Græcis uiolati 639.45 &c.
legatio falsa quid sit 728.1
leges ciconiariæ, sunt, quibus liberi parentes alere obligantur 740.48
leges disciplinares Lycurgi quæ 548.30
leges magni sunt faciendæ 22.42
leges uiolandæ non sunt 873.33
legio Romanis quid 525.8
legumlatores Athenien sium quinam fuerint 628.53
legumlatores diuini fuerunt Moyses & Christus 628.51
lemę Saturniæ quid 510.31
lemmata quid sint Aristoteli 535.8
leo imperator laude capitur 41.44
leo me uel deuoret, quale prouerbium 99.13
leo Nemeæus ab Hercule occisus 614.55

Ieo nullo telo à pugile occisus 771.40
Leonides Lacedæmoniorum dux ubinã pugnans sit superatus 900.43
Leonides Origenis pater 701.24
Iepores Bisaltij qui 182.17
Lepræum urbs quædam,unde sic dicta uideatur 530.14
Iepus dormiens 521.4
Lepuscula meretrix Isocratis concubina 520. 42
Ierna spectatorum,pro theatro improborum 530.45
Lesbij quo nomine malè audierint 530. 57
Ieschæ Apollini attributæ 531.10
Ieschæ uocatæ sunt ea loca in quibus homines ociosi desiderent 531.4 &c.
Ieue est,quod suapte natura in locum superiorem fertur 503.1
Leuis Deo consecratus 493.2
Iex animanti quo respectu cõparata 441. 25
Iex Dei,ius appellatur,quòd iusta præcipiat,iniusta uetet, & rectè agentes iustos esse pronunciet 630.16
Iex est recta ratio ad salutem ea utentiũ comparata 629.51
Iex in sacris iugum uocatur 362.20
Iex quæ & quot habeat significata 629.54 630.24
Iex quæ infrà est,qualisnam lex sit 653.48
Iex Rhadamanthi 268.35
Iex similis est tyrannidi 280.43
Iibatio temperata cur uni Mercurio afferri solita 649.19
Iibationes defunctis factæ steriles sunt & irritæ 19.25
Iibelli qui ob duritiem difficulter inscripta diu retinent,σκληρόκηροι δ'ελτοὶ græcè sunt appellati 862.4
Iiber Astrampsychi de curatione asinorũ 152.55
Iiber de equorum inspectione à Cimone Athenienſi conscriptus 169.25
Iiber de saltibus & uibrationibus à Posidonio congestus 713.55
Iiber Iobi præstantissimus 412.38
Iiber legis diuinæ perditus & iterum repertus 415.52
Iiber Prodici Horæ inscriptus 788.40
IiberSolomonis remedia contra morbos omnes continens templi uestibulo incisus 280.27
Iiberalitas Athenienſium in Aristidis liberos 764.40
Iiberalitas est beneficium animo syncero collatum 287.45
Iiberalitas ignauiæ mater 334.19
Iiberi Homeri quot & qui fuerint 65.9
Iiberi mares ędium columnæ sunt 344.51
Iibertas cum pace coniuncta Dei munus est maximum 99.32
Iibertas est potestas suo arbitratu agendi 287.55
Iibertas uitia exagitandi Alexandrinis usitata 903.1
Iibidines cur amentes appellatæ uideantur 88.54
Iibri Buddæ Manis præceptoris 559.36 coniectationis somniorumAbrahamo à Græcis surrepti 7.16 Dei, prò eius cognitione usurpati 181.9 Heraclidis Pontici explicatu difficiles 379.18 Protagoræ cur ab Athenienſibus cremati 803.23
Libyes,qui & Afri,occidentales terræ partes occupant 428.9
Iicentia ad mortem ducendis qualis concessa fuerit 908.12
Iigna sobria quænam dicantur 621.23
Iignum curuum nũquam fit rectũ 641.13
Iignum scientiæ boni & mali 724.54
linea longa damnationem,breuis absolutionem significare solita 555.44
lingua alijs,molares alijs 62.16
lingua duarum functionum ergo facta à natura 203.27
lingua facultate humida cur necessariò sit prædita 203.14
lingulæ tibiarum attritæ extibiatæ dicũtur 730.41
Linus abs Hercule fuit occisus 289. 25
liquidum tactu percipitur 16.5
lis litem parit 241.17
literæ Artaxerxis de Hippocrate 420.2
literæ Atticæ pro antiquis 156.8
literæ cum fortitudine pugnare uidentur 647
literæ Ephesię quid sint 351. 9
literæ Græcorum ab Abrahamo originẽ duxerunt 7.10
literæ ζ, π, φ, χ, à quo sint inuentæ 711. 16
lityerses hymnus messorius unde compositus 540.1 &c.
loca ab Atticis respectu rerum in illis geri solitarum uocata 220.48
loca plana nec non edita quando syluosis aptiora 805.10
loca syluosa propter insidias Romanis suspecta 104.32
lochos continet uiros octo 905.54
locus,ad equum & puellam, unde dictus 732.29
locus angustus concordiæ satis est amplus 528.17
locus inter patricios Eunuchis adẽptus 736.14
locus Iosephi de Iesu Christo in mũdum nato 415.6
logicus,meliórne sit inductio an ratiocinatio,quærit 272.11
λόγῳ quàm multa significet 541.26
loquacior littore, cur in nimium loquaces garrulosq; dicatur 822.1
loquacitas eorum quæ gerenda sunt aufert occasionem 749.57
loqui uento,est,non exaudiri 82.33
Lotus inebriatus cum filiabus concumbens incestum cõmittit 545.53
Lucianus argutiarum Stoicarum irrisor 893.43
lucrum est quicquid è naui submergenda eripitur 113.8
lucrum omnium maximum est prudentia & mens sapiens 794.20
lucrum pudore potius 480.27
luctus, quo defunctos prosequimur, est inutilis 49.16
ludi Delij & Pythij cur de extremum laborem capientibus dicatur 909.4 &c.
ludus Schachorum à quo in quem finem sit inuentus 902.11
lumen in literis sacrosanctis liberationẽ è tenebris ignorantiæ significat 864. 15
lumen rupto ęthere terramq; & alia omnia illustrauit 678 13
luna à sole illustratur 813.8 aeri mista & terræ finitima 74.25 alitur aquis dulcibus 74.24 & 717.35 Isis ab Aegyptiis appellata fuit 254. 55 non humectat solùm, sed & calefacit corpora non minus quàm sol ipse 844.33 spectris nocturnis dominatur 908.28 Taurione quas ob causas apud Tauros schytas colatur 908.24
lupi an agro Crotonienſi sunt frequentes 595.55 pisces ubinam & multi & magni sint 520.38
lupus aquilam fugit 547.50 circum puteum saltat 548.1 hians 234.1 & 547.53
Iuscinia Iouis nuncia 37.25
Iuscinia upupæ contubernalis 197.38
lutum euidentes animi sordes significant 184.20
lux omnium suprema,est inaccessa 671.25
lyceũ quale Athenienſiũ gymnasiũ 547.18
Lycurgus in Cretam profectus inedia sibi necem consciuit 547.18
qualiter è uiuis excesserit 104.7
Lydi ob mastuprationem malè audiunt 546.46
Lydus negocij nihil habens aliquid negocij ultro emit 80.49
Lynceus quanta acie oculorum præditus fuerit 546.21

M

Macaria Herculis filia Eurystheo Athenas inuadente, pro reliquorũ salute uictimam se obtulit 172
Macedones ab Arsace pulsi 142.2
machina Megarica Megarenſes bilingues fuisse ostendit 50.2
machina Odyssea,pro callida dicitur 643 50
Macrinus luxuriosus imperator homines etiam innocentes interemit 727.28
Mæonides hymnorum princeps ob gryphos piscatorum perijt 571.17
magi quinam soliti sint uocari 553.23 &c.
magia Empedoclea 110.44 &c. & astrologia cæpit à Magusæis initium 153.16 quid sit 205.34
magistratus Athenienſes qui 369.53 &c. integri quare sint eligendi 352.12 omnia ad populi referet utilitatem 147.17 qualiter erga subditos affectus esse debeat 104.13 uirum ostendit 145.8
magnanimitas opes omnium maximæ 574.47
Magnes lapis est ferrum attrahens 553.3 Smyrnæus ueneriolus nepotulus 552.5
Magnesia à Gyge capta 552.55
magnitudo continua in communibus est sensilibus 273.28 in bonitate sita 574.27
mala Hesperidum aurea dicta fuerunt, quòd alijs essent grandiora 751.5 Lemnia pro magnis malis unde dicatur 535.36 non mala quæ 457.53 omnia hominibus è uenerea cupiditate oriuntur 732.19 propriè uocata quæ 459.38 sunt uitia quæ à nobis ultrò suscipiuntur 459.36
maledicere defunctis prohibitum 123.56 improbis,bonis concessum 546.13
maleuolentia uoluptas est è malis alienis 321.57
Mali difficulter euadunt boni 642.25 improbitatis bibunt caliginem 459. 54
maliasmus asinorum morbus, catharrus nimirum per nares eorum & tussis ea easdem 556.49
malicia apud Apostolum est alios lædendi studium 458.48
malum an nihil sit 817.11 malo additum 775.48 malo ubique densatum 781.13 medicorum arte sæpe uiolentius 781.13 non modò mortis sed & alia mortalibus semper impendent 590.24 paruum, quomodo magnum bonum dicatur 594.50 Tænarium est id quod supplicibus infligitur 910.43
Mammea Imperatoris imperatrix 52. 40
Manasses ex idololatra factus Dei uerè cultor 558.39
Mancipium sale emptum hominem uilem & barbaros significat 61.5

mane est omne interuallum à gallicinio 802.48
Manes Buddæ seu Terebinthi hæres 559 40
Manes in Christum blasphemus 559.22
manna quid sit 558.3
Mantinea urbs est Arcadiæ 560.43
manus cũ Minerua mouendæ sunt 895.4
manus dei,eius est efficacia 496.14
Marcellus militi quàm imperatori simili or 212.27
Marcianus imperator Symeonem Stelitẽ hominis priuati habitu sæpe solitus est adire 894.17
Marciõ filius diaboli primogenitus à Polycarpo uocatus 773.6
mare erythreũ & unde dicatur 329 19
mare ficus expetit 679.3
maria Atlantica sunt omnia illa, quæ nauigari non possunt 157.10
Maria deipara,semperuirgo 158.50
Mars cur græcè ἄρης dicatur 131.24
Mars in Arabia Petræa maximè cultus 444.44
Mars initio laudabatur ob filios, in eos dicitur,qui ab initio modesti, post incontinentes euaserunt 906.27
Martyres abiectis simulacris læti ad mortem Christi amore concurrentes 27.19
Massilienses molliciei nomine infames 330.51
Massilienses muliebriter se uestire feruntur 283.37
Matathias patriæ libertatis uindex 92.54
materia germanæ demonstrationis quæ 112.2
materia uocis est aer qui exhalatur 767.3
matrylleum qualis locus 572.15
mazuroth quid significet 553.40
meatus aurium cur instar anfractuũ sint à naturâ facti 592.2
Medea fugiens cistam ueneno plenam in Thessalia effudisse narratur 443.35
medicina à quónam primùm sit in Græciam translata 109.8
medicina sanitatis effectrix 665.7
medicus Galeoticus morbos ipsis saltem uerbis propulsans 44.31
medicus imperitus & infelix 44.3
medimnus est modiorum sex, sextariorũ septuaginta duorum,librarum centũ octo 575.49
medium paris & æqui particeps est 584. 35
medulla mellis pro re suauissima 579. 6
Megæra postrema furiarum ab inuidia est dicta 340.41
Megarẽses à Pericle cur accusati & ab Athenienfibus bello infestati 673.15
mel ad dulcedinem constituendum uino nõ habet opus 389.23
mel Colchicum uenenosum 866.40
Melchisedecus Abraamo à bello reuertẽti panem & uinum offerens benedixit 581.1
Melchisedecus est idem atque rex pacis 581.5
Melchisedecus instar filij Dei sine patre erat & item sine matre 8.21
Melchisedecus Salemę rex & sacerdos altissimi fuit 8.17
Melesia quędam castitatem donis amplissimis,quib. ad impudicitiam allicieba tur antetulit 721.36
Melitus tragicus poeta Socratem accusauit 862.15
Melos urbs Thessaliæ 539 5
memoria Apollonij Tianei memorabilis 117.35
memoria eorum quæ didiceris est retentio 23.51
memoria Esdræ singularis 329.47
memoria est rerum absentium & præteritarum 598.16
memoria superbi mortui ut bulla rupta perit 775.11
mendacium causale quódnam sit 276.19
mendacium est multiplex,secum non consentiens 326. 11
mendax nihil uerè dicit 879.22
mendicitas est extrema inopia 807.38
meninx membrana est cerebrum tegens 591. 28
Menon Athenienfis politicus admirãdus 583.8
mens animæ facultatum præstantissima 440.3
mens Centauris non inest 633.53
mens cur partim contemplatrix, partim actuosa 440.6 &c.
mens deorum non subitò mutatur 730.5
mens est pars nostri diuina 449.12
mens fato antiquior 198.14
mens foris colligens argutias, quamuis intus sit,intus tamen non est 687.13
mens in hominibus motus secundum locum causa est 486.2
mens in materia, ut ignis in cinere delitescit 513.40
mens læditur cum corpus est læsum 232. 37
mens omnium rerum rationes in se habet 631.28
mens per omnes corporis partes est fusa 501.25
mens peregrina de suspectis dici solita 632. 23
mens quo maiora intelligibilia comprehenderit, eo expeditior est ad minora comprehendenda 273. 7
mens secundum Aristotelem immortalis 632.14
mens semper manet sui similis 535. 49 &c.
mens senio corrumpitur & imbecillis efficitur 730.39
mensa Mecœnatis fuit angularis non rotunda 403.31
mensa Syracusana, pro delicatissimo uiuendi modo 899.7
mensis Athenienfium duodecimus à Sciradе Minerua dictus est σκιροφοριὼν 861.27
mensis Augustus ab Augusto Cæsare Iulij Cæsaris ex sorore nepote dictus 158. 45
mercatores sale in mediterranea importato mancipia emere solebant 61.7.8
mercenarij sunt, qui uictus quæritandi causa seruiunt 447.1
Mercurius ab animabus ad inferos mittendis πομπαῖος appellatur 774.6
Mercurius & uiuentib. & mortuis imperare creditur 649.20
Mercurius Iouis & Maiæ filius 326.2
meretrices Corinthiæ 332. 34 & 689.27
meretrices duæ Athenis in admiratione habitæ,Cynna & Salabancho 516.47
meretrices quo sint ingenio 468.46
meretrix πόρνη dicitur,quod coitum uendat,uel mente sit excæcata 751.21
meridies uitæ est ætas ad senectutem uergens 653.11
Mesrem Chami filius, à quo Aegyptus (quæ nunc Meser)Mesrem fuit appellata 585.14
metalla eundem habent finem quem & lapides & inanima quoq; cætera 912. 41
metere ad aceruũ,de quib.dicatur 798.26
metere messem alienam, rebus alienis est frui 60.11
methodus quid & qui sint eius effectus 210.39
metrum rhythmi species est 828.18
metus est malorũ expectatio 289.2 &c.
Midas aures asini cur habere dict⁹ 594.12
Milesij quõdam strenui fuerunt,in eos dicitur,qui à pristina præstantia degenerarunt 383.11 & 712.13
milites Cyri ad mẽsam nõ accedebant,qn se prius laborib.exercuissent 86.23
milites interdum siculnũ præsidiũ 891.37
milites stipendijs fraudati, & uictu consueto intercluſi,desperant 898.32
milites Xerxis immortales decies mille 640.3 &c.
militia poetis interdicta 344.25
Milo Crotoniates qua occasione à lupis fuerit deuoratus 595.50
Miltiades dux fuit pugnæ Marathoniæ 134.51 post duplex capitis periculum imperio potitus 596.1 &c.
miluus uetis est nuncius 399.5
mina ualet centum drachmas 903.54
Minerua cur Delphis Pronœa dicta sit 794.25
Minerua cur equestris appelletur 417.54
Minerua & mẽs idem sunt 39.1
Minerua sapientiam significat 38.54 (36
Minerua πυροβόλος colitur in Andro 908
Minerua unde Nedusia uocetur 614.25
Minos interitum Glauci inquirit 44.37
mirabilia de beneficijs diuinis usurpantur 428.46
mirabilia & incredibilia Peloponnesi & Italiæ 461.53
misericordia est, aliquem miserari tanquam nullo suo merito rebus aduersis afflictum 709.31
Mithridates à Romanis debellatus 732.53 hausto ueneno difficulter emoritur 707.35. 774. 28 in Armænia minore prælio nocturno deuictus est à Pompeio 774.17 rex Ponti 544.2
Mneuis soli sacer ut Apis lunæ 109.8
modestia deteriora in nobis cõuertit ad meliora 500.30
modestia mulierum in quo maximè consistat 876.54
modestia quanta fuerit in adolescentib. cœnantibus requisita 821.54
modestia uirtus est adolescentiæ maximè propria 659.41
modestus & fortis bonus dicitur 13.18
modi cõparationis multiplices 891.3 &c.
modi mutationis quatuor sunt 585.22
modi quib. aliquid idem dicatur ab Aristotele tres pcipui cõstituũtur 909.30
modi quibus homo melior euadat quinam 88.22
moduli musici unde dicti sint leges Citharœdicæ 629.5
modus eiusdem & laudandi & uituperãdi discipulis à Protagora monstratus 803. 31
modus plus & minus excludit 585.10
mœchagria mulcta dicebatur, quam dabat is qui deprehensus fuisset in adulterio 604 46
mœchi pauperes qua pœna soliti sint affici 729.6 &c.
molaris audit omnia 605.39
mollicies carnis,bonitatis ingenij est index 556.10
Molossi fœdera inituri bouem in frusta minuta dissecabant 187.53
moly herba est ueneficijs contraria,ruta nimirum syluestris 603.25
monachi ueri quales 441.4
monachus ad perturbationum uacuitatem quî perducatur 556.56
moneta Thessalorũ,pro impostura,prouerbij quadam specie dici solet 442.23
monoceros animal est, ab uno cornu nominatum 600.17

monodia lamentatio est, neque personarum fictionem, neque morum expressionem habens 600.36
mõs sanctus in sacris olim fuit Sion, nũc diuinę cognitionis est altitudo 676.10
mons Saturnius cur Capitolium uocari cœptus 464.50
montes deserti sunt montes inculti, quales sunt septentrionales & australes 674.7
morbus bonorum uirorum est eorundẽ uituperium 162.4
morb. καχεξίαν quoq; cõplectitur 336.46
morbus regius è bile nascitur 398.54
morbus regius quomodo sanetur 399.2
morbus sacer lunæ solet assignari 389.56
mori in somnis, absq; curis ipsum somnianteṁ futurum significat 458.18
morphnus aquilæ genus, non uenatione, sed cadaueribus ali solitum 601.24
mors à primo statim ortu omnib. est decreta 62.56
mors Aristotelis 138.4
mors æquales facit omnes 102.2
mors compositi corporis est dissolutio 237.4
mors contra naturam est ingressa 78.45
mors est naturæ opus, & morientis cum deo coniunctio 112.36
mors filij degeneris probi patris precib. impetrata 525.53
mors malorum est effugium 427.28
mors sola ex dijs munera non amat 427.37
mors, trium malorum Dauidi propositorum minimum, ab eodẽ electa 691.20
mores cuiusque regionis imitandi 54.8
mores diui Chrysostomi quales 409.17
mores homicidarum item quales 122.12
mores insiti natura occultari nõ possunt 65.31
mores Salustij cur omnibus fuerint admirabiles 830.51
morientes, ex hac uita migrant in æternã 727.40
Morsimus qualis poeta fuerit 376.3
morsus sycophantæ serpentium morsu nocentior 60.40
mortales exemplis editis territi abstinẽt ab iniurijs 832.24
mortui à nullo dolore tanguntur 453.12
mortui olim per sanctos dei homines, spiritus sancti efficacia, sunt in uitam reuocati 1.48.2.1
mortui quare beati perhibeantur 555.1
mortui similes sunt omnes, quod ad cadauera 825.21
mortuus occidit uiuum 122.34
morus moro purgatur 383.46
mos compotorum Thracẽsium quis fuerit 471.2
mothones pedissequi sunt aut saltatores 861.48
motio latius patet quàm passio 294.52
motiones animi diuersæ sunt à corporis motionibus 487.44
mouere Camerinam, est, sibi ipsi nocere 590.21
mouere non mouenda temeritatis est signum 45.28
mouere omnem rudentem, est omnia experiri 720.3
Moyses argenteæ buccinæ excogitator 191.50
Moyses in mulierem quandam Moso dictam transformatus 53.7 &c.
Moyses nomen à fluuio Aegyptio Moy adeptus 604.10
mundus est finitus 717.19
mundus quid sit 500.36
mundus Stoicorum triplex 50.10
mundus unus est tantùm, finitus & globosus 501.35
mulier fanum Herculis ne frequentet 211.39
mulier iracunda facilius cauetur quàm homo taciturnus 99.20
mulier plebeia in reginam electa 115.46
mulieres à Gyge Lydorum rege cur castratæ 636.52
mulieres Athenienses Eleusinen ad magna initia sese conferentes, è currib. aliis aliæ conuiciabantur 902.55
mulieres in uijs immodestæ mille drachmis mulctari solitæ 681.17
mulieres Lemniæ, sobolem procreantes, maritos interfecerunt 106.48
mulieres, ne frumentum absumerent, suffocatæ 82.2
mulieres, quæ manes euocant, etiam ἐγγαστρίμυθοι uocatæ 277.14
mulieres Thessalicæ lunam detrahentes & oculis & pedibus priuari dicuntur 316.53
mulieres uiri factæ 142.21
multa accusantibus & non probantibus imponi solita fuit, quam ijdem tempestiuè non soluentes, quadrupliciter soluere postea coacti fuere 693.10
multitudo gryphum inusitata 2.44
multitudo uxorum sobolem bonam nõ gignit 752.20
multum quantumuis dulce sit, malum tamen est 721.9
munera belli sunt incertissima 263.41
munera & deos & homines placant 753.42
munera hostiũ munera nõ sunt 31.56.32.1
munera nefariorum & à deo & à bonis uiris repudiantur 593.50
munera respirationis duo 203.32
munus amici est, amico libenter benefacere 342.14
munus beneuoli est bene uelle facere 342.15
munus dentium est mandere 866.52 & 889.30
munus & officium mentis qualénam sit 633.7
munus exploratorum quodnam sit 303.42
munus pastoris est gregem defendere 169 56
munus quodque quo amplius est, eo difficilius est 124.31 &c.
munitiones sæpe hostibus quàm ciuibus sunt utiliores 48.1 &c.
Munychus fani Dianæ Munychiæ conditor 289.31
muræna Tartessia, pro maxima dicitur à loco ubi nascitur 907.16
mures albi, domestici præsertim, sunt uale salaces 607
mures in Gyazo ferrum corrodunt 209 19
mus in somnis conspectus dolosos mores significat 606.54
Mus pugil fuit Tarentinus, unde prouerb. Quæ Mus in pice 678.46
musa Carica pro cantilena lamẽtabili sumitur 466.32
musa est cognitio, ab inquisitione & inuestigatione dicta 601.46
musa ueprium, pro cantu auium ponitur 545.20
musæ liber Heracliti Ephesij 223.30
musæ plures quàm nouem cur à Theologis plerisq; numeratæ 601.50 & 624.10
musca canina 516.49
mutatio quatuor fit modis 585.22
mutatio uel auersio militaris quid sit 585 40 &c.
Mutianus Romanus homo arrogantissimus 16.22
mylothrus est, qui & molam possidet & qui in eadem laborat
mysteria unde dicta sint
myttorum quid sit
Myxus Dianæ sacerdos, homo facetus & iactabundus 169.36 & 605.43

N

NAases, Ammonitarum rex, Iudæos cum alijs cladibus afficiebat, tũ captos oculis dextris priuabat 834.36
Nabothus, falsi criminis accusatus, lapidibus obruitur
Nabuchodonosorus è bestia rursus in hominem conuersus 609.1 ob Sedechiæ defectionem Hierosolyma obsedet biennium
Nannacus rex fuit ante Deucalionem tempora, qui diluuiũ futurum sciens omnibus in templum uocatis plorãdo uota fecit
Narcissus ob pulchritudinem in fontib. sese contemplari solitus
nasus instrumentum sensus nõ est
natatio marina sæuorum dolorum est indicium
natiuitas Moysis à quodam sacrorũ Aegypti scribarum prædicta
natiuitates Gratiarum duę ponuntur ab Homero
natura æternitatis appetens est
Christi humana, in tantum permixtę diuinæ, incidit dolorem, ut sanguine concretum sudarit
coruorum quæ
naturæ in Christo duæ negatæ
naues urbium nomina per quarum ambages efficerentur cõsequi solebãt
nauigatio altera quę 220.34 quæ flumine fit aduerso, ualde est incommoda
nauigium Meliacũ pro ueteri & perfecte
nauis siculna, pro malè tuta
nauis paralos & Salaminia
nauis petræ supplicans, quid
Nausicaa sphæræ inuentrix
nasturtiũ urinam & sputũ cohibet 465.50 & 886.56
nazaræus monachum deo gratum consecratumq; significat
necessarium duplicẽ habet notionẽ
est id sine quo esse nõ possumus
uerum nullam falsitatẽ admittit
necessitas etiam orci effugiũ reperire docuit
necromantis mortuorum percontator est
nectar quasi πόσις deorum potus est 44.44 & 614.37
nemesis arrogantium ultrix
nemesis Rhamnusia, primùm specie Veneris dedicata mali ramũ gestabat
nemo ante mortem beatus est dicendus 655.5 nemo mortalium luctus est expers 168.26 nisi auis, prouerbium 675.53 rebus gestis & laudibus per ipsi Alexandro
Neoclides homo furacissimus fuit
Neptunus re habita cum Tyro Neleum & Pelian procreauit
Neptunus terræ concussor
Nereides sunt numero quinquaginta
Nereus Deus est marinus
Nero mali corui malum ouum
nerui sapientiæ sunt, sobrium esse & non credere
neruus unde dictus
Nestorius indoctus ob linguæ uolubilitatem doctus est habitus
nexus Pleiadum homini ignotus
Nice uxor Lysimachi unde Nicæa urbe Locridis maritima dicta fuit

N

Nicolaus Damasc. historicus Augusto Cæsari tam charus fuit, ut in eius gratiam placentas mellitas Nicolaos appellare solitus sit 94.16 & 623.40
Nicolaus mortuus tres duces falsò accusatos & condẽnatos à supplicio, si dijs placer, liberauit 623.30
Nicomachus pater Aristotelis philosophi 625.8
Nicostratus actor comœdiarum præstantissimus est habitus 279.24 & 625.34
nigri sunt albis efficaciores 684.10
nihil est in terris homine imbecillius 98.52
nihil est in mundo, quod cum conscientia bona comparetur 43.34
Niniue à quo condita sit 154.18
Ninus Semiramidis maritus 626.24
Nisyrus insula uini boni ferax 626.42.&c.
Nittarus quidam ob molliciem perquã infamis 627.2
nobiles à crumena qui 197.41
nocumenta hostiũ per crabrones in somno uisos portenduntur 901.4
noctua saltare cur dicatur 268.16
noctuæ Laurioticæ, de pecuniosis dicuntur 202.37
Noe patriarcha undénam dictus 634.4
Noe solus cum suis plerisque ob iusticiæ obseruantiã in diluuio seruatus 523.6
Nomarchæ magistratus apud Aegyptios locis certis distributi 628.17
nomen Aiacis doloris significationem in se continet 267.1
nomen Herculis unde factum 380.48
nomen relegandi scribebatur in testulis 679.54
nomina caprarum, de quo prouerbialiter dicantur 265.31
nomina dæmonum impudentiæ præsidũ conficta 861.40
nomina tria, consilium uidelicet, lux & uita, Orpheo unum & eundem deum significarunt 678.17
nomisma Cyrenæorum 177.10
Nomophylaces à Thesmothetis diuersi 649.53
Nonacris rupes est è qua stygis aqua fluit 955.33
Nonæ dies mensis sunt, ipsas Calendas statim sequentes 630.39
nos sæpe non ab alijs sed à nobis ipsis patimur 909.26
nothi quotam hæreditatis partem Athenis acceperint 311.51
nothus est quasi numine priuatus & à diuinitate alienus 627.48
notius duplici modo dicitur 205.3
noua per Christum in mundum uenientem allata 53.11
nouacula in cotem, de ijs qui uoti compotes facti sunt, dici solet 642.25
nouilunium mensis est initium 631.57
nox die prior 678 9
nox in quatuor distribuitur uigilias 802.16
nox umbra est terræ à sole sub terra uersante absconditóue effecta 636.23
noxa mentis uehemens, amentia dicitur 536.20
nubes est fumosa terræ exhalatio 620 4
nubes extentæ uelleribus similes 620.10
nubes Homero cœli portæ sunt 816.11
nubes Ixioni loco Iunonis obiecta 401.47
nugæ Græcanicæ de corporibus, quibus animi post suum ab illis discessum circumdentur 766.50
numeri Pythagoreorum qui 362 55
numerus ciuium Romanorum bellorum externorũ adhuc rudium quantus fuerit inuentus 827.50 & 828.2
numerus denario completur 132.6
numerus sensibile est sensibus omnibus commune 273.46
numerus septenarius pro multiplici solet usurpari 323.10
nuncius Arabius 124.13
nuncius bonus est res magni momenti 575.22
nuptiæ etiam uoce τέλος significantur Græcis 911.56
nuptiæ Oedipi & matris eius Iocastæ infelices 646.35
Numa Pompilius leges & instituta Romanis præscripsit 631.38.&c.
Numa Romanorum legislator 628.22
numus à Numo, altero post Romulum Romanorum rege, dictus 147.57 & 148.1.&c.
numus mortuis dari solitus 213.53

O

Obiecta tactus quæ 272.52
obiectum tactus solidum qualénam sit 95.40
obijcere agnos canibus, est homines quietos sycophantarum libidinibus exponere 787.24
obliuio est scientiæ amissio 534.28
oboli pholles appellati qui 481.16
oboli sex drachmam conficiunt 903 55
obolus mortuis in quem finem dari solitus 580.2
obolus quantum ualuerit apud Athenienses 642.37
obolus ualet sex æreos, quorum singuli septem contineant minuta 903.56
Obryzum est aurum sæpius excoctum & ita purum putum 657.43
obsessi rebus teterrimis sæpissimè uescuntur 102.6
occasio est rerum omnium optima magistra 317.50
occasio non negligenda 46.4.&c.
Occidentales Orientalibus bellicosiores 827.42
occultatio methodus est, qua quis propositum id, quòd concludit, cælare potest 512.32
occupationes abstrahunt à peccando 52.32
Ochozias Achabi filius homo impijssimus 373.36 & 693.47
Ochus philosophus fuit apud Phœnices 707.37
ociosi in negocijs ridiculi 689.16
ocium nasci in Academia quid sit 123.13
octipes pro scorpio dicitur 654.57.&c.
oculi Atrei pro acribus & duris 157.30
oculus dexter palpitans quid Posidonio significet 713.57 &c.
oculus est corporis lucerna 331 45
oculus regis, de quibus dicatur 693.3
odontomantes à plerisq; pro Iudæis habiti quid faciant 121.44
odores, aeris, eos transmittentis, facultate percipiuntur 680.18
Oedipus clauis in oculos impactis semet ipse interfecit 646.41 & 666.21
officia sunt quorum actio conuenit rationi 457.13
officium ædilium quod 471.18
officium amici optabilius est quàm beneuoli 342 11
officium boni imperatoris est, sine deliberatione nihil suscipere faciendum cùm aliàs, tùm uerò in primis quãdo est imparatus 951.23
officium medici boni quod nam sit 386.37
officium obtemperandi fratri seniori debitum 106.40
officium rerum mediarum quod nam sit 457.36
officium uiri boni quódnam sit 129.8
Ogdoecontalithus liber est Orphei, ideo sic inscriptus, quòd de gemmis octoginta tractet 677.20
olea, ficus, uitis item imperium sibi ab arboribus delatum sponte respuerunt 4.27.&c.
olfactus iudicat odores 694.9
olla bulborũ deuorata lasciuissimos significat 183.46
Olorus rex Thracum 447 51
Olympias prima sub Solomone fuit inchoata 656.37
omnes morte æquamur 102.2
omnia ad Dei nutum non hominum uoluntatem agenda 83.34
omnia octo 720.22
omnia similia sunt, etiam ipsa formosa Rhodopis 101.57 & 102.1
omnia sunt esculenta in obsidione 102.5
omnia uirtuti & honestati sunt postponenda 474.35
ὁμογάλακτες collectanei sunt 198 56
ὁμόδοξον contra ἑτερόδοξον à quibus theologis antiquis cõtra quos defensum 114.4
Onocentauri, quorum mentionem fecit Esaias, quales nam sint dæmones 848.33
Onogyrus generis iuncei stirps est 487.53
Onomarchus Phocensium fuit tyrannus 952.24
onus telluris sunt homines nullius utilitatis 201.51
opera Dædali pro egregijs usurpantur 216.37
opera uirtutum uocantur ab apostolo arma lucis 671.40
opes facilè parantur, difficilimè uerò conseruantur 766.16
opes figuli, infirmas & inconstantes opes significant 479.33
opes periurijs, numinis ipsius contemtu, mendacijs & iniquitate plerunq; corraduntur 697.21
ophiomachus cicadæ genus est alis carentis 692.22
opifices à locupletibus gergethes appellati 745.13
opinio de dijs à Diagora quibus in libris refutata 231.48
opes obscuræ quæ dicantur 164.12
opinabilia quid sint 257.28
opinio falsa sæpè est pro uera 898.51
opinio ὑπόληψις, hoc est, existimatio uocatur 793.23
opposita quadrifariam dicuntur 90.42
oppositæ sunt quæ contrarijs tollendis constant 129.54
oppositiones causarum efficientium & finalium 456.10
optio trium calamitatum Dauidi proposita 215.22
opus Asclepiadeum omnium religionum continens contensum 377.50
opus diui Basilij de spiritu sancto 175.2
opus Iubæ de pictura 771.35
oracula Apollonij Tianei qualia 205.37
oraculum Athenienſibus à Xerxe bello iam petitis datum 83.48
oraculum Attalo maiori factum 155.43
oraculum de Christo Cæsari Augusto datum 159.8
oraculum diuinum nullũ est irritũ 282.7
oraculum Iouis Dodonæi 259.8
oraculũ Rhodiorũ qualénam sit 824.49
oratio cõtra imaginum crematores perutilis, scilicet 321.19
oratio Gregorij theologi in funere Basilij Magni habita 2.22

oratio hostiũ amica suspecta est 293.16
oratio Nestoris melle dulcior 866.46
oratio scripta à Pericle omniũ primò habita fuit 747.15
oratio Socratis tesseris similis 391.38
oratio uox significans est, prodiens à ratione 541.25
orationes cõtentioſæ à quo primùm sint inuentæ 803.8
orationes omnes Demosthenis à Salustio memoriæ mandatæ 831 8
orator adulterinus is est, qui utilitatem reipublicæ, non spectat 728.11
orator quis olim dictus 823.45
oratores cum serpentibus cõparati 731.13
oratores numero decẽ Antipatro ab Athenienſibus dediti 94.10
orbis lunæ rotundus est ut speculũ 443.40
orcus est inexorabilis 29.31
ordo bonus in ædibus & re familiari instituendus 337.15
ordo militaris duplex est, alter ducis, alter militum 905.49
ordo militaris quot uiris constet 946.57
ordo militum è ducis ordine fieri solet 905.50
ordo mundi qualis 233.45
ordo senatus Athenienſis 317.28 &c.
Orestes hominem insanum & miserum significat 342.23
Origenes ad commentarios in sacras literas conscribendos ab Ambrosio incitatus 699.22
Origenes ad annum ætatis LXIX usq; ui xit 701.22
Origenes Arithmeticam, geometriam, aliasq; disciplinas tradidit 794.35
Origenes corpus usq; adeo edomuit, ut emarcuisse uisus sit 701 55
Origenes eos omnium eum sequentium theologorum 700.14
Origenes & sacræ theologiæ & philoſophiæ magister 700.24
Origenes fœditati præfert idololatriam 703.40
Origenes frugalitati & castitati operam dedit 701.49
Origenes Hieroſolymæ luget peccatum ſuum 703.55
Origenes multiplici eruditione instructꝰ 698.36
Origenes puer adhuc se nimium sacrarũ literarũ scrutationi immergere uisus, à patre fuit reprehenſus 701.40
Origenes quomodo se in peccati tentationem coniecerit 304.44
Origines Insularum & urbium 461.50
Origenes urbium Phocẽſium à Polemone Ilienſi descriptæ 769.17
orphanistæ qui'nam fuerint apud Athenienſes 676.55
Orpheus implacabilem orci mentem lyra delinijt 45.2
Orpheus Thrax initiorum Græcorũ primus institutor 450.33
ortus idololatriæ est hominum bene meritorum admiratio 847.20
Orygma locus ille in quo supplicium luebant Athenis malefici propriè uocatus 676.52
os Curetum, pro ore uatidico 502.46
os in sacra scriptura significat animi alacritatem 886.4
os oratorum nummulis obturatũ 310.5
oſche palmes est, è quo uuæ dependent 680.28
oſchophoria quale festum & unde dictũ 706.30
ossa cur tropicè sint cogitatiões 679.44
ossa gigantum quamplurima in ædis S. Menæ repurgatione sunt inuẽta 591.23
ossa peregrè mortuorum in patriam reportari solita 820.20
oues ita uiuunt, ut nihil agant 787.31
ouis continuis est dentibus, ut & bos & capra 897.35
ouum malum corui mali, de quibus dicatur 459.24
oxythymia quid sint 670.48
Ozan cur irato Deo moriatur 644.16
Ozias ob arrogantiam à Deo punitus 644.52
Ozias ob rerum prosperitatem impegit ad delicta paterna 344.32
Ozias rex Israelis, officio sacerdotali sibi arrogato sacrificans, lepra percutitur 645.10

P

PActa trifariam fieri solebant, uerbis, factis, manibus 897.14
Pactolus auro fluens 594.27
pæanes duo à ueteribus cani solebant, unus ante bellum Marti, alter Apollini bello finito 739.32
pæanismus, ad auertenda mala cantus est 739.46
pagus Arius Athenienſe prætoriũ & quale 130.57.131.1.&c.
Palæstina multorũ dierum itinere distat à Babylone 712.28
Palatini quale panum genus 712.1.&c.
palladium quale apud Athenienſes prætorium 315.38
Pallas epitheton est Minervæ, eidem uel ab hastam uibrãdo, uel à Pallante uno è gigantibus tollendo, impositũ 711.55
palmæ iugeri magnitudine Babylone nascuntur 764.40
Pamphilus quónam tempore uitam martyrio confecerit 701.3
Pan Deus pastorum 56.42
Pan erro martius appellatus 56.38
panathenæa quale certamen 334.10
panathenæa festum Athenienſium à quo primum sit inuentum 718.21
pancratiastæ, athletæ sunt & manibus & pedibus pugnantes 707.56
Pandeletus sycophanta contentioſus, scriptorũq; decretorum, in iudicijs uersari solitus est 718.37
panis cibarius Perſicis diuitijs ab Aristide prælatus 134 49
panis egenti impertiendus 586.9
panis fermentatus quando ab Hebræis cremari solitus 362.26
panis quotidianus panis est naturæ nostræ cõgruens 315.36
panis subcinericius panis uitæ, Christi nimirum, sepulturã præfigurauit 278.57
parabola Ioathami è cæde fratrum suorũ fuga elapſi 4.24
parabola non est idem quod exemplum 723.52
parabola oratio est obscura, occulta, & tamen conducibilis 722.21
parabystum qualénam fuerit apud Athenienſes prætorium 722.29
paradisus, ut & homo, duplex est 724.35
paræneſis à consilio quid differat 729.34
paragoge quid sit 722.54
parare diuitias an promptum sit 340.13
parasanga quid 728.6
παροιμία est propositio grãmatica, quæ cum ex uerbo nomineq; constet, sententiam tamen integram non constituit 893.40
Parembole quid sit in exercitu militari 730.30
pariæ serpentes ab elatis maxillis ita dicti, homines non læduht, uiperas autẽ deuorantes, initijs sacri perhibentur 692.16 & 731.13
pars arteriæ asperæ extremæ tribus constans cartilaginibus guttur est 910.15
pars metalli uigesimaquarta reipublicæ ab eius fossoribus pendi iussa 21.39
parsimonia non negligenda 21.39
partes animi quot & quæ sint 74.3
partes docilitatis quot & quæ sint 709.18
partes elementorũ motum totius sequũtur 436.18
partes plantarum instrumentales sunt radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia 912.36
partes montis cuiusq; tres sunt & 915.11 41.39
partes Rhætoricæ inuentio & pronunciatio 747.46
partes similares rerum principia 665.19
partes uini duæ, aquæ tres, temperatura est optima 774.1
Parthi sunt ijdem qui Scythæ 733.49
partus Apollinis & Dianæ uersibus ter mille descriptus 712.49
pascere cotẽ, est, frustra cibo uesci 46.36
pascere propriè pertinet ad bruta 69.20
Pases magus maximus 375.38 & 738.15
pasquilli in Imperatorem Iouianum conscripti 402.45
passer Hiobo est, quem nos struthiocamelum uocamus 841.42
passerculus auis est adeo timida, ut præsolicitudine somnum repellat 635.4
passio modie duobus dicitur 708.49
passio uel alteratio duplex est 735.28
passiones & animæ & corpori communes quæ 144 37
pastor pro grege dimicare debet 169.41
pater Bionis nõ faciem, sed syngraphæ acerbitatis herilis argumentum in facie habebat 894.13
pater Constantini magni Constitius parper dicebatur propter frugalitatem 737.29
pater Fabius Maximus pro filio nominis eiusdem reipublicæ pro bello ab illo negligenter gesto satisfecit 944.20
patria cuiq; omnium rerum est dulcissima 671.25
patria Homeri ambigua 658.36
patriarcha Euphemius Anastasium Silentiarium imperatorem cohercet 951.34
patricius ex apparentium consequentium ue signorum coniectura censor accuratus 736.5
Patrocles Atheniẽſis ditissimus quidem, sed pessimus interim fuit 736.19
patronus Origenis Ambrosius 701.31
pauca bene parta lucris iniustis potiora 375 46
pauci pro multis morte multati 280.1
Paulus in cœlum tertium raptus 27.30
Paulus pharisaicam uiuendi ratione fuit æmulatus 949.53
Paulus Silentiarius Agathiæ Smyrnæi historici coætaneus 10.27
pauper est qui multa appetit 741.44
pauperes ante miluum quare procumbit 399 7
pauperes diuites facti consuetum uiendi modum immutant 946.22
pauperes unà cum diuitibus olim lauabant, eorundemque spongijs utebantur 727.22
paupertas bestia perniciosissima & morte omnium dignissima 303.26
paupertas est modica indigentia, labore quæritans necessaria 807.36
paupertas mendicitatis soror, uel mater potius 741.34 & 807.47
pauor, secundum Homeri sententiam fugæ socius est 947.31
Pausanias Perſicæ proditionis conuictus 590.7
peccata Amorrhæorum nondum completa,

pleta, de ijs dicũtur, quæ tardissimè ad exitum perducuntur 689.33
peccata Caini septẽ quæ & quanta 455.22
peccata cõiuiuiorum prima omniũ 217.19
peccata matrum recidunt in filios 64.50
peccata prudentiorum doctiorumq; grauiter reprehendenda 5.41
peccata Stoicis cur paria sint 67.44
peccatum ciuis, urbis est dedecus 276.1
peccatum quodlibet à scriptura cum sentibus comparatur 821.21
peccatum Sodomiticum ab eunuchis maximè exercetur 878.33
pecunia corruptelæ illecebra 309.6
pecunia ingens Athenienſibus ab Acusilao donata 46.52
pecunia interfectori alicuius proscripti promissa in ara collocari solebat 681.3
pecunia ob barbarũ eam mutuo dare uolentis sermonẽ ab Athenienſibus repudiata 441.40
pecunia quæ populo Athenienſi ad spectacula præbebatur, theorica quare dicta 440.28
pecunia rerum administratrix omnium 220.41
pecuniæ Theagenis & Aeschinis de pauperibus se diuites esse iactantibus usurpantur 429.45
Pelagus Ioniũ, sinus Ionius uel Adria uocatum 403.21
Pelecanus auis est ab arboribus perforandis δρυοκολάπτης uel potius δενδροκολάπτης appellata 740.55
pelta est paruum & leue quoddam scutũ 671.51
peltastæ sunt qui media utuntur armatura 671.50
pera mancorum & claudorum quid 516.27
pera mendici non repletur 755.26 & 807.48
percussio coturnicum, ludi quoddam genus 676.30
perfectio naturæ hominis est duplex, una cognitionis, scientia uocata: appetitionis altera, nomine uirtutis appellata 912.1
Periander Cypselli regis Corinthi filius cum mortua rem habuit 744.40
Pericles edixit, ut Megarenses neq; foro, neq; mari, neq; continente reciperentur 862.51
perispasmus aciei quid sit 750.12
Persæ à suis popularibus Magog & Magusæi uocantur 553.33 & 751.33
Persæ cur nasturcio plurimum usi dicantur 465.51 & 886.57
Persæ deliberant ebrij de eo quod sobrij proposuerunt, & quod ebrij proposuerunt confirmant sobrij 651.44
Persæ Medis deuictis amplius ducentis annis regnum tenuerunt 153.53
persequi morem Laconicum quid sit 522.11
Perseus Gorgoni collum præcidit 37.51
Perseus præstigiator 575.55
perspicuum quodq; φανὸν uocari solitũ 948.13
pestilentia ex aeris corruptione morbus pernicioſus 546.18
pestilentia igni profligata 292.40
pestis ad coruos relegata 330.36
perturbatio quid sit 709.17
petere ficum, cur adulari significet 891.43. &c.
petere pomis, amoribus est perfrui 172.14
Phacee, rex Israeliticus, bellum gerens cõtra Achabum, uno die stragem edidit quàm maximam 946.34
Phænippus ut impurus & impudicus est reprehensus 931.5
Phagedæna est morbus quidam pestilens 946.1
phalangiæ duę perfectam commodamq; phalangem constituunt 931.24
phalanx anceps quæ sit 254.12 & 333.4
phalanx ardua quæ nam dicatur 674.38
Phalanx Macedonica Lucio consuli maximè terribilis est uisa 947.1. &c.
phalanx obliqua quid 541.57 & 542.1 & 760.11
Phalerum portus est Athenienſium, tribusq; Antiochiæ municipium 947.28
Phalli ficulna sunt ueretra in honorem Bacchi facta, &c. 947.44
Phalliones in honorem Bacchi à Phallis eiusdem uocati fuerunt 947.37
Phallophori hœdera uiolisque coronati, arboris libro pelléue aliqua faciem tegebant 947.51
Phallus inguen est intentum 398.18
Phanes pudenda habens iuxta natę facultatis generatricis præses est habitus 948.4
phantasia dici uidetur à φαοσασία, ab eorum quæ apparuerũt statione 948.50
phantasia eorum quæ apparent status est 948.52
phantasia facultas est animi, & cognitione, & appetitione & uita prædita 948.33
phantasia in seipsa cognitionem habens, sensibilium rerum formas à sensu acceptas in sese refingit 948.37. &c.
phantasia omnium sensuum, qui quinq; sunt, formas suscipit 949.2
phantasia undénam mẽs patibilis ab Aristotele uocetur 948.42
phantasiæ sensibiles eæ sunt, quæ instrumentis comprehenduntur, cùm contra insensibiles sola mente percipiantur 949.20
phantasma differt à phantasia 949.5
phantasma siue spectrum, est figura species uue rei alicuius in somnis obiectæ 949.6
Phaon à Sappho non illa poetria sed Lesbia quadam adamatus 949.33
Phares Hebręorum lingua separationem significat 949.44
Pharisęi fatum & astronomiam magni faciebant 950.5
Pharisæi in spinis, scrupulis, tabulis angustis dormiebant, ne à corpore afficerentur 950.1. &c.
pharmaci sunt isti, qui, ut suo interitu expient ciuitates, publicè aluntur 950.13
pharmacia quid sit 205.40
pharmuthi mensis Aegyptiorum Romanis est Aprilis 950.20
Pharnaces filius Mithridatis patri mortuo in regno successit 774.30
Phaselitæ Calabro immolant salsamenta 950.46
Phasis urbs est Scythiæ equorũ pulchrorum ferax 950.50
Phayllus hodometron, hoplitodromus, quinquercio deniq; fuit 952.28. &c.
Pheretima Cyrenes regina facinorũ suorum pœnas luit 339.33
philautia odio plurimorum est expositа 771.11
Philebus Platonis 564.7
Philippus Amyntæ filius Europæus incõparabilis 727.35
Philo platonissans 7.25
Philocles comicus instar upupæ acuto capite erat 791.14
Philoctetes, à natrice morsus 613.38
Philoxenus uitiosa Dionysij carmina reprehendens in latomiam ablegari solitus 100.53
philosophari non tantùm non facile sed pene impossibile uisum 831.27
philosophia à quibus latissimè sit propagata 817.1
philosophi aliquot auaricię notati 275.15
philosophi cur ab Aristophane meteoroleschi appellati fuerint 587.44
philosophi cur comã alere soliti 496.28
philosophi cur terrigenæ ab Aristophane appellati sint 201.10
philosophi etiam uestitus induendi accuratam rationem habuerunt 73.35
philosophi qui & quot cum Areobindo in Persiam profecti fuerint 785.10
philosophia domicilium est eruditorum 624.26
philosophia dux esse debet ad theologiã 248.14
philosophia grammatica, hoc est, sapientia literata à quo primùm inuenta 793.34
philosophia Herculis allegorica 378.13
philosophia morum à Socrate magni facta 323.8
philosophia non alienis, sed malis suis lædi solet 344.6
philosophia se rebus alienis non ingerit 123.15
Philostorgius historicus 113.57
Phlegethon fluuius inferorum ardentissimus 375.2
Phocas cognomentum fuit Dioscoridis medici, ei propter nigras in facie maculas impositum 946.27
Phœbus inuictos ab orco attingi negat 951.28
Phœnices primi literarũ inuentores 206.38 & 451.30
Phryges augurij sunt auctores 652.35
Phryges terminatione in ius delectantur 81.50
physiologia uersibus à Parmenide tracta 733.27
piaculum dicitur is, qui ad expiandum ciuitatem tollitur è medio 950.7
pica humanarum uocum imitatrix 96.9
picea succisa non germinat amplius 753.24
pietas res facilis & modestiæ plena, minimè grauis 346.42
pietas sola ne quidem in morte solet homines deserere 346.42
Pilatus cur à Nerone fuerit decollatus 618.54
Pilatus imagines Tiberij, signa uocatas, clam intulit in Iudæam 849.35
pincernæ uenefici putati interficiuntur 796.23
pinus eiulet cedrum cecidisse 655.57. &c.
piscator ictus sapiam 56.20
pisces Acheloi quamuis uideantur sonare, re uera tamen non sonant 767.13
Pisistratus Rhodiorum nauarchus 820.10
pistrix cæti marini genus est inexpugnabile, alio nomine malthe uocatũ 785.34
placenta mellita mortuis ad Cerberum placandum dari solita 580.1
placenta parata subactáue bona notat præsentia 581.11
placentæ esurienti lepori sunt ficus 520.55
plagæ Aegyptiacæ dieb. quadraginta accidérunt 765.9
plantæ fructum laturæ statim conspicuæ 162.20
plantæ Sciapodibus sunt toto corpore maiores 860.24
Plato ab Archyta conseruatus 147.45
Plato animam statuit immortalem esse 38.2

Plato cubicularius Basiliſci temporibus crematus 792.24
Plato cum Homero comparatus 136.32
Plato cur ab initio dictus fuerit Ariſtocles, pòſt item Plato 761.42
Plato de certo comprehenſis pronunciare, falſa coarguere, de obſcuris aſſenſionem ſuſtinere ſolitus 308.41
Plato Moſes Atticè loquens 632.7
Plato Moſen compilâſſe uiſus 764.4
Plato multa prophetarũ dicta in ſua ſcripta tranſtulit 117.5
Plato, urbe relicta, uerſatus eſt in Academia 770.41
ploratus in ſomnis accidens futuram denotat lætitiam 458.20
plorare ad nouercæ tumulum, quid ſit 796.28
Plutarchus apud Cæſarem Traianum in magna gratia fuit 766.2
pluuia eſt mutatio nubis in aquam, cùm humor è terra aut mari attractus decidit 952.40
polenta etiam bona eſt poſt panem 10.6
poculum boni genij antiquitùs quale fuerit 10.50
podex lotionem uincit 802.51
poëmata Carcini pro poëmatis obſcuris cur dicantur 467.49
poëmata Palamedis à quibus ex inuidia deleta ſint 711.18
poematia Homero aſcripta quot & quæ 659.20
pœna Athenis temere litigantium quanta 322.36
pœna eleemoſynã indigentibus non præbentium & fraudatorum eadem 121.8.9 & 287.1.&c.
pœna peccati ob uitæ correctionem mitigari ſolet à Deo 414.23
pœna qua adulteri affici ſunt ſoliti, qualis nam fuerit 821.50
pœnæ propter emendationem & exemplum infligendæ 763.40
pœnæ Tantali ſunt, cum bonis præſentibus frui non licet 905.13
pœnæ ultrices maleficos ſequuntur 808.23
pœnitentia Dei caſtigationis eſt ceſſatio ſeu finis 587.34
pœnitentia in Deum nulla cadit 586.42 & 587.34
poeſis Homeri conduplicata 389.2.&c.
poeſis mendacij obſtetrix 26.24
poeta loco philoſophi Clytemneſtræ ab Agamemnone præfectus 158.1.&c.
poetæ aquam bibentes non bona ſcribũt carmina 952.12
poetæ tribus hiſtrionibus ad agendas fabulas utebantur 615.53
Poetę uerſuum bucolicorum quot & qui fuerint 435.27
Pogon Trœzeniorum portus 368.47
Polemarchus qualis nam fuerit apud Athenienſes magiſtratus 768.36
Polemon Laodicenſis ſeipſum in ſepulchrum coniectũ inedia cõfecit 769.28
πόλεμος γλυκὺς ἀπείρῳ 204.24
politia ab oratoribus peculiariter democratia, hoc eſt, populare imperium uocatur 770.31
polus ueteribus uniuerſum cœlum ſignificauit 770.46
Polybius arguit Timæum 231.13
Polycarpus, Iohannis euangeliſtę diſcipulus, ſub M. Antonino interfectus 772.50.&c.
Polycrates, Cypri princeps, bonus euadit malus 773.11
Polycrates Samiorum tyrannus 909.5
Polydamas Scotuſæus pugil roboris inuſitati 771.37
Polyeuctus quidam ætate Suidæ uir execrabilis 772.27
Polymnemon opus eſt à Rhegino Grammatico ſcriptum, à memoria multa ſic appellatum 822.14
Polypus deuorat ſemetipſum 773.20
poma dulcia ſunt abſente cuſtode 204.13
Pompea uaſa ſunt ad pompas comparata 774.8
ponentes ſummum bonum in uentre, eumq; pro Deo habẽtes, χαμαιόδαίμονες appellantur à Græcis 946.5
πόνος ὄκνῳ πόλεμος 105.44
pontes quomodo facilimè conficiantur 355.54.356 1.&c.
Pontifex à quo & cur conſtitutus 775.46
pontus bonorum, pro copia bonorum 775.57.&c.
Pontus Euxinus omnium maximè mirabilis 342.52
Pontus propriè quid ſit 775.54
populi à magiſtratibus, ut equi habenis reguntur 767.36
populus Iudaicus regis Dauidis peccatũ luit 215.30
populus magiſtratus rationem non minus habebit, quàm ſe à magiſtratu curari cupit 147.17
populus Samiorum, de ſtigmatijs uſurpatur 832.41
porcelli luſtrales qui 455 55
porcus Bœoticus, 191.24
portæ inanium ſomniorum apud Homerum geminæ ſunt 666.15
portæ iuſtitiæ quid ſint 816.4
portio Theſſaliæ quælibet quaternio uocatur quòd tota Theſſalia quatuor in partes diſtribuatur 917.4
Portulaca pulchrè deſcripta 80.32
portus amicitiæ pleriſq; infidus eſt 37.43
Porus Indorum rex tantum uini bibere, quantum ſoli libare, ſolitus eſt 651.47
poſteri num maiorum ſuorum luant delicta 373.30
poſtrema ſunt à principijs longiſsimè remota 803.36
potabile & impotabile guſtabilium principatum qui teneant 16.3
potentes peccantes, potenter punientur 867.54
potentia de ultione dici ſolet 428.47
potentiór rogando cogit 607.48
præbere linguam gratiæ ſpiritus adminiſtram, prophetiæ proprium eſt 802.14
præco Athenienſis à Megarenſibus interfectus 87.6.7
præcoces ſunt, qui adoleſcentes cùm ſint, ſeniores uidentur 801.23
prædicatio æquiuoca quid ſit 898.18
prædicatio uniuoca eſt, quoties nomen etiã definitionem pro nomine admittit 898.12
prædicens res futuras, ſpiritu prophetico præditus eſt 2.3
præfecti annonæ erant Athenis magiſtratus uiri quindecim, curãtes ut frumentum, farina, panes rectè uenderentur 857.52
præfectus prætorio quis olim fuerit magiſtratus apud Romanos 307.7
præiudicium quid ſit 788.12
præſtites in bello quinam ſint 728.34
πρᾶγμα τι οὐδὲ λυδῷ σὺν λῳ, ὃ μὴ ἐξελθὸν ἐπέλασε 80.49
precatio quid ſit 795.47 &c.
precationes à Scribis continuabantur 949.51
præſter quid nam ſit 785.32
Priapus Bacchi amicus eſt, ut fugæ amor 947.35
Priapus quale Bacchi ſimulacrum 785.37
princeps, qui ædificationibus ornatis delectatur, uituperio dignus eſt 647.47
principatus Macedonicus quando uergere cœperit in deterius
principatus quotuplex ſit
principatus Scyrius quid
principia demonſtrant non demonſtrantur
principia, eorum quę guſtatu ſentiuntur, uolunt plerique id eſſe, quod potari & non potari poteſt
principia naturâ ſunt prima
principia philoſophiæ & ſacerdotij eadem non ſunt
principia rerum ſecundum quendã quoque ſunt
principium animæ à corde uſq; ad cerebrum
principium dimidium totius
principium lineæ centrum eſt
principium quodlibet moderatum eſſe debet
Priſcus, Conſtãtini Magni filius, unà cum nouerca ſua ab ipſo Conſtantino interfectus
Priſcus Emeſenus inſignis falſarius 34
proæreſis quid ſit
probabile, eſt axioma ad aſſenſionem decens
probabile plures habet rationes
probabilia quæ ſint
problema eſt id, quod ad diſceptandum proponitur 707.43 & 709.6
problemata logica quid ſint
problemata moralia quid itẽ ſint
probole actio dicebatur in calumnias res
probra ciuium Alexandrinorum cur ab eorundem magiſtratu diligẽter inquiri iuſſa
procharisteria, quid ſint 802 19.&c.
Proclus Platonis defenſor
Proclus, ut & alij philoſophi, lucubrationum Dionyſianarum cõpilator
Procopius hiſtoricus Cæſarienſis
proditor iactantiæ dicitur is, qui, quæ facilè pollicetur, non præſtat
proditores quinam dicendi 789.1.&c.
προδότης ex eo nomen habet, quòd primâ ſedẽ teneat princeps duxúe reip.
proeroſia quid
profluuium uentris morbus eſt porcorũ incurabilis
profunditas maris inquiſita percipi non poteſt
profunditas phalangis quid
progenies hominis, iuſiurandum ſeruantis, poſt eum melior eſt
progreſsiones uirtutis à Stoicis ſublatæ 129.30
proles ſtellarũ cœleſtiũ numerũ exæquatura promittitur Abrahamo diuinitus 8.25.&c.
propago furiarum, de turpibus dici ſolet 324.27
prophetia quid ſit & quot modis diuidatur
proportio magnitudines inter ſe confert 74.11
propoſitio Dialectica eſt, ad quam interrogatus affirmatiuè uel negatiuè reſpondere poteſt
propoſitiones ad cognitionem & ueritatem relatæ Ariſtoteli ſunt naturales 705.34
propoſitiones ad expetendum & fugiendum Ariſtoteli relatæ morales ſunt. ibid. 33
propriũ caloris eſt calefacere
proprium cuiuſlibet animalis quale ſit 675.20
proprium deorum eſt, nunquam errare

rem uerò ſemper bene gerere 890.20
proprium duplex eſt 389.10
proprium hominis eſt, doctrinæ capacẽ eſſe 826.2
proſelyti erãt, qui ex gentibus ad Iudæos ſe conferentes, è diuinis legibus uitam inſtituebant 796.25
Proſerpina ſubterraneus eſt dæmon 752.28
proſtatæ Athenis dicebantur inquilinorum patroni 797.53
protaſis eſt quæſtio propoſita 799.5
Proteus ſe Apollonium eſſe dicit 116.30
Prothymata unde dicta 790.55
Protoplaſtus ante lapſum fuit immortalis 78.49
prouidentia Dei modis fit tribus 647.47
prouidentia fuſa eſt per mundum uniuerſum 501.25
prouidentia ab ipſis etiam hoſtibus diſci poteſt 553.46
prudentia humana conſilio diuino conferri non poteſt 894.2
prudentia inſaniæ à Paulo oppoſita 877.25
pruina humor eſt, à ſole ex terra maríue ſublatus quidem, ſed non confectus 739.20
pruna Damaſcena uentrẽ molliũt 188.48
Prytaneum qualis fuerit apud Athenienſes curia 804.48
pſalacantha ſtirps eſt, mira quadam ui prædita 805.48
pſilagia duæ centuriæ, ſunt uiri ducenti quinquaginta ſex 906.5
pſittaci, & aliæ ſimiles aues, amoribus accommodati iudicantur 37.20
Ptolemais anus quædam uſq; ad obitum in iudicio litigauit 805.44
puella florentis ætatis ſemper ſeni iungenda 267.15
puellæ deformes equæ dictæ 246.37
puellæ fame ad laqueum adactæ 814.24
puellæ Spartanæ ſe nudas præbebant cõſpiciendas 259.38
puer bonus, plerunq; uir malus 92.8
pugiles aduerſario medio prehenſo ſuperiores euadunt 888.30
pugiles ſtupidi ſunt 206.24
pugiles Tanagræi, pro præſtantibus & generoſis pugilibus dicuntur 905.3
pugna Marathonia proprium opus Athenienſium 134.53.&c.
pugna Marathonia ubi quomodoq; depicta 808.13
pugna ranarum, Homero falſò attributa, à quo ſcripta 755.46
pugnare cum umbra, eſt, res impoſsibiles ſuſcipere tractandas 860.13
pulchra ſæpius iteranda 253.48
pulli aquilarum alis adhuc infirmis iuxta parentes uolare ſolent 342.37
pulli aquilarum pro regum principumq; filijs uſurpantur 35.2
pullus equinus in ſomnis currere uiſus, arcani quiddam notat 770.43
pullus tuus ſemper eſt paruus, de ijs dicitur, qui ob ſtaturæ breuitatem ſe iuuenes dicunt eſſe 595.3
pulmones cordi ſeruiunt 466.9
pulmones piſcibus neceſſarij non ſunt 466.4
pulſare limen ipſum, quid 162.48
pulſatio citharæ ubinam primum fuerit inuenta 149.22
pumiliones ſuperiora grandiora, & pudenda magna habent 609.53
punctum à uirgula differt tempore 237.2
punctum eſt lineæ finis, ſignum minimũ 885
pyanepſia uel panopſia quale feſtũ 808.50.&c.
pylæa locus eſt in quo & legati & ipſum ſedet concilium 815.43
Pyramus qualénam placentæ genus 816.45
pyrauſta muſca eſt, quæ lucernis aduolitans comburitur 816.55
pyrrhiche ſaltatio armata eſt 818.4
pyrilampes, qui & lampuris, eſt paruum inſectum in tenebris lucens 817.32
Pyrrhus aleam de ſumma rerum iaciens, ſumma rerum excidit 945.56
Pyrrhus à Romanis quando uictus 349.45
Pyrrhus Fabricium difficiliùs à ſua uirtute, quàm ſolem à uia conſueta auerti poſſe dixit 945.54
Pyrrhus Proſerpinę templũ ſpoliat 223.18
pyſmata recentioribus interrogationes ſunt, quid res ſit, inquirentes 820.22
Pythia Apollinis ſacrificula 814.50

Q

Quadrans anni quilibet in trientes diſtribuitur, ut ijs duodecim anni menſes exprimantur 951.31
quadrigæ ſtellarum, pro ſolis curru ponuntur 152.33
quadrupedes caſtratæ propter mortuos ſacrificatæ 299.39
quæ appetitione aguntur, partim officia ſunt, partim contra officium ſunt 457.11.12
quæ faciendo diſcimus, ea diſcendo facimus 877.9
quæ in bellis præter animi ſententiã eueniunt, caſus nõ res geſtæ dicẽda 123.30
quæ mouenda non ſunt, ne extremo quidem digito mouenda 590.31
quę ſecundum naturam affecta ſunt, non percipiunt ea, quę contra eandem ſunt affecta 631.6
quæ ſenſu percipi queunt, etiam circumſcribi queunt 104.48
quæ ſunt infra lunam, à quatuor cauſis dependent 365.25
quæ'nam noxia ſumptuoſaq; à Laconib. fuerint æſtimata 647.33
quæ'nam res ritu Babyloniorum in mortuorũ cadauera cõijci ſolitę ſint 864.4
quæſtio ad contemplationẽ & cognitionem facit 787.44
quæſtiones cuiuſque rei quot & quæ ſint 787.45
quæſtiones Homericæ à Soterida conſcriptæ 876.31
quæſtus turpis à filijs Samuelis pluris eſt factus, quàm æquitas 458.25
quaternio libris quatuor à Telauge Pythagoræ filio deſcripta 918.54
qui annonæ precium intendit, execrabilis eſt 928.39
qui beneficijs afficiendi non ſint 168.43
qui cum inſanis nõ inſanit, inſanit 585.54
qui hominibus bene fecerunt, ij ſunt honorandi tantum 684.4
qui iureiurando cõſpirarũt, alios ſe euerſuros, coniurati ſunt 642.13
qui mala multa patrat, multa mala iſte luet 867.16
qui olim στρατηγὸς, hoc eſt, dux & imperator appellabatur, nunc phalangarchus dici ſolet 946.48
qui parentum miſerabiliter interfectorũ obliuiſcitur, ſtultus eſt 648.25
qui patria neglecta ſibi ſuisq; rebus conſulit, odio dignus eſt 858.15
qui præcipit alij, periclitatus eſt ipſe quæ præcipit 587.8
quis rectè proditor appelletur, iudicatu eſt difficile 788.48
qui res ſuas malè geſsit, alienis nunquam bene conſulturus eſt 952.7
quicquid agit, eſt corpus 874.5
quicquid fit, ſiue natura, ſiue arte fiat, ex materia conſtat & forma 953.42
quicquid quouis modo tactui reſiſtit, tactus eſt obiectum 95.46
quidam poſt Imperatoris Cõmodi mortem ſe Sextum eſſe dicere non ueritus, & falſum dicere deprehenſus, grauiter impegit 846.19.&c.
Quintus Seruilius Romanorum conſul fuit 846.34
quis beatiſsimus 557.27
quis Herculi clauam primus attribuerit 754.22
quis modus equorum, quale prouerbiũ ſit 931.47
quod aliquam rem conſequitur, genus eius non eſt 673.28
quod factu nefas eſt, id ne quidem dictu fas eſt 60.19
quod factum eſt, à nemine infectum fieri poteſt 648.54 & 923.6.&c.
quod nigro contrarium eſt, id album eſt 205.13
quod quis nõ habet, à nemine ei eripi poteſt 44.1
quod tranquillitas eſt in mari, id ſerenitas eſt in aere 909.53

R

Radix hellebori aquas inficit, uentriſq; profluuium cauſatur 868.30
ramus lauri uel myrti à pueris in conuiuijs canentibus geſtari ſolitus 606.4
ramus oleaginus, lana coronatus, cur Apollini poſitus fuerit ab Athenienſibus 366.33
ramus olinę coronatus à ſupplicibus adhiberi ſolitus 398.24
rana Seriphia, mutos ſignificat 177.21
ranæ è mali Punici corticibus fabrefactæ 852.26
raphani magni ubi naſcantur 760.17
raptus Helenæ belli Troiani decennalis cauſa 732.27
ratio boni & prudẽtis eadem nõ eſt 13.16
ratio, corpore malè affecto eneruatur quaſi 541.14
ratio euerti non poteſt 43.17
ratio fatigationũ pellendarũ quæ 472.23
ratiocinatores Athenienſium numero decem 541.17
rationes quibus duces imperium militare ſuſcipiunt tres ſunt 887.18
recordatio & è cõtrarijs & è ſimilibus eſt 598.29
recordatio quid'nam eſſe uideatur 74.33
recti ſunt ij qui Deum cognorunt, & errorem reliquerunt 337.12
reges Aegypti omnes dicebãtur Pharaones à primo Pharaone 949.38
reges antiqui epulum publicum præbentes quomodo ſe geſſerint 794.40
reges natura nemini ſunt inimici 95.1
regia palatium à Pallante uocata 711.53
regnũ Aegialei, Sicyonis primi regis, annos durauit nongentos 852.52
regnum Dei grano ſinapis comparatum 697.33
regio Iſraelitarum cur tabernaculorum uallis appellata 513.5
regio Scytharum crebris niuibus tegi ſolet 627.16 & 714.12
regnum Solomonis ob ſimulacrorũ cultum diuiſum fuit 867.44
Regulus cùm à Carthaginenſibus, qui eũ ceperant, Romanorũ conſenſu liberari & in integrum reſtitui poſſet, noluit 822.32.&c.
relegatio differt ab exilio 679.55
religio ab hominib. neglecta, eiſdem multorũ malorũ cauſa eſt 858.1.&c.
religio non debet eſſe coacta, ſed ſpontanea 785.20

religio omnium uirtutum est fastigium 346.49
religio seu pietas diuini cultus est sciẽtia 346.34
reliquiæ Barnabæ & Pauli in Cypro inuentæ 451.37
Reliquiæ Constantini Magni translatæ 555.30
reliquiæ uictimarum ad sacerdotem pertinebant 628.23
remedia ad fascinum ab arboribus auertendum agricolis usitata 797.40
remedia ad res aduersas patienter ferendas quot & quæ esse uideantur 708.30
remedia amoris secundum Cratetem quę 507.41
remedia torsionum & uertiginũ sunt populus, anethum, saluia 909.37
remedium contra sycophantæ morsum non est 687.43
remedium oculorum 738.19
remedium panico terrori opponendum quod nam sit 719.40
remedium stuporis dentium 80.34
remi Palamedei pro literis 711.30. &c.
Remus cum Romulo fratre suo è meretrice nati abiectiq; à muliere quadã sunt educati 823.5
renes inguinis appetitum excitãt 620.19
reprehensio diuitiarum quædam acerrima 862.45
reprehensiones syllogisticæ quinq; apud Aristotelem 320.2
repugnans alteri mox inesse necesse non est 46.25
res à Dauide gestæ 215.50
res à Lydis gestæ quæ 209.20
res aduersæ in secundis sunt prouidendæ 428.26
res amicorum sunt inter eos communes 513.16
res ante Vulcanum & fustibus & saxis gerebantur 385.23
res Antiochi Magni à Simonide Magnete uersibus descriptæ 854.41
res eadem alijs est cibus, alijs uenenum 381.40
res honestæ & bonę si intempestiuè fiant, improbantur 317.53
res humanæ diuino nutu administrantur 804.30 & 949.46
res humanæ singulari certoq; Dei consilio mutantur 586.43
res inanimæ etiam in iudicium adduci solitæ 316.40
res in bonas & malas diuisæ 669.46
res magnæ obiter & temere nequaquam confici queunt 163.44
res maximæ sine iudicio administratę breui tempore labascunt 72.37
res mortaliũ unà cũ ipsis caducæ 364.15
res omnes mortalium duræ sunt & periculosæ 428.24
res particulares & sensui & phãtasiæ sunt subiectæ 948.55
res primo quoq; tempore sine oscitatione ulla gerendæ sunt 580.12
res propriè dicuntur & enunciãtur 541.31
respublica auium quæ 316.43
respublica candidè gerenda 176.18
respublica naualis descripta 478.3. &c.
respublica sapienti quare capessenda sit 770.38
res pupillorum in fundis collocãdæ 277.36
res suis proprietatibus distinguũtur 825.52
restiferi genus Parthorum ex equis pugnantium 848.5
res Venerea potum Bacchicum sequi solet 947.36
res utilis est talis, ut iure ad incremẽtum expetatur 707.13
resurrectio secundum naturam, morti, cõtra naturam ingressæ, successit 78.48
resuscitatio est secunda statio, & patientiæ diuinæ finis 78.54
reus absoluebatur, quoties calculi pares essent 704.51
rex à maioribus certis cõditionibus principatum solitus est suscipere 174.28
rex à tyranno quid differat 174.25
rex & uirtute & sapientia cæteros excellet 174.34
rex magnus regem Persarum cur notet 174.22 & 575.13
rex Phœnicum primus purpuræ gestator 380.43
rex Sicyonis, quæ nũc Hellas appellatur, primus fuit Aegialeus 852.52
rex Tartessiorũ fuit Agathonius, uel potius Arganthonius 907.20
Rhamnus est Atticæ municipium 821.24
rhapsodi uersus Homericos in theatris recitabant, inde dicti, quòd baculos in manibus inter canendũ tenerent 822.8
Rhea turrigera dicta 817.5
rhetorica ars est de propositis quæstionibus bene dicendi 748.2
rhetorica scientia est iustorum 823.36
rhetorica uersatur in singularibus 305.16
Rhodope mons Thracicus: unde Hebrus fluuius exoritur 825
Rhodus insula est, Lindus quoq; dicta, cuius incolæ propter colossum Colossenses appellati 825.17
Rhodus integro biennio à Demetrio Poliorcete obsessa fuit 804.3. &c.
Rhombostomylethra, est uolubilinguitas, uel potius lingua uolubilis 825.40
rhythmus etiam de tibijs & id genus alijs dici solet 828.27
rhythmus metri pater est 828.18
rhythmus per celeris & tardi symmetriã fit 828.40
ricinus uermiculus est undique æqualis, planus, nec ullam habet scissuram 510.43
ridens in somnis asperis etit morib. 197.7 & 458.19
risus Megaricus. unde 197.10
risus Sardonius, est risus simulatus: à nudatis dentibus ita dictus 838.50
ritus à Cyro in fœdere cum Græcis percutiendo adhibitus, mactatio tauri, lupi, apri & arietis, fuit 897.20
rixa Mineruæ & Neptuni uersibus mille descripta 712.43
robur animi, ueri & inuentio & dijudicatio est 210.52
robur forma potius 463.4
robur similarium est partium 424.56
Roma à prima origine annis trecentis septuaginta septem nullum externum bellum gesit 826.55
Romani, à Latinis, quasi cõfœderationis contemptores essent, accusati fuere 730.52
Romani ab iniuria alijs inferenda sibi diligentissimè cauerunt 68.26 & 740.52
Romani animi magnitudine, corporis robore totum ferè orbem terrarum subegerunt 728.19
Romani contos in aqua defixerunt, ut in eos scaphæ barbarorum impingerent 748.54
Romani cum Hunnis turpe fœdus fecerunt 15.37
Romani, euersa Carthagine se tranquillè pacateque uicturos esse, frustra confisi fuere 860.52
Romani Fabiorum temporibus cum Tyrrhenis bellum gesserunt 896.7
Romani in regno Mithridatis occidi iussi 159.39
Romani nusquã pugnare detrectauerunt 106.20
Romani, pudendis tantũ tectis, nudi pugnârunt 746.18
Romani suos hostes insepultos iacere nõ sunt passi 44.14
Romani uictoria reportata superbiebant 106.26
Romani uiri bellicosi laborumq; tolerantes, à delicijs abhorrebant olim 4.5. &c. 9.
Romanus unus hostibus uiginti oppositus 544.24
Romulus fratre Remo interfecto, urbem senatoribus, patricijs, equitibus peditibusq; instruxit 845.57 & 846.1
Rosa papaueri inæqualiter comparatur 825.3
rotunditas mũdi ad Homero poeta Græcorum præstantissimo demonstrata 946.18
ructus quid sit 379.12
rupes Agelastus unde dicta 830.24
rusticus semper est in annum sequentem diues 36.35

S

Sabazius Barbaris est Bacchus 829.15
Sabazius Mnaseæ Patarensis Bacchus filius est 829.16
Sabbatum, dies septimanę septimus, ociũ corporis, animi occupationem multiplicem complectens 829.19
Sabi loca sunt Baccho consecrata 829.14
Sacæ gens Thraciæ 830.1
sacella in ædibus priuatis prohibita 673.20
sacerdos Canopi callidissimus 464.25
sacerdos Cybeles in barathrum cõiectus 173.2. &c.
sacerdotes ab altaris igne incendendo dicti igniferi 820.1
sacerdotes LXXX. in naue cremati 682.46
sacerdotium munus omnium præclarissimum 124.36. &c.
sacerdotium regno malè coniungitur 770.35
sacra nephalia sunt, in quibus uinum nõ libatur, sed aqua mulsa 621.40
sacrificare soli Aaroniæ stirpi concessum fuit 641.6
sacrificia dijs facta à quibus primùm inuenta 451.35
sacrificia integra dijs offerri solita 496.7 &c.
sacrificia quotuplicia sint 453.53
sacrificium Phaselitarũ de uili & incruento dicitur sacrificio 950.45
sacrificium quoduis an Deo gratum 480.4
sacrificium turbulentum cur Creticũ uocari solitum sit 643.16. &c.
sacrificulæ quędam in Battum irruentes, eum uirilibus priuare sunt conatæ 900.45
sagitta è Græcia usq; ad Schytas Hyperboreos transuolans 2.2
sagittarij Arabici sagittarij præcellentes 124.10 49.54
sal redit unde uenit 61.58
sal uino, ne facilè uappescat uel acescat, injicitur 61.58
salaconissare, est agere ostẽtatorem, quod Salacon quidam pauper se diuitem simulârit 830.9
Salamis non procul ab urbe Eleusine sita 830.17
Salẽ urbs à Melchisedecho Dei sacerdote 30

in Sione monte condita, à pace sic appellata 580.23
sales è plaustro, dicitur in eos prouerbio qui apertè aliquem derident 902.51
Salmoneus fulgurando & tonando Iouẽ imitari impiè conatus, fulmine fuit ictus 830.37
salsamenta carnibus absentibus boni cõsulenda 907.1
salsamenta sufficiunt ubi carnes non adsunt 71.57 & 72.1
saltare in tenebris, de quib. dicatur 298.14
saltatio Pantomimus ab Augusto Cæsare inuenta 678.36
saltationem eandem repetendam dixit quidam Marcus Imperatori Zenoni 919.12
salubre aliud est sanitatis efficiẽs, ut medicamentum, aliud uerò cõseruans, ut ratio uictus 951.12
salus cuiq; sua in primis curanda 875.10
salus longo tempore uix instaurat, quod noxa paulo momento uastat 722.16
salus principũ quibus in rebus sita 599.17
salus prouincialium amplificationi imperij præferenda 97.47
Salustius philosophus 564.40
samæna qualénam sit biremis genus, & à quo inuenta 833.1
sambucæ qualia sint instrumẽta, & à quo fuerint inuentæ 832.33
Same Samij nauigij genus 907.30
Samnites perfidiæ causa sibi hostes constituunt eos, cum quibus inire fœdus se cupere simulant 726.17
Samothracia est insula sita è Thraciæ regione 833.8
Sampson per scorta eneruatus 833.45
Sampson quandiu corporis uoluptatib. imperabat, tamdiu suis hostibus superior euadebat 833.46
Samuel anno ætatis duodecimo incipit prophetare 833.28
Samuel propheta ab Anna matre diuinitus expetitus nomine Samuelis, quasi Deoptatum uel Adeodatum dicas, est appellatus 833.18 & ibid. uersic. 39
sagapenum oculorum cicatricibus & lippitudini conducit 829.43
sanctimonia scribarum & pharisæorum quanta 949.40
sanctimonia uitę uerbis est potior 84.46
sanctus est, quisquis Deo se totum consecrauit 679.11
sandalium Iouis, pro re magna usurpatũ ab Eupolide 936.50
sanguis est id, in quo uita nostra consistit, & omnium humorum præstãtissimus 269.15
sanguis Iudæorum cum uictimis commistus 757.2
sanior Crotone, cucurbita, ricino, de planè sanis affirmatur 951.25. &c.
sanitas cognomen est Mineruæ 951.16
sanitas est duplex, unaq; in medico est, altera in eo, qui sanatur 951.6
sanitas est potius in morte quàm uita 427.30
sanitas (humanorum bonorum pulcherrimum) est quatuor corporis facultatum: calidi uidelicet, frigidi: humidi, sicci conuenientia 951.32
Saperuir quidã Tydeo Homerico, quoad corpus, æqualis, quoad animum, superior 834.45
sapiens æquè erga gloriam & contemptũ affectus, fastus est expers 157.53
sapiens inter stultos non multa loquetur 126.41
sapiens moderatis est affectibus, affectuũ non expers 588.15
sapiens sui similis semper esse debet 36.26
sapiens uacuus perturbatione 101.21
sapientes ab inimicis multa discũt 106.7
sapientes austeri sunt & boni 161.33
sapientia Epicuri infamis 341.13
sapientia Homeri & Sophoclis par existimata 769.4
sapientia non est adolescentibus sed ætate maturis 742.18
sapientia solis ijs qui dominum deum timentes, eundem sincero pectore uenerantur, diuinitus cõmunicatur 998.2
sapientior Prodico, pro ualde sapiente 788.23
sapores remissiores prægustatis acrioribus percipi non queunt 273.2
Sappho quædã Lesbia, se Phaonem quendam fruſtrà adamãsse uidens, de rupe Leucade sese præcipitat 949.35
Sara litera r geminata Sarra appellari tũ demum cæpit, cum Abramus, Abrahamus 8.33
Sara uxor Abrahami sterilis eidem permittit, ut liberorum procreandorum gratia cum ancilla congrediatur 8.28
Saraguri ab Hunnis Acatiris fuere pulsi 3.2.3
sarcina salis unde uenit eodẽ abijt, quid significet 60.57 & 61.1
Sardanapalus rex muliere corruptior 838.10 &c.
Sardinia insula est maxima, Italiæ uicina, in qua purpuræ præstãtissimæ nascuntur 172.37
sariſſæ fraxineæ non facilè franguntur 896.55
satanas Petrum instar frumenti cribrare expetiuit 855.14
satellites tyrannorum unde lupipedes appellati 547.40
Saulus Israelis rex cùm sic à cacodæmone exagitaretur, ut quiescere non posset, canticis Dauidicis demulcebatur 834.26
Saulus pro asinis quæsitis regnum inuenit 834.33
saxum siccum est, quod sine cæmento ædificijs adhibetur 640.30
saxum Tantali 308.47
scabellum in sacris incarnationẽ domini significare uidetur 962.53
scabere & scalpere se mutuò, de sese mutuò colentibus lædentibus´ue dici solet 934.33
scabies Herculana cur scabiem curatu difficilem designet 380.14
Scammon, inuentorum libro secundo, ait literas Phœnicias dictas esse à Phœnice Actæonis filia 1007.18
Scandicopola uocatus est Euripides, quòd matrem holerum uenditricẽ habuisset 858.38
Scaphium Parni de res paruas quæritantibus dici cur soleat 935.10
scarabæi omnes sunt mares 667.11
scarabæus ego aquilæ ero obstetrix 36.4
scarabæus semen in fimum bubulũ emittens, illud pedibus tandiu agitat, donec fœtus procreetur 464.15 & 667.8
scarus marinus solus pastũ ruminat 77.16 & 85.50
scatens ulceribus, aliorũ medicus 344.50
scaturigo lympida in somnis uisa quid portendat 191.10
scelus oritur ab iniquis 215.44
scæna media est theatri ianua 859.26
Sciapodes populi sunt, apud occidentalẽ oceanum, iuxta zonam torridam, qui pedes latos habentes eorum umbra cõtra æstum se tegunt 860.20. &c.
scientia bonarum malarumq; rerum, neutrarum item prudẽtia dicitur 1003.50
scientia eadem ad plura pertinet 665.6
scientia infinita non est 363.16
scientia scientiæ præstat duobus modis 318.35
scientia transitio est ex definitis ad definita 363.15
scientiæ differunt à sensibus 318.8
scientiæ philosophicæ quot & quæ Aristoteli 319.4
Scipio corpore formoso præditus, magnanimus naturaq́ue magis iucundus fuit quàm formidabilis 859.40
Scipio cũ Hannibale duce Carthaginensium pactionem init 859.37
Scipio Lycurgo à Polybio comparatus 776.31
Scipio matrem magna prosecutus est liberalitate 269.32
Scipio Romanorum dux, oracula potius loqui quàm uerba facere solere uisus est 860.50
scirroma durities est, malũ hepatis immedicabile 861.29
Scirtalus pirata Diogenem Sinopensem modò senem cæpit 861.31
Sciton homo uilis fuit & improbitatis nomine simul infamis 861.34
schola Eustathij 156.17
Sclaui gens sunt ultra Istrum commorantes 861.54
scnips animalculum est ligna erodens 862.11
scolia feriæ erant Athenienſium, quibus illi in honorem Bacchi per utres unctos salirent 864.17
scolopendra decies mille pedes habens 276.55
scopulus Acherontius cruore stillat 167.24
scorpium pro perca, deteriora meliorib. prælata designat 94.52
scorpius sub omni saxo est, 963.52
scorta à Scipione castris expulsa 332.32
scribæ pharisæorum sanctimoniã imitantes, quónam modo uictitârint 949.46
scribere in aquam quid sit 458.11
scripta Agesilai pro adulterinis habentur 424.13
scripta Apollinaris Laodicæosyriani 113.50
scripta Apollonij Alexãdrini, cognomento Dyscoli 117.50 & 118.1. &c.
scripta Galeni non unius generis 195.10
scriptores aliquot culinarij ordine ab auctore Suida recensiti 926.46
scuticæ, quibus Indi loco tubarũ uterentur, qualiter factæ fuerint 946.42. &c.
scylla usque ad oculos mulier pulcherrima, utrinq; sena canum capita, reliquũ corpus serpentinum habens 865.16
scytala lignum fuit obliquum & longum 865.45
scytalæ Lacedæmoniorum duæ quem in finem comparatæ 865.46
Scytha asinum, cur prouerbialiter in eos, qui quod nomine auersantur, reipsa quã maximè cupiũt, dici soleat 864.55
Scytha currum non habens in sua gente infamis iudicatur 628.1
Scythæ cur hamaxobij dicti 627.50. &c.
Scythæ curribus uehi solent 484.27
Scythæ cutem capitis unà cum pilis resecabant 105.13 & 120.46
Scythæ Darium postulantem, ut sibi parérent, plorare iusserunt 369.43
Scythæ incursionem faciunt in Romanorum fines 533.21

Scythæ mutabiles ſunt & infidi 713.34
Scythæ quidam Cruthingi dicti ſunt 860.1
Sebaſta urbs Armeniæ 156.13
ſecare hydram, cur de rebus, quę fieri non poſsint, dicatur 952.27
ſecta Cynica qualis ſit 517.30
ſecta Cyrenaica unde 134.57.&c.
ſecta Dialectica & Eriſtica 339.14
ſectæ inter Arianos ſectarios unde ſubortæ 130.4
ſectæ philoſophorum nouem 271.30
ſectæ Samoſateni & Manichæorum contrariæ 737.1.&c.
ſecuritas periculoſa 82.44
ſecuritas tarditatem cõſilij ſequitur 705.20
Sedechias, impijſsimus in omnibus, à Nabuchodonoſore deficit 844.5
ſegmentum cornu uocantur à pleriſque duæ merarchiæ, quatuor uirorum millia & ſex continentes 946.43
Segor urbs eſt, in quam Lotus, incendium fugiens Sodomiticum, conſeruandi ſui cauſa ſe recepit 849.11
Semimprobi ſunt ij, qui peccata deteſtantes, ea tamen committunt 375.34
Semiramis etiam Rhea dicta fuit 845.13
Semiramis Niniuen mœnib. cinxit, eãq; nomine mutato Babylonem uocauit 845.1
Semiramis, prima Aſſyriorum regina, metallorum inuentrix 844.54
ſemiuir hermaphroditus appellari ſolet 945.27
ſelinum ægrotanti opus eſſe quomodo dicatur 844.45
ſelinum in luctu adhiberi ſolitũ, prouerbio (Selini corona) locum fecit 844.50
ſelliſare cur arrogantem eſſe notet 844.40
ſenatuſconſultum quid ſit 788.2
ſenatus Romanus Fabio Maximo conſulatum ademtum patris cauſa reſtituit 945.20
ſenectus aquilæ, Corydi eſt adoleſcentia 36.8
ſenectus Heſiodia, natu admodum grandibus attribuitur 933.32
ſenectus iræ præter mortem nulla 453.11
ſenectus Tithoni, prouerbium eſt, de longæuis decrepitisq; uſitatum 923.28
ſenes capulares ij ſunt, qui cum in ętatem quintam inciderint, delyrio laborant 946.38
ſenex malorum multorum gnarus 37.56
ſenex murium ſuſceptor, pro ſene nullius precij 605.46
ſenex, uerberibus affici ſolitus, puer dici poteſt 739.28
ſenſibilia cõmunia quot ſint, & unde ſic dicantur 273.14.&c.
ſenſus à phantaſia differt 948.36
ſenſus à ſenſibilibus patiũtur & perficiuntur 708.54.735.35
ſenſus ad externa refertur 948.36
ſenſus eſt rei præſentis 598.16
ſenſus exteriores quinq; ſunt 272.42
ſenſus id tantũmodo quod adeſt, quodq; percipit extrinſecus, nouit 948.39
ſenſus in brutis animalibus motus ſecundum locum cauſa eſt 486.4
ſenſus oculorum acrior eſt, quàm auriũ 939.26
ſenſus quiſq; ſuum tantummodò ſenſibile percipit 949.3
ſententia, antè quàm pars utraq; fuerit audita, non eſt ferenda 859.10
ſententia exquiſita accurataque dicitur, quæ ex neceſſarijs eſt confecta 47.24
ſententiæ communes, quid 513.23.48
ſepiæ qua calliditate aduerſus piſcatores utantur 308.36 & 523.56
ſeptum Orionis hominibus incognitum 897.13
ſepulchrũ Achillis Rumpiuiri etiam Troianorum poſteris terrori fuit 823.10
ſepulchrum canis, qualis locus 517.55 & 518.4
ſepulchrum Diogenis canem habet inciſum 986.25
ſepulchrum Iouis Pici 755.1
ſepulchrum Simonidis à Phœnice Agrigentino duce ſuperbè & inclementer diſsipatum 854.13
ſepultura à Romanis magni facta 44.48
Seres gens ſunt, ubi ſericum naſcitur 850.25
ſericum olim ueſtis Medica fuit à Græcis appellata 850.25
ſermo humanus ab auibus linguam & genarum formam humanæ ſimilem habentibus diſci exprimiq; poteſt 1033.55
ſermones Cupidinis & Veneris uerſibus quinquies mille deſcripti. ibid.30
ſermones eruditi loco Muſices adhibiti 47.46
ſerpens hydra ſeptem capitibus eſt prædita 952.25
ſerpentes Hierichuntij pingues 755.33
ſerpentes pellem ueterem ſolent exuere 742.55
ſeruare modum, res eſt optima 45.55
ſeruator à Iudæis patibulo affixus 398.27
ſeruator Chriſtus non ui cogit, ſed charitate allicit 874.36
ſeruator iterum conſeruandus eſt 263.56
Seruchus, ab Iapheti tribu ortus, primus idololatriæ auctor fuit 846.51
ſerui apud Athenienſes nouilunio uendebantur 631.1
ſerui cur ab Athenienſibus ad Arginuſas uincentibus manumiſsi ſint 649.1
ſerui dominis nunquam amici 951.53
ſerui in tribu dominorum ſuorum accuſari ſolebant 681.1
ſerui Lacedæmoniorum, helotes appellati, in Tænaro promontorio ab illis interfecti 910.45
ſerui Phryges ignauiores & tardiores eſſe putantur 1007.7
ſerui rotis alligati, flagris cædebantur 944.46
ſerui Theſſalorum cur Peneſtæ uocati 741.11.&c.
ſeruire Deo, honos eſt piorum 928.18
ſeruitus trifariam dicitur 258.16
Seſoſtris Aegyptiorum rex, eorundem oppriмendorum cauſa, mulieribus uirorum, uiris mulierum officia mandauit 847.40
Sethus, Adami filius, temporibus eius ab hominibus cur Deus ſit appellatus 849.14.&c.
Seuerianus gloriæ quàm pecuniæ ſtudioſior 842.2.&c.
ſeueritas cum humanitate debet eſſe coniuncta 845.47
Seuerus imperator Romanus urbem Byzantium excidit 842.54
Sibyllæ complures, à parentibus, patria, & alijs earum circumſtantijs deſcriptę 850.40.&c.
ſicæ curui ſunt enſes, quos ferentes, ſicarij dicuntur 852.31
ſicera potus eſt factitius, uinum nempe condimentis permiſtum 852.47
Sicilia trigeminus Atticæ collis 852.38
Siculus uuas immaturas uindemiat, in eos dicitur, qui parui commodi cauſa magnum ſibi damnum accerſunt 852.42
Sicyonius in arenam deſcendit, prouerbiale dictum eſt 852.53
ſidera, præter ſolem lunamq; cætera alluntur terra 852.53
ſidera quotuplicia ſint 717.56
ſideritis ultra magnetem uires mirabiles habere dicitur 717.21
ſignificatio uocis Maranatha 852.29
ſigma à Dorienſibus San appellatum 853.44
ſigna bellica fuere, quibus erectis pugnari inceptum, detractis pugnari deſitũ fuit 850.3
ſignum ab argumento quid differat 910.10
ſignum extremæ dementiæ quod 119.35
ſignum quodcunque, ſiue adhortans ſiue dehortans, à Græcis eſt ὁρμὴ uocatum 675.50
ſignũ ſigniferi quodlibet in gradus xxx. diuiditur 322.29
ſilentium comicum quid ſibi uelit 349.32
ſilentium mulierum eſt ornamentum 178.10
ſilentium Pythagoricum quinquennale 813.48
ſilli ab oculorum motu ad deridendum comparato dicuntur 853.5
ſilphium Batti, de quibus uſurpetur 177.9
ſilphium radix eſt ſuaueolens, quæ naſcens in Africa & ad condimenta & ad curationem utilis eſt 853.15
ſimia animans curioſiſsima 756.29
ſimia purpurata, ſignificat homines ſub ſpecie probitatis improbos 756.32
ſimilitudo Dei in nobis comparebit, ſi ſancti ſanctiq; cùm prudentia, tum uirtutibus nõ ciuilibus ſed alijs maioribus præditi fuerimus 981.19
ſimilitudo duplex eſt 665.37
ſimilitudo quædam Dei ineſt homini ſecundum Platonem 10.34
ſimius uetulus capitur quidem, ſed tarde 200.19
ſimplicitas eſt duplex 110.17
ſimulachra cur in ſacris offendicula & piacula uocentur 581.7
ſimulachra lignea in triremium prora Mineruæ ab Athenienſibus collocata 710.48
ſimulachrum hominis quodlibet Iudæis deteſtabile 177.43
ſimulachrum Ianuarij ob quatuor anni conuerſiones quadriforme 387.24
ſimulachrum Iouis qualiter deſcribatur 356.37
ſimulachrũ Martis ubi, quale ſit, & quomodo colatur 444.5
ſimulachrum Mineruæ haſtam tenet 356.54
ſimulachrum Mineruæ uictricis quale 622.4
ſimulachrum quid ſit 363.47
ſimulachrum Veneris pectinem cur manu teneat 165.36.&c.
ſinceritas inter Syros & Phœnices nulla firma intercedit 899.40
ſinus Dei eſt eius bonorum thelaurus 496.13
Sion ſumitur interdum pro piorum republica 851.37
ſiren infectum eſt cerificum api conſimile 841.
ſirenes Græcorum fabulis celebratę quid ſint 841.
Simon

Simon sophista fuit & peculator, unde prouerbio dicitur, Simone rapacior 855.1
Simonides dijs charissimus 854.10
Simonides memoriæ firmitate ab Apollonio Tianeo superatus 117.38
Simonides ob suauitatem orationis Melicertes est cognominatus 853.40
simulatio stulticiæ quæ sit in loco, est sæpenumero maxima sapientia 374.2
simulator non minus ac inferi ipsi odiosus 333.1.&c.
Sisyphus ab Homero callidissimus fuisse scribitur: indeque fit ut omnes callidi Sisyphi dicantur 857.31
Sisyphus rex fuit Corinthi, qui unguibus & ungulis animalium suorum literas singulas inscripsit 857.35
Smindyrides homo luxuriosissimus fuit 889.38
societas delictorum consolationem habet 933.16
societas est, cum ijdem utrinq; uel amici sunt uel inimici 893.28
socordia uitiorum maximum 182.51
Socrates à Melito quodam Tragico accusatus 862.15
Socrates contra XXX tyrannorum interdictū à disputationib. absterreri non potuit 589.23
Socrates & ciuem & insuper meretriculā duxit 533.54
Socrates fuit Athenienſis 873.44
Socrates simus & caluus & similis Sileno fuisse dicitur 707.27
Socrates subsannator, in disputationibus in angustias redactus, à proposito discedens, aliò orationem deflectere solebat 910.37
Socrates Xantippæ uxoris morosissimæ conuicijs audiendis assuetus, ea patienter ferebat 944.42
Sodoma, ut & Gomorra, diuino igne absumpta cur fuerit 847.16
sol à Philochoro etiam Apollo uocatus est 943.12
sol Anaxagoræ massa ignita uel lapis igneus esse uisus est 75.20
sol alitur magno mari 717.33
sol ætheris oculus appellatur 657.36
sol aurea cathena dictus à Platone 1028.14
sol est harmonia uniuersi 118.19
sol lucis diurnæ causa est 673.12
sol obscurus in somnis conspectus mali est omen 601.9
sol præ Persarum sagittis qualiter obscuratus 529.27
sol, quasi tardum quoddam incendium, magno mari ali putatur 74.24
sol testamentum nouum appellatum 55.1.&c.
solertia est eorum quæ non didiceris, ex ijs, quæ didiceris, inuestigatio 23.52 & 671.8
Soli urbs Ciliciæ à Solone condita 868.43
solia & scaphæ ueteribus erant loco balneorum 171.45
solia iniquitatis pro iudicib. iniquis accipiuntur 451.13
solium regis Xerxis pedes argenteos habens 126.57.&c.
solœcismus est sermo incongruè compositus 173.11 & 868.50
Solomon à pace dictus est, quòd eius temporibus pax fuerit 867.55
Solon Athenienſium legislator 868.37
Solon fortunæ Crœsi contemtor, res humanas incertas & obscuras esse dixit 913.18
Solō Homeri carmina sic recitari uoluit, ut ubi unus desineret, ibidem alter inciperet 962.28
somnia cæca ideo dicūtur, quòd uel cum ijs, qui clausos habēt oculos, quasi colloquantur: uel etiam fallacia esse consuērint 948.56 & 949.1
somnia Pharaonis à Iosepho sic exposita quemadmodum euenerunt 7.20
somnia allegorica & theorematica 54.54
somnium Alcibiadis perituri 58.21
somnium de Pericle 747.4
somnium de Platone Socratico 761.40
somnium post somnum est efficax 666.39
somnium sæpè cum insomnio confunditur 666.41
somnium Seueriano obiectum, quo ille montis cacumini tanquam currui insidere & eundem agitare uisus est 841.50
somnus ab oculis philosophantium pellendus 105.39
somnus de Deo dictus æquanimitatem seu patientiam significat 962.6
somnus dulcis oculis abesto, de ijs q philosophari uolunt, ideo rectè dictum: quòd philosophiæ studiosis multum uigilandum sit & lucubrandum 962.12
somnus est uigiliæ naturalis priuatio 961.55
soni musici tres sunt 1027.17
sonitus tubæ sereno cœlo in aëre lugubris auditus belli ciuilis Romanorum præsagium 892.30
sonus cicadarum, muscarum, scarorum quî fiat 767.22
sonus oloris exiguus graculorum crocitationi longè præstat 545.34
Sopater à Constantino interfectus 875.29
sophistæ non erudiunt indoctos, sed uerborum præstigijs eludunt 638.30
Sophocles tragicus Homerus 769.6
sorbere merum à cœna antiquis in more fuit 10.50
soritæ sunt cauillationes 691.16
sortes Dauidi quid sint 493.14
sortitio & subsortitio magistratuū Athenienſium 314.10
sortitus animarum 764.17
spacium uitę breuissimum & longissimū eódem recidit 43.52
spalion quid sit 879.52
sparta sua cuiq; ornanda 600.1
Sparta urbs Lacedæmoniorum 880.30
species ægritudinis quæ & quot sint 709.26
species animæ sunt tres: ratiocinans, animosa, appetens 1035.47
species contactus cùm sit coagmentatio, genus eiusdem esse rectè dici non potest 879.40
species mundi nulla interit 500.39
species propriè est inanimorum 601.22
species quid sit exemplis declaratur 363.42
species turpitudinis quatuor sunt 275.41
spectra Hecataea sese diris deuouentibus apparere solita 281.40
spectra in funere Heraisci conspecta 377.26
spermologus auicula est, graculo similis, à seminibus colligendis ita dicta 880.35
spes est rei expectatæ 598.15
spes impiorum instabilis 289.5
spes omnis an in una occasione sit figenda 104.41
spes uictus parandi colonis sub Iustiniano adempta 309.36
sphæræ cœlestes perspicuæ sunt 236.55
sphinges Megaricæ, pro meretricib. usurpantur 575.8
spinæ Dauidi prophetæ sunt peccata 42.31
Spintharus à Comicis exagitatus est ut Barbarus & Phryx 1007.10
Spirido Cyprius miraculis clarus fuit, à Triphyllio eius discipulo postea descriptis 943.33
spiritus adoptionis efficit in electis, ut Deum suum patrem uocent 2.7.8
spiritus anima hominis 766.44
spiritus Grammatici ex Herodiano, secundum ordinem Alphabeticarum literarum à Philippo sophista descripti 985.10
spiritus omnis Aristoteli corruptibilis est 766.56
spiritus sanctus est gratiæ potentiæq; spiritus 1.42.&c.
spolia pygmęorum colosso accōmodare, laborem frustra susceptū notat 47.51
sponsi sesami, papaueris sisymbrijq; folijs coronabantur 850.33
sportulæ qualis nam pecunia fuerit 804.42
spuere in sinum quid sit 367.53
squilla herbę genus est amaræ, eam comedentibus mortem ferens 860.38
squillæ Cinturis maiores sunt quā Smyrnæ 109.14
Staphylus Bacchi amasius 428.18
statua Aelij Adriani βδελυγμα ἐρημώσεως 177.46
statua Apollinis citharā tenens manibus, quid significet 118.18
statua eburnea Mineruæ à Phidia statuario confecta 981.19
statua in Diogenis honorem à Sinopensibus erecta fuit 986.26
statua Niconis, ob hominis cædem in mare abiecta, ex oraculo in locum pristinum restituitur 626.2.&c.
statua Niconis pugilis excellentissimi hominem flagellis ipsam cędentem occidit 625.53
statua Seleuci cornua cur habeat 844.30
statua Veneris cur barbata 166.6
statuæ Mercuriales à quo mutilatæ 773.35
stellæ non naturales quatuor 496.35
sternomantis Sophocli est idem qui engastrimythus uel python alijs 277.10
sternutationes ad Cererem referri solitæ 641.29
Sthenebœa Bellerophontem, cuius amore perfrui non posset, quòd ille repugnaret, ita accusat apud maritū, quasi uim inferre uoluisset 858.20
Stilbides uates optimus & celeberrimus 755.51
stipendium militum in philosophos erat conferendum 528.54
Stiphos sunt uiri quater mille nonaginta sex 906.11
Stoici à Stoa, porticu Athenienſi, antè Pisianactea postea Pœcile uocata, dicti 885.37
Stoici itaq; nomen à loco nacti 358.15
stomachus ab antiquis medicis coruocatus, unde κορδιωγμοί 886.12
Strabo Stoicus philosophus 65.5
strategema est, cum noctu multæ pyræ ad hostium animos perterrefaciendos incenduntur 1003.4
stratagema nauticum insigne quoddam 238.49
stratiota herba aquatica, radice carens, aquisque innatans naturæ est frigidæ 887.46
strepitus alius est facultate, alius actu 1034.12

ſtrepitus longò tempore factus, magnus dicitur 574.13
ſtrigilis nõ tantùm ad abſtergendum, ſed etiam ad aquam hauriendam utilis eſt 885.30
Strymõ fluuius ambit Amphipolin 70 12
ſtudioſus rei familiaris quibuſdã eſt idẽ qui illiberalis 647.50
ſtudium pecuniæ perſuaſio eſt pecuniam rem eſſe bonam 709.22
ſtudium philoſophię à Saluſtio reprehenſum 107.30
ſtultitia Chriſtiana quæ 603.43
ſtultitia in ſimulata loco ſapiẽtia ſumma eſt 964.8
ſtultus re peracta ſapit 822.13
ſtuprum Pythiæ Ariſtocleæ à fratre illatũ 902.34
ſtylus Bruti quis 190.55
ſtylus ignis forma crucis IN HOC VINCE ſcribere uiſus 560.55
Styrax Atheniẽſium dux homo auarus & proditor à XXX. tyrannis interfectus eſt 105.33
ſtyx fluuius eſt infernalis 889.25
ſublatio manus eſt ſignum aliquem ſuccubuiſſe 271.20
ſudor ſiccus quis 640.27
ſumma ab imis incipiendo petenda ſunt 679.10
ſumptus quoties opus eſt, ſunt faciendi 74.4
ſuperbia deo maximè inuiſa eſt 863.30 Ideoq; eum ſibi habet oppoſitũ 959.9
ſuperbia Nabuchodonoſoris diuinitùs caſtigata 608.40
ſupercilia demiſſa animũ ſignificant manſuetum, non amplius iratum 963.29
ſuperficies uel extremitas, corporis cuiuſque eſt finis 320 57. 321.1
ſuperior uiribus ſemper æquiora & facere & dicere iudicatur 204.50
ſuperſtitio Samothracum 54.33
ſuperuacaneum eſt cuius præſentia neceſſaria non eſt 283 54
ſupplicia atrocia ſæpius in auctorum capita conuertuntur 424 54
ſupplicia dei, hoſtes Iſraelitarum Aegyptios, inſtar telorũ inuadebãt 944 52
ſurripere placentam ab alijs ſubactam, laboribus alienis eſt frui 553.36
ſuſpicio auctore Philolao omnib. eſt maximè cauenda 112.56 & 963.45
Sybaritæ homines inſolentes & ebrioſi à Crotoniatis interfecti 588.38
Sybaritæ homines pluris fecerunt quàm deos 65.40
Sybaritæ & luxu & opibus affluentes, & ſibi & alijs beati uiſi 314.32 & 866.56
ſycophanta per gladium ficulnum deſignatur 891.33
ſycophantæ unde dicti ſint 892.5 &c.
ſycophantæ, utilitatis aliqualis cauſa uel quiduis iurare nihil tergiuerſantur 796.51
ſyllochiſmus eſt cum alij manipulo alius adiungitur 893.24
ſyllogiſmi compoſiti reſoluũtur quoties ad ſimplices reducuntur 74.19
ſyllogiſmus eſt propoſitio cum cõcluſione 893.22
ſyllogiſmus, id eſt, collectio, quandã uerborum compoſitionem uidetur ſignificare 893.13
σύμβαμα apud Grammaticos eſt propoſitio, quæ dum ex nomine uerboq; conſtet, ſententiam perfectam exponit 893.37
ſymbola corporis & ſanguinis Chriſti ab eccleſia offeruntur 283.21
ſymbola Pythagorica ab Anaximãdro Mileſio iuniore enarrata 76.1
ſymmetra ſunt, quæ eadem menſura metimur 894.25
ſyncretiſſare eſt more Cretenſium conſpirare 890.54 (pta 117.47
ſynonyma ab Agreſphone quodã conſcripta 704.5
ſyntactici, hoc eſt, librorũ multorũ cõpoſitores à Solomone improbati 704.5
ſyntagmatarches duarum cohortiũ dux eſt, qui & xenagus 898.21
Syracuſæ urbs opib. affluentiſſima 146.2
Syracuſani omnium lautiſſimi delicatiſſimiq; ſunt habiti 899.8
Syri ab Aſſyrijs denominati ſunt 154.16
Syri aduerſus Phœnices, prouerbiale dictum unde natum 899.38
Syri putant Syrenas olores eſſe, qui, poſt lotionem ex aquis ſubuolantes, ſuaue quoddam carmen decantent 848.36
Syrmæa potus ex aqua & zea 899.33
ſyſtaſis ſiue collocatio, continet uiros triginta duos 905.55
σύνοιχα, hoc eſt, coniugata quid ſint 900.9
ſyſtremma ſunt uiri mille uigintiquatuor 906.8

T

TAbellio eſt is, qui cõtractus urbis cõſcribit, omniumq; ciuium tabulas conficit 902.6
tabernacula Chami pro Aegypto 585.16
tabula gloſſarum & operum Democriti 461.48
tabula legum neceſſitatis fuſus appellata 72.2
tabula omnium Plutarchi ſcriptorum ab eius filio confecta 523.47
tabulæ eorum omnium qui in quauis diſciplina claruerunt 461.43
tabulæ Solonis nouæ, quibus omne æs alienũ publicè priuatimq; tolleretur, σεισάχθεια dictæ fuerunt ab oneris excuſione 848.48
taciturnior Pythagoræ initiatis, cur de plànè tacentibus uſurpetur 855.40
taciturnior ſcapha, dicitur in eos, qui ob animum degenerem ſilent 900.1
tactus eorum quę tangũtur unum quoddam genus non habet certum 95.35
Tænarum promõtoriũ Laconiæ, in quo fauces erant ad inferos deducentes 910.47
talentum, apud Siculos Atticum uocatũ, quantum ualeat 904.57
talentum, Diodoro in libro de ponderib. ualet ſexaginta minas 903.52
talpa, animal eſt oculis carens, quòd eam fruges terræ corrumpentem, Tellus illis priuârit 498.50
Tanis loci nomen, ubi regia fuit Pharaonia 905.10
Tantalus cuius ſit filius, qua pœna, & cur apud inferos excrucietur 905.16.&c.
Tantalus Phryx ob diuitias Opulentię Iouiſq; filius eſſe dictus 905.38
tarrantinidion tenuis inſignisq; ueſtis nõ omnino purpurea 906.35
Tarſus à Parthenio quodã dicta Parthenia 23.30
Tarſus urbs Ciliciæ uno die à Sardanapalo extructa 907.5
tartarus inferior apud inferos locus, qui idem locus etiam dicitur nonnullis iuxta nubes 907.13
Tarteſus urbs eſt extra Herculis columnas 195 3
Tarteſſus urbs Hiſpanica in Oceano ſita, Auerno lacui uicina 907.18
Tauropola dicitur Diana, quòd inſtar tauri omnia circumeat 908.29
taurus integer aſſatus 107.55
taxiarchus, qui nunc temporis centurio, duarum tetrarchiarum fuit prepoſitus 905.53
Tecmeſſa cum uxoris Aiacis, tũ urbis eiuſdam nomen eſt 911.22
tela nondum coniecta uenenum recens illitum retinent 546
telæ aranearum parietibus intextæ legibus comparatæ 946.15
Teleas homo fuit inconſtantiſſimus, unde prouerbium, Teleas hæc dicet, eorum 911.24
Telegonus artis augurãdi primus inuentor 918.55
Telephus è ſacculo, prouerbium de Telepho quodam paupere & mendico, peram geſtante 919.7
Telephus Herculis filius Latinus cognominatus 524.15
Telefilla mulieres armatas in hoſtem Lacedæmonium ductans, eundem in fugam coniecit 911.49
telis leguminis eſt genus quod ſi elixum effundatur, lapſum pedibus humanis periculoſum affert 919.37
tellus cur alma dicta 181.39
tellus cur mulier tympanum geſtans fingatur 532.28
tellus turrigera quare fingatur 201.5
Telmiſenſes in Caria habitantes, ab Halicarnaſſo ſtadia diſtant ſexaginta 912.8
τέλος, ſiue finis latinè, ſex habet ſignificata 912.49.&c.
telum Achaicum, pro telo ſagaciter miſſo 166.54
telum uiri imbecillis eſt ſurdum & mutũ 506.4 & 730.44
τμεῖν γαλᾶς 195.37
temeritas Athenienſium felix 199.52
temeritas in credendo plerumq; maxima 756.12
tempe conualles ſunt, anguſtiæ Theſſalicorum montium circa Olympum & Oſſam 913.43
temperamentum animi cum corporis temperamento conſentit 556.17
temperãtia qualitas eſt & habitus 877.15
temperãtia quid in nobis efficiat 500.32
templa hæreticis interdicta 206.56
templum Apollinis cur Delphi dictum ſit 815.15
templum bonæ fortunæ 10.9
templum Neptuni Aſphalij, hoc eſt, tuti, fuit in Tænaro Laconiæ promontorio 910.49
templum Suadæ eſt oratio 751.49
tẽpus apud Deũ quid eſſe dicatur 476.13
tempus matutinum rebus gerendis aptiſſimum 45.57
tempus omne continuum eſt 574.12
tempus philoſophis eſt incorporeum, & ſpacium ſit mundi motionis 1027.4
tempus omnia profert in lucem 749.2
tempus eſt Deus oportunus 1027.9
tempus ſe redimi non ſinit & largitionibus non corrumpitur 671.15
tempus tam obſcurat illuſtria, quàm obſcura illuſtrat 77.31
tenebræ in ſacris literis afflictiones dicũtur 864.14
Tenedij duas ſecures dedicatas uenerantur 914.11
tenere angulum lentis, de rebus ijs quæ fieri non queunt, dici ſolet 946.30
Tenes in Tenedo legem tulit, ut homo ſecurim tenẽs, & à tergo iudicis ſtans, eum qui mendacij conuinceretur, ſeriret 914.5
Terẽtia M. T. Ciceronis uxor fuit 947.25
Terpander quali morte perierit 204.18
terra aurifera à Teucro Cyceno deſcripta (tat 735.47 917 50
terra interdum peccata hominum deuo-
terra leuis quare dicatur
terra, Perſarum regi parens, Iſocrati ſtu-

tè Epirus est 376.44
terra quæuis est patria 735.4
terra Sciapodum æqualis & aspera, latebras, in quas caloris auertendi causa confugiant, nullas habet 860.30
terra uiuentium quid 201.16
terra undiq; cingitur aquis 745.5
terræmotus fit uento in terræ cauitatib. incluso 849.3
terrere utre, est temere & inaniter terrere conari 151.8
terrigenæ dicti fuerũt Athenienses, quòd & Erechtheus conditor Athenarum, è terra natus fuisset 916.2
terrigenæ qnã propriè dici possint 201.7
terrigenæ sunt qui terrena cogitãt 201.12
terrores Panici qualésnam sint terrores 719.29
tersenex epitheton est Nestoris, eidẽ ideo tributum, quòd tres hominum uixerit ætates 942.2
tessera Locrensis impostura notat 541.52
tesseræ octodecim uictoriam certissimã, tres cladem significant 384.22
testimonium lex est, quod contra peccantes dicat testimonium 630.13
testis Atticus, pro ueraci 156.6
testudo cùm ab aquila uolare didicisset, decidit 636.11
testudo muscas parui facit 915.49
tetanus equorum morbus est 915.36
tetralogia uocantur quatuor fabulæ, quatuor anni partibus à tragicis agi solitæ 916.36
tetrametrum carmen ab Aristophane inuentum 916.50
tetrarchiæ duæ uiri centum uigintiquinque sunt 905.52
Thara Abrahami patriarchæ pater in Carram moritur 7.51
Thara pater Abrahami statuarius cùm esset, è diuersa materia statuas à se confectas, Deos adorandos esse dixit 847.25
thargelion mensis Aprilis est Apollini sacer 427.53
Theagenes ob fatuitatem & mores porcinos infamis fuit 952.57 & 953.1
Theano prodit Palladium 710.28
Thehani sui ipsorum interfectores nullo honore afficiebant 930.52
Themistocles Athenis deuastatis exulem se non esse reputauit, quòd ei ducentæ triremes adhuc suppeterent 29.1
Themistocles, Neoclis filius, oraculi Athenienfibus, bello à Xerxe uexatis, per Apollinem dati interpres 84.3
Themistocles tametsi fuerit abdicatus, improbus tamen non fuit 113.15
Themistocles unà cum Pausania Persicæ proditionis est insimulatus 590.8
Theodoram quandam specie humana cacodemonẽ fuisse unde colligatur 911.17
Theodosius cœnobiarcha sub Anastasio Silentiario uixit 78.26 quidam Iudæorum princeps agnitam de Christo ueritatem gloriæ mundanæ causa confiteri noluit 393.40 &c.
theologia Aegyptiaca à Sanchaniathone descripta 829.52 eorundem Aegyptiorum libris tribus à Philisto Naucratita comprehensa 986.52
Theopompus, Damostrati filius, ab Anaximene in Athenienfium & Lacedæmoniorum odium callidissimè inductus 76.31
theorema dialecticum quid sit 438.53
theoreticus, magisne in actione an cognitione prudẽtia uersetur, inquirit 272.12
Theramenes ab ara auulsus & occisus 445.41
Thermutis filia Pharaonis Mosis adoptatrix 442.12
Thersites in orco alijs honore nihil cedit 157.3
Thersites inter Græcos liberè locutus est 915.47
thesauri uentorum quid 446.14
thesis Theophrasti ostreo scriptæ 442.32
Theseus è Creta reuersus & floribus & folijs & fructibus est honoratus 744.14
Theseus ostracismo pulsus Athenis in Scyro perit 145.33
Theseus quibus contra quos adiumento fuerit 686.43
Theseus quomodo fugerit in exilium, & in eodem perierit 446.28
thesis Aristoteli quid sit 442.33
thesmothetæ à nomophylacibus differunt 649.54
Thessali ob latrocinia & perfidiam malè audiunt 444.6
Thessali post pugnam Marathoniam ad Medos deficiunt 290.2
Thessali post pugnam Marathoniam Medis cur studuerint 913.47
Thessalia quatuor constat partibus 917.3
Thessalonica urbs Macedonica unde dicta uideatur 442.26
θεωρῆν Aristoteli idem est sæpè quòd ζητῆν 439.2
thorax equitis Parthi qualis 449.13
thorax unde dicatur græcè 449.11
Thraces regionem frigidam incolentes allio conuenienter utuntur, cùm calidum sit 863.46
thrium quale cibi genus fuerit apud Athenienses 450.38
Thucydides quarum rerum causa laudabilis 448.6
thymbra qualis herba sit 451.50
thymele ara Bacchi est 859.32
tiara capitis ornamentum fuit, quam reges Persiæ soli rectam portabant, reliqui uerò duces inclinatam 921.27
tibiæ & è calamis & ex ære factæ à quo primùm sint inuentæ 569.20
tibiæ olim è ceruinis cornibus conficiebantur 679.49
Tigranes à Pompeio mulctatus 774.40
Timæus Aristotelis insectator 138.7
Timæus historicus duplici nomine reprehensus, cùm quòd ijs uicijs, quibus ipse reus fuit alios accusauit, tum, quòd eadem literis cõplexus, lectorum mentes falsa opinione imbuit 926.57 & 927.1. &c.
Timanthes, Cleonæus pugil, ob amissas uires in pyra à seipso extructa se cremauit 924.43
Timasion adolescens Aegyptius nouercæ calumnijs impetitus 925.27
Timasion ille Hippolyto Thesei filio prælatus 926.30
Timasius luxuriosus & ambitiosus 196.1
timidior prospiciente, ualde meticulosũ notat 221.2
timidior Rhegino, dicitur itidem prouerbio de ualde timidis 822.17
Timoleon à Timæo dijs ipsis impiè prælatus 927.10
Timoleon, tantum abest ut quicquã laude dignum gesserit, ut ne quidem unquam quicquam præclarè gerendum susceperit 927.15
Timon hominum osor 120.11
tinctura Sardinia, pro cruẽtatione 172.35
Timotheus tibicen quantoperemodulis suis Alexãdrum commouerit 674.44
tiphe, quæ & silphe, animalculum est simile scarabæi 617.34
Tisamenus ut peregrinus & uerbero perstringi solitus est 931.4
Tisiphone ab ulciscendis cædibus est appellata 340.40
Titanes dæmones subterranei sunt 931.25
Tithonus exuendæ senectutis cupiditate in cicadam mutatus est 923.30
tithymallus herbæ genus est acerrimæ, qua Lacones, apud quos reperitur, supercilia inungere ueteri consueuerũt 923.38
titillare statuam, de qua re dicatur 80.43
Tityus adamans Latonam, eam uitta cõprehendit, quem liberi eius, Apollo uidelicet ac Diana telis cõfixerũt 932.25
Tityus adhuc apud inferos puniri fingitur, telis hepate confixo 932.29
thyum ligni præciosi genus 451.41
tœcharchus proreus est, gubernator item uel nauclerus 946.34
tolerantia siue constantia quid 468.28
tollere axillam cur ebrium esse notet 571.38
tollere fila, est adulari 164.31
tollere supercilia est iræ signum 963.29
tonitru qui fiat 190.25
tonitrua in somnis, nunciorum sunt sermones 190.32
tonsura Hunnica qualis 119.32
torquis homicidarum antiquorum terribilis 289.17
Tomyris Massagetarum regina 933.52
topica, liber Aristotelis quidam est, ideo sic inscriptus, quòd in eo loci probabiliter disputandi uiam monstrantes tradantur 935.27
tornare omnem cantilenam, est rotundè perspicuéque recitare 935.7
Torquatus à torque dictus 936.19
tractatio corporis qualisnam esse debeat 797.24 &c.
tragici fabulis quaternis solebant certare 916.32
tragula Cottæa mirabile quoddã telum 502.3
Traianus imperator militum suorũ sauciatorum curator clementissimus 523.21
Traianus neque inuidens, neque magistratum adimens cuiquam, sed omnes bonos honorãs, ipseq; iccirco neminẽ metuens, ab omnibus honorabatur 457.41. &c.
Traianus Romulo similis 97.37
tranquillitas animi, suauis res est 933.19
tranquillitas idem ualet quod serenitas 909.52
tres homines uiui pro uno interfecto, si cædis suspectus non dederetur, ab Athenienfibus capi soliti 81.5
tria capitis condemnatis proponi solita, gladius, cicuta, laqueus 908.8
tria in mente spectanda 367.22
triacades inferorum, de curiosis & abscõdita scire studentib. dici solent 907.33
Tribonianus, Macedoniani filius, homo fuit impijssimus 941.24
Tribonianus quæstor fuit sub Iustiniano 941.21
Tribunus, genere Palæstinus, homo fuit eruditus, artis medicæ peritissimus, sobrius, deo charus, æquitatis obseruantissimus 941.4
tribunus plebis Falcidius legem à Cæsare Caio Octauiano sancitam tulit, quę nunc maximam habẽs in patrimoniorum successionibus auctoritatem Falcidia uocari solet 947.40
tribus Beniamitica propter Leuitæ uxorem stupratam, & coitu multiplici enectã grauissimè afflicta fuit 834.1 &c.
tribus Iudaica & Leuitica permista fuit 395.38
tribus per sese continet decem millia militum 1008.44.

tribus quælibet in tres partes diuisa fuit 943.28
tribus secundum anni tempora in quadrantes diuiditur 951.30
tributum stultorum quod 182.47
tributum, humaniter postulatum, est quasi curatio uel tutela 174.47
triceps epitheton Mercurij est 942.28
trierarchia mun⁹ sumptuosum fuit apud Athenienses, quòd trierarchus ad trirem necessaria magno sumptu compararet 942.19
trieterides dies fuerunt apud Bithynos geniales 942.14
trinitas in unitate à Mercurio ter maximo asserta 326.22
tripes quomodo inuentus & Apollini cõsecratus, & cur Apollo ex eodem oracula reddere consuêrit 903.12 &c.
triplicatio nominum sancte triadis est indicium 16.44
tripos Apollinis inde dicitur, quòd Apollo tribus temporibus, præsenti, præterito & futuro sit uaticinatus 942.54
Triptolemus, Rhari nepos, frumenti culturam fuit edoctus à Cerere 821.45
triremes naues fuerunt splendidissimæ 727.43 & 942.24
Tritogenia cognomentum fuit Mineruæ 943.1
trittyas dicitur quilibet anni quadrans, quòd tres menses in se complectatur 951.32
trittys integra uictima est: suis, arietis & hirci constans oblatione 943.29
triumphus unde dictus 450.52
Tromes literator quidam fuit, literas primas edocens discentes 943.50
tropologia quid sit 944.4
Trygocomœdi inde uidentur fuisse dicti, quòd uel mustum præmij loco acciperent, uel quòd ante personas inuentas fecibus ora inungerent 945 23
tubæ Indis usitatæ non sunt, cum earum loco flagellis quibusdam mirificè factis utantur 832.30
tubæ sunt uarij generis 503.36
tundere lentem de rebus irritis inanibusque dici consueuit prouerbialiter 946 32
tunica ad talos usq; demissa ab Ithyphallis gestari solita 947.50
tunicæ pelliceæ, hominem mortalem esse, sunt indices 894.4
turba ad iram contumeliamque incitata res contumeliosissima 950.55
turbo cuiq; par est agitandus 920.27
turpe bonum non est 670.5
turres eburneæ significãt ecclesias 173.49
turres septem consonantes 191.43
turtur ammal est loquax, cum non ore tãtummodò, uerumetiam partibus murmuret posterioribus 945,20
turtur tum, cùm maximè esurit, cãtat maximè 775.21
tusis hæsitationẽ cantoris arguit 180.33
tusis pro crepitu 180.29
Typhon fulmine ictus fuit à Ioue 949.7
typhones uenti procellosi sunt & turbines, quibus sedandis nigra ouis immolari solita fuit 949.2
tyranni aliquando dicti fuerunt αἰσυμνῆται, iudices seu gubernatores nomine leniore 947.53
tyranni poëtis bellum Troianum antecedentibus reges fuerunt 947.41
Tyrannio Messenius tres de augurijs libros conscripsit 947.38
Tyrannion obliqui metri scriptor 862. 34
tyrãnus dictus est à Tyrrhenis, q sæui homines latrocinijs sese dicârint 947.48
tyrannus est, qui per uim sibi sumit principatum 174.28
tyrãnus per iniuriam instauratur 950.23
Tyrrheni etiam Thusci fuere dicti 948.3
Tyrrheni genera hominum octo constituunt 892.40
Tyrrheni homines natura intemperantes 473.21

V

VAcuare & curare propria sunt medicinæ 479.8
uacuum est infinitum 717.20
Valens Arij opinioni addictus multos in exilium misit 681.56
Valentinianus nimium uociferatus interijt 533.23
ualentissimus quisque irato deo ne quidem effugerit 424.43
ualetudo Crotoniatarum non uulgaris 146.5
ualetudo extra periculũ magis est in morte quàm in uita 101.25
uallus uitem decepit 302.30
uarietas disciplinarum & eruditionis est magna 601.53
uates dæmoniaci 815.30
uates rusticana, de segnibus ingenijs usurpari solet 141.12
uaticinari regibus tutum non est 82.10
uaticinationes Socratis & Anaxagoræ 117.10
uectigal immodicum sub Iustiniano prædijs impositum 309.33
uellere caluum, prouerbialiter est frustrà & in uanum laborare 947.10
uellere utrem quid 151.4
uellus aureum artem chymicam significat 220.1
uenator uerborum amator est eloquentiæ 446.5
uenia imperitiæ danda 5.40
uenia item tironi danda 640.38
uenientes in concionem serius quàm debebant, mercedem, pro frequentata cõcione dari solitam, non accipiebant 954.43
uenter plenus leuis, uacuus grauis 195.54
uenti quibus rebus per Empedoclem auersi 110.53
uenti tellurem & solem patres habent 943.11
uenti, terræmotus efficientes, uel chasmatiæ ab hiatu, uel brasmatiæ à fremitu sunt dicti 849.3
uenti tritopatores appellati sunt, quòd tres patres seu ianitores habeant, Amalcidem, Protoclem, Protocleontẽ 943. 19
uentus nascitur aere in turbinem conuoluto, & ipsis nubibus densatis 944.51
Venus cur dicatur Cytherea 515.27
est cupiditas 732.18
in omnibus aspera, in uno tantùm mitis est 713.24
unde pandemos uocata 718.44
uer aeris temperies quare dicatur 276.38
uerba Apollonij Tyanei qua fuerint auctoritate 430.37
bubula pro grandibus 183.39
condemnatorum tria, & quæ 366.7
niuibus similia 627.22
ociosa nullum animi fructum ferunt 126.42 Orestis matricidæ furias extimescentis 1.2
pro farinis, prouerbium in eos, qui uerba pro rebus petitis dant, usurpari solitum 823.2
quæque significantissima pro leuioribus usurpantur plerunque 278.30
uerbera hominem Phrygem & obseruantiorem & meliorem efficiunt 1007.6
pecunia tantùm non morte estimabãtur
Verena imperatrix 950.35
ueritas à consuetudine quid differat 732 45 Christi corporis abnegata 349.32
nimijs altercationibus amittitur, diffidium uerò augetur 130.9 &c.
pluris facienda quàm quicquam aliud 43.40 temporis est filia 101.42 & 499 29 & 671.17 undecunque sui similis est 326.29
uersatilior Cothurno, hominem significat inconstantissimum 340.57.342.8
uersus Philiscius appellatus est à Philisco Corcyræo, Philôtæ filio, quòd is eo libenter uteretur 985.49
uersus tragiambi unde sint orti 115.28
uertigo quid & unde sit 400.3
uerum semper dicendum 50.18
Vespasianus Imperator Romanorum moderatissimus 199.49
uestes meretricum Athenienſium quales 332.48
uestes tinctæ nec non uersicolores à sponsis cur gestari solitæ 172.52
uestis candida, nigra, rubra denique in somnis uisa quid portendat 885.45 &c.
uestis duplex est uestis inducta, fibula cõstringi solita 743.1
uestis Pellenæa, pro uetusta 741.5
ueterani erant apud Romanos ij, qui, cũ XX. annos militassent, à militia immunitatem consequebantur 180.26
ueteres in scaphis & solijs lauabant 174 45
uetustas homines præstantes imaginibus & statuis honorandos censuit 846.52
uexilla Scythica, texta quædam sunt, coloribus tincta, serpentum similitudinem exprimentia, certisque de causis ita facta 849.51
uia Appia ab Appio Romano Censore dicta 108.51
uia sabbati est ducentorum cubitorum 829.29
uicinia potentiorum noxia 40.48
uiciniora remotioribus acutiora sunt 828.38
uictimæ ante nuptias immolari solitæ τελειαι dicebantur 911.57
uictimæ Baccho tempore pluuio fuerũt immolatæ 957.48
uictimæ pingues que & integræ à Deo flagitatæ 581.35
uictoria Cadmea cur pro inutili & malo sumatur 453.13
uictoria Cannensis 86.12
uictoria in bellis est incertissima 907.47
uictoria in alteram inclinans partẽ quæ 332.56
uidere Deum, est eundem perfectè cognoscere 672.26
uidere lupum, est subito obmutescere 547.37
uidere Titanicè, est idem quod toruè intueri 931.37
uigiliæ singulæ ternas horas continent 802.17
uincere hostes prima coitione 73.56
uincere iniussu Imperatoris apud Romanos est ignominiosum 31.36
uincula animæ quæ sint 220.24
uinculum de ijs dicitur quæ effugi non possunt 384.36
uindicta, Nemesis appellata, latenter peccãtes insequitur, elatas ceruices deprimens 964.1 &c.
uinitor Athmonensis pro solerti, non sycophanta, nec litium amante 945.6
uinositas Indica 460.13
uinum à Minerua productum tres aquæ partes ferre potuit 774.2
uinum ad curas dissipandas à Deo mortalibus

talibus communicatum 650.50 &c.
uinum austerum in medicamentis nõ in conuiuijs adhibetur 161.37
uinum Biblinum quod 181.5
uinum & suaue & multũ gignitur in Galatarum terra 50.13 &c.
uinum homini defesso magnũ robur addit 651.42
uinum in libationibus adhiberi solitum 706.28
uinum in sacris literis significat ultionẽ diuinam 650.23
uinum Mercurio soli cur libari solitum 516.19
uinum mortuum, quale est acetum, dijs est minimè conuemens 670.8
uiolentia iusticiæ subiecta erit 94.46
uipera sola è serpentibus non oua sed animal parit 354.3
uiperæ à parijs serpentibus deuorantur 731.16
uir bonus & sapiens mirabilia non miratur. 68.1 non deget in solitudine ibidem
uir bonus omnis, malis est prædæ 325.32
uir bonus opinari, hoc est, falso assentiri non debet 257.55
uir bonus secundum Stoicorum doctrinam quis 123,18 &c.
uir bonus utilitatem reip. non negligit 790.30
uir ceruinus pro timido 286.4
uir densatus simplicitérue in acie collocatus quot cubitos obtineat 815.39
uir fortis ab inimicis etiam iuuatur 340.4
uir fugiens lyræ strepitum non expectat 85.6
uir idem non duntaxat in diuersis, uerũ etiam in rebus eisdem sæpe sibi non constat 125.8 &c.
uir iracundus faciliùs caueri potest quàm taciturnus 99.20
uir magnus, alijs ex ignauia salutem quærentibus, intrepidè adit periculum 74.8
uir magnus in nullum paruum certamen descendit 74.6
uir maior minori est cauendus 54.20
uir oracula non uerba loquens 772.47
uir pius & iustus, infelix tamen & pauper 376.11
uir sapiens præsentia cognoscit è præteritis 296.54
uir uiro præstat 85.10
uir unus uir nullus 367.14
uires, attentionem comitem habentes, ad rem gerendã requiruntur, non solum uoluntas 10.46
uires pulchritudini præferendas qua ratione demonstrari posse uideatur 463.7
uirgines duæ Mineruæ pro Cassandra immolatæ 808.37
uirgines nupturæ uirginalem zonã Dianę dedicabant 551.37
uirgines Vestales, iniri sẽ passæ, uiuæ defodiebantur 631.52
uirgines Vestales quæ 331.31
uirginitas diuæ Mariæ explorata & deprehensa 396.25
uiri albi ad coria concidenda saltem sunt utiles 684.8
uiri boni à Deo non negliguntur 675.46
uiri boni ijdem quoq; tynceri sunt & candidi 45.10
uiri boni liberi sunt & reges 174.30 & 258.40
uiri boni quare diuini sint 445.3
uiri duo Athenis educti: quorum ille pro uiris, hic pro mulieribus expiandis mactatus 950.9
uiri Martij urbis turres 131.16
uiri mulieres facti 142.21
uiri præstantes à dijs uindicari solent ab aliorum iniurijs illatis 854.27
uirtus aliquid est subsistens 128.50 &c.
uirtus delicijs eneruatur 85.30
uirtus ebrietate & insania amittitur 129.48
uirtus est rerum oppositarum 129.54
uirtus in actuosa potius quàm otiosa uita consistit 689.1
uirtus incolumis odio habetur, sublata optatur 183.12
uirtus magna sæpe est in exiguo corpore 742.32
uirtus omnium præstantissima charitas 877.28
uirtus, per semetipsam expetenda, animũ beat 128.23 &c.
uirtus quid sit 129.20
uirtus uitæ, à rebus gerendis abhorrenti, tribuenda non est 597.35
uirtutem doceri, amitti non posse 517.41
uirtutes Adriani Romanorum Imperatoris 33.13
uirtutes Cardinales quatuor sunt 129.43 & 199.1
uirtutes diuersorum philosophorum diuersæ 243.20
uirtutes orationis quot & quæ sint 541.32
uirtutes tres Herculeæ per tria mala, hoc est, poma denotatæ 378.20
uis actoris in rerum gestarum excessu perspicitur 911.19
uis gignendi naturalium animæ facultatum præstantissima 198.24
uis memoriæ patitur, posteriore cerebri uentriculo patiente 709.8
uis sentiendi primò, est in carnibus & neruis 630.53
uisus duodecim colorum iudex est 694.5
uita à tenui filo pendet 113.38
uita Alexandri Antiocheni episcopi doctrinæ similis fuit 53.13
uita alia uictus aliam rationem requirit 59.55
uita Apostolica quæ 121.16
uita ascetica Origeni uisa fuit instituẽda esse 703.21
uita dolij, tenuem uitam quare significet 360.54
uita & uiuere multis dicitur modis 360.39
uita factis potius quàm uerbis illustrãda 173.56
uita hæc propriè uallis est luctus 513.3
uita hominis est breuissima 43.8
uita hominis est peregrinatio 730.46
uita molita unde dicta sit 55.32
uita mortalium bonáne sit an mala, ante obitum cognosci non potest 271.6
uita nõ inuidiosa pro uili & misera 36.16
uita pharisaica & mundana 182.3
uita philosophica iudicium requirit longè maius quàm ulla alia 830.54
uita publicani aperta uiolentia est, rapina impunita, auaritia impudens, negociatio nulla constans ratione, mercatura denique inuerecunda 913.32
uita solitaria multis uerbis laudata 897.1
uitæ Comicorum & Tragicorum à Telepho Pergameno Grammatico descriptæ 919.23
Vitellius Imperator Romanus Galbæ succedens porcus ebriosus 182.21
uites pacem amant, quòd pacis tempore agros conseramus, belli, deseramus 982.49
uitis pulchrè descripta 375.25
uitia ab ignorantia oriuntur 458.43
uitia ab imperatore Romanorum Claudio nimis seuerè punita 952.21
uitia uirtutibus proportione respondẽt 458.38
uitium omne pernicioſum est 31.21
uitulus Libani quis 601.35
uiuentes potius quàm mortui lugendi 123.31
uiuere cum scientia & non ignorãtia deceptum, scientia est 913.5
uiuere secundum rationem, est secũdum hominis naturam uiuere 675.38
ultio facinorosos à tergo insequitur 671.38
Vlysses apud Homerum Vtis appellatur 691.17
Vlysses cum Aiace contendit 710.34
Vlysses de Aiace noctu interfecto suspectus est habitus 710.41
Vlysses insidiatur Diomedi 246.43
Vlysses Phæaces demulcet 683.37
Vlysses rigidis humeris, nigro colore fuit & crispus 688.33
Vlysses semper id operam dedit, ut hostium consilia anteuerteret 754.2
Vlysses unde dicatur Sisyphides 857.44
umbilicus quare sit ueluti radix infantis 665.40
umbilicus terræ, Apollinis est templum 201.54
umbra asini, quid sit 669.6
umbra fumi, de ualde tenuibus usurpatur 465.1
umbra mortis est in literis sacris idem quod pericula ad mortem ducentia 860.8
umbra somniorum res significat incertas 860.15
umbra uulturis quid 211.52
undecimuiri qualis apud Athenienses fuerit magistratus 293.10
unguenta in capite permanent longo tẽpore 101.54
unguentum Megaleum, ab inuentore Megalo Siculo, nominatum 574.18
unio uel unitio quid sit 297.12
unitas est numeri principium 885.10
uniuersa particularibus sunt notiora 252.8
uniuersitas rerum num è paruis corpusculis conflata sit 665.22
uniuersum mundus est 717.17
unum comparationem non admittit, nisi temporis id fiat ratione 891.1
uocabula rei culinariæ à quo collecta 693.54
uocabulum συμμελείας cur sit æquiuocũ 894.28
uoces animalium intellectæ 213.28
uoces dæmonũ inarticulatæ sunt 259.23
uoces propriè proferuntur non dicuntur 541.30
uoces puerorum & mulierum cur uirorũ uocibus acutiores 828,36
uolucres humanam uocem imitari ualentes quæ sint 203.51
uoluntarium est, quod à uoluntate, non à lege pendet 283.45
uoluntas cupiditati repugnans probabilis est appetitio 343.17
deorum, in eorundem cõgressibus, explorandi 895.14 recta, sola non est sufficiens, ad rem gerendam 10.46
uoluptas bonum non est 670.3 bonum ne sit an malum 372.25 &c. motio leuis est 708.40 omnibus animalibus est accepta 708.42
uoluptates cibi & potionis modetandæ 659.49 sunt turpes 670.4 umbra sunt & somnium 905.34
uorans omnia & cibũ ex sese suauem gignẽs, est leo à Sãsone laceratus 714.14

uotum ab Athenienſibus pro depellenda peſte Apollini factum 2.25
uotum Camilli Romanorum ducis Achilleum 168.13
uotum Darij pro Alexandro 51.19
uotum eſt promiſsio qua deo aliquid ſtudio pietatis conſecratur 350.29
uotum in terram non cecidiſſe dicitur, quum eſt exauditum 687.28
uox animalibus non eſt ullis 767.1
uox materia ſermonis eſt 203.46
uox quas arterias ſui moderatrices habeat 950.34 &c.
Vranius genere Syrus eruditionis oſtentator 689.39
urbes Lemni duæ 384.38
urbes ſeruorum & improborum 258.22
urbes maritimæ non omnes mari cinctæ ſunt 23.41
uſura qualiſnam bellua ſit 933.49
uſuræ octauæ, ſortis pars octaua eſt, fœneratori dari ſolita 322.10
uſus dentium quis proprius 80.46
uſus uocis τῆς κακίας duplex eſt, cum aliàs improbitatem, aliàs corporis afflictiones ſignificet 458.50
utens uulpeculæ familiaritate, uulpinam calliditatem expectet 61.26
uter Cteſiphontis, quid 151.6
utides cauillationes ſunt 691.16
utilitas ouium nulla eſt opilione abſente 787.28
Vulcanus primus ignis uſus inuentor fuit 523.28
Vulcanus rex Aegypti 374.26
Vulcanus Deus fuliginoſus & artifex inclytus appellatus 267.36
Vulcanus in prælio ictus, claudus eſt factus 385.16
uulgus ex euentu non ratione conſiliorum iudicare ſolet 716.30
uulgus Lydorum iuſſu Cyri funditores conſtituti 900.50
uulgus pecuniæ cupidum 692.24
uulpecula bouem agitat. 61.24
uulpes muneribus non capitur 61.22
uulpes ſemel in laqueum 102.19
uulnus Telephium, dicitur de illo uulnere, quod regi Myſiæ à Græcis, Myſiam depopulantibus quòd Troiam eſſe putaſſent, inflictum fuit 919.11 &c.
uulpes Telmiſia à rerum Thebanarũ hiſtoricis prolixè deſcripta 917.56
uulpes uetula non capitur laqueo 200.12
uultures egentes infiniti 106.30
uultus Chriſti contra eos qui mala faciunt 797.34
uultus Dei depulſionem malorum, & cõtrà bonorum ſuppeditationem ſignificat 797.36
uultus Pallenicus pro generoſo ponitur 713.12
uua iuxta uuam matureſcit 184.45
uxor Aiacis Tecmeſſa uocata fuit 911.22
uxor Darij formoſiſsima ab Alexandro non uiolata 51.3
uxor genuina concubinæ calumnijs à marito interfecta 962.16
uxor Homeri quæ 659.7
uxor Moyſis Sepphora fuit 846.30
uxores à maritis ſeparatæ 189.50

X

Xanthius Bœotus à Melantho Athenienſi ſingulari in certamine perẽptus 636.46
Xantippe Socratis uxor permoleſta 944.42
xenagia ſunt uiri quingenti duodecim 906.6
Xeniades herus Diogenis 244.8
Xenocles ut impolitus & allegoricꝰ poëta reprehenſus eſt 99.3
Xenophon Attica apis appellatus, primus philoſophorum uitas, mirabiliaq; & dicta & facta eorundem deſcripſit 638 38 &c.
Xerxes Græciam inuadens, magnum pecuniæ numerum offert Ariſtidi relegato 134.45
Xerxes Helleſpontum traijcit 345 12
Xerxes Perſarum rex 639.42
Xuthus Athenienſibus oppugnatis opem magno ſtudio tulit 183.42

Y

ὕδωρ τῇ ψυλάττῃ ἐπιχαράδρας 188.36
ὕθλῳ χρᾶν 207.20
ὑπέρα funes ſunt nautici, quibus antennarum cornua traducuntur 164.48
ὗς βοιωτία 191.20

Z

Zagreus Bacchus infernus, Iouis perſephonæque filius 354.38
Zamolxis ante Pythagoram diu fuit 357.10
Zamolxis quis fuerit 354.51 & 707.38
Zeb & Zeboc & Salmon principes fuere Madianitici
zelotæ quinam fuerint apud Iudæos 357.28
zelotypia quid ſit 196.30
zelus eſt boni alicuius cupiditas, ſine ulla inuidia in animo exiſtens 357.13
Zeno Cittieus è ſchola exiens digito pedis uulnerato, ſtatimq; ſpiritu ſuppreſſo deceſsit 357.3
Zeno Cittieus, in porticu Piſianactea ob ambulando diſſerens, frequentiſsimos habebat auditores 159.28
Zeno Cittieus tenuis fuit & longus 886.23
Zeno Cittieus uoce κατάληψιν omnium primùm uſus fuiſſe dicitur 264.40
Zeno, rectis aliorum ſententijs aſſentiri & parere, quàm proprio marte, quid facto opus eſſet, inuenire, maioris uirtutis eſſe putabat 457.2 &c.
Zeno uictu ſine igni, pallioq; tenui utebatur 946.13
Zercon deformitate corporis & balbutie ridiculus 124.1
Zeuxis pictor fuit optimus 355.24
Ζήνειας & in bonam & in malam partem uſurpatum 356.34
Zoilus Amphipolitanus Homeromaſtix cur cognominatus 64.6
zona per metaphoram ſignificat interdũ facultatem 361.1
Zonæ in terra quot & quæ ſint 361.37
Zopyrus Perſa quo aſtu Babylonem prodiderit 361.38
Zoroaſtres apud Babylonios aſtronomiæ doctor 153.7
Zoroaſtres Perſomedus primus magorum nominis recipiendi auctor 361.43
Zoromaſdes ſapiens Chaldæus & mathematum & phyſicorum ſcriptor fuit 361.56
Zoſimus philoſophus Alexandrinus quæ ſcripſerit 362.3
Zeuxis in ęde Veneris Cupidinem elegãtiſsimè depinxit 87.14
zythus eſt potus ex hordeo confectus 362.25

FINIS.

BASILEAE,
EX OFFICINA HERVAGIANA, PER
EVSEBIVM EPISCOPIVM.
ANNO CIↃ. IↃ. LXXXI.

Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black
Grauskala #13
C
Y
M
B.I.G.
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19